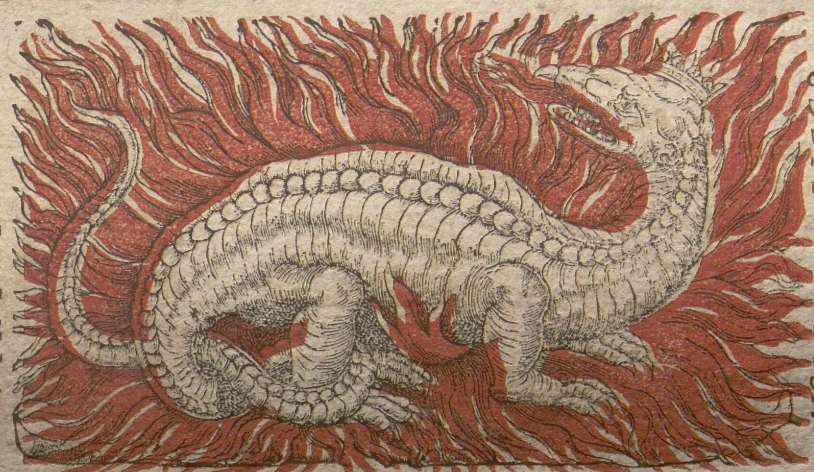

Feb 16
no 80

ABBATIS PANORMITANI

IN QVARTVM ET QVIN- TVM DECRETALIVM LIB. INTERPRETA-

tiones doctis virorum accurato sanè & vigili studio, fideq; syncerrima nuperri-
mè recognita, ab excellentissimisq; Calchographicè peritijs artificib. & operis stu-
diosissimè & fidelissimè excusæ: in quibus sic ab vtrisque insudatū est: vt quæ ha-
ctenus Typis vulgò mandata fuerint, siue ad literam ipsam, siue ad eiusdè obser-
uationè suppletionèq; pertineret, eorū prorsus omisum quicq; videri non possit.

ACCESSERVNT QVOQVE SVMMO PERE VTILES
ac necessaria locorū Mehercle citra numerū, miserè corruptorū, & in tam egregio opere indi-
gnè ac perperam etiā citatorū, hoc * Asterisco præcise restitutiones. Quarū beneficio summæ
securitate quivis in hoc altissimo Pontificiæ disciplinæ Pelago citra naufragiū enatare queat.

Sequatur, modo non anteuortat, coclea.

LVGDVN I ad candentis Salamandra insigne in vico Merce-
nario apud Senetorios Fratres.

CVM PRIVILEGIO.

Anno

1547

Rubricarum Tomi huius Sillabus.

- ¶ Accusationibus inquisitionib⁹ & denūtiatiōib⁹. fo. 65.
Adulterijs & stupro. fo. 134.
Apostatis & reiterantibus baptismum. fol. 122.
¶ Calumniatoribus. fo. 87.
Clandestina desponsatione. fo. 20.
Clerico venatore. fo. 158.
Clericis pugnantibus in duello. fo. 133.
Clerico per saltū promotō. fo. 165.
Clerico percussore. fo. 159.
Clerico excoīcato, deposito vlt̄erdicto ministrāte. f. 161.
Clerico non ordinato ministrante. fo. 165.
Cognitione legali. fo. 35.
Cognitione spiritali. fo. 33.
Collusione detegenda. fo. 156.
Conditionibus apposis in desponsatiōe & matrimo-
nio: vel in alijs contractibus. fo. 22.
Coniugio seruorum. fo. 31.
Coniugio leproforum. fo. 30.
Consanguinitate & affinitate. fo. 39.
Crimine falsi. fo. 151.
¶ Delictis puerorum. fo. 157.
Desponsatione impuberum. fo. 15.
Diuortijs. fo. 57.
Donationibus inter virum & vxorem, & dote post di-
uortium restituenda. fo. 60.
¶ Eo qui cognouit consanguineam vxoris suae. fo. 36.
Eo qui duxit in m̄rimoniū quā polluit p̄ adulteriū. fo. 28.
Eo qui furtiue ordines recipit. fo. 166.
Excessibus prelatorum. fo. 167.
¶ Frigidis & maleficiatis & impotentia coeundi. fo. 42.
Furtis. fo. 140.
¶ Hæreticis. fo. 115.
His qui filios occiderunt. folio. 123.
Homicidio voluntario vel casuali. folio. 124.
¶ Infantibus & languidis expositis. fo. 124.
Iniurijs & damno dato. fo. 195.
Iudæis & sarraccenis & eorum seruis. fo. 110.
¶ Magistris, & ne aliqd exigat p̄ licētia docendi. fo. 108.
Maledicis. fo. 160.
Matrimonio cōtracto cōtra interdictū ecclesiæ. fo. 46.
¶ Natis ex libero ventre. fo. 32.
Ne prælati vices suas vel ecclesias sub annuo censu con-
cedant folio. 107.
Noui operis nuntiatione. fo. 174.
¶ Peenis. folio. 198.
Pœnitentijs & remissionibus. fo. 203.
Priuilegijs & excessibus priuilegiatorū. fo. 176.
Purgatione canonica. fo. 189.
Purgatione vulgari. fo. 195.
¶ Qui matrimonium accusare possunt, vel contra illud
testificari. fo. 55.
Qui filij sint legitimi. fo. 47.
Qui clerici vel vouentes matrimonium contrahere pos-
sunt. folio. 25.
¶ Raptoribus & incendiarijs, & violatoribus ecclesia-
rum. folio. 137.
Regulis iuris. fo. 190.
¶ Sagittarijs. fo. 134.
Schismaticis. fo. 121.
Secundis nuptijs. fo. 64.
Sententia excommunicationis. fo. 211.
Simonia. fo. 88.
Sortilegijs. fo. 154.
Sponsa duorum. fo. 21.
Sponsalibus & matrimonijs. fo. 2.
¶ Torneamentis. fo. 133.
¶ Verborum significatione. fo. 234.
Vfuris. fo. 142.

ABBA. PANORMI-
TANI IN QVARTVM ET QVINTVM
 Decretal. Libros interpretationes doctis. virorum
 magnis sudoribus & vigilijs mendis omnibus,
 quibus miserè scatebant, sic exoneratę,
 vt quę, vel omnium ad hæc tem-
 pora editionum fidem
 facile vin-
 cant.

De sponsalibus & matrimoniis Rubrica.

SVMMARIVM.

- 1 Continuatio rubricę.
- 2 Matrimonium quid sit: vnde, vbi, & per quem fuit institutum:
 & causa instituendi, ac eius impedimentum.
- 3 Sponsalia quid sint: & vnde dicantur?
 Sponsus & sponsa quare, & qui dicantur?
- 4 Consensus solus facit matrimonium.
 Matrimonij appellatione quid veniat?
- 5 Sponsa de futuro an dicatur mulier maritata?

Vpra vi-

- 1 sum est in pcedē
 ti libro de actibus
 & gestis spectati-
 bus ad clericos me-
 ritò nūc restat vi-
 dere de spectatib⁹
 ad laicos. Et hæc
 rubri. habet duas
 partes. In prima di-
 cit de spōsalib⁹. In
 secūda de matri-
 monijs: & differētia est inter illa maxima. ¶ Quid autē
 b fit matrimoniu. vnde dicať: vbi fuit institutu: per quē:
 & quot sint causę instituēdi matrimonij: & de impedi-
 mētis ipsi⁹ & multis alijs: vide bonā gl. xxvij. q. j. in sum-
 ma. Ad declarationē diffinitionis prosequitur gl. ea cau

- a ¶ Ad laicos. Quia digniora sunt præponenda. insti. de iu. pfo. & insti. de bo. pos. §. aliam. sed clerici sunt digniores laicis. c. deniq. iij. di. & c. duo sunt genera. xj. q. ij. se-
 cundum Philip. de franchis hic.
- b ¶ Quid sit matrimonium. Ponit insti. de pa. pote. in princ. & in. c. i. iud. s. de psum.
 Quare potius denominet̃ à matrē q̃ à patre ponitur i. c. ex literis. j. de cōuer. infide.
 per Alex. consi. vij.
 i. j. co. & hic posset
 queri qd sit matri-
 monium aualac. de
 quo fuit dubitatu
 tpe dñi Ang. de pe-
 riglis dum legebat
 Padug. per ipm in
 rub. ff. solu. ma. & p
 Io. bapti. de sancto
 feuerino in. l. si qua
 illustris. C. de sena-
 tus cōsul. orf. Quid
 sit matrimoniu ad
 morganaticam: po-
 nitur i. c. j. de fi. na.
 ex matr. ad mor.
 contra. in vñ. feu.
 & per dictos do-
 ctos. in dictis locis.
- c ¶ Quid sint spōsa-
 lia. Dic vt hic per
 Abb. & sunt de fu-
 turo, & de pñenti. c.
 penul. j. c. & q̃s de
 beat primò inter-
 rogari an sponsus
 vel sponsa: dic q̃
 sponsus: vt per Io.
 and. in. d. c. pe. gl.
 i. l. ij. ff. de ado. licet
 de cōsuetudine cō-
 trarium seruetur
 secundum Phil. hic.
- d ¶ Per prædicta.
 Quo verificetur le-
 gatū factū mulieri
 cū maritabit. Alex.
 cōf. ij. i. j. vo. & cōf.
 lv. eo. vo. vbi ponit

quando est dictum, si nupserit. & an dicatur legatum cōditionale. per Bar. in. l. titio
 centum. §. titio genero. ff. de condi. & demon. latē p Bal. nouel. in tract. de dotibus.
 in. vj. parte priuilegio. lxvj. & licet appellatione sponsę vel maritatę nō veniat spō-
 sa de pñenti: per Soz. consi. lxxij. inci. in causa vertēte, imò in materia stricta appel-
 latione vxoris venit spōsa, vt in statuto q̃ maritus debeat lucrari partem dotis: per
 Bar. in. l. nihil. ff. re. amo. Bal. in. l. fi. C. de epis. & cleri. licet Sali. in. l. cū te. C. de dona.
 ante nup. teneat contrarium. cum quo aliqui transeunt in. l. non sine. C. de bo. quę
 lib. opi. Bartol. est communis vt latē per Pet. de vbal. in. c. raynutius. de testa. & per
 Alex. in. l. sine. in fi. solu. ma. per Abb. in. c. tertio loco. §. de pñenti. per Rapha. in. l.
 si cūm dotem. §. si transgrediamur. ff. solu. mat. per Campegium in trac. de dotibus.
 in. v. parte. q. xij. & opi. Bar. in. d. l. nihil. sequitur hic Philip. franchus.

ZACHARIA S. ¶ Tu dic contrarium. imò q̃ contra Bar. est communis opi. i.
 q̃ stante statuto q̃ vir lucratur tertiam partem dotis vxoris pñcedentis, q̃ hoc sta-
 tutum habeat locum in sponsa tantum etiam per verba de pñenti: vt per Petr. de
 ancha. in repe. c. j. char. xlvij. vers. quæro de quæstione quę mihi occurrit. §. de con-
 sti. vbi dicit in terminis q̃ statutum quod loquitur de nupta, non habet locum in
 desponsata tantum per verba de pñenti, vbi refert aliās secum do. Anto. de but. cō-
 suluisse q̃ stante statuto q̃ filia maritata seu nupta nō veniat ad successione q̃ hoc
 casu filia desponsata per verba de pñenti non excludetur. idem tenet Bald. licet
 variauerit: vt per coapostillatorem meum in. l. non sine. in princ. C. de bo. quę li. &
 in auct. dos. data. C. de dona. ante nup. iste in. c. j. & ibi posui in apo. ad eum in versic.
 contrahentes sponsalia. §. de postu. prela. & in. c. tertio loco. & ibi etiam in apo. meis
 in versic. sponsus. numero. s. vbi plenē per Moder. §. de pñenti. idem in. c. si inter. j.
 eo. & in. c. ij. per illum text. j. de spon. c. duo. pro quibus facit glo. in cle. j. de consan.
 & aff. idem per Sa. consi. suo. xij. inci. Iacobus promisit Stephano & c. & Pe. de anc.
 consi. xx. inci. pro solutione dubiorum. Aduerte tamen q̃ hoc dictum non procede-
 ret in desponsatam per verba de pñenti, quę est traducta ad domum viri vt cum co-
 coniungeretur, licet ante coniunctionem mulier decederet: quia hoc casu per statu-
 tum debitam portionem lucraretur. istud est sing. dictum Sali. in. l. cum te. in fin.
 ver. C. de dona. ante nup. & quod pro sing. extollit refertq̃ & sequitur Feli. in. s. al-
 lega. c. tertio loco. col. ij. versic. detenta & c.

- d ¶ **SEBASTIANA.** ¶ Per prædicta. Vide Ab. in consi. j. in. j. vol. Alex. in. apost.
 ad Bartol. in. l. iubemus. §. sanē. ad fin. C. de sacrosan. eccl. Pau. de ca. in. l. Deo nobis.
 in. ij. col. C. de epi. & cle. Jas. in auct. præterea. col. ij. & ij. C. vnde vir & vxor.

Panormi. super quarto.

a ¶ Eiusdem fidei. Vt. l. ne quis. C. de iude. & quilibet admittit ad accusandū etiam sine subscriptione: vt ibi per gloss. regulariter contrariū est in l. ij. C. q. accus. non possunt.

b ¶ Quēdam lex. In contrarium videtur gloss. in c. j. s. de transact. quā vult q. appellatione iuris vel legis intelligat de iure cōmuni. quod est singulare & vtile. secundum Philip. hic. ex quo infertur. Si est renūtiatum omni legis auxilio: an videatur renūtiatum iuri consue-

rudinario: de quo per Bart. in l. ij. C. de bo. quā libe. & in l. illa institutio. ff. de hāredi. instit. vbi concludit. qd sapiēs vigore arbitrij sibi dari de iure poterit supplere. non solū de iure cōmuni: sed etiam de consuetudine de q. per Roma. in rubr. de arbi. in v. colū. p. Iaso. in repeti. l. oēs populi. ff. de iustit. & iu. in. iij. co. ver. hinc se offert p. Barba. in l. in illa. in v. col. ff. de verb. obli. vbi dicit q. ista est quēstio gloriosa: p. Corneum consilio. cclxxviii. incipi. in hac. in. iij. vol. in li. tera. O. nā consuetudo non differt à lege nisi tanq. tacitū ab expresse: vt pulchrē per Sozi. cōsi. xcix. ic. i. causa eximij. in fi. j. co.

c SEBA. SAPIA.

¶ Papetatum. Vi de Decum in c. j. i. princip. in j. lectu. s. de iud. vbi latē explicat quando cōstitutio dicatur cōsiliaris.

d ¶ Consuetudo. Latē per Alex. consil. xcvi. in j. volu. magis cōiter concluditur non valere statutū. & Fede. de se. consil. cclxxv. incip. casus est talis. Iaco. But. in l. j. ff. de constit. princ. & Pe. de Ancha. in com. mento. c. canonum

statuta. s. de consil. in. xxvj. colum. vers. ex prādictis patet. adheret Bal. in l. conditioni. C. de insti. & substi. sequitur Ang. in l. cōsulta. C. de testi. Pe. de Ancha. consil. xix. Io. And. in addi. Spe. in rub. de sponsa. & iura ciuilia requirentia consensum patris sunt correctā de iure canonico: vt per Alexand. in d. consil. & per eundem in rub. ff. solu. matrimo. in fi. & si aliqua iura canonica videntur requirere cōsensum est de honestate: & non de necessitate.

Anto. Francisc. ¶ Circa hoc an consensus patris requiratur in contractu matrimonij filij vel filie. dicas istum verum dicere de necessitate ad substantiam ipsius matrimonij in quo sufficit tam de iure canonico q. ciuili solus consensus contrahentiū verbis expressis. si fari sciunt. aliās nutu & signis possent contrahere: vt in c. tua. de spōsa. & in c. tua nos. eo. ti. & in l. nuptias. ff. de regulis iuris. Tamen si filia nuberet sine consensu patris ante. xxv. annum. non posset petere se dotari à patre. vt i. aut. si post xxv. an. C. de inoff. test. nisi forsan diceremus q. imperator statuendo super matrim. quēst spāle: non potuisset illud facere. per ea quā plenē tractantur in c. q. in ecclesia rū. de cōsu. de q. semper dubitauit. an p. similes leges ciuiles. vel statuta laicorū posset aliquid disponi circa matrimonium. cū illud debeat regulari secundū dispositionem iuris canonici: vt p. gl. i. s. fi. i. ff. de gradi. & saltē negari nō pōt q. ex similib. statutis legib. nō reddant viri & mulieres saltē timidiore ad mīmonij cōtrahēdū q. vī eē i. probatū. p. ea q. hāc i. c. gēma. cū materia. j. eo. & iō puto sup hoc multū cogitandū.

e SEBA. SAPIA. ¶ Circa matrimonium. Vide multa per Petrum ramen natem in conclusionibus suis consuetudinis. colum. xj. Ang. in consil. ccviii. incip. Titius existens. & domi. Anto. de But. in consil. xl. incipien. vīsa forma.

sed si vxor. & xxvij. q. ij. in princip. secus si diceretur de filia dotata quod nō succederet: quia inest doti. Abbas.

SVMMARIVM.

1 Matrimonium cum alienigena contractum valet etiam nō seruata cōsuetudine patrie dūmodō sit eiusdem fidei.

2 Consuetudo venit legis appellatione.

3 Consuetudinis omīssio siue defectus non vitiat matrimonium.

4 Matrimonialis causa in consilio tractari potest.

5 Consilium iurisdictionem habet in causis decidendis.

6 Consilij constitutio sub nomine consilij editur & non papae tātum: secus tamen quando fit.

7 Peccator notorius compellitur ad poenitentiam.

8 Maritus compellitur redire ad vxorem. & sic vxor ad virū.

9 Cōsuetudo. leges. & statuta an possint aliquid disponere circa matrimonium & aliquam poenam imponere.

10 Poena imposita per statutum in matrimonijs an valeat?

11 Dotium constitutio per statutum facta valet.

12 Solennitates circa matrimonia inductas per statutū non seruātes an peccent?

13 Consuetudo si est diuersa in loco viri & mulieris. quā sit seruanda?

14 Forenses an teneantur seruare consuetudinem loci?

15 Consuetudo & statutum circa dotes quā sit seruanda an loci viri an vxoris?

CAP.

I.

DE francia. Matrimonium cōsen-

su contrahitur. nec inualidatur si consuetudo patrie nō seruetur. primò ponit casum. secundò diffinit ibi: diffiniuit. ¶ Casus literalis. Quidā

iuenis de Francia duxit in vxorem quandam nobilem mulierem de Saxonia secundū consuetudinem Saxonū: sed quia diuersis consuetudinibus Francigenae & Saxonēs vtuntur in matrimonijs cōtrahendis: & iste nō sua. sed Saxonū lege contraxit. fuit accusatus: quia ea omīssa aliam superduxit. In concilio quāsitum fuit quid de hoc fieri deberet: statuit vt transgressor euangelicā legis subijciatur poenitentiae: & à secunda vxore separet. & primam recipere compellatur Bernar. ¶ Nota primò quod valet matrimonium contractum cum alienigena. & intellige de alienigena respectu patrie non respectu fidei. nam tunc non teneret matrimonium. vt in capitu. caue. xxvij. quāstione prima Debent enim esse maritus & vxor eiusdem fidei. vt ibi. ¶ Secundò no.

iuncta glo. j. & ij. q. appellatione legis comprehenditur consuetudo: nam consuetudo est quēdam lex. vt in l. de quibus. ff. de legib. & prima distinct. ca. consuetudo.

3 ¶ Tertiò not. quod defectus seu omīssio cōsuetudinis patrie non vetiat matrimonium: de quo infra latius.

4 ¶ Quarto not. quod causa matrimonialis potest tractari in concilio. ex quo infertur q. concilium habet iurisdictionem etiam in causis decidendis. ¶ Item not.

ibi: sancta synodus. q. constitutio vel diffinitio concilij editur sub nomine totius cōcilij & non papae tantū.

c pro hoc facit tex. in c. ofius. de elect. & c. primo. s. de pa. cū simi. q. nq. tamen ediť sub noīe papae cū consilio concilij. vt in c. licet. de elect. & c. aduersus. de immuni. ecc.

& vide bonā gl. in c. ad apostolicē. de re iud. li. vj. per Innocen. & Host. in c. ex gestis. de cle. non resi. Dominus Ant. in d. c. j. de pac. per illum tex. simpliciter colligit q. constitutio ediť sub nomine concilij: quia licet Papa sit

ibi vt caput: tamen potestas dependet ex toto concilio. sed in contrarium faciunt ea quē statim allegauit. Sed pu

to dicendum q. aut materia originatur à toto concilio. & tunc fiat statutū sub noīe totius concilij. & ita loquā-

tur iura primò allegata. & vide tex. j. q. vij. in c. conuenientibus. & c. Adrianus. li. iij. dist. Aut materia origina-

tur à solo papa: sed cum consilio concilij. & habeant lo-

cum iura secundo loco inducta. ¶ Vlti. no. q. notorius peccator potest compelli per ecclesiam ad agendum poe-

nitentiam. pro hoc. c. ad audientiam. j. eo. & vide glo. xxx. iij. q. ij. in c. quicunq. Item potest notari ex fine literē q.

maritus potest compelli per ecclesiam vt redeat ad vxorem: & pondera. quia non dicit per censuram ecclesiasti-

cam: sed purē redire cogatur. Ex quo potest inferri quod precisē potest compelli vxor vel marit. vt in vnum re-

deant. Nam cū ista obligatio descendat ex lege diuina & humana. potest quis precisē compelli ad factum. iuxta no. per Bar. & alios in l. stipulationes non diuidun-

tur. ff. de ver. obli. ¶ In gl. iij. i. fi. Ex hac gl. pōt colligi rō dubitādi & decidēdi. sed reuoco in dubium vltra gl. nū

7 quid consuetudo patrie possit disponere circa matrimo-

d niū: Innoc. dicit quod circa substantiā mīmonij di-

e sponere nō pōt. ar. hīc: sed circa dotē fortē quod sic arg. in capitu. Raynūtius. supra de testam. Dominus Anto-

nus latius exorditur materiam dicens quod aut statutum patrie disponit circa substantiaalia matrimonij: pu-

ta inualidando contrarium vel inualidando personas: & non valet statutum: vt hīc: ex quo potes not. quod le-

ges ciuiles prohibētes matrimonium inter tutorem & pupillum: rectorem prouinciae & prouincialem: & iter

similes personas non teneant. de quo vide latius per Fede. consil. xxxv. vbi generaliter tenet quod statuta & le-

ges laicorum circa matrimonium nullius sunt momen-

ti. quia hēc materia non est de foro seculari sed ecclesia-

stico. vt in capitu. tuam. de ordi. cogno. facit quod not. Barto. in lege titia. ff. soluto matrimonio & per docto.

8 in capitu. fina. de secund. nup. ¶ Quandoque statutum disponit circa poenam erga substantiaalia matrimonij. &

si hoc facit apponendo poenam de nouo. & sic inferendo damnum non tenet. vt disputat Ioannes Andre.

9 latē in capitu. statutum. de hereti. libro sexto. ¶ Et hēc faciunt ad quāstionem. In hac ciuitate Senensi statuto

cauetur quod contrahens matrimonium cum puella ante xxv. annos sine consensu duorum agnatorum incidit

in certam poenam: nunquid valeat tale statutum? Gasp. de cal. in capitu. secundo de clandest. despons. recitat in

simili quēstione fuisse consultum quod sic. nam erat statutum q. cōtrahens matrimonium cū puella ante xxv.

annos absq. presentia decem personarū ad minus incurreret certam poenam. sed aliqui tenuerunt oppositū. &

placet mihi opi. Ioan. Andr. q. talia statuta non teneant. cū per hoc itimidetur matrimonium quod debet esse

liberum

liberū. vt. i. c. cū locū & c. gemma. eo. Item q̄a laici nō possunt disponere circa matrimonij materiā. vt. s. dixi. Quandoq̄ statutū impōit p̄cnam auferēdo lucrū q̄d lex secularis attulerat. & tenet do. Ant. q̄ valeat statutū: & hīc se quēdo gl. or. Io. an. in. c. cū secūdu leges. de hæreti. lib. vj. Sed. gl. est in cōtrariū. xxxvj. q. ij. c. de puellis. & apertē sentit Feder. de se. in. cons. præalleg. & hoc mihi placet plus. Q̄nq̄ statutū laicorū disponit circa dotem & valet. vt. s. tenet Inn. quandoq̄ circa solēnitates. & tenet do. Ant. valere statutū, & peccāt nō seruātes illā solēnitatē. Sed tu aduerte. nam decre. hæc non loquit̄ de statuto: sed de cōsuetudine patriæ. vnde ego crederem q̄ statutum laicorū sit nullum: quia materia nō pertinet ad laicos: secus in cōsuetudine. q̄a in ea interuenit consensus episcopi & totius cleri. vnde nō seruātes clericalē cōsuetudinem saltem vbi est talis ex cuius etiam præteritione ecclesia redditur incerta de contractu peccāt mortaliter. & sic intelligo dictū doc. hīc. ¶ Sed dubitat̄ circa prædictā maximē pro declaratione text. quid si consuetudo^a mariti & vxoris est diuersa? b Pone Florentinus contraxit matrimoniū cū Senesi hīc Senis: & alia consuetudo est huius ciuitatis à cōsuetudine Florētina diuersa nūquid attendemus consuetudinem vbi matrimoniū est cōtractum, vel consuetudinē mariti? Francisc. vercel. dicit (vt ibi recitat Io. An.) quod si in loco cōtractus est certa cōsuetudo illa seruabitur. viij. dist. c. quē contra. & xij. dist. c. illa. & ibi. gl. si nulla est consuetudo i loco cōtractus seruabitur cōsuetudo loci mariti: quia maritus est caput mulieris. Sed dic latius & clarius, q̄ aut consuetudo disponit super solēnitatē cōtrahēdi: & debet semper obseruari cōsuetudo patriæ vbi matrimoniū cōtrahit̄, etiā si ambo cōtrahentes sint forenses: quia nō debent peregrini violare cōsuetudinē patriæ cū scandalo aliorū. vt. d. c. q̄ contra. facit. l. si fundus. ff. de euic. & l. ij. C. quēadmodū. test. ape. ¶ Aut consuetudo seu statutū disponit super executione: vel super alijs obseruandis post cōtractū. & debet attēdi cōsuetudo domicilij ipsi⁹ mariti. c^o: quia vxor se quit̄ domiciliū mariti. l. si. s. idem rescripserūt. ff. ad munici. vñ animi destinationē matrimonij vide^t contractum in domicilio mariti. arg. in. c. romana. §. contrahentes. de fo. cōpet. li. vj. & in. l. cōtraxisse. ff. de ac. & obli. vnde si cōsuetudo vel statutū domicilij mariti habet q̄ maritus superuiuēs debet lucrari dimidiū dotis, seruabitur ibi illa consuetudo seu statutum licet i loco vbi fuit cōtractum matrimonij sit alia cōsuetudo vel statutum. & hæc sunt de mente Bart. in. l. exigere. ff. de iud. vbi text. cū gl. & in. l. cunctos populos. C. de sum. tri. sequitur in effectu Dñs Ant. hīc. qui dicit se putare q̄ si marit⁹ mutaret domiciliū post contractum matrimoniū. q̄ attendit̄ consuetudo domicilij tempore contractus, & nō do micilij vbi dissoluitur matrimoniū. q̄a debet attendi locus vbi fuit orta obligatio: & non vbi recepit purificationem. & pro hoc optimē facit tex. iuncta gl. secundum intellectum quem sequitur in. l. si vxor. ff. de iudi. & p hoc potes dicere quo ad text. nrm quē cōsuetudo erat seruāda an Frācorū an Saxonū. Abbas.

SUMMARIVM.

- 1 Contractus dicitur purus vbi conditio aliqua non est expressa licet tacite aliqua conditio intelligat. Sponsalium contractus quod plures tacitas habeat conditiones.
- 2 Verba moneas & inducas: non inducunt præcisam coactionem. & nu. 4.
- 3 Iuramentum ad commodum partiū præstitum per partem remitti potest. & nu. 5.
- 4 Sponsalia seruare compelluntur etiam si iuramentum non interuenit.
- 5 Sponsalia etiam iurata per partes solui possunt. Tolerantia & patientia superioris quid operetur. Iuramentum sponsalium per sponsos potest remitti.
- 6 Iuramentum quandoque principaliter dirigitur deo, & quandoque non.

CAP.

II.

Præterea. Sponsalia de futuro soluuntur si sponsi se soluunt etiā si fuerint iurata. h. d. primò iubet mone ri. secūdo diffinit. ibi: si autem.

- ¶ Casus literalis. Duo sine omni conditione fidei hincinde data mrimoniū cōtrahere promiserūt, mutata postea snia hāc fidē inuicem remittere cupiūt: q̄rit an isti sint ad præstitā fidē seruādā cōpellendi, vel an eandē inuicem sibi remittere possint: rñdet papa q̄ cōmonē di sunt & modis oibus inducēdi vt fidē præstitā seruēt. si aut hoc facere noluerint nō sūt cōpellēdi: ne deterius inde contingat, vt. s. illā ducat quā odit: sed ad instar eorū q̄ societate cōtrahūt fide p̄stita clara & postea illam sibi remittūt. Ber. ¶ No. j. q̄ cōtractus dicitur oīno purus & sine oī cōditione, ex quo non fuit certa cōditio^d expressa, licet subsistant multæ tacitæ cōditiones. nā in sponsalib⁹ multæ cōditiones subintelligunt. vt in. c. quemadmodū. de iureiurā. Cōditio ergo subintellecta nō facit cōtractū cōditionalē. vt in. l. cōditiones q̄ extrinsecus. ff. de cōdi. & demō. & in c. significasti. & q̄d ibi nō. de elect. ¶ No. ij. q̄ per hæc verba moneas & inducas: c^o nō inducit p̄cisa coactio. ¶ Tertiò no. q̄ iuramētū p̄stitū ad cōmodū hoīs p̄t remitti^f ab hoīe ad cui⁹ cōmodū fuit iurātū. Ex quo infer^t q̄ si iuravi tibi soluere tali die, nō icido in periuriū si remittis mihi iuramētum vel dilationē ad soluēdū p̄stitā. facit. c. j. de iureiur. & c. si significauit. de cēsi. ¶ In glō. ij. ibi. & etiā cōpellēdi si iurassent. Vult ergo glōf. restringere istum text. q̄n in sponsalibus interuenit fidei p̄statio & nō iuramētū. sed hoc nō p̄cedit, q̄n respectu coactiois fidei p̄ ecclesiā nō ē diffērentia inter iuramentum & fidei p̄stationem^g vt in. c. puenit. s. de fidei iur. in fi. Itē glō. in ver. interpositioe. sentit q̄ ista equipollēt. & vide ad hoc q̄d plenē dixi in. c. ad aures. q̄d met. cau. & per Arch. xxiij. q. v. c. iuramēti. & ad. c. ex literis. alle. p contrario. dic q̄ ibi tantū vnus dissentebat. ideo præcisē compellit̄ ad cōtrahēdum matrimoniū. & ad. c. requirit. dic vt ibi not. & ad. c. si. j. eod. dic q̄ ibi priora sponsalia fuerunt sublata per cōtractū matrimonij cū alia per verba de præsentī. Sed not. ex gl. iuncto tex. q̄d dixi in notabilibus q̄ per hæc verba moneas & inducas: non datur p̄tās coercēdi. licet Fede. multum dubitet cōfi. ciij. & seq. ¶ In gl. si. i. fi. Ex hac gl. colligū^t due lect. ad

- a ¶ Si consuetudo. Per Alex. consil. j. in. iij. volu. p Bald. in aut. oēs peregrini. C. cōia de succ. per Abb. in. c. fin. s. de fo. cōpet. cōis opi. est q̄ attēdit̄ domiciliū viri & non vxoris: p. l. exigere dotē. ff. de iud. latē per Iaso. in. l. si arrogator. ff. de adopt. in. xxij. col. vbi inuenies an debeat intelligi de domicilio rōne originis vel incolatus.
- b SEBA. SAPI. a ¶ Diuersa. Vide b Raph. cum. i. cons. xxxij. incipit. visis pactis. Alex. i. cōf. incip. ex inspectione. in. iij. vo. Ia. so. latē in. l. cunctos populos. in. iij. le. colū. xv. C. de sum. tri. & si. cat. vbi limitat pluribus modis. d. l. exigere dotē. ff. de iudi.
- c ¶ Ipsius mariti. Ni si in petenda dote aut donatione propter nuptias. quia hoc casu consuetudo loci vbi cōtractum est matrimonium non loci cōtrahentium inspicitur vt per Card. plenē. & quas quēstiones de quibus c. s. examinat in cle. sepe. & quæritur. in. iij. q. de verb. si gnificationibus.
- d ¶ Certa cōditio. Per doct. in. l. hæc verba. ff. de leg. j. l. imita. nisi illa tacita cōditio exprimeretur, quia faceret actum conditionale secundū Dñi. in. c. j. de sponsa. lib. vj. p Imol. & Bal. in. l. qui filiabus. ff. de le. j. Ex quo inferitur q̄ si testator legauit sub ista cōditione: si heres adierit hereditatē legatū reddit̄ cōditionale. Bal. in. l. j. i. fi. prin. C. de cad. tollē. per Paul. de cast. & Alex. in. d. l. hæc verba.

¶ Moneas & inducas. contrarium tenuit Spe. in tit. de rescrip. presentati. §. rōne autē forme & iō gl. in cle. j. de testi. in ver. hortamur. dicit, q̄ huic verbo hortatur & alijs platis à papa est necessariō parēdū. & i. c. rogo. xj. q. iij. de quo hic late per Feli. tenentē opi. Abb. periura in quibus est verbum moneas & inducas, & non inducunt compulsionē ex quo addit̄ q̄ cōpellat. nā frustra exprimeretur. vt hic & c. præterea. & c. cū in tua. j. eo.

ZACHARIAS. ¶ Pōt remitti. Ad de Bart. post gl. & do. in. l. j. §. j. ff. de fer. & in. l. quoties. ff. de iureiur. & in. l. labeo. vbi melius ad materiam p̄ntis q̄nīs. e. tit. & Spe. eo. tit. ver. & nota. i. princ. q̄d est verū an iuramentum per iuramentum: q̄a post se cus: vt per Bal. i. au thē. eisdē. C. de sec. nup. de quo plenē per Feli. in. c. j. i. ff. no. s. de iureiur. nec omitto q̄ pōt etiā tacitē remitti: vt Fe. vbi. s. co. iij. ver. vñ etiam relatione.

¶ Fidei p̄stationem. Ad de do. de Rota deci. suis. de iureiur. vbi ponunt an non seruans fidem sit inhabilis ad beneficium sicut periurus.

Panormi. super quarto.

a ¶ Pōt remitti. qā pars in cuius fauore est interpositum iuramentum habet vim apostoli in remittendo. c. j. de iureiur. in fin. s. l. si ff. q. & a. q. Bar. in l. labeo. ff. de iureiur. & in l. j. s. & post op. ff. de no. ope. nū. p. mod. in l. si ff. qui satis. co. p. Sozi. cōf. lxviij. verfi. secūdo respōdetur. Alex. cōf. liij. in. ij. vol. verfi. secūdo quia.

b ¶ Quod certius. Facit. c. si quem. j. de senten. ex com. 6

SEBA. SAPIA.

b ¶ Quod certius. a Multa ad hoc accu mulat. d. Feli. in. c. auditis. colū. xxij. ver. limita secūdo. s. de præscrip.

ZACHARIAS.

c ¶ Matrimoniu. tu adde qualiter honestas publica impediatur matrimo nium: per Spec. in tit. de consan. & af. verfi. si verō.

SEBA. SAPI.

d ¶ Affinitas. Im propriè tamen ca dit affinitas añ cō sumationē mñi monij: vt per Mo der. post Bart. in. l. quod seruius. ff. de condi. ob cau.

c ¶ Proxima. Arch. in. c. j. de desp. im pub. tenet duo req ri. primò q malitia suppleat ætatem: secūdo q mulier tē tata fuerit. Ioā. An. ibi tenet q malitia supplet ætate sicut in matrimonio. se quitur ibi Domin. Ita tenet sanctus Tho. iij. sententia rum distin. xxvj. ar ti. iij.

SEBA. SAPIA.

f ¶ Sponsaliorū. pro hac opin. facit do.ctrina Arch. in. c. si. de iudic. li. vj. q. vbi lex regit cer tum tempus anno rum semper requi ritur perfectio, ni si aliud exprimat: sequitur Bal. in. c. cū vicesimū. s. de off. deleg. Are. in. l. qua ætate. ff. de re sta. sentit Abb. in c. cū in cunctis. iuncta glos. in ver. exegerit. s. de elec.

text. vna vt pcedat de iure cōmuni. & sic sine aliquo peccato possint sponsi pari cōsensu dis soluere spōsalia etiā iurata. Alia lect. est vt pcedat ex cōparatiua permissiōe, quasi sine pec cato sponsi hoc facere non possunt sed eccle sia tolerat, ne deterius inde cōtingat. Alij po nunt tertiā dicentes, q non pcedit ex cōpara tiua pmissiōe: sed de iure. Spec. in tit. de leg. in. s. nūc ostendendum. verfi. hæc quoq. sen tit q de mero iure. & hæc opi. videtur cōmu nior: & mihi plus placet. nam si tex. procede ret ex toleratiā papa non induxisset similitu dinem in dissolutiōe societatis: sicut ergo me ro iure socij possunt sibi remittere iuramen tum ita sponsi. & ad tex. cū dicit. in patientia. dic q habuit respectū ad vulgi opi. nam vul gares putāt q isti incurrunt periuriū: & pro pter hoc isti sunt monendi & inducēdi ad cō tractum. ¶ hanc opi. quasi cōem sensit Inn. q dixit q aut iuramētum præstatur deo & nō potest remitti^a ab homine, sed a solo deo. aut iuramētum præstatur homini & pōt remitti ab homine: vt hūc. & in. c. j. de iureiur. & dicit præstitū deo quando quis iurat volens princi paliter complacere deo. si autem intendit ad tēporale cōmodum hominis tunc dicitur p ffitum homini. Et aduerte. quia licet oē iura mentum principaliter tendat in deū: quia ob ligatio primaria acquiritur deo. vt in. c. debi tores. de iureiuran. tamen quando concernit commodum hominis de⁹ recipit iuramentū ad illius cōmodum. & sic illo remittente de⁹ etiam remittit. & hæc verba nō. ex quibus nō test inferri q si intuitu dei iurauit ducere ali quam mulierem in vxorem, non potest mihi illa remittere iuramentum. & vide latius ad materiam prædictam quod nō. Specu. in. d. s. hæc quoq. Abbas.

SVMMARIVM.

In dubijs & præcipue vbi periculum animæ versa tur tutior pars est eligenda.

Honestas in contrahendo matrimonio magis atten ditur quā rei veritas.

Factū ipsum magis consideratur quā iuris effectus.

Impedimentum publicæ honestatis iustitiæ ex spon salibus oritur: & vnde hoc procedat & quid im portet quādo sponsalia fuerunt cōtracta inter ma iores vel minores septennio. & inter maiorem et minorem.

Septenniu requiritur ad validitatem sponsaliorū. A Etas certa vbi requiritur respectus discretionis præueniri non potest.

¶ CAP.

III.

Vuenis. Si maior se ptenio cū p xima septennio in qua mali tia supplet ætatem sponsa lia contrahit, ex his oritur iustitia publicæ honestatis, maxime si commiseri tentauerūt. ita cōiter summat: sed i veritate summariū nō col ligitur ex litera. vt parebit clarius ex j. dicēdis. sed inherēdo literæ potest sic summari. Si ma ior septennio duxit in vxorem minorem se ptennio & eam traduxit ad domum, oritur

ex tali contractu publicæ honestatis iustitia. diuiditur: primò nar rat factum & casum dubium. Secundò duplici ratione diffinit. ibi. quia igitur. ¶ Casus literalis. Quidam iuuenis duxit quādam puel lam nondum. vij. anno. sponsalia contrahendo cum ipsa. & atten tauit cum ipsa quod complere non potuit. tandē mortua fuit, vel dictus iuuenis ab ea recessit antequā fortē sponsalibus consenti ret: & cum alia consanguinea illius puellæ matrimonium contra xit. quærebatur vtrum possint infimul remanere? respondet Papa quod in his quæ dubia sunt quod certius est seruari debet: & ideo propter honestatem ecclesiæ: quia dicebatur sponsa ipsius & pro pter dubium prædictum debent ad inuicem separari. B. ¶ ¶ Not. primò q in concernentibus periculum animæ debemus in du bijs semper tenere quod certius^b est & quod sine periculo anime explicari potest. vnde in istis illa pars est mitior quæ est tutior. ad hoc vide bonam gl. in. c. j. de seruti. in ordi. fa. & tex. in cle. exiui. de ver. signi. ¶ ¶ Not. secūdo q in matrimonio contrahendo magis consideratur honestas q rei veritas. vnde alibi dicit tex. iuris civilis q in coniunctionibus non quod liceat sed quod deceat considerā dum est. vt in. l. semper. ff. de ri. nu. ¶ ¶ Item not. ibi. compleve non potuit. q magis consideratur ipsum factum quā iuris effectus. ¶ ¶ Vltimò nō. q ex spōsalibus oritur publicæ honestatis iustitia inter ipsum sponsum & consanguineos sponse: & ecōtra inter spō sam & omnes consanguineos sponsi vsq. ad quartum gradum ha bilis ad impediendum & dirimendum matrimonium^c inter eos contrahendum. ad hoc. c. sponsam. j. eo. & clarius in. c. j. eo. tit. li. vj. Et scias quod hoc impedimentum non causatur ex consanguinitate nec ex affinitate: quia ante consummationem matrimonij seu carnis commixtionem non est orta affinitas: ^d sed oritur ex con sensu præstito in sponsalibus: & fuit inductum hoc impedimentū ab ecclesia propter honestatem duntaxat: quia quandoq. orieban tur graues inimicitie inter consanguineos, cū vni desponsatam alius consanguineorum querebat ducere in vxorem, & appellauit ecclesia illud impedimētū publicæ honestas: quia nō poterat dari congruentius nomen, cū non posset attribui alicui ex cognatio nibus. s. legali: vel spiritali: vel carnali. nam triplex est cognatio. istud ergo impedimentum est de per se ex sola honestate ab eccle sia inductum. de quo vide per Ioan. Andr. in. d. c. j. lib. vj. ¶ In glo. j. in fi. Gloss. ista non clarè aperit intellectum. c. sed vt clarè habeat mus materiam aduertendum est quod aut sponsalia fuerunt con tracta inter maiores septennio, & in dubio oritur illud impedimē tum publicæ honestatis, nec exigitur hoc casu q sponsus tentaue rit cognoscere sponsam. vt in ca. sponsam. infra eodem. & præalle gato. c. j. & iste non est casus noster. Quandoque sponsalia contra huntur inter minores septennio ferè nullam discretionem haben tes: sicut solet fieri. quandoque parentes contrahunt sponsalia pro filijs, & nullum oritur impedimentū: quia talia sponsalia sunt nul lius effectus ex defectu consensus. vt in præallegato capit. j. & hic non est casus noster. Quandoq. maior contrahit spōsalia cum mi nori septennio: proxima tamen septennio. & gloss. ista videtur sen tire quod discretio suppleat ætatem. & clarius hoc sentit infra eo dem capit. sponsam. & sentiunt communiter hūc doct. ¶ ¶ Ex qui bus infertur quod proxima^e septennio potest contrahere sponsa lia. sed certē hoc dictum nullibi probatur. nam capitu. literas. cap. duo pueri. & c. attestaciones infra titu. proxi. apertē innuunt op positum. videtur enim præcisè requirere septennium ad validita tem sponsaliorum: ^f pro hoc facit quod septennium requiritur quia in tali ætate præsumitur discretio. cū exeat quis tunc infan tiam: sed vbi certa etas requiritur respectu discretionis illa præue niri non potest: vt apertē patet in etate statuta ad cōfectionem te stamenti: vt legitur & not. in leg. qua ætate. ff. de testamen. item pa tet ex not. in cap. puberes. infra titu. proxi. & in leg. ad rem publi cam. ff. de mu. & hono. Item per totum ti. C. quando tuto, vel cur esse desi. nullibi autem habemus contrarium: sed solū istū tex. qui hoc non probat. nam tex. iste fundat se super dubio tentatus: quia fortē tētauit, & c. nam istam puellam traduxerat ad domum. Item fundat se super honestate ecclesiæ: quia illa dicebatur cōiunx isti⁹. vnde si rectē pondere^r litera, hūc fuit contractum matrimonium per verba de præsentit: licet de facto. vt patet ibi. duxit. & ibi: cō iunx ipsius, & c. Et hūc vltimum intellectum ad tex. hūc sentit do. Anto

c. Ad audientiam. De sponsalibus & matri. 4

Ant. licet etiam ipse sequatur primū dictum. sed (vt dixi) iure non probatur: cum ergo illa diffinitio fundet se sup duplici cā alia cessāte cessat dispositio: vt no. i. c. quoniā. si verò. s. vt li. non contest. sed casus magis dubius est si fuerunt contracta sponsalia cum minore septennio & interuenit tentatus, vel saltem sit dubium, vt quia secū cohabitauit sponsus: & videtur q̄ oriatur hīc publica honestas ex quadam æquitate. tamen hoc iure non probat q̄ cessat alia ratio literæ dum dicit. q̄ illa dicebatur coniux istius. Tamen do. Anto. tenet primum: sed (vt prædixi) licet sit æquum, non tamen iure probatur. Nico. Abbas.

SVMMARIUM.

- 1 Impedimentum matrimonij contrahendi quilibet allegare potest et vnus in hoc casu potest esse denunciator & testis.
- 2 Impedimentum publicæ honestatis iustitiæ oritur etiam ex sponsalibus omnino nullis quæ propter aliquod impedimentum de iure non subsistunt.
- 3 Consanguinei sp̄sam nullus vsque ad quartum gradum habere potest: & similiter sponsus non potest ducere consanguineas sponsæ.
- 4 Impedimentum publicæ honestatis iustitiæ non oritur ex sponsalibus conditionaliter contractis ante conditionis existentiam.
- 5 Iurans temerè mortaliter peccat.
- 6 Honestas semper consideratur in matrimonijs contrahendis.
- 7 Factum ipsum magis consideratur quàm iuris effectus.

CAP. IIII.

Audientiam. Ex sponsalib⁹ cōtractis cum cōsanguinea oritur publicæ honestatis iustitia. Primò narrat factum. Secundò decidit ibi: sed quoniam. ¶ Casus lralis. Quidam ciuis Papiensis nomine Henricus volebat copulare filiam suam in vxorem cuidam filiorum cuiusdā ciuis sui noīe. L. iurauerit q̄ si ille aliquo casu eā habere non posset alteri filio quem de alia vxore genuerat eandem matrimonio copularet: & sic contraxerunt sp̄salia: postea quidam probauerunt consanguinitatem inter eos, vnde præfatus. H. eādem filiā dare vult alteri filio vt iurauit: queritur an possit: respondet papa: scriptum est q̄ frater sponsam fratris habere non potest: mandat quòd ille ppositum suum non adimpleat: & poenitentiam accipiat de illicito iuramento: & si opus fuerit per excommunicationis sententiam compellatur. B. ¶ No. primò quēlibet de populo a posse comparere ad impediendum matrimonium contrahendum subsistente impedimento legitimo. ad hoc. c. f. j. de clan. despon. & j. eo. c. præterea. & videtur innuere tex. quòd in hoc casu idē potest esse denunciator & testis: pro hoc facit. c. in. omni. s. de testib.

- 1 Quilibet de populo a posse comparere ad impediendum matrimonium contrahendum subsistente impedimento legitimo. ad hoc. c. f. j. de clan. despon. & j. eo. c. præterea. & videtur innuere tex. quòd in hoc casu idē potest esse denunciator & testis: pro hoc facit. c. in. omni. s. de testib.
- 2 ¶ Secundò no. q̄ publica honestas oritur ex sponsalib⁹ omnino nullis de iure positio dūmō sint aliqua de iure naturali. satis est enim ad contrahendum hoc impedimentum quòd sponsalia teneant ratione cōsensu. & hoc clarius habet j. eodem. tit. c. j. li. vj. ex quo colligit ibi glo. quòd ex sponsalibus contractis per sacerdotem orit hoc impedimentum sic quòd nullus de consanguinitate sacerdotis possit illam ducere in vxorem: nam talia sponsalia nō peccāt in cōsensu naturali: sed annullantur ex impedimento inducto per ecclesiam. ¶ Item no. quòd sp̄sam fratris frater habere non potest. & licet tex. hīc dixerit de fratre: idem est in omnibus consanguineis sp̄si vsque ad quartum gradum. vt in. d. c. j. Et ex hoc tex. colligitur clare: quòd post mortem sponsæ non potest sponsus ducere in vxorem sororem defunctæ. nam publica honestas fuit orta inter ipsum sponsum & consanguineos sp̄sæ. vt infra eo. c. sponsam. & in. d. c. vnico. ¶ Ex sponsalibus autem conditionaliter contractis non oritur hoc impedimentum ante existentiam conditionis: vt dicit text. in præalleg. c. j. & ideo intellige istum tex. q̄ sponsalia fuerant hīc purè contracta: non autem sub illa cōditiōe sub qua iurauit prius pater. nam si conditio intercessisset in contractu potuisset postmodum contrahere cū alio filio. pro quo vide bonam gl. in. d. c. vnico. ¶ ¶ Vlimò not. quòd temerè iurās peccat mortaliter: & potest compelli per ecclesiam ad agendum poenitentiam. vide quòd legitur & no. xxij. q. iij. c. qui sacramento. ¶ In glos. in ver. habere. in fin. Pro hoc facit: quia in sponsalibus seu matrimonijs contrahendis consideratur semper honestas. vt in. l. semper. ff. de ritu nup. ¶ Item potius consideratur factum quàm iuris effectus. vt in. c. nup. de biga. ex quo ergo sponsalia tenuerunt de iure naturali nō est honestum vt aliquis consanguineorum illam ducat in vxorem: & si diceret ex contractu inito lege resistente nulla oritur obligatio. no. in. l. cum lex. ff. de fideiuf. Respondet quòd hic non est orta obligatio inter contrahentes. sed ex illo contractu inducitur quēdam honestas vt non liceat matrimonium contrahere cum aliquo ex consanguineis sp̄si: vel econtra. Abbas.
- 3 Matrimonium de præsentī non cōtrahitur per verba de futuro.
- 4 Sponsa liberè cum alio contrahit si sponsus ad remota loca accedit. secus est in sponsa de præsentī.
- 5 Matrimonium contractum contra iuramentum tenet licet periurus sit.
- 6 Iuramentum non inualidat actum spiritualem superuenientem.
- 7 Sponsa non tenetur sequi virum.
- 8 Vir virum sequi tenetur sed non semper.
- 9 Sponsa an teneatur expectare per aliquod tempus virum absentem? nota quòd aliud est secundum leges: aliud secundum canones.

SVMMARIUM.

- 1 Matrimonium de præsentī non cōtrahitur per verba de futuro.
- 2 Sponsa liberè cum alio contrahit si sponsus ad remota loca accedit. secus est in sponsa de præsentī.
- 3 Matrimonium contractum contra iuramentum tenet licet periurus sit.
- 4 Iuramentum non inualidat actum spiritualem superuenientem.
- 5 Sponsa non tenetur sequi virum.
- 6 Vir virum sequi tenetur sed non semper.
- 7 Sponsa an teneatur expectare per aliquod tempus virum absentem? nota quòd aliud est secundum leges: aliud secundum canones.

CAP. V.

De illis. Si sponsus de futuro. ante copulam ad remota se transfert, sponsa liberè cum alio contrahit: si tamen per eam stetit quo minus perficeretur matrimonium sibi poenitentia imponitur. h. d. Communis diuisio. Secunda ibi: hoc tibi. ¶ Casus literalis. Quidam promittit iuramento iterposito se ducturos in vxores aliquas mulieres: & postea anteq̄ matrimonium contrahant transferunt se ad partes alias. Queretur quid facere debent illę mulieres vtrū possint cū alijs cōtrahere? Rñdet papa: q̄ si amplius nō fuit in facto processu liberū est illis mulierib⁹ cū alijs cōtrahere recepta poenitentia de periurio si per eas stetit quomin⁹ illi matrimonium adimplerent. Bern. ¶ Not. q̄ per verba futuri temporis seu tractum habentia ad futurum non cōtrahitur matrimonium de præsentī: sed duntaxat sponsalia de futuro: vt dicam in capitul. ex parte. infra eodem. ¶ Secundò no. quòd si sponsus transferat domicilium ad loca remota potest sponsa sine alterius licentia cū alio matrimonium contrahere. & hoc denotat verbum liberum positum in tex. non enim ei esset liberum si haberet exposcere alterius licentiam. vt no. in. c. de multa de præben. & in. c. licet episcopus. eodem. titu. lib. vj. secus est in sponsa de præsentī. vt in. c. in præsentia. j. c. & quòd ibi no. ¶ Item no. q̄ tenet matrimonium contractum contra iuramentum: & sic periurium non impedit contractum matrimonij. Et ex hoc inferitur q̄ et actus spiritualis gestus contra iuramentum non est nullus. sed tenet mero iure, licet de periurio sit poenitentia iniungenda. & cōcordare videtur. c. sicut j. eo. quòd est contra theoricam

AAA iij

SEBA. SAPIA.

¶ Quilibet de populo. Sic et quilibet de populo admittitur ad instaurandū matrimonium. Fe. in. c. cū dilecti. co. iij. s. dema. & obe. ¶ Ex sponsalib⁹. Quod verū est qñ sponsalia contracta sunt per ignorantes, secus si p̄ sciētes. q̄ nō inducūt tūc impedimentū publicę honestatis secūdū Pe. de anc. in. c. j. de spon. li. vj. Phil. de franc. ibi cōtrariū tenet: limitansup q̄ hoc impedimentū publicę honestatis non extēdit nisi secūdū c. nō debet. j. de cōsan. & aff. vt p̄ Ab. in. c. sp̄sam. j. e. & an papa possit dispensare super tali impedimento. de quo p̄ Pet. de anc. in. d. c. j. vbi latē loquit qñ papa pōt dispensare sup impedimentis matrimonij.

SEBA. SAPIA.

¶ Oīno nullis. Vide Ab. i. c. duo pueri. j. de despon. impu. ex cuius verbis ampliantur ista vt procedant et si ex defectu consentus à principio sp̄salia fuerint nulla & ex ptate superueniente cōualuerūt. ¶ Per ecclesiā. Ad de an periurus possit puniri per laicū poena iuris ciuili. Ro. sin. suis. fo. xij. ¶ Iure. Ad de. d. de Rota deci. j. de de spons. sp̄. i. nouis. ¶ Licet de piurio. Alex. in cons. xvj. in. iij. vo. vbi an piurus sit infamis. Corneus cons. cñ. in. j. vol. i. litera. N. & O. & sequen.

Panormi. super quarto.

¶ Die aut. Dic q ista fuit distinctio Bar.in.l.mauia. §. si. ff. de annu. leg. li cet Abb. non dicat quz est cōis secundum Alexā. in.l. si cū dotē. §. si marit⁹ ff. sol. matrimonio.

¶ Vagabundum. Adde doc. iuris ci uilis. in.l. si cōstāte ff. so. ma. & aliq d p Paul. de cas. consi. antepe.

SEBASTIANI. **¶** Violentia. Vide Fel. in. c. pe. in pri. §. de proba. vbi tā git an vxor p vim cognita possit inuito marito ingredi monasterium.

¶ Matrimonij. quō probatur q spon- salia fuerūt metu cō tracta. Corne⁹ cō- si. xij. inc. videtur. in. ij. vol. & si a pri- cipio metus fuit il- latus postea cessa- uit an a dīcatur meticulosus p eū d. cōf. in litera. E.

Inn. in. c. dilecto. de prabē. & vide ad hoc no. Io. an. in re- gula quod semel placuit. de reg. iur. li. vj. in mercu. ¶ In gl. j. in fin. Dic q sponsa non tenet sequi sponsum: vt hīc & in. l. ij. C. de repu. & in vxore distingue aut sciebat ma- ritum vagabundum b quando secum contraxit: puta qa erat iuxta locū mariti, & tenetur eum sequi. vt in. c. vna- quāq. xij. q. ij. & ibi bona gl. Aut ignorabat, vel ex post facto est factus vagabundus, & non tenetur eum sequi. vt not. in. d. c. vnaquāq. Si tamē ex cā se transfert ad alia loca: vel etiā sine cā mutando domicilium tenetur mari- tum sequi. vt in. d. c. vnaquāq. & vide qd legitur & not. in. c. ex multa. §. de voto. In casu tñ quo non tenet seq ma- ritum non pōt cū alio matrimoniū contrahere viuentē primo etiā si matrimoniū nō sit consummatū. vt in. c. in præsencia. & quod ibi not. j. eo. & ex his habes vnā differē- tiam inter sponsalia & matrimoniū de futuro. ¶ In glos. ij. ibi: *secundū leges.* Pondera bene hęc verba: quia pōt intelligi gl. vt velit notare in hoc differētiā inter leges & canones, vt secundum leges teneatur sponsa expectare per triēniū: secus secundum canones. Secundō pōt intelli- gi vt velit supplere istum canonem per legem. & hunc vl- timum intellectum videt sentire Io. an. qui dicit expectā- dū esse secundū tps legale, nisi in contractu sponsaliorum fuit adiectum certum tps. nā tunc illud seruabit: vt in. c. sicut. j. eo. Et intelligo quādo a principio fuerunt restri- cta ad certum diem. si enim fuissent purē contracta licet sponsus & sponsa postea conuenerint de certa die con- trahendi matrimonium, non puto q post lapsum illius diei sit dissoluta obligatio: de quo in. c. sicut. j. eod. dicit et Ioā. an. q tps triennij habet locum quando nescit vbi est sponsus, vel scitur & non retinetur impedimento pro- babili: aliās debet expectari donec cessauerit ipedimen- tū. i. vt. l. sepe. ff. eo. & sic transeūt cōiter doc. hīc. Sed ad- uerte. quia in contrariū videt tex. in. l. ij. C. eo. vbi solū di- citur de biennio. & Cy. ibi tādem residet in illa opi. vt si absens tenet impedimento necessario tenetur spōsa ex- pectare donec cesset impedimentum. vt in. d. l. sepe. sed si detinent sola volūtate, tunc satis est expectare biennij vt in. d. l. ij. nec obstat. l. ij. all. in gl. quia narrat factū secū- dū Cy. non autem ponit iuris ministeriū. & hoc mihi pl⁹ placet secundum leg. Sed dubito vtrum hoc procedat se- cundū canones. nam papa hīc simpliciter respondit libe- rum esse sponsę transire ad alia vota si sponsus transtulit se ad alias partes: non enim est liberum sponsę si tenetur expectare per biennium vel triennium: & fortē papa cō- siderauit periculum fornicationis quod imminet spōsę. ar. in. c. quoniam. §. porro. vt lit. non contest. intellige tñ tex. quando non est spes de proximo reditu. & hoc deno- tat illud verb. *transfērentes.* nam si papa voluisset intel- lexisse cum temperamento legis. ciuilis non dixisset libe- rum: sed fecisset mentionem de tempore. arg. in. c. ad au- dientiam. de deci. & fortē hoc voluit gl. dum dicit secun- dum leges. ¶ In gl. fina. in fi. Et alios plures casus vide per Ioan. an. in summa sua. Abbas.

SVMMARIUM.

Generali petitione nō tenetur quis distinguere omnes casus qui possunt sub genere comprehendī.

Violentia sed non omnis impedit matrimonium contractum.

Coacta voluntas non habet locum in matrimonijs.

Consensus superueniens purgat metū præcedentem.

CAP.

I.

DE muliere. Communiter nō sum- matur quo ad titulum sed quo ad literam. et. h. d. In certo quesito non potest dari certa responsio. sed quo ad titu. summārem sic. Non omnis violē- tia impedit cōtractum matrimonij. ¶ Casus lralis. Que- dam mulier per vim tradita fuit viro & detenta, quæ- rebatur an inter eos esset matrimonium: respōdet papa q

inter vim & vim differentia est. nec constat an post vio- lentiam consensus interuenerit. & ideo papa certum nō potest dare responsum. Bern. ¶ Not. primō argu. pro doct. consulente: vt si casus narratur in genere non tenea- tur distinguere per omnes casus qui possunt sub genere comprehendī: sed petere vt descendatur ad speciē. potuif- set tamen hīc papa respondere per distinctionem, prout fecit in. c. literas. de resti. spo. & in multis alijs iuribus. sed noluit hīc fortē impeditus multa verba frustra effunde- re. ¶ Secundō no. arg. q violentia c certo casu impedit contractum matrimonij d vnde in matrimonio non ha- bet locum illa regula: coacta voluntas volūtās est. de qua in. c. meritō. xv. q. j. & est ratio: quia in matrimonio requi- tur de substantia liber consensus vt i. c. cū locum. & c. genua. infra eodē. vnde cōsensus coactus est bene cōsen- sus sed non liber. & sic deficit qualitas libertatis quæ est de substantia cōsensus matrimonialis. & ad hoc facit tex. cum gl. xxxij. q. v. c. notificasti. & quod legitur & no. in. l. si mulier. §. si dos. ff. quod me. cau. Aliqui tamē voluerūt q matrimonium teneat: licet sit per vim cōtractum. sed venit rescindendum officio iudicis vel intentata actione quod me. causa. quod ego non puto verum, vt plenissi- mē dicam in. c. cum locum. j. eodē. vbi tangam plura iura restringenda. ¶ Vltimō not. q consensus superueniens purgat metum præcedentem, & c. in contractu matrimo- nij. facit. c. ad id quod j. eo. Nico. Abbas.

SVMMARIUM.

1. Aetas & discretio siue scientia requiruntur in matrimonio.
2. Dubia verba in contractu prolata debent intelligi secundum cō- munem & non singularem intelligentiam.
3. Verba nō sophisticē sed cōiter debent intelligi. et qñ intelligā- tur quando contrahentes sunt eiusdem vel diuersæ linguae?
4. Ignorantia iuris non excusat contrahentes.
5. Verba sophistica et per circūlocutiōes prolata qñ intelligātur. Verba de præsenti quomodo proferātur in matrimonijs: et quid verbum placet, & volo: operentur?
6. Iuramentum intelligitur secundum intentionem iurantis in foro cōscientiæ: sed in foro iudiciali secundum intentionem dantis. Verba aliqua potest esse in foro fori: quæ tamen nō erit vxor in foro conscientie.
7. Disiunctiua quādoque capitur et idē operatur quod copulatiua.
8. Actor an melioris vel deterioris cōditiōis sit quā reus in matri- monijs. & quod in probatiōibus interpretatio sit cōtra actore.

CAP.

II.

X literis. Si aliqui apti matrimoniū contrahunt per verba ob- scura communem verborum intellectum sequi tenetur. Primō ponitur consultatio. Secundō responsio ibi: *respōdemus.* ¶ Casus literalis. Quidam vir & mulier contraxerunt sponsalia, nec alter intellexit quod alter proposuit. quærebatur qd deberet obseruari. respondet Papa. Iudex primō videre debet vtrum illi contrahentes sint idonei ad hoc discre- tione & atate, vt per hoc præsumatur pro eo quod de- bent vel econtra: quo facto seu cognito: si alter non intellexit quod alter proposuit recurrendum est ad cōem intelligentiam verborum & vterq compelletur verba prolata in eum sensum retinere quæ solent artem intelli- gentibus gnare hīc. ¶ No. primō duo quæ requirun- tur ad validitatem matrimoni: scientia scilicet & etas: & capitur hic scientia pro discretione: nam indiscretus ni- hil scit. non enim requiritur scientia positiua: nam & ad iudicandum necessariō non requiritur illa scientia. satis enim est q habeant peritiā iudicandi per exercitium. vt in. l. certi. C. de iudi. & no. in. c. sciscitatus. §. de rescrip. ¶ Secundō no. ibi. *ad cōem.* & c. q verba dubia prola- ta in cōtractu intelligi debent: non secundum opi. singu- larem sed cōem. ad qd vide qd no. Barto. in. l. labeo. ff. de supel. leg. Et facit ille tex. in ar. vt in decisione causarū iu- dex

dex non sequatur opi. sing. do. sed cōem. vnde si errat sequendo cōem excusatur: secus si errat sequendo singularem. ad hoc facit qd no. gl. in fi. de obli. quæ ex quasi deli. na. in princi. & in l. qui solidū. ff. de leg. ij. & vide qd dixi in c. vt debitus. s. de appel. & adde no. dictū lo. and. in c. j. de consti. vbi dicit: q si cōis opinio doctorū est notoriē falsa, vel potest conuinci apertissimis rationibus licitē iu dex sequit opi. singularem spernendo cōmunē. ^a ¶ Not. ibi. *recte intelligentibus.* q verba non debēt intelligi sophisticē etiam si communiter sic intelligunt: sed sunt referēda ad sensum hominis bene sensati. ¶ In gl. j. in fin. Hęc gl. allegando. c. j. s. e. videtur intelligere tex. quando contrahentes erant diuersę lingue. sed gl. iij. videtur intelligere qn etiam erant eiusdem lingue. & dic q vtroq modo potest intelligi. Si enim erant diuersę lingue primō possunt contrahere per interpretem: vt sentit gl. iij. quā no. vt quemadmodum alij contractus possunt expli cari per interpretem ^b vt in l. j. ff. de ver. ob. ita & contractus matrimonij. Item sine interprete, vt si quisq profert verba in idiomate suo. & hoc casu si alter postmodū dicat se non intellexisse verba alteri⁹ recurrēdū est ad cōmunē intelligentiam verborū considerando scilicet verba præcedentia: tractatū: locum: & tps. nam si præcessisset tractatus matrimonialis & post tractatum masculus porrigat anulum dicendo verba in vulgari suo: & mulier preparat digitum dum recipit anulum dicēdo verba in vulgari suo certē satis iudicabit pro matrimonio: licet alter alleget non intellexisse verba alterius. nā & mul ti possunt cōtrahere per signa: vt in c. cū apud j. eo. & fortius possunt isti contrahere per signa exprimendo verba secūdū proprium idioma. Secūdo casu quando sunt eiusdem lingue. potest tex. multipliciter figurari. primō si al ter dicat non intellexisse verba: id est vim verborum: vt quia non putabat q spōsalia seu matrimoniū haberet tā tum effectum. sed credebat se posse ad libitū relinquere mulierem. ¶ & hoc casu dicit no. Inn. recurrēdum esse ad iuris intellectum: non enim excusat contrahentem iuris ignorantia. ¶ No. bene hoc verbū: facit enim contra rusticos q post perfectum contractum dicunt se nō cōcce pisse vim verborū & effectū per notariū prolatorū dnt em verba habere suā vim & proprietatē secūdū iuris di spositionem: nec excusat contrahentem iuris ignorantia. Et ex hoc etiam infertur q si alter cōtrahentium diceret q credebat contrahere per illa verba sponsalia: & nō ma trimonium: vel econtra non est sibi acquiescendum: sed accipientur verba secūdum rectum & verum intelle ctum. ¶ ¶ Secundō principaliter potest tex. intelligi qn alter proposuit verba sophistica^c fortē ad decipiendum reliquum: vt puta promitto te tenere pro legitima con d iuge donec terra cooperiet^d oculos meos. non enim suf ficit ad dissolutionem matrimonij q ipse viuens terram suis oculis supponat. nam à rectē intelligentibus illa verba capiuntur pro morte naturali. & idem dic in similib⁹ & not. hunc intellectum: quia est generalis ad oēs cōtra ctus. Pe. & Abb. ponebāt exēplum qn masculus dixit: pla cet mihi habere talem in vxorem: & mulier interrogata idem respōdit. nam potest dubitari vtrum hęc verba in ducant matrimonium de præsenti: Et videtur Pet. quod non: quia aliud est vendere: & aliud velle vendere. arg. in l. in venditionibus. ff. de contrahen. empt. sed Hosti. post multa tenet contrarium: dicens q per hęc verba volo te habere in vxorem: vel placet mihi te habere in vxorem: contrahitur matrimonium de præsenti. Ioan. and. distin guit quod aut fuit dictum: placet mihi te despōsare: vel tecum contrahere. & procedit contraria opi. aut fuit dictum placet mihi te habere in vxorem. & procedit secun da, quasi plus importent hęc vltima verba quam priora. do. Anto. multum instat super proprietate horum ver borū. dicit em i effectu quod verbū placet mihi: & ver-

bum volo: significant secundum tps de præsenti. Item verbū infinitū est aptū comprehendere tps pns et futurū secūdū verba adiecta: nā de se infinitū verbū nihil perfe ctē significat sed determinat secundū verba seqntia. His pmissis dic q si verbo volo: vel verbo placet: adiiciatur infinitū denotās actū nō depēdentē à libera volūtate pferētis: tūc nō inducit dispositio de pnti. sed declarat di spositio in futurū. Exemplū: si dico placet mihi ascendere in arborem. Qnq verbo volo: vel placet: adiicit verbū infinitū denotās actū depēdentē à libera volūtate profe rētis. & tunc si verba denotant principiū actus non indu cit dispositio de pnti: vt puta si dico volo: vel placet mi hi te despōsare seu tecū cōtrahere. & in hoc videt ipse ac quiescere opi. Ioā. and. Quādoq verbū infinitū denotat executionē act⁹ & tūc inducit dispositio de præsenti: vt si dico volo te habere in vxorem: nā non possum velle te habere in vxorem nisi tecum prius contraham. & tūc inducit matrimoniū. Et circa hęc multū instat. sed tu vi de plenius per Bar. in l. cunctos populos. in princi. C. de sum. trini. & in l. serui electione de leg. j. & hęc sufficiāt: quia multū est longa materia. ¶ ¶ In gl. in ver. *proposuit.* ibi: *vt reus intelligit.* No. gl. & vide bonum tex. in decre. in c. humane. s. si ergo. el. ij. & in s. itē obijcitur. xxij. qd. v. vide Inno. in c. veniens. de iureiu. vbi inter cætera ponit notabile verbum dicens q in foro animæ iuramentum recipit interpretationem secundum intentionem iuran tis: sed in foro iudiciali secundum ius. ita etiam quo ad propositum dicit. hic Hostien. & bene: quod si quis cum non intendebat contrahere matrimonium vsus fuit ver bis sophisticis vt deciperet mulierem non erit matrimo nium in foro aiæ: quia sine consensu nō potest matrimo nium consistere. & de hoc est casus not. in c. tua j. eo. sed in foro iudiciali iudicabit pro matrimonio, quia non est sibi credēdum: sed recurrēdum ad rectum sensum ver borum. vt hic & in d. c. tua. ¶ ¶ Et in fine gl. dic. q. l. cum quidam facit. qd ibi disunctiua ponit pro copulatiua. & sic fit interpretatio contra cōem intelligentiam. sed dic q ibi fit illa expositio: tum ex coniecturata mente testa toris: tū vt cesset absonus intellectus: vt res potius valeat q pereat: & idē dic ad c. i. calice. ¶ ¶ In glo. fi. ibi: *creditor actori potius quā reo.* Dic meli⁹ q respectu ppositiōis nō est dria inter actorē & reū. sed semp debem⁹ intelligere verba vt cōueniāt intētiōi pferētis. & sic pprie loq⁹ tex. in l. si qs intētiōe ambigua. ff. de iudi. vbi plen⁹ vide per Bar. sed in pbatōibus fit interpretatio cōtra actorē nō in odiū ipsius sed qd dubia pbatō nō releuat pbantē: & idē est in reo pbāte exceptionē suā. vt in c. in præsentiā. de probationi. & cōiunge istam cū præcedenti. Abbas.

SVMMARIUM.

1. Impedimentum publicæ honestatis iustitiæ oritur inter sponsam & consanguineos sponsæ impediens & dirimens matrimonij & habet locum in sponsalibus de futuro. & nu. 2.
2. Impedimentum publicæ honestatis quandoque oritur sine affinitate & quandoque cum affinitate.
3. Affinitas quandoque oritur sine publica honestate. Dispenatio interpretanda debet omnia clare narrare.
4. Impedimentum publicæ honestatis extenditur ad consanguineos vsque ad quartum gradum. Consanguinitas & affinitas quo ad prohibitionem matrimonij hodie non excedit quartum gradum.
5. Matrimonium etiam contractum dirimitur si extat impedimen tum publicæ honestatis iustitiæ.

CAP.

III.

Sponsam. Breue est: & potest per alia verba sic summiari. Inter sponsam & consanguineos spōsi ori tur impedimentum publicæ honestatis impediens & dirimens matrimonium in ter eos contrahēdum. hoc dicit. ¶ ¶ Quero primō p in-

¶ Communem. Fa cit. l. j. C. de ver. iu. enu. s. sed neq; ex multitudine. Ale. in l. cū prolatis. in fi. ff. de re iudi. l. as. in l. ij. ff. de iureiu. latē per Ab. in c. j. s. de consti. in vlti. co. vbireputat tex. in d. s. sed neq; sin gularē hic. dixit Bal. in c. veniēs ex tra de testi. q con siliū vnus excellē tissimi doct. excu sat iudicē à syndi catu. & p Abb. i. c. capellā. s. de fer. c. lras. s. de respo. & c. finem litibus. s. de do. & contu. & sing. opinio in cā matrimoniali præ fertur cōi. Ab. fin. i. c. si vir. de co. spi.

¶ Per interpretē. nā oīs cōtractus se re potest celebrari p interpretē quo ad cōtractū matri monij sequunt hęc cā. Ab. legistē in s. fi. l. j. ff. de ver. ob. ita in sentētia. iu dices. C. de se. & ibi Bald. testor etiam pōt testari corā te ste nō intelligente dūmō intelligat p iterpretē. l. q testō. s. fi. ff. de tes. & ibi Paul. de castro. & Are. Bal. & Sali. in l. hac cōsultissima. s. fi. C. de testa.

SEBASTIANI.

¶ Verba sophisti ca. Quō hoc proce dat vide Ale. i. cōs. clj. in vlti. col. i. v. volu. vbi sentit q si pdicta verba fue runt à dolo pro lata adeo q appa reat de dissensu cō trahentis vitatur matrimonij.

¶ Cooperiet. de quo p Bal. nouel. in l. j. s. si quis ita. ff. de verb. obli. vbi induco prædicta ad illā. q. quæ alās fuit in ciuitate pu sij cum esset facta pax corā summo pontifice.

Panormi. super quarto.

a ¶ Impedimentū. hoc impedimentum non habet locū in affinis: secundū doct. in. c. j. de spō. fa. lib. vi. tenet hic Philip. Fran.

b ¶ Dicit q non. Ad de Lud. Ro. confi. clvj. Cal. confi. iij. hoc titu.

c ¶ Quid si de. In quā poenā incidat illi qui contrahūt matrimoniū cōtra impedimentū publicē honestatis. vide i. d. c. duo pueri. j. ti. j. & in. c. referēte j. qui si. sint legi. & per Phi. fran. in. c. j. de sponsa. i. ij. colum. in si. ibi: & q imperat. Ro. confi. cxlvj. & Cal. confi. iij. de sponsa.

SEBA. SAPI.

d ¶ Nota. j. vide ad hoc multa congesta per Cor. in fin. suis. in ver. habeat. & per Fel. in. c. solita. co. ij. ver. in quātum tangunt hic oēs. s. de maiori. & obe.

e ¶ Tanquā. Adde Pau. de cas. confi. ccxij.

f ¶ Multa. Cuius an ppiē dicat ille q quo ad quādā est ciuis. Alex. confi. clxxxj. in. j. col. in si. in. ij. volu. & an appellatione ciuiū veniant incolē. cō si. xx. per eundem e. vo. & confi. clviij. eo. volu. & ciuis factus per verba importatā meram fictionem dicit verē ciuis. Corneus confi. clxxxix. i. ij. vo.

g ¶ Ciues. Adde legistas latē i. l. j. ff. de leg. j.

SEBA. SAPI.

h ¶ Futuri tēporis. hoc dictum refert & sequitur. d. l. as. in. l. serui electione in princ. colū. vj. ver. secundū principāliter cōfirmo. ff. de leg. j.

tellectū literē vtrum hoc procedat in sponsis de futuro: an autē de præsenti? Dic secundū doct. q vtroq casu procedit dispositio. c. nā si non licet ducere sponsam cōsanguinei de futuro multo fortius si est de præsenti. nam maior est honestas vt non ducatur sponsa de præsenti cū qua matrimoniale vinculū est contractum quā sponsam de futuro cui solū facta est promissio futurarū nuptiarū verba tamen huius text. propriē adaptantur ad sponsam de futuro: quia loquitur de ea quā nō erat adhuc pubes: & sic non poterat contrahere matrimonium. ¶ Et ex his no. q tam ex sponsalibus de futuro q ex matrimonio de præsenti oritur publica honestas inter spōsam seu maritātam: & cōsanguineos sponsi: seu mariti: superueniente verō inter eos carnis copula oritur aliud vinculum. s. affinitatis. vnde omnes cōsanguinei mariti sunt affines vxoris. & econtra. j. de consan. & affini. c. super his. & durāt hęc vincula etiam post mortem alterius. vt in. c. fraternitatis. xxxv. q. x. & in. c. j. eod. ti. li. vj. ¶ Sis ergo cautus maximē in impetranda dispensatione. nam quandoq oritur publica honestas sine affinitate. quandoque affinitas simul cū honestate publica: vt patet ex prēdictis. quādoq affinitas sine publica honestate. vt si citra sponsalia seu matrimoniū quis cognoscat mulierem: nā inter eum & omnes cōsanguineos mulieris oritur affinitas & econtra. vt in. c. discretionem. j. de eo qui cog. consan. vxor. suae nec oritur hoc casu publica honestas. & de his vide quē no. glo. super arbore cōsanguinitatis. & quod dicā in. c. non debet. de consan. & affi. vbi tractabo an sufficiat in dispensatione facere mētionem de affinitate tātū. si publica honestas cōcurrit cū affinitate. ¶ Secundū quē ritur quia tex. dicit. *nullus cōsanguineorum*. & c. nunquid istud impedimentū publicā honestatis concernat oēs cōsanguineos in infinitum? Dic q non: nam si vinculum cōsanguinitatis & affinitatis non extendit hodie vltra quartum gradū respectu prohibitionis matrimoniij: multo fortius nec istud impedimentum publicā honestatis. restringat ergo hęc litera ad terminos dicti capituli non debet. nam si intelligeretur generaliter sequeretur qd inter homines non posset contrahi matrimonium cū omnes homines sint cōsanguinei, cū ex eodem sanguine processerunt omnes: sed respectu prohibitionis matrimonialis illa impedimenta sunt restricta ad quartum gradum. vt in. d. c. non debet. ¶ Vltimū queritur. tex dicit q non possunt cōsanguinei cōtrahere. & c. quid si de facto contraherēt nūquid teneat matrimoniū? dic q nō vnde hoc impedimentum impedit & dirimit matrimonium contrahendum. vt dixi in sumario. & probatur hodie clarius in. c. vnico. eodem ti. lib. vj. Abb.

SVMMARIVM.

1 Matrimonium de præsenti contractum est si vir & mulier sibi promittunt quod ab eo tēpore se loco cōiugis habeāt. & nu. 6.

2 Tanquam, hęc dictio quandoque ponit veritatem: non autem denotat similitudinem seu impropriatē.

3 Matrimonium de præsenti quandoque cōtrahitur per verba futuri tēporis. & numero. 6.

4 Matrimonium non dissoluitur quo ad vinculum propter adulterium sed quo ad separationem tori.

5 Maritus potest compelli non tantum ad vxorem redire sed etiā quod eam maritali affectione tractet.

7 Verba de præsenti & de futuro quomodo proferuntur: & quid importent quādo in præsenti sonant vel in futurum?

8 Verba promitto quod non habeo aliam vxorem nisi te an matrimonium inducant?

9 Maritus non potest propria auctoritate vxorem dimittere, alij tamen aliter sentiunt.

CAP.

IX.

EX parte. Si vir & mulier sibi promittūt q ab eo tpe se pro coniugibus habebunt cōtractum est matrimoniū de pnti.

& est casus nota. vt j. patebit. Primū ponit casum narratum. Secundū diffiniendum committit. Secūda ibi: *quin igitur*. ¶ Casus literalis. Quidam qui vocabat Andreas iuramentū præsstitit quod. E. mulierē ab eo tpe in antea pro vxore haberet & ei fidē seruaret. illa econuerso simili modo promisit eidem. quo facto dictus Andreas eam dimisit & aliam superinduxit. vnde mulier illa domino papae fuit conquesta: dicit papa nemini licere vxorē suā dimittere sine manifesta causa fornicationis: & tunc aut debet illā sibi reconciliare, aut viuere continenter ea viuentē vñ mandat dictū Andr. compelli vt illā quā super induxit dimittat & ad suā vxorem redeat & affectu maritali pertractet. B. ¶ No. j. d. q vbi actus dependet à mera volūtate loqntis paria sunt dicere q talē vult p vxorē, p ciue quā dicere duco te in vxorē vel facio te ciuē. & facit ad illam. q. dicit statutū q talis debeat haberi pro ciue nunquid ex hoc sit creatus ciuis? & videtur q sic. ar. opti. hęc facit quod no. per Bar. in. l. si maritus. ff. de adul. & in. l. si is qui pro emptore. ff. de vsucap. ¶ Not. ij. q dictio tanq qnq ponit veritatem: non autem denotat similitudinē seu impropriatē: & hoc quando verba ex subiecta materia hoc patiunt. nā hęc ista mulier pmisit huic viro q ei tāq viro pprio fidem seruaret: nec per hoc denotatur similitudo sed veritas. & hoc no. qa facit ad multa. f. Si ergo dicit statutū q tanquā ciues s scholares debeant tractari videtur q per hoc sint creati ciues ex quo actus depēdet à mera volūtate disponentis. ¶ Tertiū not. ibi: *habituram*. & ibi: *seruaturam*. q per verba futuri tēporis cōtrahitur qnq matrimoniū de pnti quādo scilicet verba denotant executionem matrimoniij nō at principium contractus. nam qui vult consequens tacitē videtur velle & antecedens. vt in. c. prēterea. & c. prudentiam. de offi. deleg. l. illud. ff. de acq. hare. cum simi. & de hoc clarius j. ¶ Not. q propter adulterium coniugis nō dissoluitur matrimonium quo ad vinculum, sed quo ad torum duntaxat. vnde tenetur quilibet cōtinere. ad hoc xxxvij. q. vij. c. ij. ¶ Item not. ibi. *maritali affectione*. q ecclēsia potest compellere laicum nedum vt redeat ad vxorem suā quā iniuste dimisit: sed etiam vt eam tractet affectione maritali. ad hoc. c. illud. de prēsump. ¶ In gl. j. ibi. *de cetero habebote*. & c. Aduerte quia licet prima frōte videatur glo. replicare quēstionem tex. tanē habet maiorem dubitationem quā quēstio decisa in tex. quia in illa & in tex. concurrebāt duo, nā promiserat illā tenere in coniugem & ei sicut vxori fidem seruare. hoc autem vltimum non ponitur in qōne gl. Determinant gl. q matrimonium contrahat per verba de præsenti. licet non addatur illa verba. & satis bene facit tex. in authen. qui. mo. natu. effi. leg. in. s. si quis diuinis. de quo facit mentionē ista gloss. & Gratia. incorporauit in decreto in loco hęc alleg. in glo. & hęc opi. Ioan. communiter tenetur hęc per doct. licet Bar. Lau. & magister sententiarum in. iij. sententiarum, tenuerunt oppositum. & vide per Archid. in. c. si quis diuinis. alleg. in gl. ¶ Et quia in si. glo. oppo. de. c. de illis. s. eo. & non solu. tu dic clarē intelligendo mentē decre. q quandoq verba in contractu pferuntur de præsenti. & tunc in dubio illico contrahitur matrimonium: vt si vir dicit accipio te in vxorem & econtra. vt in. c. penul. j. eo. Quandoque verba sonant in futurum, & tunc aut denotant principium actus & i dubio solum contrahuntur sponsalia de futuro. vt si dicitur promitto quod te ducam in vxorem: vel ducturum talem vel quid simile. & iste est casus. c. de illis. supra eo. & infra. eo. c. penul. Quandoq verba sonant in futurum: sed denotant executionem actus consummati seu perfecti. exemplum: promitto quod habebote pro legitima coniuge vel vxore: nam non potest haberi pro legitima coniuge nisi pracedat mrimoniū: hęc enī verba & similia denotāt executionē mrimonij. vñ tacitē ex quo obligat se ad executionē videtur.

a ¶ Tenebo te. Adde Franc. de are. cō. fi. cxliij. vbi in arduo casu cōsuluit.

b ¶ Et per hoc. latē p Alex. in cōfi. clj. i. h. co. ver. nec ob. in. v. vo. & ibi qd si dixit promitto qd ducā te in vxorem & tenebo & habebo p legitima vxore quādo est dictū pmitto nō habere aliā i vxorē nisi te. cōis est opi. (vt refert hic Phi. Fran.) qd sit cōtractū matrimonium qd dictio nisi: ponit qn sequit negatiuam. vt p Bar. & doc. de ista dictione nisi: in l. si eum. §. q. iniuriarum. ff. si qs cau. vbi qrit qd si qs p

8 misit nō viderē fū dū nisi tibi an cogat tibi vendere? p c Ias. in l. de actio. in princ.

c ¶ SEBA. SAPI. ¶ Quæstio. Vide latē Moder. in. La. stione. C. de transactio. vbi latē de dictione nisi.

d ¶ ZACHARIAS. ¶ Parētū cōsensus. Adde an patris disensus spōsalia cōtracta dissoluat. Bar. in. l. adoptiuū in princ. ff. de iure do. lo. de Imo. i. l. quoties. & ibi Bar. ff. sol. mat. Alex. i. alle. l. adoptiuum. & Bal. in. l. cū a focerō. C. de iure dotium.

e ¶ Iurata. Facit secundum Phi. Frā. hic pro illa gl. in. l. si pecuniā. ff. de cōdi. ob. cām. nā i cōtractibus innominatis est locus pœnitentiæ. l. ex placito. C. de re. pmu. de quibus in. l. naturalis. ff. de pœsc. verbis. fallit qn est interpositum iuramentū sicut hic. nā licet quis posset discedere a sponsalibus, fallit quando est interpositū iuramentū. ita in simili tenent doct. in. c. j. §. de iudi. q. licet in prorogando iurisdictionem sit locus pœnitentiæ. l. 2. si conuenerit. ff. de iur. omni. iud. fallit qn est appositum iuramentū p. d. glo.

videtur de præsenti contrahere. ar. op. in. d. c. illud. & eorū quæ not. doct. in. d. c. cū. Marti nus. de constit. vbi dicunt qd si præbenda quæ solent conferri tantum canonico confertur ex tranco videt tacitè collat⁹ canonicat⁹. & hoc procedit maximè si apponant verbū ab hoc tē pore vel verbum de cetero. nam immediatē se obligat ad executionem matrimonij: ergo tacitè cōtrahit de præsenti. sed idē est si nō apponant illa verba denotātia extremitatē tps qm si in obligatione nō apponant dies videtur incontinenti obligatio cōtracta: vt in. l. in oī. bus. ff. de re iudic. & in. l. eū qui calendis. ff. de verb. ob. & iste videt proprius casus huius. c. quē notabis: quia facit ad multa. hæc pcedūt nisi hæc verba denotātia executionē sequant sponſalia de futuro: vt puta promitto qd ducā te in vxorem & tenebo te a p legitima cō iuge. nā ppter verba pcedentia restringunt sequentia in tps matrimonij contracti. i. cū matrimonij erit cōtractum. arg. optimū i. l. si §. cui dulcia. ff. de vi. tri. & oleo le. i. c. sedes. de rescript. & in cle. non potest. de procura.

¶ Et per hoc b potest decidi quæstio c satis dubia. quidam dixit mulieri. promitto qd non habebō aliam mulierē in vxorem nisi te nunquid per hæc verba sit cōtractum cū illa matrimonij: & de hoc in Spe. eo. tit. in princ. & ibi Ioan. And. in addi. qui sentit matrimo nium esse cōtractum: quia dictio nisi: cū sequit negatiuā facit positionē: vt no. glos. in regula peccatū. de re. iur. li. vj. do. Ant. videt hic sentire oppositū dicēs qd dictio nisi facit positio nē qnq; secūdū habitū, qnq; secūdū actū. vñ cū illa verba sint de futuro qd non habebō aliā nisi te. videtur sentire & aliās se dispone re qd in futurū si est contracturus contrahet cū illa: sed si verba fuissent probata de præsenti: vt quia dixisset nolo aliam habere in vxorem nisi te: tunc dictio nisi denotat actum de præsenti, sed per prædicta videtur mihi concludendum pro prima parte. nam si dixisset promitto qd te habebō i vxorem statim esset cōtractum matrimonium. vt. §. dixi. ergo idē si dico qd non habebō aliam nisi te. nam videt velle qd istā habebit in vxorem: ergo inconti nenti, cū non sit appositā dies: vt. §. dixi multa alia obscura tractat hic doc. ¶ In gl. in ver. manifesta. & ibi. sententia subsequuta. no. bene gl. nā relata ad tex. apertissimè sentit qd non li cet marito ppria authoritate dimittere vxorē et si adulteriū vxoris sit manifestū. de quo vide per gl. xxxij. q. j. c. j. sed gl. cōtrariā habes & latiorē in. c. fi. de adul. quā tenebis menti. & illam sequit Host. & ibi sentit Inn. in. c. in qui sitioni. de senten. excom. & illa plus mihi placet per. c. dixit. xxxij. q. j. & c. agathosa. xxvij. q. ij. vide quē dixi in. c. gaudemus. de conuer. coniugato. & latius tetigi in. d. c. fi. de adult.

SYMMARIUM.

1 Iurans cum aliqua contrahere, impedimento cessā te contrahere cogitur per ecclesiam.

2 Pater licet non possit filiam obligare ad matrimo nium sed si iurat videtur promittere se curaturū quantum in eo erit. 6.

3 Filia de honestate non contrahit etiā sponſalia sine patris consensu sed ad substantiā matrimonij & spōsaliū non requiritur parentum consensus.

4 Sponſalia si non sunt iurata an cōpellatur pars præ

cisē ad contrahendum?

4 Laicus potest adire ecclesiasticum iudicē vt cōpel lat sponſam ad contrahendum. an autē possit adire iudicem secularem & quādo, vide ibi.

Promittens factum alienum an & quō obligetur?

Impubes doli capax obligatur ex iuramento.

7 Iurās cōtrahere cū vna ex filiabus alicuius & de inde cū aliqua ex eis coeat an teneatur illam ducere?

Carnalis copula facit trāsire spōsalia i matrimonij.

Matrimonialis cā fauorabilis est & semper in du bio pro matrimonio iudicatur.

8 Cōpelli an & qn debeat sponſus & sponſa ad con trahendum?

9 Iudex ecclesiasticus est iudex competens inter lai cos in causa peccati nedum post peccatum sed et ante vt peccatum euitetur.

¶ CAP. X.

X literis.

Qui iurauit cum aliqua contrahere si non subest impe dimentū per censuram eccle siasticam contrahere compelli tur. Primò ponit casum narratū. Secūdò cō mittit ipsi⁹ diffinitionē ibi: quid igitur. ¶ Ca sus lralis. Duo nobiles viri saluan. epatus. g. f. & b. filios & filias impuberes habebāt: cōue nerūt iter se qd eos adinuicē copularēt: & hoc tā parētes qd filij iurauerūt se facturos. vnus il lorū. f. G. filiā alteri⁹ consentiente patre iura uerat ducere in vxorem: postmodū volebat aliam ducere i vxorem. ep̄s cōpellebat ipsum illā accipere quā iurauit accipere. q̄siuit ep̄s a papa quid iuris esset. Respondet Papa pericu losum esse dicto. G. cōtra iuramētū suū veni re: mandat pictauien. ep̄o vt si de hoc consti terit ei: moneat illū & compellat qd recipiat quā iurauit & eā maritali affectū pertractet, nisi rōnalis cā ipediat. Ber. ¶ ¶ No. j. q. licitè potest promittere pater cū iuramēto se datu rū alicui filiam in vxorem: licet ergo pater nō possit obligare filiā ad cōtractum matrimo nij ea renitente: vt in. c. vnico de despō. ipu. li. vj. xxx. q. ij. c. vbi. tñ licitè promittit & iurat: qd vñ pmittere se curaturū q̄tū i eo erit. & c. de quo cū gl. j. ¶ ¶ No. ibi. consentiente patre. qd filia nō cōtrahit et spōsalia nisi patre cōfen tiētē. quod intellige de honestate. xxxij. q. ij. c. honorant. sed ad substantiā matrimonij seu d spōsaliōrū nō requiritur parentū consensus vt. c. sufficiat. xxvij. q. ij. & in. d. c. vbi. p̄alleg. facit. c. si annum. de iud. li. vj. ¶ ¶ Not. iij. ibi. suum iuramentum. qd vbi spōsalia non sunt iura ta c ecclesia nō cōpellit alterū p̄cisē ad cōtra hēdū. nā hoc. c. & c. requisit. j. e. & c. p̄terea. §. eo. cū multis similibus: semp i cōpulsioe pō derāt iuramentū seu fidei interpositionē. sed ego contrarium arbitror: quia cū hæc com pulsio fiat ratione peccati ecclesia compellit non solum iurantem sed pactum nudum facientem: vt in. c. j. ij. & c. iij. §. de pact. & in. c. iu ramēti. xxij. q. v. vbi dicit qd deus nō facit dif ferentiam inter iuramentū & simplicē p̄mis sionem. nam vtroq; casu transgrediens pec cat mortaliter licet magis peccet veniens cō tra iuramentum. vt not. in. c. pen. de iureiu. & ad hæc iura respondeo qd narrat facti cōtingē tiā: tamen satis pōt dici qd non ita studiosē ec clesia cōpellit alterū vbi nō interuenerit iura

ANTO. FRAN.

¶ Credo istā opi nionē esse verā qd non possit resilire similiter etiā i con tractibus innomi natis quādo est in terpositum iura mentum: qd tunc debet agi ad im plementa: vel de bebūt impleri pro parte etiam implē tis ppter illud iu ramentū præsitiū quia illud est sem per seruandū si p̄t seruari sine pericu lo aīe & dispēdio salutis eternæ etiā si sit præsitiū con tra dispositionem legalē, imò etiā ca nonicā non resistē tē obligationi qd p iuramentum indu cit. vt in. c. debito res. & i. c. cū cōtin gat. de iureiu. & in authē. sacramenta puberū. C. si aduer sus vē. & plenē tra ditur in regu. non est obligatoriū. de reg. iur. & ibi ple nē per Io. an. i mer curiali.

¶ SEBA. SAPI.

¶ Iurata. vide Ab. in. c. requisit. & in. c. sicut. & in. c. p̄terea. j. eo. & in c. de illis. primo. j. de despon. impu.

Panormi. super quarto.

mētum & facit ad materiā. c. requisivit. j. eod.

4 ¶ Itē nota q̄ ecclesia potest adiri per laicū vt sponsam compellat per excoicationē ad cōtrahendū matrimoniū secūdū p̄missionē: & ratione peccati ecclesia se impedit contra lai cū. Credo ē q̄ iudex secularis pōt adiri vbi non verteret in dubiū de validitate spōsalio- rum, sed solum petere vt alter adimpleret. p̄ missionē etiam iuratā. nā & iudex secularis pōt adiri vt cōpellat laicū ad obseruationē iuramētī: vt in. c. licet. de iureiu. li. vj. & facit qd̄

5 no. Bar. in. l. titia. ff. sol. matri. ¶ Vltimō no. q̄ si alter ex sponsis non vult perficere matrimo- nium potest ad petitionē alterius cōpelli per iudicē, & cōpellit quis precisē ad factum maximē quia hīc non potest solui interesse: quia spiritualia non capiunt aestimationē. fa- cit qd̄ dixi. s. eo. c. p̄terea. ¶ In gl. j. in fi. vult

6 ergo gl. q̄ parētes promittendo pro filiis vi- dentur promittere se curaturos ^a bona fide q̄ filij contrahēt: & sic potius promittunt factū propriū. Sed aduerte q̄ istud non satisfacit contrario supra formato. nam iura ciuilia di- cunt q̄ si promitto simpliciter factum alienū in nullo obligor. ^b vnde vt sim obligatus ad curadū oportet q̄ specificē hoc promittā. vt in. l. stipulatio. de inut. stipulatio. s. si quis alium. & in l. stipulatio. ista. s. si quis. ff. de verb. oblig. do. Anto. dicit q̄ sicut aequitas pratoria facit vt in stipulationibus pratorijs p̄mittendo sim- pliciter factum alienū in dubio videt̄ promit- tere se facturū & curaturū: vt in. l. quoties. de ver. obli. ita aequitas iuris canonici hoc in- ducit in materia canonica. hoc est notabile di- ctum sed iure non probat̄. Sed quo ad istum tex. & similes pōt dari alia solutio & melior & tutior vt in iuramento hoc procedat. nam iuramentum habet vim clausulę si non valet quod ago vt ago valeat vt valere pōt. vt in. c. quāto. & in. c. ad nostram. de iureiu. no. in. l. cum pater. in. s. filius matrem. ff. de leg. ij. ideo in dubio promittendo factum alienum debe- mus interpretari quod promiserit se curatu- rum quantum in eo erit. fateor tamen equis- simum esse hoc obseruari in omni materia ca- nonica. arg. in. c. dilecti. s. de iudi. ¶ In glos. in ver. sub iuramento. ibi. *sed si alijs sint doli ca- paces.* not. bene gl. maximē iuncto tex. ex qua habes q̄ impubes doli capax obligat̄ ex iura- mento suo. ex quo infertur q̄ si doli capax ^c contrahit et iurat cogitur seruare cōtractū. & facit ad intellectum authen. sacramenta pu- berum. C. si aduer. ven. vt habeat locum etiā in doli capace. de quo ibi per doct. & per Ho- sti. in. c. cum contingat. de iureiu. ¶ In fi. gl. ex hac vltima quæstione possunt elici due opi. vna q̄ ille non cogatur istam quā cogno- uit ducere, quia cum ea nunquam fuerūt spō- salia: nec matrimonium. & hanc opi. tenet In- no. dicēs q̄ liberē pōt cum alia contrahere cū nō sit cōditio restricta ad illā psonā dūtaxat quā cognouit. Secunda opinio in qua residet gl. est vt nō virtute spōsaliorū sed virtute iu- ramenti cogatur illā ducere: & hāc opi. sequi- tur Io. an. spōsalia em̄ semp fuerūt nlla. cū em̄ nō pnt cōsistere ex parte vni⁹ tū oportet di- cere q̄ cū oibus fororib⁹ esset contracta spō- salia, & sic nullā possit ducere obstāte publi- cæ honestatis iustitia. Host. licet variē loqua-

tur sentit tertiam opin. vt copula cum vna superueniens declara- uerit seu certificauerit spōsalia prius dubia & eodem momento fecerit illā transire in matrimonium p̄sumptum. ar. i. c. is qui. j. e. do. Anto. videbat̄ primō sentire hanc opin. sed tandem residet in opi. gl. & Io. an. ex quo illa spōsalia prorsus fuerunt nulla. Credo q̄ opinio Host. satis possit sustentari. nam spōsalia trāseunt ī ma- trimonium per carnis copulam: non tantum virtute spōsaliorū quantū ex p̄sumpto consensu: vt in. d. c. is qui. j. eo. sed ex quo iu- raunt ducere vnam ex filiabus titij: & postmodum vnam ex eis co- gnouit satis videtur illam elegisse & iā in eam consensisse. nam in dubio non debemus p̄sumere duplex pactū scilicet stupri & per- iurij: sed potius in fauorem maximē matrimonij debemus p̄su- mere copulam fuisse licitam, & q̄ ille voluerit adimplere iuramē- tum suum: nam in dubio semper iudicatur pro matrimonio: vt in c. licet ex quadam. s. de testi. in. c. fi. s. de re iudi. Item facimus semp interpretationem vt euitet̄ peccatum: vt in. c. estote. j. de regul. iur. secus dic secundū Host. si quis iurasset ducere vnam de certo lo- co. nam tunc cognoscendo certā nō videtur cū illa contrahere, cū possit hoc casu contrahendo cum alia adimplere iuramentū. not. tamen singulariter ex opi. gl. q̄ licet iuramentū non sit restrictum ad certam personam tamen ecclesia compellit iurantem ad obser- uationem iuramenti licet finis iuramenti concernat vtilitatem pri- uatā: & hoc fit vt iurās euitet peccatum ex qua ratione iudex pro- cedit ex officio: vt in. c. j. de offi. ordi. ¶ In gl. in ver. *compellas.* ibi: *ecce crimina.* hīc debet continuari finis glo. in ver. *hoc quidem.* vsque ad fin. & ex princip. & fine gloss. colliguntur quatuor solu- tiones ad. c. requisivit. j. eo. vbi dicit̄ q̄ si spōsus vel spōsa precisē re- sistit & non vult contrahere matrimoniū cum sponso, precisē nō est compellenda. & tene tertiam solutionem gl. vt ex causa ecclesia non compellat: vt puta si ita abhorret sponsam vel econtra q̄ ex inuitis nuptijs vehementer p̄sumeretur scandalum futurum. nā tunc ecclesia debet sustinere minus malum vt maius euitetur. arg. in. c. duo mala. xij. distin. Et hanc solutionem tenet gl. in. c. sic qp- pe. s. sed concedatur. xxvij. quæstio. ij. & Hostien. in. d. c. requisivit. & videtur satis probari iudicio meo in text. illius. c. in ratione sui.

9 ¶ In ea gl. ibi. *sed etiam committenda prohibere.* not. bene ex glo. quod ecclesia impedit se de peccato laici nedū post peccatum per- petratum: sed etiam ante: vt peccatum euitetur, nam & p̄ futuris culpis potest fieri excoimunicatio si est aliqua p̄sumptio de p̄nti vt in. c. romana. s. caueant. de senten. excommu. li. vj. Sed credo aliā solutionem posse dari ad tex. nam cū iste purē promiserit illam ducere in vxorem statim fuit obligatus ad ducendum: vt in. l. in oi- bus. ff. de re iudi. peccat ergo sponus si requisitus vt contrahat si- ne causa differt. facit. l. sape. ff. de verbo. signifi. & j. eo. c. p̄terea, compulso ergo hāc fit ratione promissionis instantis: & non tan- tū ratione mali euitandi.

SVMMARIUM.

- 1 Pater licet habeat filios in potestate sua non tamen potest filij vxorem re- tinere, imō compellitur illam sibi restituere. Filius non est in potestate patris quo ad spiritualia: potest etiam nonnulla alia agere sine patris consensu.
- 2 Filius potest in spiritualibus agere contra patrem & econuerso.
- 3 Vxor repeti potest coram ecclesiastico iudice etiam si non agatur de validi- tate matrimony.
- 4 Populi tenentur ex facto principis.
- 5 Diuinorum officiorum appellatione venit baptisma & poenitentia.
- 6 Vxor an sit ī potestate patris vel mariti & qua iura habeat maritus in ea.
- 7 Excommunicatio etiam si feratur ad tempus requiritur absolutio. secus in interdicto & suspensione.
- 8 Interdicti tempore intelliguntur cepta quatuor sacramenta quæ etiam tūc confici possunt: videlicet baptisma: p̄nia. consecratio chris̄matis. & etiam matrimonij. dubiū tamē est de nuptiarū solennitate & ordinū collatiōe. Interdictum quandoque ponitur in personas quandoque in loca.
- 9 Poenitentia an in casu necessitatis possit ab hæretico recipi?

CAP.

XL.

Onest. Per censurā ecclesiasticam pater com- pellit restituere eius filio vxorē quam iniuste detinuit vel detinet. pri⁹ narrat factū. Secū- dō prouidet. ibi. nos. ¶ Causa lralis. Inter regem Anglorum

a ¶ Securatus. Ad de Francif. de are. a confi. cxliij. ZACHARIAS.

b ¶ In nullo obligor Adde de hac. q. f. an & quando pro mittens factū alie- num sub poena ob- ligeat. per Bar. in. l. continuus. s. illud inspiciendum. ff. de ver. ob. Frā. de are. in. l. si ita stipulat⁹ fuero. s. possū. eo. titu. eundē consil. cxliij. inci. ex facto proponitur. colū. iij. vers. venio igit̄ ad primā. & Feli. i. c. ex rescripto. col. vj. ver. & no. q̄ p̄ mittens factū alie- num. s. de iureiu.

SEBASTIANI.

c ¶ Doli capax. Ita cōiter tenetur secū- dū Bar. in. d. auth. sacra pube- rū. sed contrariū cōiter te- neri attestat̄ Alex. in. l. qui iurasse. in princ. ff. de iureiu. vide Paul. de cast. cōcordantem ī. d. auth. sacra pube- rum. vt opi. Bar. p̄ cedat de iure cano- nico alia de iure ci- uili. vt ibi per eū.

a ¶ Vxorē. Adde q̄ licet tempore belli sit permissum capere bona alicuius nullo casu tñ est pmissū capere vxorē alicuius. qđ est notādū secundum Phi. hic. ad dictum Bal. in l. si. C. si contra ius vel vti. pu. q̄ stante statuto q̄ bānit⁹ possit impune offendi poterit etiā impune derogari. ar. in l. in suis. ff. de li. & posthu. tñ vxor ei⁹ nō poterit derogari neq̄ detineri min⁹ adulterari cū detētio vxoris sit improbat⁹: vt hic.

z **A CHARIAS.** ¶ Adde p hoc vl. membro. l. q̄ vxor banniti non possit adulterari quis possit permittēte statuto ipune offendi bānit⁹ p Bal. plenissimē i. l. si. colū. j. ad fi. ver. & iō si caueat statuto. q̄ si contra ius vel vti. publ. & vltra rōnē q̄ hic ponit adde aliā q̄ tibi fortasse potior videbit⁹. nā vxor bāniti gaudet privilegio viduæ. q̄ p vi dua est. cū habeat virū inutile: vt no. gl. i. l. si. in ver. orbitates. C. de plagia. Anto. Francif.

b ¶ An stāte statuto q̄ bānit⁹ possit ipune offendi possit eius vxor derogari & ab eo adduci. sicut ei⁹ bona: dicat opinionem de qua hic esse veram q̄ cū matrimoniū sit à iure diuino introductū & sit ēt i. separabile p̄ leges humanas. vt i. c. gaudemus de diuor. imò dicitur dura & crudelis separatio vxoris à viro & ecōtra vt. l. i. possessiōe. C. cōmu. vtri. iud. cū ipsū matrimonium sit viri & mulieris coniūctio vt in. §. j. in stip. de nup. meritò nō pōt per statutū induci vt ipsa vxor à viro bānito possit adduci & separari. & maritus ēt adulterari. q̄ tale statutū esset nutritiū p̄tī & pmitteret adulteriū. q̄ esset cōtra. l. diuina illud semp̄ & oī

Anglorū & filios eius fuit discordia: ppter qđ rex detinebat vxores filiorum ipsius: ita q̄ mariti earū ad eas accedere nō valebāt. conquesti sunt do. papæ. filij regis. Mandat Papa archiep̄is & Episcopis p Angliā cōstitutis q̄ cū sit iustū & æquū vt viri suas petāt vxores quaten⁹ eūdē regē ad eas restituēdas sollicitē moneant vt si intra cōstitutū terminū reſtiterit ex tūc in quacūq̄ terra vel puincia detineat vel trāſſerant. donec ibi fuerint. nulla diuina officia celebrent. vel pmittant aliquatenus celebrari pter baptismā paruulorū & in pœnitētia moriētū. Ber. ¶ No. primò q̄ licet fili⁹ sit in ptāte patris nō tñ p hoc pōt pater detinere inuito filio ipsi⁹ vxorē. nā quātū ad ista spūalia fili⁹ nō cēſet in ptāte patris: vt in. c. si annū. de iud. li. vj. Itē si castrēſia pōt filius liberē tractare p̄re inuito. ff. de castrē. pe. quasi p totū. forti⁹ ista spūalia. & not. hodie. de sepul. lib. vj. in. c. licet. ¶ Scđo nota q̄ in istis spūalib⁹ pōt fili⁹ agere cōtra patrē. & quāuis gl. in. c. si ecclesia. xxij. q. iij. dicat q̄ de iure canonico filius pōt agere contra patrē. & ecōuerso p. c. q̄rit. ij. q. vij. & sequat⁹ Gas. de ca. hoc dictū. tñ non videt⁹ verū nisi vbi subest peccatū. nā rōne peccati hoc est admittēdū. aliās sec⁹: vt apertē v̄r de mēte literē in. d. c. si annū. arguēdo p locū à speciali. ad hoc. l. lis nulla. ff. de iudi. & quod ibi no.

3 ¶ Tertiò no. & tene mēti q̄ vxor p̄t repeti corā iudice ecclesiastico ēt cōtra laicū detinētē q̄q̄ nō disputet de validitate & substantia matrimonij. & de hoc. cū glos. ¶ Quartò no. q̄ ex facto p̄cipis p̄t patria subijci interdicto: & sic idirectē puniunt⁹ populi de facto principis. ex quo vide qđ no. gl. xxij. q. iij. in summa. ¶ Itē nota q̄ appellatiōe diuinorū officiorū cōprehēdunt⁹ baptismā paruulorū & in pœnitētia moriētū: aliās nō esset bona exceptio q̄ sit in tex. ¶ In gl. j. ibi. p officiū iudicis vel ep̄m loco. pōdera bñ hāc alternatiua gl. v̄r em̄ de mēte gl. q̄ siue vxor detineat iuita. seu volēs p̄t marit⁹ adire tā iudicē secularē q̄ ecclesiasticū. Ex quo em̄ nō cōtēdit⁹ de substantia vinculi matrimonialis tā ecclesiasticus quā secularis iudex est iudex cōpetēs: putēt⁹ sentit Io. an. i. addi. Spec. in ti. q̄ fil. sint legi. in. §. j. & de iudice ecclesiastico satis pbat⁹ hic. Et respectu actiōis intētādæ. dicit Host. q̄ secundum canones nō est curādū de actiōe p. c. dilecti. de iudi. pōt em̄ marit⁹ dicere peto q̄ vxor & c. Sed nūqđ maritus possit vēdicare vxorē adiecta cā de iure diuino seu canonico? Io. an. in p̄allegato loco. in ver. cōpetit dicit q̄ nō: q̄ vxor de iure ciuili oīno nō est in potestate mariti sed in officio tñ: vt i. l. sicut. ff. de ope. liber. p hoc bonus tex. i. l. vxorē. C. de cōdi. infer. vbi dicit⁹ q̄ vxor est in ptāte sui p̄ris & nō mariti. nisi quo ad debitū: & quāuis multi sequant⁹ hāc opinionē ego tñ cōtrariū cōcludo i. c. illud. de p̄sump. q̄ licet vxor nō sit in ptāte viri sicut fili⁹ i ptāte patris. tñ marit⁹ habet multa iura i p̄sona vxoris. adeo q̄ tex. i. c. nō debet. de cōsangu. & affini. dicit q̄ vxor nō habet potestātē sui corporis: sed marit⁹ & ecōtra. & sunt verba apostoli. & alibi dicit q̄ vxor est penē famula viri. vt in. c. hęc imago. & c. mulierē. xxij. q. v. vñ rōne istius iuris poterit maritus vēdicare vxorē & vxor

maritū adiecta cā de iure diuino seu canonico: sicut in simili habetis per text. & glos. notabilem. in. l. j. §. per hanc. ff. de rei vendica. & dixi de reg. in capi. licet. ¶ In gloss. in ver. donec. ibi. ad tempus. dic quod in casu illius. l. remanet infamia vt ibi patet. hęc aut⁹ suspensio diuinorum stringitur solūmodò vxorib⁹ detētis in loco. ¶ Aduerte q̄ quantūcūq̄ excōicatio ferat⁹ ad tps. semp̄ requirit⁹ absolutio post tps. secus in interdicto vel suspēsiōe. vñ si dicis suspēdo te donec satisfeceris post satisfactionē nō requirit⁹ absolutio: secus in excōicatioe. de quo vide tex. iūcta gl. no. in cle. j. de deci. & per Inn. in. c. cū bonę. de eta. & quali. ¶ In fi. gl. hodie dic vt plen⁹ h̄r i. c. si. de sen. ex. li. vj. ¶ In gl. in ver. baptisma. dic q̄ à quo libet interdicto cēſent⁹ excepta quatuor sacramēta vt baptismus & nō solū paruulorū: sed et⁹ adultorū. vt hodie h̄r. in. c. qm̄. de sen. excō. Scđm est pœnitētia moriētū vt hic. Tertiū est cōfēctio chris̄matis. nā ex quo cōcedit⁹ baptismus: p cōsequēs cōcedit⁹ chris̄matis cōfēctio. cū sine chris̄mate nō fiat baptismus. vt in. d. c. qm̄. Quartū est corpus Christi. de quo in. c. qđ in te. j. de pœni. & remis. & de his vide tex. cū gl. in. c. si. de sen. excō. li. vj. vbi disputat⁹ de matrimonio nūqđ possit contrahi tpe interdicti. cōiter cōcludit⁹ q̄ sic. Sed de solēnitate matrimoniali dubitat⁹: & sic habes q̄ncq̄ sacramēta excepta tpe interdicti. Dubitat⁹ de sexto. f. ordinū collatiōe. & v̄r hīc velle Inn. q̄ laicis nō pnt cōferri ordines. sed aliās clerici poterūt p̄moueri ad maiores. cū ipsi non sint interdicti. Aduerte. q̄ hoc dictū est satis obscurū & sine rōne. nā cū interdicti locus nec laici nec clerici sunt interdicti. vñ extra locū licitē percipiunt diuina. q̄ncq̄ enim personæ sunt interdictę. & tunc quocūq̄ se conferat⁹ interdictum sequit⁹ eos. de quo in ca. si sententia. de sen. excō. li. vj. & sic nō v̄r differentia inter clericos & laicos in hoc. vñ in casib⁹ huius. c. possent clerici & laici alibi ordinari. possent etiā attētari q̄ ex necessitate poterunt ordinari in loco interdicto: quia ex quo conceduntur aliqua quę non pnt cōferri nisi per clericos: ergo indirectē permittitur ordinatio clericorū: sicut de confessione chris̄matis: vt dixi. aduerte tñ q̄ in casu huius ca. non est propriē interdictū: sed cessatio à diuinis secundum Inn. & bñ & pro differentia inter ista vide tex. cū glo. in cle. j. de sen. excom. & qđ no. Io. an. in. c. si canonici. de offic. or. li. vj.

9 ¶ Vltimò not. istam gloss. in fi. dum vult q̄ pœnitentia possit in necessitate recipi ab hæretico: sed contrarium sentit gloss. xxxij. dist. c. præter. §. verum. & illam puto veriozem. ne adducat illum pœnitentem ad errorem & desperationem. & in necessitate non nocet si prætermittitur oris confessio: vt in capitulo quem pœnitet. de pœnis distinctione prima notat glossa in capitulo pastoralis. de officio ordinarij.

SVMMARIUM.

1. Dictum vnius aſſerentis impedimentum impedit matrimonium contrahendum non iuratum.
2. Sponsa impeditur à sponſo vt contrahat matrimonium.

casu prohibentē. & iō non teneret p ea quę not. in simili in c. si. de p̄ſcri. & faciunt no. in. c. quanto de consue.

b ¶ In ptāte. ex quo iſert⁹ q̄ si filia aliqd acquirit illud acquirit patri sub cuius ptāte est. l. placet. ff. de acq. h̄rē. l. cū oportet. C. de bo. q̄ libe. & si est iſtituta hæres debet adire h̄reditatē cū cōſenſu patris. l. si. C. de bo. q̄ lib. l. si quis mihi bona. §. iūſſū. ff. de acq. h̄rē. iſt. ad sena. cōſu. tertu. ingl. poſita i verbo parētis idē est dicēdū q̄ si filia vult eē in iudicio nō ſufficiet cōſenſus maritis sed patris requirit⁹. d. l. si. §. neceſſitate. de quibus latē p Bal. no. in. l. rei iudicatę §. ſocero. ff. ſo. mat. vbi ponit an vxor teneat⁹ pot⁹ patri q̄ viro obedire. ad de q̄ licet patri poſſit in casu neceſſitatis vendere & obligare filiū. §. C. de patri. qui filios diſtraxerūt & c. ij. & ibi no. §. de pig. ſecus i vxore. q̄ maritus nō poterit eam in casu neceſſitatis vendere. vt hic p Phil. Francif.

SEBA. SAPIA.

¶ In officio tantū. Vide Alex. in conſi. cxxxij. inci. circa primum co. ij. in iij. volu.

Panormita. super quarto.

- 3 Affinitas contrahitur etiam per illicitum coitum.
- 4 Vnius dicto creditur ubi agitur de p̄cto vitando. 7.
Testis occultus dictum valet absque publicatione sui nominis. 7.
- 5 Sp̄salia nō iurata solūtur facilius quam iurata.
- 6 Iur̄m & simplex promissio differūt, & facilius per mittitur cōtrauentio cōtra promissionem quam contra iuramentum.
- 7 Turpitudinem suam allegans auditur.
- 8 P̄cti euitadi cā multa cōcedūt q̄ al̄s nō cōcederent.

¶ CAP. XII.

Raterea. ¶ Dicitur vnus asserē-

tis impedimentū impedit ma-
trimoniū contrahendū nō iura-
tum: & est casus notabilis. Pri-
mō consultatio. Secundō respōsio ibi: T̄ aliter.
¶ Casus literalis. Quidam vir volebat contra-
here cū quadā muliere: consanguineus illius
virj dicebat se deliquisse cū ea: sed illud non
audebat publicē confiteri propter potentiā
mulieris: quārīt quid iuris sit. Respondet pa-
pa q̄ matrimoniū illud fieri non permittatur
ne deterius inde contingat: nisi iuramentum
interuenisset. Ber. ¶ ¶ Not. primō q̄ sponsa
impeditur à sponso vt contrahat matrimo-
niū sicut promissit. & facit tex. ad id q̄ dixi in
cap. ex literis. s̄. eo. ¶ ¶ Secundō no. q̄ per il-
licitū coitū^a contrahitur affinitas inter mulie-
rem & consanguineos viri, q̄ quidem affini-
tas impedit matrimoniū cōtrahendū. Et pōt
colligi arg. hic q̄ affinitas superueniens dissol-
uit sponſalia de futuro. nam hīc non exprimi-
tur vtrum cognouisset post sponſalia vel añ
ergo generaliter debet intelligi. nam superue-
nit fortius vinculū. ad hoc. c. discretionē. & c.
j. & ij. de eo q̄ cog. consan. vxō. suę. & apertif-
simē probat in. d. c. ij. ¶ ¶ No. iij. casum^b val-
de notabilem in quo credit dicto vnus: licet
publicē dictum non effundat. & sic valet di-
ctū testis absque publicatione sui nominis. de
quo j. Et ex hac litera pōt colligi ar. q̄ vbiq̄-
que agit de p̄cto vitado ad q̄ magno incom-
modo alterius credit dicto vnus etiam abs-
que publicatione noīs si ex cā timet prodire
in publicū. ¶ ¶ Vlti. no. & tene mēti q̄ facili⁹
permittit dissolutio sponſaliorū non antece-
dēte iuramento q̄ si sponſalia essent iurata. &
facit ad materiā. c. requisitū. j. e. vt ecclesia fa-
cilius abſtineat à cōpulsioe sponſi seu sponſe
q̄ iuramentū non interuenit, & timeſt aliqd
malū futurū. facit ad ea quę dixi. s̄. e. c. ex lris.
¶ ¶ Ex his ēt habes qd ecclesia ēt facit d̄riam
inter iuramētū & simplicē p̄missionē. Nā vt
hic vides. facili⁹ permittit cōtrauentio contra
nudā p̄missionē, q̄ cōtra iuramentū. ¶ ¶ In
gl. j. i. h. Aduerte. nā hęc gl. nō vī h̄re rōnē i. se
de directo. prima frōte videt̄ contra text. nā
rōnes ipſi⁹ etiā militāt qn̄ in secreto fit cōfes-
sio. imō forti⁹: q̄ p̄sumptio est cōtra occultē
loquētē. & de mēte lre poti⁹ ista clādestinitas
cōparat̄ ad detractionem fidei ipſius q̄ ad au-
gmētū. nā magis credit̄ testi, qn̄ iurat i p̄ntia
partis & dictū suū postea publicat̄, q̄ qn̄ in oc-
culto deponit, vt satis colligit̄ ex. c. ij. de test.
Sed fortē gl. intellexit in casu in quo interue-
nisset iuramētū: vt tūc nō credat̄ isti etiā si pu-
blicē cōfiteret̄. Sed qcquid gl. senserit dicendū
q̄ iste tex. ponit casum valde specialē ratione

SEBA. SAPI.

a ¶ Per illicitū coitū.

Vide Fe. i. c. p. tuas
col. j. ver. no. secun-
dō. s̄. de pb. vbi di-
cit q̄ matrimoniū
ipedit contrahere
ex natiuitate filij
bastardi, q̄a bastar-
di dicunt̄ de cōsan-
guinitate patris: &
sic cōsanguinitas cō-
trahit̄ p̄ illicitū coi-
tum.

b ¶ Casum. Ali⁹ cas-

us est qn̄ de cōcor-
dia partium fuit cō-
uētū q̄ stare dicto
vni⁹. l. j. s̄. fina. ff. de
ver. obli. & l. i. theo-
pompus. ff. de do. p̄
leg. licet Bart. i. d. c.
fi. teneat q̄ nō sit p̄-
priē testis. cōis opi-
est in cōtrariū: imō
aduersarij pōt sta-
re dicto aduersarij.
l. fi. C. de fideic. l. fi.
C. de sent. pas. de q̄
per. An. & Abb. in b
c. ij. s̄. de proba. qui
cōcludūt q̄ partes
nō pōt disponere
q̄ stetur dicto vni⁹
nisi euidenti & ne-
cessaria cā: q̄a esset
disponere cōtra ius
diuinum cū in ore
duorū & c. c. licet. c.
in oi. s̄. de testi. c. cū
elles. s̄. de testa. dic-
vt in dictis locis.

SEBA. SAPIA.

c ¶ Incomodo. Hoc

dictū refert & seq̄
do. l. si i. repe. l. ad-
monēdi. col. lxxv.
ver. Itē plenē credi-
tur. ff. de iureiu. &
ibi enūerat plures
casus in quibus di-
ctum vnus testis fa-
cit plenā proba-
tionem.

peccati euitandi: attento q̄ incommodum magnum non surgit si
matrimoniū inter istos non sequit̄. Vnde tex. iste pōt intelligi du-
pliciter. Primō q̄ iste veniebat vt denunciator. & tūc habes casum
notabilē q̄ pro peccato euitado admittit̄ denūtiator occultus li-
cet sit criminosus & alleget turpitudinē suā: sed pro peccato com-
misso criminosus non admittit̄. iuxta no. in. c. nouit. de iudi. & per
Goff. in sum. de accu. in fi. Secundō potest intelligi q̄ iste depone-
bat vt testis: & tunc concurrunt tria specialia. Primū q̄ nō iurat in
p̄ntia partis contra. c. ij. de testi. Secundū q̄ dictū suū cū noīe nō pu-
blicatur contra. c. qualiter. in. s̄. debet. de accu. Tertiū quia statur di-
cto vnus in p̄iudiciū alteri⁹ contra. c. licet. & c. veniēs. s̄. de testi.
Potest addi quartū & speciale: quia auditur allegas turpitudinē
suā. contra. c. inter dilectos. de dona. Et hęc omnia admittunt̄ pro-
pter peccatū euitandū. quia magis est ponderandum periculū aīa-
rū q̄ corporum. & hoc casu intellige vt sentit Io. And. q̄ iste iura-
uit corā iudice: sed nomē suū nō propalabat in publico: ex quo ve-
risimiliter timuit potentiam partis. ¶ Et facit hoc ad notabilem.
q̄ nunqd possint recipi testes sine publicatione nominis, qn̄ verifi-
militer quis timet potentiam aduersarij: vel aliud scandalum. do.
Anto. dicit se credere in materia peccati duntaxat hoc esse admit-
tendum. & de hoc quasi videtur hic tex. Sed pro & contra potest
adduci. c. fi. de hereti. libro sexto vbi in causa h̄eresis p̄pter timo-
rem scandali futuri subticetur noīa testiū. vñ p̄ locū à speciali pos-
sumus dicere aliud esse in alijs causis. sed per arg. à simili posset col-
legi contrarium: sed primum plus placet. Adde tu vnum dictum
Hostien. singulare quod sequitur Ioan. And. in. c. quoniam in prin-
cip. vt lit. non contest. vbi dicit q̄ si actortimeret conuenire reum
propter ipsius potentiam possunt testes de quorum morte vel ab-
sentia timetur, recipi in priuato & facient fidem tempore quo his
poterit inchoari. ¶ ¶ Item dicit Hostiē. hīc quod in casu huius ca-
pitu. etiam vbi interuenit iuramentum erit arbitrarium an impe-
diatur matrimonium consideratis circumstantijs personarum. Sed
ego non discederē à verbis literę vt ad dictum vnus solius nō im-
pediatur sponſalia iurata. bene fateor quod dictum vnus qn̄que
non est sufficiēs etiam si non sint iurata, vt si aliquis est vilis perso-
na: vel mulier reperitur virgo, vel quid simile.

¶ SUMMARIUM.

- 1 Matrimonium metu contractū si postea mulier in eū non cōsensit nō tenet
& si alteri postea nubit valet. s̄. 8.
- 2 Amor illicitus nō tollit liberū consensum.
- 3 Filia si cōtrahat sp̄salia ēt illicito amore ducta parētib⁹ ignorātib⁹ tenet.
Parentum consensus non requiritur in matrimonio.
- 4 Inuitus dicitur qui voluntatem ostendit suam cum alio signo quā voce.
Reclamans dicitur qui voce & alio signo ostendit animi desistentiam.
Violentia & coactio etiā si à parētibus inferatur inuālidat matrimonium.
Matrimonii cōtractū propter parētū reuerentiā ēt si alijs fili⁹ nō cōtraxis-
set dūmō metus qui caderet in constantem, non interueniat, tenet.
- 6 Carnalis copula sequens purgat metū p̄cedentem dūmō nō sit oīno coacta.
- 7 Executioni resistentes excōicari possunt etiam per delegatum.
- 8 Matrimonium metu contractum an sit ipso iure nullum vel annullandum?
- 9 Mulier superinducta à tertio viro an possit cōtra aliā opponere de iure suo.
- 10 Possessorio si agatur in cā matrimoniali non auditur proponens de proprie-
tate nisi incontinenti paratus sit probare.
Possessorio si agatur, proprietatis qd̄ excluditur in odium spoliantis.

¶ CAP. XIII.

Veniēs. ¶ Si mulier inuita cū aliquo contra-

hat, nec in eū postea cōsensit, tenet m̄ri-
moniū. si alteri postea nubit. ita cōit̄ summat̄: & se-
cūdū hūc itellectū esset hic casus apertus q̄ m̄rimo-
niū metu cōtractū ēet ipso iure nullū. hoc tñ clarē
nō colligit̄ ex lra. vt j. patebit. Primō narrat factū. Scdō diffinitionē
cōmittit̄ ibi. Mādamus quatenus. ¶ Casus literalis. Quadā mulier
M. noīe intātū adamauit quēdā iuuenē q̄ vterq̄ illorū i p̄sentia
triū testiū p̄stitit iuramētū de matrimonio inuicē cōtrahēdo. pa-
rētes mulieris hoc ignorātes eā inuitā & reclamātē cuiadā ali⁹ i vxō
rē tradiderūt: sed illa intm̄ ipsum exhorruit q̄ nullo modo se ab eo
cognosci permisit: & cōcepit publicē confiteri q̄ à primo viro co-
gnitā & iurata fuerit. tandem Episcopus dicece. cognito q̄ illi esset
consanguinei, ipſos ab inuicem separauit: sed dū cā illa tractabatur,
& illa nollet

& illa nollet consentire viro cui à parentibus tradita fuerat ipse vir aliam duxit in vxorē, & illa cuidā alij. T. noīe publicē fuit desponsata, de quo postmodū filiū genuit. pater illius viri ei opposuit qd filiū suū habere in virū non poterat, eo qd ab alio viro qui iam defunctus erat fuerat desponsata. Vñ mulier illa ad do. pa. accessit exponēs sibi oīa supradicta. Mādat pa. quibusdā quatenus si inuenerit qd dicta mulier à priore viro iudicio ecclesię fuerat separata, & ab illo. T. sine cōtradictione ecclesię in vxorem tradita: & ille cui à parentibus tradita fuit vita decessit, moneant dictum. T. & cōpellant vt prefatā. M. recipiat in vxorē. & eā maritali affectu pertractet, quod si cōtradixerit excoicationi subijciant.

2 Ber. ¶ T. No. primò qd illicitus amor pcedens nō tollit liberū consensum in matrimonio cōtrahēdo. vides enim hīc qd hęc iuuenis adamauit illum adolescentē illicite & propter hūc amorē cōtraxit secū sponsalia q̄ valuisse & tenuisse nisi obstitisset cōsanguinitas. Et nō. hoc dictum, qd quotidie accidit inter adolefcētes.

3 ¶ T. Secūdo nō. ibi quod parentes &c. qd de iure canonico tenent sponsalia cōtracta per puellā etiā illicito amore ductā parētibus ignorātibus. ad substantiā ergo matrimonij de iure canonico nō requiritur qd filius cōtrahat de consensu vel sciētia patris ad hoc

4 c. cū locū. j. e. & xxx. q. ij. ca. vbi. ¶ T. Tertiò nō. ibi. inuitā & reclamantem. differentiā inter ista. & dic qd inuita dicit qd ostendit voluntatem animi cū alio signo quā voce. Reclamās. verò dicitur quā voce aut alio signo ostēdit animi desistētiam. & de hoc vide

5 bo. gl. lxxiii. di. in. c. j. ¶ T. No. quartò qd coactio impedit vires matrimonij etiā si inferat à parētibus. nō em̄ possunt parētes inferre violētiam liberis in matrimonio cōtrahēdo etiā de iure ciuili: vt in. l. nec filium. C. de nup. & ff. de ritu nupt. in. l. si patre. Aduerte tñ: qd si filius cōtrahit matrimoniū cū puella ne incurrat indignationem patris, ita qd aliās nō contractū nisi ob reuerentiā^a paternā tenet nihilominus matrimoniū ex quo nō interuenit metus^b qui possit cadere in cōstantē: de hoc videt̄ tex. notabilis iuncta gl. in. d. l. si patre. qd tene menti, qd videt̄ multū limitare text. in. l. j. §. quā honorādē, cū ibi nō. ff. quarū rerū act. non da. ¶ T. Itē nō. ibi. cognosci permisit. iuncta gl. qd carnis copula sequens purgat metū pcedentē. & cōualidat matrimoniū saltē vt ex nūc qd intellige qn̄ copula non fuit omnino coacta sed volūtaria. secus si per vim

7 fuisset puella cognita. vt nō. in. c. cōsultationi. j. e. ¶ T. Itē nō. qd resistente executioni sentētię possunt excoicari etiā per delegatū. de quo in. c. j. de offi. dele. ¶ T. In gl. in ver. decesserit. in fi. nō. gl. vult em̄ apertē relata ad tex. qd matrimoniū contractū p̄ metū sit ipso iure nullū, ita qd non sit opus petere rescissionem^d p̄ actionē qd

8 me. cau. nā secundū istū intellectū hīc est casus apertus: quia hęc puella cōtraxit cū tertio nō petita rescissione secūdi matrimonij cōtracti per violētiam. & qd dictū sit verū in se vt dicā latius in. c. proximi. nō tñ probat̄ per istā literā: sed poti⁹ pōt fumi cōtrariū: qd papa mandat inquiri, si secūdus decesserit, & fortē ad istū finē: qd noluit vt discuteret̄ nūc de violētia sine effectu. nā si tertius maritus cohabitauit cū ista muliere post mortē secūdi videt̄ ratificasse matrimoniū p̄supposito qd prius habuisset aliquā dubitationē pro hoc qd leg. & nō. in. c. j. de eo qd du. in ma. & hęc not. qd limitant. c. fi. e. ti. ¶ T. Vltimò scias qd In. hīc tractat nunq̄ ista superinducta à tertio viro potuisset se opponere cōtra istā mariotam proponēdo de iure suo. & cōcludit qd sic. dicens qd potuisset assistere viro suo in iudicio & proponere de iure suo & etiā appellare à snā. ar. l. à diuo pio. §. si super reb⁹. ff. de re iudi. & in. c. cū sup. eo. tit. facit. l. à snā. ff. de app. dicit etiā aliud dictū satis nō. si esset

10 verum. ¶ T. qd si mariota egisset possessorio non fuisset audita ista superinducta proponēs de proprietate iuris sui ad effectū impediendi restitutionē, nisi voluisset incōtinēti probare. ar. in. c. literas. de resti. spo. & reddit rationē prima fronte notabilē. d. Ant. f. qd ius istius superinductę est ita cōiunctū cū iure spoliātis qd nō posset audiri ista superinducta quominus prodesset spoliatori, secus vbi ius tertij cōparētis non esset ita coniunctū cū iure spoliātis. hoc dictū nunq̄ mihi placuit, vt plenē dixi in. c. itē cū quis. de resti. spo. quia odiū spoliatorū nō debet obesse tertio, qui non fuit in culpa. & potius debet tolerari odiosus q̄ innocens puniri. vt. c. sacris. de sepultu. & xxij. q. iij. in. c. q̄ magnū facit. l. absentem. ff. de pēnis. Item quēstio proprietatis excluditur in causa

restitutoria in odiū spoliātis: vt in cle. j. de cā po. & proprie. qd cessat hīc respectu tertij, & maximē quia ista tertia erat in possessione & sic potuisset impedire ē executionem snā proponēdo de iure suo: vt in. c. veniens. de testi. & in dicto. §. si super rebus. & in. d. c. cum super.

SVMMARIUM.

- 1 Locus tutus assignari debet puellę si timetur de violentia. §.
- 2 Metus vel violentia excludit cōsensum, & per consequens annullat actū in spūalibus vbi requiritur cōsensus liber: in alijs autem non. Coacta voluntas, voluntas est: sed non in matrimonio & alijs quibusdam.
- 3 Consensus cōtrahentium sufficit quo ad vinculū matrimonij. Sufficit quid significet.
- 4 Consensus quo ad matrimoniū cōtrahendū nō sufficit nisi sit cū plena libertate & securitate.
- 5 Iudex si timetur de violētia etiā parentū debet puellam surripere & in loco tuto ponere. Sequestrari puella vbi & quando debeat?
- 6 Matrimonij metu cōtractū an sit ipso iure nullū? Metus an requatur etiā ex parte viri & qualis.
- 7 Metu & violētia facta quę & quādo teneāt. 9. Matrimon. est sacramentū & significat vnionem inter Christum & ecclesiam, in quarequirūtur fides & proles.
- 8 Matrimonij secunda institutio facta fuit vt euitetur fornicatio.
- 9 Incarcerati acta & matrimonium an & quando teneant?

CAP. XIII.

Cum locum. ¶ T. Si timetur inferri violentia puellę, de cuius matrimonio agit, debet iudex providere sibi locū tutū & honestū donec cā terminef. h. d. principaliter. Primò ponit regulā. Sedò infert genus. Tertiò speciē. ibi. *matrimonij*. & ibi. *quo circa*. & est text. multū allegabilis. & quotidie accidit iste casus. ¶ Casus lite. Inter duos ciues Papiēses quādā quēstio vertebat̄ super matrimonio cuiusdā puellę, vterq̄ illorum dicebat se cū illa matrimoniū cōtraxisse: mulier illa timebat violentiā sibi inferri à prädicitis qui eam perebāt. quāsitū fuit à pa. iqd fieri deberet. respōdet vbi metus vel coactio intercedat cōsensus locū habere nō pōt, sed vbi cōsensus requit̄ coactio siue metus debet repelli, & matrimoniū solo cōsensu cōtrahif & hīc oīs metus vel coactio debet repelli, ne per timorem dicat sibi placere qd odit. vnde mandat pa. epō Papiēsi vt puellā illā de cuius matrimonio querif ponat in domo aliqua vbi nullo modo timeat: & etiam faciat custodire honestē donec causa fuerit per sentētiā determinata. & snā sine cōtradictione cuiusq̄ executioni missa. B. ¶ T. Not. primò regulā ex principio literę qd metus vel coactio excludit cōsensum. & p̄ cōsequēs annullat actū à cōsensu depēdētē: sed intelligo hāc regu. in matrimonio & in alijs casib⁹ spūalibus vbi requirit̄ consensus liber. nam regulariter metus non excludit consensum nec annullat actum ipso iure: quia coacta volūtas,

a ¶ Ob reuerentiā. p. Alex. & p. Bar. in l. q̄ dotis. ff. sol. ma. tri. & p. Alex. in. l. si cū dotē. §. eo aut tpe. ff. eo. an metus reuerētiā impediāt cōsensum resultantē ex patietia & pręsentia. Bart. in. d. l. q̄ dotis tenet qd sic p. l. pe. ff. de fur. sequitur Ant. in. c. nōne. §. de p̄sum. Abb. cōtrarium tenet. ibi quē approbat. Ale. in. d. l. q̄ dotis. in. vñ. co. vbi post eā concordat istas opi. vt ibi p. eum. & per Ale. cōfi. c. in. iij. vol.

SEBASAPI.

b ¶ Metus. Vide qd scribit Decius i. c. j. de offi. deleg. vbi tangit an ex eo qd mulier patiē metū sit iustus met⁹ ex qualitate personę an verò requiraf qd sit talis qd cadat in cōstātē. ad hoc vide etiā Feli. in. c. cām matrimonij col. ij. cū seq. §. de lega.

c ¶ Nullū. latē per Alex. cōfi. xlvij. col. viij. in. iij. vo. & qd metus requatur vt m̄rimonij metu cōtractū nō valeat. Alex. cōfi. cx. p. totū. in. iij. vol.

SEBASAPI.

d ¶ Rescissionē. Vide l. as. in. l. interpositas. in primo no. C. de tñs. & in. l. pacta nouissima. col. pe. ver. & not. qd matrimoniū. C. de pact.

Panormi. super quarto.

- a** ¶ Consensus, Vide quo ad sui essentia non requirit copula carnalem. Saly. consi. xxij. ver. nec ob. in. j. vol. quia consensus & non concubitus nuptias facit. l. nuptias. ff. de regu. iur.
- b** ¶ SEBASAPI. ¶ Ipso iure nullum. vide Oldr. in consi. xxv. cum allegatis per do. las. in. l. pacta nouissima. col. pe. ver. & not. q. matrimonium. C. de pact. in. l. in. terpolitas. in primo not. C. de tras. Fel. in. c. cam matrimonij. col. ij. s. de offi. dele. Alex. in consi. cxlvj. inc. in causa & lite. co. ix. ver. accedit ad confirmationem. in v. volu.
- c** ¶ Talis metus requiritur q. caderet in constantem virum & a iure est determinatum q. subest metus mortis vel cruciatu. l. interpositas. C. de tras. l. si donationis. C. q. metus cau. & dic. q. scdm opi. Abb. consiluit Alex. q. matrimonium sit nullum. consi. xlvij. in. iij. volu. vbi subdit q. ista est cois op. de quo per Cor. consi. xlvj. in. ij. vol.
- ZACHARIAS.** ¶ Adde q. idem ope raretur timor grauiamini q. ipse metus: vt est bo. text. in. c. j. qu. ad hoc ibi p. derauit Andr. Barb. in ver. timentes grauari. s. de dila. p. quo facit q. d. no. Ancha. consi. xxxvj. du. di. cit. q. habetes passagium pnt coseq. remissionem mercedis no solu si supueniat guerra: licet etiam sit timor guerre p. que timore hoies no audent transire vt solebat. p. quofacit. l. arma la. j. s. idelabeo. ff. de vi & vi arma.
- ZACHARIAS.** ¶ Ipso iure nullum. gl. & in. l. j. in fi. ff. de aut. tut. Bal. in trac. schismatis. co. vj. Bar. cepo. in rubri. de test. co. xxij. Car. i. cle. j. q. xvij. de cofan. & affi. & Hosti. in. c. cofanguinei. s. del reiud. q. d. ego amplio et si metus no accesserit tpe cotraeti matrimonij. imo precessisset. vt not. Bar. i. l. fi. ff. si q. ali. te. prohi. Bal. i. l. j. C. e. ti. gl. i. l. si mulier. s. si dos. ff. q. met. ca. Inn. in. c. cam matrimo. s. de of. dele. Rot. a. deci. cclxxvj. inci. fuit dubitatu. in no. & p. Old. oino cof. xxxv. nec omitto q. hoc pcedit ta i carnali q. spuali matrimo. dum talis fuerit metus q. cadat i constantem virum ita no. plen. Ale. cof. i. ci. in ca publi. q. ponit post. iij. cof. Ale. de imo. vo. iij. & eund. Ale. de imo. cof. xlv. & cof. xlvj. & xlvij. vol. eo. & cof. xcix. & co. vl. vo. iij.
- e** ¶ Non valet. late per Alex. in. l. qui a latronibus. ff. de testa. per Ange. in. l. si mulier. s. si dos. ff. quod met. causa.
- voluntas est. vt plen. le. & not. in. l. si mulier in. s. penul. in fi. ff. quod met. causa. & in. c. abbas. eo. tit. vbi plen. p. gl. & q. d. voluit hic tex. patet ex illatione qua facit in ver. matrimonium aut. & c. It. vide in electione: vt in. c. vbi pericul. s. ceteru. de elect. lib. vj. ¶ Not. ij. q. ad substantiam vinculi matrimonialis solus consensus cotrahentiu sufficit vt hic. & in. c. cu apud j. eo. & j. de spon. du. c. vlti. vn. no req. runtur ad substantia alie solenitates: vt i. c. j. s. eo. pro hoc. xxvij. q. ij. c. sufficiat. vbi dicit q. sufficit consensus. & de significato huius verbi sufficit: est vt nihil aliud requiratur ad essentia actus: vt dicit glo. notabilis in. c. statutum. in prin. de rescr. lib. vj. ¶ Nota ibi. plena debet securitate. q. ad matrimonium cotrahendu no sufficit purus consensus: sed debet esse cu plena libertate & securitate. pro hoc facit quod statim dicit. ¶ It. not. q. vbi est indagandus animus puellę sup cotraetu matrimonij debet iudex ex officio puidere vt collocet in domo: in qua nullu metu nullaq. violentia habeat timere. ¶ Ex quo infero q. si timeat de violentia & metu parentum: puta quia puella contraxit clam parentibus inscijs, q. ad petitionem sponsi iudex debet puellam surripere de potestate parentum, & collocare eam in aliqua honesta domo: puta in monasterio monialium. vt in. c. penu. de proba. vel apud honestos consanguineos puellę: & ita posset itelligi litera ista si bene p. derent verba ipsi licet gl. habuerit aliud intellectu: & ex hoc no. casum in quo libera psona quasi sequestrat.
- ¶ Sed hic reuoco in dubiu nuq. d. matrimo niu sit ipso iure nullu si interuenit metus vel coactio: Et scias q. metus proprie secundum Inn. est quando preter violentiam corporalem seu captionem metus inferat. Coactio vero est quando fit cu captura seu violentia corporali gl. coiter tenuerunt q. ipo iure matrimoniu sit nullu: dum interueniat metus q. habet cadere in constantem. Et q. requiratur talis metus ta in masculo q. in foemina: est tex. de masculo in. c. j. pxi. in fi. de foemina no. in. c. cofultatioi j. e. tn dicit hic gl. q. est multu notada. q. minor metus excuset magis mulierem q. masculu: qa fragilior est rone sexus. pro hoc. c. idignatur. xxxij. q. vj. & sequit Hosti. in sum. in ti. de matri. s. qualiter ver. si vero. Ideo dicendum q. ex parte mulieris requiritur metus qui pos sit cadere in constantem mulierem. ideò, text. in prealleg. consultationi. dicit solummodo de constanti. hac opi. q. matrimoniu sit ipso iure nullu ppter tale metu tenet gl. s. tit. proxi. & in. d. c. abbas. & in. c. inter cetera. xxij. q. iij.

& glo. iuris ciui. in. l. si mulier. s. si dos. ff. quod met. causa. & in. l. si patre. ff. de ritu nup. est comunis sententia doc. preter do. Car. qui in. d. c. abbas. dicit q. de mero iure posset sustentari q. matrimonium teneat. licet veniat rescindendu ad iure quod me. causa. motus per regulam generale: quia omnia q. fiunt per metu tenent. & per illud. c. inter cetera. vbi tex. multu stringit. sed semp sequutus sum opi. comunem pro qua allego casum apertu in. c. significauit. de eo q. dux. in ma. qua pol. per adul. vbi tenuit scdm matrimoniu no obitate primo per metu cotraeto, nulla petita rescissione prioris. ad id. j. c. proximo. v. etia tex. de iure ciui. in. d. l. si patre. vbi dicit tex. q. matrimoniu inter inuitos no cotrahit. ad id. iste tex. du dicit q. plena debet securitate gaudere. na verbu debet de sui natura importat necessitate. vt est gl. no. in de. attendetes. de sta. regu. no. doc. in. c. j. de despon. impu. & Bar. in. l. creditor. ff. de pi. gno. It. vbi requiritur consensus cu qualitate libertatis no sufficit consensus nisi adsit qualitas libertatis: vt no. gl. qua tenebis menti. xxxij. q. v. c. notificasti. Et ad. c. inter cetera. r. de prout no. ibi gl. & in. d. c. abbas. ¶ Sed est pulchru videre ratione quare regulaliter teneat q. fiunt per metu & non sic in mrimonio. multae rationes possunt assignari: sed dic post Gas. de cal. q. in mrimonio reperiunt tria bona. fides, proles, & sacramentu. vt in. c. fi. de codi. ap. xxvij. q. ij. in. c. omne. q. oia metus intercedes habet excludere. Nam primo mrimoniū est sacramentu: qa significat vnionem inter Christu & ecclesia: vt in. c. debitū. de biga. vn. sicut Christus volu tatiē assumpsit carne humanā ita & mrimoniū illā vnionem designans debet esse voluntariū, vt signū correspondeat signato. arg. insti. de do. in. s. est & aliud. Secundo metus impedit procreationem sobolis q. est scdm bonu mrimonij, qa propter displicentia no in tedit procreationi prolis seu sobolis. Tertiū est cotra bonu fidei. nam fides est vnū ex bonis matrimonij. vt nullu sit adulteriu, sed propter metu seu inuitas nuptias de facili coiuges labunt in adulteriū, qa qd qs no diligit, facile cotenit. vt. c. p. sens. xx. q. iij. ¶ It. est cotra secundā institutionem matrimonij. fuit em mrimoniū secundū institutu vt euitaret fornicatio: sed si nuptia inuita valerent no sequeretur iste effectus. imo cotrari: & ideò iura induxerunt vt matrimoniu sit ipso iure nullu: nec miru, cu & ipsa dos metu constituta no valet. vt in. d. s. si dos. licet Bart. reddat ibi rone minus sufficientē. intelligo q. si interueniret stipulatio, valeret dos metu constituta, sed hodie hoc est inutile, cu ius fingat semp stipulationem interuenire. l. vnica. C. de rei vxor. act. It. text. in. d. s. si dos. loquitur indistincte. & hec notabis. Inno. hic dicit plura. querit em qd de alijs actis gestis per metu: vt pone q. aliqs est in carcere an teneat quod egit. dicit Inn. q. vbi metus inferat sup eo sup quo detinetur no valet. ¶ tex. est in. l. q. in carcere. ff. q. me. ca. sed si metus sunt diuersi bene valet. puta qs est in carcere pro debito pot cotrahere matrimoniu. l. metu. s. qd licet. ff. qd me. ca. ex quo non fuit reclusus vt cotraheret mrimoniū: & sic mrimoniū cotraetu etia in carcere valet, & tenet, dumodo no sit ibi reclusus vt matrimoniu cotraheret: secus qn esset captus ab hostibus: tūc em non tenet matrimonium: tn q. teneat in cotrariū est text. in. c. dñs. de secun. nup. dictum tamē Inn. pot saluari quo ad precedentia. f. q. non possit constituere procuratorē ad matrimoniu cotrahendu.

SVMMARIVM.

- 1 Sponsalia de futuro si sequuta est copula no soluuntur per matrimonium de presenti: secus est si copula non est sequuta, nisi per metum qui pos sit cadere in constantem contractu sit.
- 2 Carnalis copula precedens sponsalia no facit illa transire in matrimonium de presenti: & ita probatio copula simpliciter non concludit matrimonium.
- 3 Verba, promitto te ducere in vxorem, inducunt sponsalia de futuro: sed si diceret promitto tetenere in vxore: cotrahitur matrimoniu de presenti.
- 4 Desponsare dicitur tam in matrimonio de presenti, quam in matrimonio de futuro.
Desponsatio & sponsus quid significent.
- 5 Metus qui non cadit in constantem non impedit actum etiam summam libertatem requirere, nec etiam libertas per eū excluditur.
- 6 Presumptum matrimonium habet tantam vim quantam veru, ex hoc infertur quod depositum in casu vero habet locum in presunto.
- 7 Matrimonium metu cotraetum est ipso iure nullum.

3 Occidere an possit pater inuentum cum filia in actu venereo.
Metus à iure approbatus an excuset vt si comminata fuerit alicui mors
qui inuentus fuerit cum aliqua in actu venereo?

CAP.

XV.

Veniens. ¶ Sponsalia de futuro si secuta est
copula non soluuntur per sponsalia de

presenti, aliàs tenet sponsalia de presenti, nisi per
metu qui potuisset cadere in constantē cōtracta

sint. primo ponit casum. Secundo diffiniendo cōmit
tit. ibi: Ideoque. ¶ Casus literalis. Quidā nomine Gu. quādā mu
liere in domo sua recepit, de qua prole habuit. & ei postmodū fi
dē dedit q̄ eā duceret in vxorē. post hoc accessit ad domū vicini
sui: & sic cū nō ēte illa in domo vicini stetit inuentus fuit cū fi
lia vicini dormiuisse: pater puellā inueniēs illos simul in lecto cō
pult illū accipere in vxorē filiā suā per verba de p̄senti. Iste Gul.
accessit ad pa. & opposuit ei p̄dicta. vñ mādāt papa Episcopo loci
quatenus si inuenerit q̄ primā mulierē post fidē datā cognouerit
cū ea remaneat. Si verō ipsam post fidē p̄stitā nō cognouit ma
neat cū secunda: nisi per talē metū fuisset cōpulsus eā accipere in

2 vxorem qui posset cadere in constantē virum. Ber. ¶ Not. pri
mō q̄ spōsalia de futuro non trāseunt in matrimoniū per p̄cedē
dentem copulam sed per sequentem. probās ergo sponsalia & co
pula simpliciter non concludit matrimoniū, cū copula potuerit

a procedere vt hic. & probatio debet concludere necessariō vt in

3 c. in p̄sentia. de proba. ¶ Not. ij. q̄ per ista verba promitto te

ducere in vxorē nō contrahitur matrimoniū de p̄senti: sed so
lū sponsalia de futuro. secus si diceret promitto te tenere in vxo
rem: vt in. c. ex parte. & quod ibi dixi. s. c. ¶ Not. ibi. desponsare.

4 q̄ verbum desponsio pōt constituere matrimoniū de p̄senti. &
pōt tunc dici desponsatio. i. promissio respectu translationis ad

5 matrimoniū: quia propriē spōsus idē est q̄ futur⁹ marit⁹. ¶ Not.
ibi. constantem. & tene menti q̄ metus qui non cadit in constan

tem b non habet impedire actū etiā summam libertatem require

tem: non ergo excluditur libertas per metum qui non posset ca
dere in constantē. ¶ Item no. q̄ matrimoniū p̄sumptum ha

6 bet tantam vim quantam matrimonium verum. nam vides hic
q̄ si concurrat p̄sumptum cum vero p̄fertur prius tempo

c re. Ex hoc inferi q̄ dispositum in casu vero habet locū in casu
p̄sumpto. facit qd legi & no. in. l. si possessor. C. de re. & sump.

7 fu. & in. l. certē. ff. de preca. ¶ Itē potest hic notari tex. apertus
quod matrimonium metu contractum est ipso iure nullum. nā

(vt hic vides) nulla petita fuit rescissio per actionem, quod me.

8 causa. sed simplr papa respondet quid iuris est. ¶ In glo. si. in fi.
hoc contrariū soluitur tribus modis. primo vt sentit Host. quod

d patri licitum est d occidere turpiter inuentum cum filia quando
eos commiscētes reperit: sed hic reperit eos in eodem lecto

non aut in eadem carne: sed hęc solutio non est bona: quia tex.
in. l. quod ait lex. ff. de adul. p̄stat hanc facultatem patri etiam si

reperit eos in actibus venereis. i. actibus p̄paratorijs, vt sunt
colloquia, oscula & similia, vt ibi nota. in glo. & ideo si reperit

istos in lecto vel solos in camera iuste poterat cōminari mortē:
& ideo talis metus vt à iure approbatus habet excusare. vt in. l. si

mulier. alle. in gl. Secundo soluitur per Abb. & Gof. q̄ spāle est in
matrimonio in p̄rogatiuā ipsius matrimoniij. & hęc sol. multū

mihī placet propter ea quā dixi. s. ca. proxi. nam metus repugnat
omnibus tribus bonis matrimoniij. ideo ab omni coactione de

bet esse liberum. Tertiam so. ponit idem Gof. q̄ licet de iure ciui
li patri permittatur illavindicta nō tamen fit sine peccato ex quo

non currit auctoritas iuris diuini vel canonici: ad hoc tex. cū glo.
no. xxxij. q. ij. c. inter hęc. vbi dicitur q̄ patri non licet sine pecca

to filiam occidere seu adulterum: iuste ergo potuit iste iuuenis ti
mere mortem: & hęc solutio posset tolerari: p̄cedens c tamen

melior & quotidie casus huius. c. euenit.

SVMMA RIVM.

1 Iurans contrahere cū aliqua si vult religionem ingredi debet prius cōtra
here & postmodum religionem poterit ingredi.

2 Propositū nō cōsummādi matrimoniū nō impedit vires matrimoniij dūmō
in pactum non deducatur.

3 Matrimoniu verū fuit inter mariā & ioseph: licet a
beata virgo in copulam non consenserit.

4 Matrimoniu cōtractū cū concubina in mortis arti
culo causa prolis legitimandæ an verum sit?

CAP. XVI.

Commisum. ¶ Qui
iura.

uit cū aliqua cōtrahere si vult
religionē ingredi debet primō
cōtrahere vt iuramētū seruet.

& an copulā mōasteriū ingredi poterit. Cōis
diuisio. Secūda ibi: Fraternitati. ¶ Casus litera
lis. Quidā dedit fidē cuidā mulieri q̄ eam du
ceret i vxorē & quod cū ea per verba de p̄nti
cōtraheret intra biēniū interposito iuramēto
postea verō priuata lege ductus volebat reli
gionē intrare. dubitabat an posset propter iu
ramētū. Rndet papa quod tuti⁹ est illi religio
nē iuramēti seruare vt prius cōtrahat, & post
modū poterit religionē intrare, dūmō carna
lis copula iter eos nō interuenerit. Ber. ¶ No.

2 quod propositū nō consummādi m̄rimoniū

nō impedit vires m̄rimoniij. dūmō hoc p̄po
sitū nō deducat in pactū expressū. & sic intel
lige. c. si. de cōdi. ap. Et ex hoc innuit quod in

ter beatā virginē ma. & Ioseph fuit verū m̄ri
moniū licet oīno beatavirgo in copulā nō cō
fenserit. In hoc tñ sunt multę opi. de q̄bus vi

de per tex. & doc. xxvij. q. ij. c. ois. s. cū ergo. &
c. beata. & ibi doc. ¶ Facit etiā ad q̄onē quo

3 tidianā. nā multi habētes filios ex concubinis
amore plis legitimādæ inducūtur i arti. mor

4 tis f cū oīno desperāt de salute & de morte sūt
securi ad cōtrahēdū cū illism̄rimoniū nunqd

inter istos sit verū m̄rimoniū s cū nō videatur

5 cōsensus in copulā? & certē per p̄dicta videt
dicēdū q̄ sic. de quo vide quod not. in. c. tāta

vis. qui si. sint legi. & i regula sine culpa. de re.
iur. li. vj. per Io. an. in merc. ¶ In gl. si. in fi. ex

6 hac gl. p̄nt colligi duæ lec. ad tex. vna vt sit ne
cesse prius cōtrahere ex quo vtrūq̄ bonū si

7 mul explicari pōt. Secūda q̄ cōtrahere est po
sitū in cōsilio & nō in necessitate: & cōsiliū fi

ne notet periurio quo ad vulgi opinionē: vñ
sine pctō potuisset intrare religionē & nō cō

trahere: & hęc solutio mihī placet. & proba
alia rōne. in iuramēto de cōtrahēdo matrimo

niū intelligit cōditio si res in eo. statu p̄māse
rit: vt in. c. quēadmodū. de iureiu. sed hic non

permāsit in eo. statu. nā si post cōtractū mati
mo. per verba de p̄nti licet intrare religionē

spōsa inuita: vt in. c. ij. & in. c. ex publico. de cō
uer. cōiug. fortius hoc fieri pōt post spōsalia

de futuro: quia turpius eijcitur q̄ nō admitti
tur hospes. d. c. quēadmodū. Tertiā solu. po

nit hic In. secūdū aliquos q̄ iste nolebat de p̄
senti intrare religio. sed prius disponere de fa

ctis suis vel in domo propria experiri austeri
tatē relig. vñ cū instaret tēpus cōtrahēdi m̄ri

moniū papa cōsultuit vt cōtrahat: secus aut si
de p̄senti voluisset religionē intrare: q̄a tūc

dixisset papa vt statim intraret: & nō cōtrahe
ret, cū talis cōtract. hoc casu videat decepto

rius: pro quo facit. l. qui sic soluit. ff. de sol. &
vtraq̄ solutio sustineri pōt, pro p̄cedēti tñ

multum facit. c. scripture. de vo. & ca. perue
nit. de iureiu.

SVMMA RIVM.

1 Iurās cū aliqua cōtrahere moneri potius debet quā
BBB

¶ Necessariō. l. nō
hoc. C. vnde legi.
vbi latē de mate
ria per legistas.
ZACHARI.

b ¶ Metus qui nō ca
dit in constantem.

Adde qd sit met⁹

cadens in constan

tem virū Alex. cō

si. xlvij. colū. ij. &

cōf. xlvij. per totū.

vol. iij. & quando

& quomodo p̄su

matur durare me

tus conf. i. col. iij.

ver. fortifico. volu.

ij. & p̄ alleg. cōf. xl

vij. col. ij. & ij. vo.

ij.

SEBASTIANI.

¶ Dispositum. Vi

de gl. in cle. j. i ver

bo contrahere. de

cōsangu. & affini.

q̄ sentit quod pœ

na imposita cōtra

henti matrimoniū

tali die habet

locū in cōtrahē

te sponsalia secuta

copula illa die pro

hibita. contrariū

tamen voluit Car.

Alex. in. c. is qui

fidē. j. e. vide ibi p

eum.

¶ Occidere. facit

gl. in. l. vt vim. ff. de

iusti. & iure. q̄ pec

cat q̄ interfecit ali

quē qñ etiā nō po

terat evitare mor

tē. nā in oībus cas

bus in quibus de

reciui vel cano

nico permittitur

homicidium ille

quoad deū peccat.

vide per Bal. in no

vel. in. l. si cui. s. si

heres. ff. de lej.

SEBASTIANI.

¶ P̄cedens. Vi

de Ias. referēt hęc

verba. in. l. titia. in

prin. colū. iij. vers.

sexto. adde. ff. de

ver. obl.

SEBASTIANI.

¶ Articulo. mor

tis. Vide latē de

hoc articulo p̄ do.

Ias. in. l. sed est q̄si

tū. col. ij. ff. de libe.

& posthu.

¶ Matrimoniu. p

Alex. in. l. si quis

posthumus. ff. de

li. & post. vbi q̄ at

tēdi debet potius

natura q̄ accidēs.

firmit Cy. qd talis

possit. matrimoni

um cōtrahere in. l.

nup. C. de nat. lib.

Bal. in. c. naturales

si defu. fuerit cō

tro. iter. d. & agna.

Balin ru. C. de pri.

Panormi. super quarto.

Bald. in rub. C. de priuile. do. in. j. col. 2. Ang. in authen. q. mod. nat. effi. legi. Imo. in. l. Gall. in princ. ff. de lib. & posthu. Bald. autē tenuit cōtrarium in. l. eam quam. in ix. & x. colū. C. de fideis. de quo per Alex. in. d. l. si quis postumos.

¶ Maius malum. Facit quod tradit in. c. priuilegia. in. disti. vbi fuit permissum dare libellū repudiij ne grauiora fierent: nam imperator permittit vsuras: vt per Bart. in rub. C. de vsu.

¶ SFB A. SAPI. b. ¶ Speciale in matrimonio. Quod sit speciale in matrimonio ēt tenet Fel. in. c. j. co. j. ver. si. super gl. quinta. s. vt lite nō cōtest.

¶ Quod mēdaciū. nam alias dicimus qd dolus in spūali- bus non vitiat. ca. dudum. s. de con- uer. in fide.

d. ¶ Non cassato. licet ep̄s possit cōfir- mare bñficiū p al- terū possessum tñ qñ est litigiosum nō pōt. c. licet ep̄s. dep̄be. li. vj. exce- pto papa scdm Io. an. & Arch. i. c. h. vt lit. p̄. i. vj. facit cle. j. et. hoc verū qñ litigat sup be- neficio principali- ter. sec⁹ si accessio- rie. c. dudū. de ele. in. vj. secūdū Lap. & Domi. in. d. c. ij. quos sequitur ibi Phi. Franchus.

compelli.

2. Liberum debet esse matrimonium, ex quo infertur quod qui sponsalia contraxit de futuro si com- pellatur ad matrimonium contrahendū de prae- senti quod tale matrimonium non teneat.

3. Cogi ad penitentiam quis nō semper debet, & hoc vt maius malum euitetur futurum.

Minus malum tolerandum est vt maius euitetur.

4. Cogi ā & quādo sponsi debeāt ad matrimonium? 6. Inuita nuptia multa procurant mala.

5. Plura sponsalia contrahens secundū aliquos in- famis efficitur.

6. Renuntiare sponsalijs an & quando liceat.

¶ CAP.

XVII.

Requisiuit. ¶ Qui iura- uit cū aliqua cōtrahere moneri potius de- bet qd cōpelli vt cōtrahat. h. d. inherēdo lre: sed intellige: vt j.

dicet. & secunda pars ibi. Ad quod. ¶ Casus literalis. Mulier quādā iuramēto interposito promittit cuidā viro qd cū ea matrimoniū cō- traheret, postea verō volūtate mutata nole- bat cū eo cōtrahere: quārit qua cēsura sit ad hoc cōpellēda? Rndet Pa. qd matrimonia libe- ra debēt esse & non coacta: & ideo monenda potius qd cogenda: qa coactiōes hmōi frequen- ter solēt hēre difficiles exitus: vel prius est ad- monenda, & nisi acquieuerit cōpellēda. Ber.

¶ ¶ No. primō qd matrimoniū debet esse li- berū nō solū in principio cōtractus spōsaliō- rū: sed ex postfacto in cōtractu matrimonij. Per hoc infero qd si is q spōte cōtrahit spōsa- lia de futuro cōpellat metu ad cōtrahēdū ma- trimoniū per verba de pñti q tale matrimo- niū non teneat. ¶ ¶ Secūdō no. casum in quo ecclesia non cōpellit quē ad penitentiā. sed pa- tiť aliquē stare in peccato vt euitet maius ma- lū futurū. & videt notanter probare hęc lra qd tolerādū est minus malū de pñti de quo ec- clesia certa est vt euitet maius malū verisimi- liter futurū, licet illud posset nō contingere.

¶ ¶ In gl. fi. Host. dicit qd reguť spōsa est cō- pellēda: sed omittitur cōpulsio qñq propter aliquā rōnabile cām. sed qd dicat rōnabilis re- linquit arbitrio iudicis. qd em si spōsus profe- quit spōsam odio capitali vel ecōuerso: ita qd timeť ex inuitis nuptijs futurū homicidiū, vel adulteriū, vel guerra inter parentes vtriusq: his em & similibus casibus debet ecclesia desi- stere ā cōpulsione. & hāc solutionē sentit gl. in. c. ex literis. el. ij. s. eo. & in. c. si quis. s. sed cōcedat. xxvij. q. ij. ¶ ¶ Sed cōtra hoc opp. de

le. j. C. e. vbi text. dicit qd vni desponsata alteri nubere non prohibet. Aduerte nam de illa. l. fit cōtrariū ad. l. j. ff. ex q cau. irro. ifa. in fi. vbi text. no. dicit qd cōtrahēs binas nupt. i. bina spō- salia efficit ifamis. Cy. in. d. l. j. C. e. cōcordādo dicit qd aut spōsa nō renūtiat spōsalijs sed alte- ri nubit & incurrit ifamiā & ita loquit. d. l. j. aut pri⁹ renūtiat spōsalijs postea cōtrahit cū alio & pcedit illa. l. j. C. eo. quasi tūc nō videat- ur cōtraxisse bina spōsalia, cū p renūtiatiōē recesserit ā priorib⁹, qd no. ¶ ¶ Sed reuoco in dubiū nunqd saltē de iure canonico licitū sit spōso seu spōsae renūtiare spōsalijs. gl. in. d. l. j. C. eo. videt sentire qd sic dū allegat in cōtrariū c. desponsatas. xxvij. q. ij. & rndet qd loquitur in sponsa de pñti. & sic vt sentire qd ēt de iure

canonico lititū est renūtiare spōsalijs de futuro. ¶ Idem sentit ibi Cy. dicēs qd si iuramētū iteruenit: tūc de iure cāonico cōpellit spō- sus seu spōsa ad cōtrahēdū, sic videt intelligere ista capitula q per- mittūt cōpulsione. de quo satis est dubitādū, nec tāgit hīc p doct. ¶ Sed gl. i. c. desponsatas palle. sentit qd illa. l. j. C. de spō. sit abroga- ta. & sic videt velle qd aliud sit de iure canonico. Sed Gra. dubiē tñ loquēdo videt sentire primū. in. s. sed aliud. & s. fi. ea. cā & qñe: & multū pro illa opi. facit iste tex. nā si vbi iuramētū interuenit tex. dicit hīc spōsam non cōpellēda: forti⁹ vbi iuramētū non affuit. & c. ex literis. el. ij. s. e. fundat ēt se sup iuramento. In contrariū tñ facit qd ibi dixi: qa ecclesia compellit ad pactū nudū seruādū: sed si velles tenere primā opi. posses dicere hoc spāle in m̄rimonio b propter rationē literē vt m̄rimoniū sit oīno liberū. Itē illa. l. pro- cedit indistinctē fortē cōsiderādo facultatē matrimonij violēti. illud tamen est indubitanter verum quod vbi iuramētum nō in- teruenit non debet ecclesia ita de facili procedere ad compulsio- nem vt hīc, & in. d. c. ex literis. & in. c. ficut j. eo.

¶ SVMMARIUM.

1. Litis pendentia super matrimonio non impedit secundum matrimonium m contrahi si primum erat nullum.
2. Mendacium inductum ad matrimonium contrahendum non impedit essen- tiam matrimonij.
3. Secundum matrimonium lite pendente super primo contractum tenet sō primum erat nullum: & an idem sit in spirituali matrimonio?
4. Electio secundo loco facta pendente lite prima an valeat?
5. Impedimentum publicae honestatis an ex nullo matrimonio oriatur? Bigamia oritur ex matrimonio nullo.
6. Credens impedimentū quod tamen nō est in matrimonio contrahendo quōd ad deum non contrahit, licet verba proferat apta ad contrahendum. Credens uxorem viuere quā mortua est si cum alia cōtrahit quōd ad deū non tenet matrimonium.

¶ CAP.

XVIII.

Vm in apostolica. ¶ Litis pēdētia super matrimo-

nio nō impedit secūdū matrimoniū cōtrahi si pri- mū erat nullū. primō cōsultatio. Secūdō rñsio. ibi. Cōsultationi. ¶ Casus lralis. Quādā cā matrimo- nialis vertebat inter quēdā virū A. noie & vxorē eius corā ordi- nario. ante publicationē testiū ille reuersus domū coepit publicē dicere qd inter ipsum & vxorē suā snia diuortij fuerat promulga- ta & sic falsitate suggesta quādā aliā insciā huius facti in vxorem coepit. postmodū viro per quosdā delegatos quibus causa fuit cō- missa snia diuortij fuit lata. dubitauit diocesan⁹ vtrūm matrimo- niū illud teneat. cū lit. pen. inter virū illū & priorē vxorē cū illa cōtraxerit. q̄siuit ā Pa. quid iuris esset: ipse rndet qd bñ potuerunt simul remanere imposita illi viro pñia cōpetēti. & intra tps pñiā carnali copula interdicta. Ber. ¶ ¶ Not. primō quod mēdaciū c mulieris inductū ad matrimoniū cōtrahēdū nō impedit cōsentiā matrimonij. ¶ ¶ Secūdō no. qd valet secūdū matrimoniū pēdēte litigio super primo ex quo primū in veritate erat nullū. ¶ ¶ Sed contra hoc & cōtra tex. op. qd nō valet secūdū matrimoniū specia- liter primo nō cassato. d vt patet in. c. consideramus. & c. auditis. de elect. vbi secundū veram lect. concluditur qd licet prima ele- ctio sit nulla ex quo tñ erat colorata non tenet secūda, prima non cassata. ergo idē videt dicēdū in matrimonio carnali. ar. in. c. ij. de transla. p̄la. Sol. dicit Hosti. cōtrariū procedere in vinculo institu- to per ecclesiam contra quod potuit ecclesia statuere ad libitum. sed hīc loquit de matrimonio carnali quod fuit institutum ā deo circa quod ecclesia non statuit difficultādō consensum & impe- diendō validitatē ipsi⁹ sine magna causa. vñ ex quo in veritate pri- mū matrimonium erat nullum: non debuit secundum annullari ex sola litis pēdētia. ¶ ¶ In glo. fi. ibi: ar. contra. s. e. ad audientiam. gloss. non soluit. sed dic qd ibi fuit orta publica honestas ex spon- salibus quā tenebant iure naturali: sed in casu nostro non erat or- tum illud impedimentum: cū secunda mulier non esset consan- guinea prioris: nec etiam apparet in text. quod cum prima tenue- rit matrimonium de iure naturali: sed simpliciter dicit quod pri- mū erat nullum. Ad. cap. nuper. de biga. dic quod ex matrimonio nullo contrahitur bigamia: qa solū in hoc ponderatur effectus cum opere

cum opere subsecuto: sed hic agitur de validi-
tate secundi matrimonij quā nō habet impe-
dire nullitas prima. ¶ Quid aut si iste credi-
disset primū matrimonij tenere? dicit Vin.
q in foro animae nō teneret matrimonij cū
secunda: quia nō habebat consensum cōtrahē-
di^a. quod no. Ex quo habes elicere regulam. q
credens impedimētum quod tñ nō subest ma-
trimoniū quo ad deū nō cōtrahit^b licet pro-
tulerit verba apta ad cōtrahēdum matrimo-
niū. & sic credēs vxorē viuere quē est mortua
& cum alia cōtrahit non tenet quo ad deū se-
cundū matrimonij. licet aliud senserit Ioan.
xxxij. q. j. in sum. sed tu tene primū pro quo
j. eod. c. tua nos. Abb.

SYMMARIUM

1. *Morte viri vxor non certificata nō pōt cōtrahere quāuis ignoret quid sit de marito qui longo tempo-
re absuit. 3.*
2. *Captiuus apud hostes licet seruus efficiatur & om-
nia bona perdat non tamen vxorem perdit nec
matrimonium dissoluitur.*
3. *Mors sola naturalis matrimonium soluit.*
4. *Matrimonij de praesenti nō dissoluitur per absen-
tiā quantūcūque mariti etiā si de vita vel de mor-
te ignoretur. secus in sponsalibus.*
5. *Mortuus quis non praesumitur licet habita diligen-
ti inquisitione ignoratur ubi sit.*
6. *Viuere quis posse praesumitur etiā per centū annos.*
7. *Certificari quomodo debeat vxor de morte mariti
& quae solennitas sit seruanda?*
8. *Verisimilis praesumptio de morte mariti excusat
vxorem si contrahat. 5.*
9. *Mors tribus modis probatur. & quae probatio excu-
set vxorem si ad secūda vota transeat.*
10. *Ecclesia non dat licentiam transeundi ad secūda
vota nisi certa sit de morte viri.*

CAP. XIX.

In praesentia. ¶ Vxor
nō certifi-
cata de morte viri contrahere
nō pōt quāuis ignoret quid sit de
marito qui longo tēpore absuit. primō cōsul-
tatio. Secūdo rñsio: ibi. *consultationi.* ¶ Ca-
sus literalis. Quidā viri erāt in captiuitate. vel
aliās absentes cā peregrinationis, vxores eorū
expectauerūt illos per septenniū & vltra, nec
poterāt certificari de vita vel morte quīs su-
per hoc diligētia adhibuissent: iuuenes erant
& ideo nō poterāt cōtinere: petebant alijs co-
pulari. quārit quid iuris? Rndet papa q qto-
cūq tēpore ita remāserint viuētibus viris
suis ad alia matrimonia nō poterāt cōuolare,
nisi primō certū nuntiū recoeperint de mor-
te viroꝝ. Ber. ¶ Et istud. c. habet magnā pra-
cticā in illis locis in quibus exercetur nauigiū
& bellū. licet super hoc sollicitudinem adhibuerint.
No. hāc literā, *quantuncūque.* No. istā gñalē
literā. *nec auctoritate ecclesiae.* No. & sic duo
inhibentur hic. *donec certum nuntium.* No. cer-
tū nuntiū. ¶ Not. ibi. *causa captiuitatis.* q
per captiuitatē non perditur vxor licet capti-
uus apud hostes oīa bona perdat. ff. de capti.
per totū. cū efficiatur seruus, nō tñ per hoc dis-
soluitur matrimonij vt hic & in. c. dñs. j. de se-
cū. nup. sola em mors naturalis dissoluit ma-
trimoniū in. c. ij. xxxij. q. vij. ¶ No. ij. q. ma-

trimoniū cōtractū per verba de pñti nō dis-
soluitur per absentia quantūcūq maritorum
etiā si ignoret de vita vel morte eorū, ac etiā
concurrēte iuuenili aetate cōiugū: sec⁹ in spō-
salibus de futuro. vt in. c. de illis. s. e. ¶ Not.
q quis nō praesumit mortuus licet habita dili-
gēti inquisitione ignoret ubi sit. nā praesumi-
tur quis viuere posse per cetū ann. vt in. l. fin.
C. de sacrosan. eccl. ¶ In gl. j. in fi. sed queri-
tur nūquid hodie de iure cano. sit seruāda illa
solēnitas illius aut. hodie. vbi dicit q si mari-
tus dicatur mortuus in bello debet vxor per
se vel aliū adire ducē belli & facere recipi di-
cta aliorū super hoc, & si deponūt de morte
debet vxor expectare per annū & postea con-
trahere: aliter em cōtrahēs pōt puniri de adul-
terio vt ibi. Tā. Phi. Goff. dicūt nō eē necesse:
sed satis est secundū eosq de morte mariti cō-
flet verē vel verisimiliter: puta quia nauis in
qua maritus extiterat passa est naufragiū &
oēs dicunt mortui. ¶ Idē sentit Vin. dicens
q nō solū per nuntiū: sed etiā per literas vel
alias probationes pōt mulier certificari: ar. in
c. prudētia. de offi. dele. vide etiā glo. no. in. c.
qm. in. s. si aut. s. vt lit. nō cōte. in ver. praesuma-
tur. quae ponit tres modos probādi mortē ad
hoc q vxori licitū sit trāsire ad aliavota: & in
ter ceteros ponit probationē fame. vñ sentit
q sola fama^d sufficit. pro quo etiā facit gl. iu-
ris ciuilis in. l. si quidē. C. so. ma. quē vult mor-
tē probari posse per famā. facit quod no. gl. in
l. ij. s. si dubites. ff. quēad. test. aper. quēdicit suf-
ficere vnū testē vel alias cōiecturas. sed Bart.
ibi plenius materiā examinās dicit requirēdā
probationē secundū quātitatē praēiudicij: nā
vbi agitur de maximo praēiudicio: puta quia
accusatur quis de homicidio debent esse pro-
batiōes plenae, vt quod testes viderūt eū mor-
tuū vel sepeliri. ad hoc. l. inde neratius. ff. ad. l.
aquil. si verō non agitur de tanto praēiudicio
tñ praēiudiciū est magnū: vt quia agitur de fa-
ma vel statu hominis. & tūc dicit saltē haben-
dā probationē de qua in. d. aut. est em satis gra-
ue q vxor transeat ad aliavota in vita mariti:
& sic vult quod hodie debeat seruari solenni-
tas illius aut. Sed Bar. in hoc ignorauit istum
tex. cū apertē hic dicatur quod sufficiat cer-
tus nuntius: & sic vnus testis quādo non agi-
tur de magno praēiudicio: & etiā doc. nostri
cōmuniter sentiunt oppositū eius quod dicit
Bar. vt. s. dixi. dicit tamē ipse quod fama suffi-
cit ad probādum mortē vel vnicus testis quā-
do non agitur de magno praēiudicio. & sic in-
telligit gl. superius alle. sed quo ad materiā no-
strā nunquid fama sufficiat. distinguit. d. Ant.
q aut est de longinquo: & tunc videtur suffi-
cere, maximē cū longo tēpore maritus fuerit
absens. Aut dicitur mortuus in vicinis parti-
bus, & fama sola non sufficit: & q hāc opi.
multum videatur aequa tamen iudicio meo
multum resistit iste tex. dum requirit certum
nuntium. & pondera verbum certum: nā fa-
ma procedit ex auctore incerto & plerūq fal-
laci. vt no. in. c. vestra. de coha. cle. & mu. Ac
etiā in persona nuntij deberet cōsiderari qua-
litā personae & vtrū deponat p verba veri-
similia. nā agi nō de modico praēiudicio ab-
sentis: & in summa hāc materiā relinquerē ar-
bitrio iudicātis: vt diligēter omnibus pōdera

d ¶ Sola fama. Ad-
de an mors pbeſ
per famā: Oldr. cō
fil. c. j. Alex. consil.
xxxvj. ij. lib.
¶ An ex fama in
ducatur probatio
mortis vel alterius
rei vide q habent
per Bar. in. l. de mi
nore. in. s. tormen
ta. ff. de qōni. & vi
dep Lāfrā. plenē
in repeti. l. admo-
nēdi. ff. de iureiur.
vbi enumerat ca-
sus in quib⁹ fama
plenē probat, &
in quibus semiple-
nē: & in qbus tñ
facit indicium. de
qua materia etiā
vide per Ang. are.
& in apost. ibi in
tract. malefi. in gl.
in ver. fama publi-
ca praecedente.
ZACHARI.
¶ Adde qualiter
probeſ mors. ad-
de Lāfr. de oria. in
c. qm contra & ibi
in apo. num. 107. s.
de proba. istū in. c.
quoniā frequēter.
s. porro. & ibi in
apost. meis in ver-
fi. certitudinaliter.
nu. 12. s. vt lit. pen.
Anton. corse. fin.
clxxxij. in versic.
mors. Rebuffi post
Bart. in. l. quoties.
& ibi in apo. Cel.
C. de naufr. lib. xj.
& in. l. j. C. de mu-
rileg. e. li. Barto. &
Ang. in. l. ij. s. si du-
bitet. quēad. testa.
ape. Bal. in. l. ij. C.
de proba. & Ioan.
an. in addi. ad spe.
in ti. de noto. cri.
s. fama. ver. quid si
ageretur.
SEBA. SAPI.
¶ Sola fama. Vide
Bar. in tract. de re-
ste. in ver. mortuū
hominē. cum alle-
gatis p Marfi. bo-
nonie. n. in. l. de mi-
nore. s. plurimū.
co. xv versic. adde
et q mors. ff. de qō-
ni.

SFB A. SAPI.

- a ¶ Cōtrahēdi. Vide
Alb. de ro. i. dicitio
nario suo in verbo
matrimonium. iij.
vbi vult q ille qui
cōtrahit matrimo-
niū decipiēdo q
credebat non esse
matrimonij si ve-
rā vult facere poe-
nitentiam necesse
habet sine aliqua
fictiōe illam ducē-
re in vxorē, vel si
hoc fieri non pōt
debet ei dare virū
conuenientem. &
istud etiam voluit
Host. in ti. de ma-
trimonijs sub rub.
hui⁹ ti. s. qualiter
cōtrahatur. co. pe.
& Ioā. de pla. in. s.
Item lex iuli. insti.
de publ. iudi. vide
Mar. so. in con. xx
viij. inci. circa pri-
mū prima parte.
- b ¶ Nō contrahit.
sic attēditur q est
in opinione & nō
q est in veritate. l.
is qui putat. ff. de
acquir. hāre. rō est
quia sumus in his
quz depēdent me-
re ab omnino no-
stro. vt per glo. &
Bart. in. d. l. is qui
putat. hanc opi. te-
net hic Io. an. & se-
quitur Phi. frā. &
ideo cogetur iste
iterum consentire
c. j. de eo qui dux.
in matrimo. quā
pol. per adul.
- c ¶ In pñsentia. Ad-
de videndum An
cha. consil. cccij.

Panormi. super quarto.

tis consideretur de morte sit facta certifica-
tio. ¶ In gl. ij. ibi: *excusatur*. dicit hinc. d. Ant.
q ad hoc vt excusetur mulier à peccato suffi-
cit quod verifimiliter credebatur maritum mor-
tuum: sed quo ad hoc vt ecclesia det licentiā cō-
trahēdi requirit apertior pbatio: vt hinc. hoc
dictū videtur prima frōte cōtra si. tex. vbi cō-
iungūtur illa duo vt vxor non possit cōtrahe-
re: nec etiā ecclesia dare licentiā nisi certū nua-
tiū receperit. ratio. nā cū mulier hoc casu cō-
trahat lege resistēte nō p̄sumitur esse in bo-
na fide. l. quēadmodū. C. de agri. & cēsi. li. xj. &
in regu. quā contra ius. de reg. iur. lib. vj. hinc
tex. in. d. aut. hodie. dixit q si aliter vxor cōtra-
dixit de adulterio punitur. ita q hodie cū ha-
beamus tex. apertū non excusare mulierē ab
adulterio: quia licet adulterium non cōmitta-
tur sine dolo. l. pe. ff. de adulte. tñ dolus p̄su-
mitur ex quo contraxit lege prohibēte. & sic
videtur q vxor est separanda à secundoviro:
licet aliter senserit Inn. in. c. dominus. de secū.
nup. vbi dicam. Abb.

SVMMARIUM.

ZACHARIAS.

¶ Meretrix. Ad-
de Bal. i. l. nec. na-
rales. & ibi Cy. C.
de pb. & i. l. data
opera. C. qui acc.
nō pos. in. l. si qua
illustis. C. ad orfi.
plenius p Bald. in
l. idē. §. quoties. ff.
de condi. ob tur.
cau. Pau. de casti.
i. l. iij. §. sed quod
meretrici. eo. li. &
istū i. c. cū decorē.
de vita & hon. cle.

SEBASAPI.

¶ Meretrix. hoc
no. q effectus est
maxim⁹ si est me-
retrix: nā si est me-
retrix: data non
possunt repeti: &
de illis pōt testari:
vt per Bald. in. l.
j. C. de cōdi. ob tur.
cau. si verō nō est
meretrix. data au-
ferunt per fisciū.
vt p Ange. in. l. ij.
C. de cōdi. ob tur.
cau. qd multū nō.
cōtra mulieres ha-
bentes amasios à
quib⁹ extorquet
localia in auro &
argento. nā fisci
hec pōt auferre:
vt ibi per eū. & p
Iaso. in. l. iij. §. sed
qd meretrici. ff. e.
de cōdi. ob turpē
causam.

¶ Cōualefcit. Ad-
de ad declaratio-
nem huius decret.
videndū Old. con
fi. xxxvj.

¶ Cū contingat.
Concor. l. ad pba-
tionē. C. de prob.
Andre. Barba.

1 Meretricē in vxorē ducere quā vult se corrigere
piū est: & ad remissionē proficit peccatorum.
2 Meretricium quantūcūque publicum non prohi-
bet matrimonium.

Matrimonium contrahere potest omnis qui expres-
se non prohibetur.

3 Charitatis opera profunt ad peccatorū remissionē.
Peccatorum remissio duplex est. culpa scilicet &
pœna. et quomodo peccata remittantur & an sola
contritione?

Remissio peccatorum sine indulgentia plenaria p
pā quid operetur.

4 Fornicatio est à iure diuino prohibita. & est pecca-
tum mortale.

5 Meretrix dicitur illa publicum quæstum facere
quæ quæstus causa duos admittit.

CAP. XX.

Inter opera. ¶ Licitū
& pium

opus est cū meretrice cōtrahe-
re. intellige quē vult se corri-
gere. vel sic. Contractus matri-
monij cū peccatrice volēte se corrigere pro-
ficit ad remissionē peccatorum. duo facit. pri-
mò ponit casum statuti. Secundò statutū. ibi.
Statuimus. ¶ Casus literalis. Dicitur q inter
cetera opera charitatis magna charitas repu-
tatur peccatē ad pœnitentiā reuocare: vnde
Alexander papa vult q quicūq publicas mu-
lieres de lupanari extraxerint & eas duxerint
in vxores. in remissionem eis proficiat pecca-
torum. Ber. ¶ No. primò q meretricium
q̄tūcūq publicum non priuat mulierē hoc
sacramento matrimonij: nā quisq cōtrahe-
re potest qui expresse non prohibetur. vt in
c. cūm apud j. eo. ¶ No. secundò no. quod ope-
ra charitatis proficiunt in remissionē pecca-
torū: & intelligo de peccatis respectu pœnæ.
nā duplex est malū. i. culpa & pœna. Culpa
enī remittit ex sola cōtritiōe peccatorū sine
quā nō sufficiūt opera charitatis. de pœni. di. j.
in. c. dixi. & c. si peccatū. cū si. sed pœna pecca-
ti ex sola cōtritiōe nō dimittitur nisi ex pœ-
nitētia exteriori. nisi maxima esset cōtritiō:
nā illa maxima pœna est: vt no. gl. de cōse. di.
iij. c. baptisimi vicē. Vñ intelligo tex. q illud

matrimonium proficit ad remissionē pœnæ. ¶ Sed est dubiū nū-
quid omnia peccata dimittantur? Pet. & Abb. dicunt q non. nihil
tñ allegant. do. Cardi. dicit posse sustineri oppositum cū litera lo-
quit indefinitē. & sic videt q equipollet vniuersali. iuxta no. in. c.
vt circa. de elect. lib. vj. quia larga interpretatio est fienda in hac
materia fauorabili. Sed pro primo dicto facit tex. dū dicit. *profi-
ciat*. Itē quia qn papa indulget remissionem oīm peccatorum ad-
ijcit plenam seu plenissimam: qd verbū hinc non ponitur: vt no gl.
in. cle. ij. de pœni. & remis. Io. and. in. c. ad liberandum j. de iude.
¶ In gl. j. in fi. No. caudam glo. & dicit Host. q ecclesia dissimu-
lat vt euitetur maius malū. tamen hoc peccatū debemus perseq
vt mortale: secundū eum alle. q habetur in aut. de leno. sed tu vi-
de meliorem tex. xxxij. q. iij. in. c. meretrices. & c. nemo sibi. vbi
legi. & not. q fornicatio cū meretrice vel cōcubina est mortale
peccatū: & à iure diuino prohibita: licet qdam vulgares & igno-
rantes credant oppositū: quod est falsum. ¶ In glo. ij. ibi: *vidua*.
& vide ibi in. glo. tñ ex quo mulier causa quæstus admittit inho-
nestē duos videtur palam quæstum facere: & sic potest appellari
meretrix. vt in. l. palam. ff. de ritu. nup. Abbas.

SVMMARIUM.

- 1 Matrimonij metu contractum spontanea cohabitatione conualefcit: sed
dic quod conualefcit vt ex nunc: non vt ex tunc.
- 2 Cohabitatio spontanea vsque ad etatem legitimam supplet defectum eta-
tis: & purgat vitium metus præcedentis. & nu. 4.
Probare quis non admittitur quod probatum non releuat.
- 3 Compelli possunt cōiuges ad redeundum & se maritali affectione tractā-
dum per ecclesiam propter periculum adulterij.
Cohabitatio per quantum tempus sit necessaria ad hoc vt metū excludat?

CAP. XXI.

Did quod. ¶ Matrimonium per vim cōtra-
ctum cohabitatione spontanea

- cōualefcit. b ad hoc quotidie allegatur. In prima par-
te ponitur pars facti. In secunda responsio cum reli-
quo facto. ibi: *Taliter*. Tertiò decidit ipsum factū. ibi: *mandamus*.
¶ Casus literalis. Quēdā mulier cōtraxit matrimoniū cū quodā
viro inuita & renitens vt dicebat in. xj. ann. Postmodū per annū
& dimidium cohabitauit eidē. tādē recessit ab illo: & tā mulier q
vir ad illicitos cōcubitus trāsiuit. post hoc dicebat mulier q inui-
ta & renitēs contraxit cū illo: & hoc volebat probare: vñ ab illo
separari debebat. querebat quid iuris siterēdet papa: quīs. xj. ann.
ab initio habēs & inuita & renitēs illi viro tradita fuisset. quia
tamē postmodū per annum & dimidium cohabitauit eidē cōsen-
sisse videtur: & cogi debet ad ipsum redire: nec testes recipiendi
sunt si quos illa mulier vellet inducere ad probādum quod non
cōsensit in illum: quia mora tāti tēporis probationē huiusmodi
excludit. cū illa coactio iam trāsiuerit in cōsensum. vnde mandat
ordinario vt per hoc non dimittat quominus compellat vtrūq
ad tractandū alterum maritali affectu. nisi ambo vellēt ad religio-
nē transire iūcta eis pœnitētia pro eo q ad illicitos cōcubitus tran-
siuerint. Ber. ¶ No. j. q licet matrimoniū metu cōtractū sit ipso
iure nullum vt dixi. s. e. c. cū locum. tñ pōt cōualefcere ex tacito
consensu subsequenti. sed dic q cōualefcit vt ex nūc nō vt ex tūc.
2 ad hanc quod no. in reg. nō firmat. de reg. iur. li. vj. ¶ No. secundò
q cohabitatio spontanea vsq ad legitimā etatē supplet defectum
ætatis: & purgat vitium metus pcedētis. ¶ Itē no. q non debet quis
admitti ad probādum quod probatū nō releuat. cōcor. c. cūm cō-
tingat. de offi. dele. ¶ No. ibi: *utrunque cōpellens*. & tene meti
3 q ecclesia ex officio suo potest compellere vtrūq coniugē qui
sine legitima cā se separauerint ad redeundum i. vñ & ad tractā-
dum se maritali affectione. & hoc facit ecclesia propter periculū
adulterij quod timetur ex cohabitatione separata. pro hoc vide
4 qd le. & no. i. c. veniēs. de reg. & ibi tetigi i. c. tua. de iure iu. ¶ Sed
pro declaratione tex. qro nū qd sit necessaria cohabitatio anni cum
dimidio ad purgādum vitium metus: prout recitat in lra. Host. di-
cit q nō. hinc enī narrat facti cōtingētia. vñ sufficit secundū eū si
pueniat ad etatē legitimam & capta oportunitate fugiendi non
fugerit: nō enī requirit copula carnalis. licet aliud senserit In. nā (vt
dicit

dicit Host. & bene iste tex. solum ponderat cohabitationē spon-
taneam. & q̄q̄ contra hoc faciat. c. ij. s. de reg. vbi intrāti religio-
nē per metū datur annus. ibi tñ loquitur in minori. xxv. an. & ibi
requiritur probatio religiōis: sed in casu nostro quo ad matrimo-
nium sufficit solus consensus. vñ ex quo sponte cohabitauit cum
viro vt cum marito videtur approbasse m̄rimonium. pro quo. c.
vnicum. de despo. impu. li. vj. iudex tñ habet cōsiderare quātitatē
moræ & opportunitatē fugiendi, & si interim intercessit copula
oīno p̄sumit̄ pro consensu: nisi probaretur per vim extorta. vt
in. c. consultationi. & quod ibi no. j. e. ti. proxi. c. ex literis. Abb.

SVMMARIUM.

- 1 Sponsalia de futuro etiam iurata soluuntur per secunda sponsalia de prae-
senti: sed non per secunda de futuro.
- 2 Sponsalia de futuro pure contracta non soluuntur per lapsum temporis.
- 3 Iuramentū non impedit matrimonium sequēs licet trāsgrediēs sit periurus.
- 4 Iuramentū an & quādo inuālidat actū spiritualē & tēporalē subsequētē.
- 5 Sponsalia iurata vbi sunt, ab eis resilire licitum non est.
- 6 Matrimonialis causa summaria est vnde testes possunt recipi ex officio
etiam post publicationem & renuntiationem.
- 7 Sponsalia prima etiā non iurata nō soluuntur per alia sponsalia iurata.
- 8 Iuramentū non valet contra simplicem probationem alteri factam.
- 9 Spōsalia etiā si nō sunt iurata nō est licitum ab eis recedere, licet alia iura
superueniant.
- 10 Sponsi an teneantur expectare vltra biennium: & quid agēdum: vbi &
quando terminus est p̄fixus? & nu. i.
- 11 Terminus vbi & quando est p̄fixus in aliquo cōtractu an teneatur quis
expectare, & quid operetur lapsus huius termini?

CAP. XXII.

- 1 **S**icut. Sponsalia de futuro etiā iurata soluun-
tur per secunda sponsalia de prae-
senti. nō
autē per secunda de futuro. Cōis diuīsiō. Secunda
ibi: postulationi. & continet tria dicta. Secundum
ibi: quod si fortē. Tertium ibi: quod si de his. ¶ Ca-
sus literalis. Quidā noīe. L. iurauit se ducturum. P. mulierē in ma-
nu patris ipsius mulieris, iurantis similiter q̄ ei filiā suā traderet
in vxorē: nec stetit per virum sed per mulierē quomin⁹ matrimo-
nium cōtraxissent, postmodum. iij. ann. vel. v. elapsis quādā aliā
B. nomine per verba de prae-
senti desponsauit, quāritur quam de
istis habere debeat: rñdet papa mādans episcopo loci q̄ si consti-
terit ei q̄ idē. L. primā mulierē per verba de futuro: & aliā post-
modum per verba de prae-
senti desponsauerit matrimonium secun-
do loco contractum legitimum iudicetur: imposita viro p̄nā cō-
petenti pro eo q̄ primā fidē irritam fecit: nisi iuramento suo cer-
tū terminum apposuerit intra quem illam duceret in vxorē: nec
stetit per eū quin ad statutū terminū matrimonium confirmaret.
& si fortē cū vtraq̄ per verba de futuro cōtraxit, primū iuramē-
tū ipse seruare cōpellat: & de. ij. sibi p̄niam iniūgat. si verò de his
nō cōstet id plēnū tādū adhuc de cā cognoscat donec sup his ple-
nius instruat. Ber. ¶ No. j. q̄ spōsalia de futuro pure contracta
a nō dissoluunt⁹ propter lapsum tēporis. nā (vt hīc vides) quadrien-
niū vel quinquēniū erat lapsum ā tēpore spōsaliōrū, & spōsus re-
māsit obligat⁹. de quo tñ vide q̄ dixi. s. e. in. c. de illis. ¶ Secūdo
no. q̄ iuramētū nō impedit vires m̄rimonij sequētis, valet ergo
m̄rimonium cōtra iuramētū: licet trāsgrediēs sit piur⁹. Ex quo ifert⁹
4 valere ā piuro cōtractū. ¶ Itē q̄ act⁹ etiā spūalis tenet cōtra iu-
ramētū, b fort⁹ debet tenere act⁹ t̄p̄alis. f. testm̄. de quovide quod
no. Io. an. in regula quod semel. de re. iu. li. vj. in mer. & per gl. xij.
5 q. ij. c. vltima volūtas. ¶ Itē no. q̄ vbi spōsalia sunt iurata nō est
6 licitū alteri resilire. ¶ Vlt. no. ex fi. litera secūdū Host. q̄ in cā
c m̄rimoniali nō est seruādus rigor iuris. vñ quis attestatiōes sint
d publicat⁹ siue sit renūtiatū siue cōclusum in cā poterit iudex ex
offi. suo testes de nouo recipere, & hoc p̄pter piculū aīae: oīa em̄
in hac cā pēdēt ex offi. iud. facit. j. c. cū in tua. & no. s. de testi. c. se-
7 ries. & facit satis ista lra in fi. ¶ Sed hīc q̄ro ad declarationē lra
quid si priora spōsalia de futuro nō essent iurata: secūda verò sic?
rñ. Inn. priora p̄ualere ac si iuramētū fuisset interpositū. argu. ca.
8 q̄to. de iureiu. ¶ No. singu. hoc dictū ex quo potes inferre seu

elicere vnā regulā. q̄ nō valet iuramētū cōtra
promissionē simplicē alteri factā: licet cōtra-
riū senserit idē Inn. in. c. veniēs. de iureiur. sed
primū dictū sequit̄ hīc Host. & latius ibi tan-
9 go. ¶ Secūdo colligit̄ ex hoc dicto Inn. q̄ ā
spōsalibus etiā nō iuratis nō est licitū recede-
re etiā si interuenerit iuramē. cū alia. ad quod
10 vide quod dixi. e. c. requisit. ¶ In gl. iij. i. fi.
aduerte. quia gl. loquit̄ nimīū succinctē & ob-
scurē, & maxime i. fi. sed credo hūc fuisse in-
tētū. gl. em̄ voluit tacitē opponere de. l. ij. C.
de spōsa. vbi dicit̄ q̄ spōsus nō tenet vltra biē-
niū cessante cā legitima expectare sponsam.
sed hīc quadrienū vel quinquēniū fuit elapsū
ergo potuit hīc impunē cū alia cōtrahere: cu-
ius cōtrariū hīc inuit tex. cū mādāt sibi p̄niam
11 imponi. ¶ Gl. videt̄ soluere q̄ si ibi termin⁹
esset appositus debet fieri distinctio lra an p
eo remāsit vel ne: quasi secus vbi spōsalia fuif-
sent pure cōtracta. vel cōtrariū procedit vbi
iuramētū nō interuenerit. & hoc vltimū esset
magna limitatio ad dictā. l. ij. Sed Io. an. & ho.
videtur inherere. d. l. simplr. dicūt em̄ q̄ hīc
nō cōstabat q̄ p multū stetit: licet siceffet al
leg. si aut cōstitisset nō iponere istī p̄nā quē-
admodū distinguit̄ in tex. qñ terminus fuit ap-
positus. Et pro hoc intellectu facit notabile di-
ctū Inn. in. c. per tuas. de arb. vbi dicit q̄ iura-
mētū appositū in aliquo cōtractu assumit ma-
teriā illius cōtractus. p quo facit. l. fi. C. de nō
nu. pecu. & hoc satis placet vt euitet legū cor-
rectio. vel saluādo gl. pōt dici q̄ vbi iuramētū
interuenit debet expectari autoritas supe-
rioris. ar. c. venerabilē de elec. ¶ In gl. in versi.
ad statutū. ex gl. potes elicere tres solu. q̄ tñ fū-
ditus nō tollūt cōtrariū. vñ varia in hoc scri-
bunt̄ per doc. sed capiēdo mētē Goff. q̄ videt̄
placere. d. Ant. & magis amica veritati: dic q̄
qñq terminus apponit̄ ad sollicitādū īplemē-
tū in obligationibus: tūc lapsus termini nō li-
berat ab obligatione. & sic loquit̄. l. celsus. all.
in gl. qñq apponitur ad finiedā seu limitadā
obliga. & tūc lapsus termini liberat ab oblig.
ex quo nō deficit per promissorē quominus
satisfaceret in termino. si em̄ obligauit me ad
dādū cētū vsq̄ ad pascha nec erā aliter p pri⁹
obligatus nec deficit per me sed per te: non te
neor post festū: & sic loquit̄ hīc: sed difficul-
tas est in vidēdo qñ dicat̄ termin⁹ apponi ad
e primū vel ad secūdū effectū. d. An. dat duas
theoricas. Prima si terminus apponit̄ ab vno
cōtrahētū respectu īplēdi ab altero tñ, tūc
videt̄ apponi ad sollicitādū īplemētū, iō post
t̄ps nō tollitur obligatio, imō magis firmatur
sed terminus apponit̄ ab vtroq̄ respectu īm-
plēdi ab vtroq̄: & tūc videtur appositus ad fi-
niēdā obligationē. iō lapso tēpore si per aliū
stat alter eximitur ab obligatione: quia ex quo
ab alio nō implet̄ cōtractus in die conuētiōis
alter resilire potest ā cōtractu: quia cōtractus
recipit conditionē quādā. f. promitto & volo
obligari si tu imples tali die: si verò tu nō im-
ples nolo obligari: sicut si tibi promitterē cē-
tum in paschate si dares mihi librum in pas-
chate, post pascha obligatus non sum. Secun-
da est q̄ aut terminus apponitur ad sollicitan-
dum īplementum contractus iam perfecti:
& tunc nō soluitur contractus lapsu tēporis:
aut ad sollicitandum principium noui contra

¶ Nō dissoluuntur.
Vide quod habet
in. l. ij. C. eo. And.
Barba.

¶ Tenet cōtra iu-
ramētū. nā si quis
iurauit nō reuoca-
re testm̄ & reuoca-
uit, testm̄ tenet. Ita
tenet Io. an. in reg.
quod semel. sequi-
tur Imo. i. c. cū cō-
tingat. de iureiur.
Bar. in. l. si quis in
prin. ff. de lega. iij.
erit tñ periurus il-
le: licet Bar. cōtra-
riū voluerit in. d.
l. si quis in princi.
quid si iurauit nō
reuocare procura-
torē? gl. in. c. fin. de
procu. sed quid si
mulier iurauit nō
alienare dotem &
alienauit: vtrū va-
leat? gl. tenet q̄ nō
in. c. licet mulieres
de iureiur. in. yj.

SEBA. SAPI.

¶ In cā matrimōia
li. Vide Fe. in. ca. j.
col. j. ver. super gl.
quāta. s. vt lite nō
cōte. & in rub. hu-
ius ti. col. v. versic.
postremō. & vtro
hic enumerat plu-
ra specialia matri-
monij. Ant. Fran.

¶ Publicata. Li-
cet quis nō possit
sibi legē impone-
re ā qua recedere
non liceat. vt in. l.
si quis in prin. hic
allegata tñ cū abu-
latoria sit hominis
voluntas vsq̄ ad
mortē. l. sancimus.
C. de testa. & habe-
tur i. c. cū marthe.
de cele. mis. puto
absq̄ dubio esse
verū q̄ valeat re-
uocatio testamēti
etiā quādo est iu-
ratū nō reuocare,
sed nihilomin⁹ re-
uocās erit periur-
us. quia venit cō-
tra iuramentum
quod poterat ser-
uari sine dispēdio
salutis eternae. vt
in. c. cū contingat.
de iureiurad. cum
alijs alleg. in aleg.
apostil.

SEBA. SAPI.

¶ Ad secūdū ef-
fectum. Vide quē
scribit Bart. & ali⁹
post eum in. l. qui
hoc āno. ff. de ver-
bo. oblig.

Panormi. super quarto.

Sol⁹ cōsensu. Quod pcedit in muto & surdo simul à natura & hoc est spāle in cōtractu matrimonij. quia aliās mut⁹ & surdus à natura non p̄t testari nec relinquere ēt ad pias causas. l. discretis. C. qui testa. face. pos. nā nō p̄t legare libertatē q̄ ē cā pia. l. j. in. fi. C. de seruo manu. & l. qui id qd ff. de dona. tñ de alijs cōtractib⁹ ad matrimoniū nō pōt argui esse spāle ī matrimonio p̄p̄t periculū fornicationis secūdu Io. an. hīc. Quid de eo qui est surd⁹ mut⁹ & cecus à natura vtrū possit contrahere matrimonij. Hosti. & Io. dicūt q̄ sup hoc papa ēt cōsulēd⁹. et ad hoc vt mut⁹ & surdus possit contrahere matrimonij requiratur eius consensus adeo q̄ nō sufficit cōsens⁹ aliorū: dato quod essent eorū pcuratores, ex quo ifert hīc Philip. frāc. q̄ licet aī parētes possint cōtrahere p filijs. c. j. de despō. ī pub. l. vj. fallit si fili⁹ esset mutus & surdus. quod est notandū & per q̄ signa poterit constare de voluntate muti. Bar. i. l. mutū. ff. de acq. herē. & in. l. j. ff. de bo. pos. īfati & quātr notarius debeat cōficere instrumentū. Bar. in l. j. ff. de verb. obl.

Etus ex parte vtriusque: & tūc tps soluit primum contractum in fine cōtrahendi ordinatū: quia eo q̄ labitur tps contrahendi quilibet declarat se nolle contrahere & consequenter ab anteriori contractu in fine contractus ordinati discedere: & hęc vltima theoricā clarior. & videtur de mēte huius literē: nā terminus fuit hīc appositus ad sollicitādū p̄cipiū cōtractus m̄rimonij: & sic obligatio restricta & limitata fuit in tempus. Et ex hoc aliās cōsului q̄ si à principio spōsalia fuissent pure cōtracta licet postea spōsus & spōsa conuenirēt de die nuptiarū non p hoc lapsus illius diei liberat ab illa obligatiōe, quia termin⁹ ex post facto fuit apposit⁹ pro sollicitādo implemento promissionis iam perfectē & pure factē. Abbas.

SVMMARIUM.

- 1 Mutus, et surdus, & quicūque qui expresse nō prohibetur matrimonij cōtrahere potest.
- 2 Permissiua vbi est materia edictū dicitur prohibitorij & nō permissoriū: & dicitur edictū ad instar edicti p̄torij alij tamen oppositū dicunt.
- 3 Consensus solus sufficit quod ad substantiā matrimonij. & ideo verba: solennitates parētū: vel domorum consensus non sunt necessaria.
- 4 Mutus & surdus possunt explicare omnem cōtractum qui solo consensu cōtrahitur.
- 5 Sacramentum matrimonij permissum est muto & surdo, & an sic de alijs sit.
- 6 Mutus & surdus & cecus simul nūquid possint matrimonium cōtrahere?

CAP. XXIII.

SFBA. SADI.

Solēnitas patrie. vide q̄ p illū tex. no. Bal. in. leg. si à spōso. C. de dona. tio. an nu. vbi dicit q̄ si est cōsuetudo osculandi sponā vel bibēdi, verba tñ & cōsensu sufficiūt, & teneret m̄rimonij omīssa illa cōsuetudine.

Consensus p̄stet. Furiosus nullū negotium potest recte agere donec est in furore sed habēs dilucidā interualla potest. l. furiosum. C. q̄ testa. fac. pos. furor īpe dit matrimonij cōtrahi tñ nō dirimit cōtractū. l. e. patre furioso. ff. de his q̄ sunt sui vel alie. iur. an actus gestus p̄sumat fact⁹ in furore vel tēpe dilucidi iterua. Bar. i. l. j. ff. de bo. pos. q̄ fā. furio. de. moderni oēs i. d. l. furiosū. et quō pbat ibi la tēp Ale. et Imo. i. l. ficiū. do. si aut ife uū. ff. de. mat.

Vmapud. Mut⁹ & surd⁹ et oēs qui nō prohibentur matrimo. cōtrahere possunt. Primò decisiū exordiū. Secundò cōsultatio ibi: sanē. Tertiò responsio. ibi: Ad quod, quē tria facit: primò ponit duas rationes. Secundò respōdet. ibi: videtur. Tertiò soluit obfāculū. ibi: Cū quod. ¶ Casus literalis. Quēstū fuit à papa vtrum mutus & surdus possint contrahere matrimonij: respondet papa edictū de matrimonio cōtrahēdo prohibitorij est quod est dicere. quicūque non prohibetur per iura, consequenter contrahere potest: & solus consensus sufficit ad matrimonium cōtrahendū: vnde si Mutus & surdus velint contrahere & inueniant cum quibus eis nō debet denegari, quia quod non pnt verbis per signa valeant declarare. Ber. ¶ Not. primò quod vbi materia est ī se pmissiua edictū dicit⁹ phibitorij. quasi sit phibitorij certarū psonarū non enī debet dici edictum pmissoriū ex quo materia de se ē pmissa: & dicit⁹ edictū ad instar edicti p̄torij: de quo legit⁹ & not. ij. di. c. constitutio. Alij tamen dicunt per oppositū: sed non est vis: nam si materia est permissiua & edictū dicat pmissoriū: debet tūc itelligi pmissoriū regularit et phibitorij certarū psonarū. ¶ Secūdo no. ibi. sufficit solus cōsensu. q̄ ad substantiā m̄rimonij: verba nō sūt necessaria, nec solēnitates patrie: cōsensu parētū vel

dñorū, sed sufficit solus cōsensu cōtrahētiū. hoc denotat hoc verbū sufficit. ad hoc quod no. gl. i. c. statutū. in princ. de rescrip. li. vj.

Itē no. mutū & surdū posse explicare omne cōtractū q̄ solo cōsensu perficit. hoc colligit ex ratioe lre. ¶ Vltimò habeshīc colligere vnū sacramētū ecclesiæ pmissum muto & surdo. Quid aut de alijs sacramentis vt baptismo: cōfirmatiōe: eucharistia: poenitētia: vnctiōe & ordine: tractat hīc Io. an. qui cōmentauit hāc decretalē eo quia fuit prima decretalis quā didicit: dic vt hic plenē per eum. & dicit quod regulariter vbi verba de substantia requirūtur nō pōt mutus & surdus sacramētū exercere: secus vbi sufficit sol⁹ consensus: vnde potest baptizari sed non baptizare: suscipere corpus xpī: sed nō cōficere & c. Vltimò t̄ quārit quid de surdo & muto & ceco simul, nunquid possit matrimonij cōtrahere? primò videtur q̄ sic. quia naturaliter potest mulierem cognoscere. Itē habet rationem naturalem. In contrarium. q̄a nunq̄ vidit matrimonij contrahi nec audiuit, & sic cū ignoret quid sit matrimonium nō videtur q̄ possit cōsentire in matrimonij. Hosti. dicit aduertēdū vtrū possit exprimere suum cōsensum in contrahēdo, & debet admitti: aliās autem repellit: ex gestis enim & signis discretus iudex hoc cōsiderabit, & in dubio cōsulēdus erit p̄iceps. Abbas.

SVMMARIUM.

- 1 Furiosus matrimonij cōtrahere nō potest.
- 2 Cōsensu legitimus quod ad matrimonij cōtrahendum requiritur & nō sufficit nudus cōsensu. nisi sit legibus qualificatus.
- 3 Clericus in sacris matrimonij nō potest cōtrahere: quia habet cōsensum nō tamē legitimum.
- 4 Furiosus nō pōt cōtrahere seu actum à cōsensu dependētem exercere.
- 5 Cōsensu superueniēs postquā furiosus ad sanā mētem redijt an validet cōtractum?
- 6 Cōsensu an sit de necessitate quod simul eodem tempore iterueniat, vel satis sit quod alterius cōsensu interueniat.

CAP. XXIII.

Ilectus. Furiosus matrimonij cōtrahere nō potest. Primò decisē narrat factū. Secūdo causas inferendo respondet. ibi. cum aut. ¶ Casus literalis. Quidam noīe robertus filiam suam cui dā iuueni matrimonialiter copulauit ignorās q̄ ille iuuenis esset furiosus: vnde petebat filia suā prouideri: responder papa cū mulier cū ipso viro qui continuo furore laborat morari nō possit & propter alienationē furoris legitimus consensus inter eos interuenire non potuit. Mandat Episcopo loci vt si aliter rem cognouerit esse: p̄dictos studeat ab inuicem separare. Ber.

No. ibi. legitimus consensus: q̄ ad matrimonium cōtrahendum requiritur legitimus cōsensu, non enim sufficit nudus consensus nisi sit legibus qualificatus: nā constitutus in sacris habet consensus non tñ legitimū: iō validē nō contrahit matrimonij. ¶ Scūdo no. q̄ furiosus nō potest cōtrahere seu actū de consensu dependentem exercere. ¶ In glo. ij. in fine. hoc intellige secundum Hostien. & bene quando mulier post sanam mētem cōsensisset tacitē vel expresse: si enim tempore furoris mulier discessisset à viro & adueniente sana mente nollet consentire nō esset matrimonium: licet ipse nūc velit consentire: quia non interuenit mutuus consensus eodem tēpore. nec obstat secūdum eum si dicatur q̄ si quis consentit in absentiē & illa certificata ratificat & cōsentit est matrimonij: quia hoc casu is qui cōsentit primò durauit ī primo consensu: secus vbi recessisset. ¶ Nota. ex hoc dicto Hostien. quod ad matrimonium contrahendum non requiritur quod consensus p̄stetur simul eodem tempore: sed satis est quod vnus consentiat per prius & duret in proposito suo & alterius consensus poterit accedere ex postfacto. & idem tenet Hostien. s. eodem in. c. ex literis. el. ij. sed de hoc dubito per id quod no. gl. in. l. consensus. ff. de actio. & obli. & in. l. j. ff. de contrahen. emp. & vtrōque notabiliter gloss. dicit quod etiam in contractibus qui perficiuntur iurifgentium debet consensus simul p̄stari Idem

Idem quò ad materiã nostrã videtur sentire Spe. in ti. de spò. in. j. col. vbi dicit quòd responsio alterius debet sequi incòtinenti p. l. continuus actus. & in. leg. j. ff. de verbo. oblg. & hoc videtur tutius & verius subtilitate iuris: licet primum sit equius. Et not. illud in practica quod vñ sequi Io. an. hic. & in. d. c. ex literis. Abb.

SVMMARIVM.

Consensu sola legitimo contrahitur matrimoniũ, verba tamen vel alia signa requiruntur quò ad probationem.

Verba nò sunt de substantia matrimoniũ si aliàs de mutuo còsensu constat.

Nutus sine verbis potest contrahere matrimonium.

CAP.

XXV.

Væ fraternitati. ¶ Per legitimum còsensum còtrahit matrimoniũ: inter eos tñ qui loqui possunt debet consensus verbis exprimi. Vel aliter secūdũ intellectum quẽ infrã tenebo. Solo consensu legitimo

contrahit matrimoniũ: sed verba requiruntur quò ad probationem: & intellige vel alia signa equipollentia: primò ponit quẽstionẽ: Secundò eius solutionẽ quã pbat exẽplis. Secũda ibi: nos igitur.

¶ Casus literalis. Quẽsitum fuit à papa utrũ per solaverba possit contrahi matrimoniũ & si per verba solũ quẽritur: respòdet papa qd matrimoniũ in veritate contrahitur per legitimũ còsensum viri & mulieris: sed verba sunt necessaria quãntum ad ecclesiã exprimentia còsensum mutuũ de prẽsenti: & per còsensum re vera contrahitur matrimoniũ: quia muti possunt contrahere matrimonium per còsensum mutuũ sine verbis. dũmodo per aliqua signa còsensum exprimant: sed pueri añ legitimos annos per sola verba non contrahunt: cũ antea eorum còsensu non sit legitimus. Ber. ¶ Not. primò qd ad substantiã matrimoniũ verba non requiruntur: sed sufficit solus còsensu legitimus. ¶ Sed còtra hoc opponitur: nã litera hĩc videtur velle contrarium dum dicit qd verba sunt necessaria quò ad ecclesiã: illud enim necessariò requiritur sine quo actus est nullus: vt patet in fi. literẽ. Sol. gloss. multũ in hoc istat & iuolutẽ loquit. doc. sunt varij. Inn. tenuit verba esse de substantia quò ad ecclesiã militatẽ in loqui valentibus. Et hoc statuit ecclesiã secundum eum ne tantum sacramentũ esset incertũ: aliàs sequi posset absurdũ quod si vir videns mulierẽ consentiret in eam in corde suo & idem faceret mulier et sic inter eos esset matrimoniũ. Ex quo possent sequi multẽ absurditates. Host. tenuit verba non esse de substantia etiã quò ad ecclesiã sed iatis est qualitercũque appareat de còsensu. Io. an. distinguit qd aut p̃cessit còtractũ, & nò requirũt verba: aliàs verba sunt necessaria. Sed doc. moderniores còmuniter sentiũt cũ Hosti. cũ satis sit qd appareat de còsensu per signa etiã in loqui valentib. nã verba exigunt solũ ad ostẽdendũ còsensum: ideo satis esse debet qd signa appareat de ipso còsensu: & hãc opi. semp tenui, & pbo per istũ tex. nã còsultatio hĩc fuit facta in gñe: & papa rñdẽdo pbat verba nò esse de substantia adducẽdo exẽplũ in muto. Si em̃ quò ad validitatẽ m̃rimoniũ voluisset equiparare mutũ & loqui valentẽ, ineptẽ adduxisset exẽplũ de muto. et licet postmodũ dixerit verba esse necessaria, habuit respectũ, quia còiter loqui valẽtes exprimũt còsensum per verba. Itẽ videm⁹ qd legatũ & fidei còmissum possunt relinqui nutu etiã à loqui valẽtibus. vt in iur. alleg. in gl. Ad idem facit tex. s. eo. c. cũ apud. vbi dicitur qd sufficit còsensu. nã illud dicitur sufficere quo posito nihil aliud requirit ad substantiã actus. vt no. i. gl. c. statutũ. de rescrip. l. vj. Itẽ nò refert qd ex eqpollẽtibus fiat. vt i. c. lic. ex quadã. de testi. ¶ Itẽ pbo & alia rone necessariò còcludẽte: m̃rimoniũ est de iure diuino. vt i. c. j. de vot. l. vj. de iure vero diui. nò distiguit iter mutũ et loq valẽtẽ: illud aut certũ est qd mut⁹ p̃t còtrahere m̃rimoniũ sine verbis dũmodo exprimat còsensum signis. ¶ vt. s. eo. c. cũ apud. vbi papa rñdet nò statuẽdo de nouo: sed secūdũ ius antiquũ. ergo fortius poterit hoc valens loqui, quia cũ meli⁹ sit seruat⁹ poterit meli⁹ còtẽsum signis ostẽdere. Itẽ null⁹ tex. p̃cisẽ requirit verba. Nec ob. istud. c. qd hĩc papa rñdet ad còsultatiõem. & sic non ponit ius de nouo. not. in ca. còsultationi. de tempo. ordi. et per hoc tollitur motiuum Inno. dũ dicit qd ecclesiã hoc statuit. nã hoc statutũ nulli bi videt. Ad idẽ facit. c. ex parte. de resti. spo. et hãc opi. sentit gl. not. in. c. sufficiat. xxvij. q. ij. vbi gloss. exponit text. illũ dum dicit,

quo ad ecclesiã: idest quo ad probationem. probatio verò còsensu nò restringit ad verba. vt in. l. nutu. ff. de leg. iij. Abbas.

SVMMARIVM.

Verba dubia prolata in matrimonio ad decipiẽdũ mulierẽ si postmodũ eam cognoscit carnaliter iudicatur pro matrimonio in foro iudiciali: secus in pœnitentiali. 8.

Verba prolata in tertia persona si còtrahens loquitur de seipso nò vitiat còtractum.

Nomen si dolo mutatur per còtrahẽtẽ in propria persona non vitiat còtractum ex quo de corpore constat. 6.

Matrimoniũ licet sit inductũ causa sobolis procreãdæ & incòtinentiã euitandæ tamen si ob aliã causam contrahatur tenet.

Creditur unicuique pro se & còtra se in foro còscientiã, quia solũ ibi agitur de ei⁹ p̃iudicio. 7.

Matrimoniũ per dolum vel deceptionẽ còtractũ si in veritate nò còsensit non tenet quò ad deũ secus est quò ad ecclesiã in foro iudiciali.

Dolus turpitudinẽ suã allegãs an sit audiẽdus? et aliud est in foro iudiciali aliud in pœnitentiali.

Simulata nuptiã tenet in foro iudiciali, quia ibi indicatur secūdũ extrinsecã. in foro pœnitentiali.

Protestatio facta ante matrimoniũ valet si iusta cã fuerit, sed si carnalis copula sequatur videtur recessisse à protestatione.

Protestatio facta ab vno in p̃iudiciũ alteri⁹ quãdò còtractus dependet à potestate vtriusque còtrahentiũ non valet nisi ille consentiat.

Duo requirũtur ad esse matrimoniũ: materia scilicet & forma.

De substantia dicitur id sine quo actus subsistere nò potest.

Forma matrimo. dicitur ipsa verba vel equipollẽtia signa.

Còsensu solus nò sufficit in matrimonio, quoniam còsensu non p̃t haberi nisi mediãtib⁹ verbis aut signis.

CAP. XXVI.

Vanos. ¶ Gñaliter sũ mari potest.

Nò est matrimoniũ vbi alter contrahentiũ nò còsensit. sed hoc summarium nullam dubitationẽ habet: ideo specialius summo sic. Si alter contrahentiũ vitur verbis dubijs animo decipiẽdi mulierẽ & eam postmodũ cognoscit carnaliter iudicatur pro matrimonio in foro iudiciali: secus in pœnitentiali. h. d. secūdũ verũ et cõem itellectũ. primò còsultatio. Secūdò rñsio. ibi: Super quo. Secūdũ verò est duplex. prima quo ad forũ iudiciãle: secunda quo ad pœnitẽtiãle. Secũda ibi. Nos autem. ¶ Casus literalis. Quidã iuuenis requiuit quandã mulierẽ sape vt ei carnaliter cõmisceretur: sed ipsa cõsentire nolebat nisi de sponsaret eundem: tandẽ nullo prẽsente nec vlla solennitate adhibita dixit illi mulieri, Ioãnes te desponsat: cũ ipse nò vocaretur ioãnes sed finxit se vocari: non credẽs propterea matrimoniũ còtrahere cũ eadẽ ex eo qd ipse non vocabatur ioannes nec habebat propositum còtrahendi cũ illa nec còsensit in illã: sed illa in eũ cõsensit: & sic carnaliter cognouit eandẽ. quẽritur utrũ sit matrimoniũ iter eos? Rñdet Papa qd cũ prẽsatus vir mulierẽ illã desponsauerit, & in p̃pria p̃sona sub noĩe alie-

ZACHARI.

¶ Consensu signis. Adde licet aliqui voluerint dicere hoc dictũ habere locũ in muto. & de hoc i. l. ex facto ff. de vul. & pupil. qd hoc nihilomin⁹ procedit in alio et qui loqui p̃t vt i puella quẽ ex verecundia verbis expressẽ non consentit sed capite tñ cõsensum demonstrat vt in germania fit annui. et de hoc ẽ gloss. not. in. c. si inter virũ. & ibi doc. j. eod. gloss. Inn. & doct. in. c. tenor. s. de re iudic. vbi verba non interueniunt sed tacitus cõsensu per annuli immisionem. not. Hostiẽ. in. sum. de matri. s. qualiter. glo. in. c. sit rector. & ibi Cel. i. apost. ad Gemi. xliij. dist. finit.

Panormi. super quarto.

Tertia persona. Io nō vitiaū laudū datū ab iplis arbitratōrib⁹. Im. Ber. Aret. i. l. diuortio. in princ. ff. sol. ma. tri. idē ē i notario quia nō refert an scribat in prima vel in tertia perso. na. c. pe. de cōuer. cōiuga. & ibi Ab. & in. c. quod aut. s. de iurepa. Ant. de bu. i. c. qm̄ contra falsam. s. de proba. ti. Imo. i. l. si sit. de leg. j. illū tex. repu. tauit singula. Bal. in. c. j. de noua for. ma fidelitatis. vbi dicit q notari⁹ nō dicit vitare si ho. die conficiat istru. mētū i prima per. sona & cras in ter. tia. Bald. in ca. j. s. si q feud. dare pos. te. i. l. lecta. ibi ego luci⁹ titi⁹. ff. si cer. pe. & ibi Paul. de ca. idē dicēdū est i snia de rescripto de quib⁹ Ias. plenē in d. l. diuortio. in viij. co.

SEB A. SAPI.

Intertia psona. Vide quā scribit per istū text. Bal. in. l. si. in prima & secunda quā. C. de hāre. in fl. & ibi ē de mutacione no. minis. de quo plu. ra scribit Fe. in p. cemo. rex pacifi. cus. col. ix. ver. ter. tia cōclusio remis. siuē tradit Alexā. in rub. ff. sol. mat. col. ij.

SEB A. SAPI.

Causa sobolis. Vide Felin. ca. cū sit. col. ix. versū. de mūscito. s. de for. cōpe. vbi dicit q matrimoniu cōtra. ctum sine spe pro. lis nō est matrimo. niū sed cōnubium.

no quo vocari se finxit, & inter eos sit carna. lis copula sequuta videt p mrimonio psum. mēdū: nisi expresse dictū fuisset papē q ille nec pposuit. nec cōsensit illā ducere in vxorē. Itē dicit Papa q si res ita se habet. videlicet q ille nō proposuit illā ducere i vxorē. nec in eā cōsensit: nō debet ex illo facto mrimoniū iu. dicari: quia in eo nō inuenit substantia cōiuga. lis cōtractus. nec forma cōtrahēdi mrimoniū quia ex altera parte solūmodo dol⁹ affuit. & defuit cōsensus. sine quo matrimoniū nō cō. trahit. Ber. ¶ **T** No. primò quod nō vitiaū cō. tract⁹ si cōtrahens loquit in tertia persona: a intelligēdo tamē de seipso. ad hoc facit. c. qd autē. de iure patro. & c. dudum. de cōuer. cō. iug. ¶ **T** Secūdo nō q cōtrahēs in propria p. sona efficaciter obligatur licet dolose mutaue. rit sibi nomē: & est ratio quia noia sunt inue. ta significandorū hoim gratia. insti. de lega. s. si qs. sed ex quo cōstat de corpore non est cu. radū de noie. vt in. d. s. si quis in noie. ¶ **T** Ter. tiò nō q quāquā duæ sint causæ principales ob quas fuit institutū mrimoni. scilicet cā so. bolis b & incontīnētiā euitādā. vt no. xxv. q. j. in summa. tñ tenet mrimoniū licet alia cau. sa inducat qs ad cōtrahēdū: nā effect⁹ libidi. nis inducit hūc istū iuuenem ad cōtrahēdū: & idē dicitur de eo qui cōtrahit causa dotis: vel propter parētelā mulieris: vel propter pul. chritudinē ei⁹ nā multæ sunt causæ impeden. tes mrimoniū: de quibus vide in dicta gloss. ¶ **T** Quartò nō q in foro aīa de oib⁹ credi. tur cōfitei etia si allegat turpitudinē suā: & est ratio. quia solū ibi agit de sui praiudicio ¶ **T** Vltimò nō q quibuscunque verbis quis vta. in cōtrahendo vel quēcūq dolū adhibeat si in veritate nō cōsensit nō est mrimoniū quò ad deū. ¶ **O**pp. cōtra tex. videt eū sibi cōtradice. re. nā in ver. super. videt iudicare p matrimo. nio: sed cōtrariū postmodū dicit i ver. nos au. tem. Sol. duplex pōt esse intellect⁹. prim⁹ q v. que ad ver. nos autem. loquit in foro iudiciali. in quo qs nō audit allegas turpitudinē suā. vt. in. c. inter dilectos. de dona. sed ex psumptioni b iudicat. s. eo. c. ex literis. el. j. vnde ex quo cō. stat illū despōsasse mulierē in ppria psona: et eā cognouisse carnalit debet iudicari p mri. mo. nō obstatē mutatiōe nois. quia aut fuit fa. cta ignorat & nō obstat error ex quo cōstat de corpore. aut scienter: & dol⁹ nō debet sibi pdesse. nā interpretatio debet fieri cōtra dolo. sum. & itelligi debet verba secūdū illū sensum quē solēt rectē itelligētib⁹ gnare. vt i. d. c. ex li. teris. ver. nos aut. vsq ad finē loq i pcentētia li forovbi stat cōfitei. & puraveritas cōfide. rat: sed attēta veritate hūc nō erat mrimo. cū defuerit cōsensus ex pte alteri⁹: debet tñ sacer. dos i foro aīa illū iducere vt cōsentiat de no. uo: & sic vt purget dolū ab eo cōmissum & vt aptet se foro iudiciali: & iste est verus in. tellectus. c. & pōt induci ad multas similes qōnes. Alius intellectus est vt tota litera intel. ligat in foro iudiciali: sed in principio loquit allegādo: nō autē decidēdo pro mri. pro quo facit illud verbū fortē positū i text. ¶ **Q**uare aut hūc credit dolo i foro iudiciali: nō detur q hūc nō cōstabat de facto nisi ex cōfessioe il. li⁹ iuuenis. vñ cū cōfessio sua esset qualificata seu cōtineret factū qualificatū nō poterat reci.

picōfessio quaten⁹ faciebat cōtra cōfitei tñ sed oportebat q vel ex toto recipere vel ex toto repellere iuxta no. in. c. j. de cōfess. li. vj. & per legistas in. l. aurelius. in. s. idē quasi j. ff. de li. leg. facit. c. cū olim. de cēsi. sed iste intelle. ctus mihi nō placet: quia vbi psumptio est cōtra cōfitei pōt recipi cōfessio quatenus fa. cit cōtra se. & reijcit quatenus facit pro se. vt no. Bar. in. d. s. idē qsi j. in illa qōne cū qs cōfi. tet aliquē iterfecisse se defēdēdo. & facit tex. cōiūcta gl. s. de insti. ca. cū venissent. vbi dixi: hūc em erat psumptio cōtra illū cōfitei eoq illicite extorsit copulā carnalē: & quod i pro. pria persona despōsavit: tene ergo primā lec. ¶ **T** In gl. j. ibi: quia simulata nuptia: formaliter gl. nō soluit cōtrariū. iō dic vt. s. dixi. pro. cedūt em in foro iudiciali vbi iudicat de cō. sensu secūdū extrinseca. vt in. d. c. ex literis. se. cus in foro pcentētiali: et hoc sentit apert⁹ gl. antepe. ¶ **T** Et in fi. gl. no. hāc vltimā. q. nā pōt adijci gñaliter ad oēs cōtract⁹. & dic for. malius quam gl. capiēdo mētē Hostiē. Aut em fuit iusta cā ptestandi puta met⁹: & iuuat protestatio nec ab ea videt recessum per cō. trariū factū. vt in. c. j. quod met. cau. & in. c. lo. tharius. xxxj. q. ij. & hoc verū: nisi postmodū sequat copula. nā tūc indistinctē videt recessum a protestatiōe arg. in. c. cōsultatiōi j. eo. fa. cit. l. ij. quod me. causa. Aut nō suberat iusta cā ptestandi. et pcedit determinatio gl. rō potissima est vltra gloss. quia cū contractus depēdeat a potestate vtriusq cōtrahētis nō va. let protestatio facta ab vno in praiudiciū alte. rius nisi ille cōsentiat. c vt in. c. cumana. iūcta glo. et in. c. in genesi. de elec. facit. l. cū in plu. res. s. locator. ff. loca. & quod plenē not. per Bar. in materia ptestatiōis in. l. nō solū. s. mor. te. ff. de no. ope. nun. et p Io. an. in regula. in ge. nerali. de regu. iur. lib. vj. in mercu. vbi plenē post lo. mo. de materia protestatiōis. not. etiā in. c. cū Martinus. de cōstitu. ¶ **T** In gloss. pe. nota gl. iūcto tex. q ad esse mrimonij requi. rūtur duo substantia: scz materia & forma: & licet dē multæ expositiōes placet tñ expo. sitio gl. vt substantia capiat pro cōfessu. Ex hoc notabis q illud dicit de substantia sine quo a. ct⁹ subsistere nō pōt. facit quod not. Bart. in l. prolatā. C. de sent. & inter. om. iudi. Forma vero dicūt ipsa verba supple vel signa & qpol. lētia verbis. s. eod. c. cū apud. & facit. c. is qui. j. eo. & c. proxi. Nō obstat si opponat de iurib⁹ cōiter dicētib⁹ solū cōsensū sufficere. s. e. dixi. s. c. apud. & i. c. sufficiat. xxvij. q. ij. qm̄ cōsens⁹ aō pō haberi nisi mediātibus verbis aut signis nā si vir ignorat mētē mulieris & econtra ibi nō est cōsensus. i. simul sensus: sed dissensus & separatus sensus. pro hoc facit quod legitur et not. in. l. consensu. ff. de actio. & obli. Abbas.

SYMMARIUM.

- 1 Denūciatione vel dicto vnius honesti viri qui de. fert consanguinitatem & de fama vel scādalo docet impeditur matrimonium contrahendum.
- 2 Testis dictū nō inficitur licet nō fuerit citatus licet per partem oblatus. secus tamen est si testis se. ipsum ingerat. quia vt suspectus repellitur.
- 3 Probatio admittitur cōtra probationem fama si se. cunda est clarior offuscatur effectus prioris.

Probatio

¶ **C**ōfitei. c. pa. storalis de excep. c. p. cēntiū. s. de te. libus. c. j. de ho. mici. c. si verō. el. ij. de sen. excō. adde ad dictum Abb. gl. in cle. j. de poe. nis. in verb. cōmo. dē. secūdō limita nī si psumptio esset cōtra iurātē. Alex. in. l. j. s. p procura. torē. ff. de acquir. poss. in. ij. col. ibi nec obstat. latēp dñm Marianum Bartolinum in. d. s. p procuratorē. ¶ **SEB A. SAPI.** ¶ **S**equatur copu. la. Vide d. Ias. i. l. non solū. s. morte. col. viij. versū. secū. da conclusio. ff. de ope. no. nū. Felin. in c. cum Martinus ferrariensis. col. pen. s. de constitutio. ¶ **ZACHARI.** ¶ **N**isi ille consen. tiat. Adde Dy. in l. qui in aliena. s. celsus. & ibi i apo. stil. Cel. ad ipsum vbi tenet contra vterq contra Bar. ibi ad fin. ff. de ac. quir. hāre. & Bal. i. l. si repetēdi. ver. vltimò per istam legē. C. de cōd. ob causam. quos seqt Dy. vbi supra.

Probatio etiam admittitur contra probationem de infamia, & si per secundam probatur bona fama tollitur prima probatio.

4 Matrimonium debet differri & impeditur contrahendum ad solam famam deferentem impedimentum. nu. 6.

Scandalum si vehementer timetur ex contractu matrimonij potest & debet iudex matrimonium interdicere.

5 Ordinarius iudex potest inquirere de fama contra aliquem simpliciter, & de plano sine ordine iuris & testibus.

6 Fama si solum est nota iudici & quæ & qualis matrimonium impedit contrahendum.

7 Probatio admittitur aliis non integra ubi facultas probandi deest. Testis potest esse vilis persona in aliquibus.

8 Fama probatur etiam per duos testes.

9 Probatio an admittatur consanguineorum super non consanguinitate contra famam?

Iudicis arbitrio relinquuntur multa.

¶ C. AP.

XXVII.

Cum in tua. Ad denuntiationem vnus honesti viri q. desert consanguinitatem & de fama vel scádalo docet impediri matrimonium cōtrahēdū. Cōis diuifio. Secūda ibi: ad quod. ¶ Casus literalis. Quidam vir & mulier volebāt contrahere matrimonium secūdū cōsuetudinē loci: ppositum fuit publicē in ecclesia vt qui sciret impedimētum inter eos illud exponeret, sed nullus apparuit contradicor: fama tamē priuatum impedimentum parentelæ deferebat. vt omnis suspitio tolleretur ex parte contrahentium offerebantur iuramēta maiorum suorum de propinquitate sua, q. nulla esset consanguinitas inter eos. quæritur quid sit in hoc casu vel articulo faciendum? Rñ. Papa q. si persona grauis cui fides sit meritō adhibenda denūtiat q. illi sunt consanguinei & de fama probet vel scádalo: aut etiā ipse iudex de plano per se posset de hoc certificari. Iudex nō solum debet iuramenta parentum non recipere: sed etiam debet illos compellere vt à tali contractu desistant: ex quo fama vel scádalo est probatum si moniti induci non possunt: vel contra famam huiusmodi secūdū tuæ discretionis arbitrium iuramenta exhibeant propinquoꝝ, alioquin si persona denuntians talis non fuerit: vel si talis fuerit & de fama vel scádalo non probauerit

monēdi sunt ne contrahant sed non compellendi. Ber. ¶ Not. ibi. offerantur. & ibi. sponte oblata. ar. opti. q. non inficitur dictū testis licet non fuerit citatus sed per partem producentem iudici oblatus. nō enim ex hoc psumitur se ingerere, sed potius videt stimulat a parte producēte: & hoc notabis: & tenet dñi de Ro. deci. cclx. aliās. ccclx. facit. c. cōstitutus. de testi. secus dic vbi testis seipsum ingereret: quia tunc tanq. suspectus est repellendus. arg. in l. vxori. §. j. ff. de fal. & ibi Bart. & in l. quæ omnia. ff. de procur. facit. c. qualiter. de elect. ¶ Not. ij. iuncta glo. fi. & tene menti q.

contra probationem famæ potest admitti contraria probatio, & si secunda probatio est clarior offuscatur effectus prioris probationis. Idem dic cum probatur infamia contra aliquem, & in eo casu quo infamia sufficeret ad torturam: si probaretur per aliam

partem bona fama tolleretur prima probatio: & sic videtur hic tex. de eo quod no. Bart. in l. fi. ff. de quæsti. ¶ Tertiò not. q. ad solā famam deferentem impedimentum debet impediri matrimonium contrahendum. de quo videtur text. in c. super eo. de conian. & affi. Sed no. istum tex. singulariter in eo q. addit de scádalo. Ex quo potes inferre q. vbi inter aliquas parentelas scádalo vehementer timetur ex contractu matrimonij potest & debet iudex interdicere matrimonium. facit. c. nihi cum scádalo. de præscri. & c. ij. de noui ope. nun. ¶ Quartò no. ibi. per te ipsum.

quod iudex ordinarius potest inquirere de fama cōtra aliquem b simpliciter & de plano: & posuit hic Innocen. notabile verbum dicens q. sine ordine iudiciario & finetibus potest hanc inquisitionem facere: & intellige vbi inquiritur non respectu magni præiudicij aliās secus. quia in præiudicium absentis nihil est innouandum. iij. q. ix. c. caueant. & c. omnia. de causa pos. & proprie. c. j. & c. inter quatuor. de maio. & qbe. ¶ In glo. ij. in fin. hæc glo. multum obscure loquitur & videtur quasi in contradi-

ctioe: sed potest intelligi text. dupl. primò a q. de fama iudici constabat vt priuato. q. ad huc non erat probatio facta in iudicio: sed à multis i. priuato audiuerat, & hæc fama quæ potest appel. priuata non sufficit ad impediendum matrimonium: vt hic sed dat facultatē iudici ad inqredū & ad recipiēdū probationē de fama. & iō dicit hic Host. notādū q. iudex nō debet reputare famā nisi pbeſ corā eo. qd. no. sec⁹ vñ qñ aliqd. notum est iudici vt notoriū: nā licet nō pbeſ p̄t iudex secūdū id iudicare vt vñ tex. iuncta gl. i. l. j. C. q. aduer. quos. Secūdū pōt itelligi exponēdo ibi priuatu. i. priuatum & recidit in eūdē sensum

7 sed hæc lra esset clarior. ¶ In gl. i. ver. persona grauis reijcitur a persona denūtiante. dic clari⁹ q. pōt ad cōtrariū respōderi dupliciter. priò q. ibi factū erat clandestinū q. nō poterat pbari nisi p personā illā licet vilē: nā vbi deest facultas p̄badi admittit p̄batio aliās nō integra: c. vt est bonus tex. cū gl. in c. cū dilecti. de elec. in c. p̄terea. §. de testi. sed in casu nostro ipedimētū poterat p alijs pbari & denūtiari, meritō vilis p̄sona nō debet admitti. Et no. ex hoc tex. vnū satis notabile q. etiā vbi agit ad ipediēdū peccatū futurū nō admittit vilis p̄sona ad denūtiādū. licet aliud senserit Gof. i. summa. de acc. i. fi. Secūdò pōt rñderi q. in cōtrario ille deponebat vt testis, hic verò veniebat vt denūtiator: sed priā solutio vñ p̄stātor. ¶ In gl. i. ver. de fama. ibi.

8 inquisitionis. dic q. illud capm solū pbat q. dicta paucorū nō infamāt sed fama bñ pōt pbari et p duos testes. vt no. gl. ij. q. j. i. c. deus oipotēs. §. qñ. & iij. q. iij. c. si testes. §. itē sape. & i. l. iij. ff. de test. & no. p Bar. i. l. de minore.

9 §. tormenta. ff. de qñ. ¶ Vltiò opp. contra tex. de cōtrarietate. nā i. p̄cipio repellit iuramēta cōsanguineorū fama i cōtrariū p̄bata: sed i. ver. vel cōtra. dicit oppositū. Sol. sunt multe sed due p̄cipaliores: priā q. i. p̄ncipi. ponit regula: postea verò hoc relinquit arbitrio discreti iudicis: nā secūdū tps & qualitatē facti & psonarū admittet vñ repellēt p̄ba. in cōtrariū: vel secūdo p̄cipiū loq̄ qñ cōsanguinei volebāt deponere sup nō cōsanguinitate vel cōtra intelligit qñ volebāt deponere cōtra famā: & hoc nihi placet. Abbas.

¶ In gl. i. ver. de fama. ibi. inquisitionis. dic q. illud capm solū pbat q. dicta paucorū nō infamāt sed fama bñ pōt pbari et p duos testes. vt no. gl. ij. q. j. i. c. deus oipotēs. §. qñ. & iij. q. iij. c. si testes. §. itē sape. & i. l. iij. ff. de test. & no. p Bar. i. l. de minore.

9 §. tormenta. ff. de qñ. ¶ Vltiò opp. contra tex. de cōtrarietate. nā i. p̄cipio repellit iuramēta cōsanguineorū fama i cōtrariū p̄bata: sed i. ver. vel cōtra. dicit oppositū. Sol. sunt multe sed due p̄cipaliores: priā q. i. p̄ncipi. ponit regula: postea verò hoc relinquit arbitrio discreti iudicis: nā secūdū tps & qualitatē facti & psonarū admittet vñ repellēt p̄ba. in cōtrariū: vel secūdo p̄cipiū loq̄ qñ cōsanguinei volebāt deponere sup nō cōsanguinitate vel cōtra intelligit qñ volebāt deponere cōtra famā: & hoc nihi placet. Abbas.

¶ In gl. i. ver. de fama. ibi. inquisitionis. dic q. illud capm solū pbat q. dicta paucorū nō infamāt sed fama bñ pōt pbari et p duos testes. vt no. gl. ij. q. j. i. c. deus oipotēs. §. qñ. & iij. q. iij. c. si testes. §. itē sape. & i. l. iij. ff. de test. & no. p Bar. i. l. de minore.

¶ In gl. i. ver. de fama. ibi. inquisitionis. dic q. illud capm solū pbat q. dicta paucorū nō infamāt sed fama bñ pōt pbari et p duos testes. vt no. gl. ij. q. j. i. c. deus oipotēs. §. qñ. & iij. q. iij. c. si testes. §. itē sape. & i. l. iij. ff. de test. & no. p Bar. i. l. de minore.

¶ In gl. i. ver. de fama. ibi. inquisitionis. dic q. illud capm solū pbat q. dicta paucorū nō infamāt sed fama bñ pōt pbari et p duos testes. vt no. gl. ij. q. j. i. c. deus oipotēs. §. qñ. & iij. q. iij. c. si testes. §. itē sape. & i. l. iij. ff. de test. & no. p Bar. i. l. de minore.

¶ In gl. i. ver. de fama. ibi. inquisitionis. dic q. illud capm solū pbat q. dicta paucorū nō infamāt sed fama bñ pōt pbari et p duos testes. vt no. gl. ij. q. j. i. c. deus oipotēs. §. qñ. & iij. q. iij. c. si testes. §. itē sape. & i. l. iij. ff. de test. & no. p Bar. i. l. de minore.

¶ In gl. i. ver. de fama. ibi. inquisitionis. dic q. illud capm solū pbat q. dicta paucorū nō infamāt sed fama bñ pōt pbari et p duos testes. vt no. gl. ij. q. j. i. c. deus oipotēs. §. qñ. & iij. q. iij. c. si testes. §. itē sape. & i. l. iij. ff. de test. & no. p Bar. i. l. de minore.

¶ In gl. i. ver. de fama. ibi. inquisitionis. dic q. illud capm solū pbat q. dicta paucorū nō infamāt sed fama bñ pōt pbari et p duos testes. vt no. gl. ij. q. j. i. c. deus oipotēs. §. qñ. & iij. q. iij. c. si testes. §. itē sape. & i. l. iij. ff. de test. & no. p Bar. i. l. de minore.

¶ In gl. i. ver. de fama. ibi. inquisitionis. dic q. illud capm solū pbat q. dicta paucorū nō infamāt sed fama bñ pōt pbari et p duos testes. vt no. gl. ij. q. j. i. c. deus oipotēs. §. qñ. & iij. q. iij. c. si testes. §. itē sape. & i. l. iij. ff. de test. & no. p Bar. i. l. de minore.

¶ In gl. i. ver. de fama. ibi. inquisitionis. dic q. illud capm solū pbat q. dicta paucorū nō infamāt sed fama bñ pōt pbari et p duos testes. vt no. gl. ij. q. j. i. c. deus oipotēs. §. qñ. & iij. q. iij. c. si testes. §. itē sape. & i. l. iij. ff. de test. & no. p Bar. i. l. de minore.

¶ In gl. i. ver. de fama. ibi. inquisitionis. dic q. illud capm solū pbat q. dicta paucorū nō infamāt sed fama bñ pōt pbari et p duos testes. vt no. gl. ij. q. j. i. c. deus oipotēs. §. qñ. & iij. q. iij. c. si testes. §. itē sape. & i. l. iij. ff. de test. & no. p Bar. i. l. de minore.

¶ In gl. i. ver. de fama. ibi. inquisitionis. dic q. illud capm solū pbat q. dicta paucorū nō infamāt sed fama bñ pōt pbari et p duos testes. vt no. gl. ij. q. j. i. c. deus oipotēs. §. qñ. & iij. q. iij. c. si testes. §. itē sape. & i. l. iij. ff. de test. & no. p Bar. i. l. de minore.

¶ In gl. i. ver. de fama. ibi. inquisitionis. dic q. illud capm solū pbat q. dicta paucorū nō infamāt sed fama bñ pōt pbari et p duos testes. vt no. gl. ij. q. j. i. c. deus oipotēs. §. qñ. & iij. q. iij. c. si testes. §. itē sape. & i. l. iij. ff. de test. & no. p Bar. i. l. de minore.

¶ In gl. i. ver. de fama. ibi. inquisitionis. dic q. illud capm solū pbat q. dicta paucorū nō infamāt sed fama bñ pōt pbari et p duos testes. vt no. gl. ij. q. j. i. c. deus oipotēs. §. qñ. & iij. q. iij. c. si testes. §. itē sape. & i. l. iij. ff. de test. & no. p Bar. i. l. de minore.

¶ In gl. i. ver. de fama. ibi. inquisitionis. dic q. illud capm solū pbat q. dicta paucorū nō infamāt sed fama bñ pōt pbari et p duos testes. vt no. gl. ij. q. j. i. c. deus oipotēs. §. qñ. & iij. q. iij. c. si testes. §. itē sape. & i. l. iij. ff. de test. & no. p Bar. i. l. de minore.

¶ In gl. i. ver. de fama. ibi. inquisitionis. dic q. illud capm solū pbat q. dicta paucorū nō infamāt sed fama bñ pōt pbari et p duos testes. vt no. gl. ij. q. j. i. c. deus oipotēs. §. qñ. & iij. q. iij. c. si testes. §. itē sape. & i. l. iij. ff. de test. & no. p Bar. i. l. de minore.

¶ In gl. i. ver. de fama. ibi. inquisitionis. dic q. illud capm solū pbat q. dicta paucorū nō infamāt sed fama bñ pōt pbari et p duos testes. vt no. gl. ij. q. j. i. c. deus oipotēs. §. qñ. & iij. q. iij. c. si testes. §. itē sape. & i. l. iij. ff. de test. & no. p Bar. i. l. de minore.

¶ In gl. i. ver. de fama. ibi. inquisitionis. dic q. illud capm solū pbat q. dicta paucorū nō infamāt sed fama bñ pōt pbari et p duos testes. vt no. gl. ij. q. j. i. c. deus oipotēs. §. qñ. & iij. q. iij. c. si testes. §. itē sape. & i. l. iij. ff. de test. & no. p Bar. i. l. de minore.

¶ In gl. i. ver. de fama. ibi. inquisitionis. dic q. illud capm solū pbat q. dicta paucorū nō infamāt sed fama bñ pōt pbari et p duos testes. vt no. gl. ij. q. j. i. c. deus oipotēs. §. qñ. & iij. q. iij. c. si testes. §. itē sape. & i. l. iij. ff. de test. & no. p Bar. i. l. de minore.

¶ In gl. i. ver. de fama. ibi. inquisitionis. dic q. illud capm solū pbat q. dicta paucorū nō infamāt sed fama bñ pōt pbari et p duos testes. vt no. gl. ij. q. j. i. c. deus oipotēs. §. qñ. & iij. q. iij. c. si testes. §. itē sape. & i. l. iij. ff. de test. & no. p Bar. i. l. de minore.

¶ In gl. i. ver. de fama. ibi. inquisitionis. dic q. illud capm solū pbat q. dicta paucorū nō infamāt sed fama bñ pōt pbari et p duos testes. vt no. gl. ij. q. j. i. c. deus oipotēs. §. qñ. & iij. q. iij. c. si testes. §. itē sape. & i. l. iij. ff. de test. & no. p Bar. i. l. de minore.

¶ Fama. qñ sunt famæ cōtrariæ cui magis sit stādum. Alexā. cōf. xxiiij. in. ij. vol. & cōfil. cxliij. in vlt. col. eo. vol. & cōfi. xc. eo. an testes depōnētes de fama teneant assignare rōnē dicti sui: & nō sufficit q. testis dicat se audiuisse dicē nisi dicat à maiori parte populi. Bar. i. l. de minore. §. tormenta. ff. de qñ. Ia. refert Bal. tenere cōtrariū in l. nō hoc. C. vnde cognati. in. iij. col. ibi o. t. a. v. d. Alexā. plures allegat tenere cōtra Bar. in d. l. de minore.

¶ Cōtra aliquem. Per gādīnū in rubrica qñ de maleficijs. cogn. per inquisitionem. per Ang. in tractatu malefici. in verbo mero officio. p. cano. in. c. qualiter & quādo. j. de accu.

¶ S E B A. S A P I.

¶ Aliās nō integra.

Vide Sali. in. l. ea

quidē. cle. j. vers.

ad quintā qñem.

C. de acc. vbi vult

qñ veritas aliter

haberi nō pōt ad-

mittitur lenones

& infames. qd se

quif Ang. Are. in

tract. maleficiorū.

in verbo merore

di malitadi col. j.

& in verbo qui iu

dex statuit termi-

nū ad opponēdū

cōtra p̄cessum in

j. col. & Alexā. in

confi. lxiiij. inci. vi

so themate. in. j.

col. in primo vol.

¶ S V M M A R I V M.

1 Mulier quæ negat se in matrimonio cōsensisse nō credit: si maritus probat cōtrariū: sec⁹ si probat se per metū cōsensisse qui pōt cadere i cōstātē.

2 Benedictio quæ in aliquibus locis dari consuevit: est de solennitate & non de substantia.

Consuetudo circa nuptialem benedictionem.

3 Testes etiam extranei præferunt partis assertiōi. Matrimon. quod per duos testes probari pōt valet.

4 Met⁹ sed nō omnis excusat matrimonium videlicet ille qui possit cadere in constantem.

Metus minor excusat mulierem quā virum.

5 Matrimonium nō psumit etiā probata cohabitatiōe. Cohabitatio per lōgū tēpus cum alijs adminiculis facit p̄sumptionem pro matrimonio.

6 Posseſſio longi tēporis probat proprietatem matrimonij: secus regulariter in prophanis nisi probetur p̄scriptio.

Non consensus probari potest vt puta per absentiam vel minoritatem ætatis.

Panormi. super quarto.

7 Metus licet annullet ipso facto matrimonium tamen per copulam subsequentem conualefcit nisi etiam copula fuerit per metum.
Metus conditionis an excuset?

¶ C. A. P.

XXVI II.

Consultationi.

¶ Mulieri q̄ negat se in matrimonio consensisse nō creditur marito p̄bati contrariū: secus si p̄bat se cōsensisse per metū q̄ pōt cadere in cōstātē: & duos casus determinat. Se cūda ibi. *Sanē.* ¶ Casus literalis. Cōsuetudo est in q̄busdā locis q̄ spōs⁹ & spōsa cū debēt bñdici veniūt ad valuas ecclēie. i. ostia ecclē. tūc dicit q̄ nūq̄ cōsensit in spōsū m̄rimonia liter: sed spōsus vult p̄bare cōtrariū scilicet q̄ in matrimonio illi⁹ cōsensit. q̄rit vtrū spōsa sit audienda: & dicit q̄ nō cū illi⁹ simplex assertio nō debeat legitimis testib⁹ p̄ualere. Secūdo ponit ali⁹ casus. Quidā despōsant ali quas in vxores spōse bñdictiōe recepta statim ante carnalē copulā aufugiūt à spōsis dicētes se in illos nullatenus cōsensisse sed cōpulsē p̄ metū p̄ferebāt verba cōsensūs sed dissentiebāt aio: q̄rit vtrū istē spōse sint audiendē: Rñ. q̄ sic. & si talis met⁹ p̄bat⁹ fuerit qui possit cadere in cōstātē à spōsis merito sunt separā dē. Ber. ¶ No. primò q̄ spōsus & spōsa an consummationē matrimonij benedicūt an valuas. i. fores ecclēie. alicubi tñ benedicunt ante altare pallio superposito. de quo i. c. vir aut. de secūdis nup. hęc sunt tñ de solēnitatē & nō de substātia matrimonij vt in. c. j. s. eo. & vide quod legif & no. in. c. aliter. xxx. q. v. ¶ Secūdo no. q̄ testes p̄ducti ab vna partiū etiā si sint extranei p̄ferunt simplici assertiōi alteri⁹ etiā sup cōtractu matrimonij: valet ergo matrimonij qd̄ p̄bati pōt corā duobus dūtaxat cōtractū: nā litera hęc admittit simp̄r testes idoneos: ergo duo sufficiūt. iij. q. iij. c. si testes. s. vbi. numer⁹ & in regula pluralis locutio. de re. i. u. li. vj. ¶ Tertiò no. & tene mēti si. c. q̄ nō oīs met⁹ excusat etiam mulierē: sed oportet q̄ fuerit talis q̄ potuit cadere in cōstātē: & dic incōstātē. i. mulierem, non autem in constantem virū, quia minor met⁹ excusat mulierē q̄ virū. vt dicit gl. notabilis. s. eo. c. cū locū. ¶ Sed quero p̄ declaratiōe primē partis qd̄ si marit⁹ nō pōt p̄bare matrimonij p̄ testes: dicit Hostiē. q̄ nō p̄sumit matrimonium etiā probata cohabitatiōe sed poti⁹ stuprū. vt in. c. aliter. p̄al. nisi lōgo tēpore puta per. xl. annos tenuisset eā in lecto & mēsa vt vxorē. ad hoc. l. in liberē. ff. de ritu nup. q̄ ad hunc casum debet restringi. & facit quod legif & nota. in. c. illud. de p̄ump. vbi plenē de hoc. & no. hoc dictū q̄ per possessionē saltē lōgissimā p̄bat proprietatem matrimonij: secus est regulariter in prophanis nisi probare p̄scriptio. vt plenē no. in. d. c. illud. ¶ In glo. j. in fi. sed secundum istum intellectū primus casus huius. c. nō esset diuersus à sequenti dic melius q̄ poterit indirectē p̄bare non consensum, puta probando absentiam à loco tēpore cōtract⁹. vt in. c. ex tenore. de testib⁹. & dic vt ibi. Vel p̄bando q̄ tēpore cōtract⁹ erat minor septē annis: & sic nō poterat cōsentire. vt in

7 c. tuē. s. eo. ¶ In gl. ij. No. gl. iūcto tex. q̄ licet met⁹ annullet ipso facto matrimonium: tamen per copulam subsequentem cōualefcit. s. vt ex nunc: & dicit Vincen. hoc verū nisi probet se vi fuisse cognitā. quod no. sed dubito quid in vi cōditionali. Nā dictū Vin cētij pōt intelligi in vi p̄cisa, vt puta quia fuit detēta & oppressa. nā poti⁹ dicitur quis tūc pati q̄ agere. vt in. c. sacris. s. quod me. cau. sed in vi cōditionali q̄s agere dicit puta metu mortis cōsensu, & credo q̄ nō sit matrimonij: q̄a met⁹ etiā cōditionalis excludit libertatē cōsensūs vt in. c. cū locū. s. e. & hoc puto verissimū. licet Hof. in alijs terminis aliud videatur sentire. j. e. in. c. is qui. Abbas.

¶ SUMMARIUM.

- 1 Libertas in matrimonijs & sponsalibus debet esse: unde promissio pœnæ in eis non obligat. 4.
- 2 Metus etiam pecuniæ soluendæ impedit libertatem consensus: & an metus perditionis alicuius rei faciat matrimonium esse nullum?
- 3 Pœnæ stipulatio nedum inter ipsos contrahentes non valet sed etiam inter ipsorum parentes. 9.
- 4 Libertas nō solū requiritur in matrimonijs tēpore promissionis de eo contrahendo, sed etiam tempore contractus. Cogi nō debet spōsi ad matrimonij cōtrahendū vbi spōsalia nō sunt iurata.
- 5 Ecclesiasticus iudex nō solū est iudex competens in causa matrimoniali sed etiam vbi agitur de consecutiuis ad ipsum matrimonium, & per consequens occasione pœnæ in eo promissæ, & de dote.
- 6 Semptēni⁹ etas habilis est ad contrahendū sponsalia de futuro licet aliqui teneant contrarium. Instantia est inhabilis ad matrimonia & sponsalia contrahenda.
- 7 Arrha an possit interuenire in matrimonio contrahendo & quid secundum leges: & quid secundum canones iudicatur.
- 8 Arrha si quis velit à cōtractu resilire restituētur duplicata: & quadruplicata si hoc fuit cōuētū: & an recipiēs eas lucrifaciat secuto matri.
- 9 Pœna an omnino sit prohibita in sponsalibus & matrimonijs inter ipsos contrahentes & eorum parentes ac propinquos? Promissio facta sub certa pœna quod aliquis certum contractum ratificabit an & quādo teneat. Promissio facta donati aliquid si matrimonium vel alium cōtractum contraxerit an obliget vel teneat?
- 10 Pignus an possit interuenire pro securitate matrimonij cōtrahendi & quid iuris sit si interueniat?
- 11 Interesse an possit peti si spōsalia fuerint cōtracta per stipulationem?

¶ C. A. P.

XXIX.

Emma.

¶ In matrimonijs & spōsalibus debet esse libertas. unde in eis p̄missio pœnæ nō obligat. duo facit. In priā ponit mulieris querelā. In secūda dat iudicē ibi: Cum itaque. ¶ Casus literalis. Teberga filia gēme dū esset intra septimū annum cōstitutā cōtraxit spōsalia cū petro filio. b. de alferio presentibus ipsa gēma & b. p̄dicto: & pœna fuit appositā à parentib⁹ vt pars quē cōtraueniret, pœnā alteri parti p̄solueret: possi modū. d. t. cōtraxit matrimonij cū alio. c. nomine. unde hac occasione dictus. b. à p̄dicta gēma pœnā in stipulatione appositā nititur extorquere. unde cōqueſta est dño papē. dicit papa cū matrimonia libera debeāt esse, & ideō stipulatio pœnæ in matrimonio vel sponsalibus appositā merito sit improbāda: Mādat Papa quaten⁹ si est ita iudex dictū. b. per excōicationē cōpellat vt à petitiōne dictē pœnæ desistat. Ber. ¶ Not. primò q̄ timor etiam pecunię soluendę impedit libertatē cōsensūs: puto tñ q̄ si dñs tēporalis incurreret metū amissionis alicuius rei nisi cōtrahat matrimonij q̄ per hoc matrimonij cōtractū nō esset nullū: q̄a iure nō cauet q̄ metus perditionis alicuius rei cadat in cōstātē virū, nisi forte esset perditio oīm bonorū vel maioris partis. vt in. c. abbas. q̄ me. cā. facit qd̄ legi. & no. in. c. frequēs. de resti. spo. li. vj. & ad istū tex. dic q̄ papa improbat oīm stipulationē pœnalē: q̄a posset in aliquo auferre plenitudinē libertatis nō tñ sequi q̄ propter talē metū matrimonij sit nullū. vt p̄bat in. c. proxi. s. eo. & c. veniens. ¶ Secūdo no. secūdū vnū intellectū q̄ nedū inter ipsos cōtrahētes nō valet stipulatio pœnalis: sed etiā inter parētes ipsorū cōtrahētiū. qd̄ clarius p̄bat in. l. titia. ff. de ver. ob. de quo j. ¶ Itē not. q̄ libertas requiritur in matrimonio nō solū tpe p̄missionis de eo contrahendo:

SEBA. SAPI.

¶ Non oīs metus. Vide dictū in. c. si. in priō no. s. de appel. & i. c. j. col. ij. s. de offi. deleg.

SEBA. SAPI.

¶ Met⁹ p̄ditionis. Qñ dicit iust⁹ metus vide Ale. i. cōf. xvj. colū. pe. in. iij. vol. & i. cōf. xcviij. p̄ totū eo. vo. iij. & in cōf. clvj. col. ij. verfi. tertiò p̄suppono. in. v. vol. & in cōf. cxxvj. co. ij. eo. vo. & q̄ metus p̄ditionis oīm bonorū sit iustus met⁹ tradit Ias. in l. titia. in prin. col. iij. ver. septimò ad de. ff. de ver. obli. ¶ Maioris partis bonorū. Bal. in. l. isti q̄dem. s. si is. ff. qd̄ me. cā. oīm bonorū vel maioris partis est iust⁹ metus. & idē est ac si inferretur timor mortis. institū. de excu. tu. s. itē si p̄pter litē. l. fi. C. de reuo. don. & Inn. in. c. cū dilectus. s. qd̄ met. cā. dicit q̄ iust⁹ metus est p̄ditio oīm bonorū. Qld. cōf. lxxxviij.

trahendo: sed etiā tēpore cōtractus. nā hoc principiū fuit volūta-
riū. ¶ Ex quo pōt colligi arg. q̄ ex spōsalibus nō iuratis nō debet
quis p̄cise cōpelli ad cōtrahēdū matrimoniū. de quo vide qd̄ dixi
in. c. requisivit. s. e. ¶ Vltimō not. & tene menti q̄ ecclesiasticus
iudex pōt adiri nedū vbi contendit de substantia vinculi matrimo-
nialis: sed etiā vbi agit de cōsecutiuis ad ipsum matrimoniū: vt pa-
tet hīc vbi papa fuit adit⁹ cōtra laicos super extortione p̄cne: &
idē cauet si agit de dote. a de quo in. c. de prudētia. de dote post di-
uor. resti. ¶ In gl. j. ibi. si post septennii. pondera gl. nā apertē sen-
tit relata ad tex. q̄ proximus septēnio seu cōstitutus in septennio,
ex quo nōdū compleuit septēniū est inhabilis ad cōtrahēdū spon-
salia etiā de futuro. cui⁹ contrariū tenuit gl. s. eo. in. c. spōsam. Sed
ista gl. plus mihi placet vt tetigi. s. e. i. c. iuuenis. & idē hīc Goffre.
tenuit dicēs q̄ tria impediēbāt hīc p̄cne cōmissionē. primō liber-
tas matrimonij. secūdō q̄ nō tenuit principale: scilicet sponsalia.
tertiō infantilis atas: nā infans nō pōt obligari. de quo in. l. j. ff. de
noua. papa tñ hīc se fundat super libertate matrimonij dūtaxat:
nam non contendebatur hīc de defectu etatis: & fortē p̄cna fuit
hīc appōita inter parētes eorū: nam hīc extorquebat à matre vt
innuit litera. ¶ In glo. fi. ibi: sed secus est secūdū leges. hāc glo.
mor detur ab Hostiē. q̄ idem videt secūdū canones. vt ipsemet
glossator notauit in. c. accedēs. de procur. & in. c. ex parte. de con-
uer. cōiug. sed glo. potest saluari dupliciter secūdū Io. and. primō
q̄ glo. loquit allegādō nō decidendo. Secundō & melius, q̄ debet
intelligi aliud esse secūdū leges: q̄ leges improbāt p̄cnam & ap-
probant interuentum arrharum: & dixit de legibus: q̄ canones
non faciunt hanc differēciam: non tamen sensit aliud esse secūdū
canones: sed difficultas est in videndo rationē quare pro contra-
hendo matrimonio potest interuenire arrha & nō p̄cna, cū eadē
videatur ratio in arrha: nā si is qui tradidit arrhas retrocedit à cō-
tractu eas perdit, & sic patitur p̄cnam. Si verō is qui recepit vel
let resilire debet eas reddere duplicatas, & etiā quadruplicatas si
hoc fuit conuentū. vt in. l. mulier. C. eo. & sic satis in effectu soluit
p̄cnam si habet reddere quadruplicatas. Ioā. and. post Goff. dicit
q̄ ratio b diuersitatis est q̄ arrhæ solent tradi in parua quātitate,
p̄cna verō in magna. Item arrhæ tradūtur de presenti, sed p̄cne
promittunt in futurū: sed quis facilius est ad promittendū q̄ ad
exbursandū. Host. reddebat aliā rationē videlicet q̄ in traditione
rei suæ quisq̄ potest apponere pactū qd̄ vult. l. in traditionib⁹. ff.
de pactis. Vnde arrhæ tradūtur, sed p̄cna promittitur. Itē si reci-
piēs contrahit matrimoniū lucratur arrhas, & sic lex p̄sumit q̄
propter lucrū induceretur ad cōtrahēdū matrimonium spōte,
sed metu p̄cne violentatur quis ad cōtractum. Aduerte. q̄ hāc
ratio non concludit vt dicit Io. and. & bene: nam recipiēs timore
ne habeat eas reddere duplicatas vel quadruplicatas inducitur con-
tra animum suum ad contrahēdum matrimoniū. Item pondera.
quia Hosti. sensit q̄ recipiens arrhas eas sibi lucrificat secuto ma-
trimonio: sed ipsemet sentit oppositum in summa. eod. titu s. j. &
hanc contrariam sententiam tenet Federi. post Ioan. pagliarum.
confi. clxiiij. nam dictum Hostiē. hīc nullibi probatur & videtur
ibi approbare rationem diuersitatis superius allega. & hoc bene
notabis. ¶ Et vt habeat plenē materia hui⁹. e. quia est quotidiana.
cōclusiue examinabo quatuor quæ possunt cōtingere in materia.
Primō nūquid indistinctē possit interuenire arrharum traditio.
Secundō nūquid p̄cna indistinctē sit reprobata. Tertiō nun-
quid possit interuenire pignus vt sic matrimonio non sequuto
recipiens lucretur pignus. & Quartō nūquid saltem interesse
possit peti à retrocedente. ¶ Cirā primū & secundum dicit Io.
and. hīc considerandam qualitatem personarum & quantitatem
arrharum seu p̄cne. c Si enim inter viles personas interueniret
traditio magnarum arrharum, non valeret, quia est eadē ratio q̄
in appositione p̄cne: nā sæpe tradit pro arrhis q̄titas mille flore.
& si inter magnas personas interueniat modica p̄cna valeret. q̄
est eadē ratio quæ in arrhis: nā solutio modicæ p̄cne non habet
intimidare magnum virū: & hanc opi. videntur sentire & tenere
Cy. in. d. l. mulier. sed Bar. in. d. l. titia. videtur omnino reprobare
appositionem p̄cne quantūcūq̄ in modica quantitate sit appo-
sita. quia lex indistinctē prohibet stipulationem p̄cnalem. vt in
d. l. fi. C. eo. & in. d. l. titia. & hoc respectu arrharum videtur velle

q̄ indistinctē admittat dūmodo nō excedat a
quātitatem dotis vel donationis ppter nu-
ptias: & vbi ista nō iteruenirēt nō debēt ex-
cedere p̄cna legalē. de qua in. l. iubem⁹. C. de
repu. nā si dissoluētī matrimoniū lex nō ap-
ponit p̄cna ita grauē. vt in. l. cōsensu. & i. d.
l. iubem⁹. ergo forti idē dicēdū i recedēte à
sponsalibus. dicit posse limitari. d. l. fi. C. eod.
Itē ad hoc vt valeat effectus arrharū est op⁹
q̄ verē interueniat, ita q̄ quātitas sit nume-
rata & tradita parti. sec⁹ vbi pars cōfitef tātū
se recepit d⁹ vt cōiter hodie sit & constaret
contrariū. & idē voluit Fede. cōfi. clxiiij. & vi
de ad materiā in cōfi. clxxxix. q̄ hāc opinio
multū mihi placet: quia vbi arrha interuenit
est quasi eadē rō q̄ in appositione p̄cne: quia
de facili quis cōfitef se recepit arrhā in
magna quātitate: imō plus dicit ibi Bar. q̄ si
vtraq̄ pars cōfitef se recepit ab altera nō
valet etiā si verē interuenisset solutio: quia
si solui tibi mille & recepi à te alia mille nō
videor soluisse. arg. l. qui sic soluit. ff. de solu. b
multi tñ tenēt cōtra hoc vltimū. de quo per
Bal. in. d. l. fi. & vidi varia cōsilia in hoc cōtra
Bar. sed nolui tūc cōsulere cōtra. q̄ tūc cre-
didi & credo suā esse veriorē opinio. nā (vt
dixi) ratio legis fuit: q̄ facilius quis promit-
tit q̄ exbursit vt dixi: sed ex quo tātūdem re-
cepit ab alia parte nō videtur exbursare, &
maximē hoc procedit hodiernis temporib⁹
in quib⁹ cōtrahētes cōfitef recepit alter
ab altero magnā quantitatem arrharum q̄ in
veritate nunq̄ fuerūt numeratę sed est nuda
& simplex cōfessio. & Bar. intantum inheret
huic opinio. q̄ subnectit fundum non posse
dari loco arrharū etiam si tradens cōstituat
se nomine alterius possidere. quod satis pla-
cet: quia l. fi. loquit de arrhis traditis in quāti-
tate & annullat aliam p̄cnam ergo extra il-
lum casum non debemus arrhas approbare:
& cum p̄missa sententia Bar. videtur hīc
trāsire do. Ant. respectu arrharum: multum
mihi placet opi. Io. an. vt cōsideretur quali-
tas & quantitas personarū maximē respectu
recipientis qui haberet reddere duplicatas
vel quadruplicatas. moueor. quia per ratio-
nem naturalem legis debem⁹ recedere à ver-
bis legis & seruare sententiam. vt no. in. l. nō
dubium. C. de legi. & in regula fi. de reg. iur.
lib. vj. sed appositio p̄cne in quacūq̄ parua
quantitate non tenebit: quia odia non debēt
extendi. vt in. l. quod verō contra. ff. de legi.
& i regula. odia. de re. iur. in. vj. ¶ Venio ad
secundū respectu p̄cne. s. vidisti quid sen-
sit Io. and. & quid Bar. sed ampliādō materiā
colligendo dicta doct. hīc. & in dicta. l. titia.
dic q̄ aut apponitur p̄cna inter ipsos con-
trahentes, & indistinctē nō valet secundū
opinionem communiorē. Aut inter parē-
tes ipsorum contrahentium. & idem vt hīc
secūdum vnū intellectu: vt in. d. l. titia. Aut
inter alios, & tūc aut isti sunt ita cōiuncti cū
contrahentibus q̄ verisimiliter isti inducerē-
tur ad contractū ne cōiuncti vel amici sol-
uant p̄cna. & idem quod. s. argu. in. l. hāres
meus. in. fi. ff. de cōditio. & demōstra. aut nō
sunt ita cōiuncti, & cōmuniter tenetur q̄
inter eos valet appositio p̄cne. quod p̄ce-
dit etiā si extraneus promiserit f nomine mu

¶ De dote. Imola.
Host. & Io. an. i. c.
de prudentia. hic
all. q̄ de cā dotis
pōt principaliter
cognoscere iudex
secularis. sequitur
Bald. Imo. & Pau.
in. l. j. ff. sol. mat. li-
cet ibi Ang. teneat
cōtrariū q̄ nō pōt
de ea cognoscere
nisi in cōsencun-
tiā. ita loquitur. d.
c. de prudētia. de
quo latē per Alex
in. d. l. j. in. iij. col
facit. c. si annū de
iudi. lib. vj. ibi in
spūalibus & depē-
dētib⁹ ab eis dē. c.
nup. s. de don. ibi.
cū ecclesia debeat
dotes protegere.

¶ Rō. Ista est cōis
rō vt tatef Are. in
l. titia. ff. de ver. ob.
in. v. co. pro qua
rōne addo text.
opt. i. l. sed si ego.
l. fi. ff. ad vel. vbi
q̄ mulier p̄hibet
obligari pro alio
non habet locū si
mulier det aliqd
actualiter pro alio
quia p̄sumit q̄ fa-
cili⁹ promittat q̄
det.

¶ S E B A. S A P I.

¶ Sen p̄cne. vide
ad hoc Soc. in cō-
fi. iij. p totū. & An-
ge. i. l. j. ff. de in ius
voc. Ro. in. l. nolle.
ff. de acqui. hered.
& Imo. in. l. hāres
meus. s. fi. ff. de cō-
di. & demō. Bal. in
l. h. C. de sponsali.
latē Mod. in. d. l.
titia. ff. de ver. obl.

¶ Recepit. Adde
Ant. de but. confi.
lxxj.

¶ P̄cne. Adde vi-
dendū eūdē confi.
xlviij. j. li. i. fi. cōfi.

¶ Si extrane⁹ pro-
miserit. Vide Bal.
in. l. fi. C. eo. ti. vbi
hoc limitat. And.
Barba.

Panormi. super quarto.

lieris sub certa pœna. licet Host. hoc casu te-
neat cōtrariū sed cōiter indistinctē tenetur
primū. ad vñ tamē singulariter aduerte q̄ si
extrane⁹ promittit sub pœna q̄ titia mulier
cōtrahet matrimoniū cū sempronio si facit
a quantū in eo est nō incurrit pœnā. a q̄ diffi-
cultas ex quo factū est in obligatione impe-
dit cōmissionē pœnē: vt est tex. no. in. l. si ve-
heda. in. fi. ff. ad legē rhodi. de iac. & in. l. ij. ff.
si q̄s cau. & hāc op̄inonē in terminis nostris
tenuit Io. paglia. de senis vt refert Fedē. in lo-
co p̄allegato p hoc. quia sicut promittēs b
per iuramentū euitat periuriū si facit quātū
in eo est. vt not. glo. in. c. ex literis. el. ij. & c.
sicut. s. eo. ergo eodē mō debet euitare pœ-
nē cōmissionē. pro quo facit. c. significāte. de
pœnis. & hāc etiā op̄inonem tenuit hīc do.
Ant. & ad hoc etiā adduco authoritatē Bar.
in similib⁹ terminis in. l. cōtinu⁹. §. illud. ff. de
verb. obl. Et no. hoc. nam cōmuniter accidit
q̄ quis p̄mittit p filio vxore seu amico. q̄ ra-
tificabit certū cōtractū sub pœna: q̄ si iste
p̄missor facit quantū in eo est euitat pœnā.
hēc p̄cedūt vbi pœna cōsistit in perdēdo seu
in diminuendo patrimoniū suū: sed q̄ cōsi-
stet in lucro p̄dēdo. puta dono vel lego tibi.
c. si contraxeris matrimoniū cū sempronio.
nunquid valeat? est dicēdū q̄ inter extraneos
valet seu alios a cōtrahētib⁹: vt p Bar. in. l. ti-
tia. §. titio. ff. de ver. ob. Sed inter ipsos cōtra-
hentes non valet. vnde si dico promitto tibi
cētum si mecū cōtraxeris non valebit ma-
trimoniū: vt probat in. l. si ita stipulat⁹. in. §.
si tibi nupsero. & ibi per Bar. ff. de verb. obl.
ratio. q̄a intuitu libidinis videt illā inducere
ad matrimoniū. q̄e ratio cessat inter alios a
cōtrahētibus. hoc tñ dictū limita singulari-
ter. nisi is cui facta esset promissio foret no-
bilis: quia tunc videt dare potius animo cō-
p̄sandi ratione nobilitatis. p hoc quod no.
Bar. in. l. j. C. de dona. ante nup. & in. l. si volū-
tate. C. de do. p̄mis. & in. l. si diuortium. ff. de
verb. obl. ¶ Venio ad tertiū nūq̄d pignus
possit interuenire pro securitate matrimo-
nij cōtrahēdi. & in hoc variē reperiunt opi.
In. hīc tenuit q̄ sic. q̄a loco arrharū pōt pign⁹
tradi. allegat. l. j. C. de remis. pi. q̄e nihil facit
sed fortē errore scriptoris. l. ista fuit allegata.
sed bene facit. l. j. C. si rector pro. quā fortē
allegat Inn. & eam adducit Spec. eo. ti. §. j. vbi
sequit illā op̄inonē. mouet q̄a per pignus q̄s
se nō obligat sicut per pœnā: nā traditur si-
cut arrha & cōsultitur patri per retētionem
nec est necesse mouere actionē: & quāq̄ Ioā.
an. dicat Host. tenuisse cōtrarium tñ in sum-
ma eo. ti. §. j. tenet hanc op̄inonē vt p̄datur
pignus si matrimoniū poterat sequi de iure
& deficit pro tradēte. secus si nō poterat se-
qui. arg. in. c. & si necesse. de dote post diuor.
rest. lo. and. dicit distinguendū secūdū quali-
tatem personarū & quātitatē pignorū. put
s. dixi in arrhis secūdū eū. & q̄ possit inter-
uenire pignus sequitur Fedē. cōsi. cxlix. gl. in
l. titia. p̄alleg. distinguit vtrū pignus de-
tur p pœna & non teneat. an pro arrhis &
tenet: alij aliter. Bar. ibi dicit q̄ pōt interue-
nire dūmō pign⁹ cōsistat in quātitate & reali-
ter tradat. q̄e op̄inio nō placet hīc do. Ant.
qui videt in effectu cōcludere q̄ nisi pro in-

teresse p̄stādo nō potest pignus interuenire: quia cū sim⁹ extra
casum. l. fin. C. e. nō valet promissio alicuius pœnē. nā illa. l. solūm
permittit arrhas. Item pignus nō posset duplicari ex alia parte. &
sic contract⁹ nō esset equalis ex vtrāq̄ parte prout illa. l. si. requi-
rit. & hēc op̄inio satis mihi placet in fauorē libertatis matrimo-
nij. nec ob. l. j. C. si rector prouin. quia ibi cōtract⁹ arrharū appel-
latur pignus nō aut disponit vtrū pignus possit interuenire: pro
hoc facit. quod no. gl. in. l. si stipuler. ff. de ver. ob. q̄e dicit q̄ oīs
1 stipulatio in talibus est reprobata. ¶ Nūc descendendū est ad vl-
timū: nunquid possit saltem peti interesse si sponsalia fuerūt cō-
tracta per stipulationē: & quō ad ius canonicū nō refert vtrūm
interuenit stipulatio vel nudum pactum. vt in. c. j. de pactis. in
quo etiā doc. sunt varij. nā gl. in. d. l. titia dicit q̄ sic. aliud sensit in
d. l. si stipuler. & ibi Dy. tenuit q̄ interesse cōsistens in dāno emer-
gēti potest peti: secus respectu lucri cessantis: primū nō pōt dici
c pœna. nec species pœnē: nec etiā lucrū sed refartio dāni. Tac. de
arena. & Cy. & cōiter doc. in. l. j. C. de sponsa. & in. d. l. titia. & hīc
tenet indistinctē q̄ nō possit peti nisi dolosē pars se habuerit. nā
tunc altera pars poterit petere interesse actione de dolo: nō autē
principaliter ppter stipulationē: q̄a ex concessione iuris pōt pars
recedere a sponsalibus. vt. l. j. C. e. Itē ne aliquo modo intimidetur
matrimonium propter solutionem interesse. & hēc op̄inio satis
placet: tum in fauorem matrimonij. tum quia sum⁹ extra casum
illius legis fin. & vide Host. in summa. eo. ti. §. j. vbi sequitur prae-
missam op̄inonem. Abbas.

SYMMARIVM.

- 1 Carnalis copula superueniens facit transire sponsalia de futuro in matri-
monium. sed non nisi carnalis copula.
- 2 Præsumptio iuris & de iure tātū operatur quātū veritas in foro iudiciali.
- 3 Præsumptū matrimoniū tenet licet secūdū verū matrimoniū superueniat. 4.
- 4 Probatio non admittitur contra præsumptionem iuris. 5.
- 5 Secundum matrimonium contractum post primum præsumptum est de iure
nullum. & hoc an sit verum in foro pœnitentiali.
- 6 Præsumptionis quot sunt species. & probatio contra eas quō admittitur.
Fictio iuris est quādo ius certū de aliquo facto fingit statuēdo oppositum.
Præsumptio quid sit.
Præsumendi facultas datur iudici a iure ita quōd secundum illam præsum-
ptionem si est violenta potest ferre sententiam: & quomodo?

CAP.

XXX.

ISqui. ¶ Sponsalia de futuro trāseūt in matri-
monij per carnalē copulā subsecutam:
sed non per nīsum carnalis copulē tātū. hoc dicit
cum. c. h. j. eodem. Primō ponit thema. ex quo ta-
citē elicitur quēstio. Secūdō illā soluit & rōnem
submittit. ibi: Ad primā. ¶ Casus literalis. Quidam iuuenis de-
dit fidem mulieri quōd eam duceret in vxorem & eam postmo-
dum carnaliter cognouit: postea in facie ecclesiæ cum ea matri-
monium contraxit. Quæritur quam istarum debeat habere. dicif
quōd ad primā redire tenetur: quia licet præsumptum primū
matrimonium videatur: tamen contra talem præsumptionem
probatio in contrarium non est admissa. vnde sequitur quōd ma-
trimoniū postea de facto cōtractum nullū fuit. Ber. ¶ No. pri-
mō quōd præsumptio iuris & de iure operatur tātū quātū ve-
ritas in foro iudiciali. nā vides hīc q̄ concurrentibus matrimo-
nio vero & præsumpto statur priori: licet illud sit præsumptū
& secundum sit verum: quod ergo disponitur in casu vero habet
locum in facto præsumpto per id quod not. in. l. si possessor. ff.
de religio. & sumpti. fune. ¶ Secundō no. q̄ q̄nq̄ cōtra præsum-
ptionem iuris non admittitur probatio in contrarium. quod q̄n
fit. j. dicam cum glo. ¶ Sed quia hīc dicitur q̄ secūdū matrimo-
nium cōtractum post primum præsumptū est de iure nullum: nū-
quid hoc sit verum etiā respectu fori pœnitentialis? Circa quod
considera q̄ aut vir cognouit sponsam de futuro affectu marita-
li ita quōd eā tanq̄ vxorem cognouit. & tunc nō est dubium q̄
secūdū sit nullum cum primum in veritate teneat ex consensu ta-
citē p̄stato i copula. Aut cognouit spōsā nō affectu vxoris nec ha-
bens

¶ Pœnā. vide glo.
in. c. significātibus
de offi. dele. And.
Barba.
ZACHARI.
¶ Adde plenē q̄d
notauit in apostil.
istū in. c. ex literis.
nu. vj. in vers. i nul-
lo obliget. eodē.

SEBA. SAPI.

¶ Sicut p̄mittēs.
Vide Aret. i cōsi.
cxliij. inc. ex facto
p̄ponit. Bar. i cō-
si. cxxvj. i. ci. mar-
tinus p̄misit se fa-
cturū. Aret. in. l.
si ita stipulat⁹ fue-
ro te sisti. §. pos-
sum. ff. de ver. ob.
vbi tenet cōtra ca-
nonistas.

SEBA. SAPI.

¶ Refartio damni.
An q̄d debet pro
interesse dicat pœ-
na. vide Soci. &
Aret. in. l. iij. §. ca-
to. ff. de verb. ob.
in notabilibus.

bens animū consentiendi in eam tanq̃ vxorē: & tūc quò ad forū iudiciālē secundū iudicatur nullū, & primū erit validū, vñ tūc filij erūt legitimi: & pro hoc iste tex. quò ad deū verò tenet Vin. q̃ secundū matrimoniū teneat & nō primū. vnde potius debet pati ex cōmunicationem q̃ adherere primæ sponſæ, cū sponſalia illa sint soluta per sequēs matrimoniū. & idē tenuit Hostiē. primò sed postea videt̃ mutasse opinionē dicēs q̃ in vtroq̃ foro parendū est papæ q̃ potuit statuere quicquid voluit in matrimonio nō consummato. vt no. in. c. ex publico. de cōuer. coniug. sed p̃cedentē opinionē approbat do. An. & illa vñ mihi verisima. nā papa nō p̃t supplere cōsensum quo matrimoniū cōtrahit̃. facit. c. literas. in fine. de resti. spol. Itē tex. hīc non annullat secundū matrimoniū dispositiue: sed loquit̃ illatiue: scilicet si primū est p̃sumptū de iure. ergo sequit̃ q̃ secundū est nullū. ita q̃ illatio nullitatis est fundata super p̃sumptione: sed si p̃sumptio est falsa: ergo quicquid sequitur corrūit. vt in regula accessorium. de regu. iu. libr. vj. ¶ **¶** Secundò queritur nunquid aliqua p̃batio posset admitti cōtra illā p̃sumptionē. videt̃ primò q̃ sic: per illud qd̃ not. Cy. & cōiter legistē. i. aut. sed iā necesse. C. de do. ante nu. vbi ponit dictū notabile q̃ contra p̃sumptionē iuris & de iure admittit̃ probatio^b in contrariū per cōfessionē partis, & idē vult^c gl. ordinaria in corpore vñ sumit̃ illa aut. videlicet in aut. de equa. do. in. s. j. sentit Inno. in. c. q̃a pleriq̃. de immu. ecc. vbi ponit dictū singulare dicens q̃ licet snia trāsuerit in rē iudicatā: tñ si pars p̃ qua lata est snia fateat̃ eā iniustā debet illa snia retractari. ^d qd̃ singulariter notabis. ¶ Sed aduerte: nā illud cōe dictū procedit qñ ius p̃sumit in fauorē alterius, tunc em̃ ille cōfitemdo contrariū tollit p̃sumptionē iuris: sed in casu nostro nō agit de fauore cōtrahentiū sed matrimonij. vnde cōiuges cōfitemdo nō possunt p̃iudicare matrimonio. vt in. c. sup̃ eo. de eo qui cog. consan. vxor. sua. & sic in casu illius. c. nō staret soli cōfessioni vtriusq̃ etiā si dicerēt q̃ cognouerūt sed nō affectu maritali: secus si vellēt probare indirectē nō cōtra p̃sumptionē iuris, vt puta probando q̃ p̃ pri⁹ renuntiauerūt spōsalibus: vel q̃a mulier nō poterat esse vxor, q̃a cōsanguinea vel quid simile. nā cōtra p̃sumptionē iuris & de iure admittit̃ probatio in cōtrariū indirectē. vt est gl. no. i. cle. vnica. de proba. qd̃ no. ¶ **¶** In gl. secunda ibi. p̃sumit. scilicet mulierē dotem stipulantē: aduerte. ista gl. p̃sequit̃ quatuor species p̃sumptionis & cōfundit fictionē cum p̃sumptione. nā duo exempla priora posita in gl. loquuntur de fictione. Itē non rectē ponit p̃sumptionē hoīs: sed p̃sequitur non quatenus homo p̃sumit: sed quaten⁹ de hoīe p̃sumit. & sic etiā dicendū est in p̃sumptione facti. nam factum nō p̃sumit: sed ex facto p̃sumit. & idē in p̃sumptione nature, & fortē ob hoc gl. no. i. c. ferrū. l. dist. parupedit distinctionē huius gl. vnde ego concluderē q̃ quedā est fictio quedā est p̃sumptio. Fictio est qñ ius certum de aliquo facto fingit statuendo oppositum. exēplum cum fingit vxorē stipulatā dotē reddi sibi: licet sit certū q̃ nō fuerit stipulata: sed in fauorē mulieris hoc fingit. P̃sumptio verò est sup̃ dubio, & verisimili. vt in casu huius. c. p̃ hoc qd̃ no. gl. in. l. vnica. s. accedit. C. de rei vxor. actio. vbi gl. ita distinguit & bene. P̃sumptio verò subdiuidit̃. nam quedā est p̃sumptio iuris, qdam hominis. p̃sumptio iuris est duplex, quedam simplex: vt cū ius in aliquo facto dubio p̃sumit: sed nō figit in tātū pedes q̃ statuat super facto p̃sumpto sicut super vero: & contra talē p̃sumptionē admittetur probatio in contrarium. vt probatur in. c. continebat̃ j. tit. prox. & probatur in. c. proposuisti. de proba. quedam est p̃sumptio non simplex. vt quia ius vltra p̃sumptionem, procedit ad statuendum ac si ex facto p̃sumpto verē sibi constaret. & contra illam p̃sumptionem nō

admittitur probatio in contrarium. & de hoc est text. hīc & in clem. literis. de p̃batio. & illā appellam⁹ p̃sumptionē iuris & de iure. vnde scias q̃ ista vltima sunt vocabula magistralia & nō iuris. vnde cōtra omnē p̃sumptionē iuris admittit̃ p̃batio in cōtrariū nisi ius statuat super illa p̃sumptione. vt dicit gl. no. in. d. c. ferrū. & appellat̃ p̃sumptio iuris: q̃a à iure originē habuit. appellat̃ de iure q̃a ius in tātū figit pedes q̃ statuit sup̃ ea & non admittit probantē cōtrariū: sed habet illud ac si esset de mero iure. p̃sumptio hoīs est cū iudex p̃sumit in casibus specificē nō p̃sumptis à iure. nā ius dat facultatē iudici p̃sumedi, intātū q̃ ex sola p̃sumptioe si est violenta p̃t ferre sniam. vt in. c. afferte. de p̃sumpt. i. l. iudicia. C. de rei vñ. & in. l. sciāt cūcti. C. de proba. canonizata. ij. qd̃. viij. c. sciāt cūcti. neq̃ sup̃ his pōt dari certa regula: nā secundū qd̃ indicia stringūt p̃sumptio facit gradū probatiōis: facit qd̃ no. Bar. in. l. admonēdi. ff. de iureiurā. & vide qd̃ plenē dixi de p̃sump. in. c. qto. hēc verò p̃sumptio iuris & hoīs causat̃ qñq̃ ex facto quā gl. appellauit p̃sumptionē facti, qñq̃ ex natura idest ex cā naturali: quā glo. appellauit p̃sumptionē nature: qñq̃ ex gestis & cōlueitudine hoīs & gl. appellauit p̃sumptionem hominis: sed certē illa habent se tanq̃ materia ad p̃sumptionem hominis, iuris, & iudicis. Abbas.

S V M M A R I V M.

- 1 Sponſalia de p̃senti nō soluūtur per sequens matrimonium etiam carnali copula consummatum.
- 2 Sponſalia de futuro etiam iurata soluuntur per sponſalia subsequētia de p̃senti.
- 3 Sponſalia dupliciter cōtrahūtur, alia videlicet de p̃senti & alia de futuro, & quare illa de p̃senti sponſalia dicātur.
- 4 Sponſa dicitur vxor de p̃senti ante cōsumationē matrimonij.
- 5 Vxor an veniat appellatione sponſæ & e contra?
- 6 Loqui quis prius debeat & interrogari in cōtractu matrimonij masculus vel fœmina? & dic quod statur consuetudini.
- 7 Verba nō sunt statuta certa pro cōtrahēdo matrimonio: sed sufficit quod per verba exprimat̃ consensus de p̃senti.
- 8 Iuram. & carnalis copula nihil addit ad substantiā matrimonij.
- 9 Sponſalia de futuro etiam iurata non impediunt matrimonium cum alia contractum.
- 10 Verba etiā in loqui valente nō sunt necessaria ad matrimonium dūmodo signa appareāt, vt puta si mulier annuit capite, vel manū porrexit & passa est se subarrhari per imissionē anuli.
- 11 Verba placet & consentio an sufficiāt ad matrimonium.

CAP.

XXXI.

- 1 **S**inter virum. ¶ Sponſalia de p̃senti nō soluuntur per sequēs matrimonium etiam carnali copula consummatū: sed sponſalia de futuro etiā iurata soluūtur per sequētia de p̃senti duo sunt dicta. Secundum ibi. Verum. ¶ Casus literalis. Si inter virū & mulierē cōsensus de p̃senti interuenerit sub hac forma verborū. Ego accipio te in meū: & ego accipio te in meā. vel per alia verba cōsensum exprimet̃ia de p̃senti siue iuramentū interuenerit siue nō. nō licet alteri postea ad alia vota transire, qd̃ si fecerit etiā si carnalis copula fuerit subsecuta possunt separari: & primum matrimonium in sua firmitate remanet. Sed si inter eos verba interuenerint de futuro vtroq̃ dicēte alteri. ego accipio te in meā: & ego accipio te in meū. vñ filia verba. si alter cū alia postmodū p̃ verba cōtraxerit de p̃senti, nō debēt separari: et si inter ipm̃ & primū iurū interuenerit: sed de fide mētita ei est poenitentia iniūgēda. Ber. ¶ **¶** No. priò q̃ spōſalia cōtrahunt̃ du p̃r: qñq̃ scilicet p̃ verba de futuro. i. per verba exprimet̃ia cōsensū nō de p̃senti: sed de futuro. & ista rectē & p̃prie possūt dici spōſalia. q̃a q̃s spōdet aut p̃mittit se futurū maritū vel vxorē. qd̃a dicunt̃ sponſalia de p̃senti. i. spōſalia cōtracta per verba exprimet̃ia cōsensū de p̃nti.

¶ **¶** P̃sumptionē. Fallit quādo vellet p̃bare se debere restituī ex clausula si qua mihi iusta causa videbit̃. Cy. in. l. j. C. de cōdi. inde. Spe. in ti. de exec. snia. s. fi. Ant. in. c. suborta. s. de re iudi. Alex. in. l. inter stipulatē. s. si stichū. in. j. col. ff. de verb. ob.

S E B A. S A P I.

¶ **¶** P̃sumptionē. Vide Alexan. vbi ponit regulā cum tribus limitationibus. i. l. adiuo pio. s. si pignora. ff. de re iudi. & Fel. in. c. quāto. co. n. s. de p̃sum. vide etiā Iaso. in. l. si prius. col. xv. ff. de ope. no. nun. & Bartholo. vero. cau. xxij. & Lāfran. de ori. in. c. qm̃ cōtra. in verbo cōfessiones. in princ. s. de proba. Fel. i. c. cū iohannes. col. xij. ver. secundus casus. s. de fide instru.

b ¶ **¶** Admittit̃ probatio. facit gl. in. l. j. C. de dolo. vbi Sali. Bar. in. l. absentē. ff. de poenis. Andr. Barba.

c ¶ **¶** Idē vult. Adde Lud. ro. cōsi. cccc.

d ¶ **¶** Retractari. sequit̃ Ro. in. l. admonēdi. in. xj. col. ff. de iureiur. sequitur hic Ant. de bu. reputas hoc dictū singulare. & i. c. fi. s. de succes. ab intesta. sequit̃ Abb. in. c. qto. s. de p̃sump. & in qōne per eū disputata incipiente stāte statuto. in. xvij. col. Bal. in aut. ad hoc de vsur. Bar. ce. po. caute. xxij. Ia. latē. in. l. admonēdi. col. xix. ff. de iureiu.

e ¶ **¶** Sniam. tamē nō pōt ferri cōdenatoria. d. c. afferte. secundū Old. conf. xciij.

Panormi. super quarto.

¶ Annuat. hoc ve-
rū in his q̄ nō req-
rūt verba p sub-
stātia. l. j. §. si quis
ita. & ibi glo. ff. de
ver. ob. in ver. an-
nuisset. l. si stipu-
ler. ff. e. gl. in l. itē
ga. ff. de pac. i. qui-
bus locis gl. voluit
q̄ strigendo quis
humeros dicit cō-
sentire. Imo. i. d. §.
si quis ita. reprehē-
dit illā gl. quia vt
experiētia docet
q̄ est rerum magi-
stra. strigēdo quis
humeros dicitur
dubitare.

¶ Cōsummatū. ga
licet in delictis af-
fectus habeat pro
delicto cōsumma-
to. l. quisquis. C.
ad legē iul. maie. c.
j. §. de eo qui mi. in
pos. tñ sec⁹ est i cō-
tractib⁹ vt est hic
tex. secundū do.
Phi. de fran.

¶ SEBASAPI.
¶ Cōsummatum. 7
de hoc latē p Feli.
in. c. j. col. j. cū seq.
§. de psum. & i tra-
cta. qñ conatus pu-
niatur. & p Mod.
in. l. j. §. si. ff. quod
quisq̄ iuris.

¶ Ad copulā vel,
distingue qñq̄ cō-
trahunt de pñti q̄
iuris interpretatiōe
cōsentisse de futu-
ro vt ppter defe-
ctū legitimitatis
& ista trāseunt in
matrimoniu nō so-
lū p copulā carna-
lē sed & p aliū mo-
dum per oscula &
cohabitationē. &
est vnum cōsiliū
plenum Cornei.
cxvj. i. iij. col. vide
Phil. frā. in. c. vni-
co. §. idē quoq̄. de
despon. i. pu. li. vj.

¶ SEBASAPI.
¶ Si sponſus. Adde
q̄ quando matri-
monium non pōt
habere suū esse
etū vt per impo-
tentia coeundi, in
dubio non iudica-
tur pro matrimo-
nio: vt nō. d. Abb.
in. c. fraternitatis.
col. iij. vers. sed est
dubium. j. de frig.
& malef. quod
dicit esse mirabi-
le.

& ista improprie appellatur sponsalia respectu vinculi matrimonialis: sed pnt appellari spōsalia respectu execu-
tionis matrimonij: quia vterq̄ spondet in futurū respe-
ctu executiōis sed respectu vinculi pmittit de pñti. Et
sic nō. q̄ ante carnalē copulā & traductiōē ad domum
pōt vxor appellari spōsa. & ita in multis locis appellat.
& hoc facit ad statuta odiosa faciētia mentionē de vxo-
re vt nō cōprehēdāt istā sponsam de pñti maximē pro-
pter cōem vsum loquēdi. de quo vide quod dixi. §. e. su-
per rubr. ¶ Tercio nō. arg. secundū Io. an. q̄ in cōtra-
ctu matrimonij debet mascul⁹ primò loq̄ seu interro-
gari. Ad idē. c. licet. de spon. duo. fatef tñ q̄ alibi seruaf
cōtrariū vt paduē: sed nō est vis. q̄ hoc nō est de substā-
tia matrimonij. & forte ob bonā cām in aliquib⁹ locis
seruaf vt mulier primò interroget. q̄ cū sit variabilis
cauti⁹ est pri⁹ pscrutari cōsensum suū, ne vir primò cō-
senties remaneat cū dedecore ea postmodū nolēte con-
sentire. ¶ No. tertio ibi: *vel alia verba* &c. q̄ in contra-
ctu matrimonij nō est statuta certa forma verborū, sed
satis est q̄ p verba exprimat cōsensum de pñti. Itē not.
q̄ iuramentū nō addit ad substātiā vinculi matrimonia-
lis nec etiā copula carnalis. ¶ Vltimò nō. q̄ sponsalia
de futuro iurata non impediūt matrimoniū alia cō-
tractū. de quo in. c. si cui. §. e. ¶ In gl. j. in fi. no. singula-
riter istā gl. gaperit intellectu. c. tuē. §. e. magis q̄ ibi fece-
rit. vult em̄ q̄ etiā in loqui valēte sufficiāt signa prefer-
tim si in masculo exp̄sse cōsentiente mulier annuit capite,
vel porrexit manū & passa est se subarrhari per imi-
sionē annuli. ¶ Et per hoc dico decisam esse questio-
nē docto. grentiū hic quid si mascul⁹ dicat ego accipio
te in meam: & femina dicit placet vel cōsentio. nunq̄
sit matrimoniū: & videbatur q̄ nō q̄a tex. videbat exi-
gere vt mulier pferat cōsimilia verba, sed cōtrariū fuit
his iudicatū vt refert hic Abbas. nā nō refert p q̄ verba
exprimat cōsensum de pñti. vt patet in text. ibi: *vel alia
verba.* Abbas.

¶ S V M M A R I V M. ¶

1 Nisus ad copulam non facit sponsalia de futuro transire in ma-
trimonium.

2 Ius quādo aliquid inducit ex p̄sumptione certa, seu ex ali-
quo facto non sufficit iuri nisi factum sit perfectum & non
sufficit inchoasse.

3 Pœnā impositā a iure vel statuto propter aliquod delictū non
incurrit ille qui delictum tantum inchoauit nisi perficiat.

4 Inceptum delictum habetur pro consummato, & an hoc sit in-
distincte verum in foro fori & in foro poli. 2.

5 Sponsus si deflorauit sponsam, ex quo tamē non fuit subsecuta
seminis commixtio, nō est iudicandum pro matrimonio.

6 Receptio munerum & iocaliū & amplexus an faciāt transire
sponsalia de futuro in matrimonium.

¶ C A P. XXXII.

Adoleſcens. ¶ Nisus ad copulā
nō facit spōsalia de
futuro trāfire in m̄rimoniū. ponit dictū
causam inferens ibi: *Cum qua.* ¶ Casus
literalis. Adoleſcens quidā cōtraxit cum
quādā p verba de futuro. Et nisus fuit sepe illā cogno-
scere sed nō potuit: post modū per verba de pñti cū
alia cōtraxit. querit quā debeat habere: dicit q̄ primā ha-
bere nō pōt: cū illud nō fuit verū matrimoniū ex for-
ma cōtract⁹, nec p̄sumptū. q̄a conat⁹ nō habuit effe-
ctū. & ita secūdā habebit vxorē. ¶ T No. primò & tene-
menti. q̄ vbi ius aliquid inducit ex p̄sumptione certa
seu ex aliquo facto. nō est satisfactū iuri nisi illud factū
sit perfectū. vnde nō sufficit factū inchoasse. sicut dicim⁹
in fili qñ pœna est apposita ipō iure ex aliquo maleficio
ad incurrēdū pœnā nō sufficit maleficiū esse inchoatū
nisi etiā plenē sit cōsummatū vt in. c. perpetuē. de ele.
lib. vj. iuncto. c. cū i cūctis. co. tit. firmat Io. an. in regula

odia. de reg. iur. lib. vj. in mercu. facit ad materiā. l. si q̄
nō dicā rapere. C. de epif. & cle. & tetigi in. c. j. de eo qui
mit. in pos. & rō eorū pōt esse quia hęc odiosa & deuia-
tia à reg. iur. debent restringi. vt in. c. pœnē. de pœni. di.

3 j. ¶ Contra istum tex. opp. de. c. iuuenis. §. e. vbi nisus ad
copulā habuit effectū. Itē delictū habet pro cōsumma-
to saltem quo ad deum ex inchoatiōe. vnde scribitur q̄
viderit mulierē ad cōcupiscēdū eā iā mechatus est eā in
corde suo. xxij. q. v. c. nec solo & c. q̄ viderit. & de pœn.
distin. j. c. si cui. & c. si ppterea. Sol. ppter hęc contraria
Gas. de cal. restringit istū tex. vt intelligat qñ spōsa erat
impubes, ita q̄ nō poterat exp̄sse nec tacitē in matrimo-

6 nio consentire, aliās inter maiores nisus ad copulā indu-
ceret matrimonium p̄cedētibus sponsalib⁹. Sed hęc
opi. destruit istam literā q̄ indistinctē loquit & oēs doc.
tenēt oppositū: nā cū copula sequens inducat matrimo-
niū verū ex p̄sumptione iuris deuiantis à cōmunib⁹ re-
gulis nō debem⁹ extēdere illā p̄sumptionē seu fictionē
ad causam nō exp̄ssam. facit qd̄ no. in. c. nostra. de iniur.
& in. l. iij. §. hęc aut verba. ff. de neg. gest. imò plus sentit

d Inn. hic q̄ si sponsus deflorauit spōsam ex quo tñ non
fuit subsecuta seminis cōmixtio nō est iudicādū p ma-
trimonio. pro hoc etiā facit. q̄a duo sponsalia nō debēt
cōcurrere circa idē vt in. l. j. C. de do. promif. sed in casu
nostro si nisus sufficeret cōcurrerēt duo spōsalia. primū
q̄ copula trāsfunderet spōsalia i matrimoniū. Secūdū q̄
nisus ad copulā haberet pro actu cōsummato. Tene er-
go simplr q̄ q̄tūcūq̄ sponsi sint maiores nisi perfectē
sponsus cognoscat sponsam nō trāseūt sponsalia in ma-
trimoniū. ¶ Sed q̄ro quid si sponsa de futuro recipit
iocalia & amplexata est sepe sponsum nūquid ex his spō-
salia trāseūt in matrimoniū? Cōclude sic. aut sunt spōsa
lia de futuro verbis & mente cōtrahētiū, & ppter hęc
& similia non transeūt in matrimoniū, sed videt ample-
xari virū spe futuri matrimonij. & de hoc est casus in. c.
j. de ma. contrac. contra interdi. ecc. Aut p̄cesserūt spon-

4 salia de pñti verbis & mēte cōtrahētiū sed iuris inter-
ptatiōe sunt de futuro ppter minorē etatē vtriusq̄ vel
alteri⁹. & tūc si perueniūt ad etatē legitimā intercedēti-
bus p̄dictis signis illa spōsalia trāseūt in matrimoniū.
& de hoc est casus cū gl. in. c. j. de despo. ipube. li. vj. & ibi
per Io. an. nūquid aut p traductiōē spōse ad domū viri
trāseāt spōsalia in matrimoniū circa carnalē copulā. te-
net Io. an. hic q̄ sic allegat. l. q̄sitū. ff. eo. & alia iura cano-
nica q̄ hoc nō probāt: vnde Io. cal. & do. Ant. tenēt op-
positū, qd̄ mihi pl⁹ placet: q̄a hęc fictio siue p̄sumptio
cū sit à iure exorbitas nō debet extendi ad causam in iu-
re nō expressam. quod no. ad aliam materiā. Hic nō alia.

De desponsatione impuberum. Rubrica.

¶ Suprà vsum est de sponsalib⁹ in genere: nūc de eis sub-
mittit in specie. i. de his q̄ cōtrahunt per ipuberes. Vel
aliter & sic. Quia ad spōsalia cōtrahēda certa etas deter-
minata est à iure. iō post rub. p̄cedētē subiicit istā in qua
tractat de etate habili ad ipā spōsalia: iō & c. De materia
huius rubr. vide. xxx. q. ij. facit. xx. q. j. c. j. & repetitur in
vj. Abbas.

¶ S V M M A R I V M. ¶

1 Pater pro filio impubere contrahit sponsalia, pro pubere verò
non, nisi consentiat.

2 Aetas quatuordecim annorū dicitur perfecta respectu matri-
monij cōtrahēdi: quò verò ad alia nō nisi. xx. v. an. attigerit.

3 Differentia an sit inter filium puberem vel impuberem quo ad
sponsalia per patrem contrahenda?

4 Metus siue reuerentia paterna non facit matrimonium nullū,
nisi sit talis metus qui possit cadere in constantem.

Matrimonialis

Matrimonialis causa secundū canones & nō secundū leges terminatur.

5 Filia qua in scio patre matrimonium contraxit an vitium ingratitudinis incurrat & propterea possit à patre exheredari?

6 Pater an teneatur filiā dotare qua matrimonium cōtraxit sine suo cōsensu? Dotium causa fauorabilis est.

7 Verbum debet an importet necessitatem vel honestatem.

¶ C A P.

I.

Va. Pater pro filio impubere spōsalia contrahit. pro pubere verò non, nisi cōsentiat. h. d. Habet tria dicta. Secundum ibi: potest.

Tertium ibi: Et postquā. ¶ Casus literalis. Pater vult qd filius eius contrahat cum aliqua muliere: & filius adultus non vult contrahere cum

illa, querit an pater filium cōpellere possit vt cum illa contrahat: dicitur qd si filius nō consenserit id fieri non potest, sed filiū nondum adultū pōt pater cui vult in matrimonium tradere: qd voluntas ipsius adhuc discerni non potest: sed postq̄ venerit ad ætatem legitimam debet factum patris ratum habere si sibi placuerit, sed

2 non cōpellitur. Ber. ¶ No. primò qd post. xij. ann. quis appellat adultus, & in perfecta ætate cōstitutus. & hoc respectu matrimonij contrahendi. nam quò ad alia non dicitur perfectæ ætatis nisi

3 attigerit. xxv. ann. ff. de mino. quasi per totū. ¶ Opp. contra tex. & videtur qd nulla sit differentia inter filium adultū & minorem per tex. in c. vnico. eo. tit. lib. vj. vbi dicitur qd ex sponsalibus contractis per parentes non obligantur filij puberes vel impuberes, nisi cōsentiant tacite vel expresse, vel sint presentes & non contradicant. Sol. dicendū est qd in veritate quò ad iuris effectum nulla

est differentia inter istos vt saluet distinctio huius. c. dicit do. Ant. tex. istū procedere quando filius est infans, vt sic pater possit pro eo sponsalia cōtrahere. tamē dico qd illa sponsalia nullius sunt effectus. tex. est. xxx. q. ij. in c. vbi. & j. eo. c. literas. Sed pōt distinctio huius. c. referri ad factū & honestatē quandā vt pro filio in ætate habili ad sponsalia cōtrahenda pater eo nō consentiente sponsalia

contrahere non debet: sed pro filio infante ex quo eius voluntas discerni nō pōt sponsalia cōtrahere pōt ponēdo spem in ratificatione filij qn̄ fuit factus maior: tamen quò ad iuris vinculū nulla ex his spōsalib⁹ oritur obligatio quò ad ipsum filiū. vt in. d. c. vbi.

4 & j. eo. c. literas. cum seq. ¶ In glo. j. ibi: coactione paterna ductus. intellige. glo. de actione reuerentiali paterna: vt qd ob reuerentiā patris filius contraxit cum ea cum qua fuisset contrahiturus si sui iuris extitisset. & ita propriè intelligitur. l. si patre. alleg. i. gl. secus autem si fuisset coactus à parēte vi vel metu qui potuisset cadere in constantē. nā tūc matrimonium nullum esset vt patet. s. ti. pxi. c. veniens. el. ij. & c. cū locū. & not. in. d. l. si patre. Et in fi. gl. hodie

stamus canonibus non autem legibus. quia materia matrimonialis est canonica & nō legalis. vt de or. co. c. tuā. Et no. gl. qd de iure canonico non cogitur filia consentire sponsalibus per patrē contractis & qd tenet matrimonium per eam contractū sine cōsensu

5 patris: quod clarius probat. in. d. c. veniens. ¶ Sed circa hoc q̄ro nunquid filia incurrat vitium ingratitudinis vt possit exheredari à

a patre si contraxit matrimonium sine cōsensu patris? Goff. dicit qd sic. ad hoc qd habetur in aut. vt cū de ap. cog. s. si alicui. matrimonium tamē tenet: vt hīc. Sed Host. hoc dictū non approbat nisi filia eligeret turpē vitam. & hoc vltimū dictum cōmuniter approbatur arg. de secū. nup. c. pe. & vlt. Ex quo enim filia vtis permissione canonica non debet incurrere vitium ingratitudinis. ¶ Sed

b quæro de quæstione quotidiana, nunquid pater teneatur filiam dotare ex quo contraxit matrimonium sine suo consensu? doct. non tangunt hīc, sed qd teneatur habes gl. notabilem. xxxij. q. ij. c. fi. & in. c. de raptoribus. xxxvj. q. c. quæ tamē gl. limitat primum dictum nisi filia elegerit maritum moribus suis indignum. & idem ibi tenet Archi. Sed aduerte latius, aut filia nupsit post. xxv. ann.

& tūc pater nō potest sibi impingere aliquam culpā ex quo tanto tempore distulit eam collocare: vt in. d. s. si alicui. Si tamen nupsit sine promissione dotis non potest pater cogi ad dotē præstandā: quia pater cogitur præstare dotē vt possit filia reperire maritū.

vt in. l. qui liberos. ff. de ritu nu. & l. fi. C. de do. promiss. ex quo filia reperit maritum sine dote cessat causa compulsionis legalis: & idē est si contraxisset in minori ætate: vt voluit notāter Bar. post

Guil. de cu. in. l. obligamur. ff. de act. & obli. a sic limita gl. supius allegatā. Aut filia cōtrahit añ. xxv. ann. & tūc est dubiū nūqd pater teneat ad dotādū: credo qd sic. qm̄ p̄r tenetur

alere filiū, nec ex cōtractu illi⁹ m̄rimonij, p̄t sibi denegare alimētā: cū in istis spōsalib⁹ filia nō sit sub ptāte p̄na: vt i. c. si annū. de iud.

c li. vj. forti⁹ ergo teneat dotare. c. qd cā dotis est fauorabilior cā alimētōrū: vt no. Cy. in. l. nō oī. C. de admi. tu. & hoc itellige cū distinctioe p̄missa qn̄ nupsit p̄mittēdo dotē, & sic aliās cōsului in qōne facti. ¶ In gl. fi. not. gl.

7 iūcto tex. qd verbū debet d̄ qn̄q̄ ip̄ortat honestatē & nō necessitatē ēt si p̄cedat verbū oīno: & hēc iō. qd materia non necessitat: aliās de sui natura importat necessitatē: vt est gl. no. in cle. attendentes. de statu re. per Bar. in

d l. creditores. C. de pign. Abbas.

¶ SVMMARIUM. ¶ Impuberes ambo vel alter nisi pro bono pacis cōiungi non debent. 6.

2 Aetas ad matrimonium non tantū secundū canones sed etiam secundū leges attenditur. Legum autoritas in matrimoniali cā attenditur.

3 Necessitate urgente vel pro bono pacis pōt quandoque recedi à iuris dispositione.

4 Bonū pacis est quādoque cā inductiua ad matrimonium: nec peccant contrahentes.

5 Aetas septem annorum quo ad sponsalia communis est masculo & fœminæ sed respectu matrimonij differentia est.

Aetas. xiiij. an. requirit in masculo. xij. i. fœminæ. Fœminæ citius pubescit quā masculus & quare?

¶ C A P.

II.

Vinon. ¶ Impuberes ambo vel alter nisi pro bono pacis cōiungi nō debēt. Primò ponit dictū. Secundò excipit. ibi. nisi. Tertio

exemplificat. ibi. vt pote. ¶ Casus literalis. Dicis hīc qd aliq̄ quorum vterq̄ vel alter ad etatē legitimā nō puenit cōiungi nō debēt nisi fortē aliqua cā interueniēte, vt puta pro bono pacis cui⁹ cōtrariū fuit cā hui⁹ phibitiōis. puta cōtrahēbāt aliq̄ i minori etate cū ad etatē legitimā pueniebāt displicebat alteri & sic nō cōtrahēbāt ppter qd scandalum & odiū iter parētes oriebāt. Ber. ¶ No. ibi: legibus vel canonibus. & tene mētī qd respectu etatis aptē ad matrimonium nō solū recurrimus ad canones sed et ad leges: & sic facit iste tex. in ar. qd et in materia matrimo. possum⁹ recurrere ad leges canonib⁹ non cōtrarias.

3 ¶ No. secundò qd exurgētī necessitate vel p bono pacis pōt qn̄q̄ recedi à dispōne legali seu canonica. facit. xxix. di. p totū. ¶ Vltiō no. qd bonū pacis est qn̄q̄ cā inductiua ad matrimonium: nec peccāt ob hāc cām cōtrahētes. facit qd no. gl. xxvij. q. j. in fi. summæ.

5 ¶ In gl. ij. fi. no. gl. qd i spōsalib⁹ de futuro etas. vij. añ. est cōis masc. & fœmi. sed respectu matri. cōtrahēdi est d̄ria cō inter mascu. & fœmi. qd masc. regu. debet cōpleuisse ann. xiiij. fœmi. vērò. xij. & est rō. qd ad matrim. cōtrahēdū etas requirit ppter potētā cōeūdi sed mulier naturaliter citi⁹ pubescit q̄ masc. ideo & c. Quare autem fœminæ citius pubescant dicit gloss. in. l. ij. C. de his qui ve. æta.

impe. quod mala herba cito crescit: sed alias

¶ S E B A. S A P I. ¶ Nūqd pater. vi de Pet. de anc. i. c. gntauallis. s. de iur. reur. Bal. i. l. fi. C. de sent. q̄ sine certa quan. profe. & Alex. i. c. ex xxx. ix. incip. viso the. mate. in. ij. vol.

c ¶ Dotare. argumētū de dote ad alimētā nō p̄cedit: patet qd pater nō tenet alimētare filiā diuitē. l. fi. qd s. si qd s. ff. de lib. agn. sed dotare tenet. l. fi. C. de do. p̄miss. late p Alex. in. l. j. fi. sol. mat. i. in. co.

¶ S E B A. S A P I. ¶ Debet. vide Ab. in. c. p̄posuit. col. ij. s. de appel. Feli. in. c. nā cōcupiscētiā. col. ij. s. de cōst. vbi dicit qd verbū debet nō ip̄ortat necessitatē qn̄ addere verbū habuit.

c ¶ D̄ria. est etiā in

¶ Patris. hodie est correctū p. s. causas. in aut. vt cū de app. co. & filia cōtrahēti sine cōsensu p̄ris nō sit p̄iudiciū neq̄ i dote nec in cōmuniōe actionis Barto. in. l. ij. s. qd si in p̄ris. ff. sol. ma. Im. in. c. accedēs. s. de pc. vt teneat qd p̄r tenet dotare filiā qn̄ nubit indigno. Alex. i. l. j. ff. sol. ma. sed in hoc vltiō cōtrariū tenuit gl. & ibi Archi. i. c. de raptoribus. xxxvj. q. j. Io. an. & Ant. i. d. c. accedēs. & Ab. i. c. cū cā. j. de rap. Bal. i. l. fi. p̄r. C. de spōs. & i. l. nec filiū. C. de nup. Alex. sibi cōtrariū in. cōs. xvj. in. j. vol. Sal. in. l. fi. vt proponis. C. de nup. & ista est cōis opi. vt attestat Ias. in. d. s. qd si in p̄ris. sic tene qd et hodie est correctā aut. sed si post. C. de inof. test. est cōtra Pau. de cast. ibi: & ita tenet Abb. hic & meli⁹ i cōfi. xij. inci. vt clarē materia. cū matrimonia debeat ēē libera. vt s. ti. proxi. c. gemina. l. titia. ff. de ver. ob. ab oī metu p̄or.

¶ S E B A. S A P I. ¶ Nūqd pater. vi de Pet. de anc. i. c. gntauallis. s. de iur. reur. Bal. i. l. fi. C. de sent. q̄ sine certa quan. profe. & Alex. i. c. ex xxx. ix. incip. viso the. mate. in. ij. vol.

¶ Dotare. argumētū de dote ad alimētā nō p̄cedit: patet qd pater nō tenet alimētare filiā diuitē. l. fi. qd s. si qd s. ff. de lib. agn. sed dotare tenet. l. fi. C. de do. p̄miss. late p Alex. in. l. j. fi. sol. mat. i. in. co.

¶ S E B A. S A P I. ¶ Debet. vide Ab. in. c. p̄posuit. col. ij. s. de appel. Feli. in. c. nā cōcupiscētiā. col. ij. s. de cōst. vbi dicit qd verbū debet nō ip̄ortat necessitatē qn̄ addere verbū habuit.

c ¶ D̄ria. est etiā in

¶ S E B A. S A P I. ¶ Nūqd pater. vi de Pet. de anc. i. c. gntauallis. s. de iur. reur. Bal. i. l. fi. C. de sent. q̄ sine certa quan. profe. & Alex. i. c. ex xxx. ix. incip. viso the. mate. in. ij. vol.

¶ Dotare. argumētū de dote ad alimētā nō p̄cedit: patet qd pater nō tenet alimētare filiā diuitē. l. fi. qd s. si qd s. ff. de lib. agn. sed dotare tenet. l. fi. C. de do. p̄miss. late p Alex. in. l. j. fi. sol. mat. i. in. co.

¶ S E B A. S A P I. ¶ Debet. vide Ab. in. c. p̄posuit. col. ij. s. de appel. Feli. in. c. nā cōcupiscētiā. col. ij. s. de cōst. vbi dicit qd verbū debet nō ip̄ortat necessitatē qn̄ addere verbū habuit.

c ¶ D̄ria. est etiā in

¶ S E B A. S A P I. ¶ Nūqd pater. vi de Pet. de anc. i. c. gntauallis. s. de iur. reur. Bal. i. l. fi. C. de sent. q̄ sine certa quan. profe. & Alex. i. c. ex xxx. ix. incip. viso the. mate. in. ij. vol.

¶ Dotare. argumētū de dote ad alimētā nō p̄cedit: patet qd pater nō tenet alimētare filiā diuitē. l. fi. qd s. si qd s. ff. de lib. agn. sed dotare tenet. l. fi. C. de do. p̄miss. late p Alex. in. l. j. fi. sol. mat. i. in. co.

¶ S E B A. S A P I. ¶ Debet. vide Ab. in. c. p̄posuit. col. ij. s. de appel. Feli. in. c. nā cōcupiscētiā. col. ij. s. de cōst. vbi dicit qd verbū debet nō ip̄ortat necessitatē qn̄ addere verbū habuit.

c ¶ D̄ria. est etiā in

¶ S E B A. S A P I. ¶ Nūqd pater. vi de Pet. de anc. i. c. gntauallis. s. de iur. reur. Bal. i. l. fi. C. de sent. q̄ sine certa quan. profe. & Alex. i. c. ex xxx. ix. incip. viso the. mate. in. ij. vol.

¶ Dotare. argumētū de dote ad alimētā nō p̄cedit: patet qd pater nō tenet alimētare filiā diuitē. l. fi. qd s. si qd s. ff. de lib. agn. sed dotare tenet. l. fi. C. de do. p̄miss. late p Alex. in. l. j. fi. sol. mat. i. in. co.

¶ S E B A. S A P I. ¶ Debet. vide Ab. in. c. p̄posuit. col. ij. s. de appel. Feli. in. c. nā cōcupiscētiā. col. ij. s. de cōst. vbi dicit qd verbū debet nō ip̄ortat necessitatē qn̄ addere verbū habuit.

c ¶ D̄ria. est etiā in

¶ S E B A. S A P I. ¶ Nūqd pater. vi de Pet. de anc. i. c. gntauallis. s. de iur. reur. Bal. i. l. fi. C. de sent. q̄ sine certa quan. profe. & Alex. i. c. ex xxx. ix. incip. viso the. mate. in. ij. vol.

¶ Dotare. argumētū de dote ad alimētā nō p̄cedit: patet qd pater nō tenet alimētare filiā diuitē. l. fi. qd s. si qd s. ff. de lib. agn. sed dotare tenet. l. fi. C. de do. p̄miss. late p Alex. in. l. j. fi. sol. mat. i. in. co.

¶ S E B A. S A P I. ¶ Debet. vide Ab. in. c. p̄posuit. col. ij. s. de appel. Feli. in. c. nā cōcupiscētiā. col. ij. s. de cōst. vbi dicit qd verbū debet nō ip̄ortat necessitatē qn̄ addere verbū habuit.

c ¶ D̄ria. est etiā in

¶ S E B A. S A P I. ¶ Nūqd pater. vi de Pet. de anc. i. c. gntauallis. s. de iur. reur. Bal. i. l. fi. C. de sent. q̄ sine certa quan. profe. & Alex. i. c. ex xxx. ix. incip. viso the. mate. in. ij. vol.

¶ Dotare. argumētū de dote ad alimētā nō p̄cedit: patet qd pater nō tenet alimētare filiā diuitē. l. fi. qd s. si qd s. ff. de lib. agn. sed dotare tenet. l. fi. C. de do. p̄miss. late p Alex. in. l. j. fi. sol. mat. i. in. co.

¶ S E B A. S A P I. ¶ Debet. vide Ab. in. c. p̄posuit. col. ij. s. de appel. Feli. in. c. nā cōcupiscētiā. col. ij. s. de cōst. vbi dicit qd verbū debet nō ip̄ortat necessitatē qn̄ addere verbū habuit.

c ¶ D̄ria. est etiā in

Panormi. super quarto.

faciendo testm. l. qua etate. ff. de tes. S E B A S A P I. ¶ XIII. annorum. Adde qd no. Ioā. and. in. c. iordane. j. de eo qui cog. consang. vxoris suz. q. mulier pōt esse apta ad copu. lā etiā q. multū distet ab etate legitima. & q. an etate xiii. anno. pubertas possit cōsiderari tenet Rapha. cu. in cōsi. clxxxj. inci. pponitur q. Bartholomeus.

rationes reddūt doc. j. eo. c. literas. videlicet quia mulier est ingeniosior & callidior. Itē sex⁹ muliebris est debiliior. vnde citi⁹ deficit foemina q. masculus: & naturaliter videmus q. id qd citius deficit citi⁹ p. ficit. q. qd sit experimēto cōpertū est q. foemina citi⁹ pubescit & regulariter. in. xij. anno accedit pubertas: iō iura p. fixerūt illā etatē. ¶ In gl. in ver. cōiūgantur. in fi. pōdera gl. nā videt^r intelligere tex. respectu matrimonij & spōsaliorū: & sic ante etatem pubertatis nō debebāt alii cui cōiūgi & idē sentit Inn. & exp. s. ius Host. dicēs q. cā hui⁹ phibitiōis fuit bonū publicū nā ex spōsalib⁹ q. tenet ori⁹ impedimētū publice honestatis. cū autē de facili dissoluāt cū p. minores cōtrahunt nō pōt sponsa amplius cōtrahere cū cōsanguineis sponsi nec spōsus cū cōsanguineis spōse: vt i. c. spōsam. s. ti. pxi. qd videt cōtra mētē. l. j. ff. sol. ma. & sic aperte sentit q. maiores septēnio impuberes tū nō debēt admitti ad contractū spōsaliorū dicebat tū Io. an. q. iste text. loquit^r de honestate. qd nō puto verū p. illa verb. *districte inhi-*
bemus. nec placet mihi cōis intellectus gl. & doc. priō: q. a tex. dicit. *nō cōiūgantur.* sed per sponsalia non fit coniunctio sed promissio cōiunctionis future. facit. xxv. q. x. c. nostra. tes. Itē p. supposito q. hoc verbum possit adaptari ad spōsalia ex alio capite nō p. cedit cōis intellectus: qm̄ tex. iste phibet an q. yter que perueniat ad etatē canonibus determinatā: sed post septennium respectu spōsaliorū peruenerūt ad etatē legitimā: vt in. c. literas. & in. c. se. j. e. ergo licitē cōtrahūt spōsalia. vñ intelligo istū tex. stricte qm̄ impuberes ambo vel alter cōtrahūt matrimoniū & volūt intēdere copulē carnali. talis em̄ cōiūctio nō est permittenda per ecclesiā ne postmodū dubitetur de validitate matrimonij prout accidit in terminis. s. eo. c. cōtinebat^r: & adde hoc quod habetur in. c. vñico. j. e. lib. vj. Abbas.

¶ S V M M A R I V M.

b ¶ Prægnantē. Referunt hoc dictū Bar. & doc. i. l. i. pu. pillari. ff. de vulg. & pupil. q. substitutio pupillaris expirat qm̄ filius impubes suscepit filium. quod est possibile.

- 1 Puberes sunt quo ad matrimonium qui ex habitu corporis cōcipere & generare possunt.
- 2 Puberes dicuntur a pudicitia.
- 3 Pudibūda loca olim inspiciebatur hodie verō nō. Argumentum ab etymologia vocabuli.
- 4 Pubertatis signa plura sunt.
- 5 A Etate nouem annorum quidam nutricem prægnantem reddidit.
- 6 Habitu & ex aspectu corporis cognoscitur an quis sit maior vel minor.
- 7 A Etate habilis sed impotens ad coeundum matrimonium licitē contrahit quāuis nonnulli cōtrarium dicant.
- 8 A Etas decē & octo annorū est habilis ad coitū.

¶ C A P. III.

Puberes. ¶ Puberes sunt quo ad matrimonium qui ex habitu corporis cōcipere & generare possunt. Primō narrat dictū. secūdō refert vnā opinionē ibi: *quidam.* Tertiō aliud dictū ibi: *Certum.* Quartō aliud ibi: *& puerpera.* ¶ Casus literalis. Quia hac rubrica de despon. impub. situata est dubitatū fuit qui essent impuberes. Sed quia puberibus cognitis cognoscūt^r & impuberes: dicitur prius: tamen Isidori & quo-

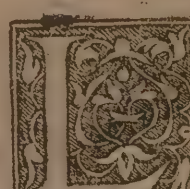
rūdam aliorum recitata suia: eos verē puberes esse qui generare possunt. In fine dicit^r q. illi sunt puerperæ quæ in puerilibus annis pariunt. Ber. ¶ No. ar. ab etymologia vocabuli. vocātur enim puberes a pudicitia seu pudore corporis. quē ipsi & inspectores patiebantur cū loca pudibūda inspicerent: sed hodie hoc signū est sublatū ab imperatore: quia cū dubitatur de pubertate nō debent inspicere loca pudibūda: vt in. l. fi. C. qm̄ tut. vel cura. esse desi. ¶ Se cūdō no. tria signa quib⁹ cognoscitur pubertas. Primū iuxta ordinē literæ est fallax: quia nō oēs pilosi sunt potentes. nec nō pilosi impotētes. Secūdum scilicet etatis est fallax: quia multi pubescunt ante etatem. xiii. annorum. a vnde narrat Grego. in dialogo. q. quidam puer ix. ann. reddidit nutricē prægnantem: b vt refert glo. xx. q. j. in summa. Tertium signum est infallibile. cū. f. quis habet potentiam coeūdi. & no. ibi: *ex habitu corporis.* q. qm̄que minor vel maior cognoscitur ex aspectu corporis: ad hoc. l. minor. xx. annis. ex aspectu. ff. de mino. plenē per Bar. in. l. de etate. ff. e. ¶ In gl. ij. ibi: *contrarium credo.* no. istā gl. vult em̄ quod habilis etate impotens tamen ad coeūdum valide non contrahit matrimonium. refert alios tenuisse cōtrarium: & hac cōtrariam opinionē sequūt^r hic communiter doct. reprobando gloss. ex quo enim habet etatem legitimam ad matrimonium nec apparet de impedimento perpetuo tenet matrimonium: hoc probat^r de frigi. & malef. c. laudabilem. nam si maritus non potest cognoscere mulierem non dissoluitur illico matrimonium: sed debent dare operam per triennium vt sic experiantur vtrum impedimentum sit perpetuū: aliās sequeretur q. impotēs ad coeūdū propter infirmitatem non posset cōtrahere matrimonium. vnde in casu nostro debet iste adolescēs expectare vsq. ad plenā pubertatem. f. xviii. annorū. nam illa est plena pubertas. l. item mela. ff. de aliment. & ciba. legatis. & si adueniente etate non potest generare & mulier instaret pro dissolutione. tunc poterit fieri dissolutio: quia p. sumitur impedimentum esse perpetuum: & hec opinio doct. est equior: sed opi. glo. fortē est verior restringendo eam ad minorem prout loquitur. nam etas ad matrimonium consideratur ex eo quod cōiter accidere solet: sed ex quo clarum est q. non pōt generare ergo non est pubes respectu matrimonij. Pōt ergo iste assimilari impuberi. & pro hoc. facit hic tex. in vers. ult. Abb.

¶ S V M M A R I V M.

- 1 Septennio minorem qui de spōsauit potest cū eius matre matrimonium cōtrahere: secus si tempore sponsaliorū erat maior. vel si tunc erat minor vt in eadem voluntate permanens facta sit maior.
- 2 Matrem sponsæ qui in vxorem ducit & eā cognoscit. nec matrem nec filiam habere poterit.
- 3 Impedimentū publicæ ho. iustitiæ nō oritur ex spōsalibus cōtractis cū minore septennio: secus si cū maiore vel minore cōsentiente post septennium.
- 4 Affinitas sequens soluit sponsalia præcedentia de futuro. 4.
- 5 Septimus annus cōpletus esse debet ad hoc vt quis possit sponsalia cōtrahere & idē intelligitur de alijs annis ad matrimonium contrahendū.
- 6 Affinitas etiam per illicitum coitum soluit spōsalia de futuro.
- 7 A Etate superueniente legitima cōualidantur sponsalia cum minore septennio cōtracta si tacitus superuenit cōsensus. & idē est intelligendū.

¶ C A P.

IIII.

Iteras. ¶ Qui dispōsauit minorem septennio cum eius matre cōtrahere potest: secus si tempore sponsaliorum erat maior: vel si tunc fuit minor eadem voluntate permanente facta sit maior. quia si cum matre contrahit & eam cognoscit nec matrem habebit nec filiā. vel generalius sic. ¶ Ex spōsalibus contractis cum minore septennio non oritur impedimentum publicæ honestatis: secus si cum maiore vel minore consentiente post septennium: & affinitas sequens dissoluit sponsalia præcedentia de futuro. Communis diuisio. Secunda ibi: *Consultationi.* ¶ Casus literalis. Quidam cum esset etatis legitimæ ad contrahendum matrimonium desponsauit quandam puellam in cunabulis. postmodum cognouit matrem & eam in vxorem accepit: dubitatur an eam habere possit in vxorem

in vxorē: Respondet Pa. quod si præfatus vir matrem puellæ in vxorem accēpit anteq̃ puella septimū annū cōpleret matrimo-
nium tenet: quia huiusmodi desponsationes quæ intra septimum
annum fiunt nullæ sunt: veruntamen si postq̃ puella. vij. annum
compleuit: vir ille matrem accēpit q̃ spōsalia ex tūc placere con-
sueuerunt matrimoniū illud separari debet, nec matrē nec filiam
habere poterit. Ber. ¶ No. primò ibi. *Septimū annū cōpleuisset.*
quæ verba repetūtur ibi. *Septimum annū cōpleuit*: q̃ ad spōsalia de
futuro contrahēda requiritur q̃ septimus annus sit cōpletus, a &
optimè facit ista litera q̃ ætas ista præueniri nō potest: aliàs papa
distinguisset prout facit in matrimonio. j. eo. c. cōtinebatur. de quo
vide quod dixi. s. tit. prox. c. gēma. & c. iuuenis. ¶ No. secundo
q̃ ex affinitate etiam per illicitū coitum b cōtracta dissoluuntur
spōsalia de futuro. ¶ Tertiò no. iuncta gl. penul. & tene menti
q̃ spōsalia cōtracta cum minori septennio cōualidantur per su-
peruenientem ætatē si tacitè spōsalia præcedētia approbavit c, vt
quia sponsus venit ad domum spōsæ seu mittit sibi iocalia tanq̃
spōsæ vel quid simile. & vide hodie bonum text. in. c. vnico. eo.
titu. libr. vj. vbi idem statuit in matrimonio contracto per mi-
nores. Abbas.

SYMMARIUM.

- 1 Impedimentum publicæ honestatis iustitiæ non oritur ex sponsalibus nul-
lis ex defectu consensus: secus ex sponsalibus veris licet illa postmo-
dum dissoluantur. 4.
- 2 Desponsatio quid sit, & in quo differat à matrimonio.
- 3 Septimus annus debet esse completus quod ad sponsalia contrahenda.
- 4 Impedimentum publicæ honestatis durat vt sponsalia dissoluantur.
- Impedimentum publicæ hone. vnde sit causatum.

¶ CAP.

V.

Accessit. ¶ Summatum est. s. c. prox. Vel
per alia verba summa sic. Sponsalia
nulla ex defectu consensus nō creant publicæ ho-
nestatis iustitiā. Sponsalia verò aliqua sic: licet legi-
timo modo fuerint dissoluta: distinguit duo mem-
bra. Secundū ibi: *Sanè.* ¶ Casus literalis. Quidā. G. nomine con-
traxit spōsalia cum quadā puella intra septimum annum & cum
ipsa postea in dictū. G. consentire nollet: ideo fuit per archiep-
iscopum absoluta. postmodū dictus. G. cū matre puellæ matrimo-
nium contraxit & ex ea filios suscepit: dubitauit archiepiscopus
vtrū matrimoniū illud teneret & an filij legitimi sint habēdi. su-
per hæc papa cōsultus respondet mandamus archiepiscopo qua-
tenus si constiterit ei q̃ puella nō esset. vij. annorum quādo præ-
fato. G. desponsata fuit: & q̃ idem. G. fuisset absolutus ab ipsa cū
post. vij. annum cōsentire nollet matrimoniū illud legitimū iu-
dicet, & prolem eorū legitimam nuntiet, quia desponsationes in
tra. vij. annū non tenent si postea consensus nō accedat. Si verò di-
cta puella antequā desponsata dicto. g. fuisset septimū annū com-
pleuit quāuis ab ipsa absolutus fuisset, quia in eū consentire no-
lebat matrem puellæ habere nō potest. Ber. ¶ No. ibi. *desponsa-
tiones & matrimonia.* differentiam inter hæc: nam matrimonium
non est propriè desponsatio, nec desponsatio propriè matrimonium:
nam desponsatio idem est quod promissio futurarū nuptiarum.
de quo dic vt dixi. s. de spon. super rubri. ¶ No. secundo ibi: *se-
ptimum annū cōpleuerat &c.* q̃ ad sponsalia de futuro cōtrahēda
requiritur tam in masculo q̃ in fœmina q̃ septimus annus d ad
minus sit cōpletus. & sic videtur quod hæc ætas non possit præ-
ueniri: & idē videtur velle tex. s. c. prox. de quo vide quod dixi. s.
ti. prox. c. gēma. & c. iuuenis. ¶ No. tertiò q̃ impedimētū pu-
blicæ honestatis durat licet spōsalia sint soluta in morte vel in vi-
ta. & no. vnde oritur hoc impedimētū: fuit enim causatū ex qua-
dam honestate vt patet ibi. *inhonestum.* de quo vide quod dixi.
in. c. iuuenis. s. ti. prox. Abbas.

SYMMARIUM.

- 1 Impubes desponsata & traducta si petit licentiam pubes facta alteri nu-
bendi nō auditur, si vir iurat eam cognouisse, nec etiam auditur pro-
xima pubertati si probetur cognita. 2. 5.
- Impedimentum publicæ honestatis oritur ex sponsalibus contractis cum

maiore septennio. 4.

- 2 Impuberes licet matrimonialiter coniungi non de-
beant tamen si cōiunguntur & puella apparet
cognita tenet matrimonium. 5.
- Potentia coeundi supplet ætatem.
- 3 Aetate. xj. annorum puella & quandoque in de-
cennio concipere potest.
- 4 Impedimentum publicæ hone. extēditur vsque ad
quartum gradum inter sponsum & consanguineas
sponsa & inter sponsam & consanguineos
sponsi.
- 6 Carnalis copula superueniens cum sponsa quæ tan-
tum excessit septimum annum an faciat matri-
monium, & similiter in alijs annis ante puber-
tatem tam in masculo quā in fœmina.
- 7 Viri assertioni an stetur si dicat puellam impuberē
cognouisse?
- Statuto si cauetur quod stetur iuramento alicuius
officialis super maleficio intelligendum est nisi
per testes probetur contrarium.
- 8 Iuramētum exigi potest à reo licet actor nihil pro-
bauerit vbi vertitur periculum anime.
- 9 Proximus pubertati dicitur si ab illa distat per sex
menses, & ita de alijs ætatibus intelligendū est:
sed in hoc varia est opinio.

¶ CAP.

VI.

ontinebatur.

- 1 ¶ Si impubes despon-
sata & traducta petit li-
centiam pubes facta alte-
ri nubendi non auditur
si vir iurat se eam cogno-
uisse, nec auditur si nōdum pubes sed prox-
ima pubertati probetur cognita. hoc primò.
Ex sponsalibus cōtractis cum impubere ma-
iore septennio oritur publica honestas. Pri-
mò consultatio. Secundò responsio. ibi. *Con-
sultationi.* ¶ Casus literalis. Quædam puella
intra nobiles annos constituta tradita fuit in
vxorem cuidā iuueni & ab eo traducta. Post
modum cū peruenit ad nobiles annos po-
stulauit licentiam cum alio cōtrahendi, dicēs
quod in illū nō cōsensit. Iuuenis ille in con-
trariū allegauit q̃ & si fortè cū desponsauit
eam nōdum annū xj. attigisset: ita erat ætati
proxima q̃ eam carnaliter cognouit. Quæsi-
tum fuit à Papa: cui potius sit credēdum: re-
spondet papa q̃ in decretis expressum habe-
tur quod si vir dicat vxorem suā se cogno-
uisse & mulier negauit, standū est verbo vi-
ri. vnde in casu præmisso standū est viro dicē-
ti & iurāti se illam cognouisse: si verò fuerit
ætati proxima. vt in. xj. anno. vel circa. xj. &
cum assensu suo desponsata & cognita ab eo
separari nō debet præcipuè cū parētes ipsius
ipsam ætatis legitime faterentur. ¶ In fi. dicit
si puella intra nobiles annos alicui fuerit de-
sponsata, non licet alicui de consanguinitate
illius cui desponsata fuerit eā ducere in vx-
orem nec sponsus poterit aliam accipere de cō-
sanguinitate sponsæ. Bernar. ¶ No. primò
quod licet ante ætatē legitimam non sit per-
mittendū vt aliqui matrimonialiter coniu-
gantur: vt. s. e. c. ij. tamē si cōiungūtur & puel-
la apparet cognita tenet matrimonium: quia ex
quod fuit cognita potētia coeundi supplet æta-
tem. vt. s. eo. c. puberes. in fi. & j. eo. c. a nobis.
- ¶ Itē no. q̃ possibile est q̃ puella in. xj. ann.

CCC

¶ Completus. an
ceptus annus ha-
beatur pro cōple-
to vide. l. qua æta-
te. ff. de testa. & ibi
per doc. ex quo in-
fert q̃ malitia non
supplet ætatem in
spōsalibus. de quo
dixi i. c. iuuenis. s.
tit. prox.

ZACHARI.

¶ Per illicitū coitū
Adde an per sodo-
miam contrahatur
affinitas. Car. in. c.
j. de sponsa. lib. vj.
post Io. and. in ar-
bore affi. plenius p
eundem Card. in
cle. j. de cōsang. &
affi. & conclude q̃
quod ad matrimo-
nii impedimētum
contrahitur affini-
tas per sodomiam
non quod ad aliud.
vt no. glo. Inno. &
Ioā. de fan. & doc.
in. c. nō debet. j. de
cōsang. & affi. not.
iste in. c. tertio lo-
co. vbi plenè vide
s. de præsumpti.
ZACHARI.

¶ Si tacitè præce-
dentia spōsalia ap-
probauit. Adde
do. de ro. deci. ccc-
lxv. incip. dubitat
Inno.

ZACHARI.

¶ Septimus annus.
Adde quid si mi-
nor septēnio cum
maiore de consen-
su sui tutoris con-
traxit spōsalia: an
detur ei resti. in in-
teg. aduersus illa-
iam cōtracta. Spe.
in ti. de resti. in in-
tegr. s. in. ver. quid
si quis. & in tit. de
spon. s. j. in princ.
¶ Impedimētum.
Vide glo. in. c. vni-
co. de spon. lib. vj.
positā in verbo pu-
blicæ. & ibi Phil.
de fran.

Panormi. super quarto.

a **SEBA. SAPI.** ¶ Ex statuto. Vide Ang. in l. q. vas. in principi. ff. de furtis. & in authen. de exhibend. reis. in prin. Bal. in l. cōtra negātem. C. ad legem aquil. & in l. j. C. de rebus credi.

b ¶ Per testes. de quo latè per Inno. Ro. & Alexan. in l. qui bona. §. dāni. ff. de dam. infect. per Cyn. in l. si quando. C. vnde vi. Iac. but. in l. j. C. de re iudi. vbi vult qd si statutū disponit quod debeat fieri actio officialis intelligitur nisi probetur cōtrarium. Spec. & Ioā. an. in ti. de citatiōe. ver. sequitur. Io. an. in c. quoniā cōtra. §. de proba. nā licet nuntio sit credendum aliquem citasse. c. cum parati §. de appel. l. magis puto. §. netamē. ff. de reb. eo. tñ pōt probari cōtrariū glo. iij. q. iij. in c. si testes. §. itē testes. Archi. in c. venerabilibus. de sen. exco. lib. vi.

c ¶ Probauerit. Qd est notandū ad l. qui accusare. C. de eden. ibi & si reus nihil prastiterit. quia videmus qd actori nō est deferendū iuramentū quādo plenē probauit. c. n. §. de proba. doc. in l. admonendi. ff. de iureiuran. Abbas in c. attestaciones. in fi. j. eod.

SEBA. SAPI.

c ¶ Nihil probauerit. Vide Fel. in c. j. col. v. §. vt lite nō conte. & in rubri. §. de spōsa. vbi hoc ponit inter priuilegia matrimoniū.

ZACHARI.

d ¶ Benefacit. Addebo. tex. in l. j. et ibi gl. Bar. Alexan. & doct. col. ij. ver. venio ad verbū. illud. ff. de noua. Bald. in l. si quis in tantam. col. ij. ver. iij. querit. C. vnde vi. bona gl. in situ. de inuti. lti. §. pupillus. in versic. proximus. Cardina. in cle. j. q. v. de homi. vbi etiam dicitur doli capax. & nō iste in rubr. de delict. puero.

SEBA. SAPI.

c ¶ Determinatum. Ideo firmat Ioā. fabri in §. pupillus. instit. de inuti. lti.

ZACHARI.

f ¶ Sed maior obligatur minori. Ad detamen qd de ro. deci. cccclxviij.

possit maturè cognosci & concipere. habes etiā tex. in c. fi. de eo qui co. cōsang. vxor. suā. vbi dicitur de decennio. ¶ No. tertio qd ex spōsalibus cōtractis etiā cū impubere oritur impedimētum publicæ honestatis prohibēs matrimonia cōtrahi inter sponsam & cōsanguineos sponsi: & extendit hæc prohibitio vsq; ad quartū gradū & non vltra. vt dixi in c. sponsam. §. ti. proximi. ¶ Oppo. cōtra tex. videtur enim qd ver. consultationi. ponat idem quod in ver. si autem. nā in vtroq; dicit qd ante annos legitimos puella fuit cognita. So. Inn. intelligit primū ver. quādo puella perueniat ad annos legitimos tēpore traductio-nis. ver. si autem. intelligit quādo erat adhuc impubes respectu ætatis. Host. dicit qd in primo ver. querebatur an deberet credi assertio ni mariti in ver. si autem. querebatur an esset matrimonium ex quo puella erat in. xj. vel circa. xij. ¶ Sed quero quid si puella tātum excessisset septimum annum, nūquid copula superueniens habeat cōsummare matrimo-nium? Guil. naso sentit qd nō. dicit enim per istū tex. requiri qd puella sit. xj. annorū ad minus. Sed Io. de deo tenuit cōtrariū & verius per. d. c. fi. de eo qd cog. cōsan. vxor. suā. vbi patet qd in. x. anno fuit matrimoniū consumma-tum. Itē si masculus qui tardi⁹ pubescit qnq; pubescit in. ix. anno vt nō. glo. xx. q. j. in sum. fortius idē dicendū in muliere quē citius pu-bescit: vt dixi. §. eo. c. puberes. & ideo conclu-dit Io. de deo qd si maior septēnio fuit cogni-ta à sponso consummatū est matrimoniū. & circa hoc multū instat hīc Inn. variādo non parū. Sed mihi satis placet cōclusio sequēs qd aut puella est minor septēnio: & tūc quantū-cunq; fuerit cognita nō dicatur matrimoniū consistere: quia nō videt habere consensum aptū ad discernendū quid sit matrimonium, nisi multū esset doli capax & discreta. ¶ Si verò est maior septēnio ita qd non sit proxima pubertati nō statim simpliciter verbo vi-ri dicentis se cognouisse illā puellā. nam pos-sibile est qd puella sit deflorata, nō tamen se-quitur qd sit apta ad concipiendū, tūc ideo de-berēt mulieres ex parte assumi ad vidēdum an puella sit viri potens, si autem puella esset proxima pubertati tūc esset standū verbo vi-ri: & ex cognitiōe etiā presumpta debet præsumi qd sit viri potens: & optimè probatur hoc in ver. si autem. & tene menti istū tex. ad hāc materiā. ¶ In gl. j. ibi. standum est verbo vi-ri: intellige quando simul cohabitauerunt: & sic propriè loquitur tex. in c. si qd vxore. xxxij. q. j. & hīc nā pōderatur hīc qd ista puella fuit inducta à marito ad domū. Et in fi. gl. nō. be-ne ex gl. & clarè probat per istū tex. iuncto. c. proposuisti. de proba. qd si ex statuto deberet dari iuramēto alicuius officialis super aliquo maleficio: debet intelligi nisi accusatus seu de-nuntiatus probet cōtrariū per testes, b licet aliqui cōtra. vt nō. in l. j. C. si aduer. li. & l. j. ff. de re iudi. sed primū dictū puto verius. nā vi-demus qd statim testibus & instrumentis nisi

melius & pinguius probetur cōtrariū: vt in c. cum Ioānes. de fide instru. ¶ In glo. in ver. firmavit. in fi. & hoc vltimū tenet Tan. hīc dicens. qd vbiq; vertit periculū animæ pōt exigi iuramentū à reo licet actor nihil probauerit. & nō. bene hoc dictū quod satis mihi placet. nā satis in hoc exuberat iudicis officiū facit. c. sicut. in fi. §. tit. proximi. ¶ In gl. in ver. proxima. ibi per sex mēses. not. bene gl. quæ facit ad statuta vt dicat quis proximus alicui ætati cū ab illa distat per sex mēses vel minus. & bene facit d. tex. in l. nō tantum. alle. in gl. quæ probat qd distas per sex mēses dicit prope illā ætatē qd bene nō. ¶ Idē qd gl. hīc sentit Inn. Host. aliter. sed dictū suum cōmuniter nō tene: sed in cōtrariū ego allego gl. iuris ciuili in §. furiosus. insti. de inuti. stipu. & in §. in summa. instit. de ob. qd ex deli. nascū. quæ dicūt qd masculus dicit proximus pubertati cū est in decimo anno cū dimidio. fcemina verò in nono cū dimidio. ar. §. fi. insti. ex qui. cau. ma. nō licet. & est ratio. quia post pueritiā quæ cōtingit in septimo anno restāt septē anni vsq; ad pubertatē in masculo. vnde ex quō excedit medietatē huius tēporis videtur magis proximus pubertati qd infantia. & idē in fcemina qd pube-scit. in. xij. anno. d. Ant. j. e. in c. attestaciones. dicit hoc relinquēdū arbitrio iudicis, ex quo à iure nō est determinatum. sed respectu matrimoniū. tene qd. §. dixi. qd si fuit cognita dū est in decimo vel vltra satis præsūmit viri potēs vt matrimoniū dicat cōsummatū. si autē nō fuit cognita nō est disputandū de ista proximitate. quia oportet qd masculus cōpleuerit. xiiij. fcemina. xij. annū. §. e. c. pube-res. & j. eo. c. attestaciones. nisi ex alijs signis possit deprehendi po-tentia coeundi. & vide quod dicā in d. c. attestaciones. Abbas.

SVMMARIUM.

- 1 Maiores septēnio si cōtrahūt spōsalia neuter ante pubertatē resilire pōt. s. Pubes factus an teneatur expectare alium sponsum impuberem donec ad ætatem peruenierit legitimam? Pubes cum impubere contrahens resilire non potest, sed impubes factus pubes bene potest. 3. 5.
- 2 Aetas apta requiritur in matrimonio cōtrahēdo & nō simpliciter coeun-di potestas.
- 3 Maior si cum minore contrahit contractus claudicat, quia maior obliga-tur & minor nō, saltem priusquā ad ætatem peruenierit legitimam.
- 4 Impubes maior septēnio licet sponsalia contrahere possit: tamen non obli-gatur priusquā ad ætatem peruenierit legitimam.
- 5 Iuramentum vbi interuenit in sponsalibus facit quod maiores cōpelli pos-sunt ad contrahendū matrimonium. 6.
- 7 Cōgi non debent sponsi ad contrahendū matrimoniū vbi iuramentū non interuenit.
- 8 Medicus semel approbatus reprobari potest. Doctor etiam cuiuscunque facultatis semel approbatus reprobari potest.

CAP.

VII.

1 **DE illis.** ¶ Si maiores septēnio contrahunt sponsalia neuter ante pubertatē resili-re pōt. hoc primò. Et ille qui primò sit pubes alterum expectabit. hoc secūdò secundū intellectū gl. sed plus mihi placet qd nō teneat expectare. vt j. di-cam. Tertio dicit qd si tēpore cōtractus alter erat pubes, non ille sed alter factus pubes resilire pōt. & tria sunt dicta. Secūdū ibi: si verò. Tertium ibi. Mulier. ¶ Casus literalis. Aliqui intra nobiles annos cōstituti maiores septēnio cōtrahūt sponsalia siue vterq; siue alter anteq; ad annos legitimos perueniat si postulēt separari: nō sunt audiēdi. Si verò alteruter istorū peruenit ad legitimos annos altero in minoribus adhuc existēte maior si petat non est audiendus, nisi alter ad ætatē legitimā peruenierit & petierit sepa-rari, tūc iudicio ecclesiæ poterūt separari. Si verò qn contrahunt sponsalia alter eorū maior fuerit: & alter minor. si maior postu-let separari nō est audiendus, quia ex quo in eū semel cōsensit: non pōt amplius dissentire, nisi minor cū ad ætatē legitimā peruene-rit petierit separari. Ber. ¶ No. primò ibi: annos aptos matrimo-nijs. qd in matrimonio cōtrahēdo cōsiderat atas: & sic nō simpli-citer potestas seu potētia coeundi. de quo vide quod dixi. §. eo. c. puberes. ¶ No. secūdò qd si maior cōtrahit cū minori cōtractus claudicat: cū minor nō obligetur minori saltē priusq; peruenierit ad legitimam ætatem: sed maior obligatur minori. ¶ Vltimò no. qd licet

no. q. licet maior septenio possit cōtrahere spōsalia tamē nō obli-
gatur priuſq̃ peruenerit ad legitimā aetate. vnde poterit petere se-
parationē licet nullā causam alleget. & hoc cōcessit ius. quia ante
a aetate aptā matrimonio nō videt q. quis habeat perfectū sensum
5 ad consentiendū indissolubiliter in futurū matrimoniū. ¶ In
gl. j. in fi. aduerte vt clarē habeamus intellectū vtriusq. dicti. nam
in primo & vltimo dicto omnes cōueniunt in vna sentētia. Pri-
mum enim loquit quādo tēpore cōtractus spōsaliōrū ambo erāt
impuberes. maiores tamē septenio, & ante aetate legitimā neuter
debet audiri reclamans: ratio quia sicut nō habet cōsensum ad cō-
trahendū ita nec ad dissentiendū. Tertiū dictū loquit quādo alter
b erat maior: alter minor. & deciditur q. maior nō pōt dissenti-
re, sed minor factus maior sic. difficultas restat circa intellectum
secundi, videlicet. si verō. in quo variā sunt lec. Gl. tertia intel-
ligitur cū ambo erāt minores tēpore cōtractus: & alter prius per-
c uenit ad aetate legitimā: & deciditur q. nō debet audiri reclamās
donec alter peruenerit ad legitimā aetate: postea verō quilibet
potest cōtradicere. Et ad tex. in ver. cum sponsalia. glo. respondet
extorquendo literā. Alter intellectus est q. ille ver. loquit quādo
tēpore contractus alter erat maior alter minor. & iste intellectus
magis est literā amicus per illa verba. cū spōsalia cōtrahuntur &c.
Sed gl. non placet iste intellectus, quia non differt à tertio dicto.
Sed certē iste intellectus saluari pōt: & dic q. differt. quia ver. iste
loquitur quando minor cōtradicat factus maior. ver. mulier. lo-
quitur quādo cōtradicat maior. nec placet iste intellectus glo. q. si
alter prius peruenerit ad pubertatē teneatur expectare reliquū.
quia frustra expectatur euentus cuius nullus est effectus: vt in. c.
cū cōtingat. de offi. dele. cū ergo secūdū gl. iij. prius factus ma-
ior poterat contradicere altero postea facto maiore: ergo. etiam
& nunc potest cōtradicere. hoc etiā probat principiū. c. à cōtra-
rio sensu. & sentit etiā Host. hīc aliū intellectū q. ver. si verō. lo-
quitur cū sponsalia fuerūt cōtracta inter maiore & minore. ver.
mulier. cū de facto fuit contractū matrimoniū inter maiore &
minorem. & vtroq. casu decidit q. is qui erat maior tēpore con-
tractus nō pōt resilire ex quo semel cōsensit: & iste intellectus
satis etiā pōt sustineri: sed pcedēs plus placet: quia decidunt plu-
res casus. nā matrimoniū contractū inter maiore & minore sunt
6 sponsalia iuris interpretatione: vt in. c. vnico. e. ti. li. vi. ¶ In glo.
in verbo. iudicio. in fi. no. singulariter duo ex ista gl. primū q. vbi
iuramentū interuenit in spōsaliis & impuberes obligant, in tan-
tūm facit q. maiores cōpelli debeāt ad cōtrahendū matrimoniū:
7 & intellige de maioribus septennio. ¶ Secundō ex fi. glof. no. q.
vbi iuramentū in sponsaliis nō interuenit nō cōpellitur spōsus
vel sponsa inuita contrahere matrimoniū. Et aduerte. quia gl. lo-
quitur indistinctē, non restringēs se ad maiores. nam de minori-
bus non esset dubiū: quia tex. est hīc. & idē sentit Host. in sum. ti.
de matrimonio. §. j. post prin. sed hīc tenet oppositū: dicens q. siue
iuramentum interuenit siue nō ex quo maior existens contraxit
sponsalia semper cōpellitur ad cōtrahendū. arg. in. c. iuramēti. xxiij.
q. v. & in. c. j. de pac. & per hēc iura. idem dixi in. c. ex literis. el. ij. §.
de spon. Sed nunc adduco istū tex. qui iudicio meo clarē hoc pro-
bat in ver. mulier. nam hīc nō interuenit iuramentū: sed papa fun-
dat se super nudo consensu: & dicit q. ex quo maior semel cōsen-
sit sponsaliis nō potest cōtrauenire: licet cōtraxerit cū minore:
fortius ego dicendū cū ambo erāt maiores: & tene ad hoc men-
ti istū tex. quia sepe de hoc dubitauī. & vide quod dixi. §. ti. prox.
8 c. requisit. ¶ In gl. fi. ibi. §. reprobari. vbi dicitur q. medicus se
d mel approbatus pōt reprobari. & idē habetur in. l. sed & repro-
bari. ff. de excu. tu. & dicunt quidā speciale in medico propter ho-
minum sanitatē: vt si reperiatur inutilis & inexpertus possit re-
probari: sed idē dic in quolibet doctore cuiuscunq. professionis:
vt no. Bar. in. d. l. sed & reprobari: & pro hoc alle. tex. in. l. grāma-
ticos. C. de profes. & medi. li. x. Abbas.

SVMMA RIVM.

- 1 Impuberes ante pubertatem separari non debent sed post pubertatē pos-
sunt si contradicunt, nisi carnalis copula interueniat, vel tacitus cōsen-
sus post pubertatem.
- 2 Matrimonium per verba de presenti per impuberes cōtractū iuris inter-

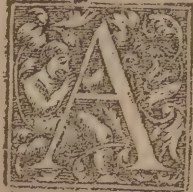
inci. Item si pubes in no. aliās est deci. cccclv. inci. si pubes. tenet q. si pu-
bes cōtrahat matrimoniū etiā per verba de presenti & interueniet iura-
mento cū impubere q. poterit nō obstāte prohibitione superioris à tali
matrimonio pubes recedere & aliud cōtrahere. quod videtur cōtra istū
& quod hīc dicit.

pretatione sponsalia sunt de futuro, & ab eis
ante pubertatem resilire non possunt.

- 3 Potentia coeundi anticipat tempus pubertatis.
Carnalis copula etiā inter minores consummat ma-
trimonium, sed non nisi ad copulam.

CAP.

VIII.

Nobis. ¶ Impuberes
sponsalia cōtra-

hentes ante pubertatē separa-
ri non debēt. sed post puberta-
tem possunt si contradicunt
sponsalibus, nisi copula carnalis interuenierit.
& in effectu idē dicit text. quod pcedēs nisi
q. addit de copula & consensu tacito post ad-
uentum pubertatis. Primō ponit quæstio. Se-
cundō solutio ibi. ad quod. ¶ Casus literalis.
Quidā intra nobiles annos iungunt nomine
matrimonij si vterq. vel alter anteq. ad an-
nos legitimos peruenerint petāt separari. que-
ritur vtrū sint audiendi? Respondet Papa q.
cū ante annos legitimos coniugalem cōsen-
sum non habeāt, vſq. ad aetate legitimā expe-
ctare tenentur: & tūc aut cōfirmeſ matrimo-
nium aut infirmetur, nisi carnalis copula an-
tea interuenierit, cū illa tēpus anticipare so-
leat pubertatis. Ber. ¶ No. primō q. quem-
admodum impuberes cōtrahētes spōsalia ne-
queunt ab eis resilire ante aduentū puberta-
tis vt. §. ti. prox. ita & matrimoniū contrahe-
re intendentes. nā tale matrimoniū ante aetate
cōtractū iuris interpretatione sunt spon-
salia de futuro vt no. hīc glo. & est hodie ex-
pressum in. c. j. eo. tit. li. vj. Ex quo infertur q.
sicut ante aduentū pubertatis nō licet resilire
à sponsalibus veris: ita nec à p̄sumptis.
¶ Secundō no. q. potentia coeundi anticipat
tempus pubertatis: & sic copula habita inter
minores cōsummat matrimonium: quod intel-
lige si verē intercessit: secus in nisu ad co-
pulam. vt. j. eod. c. attestations. vbi de hoc
plenē. Abbas.

SVMMA RIVM.

- 1 Minores apti ad matrimoniū ex contractu matri-
monij obligantur, nisi violentia intercedat.
- 2 Proximitas aetatis non sufficit ad contrahendū ma-
trimonium, sed oportet quod sit talis quod car-
naliter coniungi possit. 4.
- 3 Malitia supplet defectum aetatis quo ad matrimo-
nium contrahendū, sed non in alijs rebus agen-
dis. & quid sit ista malitia & eius diffinitio.
- 4 Proximitas aetatis & potentia coeundi an simul
requirantur in matrimonio contrahendo vel
vnus de per se sufficiat?
Carnalis copula etiā cum minore an facit sponsa-
lia in matrimonium transire?
Potentia coeundi quo modo cognoscitur?

CAP.

IX.

De illis. ¶ Minores apti
ad matrimoniū ex
contractu matrimonij obligā-
tur: nisi violentia intercedat.
Primō decisa consultatio. Se-
cundō respōsio. ibi. Respōdemus. ¶ Casus li-
teralis. Quidā in minori etate spōsalia cōtra-

SEBA. SAPI.

¶ Obligat mino-
ri. Hoc tñ nō pce-
dit qñ maior inui-
tus cōtrahit cū mi-
nore, tūc enim nō
tenetur expectare
minorem vt not.
Abb. per illū tex.
in. c. ex literis. j. eo.

SEBA. SAPI.

¶ Aptā matrimo-
nio. Amplia hunc
text. vt p Abb. i. c.
attestations. I quar-
to no. j. eo. videli-
cet vt pcedat etiā
si nūsus fuerit sepe
mulierem corrum-
pere.

¶ Minor. Adde vi-
dendū de intellē-
ctu hui⁹ decre. do.
de ro. deci. si uis hoc
tit. j. decisio.

¶ Reclamās. Si ma-
ior est effect⁹, & nō
reclamauit. Hosti.
tenet q. nō pōt, sed
in cotrariū est veri-
tas. vt tenet hīc
Phil. frā. & do. de
ro. deci. cccclx.
Ant. de bu. i. c. ex
pte. s. de res. polia.

¶ Reprobari. Idē
est i medico anima-
rum. ar. in. c. cū in-
firmitas. j. de pce-
ni. & remis. l. sanc-
mus. C. de sa. sanc.
ecc. Old. cōfi. xvij.
ZACHARI.

¶ Adde idē esse in
alio quouis docto
reignorāte, q. etiā
post suscepta infi-
gnia pōt reproba-
ri. gl. Bar. & doc. in
l. pomponius. ver.
approbatum. de
neg. ges. Bar. i. l. di-
spensatorē. de fol.
Bar. & post eū Ia.
rebuffi. in alleg. l.
grāmaticos. & ibi
in apost. Cel. C. de
profes. & medi. li.
x. Feli. in. c. ex lite-
ris. colū. iij. ver. &
adde Bar. s. de con-
sti. & dixi aliqd in
apost. ad istū. s. de
renū. in. c. dilecto.
nu. j. in apostil. in
ver. reprobari.

SEBA. SAPI.

¶ Potest reproba-
ri. Vide Oldra. in
cōfi. xvij. & Abb.
in. c. cū secūdū. co.
iij. s. de p̄bēdis.
ZACHARI.
¶ Sponsalia defu-
turo. Adde Bar. in

Panormi. super quarto.

1. quæsitum. & ibi bo. tex. ff. de spon. & ibi latius Alex. & doc. vbi tenent qd si matrimonium cōtrahatur per inhables ad contrahendum matrimonium sed spōsalia sic videlicet invim sponsaliorū etiam si contrahatur per verba de presenti. de quo plenē per Geni. in alle. c. j. & ibi in aposti. Cel. eo. tit. li. vj. & Pau. de ca. confi. xl.
- a ¶ Malitia. Tamen nō supplet q̄tum ad ingressum religionis vt hic. per Inn. per gl. & do. in. c. postulasti. de regularibus. Idem q̄tum ad testamētum. l. qua etate. ff. de testa. cū ibi notatis. & per Abb. in. c. attestaciones. in fi. j. eo.
- b ¶ Sufficere. Facit l. j. §. si intelligat. ff. de edil. edic. ibi. plerūq̄ signis. quē text. alleg. hic. do. Philip.
- c ¶ Vēdicare. Imo. in. d. c. illud. tenet quod tutius est seruare opi. lo. an. tamen sustinetur libellus in quo simpliciter marit. vēdicat. & debet cōcludere per mediū potestatis & non per mediū ratione domini. Ang. in. l. j. §. per hanc. ff. de rei ven. p. Cy. in. l. si iuita. C. de nup. quod etiā procedit si nunq̄ fuerit habita possessio vxoris per Ange. in. d. §. per hanc.
- d ¶ Prope finem. Alex. cōsil. cxx. in ij. vol. vers. nec ob. si discretis.
- SEBA. SAPI.
- e ¶ Cōfessio. nunq̄ autē cōfessio facta sacerdoti probet i causa matrimonij. vide gl. tenentē qd sic in. c. tua nos. in glo. pe. s. de spōsali. quā dicit lingu. Roman. in. l. si nō speciali. C. de testa. refert Iaso. in. l. j. §. huius studi. ff. de iusti. & iure.

hunt & traducuntur: postmodū diuortiū pe-
tunt minorē allegātes etatem: aut vim sibi il-
latam. quærit quid iuris sit? respōdet qd si ita
fuerint etati proximi qd potuerūt carnaliter
coniungi prætēxtu minoris etatis nō sunt se
parādi si vnus in aliū nifus est cōsensisse: quia
in eis malitia supplet etatē. Sed cuiuscunq̄
sint etatis se possunt per illatā violentiam ex-
cusare: nisi post violentiam cōsensus accedat.
Ber. ¶ No. primò qd proximitas etatis sola
non sufficit ad cōtrahendū matrimoniū: sed
oportet qd sit talis qd carnaliter coniungi po-
tuerint. & hoc no. pro limitatiōe. c. sequētis.
¶ Secundo not. qd malitia^a supplet defectū
etatis quo ad contrahendum matrimo. & ad
hoc quotidie allegatur: & quo ad propositū
exponitur malitia. i. vigor naturalis seu potē-
tia coeundi: vt colligit ex verbis præcedenti-
bus. ibi. quod potuerint coniungi. nō enim suf-
ficeret malitia in rebus agendis. vt in. c. pube-
res. in. §. si. s. eo. ¶ Sed quæro quia tex. requi-
rit hīc duo ad validitatē matrimonij, qd sint
proximi etati, & qd potuerūt carnaliter com-
misceri. nūquid ambo requirant de necessita-
te? Sol. si incipis à primò necessariò requirif
secūdū: quia sicut dixit proximitas nō sufficit
sine potentia coeundi: sed secūdū bene sufficit
sine primo, dūmodo sint doli capaces, ita qd
potuerint discernere vires matrimonij. nam
matrimonium nō cōtrahitur ex copula sed
ex consensu. s. ti. proxi. c. cū locū. sed discepta-
tio non modica est inter doc. quomodo de-
prehendit ista potētia coeundi quē habet sup-
plere defectū etatis. quidā enim vt Tanc. re-
quirūt qd verē inter eos copula intercesserit.
quod etiā sequit Hosti. exponēdo tex. qd po-
tuerint cōiungi. i. qd de facto se cōiunxerint.
sed Gof. Inno. Abbas & Io. an. tenent opposi-
tum dicētes satis esse qd potuerunt coniungi.
Quid enim si iuuenis minor alias mulieres
cognouit, vel si foemina minor ab alijs fuerit
cognita. certē nemo negabit matrimoniū cō-
sistere inter istos: ex quo apparet eos potētes
ad copulā. & pro hac sententia habes gl. in. c.
vnico. eo. tit. li. vj. sed de hoc nō videtur mihi
magnum dubiū ex quo clarē cōstat de poten-
tia coeundi: sed dubiū est quādo nō cōstat cla-
rē sed tantū per signa: puta ex aspectu corpo-
ris, vel ex alijs signis intrinsecis mulier vel
masculus videt aptus ad copulā: & sensit Inn.
hæc signa sufficere. b quod mihi satis placet.
ar. c. seq. vbi nifus ad copulam cū cōsensu ad-
hibito prope etatē legitimā sufficit ad matri-
monium. pro quo facit litera dum dicit. quod
potuerint. & sic solū requirit potentiā & vi-
detur eā requirere ex signis dum dicit. si fue-
rint ita proximi etati &c. Abbas.

SEBA. SAPI. MARIUM.

- 1 Contractus ante pubertatem nō facit matrimoniū.
Nifus ad copulam non facit matrimonium. §. 7.
- 2 Nifus ad copulā non declarat potentiam coeundi.
Maritus & vxor possunt se adinuicem vendica-
re. & quam potestatem habet alter in alterum.
- 3 Proximus vel prope finem alicuius etatis quomo-
do esse quis dicatur?
- 5 Impubes maior septēnio adueniēte etate legitima
pōt sine aliqua cā à spōsalibus & matrimonio re-
silire: licet mulierē sape nifus fuerit corrūpere.
- 6 Impubes factus pubes si vult à sponsalibus resili-

re concedenda est licentia ambobus.

- 7 Annus quartusdecimus in masculo: & duodecimus in foemina debet esse completus: & si deficiant aliqui dies an teneat matrimonium.
Consensus præstitus circa finem impubertatis vel principium pubertatis an faciat matrimoniū?
- 8 Confessio coniugum per se & contra se, an sufficiat?
Iudex si dubitatur an mulier sit cognita vel ne quid agere debet?
- 9 Testes in matrimoniali causa recipi possunt post publicationem: imò post sententiam.
- 10 Aetas quæ requiratur in ingressu religionis, & an perueniatur ex discretionē?
- 11 Iuramentū à reo exigī pōt in cā matrimoniali etiā si actor nihil probauerit.

¶ CAP.

X.

Testationibus.

- ¶ Cōtractus ante pu-
bertatem etiā cū nifus
carnalis copulæ nō facit matrimonium. Cōmunis
diuisio. secunda ibi: consultationi. ¶ Casus literalis.
Quædam mulier cōtraxit matrimoniū cū quodā
qui nondū habebat. xij. annos tñ eam tentauit corrūpere: sed non
potuit, postmodū ab ea recessit. vnde ipsa mulier petijt illum in
suum maritū corā ordinario: testes producti fuerūt in causa illa:
dubitauit iudex qualiter in causa pcederet: misit attestatiōes. atte-
stationib⁹ illis inspectis cōstitit domino papæ: qd iuuenis ille non
dum attigerat. xij. annū qñ præfatā. G. in vxorē accepit: & licet ni-
fus fuisset eā corrūpere: secundū qd vterq̄ cōfitebat. mulier tamē
credidit se virginē euasisse. sed ipse anteq̄ peruenisset ad. xiiij. an-
num ab ipsa recessit, ad qd puentus ab eodē petebat in virū: re-
spondet papa illi episcopo dicēs qd si illa p idoneos testes probare
nequiuert: qd post vel circa finē. xiiij. anni pdictus iuuenis cōsen-
sisset in eā recepto iuramēto ab ipso qd postq̄ ad etatē legitimam
peruenit ipsam habere nō cōsensit in vxorē dictū iuuenē à prædi-
cta. G. debeat separare, & dare vtriq̄ licentiā cū alia cōtrahendi.
- 2 Ber. ¶ No. primò qd solus nifus ad copulā nō declarat potentia
coeundi. vide. s. de spon. c. iuuenis. & c. si. e. tit. ¶ Secundo no. ibi.
- 3 vendicare: & tene menti qd vxor pōt vendicare maritū intellige
causa adiecta de iure diuino & canonico: qd etiā tenet hīc Ho. nā
multa iura habet mulier in marito, adeo qd maritus nō dicif habe-
re potestātē sui corporis nec ecōtra. vt in. c. nō debet. de consan-
gui. & affini. vnde rōne huius iuris possunt adinuicē se vēdicare.
ar. l. j. §. per hanc. ff. de rei ven. & tene ad hoc mēti istū text. cū dicto
Hosti. licet cōtrariū senserit Io. an. in addi. Spe. in tit. qui fil. sint le-
gi. post prin. & sequi videt. d. Ant. in. c. nō est. s. ti. proxi. sed primū
dictū verius. vt latius dico in. c. illud. de p̄sumpti. ¶ Not. ibi. cir-
ca finem. xiiij. anni. iuncta gl. qd quis dicif esse prope finē alicuius
etatis: cū distat ab ea per sex menses: qd no. pro statutis. quis autē
dicatur proximus alicui etati: dic vt dixi. s. eodē. c. continebatur.
- 5 ¶ Itē no. mirabilē decisiōne qd minor pubertate: maior tñ septē-
nio contrahens sponsalia vel matrimoniū pōt adueniēte etate le-
gitima sine alia causa resilire à talibus spōsalib⁹ siue matrimonio:
licet mulierē sape nifus fuerit corrūpere: & hoc ampliāt. c. de il-
lis. s. eo. ¶ Vltimò not. qd si minor factus maior vult recedere à
sponsalibus: debet etiā maiori dari licentia ad alia vota trāseundi.
- 7 ¶ In gl. prima in fi. dic qd ille conatus nō faciat spōsalia transire
in matrimoniū: vt in. c. si. s. tit. proximo. sed aliū effectū hīc indu-
xit: nā induxit p̄sumptionē qd circa finē. xiiij. anni iste erat po-
tens ad generadū. ex quo ante illā etatē fuit nifus ad copulā. ideo
papa madat hīc inquiri vtrū ille iuuenis cōsenserit circa finē. xiiij.
anni. nā cessante p̄sumptione causata ex nifus copulæ nō suffecif-
set consensus p̄stitus circa finē. xiiij. anni. quia vbi nō cōstat de po-
tentia coeundi expectat pubertas ex annorū numero. in qua requi-
ritur qd annus. xiiij. sit cōpletus in masculo: vt in. l. fin. C. qñ tu. vel
cu. facit tex. in. c. j. proxi. licet Hosti. hīc dubitet vtrū in vltimo die
xiiij. anni vel. xij. anni in muliere valeat matrimoniū cōtractū. nā
videt qd sic: sicut dicimus in testamento: vt in. l. qua etate. ff. de te-
sta. tādē videt hoc relinquere arbitrio iudicātis cōsiderata habitu
dine psonæ: & satis mihi placet primū dictū fauore matrimonij:
& ideo nō decipiat iste tex. cū videt velle sufficere cōsensum p̄sti-
tum circa finē. xiiij. anni. nā hīc p̄cessit nifus ad copulā vt p̄dixi.
- 8 ¶ In gl. ij. ibi. contra se cōfitebatur. nō. gl. singulariter qd cōfessio
coniugis

coniugis cōtra matrimoniū valet quādo emanauit ab eo qui stat pro matrimonio: nō enim est præsumptio q̄ falsum cōfiteat̄ contra se. dicit tamen Hosti. hoc reliquendū arbitrio iudicātis. nam posset fieri collusio inter coniuges volētes separari matrimoniū. nam fingerent lites, & in progressu causæ is qui firmabat se stare pro matrimonio confiteret̄ cōtra matrimoniū: & si iudex hoc suspicaretur nō deberet esse cōtētus tali cōfessione: sed facere mulierem inspicere an sit virgo, vel alias probationes exigere cōtra matrimonium: nisi aliud impedimentū allegaret. vbi autē cessat præsumptio fraudis: stabitur cōfessionī coniugis cōtra matrimoniū ex quo confitēs stat pro matrimonio: quod multū notabis: quia multū limitat. c. sup̄ eo. de eo qui cogno. cōsan. vxor. suę. ¶ In gl. in ver. per testes. in fi. vel dic melius secūdū Hosti. q̄ hoc operat̄ fauor matrimonij. nā si nō obstat sentētia quō minus probationes de nouo accipiātur. in. c. lator. & c. cōsanguinei. de re iudi. fortius nō debet obstatē attestatiōnū publicatio. de quo tamē vide quod plenē dixi in. c. iurauit. de proba. ¶ In gl. penul. ibi: illud. dic q̄ ille tex. procedit quo ad ingressum religionis vbi atas nō pręuenitur ex discretione: sed requiritur pręcisē numerus annorū. vt in. c. primo. de regu. lib. vj. & no. in. c. postulasti. & in. c. ad nostrā. eo. tit. ¶ In gl. fi. Hosti. & cōmuniter dōcto. dicūt q̄ vbi agitur de sacramento matrimonij debet semper iuramentū exigi à reo licet actor nihil probet, vt veritas tanti sacramenti melius elucescat: quod no. & idē dic vbi vertitur periculū animæ: vt no. dōct. s. eo. c. continebatur. Abbas.

✠ SUMMARIUM. ✠

- 1 Inuita si aliqua maior sponsalia contraxit cum minore non tenetur illum expectare donec ad aetatem legitimam peruenerit. 2.
- 2 Metus ita sponsalia sicut matrimonium impedit.
- 3 Verba de presenti cum impubere non matrimonium sed sponsalia de futuro faciunt.
- 4 Parentum min. iustum metum inducunt: & maxime in muliere. Maior cū minore contrahens tenetur expectare minorem donec ad aetatem peruenerit legitimam.

¶ CAP.

XI.

- 1 **Ex literis.** ¶ Si maior inuita cōtraxit sponsalia cū minore nō tenetur ipsum expectare donec veniat ad aetate adultā. Cōmunis diuisio. Secunda ibi: cum autem. ¶ Casus literalis. Quædam puella. xij. annorū desponsata fuit cuidā puero. ix. vel. x. annorū: & postmodū de voluntate parentū & nō de sua (vt dicebat) ad domum patris illius pueri ducta fuit inuita & nolens: & minis parentū cōpulsā fecit ibi morā per annum, & tandem ad domū propriā est reuersa, dicēs q̄ nunq̄ in eū consensit nec vult consentire: imō petebat licentiā cū alio contrahendi, quærebatur quid iuris. Respōdet Papa cū dictus puer nondū ad xiiij. annū puenerit: nec ad eā carnaliter accessum habuerit: Mandat q̄ si puella commonita ipsum noluerit expectare quousq̄ ad etatem legitimā peruenerit: & si est ita vt propositū est tribuat liberam licentiā cū alio cōtrahēdi. Ber. ¶ Nota vnū bonū dictū ex tex. q̄ sicut metus impedit matrimoniū ipso facto: vt in. c. cū locum. s. ti. prox. ita & spōsalia de futuro vt hīc. nā licet isti intenderent cōtrahere matrimoniū: tamē propter defectū aetatis alterius fuerunt spōsalia de futuro. vt in. c. vnico. eo. ti. li. vj. & tamen ipso iure non valuerūt propter metū intercedentē. ¶ Secundō no. ibi. minis parentū. q̄ minæ parentū inducūt iustū metū maxime in muliere: quod ego admitterē considerata qualitate parentum & minarū. ¶ Vltimō no. ampliatiōem ad. c. de illis. el. primo. s. eodem. q̄ maior cōtrahēs cū minore tenetur expectare minorem donec peruenerit ad aetatem legitimā. vt in dicto. c. de illis. hoc verum, nisi maior inuitus contraxit cum minore. tunc enim non tenetur expectare minorem. vt est casus hīc. Abbas.

✠ SUMMARIUM. ✠

- 1 Sponsalia contracta cum minore septennio per cohabitationem mutuam post septennium conualescunt & inducunt pu. ho. iustitiae: soluuntur tamen per matrimonium de presenti.
- 2 Aetas superueniens cum alijs adminiculis validat sponsalia. Sponsalia nulla ex defectu consensus conualescunt tacito subsequēte con-

sensu & ex communi habitatione.

Impedimentū publicæ ho. oritur etiam ex sponsalibus cum minore septennio contractis, quæ post modum superueniente etate conualescunt.

- 3 Impedimentum publicæ hone. ortum ex spōsalibus durat etiam illis dissolutis.
- 4 Impedimentū publicæ hone. nedum impedit matrimonium: sed etiam dirimit licet carnali copula sit consummatum.
- 5 Consanguineam prioris sponsæ etiā post spōsalia rupta cognoscens peccat, & priuatur saltem ad tempus potestate contrahendi matrimonium.
- 6 Viro & vxori quomodo & quādo credatur quo ad copulam.
- 7 Incestuosus matrimonium contrahere non potest. Incestus an inhibeat perpetuō vel ad tempus matrimonium contrahere?

¶ CAP.

XII.

- 1 **De pueri.** ¶ Sponsalia cōtracta cum minori septēnio per cohabitationem mutuā post septennium cōualescunt & inducunt publicæ honestatis iustitiā, soluunt tamen p̄ matrimoniū de p̄senti. Primō narrat factū. Secūdō respon. ibi. quia igitur. ¶ Casus literalis. Duo pueri. G. vj. annos habēs: & Guilielma. vij. matrimonialiter sunt cōiūcti: qui simul per tres annos māserūt. & sic spōsalia tenuerūt quæ ab initio non valebāt: postmodum pater puellæ ipsam copulauit cuidā alij. M. noīe cū quo pacificē per septē annos permansit tandē dimisit eandē: quia credebatur ipsam aliū virū. f. Guili. habere cū quo primō fuerat desponsata. Dictus. G. ad annos discretionis perueniēs cū alia cōtrahēdi licentiā postulauit: qua obtēta contraxit cū quadā. S. nomine cōsobrina dictę. G. & cū ea per aliquod tēpus cohabitās (vt dicebat) nō cognouit eandē: ipsa tñ se ab eo cognitā asseribat. postea verō pater Guilielmę cū vidisset eā a secūdō viro dimissam compulit dictū. G. vt. S. ne ptem suā dimitteret & ad. G. rediret, q̄ postmodum per biēniū cohabitauit eidē: quęsitū fuit à papa quid super his esset agēdū: & ipse respon. q̄ inter Guilielmū & Guilielmā non fuit matrimoniū puerili etate impediēte: & licet postq̄ nupsit alij: poterit aliā ducere vxorem, Guilielmæ cōsobrinā habere nō potuit propter publicā honestatē siue eā cognouerit: siue non: nec ad Guilielmā poterit redire: quia fuit alteri legitimē copulata: cū ergo Guilielmus dicat se non cognouisse. S. consobrinam. G. aliā si voluerit poterit ducere in vxorē. & S. alteri viro poterit copulari: & cū fuerint separati pœnitētia debet vtriq̄ iniungi ad tēpus pro vitādo scādalo. si verō cōstaret Guilielmū. S. cognouisse neutri altero uiuente dabitur licentia cōtrahendi. & Guil. remanebit cū Mattheo imposita ipsi. M. ad tēpus pœnitētiā cōpetenti: quia pro sua volūta te sine iudicio ecclesiæ dimisit eandē. Ber. ¶ No. primō q̄ sponsalia nulla ex defectu consensus cōualescūt ex tacito cōsensu interueniente ex cōmuni cohabitatione: & ex istis oritur publicæ honestatis iustitia sicut ex spōsalibus contractis tempore maioris aetatis: & hoc clarius probat̄. s. e. c. literis. & c. accessit.
- 2 ¶ Secundō no. q̄ impedimentū publicæ hone-

CCC. iij

¶ Minis. Idē voluit glo. in. c. accedens. s. de conuer. coniuga. & c. fin. j. qui cle. vel vouen. Inno. in. c. causam matrimonij. s. de officio deleg. licet contrariū voluerit gl. in. l. j. §. quæ honorāda. ff. qua. re. actio nō datur. & male secūdū Phi. hīc. nā si metus reuerentialis in matrimonio nō inducit iustum metū vt hīc, fortius nō debet inducere in alijs contractibus, cū in matrimonijs requiratur liberalis cōsensu. c. gemma. s. de spon. quod est cōtra doctrinam Ang. in. c. cū virū. s. de reg. latē p̄ Bar. Alexā. & alios i. l. quę dotis. ff. sol. matri.

¶ SEBASTIANI. Hoc distum refert & sequitur dominus Iaso. in. l. titia. in prin. co. iij. ver. octauo adde. ff. de ver. obli.

Panormi. super quarto.

Interlocutoria. Mirū est qd nō allegauerit Bar.in.l.titia.ff.de accu.vbi concludit qd snia lata ab obseruatione iudicij est interlocutoria qn absoluitur propter libellū malē cōceptū. sed si ferret de cetero nō possit agi dicitur diffinitiuā. vt per istū in.c.examinata. s. de iudi. p. Archi. xx. dis. c. j. Pe. de ancha. in cle. fi. de app. decidit secundū no. p. Bar. in. d. l. titia. Bal. in. l. fina. C. si autor vel cur. & in auth. qui semel. C. quomodo & quādo iudex. in. iij. col.

SEBA. SAPI.

Interlocutoria. Quomodo cognoscatur snia interlocutoria quæ habet vim diffinitiuā late tradit Felin. in rub. s. de re iudi. & ibi colū. pe. tradit qd sententia absolvens ab obseruatione iudicij est sententia interlocutoria habes vim diffinitiuā.

Vim diffinitiuā. Adde late vt per Ang. consil. cxiii.

Reseruauit. per Bar. in. l. ille a quo. s. si de testamento. ff. ad trebel. & ibi per Innocē. & per Abb. in. c. cū cōtingat. s. de offic. dele. Bal. in. l. eā quam. C. de fideicō. ver. q. roqd opere illare seruatio. Bart. in. l. si. ff. pro suo. Bald. in. l. si ea. C. q. accu. non possunt. Bart. tñ in sua disputatione incipiente accusatus de vi turbatiua. tenet qd talis reseruatō nō pōt fieri nisi de cōsensu partiū. Potest cōsiderari. aut pars offert se incōtinēti velle probare & iudex nō pōt facere reseruatōne. aut non offert se incōtinēti & tūc poterit. qd si statutū diceret qd iudex pcedat reseruatōis exceptionibus de quibus intelligatur glo. est in cle. j. de seq. pos. & fru. per Bal. in. l. exceptionē. C. de proba. in vlti. col. plenē per Alex. in. d. s. si de testamēto. qui allegat hunc textum.

ZACHARI.

Quorum aliqui sunt inepti. Adde Lanfran. de oria. in c. quoniā cōtra falsam. ver. in iudicio autē. & ibi i. apost. Cel. s. de proba.

statis ortū ex spōsalibus durat etiā sponsalibus legitimē dissolutis. & idē videt probari s. e. c. accessit. ¶ Tertiū not. qd impedimētū publicæ honestatis nedū impedit matrimonium: sed etiā dirimit q̄tuncq; copula in matrimonio intercesserit. & hoc no. nā iste contraxit matrimoniū cū concubina prioris sponsæ & eā cognouit: & nihilominus dicit qd nō est matrimoniū & mandat eos hic separari. facit. c. vnicū. e. ti. li. vj. & c. j. de spon. eo. lib. ¶ Itē no. qd cognoscēs cōsanguineā prioris spōsæ etiā post spōsalia rupta grauiter peccat. adeo vt priuē saltē ad tēpus potestate cōtrahēdi matrimoniū. ¶ Vlti. no. qd nedū creditur marito qn dicit se cognouisse vxorem vxore negāte: vt in. c. cōtinebat. s. eo. sed etiā creditur si negaret copulā muliere asserente oppositū. tñ dicit Host. qd si per copulā cōfirmaret matrimoniū stare potius asserenti mulieris asserētis copulā qd dictis viri negātis copulam & fauorē matrimonij: qd not. Et ad istū tex. rñdeo qd hæc copula non faciebat ad cōfirmationē matrimonij: sed potius veniebat ad delictū probādū: quia matrimoniū poterat esse cū cōsobrina prioris spōsæ: & ex sola cōfessione mulieris nō debebat vir puniri. ¶ In gl. in ver. dabitur. ibi: propter delictum viri. & sentiūt hīc doc. qd ille cōmisit incestū ducēdo & cognoscēdo cōsobrinā prioris sponsæ. Sed tūc opponit ad literā qd mandat vtrūq; istorū stare sine matrimonio altero viuēte: nā delictū incestus priuat perpetuā facultate cōtrahēdi matrimoniū: vt in. c. j. & c. discretionē. j. de eo qui cog. cōsan. vxō. suā. Sol. metu cōtrarij doc. supplet ad text. maxime: sed hæc suppletio improprietat literā cum non sine misterio dicit altero viuēte. Ideo dicere qd quo ad hoc propriē nō fuisset commissus incestus. qd ex sponsalibus nō est orta affinitas inter sponsam & cōsanguineos sponsæ sed publica honestas duntaxat: ideo nō debet iste tantū puniri sicut si cognouisset affinem. ideo papa hīc tēperauit sententiā & ad tēpus interdixit facultatē cōtrahēdi: & forte dixit altero viuēte: quia vulgariter isti putabantur maritus & vxor. vnde ne videantur transire ad secūda matrimonia: & vt delictū non esset prorsus impunitū: papa processit. vt hīc dicitur: et sic dico qd hīc est casus specialis prouidēs contra cōtrahentē matrimoniū obstatē publicā honestate & ductam cognoscentem.

Abbas.

SUMMARY.

- 1 Accusari nō potest matrimonij quod non est vt si cum minori septēnio sit contractū. denūtiari tamen pōt impedimētū ne in posterū cōtrahatur.
- 2 Sententia super libelli ineptitudine lata interlocutoria est. habet tamen vim diffinitiuā: quia prima diffinit instantiam.
- 3 Appellari an possit statim viua voce ab interlocutoria?
- 4 Priuatio præsupponit habitum.
- 5 Pronūtiatio iudicis saluis exceptionibus quid operetur?

Exceptiones dilatoria possunt discuti post litem contestatā si iudex eas reseruauit.

5 Pronūtiatio super non petito fatua est.

Pronūtiari potest super vna parte quando plura sunt petita. & reliqua per iudicem recipiuntur.

6 Libellus plura pōt cōtinere. & pars inepta nō pōt vitare modum aptum. Rescriptum plures gratias continēs. surreptio in vna non vitiat reliquas.

7 Denūtiatio impedimenti matrimonij quomodo fiat.

8 Acta contra legem viuam vel mortuam an sint nulla?

9 Matrimonij cōtractū cōtra interdictū papæ etiā cū clausula decreti irritantis tenet alio nō obstatē impedimento. in hoc tamen varia est opinio. Papa habet amplam facultatem super matrimonio non consummato.

10 Inferior a papa non potest impedire virtutem matrimonij ex aliquo tēporali impedimento. nam & in ipso papa dubium est.

¶ CAP.

XIII.

Dissoluendum. ¶ Accusari nō potest matrimonij qd nō est. vt si cū minori septēnio sit contractū. denūtiari tñ pōt impedimētū ne cōtrahatur in posterū. Et tria facit. Primo narrat factū. Secundo interloquitur ibi. Interloquēdo. Tertiū prohibet & decernit. ibi: Ne verò. ¶ Casus literalis. Quidā noīe Io. cōtraxit matrimonij cū quadā puella. S. noīe intra septēniū constituta. tandē ex parte puellæ accusabatur matrimonij propter cōsanguinitatē: & dum testes producerent ad probādā cōsanguinitatē: p̄dictus Ioā. multas exceptiones proposuit. per quas intēdebat accusatores ab accusatione repellere: cū sup exceptionibus ipsis fuisset multipliciter disputatū: papa auditis quēcūq; partes proponere voluerūt interloquēdo pronūtiavit inter p̄dictū iuuenē & puellā nec matrimonium nec spōsalia fuisse cōtracta: quia puella nondū ad. vij. annū peruenerat: vnde accusatio locū habere nō poterat: cū non esset qui legitimē posset accusari: sed denūtiari poterat cōsanguinitas vt interdicere matrimonij cōtrahendū. vnde dominus papa statuit terminū ad denūtiationē probādā saluis exceptionibus propositis ac etiā proponendis: ne verò in puellā aliquid interim attentetur dicit papa ne in negotio vltiori procedat de nouo do nec cessetur a denūtiatione vel ea probata ordine iudiciario procedatur. qd si cōtra hoc mādātū in p̄iudiciū puellæ aliqd fuerit attentatū: illud decernit papa irritū & inane. Ber. ¶ No. primo ibi. Interloquendo pronūtiamus. qd sententiā lata sup ineptitudine libelli est interlocutoria. a habet tñ vim diffinitiuā. quia diffinit primā instantiā: & pro hoc consuluit Io. cal. qd ab hac sententiā pōt appellari viua voce incōtinēti sicut appellat a diffinitiuā in. l. ij. ff. de appella. & ij. q. vj. c. ei qui. s. diffinitiuā. Cōtrarium tñ hīc tenet Gas. per istū tex. in ver. interloquēdo. & p. c. suā. de appel. Sed certē licet sit interlocutoria: & sic loquantur ista iura. tñ ex quo habet vim diffinitiuā b & cessat ratio. c. vt debitus. de appel. videt qd ab ea possit appellari vt a diffinitiuā. de quo remitto me ad ea qd plenius dixi in. c. peruenit. de appel. ¶ Secūdo no. qd matrimonium nullū ex defectu cōsensu accusari nō pōt. & quotidie allegatur qd priuatio p̄supponit habitū. de quo in. l. decē. ff. de verb. obli. & x. xij. q̄stio. ij. in. c. qd verò non formatū. & ibi est gl. cōsimilis. glo. nostræ in ver. denūtiari. ¶ Tertiū ibi. saluis exceptionibus & c. ar. valde singulare qd si iudex procedit ad litē cōte. vel ea quæ solent fieri post cōtestationē in causa in qua nō requirit cōtestatio cū protestatione qd exceptiones dilatoriæ sunt saluæ: non per hoc irritat processus iudicis: sed tenet mero iure saltē parte non appellatē. & sic est casus no. in quo exceptiones dilatoriæ possunt discuti post litē cōtestatā. si iudex eas reseruauit c a principio. qd latius tango in. c. exhibita. s. de iudi. ¶ Cōtra tex. opp. videtur enim qd ineptē papa statuerit terminū ad denūtiationē probandā. ex quo enim pars accusauerat & nō denūtiauerat: fatuū est pronūtiare sup nō petito. l. fi. C. de fideic. li. & in. l. licet heli. de fimo. Sol. Host. qd fortē libellus cōtinebat accusationē & denūtiationē vt quia dicebat accuso & denūtiō. vnde repulsa prima parte tanq̄ inepta papa p̄fixit terminū super secūda parte libelli. ¶ No. singulariter hoc dictū. qd licet libellus sit vnicus. tamē si pōt cōprehendere multos modos agēdi: quorū aliqui sunt inepti: d pars inepta nō habet vitare modū aptū. Idē est in rescripto apostolico cōtinēte plures gratias.

CAP.

XIIII.

Tua nobis.

¶ Si quis per ver-

hit cum impubere in qua etate malitia non supplet, intelligitur non matrimonium sed sponsalia contraxisse etiam si subarrhatio intercesserit. Primò questio. Secundò distinguens responsio ibi: quia verò. ¶ Casus literalis. Quidam filia sua

circiter. xij. annum habentē desponsauit cuidam nobili qui subarrhauit eandē per annuli immisionē consensu mutuo accedēte: postmodū puella ipsa fuit alteri copulata: dubitātū fuit utrū ista puella deberet remanere cū secundo: an deberet redire ad illū cui primò fuerat desponsata. Consul. Pa. rñdet quia nō cōstitit ei cuius etatis esset puella: cū primo viro extitit desponsata: cū dicitur quia circiter. xij. annos habebat, vel vtrum malitia suppleret etatē: dicit q si puella nubilis non erat etatis cū primo viro extitit desponsata, & etatē in ea prudentia nō supplebat, proculdubio inter eos nō matrimonium sed sponsalia cōtracta fuerunt: quis ab ipso viro eadem puella fuerit subarrhata: & ita remanere debet cū secundo, cum quo postea contraxit in etate legitima. Ber.

¶ No. primò q puella circa. xij. annū cōstituta nō est habilis ad contrahendū matrimonium, nisi aliter esset potens ad concipiendū. ¶ Secūdo no. per ista verba talis est circa. xij. annū. vel talis possedit circa. xij. annos, vel quid simile nō probat certū & determinatū tēpus. & facit cōtra testes deponētes. de quo vide qd no. in. c. licet. de proba. à iure enim nō est determinatū qtu tēpus cōprehēdat hęc dictio circa: sicut dictio plus & vltra. l. hęc adiectio. ff. de verb. sign. ¶ No. q immisio annuli nō inducit matrimonium vbi etas deficit in cōtrahētibus.

¶ Sed hīc quērīt pone q puella distet à. xij. anno completo per triduū duntaxat, nūquid sit habilis ad cōtrahendū matrimonium? Hosti. tenet q sic si p̄seuerat in eodem proposito per triduū post etatē perfectā tenet matrimonium cōtractū ante tēpus: alle. c. ad nostrā. de reg. Aduerte. nā per hoc sentit Hosti. nō tenere matrimonium cōtractū ante. xij. annū cōpletū. Itē q nō conualidet ex superueniētia etatis, nisi detur perseuerātia tridui. Vin. dicit quosdā tenere q annus debet esse cōpletus. ¶ Itē

secundū alios sufficit q sit inchoatus. ipse verò tenet q in masculo requirit etas. xiiij. annorū. & in foemina. xij. q in vltima die postremi anni teneat matrimonium cōtractum sicut dicimus in testamēto vt valeat si fuerit cōditum in vltima die. xiiij. anni. vt in. l. qua etate. ff. de testa.

¶ Vltimò dicit Hosti. relinquēdū hoc arbitrio iudicantis. Io. an. in testamēto dicit satis p̄cedere qd tenet Vin. vnde refert Iaco. de bel. disputasse q si puer multū prudens distabat à. xiiij. anno p triduū ex quo nō cōpleuit xiiij. annū nō pōt facere valide testamentū. per illā. l. qua etate. sed respectu matrimonij hoc relinquēdū est arbitrio iudicantis secundū eū qui ex multis habebit cōsiderare utrū ante etatē cōpletā sit potens ad generādū. Et ratio diuersitatis est. quia matrimonio statuit etas: nō propter se simpliciter. sed respectu potētiae coeundi: sed in testamēto simpliciter propter se: & credere q vbi de potētia coeundi nō cōstaret saltē ex signis q ante etatē cōpletā nō tenet matrimonium: nisi saltē in vltima die postremi anni: neq placet Io. an. & alijs doc. opi. Hosti. vt exigatur perseuerātia tridui post etatē cōpletā. quia. c. ad nostram. loquit in professiōe tacita. nos autē loquimur in matrimonio expresse cōtracto. ibi non requirit p̄batio sicut in religione. & hoc tenebis. ¶ In gl. j. in fi. no. glo. quia quotidie allegat. & vide gl. clariore in. c. tenor. de re iudi. tractat etiā gl. in. c. foemine. xxx. q. v. & propriē subarrhatio est desponsatio mutuo cōsensu interueniēte facta per immisionē annuli. Et cōcludendo hāc materiā

post doc. dic q qnq per immisionē annuli p̄cedunt

CCC iij

- plures gratias. vt surreptio in vna non vitiet reliquā. vt est pulcher tex. in. c. fi. eo tēpore. de rescri. lib. vj. & solue secundū Hosti. q papa ex officio p̄fixit terminū ad probādam denuntiatiōē: sed prima solutio melior: quia non potest dici denuntiatio si pars nō denuntiat. ¶ In gl. in ver. denuntiari. ibi: sine aliqua admonitione. no. bene gl. q cū denuntiat impedimentū matrimonij nō est necesse prius admonere partē, sicut seruaf in denuntiatiōe euangelica. de qua tamē remitto ad plenē notata in. c. no vit. de iud. ¶ In gl. fi. ibi. secus esset si clausula. videtur hęc gl. velle q gesta cōtra mādātū papae teneat si in mandato non fuit apposita clausula decreti: sed contrarium notabiliter dicit Inno. in. c. fi. de accusa. vbi dicit q sicut gestum cōtra legē mortuā est nullū. vt in. l. nō dubiū. C. de legi. ita & contra legē viuā. nā papa est lex viuā in terris. ix. q. iij. in. c. ipsi. Et ad. c. dilectus. alle. in glo. dic vt ibi plenē dixi. vide ad materiā glos. singu. in cle. j. de iurepa.
- ¶ Et in fi. gl. no. singulariter istā gl. q matrimonium contractum cōtra interdictum papae etiā cum clausula decreti irritatis tenet mero iure alio impedimēto non supposito: & idē videtur tenere Inno. sentiens aliud esse in sponsalibus. tenet Hosti. cōtra qā interdictū papae est fortius q matrimonium nō cōsummatū: cū sup illo posuit statuere secundū libitū: vt in. c. ex publico. de cōuer. cōiu. Alij distinguūt inter clausulā generalē & clausulā specialē: vt primo casu nō irritet matrimonium: secundo sic. ex quo constat de intētiōe papae. sed ego distinguem q aut interdictū papae habet perpetuā causam prohibitionis. & tūc matrimonium est nullū. Aut temporalem. & tūc matrimonium tenet, & decretū debet referri ad causam. vt sic durāte causa debeat matrimonium separari. & pro hac distinctiōe vide gl. no. in. c. tua. de spon. duo. facit gl. in. l. nō dubium. p̄xal. In casu verò nostro interdictū nō habebat perpetuā causam prohibitionis: quia propter litis pendentia fuit appositū decretū irritans & c. ¶ Notabis tamen q inferior à papa non potest impedire virtutem matrimonij ex aliquo impedimento temporali. nam in ipso papa est dubium vt patet ex p̄dictis.

Abbas.

SUMMARIUM.

- Matrimonium contractum per verba de presenti cum impubere in qua malitia non supplet etatem, nō matrimonium sed sponsalia sunt etiam si subarrhatio intercesserit.
 - Puella circa. xij. annum constituta non est habilis ad matrimonium contrahendum nisi aliter sit potens ad concipiendum.
 - Circa plus & vltra quid & quantum importet.
 - Annuli immisio non inducit matrimonium vbi etas deficit.
 - Etatis defectus per paucos dies an matrimonium vitiet, & an illud per superuenientiam etatis legitima validetur?
 - Annus. xij. in foemina: & xiiij. in masculo quo ad matrimonium an debeat esse completus, vel sufficiat quod sit inceptus vel prope finem: sic quo ad testamentum.
 - Perseuerantia tridui post etatē an conualidet gesta ante etatē?
 - Subarrhatio est desponsatio facta mutuo consensu interueniente per missionem annuli.
- Annuli immisio matrimonium non facit, nisi verba apta ad contrahendum matrimonium p̄cedant.
- Annulus debet poni in quarto digito vbi est quadā vena sanguinis protendens vsque ad cor.
- Annuli immisio p̄cedētibz verbis de futuro spōsalia facit.
- Annuli immisio & arrharum traditio regulant contractum secundum p̄cedentia.
- Consuetudo si est quod in matrimonio contrahendo tradatur annulus cum certa solennitate si probatur annuli traditio cum illa solennitate, probatur & matrimonium esse cōtractū.
- Matrimonialis causa fauorabilis est, & in dubio pro matrimonio iudicatur.
- Annulus si datur in manu p̄sumitur donatio.

SEBASTIANI.

¶ Quod matrimonium. Vide Fel. in. c. ex parte. col. pe. ver. quartus casus. s. de constitu.

¶ Mero iure. Ad. dedo. de ro. deci. j. vbi etiam de cōtra etu contra p̄ceptum episcopi.

ZACHARI.

¶ Adde gl. & ibi Archi. & Gemi. in. c. vir cū propria. in fi. & ibi in apo. Celsi. ad gemi. xx. xij. q. iij.

SEBASTIANI.

¶ In ipso papa. De potestate papae circa matrimonium vide remissiū per Fel. in. c. quā in ecclesiarum. col. vj. ver. secunda cōclusio. s. de consli.

¶ Circa. de teste deponente q titius possedit. x. annis vel circa per Guil. in. l. & si post tres. & ibi per Alex. ff. si quis cantū. & per Alex. cōfil. cxx. in ij. vol. & quādo testis deposuit se esse etatis. xl. annorū. vel circa per Alex. cōfil. lxxxvij. in dicto volu. Cor. cōfil. clxxxix. in. iij. vol. per Bald. in. l. celsus. ff. de vsuca. in vlti. col. & in. l. si quis i suo. in prin. C. de inoffic. testa.

SEBASTIANI.

¶ Circa. Vide Abba. in. c. ex parte. col. j. s. de restitu. spoli. Are. i. l. q ro mē. s. duo fratres. col. vj. ff. de verb. oblig. vbi ponunt de hac dictione circa. de quo etiā per Alex. i cōfil. cxlix. incip. viso processu causae vertentis. col. vlti. in quinto volu. vbi dicit q quādo testis deponit de tēpore per dictionē circa nūc q dicitur cōcludenter probare.

¶ Annuli. Vide plenū cōfil. Alex. cōfil. cl. in. v. vol.

Panormi. super quarto.

Nō vitiatur alij cō tractus si fiant clā valent. l. ab anasta fio. C. mand. & ibi Bal. Iano. in. c. j. de fi. instr. est magna suspitio contra notarium & instrumentum, sententia tamen clā lata non valet. l. cum sententiam. C. de sen. late Bald. in. l. iij. C. de sum. tri. & fide catholi. adde quod ad probationem actus clam facere quiritur tres testes. gl. est singu. in authen. de instru. cau. & fide. in verbo hoc sancitum. quam sequitur hic Phi. fran. quod est notandum ad. l. vbi numerus. ff. de testi. & c. i. nomine. s. de testi.

SEBA. SAPI.

Careat suspitio ne. Vide Abba. in c. j. s. vt ecclesiastica benefi. & in. c. cū olim. col. penu. s. de causa possess. & proprietatis.

Debet credi. p quo facit quod dixit gl. fi. in. l. pe. C. de fideiusso. q si quis fuit repertus in adulterio cum aliqua muliere si ambo confiteatur q matrimonij cōtraxerunt stat eorum cōfessionem. & ibi Bal. & Bart. i. l. j. C. de cōfessis. in vñ. co. ver. fuit que stio de facto. Alex. consi. j. an. v. col. in iij. volu.

ZACHARI.

Adde q verum est q statur cōfessionem coniugum super matrimonio cōtracto non autē in alterius praiudicium. vt plenē per Ro. singu. dcx viij. incipi. tu audiuit ibi plenē.

verba: & tunc ad illorū sensum declaraf effectus immis sionis annuli. nā si pracedūt verba apta ad cōtrahēdum matrimonij: immisio annuli declarat matrimonij: & debet mulieri annulus imponi in quarto digito. q (vt referi ibi) est quādā vena sanguinis vsq ad cor protē dens: ideo in signū mutue dilectionis imponit annulus. de quo vide latius p tex. in. c. foemina. palle. Si verō pracedunt verba apta solūmodo ad spōsalia: tūc annulus solū denotat spōsalia: quia traditio annuli ex se nō denotat aliqū cōtractū: sed regulaf secundū pracedētia: sicut dicimus in arrhis: vt insti. de cōtrahen. emp. in prin. Aut prācesserūt verba vnus tantū. & tūc idē vt immisio annuli habeat denotare verbū expressum. vt tenet gl. in. c. pe. s. tit. proxi. Si verō verba nō intercesserūt: aut nō apparet de cōsuetudine nec ex facto circūstati pōt aliquid certum percipi, & nō iudicat pro matrimonio: quia cū hoc sit signū ad multa equiuocū nō probat certū quid prācisē. vt in. c. illud. de prāsum. Aut cōstat de cōsuetudine: vt puta in matrimonio cōtrahēdo solet tradi annulus cū certa solēnitare: & tunc ex quo annulus probat traditus cū solēnitare quā solet interuenire in matrimonio satis probat matrimonij cōtractū: & in hoc casu intellige istā gl. & gl. in. d. c. foemina. In dubio tñ semp est iudicādū pro matrimonio: quia res est fauorabilis. vt in c. ex literis. de proba. & c. fi. de re iudi. dicit tñ do. Anto. hoc procedere si ponit in digito: sed si tradit in manu, prāsumitur donatio. vt dixi. credo tamē in hoc spectandam consuetudinē loci. Si autem datur à parētibus, dicit do. Ant. q prāsumitur donatio & nō sponsalia, quod satis potest admitti, nisi consuetudo foret in contrarium.

De clandestina desponsatione. Rubrica.

Quia matrimonia & spōsalia quādoq cōtrahuntur palam, quādoq clādestinē. Ideo post generales rubricas prācedentes subiicit istā rubricā specialē de clandestina desponsatione. nam quādoq puellā subducuntur & inducūt ad cōtrahendum clā à parētibus: & quia de tali matrimonio posset dubitari. ideo & c. De materia vide. xxx. q. v. & iij. q. iij. c. cōsanguineorum: & nō reperitur alibi.

Abbas.

SYMMARIUM.

1 Alleganti matrimonium incumbit onus probandi illud. 4.

2 Prāsumptio non fit pro clandestino matrimonio.

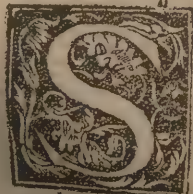
3 Clandestinitas non vitiatur matrimonium, solus enim consensus sufficit licet clā sit prāstitus. peccant tamen sic cōtrahētes. Collatio beneficij clandestina tenet. suspitione tamen nō caret. Electio clandestina non valet.

4 Virolicet credatur super copula contra mulierem negantem. secus tamen est circa essentiam matrimonij.

5 Alleganti incumbit onus probandi.

6 Dispositio debet intelligi cum aliquali improprietate pro vitanda absurditate vel dilatione aliarum regularum.

CAP.

Iquis. **H**oc dicit secundū communē intellectū. Ei qui asserit matrimonij incumbit probatio. Vel sic. Pro clandestino matrimonio nō prāsumitur. sed illud allegati incumbit onus probandi. Primō thema. Secūdō determinatio ibi. **viro.** **C**asus literalis. Si aliquis occultē desponsauerit aliquā mulierem, & ipse eā petat postmodū in vxorem: & ipsa negat desponsationē. vir debet hoc probare & ecōtra si vir hoc negauerit. mulier hoc probare debet, aliās absol uatur vterq. Ber. **N**o. q clādestinitas nō vitiatur matrimonium, solus ergo cōtrahentiū cōsensus sufficit ad matrimonij licet clā sit prāstitus: q peccent sic clādestinē cōtrahētes. vt j. eo. c. fi. & xxx. q. v. in. c. aliter. iuncta gl. Idē est in collatione beneficij. q enim collatio clandestina nō careat suspitiōe, tamē tenet si de ea quoquo

modo fides fieri pōt. de quo videtur text. optimus in. c. vnico. vt eccle. benefi. secus in electione. illa enim nō valet. de quo in. c. quia propter. de electio. & in. c. fi. eo. tit. lib. vj. **N**o. secundū q licet credatur masculo super copula contra mulierē negantē, iuxta ea quē habetur in c. cōtinebatur. s. ti. proxi. tamen secus est circa essentiam matrimonij. **I**n gl. j. in fi. & hac lectura vltima communiter tenet per doctores. ex quo enim litera sic pōt intelligi licet cum aliquali impropriatione, nō debemus violare alias regulas iuris quibus cōmuniter cauetur q asserenti incumbit onus probandi: vt in iur. alleg. in glos. **E**t no. glo. iuncto text. q pro vitāda absurditate vel violatione aliarū regularū debet dispositio intelligi cū aliquali improprietate si aliter saluari non pōt: pro quo bene facit tex. in. c. cū dilectus. de cōsuetu. Abbas.

SYMMARIUM.

1 Ecclesia non iudicat de occulto matrimonio, approbat tamen illud si publicatur.

2 Negans matrimonium quod ab altero clam cōtractum esse dicitur nō compellitur si aliter probari non potest.

3 Iuramentum non est exigendū à reo in causa clandestini matrimonij etiam actore non probante: tamen distinguendum est.

4 Viro & mulieri asserentibus matrimonium creditur ac si matrimonium esset in cōspectu ecclesie ab initio cōtractum.

5 Filij nati ante publicationē matrimonij censentur legitimi.

6 Publicatio clandestini matrimonij qualiter fiat.

7 Confessio viri & mulieris de matrimonio clandestino nō praiudicat matrimonio publicē cōtracto.

8 Publicum matrimonium praiudicat clādestino, & quid iuris si per vnum testem & famam pro clādestino iudicatur?

9 Probatio per vnum testem & famam quid operetur?

10 Fama non semper semiplenam facit probationem.

CAP.

11.

Vod nobis. **D**e matrimonio occulto nō iudicat ecclesia: approbat tamē illud publicare volētes: & habet duo dicta. secundū ibi: verum. Vel sic & clarius litera inherendo. Qui matrimonium clandestinē cōtraxerunt altero negāte vel vtroq non apparēte legitima exinde probatione simul cohabitare ab ecclesia nō cōpelluntur: & si illud publicauerint tanq in cōspectu ecclesie factum improbabitur: nisi aliqua rationabilis causa subsit quē impediatur. **C**asus literalis. Aliqui cōtrahunt matrimonium occultē: ita q probatio fieri non potest, quaritur quid iuris sit: dicitur q ab ecclesia non sunt aliquatenus compellendi si alter negauerit. Veruntamē si illi voluerint publicare ab ecclesia talia matrimonia recipienda sunt & approbāda tanq à principio in cōspectu ecclesie cōtracta fuissent: nisi aliqua rationabilis causa impediatur. Ber. **N**o. primō ibi: aliquatenus cōpellendi. arg. q vbi deficit omnis probatio matrimonij nō est exigendum iuramentū à reo sed potius purē absoluendus. & facit contra theoricā docto. in. c. cōtinebatur. & c. attestations. s. tit. proxi. Et ad illa iura posset respōderi: quod procedunt quādo subest saltē aliqualis suspitio pro matrimonio: secus vbi pro eo nihil apparet. **N**o. secundū q super cōtractu matrimonij debet credi simplici verbo ipso cōtrahentiū, & habetur perinde tale matrimonium: ac si ab initio in cōspectu ecclesie fuisset cōtractū vt in tex. **E**x quo inferūt doctores q proles nata ante publicationē est cēfenda legitima. quod est notandū. **Q**ualiter autē debet fieri ista publicatio clandestini matrimonij: dicunt doctores q secundū formā c. sequen. **I**n gl. secūda in fi. intellige de alio matrimonio publicā cōtracto cui nō debet praiudicari per solā cōfessionem illorū qui dicūt prius cōtraxisse: imō plus dicit Vincē. q manifestū matrimonij praiudicat clādestino

¶ Itino etiā si habeat pro se vnum testē & famā: qđ dicit Gas. bene notandū. Sed hoc dictū nō videt placere dño meo dño Car. mouet. quia vnus testis et fama plenē probāt. vt no. gl. in. c. j. de ap. & c. veniēs. el. j. de testi. Sed saluādo primū dictū posset dici qđ vbi alia pbatio aptior cōcurrit cū fama & vno teste qđ tūc stādū est probatiōi clariori: licet testis & fama deponāt de tpe anteriori: & erit istud dictū satis notabile: & qđ si quis pbat cū vno teste & fama sine tit. anteriori: ali⁹ verō pbat per testes apertos de tit. citeriori qđ iudicandū est secūdū pbatio nē clariore. non tñ sēper est verū qđ fama facit semiple-

nam probationē. b sed vide qđ plenē dixi in. d. c. veniēs. & p Bar. in. l. de minore s. tormēta. ff. de quæstio. Abb.

¶ S V M M A R I V M.

1 Modus datur & forma cōtrahendi publicū matrimonium. Filij nati ex clādestino matrimonio in gradu prohibito vel contra modum ibi expressum contracto etiā per ignorātes de impedimento sunt illegitimi. 4.

Filij nati ex publico matrimonio in gradu prohibito. contracto si ambo parentes sciūt impedimentum matrimonij sunt illegitimi. 4.

Sacerdos non prohibens matrimonia interdicta per triennium a beneficio suspenditur.

Clerici etiam religiosi in clādestino matrimonio interuenientes suspenduntur, & quādoque grauius puniuntur.

Clandestina matrimonia contrahentes puniendi sunt.

Denuntiantes calūniose etiam puniuntur.

2 Consuetudo vnius loci necessariō nō est seruāda in alio loco, nisi reducat ad ius commune.

3 Matrimonium quādo contrahitur presbyter debet interuenire vel saltem cū eius conscientia contrahitur.

4 Laici qui clādestinis matrimonijs interueniunt peccant, & an puniri debeant?

5 Sponsalia de futuro an idem iuris sint prout matrimonij si clādestine fiant?

Clandestina sponsalia contrahentes peccant.

Ordinarius potest interdicerē sponsalia clādestina.

7 Edicta hmoi publicatiōis quibus & quot locis debeāt proponi? Forenses in aliquibus locis nō admittūt ad matrimonij contrahendum, nisi habeāt literas testimoniales quod vtile esset si vbiq̃ obseruaretur.

9 Clandestina matrimonia pluribus modis contrahūtur, & quot sunt eius species?

Clandesti. matrimo. an dicatur si modus hic datus nō seruatur?

10 Matrimonij quomodo dicatur contrahi in facie ecclesie?

Accusari an pluries possit matrimonium de impedimento?

Matrimonialis sentētia nō transit in rem iudicatam.

¶ CAP.

III.

Cum inhibitio. ¶ Habet multa dicta, & cō-

prehēdēdo oīa sic summati pōt. Cū matrimonia sunt cōtrahēda debēt per p̄sbyteros in ecclesia edicta proponi assignato termino intra quē qui voluerit impedire impedimentū opponat, & si probabilis cōiectura fuerit de impedimēto interdicat m̄rimoniū donec de hoc cognoscatur. hoc priō vsq̃ ad. s. Si quis. Si in gradu phibito m̄rimoniū clādestinē vel cōtra interdictū de quo. s. cōtractum fuerit ēt p̄ ignorantes de impedimēto nati ex illo matrimonio sunt illegitimi. Idē est si ambo parētes sciūt impedimentū matrimonij: licet in cōspectu ecclesie cōtrahāt. h. d. vsq̃ ad. s. Sanē. Sacerdos qui cōtempserit prohibere matrimonia interdicta, & q̃libet clericus etiā regularis q̃ interfuit, p̄ triēniū a bñficio suspēdunt, & si culpa exegerit, etiā grauius puniūt ipsi ēt cōtrahētes. cōtra hoc. c. et al. licitē puniēdi sunt: & idē in calūniose denūtiatibus. h. d. vsq̃ ad fi. Et diuisio satis patet p̄. s. licet possit alijs modis diuidi. ¶ Casus lite. Prohibitio copulē cōiugalis in tribus vltimis gradib⁹ est reuocata p̄ idē cōsi-

lium j. de cōsang. c. nō debet. iō papa eā districte p̄cipit obseruari. vñ inherendo vestigijs p̄decessorū suorū oīno prohibet cōiugia clādestina siue occulta p̄cipiens vt nullus sacerdos talib⁹ nuptijs interesse p̄sumat: statuens generaliter vt cū matrimonia fuerint cōtrahēda in eccijs publice pponat per p̄sbyteros termino cōpetētī statuto: vt intra terminū qui voluerit legitimū impedimentum opponat. & ipsi p̄sbyteri per se nihilominus inuestigent vtrū aliquod impedimētum obsistat: si autem aliqđ rōnabile obiectū fuerit cōtra copulā contrahēda cōtract⁹ interdicatur expresse donec impedimētum probeat. Si aut hmoi m̄rimonia clandestina vel taliter phibita inire p̄sumpserint in gradu prohibito etiā ignorāter, soboles de tali cōiūctione suscepta illegitima sit: & nullū habebit subsidiū de parentū ignorātia, cū illi taliter cōtrahēdo potius affectāt ignorātiā q̃ sciant impedimēta, & eodē modo filij illegitimi erunt si ambo parentes sciūt impedimentū & cōtrahāt cōtra omne interdictum. si verō parochialis sacerdos tales cōiūctos prohibere cōtēpserit aut interesse eis p̄sumpserit p̄ triēniū ab officio suspēdatur, & illi q̃ cōtrahūt cōtra huiusmodi formā etiā in gradu cōcesso p̄nitētia imponat cōdigna, & qui malitiose ad impediendā copulā legitimā ipedimētū obiecerit similiter puniat. Ber. ¶ ¶ Not. qđ cōsuetudo vnius loci necessariō nō est obseruāda in alio loco, nisi reducat ad ius cōmune per habentē potestātē vt hic facit Pa. facit de cōse. dist. iiii. c. de trina. & vi de qđ no. in. c. super eo. de censu. ¶ ¶ Item no. qđ in cōtractu matrimonij debet interuenire p̄sbyter vel saltē cū cōscientia ipsi⁹ debet cōtrahi. ad hoc. c. aliter. xxx. q. v. ¶ ¶ Itē no. qđ filij nati ex matrimonio cōtracto in cōspectu ecclesie data ignorātia impedimēti ab ipsis cōtrahētibus sunt legitimi. & hoc propter bonā fidē cōtrahentiū: secus vbi contrahentes sciunt impedimētū, vel vbi cōtraherēt clādestinē. ¶ ¶ Quēro quid in laicis p̄stātib⁹ p̄sentia in m̄rimonijs clādestinis: dicūt doc. qđ ex verbis literē nō cōprehēdunt. sed ex mente sic. arg. l. j. C. de fal. mo. & c. q̃to. de len. excō. Est ergo ei imponēda p̄nitētia sicut & clericis: peccāt ergo tam ipsi cōtrahētes clādestinē q̃ itēressentes, siue sint clerici, siue religiosi, siue laici. ¶ ¶ Secūdō quērit an dispositio huius capituli locū habeat in sponsalibus de futuro: dicūt doct. qđ ex mente literē idē dicendū. nā spōsalia in multis casibus trāseunt in m̄rimoniū ipso facto. vt in. c. is q. s. de spō. Ideo ne occurrat difficultas cōtra prohibitionē ecclesie debet ēt in spōsali⁹ adhiberi hęc solēnitas. facit. l. oratio. ff. de spō. vbi dīr qđ phibito m̄rimonio vidēt phibita spōsalia: qā sunt pambula ad matrimonij. Ex quo not. qđ cōtrahētes spōsalia clādestinē peccāt: & qđ iudex loci pōt illa interdicerē. ¶ ¶ Tertiō quērit vtrū hęc edicta debeāt proponi in multis ecclesijs: & videt priō qđ sic: qđ litera loquit̃ i plurali. ibi. in ecclesijs. doct. multū istāt, sed cōclusio vr hęc. Si volētes contrahere & eorū antiq̃ cōtraxerūt morā in certa parochia tūc satis est in illa ecclesia edicta proponi. Si verō in diuersis parochijs traxerūt morā: tūc in diuersis debēt proponi, vel in locis publicis: puta in p̄dicationib⁹ vbi verisimiliter possint peruenire in notitiā eorū qui sunt de impedimētis informati. vñ refert hīc Abbas qđ qđā epī seruāt vt forēsis non admittat ad contrahēdū m̄rimoniū nisi habeat literas testimoniales sui p̄lati: & eēt valde optimū hīc obseruare. & satis puto de mēte huius l̄rā cū respectu forētium nō possit prouideri p̄ illa edicta. nam saepe contingit quōd plebei habētes vxores in partibus se conferūt ad partes remotas. & ibi demum matrimonium contrahunt sicut vidi in factō. ¶ ¶ In glo. in ver. clādestinis. in fin. no. gl. ex qua habes tres species clandestini matrimonij. Host. vltra glo. enumerat alios modos. & tandē dat regulam generalem dicens qđ matrimonij cōtractum cōtra prohibitionem

ZACHARI.

¶ Vnus testis & fama. Adde Bart. in. l. de minore. s. tormēta. ff. de quēstio. Inno. in. c. veniēs. s. de testi. & Spec. in tit. de noto. cri. s. fama. ver. quid agente.

ZACHARI.

¶ Fama facit semiplenā pbatioē. Vide ad plenum Moder. post Bar. in. l. admonēdi. ff. de iureiur. & Matthesilla. singu. suo. n. inci. no. qđ in iudicijs possessorijs. ¶ Legitimi. Adde in hac materia videntū Anch. cōf. ccccj. Zacharias,

Panormi. super quarto.

SVMMARIUM.

a ¶ Corā multitudi-
ne. Addeq. cōtra-
hēs corā plurib⁹
testibus matrimo-
niū dicit clādesti-
nē cōtraxisse si de
cōsuetudine palā
& publicē cōtrahi
debebat. ita not.
Bar. in l. fi. ff. de ri-
nup. Idē in l. ij. &
ibi Iaco. rebus. &
Cel. i apo. ad ipm.
C. de hisq. ex pu-
rati. mu. pec. acce.
lib. vj.

b SEBASAPI.

¶ Differēda snia.
Hoc inter spālia
matrimonij annu-
merat Fel. in r. s.
de spō. col. fi. vers.
xxij. & ibi repu-
tat hoc dictū Inn.
singulare.

c ¶ Adjudicāda. fa-
cit tex. in. c. sicut i
fi. s. de spon. licet
gl. i. c. i. nostra. s. de
testi. voluerit q. de
beat adjudicari
cui mulier cōfētit
vel meliori vel de
teriori p. gl. i. c. af-
ferte. s. de psum. fa-
ciūt no. p. Bar. i. l. j.
in fi. prin. ff. de lib.
q. post. per glo. &
doct. in. c. licet. de
sen. excō. lib. vj.

d ¶ Possessionibus.
nō pcedit sine du-
bio: q. a res videt ad
iudicāda vtriq. q. n̄
probationes sunt
pares. ar. l. titiā te-
xtores. de le. j. vbi
Di. & Alb. ponūt
q. n̄m de duabus
coitajb⁹ cōtēden-
tibus de nemore
q. si vnaqueq. pro-
bat de possessione
vtrique erit facien-
da adjudicatio vel
possessio debeat
seq. strari. gl. in. l. j.
C. vti pos. ne deue-
niāt ad arma. l. eq. f.
simū. ff. de vsufru.

ZACHARI.

e ¶ Tenet adherere
primē. Q. d. ego am-
pho ē si scdām cū
qua ē p. verba de
pñti cōtraxit. co-
gnouisset carnali-
ter v. p. istū & doc.
in. c. si iter vñū. &
in. c. veniēs lo. ij. s.
spon. & matri. &
Bart. cepo. caute.
xliij.

f SEBASAPI.

¶ Pulchritudine.
Vide Ias. in. l. ti-
tia. in. p. inc. colū.
iij. vers. non d. &

ecclesiæ generalē vel specialē, & expressam vel tacitā, di-
citur clandestinū. & habet locū pēna huius. c. ¶ Sed
aduerte in multis locis nō seruatur huiusmodi denun-
ciatio de qua in litera. Vnde quæro nūquid matrimo-
niū dicitur ex hoc clādestinū. vide ad hoc quod no. Ioā.
an. in addi. Spe. eo. ti. in. prin. & originaliter sunt dicta
Old. cōf. cel. vj. & ibi cōcludit q. dūmodo mrimonium
fit cōtractū in facie ecclesiæ nō pōt tale matrimonium
appellari clādestinū. pro hoc. c. cōstitutus. de reli. do. &
c. s. proxi. & licet verbū ecclesiæ sumat multipliciter. vt
no. glo. in. c. fi. ne pla. vi. su. tñ in pposito sumit ecclesia
pro collectione fideiū. facit de cōse. di. j. c. ecclesia. cōtra-
hens ergo corā multitudine secūdū patrię cōsuetudinē
nō dicit clādestinē cōtrahere: sed in facie ecclesiæ. quod
no. & hoc habeo pro indubitato vbi nō est consuetudo
q. mittant edicta: sed vbi esset talis consuetudo dubito
vtrum habeat locū pēna huius capituli si quis cōtraxē-
rit in facie ecclesiæ nō pmissis istis denūciationib⁹. & po-
tius credere q. nō. licet ista gl. sentiat oppositū, quia pē-
na est appōita cōtra contrahētes clādestinē & nō cōtra
contrahētes edictis nō pmissis. & nō pōt dici clādesti-
ne ex quo in facie ecclesiæ nemine phibēte cōtraxit: maxi-
mē cū illud sit officiū sacerdotis & nō cōtrahētū. & p
hoc aperit multū intellectus huius. c. ¶ In glo. in ver.
voluerit. ibi. publicū crimen videtur. & ex hoc dicit Gof.
q. si vnus egit cōtra illud mrimoniū & succubuit nemo
audit volēs iterum proponere illud impedimentū. quia
actio popularis cōsumit vno agēte. l. eū qui. s. in popula-
ribus. ff. de iureiur. q. d. dictū non videtur placere do. An-
to. quia causa matrimonialis non transit in rem iudica-
ta. vt in. c. tenor. & in. c. lator. & c. consanguinei. de iudi. ni
si velimus dicere q. cōtrarium procedit respectu ipsorū
coniugum & non respectu extraneorum. & esset nota-
bilis limitatio ad illa iura. sed nō placet sibi ratione pec-
cati: & credo eum verum dicere. tamen dico q. non ad-
mittetur alius nisi iudex pmissa causā cognitione vi-
deat istum rationabiliter moueri. pro hoc quod no. In-
no. in. d. c. tenor. vbi ita notabiliter dicit respectu sentē-
tiæ quæ transiuit in rem iudi. & in fi. glo. Gal. de cal. te-
net oppositū vt is qui fuit p̄sens & tacuit possit de no-
uo accusare. & sit speciale in matrimonio propter peri-
culum animæ. & idem tenet do. Car. in alia causa ex quo
edicta nō p̄cesserūt: sed certē puto quod aliqualis sus-
picio generetur contra tacetē: sed in causa matrimo-
nij optimē procedit dictū Gal. ex quo edicta nō proces-
serūt. facit. c. fi. qui matri. accu. pos. Nico. Abb.

De sponsa. duorum.

Rubrica.

¶ Suprà visum est de duabus speciebus sponsalitorū scilicet
manifestis & clandestinis. sed quia quandoque quis. con-
traxit successiue bina sponsalia cum diuersis mulieribus vel
econtra: mulier cum diuersis viris: & potest dubitari quæ p̄e
ualeat ideo post p̄cedentes subiicit istam. Querit Inno. hic
super rubrica. duo petunt eandem mulierem in vxorem pa-
riter probant: quæritur mulier cui sit adjudicanda? Conclu-
dit quod est differenda sententiā donec habeatur certior pro-
batio. & si alter potest prius probare non est illi adjudican-
da mulier sed differenda sententiā donec alter probabit: se-
cus vbi agerēt de p̄benda & alijs possessionibus. ¶ q. a primo
probanti adjudicaretur res petita, & victor p̄staret cautio-
nem impli reo de conseruando eum indemnem respectu alte-
rius petitoris. vt in. l. is a quo. & l. sequenti. ff. de rei vendi. No-
ta bene hoc dictū Innoc. ex quo potes colligere notabilem
limitationem ad illas leges vt res non tradatur primo vin-
centi vbi possit sequi periculum animarum ex adjudicatione
seu traditione: sed differenda est sententiā donec alius proba-
uerit. Et no. secūdū quid agendum quando duo equaliter
probant: & res petita non est diuisibilis: nec potest in solidū
posideri: quod limitat not. Bart. in. l. j. ff. vti pos. & not. in. c.
licet. de proba. Abbas.

- 1 Contrahens successiue cū duabus per verba de p̄senti tene-
tur adherere primæ, si autem primò contraxit per verba de
futuro: & secūdò per verba de p̄senti debet adherere
secundæ.
- 2 Pactio & promissio potest appellari fides, & veniens contra
promissionem dicitur venire contra fidem p̄stitam.
Fides est de re nō visa: & dicit fides quia fiet, vel a firmitate
Sponsalia etiam non iurata non seruans peccat.
- 4 Matrimonium contractum ex mulieris pulchritudine: seu ap-
petitu copulæ extorquendæ valet.
- 5 Matrimonium absque annuli traditione & solennitate secun-
dum loci consuetudinem tenet.
- 6 Carnalis copula superueniens sponsalibus sub conditione an
sponsalia faciat transire in matrimonium?
- 7 Sponsalia pura siue sub aliqua conditione contracta semper tol-
luntur per matrimonium de p̄senti.
- 8 Sponsalia quatuor modis cōtrahuntur qui hic exprimuntur.

¶ CAP.

I.

- 1 **D** Vobis. ¶ Cōtrahēs successiue
per verba de p̄senti cū
duabus tenetur adherere primæ. ¶ si aut
primò cōtraxit per verba de futuro secū-
dò per verba de p̄senti: adheret secū-
dæ. & habet hoc. c. pro palea. xxvij. q. ij. c. duobus. & se-
cundum Hostien. & bene istud. c. idem dicit in effectu
cum. c. penult. & c. sicut. s. de spon. Duæ sunt partes. Se-
cunda ibi: est autem. & secunda subdiuiditur. Secunda
ibi: Fides. ¶ Casus literal. Ang. in. c. isto ostēdit q. fides
cōiugalis cōtractus duplex est. est em̄ pactiōis et est fides
cōsensus: si aliquis dedit alicui fidē pactiōis non debet
aliā ducere: si autem duxerit valet, & agat p̄nitentiā
de fide mentita. si autem dederit fidem consensus non
debet aliā ducere: & si duxerit dimittet illam & adhe-
rebit priori. Et quid sit pactiōis fides & consensus in
tex. Ber. ¶ Not. primò quod omnis pactio quantun-
cunq. simplex potest appellari fides. vnde veniens contra
promissionem dicitur venire contra fidem per eum
p̄stitam. & sic capitur in. l. j. ff. de consti. pecu. & in. l.
j. ff. de pact. & potest promissio appellari fides ad instar
religionis fidei: quia sicut ibi credimus quod non vide-
mus ita in promissione credo te facturum quod promi-
sisti: licet non videam: vnde dicitur fides quia fiet: vel a
firmitate. ¶ Secūdò not. ex hoc text. argu. optimum
& quasi expressum quod ex sponsalibus sine iuramento
contractis quis obligatur ad contrahendum. ita vt pec-
cet veniendo contra promissionem cum alia contrahē-
do. ¶ Not. tertio ibi: si promiserit &c. quod valet
matrimonium licet quis inducatur ad contractū ex mulie-
ris pulchritudine seu appetitu copulæ extorquendæ. fa-
cit. c. tua. & c. veniēs. s. de spō. ¶ Vltimò no. tenere ma-
trimonium interueniente mutuo consensu. licet secundum
loci cōsuetudinē nō deat annulus seu nō seruet alius mos
regionis. hoc vult dicere ista litera in fi. dum dicit. si non
stringit manum &c. ¶ In glo. penult. ibi. pro non adiecta
debet haberi. & hoc teneas licet quidā dixerunt q. cōtra-
ctis sponsalibus sub illa conditione q. per primum coi-
tum non transeūt in matrimonium, sed purificatur. sed
per secundum transeunt. quod non placet Vinc. nec cō-
muniter doct. quia (vt dicit gl.) si intellexit de coitu for-
nicario habet illa cōditio ac si non fuisset adiecta & spō-
salia remanent pura q. transeunt in matrimonium per car-
nalē copulā. vt in. c. is qui. de spon. ¶ Et in fi. glo. quili-
bet intellectus pōt adaptari ad tex. & nō est vis quis te-
neatur. sensus enim literæ est quod siue quis promittat
ducere aliquam, siue conditionaliter, siue sine aliqua
conditione semper illa sponsalia tolluntur per matrimo-
niū de p̄senti cū alia contractū. vt in. c. sicut. & c. pe. s.
de ipō-

de sponsa. ¶ Hoft. hic format. q. quot modis cōtrahūtur spōsalia de futuro. & dicit q. quatuor. Primò p verba de futuro ad hoc apta. vt in. c. pe. Secūdò per verba de præsenti si cōtrahētes sunt impuberes vel alter eorū nam iuris interpretatione sunt spōsalia de futuro: vt in. c. fi. de despōsa. impube. & clarius in. c. vnico. eo. tit. li. vj. Tertio per dationē arrharū. l. arrhis. C. de spō. hoc intel ligo quādo præcesserūt verba vel signa hoc indicantia. quia datio arrharū non magis proportionat spōsali bus quā alijs cōtractibus: vt insti. de emp. & vendi. in. princ. Quartò per subarrhationē annuli. xxvij. q. ij. c. fi. q. s. de spōsa. fuerit. hoc dictū non est simpliciter verū. quia po tius indicat matrimoniu quā spōsalia. vt in. c. fecime. xxx. q. v. ideo dic vt plen⁹ dixi in. c. fi. de despō. impube.

SVMMARIUM.

- 1 Desponsatam alterius in vxorem ducens & cognoscens nunquā in vxorem eam habere poterit.
- 2 Sponsa etiā vocatur vxor de præsenti ante carnalē copulam seu traductionem ad domum viri.
- 3 Pœnitentia publica imponitur accipienti sponsam alterius in vxorem, & ambo infames efficiuntur & sacrilegium committunt. Sacrilegium est vtriusque fori: & vterque iudex ecclesiasticus & secularis possunt cognoscere & pœnam imponere.
- 4 Pœnitentia pro quolibet peccato mortali datur septem annorū spatio: nisi sacerdos etiā abbreviauerit: & quid pro tali pœnitentia agatur.

CAP.

II.

- A**ccepisti. ¶ Alteri desponsata ducens in vxorem & cognoscens nūquā in vxorem eā habere pōt. h. d. secundū vnū intellectu. Sed clarius hoc videt in. c. fi. de eo qui duxit in matri. quā pol. per adul. vel iuxta literā summa sic. Ponit pœnitentiā illius qui alterius spōsam de præsenti accēpit sibi in vxorē. ¶ No. ibi. desponsatam. & tene mēti q. cōtrahens per verba de præsenti ante carnis copulam potest appellari sponsa. a nam iste tex. loquit de tali spōsa de præsenti. patet ex eo quia si fuisset spōsa de futuro valisset matrimoniu cū secūda cōtractū. vt in. c. proxi. & in. c. sicut. & c. pe. s. de spon. & facit hoc optimē: vt in statutis odiosis appellatione vxoris nō veniat despon sata per verba de præsenti ante traductionē ad domum viri & carnalē copulam. pro hoc vide quod dixi super rub. de spō. & in. c. ex publico. de conuer. cōiug. ¶ Secūdò. no. q. ecclesia imponit pœnitentiā publicā ducēti sponsam alterius in vxorem: & dic q. mulier quē cōtra xit cū duobus est infamis. & idē in mātculo. vt in. l. j. ff. de his qui no. infra. & credo q. ecclesia posset imponere pœnā in foro iudiciali: quia isti abutuntur sacramento matrimonij: et sic cōmittūt sacrilegiū. vt in. l. quis. C. de adult. sacrilegiū verò est mixti fori, vterq. enim iudex ecclesiasticus & secularis cognoscere pōt: de quo in. c. cū sit generale. de foro compe. vbi plenē dixi. & facit ad prēdicta: tex. cū gl. xxxij. q. j. c. de benedicto. hic autē papa nō curauit de pœna fori iudicialis: quia ad hoc non fuerat actum: sed per viā salutis & consilij aīe fuit hic papa adi tus. ¶ Vltimò no. hāc pœnitentiā. & est regulare q. pro quolibet peccato mortali est pœnitentia iniungēda. xij. an. xxxij. q. ij. c. hoc ipsum. quod tñ intellige nisi sacer dos tēpus ex cā abbreviauerit. vt in. c. deus qui. de pœ. & remis. & de pœ. dist. j. c. quē pœnitet. ¶ Sed quæro quid debet iste agere in hoc spatio. vij. an. nam tex. hic nō ape rit. sed dicit q. debet pœnitere cū. vij. ann. sequentibus. Solut. dicit Abbas quod debet ieiunare semel vel plu ries i septimana, vel aliud bonū agere secūdū distinctio nem & iudiciū sacerdotis: & bene loquit. facit qd no. in d. c. hoc ipm. & sic debes intelligere oīa iura q. imponūt pœnitentiā per numerū dierū vel annorum nō specificā

do modū pœnitētię. & hoc notabis. ¶ In glo. ij. in fin. solue cōtraria vt no. gl. in. c. ij. s. ti. pxi. & in reg. nō fir mas. de reg. iur. lib. vj. & ad istū tex. dic q. aut duxit spon sam alterius & cognouit, & nō pōt amplius habere eam in vxorē etiā mortuo priō viro. vt in. d. c. j. de eo q. dux. in mat. quā pol. p adul. dic vt ibi. Aut nō cognouit, & tunc ex nouo cōsensu posset eā habere in vxorē mortuo priō viro: vt in. d. c. fi. & sic intelligit verbum nunquā positum in text.

SVMMARIUM.

- 1 Sponsalia de præsenti non soluntur per sequens matrimoniu carnali copula consummatum.
- 2 Verba matrimonij contrahendo in loqui valentibus vel alia signa equipollentia sunt necessaria.
- 3 Iuramentū non est de substantia matrimonij licet fortius obliget
- 4 Carnalis copula non addit maius vinculu respectu essentia ma trimonialis. Consensus mutuus solus est ad essentia matrimonij. Consummatū matrimoniu fortius est quā nō consummatū, quia non soluitur per ingressum religionis.

- 5 Papa sententiam prædecessoris sui reuocare potest, & contra riam constitutionem facere, & ius diuinum interpretari.
- 6 Constitutio ista an ad præcedentia matrimonia trahatur?

CAP.

III.

- L**icet. ¶ Sponsalia de præsenti non sol uunt per sequens matrimoniu etiā carnali copula cōsummatū: & clarius hoc videtur in. c. fi. et pe. s. de spō. Primò ponit decisa consultatio. Secūdò responsio. ibi. Consultationi. Tertio alterius dubij solutio. ibi. & si nupserit. Quar to obstaculi remotio. ibi. quāuis. ¶ No. ibi. verbis ex pressē. q. consensus in mrimonio cōtrahēdo debet ver bis exprimi in fari valētibus. & sic facit hęc litera in ar. q. verba sunt de substantia in loq valētibus: & in his verbis formaliter vti tex. in. c. pe. s. de spō. sed Hof. supplet ad literā vel alio signo æquiualehti: qd placet. dixit enī de verbis: quia cōiter hoc accidit: sed ad materiā vide quod plenē dixi in. c. tuā. s. de spon. ¶ No. ibi. siue sit iuramen tum. q. iuramentū non est de substantia matrimonij. licet fortius obliget cōtrahentē. ¶ Vltimò no. q. matrimo nium habet suā essentia ex solo mutuo consensu cōtra hētiū: vñ carnalis copula nō addit maius vinculu respec tu essentia matrimonialis: ideo nō tollit primū p secū dum cōsummatū: sed bene addit respectu significati: q. aliud significat consummatū quā nō cōsummatū: vt in c. debitū. de biga. & xxvij. q. ij. c. quapropter. Itē est for tius cōsummatū. hinc est q. nō dissoluit p ingressum re ligionis sicut nō cōsummatū. vt in. c. ij. & i. c. ex publico. de cōuer. cōiug. ¶ Vltiò. no. papā posse reuocare sniam sui pdecessoris & cōtrariā cōstitutionē facere vñ aliter declarare etiā præcepta iuris diuini quā pdecessor de clarauerit. ¶ In glo. fi. in fi. quid aut de matrimonijs cō tractis ante hāc cōstitutionē: dicit Hof. q. illa sunt tole rāda propter consuetudinē contrariam: & quia nonnul li summi pontifices ita diffinierant. de hoc in. c. fin. infra eodem. vbi dicitur.

SVMMARIUM.

- 1 Appellati in matrimoniali causa interdici debet quod cū alia non cōtrahat lite pendēte, & si contraxerit separatur.
- 2 Interdictum ne quis cōtrahat matrimonium lite pendente.
- 3 Lite pendēte super mrimonio nō licet trāsire ad aliud mrimoniū
- 4 Actus contra ius an sit ipso iure nullus?

CAP.

IIII.

- V**a fraternitas. ¶ Appellā ti i cā mri moniali interdici debet ne aliud mri moniu cōtrahat li. pendē. et si cōtraxe rit debet separari. priò thema. scdò pci pit fieri interdictū. ibi. hoc arbitramur.

vti. ff. de ver. obl. vbi dicit hoc esse notādū. quia quo tidie iter adolefcē tes philocaptos euenire potest.

ZACHARI.

¶ Pōt appellari sponsa. Ad hoc esse multū dubita bile. de quo dic vt notauī i apo. meis ad istū. in. c. j. i ver bo cōtrahētes spō salia. s. de postu. p la. & melius in. c. iñ. loco. nu. v. in apo. in ver. spōsas. vbi cōcordo opi. cōtra. s. de psum. et in rub. s. de spon sa. & matri. nu. v. ver. per prædicta. ¶ Cognouit. eodē modofallit quādo cognouit sed igno ranter quia proba bilis ignorātia ip sum excusat. c. do minus noster. j. de secū. nup. secundū Philip. hic.

¶ Reuocare. licet dicatur q. par in parem non habet imperiū. c. inno tuit. s. de elec. c. fi. de rescrip. in. vj. l. nā & magistratus. ff. de arbi. l. ille a quo. s. tēpestiuū. ff. ad treb.

Panormi. super quarto.

tertio dicit quid iuris si violes. ibi. *¶ Si contra.* ¶ Casus literalis. Aliquis corā iudice suo petit aliquā in vxorem. vel aliqua petit aliquē in virū quem dicit in eā consensisse per cōsensum mutuū de presenti. ille appel. ad se dem apost. & appel. pē. ante causā cognitionē siue ante sniam aliā accēpit in vxorē. quæritur qd iuris sit? rñdet pa. si aliquis ammodo in tali casu duxerit appellandū iudex interdicat ei publicē: ne ante decisiōē causē cū alia cōtrahat: quod si fecerit matrimoniū tam p̄sumptuo sē cōtractū debeat irritari secundū formam iuris. Ber.

2 ¶ Not. q̄ appellatione pendēte pōt iudex à quo interdicere matrimoniū cōtrahendū: & sic non suspēditur in totū iurisdicō iudicis à quo. vnde potest agere ea quæ tendūt ad faciliōrē exitū causā appellationis. de quo vi de bonū tex. cū gl. in. c. ex literis. de matri. contra. contra interdi. eccle. vnde videt q̄ iudex possit hoc interdictū facere. ¶ Itē no. q̄ pendēte lite super matrimonio siue fuerit appellatū siue non nō licet trāsire ad aliud matri moniū^a licet per partē p̄tendat nullitas primi m̄rimo nij. vt in. c. cū in apostolica. s. de spō. & hīc p̄ illud. c. nō debes dispositionē huius tex. restringere ad pēdentiā appellationis. Idem etiā est seruandum pendēte lite ante appellationē: vt in. d. c. cū in apostolica. ¶ In gl. ij. in fi. no. bene distīctiōe gl. solet em̄ quotidie allegari. & hēc eadē distīctiō solet fieri cū quærit vtrū actus cōtra legem sit ipso iure nullus. de quo^b vide in reg. ea quæ con tra ius. de reg. iur. li. vj. & in. c. vides. x. dist. & in. l. nō du bium. C. de legi. & dicit̄ perpetua causa prohibitionis qñ causa prohibitionis nō est restricta ad certū tps sed est perpetua: puta si prohibet aliqd fieri p̄pter malū qd in de sequi pōt, vel prohibet matrimoniū fieri propter cō sanguinitatē vel aliquid simile. dicit̄ nō habere perpetuā cām prohibitionis: qñ causa est restricta ad certū tps. puta prohibet matrimonium propter venerationem diei.

S Y M M A R I U M.

1 *Duas qui per verba de presenti desponsat, primam desponsa tam habet in vxorem etiam si prius secundam cognouerit: & non valet consuetudo in contrarium.*

2 *Ecclesia inferiores circa sacramenta debent se conformare maioribus ratione metropolitanae ecclesiae.*

3 *Carnalis copula nō est necessaria ad essentiā matrimoniij. 6.*

4 *Consensus sufficit ad essentiā matrimoniij. 6.*

5 *Sufficit quid significat?*

6 *Constitutio an ad praterita trahatur?*

7 *Papa an possit statuere quod tollatur primum matrimonij non consummatū per secundum consummatum?*

8 *Papa amplissimā habet facultatē in matrimonijs nō consummat.*

9 *Consensus solus perficit non tantū contractum matrimoniij sed etiam alios contractus qui sunt de iure gentium.*

10 *Matrimonium habet essentiā à iure diuino: & sicut deus est immutabilis: ita & matrimonium.*

¶ CAP.

V.

Vas. ¶ Qui duas per verba de presenti despōsat, primā desponsatā habet in vxorē etiā si prius secūdā cognouerit: nec valet cōtraria cōsuetudo. & hoc vltimū addit ad. c. licet. s. eo. In prima, consultatio. In se cūda, respōsio. ibi. *Ne verò.* ¶ Casus literalis. Olim obtinuit consuetudo in ecclesia mutiñ. vt si aliquis aliquā desponsasset per verba de presenti: & ante carnalē copulā aliā accipiat & cognoscat: illa sibi adiudicabitur quā primò cognouerat: quia verò turpis est omnis pars quæ suo nō cōgruit vniuerso: & ecclesia mutiñ. tenere debet humiliter & seruare quod rō. ecc. & sua metropolis seruat. p̄cipit papa vt ecclesia mutiñ. in matrimonijs cōtrahēdis illud obseruet vt postq̄ inter p̄sonas legitimas, legitimus cōsensus interuenerit de presenti si postea cū alijs de facto cōtrahāt: quod prius de iure factū fuerat

2 non potuit irritari. Ber. ¶ No. primò circa sacramen ta ecclesiastica, q̄ ecclesiæ inferiores debēt se cōforma re maioribus ratione metropolitanae ecclesiæ. facit. c. ad abolendā. de hære. vide bo. gl. in. c. j. de sum. trin. lib. vj.

3 ¶ Not. ij. ibi. *quī sufficit.* q̄ ad essentiā matrimoniij copula carnalis necessariò nō cōcurrit: est ergo verū ma trimonium post cōsensum de presenti p̄stitū: nā id di citur sufficere quo posito nil aliud ad substantiā actus re quirīt: vt no. gl. in. c. statutū. in prin. de rescri. li. vj. Et ad de hīc ea quæ dixi. s. eo. in. c. licet. & q̄ pleni² dixi in. c. ex

4 publico. de cōuer. coniug. ¶ Quid de matrimonijs cō tractis ante istā cōstitutionē? docto. cōiter tenent q̄ illa toleranf. & hoc apertē innuit verbū. *de cetero.* hīc po sitū: & pōt adduci iste tex. pro & cōtra. q̄ constitutio iu ris antiqui declaratoria nō extendit ad p̄terita habē tia cōtrariam cōsuetudinē, quare rōne cōsuetudinis illa debeāt tolerari. p̄ quo vide bo. gl. in. c. cū venerabilis. de cōsue. & in. c. j. de postu. pl. li. vj. In cōtrariū posset addu ci iste tex. quia dicit. *de cetero.* secus ergo si hoc verbū nō fuisset appositū. vt in. c. cū tu. & qd ibi no. de vsu. sed ad materiam plenē vide no. in. c. fi. de cōsti. & in. cle. ij. de

5 re. ec. non alie. & in. cle. j. de elec. ¶ Vltimò gr̄ nūqd papa possit statuere vt per secūdū m̄rimoniū cōsumma tū tollat primū nō cōsummatū: & sic approbare cōsue tudinē hīc reprobata? Host. tenet hīc q̄ sic: q̄ circa m̄ri moniū nō cōsummatū latissimē patet potestas papæ, d vt no. in. d. c. ex publico. & ad hoc pōderat ver. *nullus.* po sitū in tex. quasi dicat q̄ potuisset statuere hīc cōtrariū. Sed ego dubito an hoc dictū sit verū. nā sine magna cā papa non disponit cōtra istud matrimoniū. vt in. d. c. ex publico. Itē si hoc esset, quare papa retractasset diffini tionē p̄decessorū suorū si illi potuissent ad libitū diffi nire? vt in. c. licet. s. e. sed ex magna cā posset hoc facere.

6 ¶ In gl. ibi. *nam contractus perfectus est per solum consen sum.* nō intelligas gl. ruditer. nā etiā cōtractus emptio nis & vēditionis: & ceteri qui sunt de iure gentiū perficiunt solo cōsensu: vt in. l. consensu. ff. de actio. & obl. & l. ex hoc iure. ff. de iur. & iur. sed intelligas gl. q̄ cōtractus m̄rimonij est p̄fectus per solū cōsensum. i. q̄ p̄ solū cō sensum est trāslatū plenū ius. ita vt traditio corporalis nihil addat: & licet doc. hīc instēt pro rōne diuersitatis maximē Host. q̄ dicit q̄ matrimoniū habet suā essentiā à iure diuino. Ideo sequit̄ cōditionē sui authoris. nam deus est immutabilis. Alij verò cōtractus sunt ab hoīe: ideo sequunt̄ naturā hoīm: hēc ratio videt̄ mihi persua sua & nō necessariò cōcludēs: nā & aliqua sunt ab hoīe quæ tñ ex solo titulo habēt suā perfectionē vt est titulus beneficalis. nā per solā collationē beneficij acquirīt ple num ius prouiso. vt hīc. & in. c. si tibi absenti. de p̄bē. lib. vj. ideo facit regula. q̄ in oībus sp̄ualibus ex solo titu lo trāsferet̄ plenū ius: vt in. d. c. si tibi absenti. & per Inn. in. c. inter cetera. de p̄bē. Ista enim tanq̄ inuisibilia si ne alia executione exteriori traferuntur. & solo cōsen sū (vt dixi) perficiuntur.

De conditionibus apposis in despōsatione & in matrimonio uel in alijs contractibus. Rubrica.

¶ Continuat̄ hęc rubrica ad p̄cedētia hoc ordine. Quia quan doq̄ spōsalia contrahūtur purē, de qbus visum est sup̄: quā doq̄ sub cōditione meritò de his post p̄cedētia submittit. & quia cōditio apponi pōt non solū in matrimonio. sed etiā ī alijs cōtractib⁹. Iō ne author haberet materiā geminādi rubr. subnectit hīc de cōditionibus apposis et in alijs cōtractibus. & quid sit cōditio. no. super rub. ff. de cōd. & dem. Sed dic la tius & elarius. quia cōditio est qdā adiectio posita vel subin tellecta in dispositiōe suspēdens & resolues ipsam dispositiō nē. & differt à modo. quia modus nō suspendit sed est quædā modificatio dispositiōis. de quo clarius dicit̄ j. eo. in. c. verum.

Conditio

ZACHARI.

a ¶ Ad aliud matri moniū. Addeqd si cōtrahat etiā con tra p̄ceptū iudi cis, vel ecclesiæ in hibitionē. Spec. in tit. de spon. & ma. s. ij. & in tit. de ma tri. cōtra. inter. ec cle. cōtracto. i. p̄ri.

b ¶ Nullus. de quo in. c. fin. de postu. p̄æl. per Lap. sua alle. xcvij. p̄ Abb. in. c. ad apostoli cam. s. de regu. fa cit. l. j. s. sexum. ff. de postu. vbi illa prohibitio habet causam perpetuā.

c ¶ Tolerantur. Vi de quæ dixi in. c. fi. de cōsti. vbi do. Pe. in. c. j. de sum. tri. & fi. catho. lib. vj. & in. cle. ij. de reb. eccle. nō alie. And. Barba.

SEBASTIANI.

d ¶ Potestas papæ. Ad corroboratio nem vide Pet. de anch. in cōfi. ccccj. inci. viso & diligē ter inspecto. colū. 5 in. refert Feli. in. c. quæ in ecclesiā. col. vij. ver. ij. am plia. s. de cōstitu. ZACHARI.

e ¶ A iure diuino Matth. xix. quos deus cōiūxit & c. Ang. i. aut. de triē. & se. s. ix. col. iij. & Ale. cōfi. xlvij. vol. iij.

SVMMARIIVM.

1. *Conditio turpis in contractu matrimonij appositā non vitiat matrimonium, sed conditio ipsa frangitur.*
2. *Conditio an possit apponi in contractu matrimonij: & qualis vitiet matrimonium?*

¶ CAP.

I.

Quicunque.

¶ Hoc dicit in summa. Defectus turpis

1. conditionis in contractu matrimonij appositā nō vitiat matrimonium: sed vitia tur. primò ponit thema ex quo resultat tacita quæstio. Secundo responsio ibi: *Respondemus.* ¶ Casus literalis. Si aliquis desponsauit aliquam sub conditione quæ nō sit contra substantiā matrimonij: puta cōtraho tecū si furtū feceris: si voluit eam relinquere: querit an possit? Respon. q. cōditio frangatur, & matrimoniū firmiter teneat. Ber. ¶ Op. cōtra tex. videt enī q. cōditio possit apponi in matrimonio cōtrahēdo. vt j. e. c. de illis. et. c. super eo. Sol. metu cōtrarij iste tex. intelligit duobus modis. Priò q. loquit in cōditione suspendēte. turpi tñ. nā cōditio turpis quæ nō sit cōtra substantiā matrimonij habet pro nō adiecta, & cōtractus remanet purus j. eo. c. si. secus in cōditione honesta, de qua intelligit contrarium. & hunc intellectū ponit gl. hīc. Secundus intellectus extra glo. vt intelligat in cōditione resoluēte. puta cōtraho tecū matrimonium, & si nō donaueris mihi x. volo te relinquere, certē ex quo matrimoniū à principio tenuit nō pōt dissolui: vt in. c. cū sis. de cōuer. cōiug. & pro hoc intellectu facit litera in ver. *relinquere.* & hūc intellectū sensit Vinc. Quidam tñ dixerunt q. in matrimonio nō pōt apponi conditio: q. consensus debet esse purus & absolutus. sed hoc est falsum: vt i. cōtrarijs. nisi intelligas q. matrimoniū nō potest cōsistere nisi ex solo cōsensu puro & absoluto: nā existente conditione cōsensus remanet purus: & tūc verē incipit tenere mīmo niū: vt i. c. sup. eo. j. e. & c. verū. & in. c. vnico. de spō. li. vj.

SVMMARIIVM.

1. *Seruus manumissus sub conditione vt fiat monachus & monasterio seruiat: aliās in seruitutē redeat: si monachus sit factus manumittentis voluntatem seruare cogitur. 8.*
2. *Conditio apponi potest resolutiua libertatis in manumissione serui.*
3. *Seruitus non impedit quod quis monachus non fiat vel ad sacros ordines non promoueatur.*
Seruus potest manumitti sub conditione vt fiat clericus vel monachus.
5. *Libertas an sit res spiritualis?*
Simonia an sit aliquid pro ingressu religionis accipere?
6. *Conditionis acceptatio quid operetur?*
7. *Clericus & monachus an in seruitutem redigi possint: & dic quod aliud est in clerico aliud in monacho.*
Degradatus clericus in effectu desinit esse clericus.
Monachus nunquā desinit esse monachus.
8. *Papa an possit monachum à religione & voto liberare?*

¶ CAP.

II.

Vnde sit proprium.

¶ Pertinet ad

1. secundā partē rubri. & h. d. in summa. Seruus manumissus ea cōditione vt fiat monachus & monasterio seruiat aliās in seruitutē redeat: & si hoc acceptato monachus factus sit. manumittentis volūtātē cogitur obseruare. Primò thema. Secundo responsio ibi: *tu ergo.* ¶ Casus literalis. Quidā diaconus manumisit duos seruos sub ea cōditione vt monachi essent & pmanerēt in quodā monasterio, adiiciēs vt si cōtrafacerēt: iterum seruituti subijcerent: & vnus illorum recessit à cōditione: & de monasterio exiuit: & inter clericos seculariter cōuersat. Vnde quidā presbyter illius monasterij cōquestus est de hoc dño papæ. vñ

1. mādāt epō diocesis vt si ita esse inuenerit: compellat eū in monasterio permanere: nec monasterium deserat: vt
2. volūtas manumittētis nō valeat præteriri. Ber. ¶ No. primò q. in manumissione serui potest apponi cōditio
3. libertatis solutiua. ¶ Secundo not. q. seruitus antiqua non impedit monachatum. cōcor. liiij. dif. c. multos. nec promotionē ad sacros ordines: vt in. c. nullus. & in. c. de
4. famulis. de ser. nō ord. ¶ Tertiò not. quod seruus pōt manumitti sub eo modo vt fiat monachus vel clericus.
5. ¶ In gl. prima ibi: *est res spiritualis.* no. glo. q. libertas potest dici res spiritualis: & facit qd no. gl. in. d. c. nullus. sed hoc nō pcedit. quia si esset spiritualis non caderet in laicū. vt in. c. causam. de præscrip. Itē dominus qñq. manumittit interuētū pecuniæ. liiij. ff. de manumif. quod
6. nō posset fieri si libertas esset res spiritualis. & ideo tene sequētē solutionē gl. q. monachus hīc confertur purē. Item est hīc quādā conditio intrinseca: vnde sicut non est simonia si datur prædium vt ibi fiat ecclesia. vt in. c. olim. el. j. de restit. spo. ita & si manumittit seruus vt fiat clericus vel monachus: quia nō pōt fieri monachus aut clericus nisi prius sit liber. s. de ser. nō or. per totū. Host. intellexit tex. q. nō sub cōditione sed sub mō isti fuerunt manumissi. vñ conditio hīc ponit largo mō. sed per hoc nō mutat intellectus iuris: & de differentia inter modū & cōditionē habetur. in. c. verum. j. eo. ¶ In glo. fin. ibi: *quā cito acceptauit conditionem.* intellige gl. sanē. s. q. acceptauit cum effectu faciendo professionē in manibus illius qui potuit eū incorporare religioni. iuxta nota. in c. porrectū. de regula. ex nuda ergo acceptatiōe cōditionis nō esset effectus monachus. ¶ Et in fi. gl. vult ergo gl. q. promotus ad clericatum potest reuocari ad seruitutē si non seruat modū in manumissione appositū: secus in eo qui est effectus monachus, sed nō reddit rationem diuersitatis: nec etiam doct. sed potest dici q. clericus degradatus desinit in effectu esse clericus. vt in. c. de gradatio. de poenis. lib. vj. vnde sine violatione clericus pōt degradari & redigi in seruitutē: sed per degradatiōē seu depositionē nō desinit quis esse monachus. Est enī monachus quoddā votū à quo nō pōt liberari etiam per papam saltē sine maxima cā. iuxta ea quæ no. in. c. cū ad monasteriū. in fi. de f. a. reg. ex quo enī semel purē voluit deo nō pōt amplius redire ad seculū & subijci seruituti corpali. sed si fuisset seruus illi monasterij: tūc fortē valeret cōditio: nō vt ex toto desinat esse mōach: sed vt sit magis astrictus monasterio q. ceteri: vñ erit quasi seruus monasterij: nec poterit intrare monasteriū strictius facit qd leg. & no. in. c. de famulis. & in. c. eo libētius. de ser. nō ordi. & qd no. gl. in. c. vt lex cōtinentiæ. xxvij. q. j.
8. ¶ Sed cōtra hūc intellectū gl. exponit de fi. c. vbi papa mādāt seruari manumittētis volūtātē: ergo debet ille redigi in seruitutē: cū hāc sit manumittētis volūtas: cōtrariū vñ difficile & hīc nō tactū p doc. sed pōt dici inherēdo priò intellectui Hof. q. isti fuerūt manumissi sub modo vt fierent monachi & c. vñ conditio redigēdi ad seruitutē debet referri ad tempus ante monachātū: nam volūtas manumittentis fuit vt fierēt monachi: & si nō vel lent redirēt ad seruitutē. vnde si sunt monachi seruent volūtatem manumissoris eō q. compelluntur perseuerare in monasterio.

SVMMARIIVM.

1. *Iurans aliquam in vxorem accipere si centum sibi donauerit non tenetur illam in vxorem accipere nisi postea purē consenserit, vel eam cognouerit. 3.*
2. *Sponsalia possunt sub conditione contrahi etiam de futuro.*
Impedimentum publicæ ho. iustitiæ non oritur ex sponsalibus conditionatis ante conditionis euentum.
3. *Conditio quod aliquid detur ex causa dotium vel donationis an sit honesta vel turpis?*
4. *Conditio in sponsalibus appositā tollitur per carnalem copulā*

ZACHARY.

¶ Conditio libertatis solutiua. Adde tamē q. pendente illa habebitur pro seruo. vt not. Spe. in ti. de actio. ver. item q. est libertus. & in tit. de accu. ver. q. est. & ver. sed pone.

¶ Libertas. alias dicitur causa pia. l. j. C. de cōmu. seru. ma. s. fi.

Panormi. super quarto.

superuenientem & consensum de presenti.5.
 5 Consensus superueniens de presenti sponsalibus de futuro sub
 aliqua conditione quid operetur?4.

III.

D E illis. ¶ Qui iurauit aliquam in vxorē accipere si cētum sibi donauerit accipere nō teneſ: niſi poſtea purē conſenſerit vel eā cognouerit. Primò thema. Secundò determinatio. ibi *Reus.* ¶ Caſus literalis. Aliquis iurauit alicui mulieri ſub hac forma verborum. ego accipiā te in vxorē ſi centum mihi donaueris. mulier nolebat ſoluere qđ petijt, quæriſ vtrū ſit periurus ſi eā non accēpit in vxorē? & reſpondet qđ non, niſi poſtea conſenſus de præſenti acceſſit, vel carnalis copula fuerit ſubſecuta. Ber. ¶ ¶ No.

cessit, vel carnalis copula fuerit subsecuta. Ber. ¶ **¶** No.
primò q̄ sponsalia possunt contrahi sub cōditione. tex.
enim iste loquitur in sponsalibus de futuro: vt patet per
verbum accipiā. quod est futuri tēporis: vt in. c. pe. s. de
spon. & ex talibus sponsalibus conditionatis non oritur
ante cōditionis euentū publicę honestatis iustitia. vt in
c. vnico. de spon. lib. vj. ¶ **¶** Secundò not. tex. valde nota
bilem iudicio meo. q̄ hęc cōditio^a est honesta accipiā te
in vxorē si tale quid mihi donaueris: nam si non esset
honestā. non suspendisset sponsalia: sed habere^t pro non
adiecta. vt in. c. f. ij. eo. ¶ Sed contra hoc & contra text.
fortiter opponitur de. l. si ita stipulatus fuero. in. §. si tibi
nupsero. ff. de verb. ob. vbi tex. no. dicit q̄ si mulier stipu
latur à viro centū dari si sibi nupserit: non valet stipula
tio tanquā inhonestā: & idem dicit in personā viri, ne vi
deatur propter libidinē dedisse centū, seu matrimoniū
contraxisse. Sol. contrarium est difficile & nō tactū hīc
per doct. sed credo posse dari duas solutiones. prima vt
intelligatur q̄ vir fuit stipulatus aliquid sibi donari oc
casione. s. dotis. nam tūc bene valeret. vt in. d. §. si tibi nu
psero. Vel secundò pōt dici q̄ qñ subest causa honesta
petendi donū: tūc valet conditio seu stipulatio. nā text.
in. d. §. non annullat indistinctē illā stipulationē: sed dicit
q̄ causa cognita est annullāda. vnde (vt dicit ibi Bart.) si
nobilis contraheret cū plebeia non esset inhonestum
si promitteret aliquid ipsi nobili in compensationē no
bilitatis. nā tūc cessat ratio libidinis: & idem vbi subesse
pōt consimilis causa. ¶ **¶** Vltimò no. duos casus in qui
bus conditio apposita in sponsalibus tollit scilicet per
carnalem copulā subsequētem: & no. bene hunc casum
maximē iuncta glo. fi. quia extēdit. c. is qui. de spon. nam
copula hīc operatur duo purificat eī sponsalia: & eodē
momento ea trāsfundit in matrimoniū. Secundus casus
qñ interuenit postmodū consensus de prēsentī. ¶ **¶** Sed
quæro nūquid sufficit omnis consensus de prēsentī? Vin.
hīc Pet. Abbas & Spe. eo. tit. in prin. miro modo intelli
gunt istū tex. dicunt enim sufficere consensum de prē
sentī siue sit purus siue sit conditionalis, dūmodo non
conferat in arbitriū alterius: & hoc vltimo casu intelli
gunt. c. super eo. j. eo. quasi velint isti dicere q̄ si fuerit di
ctum contraho tecū si donaueris mihi centū incontinē
ti est matrimoniū: quia verba sunt de prēsentī nec cōsen
sus est collatus in arbitriū alterius vt puta si fuisset dictū
contraho tecū si pater meus consenserit: nam hoc casu
non est matrimoniū nisi pater consenserit: vt in. d. c. super

co. led lo. an. h̄c & Inn. tacitē sentiūt oppositū & melius
dicūt enim q̄ licet consensus sit pr̄stitus per verba de
pr̄senti: ex quo non interuenit conditio suspensiuā nō
tenet matrimoniū nisi existat conditio: quia cōsensus à
quo substantiatur matrimoniū non est purus & absolu
tus. & hoc dictū satis sentit h̄c gl. pe. & tenet do. Anto.
in d. c. super eo. & hæc mihi videt ipsa veritas. vnde tex.
debet intelligi de consensu de pr̄senti purē pr̄stito. Ta
men est differētia. vtrū dicā accipiā te si centū dederis.
nā in priō casu existēte conditione purificantur sponsa

lia. sed adhuc nō est m̃rimoniū. sed secūdo casu erit ma
trimoniū: quia cōditio suspendit cōsensum de presenti.

♣SVMMARIVM.♣

- 1 Donatio facta ecclesiae sub modo de aliqua re res donata statim efficitur ecclesiae, nec reuocatur modo non seruato, nisi in contractu fuerit expressum.
- 2 Donator potest in donatione quam facit ecclesiae conditionem se modum apponere etiam contractus resolutiuum. 2.
Donator laicus an donationem factam ecclesiae propria auctoritate possit reuocare?
Conditio siue modus appositus in donatione facta ecclesiae an praesumatur quod sit causa finalis contractus, & quid oportet si est tanquam causa finalis vel non?
- 3 Donatio facta ecclesiae an possit reuocari propter conditionem non seruata per praelatum?
Praelati delictum siue negligentia an noceat ecclesiae?
- 4 Conditio apponi potest in donatione facta ecclesiae, quod res donata non possit alienari.

Alienari an & quando possint bona ecclesiæ?

CAP.

IIII.

Verum. † Est tex. notabilis & mul-
tum allegatur & secundū
intellectū veriozem. h. d. in summa. Res
donata ecclesiæ sub modo statim est ec-
clesiæ nec reuocat modo nō seruato. ni-

si hoc in contractu sit expressum. Primo dictū. Secūdo
exceptio ibi: *nisi*. ¶ Casus literalis. Aliquis donauit ali
quā possessionē alicui ecclesiæ sub aliqua conditione. id
est sub modo nisi aliquid fiat. & sic donatio tenuit: do
nator volebat reuocare donationē, queritur an possit?
Respondet q̄ non: nisi tali conditione: id est tali modo,
vel pactū datū sit quòd ea cessante donatio debeat re
uocari. Bernard. ¶ † Nota primò donatorem posse in
donatione quam facit ecclesiæ cōditionem seu modum
appondere. ^b etiam cōtractus resolutiuum. ad hoc. c. cum
dilecti. §. de dona. res ergo semel ecclesiæ effecta potest
ab ea reuocari ex modo nō seruato: vel per existentia cō
ditionis resolutiuæ. Nunquid aut hoc casu possit laicus
donator donationē propria authoritate reuocare? dic
vt not. Inno. in. c. verum. de foro compe. vbi plenè dixi.

¶ Pro declaratione. c. op. contra tex. videtur enim nullo modo posse procedere. Aut enim extat conditio appposita in donatione, & non potest donatio amplius reuocari. Aut conditio non extat, & frustra tractat de renūtiatio ne. q̃a cōditio suspendit actum in euentū conditionis. vñ antea non potest dici donatio cū sola spes sit in obligatione. insti. de ver. obli. in §. ex conditionalis. & j. c. pxi. reuocari ergo non potest quod nōdum tenet. Sol. gl. ij. (vt arbitror) metu cōtrarij ponit duos intellectus ad tex. primus est vt intelligatur in conditione resolvente: exemplum patet in ea. vnde ante euentum conditionis nō potest reuocari. & sic intelligitur prima pars. c. sed. post cōditionem extantem potest reuocari si fuit dictum: & sic intelligit secunda pars. Iste intellectus est verus in se: sed non congruit literæ: q̃a si intelligeretur in cōditione resolvente dixisset q̃ ea existente posset reuocari: sed text. dicit ea cessante. ideo gl. trāsit ad secundum intellectum meliorem vt intelligatur in modo & non in conditione. nā modus nō suspendit actū: sed modificat vt puta si datur prædium ecclesiæ cum hoc modo vt non alienetur: tunc enim si ecclesia venit contra modum: & si esset modus appositus pōt reuocari donatio. & hoc secundū gl. si fuit dictū in donatione: quasi velit gl. q̃ nō obseruantia modi non præstat facultatem reuocandi donationē: sed dūtaxat agendi vt seruetur, nisi dictum sit vt possit reuocari. hoc vltimū dictum gl. non est indistinctè verū. vnde concludendo breuiter ipsam veritatem dic q̃ tam in contractibus nominatis quā in innominatis si modus appositus fuerit finalis causa contractus potest agi ad reuocationem

SEBASTAPI.

a ¶ Hæc conditio.
quando valeat ma
trimoniū spe præ
mij vide las. post 3
alios. in l. Titia. in
prin. col. iij. vers. a
capiō gl. in verbo
obstaturam. ff. de
verbo. obli.

b ¶ Apponere. ratio est. quia quilibet potest in traditione rei suae modum apponere. l. in traditionibus. ff. de pactis. cum dilecti. §. de dona. limita esse verum incontinenti secus ex intervallo. l. perfecta. C. de dona. quae sub modo. l. j. §. cedit. & ibi glossa. C. de rei uxorio. act. glossa in c. praeterea. el. §. de iure patris. Intellege esse verum nisi partes tali pacto consentiret secundum glossa. notabilem. in d. l. perfecta.

et in hoc casu cum momento con
est maximum et non per qui
ingenius de more ut habet po
ma fol 29 in fine et ab om
eo in 5 f ad et ex am
iam in fol 29 kke w baler in f
fol 29 in 5 quam in ing
et in et et fundat in sup eo
di et recepta in om fol 29 in 7

a reuocationem si modus nō seruatur. ^a vt est tex. in l. cū te fundum C. de pact. inter emp. & vend. & in l. j. C. de dona. q̄ sub modo. Si autem modus non fuit finalis causa cōtractus. tūc non agitur ad reuocationem: sed ad obseruantiam modi: & ita debet intelligi tex. in l. ea cōditione. C. de rescind. vēd. sed respectu donationis factæ ecclesiæ text. videtur hīc sing. quē nescio alibi q̄ semp debet p̄sumi q̄ modus nō sit causa finalis cōtractus. nā (vt hīc videtur) ex non obseruantia modi non reuocatur donatio facta ecclesiæ, nisi sit dictum in donatione vt possit reuocari: & hāc propter alios ego puto rationē: quia donans ecclesiæ sub modo videtur principaliter donasse propter deū: & pro remedio peccatorū suorū. arg. in c. requisisti. de test. Modus ergo appositus nō videtur causa finalis cōtractus. & sic nō potest agi ad reuocationē: sed solū ad implementū, nisi sit dictū vt possit reuocari: & per hoc reducemus ad concor. ius civile & canonicū. cū eadē sit ratio in vtroq̄. & hāc lect. tene omīssis quibuscūq̄ alijs quæ dantur extra glo. ¶ Sed hīc quæro de quæstione quotidiana: nunquid donatio possit reuocari si fuerit dictum ex quo solus p̄latus non seruauit modum? Vinc. hīc sentit q̄ non. quia delictū solius p̄latis non debet nocere ecclesiæ. vt in regula delictū. de regul. iur. lib. vj. vnde si dā ecclesię possessio vt nō possit alienari. & si alienat fuit dictū vt possessio possit ab ecclesiā reuocari nō pōt fieri reuocatio solo p̄lato alienatē. secus si p̄latus cū capitulo & idem dicit in alijs modis. Idem sentiūt doc. in c. breui. de iure iu. vbi dicūt aliud esse respectu cōditionis implēdæ. nam satis est q̄ p̄latus nō implet cōditionē ad hoc vt res nō acquiratur ecclesiæ. q̄ sing. notabis. & hanc puto rationē diuersitatis. nam in acquirēdis solus p̄latus pōt nocere ecclesiæ: sed nō in quæstis. vt dicit gl. no. & doc. xvj. q. vj. c. illud §. fi. no. Inn. in c. fraternitatem. de dona. & per hoc nabes declaratā glo. ij. & prin. vltimā. ¶ In glo. fi. in fi. no. istā glo. quia quotidiana est. & ex ea primō nō. q̄ licet in donatione facta ecclesiæ apponit pactū vt nō possit alienari. vt videtur expressum. in §. sanctissimis. alleg. in gl. vbi dicitur q̄ res ecclesiæ possunt alienari pro redēptione captiuorū. nisi sint donatæ eo pacto vt alienari nō possint. ¶ Sed dubium est quid si immineat necessitas. d glo. ponit hīc duas opiniones. et primā tenuit Hug. x. q. j. c. sic quidā. Io. & Laur. in x. q. ij. c. ea em. §. hoc ius. Item damas. Go. Phi. & Inno. hīc. Secūda opi. indistincte vt non possit alienari tenuit Vinc. qui tamē postea mutauit opi. & dixit stādū. c. aurū. xij. q. ij. primā opi. sequit hīc in effectu do. Ant. secūda sequit hīc do. Car. mihi placet prima vt ex quo necessitati ecclesiæ aliter consuli non pōt licet alienetur. nam si aliud sensit donator non videtur fuisse mentis compos. cū instante tali necessitate pia ipse debuisset hoc facere. vt in c. sicut. xlvij. distinct. facit quod in simili not. glo. lxxij. distinct. c. j. tene tamen menti glo. & generaliter an & quando valeat pactum de non alienando inter priuatos: vt an ex tali pacto impediatur alienatio. dic vt not. in c. Raynaldus. de testa. per Innoc. & per doct. & glo. in c. fi. C. de reb. alie. non alie. & in l. filius. §. diuus. ff. de le ga. primo.

S V M M A R I V M.

- 1 Matrimonium contrahens sub conditione non improbata non compellitur illud consummare.
Conditio hæc si pater consentiat in matrimonio apposta honesta videtur.
- 2 Matrimonio contracto per verba de presenti potest alter coniugum compelli ad consummandum.
- 3 Matrimonium potest conferri in alterius arbitrium, & non solum parentum: sed etiam alterius.
Testamentum non potest conferri in alterius arbitrium.
- 4 Conditio non improbata potest apponi in matrimonio.
- 5 Matrimonium etiam de presenti sub conditione contractum non habet effectum de presenti, sed suspenditur in euentum conditionis.
- 6 Matrimonium spirituale contrahi non potest sub conditione: secus est in matrimonio carnali.
- 7 Matrimonium purè contractum post matrimonium conditionale ante conditionis euentum an teneat?
Matrimonium conditionale habet vim sponsaliorum de futuro.
- 8 Matrimonium contractum inter quos extat impedimentum sub conditio-

a SEBA. SAPI. ¶ Nō seruatur. vide ad hæc q̄ scribit Abb. in c. verum. §. de fo. competen. & Feli. ibidē col. fin. & Pe. de anch. in cōsi. ccxvij. incipi. dubium facit Barto. in l. fina. ff. vt in pos. lega. & in repe. l. credito res. in. ij. q. C. de pignor.

b ¶ Solus p̄latus. Dubia est ista decisio q̄ in acquirendis solus p̄latus possit p̄iudicare: contra dominū Abb. tenet Fede. conf. ix. vbi cōcludit q̄ legatum factū ecclesiæ solus p̄latus possit alienare. Et idem tenuit Lapp. alleg. xxvj. p. Im. Abb. & Cardi. in c. tua. de his q̄ sunt a p̄lato sine consensu capituli. Paul. de cast. tenet cōtrariū in l. legatum. ff. de leg. j. q̄a opi. Abb. habet tex. cōtrafe. in l. magis puto. §. fundū. ff. de re. eo. cōis op. est contra Abb. hīc: vt latē per Alex. in d. l. legatum. per Oldr. conf. cclxxxij. & ccvij. de quo per dñm & p̄ceptorē meū do. Vin. herculanū. in d. l. legatum. vbi alias melius ceteris explicauit hunc articulum.

ne si papa dispensauerit?

Et demum papa dispensauit: vtrum sit matrimonium sine alio consensu vel cōtractu? dic quod nō. Obligatio non oritur ex facto à iure improbato.

¶ CAP.

Super eo. ¶ Quip̄ presenti cum muliere cōtrahit sub cōditione si pater cōsentiret: nisi pater cōsentiat ad matrimonium nō est cogendus: vel generalius sic. Contrahens matrimonium sub cōditione non improbata non compellitur matrimonium cōsummare ante cōditionis euentum. Cōmunis diuisio: secūda ibi. respondemus. & ibi primō soluit. secūdo remouet obstaculum ibi: nam licet. ¶ Casus literalis. Quidam cōtraxit matrimonium cū quadā muliere sub hac cōditione si patri eius placeret. q̄rit vtrum sit cōpellendus ad matrimonium cōsummadū. respōdet q̄ cōsensus liber dici nō debet qui in alieno arbitrio reseruatur: & conditio talis nō improbat à iure: nō nisi volūtas patris accedat nō est matrimonium cōtrahere cōpellendus. postea respondet Alex. papa dicens spōsalia interposita & non secuta cōditio cōtracta: sequēte de presenti consensu vel carnali cōpula tale matrimonium nō debere dissolui: q̄a talis cōsensus nō est de p̄senti habendus quīs p̄ verba de p̄senti exprimat q̄ i alieno arbitrio habēdo cōsistit. Ber. ¶ No. primō ibi: ad consummandum. q̄ cōtracto purè m̄rimonio p̄ verba de p̄senti p̄t alter cōiugū ad petitionē alteri⁹ cōpelli ad cōsummadū matrimonium, & sic licet adhuc nō sit habita possessio tñ ex iure q̄sito per cōsensus pōt agi ad cōsummationē m̄rimoni⁹. q̄d nō. ¶ Secūdo nō. q̄ m̄rimoniū pōt cōferri i alteri⁹ arbitriū. & nō solū parentis i cui⁹ p̄tate est cōditionē apponere: sed et alteri⁹. vt i. c. seq. & ex hoc habes vnā differētiā inter m̄rimoniū & testm̄. nā testm̄ nō pōt cōferri in volūtatē alterius: vt i. l. captatorias. & in l. illa institutio. ff. de her. insti. de quo dī cēdū: vt no. in c. cū tibi. de testa. secus in m̄rimonio: vt hīc. & rō pōt esse. nā matrimonium est de iure diuino. vnde sufficit solus cōsensus qualitercūq̄ habeat: sed testm̄ depēdet ex gratia: q̄a confertur in illud tps quo testator nō est futurus dñs, scilicet post mortē. vnde satis est q̄ ipsi cōmittit libera facultas testandi. vt nota. dicit gloss. in d. l. illa institutio. ¶ Tertiō nō. hīc regulam q̄ oīs conditio à iure nō improbata pōt apponi i m̄rimonio. ¶ Vltimō nō. q̄ licet cōsensus exprimat per verba de p̄senti: tñ ex quo apponit conditio nō habet effectū de p̄senti: sed suspēditur in euentū cōditionis: & declara vt dixi. §. eo. in c. de illis. ¶ In gl. j. de hoc dic vt plenē no. in reg. act⁹ legitimi. de reg. iur. li. vj. p. glo. & Diony. & habes ex hoc vnā differētiā iter matrimonium carnale & spirituale. Nā carnale pōt contrahi sub cōditione: vt hīc, spirituale non: vt in c. ij. de elect. libr. vj. & dic vt ibi.

possit p̄iudicare: contra dominū Abb. tenet Fede. conf. ix. vbi cōcludit q̄ legatum factū ecclesiæ solus p̄latus possit alienare. Et idem tenuit Lapp. alleg. xxvj. p. Im. Abb. & Cardi. in c. tua. de his q̄ sunt a p̄lato sine consensu capituli. Paul. de cast. tenet cōtrariū in l. legatum. ff. de leg. j. q̄a opi. Abb. habet tex. cōtrafe. in l. magis puto. §. fundū. ff. de re. eo. cōis op. est contra Abb. hīc: vt latē per Alex. in d. l. legatum. per Oldr. conf. cclxxxij. & ccvij. de quo per dñm & p̄ceptorē meū do. Vin. herculanū. in d. l. legatum. vbi alias melius ceteris explicauit hunc articulum.

ZACHARI. Delictum p̄latis. Adde istū in c. si diligēt. nu. xx. iij. & ibi in appo. meis in ver. nocet ecclesiæ. §. de for. cōpe. & in c. imperatorū. nu. iij. & ibi vide in apostil. meis. in versic. p̄iudicat ecclesiæ. §. de iura. cal. ¶ Necessitas. q̄ res possit alienari: ita donata consuluit Fede. conf. clxxx iij. Imo. in l. filius. familias. §. diuus. ff. deleg. j. tenet cōtrarium. quia qñ prohibitio hominis & legis concurrunt res potest alienari etiam in casu permissio. l. ij. cum glof. C. de vsucap. pro emptore. & q̄ res phibita alienari possit in casu necessitatis est glo. Alexā. & oēs in l. marcellus. §. res. ff. ad trebelli. Pau. de cast. in authe. res. q̄. C. cōia de leg. facit differētiā an prohibitio sit facta in vltima voluntate vel in cōtractu. p̄ quo est gl. ordinaria &

Panormi. super quarto.

approbata in l. nulla. C. de iure dotium. quam Cy. & Bald. tenent. sequitur Alex. in d. §. diuus. subdendo qd fortè non est alibi. & in consil. cxlv. incipien. visis scripturis. Bald. in c. j. §. donare. qualiter feudum olim poterat alienari. latè per modernos in d. aut. res. quæ. Angel. consil. clxviij. Angel. in aut. de alie. & emphy. §. hoc etiam. versicu. sed tunc quæro.

a ¶ Rōne diuersitatis. Colligitur ex c. fina. de procura. libr. vi. & in c. j. de spō. eod. lib. & ita tenet hic Anto. de bu. & Phil. Fran.

b ¶ Dispensaret. Vtrum valeat spōsalia ita contracta si papa dispenseret. Aret. consil. cxliij. in cip. ex facto pponitur. versu. sed est aduertendū. cōcludit qd valeat. facit qd volūt Bal. & An

de qua. abb. h. n.

oio pro resolutione

b. impossibiles. in l.

p. 4. & in l. 1. m. l. 3.

Peraz. 2 p. ord. pag.

ys. Dubitat vltim.

gel. & moder. l. si quis ita hæres instituitur. ff. de hæ. re. insti. in qtu. volunt qd institutio pot fieri sub cōditione si filius legitimabitur, & per hoc tollitur ratio Card. adducta hic per Abba. facit. l. suus. & ibi. Ange. ff. de hæ. re. insti.

ZACHARI.

¶ Adde in alio casu an si contrahatur matrimonium illicitū: & cōfirmetur per papam: an tollatur poena ex communicationis p cōtractū cōmissa. Card. in cle. j. q. xviij. de consan. & affi. tenet quod nō nisi expressim tollatur. quæ etiā faciūt pro. q. hic tādā. ibi vide & remissuē i apo. Cel. si. ad ipsum. & ibi quid si contrahēs sit pupillus vel furiosus an committatur poena?

SEBASAPI.

¶ Nō posse. Vide ad hoc tex. sing. in l. iij. §. j. ff. de fidei cōmiss. liber. quē extollit Bal. in c. j. versu. modō venio ad glo. in ti. hic finit lex. in prin. co. iij. vide per Geor. giū nattam, in re. pe. clemē. s. p. in prin. in iij. not. de verb. signifi.

¶ Et op. p. positi. h. l. a. consuetud.

¶ Et nam. b. p. n. g. d. q. d. 264.

¶ Et v. w. b. a. r. o. m. n. o. m. g. m. g.

¶ 7 & 3

7 ¶ In gl. ij. in fi. ego nō dubito quin secūdū mrimoniū teneat cōtractū ante euentū cōditionis: qā matrimonii cōditionale habet vim spōsaliorū de futuro. vñ sicut illa tollunt per sequēs matrimonii. vt in c. j. §. de spōsa. duorū. ita & matrimonii cōditionale tollit p sequēs purū. p hoc. c. vnicū. de spōsa. li. vj. sed si nō intercessit matrimonii dubito de decisio ne gl. qā ex quo obligauit se sub cōditione nō potuit recedere ab illa obligatiōe. argumētū in l. petitor. ff. q pot. in pig. ha. si supuenerit ergo euentū cōditionis primū mrimoniū remanet purū, nisi fortè aliud dicat in mrimonio: sed ego nō bñ video rationem diuersitatis. a

8 ¶ Extra gl. qro de qstione quotidiana. duo inter quos obstat impedimēto canonico nō poterat esse mrimoniū cōtraxerūt sub cōditione si papa dispenseret: b demū papa dispensauit. qrit nūqd sit mrimoniū sine alio cōfessu? Inn. primō refert quosdā tenere qd sic. secūdo refert alios tenere cōtrariū quos ipse sequit. mouent isti: qā primus consensus oīno erat à iure reprobatus. ad hoc tex. in l. inter sti pulantē. §. sacra. ff. de ver. ob. Primā opinionē sequunt hic Gof. & do. Ant. Secūda sequit. d. Card. & dicit se in facto cōsultuissē sic motus principat: qā qd depēdet à volūtate vni? dicit impossibile. l. apud iulianū. in fi. ff. de leg. j. Itē id qd fit p remediū extraordinariū dicit fieri nō posse. c vt no. Inn. i. c. pastoralis. de cā pos. & proprie. Istud ergo matrimonii videt fuisse cōtractū sub cōditione ipossibili: sed ego assigno aliā rōne. ad hoc vt act? retro extēda tur oportet qd potuerit intercedere à principio vt. l. si is q p ēptore. ff. de vfucap. sed mrimoniū nō poterat eē à principio tpe cōtract? obstatē impedimēto. ergo nō pōt retrorahi. Itē ex facto à iure improbatō nō pōt nasci aliqua obligatio. l. cū lex. ff. de fideiuss. sed i cōtractu cōditionali sola spes est i obligatiōe, & ppter illā spē cōtract? retrorahit. sed i casu nostro nulla nata fuit obligatio rōne pdicta. ergo opus est vt matrimonii de nouo cōtrahat: & sic altero nolentē cōtrahere nō erit matrimonii.

SVMMARIUM.

1 Spōsalia sub honesta cōditione contrahens & ante conditionis euentum desponsatam agnoscit à conditione recedit.

2 Matrimonii in causa vbi super vero matrimonio fundatur petitio actor probando matrimonium psumptū psumptione iuris & de iure obtinet ac si verum probasset matrimonium.

3 Matrimonium potest conferri in arbitrium etiam extranei.

Carnalis copula facit transire sponsalia nedum pura: sed etiā conditionalia in matrimonium.

4 Conditione deficiente sponsalia ex toto euanescent adeo quod copula sequens nihil operatur.

Carnalis copula an probari debeat quod sit secuta postquā defecit conditio.

Excōicatio an probari debeat quod sit emanata post appellationem.

Mulier an sit credendum de copula: videlicet an fuerit ante vel postquā conditio defecit.

6 Protestatio turpis & contraria facto non releuat.

Protestatio quod carnalis copula non facit transire sponsalia in matrimonium non valet.

7 Cautela ad hoc vt carnalis copula non faciat transire sponsalia in matrimonium.

8 Matrimonium purè contractum post matrimonium conditionale præiudicat primo. vnde conditio postea adimpleta non releuat.

CAP.

VI.

Per tuas. Qui sub honesta conditione sponsalia cōtrahit: & ante cōditionis euentum desponsatā cognoscit, à cōditione recedit. Cōmunis diuissio. Secunda ibi: Consultationi. ¶ Casus literalis. Quædam mulier. P. nomine petebat quædam. N. in virum dicens qd mutuus cōsensus inter eos & carnalis copula accesserat: vir ille non negabat sponsalia contracta & carnalem copulam. dicebat tamen se non teneri illam ducere in vxorem: quia sponsalia inter ipsos tali conditione contracta fuerunt si pater eius & patruus spōsalibus consentiret: sed ipsi quā cito sciuerunt contradixerunt, super hoc testes recepti fuerunt testibus receptis & publicatis dicebat mulier qd licet sponsalia cōtracta fuissent sub conditione prædicta. non tñ fuit à patre viri vel patruo contradictum & ante tempus conditionis expressum à testibus. & post dicebat iter se & illum carnalem copulā accessisse. Iudex dubitauit qualiter esset in hoc negotio procedendū: processum causæ ad dominū Papā remisit. Ipse examinatis attestatibus respondet eidem cū manifestè cōstet post cōtracta spōsalia qd carnalis sit inter eos copula subsequuta p matrimonio est psumendū: quia recessisse videt à cōditione appositā: qā & si cōstet qd post qd pater & patruus viri cōtradixerūt sponsalibus & idē vir carnaliter non cognouit eadē. non est tñ aliquo modo probatū qd anteq ipse cognouisset eadē pater eius & patruus cōtradidit curauisset. Ber. ¶ Nota primō qd fundas se sup vero mrimonio et obtinet probatio matrimonii psumptū psumptione iuris & de iure. Ista enī mulier fundauit se sup vero mrimonio & post pba uit psumptū, & nihilominus obtinuit. qd nota. qā facit ad multa.

¶ Secūdo no. qd matrimonii pot cōferri in arbitrium etiam extranei. Itē not. qd spōsalia nedū pura sed etiā cōditionalia transeunt in matrimonii per carnalē copulā. ¶ Vltimō nota qd deficiente cōditione spōsalia ex toto euanescent, adeo qd copula sequēs nihil opat. ¶ Opponit cōtra tex. de c. cū tu. de testi. vbi sufficit pbare excōmunicationē fuisse secutā appellationē. & per hoc inferē eā esse nullā, nec est opus pbare qd excōicatio nō fuit lata ante appellationē, ita in proposito videt dicendū. satis est enim probasse qd eā cognouerit postq defecit cōditio. maximē qā act? nō debet psumi geminatus. Solu. gl. j. & ij. & vlti. metu cōtrarij dicūt qd iuuenis fuit cōfessus se pluries illā cognouisse. iō non sufficit post modū probare qd eam cognouerit post contradictionē parentū. hæc solutio diuinat ad tex. quia in tex. nō dicit hoc. Hostiē. sentit aliā solutionē, dicens qd iuuenis purè fuit cōfessus copulā non restringēdo se ad vnicā tantū. ideo debuit postmodū probare qd anteq eā nō cognouit: sed post. tertio soluit do. An. qd quæadmodū stat cōfessionē mariti super copula. vt in c. continebat. de despon. impub. ita debet stat cōfessionē mulieris ex quō eā asserit ad validitatem matrimonij. debuit ergo maritus pbare qd anteq nō cognouit ad excludēdam assertionē mulieris. Et pro hoc intellectu adduco no. p Host. in c. duo pueri. de despo. impub. vbi dicit credēdū mulieri qn cōstetur copulam ad validitatem matrimonij. Sed aduerte. quia papa hic se non fundat super assertionē mulieris. sed quia de copula hic simpliciter cōstabat. Vnde dicēdū & quartō qd vbi plenē actor fundat intētionē suā debet obtinere, nisi re? clarē illā cōfundat. nec sufficit qd reddat eam dubiā. mulier enim probādo sponsalia & copulā fundat clarē intētionē suā. exceptio verō viri penitus non euacuauit illā probationē. licet eā aliquatenus redderet obscurā. & p hoc videt tex. in c. in pñtia. de pbat. & vide qd ibi plenē dixi. facit qd notat gl. in cle. fi. de rescrip. licet in criminalibus vt euitet delictū videat reus hoc casu absolueudus. & sic saluare vnā opi. Bar. notabilē in l. nō solum. in §. sed vt probari. ff. de no. ope. nū. & hæc lectura multū cōuenit literē. quā etiā tacitē sentit do. Ant. licet nō sic declaret. sed stat in pendentia. ¶ In gl. j.

ver. Presumendum.

verb. *presumendum*: ibi. *nec illud prodest*. & est rō: qā hāc protestatio tanq̄ turpis debet haberi pro nō adiecta fauore matrimonij: vt not. j. c. *proxi.* & nota hanc particulā gl. spōsus ergo nō pōt cognoscere spōsam qn transeāt spōsalia in matrimoniu quātūcūq̄ protestetur in cōtrariū. Vnde nō est nisi vnū remediū: scilicet q̄ prius renūtiēt spōsalibus. nam tunc copula superueniēs nō pōt inducere matrimoniu cūm reperiantur ibi spōsalia: vt no. in. c. *ueniens.* & c. tua. de spōsa. ¶ In ea gl. ibi. *talis error* &c. dic hāc cōditionem reiici tanq̄ turpē: qā p̄supponit primū coitū tāq̄ fornicariū. ¶ In ea gl. ibi: *sed secus in matrimonio*: & ratio apertissima est. qā secūdu matrimoniu purē contractū p̄iudicat primo conditionali: vnde conditio postea existēs non reperit extremū ad qd possit trahi. Itē reperit matrimoniu ī medio: & sic trahi nō potest retro. ad hoc. c. *quis. de rescri. lib. vj.* & in fi. gl. quia Hostiē. tenet primā opi. ex quo conditio est omnino extitura: exemplum si sol clarescit non habet suspēdere effectum matrimonij: ita notat in summa. eo. ti. §. que cōditio. ver. quid si contraho. & hāc opi. mihi placet.

¶ S V M M A R I V M.

1. *Conditio turpis vel impossibilis in contractu matrimonij apposta habetur pro nō adiecta, nisi sit contra substantiā matrimonij.* 3.
2. *Cōditio apposta contra substantiam matrimonij vitiat matrimoniu & nō vitiat ipsa siue sit suspensua vel resolutiua.* 6.
3. *Conditio turpis vel impossibilis regulariter vitiat contractū & nō vitiat, secus est in matrimonio.*
4. *Conditio contra substantiam actus vitiat ipsum actum cuiuscūque qualitatis existat. Substantia quid sit?*
5. *Matrimoniu cū infideli vel hēretico cōtractū est nullū: nā oportet quod sint eiusdē sectæ vel fidei: de hēretico tū dubitatur.*
6. *Conditioni turpi vel honestæ ad hoc vt matrimoniu vitiet an sit neceße quod ambo coniuges consentiant?*
7. *Conditio in professione religionis quod religiosus possit habere proprium, vel contrahere matrimonium an valeat: & an talis remaneat monachus?*
Conditio quod clericus ordināndus in sacris possit contrahere matrimonium non valet, & ordinandus remanet in sacris.
Religiosus habere potest administrationem bonorum iure sibi delatam: sed non ex pacto.
Matrimoniu professio, & ordo an principaliter dirigātur deo?
Conditio quod monachus habeat proprium est contra substantiam religionis.
8. *Conditio in consecratione ecclesiæ apponi an possit?*
Patronus an possit conditionem apponere quod ecclesiā non subsit episcopo?

¶ C A P.

V II.

1. **S**i conditiones. ¶ Notabile. c. & multū allegabile. & h. d. in summa. Si in contractu matrimonij apponit conditio turpis vel impossibilis, habetur pro nō adiecta, nisi sit contra substantiam matrimonij: quia tunc vitiat contractum. sunt duæ partes. In prima tractatur de cōditione turpi, quæ est cōtra substantiam matrimonij. In secunda de turpi vel impossibili. Secūda ibi: *licet*. ¶ Casus literalis. Si aliquis cōtrahat matrimoniu sub cōditione quæ est contra substantiam matrimonij, hoc modo cōtraho tecū si prolē euites: vel donec inueniā aliam digniorē honore vel facultatibus: vel si pro quæstu adulterandā te tradas. quæritur vtrum in talibus casibus teneat matrimoniu: & conditio pro non adiecta habeat? Respondet pa. q̄tūcūq̄ matrimonialis cōtractus sit fauorabilis: tamē in casibus p̄dictis caret effectu. quīs aliās appositæ cōditiones in matrimonio si turpes fuerint impossibiles debeāt pro non adiectis haberi propter fauorem matrimonij.
2. Ber. ¶ Nota primō duas regulas notabiles in materia matrimonij. prima q̄ omnis conditio apposta contra

- a substantiam coniugij^a vitiat matrimonium & non vitiat: & licet text. hic ponat tria exempla istarum conditionum contra substantiam: tamen multa alia possent reperiri: puta sicut fuit in facto. Quidam habens suspitionem de incontinentia future mulieris contraxit secum sub conditione q̄ si committeret adulterium liceret sibi recedere à matrimonio & aliam ducere. certē nō est ibi matrimonium: & licet illa sit conditio resolutiua, tamē idem operatur quo ad propositum sicut conditio suspensua: vt clarē colligitur hic in secundo exemplo dum contraxit donec inuenerit aliam honore vel facultatibus digniorem. nam hāc conditio non erat suspensua: sed resolutiua. ¶ Ex quo tamen notabis q̄ conditio contra substantiam impedit matrimonium, nedum quādo est conditio suspendens sed etiam resoluens: licet aliqui & malē ad hoc non aduertāt putātes ex quo semel matrimoniu tenuit conditio resoluens debet haberi pro non adiecta: quod est falsum: vt hic vides. Item dico q̄ nunq̄ fuit matrimonium: & sic propriē nō potest dici resoluēs. ¶ Se cūda regula, q̄ cōditio inhonesta vel impossibilis q̄ non est contra substantiam matrimonij habetur fauore matrimonij pro nō adiecta. & sic vitiat & nō vitiat. Et notā ter dixi fauore matrimonij: qā in alijs cōtractibus regulariter conditio impossibilis vitiat & nō vitiat: vt institutu. de inuti. stipu. §. impossibilis. ¶ Item nota q̄ oīs conditio contra substantiam actus vitiat ipsum actum. nam si vitiat ipsum matrimonium tam fauorabile, fortius habet vitare actū non ita fauorabilem: & est ratio huius dicti: nam remota substantia alicuius remouetur & ipse actus. nam sine substantia nihil potest subsistere. ad hoc. c. tua. §. de spon. vnde ad cognoscendum substantiale alicuius contractus debemus semper videre vtrum actus ille sine illo potest consistere. b pro hoc quod not.
- b Bart. in. l. prolatam. C. de sen. & interlo. om. iudi. ¶ In glo. prima. ibi. *iudea vel hēretica*. vult ergo gl. q̄ matrimonium cōtractum cum iudea vel hēretica sit nullum: respectu iudee bene loquitur, & idem in pagana. nam ad hoc vt matrimonium consistat oportet q̄ contrahentes sint eiusdē sectæ vel fidei. vt in. c. caue. & in. c. nō oportet. xxviii. q. j. sed respectu hēreticæ q̄ suscepit iam baptismum cōiter tenetur oppositum: quia ex quo habet sacramentum baptismi non potest propriē dici alterius sectæ vt no. in. c. non oportet. alleg. in gl. facit quod leg. & no. in. c. decreuit. de hēre. lib. vj. & vide in spe. ti. de diuor. post prin. ¶ In ea gl. ibi. *quædam sunt contra substantiam matrimonij*. Inn. intelligit tex. quando vterq̄ consensit conditioni appositæ cōtra substantiā. si autem alter cōtradixit, tenet matrimonium si fuit processum ad con summationem ipsius. idem dicit fauore matrimonij si alter tacuit. & sic tacendo habet pro cōtradicēte. ar. in. c. aliquando. xxxij. q. ij. & no. bñ hoc dictū Inn. videtur em per hoc velle q̄ in alijs actibus tacens videatur consentire cōtractui secūdu protestationem alterius: licet protestatio sit onerosa & odiosa. de quo vide qd no. in. c. cum mana. & in. c. in genesi. de electio. & dicit Hosti. hęc sepe p̄dicanda ne simplices mulieres decipiantur. ¶ Et in fi. gl. aduerte ad hāc vltimā quæstionem gl. nam reperiūtur in ea multæ opiniones inter legistas & canonistas. & referēdo principales scias q̄ Inno. & Hosti. in. c. inframante. j. tit. prox. & in. c. ij. §. eo. tenuerunt professionem tenere. licet sit apposta conditio de tenendo propriū: & idem sentit glo. in. c. solet. xxxij. q. ij. Idem Accur. in aut. ingressi. C. de sacrosanct. eccle. sed contrarium sentit. in. l. per seruū. ff. de vsu & habi. nam ibi distinxit q̄ aut conditio fuit apposta à principio & vitiat professionem. Aut ex interuallo, & vitatur. & vide ad materiam plenē per Specula. in titu. de statu reg. ver. xlviii. Ioan. and. hic tenet oppositum cōtra istam gl. sequēdo priores Doct. & reddit rationem diuersitatis inter matrimonium &

DDD

SEBASTAPI.

¶ Contra substantiam coniugij quare hic pactum appositū contra substantiā matrimonij vitiat & nō vitiat, in p̄caro verō vitiat & nō vitiat. vi de Bart. declarantē in aut. ingressi. C. de sac. sanct. eccle. vbi dicit hic vitiat & nō vitatur, qā fuit appositū in vim conditionis, secus si apponere tū in vim modi: vt in p̄caro. quod multum extollit Ioā. de Imol. in. l. vbi ita donatur. ff. de don. cau. mort. & rō diuersitatis pōt esse. qā modus adiectus cōtractui cōtractū nō suspēdit, conditio verō sic. l. cum ab eo. ff. de cōtrahen. emp. ¶ Pōt consistere. Facit qd no. Bald. in. l. j. ff. de libe. & posth. & no. in. l. j. ff. de verb. obliga. ¶ Opiniones in quo articulo sunt quatuor opi. p̄cipales vt latē prosequunt doct. papies in aut. ingressi. in. v. colū. C. de sacrosanct. eccle. communis opi. est cōtra glo. & Ab. hic q̄ reseruat vitatur & ingressus remanet purus, secūdu quā consuluit Ang. cōf. cclxxj. Imo. in. c. eū Martinus ferrariensis. de constit. vbi dicit hanc esse communem opin. vt latē per eum in. l. si qs ita heres. ff. de hēre. inst. Ro. in. l. j. §. si quis stipulanti. ff. de verbo. ob. & i. cōf. lxxxix. & cōf. cxxxiiij. incip. p̄ declaratione. & i. cōf. cxcj. incip. spectabilis dñe. & sūt tres gl. q̄ tenent hanc opinionē. vna in. c. auditis. §. de ele. & in. c. ij. de do. & cōtu. lib. vj. gl. in. c. diaconi. xxxviij. dist. & hanc tene.

Panormi. super quarto.

Qui clerici uel uouentes matrimonium
contrahere possint? Rubrica.

professionē. dicit em̄ q̄ in matrimonio tractat de fauore
ipsorū cōtrahētū: vñ ex quo alter acceptauit cōditionē
potuit sibi praeiudicare: sed in p̄fessione obligatio acq-
ritur deo per ministeriū abbatis vel alteri⁹ p̄lati. factū er-
go ministri acceptātis illā cōditionē nō debet obesse deo
qui videt velle p̄fessionē recipere. & idē dicit ad. c. diaco-
ni. qd̄ gl. allegat cōtrariū. nam si q̄s ordinat in diaconū ob-
ligatio acquirat deo à quo imprimi⁹ caracter: vñ nō po-
tuit ep̄s acceptādo cōditionē de contrahendo matrimo-
nio p̄iudicare obligatiōi acquirēdæ deo. Sed Paul. de lea-
za. i. cle. eos. de reg. impugnat hāc opi. Io. an. dicēdo q̄ etiā
in matrimonio obligatio acquirat deo: hinc est q̄ coniu-
ges nō pnt illud diuidere cōi cōsensu. vt in. c. sup. eo. de eo
qui cog. cōsang. vxor. suā. & in hoc multū ibi insistit Bar.
in aut. ingressi. p̄alleg. satis coloratē distinxit: quia aut
profitēs reseruauit sibi propriū. s. vt habeat administra-
tionē. & tenet ingressus. ad hoc. d. c. insinuāte. Aut cōstat
q̄ voluit sibi tenere proprietatē. & vitia⁹ ingressus. In du-
bio verò dicit interpretādū q̄ voluerit habere admini-
strationē vt sic res potius valeat. nā religiosus pōt habere
administrationē bonorū de cōsensu superiorū. vt in. c. ij.
de statu regu. dō. Ant. impugnat hāc rōnē Bar. dicēs q̄ li-
cet possit religiosus habere administrationē iure sibi de-
latā: nō tñ ex pacto: quia tunc haberet quid p̄priū: & sic
idē dicendū esset qñ sibi reseruauit proprietatem. vnde
sequēdo ipse opi. Io. an. dicit professionē tenere siue retē-
tio proprij sit appositā per viā causę. siue modi. siue con-
ditionis resolutiue: siue suspēsiue. nā licet in matrimonio
obligatio acquiratur deo: tamen principaliter quis intē-
dit placere parti cum qua cōtrahit. sed in p̄fessione prin-
cipaliter quis intendit placere deo & non abbati: ideo
factum abbatis non habet vitare. Gas. de cal. tenuit q̄ in
foro iudiciali procedat hāc opin. sed in foro animę opi.
contraria. dō. Car. tenet indistinctē opi. huius gl. vt pro-
fessio sit nulla: ex quo precisē ille stetit in sua voluntate
nec aliter se voluit obligare. & hāc opi. mihi plus placet.
mouetur principaliter: quia remota parte substantiali a-
ctus remouetur, vt in. c. tua. de spon. & s. dixi. Sed reten-
tio proprij^a est contra substantiam religionis. vt in. c. cū
ad monasteriū. in fi. de statu re. ergo talis cōditio siue mo-
dus habet vitare actum etiā si sit cōditio resolutiua per
suprà dicta. nec ob. e. si dicat q̄ Abbas seu alius p̄latus
professionem recipiēs nō potuit p̄iudicare deo: q̄a dico
illud procedere in obligatione q̄sita. sed nos sum⁹ i que-
rēda. nam & seruus p̄iudicat domino in acquirēdis. li-
cet non in acquisitis. vt in. l. fi. C. de acq. pos. sic & p̄la-
tus non potest p̄iudicare ecclesiæ in quæsitis sed in acqui-
rēdis sic. xvj. q. vj. c. illud. s. fi. vbi gl. dixit plenē i. c. tua. de
his quæ fi. à p̄el. Item deus non recipit obligationem ni-
si à voluntario. xv. q. j. c. non est. xiiij. q. v. c. si quid inueni-
sti. hinc est q̄ votum emissum per metum nō obligat. vt
in. c. j. quod met. cā. not. in. c. abbas. e. ti. sed iste noluit ali-
ter obligari nisi posset tenere propriū. ergo non est præ-
sumendum q̄ deus voluerit ipsum vinculare contra vo-
luntatem suam, cum non indigeat deus religione nostra
sed quisq̄ recipiet mercedem secundū opera sua. vt in. c.
pueri. de p̄nit. dist. iij. Idem etiam videmus inter hoīes
contrahentes, vt nisi anibo idem sentiant non valet con-
tractus. l. j. ff. de verb. ob. & in. l. omnibus. ff. de act. & ob-
li. & hanc opi. puto verissimam. ¶ Nunc restat respon-
dere ad contraria formata in gl. quę veniunt contra tex.
ad. c. ij. x. q. j. dic q̄ ibi conditio non fuit cōtra substantiā
consecrationis ecclesiæ: sed contra consecutiua ad ordi-
nationem ecclesiæ. Et ideo habetur pro non adiecta, cū
sit cōtra ius cōe: quia nō potest facere patron⁹ vt ecclesia
non sit sub ordinatione ep̄scopi. Ad. c. diaconi. dic q̄ ma-
trimonium est contra substantiam ordinis clericalis: vt
not. in. c. cū olim. de cle. coniuga. sed illud processit ex
ordinatione ecclesiæ: ad hoc. c. nicena. xxxj. distinct.

SEBA. SAPI.

^a ¶ Retentio p̄prii.
Contrarium tenet
Paul. de ca. i. confi.
ccv. inci. visa qua-
dam conuersiōe se-
cundū antiquam
impressionem.

^b ¶ Ordines. Et dic
q̄ sunt nouē quos
enumerat gl. in so-
lutiōe exti. & iste
tit. secundū Car. hic
illaq̄at multas aīas
ideo credit ipse q̄
ecclesia reuocabit
tale p̄ceptū. nam
apostolus inquit
de virginibus p̄-
ceptum nō habeo:
sed consilium dō.

^c ¶ Diei. & hoc ca-
su quando dies ag-
grauat delictū ac-
cusator in libello
debet exprimere.
Bar. in. l. libellorū.
ff. de accu. faciunt
nota. per Bar. in. l.
non solū. s. sed re-
probari. ff. de no.
ope. nun. Ange. in
traff. malefi. in ver-
bo i festo oīm san-
ctorum.

¶ Continuatur ad p̄cedētia hoc ordine. Suprà visum est de
vno impedimento matrimonij. nunc restat videre de alijs impe-
dimentis. Et aduerte. quia rubrica ista nihil ponit dispositiue:
sed procedit interrogatiue. s. qui clerici vel vouentes matrimo-
nium contrahere possunt? Et respondendo ad rubrum dic q̄
clerici in minoribus licitē cōtrahunt matrimonium. Si verò sunt
in sacris non possunt contrahere, & si contraxerint est nullum
vt in. c. vnico. de voto. lib. vj. & s. de cler. coniug. quasi per to-
tū. & licet omnes ordines b̄ largo modo dicantur sacri: vt not.
xxxij. di. in summa: tamen per excellentiam & quo ad propo-
situm nostrum sacri dicuntur subdiaconatus: diaconatus: p̄s-
byteratus, & ordo ep̄scopalis: vt. j. c. proxi. respectu vouentiū
dic quod votum continentię impedit matrimonium: sed nō di-
rimit si de facto contraheretur: quia fortius vinculum superue-
niens tollit votum, nisi esset solennizatum per professionē taci-
tam, vel expressam factam alicui de religionibus approbatis,
vel per susceptionem sacri ordinis: vt habetur in. d. c. vnico. de
voto. lib. vj. Et per hoc quo ad effectum tituli habes summātū
nigrum: licet incidenter habeat alia dicta quæ satis apparebūt
in processu.

SVMMARIUM.

- 1 Diaconus vel subdiaconus matrimonium contrahere non possunt
& si contraxerint efficiuntur irregulares, & separari debent.
- 2 Circumstantie aggrauant delictum: unde delictū solenni die cō-
missum augmentatur.
- 3 Irregularis efficitur clericus in sacris matrimonium contrahens
ita quod ad maiores ordines non potest promoueri, nec in susce-
ptis ministrare.
- 4 Dispensatio fit ex pluribus causis.
- 5 Dispensatio non imponitur nisi post p̄nitentiam.
- 6 Depositus clericus, vel irregularis matrimonium contrahere
non potest.
Subdiaconatus est sacer ordo.
- 7 Episcopus an possit dispensare cum clerico in sacris qui matri-
monium contraxit: & an in clerico percutiente alium clericū?
- 8 Papa an dispense cum clerico percussore cum magna sanguinis
effusione?
Irregularitas nō causatur ex sangui. effusiōe nisi mors sequatur.
- 9 Membri mutilatio an intelligatur esse quando membrum debili-
tatur ita quod quasi inutile sit: & an ex hoc sequatur irregu-
laritas?
- 10 Membrum quid dicatur?
Digitus an sit membrum vel pars membri?
Digitum incidens alicui an fiat irregularis?
- 11 Deponit clericus propter homicidiū, & nō actualiter degradat.
Deposito potest appellari degradatio licet non sit actualis.
Degradatus matrimonium contrahere non potest licet perdat oē
priuilegium clericale.
Degradatus si celebrat, conficit verum corpus Christi: quia cha-
racter imprimitur animæ.

CAP.

I.

De diacono. ¶ Diaconus vel

subdiaconus ma-
trimonium contrahere nō possunt, & si
contraxerint etiam si sint facti irregu-
lares debent separari. Habet duo dicta.

Secundum ibi. Subdiaconū. ¶ Casus li-
teralis. Quidā Diaconus alium Diaconū in sabbato san-
cto vulnerauit, & vxorē accepit: quæritur quid agendū
sit de ipso: Respon. Papa q̄ si corde cōtrito & humiliato
ad ecclesiam redire voluerit absolutione obtenta & im-
posita sibi p̄nia de vtroq̄ excessu ea peracta poterit ep̄s
suius cum ipso dispensare & officiū Diaconatus sibi red-
dere, & si bonę vitę apparuerit i presbyterum ordinare.
In fi. dicit q̄ diaconus qui homicidium fecerat siue etiam
non fecerit matrimonium non potest contrahere. Ber.

- ¶ Not. primò q̄ augmentatur delictum propter excel-
lentiam diei in qua fuit commissum. vñ ponderatur hoc
q̄ in

q in sabbato sancto vulnerauerit diaconum. de quo vide bo. tex. cū gl. in. c. homo xpianus. xl. di. & in. c. cū quidam. & quod ibi no. de iureiuran. & c. sicut dignum. de homi.

3 ¶ **Secundo** no. q constitutus in sacris matrimoniū cōtrahens efficitur irregularis adeo, vt neq in suspectis ad ministrare possit, nec ad maiores ordines suscipiendos admitti. quod clarius probat. in. c. prox. pōt tñ cum tali dispensari: vt hīc. ¶ **Item** no. ex hoc & ex tex. casum notabile in quo dispensatur ex sola contritione & humilitate peccatoris licet non subsit cā necessitatis vel utilitatis ecclesiæ, vel euidēs præratiua meritorū: nā ppter hęc tria vel eorū alterū dispēlatio indulgetur: vt in. c. tali. j. q. vij. & vide bo. gl. in. c. requiritis. §. nisi rigor. ea cā & q. & in hoc notabis istū tex. qā facit ad materiā. c. at si clerici.

5 s. de iud. ¶ **Itē** no. q dispensatio non imponit nisi post actam pēnitētiā: sed dic vel eius partem. vt in. c. ex tenore. de temp. ord. ¶ **Vltimò** no. iuncta gl. pe. q irregularis non pōt matrimoniū contrahere. nā quantūcūq quis sit depositus ab ordine tenet tñ viuere clericaliter. de quo vide bo. tex. cum gl. in. c. dictū. lxxxj. dist. Et no. q subdiaconatus est sacer ordo. concor. c. j. pxi. ¶ **Itē** glo. in ver. *absolutionem*. in fi. vult ergo gl. q eps cū isto diacono suo iure dispēlare non possit. ¶ Sed tu aduerte latius hīc. fuerunt em duo delicta. primū in eo q vulnerauit aliū diaconum. secundū in eo q de facto iā contraxit matrimonium. Respectu primi dicebat Vin. q eps poterat dispensare si ille erat clericus cōuētualis. vt in. c. quoniā. de vi. & ho. cleri. vel rōne legationis ille archiepiscopus poterat absoluerē. qā non placet Host. quia licet eps possit absoluerē clericū cōuētuale si iniuria fuerit mediocris. secus si fuerit atrox vt hīc erat. vt no. in. d. c. quoniā. nec placet si bi q legatus hoc casu possit absoluerē. vnde sensit q auctoritate papæ archiep̄s hic absoluit. respectu legati remitto ad plenū no. in. c. nemini. & in. c. ex cōicatis. s. de of. fi. lega. ¶ **Sed** op. & videtur q etiam pa. non debuisset cū isto dispensare. vt in. c. miror. l. di. vbi dicit q cum irregulari ex effusione sanguinis nūq debet ecclesia dispēlare. so. dic q irregularitas non causat ex sola effusione sanguinis. Sed oportet q interueniat mors, vel membri detruncatio: vt in. c. in archiepiscopatu. de rap. & in cle. si furiosus. de ho. vbi tex. requirit mutilationem membri.

9 ¶ **Sed** est dubium quotidianum. quid si quis debilitauerit membrum ita vt quasi sit inutile quod tamen non de truncavit: nunquid sit effectus irregularis? dubium facit. a quia paria videntur nō esse & inutile^a esse. in. c. ij. de trāf. la. ep̄sco. Contrarium sentit hīc Gas. & puto verius ar. bo. in. c. sicut vrgeri. j. q. j. nam membrum debilitatū valet saltem ad decorem, & in pēnis est mitior interpretatio faciendā: licet aliud in simili sentiat Cy. in authēt. sed nouo iure. C. de ser. fug. & ibi plenius per Bal. ¶ **Quid** autem appelletur membrum: b & nunquid digitus sit membrum: vide per Barto. in. l. ij. ff. de pu. iudi. vbi concludit membrum appellari quod habet officium separatum & distinctum ab alijs membris. vt oculus. lv. dist. c. si euāgelica. vel manus: aut pes: vt in. d. authent. sed nouo iure. digitus aut non est propriū membrum, sed pars mēbri. Ego ad hoc allego. bo. tex. lxxxix. dist. c. singula. vbi appellatur mēbrum quod habet officium distinctum. ex quo potest inferri quod incidens alicui digitum non est effectus irregularis, secus si totam manum, vel oculum aut pedem. Respectu secundi quis possit dispensare: dicam latius j. c. prox. ¶ **In** glo. penul. ibi. *degradari debeat*. dicunt doc. quod melius dixisset deponi: quia propter homicidium clericus non degradatur sed deponitur. vt in. c. cum non ab homine. de iudi. sed dic quod depositio potest appellari degradatio licet non sit actualis. & ita loquitur tex. in. c. tuā. j. de pēnis. & puto quod etiam degradatus actualiter nō possit contrahere matrimonium, quia licet ille perdat omne priuilegium clericale: vt in. c. ij. de

pēnis. libro sexto. tamen semper remanet character ratione cuius si de facto celebraret conficeret verum corpus Christi. c vt no. ibi Ioan. And. in nouel. & tenet communiter theologi: licet gl. aliter ibi sentiat.

SVMMARIUM.

- 1 Subdiaconus matrimonium contrahere non potest.
- 2 Religio appellatur ordo.
- 3 Clericus in sacris ducens uxorem debet compelli illam abiurare.
- 4 Clericus in sacris contrahens matrimonium perdit executionem omnium ordinum, nec de facili secum dispensatur.
- 5 Episcopus an possit dispensare cum clerico in sacris qui matrimonium contraxit?

CAP. II.

Ex literarum. ¶ Subdiaconus matrimonium contrahere non potest. consultatio & responsio. secunda ibi: *super quo*. ¶ **Causa** literalis. Quidam Subdiaconus copulauit sibi quādam mulierē in uxorem. Episcopus eius fecit illum abiurare ipsam mittens ipsum domino Papæ, petens quid sit de ipso faciendū. Papa cōmendans ipsum mandauit quatenus si ad religionem transire voluerit & dignus apparuerit poterit concedere illū ad maiores ordines promoueri. quod si ad religionem transire noluerit, nec in subdiaconatu permittat illum ministrare, neq ad maiores ordines transire, sed in minoribus poterit ministrare. ¶ **Nota** primò quod religio appellatur ordo. fortē sic dicta secundum docto. quia ordinata & approbata esse debet. vt in. c. fi. de relig. do. ¶ **Secundò** not. q clericus in sacris ducens uxorem debet compelli ad illā abiurandam. i. cū iuramento remittendam & renuntiant. ita q vltius eam non admittet. ¶ **Tertiò** not. q constitutus in sacris contrahens matrimonium perdit executionem omnium ordinum, nec de facili dispensatur se cum in sacris. ¶ **In** glo. pe. in fi. No. vltimam solutionē q Episcopus potest iure suo dispensare cum clericis qui in sacris contraxerunt matrimonium: & hāc opin. tenet hīc Inn. sentit etiam Hof. dicens q in. c. pcedendi. Papa ostendit Episcopis potestatem eis concessam ad iuris rigorē temperandum: hīc verò loquitur de rigore qui seruandus est in duobus casibus. Primus si populus scandalizetur: cessat autem scandalum isto volente intrare religionem. Secūsus casus cū timetur ne multis crassantibus locus sit exemplo. in. c. j. de postula. prala. vel secūdū Goff. in. c. pcedenti. erat pēnitēs & contritus. hīc autē secus. nam iste expectauit compulsionem Episcopi: vnde sponte non dimisit uxorem. & vtraq solutio bona. Dic ergo concludendo materiā. q iste clericus incidit i bigamiam: vt quia de iure aut de facto contraxit cum duabus, vel cum vna corrupta: & cum tali non dispēsat Eps vt in cap. nuper. & c. ij. de biga. Aut contraxit cum vnica virgine. & tunc si est contritus & pēnitens, Episcopus potest dispensare: vt in capitu. pcedenti. & clarius in capi. sanē. de cleri. coniug. aliās autem non debet dispensare: vt hīc.

SVMMARIUM.

- 1 Votum solenne impedit matrimonium & dirimit post contractum.
- 2 Votum simplex impedit matrimonium contrahendum: sed non dirimit post contractum.
- 3 Vouens religionem compelli debet ad intrādum religionem, sed si matrimonium contraxit non compellitur. & tenet matrimonium.
- 4 Votum religionis dicitur votum simplex nisi professio subsequatur.
- 5 Votum religionis solennizatur per professionē tacitam vel expressam.
- 6 Habitus religionis susceptio an votum solennizet?

¶ Inutile. l. quoties q fa. dar. co. l. j. §. qbus. ff. quod cuius que vniuersi. nō mi. sicut paria sunt vxori non habere maritū vel habere inutile. l. fin. & ibi glos. C. ad. l. fia. de pla. quēadmo. est ecclesię non habere prælātū & hīc inutile. c. inter corporalia. C. de trans. la. epi. Alex. i. l. ele. ganter. §. q repro. bos. ff. de pig. acti.

SEBA. SAPIA.

¶ Inutile. Vide Bal. in. l. j. col. vlti. C. de ædi. edi. vbi ponit an statutum imponēs pēnam debilitanti mēbrū habeat locū i eo q debilitauit mēbrū inutile. de quo per Feli. in. c. inter cāte ras. colū. v. ver. aduerte qā hāc restrictio. s. de rescript. Ange. in tract. malefi. in verbo mem. brū. las. i. l. de quibus. co. ix. ver. no. tñ ex gl. ff. de legibus. & quod dicat mēbrū ponit Feli. in. c. ego. in princi. s. de iureiur. & in. c. cū illorum. col. ij. j. de senten. ex com.

¶ Mēbrū. Bar. i. l. non sunt. ff. de statu ho. vbi concludit q stante statuto q si qs amputauerit alicui aliqd mēbrū non habet locū si amputauerit qs digitum. cōsuluit idē Barto. in consi. incip. qristān digitus. Bal. in. c. j. de no. for. fid. An. in tract. malefi. in verbo ex qb. Bal. in. l. reos. C. de accu. in. ij. col. ver. q ro hic qd est mēbrū. Et an barba dicat mēbrū ibi per eū p Bal. et Imo. i. l. ij. ff. de publi. iudi. Bal. in. l. data opa. in. xij. col. C. q accu. non pos. ver. in corpore. vbi quærit de māmillis genitalibus, de barba & labijs.

ZACHARIAS.

¶ Conficeret verū corp⁹ Christi. Ad de quod no. iste in c. nō potest. & qd ibi posui i apof. ad ipsum nu. j. s. de se. & re iudi.

Panormi. super quarto.

¶ CAP. III.

Eminimus. ¶ Votum solēne

impedit & dirimit matrimonium post contractū: votum simplex tantum impedit contrahendum, sed non dirimit post contractum.

In prima decisa consultatio. In secunda distinguens responsio. Secundum membrum ibi: *verum.* ¶ Casus literalis. Aliquis suscepit habitum religionis queritur an possit postea contrahere matrimonium? respondet Papa, qd si se deuouit religioni & professionem fecit postea matrimoniū contrahere non potest. qd si contraxerit compellendus est eam dimittere & ad monasteriū redire: sed si nec habitum suscepit nec professionē sed solummodo votum fecit si postea contraxit non est cogendus ad religionem transire nec matrimoniū debet rescindi. Ber. ¶ No. j. qd licet vouens se intraturū religionem debeat compelli ad intrandum: iuxta no. in c. porrectum. de regula. & in c. ex parte. de censu. tamē si antequā ingrediatur contraxit matrimonium non debet compelli ad dimittendum vxorem, quia per fortius vinculum superueniens tollitur votum primum. vt in c. vnico. de voto. lib. vj. facit. c. qui post votum. de regula. eo. tit. & lib.

¶ Secundò no. qd votum de intrando religionem dicitur simplex & non solennizatum quo ad matrimonium dirimendum, nisi per professionē subsequētē. de quo i. c. vnico. prealleg. lib. vj. & idem dic in voto continentie: vt ibi.

¶ In gl. nec habitum. in fi. de hoc dic melius vt dixi. in c. ex parte. & in c. consulti. & in c. statum. de regu. & vide tex. cum gl. in cle. eos. de reg. Et i effectu dicendum qd votum solennizatur per professionem nedum expressam sed tacitam. vt in d. c. vnico. vnde dicendum est. an & qn susceptio seu delatio habitus inducat professionem: & dicendum vt dixi in dictis iuribus præalle.

¶ S V M M A R I V M.

Habitus susceptio sine professione impedit matrimonium contrahendum sed non dirimit contractum.

Habitus professorum susceptio extra religionem a non habente potestatem incorporandi religioni impedit matrimoniū contrahendum: sed non dirimit contractum.

Professio religionis quomodo fiat?

Habitus probationis vel professionis an & quando matrimonium impediatur & dirimat?

Coniugatus intras religionem & reuocatus ad vxorem tenetur quantum in se est seruare continentiam.

Habitus probationis delatio per annū extra religionē an obliget?

Professionē recipere seu dimittere quis possit?

¶ CAP. IIII.

Consuluit. ¶ Susceptio habitus sine professione non dirimit matrimonium contractum sed contrahendum impedit: hæc summatio est nimis generalis: & nimium extenditur. Vnde secundum intellectum quem teneo summo sic. Susceptio habitus professorum extra religionem a non habente potestatem incorporandi religioni impedit in dubio matrimonium contrahendum. Sed non dirimit contractum. Primò consultatio. Secundò responsio ibi: Consultationi. ¶ Casus literalis. Quædam nobilis mulier vestibus pretiosis abiectis mutauit habitum & de manu presbyteri velum assumpsit sed nō renuntiavit proprijs, nec intrauit claustrum nec in manu alicuius professæ est, nec obedientiam promisit, postmodum anno elapso matrimoniū contraxit vnde quærebatur quid iuris sit de ipsa? Respon. Pap. sicut simplex votum impedit matrimoniū contrahendum: sed non dirimit iam contractum: ita habitus sine professione susceptus impedit ne contrahatur sed non dissoluit contractum. Bern. ¶ No. primò ibi.

super altare. qd quandoq; professio fit super altare & nō

in manibus superiorum. qd intelligunt do. & bene qn fit sciēte superiore & permittente: nam de more quorundā religionum est: vt profitēdus scribat professionē proprijs manibus: & sic conscriptam ponat super altare præsentē toto conuentū & acceptatē. nā non potest quis seipsum incorporare religioni, sed oportet qd iterueniat cōsensus præfidentis in illa. vt in c. ad apostolicam. s. de reg. & vide quod ibi dixi. ¶ Secundò no. text. mirabilē. qd susceptio habitus religionis impedit matrimonium contrahendum: sed non dirimit de facto contractū. ¶ Contra hoc opp. videt enī qd debeat dirimere: vt i. c. sup. eo. de reg. & c. vidua. C. eo. ti. Sol. gl. ij. intelligit tex. de habitu probationis: contrariū loquit in habitu pfectionis. vel secundū gl. iij. quandoq; apparet qd suscipiens habitū probationis voluit mutare seculū: sed hīc cessabant signa mutandi seculū: prima solutio nō videt bona: qd habitus probationis etiā non impedit matrimoniū contrahendum: imò liberē pōt redire ad vitā priorē vt in d. c. sup. eo. & maximē ex quo cessabant hīc signa pœnitentis mutandi vitā cū nō renuntiauerit proprijs nec intrauerit claustrum vt i lra: & multū inuoluit per docto. intellectus huius. c. Host. intelligit inter cetera qd loquit de habitu suscepto extra religionē. Sed omittendo ea quæ cōcernunt titulum. s. de regula. breuiter quo ad intellectum huius tit. dico qd tex. pcedit in assumente habitū professorū extra religionem a non habente potestatem incorporandi eū religioni: si presbyter iste non habebat potestatem recipiēdi illam ad pfectionem & eā incorporandi religioni, vt plenē dixi i. c. porrectum. de reg. & sic ex susceptione illius habitus nō potest ista iudicari professæ: sed ex quo simplicit mutauit habitum videt voluisse quantum in se erat vitam mutare & obseruare continentiam: ideo ex hoc signo impeditur matrimonium contrahendum: sicut in simili dicimus in coniugato intrante religionem, qui si reuocat ad petitionem vxoris debet quantum in se est seruare continentiam: quia quātū ad illam seruandam potest se obligare: vnde tex. hic appellat illum habitum religionis & non probationis, & æquiparat hanc susceptionem habitus voto simplici: quia tacitē videtur vouisse continentiam: secus puto si ab habente potestatem habitum recepiisset professionis etiam extra materiam. arg. in c. porrectum. & in c. sicut. de reg. & pro hoc videbo gl. in c. de viduis. el. j. xxvij. q. j. ¶ Quid autē de illo qui portauit habitum probationis per annum extra religionem? dic. vt habes tex. cum glo. in cle. eos. de reg. & per hoc habes clarē intellectum huius. c. ¶ In glos. in ver. altare. in fine. de hac materia quis possit recipere efficaciter ad professionem: dic. vt dixi. s. post Inno. in d. c. porrectum.

¶ S V M M A R I V M.

Votum castitatis de presenti impedit matrimonium contrahendum: ecclesia tamen quādoque permittit matrimonium contrahi.

Metus seu ita sponsi non habet dirimere sponsalia nisi maxima sit seu ita.

Heremita pōt nō ē vniuersalis ecclesie votū continentie recipere.

Dispensatio fit quandoque contra votū continentie.

Sponsalia de futuro nō tollunt per votū simplex castitatis sequēs. votū solēne non valet contra matrimoniū cōsummatū.

Matrimoniū contrahens post votū simplex peccat: sed ecclesia permittit vt euitetur maius malū.

Licentia contrahendi matrimoniū nō datur post votū simplex: sed non prohibetur contractū.

Dispensatio contra votū castitatis ex quibus causis fiat?

Episcopus an possit dispensare in voto continentie?

Papa potest dispensare super voto continentie, & castitatis.

¶ CAP. V.

Veniens. ¶ Votū castitatis dispensati impedit matrimoniū contrahendum: ecclesia tamē, ex cā matrimoniū contrahi qnq; permittit. h. d. inherendo li

teræ.

a ¶ Votum primū.

Facit. qd multa facta tenent q fieri phibentur. c. quemadmodum. s. de iurei. l. patre furioso. ff. de his qui sūt sui vel alieni iuris. ZACHARIAS.

b ¶ Quandoq; professio fit sup altare

Adde qnq; modos quibus fit professio p Car. i cle. eos. qd. h. de regula. archi. i. c. qd interroga

sti. xxvij. di. Spe. in tit. de sta. mona. ver. xix. queritur. & ibi Io. an. i apo. & Car. in cle. j. s. fa

nē. & ibi in apost. Cel. de sta. mona.

c ¶ Habente potest.

io Gas. cal. voluit hic & cōst sequūt docto. qd si qd ipofuit i domo sua habitū filio suo aliq

rū religioforū ppē

aliquā particulare

deuotionē dato q

fili? portauerit ha

bitū maior factus

non inducit votū

nec solēne nec sim

plex, sequitur hic

Cardi. Alex.

tera. Priò narrat casum pmissa cā. Scdò ponit mādaturū ibi. Nos itaque. ¶ Casus lralis. Quēdā mulier pmissit fidē dādo nupturā se cuidā viro absenti: postmodum audiuit plura de crudelitate ipsi⁹ noluit cum eo cōtrahere. & cū timeret ne cōpelleret cōtrahere: ipsa ī manu. M. hēmite votum cōtinētia promissit: non tñ locum vel vestē mutauit: vñ hoc audito cum alia contraxit. dict⁹ hēremita ad dñm Pa. acēssit proponēs ei p̄dicta. Ipse considerās tu tius esse vt p̄dicta mulier post fidē & votum simplex m̄rimonium contrahat q̄ fornicationē ī currat, mandat q̄ si non est āplius ī facto processū de fide mērita & de voto violato pñiam imponat, & ei det licētiā contrahendi. B.

2 ¶ ¶ No. j. q̄ timor seu itia sponfi non habet sponsalia dirimere: vñ em̄ metus vanus: qd̄ puto verum: nisi maxima seu itia accessisset ex post facto. ar. i. c. lras. ī fi. de rest. spo.

3 ¶ ¶ Secundò no. ar. q̄ hēremita pōt noīe ecclesie vniuer salis votum cōtinētia recipere: vide qd̄ dixi post Inn. i. c.

4 dudum. de cōuer. coniu. ¶ ¶ No. iij. casum mirabilē quē nescio alibi. q̄ contra votum continētia seu castitatis ec clesia quandoq̄ dispensat: de quo. j. latius dicef cum gl. fi.

5 ¶ ¶ In gl. in ver. de seueritate. ibi: si obstante voto simplici. no. gl. sing. vsq̄ ad fi. quā nescio alibi: vult em̄ aptē q̄ spō salia de futuro nō tollātū p̄ simplex votum castitatis se quēs. & ideo aliqui (vt refert hīc Inn.) dicebāt q̄ votū il lius mulieris nō tenuerat ex quo pri⁹ contraxerat spon salia: vñ sicut votum solēne non valet cōtra m̄rimonium consummatum vt i. c. qdā. de conuer. coniu. ita nec votū simplex contra sponsalia de futuro. Host. dicit q̄ votum istius mulieris tenuit, & q̄ pa. de grā dedit sibi ptātē con trahēdi: non tñ apertē tāgit dubium supradictum. d. An. vñ hīc velle. q̄ votum castitatis sit fortius q̄ sponsalia de futuro: & sic sentit q̄ sponsalia tollunt p̄ tale votum. qd̄ ē hīc sentit Gas. Sed contrarium apertē tenet Hos. j. c. se.

& sequit̄ ibi do. An. dicit em̄ Host. ibi q̄ si votum p̄cedit sponsalia non valet sponsalia: vt ibi: si aut̄ sponsalia p̄ce dunt votum tunc compellit̄ vouens aut solēnizare votū .i. intrādo religionē, aut p̄ficere sponsalia. arg. c. ex parte.

a de cōuer. coniu. & hāc puto opi. veriorē. a. nā cum sit or ta obligatio sponso non vñ q̄ in ipsius p̄iudiciū possit vouere castitatē arg. in. d. c. ex parte. & pro hoc facit iste tex. non obstat si dicatur q̄ hīc pōderat̄ votum post spō salia emissum. dico em̄ q̄ votum obligauit mulierē quo ad se, & solutis sponsalib⁹ p̄ seq̄ns m̄rimonium per virū contractum remāsit ī suo robore. ¶ ¶ In gl. fi. ibi. cōpara tiua permissio. vult dicere q̄ illa contrahēdo nō euitat pec catum ex quo venit contra votum, sed ecclesia permittit vt euitet̄ mai⁹ malum: & hāc opi. tenuerunt multi extra gl. maximē Inn. q̄ exponit tex. in fi. nō post ponas. i. no pro hibeas. quasi velit q̄ ecclesia non dabit licētiā contrahēdi sed non phibebit contractum ne deteri⁹ inde contingat sed Host. vñ velle q̄ ex dispēfatione ecclesie ista contrahe ret: & tria fuerunt q̄ induxerūt papā ad dispēfandū. Priò perturbatio mulieris: q̄a votum emisit non īspirata, sed in fraudē sponfi. Secundò ppter maius periculum euitā dum: quia mulier videbat̄ incontinēs. Tertiò q̄a erat iu uenis & suspecta: vñ papa accepit ā non idoneo debito re qd̄ potuit. hāc opi. q̄ ex dispēfatiōe p̄cedat: sentit Spe. in tit. de leg. in. s. nūc eporum. ver. cxxxij. vbi dicit ep̄m posse dispensare circa votum simplex. & volēs allegare hoc. c. allegauit per errorē. c. p̄cedens. quod nihil facit. & no. fin. istud dictum Spe. quia nescio alibi q̄ ep̄s possit di sponfare in voto continētia. nā gl. j. c. pxi. dicit q̄ eccle sia pōt dispensare, & nihil dicit de ep̄o. Host. ibi sentit q̄

papa solus b̄ dispēfet & ex cā. vide gl. in. c. j. de voto. quā voluit q̄ etiā papa non possit dispēfare in voto continē tiē: q̄a non est reperire maius bonum in quo possit fieri cōmutatio. Sed quātum ad vltimū doc. cōiter tenēt con trarium i. c. cum ad monasterium. de sta. reg. concluderē hāc materiā sic: q̄ aut gr̄is an papa possit. & dico q̄ sic: ex

maxima tñ cā. & loquor de directa dispēfatione per quā euitat̄ p̄ctm̄. & de hoc dixi in. d. c. cū ad monasteriū. Aut quārit̄ de ep̄o. & in terminis hui⁹. c. puto q̄ ep̄s poterit: ex quo reperimus casum cōcessum ab ecclesia, nec repe rit̄ sibi prohibita dispēfatio: facit quod no. Inno. in. c. ex tenore. de tē. or. sed extra casum huius. c. seu cōsimiles ter minos puto q̄ ep̄s non poterit: q̄a casus est valde arduus & dubius adeo q̄ multi dicunt ēt papā non posse: vt. s. di xi: vñ iste casus tanq̄ arduus debet reseruari papē: vt in. c. maiores. in princ. de bap. Et puto attentis causis quā idu xerunt hīc papam ad dispēfandū q̄ sine peccato ista cō trahat matrimonium, tamen aget p̄nitentiam in satisfā ctione culpē si qua fuit ā principio: & hoc videtur velle ista litera eam non cauillando nec supplendo.

¶ ¶ S V M M A R I V M. ¶ ¶ Votū simplex impedit sponsalia de futuro, sed nō dirimit matri monium sequens.

¶ ¶ Votū solenne dirimit matrimonium contractū.

¶ ¶ Votū castitatis seruādū est, & alio nō interueniente simplex d̄r.

¶ ¶ Sponsalia etiā iurata post votū simplex non valent.

¶ ¶ Contractus iuratus contra votū non tenet.

¶ ¶ Iuramentum non est fortius vinculū voto, vnde non valet iura mentū contra votum.

¶ ¶ Cōpelli potest quis ad voti simplicis executionē.

¶ ¶ Quæstio debet esse dubia: potest tamen responderi ad satisfaciē dum quærenti.

¶ ¶ Votum solenne & simplex quid sint.

¶ ¶ Votū solenne & simplex equaliter obligant apud deū in gene re, sed in quātitate reatus differūt ex transgressione, qui a trās grediens solenne magis peccat.

¶ ¶ Votū solenne non dirimeret matrimonium contractū. nisi ex cō stitutione ecclesie.

¶ ¶ Ecclesia nō pōt errare, et hēreticū ēset dicere quod ecclesia erret

¶ ¶ Votū per quod quis promissit castitatem respectu certæ religio nis sed non vouit omnia substantialia regula, nunquid dirimat votum post contractum?

¶ ¶ Votū solenne an sit, si quis profiteretur aliquā regulam de non approbatis?

¶ ¶ Votū simplex impedit sponsalia de futuro, sed nō dirimit matri monium sequens.

¶ ¶ Votū solenne dirimit matrimonium contractū.

¶ ¶ Votū castitatis seruādū est, & alio nō interueniente simplex d̄r.

¶ ¶ Sponsalia etiā iurata post votū simplex non valent.

¶ ¶ Contractus iuratus contra votū non tenet.

¶ ¶ Iuramentum non est fortius vinculū voto, vnde non valet iura mentū contra votum.

¶ ¶ Cōpelli potest quis ad voti simplicis executionē.

¶ ¶ Quæstio debet esse dubia: potest tamen responderi ad satisfaciē dum quærenti.

¶ ¶ Votum solenne & simplex quid sint.

¶ ¶ Votū solenne & simplex equaliter obligant apud deū in gene re, sed in quātitate reatus differūt ex transgressione, qui a trās grediens solenne magis peccat.

¶ ¶ Votū solenne non dirimeret matrimonium contractū. nisi ex cō stitutione ecclesie.

¶ ¶ Ecclesia nō pōt errare, et hēreticū ēset dicere quod ecclesia erret

¶ ¶ Votū per quod quis promissit castitatem respectu certæ religio nis sed non vouit omnia substantialia regula, nunquid dirimat votum post contractum?

¶ ¶ Votū solenne an sit, si quis profiteretur aliquā regulam de non approbatis?

¶ ¶ Votū simplex impedit sponsalia de futuro, sed nō dirimit matri monium sequens.

¶ ¶ Votū solenne dirimit matrimonium contractū.

¶ ¶ Votū castitatis seruādū est, & alio non interueniente dicitur simplex.

¶ ¶ Secundò no. q̄ sponsalia ēt iurata post votū simplex nō valent. Ex quo infero q̄ contractus ēt iuratus contra votum non tenet. qd̄ notabis: & sic iuramentum non est fortius vinculum voto. vnde non valet iuramentum cō tra votum sed est temerarium.

¶ ¶ Itē no. quē posse com pelli ad executionē simplicis voti. ¶ ¶ Vltimò not. q̄ qd̄ debet esse dubia, tñ pōt c̄ rīderi ad satisfaciēdū quæretī.

¶ ¶ In gl. ij. hēc gl. p̄cipalit̄ facit duo. priò istat ponēdo diuerfitatē iter votū simplex & solēne. Scdò declarat qd̄ d̄r solēne & qd̄ simplex. & incidenter tāgit vim simplicis & solēnis. secūda ibi. & quia. ¶ ¶ Circa primā partē cōclu de q̄ votū solēne d̄r & simplex equaliter obligāt apud deū in gñe sed ī quātitate reatus differūt ex transgressione. nā

¶ ¶ Veriorē. dubia est ista opinio fir mata hic p̄ Abba. vt latē hic p̄ Car. Alex.

¶ ¶ SEBA. SAPI. ¶ ¶ Papa solus. Vi de tamē Bal. in. c. la tor. s. de re iud. vbi tenet q̄ si rex ha bet vxorem sterilē pōt papa dispēfa re q̄ ducat aliam vxorem: vel cōcu binā. sequit̄ Fel. i. c. q̄ in ecclesiarū. co. viij. ver. cāterū li mitatio. s. de const. Cōtrariū tñ tenet Bal. in. l. si pater. s. in adoptionibus. ff. de adoptioni. & sentit Abb. in. c. j. in fi. s. de voto.

¶ ¶ Dubia tñ. pōt. l. q̄ labeo. ff. ad carb. Bald. i. l. ancille. C. de fur. l. ideo secun dum. d. Ant. qōni nō dubiē nō est al ter rīdendū nisi q̄ non habet dubiū. per modernos. i. l. illā. C. de collatio. ZACHARIAS.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p̄ Bart. in. l. adigere. s. fi. de iure pat. & Ho. & in. c. ex pte de cenli.

¶ ¶ Votum solēne. Adde q̄ dicat vo tum solēne. Spec. in tit. de iure iu. ad fi. in ver. in summa no. q̄ alleg. gl. ord. in isto. c. de quo p

Panormi. super quarto

a ¶ Obtenent. rō est
ga ita dirigit i deū
simplex votū sicut
solēne. c. magnā. s.
de voto. cū de vtro
que est dictū voue
te & reddite: pter
ea ita est perpetua
obligatio voti sim
plicis sicut solēnis
vt hic per Card.
Alexand.

ZACHARIAS.

b ¶ In manibus vni
us. Ita not. Spe. &
Ioan. an. in locis in
proxima mea apo.
allega. j. Quod ego
amplio etiā si a ne
mine esset recepta
quia valeret nīhi
lominus talis pro
fessio. vt no. gl. in
c. vidua. s. deregu.
& Gemi. & quod
post eum addidit
Celsus i. c. quod in
terrogasti. xxvij.
dis. & xx vij. q. j. in
c. vidua. & ibi Ar
chi. quod an sit in
distingtē verū no.
Car. i. cle. j. s. fanē.
de sta. mo. & Spe.
eo. ti. ver. xix.

SEBASTIANI.

c ¶ Ex religiosi. iste
tex. allegat ad hoc
q̄ sacerdos pōt tā
quā publica psona
alteri stipulari. vt
per Iasim. l. j. s. hu
ius studij. col. pen.
vers. item p̄stūm
tex. ff. de ius. & in
vbi ponderat istū
tex. velle hoc pro
cedere etiam in sa
cerdote non paro
chiali.

d ¶ Mandatū. fuit
opi. Ioā. an. secūdu
Car. Flo. hic. q̄ s̄
fuit ratū habitio. vt
per Inn. & Ioā. an.
in c. porrectum. s.
de regu.

e ¶ Sua. cum suis re
bus ad vsum suum
& proprietates erit
monasterij. & de i
tellectu istius. po
fuit Innoc. in c. ex
parte. el. ij. s. de cō
uer. coniug. & ibi
Ant. de bu. p. Cal.
cōsi. v. de regulari
bus.

trāsgrediēs votum solēne grauius peccat quā trāsgrediēs
votum simplex: vt colligit ex c. virginibus. xxvij. q. j. iun
cto. c. precedenti. Item in se eandē vim obtinet^a quo ad
impediēdum futurum matrimonium: sed ex constitutio
ne ecclesiæ votum solēne est fortius. quia impedit & di
rimit matrimonium post contractum. & sic vult gl. q̄ si
constitutio ecclesiæ non esset, teneret matrimonium cō
tractum à religioso vel presbytero seculari. quod clarius
tenet Host. & cōiter do. sequunt. nā vt dicit Host. de iure
diuino quādam personæ prohibentur à contrahēdo ma
trimonio. de quibus no. i. c. literas. de rest. spo. inter quas
vouēs nō reperit prohibitus. vnde oportet dicere q̄ aut
ecclesia errat in seruādo matrimonium post votum sim
plex, aut quod etiam hodie possit statuere vt matrimo
nium contractum post solenne votum teneat: nā si vtrū
que equaliter obligat apud deum sicut seruāt in simplici
ita possit seruari in solenni. nec est dicēdum q̄ ecclesia er
ret. quia non longē esset ab hēresi. xxiiij. qō. j. c. hac est fi
des. & hanc opi. tene. pro qua facit. c. vnicum. de voto. li.
vj. & ibi videas per Io. an. quare ecclesia noluit matrimo
nium tenere post votum solenne: quidā tamen tenuerūt
oppositum dicentes omne votum impedire & dirimere
matrimonium post contractum: sed votum simplex nō
dirimit ex cōstōne ecclesiæ. sed tene primum. ¶ Circa se
cundam quæstionem tene hodie quod habet in. d. c. vni
co. de voto. per quod determinatur ista concertatio anti
quorum. ¶ Sed circa vnum versatur dubium non mo
dicum. pone quod aliquis promisit castitatem respectu
certæ religionis. sed non vouit omnia substantialia regu
læ nunquid matrimonium postea contractum teneat. d.
Aut. multum instat. & in effectu concludit quod aut q̄
vouit omnia substantialia religionis: sed nō respectu cer
tæ religionis: & tunc votum dicitur simplex: vnde non di
rimit matrimonium post contractum. per illud. c. vnicū
de voto. aut vouit omnia substantialia respectu certæ re
ligionis: ita q̄ efficaciter est obligatus religioni: & tunc
est certum quod matrimonium nō tenet. vt hīc. Aut vo
uit castitatem tantum respectu certæ religionis. & tunc
dicit quod votum est solennizatum. & non tenebit ma
trimonium sequens: licet iste uon sit verē & strictē reli
giosus. vt quia non obligauit se ad paupertatem seu obe
dientiam: & hoc per illud. c. vnicum. Sed ego semper te
nui oppositum: quia illud. c. requirit ad solennitatem vo
ti quod professio fiat alicui de religionibus approbatis.
& sic quod quis profiteatur religionem approbatam. er
go votum non dicitur solenne: vnde puto quod ad hoc
quod votum dicatur solēne oportet quod quis profitea
tur aliquam de religionibus approbatis. ita vt verē sit re
ligiosus illius religionis: & hoc videtur velle litera illius.
c. vnicū. si bene consideretur.

SVMMARIUM.

Votum solenne impedit & dirimit matrimonium. contractum.

Professio an valeat facta in manibus alicuius religiosi?

Coactio modica non excusat etiam mulierem.

Fœmina p̄t p̄fiteri religionē masculorū et morari i domo p̄pria.

Habitus susceptio inducit tacitam professionem.

Professio emittit an possit in domo propria in manibus episcopi
vel abbatis?

Professu i domo p̄pria pōt de licētia superioris bōa sua possidere
Monachus an possit perpetuō manere in prioratu manuali de li
cētia superioris?

Monachus an sibi possit reseruare proprium ex pacto?

Conditio in professiōe appōita quod monachus reseruet sibi pro
prium an valeat?

Pactum quod monachus habeat proprium an valeat?

Pactum contra naturam contractus quid operetur?

Metus an sequatur ex regis sue principis imperio?

Dignitas & potētia aduersarij an sufficiat ad probādū metum?
Reuerentia parentum vel mariti an causet istum metum?

CAP.

VII.

N sinuante. ¶ Votum solenne

impedit & dirimit
matrimonium post contractū. Primō po
nit factum. Secundō diffiniendo commit
tit. ibi. Nos igitur. ¶ Casus literalis. Qui

dam curiales regis legion. supplicauerunt ipsi regi: vt. I.
nobilem mulierem faceret copulari in matrimoniu cui
dam viro. cū istud ad notitiam. consanguineorum perue
nisset ipsius: eidem mulieri consuluerunt vt virum acci
peret. & ipsa respondit q̄ nubere nollet: consilium reci
piēs ab eisdem q̄ votū emitteret castitatis: quod & fecit
in manibus cuiusdam de fratribus sancti Aug. hoc adie
cto tenore vt in domo sua cum omni substantia rema
neret: et sic in habitu eiusdem ordinis: postea per bienniu
permanit: tandem considerans q̄ inuita metu regio (vt
afferebat) votum emiserat eo dimisso matrimonium pu
blice contraxit de parentum consilio: quā desiderans aīe
sue consulere significauit hoc do. papæ. Vnde ipse scri
bit duobus Episcopis considerans q̄ in emissiōe voti qd
precessit nulla vel modica coactio interuenit, quā etiam
patientia sequentis temporis profugauit & coniūctio in
qua fuit. Mandat quatenus si prædicta vera sunt, mulie
rē prædictā moneāt vt habitū malē dimissum reassumat
& seruet quod vouit: & si opus fuerit per cēsura eccle
siasticam compellat eandem. Ber. ¶ Not. primō q̄ tenet

b professio facta in manibus vnius^b ex religiosi^c alicuius

c monasterij: sed quidam intelligunt & bene q̄ iste frater

d habuit mādātū^d a superiore seu toto capitulo, aliās nō po
tuisset istā incorporasse religioni. de quo vide qd no. i. c.

2 porrectū & i. c. ad apostolicā. de regu. ¶ Secundo no.

q̄ promissio alicuius ex substantialibus regulæ vna cum
suceptione habitus religionis inducit plenā professionē,
& obligat quo ad omnia substantialia. pro hoc facit q̄ so

la susceptio habitus religionis per se fuisset sufficiens: vt

3 in. c. super eo. de regulari. ¶ Tertiō not. q̄ modica coa

ctio non excusat etiam mulierem pro hoc. c. cōsultatio

4 ni. s. de spon. ¶ In gl. ij. in fi. No. ex ista gl. iuncto text. q̄

fœmina potest profiteri religionem masculorum in ma
nibus eorum. & erit vera religiosa: licet non intret mona

5 sterium monialium, sed moretur in domo olum sua. & c

inquantū gl. ponderat susceptionem habitus professorū

dic idem sine susceptiōe habitus, dummodo fecerit pro
fessionem expressam: vt in. c. porrectum. s. de reg. sed pō

deratur susceptio habitus ad inducendum tacitam pro
fessionem. vt in. c. vnicū. de voto. li. vj. ¶ In glos. in ver.

in domo. in fin. Not. bene vltimam lectū. gloss. quæ tenen
do opinionem suam: de qua in. c. fina. s. de condi. ap.

dat mirabile intellectum ad istum tex. & hac le. sentit pri
mō Inn. hīc. dicens q̄ in domo propria pōt quis profite

ri in manibus ep̄i vel abbatis: & q̄ ep̄s vel abbas potest si

bi statuere certū locum vbi moretur & dare sibi sua bo
na in administratione: nec hoc est contra substantiā mo

nachatus. cūm possit esse sine proprio & inobediētia su
prioris: dicit tamen q̄ nullus citra papam potest se obli

gare vt relinquat perpetuō monachatum in certo loco.
fatetur tamen q̄ si hoc adducitur in pactum non est con

tra substantiam monachatus. ¶ Not. hoc dictum singu
lariter. quod abbas non potest perpetuare monachū in

prioratu manuali, vel in alio loco quominus possit eum
reuocare ad libitum. ar. in. c. cūm ad monasterium. de sta.

reg. vbi tetigi. Et intellectum huius gl. & Inn. ponit Bar.
in authen. ingressi. C. de sacr. san. eccl. licet non alleget gl.

vel Inno. Et videtur hoc contra dictum do. Anto. in. c. fi.
s. de condi. app. vbi dicit non valere pactum etiam vt ha

beat bona in administratione. quia videtur saltem appro
priare sibi ex debito illam administrationem: hīc autem

volēdo sustinere hunc cōmunem intellectum dicit hoc
posse procedere non ex iure quæsito monacho: sed ex

pollicitatione

pollicitatione obligante abbatem. ar. eorum. quæ no. lo. an. in regula non est. de regu. iur. lib. vj. in mercu. & est dictum satis coloratum. Sed ego ultra ea quæ tetigi in. d. c. fi. si distinguerem in materia. Quod aut quis simpliciter profitetur cum protestatiōe seu cōditione de suis bonis tenēdis, & videtur in dubio quod reseruaue rit sibi illa bona vt obedientiarius monasterij. Quia verba appo sita in contractu debent intelligi secundū naturam contractus: vt in. l. si vno. i. prin. ff. loca. maximē vt res plus valeat q̄ pereat. l. quo ties. ff. de ver. ob. & in. c. abbate. j. de verb. sign. etiam impropriatis verbis vt hic est tex. secundū vnum intellectum quē ad hoc bene notabis. Aut constat quod sibi voluit reseruare proprium. ita qd non est locus interpretationi: & tunc sit reseruatō per viam condi tionis suspensiuē vel resolutiuē, vitiatur actus & non conditio. per. d. c. fi. & quod ibi plenē dixi. Item si fiat per viam pacti: si fui di ctū q̄ nec aliter nec alio mō profiteri intēdo: nam hęc verba habēt vim conditionis: vt sentit. Bar. in. d. authen. ingressi. Aut simplici ter per vim pacti vel modi reseruat sibi proprietatem vel faculta tem contrahendi matrimonium: & iste casus est multum dubita bilis. nam Bart. tenuit in. d. authē. ingressi. q̄ vitiatur factum & nō professio: & fortē tenuit illam opi. quia alibi ipse tenuit non vale re pactum contra substantiam contractus: vt ipse not. in. l. vbi illa donatur. ff. de do. cā. mor. per. l. cū precario. ff. de preca. Sed ego pu tarem oppositum: vnde dicerē q̄ illud pactū facit trāsire istā pro fessionem in aliam speciē: quia vbi pactum est contra naturā cōtra ctus & impropriatis aliquatenus vel bis potest transire in alium contractum & fit interpretatiō alterius contractus. vt est text. no. in. d. l. vbi ita donatur & in. l. cum manu fata. ff. de contrahē. empt. ideo dico q̄ iste erit quasi obligatus monasterio licet non in totū: & sic obligabitur ad omnia prāterquā ad reseruata. Si autem non patiuntur verba vt fiat transitus ad alium contractum tunc puto factum inficere contractum: vt in. l. per seruum. ff. de vsu & hab. iū cta gl. i. d. l. cū manu fata. Et ad. l. cū p̄cario. dico q̄ ibi constituitur precariū non tantum ex verbis prācedentibus quantū ex condi tione reipsa facta idem dicerem ad. l. j. §. pe. ff. depo. ¶ In gl. i. ver. metu regio. in si. no. sing. hanc glo. iuncto tex. q̄ regis seu principis imperium non inducit iustum metum. ¶ In contrarium tamen facit. l. penul. C. quod me. cau. dicit hīc lo. an. q̄ dignitas aduersarij non sufficit ad probādum metum. vt est tex. in. l. ad inuidiam. alle. in gl. nisi aliter probeſ oppressio: & sic potest procedere. d. l. pe. fa tetur tamen q̄ si rex cōsuevit tyrannicē tractare non parētes suis p̄ceptis seu precibus q̄ tunc satis probat iustus metus. b quod no. fin. & idem sentit Bar. in tract. de tyranno. facit quod ipse not. in. d. l. ad inuidiam. vbi dicit q̄ sola reuerentia mariti non causat iu stum metū in vxore nisi p̄ceſſerint minē vel verbera. & idē vo luit Inno. in. c. causa matrimonij. de offi. deleg. & bene facit. c. acce dens. de conuer. coniu. & ex his habes quāstionem quotidianam. nunquid teneat matrimonium si mulier contraxit ex imperio vel precibus principis.

*De eo qui duxit in matrimonium quam polluit per
adulterium. Rubrica.*

c ¶ Supra visum est de quibusdam impedimentis matrimonij. s. ordinis & voti: nunc subiicit de alio impedimento quod s. causatur ex adulterio vel ex machinatione in mortem coniugis. & declara vt plenius diceſ. j. c. j.

SVMMARIVM.

- 1 Viuente prima vxore si quis contrahit cum secunda hoc ignorante prima mortua, ad sui petitionem non separabitur à secunda. 3.
- 2 Legem in sui fauorem ad actum inuvalidandum allegare non potest qui sciē ter contra legem venit.
Impedimenta tria ponuntur matrimonij.
- 3 Viuente vxore si quis alteri fidē dedit. ea mortua illam non potest in vxore ducere. & an impediāt & dirimat matrimonium?
Machinata in mortem vxoris: vxore mortua nō potest in vxore ducere & an impediāt & dirimat matrimonium?
Matrimonium si contrahatur cum alia mortua vxore non obstante fide prestita & matrimonio contracto cum alia an teneat?
- 4 Matrimonium contra impedimenta prādicta contractum ad cuius peti tionem possit & valeat separari?
Matrimonium non doteſt claudicare.

a ¶ SFBA. SAPI. ¶ Putare oppositū. Hāc opi. reprobatur. d. Ias. i. d. auē. ingressi. dicēs se non videre q̄ sit ista tertia species p̄fessionis: vñ aduertēdū est: q̄ illud qd Abb. hīc dicit q̄ pactū cōtra naturā cōtractus trāsformat in aliū cōtractū. p̄cedit duobus cōcurrētib⁹. priō q̄ sit ali⁹ cōtract⁹ in quē fiat trāsformatio, si em nō sit nō sit trāsformatio vt patet. i. l. cū p̄cario. ff. de preca. declarat Bar. i. d. l. vbi ita do nat. ff. de do. causa mor. secundū q̄ ap pareat saltē ex ver bis q̄ de mēte con trahētū fuerit vel le celebrare illum cōtractū in quē fit trāsformatio. vt se tit Bar. i. l. si qs añ. ff. de acq. pos. Ale. in. l. j. §. si qs ita. ff. de ver. obl. & in. l. iurisgētū. §. sed cū nulla. i. prin. ff. de pact. Ias. i. l. si. col. in. ff. de condi. ob cau.

Propositum.

¶ Si quis viuente vxore contrahit cum secunda hoc ignorante, prima mortua ad sui petitionē nō separabitur à secunda. Cōis diuisio. Secunda ibi. licet autem. ¶ Casus literalis. Quidā habens vxorem ea ignorāte contraxit cum alia, tādē pri ma mortua vult recedere à secunda q̄ritur qd iuris sit? respō. pap. licet in canonibus habeat vt nullus ducat in matrimonij qua prius pol luit p̄ adulteriū: & p̄cipuē illā cui fidē dedit de ea ducenda viuente vxore, vel quē machi nata est in mortem vxoris. tamen q̄ mulier illa inscia fuit q̄ ille aliā haberet vxorem viuē tē, & ne ille vir de dolo suo cōmodū sentiat, dicit Pa. q̄ nisi mulier illa diuortium petat ad petitionem viri non sunt aliquatenus separā di. B. ¶ No. j. q̄ veniēs sciēter contra legem non potest legem allegare ad sui fauorem ad actum inuvalidandum per hoc. c. iter dilectos. de dona. ¶ Secundū no. ex superficie literæ tria impedimenta matrimonij. Primum. si vi uente vxore cum alia contraxit & commisit adulterium. Secundum. si viuēte vxore dedit alteri fidem vt illam duceret mortua vxore. Tertium. si mulier fuit machinata i mortem alterius coniugis: vt ipsius efficiatur vxor. ¶ Sed quero pro declaratione text. & totius. c. nunquid quodlibet istorū impedimentorū p̄ſe sufficiat? Dic q̄ iura vario modo loquū tur. vt habet per totū hūc ti. & xxxj. q. j. p to tā. q. Sed cōcludēdo veritatē dicēdū est q̄ aut solū mō p̄ceſſerit adulteriū, & nō ipediſ mri monij sequēs. vñ alio nō interueniēte qs pōt ducere i vxore illā quā prius polluit p̄ adulte riū. vt est tex. i. c. significasti. eo. & xxxj. q. j. c. si q̄ viuente. aut qs cōtraxit cū muliere super stite ppria vxore, nec ad alia fuit p̄cessum, & solus contractus matrimonij nō impedit ma trimoniū cōtrahi mortua vxore: & idē si non contraxisset de prāſenti: sed dedisset fidē de contrahendo post mortē coniugis. vt est tex. in. e. si. j. e. Aut cū contractu matrimonij fuit mixtum adulteriū, & tunc aut cū ignorāte d, & pōt inter eos esse matrimonij post mortē coniugis. vt est casus hīc & itellige q̄ sup idu cta ignorauit toto tpe añ mortē primē vxoris. Si autē certiorata de vita primæ coniugis permisit se cognosci ab illo viro, non pōt am plius eū habere in maritū. ad hoc. c. si. j. eo. & sequunt doc. hīc. Idem per oīa dicendum est qn p̄ceſſit fides de ducēdo secundam secu to adulterio. Et p̄ hāc declaratur prima duo impedimēta. vnde ad tex. dum dicit maximē dic. i. tñ. vel si vis capere ppriē, intellige pri mū casum qn p̄ceſſit adulteriū cū contractu mrimonij: secundū casum intellige qn p̄ceſſit fides deducēdo illā & sequit adulteriū. nā isti duo casus parificant. j. c. fi. quo ad tertiū va ria sentiūt doct. in. c. sup hoc. j. e. & in. c. de cō uer. in. fi. sed mihi placet opi. quā tenet ibi loā.

DDD iij

de preca. declarat Bar. i. d. l. vbi ita do nat. ff. de do. causa mor. secundū q̄ ap pareat saltē ex ver bis q̄ de mēte con trahētū fuerit vel le celebrare illum cōtractū in quē fit trāsformatio. vt se tit Bar. i. l. si qs añ. ff. de acq. pos. Ale. in. l. j. §. si qs ita. ff. de ver. obl. & in. l. iurisgētū. §. sed cū nulla. i. prin. ff. de pact. Ias. i. l. si. col. in. ff. de condi. ob cau.

b ¶ Iustus metus. Vi de glo. i. l. j. C. si re ctor puincie. q̄ est differētia iter blan ditias & p̄ceptum potētū. cle. j. i ver bo exhortamur. de test. l. j. ff. q̄ iustu. adde q̄ nō solū per minas sed & p̄ ter ribilē vultū causat iustus metus. Ios. in summa de alie. iudi. mu. cau. fac. Inn. in. c. petitiō. s. de iure iu. Bar. facit festū de dicto Inn. in tract. de tyrāno q. vñ. vide plenio ra i tract. clausula rū in rub. de metu regum & tyranni.

c ¶ Visum. Cū ista cōtinuatiōe cōiter tranſeūt doc. secū dū Car. Alex. hīc ¶ Ignorāte. quia adulteriū cōtractū nō cadit i delictū. l. pe. ff. de adult. & facit q̄ i istis atro cioribus dolus req rit. l. in. ff. ad le. cor ne. de fica. & l. nec exēplū & ibi Bar. C. ad le. cor. de fal. & l. qd si falsum. & ibi Barto. ff. de fal. Bar. i. l. j. §. nō autē. ff. si quis test. libe. esse ius fuerit.

d ¶ Maximē. aliās ista dictio includit idē i casu omisso. c. ad abolēdā. & ibi gi. s. de fi. psby. no. i. c. h. i verbo nullo s. de sum. tri. & fid. cath. & i. l. q̄ sepa tris. C. vñ liberi. iō exponit. i. tñ. p q̄ expositione addo facere gl. i. d. c. ad abolēdā: & no. i. c. cū contingat. s. de fore compe.

Panormi. super quarto

Andr. vt sine adulterio requiratur machinatio vtriusq. puta si coniunx machinatur in morte mariti cū extraneo vt illū possit habere in virum secuta morte: nō pōt inter eos esse matrimoniu: vt est tex. in d. c. j. Si verō interuenit machinatio alterius tantū, non impedit matrimonium, nisi sit machinatio coniuncta cū adulterio: ad hoc. c. si quis viuēte. xxxj. q. j. & sic intellige istum text. & in d. c. super hoc & per hoc habes fundamentum totius tituli.

¶ In gl. j. in fi. No. conclusionem gl. quā videtur cōiter placere doct. & adde hīc fi. gl. vltimā quā dicit q. si iste post mortem primæ vxoris. intellige anteq. contraheret cū ista tacite vel expresse duceret aliam in vxorem teneret matrimoniu cū ista tertia: quia cū secunda non fuit matrimoniu obstante impedimēto matrimoniali. & pro hoc vide bo. gl. in fi. in. c. si quis ingenuus. xxvij. q. ij. Nam matrimoniu non potest claudicare vt teneat p. parte vnius tantū. vt in. c. tua. s. de spon. no. gloss. in. c. de illis. el. j. de despo. impu. & in d. c. si quis ingenuus. sed rōne promissionis vir compellitur ad contrahendum, mulier autem q. fuit decepta nō: vnde ad tex. dum dicit. q. nō sint se parandi ad petitionem viri. sup. s. de facto. quia nō cadit hīc separatio iuris cū matrimoniu nunquā constiterit. ad iura allegata in gl. pro contrarijs. dic q. ibi actus tenet ex nouo consensu saltem tacito. quē notabis.

SVMMARIUM.

- 1 Viuente prima vxore etiam nō cognita si quis cum alia scienter matrimoniu cōtraxerit & cōsummauerit. prima mortua secundam habere non potest.
 - 2 Matrimoniu metu cōtractū est ipso iure nullū nec est opus quod petatur rescissio actiōe quod met. cā.
 - 3 Adulterium sola nō inhabilitat aliquē ad contrahendum matrimonium.
 - 4 Existētia matrimonij sola etiam ante carnalē copulā causat impedimētū perpetuū cōtrahēdi matrimoniu cū qua cōsummauit viuēte prima vxore.
 - 5 Metus sufficiens impedit matrimonium cōtrahiēt si interueniat iuramentum.
- Iuramentū metu pręstitū nō est obligatoriū.
Iuramentum cōtra bonos mores nō valet.
Iuramentū cōtra substantiaalia matrimonij nō tenet.
Iuramentū metu extortū nō tribuit libertatē cōfess.
Factum legitime non retractatur licet casus post eueniat a quo inchoari non potuit.

CAP. II.

Significauit. ¶ Si viuēte prima vxore & non cognita qs. contraxit cum secunda scienter & eam cognouit: etiam mortua prima: secundam habere non potest: secus si prima erat non legitima vxor. In prima. decisā consultatio. In secunda ibi. Mandamus. distinguens commissio. Et secundum membrū ibi: alioquin ¶ Casus literalis. Quidam. O. per metum coactus fuit iuramento interposito. A. in vxorem recipere, postmodum aliā duxit. quā ppter ab. A. in causam coram suo iudice tractus iurauit non accedere ad spōte acceptam donec lis cū. A. terminaret: quā pēdēte. A. mortua est. quia propter iuramentū ad sponte receptā redire timebat: quēsiuit eorā papa, quid sibi agendū esset vnde mādāt cui dam abbati quatenus si constiterit q. illi. O. tā

ta vis fuerit illata q. coactus in illā. A. consensit: nec post iuramentum pręstitum illā cognouit. ad aliā quā postea sponte accepit liberē reuertatur, alioquin eidē pręcipiat per excommunicationē ne ad illam reuertatur. aliam tamen accipiat si voluerit in vxorem. B.

- 2 ¶ No. j. tex. expressū quē ad hoc vltra alios soleo allegare. q. mri moniu metu contractum est ipso iure nullū. nec est opus q. petat rescissio actiōe qd met. cā. nā (vt hīc vides) post contractum cum prima tenuit matrimonium cum secunda nulla rescissione prius facta: & iudicatur secundum matrimonium legitimum si probat metus in primo: quod non esset si fuisset opus petere rescissione ar. in. c. considerauimus. de elect. & vide quod plenē dixi. in. c. cōm locum. s. de spon. ¶ No. secundō: q. solum adulteriu non inhabilitat quē ad contrahendum matrimonium. imō ecclesia dat sibi licentiam contrahendi mortua prima vxore. ¶ Tertiō no. & tene menti q. sola existētia matrimonij etiam ante carnalem copulam causat impedimen perpetuum vt quis non possit habere illā i vxorem cum qua contraxit & matrimoniu cōsummauit viuente prima etiam non cognita. ¶ In gl. ij. in fi. No. singu. gl. iuncto tex. q. a nescio alibi: q. metus sufficiens^a impedit matrimonium contrahi etiam si interuenierit iuramentum: & sic habes casum in quo iuramentum metu pręstitum non est obligatorium: & fortē ideo. q. a est contra bonos mores. b Item contra substantiaalia matrimonij: nam iuramentum metu extortum non tribuit libertatem consensus: nullus ergo est consensus coactus intercedente iuramento: nam matrimonium contrahitur libero consensu: vt in. d. c. cū locū
- 6 ¶ In gl. fi. ibi. ar. cōtra. Ista quæ sequunt non sunt contraria. vt dicit Io. an. & bene. sed notius ponunt casum cōuersum. s. q. legitime factum non retractat licet perueniat ad eum casum a quo non potuit habere initium. & de vtroq. brocardo dic vt le. & no. in regula non firmatur. & in regula factum legitime. de reg. iur. libr. vj.

SVMMARIUM.

- 1 Matrimonium cum illa quis cōtrahere nō pōt quā vxore viuēte cognouit si machinata fuit in mortem cōiugis.
- 2 Adulterium solū nō impedit matrimonium cōtrahēdum cum muliere prima vxore viuēte cognita. nisi machinata fuerit in mortem cōiugis, vel sibi data fuerit fides de ea ducenda.
- 3 Machinatio in mortē cōiugis sufficit ad impediendū matrimoniu vbi adulterium intercessit. & dirimit iam cōtractum.
- 4 Homicidiū cōiugis nō ipedit mrimo. cōtrahi, nisi hoc ppositū factū fuerit. Machinatio vnius tantū in mortem cōiugis nō sufficit ad impediendum matrimonium. nisi adulterium pręcesserit.

CAP.

III.

Super hoc. ¶ Non potest quis cum illa cōtrahere quā vxore viuente cognouit si machinata fuit in mortem vxoris: pręmit tit qōnē cui respōdet ibi. Taliter. ¶ Casus literalis. Aliquis viuente vxore sua de facto aliam sibi matrimonio copulauit: tandem vxor sua mortua est, quērit an iste possit contrahere: cū illa quā sibi de facto matrimonio copulauit sua vxore viuēte? rñ. pa. q. si adultera in mortem vxoris aliquid machinata fuit, siue fidem dedit illi q. eam duceret post mortem vxoris, illam habere non potest. & hac prohibitio est perpetua. Bernar.

- 2 ¶ Not. j. ibi: si adultera. q. solū adulterium cum muliere commissum non impedit quominus mortua legitima coniuge possit adultera in vxorem duci. nam (vt hīc vides) hac mulier pręsumitur fuisse cognita ab isto viro: & tamē non impeditur matrimonium nisi fuerit machinata in mortem coniugis illius. vel nisi fuerit sibi data fides de ea ducenda. de quo dic vt latius dixi. s. eodem. c. pño.
- 3 ¶ Secundō no. q. vbi intercessit adulterium sufficit machinatio alterius in mortem duntaxat. quod declara vt dixi in d. cap. primo.
- 4 ¶ Vltimō not. q. hac prohibitio est perpetua quasi nedum impediam matrimonium contrahendum: sed etiam dirimat iā contractum. ¶ In gl. in ver. machinata. ibi ita scriptum est. Io. andr. dicit q. hīc nullibi pręcisē reperitur scriptum. nam. c. si quis viuente. alleg. in gl. loquitur de occiso: & sic cū machinatio habuit effectū. istud. c. pręsupponit vxorem illius fuisse mortuā: & sic sentit Io. An. q. machinatio sola sine effectū non impedit matrimonium cū adultera. quod satis mihi placet. quia cū illum sit impedimentū iuris positiui^c non debet ita taxari: vt restringatur facultas contrahendi

a ¶ Metus sufficiens. Hoc dictū refert & multū extollit Ia. i. l. titia. in pñ. col. iñ. ver. v. amplia. ff. de ver. obliga.

b ¶ Bonos mores. facit. l. fi. C. de nō nume. pe. q. iuramentum nō debet i pl⁹ aliquem obligare quā simplex consensus: rō tamē videt esse tuta. cum alio modo intelligatur boni mores de iure cano. & alio modo de iure ciuili. Pau. de ca. i. l. pāta quæ. contra. C. de pac. & per Bal. in. l. nō dubium. in. xvij. op. C. de legi. & c. j. s. sacramēta. de pa. iur. fir. & in rub. C. de cōdi. ob. tur. cām. & Bal. in l. pactum q. dotali in. xix. q. C. de col. la.

c ¶ Positiui bñ. facit qd no. in. c. olī. el. iñ. in gl. iñ. s. de of. dele. vbi David rex commisit adulteriu cū berfabee: & est machinatus diu mortem vxorē & tamen accepit berfabee i vxorē.

hendi matrimonium contra dispoñe iuris diuini. ar. c. licet ex qua dam. s. de testi. Et in quantum gl. in fi. dicit q ex sola interfectione mariti non impeditur matrimonium cum vxore, puto gl. procedere etiam si eo proposito interfecit quis maritum alterius mulieris. vt vxorem eius habeat in coniugem. quia machinatio vni⁹ tñ non sufficit sine adulterio. vt dixi. s. e. c. j. & tene quod ibi no. licet aliud sentiat hic Inno. & vide quod dixi in. c. laudabilem. alleg. i. gl.

SVMMARIVM.

- 1 Viuente prima vxore etiam ab eo separata quo ad torum cum alia si quis matrimonium contrahat etiam prima mortua separabitur e secunda. sed cum alia contrahere poterit. 2.
- 2 Separato matrimonio quo ad torum propter adulterium remanet nihilominus matrimoniale vinculum etiam si adultera intrauerit monasterium. Matrimonij contractum & consummatum no soluitur nisi morte naturali.
- 3 Matrimonij secūdi contractus cū adulterio secuto no impedit quominus mortua legitima coniuge possit adulter cum alia contrahere.
- 4 Adulterij deprehensio sola an sufficiat ad puniendum deprehensum?

CAP.

III.

- 1 **X** literarum. Qui viuente vxore et ab eo separata quo ad torū secūdam cōsciā ducit vxorem, prima mortua separabitur a secunda: sed cū alia contrahere poterit. Communis diuisione. secunda ibi: fraternitatis. Casus literalis. Quidam autoritate praelati dimisit vxorem suam in adulterio deprehensam: quæ postmodum assumpsit habitum monachalem, ille aliam superduxit: viuente prima: qua mortua quæritur an simul debent remanere? Respōdēt q sunt ab inuicem separandi, & ille vir pñia ei de adulterio in iuncta poterit aliam ducere in vxorem. Ber. ¶ Not. j. q separato matrimonio quo ad torum propter adulterium remanet nihilominus vinculum matrimoniale, etiam si adultera intrauit monasterium: nam matrimonium semel consummatum non dissoluit nisi morte naturali. xxxij. q. vij. in. c. ij. Ideo iste vir contrahendo cum secunda prima viuente & eam cognoscendo commisit adulterium. ¶ Vltimò no. q contractus secūdi matrimonij adulterio secuto non impedit quominus mortua legitima coniuge possit adulter aliam ducere in vxorem. ¶ In gl. ij. in fi. no. gl. quæ solet satis allegari. quod si sola deprehensio in adulterio non sufficit ad puniendum deprehensum: nisi aliter conuincatur: sed in contrarium facit quod not. gl. in. c. cum non ab homine. de iudi. & dic vt ibi plenè no. & vide gl. in. c. si quis diaconus. l. distin. & lxxxj. dist. c. presbyter. Gof. hic dicit deprehensionem sufficere si adulterium effectum est notorium. Host. dicit q fides semper est facienda ecclesie de adulterio: sed dic vt in. d. c. cum non ab homine. dixi.

SVMMARIVM.

- 1 Viuente prima vxore legitima si quis cum secunda contrahit, adultera et prima mortua separabitur a secunda, etiam si longo tempore habitauerit cum ea. & filios procreauerit.
- 2 Adulter compelli potest per ecclesiam ad abiurandum adulterā. & quod ad coniugem redeat.
- 3 Adulterum est mixti fori, & iudex ecclesiasticus ratio peccati se de eo impedire potest etiam si non agitur ad separationem tori.
- 4 Matrimonium secundum contrahens viuente vxore cogi potest per ecclesiam ad agendam pœnitentiam & puniri de delicto. Poena duas vxores vel duos viros habentis. Ecclesiasticus iudex quandoque imponit pœnam & publicam ignominiam.
- 5 Diuturnitas in peccato non minuit sed augmentat peccatum, & an pœna minuat. Prescriptio siue lapsus tēporis facit quod a plius de delicto iuri no possit. Prescriptio siue lapsus tēporis no minuit pœtorū pñiam in foro consciētiæ.
- 6 Filij naturales etiam ex illicito coitu ali debent a parentibus. 7. 9. 10.
- 7 Filia etiam spuria ali & dotari debet a parentibus etiam in testamento.
- 8 Multiplicitas prolis siue filiorum dispensationem quandoque inducit.
- 9 Alimenta quibus debeantur.
- 10 Matres tenentur lactare filios proprijs vberibus causa legitima cessante, aliter earum expensis ablactentur. 9.
- 11 Filij minores triennio ali debent apud matrē maiores verò expensis patris & quid de legitimis & spurij filijs sit?
- 12 Filij in quibus casibus non debent alimentari a parentibus?

11 Filij spurij non succedunt parentibus: licet eis decernantur alimenta.

Filij sacerdotū nō possunt succedere patri nec matri.

Filij legitimi naturales tantū quia nō sunt nati ex coitu ita dānato succedūt matri etiā cū filijs legitimis, nisi mater sit illustris: patri verò vel alijs cōiūctis per lineam paternā non succedunt.

Filij illegitimi naturales tantū non dicuntur agnati.

12 Filij ex concubina in domo detenta cum qua poterit esse matrimonium succedūt patri ab intestato in duabus vncijs hereditatis non extantibus filijs legitimis nec coniuge.

13 Illegitimi etiam spurij licet a parentibus non possint heredes institui, possunt tamen ab extraneis, quia non sunt prohibiti nisi parentes.

CAP.

V.

Vm haberet.

- 1 **C**um viuente vxore legitima cum secunda contrahit, adultera etiam prima mortua: separabitur a secunda, etiam si longo tempore cohabitauerit & filios ex ea suscepit. Primò ponitur consultatio. Secundò responsio ibi: Tale. Casus literalis. Quidam Io. nomine habens vxorem. A. nomine commisit adulterium cū. M. & cū super hoc vocatus fuisset in ius, illam adulteram abiurauit, tandem iuramento contempto viuente vxore sua cum adultera matrimonium contraxit diutius cohabitando cum eadem: de qua vxore mortua decem filios suscepit: quæsitū fuit a papa vtrū tale matrimonium stare possit? Respōdet vt separentur omnino, & imposita pœnitentia eis perpetua continentia indicatur qui tanto tēpore in adulterio & periurio ex certa sciētia perdurarūt: leo enim statuit vt nullus ducat in matrimonium quam polluit per adulterium: sed hic plus fuit processum quā fides tātū data fuisset adulteræ vt defuncta vxore eam duceret in vxorem: quia legitima vxore viuente copulauit sibi adulteram: & iuramentum violauit: & si etiam iuramentum non interuenisset: tam Gregor. quā triburyensis. synodus tale connubium detestatur: & quod tanto tempore permanserunt in simul nullū præstet adminiculū: vel q decem filios susceperunt. quia diuturnitas tēporis peccatū nō minuit sed augmentat: tñ solitus sit eps vt vterque filijs suis secundū facultates suas necessaria subministraret. Ber. ¶ Not. j. ibi: abiurauit adulterā. q iudex ecclesiasticus potest cōpel lere adulterū vt abiuret adulterā & ad cōiugē redeat. Et dic abiuret id est q eā a se remittat cū iuramento de ea ulterius non admittenda. Ex quo inferē q iudex ecclesiasticus potest se impedire de adulterio non solum cū agit ad separationem matrimonij: sed etiam vt reintegretur matrimonium & desistatur a peccato adulterij: quod no. nā Ioan. Andr. in. c. fi. de foro comp. lib. vj. dicit iudicem ecclesiasticum non se impedire de adulterio, nisi cū agitur ad separationem tori. fortè motus per c. rex debet. xxij. quæstione quinta. vbi dicit quod iudex secularis debet adulteria punire. Sed in contrarium facit iste tex. & in cap. primo de offic. ordi. vnde videtur q sit mixti fori saltē vbi agitur vt desistat a pœto: qd plenè prosequor in. c. cū sit generale. de foro cōpet.

¶ Morte naturali. Adde quod no. in apo. ad istū in. c. in pñtia. nu. ij. in ver. sola enim mors. s. desponsa. & ma.

¶ Adulteriū. i. tñ q non pñt se tueri ex ignorātia iuris ad cōseruādū secundū mīmonij: & est rō secundum do. An. & Car. flo. quia licet mulier possit ignorare ius scriptū. l. regula. ff. de iur. & fa. ig. l. fi. C. de iur. & fac. ign. nō tñ pñt ignorare legē dei: quia ignorātia legis diuine nō excusat mulierē. facit q not. d. l. ij. C. de ius voc. vbi circa naturalia ignorātia iuris nō excusat: vt per doc. in. l. iuri. C. qui admi. & i. l. fi. qd id quod. ff. de iur. i. som. iud.

¶ Deprehensum. facit. c. j. de adul. l. qro. §. fina. & ibi Ang. ff. de cōdi. edi. l. capite quinto. ff. de adul. l. palā. §. fi. ff. de ritu. nup. Bar. in. l. fur. ff. de furt. Bal. i. l. heredes palā. ff. de testa. Fed. de se. confi. viij. incip. qñt. quō accipit manifestū.

SEB A. S. A. P. I.

¶ Iudex ecclesiasticus. Vide Paul. de ca. et Mod. in. l. iustitia. §. iuris pœcepta. ff. de iusti. & iur. vbi dicunt q iudex pōt compellere maritū q abiuret concubinā: & q iudex ecclesiasticus possit punire adulterū vltra separationē tori. tradit Fel. i. c. cū sit generale. col. vj. ver. subdit maria. s. de foro compe.

¶ De adulterio. per Ro. sing. clvj. secūdi tps. p Abb. i. c. gaudemus. s. de cōuer. coniu. Anc. in cle. dispendiosam. de iud. Bal. i. l. quoties. C. de iud. An. in tract. malefi. in verbo che hay adulterato. Fed. de se. confi. xcvj. incip. mulier accusata.

Panormi. super quarto.

- 3 ¶ Nota secundò q̄ contrahens secundū m̄ri
moniū viuēte vxore p̄t cōpelli p̄ eccl̄iā ad agē
dū p̄c̄iam de delicto. Credo ē q̄ in foro cō
tētioso pōt eccl̄ia talē punire. Et vide mira
a bilē p̄c̄nā. xxxij. q. j. de benedictō. vbi abs̄ci
duntur p̄āni añ & retro ēt si sit mulier crini
bus incisus ad maiore ignominia: vñ pōt eccl̄e
siasticus iudex istum habentē duas vxores pu
nire dehonestare modo p̄dicto vel alio. Vñ
in quibuscūq̄ locis mitrant: vel aliā ignominia
patiunt: & tene mēti istum tēx. & vide tēx. in
simili. xxvj. q. v. i. c. ep̄i. vbi eccl̄ia irrogat pu
blicā ignominia istis diuinatoribus. ¶ Not.
tertiò q̄ diuturnitas^b in peccato non minuit
peccatum sed augmentat: contra hoc facit. l. si
diutino. ff. de p̄c̄nis vbi dicit q̄ alleuiat p̄c̄
na. ad idē. l. adulter. C. de adul. vbi dicit quod
post quinquēnium nō p̄t q̄s accusari de adul
terio. ad idē. l. querelā. C. de fal. per quē tēx.
cōiter tenent ibi doct. q̄ aduersus quodlibet
criminē regulariter p̄cedit p̄scriptio. xx.
anno. vt post lapsum. xx. an. non possit accusa
ri. Io. And. h̄c instat: sed dic clarius ceteris q̄
quo ad deū & forū aīa diuturnitas temporis
auget peccatum etiam si non sit reiteratū. q̄a
non p̄c̄nitēdo videt cōtempnisse diuinū iudi
ciū & p̄ceptū eccl̄ie. vt i. c. ois. de p̄c̄. & re
mis. facit. c. fi. de p̄c̄nis & rōne peccati potest
p̄cedere iste tēx. Aut querit respectu p̄c̄ne
imponendā. & sic peccatum fuit reiteratum
seu successiuū diuturnitas aggrauat: & sic alio
modo pōt intelligi iste tēx. & no. glo. in. d. l. si
diutino. Si verò peccatū fuit momētaneū vt
homicidium: tūc lapsus t̄pis alleuiat p̄c̄nam
vt in. d. l. si diutino. & q̄nq̄ ex toto tollit vt in
d. l. adulter. & l. querelā. Sed de iure canonico
non currit p̄scriptio in peccatis quominus
saltem in foro aīa imponat p̄nā pro delicto
vt no. gl. in. c. admonere. xxxij. q. ij. & doct. in
c. licet. de p̄b. ¶ Vltimò tenebis p̄petuò mē
ti finē huius tēx. qui nō est alibi. q̄ de iure ca
nonico etiam filij spurij. vel nati ex damnato
coitu debēt aliā parētibus secundū facultatē
eorū: & huic iuri canonico statur hodie etiā
de iure ciuili^c. q̄a eccl̄ia hoc induxit ex qua
dā æquitate naturali. & ne filij alimentis pri
uati pereāt. vt etiā sentit Bar. in aut. ex com
plexu. C. de incest. nupt. vbi per rationē istius
tēx. notabiliter dicit parentes posse legare fi
lij spurij rōne alimētōrū: & q̄ poterūt parē
tes donare vel relinquere dotes filiabus^d cū
dos succedat loco alimētōrū. qd fin. notabis.
¶ In gl. in ver. *multiplicitas*. in fi. sed gl. nō rē
pondet ad istum tēx. quare h̄c papa nō disp̄
saut propter multiplicitem prolis. Host. &
Io. and. sentiunt super tēx. q̄ vbi errore pro
babili diu steterunt aliqui in connubio tunc
multiplicitas prolis inducit dispensationem:
vt in iuribus alleg. in gl. Sed circa delinquen
tes & p̄sumptuosos non datur materia dis
pensandi. & ideo litera ista dicit. *multiplicitas
prolis ita suscepta*. vnde pondera verbū ita su
cepta. ¶ In gl. fi. nota primò totam glōf. &
generaliter de alimentis filiorum vel parētū
& similium: vide in Spe. qui filij sint legiti. &
8 in tractatu Bar. de alimentis ¶ Et in hac gl.
ibi. *ali debet apud matrē*. Alia. dicit hoc verū
e nisi dedecet matrem^e eum lactare: vt quia
magna principissa. vel fortē post diuortium
- ZACHARIAS.**
a ¶ Et vide mirabi
lē p̄c̄nā. Adde q̄
fit p̄c̄na secundū. ll. 4
capiētis duas vxores. vel mulieris ca
piētis duos viros:
& dic q̄ est p̄c̄na
capitis. vt est tēx.
sing. i. l. eū q̄ duas.
Cde adulte. quem
p̄ sing. refert & se
quit. Lud. ro. sing.
suo. ccccccxxxij. i.
ci. tu scis q̄ p̄c̄na
fit vbi ēt dicit quē
p̄c̄na sit de iure ca
nō. vt per istū h̄c.
& ale. & sing. c. de
benedictō. per istū
hic alle. ad hoc qd
per eum adducit.
SEBA. SAPIA.
b ¶ Diuturnitas. mul
ta. ad hoc accumu
mulat dñs me⁹. do.
Rochus cur. i rep.
c. fi. i. j. no. s. de con
sue.
SEBA. SAPI.
c ¶ Iure ciuili. an di
spositio hui⁹. c. fit
seruanda i foro ci
uili: ponit Feli. i. c.
eccl̄ia sancte Ma
rie. in. xvij. co. s. de
consti.
ZACHARI.
d ¶ Dotes filiabus.
Adde Marthe. ma
thesi. fin. cxlvij. q̄
incip. nota singu
re dictum q̄ pater
pōt. & ibi i apost.
Celsi & qd p̄c̄u
adducit.
e ¶ Matrē. Azo. C.
de p̄ri. pa. fallit qñ
est nobilis vel secū
dū mortem patrie
q̄a nō teneret. ple
riq; canonistæ im
pugnant hoc in. c.
fi. s. de conuer. cō
iu. Bal. i nouel. i. l. j.
ff. sol. ma. in. vj. co.

est professa. & idem dicit Gas. si subest alia cā
legitima. vt quia mater est infirma vel aliter
impedita. In his em casibus lactabitur expen
sis patris. ar. ff. de lib. agno. l. si q̄s à liberis. Cef
sante autē cā debet mater lactare filiū p̄prij
vberibus. v. distin. i. c. ad eius. qd no. vnde hoc
casu si mater nō velit lactare filium & cesset
cā legitima recusandi debet facere expensas
ablactationis. ¶ Et aduerte. q̄a gl. h̄c & do.
scribētes vidētur velle tēx. istum reducere ad
distinctionē gl. vt minor triēnio alatur apud
matrē: maior verò expēsis patris. Sed ego pu
to hoc dictū non procedere in textu nostro.
nam iura allegata in gl. loquunt de filiis legiti
mis. qui cū sint in potestate patris & non ma
tris: & sequantur familiā & agnationem p̄ris
& non matris: vt in. c. ij. de conuer. infide. me
ritò debēt à patre ali & non à matre. nisi tem
pore ablactationis: q̄a tunc indigent auxilio
materno. vt in. d. c. fi. Sed in casu nostro vbi fi
lij sunt spurij. crederem q̄ parentes non ha
bita distinctione ætatis tenēt æqualiter alere
filios facultates eorum: & hoc propriē voluit
ista litera in fine si bene ponderet. Et diuersi
tatis rō p̄t esse quia filij spurij non sunt in po
testate patris nec matris. insti. de nup. §. aliquā
do. & in. l. vulgo concepti. ff. de statu ho. Item
ista alimenta decernuntur filiis spurij ex in
stinctu naturæ secundum quē nō magis obli
gatur filius matri q̄ patri: vt no. Innoc. in. c. ij.
de reg. Et ideo debet mater & pater cōtribue
re in necessitatibus filiorum secundum eorū
facultates: & hunc puto verum intellectum.
10 c. ¶ In ea. gl. ibi: *si forte eum accusauit*. & ex
hoc habes vnum casum in quo pater non te
nēt alere filiū. Secundus casus. si est minor triē
nio: quia tunc debet aliā matre cum distin
ctione. tamen p̄missa: vt sup̄a dicitur in
glōf. Tertius casus. si pater eget: non tenetur
vltra quā facere potest. vt sequitur in glōf.
Quartus casus. si filius est spurius: & hoc de
iure ciuili: secus de iure canonico: f & hodie
statutur indistinctē iuri canonico vt subijci
tur: & sup̄a dixi. Quintus casus. si filius cō
misit ingratitudinem contra patrem. vt in. C.
de alen. libel. l. si parte. in primo respond. Se
xtus casus. si filius habet artem^g vel aliud vñ
de viuat. ff. de liberis agnoscendis. l. si quis à li
bertis. §. si filius. & §. alimenta. hoc tamen vlti
mum limitat Bart. in tractatu alimentorum.
nisi filius sit nobilis. ita quod dedecet ipsum
artem exercere: tunc enim tenetur pater filiū
egētem alere. Et generaliter dic quod omnes
causę sufficientes ad exhæredandum^h filium
sufficiunt ad priuandum eum alimentis. Et
causę legitimæ ad exhæredandum notantur
per glōf. in capi. quinta uallis. de iureiuran. &
vide circa hoc quod dixi in. c. secundo de cō
uer. infi. ¶ Et in fin. glōf. not. glōf. quod
etiam de iure canonico filij spurij non succe
dunt parentibus licet eis decernantur alimen
ta: & ad hoc vide tēx. xxxij. quæstione quar
ta in capitu. dicat aliquis. Et intellige gl. dum
dicit quod de iure ciuili spurij priuantur ali
mentis in spurij natis ex coitu damnabili.
qui non poterant esse vxoriti tempore con
ceptiōis. Per quod infertur quod filij sacerdo
tū non possunt succedere patri nec ēt matri.
pro quo vide gl. in. c. per venerabilē. q̄ fi. sint
leg. in

SEBA. SAPI.

f ¶ Iure canonico.
Vide Ro. in confi.
xiij. in fin. ver. q̄ro
& c. & d. P̄posi
tū. in. c. non satis.
lxxxvj. dist. & i. c.
ius naturale. col. ij.
j. dist. ad hęc vide ēt
Alex. confi. xlvij.
in. ij. vol. & Bald.
nouellū i tractatu
de dote char. xiiij.
in. vj. parte. priui
leg. ix.

g ¶ Artē. l. si q̄s à li
beris. §. sed si fili⁹.
ff. de libe. ag. Alex.
in. l. j. iij. col. ff. fol.
matri. imò qñ fili⁹
potest exercere &
non exercet pater
non tenet. Bal. no
uel. in. d. l. j.

ZACHARI.
¶ Adde Math. ma
the. in fin. suo. cvj.
incip. nota q̄ si p̄
& quod ibi not. in
apo. vbi remisi. vi
de ad saturitatem.

h ¶ Ad exhæredan
dum. gl. i. l. si q̄s à li
beris. §. idē iudex.
ff. de libe. agno. &
ibi Bar. & gl. i. l. fi.
C. de alen. lib. Bar.
i. l. diuus. ff. ad. l. pō
pe. de pari. imò ex
omnibus causis ex
quibus potest ex
hæredari p̄dit pri
uilegium filij. Et
ideo si pater inter
fecit ipsum non te
netur lege pompe.
de pari. Bar. singu
lariter. i. d. l. diu⁹.
Ia. multum cōmē
dat in. l. ius autem
ciuile. ff. de iudi. &
iur.

ZACHARIAS.
¶ Adde Franc. de
cre. fin. suo. xix. i. ci
piē. tu scis q̄ ex oī
bus causis. alle. gl.
fin. in. l. si q̄s à libe
ris. §. si quis ex his.
ff. de libe. agno.

c. Significasti. De eo qui duxit in ma. quam &c. 3d

leg. in verfi. adulterijs. & quod no. in. d. authē. ex comple
xu. Filij verò naturales tantū quia non sunt nati ex coitu
ita damnato succedunt matri etiā cum legitimis filiis, ni
si mater sit illustris. vt in. l. si qua illustris. & ibi per glo. &
Bar. C. ad orfi. patri verò vel coniunctis per lineā pater
nam non succedunt, quia non sunt agnati. de quo vide q
habetur in fi. de suc. agna. in. §. vulgo. & in fi. ad orfi. in. §.
nouissimē. ¶ Nati verò ex concubina in domo detēta
cum qua poterat esse matrimonium succedunt patri ab
intestato in duabus vncijs hēreditatis non extantibus fi
liis legitimis nec coniuge. de quo dicendū vt habet i. aut.
licet patri. C. de nat. lib. & vide gl. i. c. tanta vis. qui fil. sint
leg. & in. c. nisi. de renun. ¶ Illud vltimò notabis q licet
a parentes non possint instituere spurios extraneos tamē
potest. quia non prohibentur nisi parentes. vt not. glo. in
authen. qui. mo. na. effi. sui. §. vlti.

SYMMARIUM.

- 1 Matrimoniu cōtractū cū ea qua viuēte vxore sine fidei datione cognouerit tenet, dummodo in mortem defuncte neuter fuerit machinatus.
- 2 Adulter excommunicari potest, vt & ad vxorem redeat cōpelli. Laicus propter adulterium subijcitur foro ecclesiastico.
- 3 Excoīcatus mrimoniū cōtrahere pōt, & matrimonium tenet. Excoīcatus professione amittere pōt & character imprimitur ordinato.
- 4 Contractus cum excommunicato initus tenet.
- 5 Matrimonium contrahi potest cum polluta per adulterium alio non interueniente.
- 6 Machinatio in mortē coniugis adhibita ab adultero vel adultera dirimit matrimonium potest cum tali contractum.
- 7 Absolutio non datur nisi petenti. Excoīcatus compelli potest ad petendum absolutionem. Excoīcatus compelli potest ad satisfaciendum de causa pro qua fuit excommunicatus inuocato etiam brachio seculari. Inuitus absolui potest excommunicatus.

¶ CAP.

¶ I.

- 1 **S**ignificasti. ¶ Si qs mortua vxore contrahit cū ea q viuēte vxore sine fidei datione cognoue rat, tenet matrimoniu dummodo i morte defuncte neuter fuerit machinatus. Cōmunis diuīsiō. Secunda ibi. Nos igitur. ¶ Casus literalis. Quidam ciuis spoletanus. P. nomine dimissa vxore legiti ma cuidam meretrici adhefit: & quia monitus non di mittebat eandem: fuit excoīcatus, tandem vxor sua mor tua est: ipse verò cum meretrice matrimonium contra xit: queritur an tale matrimonium teneat: rñ. papa q nisi alter eorum in morte defuncte vxoris fuerit machinatus vel ea viuente sibi adinuicem fidem dederint de mrimo nio contrahendo, matrimoniu illud legitimum est cōsen dum: & si ille absolutionem petierit absoluat. B. ¶ No. primò q coniugatus persistens in adulterio potest excoī cari nisi ab adulterio desistens ad vxorem redeat. nā sub illa dictione j. de qua in tex. decidit secundū verum intel lectum q ille fuit excoīcatus q adhærebat meretrici: & sic habes vnū casum in quo iudex ecclesiasticus exercet iurisdictionē contra laicum. ¶ Secundò ex hoc & ex tex. not. q matrimonium b contractum ab excommunicato tenet. nam tempore contractus mrimonij iste erat excoī catus secundum cōem intellectum: & hoc tene menti: q ad hoc quotidie allegatur iste text. & sic professio c facta per excoīcatū valet, ac character imprimi ordinato: vt in. c. cū illorū j. de sen. excom. ¶ Et ex hoc potest colligi ar. q contractus d initus cum excommunicato tenet. fa cit. c. si verē j. de sen. excom. no. plenē per doct. in. c. verita tis. de do. & contu. ¶ No. tertio quē posse ducere i vxore illam quā prius polluit adulterio alio interueniente & per hoc aperitur intellectus. c. j. s. eodem. & dic vt ibi.

¶ Not. ibi: alter eorum. q sufficit machinatio in mortē coniugis adhibita ab adulterio vel adultera. & ideo dicit Inno. q si quis machinatur in mortē vxoris suæ vt adul teram ducat in vxorem non tenet matrimonium cū ea postmodū contractum. ¶ In gl. fi. no. sing. istam gl. iun cto sine. c. j. quod absolutio non impendenda nisi peten ti. Secundo q excoīcatus pōt cōpelli indirectē vt petat absolutionem. c. nam compellitur satisfacere de cā pro qua fuit excoīcatus: & ad hoc pōt compelli etiam inuoca to brachio seculari: secundū Host. vt in. c. ij. in. §. per tem poralem j. de maledi. de hac materia dic vt plenē. no. in. c. ab excoīcato de rescri. & per Io. an. in. c. j. de sen. exco. lib. vj. Et conclude breuiter secundum opi. verio rem q aut quæritur nunquid possit absolui excoīcatus etiam inui tus. & dicendum q sic: non tamen intelligas q remittat culpa sed pœna dumtaxat: qa sicut excoīcatio potest fer ri i inuitum quatenus est pœna: ita potest tolli ab iuito. Aut quæritur nunquid iudex debeat absoluerē excoīca tum inuitum aut non petentem: & dicendum quod non regulariter vt hic: si tamen excommunicatus magis indu resceret & efficeretur deterior tunc iudex debet excoīca tionem relaxare ex quo videt medicinam non prodesse sed obesse: & tene menti hoc dictum: facit. xxiii. q. v. c. prodest. aut quæritur nunquid excommunicatus possit compelli ad petēdam absolutionem saltem indirectē: & dicendum quod sic vt hic in glos.

SYMMARIUM.

- 1 Viuente prima vxore si quis secundam hoc ignorātem iu vxore duxerit mortua prima licitē remanet cum secunda nouo interueniente consensu. 2.
- 2 Matrimoniu cōtractū cū secūda viuēte prima post mortē et pri mæ nō tenet nec cōualefcit, nisi nouo interueniente cōsensu. 3.
- 3 Consensus tacitus facit cōualefcere matrimonium. Cohabitatio scienter facta cum secunda vxore mortua prima ta citum iuducit consensum.
- 4 Confessio mariti & primæ vxoris non nocet secundæ nisi de pri mo matrimonio aliter consisset. Lite pē. super primo matrimonio vxor secunda non debet de sua possessione amoueri, & interim licitē debitum petit & exigit. 5 Filij secūda vxoris viuēte prima vel illius cui fidē dedit nati si de fide probari nō possit an cū alijs legitimis filiis succedant? Cautela pro parentibus qui filios susceperunt illicitē ex secunda vxore quo ad bona. Cautela pro matre quæ filios peperit ex adulterio quo ad bonorū succeffionem.

¶ CAP.

¶ II.

- 1 **V**eniens. ¶ Si quis viuente prima se cundam huius rei nesciam duxerit vxorem mortua prima licitē re manet cum secunda nouo consensu inter ueniēte. Ponit casum quem decidendum. comittit ibi: licet autē. ¶ Casus literalis. Quidam. G. no mine contraxit matrimonium cū quadam muliere inci uitate Lemouicē. tandem ab ea recedēs. iuit messanā & ibi cum. M. muliere matrimonium contraxit ignorā te q ipse aliā haberet vxorem: postmodum poenitentia fuit sibi iniuncta vt ad legitimam rediret vxorem. ipse re dijt ad patriam suam & inuenit eam defunctam & sic re uersus est ad ciuitatem messanā, & supradictē. M. coha bitauit, dubitatum fuit vtrum possit remanere cum ea. Respondet papa licet vxore sua viuente dictam. M. i vxore sibi nequiuert copulare, tamen vxore defuncta so lutus fuit à lege ipsius & de nouo potuit in dictam. M. matrimonialiter consentire: dummodo non præstiterit fidem adultere, vel machinatus fuerit in mortem vxoris vnde mādāt capitulo messan. Quatenus si est ita cōcedat eidem licentiam vt ipsi. M. affectu adhæreat coniugali. B. ¶ No. primò ibi. de nouo potuit consentire. quod consen sus præstus secundē viuente pria nō inducit mrimoniū

¶ Extraneus. gl. est sing. in auth. qbus modis natura. effi. sui. §. si. iō nō phi bet succedere fra tri. l. si is qui. ff. de vulga. & pupi. illā gl. sequit Bart. ibi & in. l. q conditio nis. ff. de dona. cau. mor. & i. l. j. de iu. ff. Bar. in. l. eā quā C. de fideicom. & i. c. naturales. ff. de feu. fue. contro. in ter do. & agna.

¶ SEBA. SAPIA.

¶ Quod matrimo niū. vide Fel. in. c. j. col. ij. ver. matri moniū contractū. s. vt litem non cōtes. ¶ Professio. intel ge in manibus or dinarij: secus i ma nib? de legatā pa pa. q Car. flo. i ru. s. de rescri. & cōfi. iij. per Doc. in. c. j. de rescri. li. vj. Inn. & Car. in. c. porre ctum. s. de regu.

¶ Contractus. Io. an. in. c. j. de exce ptio. lib. vj. & glo. & doct. in. c. decer nimus. de sen. exc. eod. lib.

¶ SEBA. SAPI.

¶ Petat absolutio nem. Vide Ioā. de Ana. in. c. j. col. vlt. j. de maled. cū mul tis allegatis per Fe li. in. c. apostolica. in. j. & ij. colū. s. de excep.

Panormi. super quarto.

etiā quo ad consentientē: licet prima postmodum moria-
tur & sic non conualefcit secundum matrimonium pri-
mo extincto, nisi de nouo cōsentiaf: & optimē iste text.

- 3 probat opi. gl. de qua i. c. j. s. eo. ¶ Item no. q. secundum
matrimonium potest conualefcere extincto primo & ta-
cito consensu: ex quo enim scienter post mortem primę
4 simul cohabitauit satis confirmatur secundum matrimo-
niū. ¶ Sed quæro: pone q. vir confiteatur in iudicio se
aliam habere in vxorem quā fortē venire fecit, & idem
confitetur nunq. hęc cōfessio p̄iudicet secundę vxori?
doct. & bñ dicunt q. non: q. non debet credi cōfessioi
in proprio facto. xiiij. q. ij. in prin. & in. c. super eo. de eo
qui cogn. consang. vxor. suę. vnde nisi aliter plenē probef
primū matrimoniū, non tenef secunda discedere a viro:
& licet interim pēdente lite petit debitū: vt in. c. laudabi-
lē, vt lit. pen. ipse tamen vir qui habet scientiā primi ma-
trimonij non debet exigere, aut reddere debitum: sed po-
tius excōicationē pati: vt in. c. literas. de rest. spoliatorū.

¶ Secūdo quæritur pone q. viuente legitima vxore q. s.
contraxit vel dedit fidem secundę & eā cognouit ex qua
sustulit filios: nunq. succedent cū legitimis ex quo pro-
bari nō pōt q. fidē dederit viuente prima? dicunt doct. q.
succedunt cū legitimis ex quo ipedimētum probari non
potest, deberent tamen parentes¹ eos inducere ad intran-
dum monasterium mendicantiū: vt sic excludantur a suc-
cessione: quod si fieri non potest, relinquunt eis modicā
quantitatem: quia non possunt agere nisi ad supplemen-
tum: vt in. l. oimō. C. de inof. test. & eandem cautelam de-
bet semp mater seruare quādo scit aliquem ex filiis se ab
alio quā a marito suo suscepisse: q. multoties cōtingit.

SVMMARIUM.

1 Viuente prima qui cum alia cōtraxerit quā tamen non cogno-
uit. prima mortua potest contrahere cum secunda. 2.
Fidē dare non debet quis alicui mulieri de ducendo eā in vxorē
post mortem vxoris, & faciendo grauiter peccat. 3.
Occasio captandę mortis dari nō debet tam in matrimonio quā
in promissione beneficiorum ante vacationem.
Promissio vacaturi beneficij nō debet fieri nec etiam futuri ma-
trimonij.

- 3 Matrimonium contrahens cum aliqua viuente prima vxore pec-
cat & efficitur infamis.
Infamis matrimonij contrahere pōt.
4 Cōtractus m̄rimonij secūdi viuente prima vxore nō impedit m̄ri-
monij cū eadē mortua prima si eā nō cognouit viuente prima.
5 Viuente prima vxore qui fidem dedit alteri de eā in vxorem
ducenda & eam non cognouit, mortua prima contraxit cum
alia. & si ante secundo matrimonio cognouit illam cui fidem
dederat, an mortua secunda possit eam ducere?
6 Voluntas siue affectus machinationis in morte coniugis effectu
non subsequente an noceat & quid operetur?

CAP. VIII.

Siquis ¶ Cōtrahēs cū secunda vi-
uente prima quā tñ nō cogno-
uit nec an cōtractū nec post, mortua priā
potest cōtrahere cū secunda. & duo mem-
bra ponit. secundum ibi. ceterū. ¶ Casus
literalis. Dubitātū fuit an m̄rimonium post mortē legi-
time vxoris cū illa cōtractū cui viuente vxore fidē de con-
trahēdo aliq. dedit: vel de facto cōtraxit quam tñ nec an
nec post fidē datā cognouit sit dirimendū. Videbat dicē
dum q. sic, q. pluries dictū est m̄rimonium cōtractū cū
illa cui fides data est nō tenere: hoc tñ nō obstatē cōtra-
riū dicit pa. videlicet q. si nec an nec post fidē datā v̄ m̄ri-
monij de facto cōtractum legitima vxore viuente ille eā
cognouit. tale m̄rimonij post mortē vxoris cōtractū nō
esse dirimendū, aliās secus. Ber. ¶ No. j. q. viuente ppria
cōiuge nō debet quis dare fidē alteri mulieri de ducendo
eā post mortē vxoris: quod si fecit grauiter peccat: vt hīc
q. p̄stat votū captandę mortis: vnde sicut nō valet p̄mis-

sio beneficij vacaturi: vt in. c. ij. de concess. p̄ben. ita nec
3 p̄missio futuri m̄rimonij carnalis. ¶ Secūdo no. q. cō-
trahēs cū secūda viuente prima licet scdam nō cognoscat
grauiter peccat. & dic q. efficit infamis: vt i. l. j. i. ff. de his
qui no. infa. Et ex hoc & ex tex. infero q. infamis pōt con-
4 trahere m̄rimonij. ¶ Itē no. q. ex solo cōtractu m̄rimo-
nij secūdi nō ipedit futurū m̄rimonij cū eadē mortua
priā cōiuge, dūmodo non intercesserit copula cū scda, vi-
5 uente prima cōiuge. ¶ Sed hīc quæro: pone b q. viuente
legitima coniuge quis dedit fidē secundę & eam nō co-
6 gnouit: demū mortua cōiuge nō illam cui fidē dedit sed
aliā duxit in vxorē: cōstātē illo secūdo m̄rimonio cogno-
uit illā cui primō fidē dederat: nūq. mortua secūda vxorē
possit cōtrahere cū illa cui dedit fidē cōstātē priō m̄ri-
monij legitimo & cognouit constante secūdo. Io. an. te-
net hīc q. nō: q. verū est dicere q. cōstātē m̄rimonio legi-
timo dedit illi fidē & eā cognouit, vñ m̄rimonij secūdu
nō habet remorare ipedimētū. facit. ix. q. j. c. i. scripturis.
& i. l. singularia. ff. si cer. pe. Gal. tenet cōtrariū. cuius opi.
puto veriorē: q. cōtrahēdo priō cū secūda v̄ recessisse
a fide illi data: & p̄ cōsequēs nunc solū reperit adulteriū
qd nō habet ipedire m̄rimonij: vt i. c. significasti. s. eo. Itē
iura iuduxerūt istud ipedimētū, ne p̄pter spē cōtrahēdi
m̄rimonij iducat machinatio ī mortē alteri? q. rō hīc ces-
sat ex quo mortua priā voluit cōtrahere cū illa cui fidem
6 dederat. ¶ In gl. in fi. licet gl. clarē non respōdeat ad cō-
trariū. s. formatū: tñ sentit q. solus effectus nō sufficit. &
probat apertē in litera. & dic q. ideo non sufficit effectus
quia copula hīc requirit pro causa finalis ipedimēti: re-
quiruntur enim duo. s. cōtractus & copula: iō non suffi-
cit alterū. & fortē ob hoc quia m̄rimonio nō cōsumma-
to nō inducunt isti ad machinandum in mortē alterius.

De coniugio leproforum.

Rubrica.

¶ Viso de quibusdam ipedimētis matrimonij: quia morbus
leprę soluit sponsalia de futuro, & potest dubitari nunquid
impediat contrahendum, vel dirimat contractum: ideo com-
petenti ordine subiicitur hęc Rubrica.

SVMMARIUM.

- 1 Lepra superueniens matrimonij non soluit nec eius effectū, iō
coniuges debent se ad inuicē maritali affectuē tractare, aut
ad perpetuā cōtinentiā induci. 4.
2 Leprosi licet excluduntur a cōiugatione fidelij.
3 Vxor virū sequi tenetur & vir vxorē ex cā necessaria. 8.
Coniugatio non valet quod vxor non teneatur sequi virū.
4 Infirmitas superueniens quantūcūque grauis non soluit matri-
monij consummatū.
5 Maritus & vxor ultra debitū carnis tenentur sibi ad mutua ob-
sequia et seruitia necessaria etiam infirmis. 9.
6 Concubinā vel aliā mulierē admittere quis non potest et si vxorē
habeat leprosam, & excōicari potest.
Laicus efficitur de foro et clesia propter adulterium.
7 Maritus potest se absentare ab vxore dummodo diutius non stet
absens. Diutius quid significat.
8 Iudex ex officio providere debet quod coniuges iuuenes nō stēt
seorsum propter periculū adulterij.
9 Iudex non impartitur officium quod coniunx sit cum leproso
coniuge nisi petat.

CAP. I.

Eruenit. ¶ Lepra superueniens
non dissoluit m̄rimo-
niū nec m̄rimonij effectum, ideo ad in-
uicē maritali affectione cōiuncti se tra-
ctare debēt: aut ad perpetuā cōtinentiā
vouēdam induci. Primō narrat casum
Secundo idiffiniendum committit. ibi: quoniam. ¶ Casus li-
teralis. Cantuariensi episcopus habebat in sua diocesi mul-
tos leprosos. & cū sibi euenisset q. quidā viri & vxores le-
pra pcūsi nollēt simul habitare: nec ēt sibi necessaria mi-
nistrari dubitauit apud papā qd ēt agendū: allegās quādā
consuetudinem

¶ Parētes. ista fue-
runt dicta Ant. &
Car. i. c. proximo
j. eo. Ab. i. c. officij.
j. de p̄ce. & remis.
vbi quærit an ma-
ter teneat reuelare.
Anch. in. c. posses-
sor. & i. c. pactum
de reg. iur. Bar. i. l.
filium. ff. de his qui
sunt sui vel alieni
iur. Abb. in. c. tras-
missile. j. q. filij sint.
legi. & de alimen-
tis p̄stitis huic a
p̄e putatio. Bar.
in. l. j. s. competit.
ff. si mul. ven. noie
in pos. mita.

b ¶ Quæro. Pone
An. hic tenet opi.
Ioā. and. q. allegat.
Spe. ita tenet. Car.
flo. dicit papam in
hoc esse consulē-
dū: adheret tamen
opi. Io. an. quā seq-
tur Car. Alexā. &
Philip. franc. hic.

cōsuetudinē generale: cui papa rēdet dicēs q
si ex cōsuetudine generali leprosi à cōione ho
minū separētur, ex qua nec vxores viros: nec
viri vxores talr egrotantes sequuntur: tñ q
vir & vxor vna caro est, & non debet vnus si
ne altero esse diutius, mandat vt i tex. sequif.
2 Ber. ¶ No. primò iuncta gl. j. q leprosi lici
tē excluduntur à cōione fidelium^a tū ex con
suetudine gnali: vt in tex. tū ex dispōne cano
nū & veteris testamenti: vt in iuribus alleg. in
3 glo. ¶ Secūdò no. etiā iuncta gl. j. q non pōt
introducī cōsuetudo vt vxor non teneat seq
maritū vel econtra: & no. q si vxor absentat
se ex causa necessaria tenetur maritus eā seq.

4 ¶ Itē no. q morbus lepræ non dirimit ma
trimonium antē contractū. & dic q nulla in
firmitas^b quantuncūq grauissima dissoluit
matrimonium semel cōsummatū: vt in. c. hi q
xxxij. q. vij. & ea. cā & q. c. omnes causatiōes.

¶ Item not. q maritus & vxor vltra debitū
carnis tenent & obligant sibi ad mutua obse
quia. vt patet ibi: coniugali affectiōe ministrant.
& sic tenet maritus administrare vxori egro
tanti. & sic non solū tenet sanus reddere debi
tū leproso: sed etiā seruitia necessaria impen
dere. ¶ Itē no. q habēs vxorē leprosam non
pōt aliquo modo concubinā vel aliā mulierē
admittere quod si fecerit, pōt p ecclesiā excōi
cari. Itē ex hoc habes casum apertum q iudex
ecclesiasticus pōt cōtra laicum adulterum p
cedere: nā ex actu excōicadi deprehendit iu
risdictio in foro contētiōso: vt plenē dixi in
c. cū sit generale. de fo. cōpe. ¶ In gl. in ver.
diutius. no. glo. iuncto tex. q maritus potest se
absentare ab vxore dū modo diutius nō stet
seorsum. & dicit Host. vltra gl. q diutius dici
tur donec qrela perueniat ad iudicē ecclesia
sticum. i. donec alter fuerit conquestus nō di
cis stare diutius, vel donec notoriē liqueat q
viuat incontinenter: si enī alter non petit iu
dex se non impedit. hoc dictū ego puto verū
in casu huius. c. ¶ q si leprosa nō impedit vi
rum suum iudex tolerabit, sed cessate hac cā
non debet iudex pati vt cōiuges iuuenes stēt
seorsum propter periculum adulterij. vt dixi
post Host. in. c. veniens. de reg. & vide Inn. i. c.
dudum. in princi. de conuer. coniug. & dic vt
ibi: & satis placet opi. gl. vt ver. diutius. refera
tur ad arbitrium boni viri. ¶ In glof. in ver.
sequatur. no. istam gl. & quatenus dicit mulie
rem non teneri ad sequendum virum vaga
bundū. d. dic hoc procedere nisi tēpore con
tractus matrimonij esset vagabundus: qā tūc
videtur approbasse mores suos. de quo vide
gl. in. c. vnaquæq. xiiij. q. ij. & in. c. si quis neces
sitate. xxxij. q. ij. & quod no. in. c. de illis. s. de
spon. ¶ In gl. si. ibi: bene cōpellerentur. gloss.
verū dicit, sed non bene concordat istud. c. cū
se. iō dic q leproso non petente iudex est cō
tentus sola exhortatiōe: & ita loquit iste tex.
sed si instaret petēdo vt cōiunx teneat seq &
debitū reddere: tūc fiet cōpulsio: vt i. c. seq. &
hoc voluit gl. i. c. si vxorem. xxxij. q. v. quā no.

SVMMARIVM.

Coniuges propter leprā separādi nō sunt à cōiugio.
Leprosi matrimonium contrahere possunt, & inui
cem sibi debitum reddere tenentur. 6.

Exceptio firmat regulam in contrarium.

Cōiuges separari nō pōt, excepta cā fornicationis.

3 Infirmitas superueniēs quātūcūque grauis non sol
uit matrimonij, etiam quo ad torum te mutua
seruitutem, siue furor sit vel dementia, etiam si
clauda efficiatur mulier.

4 Infirmitas non impedit matrimonij contrahendū.
Matrimonij ē in mortis articulo cōtrahi potest, et
filij antegeniti per cōtractū hmoi legitimantur.

5 Sanus an possit cōpelli ad reddendū debitū coniu
gi leprose vel aliās infirmæ: & quid iuris sit si
infirmitas illa est contagiosa?

6 Indefinita an & quādo equipolleat vniuersali?

CAP.

II.

¶ Quoniam.

¶ Cōiuges ppter leprā
separādi nō sunt à cōiugio, &
cōtrahere pōt mrimoniū & i
uicē sibi debitū reddere tenē
tur: & sunt tria dicta. Secūdū ibi: leprosi. Ter
tiū ibi: quod si. ¶ Casus lralis. Dubitatū fuit
nunquid mulier lepra vel graui alia infirmita
te detenta à viro sit separāda vel dimittenda:
& vtrū leprosi pōt contrahere mrimoniū. &
tertiō si leproso à sano possit debitū exigere
maritale. rñ. vt in tex. Ber. ¶ No. primò ibi.

2 excepta cā fornicationis. q exceptio^e firmat re
gulā^f in contrarium. xxxij. q. vij. in. c. dñs. ita
arguit hīc papa: cū enī Christus solū excepe
rit cām fornicationis, videt q in alijs casibus
non possit maritus dimittere vxorē vel econ
tra. ¶ No. secundò ibi: graui infirmitate. re
gulam q nulla infirmitas quātuncūq grauis
præstat facultatem dissoluendi etiam quo ad
torum seu mutuam seruitutem: siue ergo su
perueniat furor siue demētia: siue efficiatur
clauda non debet matrimonium separari: de
quo vide bonum tex. xxxij. q. vij. c. hi qui. &
in. c. hi verò. & xxxij. q. v. c. si vxorē. ¶ No.

3 tertio q infirmitas nō impedit matrimonij
contrahendū, imò in articulo smortis pōt qs
cōtrahere mrimoniū, adeo q filij antegeniti
legitimantur. vt no. i. c. tāta vis. qui si. sint leg.
& per Io. an. i regula sine culpa. de re. iu. li. vj.
in merc. ¶ No. iiii. q ex pcepto eccle teneat
san^o cōiugi q tūcūq leprose vel alia infirmi
tate deprese reddere debitū carnale. & no. q
pcepta apfi ligāt. ¶ Sed circa hoc qro qd si sa
nus ppter horrore nō pōt reddere debitū? dic
q si eccle cōstaret nō cōpelleret eū. qā nō de
bet cōpelli ad impossibile: qā ipossibiliū nul
la est obligatio. vt i regula ipossibiliū. ff. de re
gu. iu. & i. c. si. de pact. & c. odoard. de sol. sed
ex quo ecclesiā nō cōstat de ipossibilitate ex
cōicabit sanū ad reddendū debitū. & quo ad ec
clesiā militatē habebit p excōicato: nō autem
quo ad deū ad hoc. c. lras. de rest. spo. & c. in q
fitiōi. de sen. excō. & p hoc sentiūt doct. & bn
q sanus p cise pōt cōpelli ad reddendū debitum
leprose. facit ad hoc qd. s. dixi i. c. pcedēti. vbi
dixi an teneat secū eē i eodē lecto: & vide bo.
gl. i. d. c. si vxorē. q dicit q non tenet secū assi
duē morari. ¶ Secūdò ad idē grīf qd si mari
tus est ethicus vel alia egritudine detētus, ita
vt sine psonæ piculo nō possit reddere debi
tū, nūqd mulieri petēti sit obligatus ad reddē
dū debitū? doct. cōiter q nō qā ordinata cha

4 ritas incipit à se. i. c. nisi de author. & vsu pal.
& in. c. non satis. lxxxvj. distinct. ¶ In glof.
penultima. ibi. in fine. de hoc an & quan
do indefinita^h equipolleat vniuersali. i vi

5

6

7

8

9

h ¶ Indefinita. de q
per Bar. in. l. si plu
ribus. de leg. ij. per
Ang. in. l. pe. C. de
impu. nam in fauo
rabilibus equipol
let vniuersali. sec
in odiosis. p Alex.
& doc. in. l. nomi
natim. ff. de libe. &
posthu.

SEBA. SAPI.
¶ Vniuersali. Vide
limitationē adhāc
regulā quā ponit
Deci. in. c. cū oēs.
col. j. in. ij. lect. s. de
consti. in materia
probatoria. qd ē
ponit Feli. in. c. au
ditis. de præscrip.
Iaso. in. l. non hoc
C. vnde legiti. alia
declarationē ponit
Deci. in. c. nā cōcu
piscentiā. co. j. i. iij.
no. i. j. lect. s. de cō
sti. videlicet q idē
finita affirmatiua
equipollet vniuer
sali improprie. se
cus in indefinita
negatiua.

idem tenet Victoria in Sum. Sacra
question. 156.

a ¶ A cōiōe fidelium.
bonus est tex. i au
then. iusiuran. qd
præsta. ab his. i fin.
coll. v. Spe. i tit. de
dēspō. ver. v. & ibi
Bal. i addi. ad ipm.
gl. in cle. j. de vsu.
& Bar. cepol. i suo
tractatu de ser. rus.
præd. ti. de pascuis
Guil. decu. i. l. nul
lus. nu. j. C. de sum.
trin. & fide catho.

b ¶ Infirmitas. Bñ
facit. l. si cū dotē. s.
si marit. ff. so. ma.
ibi quid enī tā hu
manū est quā for
uitis casibus mu
lieris maritū parti
cipem esse.

c ¶ Bñ viri ex quo
tempus non est de
terminatū. l. j. ff. de
iure. deliber.

SEBA. SAPI.

d ¶ Virum vagabū
dū. an & qñ vxor
teneat sequi virū
vide Pau. de ca. i. l.
q manumittit. C.
de ope. lib. & in. l.
j. C. de vxor. militū.

e ¶ Except. de hoc
est tex. in. l. nam q
s. fi. de pen. leg. &
ibi per Alexan. in
additio.

SEBA. SAPI.

f ¶ Regulā. Hāc re
gulā exornat co
piose Feli. in. c. qñ
frequenter. in. j. col.
cum sequentibus.
s. vt lite nō cōtest.

g ¶ Articulo. Vt in
l. cū qs. & l. nuper.
C. de nat. lib. & ibi
Cy. & Io. an. in. c.
sine culpa. & i. d.
c. tanta. Bal. in. c. na
turales. si de feud.
sue. controuer. iter
do. & ag. & in rub.
C. de priuileg. do
tis: sed in. l. eā quā
C. de fideicō. tenet
contrariū. de quo
latē per Alex. in. l.
si qs posthumos.
ff. de lib. & posthu.

Panormi. super quarto.

De coniugio seruorum.

Rubrica.

¶ Suprà visum est de impedimento lepre: an & quando impediatur vel dirimat matrimonium: sequitur nunc videre de impedimento conditionis seruilis.

Abbas.

SVMMARIUM.

1. *Servus contradicente domino matrimonium contrahere potest sed propter hoc non liberatur à seruitijs domino debitis.*
2. *Servus admittitur ad omnia sacramenta ecclesiæ etiā domino contradicente. Servus infidelis potest petere baptismum etiam domino contradicente. Et an propterea à seruitute liberetur?*
3. *Servitus est de iure canonico approbata. Servitus quandoque inducitur à iure canonico.*
4. *Servi etiam obligantur ad suscipienda sacramenta necessitatis. Pœnitentia qualis debeat iniungi seruis? Servus percutiēs clericū, an teneatur pro absolutione ire ad romanā curiā?*
5. *Filij seruorum an patrem vel matrem sequantur?*
6. *Servus an teneatur prius obedire dño: aut necessaria vxori subministrare?*

¶ CAP.

I.

Dignum est. ¶ Servus contradicente domino contrahere potest matrimonium, sed propter hoc non liberatur à seruitijs domino debitis. primò ponit dictū & eius rationem. secundò quandam dubitationē soluit ibi. debita. ¶ Casus literalis. Quærebatur utrū

servus contradicente domino possit contrahere matrimonium. Rñ. Pa. quòd secundū apostolum sicut à sacramentis ecclesiæ neq; servus neq; liber est remouendus: ita inter servos matrimonium prohiberi non debet, q; si dominis contradicentibus contrahant, nō sunt propter hoc separandi, tamen seruitia debita non minus debent dominis suis exhibere. Ber. ¶ ¶ Not. j. regulam q; servus admittitur ad omnia sacramenta ecclesiæ nec propter contradicentem domini debet ab eis abstinere. Ex quo inferitur q; servus paganus potest petere baptismum domino contradicente: non tamen per assumptionem sacramentorum deponit seruitutē. de quo dic vt habetur in. c. fi. de iudeis. ¶ ¶ No. secundò q; de iure canonico et servitus est approbata. imò quandoq; per ius canonicum inducitur ea recipere. Vult gl. & bene. q; sicut liber obligatur ad suscipienda sacramenta necessitatis ita & servus. Dicit tamen Host. & bene quòd seruo non debet iniungi pœnitentia d' itinerationis, vel ieiuniorum, vel alterius abstinentiæ quæ possit inutilis reddi domino quia ex delicto servi non debet dominus priuari iure suo: hinc est quòd si servus percussit clericum non compellitur pro absolutione ire ad romanam curiā, sed dicendum vt habetur in. c. relatu. de senten. excom. ¶ ¶ In gl. in ver. dissoluenda. in fi. Guil. naso tenet contrarium dicens: q; filij nati ex legitimo matrimonio sequuntur patrem: vt in. l. cum legitime. ff. de sta. ho. Quasi velit q; partus sequatur conditionem ventris vbi nullum præcessit matrimonium. Sed doct. communiter hic sequuntur gl. & bene. pro qua facit tex. in. l. partum. C. de rei vend. & videtur probari j. tit. sequē. in cap. vnico. & vide quod no. in. c. fi. de ser. non ordi. ¶ ¶ In glo. fin. ibi. nisi periculum fornicationis timeatur. dicit Hostien. q; aut contraxit cum voluntate domini: & tenetur prius obedire vxori quo ad necessaria impendenda: quia ex quo dominus permisit matrimonium contrahi videtur assensum præbuisse accessorijs ad ipsum matrimonium. vt in cap. prudentiam. de off. deleg. & in. l. ad legatum. & l. ad rem mobilem. ff. de procu. Si verò dominus non consensit debet prius obedire domino, nisi timeatur periculum fornicationis. do Ant. distinguit q; aut alter est in maiori necessitate, & illi prius obedendum est si eodem tempore utriq; servire non potest, facit. l. si qs in graui. §. sed cum omnes. ff. ad fileya. Aut cetera sunt paria. & tunc distinguendum. Aut contraxit cum voluntate domini, & tenetur prius satisfacere vxori. Aut sine, & tunc tenetur prius domino, nisi imminet periculum fornicationis. & satis credo hoc fuisse de mēte gl. ¶ De hac materia vide p gl. in. c. fi. xxix. q. ij. Et distingue hīc post Hostien. q; aut servus contraxit cū serua aut cū libera. Primo casu aut

de bo. gl. in. c. vt circa. de ele. lib. vj. per Dy. in proce. regularū. per doct. in. l. si plurib. ff. de leg. j. & vltra cōiter no. ibi ponit hīc Gaf. vnū verbū satis notādū Oldra. a dicētis q; aut dispositio cōcipit per noīa collectiua: & tūc in definita æquipollet vniuersali: exēplum si dicit capitulū aliqd fecisse. perinde est enim ac si fuisset dictū oēs de capitulo. ad hoc. c. capitulum sanctæ crucis. §. de rescrip. aut concipitur per nomina singularia: puta canonici talis ecclesiæ hoc fecerūt. & tunc non æquipollet vniuersali. imò verificatur in duobus canonicis: quia pluralis locutio verificat in duobus. vt in regula pluralis. de reg. iur. li. vj. & iij. q. iij. c. si testes. §. vbi numerus. & facit hoc ad instrumenta procurationum: si enim dicit q; canonici talis ecclesiæ fecerūt talē procuratorē: certē non probat q; capitulū fecerit ratione supradicta. de quo vide quod dixi in. c. vnico. de syndi. & qd no. in. l. fi. de alb. scribē. Abbas.

SVMMARIUM.

1. *Sponsalia de futuro præcisè non compellunt ad matrimonium contrahendū cum leproso, lepra post sponsalia superueniente.*
2. *Sponsalia de futuro soluuntur lepra & quacunque alia enormitate.*
3. *In obligatione generali de contrahendo matrimonio subintelligit nisi quicquā turpe superueniat. Matrimonium de præsentī non consummatum per carnalē copulā non soluitur superueniente lepra. Matrimonium de præsentī etiam non consummatū non soluitur nisi per ingressum religionis. Matrimonium de præsentī dicitur consummatū per consensum quo ad sui essentiam.*

¶ CAP.

III.

Iteras. ¶ ¶ Sponsalia de futuro præcisè non compellunt ad contrahendū matrimonium cum leproso: lepra post sponsalia superueniente. Communis diuisio. Secunda ibi: respondemus. ¶ Casus literalis. Aliqui contrahūt sponsalia de futuro, alter ante contractum matrimonium efficitur leprosus. Quæritur utrū alius sit compellendus ad contrahendum matrimonium? & respon. q; non debet compelli. ¶ ¶ Nota q; sponsalia de futuro dissoluitur per superuenientiam lepræ ad instantiam sani. & idem dic in qualibet alia enormitate superueniente: quia in obligatione generali de contrahendo matrimonium subintelligitur nisi quicquā turpe superueniat: vt ē text. no. in. c. quēadmodū. de iureiu. ¶ ¶ Sed qro. quid si matrimonium est contractum per verba de præsentī & ante copulam carnalem superuenit lepra? Iste tex. quo ad corticem videtur innuere quòd dissoluatur per illud verbum consummatum. sed tene contrarium per. d. c. quemadmodum. Item quia matrimonium non consummatum non dissoluitur nisi p ingressum religionis, nec reperitur alius casus in iure. vt est text. in. c. ex publico. & c. ex parte. de conuer. coniu. Et ad istum tex. dic quòd ver. consummatum. capitur largē scilicet ratione consensus. nam per consensum de præsentī matrimonium dicitur consummatum quo ad sui essentiam. vt no. in. d. c. ex publico.

a ¶ Old. Adde q; est eius consi. c.

b ¶ De præsentī. Anto. de but. sequit & ē cōis opi. secundū Car. & Alex. hic.

c ¶ Admittitur. Ex quo sequit q; leges in hoc sunt correctæ. l. cum ancillis. C. de incanup. gl. insti. de nup. i. pri. Alex. consi. xcviij. in. j. vol. ex quo ēt inferitur q; iurafūt correctā q; dicunt q; doct. no. pñt esse inter seruos. l. si mulier. ff. de iure do. & l. pcul. eo. 3

d ¶ Pœnitentia. poterit iniungi seruo pñia ne aliqd subtrahat domino. & erit maxima pñia secundum Hostiē. & Io. an. cum seruorum semper sit subtrahere si deberent cineres furari glo. in. l. iulianus in princ. ff. de ac. ept.

casu aut maritus & vxor sunt serui diuersorū: aut vnus. Primo casu debet dominus ita vendere seruum vt vxori possit debitū reddere. & idē i effectu vult Inn. & sic sequitur opi. gl. Si verō sunt vnus, cōpellit dominus aut ambos vendere aut ita distrahere vt matrimonium non careat effectu. ar. in. l. possessionū: alleg. in gl. Si verō cōtraxit cum libera, aut sciēter & tenetur libera sequi maritum. Aut ignorāter, & nō tenet matrimonium. vt in. c. seq. & hoc not. Abbas.

SVMMARIUM.

- 1 Matrimonium ignorāter cōtractum per liberū cū serua separatur nisi postea hoc sciēs illam cognouerit.
- 2 Error cōditionis seruilis impedit matrimonium. 5.
- 3 Matrimonium potest esse inter liberum & seruam. Dispar conditio nō impedit matrimonium inter sciētes, & hoc de iure canonico: secus de iure civili.
- Ius canonicum attenditur in materia spirituali.
- 4 Iudex ecclesiasticus potest inter laicos de cā dotis iudicare.
- 5 Error quadruplex est cōditionis, personae, fortunae, et qualitatis: & quis eorum matrimonium impedit?
- Error extrinsecus matrimonium impedire nō videtur, & in dubio iudicatur pro matrimonio.
- Ascriptitius matrimonium potest cōtrahere, et si cōtraxerit cū ignorāte an teneat?
- 6 Lute pendēte super matrimonio ex cā seruilis erroris an debitū & alia praestāda sint.
- 7 Restitutio dotis an faciēda sit seruae vel domino.

CAP.

II.

- 1 **P**roposuit. [†] Separatur matrimonium qñ liber ignorāter cum ancilla contraxit, nisi postea hoc sciēs illā cognouit. Primò ponit factum. Secundò diffinitionis cōmissio. ibi. *Mādamus.* & ibi distingue. & secūdū mēbrū ibi. Si verō. [†] Casus lralis. Quidā vir contraxit mrimoniū cū quadā & cū ea diutius pmasit. tādē ei opposuit q eēt ancilla credēs eā liberā qñ cū ea cōtraxit. grif qd agēdū: mādat papa q si cōfiterit q idē vir pfatā mulierē postq audiuit & credit illā esse ancillā carnaliter cognouit moneat illū & cōpellat vt eā sicut vxorē maritali affectiōe ptractet. Si verō aliter fuerit, & cōtigerit diuortij sniam fieri, mulieri pecuniā restituere faciat quā viro pfato pro dote concessit. Bern. [†] Not. j. q error conditionis seruilis impedit matrimonium. quid autē de alijs erroribus. ³ dicā cū gl. j. [†] No. secūdō q inter liberū & seruā pōt esse mrimoniū sicut iter seruos. vt. s. c. px. dispar ergo cōditio nō impedit mrimoniū inter sciētes. et hoc de iure canonico. nā de iure civili nō pōt esse iter eos mrimoniū. vt i. l. cū ancillis. C. de secū. nup. sed stādū ē iuri canonico i hac materia spūali. vt i. c. pe. & vlt. j. de secū. nup. [†] Vltimò no. q super dote restituēda pōt iudex ecclesiasticus inter laicos iudicare cū venit accessoriē ad mrimoniū de quo ecclesiasticus cognouit. vt i. c. de prudētia. j. de do. post diuor. resti. vbi de hoc. [†] In gl. j. in fi. Dic latius q quadruplex est error. Cōditionis: vt hīc. Personae: vt si q credebatur cōtrahere cū berta & cōtraxit cū sempronia. Fortunae: vt si credebatur cōtrahere cū diuite & cōtraxit cū paupe. Qualitatis: vt si q credebatur cū corrupta cū crederet cōtrahere cū virgine. Duo vltimi errores nō impediūt. vt. xxix. q. j. i prin. Secūdus error ipedit: qā non est ibi consensus in psonā. vt no. i. c. tua. s. de spō. Prim⁹ error. s. cōditionis aut est error i libero: vt qā liber credit cū libera cōtrahere, & cōtrahit cū serua. & i dubio nō tenet mrimoniū. & hoc fauore libertatis: vt hīc & xxix. q. ij. p totū. Aut ecōtra: seru⁹ credebatur cōtrahere cū serua & cōtraxit cū libera. ^b & hoc casu sunt opi. Quidā dixerunt q nō est matrimonium: qā est error in dispari cōditione: & idem isti dicūt vbiq; cōtingit consimilis error. Secus dicunt si est error in pari cōditione. puta quia seruus credebatur contra-

here cum libera & contraxit cū serua: nam ex quo ambo sunt serui error non habet impedire. ita finaliter tenuit gl. xxix. q. ij. in sum. Sed cōis opi. dōc. habet: vt tñ fauore libertatis impediatur matrimonium. & sic vbi deteriorat cōditio contrahentis: secus si melioratur vel conseruatur in qualitate. & hāc opi. plus mihi placet: quia ex quo consensus est in personam isti errores extrinseci non debēt impedire tñ sacramētum. & in dubio iudicandum est p matrimonio. ^c vt in. c. licet ex quadā. de testi. quid autē in ascriptitio: communiter tenet q talis error non impedit matrimonium: quia ascriptitius ^d est persona libera, & inuito domino potest stare i possessione. vt in. l. iubem⁹. & in aut. ascriptitios. C. de epis. & cle. vide qd legi. & no. in. l. non diutius. C. de agri. & censu. li. x. [†] In gl. pen. ibi. *Tā. dixit.* hāc opi. tenetur per Inn. Io. an. & multos alios: licet Host. sequatur vltimam opi. gl. sed mihi plus placet hāc opi. quia ex quo credit illam esse seruam mouendo sibi litem non debet aliquo modo eam cognoscere carnaliter. qā oportet necessariō q aliquo affectu ipsam cognoscat. s. vxorio: cū fuerit matrimonium: si fornicario: peccat mortaliter, nec propter praeceptū ecclesiae debet venire contra conscientiam suā iustē informatam: vt in ca. literas. de rest. spo. facit quod in simili no. in. c. si cuius. xxxiiij. di. debet tamen pendente lite sibi alimenta prebe- re: vt no. i. c. cuius. xxix. q. ij. [†] In gl. fi. Sed contra hanc gl. & tex. oppo. ex quo constabat istam esse seruam nō debuit sibi pecunia restitui. cū pecunia sit domini. qā seruus nihil habet. in. c. illud. xiiij. q. ij. & l. placet. ff. de acqui. hāre. Solu. Inn. dicit q deberet restitui domino ancillae. vel dicit hoc esse speciale: sed non specificat ratiōem specialitatis. ego credere quod si dñs cōcurreret cū serua ad petēdum pecuniā pfertur dominus. vt in. l. bonafides. ff. depo. aut dominus non concurrat, & tunc intelligo istā literam propriē. nam potest seruus detineri loco domini vel conuiuentibus oculis domini. l. iij. ff. de manumissi. quinimo si ancilla spoliaretur illa pecunia absente domino posset agere ad recuperationem illius pecuniae: vt in l. j. C. si per vim vel alio modo facit in simili. l. filius. ff. de verbo. obli. & l. si longius. ff. de iudi. & c. cum dilecta. de rescriptis. & quod ibi not.

SVMMARIUM.

- 1 Filius natus ex libero et ancilla liber est si consuetudo loci extat quod partus sequatur cōditionē patris, et vt liber matrimonium cōtrahit.
- 2 Partus sequitur de iure conditionem ventris: valet tamen statutum & consuetudo in contrarium.
- 3 Praescriptio currit contra seruitutem & quātū tēporis. 5.
- 4 Libertatis cā fauorabilis est: & in dubio pro ea iudicatur.

CAP.

III.

- 1 **L**icet. [†] Si consuetudo est in loco q partus conditionem patris sequatur, natus ex libero & ancilla liber est, & vt liber matrimonium contrahit. Primò ponit factum. Secundò determinationem ibi: videtur. Casus literalis. Quēdam mulier cōtraxit matrimonium cum quodam qui dicebatur esse seruus cuiusdam monasterij. volebat ab eo separari pro eo quia dicebat quod tempore contractus matrimonij ignorabat illum esse seruum: contra respondebatur quod idem vir conditionem patris debet seruare secundum legem prouinciae qui tempore mortis pro libero se gerebat. & iam elapso decennio nec nomine suo nec nomine patris status controuersiam passus fuit: Queritur quid iuris sit? Respon. quod ratione temporis & fauore libertatis pro parte viri iudicandum est: & sic remanebit cum illo tanquam cum libero. Bern. [†] Nota primò quod licet de iure communi partus sequatur conditionem ventris: & matre libera vel serua filius sit censendus liber vel seruus: vt not. in capitu. fina. de ser. non ordin. & habetur

Canonistarum & theologorum sū Greg in l. 3 c. 5. p. 4.

ZACHARIAS.

[†] De alijs erroribus. Adde gl. in. l. in veditiōibus. & ibi doc. ff. de cōtra hen. emp. gl. xxiiij. q. j. in gl. j. doc. i. l. fi. C. de spō. & mri. & istum post alios c. cū locū. & c. tua. s. c. de spon.

SEBASTIANI.

[†] Pro matrimonio. Vide Fel. i. c. j. col. ij. s. vt lite nō contes. vbi dicit q opi. vni⁹ doctoris pro matrimonio pualet cōi. Idem dicit Fel. in. c. j. col. pe. de consti.

[†] Ascriptitius. hāc tenet Vic. vt refert Io. an. & Hosti. hic & Ant. & Cap. l. o. rē. q respondēt ad l. ne diutius. qā nō est differētia q seruus vendatur cum peculio & ascriptitius cum gleba.

[†] Ventris. Rō est secundum Bal. i. l. fi. C. de ser. fugi. qā mater pōt prodesse partui tribus tēporibus, tpe conceptionis, natiuitatis: & medio tpe. l. & seruorū. s. ingenui. ff. de sta. hom. Aret. in sti. de iure perso. s. serui.

Panormi. super quarto.

inst. de iure pso. tñ valet statutū vel cōsuetudo vt sequat
conditionē patris: & hęc cōsuetudo in multis locis viget
& ideo tene ad hoc menti istum tex. ¶ Tercio no. q
fauore libertatis currit p̄scriptio contra seruitutem.
¶ Tercio not. ibi. videtur. q per hoc ver. respondei de
iure. ¶ Vltimo no. ibi. fauore libertatis. q in dubio iu-
dicandum est pro libertate, & q fauor maximus liberta-
ti debetur: concord. c. fi. de re iudi. & c. ex literis. de pba.
¶ In gl. ij. in fi. Et istae leges alleg. in gl. hīc probant q si
pater gessit se pro libero a tempore mortis, & quin-
quenniū postea elapsū sit itra quod nec ex persona pa-
tris nec propria filius est passus status controuersiam cē-
sendus est liber. Et sic est casus notabilis in quo intra qn
quennium p̄scribitur cōtra seruitutē: forte enim si pa-
ter viueret haberet probationes libertatis. vnde tñ i fa-
uorē defuncti tum in fauorē libertatis statutū est qd. s.
dixi. Si autē quis vēdicaret libertatem ex persona sua dū
taxat requirit tps. xx. an. & bona fides: nec requirit alius
titulus fauore libertatis: vt in. l. ij. C. de p̄scrip. long. tē
po. quā pro li. & iste est casus no. in quo currit p̄scri.
longi temporis sine titulo. Abbas.

SEBA. SAPI.
a ¶ Pro libero. Vide
Ioan. Fran. baldū.
i trac. p̄scriptio
num. in. iij. parte
quartē partis prin-
cipalis. q. vij.

SEBA. SAPIA.

b ¶ P̄sumitur sci-
re. Hoc tñ nō p̄ce-
dit in eo q fuit ab-
sens, vel fuit infir-
mus vt declarat
Bar. in. l. v. ff. de ac-
quirē. hāre. Alex.
in. l. titius testō. §.
p̄rio. ff. de libe. &
posh.

ZACHARIAS.
c ¶ Liber est. vult
iste inuere q liber-
tatis cōtēplatione
partus sequit vē-
trē quod est spā-
le. casus verō qb
nō sequit vētrem
ponit Bar. in. l. ne-
diutius. C. de agri.
& cēsi. l. vj. idē. l. i.
fi. & ibi Bal. C. de
ser. fug.

ZACHARI.

d ¶ Reuocat in ser-
uitutē. Adde pro
hoc text. in. l. hī. C.
de libe. & eo. lib.
Et qd i legitima-
to an ex talib⁹ cau-
sis possit reduci
ad illegitimitatē?
Vide Ludo. Ro.
sing. suo. ccxxiij.
īcip. Vltimō q̄ri.
& Frā. de cre. sing.
suo. xix. īc. tu scias
q ex oībus causis.
& Moder. in. l. ex
hoc iure. ff. de iust.
& iu. & Iac. rebu.
in. l. nati. C. de de-
cu. lib. x. & in. l. fi-
lios. & ibi in apo.
Cel. ad eum. C. de
muni. & ori.

SVMMARIVM.

1 Matrimoniu cū serua ignoranter cōtractum si postquā liber
sciuit nō cōsensit separatur, & cum alia cōtrahere poterit.
2 Legatus ap̄licus matrimoniales cās in sua prouincia audire po-
test & matrimonium separare in casibus a iure permissis.
3 Matrimonialis causa est dignitatis episcopalis.
4 Legatus in sua prouincia concurret cum episcopo in his quae
pertinent ad dignitatem episcopalem.
5 Carnalis copula non firmat matrimonium contra errorem serui-
lis conditionis.
Punitur quis ingerēdo se actui quem exercere non potest.
6 Allegans ignorantiam seruili conditionis quomodo probet.
Ignorantia p̄sumitur in facto alieno.
Scire quis p̄sumitur id quod communiter alijs innotescit.
7 Serua eo ipso quod matrimonium contrahit de domini volunta-
te & consensu cum libero libera efficitur.

¶ CAP.

III.

D nostram. ¶ Si liber contra-

xit cū ancilla igno-
rāter, ex quo sciuit & non cōsensit separa-
tur matrimoniu & cū alio contrahere po-
terit. sunt duae partes. Secūda ibi: ideoque.
¶ Casus literalis. Quidam miles contraxit cum quadam
muliere, tādē ei opposuit coram cardinali apostolica
sedis legato q esset ancilla. Cardinalis rationibus vtriū-
que partis intellectis eos propter cōditionis errorē ab-
inuicem separauit. lata sententia dicebatur q postq̄ itel-
lexit illam esse ancillā nec consenserat, vnde contrahere
non poterat cum alia sed illam retinere debebat. non ob-
stante sentētia cardinalis. Significatum fuit istud domi-
no Papā. Vnde mandat quibusdam quatenus si constite-
rit q miles ignoranter cōtraxerit cum ancilla, ita q post
quām intellexit conditionem illius nec verbo nec fa-
cto cōsensit in illā, propter quod cardinalis separauit eos
dem, eidem militi dare debeāt liberā facultatē cum alia
contrahēdi. Ber. ¶ No. primō q legatus sedis apostoli-
cae potest in prouincia sibi decreta audire causas matri-
moniales & etiam separare matrimonium in casib⁹ a iu-
re permissis. ¶ Et hoc facit ad limitationē ca. accedenti-
bus. de excē. p̄la. vbi dicitur q audire causas matrimo-
niales est dignitatis episcopalis. & ad idē. c. j. de consan-
gui. & affi. in fi. ¶ Et ex his duobus capitulis potest in-
ferri q legatus in prouincia cōcurrat cū epō etiā i his q
pertinent ad dignitatē epālem. pro hoc. c. j. de offi. leg. &
c. ij. e. ti. l. vj. ¶ No. secūdo q copula carnalis nō firmat
matrimonium cōtra errorē conditionis seruili. Imputā
dū ē em mulieri q nō detexerit cōditionē, & statutū pso-
nae suae. Facit qd habet in. l. ij. C. si ser. vel li. ad decu. alpi.

lib. x. vbi punitur quis ingerendo se actui quem exerce-
re nō pōt non detegendo qualitātē suae personae. & vide
ad hoc qd no. in. c. sciscitatus. s. de rescrip. ¶ Nota. iij. ibi
si constiterit, & c. ar. ¶ q dicēs se ignorasse conditionē mu-
lieris habet p̄bare. sed certē dic, q probat eo ipso q non
probatur cōtrariū: qā in facto alieno nō p̄sumit scientia,
vt in regula p̄sumitur ignorātia. de re. iur. li. vj. facit. l.
verius. ff. de proba. ¶ Quod puto verū, nisi cōditio mu-
lieris esset communiter nota in loco: quia quis p̄sumitur
scire b id quod cōiter alijs innotescit. vt in. c. j. de postu.
p̄la. & xvj. dist. c. quod dicitis. facit. l. late culpe. ff. de ver.
signi. ¶ In glōf. fi. ibi. si verō ab initio. nec obstat si dica-
tur q si matrimonium non teneat propter conditionis
errorem non debet tenere datio libertatis q̄ fugit ex q-
rela matrimonij. nā secūdu Gof. & bene eo ipso q dñs
ancillam tradidit libero incontinenti confertur libertas.
& sic tenet matrimoniū tanq̄ cū libera contractū. ¶ In
fi. gl. idē not. gl. in. c. si quis ingenuus. xxix. qō. ij. & vide
quod not. eadem causa. q. j. in summa.

De natis ex libero ventre.

Rubrica.

¶ Quia error conditionis seruili impedit matrimonium &
ex hoc saepe dubitari contingit vtrum natus ex libero ventre
sit iudicandus seruus vel liber: ideo post rubric. p̄cedentem
congruo ordine ista subiicitur.

SVMMARIVM.

- 1 Natus ex libera vel liberta liber est. 3.
- 2 Consideratur quandoque id quod decet.
Proprie refertur ad honestatem.
- 3 Partus sequitur conditionem matris.
- 4 Filij libertae liberi sunt.
- 5 Instrumentū reprobari pōt per aliud instrumentū dignius.
Testes reprobantur per testes digniores.
- 6 Liber hō qui se vēdi permisit, an & quādo seruus efficiatur?

¶ CAP.

I.

Indecens. ¶ Natus ex libera
est. Et primō ponit gnale dictum, ex
quo casū diffiniri mādāt. ibi. praterea.
¶ Casus literalis. Quādā ecclesia ma-
numisit quādā suā ancillam quae post-
modū filios suscepit: ecclesia volebat eos reuocare in ser-
uitutē: mulier ista accessit ad papā: & ostēdit ei instrumē-
ta manumissionis suae conquerendo de ecclesia quae filios
suos vocabat in seruitutē. sup hoc dicit pa. q indecēs est
vt filij nati ex libera seu liberta ad seruitiū ecclesiae reuo-
cent: vñ p̄cipit vt si ex parte ecclesiae nulla alia documē-
ta ostēdant quae obuiēt instrumētis istius mulieris, com-
pellat iudex ecclesiam ab eius molestatione sine aliqua
retractione: qā durū est vt ecclesia libertatem debeat re-
uocare quae libertatē defendere debet. Bern. ¶ Not. q
quādoq̄ cōsiderat id quod decet. & hoc verbū proprie
refert ad honestatē: vt in. c. magnae. s. de voto. ¶ Tunc
dō no. regulā, q natus ex libero ventre est liber, nec cura-
mus de seruitute paterna. nam respectu libertatis seu ser-
uitutis consideramus conditionē matris: vt no. in. d. c. fi.
de ser. nō or. ¶ Itē no. q filij libertae sunt liberi, nec pos-
sunt p dñm reuocari in seruitutē. ¶ Vltimō not. q in-
strumētū pōt reprobari p aliud instrumentū. nā sicut tes-
tes reprobant p testes digniores: ita instrumenta per in-
strumenta digniora. facit. c. cū Ioannes. de fid. instrum.
& c. licet. de proba. ¶ In glo. j. in fi. Item fallit in eo qui
maior. xx. annis permisit se vendi ad pretium participā-
dum. idē si erat minor si factus maior sciens participa-
uit de pretio. insti. de iu. p̄so. §. penult. & vide quod no.
Ioan. And. in addi. Spec. in ti. de in integ. resti. in. §. ij. post
prim. Item si libertus propter ingratitudinem reuocatur
in seruitutem. d. xij. q. ij. in. c. liberti.

De cognatione

De cognatione spirituali.

Rubrica.

¶ Viso de plurib⁹ impedimētis matrimonij: submittit de impedimento cognationis tam spiritualis q̄ legalis & carnalis: & q̄a cognatio spiritualis inter alias est dignior: ideo tractaturus auctor de triplici cognatione p̄mitit de spirituali. & scias q̄ ipsa cognatio spiritualis propriē oritur quōd ad impediendum & dirimendum matrimonium post contractū ex duob⁹ sacramentis tantū. i. ex sacramento baptismatis & cōfirmationis: vt est tex. in. c. fi. j. eo. titu. lib. vj. Ex catechismo autem qui fit ante baptismū oritur impedimentū sed non dirimit: vt in. c. per catechismum. j. eo. titu. lib. vj. Et propriē catechismus est illa exhortatio seu instructio quæ fit ante baptismū. Nam olim instruebant veniētes ad fidē ante baptismū. Hodie verō propriē appellat catechism⁹ ille actus q̄ fit ante portā p̄ sacerdotē antē q̄ puer admittatur ad ecclesiam ad suscipiendū baptismū. Vnde multi errāt credentes se veros esse cōpatres ex detentione infantis ante ostium ecclesiæ. Nā illa detētio non sufficit saltē ad dirimendū matrimonij post contractū: sed oportet q̄ quis leuet puerū de baptismo. Vnde illa cognatio spiritualis: propriē est quoddam vinculū proueniēs ex eo q̄ quis aliquē baptizauerit, vel cōfirmauerit, seu baptizatum leuauerit: seu tenuerit in baptismo, vel in cōfirmatione seu chrismatione. Et ideo oritur hæc cognatio ex his duobus sacramentis tantū & nō ex alijs: q̄a hæc cognatio spiritualis imitatur naturalē seu carnalē cognationē quātū pōt. Vnde sicut cognatio naturalis oritur per natiuitatē q̄ cōsistit in carne, ita & spiritualis per maturitatē q̄ cōsistit in spū. Nā in sacramento baptismatis q̄s dicit renasci. id est iterū nasci. q̄a primō fuit natus carnaliter, nūc aut spūaliter. vñ in euāgelio. Nisi quis renatus fuerit ex aqua & spūsancto. & ibidē: Oportet vos nasci denuo &c. Chrismatio verō vel confirmatio cōfirmat sacramentum baptismatis. de cōse. di. v. in. c. j. & h. hoc aut nō contingit in alijs sacramētis. Itē scias q̄ ista cognatio spiritualis quandoq̄ appellatur paternitas: quādoq̄ cōpaternitas: & quādoq̄ fraternitas secūdū diuersitatē personarū. nam respectu leuati seu baptizati & leuatis seu baptizantis dicitur cōpaternitas, a con quod est simul: q̄a isti sunt simul parentes baptizati, vnus carnaliter & alius spiritualiter. Respectu leuati seu baptizati filiorum leuatis seu baptizatis appellat fraternitas: quia inter se sunt fratres spiritualiter: nec extēditur ista cognatio ad nepotes: q̄a hoc non reperitur iure cautum. & xx. personas quæ prohibentur ad matrimonij per hanc cognationē spirituale, vide per Io. and. in sua summa super. iij. li. & in gl. c. j. eo. tit. li. vj. vbi aliquos casus vide. ¶ An autē hæc cognatio contrahat per iudēum paganum vel hæreticum baptizantem vel leuantem remitto ad Io. and. in regula ex eo. de reg. iur. li. vj.

SUMMARIUM.

- 1 Filij duorum patrū per quorū neutrum deuentum est ad cōpaternitatē licitē contrahunt, nisi consuetudo repugnet. Filius cōpatris per quē ad cōpaternitatē deuentū fuit non potest contrahere cum filijs alterius patrū. nu. 4.
- 2 Consuetudo an & quādo tollat ius cōmune, vel ab eo tollatur?
- 3 Consuetudo potest inhabilitare personās habiles ad contrahendum matrimonium.
- 4 Persona per quā deuentum est ad cōpaternitatem non potest contrahere matrimonij cū filijs baptizantis seu leuantis siue sint ante siue postea geniti. Baptizatus & filij baptizantis seu leuantis sunt adinuicē fratres spirituales. Baptizans seu leuans potest contrahere matrimonium cum sorore leuati seu baptizati. Pater potest contrahere cum filia spirituali filij sui. Cognatio spiritualis descendit de patre in filium, sed nō ascendit de filio in patrem. ideo filius non potest ducere in vxorē filiam spirituale patris, sed pater potest ducere filiam spirituale filij.

CAP.

I.

Vtrum autem. ¶ Filij duorum patrū per quorū neutrum deuentum est ad cōpaternitatē licitē contrahunt, nisi consuetudo repugnet. Separantur autem si per eorum alte-

rum vel vtrunq̄ cōpaternitas est cōtracta. hoc dicit. cum. c. super eo. j. eo. Primō dubitatio. Secūdō duorum canonum contrariorum inductio. ibi: & licet. Tertiō posterioris approbatio. ibi: vnde. Quartō exceptio ibi: nisi. ¶ Casus literalis. Aliqui contraxerunt adinuicem cōpaternitatem, quærebatur vtrum filij istorum nati ante cōpaternitatem, vel post possunt adinuicem copulari: consultus pa. respon. quōd canones secundū diuersorum locorū cōsuetudines contrarij reperiuntur. primus canō super hoc editus prohibet natos post cōpaternitatem adinuicē copulari: alter canon post editus primū videtur corrigere. in quo dicitur quōd siue ante siue post cōpaternitatem nati sunt simul coniūgi possunt, illa persona excepta qua mediante cōpaternitas contracta fuit: vnde secundū posteriorem canonem debet obseruari, nisi consuetudo ecclesiæ quæ scandalū generaret aliter se habeat. Ber. ¶ Not. primō argu. opti. quōd vbi consuetudo concurret cum iure cōmuni: si ius commune tollitur per contrariam constitutionem tollitur etiam per consequentiā consuetudo, nisi sit talis consuetudo quæ ex omissione generet scandalum: vt hīc not. probatur & singulariter multū cautē sentit glo. in. c. super eo. j. eo. & hoc facit ad quæstionē b diu agitatam in. c. j. de consti. lib. vj. ¶ Secundō not. ex hoc & ex tex. q̄ cōsuetudo potest inhabilitare personās habiles ad contrahendum matrimonium quando est talis q̄ ex eius præteritione generatur scandalum. de quo plenius dicitur in. d. c. super eo. ¶ Vltimō not. q̄ illa persona per quam deuentū est ad cōpaternitatem nō potest contrahere matrimonium cū aliquo de filijs baptizantis seu leuantis: siue sint geniti post cōpaternitatem siue ante. & est ratio. q̄a ad inuicem efficiuntur isti fratres spirituales. Et quod dixi de persona per quā deuentum est ad cōpaternitatem intellige de baptizata seu leuata: sec⁹ in baptizante seu leuante. Nam baptizans seu leuans bene potest cōtrahere cum sorore leuati seu baptizati. Item potest cōtrahere pater cū filia spirituali filij sui. & hoc ideo. q̄a cognatio spiritualis descendit de patre in filium: sed non ascendit de filio in patrem. Vnde (vt vides) filius non potest ducere filiā spirituale patris vt hīc. sed pater bene potest ducere filiam spirituale filij: vt no. in. c. fi. xxx. q. iij. & per glo. in. c. j. eo. tit. lib. vj. ¶ In glo. fi. in fi. & dic de hac materia vt plenius dicitur in. c. super eo. & in. c. sup. his. de cōsanguini. & affinitate.

SUMMARIUM.

- 1 Cōpaternitas scienter vel ignoranter inter coniuges superueniens matrimonium non dissoluit.
- 2 Parentes carnales non debent filios proprios de sacro fonte vel confirmatione leuare. Pater alius debet esse carnalis alius spiritualis. Parentes in casu necessitatis possunt filios baptizare.
- 3 Varij quādo sunt doctores sequēda est opinio a quior & rationabilior, si verō vtraque est rationalis, sequēdū est plurimorū iudiciū quod non sequitur in matrimonio separando.
- 4 Cōpaternitas non contrahitur nisi animo & certa scientia præcedentibus. Leuans in baptismo filiū vnus quem credit alterius an contrahat cōpaternitatem?
- 5 Maritus & vxor si efficiuntur cōpatres spirituales, per talem cōpaternitatē nō dissoluitur matrimonium, & tenentur debitum reddere & exigere. sed distinguitur & est varia opinio duorum. Fraus & dolus non debent alicui patrocinari.

CAP.

II.

Sivir vel mulier. ¶ Cōpaternitas scienter vel ignoranter inter coniuges superueniens coniugium non dissoluit. Communis diuisio. Secunda ibi: consultationi. Et ibi

EEE

SEBASAPI.

a ¶ Consuetudo. Vi de Feli. i. c. ius generale. j. di. Alex. in consil. cxxvij. inci. viso testamento. in primo volu. Iaso. in. l. præscriptione. C. si cōtra ius vel vtili. pub. Andr. ficulum in consil. lxxvj. inci. illud in medium referam. col. iij. iij. volu.

b ¶ Ad quæstionē late per Imo. Bar. & Alexā. in. l. j. in principi. ff. ad. l. falc. per Bart. Bal. in. l. ista stipulatio. ff. de verb. obli.

Panormi. super quarto.

primò recitat canonum antiquorum contrarietate. Secundo alteram partem approbat. & rationem addit: ibi *ideo*. ¶ Casus literalis. Aliquis vel aliqua filium suum scienter vel ignoranter de sacro fonte suscepit: quærif an propter hoc debeât separari? Respò. Papa. q̄ in quibudâ canonibus gñaliter statutū est vt debeât separari. alij aliter & melius statuerunt. vnde dicit Alexā. siue ex ignorantia siue ex malitia hoc fecerūt nō sunt separadi: quia ignorātia eos nō excusat: & ex malitia cōmodū habere nō debēt. Ber. ¶ Not. primò q̄ parentes carnales nō debēt filios proprios de sacro fonte vel cōfirmatiōe leuare. Alius enim debet esse pater carnalis & ali⁹ spiritalis: instante tñ necessitate licitè parētes baptizant filios: vt in. c. ad limina. xxx. q. j. nec ex hoc oritur aliquod impedimētū inter eos qui instāte necessitate fecerunt. ¶ Secūdo no. ibi: *humanus*. q̄ vbi doc. in aliquo articulo sunt varij sequēda est opin. humanior. i. rationabilior & æquior. Si verò vtrāq̄ opi. est rationabilis: sequēdū est plurimorū iudiciū secūdū Hosti. & bene. ad hoc allegat bo. tex. in simili. xix. distin. c. in canonicis. Et circa hoc dat Host. notabilē regulā. dicēs q̄ vbi doc. & magistri per suas gl. matrimoniū separāt, nec assignāt casum in iure expressum, si reperitur vnus doctor vel magister matrimoniū sustinēs, tūc illius opi. est sequēda. Ex hoc videt singulariter velle Hosti. q̄ vbi agitur de matrimonio sustinēdo sing. opi. est pferēda cōmuni. q̄ bene notabis: nisi (vt dixi) cōmunis opi. haberet quasi tex. pro se. ¶ Tercio ibi: *ignorantia*. arg. opti. q̄ ad compaternitatē cōtrahēdā requiritur animus & certa sciētia. ex quo pōt inferri q̄ si quis credēs tenere filiū vnus tenuit filiū alterius nō efficit ille pater spiritalis baptizati saltē ad dirimēdū matrimoniū post cōtractū: circa quod trāsatis potest dubitari. & dicā in simili quēstione in. c. veniēs j. eo. ¶ Vltimò habes ex text. casum in quo maritus & vxor sunt compadres spūales, nec per talē cōpaternitatē dissoluitur matrimoniū: redditur in litera. q̄ si ignoranter fecerūt puta q̄ instante multitudine paruulorū credēs suscipere filiū alterius & suscepit propriū, ignorātia habet eos excusare. si fecit sciēter & dolosē vt separareē matrimoniū dolus nō debet eis patrocinari. ¶ In glo. in ver. *debitū*. in fi. videt gl. recedere à pcedēti dicto & tenere q̄ siue ignorāter siue scienter cōpaternitas inter cōiuges sit cōtracta pōt quilibet debitum exigere. Gof. & Vin. distingūt q̄ aut alter solus fuerit sciēs, & ille priuatur facultate exigendi: aut vterq̄: & tunc fit cōpēsatio. vnde quilibet habebit facultatē exigendi: facit. c. penul. & vlt. j. de adul. & l. si ambo. ff. de cōpē. hęc opi. mihi non placet. q̄ cōpēsatio fit vbi agit de vtilitate & cōmodo delinquētū. & sic loquunt iura superi⁹ alleg. sed in casu nostro priuatio eligēdi debitum nō fit ad vtilitatem alterius: sed ob reuerētiā cognationis spūalis: & sic vnus delictū aliū non excusat. Hostiē. finaliter tenet q̄ data scientia vtriusq̄ neuter poterit exigere nec subtrahere, quasi dicat nō debet quis exigere. si tñ exigit tenet alter reddere debitum. Tu de hoc vide gl. satis latā. in. c. nosse. xxx. q. j. quē cōcludit q̄ sciēter hoc attentās est priuatus facultate exigendi debitū. & mihi satis placet ista opi. primò p tex. i. c. de eo. xxx. q. j. vbi dicit q̄ talis mortua cōiuge debet remanere sine spe coniugij. ecce ergo q̄ quātū in se est priuati exercitio matrimoniali. Itē adduco rationē huius tex. nā sustinēt hoc cōiugiū ne fraus doloso patrocinet: sed quò ad priuandum istū iure suo fraus isti non patrocinatur: sed potius obest. vnde litera in hac ratione habuit solum respectum vt coniugiū nō separaretur ex toto. fateor q̄ litera pcedens innuit cōtrariū dū dicit. *nec alter alteri debet debitum subtrahere*: sed intelligo quòd sciens non debet ignorati debitum subtrahere: vel intelligi indistinctē respectu ignoratium. nec ob. si dicat christum excepisse solam causam forni-

cationis: vt in. c. ij. s. de coniu. lepro. quia (vt dicit gl. notanter in. d. c. nosse) illud est verum quò ad repellendum vxorem à domo propria & à curia sua: sed quò ad debitum subtrahendum multi casus inueniuntur citra fornicationem.

SVMMARIVM.

- 1 Filij duorū compatrum per quorum neutrum deuentum est ad compaternitatem adinuicem matrimonium contrahere possunt, consuetudo tamen contraria seruanda est.
- 2 Compaternitas potest dupliciter esse inter aliquos, vt si ego tenui filium tuum in baptismo tu licitè potes tenere filium meum, & per vtrūque istorum compaternitas contrahitur.
- 3 Filij leuantis & baptizantis nulla ratione possunt inter se matrimonium contrahere.
- 4 Consuetudo loci quò ad compaternitatem & matrimonium quando sit seruanda?
- 5 Consuetudo an valeat habilitandi vel inhabilitandi aliquos ad matrimonium?
- 6 Consuetudo an possit tollere impedimētum publicæ honestatis?

CAP.

III.

Super eo. ¶ Summatum est. s. c. j. sed specialius attingēdo mentē. c. hoc intendit. Filij duorū cōpatrum per quorum neutrum deuentū est ad compaternitatē licitè inuicem contrahunt matrimonium: si tamē subest cōsuetudo impediēs & dirimens talia matrimonia seruanda est loci consuetudo. h. d. secūdū intellectū magis communē primò ponitur q̄ si. secūdo ibi: *respondemus*. distinguens responsio. & secūdum membrum ibi: *ceterum*. ¶ Casus literalis. Aliqui sunt cōpatres: quēritur vtrū filij istorū possunt adinuicem contrahere matrimonium. Rñ. q̄ si tales sunt p quorū alterū vel vtrūq̄ parētes ad cōpaternitatē peruenerunt coniūgi non possunt, & si coniuncti sunt debent separari: si verò per neutrum filiorū illorū cōpaternitas contracta fuit de his cōsuetudo metropolitane ecclesiæ seruari debet, & aliarū ecclesiarum circūpositarum, & ita videlicet q̄ si consuetudo metropolitana ecclesiæ habet inter eos matrimoniū non fieri factum firmitatem habere, & iste episcopus in sua ecclesia idē obseruet. verumtamen si de cōsuetudine habeatur vt talia matrimonia permittantur ex quo contracta sunt ipse episcopus illud in sua ecclesia dissimulare poterit: ita q̄ nec cōtradecere nec consentire videatur: q̄ sicut graue est super his cōtēnere consuetudinē circūpositarum ecclesiarū ita grauius videtur propter talem consuetudinē huiusmodi coniugis præstet assensum cū posset ab alijs in exemplū assumi. Bern. ¶ Tercio ibi: *alterū vel vtrūque*. q̄ compaternitas pōt dupliciter esse inter aliquos: vt puta quia quilibet suscepit filium alteri⁹ de sacro fonte. Ex quo no. q̄ si ego tenui filium tuum in baptismo: tu licitè potes tenere filium meum. & tunc per vtrūq̄ istorum filiorum compaternitas est inter eos contracta. pridie de facto super hoc fui interrogatus & nonnulli parum intelligentes responderūt oppositum. ¶ Secūdo no. ibi: *nulla ratione sustineas*. q̄ inter filios leuantis & baptizantis nulla ratione pōt consistere matrimonium. ¶ Ex quo inferi secūdū Hostiē. & bene q̄ etiā cōsuetudo nō valet in cōtrariū: pro hoc facit tex. in. c. q̄ super his. j. de consan. & affi. ¶ Tercio q̄ circa facultatem contrahendi matrimoniū multū attēdenda est loci consuetudo. ¶ Oppo. contra text. videtur enim implicare contradictionem & absurditatem in multis. Nam primò præsupponit q̄ propter consuetudinem possit separari matrimoniū inter habiles cōtractū. quod est contra. c. fin. de consue. vbi patet q̄ consuetudo non præiudicat legi diuinę qua cauetur q̄ cōiuncti matrimonialiter per hominem separari non possunt. xxxij. q. ij. c. quos deus cōiunxit & c. Itē inter filios duorū cōpatrū per quorum

- a Plurimorum. l. j. versi. & fanē. ibi crebrior apud veteres opi. est. ff. de offi. q̄lt. & ibi Bal. in. c. nouimus. ibi à pluribus approbata. j. de ver. sig. & ibi Ant. p mod. in. l. si idē. ff. de iur. om. iud. & in. l. ij. ff. de iureiur.
- b SEBASAPI. ¶ Est sequenda. Hoc dictū sequit Feli. in. c. canonū statuta. co. pe. ver. tertio limita. s. de cōsti. & in. c. j. col. ij. s. vt lite nō contestata.
- c Preferenda cōi. sequitur hoc Ioā. and. Cardi. flo. & limitāt quādo illa opi. pōt pbari ali qua p̄babili rōne bene facit tex. i. l. j. s. sed neq̄ ex multitudine. C. de veteri iure enu. ZACHARI. ¶ Adde qd̄ not. in apost. ad istū in. c. prudētiā. nu. 4. & in apost. in ver. inc̄. plures. s. de off. deleg. vbi amplio qd̄ hic dicit. ZACHARI.
- d Pōt consistere matrimoniū. Adde hoc esse verū si modo per illorū alterū ad compaternitatē deuentū est. vt not. Bar. in. l. si quis alumnā. C. de nup. & doc. in. c. j. s. e. imò etiā matrimoniū iam contractū dirimit vt not. Io. an. in. c. consanguinei. s. de iudi.

per quorū neutrum deuentum est ad cōpaternitatē licitē matrimonia cōtrahunt vt. s. e. c. j. & tamē text. hīc in ver. *verū*. dicit q̄ episcopus nō debet approbare talia matrimonia etiam si cōsuetudo habeat vt permittant: nā si citra consuetudinē pōt inter eos matrimoniū consistere: ergo fortius cōsuetudine cōcurrente. So. metu huius cōtrarij. ex his quā scribunt hīc per glo. & doct. possunt elici quatuor intellectus ad tex. Primus intellectus. vt principū text. loquā in filiis duorū compatrū per quorū alterū vel utrūq̄ cōtracta est cōpaternitas. & inter istos nō pōt esse matrimoniū, etiam si consuetudo hoc habeat. vt. s. dixi. & iste casus est planus. ver. *cāterū*. intelligat q̄n per istos filios nō est deuentum ad cōpaternitatē: & tunc debet attendi loci cōsuetudo. Non tñ hāc consuetudo est tantē efficacīe vt dirimat matrimoniū post cōtractū: licet possit illud impedire. sicut in simili dicimus in vōto simplici qd̄ impedit: sed nō dirimit. vt in. c. rursus. q. cle. vel vō. ver. *itaque*. nō cōtinuat ad ver. immediatē pcedētē: sed ad principū. c. vt sic loquā de filiis p̄ quorū alterū deuentū est ad cōpaternitatē: & disponit q̄ debet separari si hoc habeat cōsuetudo. verfi. *verū*. loquit de eisdē, & disponit q̄ si cōsuetudo habet q̄ possint coniūgi debet ep̄s dissimulare: nō aut p̄bere assensum, ne de alijs materia sic cōtrahēdi: & hunc intellectū quorūdā recitat gl. mag. Sed certē iste intellectus nō cōgruit literā: nec iuri: q̄a ver. *itaque*. venit aduersatiuē ad ver. *cāterū*. & sic debet intelligi de filiis per quorū neutrum deuentū est ad cōpaternitatē. Itē secundū istū intellectū sequeret q̄ valeret cōsuetudo vt fratres spirituales inter se contraherēt matrimoniū cōtra principū. c. vbi dicit. *nulla ratione sustineas*. Secundus intellectus est vt principū & ver. *verum*. intelligantur modo p̄dicto. sed verfi. *itaque*. intelligit de separatione quō ad tēpus: nō autē in perpetuū, quasi valeat cōsuetudo impediens matrimoniū & dirimens ad tēpus nō aut in perpetuum. ex quo per neutrum istorum fuit deuentum ad cōpaternitatē, & sic cessaret ar. s. formatum. & hunc intellectū senserunt Inno. & quidā alij. Tertiū intellectū ponit Host. vt principū & ver. *verū*. intelligant vt. s. ver. verō. *itaque*. referat ad. s. *cāterū*. & sic loquit de filiis per quorū neutrum deuentū est ad cōpaternitatē: vt si consuetudo habet inter eos nō posse consistere matrimoniū q̄ debet tunc seruari cōsuetudo. nā talis cōsuetudo approbata hīc per papā pōt inducere nouum impedimētū. Nā sicut ipse papa hoc potuisset per suā cōstitutionē. ita & cōsuetudo debet hoc posse ex quo habet consensum papē. Et sic mirat de his q̄ volūt fateri hāc consuetudinē posse dirimere matrimoniū. ver. *verū*. intelligit secundū eū q̄n cōsuetudo vicinarum ecclesiarū habet vt coniugia permittant inter istos per quorū neutrum deuentum est ad cōpaternitatē: sed cōsuetudo p̄pria loci habet contrariū. tunc enim ep̄s nō debet expressē reprobare illa matrimonia, ne scandalizet vicinas. nec expressē approbare, ne veniat cōtra cōsuetudinē propriā. & ideo dicit tex. q̄ debet dissimulare, & tollit contrariū. c. j. nā p̄cedit vbi nulla subest cōsuetudo in contrariū. Hāc lec. est satis bona quō ad ver. *itaque*. sed ad ver. *verū* diuinat, q̄a i eo non dicit q̄ locus p̄p̄rius habeat contrariā consuetudinē. Ideo retento intellectu Host. ad ver. *itaque*. dic & quartū ad ver. *verū*. q̄ loquit q̄n consuetudo habet vt inter istos filios duorū cōpatrū per quorū neutrum cōtracta est cōpaternitas impediāt matrimoniū. sed non q̄ dirimat. & pro hoc tex. ibi. *coniugia permittantur*. in quo casu ex quo cōsuetudo impedit licet nō dirimat, nō debet ep̄s etiā ex post facto approbare tale matrimoniū: ne det alijs materiam cōtrahēdi cōtra cōsuetudinē: sed debet dissimulare, puta vtendo verbis disp̄satiuis: vel trāseūdo conuētib⁹ oculis. & hūc intellectū sentit gl. mag. in fi. Et tacitē do. Ant. & mihi satis placet. q̄a minus per hūc intellectū violat litera q̄ per alios. Conclude ergo q̄ inter filios duorū cōpatrū p̄ quorū alterū vel utrūq̄ cōtracta est cōpaternitas non pōt matrimoniū consistere, & si de facto fuerit contractū debet separari nulla consuetudine contraria opitulāte: & sic intellige p̄ric. c. vsq̄ ad. s. *cāterū*. Si verō per neutrum istorum deuentum est ad cōpaternitatem: si nulla subest consuetudo circa hoc, p̄nt libere matrimonia ad inuicē contrahere vt in. s. *cāterū*. & clarius. in. c. j. s. e. Si verō consuetudo disponit vt permittant matrimonia tunc fortius p̄nt contrahere, cū consuetudo concurrat cū iure cōi. Si verō consuetudo disponit op-

positū. & tunc aduerte: aut habet cōsuetudo vt matrimoniū penitus inter istos nō cōtrahat. & q̄ de facto p̄sumptū separet. & tūc serua cōsuetudinē si est talis q̄ ex eius prateritione generet scandalū. q̄a sic loquit. c. j. in fi. s. eo. & ita intellige ver. *itaque*. Nec ob. contrariū supra formatū: q̄a vbi subest talis consuetudo inhabilitans maximē approbata per papā vt hīc, nō pōt dici q̄ isti cōtrauenientes sint à Deo coniuncti: & sic cessat illud argu. quos deus coniunxit. Aut habet cōsuetudo: vt inter istos per quorū neutrum & c. impediāt matrimoniū: sed nō dirimat: & tūc serua ver. *verū*. ¶ Et ex his potes decidere aliā q̄stionē: nūquid valeat consuetudo circa facultatē inhabilitādi aliquos ad matrimoniū. & dic clarius q̄ aut cōsuetudo habilitat aliās inhabiles per ius canonicū. puta vt i tertio gradu possit matrimoniū cōtrahi: vel vt frater possit cōtrahere cū sorore spirituali. & nō valet consuetudo: vt videt hīc in tex. inducēdo: vt s. iuncto. c. qd̄ super his. de consan. & affi. & vtrobiq̄ hoc tenet Host. quasi cōsuetudo nō sit rōnabilis, cū sit cōtra omnē honestatem.

¶ Ex quo infero cōsuetudinē à papa nō approbatā nō posse tollere impedimētū publice honestatis: q̄a nō valet cōsuetudo cōtra honestatē ecclīe: vt i. c. cū decorē. de vi. & hone. cleri. Aut cōsuetudo inhabilitat aliās habiles vt in filiis duorū cōpatrū p̄ quorū neutrum & c. & tūc aut habet solū cōsuetudo vt impediāt & nō vt dirimat. & valet. arg. hīc in ver. *itaque*. & ver. *cāterū*. facit. c. cū olim. de cle. coniu. Aut habet vt dissoluāt coniugiū. & sic ad tps valet. vt voluit hīc Inn. nā peccauerūt cōtrahēdo cōtra cōsuetudinē p̄rie. xxx. q. v. c. aliter. Aut habet vt dissoluāt in ppetuū. & si est approbata p̄ papā saltē tacitē valet. vt p̄bat hīc secūdū lec. Ho. Aut nō apparet de approbatione papē & videt velle Host. consuetudinē non valere: dicit em̄ casum hui⁹. c. nō extēdēdū, sed ego putarē oppositū vbi cū cōsuetudine concurrat scandalū. q̄a sicut papa pōt ius diuinū interpretari & augere ac diminuire. vt no. Inn. i. c. q̄n ecclesiarū. de consti. ita & consuetudo. vt no. idē Inn. i. c. fi. de consue. Itē video q̄ consuetudo q̄ generat scandalū inhabilitat quē ad matrimoniū spūale. vt no. in d. c. cū olim. de cle. coniu. ergo pari ratiōe debet posse inhabilitare ad matrimoniū carnale. & per hoc habes declaratā etiā gl. hui⁹. c. & notabis sing. gl. mag. in medio: q̄a nescio alibi vnum dictū qd̄ sentit. dicit em̄ q̄ si in aliquo loco esset hodie consuetudo vt i quito gradu non possit contrahi matrimoniū, ex contractu generaret scandalū q̄ nō valeret matrimonium, licet. c. non debet. de cōsan. & affi. hoc permittat. & potest esse duplex ratio: q̄a hāc consuetudo concurrat cum iure antiquo, nec cēset sublata per ius nouum ex quo non reprobāt p̄ illud ius & concurrat secū scandalū. & hāc rationē sentit gl. Secunda ratio colligit ex his q̄ p̄dixi. quia consuetudo continēs in se scandalum ex prateritione potest inhabilitare aliās habiles: sed vbi à principio nullū fuisset impedimentum, solum scandalum superueniens non posset dissoluere matrimonium. vt dicit ista glo. quā notabis. quia propter scandalum non est recedendum à veri-

SEBA. S API.
¶ Aliam q̄onem. Vide ad hāc quē scribit Petrus rauenas in cōclusionib⁹ cōsuetudinis col. xj. quē refert do. meus do. Ro. chus Curtius in repe. c. fi. colū. vj. ver. infertur etiā s. de consuetu.

Panormi. super quarto.

EB A. SAPI.
¶ Connubiū. Con
nubium vocat qñ
matrimonium est
cōtractū sine spe
prolis: vt per Fel.
in. c. cū sit genera
e. col. ix. ver. de
mū scio. s. de foro
competen.

b ¶ In concubina.
sequit hic Ioā. an.
qd̄ intellige pce
dere qñ concubi
na vel concubina
rius leuaret. secus
si compaternitas
contrahatur ex eo
quia filius alicui⁹
concubinae sit le
uat⁹ de sacro fon
te: q̄a tunc compa
ternitas extende
retur tam ad cōcu
binā quā ad cōcu
binariū. c. si vir. de
cognitione spi. &
ibi gl. sanct⁹ Tho.
iij. disti. arti. xxij.
tenet q̄ cōtra dā
cōpaternitas. Seq
tur Bar. in sua pi
sanella i verbo im
pedimentū. cōis
opinio est in con
trariū. nec obstat
q̄ affinitas contra
hatur per fornica
tionē: q̄a affinitas
cū sit vinculū cor
porale pōt acqui
ri per illicita opa.
non sic compater
nitas quā est vin
culū spirituale.

SEBA. SAPI.
c ¶ Esse compatres.
Vide pulchrē per
do. Christophorū
porcū i. s. fi. insti.
de gradibus.

d ¶ Dictione vix.
Vide gl. in. l. si he
res institut⁹. ff. ad
l. fal. & in. l. si iure.
& ibi per Bart. &
Dy. ff. deleg. iij. p
glos. in proce. cle.
Cerne⁹ cōsi. cxcj.
in litera .a. in an
tiquis. in. iij. volu.

tate iuris diuini: vt in. c. ij. de ope. no. nunti.
& in regula qui scandalizauerit j. de reg. iur.

SVMMARIVM.

1 Inter patrem baptizati & uxorem leuantis prius
ab eo cognitam contrahitur compaternitas effi
cax ad matrimonium dirimendum.

2 Verbum suscepit: tenet: leuauit aliquem de sacro
fonte idem operantur.

3 Compaternitas an possit per procuratorē cōtrahi?

4 Compaternitas siue actus spiritualis cōmunicatur
per coniugem coniugi. nu. 6.

Compaternitas contracta per virum extēditur ad
eius uxorem iam cognitam. 6.

5 Connubiū etiā dicitur matrimonium consummatū.

6 Vxor non cognita non efficitur commater leuantis
vel baptizantis.

Cognatio spiritualis an extendatur ad filios illegi
gitimos.

7 Cōcubina an efficiat cōmater parētib⁹ baptizati?

8 Compatres an efficiantur illi duo vel plures qui si
mul aliquem tenent in baptismo? dic quod non,
& tales possunt contrahere.

Maritus & vxor an possint simul aliquem de sa
cro fonte leuare?

9 Personae cum quibus oritur spiritualis cognatio
sunt viginti.

CAP.

IIII.

Artinus. ¶ Inter pa
tri & uxorem leuātis prius ab
eo cognitā contrahit compa
ternitas efficax ad matrimo
nium dirimēdum. & duo facit. primō ponit
questionem. secūdō eius solutionem ibi: nos.

¶ Casus literalis. M. cōtraxit matrimo. cum
berta: & lotharius filium martini & berta de
sacro fonte leuauit, tādē lotharius & berta
mortui sunt: & M. contraxit cum theberga:
querit vtrū tale matrimonium teneat? respō.
q̄ cū vir & vxor per connubium vna caro
efficiant: patet q̄ theberga non pōt esse vxor
martini qui fuit compater lotharij cum quo
theberga vna caro noscitur extitisse. Ber.

¶ ¶ No. j. ibi: suscepit. q̄ patrinus dicit bap
tizaptum suscepisse de sacro fonte: alibi di
cit q̄ eū tenet vt j. c. se. alibi dicit eū leuare de
sacro fonte. vt j. eo. c. veniēs. quādoq̄ dicitur
eum sustinere, vel p̄prijs manib⁹ tenere. xxx.
q. j. c. de his. & c. ad limina. ¶ ¶ Et faciunt ad
quāstionē nunquid per procuratorē possit
contrahi ista cognatio spūalis cū hāc verba
denotēt actum proprium & personale ipsi⁹
patrini: de quo dicam latius j. eo. c. veniēs. ¶

¶ ¶ Secūdō not. q̄ coniunx cōicat coniugi
actus spūales. nā (vt hīc vides) si maritus con
trahit cōpaternitatē extendit hāc cognatio
ad vxorē q̄ effecta est vna caro cum marito
tēpore compaternitatis. ¶ ¶ No. ibi. connu
biū. a q̄ appellatione connubij qñq̄ compre
hendit matrimoniu carnali copula consum
matū. ¶ ¶ In glo. fi. in fi. no. hāc gl. q̄ in effectu
vult q̄ cognatio spiritualis cōtracta per ma
ritū extēdatur ad vxorē prius cognitā: secus
si non erat cognita: & hoc ideo. q̄a (vt p̄dixi)
maritus cōmunicat vxori actiones spiritua
les. non autem passiones. vnde si filius mariti
ex alia muliere baptizatur, vxor ipsius etiam.
cognita non efficitur commater leuantis vel
baptizantis: vt no. xxx. q. iij. c. si quis ex vno

coniugio. & per glo. in. c. j. j. eo. lib. vj. An autē ita cognatio exten
dat ad filium illegitimu illius leuātis seu baptizātis: Doc. q̄ sic: &
videt tex. i. c. f. j. e. & xxx. q. iij. in summa. ¶ ¶ Sed querit nunquid

b dispositio huius tex. habeat locū in cōcubina. pone exemplum.
habens concubinam leuauit puerū de sacro fonte: nunquid cōcu
bina efficiatur cōmater parentibus baptizati sicut hīc dicimus in

vxore? glo. hoc examinat in. d. c. si quis ex vno. & nihil concludit.
sed ibi Arch. & Io. an. j. e. in. c. j. li. vj. tenet q̄ nō. & hoc habet com
munis opi. ne ipsa cognatio spiritualis extendat ad illicitū & for
nicariū coitū quod no. ¶ ¶ Vltius quero post Inn. de quāstioe

quotidiana. pone quod duo vel plures tenent aliquem in baptis
mo. nunquid isti inter se efficiantur cōpatres: Innoc. & bene dicit
quod non. vnde possunt adinuicē contrahere matri. nā quēadmo
dum cōpatres carnales vt concubinarij & concubina non pro
hibentur ad contrahendum matrimonium: vt in. c. tanta vis. qui

8 fil. sint legi. ita & isti qui sunt compatres spirituales respectu bap
tizati non debent prohiberi ad contrahendū matrimonium. &
pro hoc facit tex. & ibi gl. in. c. fi. xxx. q. iij. vbi dicitur q̄ maritus
& vxor nō debent aliquē simul de sacro fonte leuare, ne infame
de facto matrimoniū: nā vulgares existimant illos esse cōpatres. c

c ¶ Et vt habeas materiā huius cognatiōis spūalis: ¶ scias q̄. xx. per
sonae prohiberi possunt ex hac cognatione spirituali, quinq̄ ex
persona leuantis in baptismo. & quinq̄ ex persona baptizantis:
quinq̄ ex persona confirmantis. & aliae quinq̄ ex persona leuātis
& confirmātis. & si cognoueris quinq̄ ex p̄dictis habebis aliquos
casus notos: q̄a sunt oīo similes. primō enim contrahitur hīc co
gnatio inter leuātē & baptizantē. secūdō inter leuātē & pa
rentes baptizati. tertiō inter baptizatū & filios leuantis. quartō
inter baptizatum & vxorem leuantis prius cognitā. quinto inter
parentes baptizati & vxorē leuātis prius cognitā vt hīc. Eosdem
casus repetas respectu confirmantis & respectu baptizātis & re
spectu tenentis in confirmatione. hoc probatur in. c. j. eo. titu. lib.

vj. & per totum istum titu.

SVMMARIVM.

1 Compaternitas per catechismum contracta impedit matrimonium con
trahendum sed non dirimit contractum. s.

2 Consanguinei cōiugū possunt impedire matrimoniū ratione impedimenti.

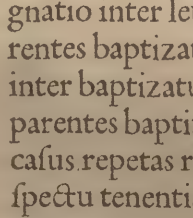
3 Vix quid significat?

4 Pœnitentia imponitur propter solam affectionem delinquendi, licet affe
ctio non habuerit effectum.

5 Plures debent interuenire compatres in catechismo, baptismo, & confir
matione. & omnes debent puerum tenere: sed si fiat contrarium, non
vitatur actus, & cognatio spiritualis cum omnibus contrahitur.

CAP.

V.

Contra. ¶ Compaternitas per catechis
mum contracta impedit ma
trimoniū cōtrahendū, sed contractū non dirimit.
Duo facit. Primō ponit casum. Secūdō ibi. verum
diffiniēdū cōmittit: & in cōmissione prius expri
mit diffinitionis causam vsq̄ ibi: ideoque. ¶ Casus literalis. Qui
dam. P. nomine contraxit matrimonium cū. A. muliere. tandē cō
sanguinei eiusdē. A. contra ma. obiecerūt q̄ illa non poterat esse
vxor ipsius eō q̄ eadē tenuit filiū cōcubine ipsius. P. in primo pa
bulo sacraati salis. Iudex dubitauit quid iuris esset. Consultus Pa.
rñ. q̄ si constaret vera esse p̄dicta, matrimonium contractum
non dissoluet: quā res vix p̄beret impedimentum ma. contra
hendo: vnde mandat quatenus p̄fato. P. iudex iniungat vt di
ctam. A. sicut vxorem pertractet, siue hoc factum fuerit ante cō
tractum matri. siue post: sed si fraudulenter hoc fecit causa matri
monij separadi pœnitentiam inde accipiat matrimonio in sua fir
mitate durate. Ber. ¶ ¶ No. j. q̄ etiam cōsanguinei coniugū pos
sunt impedire matrimoniū ratione impedimēti. ad hoc. c. videf.

3 qui ma. accu. pos. ¶ ¶ Not. de dictione vix d̄ nam qd̄ vix fit tñ fit.

d Illud enim dicitur vix fieri quod fieri potest: licet cum difficultate
vt clarius probatur in. c. per catechismū j. eo. tit. li. vj. ¶ ¶ Vltimō
no. q̄ pœnitentia imponitur propter solam affectionem delin
quendi: licet affectio nō habuerit effectum. pro hoc. c. si cui. & c.
si p̄pterea. de pœni. di. j. ¶ ¶ In glo. fi. in fi. hodie cessat dispositio
huius gl. per. c. ij. eo. tit. li. vj. vbi dicit q̄ compaternitas contracta
in catechismo

in catechismo impedit matrimonium sed non dirimit. ideo tex. hic dicitur quod vir contrahendo matrimonium impedimentum affert. Et scias quod cessante necessitate honestum est ut in catechismo & confirmatione interueniat singuli patrini: non autem debet vnus & idem in omnibus his puerum tenere: tamen si de facto fieret contrarium, actus tenet. de quo videbo. tex. in c. in catechismo. de conse. dist. iij. & de iure vnus debet tenere vnum baptizatum, seu christum adu. si plures tamen interesserint, cum omnibus contrahit hanc cognationem spirituales ut probatur in c. non plures. de conse. dist. iij. & melius in c. si. eo. li. vj.

SUMMARIUM.

- 1 Inter patrem baptizati & leuantem seu tenentem baptizatum oritur cognatio spiritualis impediens & dirimens matrimonium.
- 2 Inter compatrem & comatrem oritur cognatio impediens & dirimens matrimonium.
- 3 Mulier effici potest mater spiritualis sed non legalis. Mulier adoptare non potest nec arrogare.
- 4 Cognatio spiritualis an possit per procuratorem contrahi? Cognatio legalis an possit per procuratorem contrahi? Procurator qui pro alio in baptismo interuenit, an pro se cognationem spirituales acquirat?
- 5 Vniuersitas an possit compaternitatem contrahere?

CAP.

VI.

- V**eniens. Inter patrem baptizati & leuantem seu tenentem baptizatum contrahitur cognatio spiritualis valida ad impediendum & dirimendum matrimonium post contractum. ¶ Casus literalis. Quidam anglus. E. noie contraxit matrimonium cum H. muliere dicebat quod dicta mulier susceperat filium predicti. E. viri sui de sacro fonte: querebatur an propter hoc debeat separari ab ipso: mandat pa. quatenus si constiterit dicta. H. filium viri sui ante contractum matrimonium de sacro fonte leuasse separentur omnino: secus si esset post matrimonium. Ber. ¶ Not. quod matrimonium non potest consistere inter compatrem & commatrem. & si de facto fuerit contractum debet separari: hanc ergo cognatio spiritualis non solum impedit: sed etiam dirimit matrimonium post contractum seu contrahendum. ¶ Secundum not. mulierem posse effici matrem spirituales. & ex hoc habes vnam differentiam inter cognationem spirituales & legalem. nam mulier non potest adoptare: ut in §. fecmina. instit. de adop. tamen potest in baptismo puerum tenere & acquirere filiationem spirituales. Et ratio diuersitatis potest esse. quia per istam cognationem spirituales filius non transit in potestatem patris spirituales: sed per arrogationem filius transit in potestatem arrogatoris: sed quia fecmina non potest habere filium in potestate, ideo arrogare non potest. quare ratio cessat in precedenti casu. ¶ Et hanc faciunt ad questionem quotidianam & satis utilem: nunquid per procuratorem possit contrahi ista cognatio spiritualis. & videtur quod non nam quemadmodum non potest contrahi legalis vel cardinalis per procuratorem. l. neque. l. post mortem §. si. ff. de adop. ita nec ista spiritualis. Tres enim sunt cognationes, vna carnalis: alia legalis: alia spiritualis. & istae duae ultimae imitantur carnalem in quantum possunt: ut in d. §. si. sicut ergo duae primae non possunt contrahi per procuratorem: ita nec ista ultima. Contrariam opinionem disputando tenuit. Marfi. doc. Io. an. quia regulariter quisque actus potest explicari per procuratorem, nisi expresse sit prohibitus a iure. in l. §. rursus. ff. de procu. & in regula potest quis per alium. de regu. iur. lib. vj. sed nullibi specialiter hoc prohibetur ergo & c. Ioan. andr. plenè hanc questionem disputauit in d. regula potest quis. ubi recitatis opinionibus concludit op-

positum. Et fundamentum suum principale est in §. & de his. & c. ad limina. xxx. q. j. ubi videtur requiri actus corporalis. Idem tenet Archi. in c. j. eo. titu. li. vj. per c. j. & c. oes. xxx. q. j. & vide per Federi. consi. xv. Præceptor meus do. Cardi. sequitur opinio do. Marfi. & ad iura alleg. per Ioan. an. & Archi. respondet quod loquuntur quando quis per se vult contrahere istam cognationem spirituales, quo casu non sufficit sola presentia, nisi puerum per se sustentet seu eum tangat tempore sacramenti. do. Ant. hic nihil eligit. unde ante factum seruanda esset opinio. Io. andr. ut non admittatur quis per procuratorem: sed post factum placet mihi opinio contraria. nam iura solum requirunt leuantem ut respondeat pro puero & obliget se apud deum: unde constituitur fideiussor pro eo apud deum. de quo videbo. tex. in c. vos ante omnia. de conse. dist. iij. hanc autem obligatio debet posse contrahi per procuratorem, cum non eligatur industria personarum: nec agitur de magno facto hic. Item quia multa fieri per procuratorem prohibentur, facta tamen tenent. ut sentit gl. no. in l. vniuersis. C. de præci. impe. offe. in c. j. de iudi. li. vj. facit quod no. Bar. in d. l. post mortem. in §. si. licet ipse videatur sequi opinionem. Io. an. i. l. Gallus. in §. forsitan. ff. de lib. & posthu. Secundum est etiam alia quaestio non minus difficilis: praesupposito quod per procuratorem non possit contrahi: nunquid saltem de facto contrahatur per procuratorem qui de facto tenuit baptizatum. Io. andr. in d. regula potest. tenet quod sic. quia re ipsa procurator interuenit: & licet non intenderet obligari tamen sepe extra id quod agitur, nascitur obligatio. ut in l. is qui. in fi. ff. como. Contrariam opinionem tenuit Fede. in d. consi. xv. & illam credo veriore: quia ubi non est consensus alterius non nascitur obligatio. ut in l. in omnibus & in l. consensu. ff. de ac. & oblig. ¶ Alia quaestio quotidiana est: nunquid vniuersitas possit contrahere istam compaternitatem: nam saepe ciuitates constituunt syndicos ad hunc actum. Fede. in d. consi. xv. consuluit quod non: quia qui non fuit baptizatus non potest alium tenere in baptismo: ut in c. baptismo. de conse. dist. iij. sed vniuersitas non habet animam: ergo non est capax huius cognationis spirituales. pro hoc c. romana §. in vniuersitate. & c. si sententia. de senten. excō. li. vj. Sed credo posse attentari ut isti constituentes syndicum efficiantur compatres: quia dispositio concepta in vniuersitatem resoluitur ut concernat singulares personas de vniuersitate, si actus non cadit in vniuersitatem: ut res non careat effectu. Iste est text. no. qui facit ad multa in c. si sententia. præalle. facit quod no. gl. i. d. §. in vniuersitate. facit. l. si stipulatio ista §. sed si serui. ff. de verb. obli. & c. nouerit. & c. graue. de senten. excō. ubi excōmunicantur singuli statuentes contra libertatem ecclesiasticam licet statuant nomine vniuersitatis. Federi. tamen tenuit oppositum. Et no. has quaestiones quas puto quotidianas & disputabiles. Abbas.

SUMMARIUM.

- 1 Filij duorum compatrum per quorum alterum ad compaternitatem deuentum est si matrimonium contrahunt separantur.
 - 2 Inter baptizatum & filios leuantis etiam ante genitos oritur spiritualis cognatio impediens & dirimens matrimonium.
 - 3 Denuntiare impedimentum tenetur vnusquisque sciens illud.
 - 4 Denuntiator admittitur in impedimento matrimonij etiam post terminum praefixum.
- Denuntiator in impedimento matrimonij quilibet esse potest non criminosus.

CAP.

VII.

Vanos. Si filij duorum compatrum per quorum alterum deuentum est ad compaternitatem matrimonium contrahant separantur: & tempore contractus scientes impedimentum illud denuntiare tenentur. h. d. Et sunt duae partes. In prima trimembris consolatio. In secunda cuius responsio. ibi:

EEE iij

con. ptisme aliqua ac in c. nam cu piscientiam. co. in §. de constitu. ¶ Procuratorem. Bar. Inno. Alexā. & cōter legiste. in l. Gall. §. forsitan. ff. de lib. & posth. tenet quod non possit contrahi. aliq tenet contrarium. iter quos est Bal. in l. vnica. §. ne aut. C. de ca. tol. cōsuetudo tamen approbat quod possit contrahi in magnis dñis. Areti. i. d. §. forsitan. p. Phi. de Frā. i. c. vnico. eo. tit. lib. vj. ¶ SEBASTIANI. ¶ Contraria opin. Hanc opin. tenet Bald. in l. vnica. §. ne aut. in vltima col. C. de caducis tollē. vide Ange. Are. in §. illud. in sit. de nupti. & Bal. ponderatē ad hoc illum text. in l. si quis alienā. C. de nuptijs. ¶ Alia qō. opin. Io. an. tenet. Imo. in d. §. forsitan. contraria opin. Fed. & Abbas tenent. Pau. & Ale. i. d. §. forsitan. p. regulā quod potui nolui. quod volui adimplere nequiu. l. multū interest. C. si quis alteri vel sibi bonū est tex. & quod no. ibi Bald. in l. si absentis. C. si cer. pe. ¶ Vniuersitas. opin. Et est cōis secundū are. in d. §. forsitan. in fin. p. Imo. in c. acc edens. §. de p. b.

Panormi. super quarto.

super quo. ¶ Casus literalis. aliquis puta martinus habebat filium quo nato suscepit filiam petri de sacro fonte, querebatur an filius iste natus ante compaternitatem contractam inter martinum & petrum possit accipere in uxorem filiam petri per quam copaternitas illa contracta fuit & si iam contraxerint debeant separari. & an alij qui cognati sint talis matrimonij debeant illud accusare. ¶ huicmodi personarum matrimonium non possunt contrahere, & si contraxerint debent separari, & qui contractum sciuerint debent illud ecclesie nuntiare. Ber. ¶ Not. primo quod inter baptizatum & filios leuantis etiam ante genitos contrahit cognatio spiritualis que non solum impedit matrimonium inter eos sed etiam dirimit. ¶ Not. secundo quolibet de populo teneri ad propalandum & denuntiandum impedimentum existens inter contrahere volentes. nam quilibet tenetur quantum potest obuiare peccato futuro ne committatur. ij. q. j. c. si peccauerit. & xxxij. q. ij. per totum. & in c. dilecto. de sententia. exc. li. vj. ¶ In gl. fi. ibi: non repelluntur a denuntiatione. Not. bene hanc glo. quod exclusus ab accusatione quia non comparuit tempore debito puta tempore edicti: admittitur per viam denuntiationis. & est hic magna limitatio ad c. si. qui ma. accus. pos. sed gl. ibi tenet contrarium. Host. hic quod per denuntiationem per quam principaliter agitur ad penitentiam est iste admittendus: quia ad tale denuntiationem admittitur quilibet qui non est criminofus: iuxta plenam not. in c. nouit. de iudi. non tamen poterit ille penitere nisi relicta ista coniuge: & sic indirecte sequitur separatio matrimonij: tamen huic intellectui multum ob tex. in d. c. si. nam presumptio est contra denuntiantem ex quo tacuit tempore quo edicta emanarunt, sed si edicta non emanassent satis posset procedere dictum huius gl. ad hoc quod no. in c. si. de clan. despon. & sic possent reduci ad concordiam istę due gl. contrarie. & iste tex. non ob. non enim dicit quod consilij tempore contractus & edicti debeant nunc admitti post tempus contractus. Abbas.

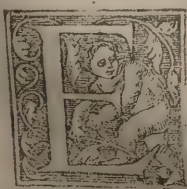
ZACHARI. ¶ Post publicationem attestationum. Adde an hoc sit indistincte verum per Lanfran. de ori. in c. qm contra falsam. nu. ij. ver. qdam sunt peremptorie. s. de prob. ¶ **SEBASTIANI.** ¶ Attestationum. Vide Felin. in c. pastoralis. col. iij. ver. respectu vero fallentiarum. s. de exceptio. ¶ Matrimonium. Ange. consil. xcij. in fi. Gof. & Ioan. and. vt refert Cy. in l. fi. C. de interd. ma. Ang. instit. de adopt. s. illud. Vincen. hercu. in disputatione sua inci. Perusin. qui dam vbi late.

SYMMARIUM.

- 1 Inter baptizatum & filios baptizantis oritur cognatio spiritualis impediens & dirimens matrimonium. 6.
- 2 Sacerdos baptizans licet hoc ex debito officij faciat: nihilominus efficitur pater spiritualis: & propterea oritur cognatio spiritualis in omnibus & per omnia prout ex persona leuatis. 6. Monachus etiam baptizans efficitur pater spiritualis.
- 3 Cognatio spiritualis etiam oritur & extenditur ad filios illegitimos.
- 4 Matrimonialis causa agitari potest coram vicario episcopi.
- 5 Exceptio peremptoria probari potest etiam post publicationem attestationum.
- 6 Cognatio spiritualis solum oritur ex sacramento baptismatis & confirmationis.
- 7 Penitentia non causat cognationem spiritualement licet ille dicatur filius spiritualis sacerdotis.
- 8 Laicus baptizans etiam efficitur pater spiritualis: & per hunc actum oritur cognatio spiritualis prout in alijs dictum est.

CAP.

VIII.

Literis. ¶ Inter baptizatum & filium baptizantis oritur cognatio spiritualis impediens & dirimens matrimonium inter eos contrahendum. Diuiditur in duas partes. In prima iudicium consultatio. In secunda mandatum. ibi. Mandamus. ¶ Casus literalis. Quaedam mulier. M. nomine coram officiali catuariensi archiepo petijt quendam A noie in maritum: dicens se affidatam ab ipso & carnaliter cognitam. ad hoc probandum induxit testes, publicatis attestationibus per quas mulieris intentio probata erat dictus A. excipiendo proposuit quod eam habere non poterat in uxorem eo quod

pater eiusdem mulieris qui sacerdos fuerat ipsum baptizauit: sed non obstante huiusmodi exceptione tulit diffinitiuam sententiam pro matrimonio contra ipsum A. qui ad se. apo. appellauit. mandat Pa. quod si est ita eundem A. Iudex ab impetitione mulieris absoluat eundem super hoc silentium imponendo. ¶ Not. j. quod sacerdos baptizans licet hoc faciat ex debito officij: nihilominus efficitur pater spiritualis baptizati. & idem in monacho baptizante. vt no. glo. in c. peruenit. xvij. q. ij. & in c. omnes. xxx. q. j. & per hunc actum baptizandi oritur hæc cognatio spiritualis in omnibus & per omnia sicut oritur ex persona leuantis seu tenentis in baptismo. vt in c. ij. eo. lib. vj. ¶ Not. ex hoc tex. ar. opti. & quasi expressum quod cognatio spiritualis extenditur etiam ad illegitimos filios. nam hic ista mulier erat filia sacerdotis qui baptizauerat iuuenem. & nihilominus inter iuuenem & eam fuit orta cognatio spiritualis, quod poterat appellari fraternitas & sororitas: erat enim soror & frater spiritualiter. de quo vide quod no. per glo. xxx. q. iij. in sum. ¶ Et no. quod hoc etiam extenditur ad spurios filios, vt hic patet in filia sacerdotis: licet tex. possit etiam intelligi de filia legitima vt nata ante clericatum. Sed primum dictum cõter tenet. vt no. gl. in sum. predicta. & j. tit. proximi. c. j. & doc. s. eo. c. martinus. & tacite sentiunt hic. ¶ Not. quod coram vicario episcopi potest agitari causa matrimonialis. quod no. p. limitatione. c. accedentibus. de excess. pla. & eorum quod no. j. de consan. & affi. c. j. ¶ Vltimo. not. quod exceptio peremptoria potest opponi & probari post publicationem attestationum. a. concor. c. finem. litibus & c. c. prout. de do. & cotu. quod intellige vt plenè dixi i. c. j. de ordi. cogni. ¶ In gl. j. ibi: sed hoc non inueniebatur prohibitum. hodie verò est tex. satis clarus. in c. j. eo. ti. li. vj. & forte (vt dicunt doc.) dubitauit iste vicarius. quia sacerdos ex debito officij baptizauit: sed non animo contrahendi istam copaternitatem seu cognationem spiritualement. Sed isto non ob. contrarium hic deciditur: nam ex quo eum efficit christianum: effectus est pater illius spiritualis, velit ergo nolit pater est: sicut dicimur in patre carnali, vbi consideratur factum & non voluntas seu propositum. facit. c. dñs. xxx. q. j. ¶ Et in fi. glo. hodie probatur conclusio glo. in c. si. e. li. vj. vbi dicitur quod hæc cognatio spiritualis solum contrahitur in sacramento baptismatis & confirmationis. vnde per penitentiam bene efficitur filius spiritualis sacerdotis. sed non oritur cognatio impediens & dirimens matrimonium. ¶ Et quæ predicta sunt de baptismo procedunt etiam in laico qui baptizaret in necessitate: quia iura loquuntur indistincte in baptismo. Nam si laicus leuans seu tenens in baptismo contrahit istam cognationem spiritualement, fortius idem dicendum in laico baptizante. & idem dicit si mulier baptizaret tempore necessitatis. quia non est differentia inter masculum & foeminam quod ad istam cognationem spiritualement. vt in c. si. eo. ti. lib. vj. & in c. veniens. s. eo.

De cognatione legali.

Rubrica.

¶ Viso de cognatione spirituali, merito subiicitur de cognatione legali. & vide ad materiam huius tit. tex. cum glo. xxx. q. iij. c. j. & in c. per adoptionem. Et dic quod adoptio legalis est que dam propinquitas a lege inducta per quam efficitur quis filius vel nepos vel deinceps, seu frater vel affinis qui non est: naturam imitans. l. adoptiones. ff. de adop. Et qualiter contrahitur ista adoptio. dic vt in glo. c. seq. Et no. ex rubro iuncto nigro quod lex civilis quandoque inducit impedimentum habile ad impedendum & dirimendum matrimonium. sed puto hoc procedere non ex dispositione iuris civilis: sed ex speciali approbatione ecclesie. vnde ius civile prohibet matrimonium inter pupillam & tutorem, & inter senatorem & subditam, seu rectorem provincie seu provincialem, nihilominus de iure canonico tenet inter istos matrimonium. b. quia ius canonicum specificè illas leges non approbavit. ad hoc vide bo. glo. xxx. q. iij. in c. j. per Host. in c. pe. & vltimo. de secundis nup.

Summarium

SUMMARIUM.

- 1 Inter adoptatum & filium adoptantis adoptione durante non potest matrimonium subsistere. 56.
- 2 Cognatio seu propinquitas oritur ad adoptionem nedum inter adoptantem & adoptatum, sed et inter adoptatum & filios adoptantis. Cognatio legalis non durat nisi durante adoptione. Cautela pro volente matrimonium contrahere adoptione non obstante.
- 3 Adoptio non iuridice facta non causat legalem cognationem. Forma quando dat esse rei illa non seruata inualidat actum.
- 4 Clericus castrati & spadones an adoptari possint? Aetas. xvij. an hoc est plena pubertas requiritur in adoptate. Senibus indulgenda est potestas adoptandi ut in solatium vite possint filios acquirere.
- 5 Adoptata si non transit in potestatem adoptantis, an possit in uxorem duci per filium naturalem adoptantis?
- 6 Adoptio siue legalis cognatio, an impediat & dirimat matrimonium?
- 7 Illegitimus non potest matrimonium contrahere cum filia spirituali patris sui. Illegitimus non potest contrahere cum filia adoptata patris sui.

CAP.

I.

Siqua. Inter adoptatum & filium adoptantis non potest durante adoptione consistere matrimonium. & non diuiditur. ¶ Casus literalis. Pater meus adoptauit sibi aliquam in filiam que reba an ego possum illam recipere in uxorem? Dicit Nic. q. q. diu durat adoptio inter me & illam

- 2 matrimonium consistere non potest. Ber. ¶ No. j. q. per adoptionem legitime factam oritur propinquitas seu cognatio nedum inter patrem adoptantem & adoptatum: sed etiam inter adoptatum & filium adoptantis. hec tamen cognatio respectu filiorum non durat nisi durante adoptione. si quis ergo vult filium suum naturale tradere in verum filium adoptiuum remedium est ut emancipet filiam adoptiuam. ita dicit text. in. c. per adoptionem. xxx. q. iij. ¶ Sed hic q. de duobus. primo pone q. circa solemnitate legale aliquis coram vicinis seu honestis viris recipiat aliquem in filium. nunquid ex ista adoptione impediatur matrimonium prout hic dicit: & nunquid iste filius acquirat iura filij legitimi adoptati. Host. tenet hic q. non. q. bene notabis. q. non seruata forma corrumpit ex toto iste actus. Forma enim dat esse rei, & conservat eam inesse: ut in. c. tua. s. de sp. & c. q. a. ppter. de ele. & p. hoc tex. in. l. non nudis. & in. l. non epistolis. C. de pba. debet enim adoptio fieri coram magistratu prout habetur in gl. j. & dicitur in ea. ¶ Secundum q. non quid presbyter possit legitime adoptare? Host. sentit super rubricam. q. sic. nec ob. institutu. de adopt. s. illud loquitur in castris & spadonibus q. naturaliter generare non possunt. unde sicut non possunt habere filios naturales ita nec adoptiuos. q. ista cognatio legalis est inducta ad instar naturalis: unde imitatur naturam inquam potest. hinc est q. nisi quis precedat adoptatum. xvij. annis. & sic in plena pubertate non valet adoptio. institutu. de adoptio. in. s. minor. sacerdos vero de facto & naturaliter generare potest. p. hoc allego bonum tex. in. l. si pater. ff. de adoptio. vbi dicitur q. per maxime senibus est indulgenda hac potestas adoptandi: ut in solatium vite eorum possint sibi acquirere filios quos naturaliter de facili habere non possunt. ¶ In glo. ibi: alij dicunt. primam partem tenuit Inno. sed opi. contrariam q. sequitur tenet communiter docto. & Spec. eo. tit. in prin. & satis placet mihi. Dic ergo q. inter filios naturales adoptatis & adoptatam non potest consistere matri. q. adoptata non transiuerit in potestatem adoptantis: q. nihilominus de familia est durante ista adoptione. ¶ Et in fine glo. no. ista glo. que videtur sequi opi. Hugo. ut istud impedimentum cognationis legalis non solum impediatur matri-

monium: sed etiam dirimat. & hanc opi. tenet Ioan. de lig. & satis mihi placet p. istu. tex. cu. dicit q. adoptione durante nuptie non possunt inter istos consistere. q. verba clare innuunt q. matrimonium de facto contractu sit nullum. ad idem. c. per adoptionem. xxx. q. iij. & institutu. de nup. s. & si qua. licet Spec. tenuerit primam opi. & videtur ibi sequi Io. an. e. ti. in prin. Fundamentum suum est: q. si matrimonium separaret separatio esset frustratoria. cum facta dissolutione per emancipationem statim possit contrahere matrimonium. Sed hec imaginatio mihi non placet: q. satis est impedimentum existere ante emancipationem. Itē satisfaciendum est iuri: ut in simili est bonus tex. cu. glo. in. cle. j. de sup. neg. prela. Itē satis est hoc impedimentum posse esse perpetuum. q. idē iuris est de eo qd est perpetuum qd de eo quod potest esse perpetuum: ut in. l. iuris peritos. ff. de excu. tut. & no. glo. in. cle. & si principalis. de rescrip. ¶ Ultimo no. ex ista gl. q. filius illegitimus non potest contrahere matrimonium cum filia spirituali patris sui. dixi latius. s. ti. pce. & idē sentiunt hic doc. respectu filie adoptive: ut que admodum filius legitimus non potest contrahere cum sorore carnali legitima vel cum alia consanguinea: ut in. c. tuas. de proba. ita nec cum filia adoptiua. Nico. Abbas.

De eo qui cognouit consanguineam uxoris sue. Ru.

¶ Viso de cognatione spirituali & legali: de carnali videndum restat. Sed quia ex copula habita cum consanguinea uxoris oritur affinitatis cognatio: de qua poterat dubitari ut si dirimeret vel impediret matrimonium. ideo subiicitur hac rubrica. & virtus totius tituli consistit in hoc q. affinitas contracta ex copula cum consanguinea uxoris non dirimit matri. prius contractum: sed soluit sponsalia de futuro. Item priuat facultate contrahendi matrimonium & exactione debiti in uxore habita. ut patebit in prosecutione tituli. Abbas.

SUMMARIUM.

- 1 Affinitas superueniens non soluit matrimonium, sed exactione debiti impedit.
- 2 Incestus inhabilitat aliquem ad matrimonium contrahendum. Incestus proprie committitur cum consanguineis proprijs vel vxoris.
- 3 Affinitas oritur etiam ex copula ignoranter habita, tamen non est punibilis. unde non priuatur facultate exigendi debitum nec inhabilitatur ad matrimonium.
- 4 Episcopus in aliquibus casibus dispensat quod incestuosus possit matrimonium contrahere.

CAP.

I.

Siquis cum. Affinitas superueniens post matrimonium contractum non soluit matrimonium. sed exactione debiti impedit, & crimen incestus inhabilitat quod ad matrimonium contrahendum. Primo ponitur thema, ex quo triplex elicitur questio. Secundum soluit ibi:

- 2 Nec ad matrem. ¶ Not. primo duas penas committentis crimine incestus. prima. q. priuat facultate exigendi debitum carnale a propria uxore. secunda. q. priuat facultate contrahendi matrimonium. Et incestus proprie committitur cum affinis id est, cum consanguineis uxoris: vel cum proprijs consanguineis: ut in. c. lex illa s. cu. ergo. xxxj. q. j. & in. l. inter. ff. de adul. ¶ In gl. in ver. scienter. in fi. Sentiant tamen doc. hic q. ex copula ignoranter habita oritur affinitas: ut in. c. discretionem. e. non tamen talis copula est punibilis respectu ignorantis: unde non priuaretur facultate exigendi debitum: nec inhabilitaretur ad contrahendum matrimonium pro quo videbo. tex. in. c. in lectu. xxxiij. q. ij. & facit. c. inebriauerunt. xv. q. j. In fi. gl. ibi. tenet matrimonium: & hoc probat. j. eo. c. transmissa. ¶ Et in fi. gl. Sed q. quis poterit dispensare. Sol. de papa non est dubium: cu. istud sit impedimentum iuris positiuum ad hoc. c. pposui. de co. ces. pbe. De ep. d. puto q. aut commissum est verum crimen incestus: & non potest dispensari.

EEE iij

¶ Adoptio. Bart. in. l. ij. de adop. ff. q. nec sufficeret auctoritas populi in arrogatione etiam permittente statuto. Barto. in. l. in ambigua. ff. de legi. Ioan. fab. in. l. de adop. s. j.

SEBASTIANI.

¶ Adoptio. Vide late practicum papam in forma libelli in actione reali in verbo iure dominij vbi dicit ex hoc irritari plures adoptiones q. sunt in monte ferrato cu. fiant sine auctoritate magistratus.

¶ Sacerdos. pro quo faciunt not. per Bald. Imol. & Alex. in. l. si quis post humos. ff. de lib. & post h. vbi concludit q. si existens in sacris instituat sibi posthumum intelligit de adoptiuo. intellige secundum. Pe. de anc. hoc non procedere in monacho ex quo filium in parte hinc non potest glo. in. l. si ex causa. s. papinianus. ff. de mino. c. j. xx. q. ij. Gui. in. l. & qui uxores. ff. de adop.

¶ Incestus. quid sit incestus. gl. in au. de incest. nup. i. s. j. & cum quibus committatur. l. si. ff. de ritu nup. pena incestus per Bart. in. l. si adulterium. ff. ad. l. iul. de adult. Corne. c. si. xix. incip. constat. in iij. volu.

¶ De ep. Abb. in. c. at si clerici. s. de adulterijs. s. de iudi. in. iij. co. ver. sed circa predicta dubitatur.

Panormi. super quarto.

sare nisi ratione iuventutis, quo casu dispensare poterit, pro hoc allegat. c. si duo in fi. xxxv. q. vj. Aut non est propriè crimen incestus: vt puta qa commissum cum consanguinea sponsa: & tunc poterit episcopus dispensare etiam citra iuventutem. sic intelligo ca. j. proximi in principi.

SYMMARIUM.

1 Affinitas superueniens soluit sponsalia de futuro sed non mat. 2. Incestuosus matrimonium contrahere non potest. 2. 3.

2 Affinitas superueniens est maius vinculum q̄ sponsalia de futuro.

3 Episcopus an possit dispensare cum incestuoso vt contrahat?

4 Vxoris consanguineam cognoscens grauius peccat quā cognoscens consanguineam sponse.

Incestus propriè non committitur nisi cum affinibus vel consanguineis.

Pœnitentia quæ sit imponenda pro incestu & violatione publicæ honestatis iustitiæ?

6 Sponsalia carnali copula subsecuta non soluuntur per affinitatem post subsequentem.

Matrē sponsa cognoscens, nec matrē nec filiā habere poterit. Incestuosus non potest petere debitum licet exigere possit.

CAP.

II.

Veniens.

† Affinitas superueniens etiā per illicitū coitū dissoluit

sponsalia de futuro. sed nō solū matrimoniū. & incestuosus cōtrahere nō pōt. h. d. Primò decisa cōsultatio. Secundo distin-

guēs rñsio ibi: *Inquisitioni.* & secūdū ibi: *cæterum.* ¶ Casus literalis. Quidā cōtraxit spōsalia de futuro cū quadā tandē instigāte diabolo matrē spōsæ suę cognouit: dum molestaret vt matrimoniū de p̄senti cū spōsā cōsummaret ipse noluit donec super hoc ep̄o factū proponeret. Ep̄s cōsultuit do. Pa. & ipse rñ. q̄ si matrē spōsę cognouit & spōsę carnaliter nō adhefit imponēda est ei pœnitētia paulò maior q̄ p̄ adulterio. & ea peracta vel parte ipsi ep̄s dispēset cū eo vt aliā recipiat si voluerit in vxorē. si verò sponsam cognouit antē q̄ matrē vel post nūq̄ eā vel aliā poterit accipere ī vxorē ppter incestū. sed à spōsa ppter ea nō separabit. & in hoc nō tenet qd dicit nūq̄ eam scilicet spōsam pōt accipere in vxorē. Ber. ¶ † No. j. q̄ affinitas superueniens est maioris potētiæ q̄ spōsalia de futuro. Nā per affinitatē dissolunt sponsalia. Et ratio est. qa spōsalia de futuro. Nihil aliud sunt q̄ futurarū nuptiarū pmissio. vt i. c. nostrates. xxx. q. v. sed per affinitatē superueniētē nō pōt adimpleri illa pmissio: cū inter afines nō possit cōsistere matrimoniū. vt in. c. nō debet. j. tit. pxi. q̄ ratio cessat in matri. iā cōtracto carnali copula nō cōsummato. iō illud nō dissoluit p̄ affinitatē superueniētē. ¶ † No. ij. q̄ cognoscēs cōsanguineā spōsę inhabilitabat ad matrimo. cōtrahēdū etiā cū alia: sed pōt secū de facili dispēfari: vt hīc & cū ius nō reseruet papæ dispēfationē tacitē videt ep̄o ptatē indulgere, iuxta theoricam

4 Inn. i. c. dilectus. de tēpo. or. ¶ † Itē not. q̄ graui⁹ peccat cognoscens consanguineā vxoris q̄ cōsanguineā spōsæ. Nā ī primo casu nō indulget dispēfatio saltē ex facili cā. vt in. s. cæterū. sed in alio casu sic: vt in prin. ratio diuersitatis est: qa cognoscēs cōsanguineā vxoris p̄prie cōmittit crimē incest⁹: qm̄ ex copula habita cū vxore cōtracta fuit affinitas inter eā & cōsanguineos vxoris. Sed ex spōsalib⁹ nō est cōtracta affinitas cū cōsanguineis spōsę: sed quadā publica honestas, incestus autē propriè nō committit nisi cū affinib⁹ vel cōsanguineis. a vt in. c. lex illa. s. cū ergo. xxxvj. q. j. & facit qd j. dicā cū gl. in ver. paulò maior. ibi. quādo nupta erat. in hoc glo. diuinat. ¶ † Itē si verū esset qd sequit in glo. q̄ ille commississet incestum cognoscēdo matrē spōsę nō esset op⁹ supplere q̄ mater habebat maritū: qa crimē incest⁹ est graui⁹ q̄ adulteriū. vt in. c. adulterij malū. xxxij. q. vij. vñ dic melius q̄ hīc in primo rñso nō interces. it propriè crimē incestus ex quò sponsa non fuerat cognita. vt. s. dixi. sed quasi crimen in-

cestus in eo q̄ violauit publicā honestatis iustitiā ortā inter se & matrē sponsæ. & p hoc bene facit. c. duo pueri. s. de despō. impu. & qd ibi dixi: & ideo imponit pœnitentia paulò maior q̄ pro adulterio: nā si cōmississet verum crimen incestus: puta qa cognouisset cōsanguineā vxoris. tunc imponeret grauior pœnitētia, & multò maior pro adulterio: qd patet ex illo: qa adulteriū nō inhabilitat ad matrimoniū contrahēdū. vt in. c. ex literarū. de eo qui dux. in ma. quā pol. per adul. sed crimē incest⁹ sic. vt. s. e. proximi. ¶ † In gl. in ver. eam. vt clarius intelligas gl. & tex. oppono q̄ si iste cognouit sponsam antē q̄ matrē: ergo fuit matrimoniū eū sponsa. vt in. c. is qui. s. de spō. qd nō debet dissolui per affinitatē superueniētē. vt j. eo. ti. c. transmissē. & c. si cuius contrariū innuit tex. in fi. Sol. metu huius contrarij gl. legit. s. cæterū. dupliciter. primò vt exponat verbū. eā. s. matrē: sed spōsam quā prius cognouerat bene habebit. Sed ista lect. est fugiēda quia esset indubitabilis: qm̄ si nūq̄ cognouisset spōsam non posset adhuc habere matrē obstante publicæ honestatis iustitia. vt in. c. sponsam. de spon. frustra ergo papa ponderaret hīc. si sponsam cognouerit. Secūda lec. glo. est vt exponat. eam. scilicet sponsam. & tunc dic q̄ hodie iste tex. nō pcederet p̄ illud qd dixi in contrario: sed eui tanta est iuriū correctio: & maximè in hac cōpilatione per illud qd habet. s. in procemio. Hostiē. exponit extorquēdo aliquāliter literā. sed dic ponēdo verā conclusio nem iuris q̄ si sponsam cognouisset antē q̄ matrē: sponsam tenebit in vxorem: sed quò ad facultatem exigendi debitū dicit eā non habere, tenet tñ sibi reddere debitū. vt j. eo. c. t. rāsmisā. Si verò cognouit sponsam post q̄ cognouit matrem non pōt vnq̄ habere sponsam ppter affinitatem superuenientem. vt. s. in prin. & sic potest exponi illa dictio eam. referendo ad sponsam propriè & improprie. & per hoc non variatur intellectus iuris.

SYMMARIUM.

1 Matrimonium non separatur ad dictum vnus asserentis affinitatem inter coniuges p̄cessisse.

2 Affinitas etiam ex illicito coitu oritur impediens & dirimens matrimonium.

Maritus & vxor efficiuntur vna caro.

Fornicarius & fornicaria efficiuntur vna caro.

3 Fornicatio potest esse notoria.

Carnalis copula potest esse notoria.

4 Iudex sententiam ferre potest sine testibus de eo quod est sibi notum vt notorium.

CAP.

III.

De illo.

¶ † Non separat matrimoniū ad dictum vnus asserentis affinitatē inter coniuges p̄cessisse. Pri-

mò consultatio. Secundo responsio. ibi. *Respondemus.* ¶ Casus literalis. Quidā dicebat q̄ cognouerat vxorē fratris sui antē q̄ cū illa matrimoniū contraxisset. Querit qd iuris sit? Rñ. ppter hoc non sunt separandi, nisi hoc esset notoriū, aut per idoneos testes legitimè pbaret. Ber. ¶ † No. q̄ ex copula illicitē habita cōtrahit affinitas b impediens & dirimens matrimonium inter affines: & sic non solū maritus & vxor efficitur vna caro per copulā sed etiā fornicarius & fornicaria: vt probat clarius in. c. i. eo. xxxij. q. iij. & sic oritur affinitas ex illicita coniunctiōe sicut ex coniugio. ¶ † Secundo no. q̄ copula pōt esse notoria: vt puta secundūm doc. si publicè tenebat istā mulierē. ar. in. l. si vicinis scientibus. C. de nuptijs. Et no. hoc dictū. qa facit ad materiā. c. vestra. de cohabi. cler. & mulie. vt fornicatio clerici dicatur notoria sine alia probatione si publicè tenet concubinā. pro quo videt tex. in ca. tua. eo. tit. iuncta glo. in ver. non ex euidētia. quē hoc clarè vult. & eā notabis.

4 ¶ † Vltimò not. q̄ de eo quod est notū iudici vt notoriū pōt iudex ferre sentētiā sine testib⁹ c etiā si sit notoriū fac

ZACHARI.

¶ Cū affinibus & cōsanguineis. Ad-

de ita tenere Ang.

are. in. s. si aduer-

fus. insti. de nup.

per gl. & in aut. de

incef. nup. in pri.

& in. l. si adulteri.

C. de adul. & not.

Ang. i tra. s. o ma

lesficiorū. in gl. in

ver. Cheay adul-

terata lamy do-

na. colū. xj. & an

cū moniali. Vide

Arch. xxvj. q. j. c.

virginibus.

ZACHARI.

¶ Cōtrahit affini-

tas. Adde qd nota

ui i aposti. ad istū

in. c. lras. nn. v. & i

apo. in ver. per il-

licitū coitum. s. de

despō. impub.

SEBASTIANI.

¶ Affinitas. Vide

Feli. i. c. p̄uas. co.

j. ver. nota. secūdō.

s. de proba.

¶ Testibus. glo.

l. j. C. q̄ & aduer.

quos Bart. Bal. &

Ange. in. l. si vnus

s. pact⁹. ff. de pac.

SEBASTIANI.

¶ Sine testibus.

Vide And. siculū.

in. c. euidentia. j.

de accusa. Abb. in

c. ad nostrā. iñ. s.

de iureiuran. vbi

Bal. dicit q̄ in no-

toriis ordo est or-

dine non seruare.

c. Transmisse. De eo qui cogno. consang. vxor. sua. 37

um facti trāseūtis: vt hic notabiliter pbat: pro quo vī-
da bo. tex. cum glos. in. l. j. C. qui & aduer. quos.

SVMMARIUM.

- 1 Incestuosus matrimonium contrahere non debet: sed si contrahit tenet & tunc tenetur reddere debitum sed non potest petere: & non minus tenetur vxori necessaria ministrare. 2. 3.
- 2 Maritus priuatim facultate exigendi debitum.
- 3 Incestus non soluit matrimonium prius contractum.
- 4 Delicta plura quāque oriuntur ex eodē facto & ab eo puniēda.
- 5 Adulterium committit etiam coniugatus cum soluta
- 6 Episcopus dispensare an possit super facultate petendi debitum
- 7 Vxor an possit negare debitum marito incestuoso petenti.
- Vxor an possit remittere marito poenam petendi debitum.

CAP. X.

Transmisse.

Transmisse. ¶ Incestuosus matrimonium contrahere non debet: sed si contrahit tenet & tunc tenetur reddere: sed non potest debitum exigere & non minus tenetur vxori necessaria administrare. Primò cōsultatio. Secundò rñsio ibi: quia verò. ¶ Casus literalis. Quidā hēbat vxorē, ea defūcta filiā vxoris defūctæ cognouit, postmodū aliā accēpit, & nihilo min⁹ cū priuigna publicē delinqbat, quāsitū fuit à pa. qualiter in facto isto esset agēdū. & ipse rñdet q vxori legitimē cohabitaret & necessaria subministraret: nec eā cognoscat quādiu vixerit. nisi ab ea fuerit requisitus, & donec cū ea permāserit. p incestu & adulterio poenitentiā agat p imponētis arbitrio, & si superuixerit vxori sine spe coniugij pserueret. Ber. ¶ No. j. q. licet maritus priuē facultate exigēdi debitū: nō tñ phoc reuelat ab one re ministrādi vxori necessaria. ¶ Secūdo no. qd incest⁹ nō dissoluit matrimo. pri⁹ cōtractū: licet priuē facultate exigēdi debitū. ¶ Ultimo no. q ex eodē facto oriū qñq duæ species delicti ab eo punibiles. nā hic ex copula cū priuigna cōmisit iste incestū & adulteriū. incestū, quia cognouit affine: adulteriū: quia ipse erat cōiugatus et de quolibet pōt accusari & puniri p hoc. l. si adulteriū cū incestu. ff. de adul. plenē p Bar. i. l. senat⁹. ff. de accu. et vi de qd no. in. c. virginib⁹. xxvij. q. j. ¶ Et ex hoc not. q de iure canonico cōiugatus dicit cōmittere adulteriū etia cognoscēdo solutā. pro quo vide tex. xxxij. q. iij. i. c. nemo. & c. dicat. l. aliud videat de iure ciuili, de quo vide tex. & gl. in. l. j. C. de adul. & l. inter. ff. eo. ¶ Pri⁹ hic qñ nūqd possit dispēfari cū isto sup exactiōe debiti. Doc. q sic nā si ecclia dispēfat vt possit cōtrahere de nouo: vt no. s. e. c. j. forti⁹ pōt dispēfari vt post cōtractū possit exigere: intellige cā subsistente: puta iuuentutis. ¶ Vlti. quārit nūquid vxor possit legare marito incestuoso petēti debitū. Host. q sic fret⁹ autoritate dñi. xxxij. q. j. in. c. dixit. dicit tñ q si vxor semel petijt debitum tenet postea reddere b quasi videat recōciliatio facta alle. c. si virj. de adul. & c. pposuit. & q ibi no. s. de cōiugr. se. Sed dom. Car. & d. Anto. tenet oppositū & meli⁹ nā in isto casu marit⁹ nō priuat exactiōe debiti ex cōtēplatiōe vxoris sed ppter atrocitē sui delicti: iō vxor nō pōt sibi hāc poenā remittere: nec etiā exigēdo sibi debitū videt velle sibi remittere. Sed in cōtrarijs cōtēplatiōe vxoris dūtaxat vir erat priuat⁹. vt puta ppter adulteriū. ideo si vxor petit debitū à viro videtur illū recōcialiare & sibi remittere. ¶ In gl. ij. in fi. intellige istos tres casus prout plenē dixi in. c. j. et. ca. fi. s. de eo qui dū. in ma. quā pol. per adul.

SVMMARIUM.

- 1 Matrimonium non separatur ad confessionē coniugū qui dicunt affinitatem præcessisse: etiam si rumor viciniæ consentiat. 2.
- 2 Matrimonium non ab homine sed ab ipso deo depēdētiā habet.
- 3 Cōfessio coniugū quare matrimo. nō noceat quāque tñ nocet. 5.
- 4 Rumor viciniæ quid sit.

Fama quid sit.

Medietas venit appellatione partis.

Pars aliqua quid importat?

- 4 Matrimonium separatur propter affinitatē præcedētem etiam ex illicito coitu.
- 5 Mīmo. ex quorū dicto seu cōfessione impediatur & dirimatur?
- 6 Fama per se nō sufficit ad dirimendum matrimonium, nisi cū alijs concurrat adminiculis.
- 7 Consanguinitas quomodo probatur hodie quia est restricta ad quartum gradum.

CAP.

IIII.

Vupere eo.

Super eo. ¶ Nō separāt mīrmoni. ad cōfessionē cōiugū qui dicunt affinitatē pcesisse: etiā si rumor viciniæ consentiat & est casus multū allegabilis & notabilis. Primò ponit. qñem. Scdō solutionē. ibi: tñe. ¶ Cas⁹ literalis. Qui dā cōtraxit matrimonium cū quadā muliere: & tā ipse q vxor cōfitebatur q quadā cōsanguineā vxoris suę antē quā cū ea cōtraxisset carnaliter cognouit, & aliqua pars viciniæ illud acclamabat: quārit an sint separādi. rñ. q propter eorū cōfessionē tantū vel rumorē vicinię separari nō debet qā multi qñq colluderēt adinuicē, & ad cōfessionē incestus facillē pñlirēt: si p eorū cōfessionē crederēt separari. & rumor vicinię nō est adeo valid⁹ q bñ cōiuncti debeāt separari, nisi rōnabiles & fide dignę probationes accedant. ¶ Ber. ¶ Not. j. regulam q ad cōfessionem cōiugum cōtra matrimonium nō debet fieri matrimonij separatio. Et rō huius dicti est. q matrim. non habet depēdētiā ab homine sed ab ipso deo recipit indissolubilitatē, xxxij. q. ij. c. quos deus cōiōxit. & xxxv. q. x. in. c. j. ideo confessio non nocet. cū principaliter nō sit cōtra confitentē. ¶ Secūdo no. ibi: aliqua pars viciniæ. iūctōver. rumor. q rumor viciniæ propriē dicitur cū aliqua pars viciniæ aliquid asserit & in hoc differt rumor à fama: nā fama ppiē est qñ tota ciuitas seu viciniā vel maior pars reclamāt: vt no. in. c. inquisitionis si fñ. de accu. Rumor autem est quando aliqua pars clamat. puta tertia vel quarta pars. nam licet appellatione partis veniat medietas. vt in. c. ij. j. rñ. de deci. li. vj. & i. l. nomē filiarū s. portiones. ff. de ver. sig. tñ vbi aijcitur verbū aliqua, tunc verificatur in qualibet minima particula: quia dictio aliqua restringit. de quo vide bo. glo. in cle. j. de fo. compe. quā tenebis ad hoc mēti. Et sic itel lige gl. hīc. q dicit aliud est fama aliud rumr. & q in minus se habet rumor q fama. & similem glo. habes in. c. si duo. xxxv. q. vj. ¶ Vlt. no. q matrimonium separāt propter propinquitatē præcedētem contractā etiam per illicitum coitum. ¶ In gl. j. in fine. no. bene istam glo. & expediendo hanc materiam cū gl. fi. distingue plenē sic cūm quāritur nunquid valeat confessio coniugum in causa matrimoniali. aut agitur de matrimonio contrahendo, aut de iam contracto. primo casu sola fama de impedimento sufficit ad impediendum matrimonium, etiam si in spōsalibus interuenisset iuramentum. tex. est no. in. c. super eo. j. titu. proximi. Item ad dictum vnius. s. tertij impeditur matrimonium contrahēdū: si non interuenit iuramentū. vt est bo. tex. in. c. præterea. el. ij. de spō. & in. c. super eo. de testi. Et ex illis duobus. c. videt inferēdū q plus probet fama q vnus testis. quia (vt dicit) sola fama impedit etiam si interuenit iuramentū secus in dicto vnius. Sed ego credere q si vnus testis omnino integer confiteretur impedimentū, impediretur matrimonium etiā si iuramentū interuenerit. quia vnus testis nō min⁹ probat q fama. ad hoc. q no. in. c. veniēs. de testib. & in. c. j. de app. facit. c. super eo. s. j. s. de testib. vbi videtur quasi casus. Et adde. c. præterea. respondeo. q ille testis nō erat omnino integer. tamē quia allegabat turpitudi-

a ¶ Adulteriū. ex pte viri nō cōmittitur stuprum, ex parte mulieris adulteriū ideo filij dicuntur incestuosi adulterini. Ioan. an. in ad di. Spec. sup rub. qui. fi. sint le. latē. Ioā bap. de sctō se uerino in. l. si q il- lustris. C. ad orfi- cia in. xij. q. q.

b ¶ Reddere. opinio. Hosti. tenet Ioān. an. hic opi. Abba. est cōis vt hic per Car. Alex. & Phi Franc.

ZACHARI.

c ¶ Sed ab ipso deo Adde istum i. c. fi. & ibi remissiuē po- fui in apof. ab ip- sum in vers. iure- diuino. in fi. c. s. de sponfa duorum.

d ¶ Rumor. Alexā.

in. l. de minore. s. plurium. ff. de qō. vide singulare di- ctū Bart. in. l. pa- cumeuius. ff. de he- re. insti. gl. in. l. iij. s. eisdem de testa. per Car. Florē. & Host. i. c. qualiter & qñ. j. de accu.

ZACHARIAS.

e ¶ Veniat medie-

tas. Adde videre de hoc Ant. corf. singu. suo. c. iij. in vers. pars vbi fer- me in terminis. & ibi quid veniat ap- pellatione partis, & quid si subdat di- ctio aliqua: vt hic. quod tñ limitabis: per eum. s. nisi rō- ne adiuncti appa- ret non posse intel- ligi de particula aliqua seu medie- tate partis: vt ple- nē p Bar. in. l. inter- dum. ff. de here. in- sti. de quo etiā no- tauit in apof. ad istū in. c. pastoralis nu. ix. in vers. bo- na. glo. in cle. vni- ca. ij. de offi. deleg.

BEBASAPI.

c ¶ Medietas. Vi- de Feli. in. c. ij. ver. & nō petēs partē. colū. vj. s. de libel. obla. las. in. l. j. col. ij. in. iij. not. C. de pact. & in. l. de pu- pillo. s. qui nū- tiant. ff. de ope. no. nuntia.

Panormi. super quarto.

nē suā: tū quia deponēbat sine publicatiōe sui nois. con-
tra. c. ij. de testi. Aut spōsi cōfitebatur impedimētū & pu-
to sufficere eorū cōfessionē ad impediēdū matrimoniū
etiā si interuenisset in spōsalibus iuramētū. Ratio: quia
cū possint sibi remittere illā obligationē iuratā vt in. c.
ij. de spō. p̄sumptio est q̄ nō cōfiteat̄ falsum. & sic re-
stringo istum tex. vbi agitur de cōtracto matrimonio:
& sic p̄pria loquit̄. Aut alter ex spōsis cōfiteat̄ impedi-
mētū, & tūc aut cōfiteatur ille qui stat cōtra spōsalia. &
nō puto sufficere. quia cōfessio per se nō valet. xiiij. q.
ij. in prin. Et si dicerem? cōtrariū facile desoluerēt spō-
salia, cū appetentes separationem cōfitebatur impedi-
mentum. Aut cōfiteatur is qui stat pro sponsalibus, &
tunc sufficit eius confessio. argu. capi. attestations. &
quod nō ibi Hof. s. de despō. impu. Sedūdo casu princi-
pali cū agitur de cōtractu dic q̄ aut cōfessio tēdit ad sepa-
rationē tori, et valet cōfessio cōtra cōfiteat̄. vñ si vxor
cōfiteat̄: adulteriū sibi p̄iudicat. vt in. c. ex literis. de di-
uor. quia per hoc nō separatur vinculū matrimoniale.
Aut cōfessio fuit super substantia vinculi m̄rimonialis,
& si pro matrimonio valet dūmodo nō veniat in p̄i-
udiciū alteri? matrimoniij de quo cōstat. vt le. & nō. in. c.
ij. de clan. de spō. Aut. cōfessio fit cōtra matrimoniū, &
tūc aut cōiuges cōfiteat̄ stant cōtra matrimoniū. & nō
valet cōfessio etiā cū fama ratio: quia cōfessio de se ni-
hil p̄bat ex quo est p̄ cōfiteat̄. ¶ Fama tñ per se nō
sufficit ad dirimēdū m̄rimonii. vt in. d. c. si duo. & hoc
tenuit hīc do. Ant. quod satis placet: et sic limita istud.
c. si duo. Aut cōfessio fit à cōiugib? stātibus pro matri-
monio puta quia iudex inquit ex officio, vel tertius
accusat: & tūc si cōcurrat fama cū cōfessione vñ text. nō.
in. d. c. si duo: q̄ debet separari m̄rimonii. & hoc voluit
7 ista gl. hīc rēdēdo ad cōtrariū illi? c. ¶ Abbas tñ di-
spōsitionē illi? c. processisse de iure antiquo qñ prohi-
bitio cōiugij extēdebat ad. vij. gradū. quia probatio cō-
sanguinitatis nō poterat de facili haberi vsq̄ ad illū gra-
dū sufficiebat fama de impedimento consanguinitatis
cum confessione cōiugum: sed cum hodie prohibi-
tio sit restricta ad quartū gradū. vt in. c. nō. debet. j. tit. p.
xi. debet aliter p̄bari cōsanguinitas. put habet in. c. licet
ex quadā. de testi. d. Ant. admittit dictū Abba. cū agitur
de impedimēto cōsanguinitatis. sed vbi ageretur de alio in-
pedimēto clādestino puta de affinitate illicite cōtracta
putat sufficere famā cū cōfessione cōiugū. satis hoc dictū
vltimū placet: sed puto q̄ etiā in primō casu sufficeret
fama cū cōfessione cōiugū. nō ob. dicto abbatis: rō quia
ex quo cōfessio emanat p̄ stātib? p̄ m̄rimonio: nec est
p̄sumptio collusionis, stādū esset cōfessio etiā sine fa-
ma. q̄ nō est p̄sumptio q̄ quis cōfiteat̄ falsum cōtra se
l. fin. C. arbi. tute. Et hoc voluerūt cōiter doc. in. d. c. at-
testatiōes. & Hof. hīc forti? ergo valet cōfessio qñ ha-
bet cōcomitatā famē. Hec ob. c. licet ex quadā: q̄ loqui
q̄ qñ nō adest cōfessio cōiugū stātū pro matrimonio:
ita q̄ indistinctē intelligerēt tex. in. d. c. si duo. Aut alter
eorū tñ cōfiteat̄ m̄rimo. & tūc aut ille qui cōfiteat̄ stat cō-
tra matrimo. & nō valet etiā si cōcurrat fama per rōnē
supra dictā. Aut cōfiteat̄ ille qui stat p̄ matri. & tūc di-
cit. d. Ant. q̄ si allegat turpitudinē suā nō p̄bat etiā cū
fama alle. nō. per Arch. in. d. c. si duo. Sed certe Arch. eti-
am infert cōtrariā opi. & illā puto veriorē: quia vbi igitur
de piculo aīe. audis allegas turpitudinē suā: vt ple-
ne dixi in. c. cū super. de cōfess. prebē. Itē ex quo iste stat
pro m̄rimonio: & cōfiteat̄ cōtra se, nō est p̄sumptio q̄ di-
cat falsum. vt nō. i. d. c. attestatiōes: maximē cū fama adi-
iuuet sua assertionē. Et ex p̄dictis habes plenē hanc ma-
teriā an & qñ valeat cōfessio cōiugū vel alteri? ex eis cō-
tra coniugū & non habes alibi materiam ita collectā.

SVMMARIUM

1 Affinitas superueniens nō soluit sponsalia de presenti.

- 2 Restitutionē petere potest alter coniugum etiā ante consum-
mationem ad sui quasi professionem,
- 3 Mulier potest inuita cognosci.
Carualis copula violēter extorta nō firmat matrimoniū cōtra
metū p̄cedētē. & quid sequatur si vis fuit cōditionalis?
- 4 Adulterium cōmittitur cū sponsa de presenti nōdum cogni-
ta. & quid de spōsa de futuro?
- 5 Vxor sicut dimitti potest à viro propter fornicationem, ita et
ipsa ex eadem causa virum dimittere potest.
Maritus & vxor ad paria iudicantur.
- 6 Illicitus coitus etiā affinitatem inducit.
Maritus & vxor si affines sunt matrimoniū exercent ad peti-
tionem illius qui non fuit affinitatis cōsci.
- 7 Papa nō arctatur sequi diffinitionē suorū p̄decessorū, nec
debet sequi si eā non putat iuridicam.
- 8 Maritus an possit obicere vxori adulterium de quo ipse fuit
causa. & quae causa sit sufficiens?
- 9 Praesertim quid importet.
- 10 Affinitas quid sit.
- 11 Factū legitime retractari nō debet, licet casus sequatur à quo
non potuit inchoari.

CAPITULUM

VI.

Discretionem.

¶ Affinitas

supueuiens nō
dissoluit spōsalia de p̄senti. Cōmuni di-
uisio. Scda ibi: Nos igit. Et i prima dicit
mulierē ad cōtinētiā inducēdā. Scda ibi:
¶ si forsītā. dicit qd iuris si ad hoc nō pōt induci. Ter-
tio soluit tria obstacula. ¶ Casus literalit. Quidā cōtra
xit m̄rimonii cū quadā p̄ verba de p̄senti, & anteq̄ eā
cognosceret tradidit inquātū potuit renitētē et inuitā
cuidā suo cōsanguineo in vxorē: & ille accēpit licet in-
uitā sed mulier q̄cito fuit reddita libertati aufugit ab
ipso & primo viro restitui postulauit: q̄rebat an debe-
ret illi restitui? rñ. pa. q̄ viro p̄ tā turpi facinore grauis
pōnitētia debet iponi: & mulier monēda est p̄pter pu-
blicā honestatē: vt nec primū repetat cui? cōsanguine?
eā cognouit licet inuitā. ne redeat ad scdm cui propter
adulteriū nō pōt se cōmisceri: sed icōtinētia maneat do-
nec prim? vir viā vniuersē carnis fuerit ingress? si aut
ad hoc iduci nō potuerit: prior vir cogat eā recipere et
m̄rimoniali affectiōe tractare: nec pōt ei adulteriū obij-
cere q̄ eā adulterādā tradidit p̄sertim inuitā: licet dica-
t in euāgelio q̄ p̄pter fornicationē vir dimittere pōt vxorē.
nō tñ p̄pter eādē cām. vir semp pōt dimittere vxorē.
nec vxor virū cū possit p̄ exceptionē vel replicatio-
nē repelli: & affinitas supueuiens m̄rimo. ei obesse nō de-
bet q̄ cōsci? seu particeps hui? iniquitatis nō fuerit cū iu-
re suo sine culpa nō debeāt de fraudari. Alex. tñ i simili
casu dicit distinguēdū. put seq̄t. Ber. ¶ No. j. ibi: resti-
tui postulauit. q̄ et an cōsummationē m̄rimo. pōt alter
cōiugū petere restitutionē alteri? si habuit illius quasi
possessionē: et hoc tene mēti. nā bñ facit ad nō. p̄ doc. i.
c. ex parte. de resti. spo. ¶ Scdō nō. ibi: licet inuitā, cogno-
uerit. q̄ mulier pōt inuita cognosci. Ex quo arguo q̄ ta-
lis copula violēter extorta nō firmat m̄rimo. cōtra me-
tū p̄cedētē. et facit optimē ad id qd dixi. c. cōsultatōi. s.
de spō. & hoc ē idubitatū vbi iteruenit vis p̄cisa: vt pu-
ta q̄a detēta p̄ alios, vel ligata, fuit cognita. ¶ Quid aut
si iteruenisset vis cōditionalis? dic vt nō. in. c. is q̄ fidē.
de spō. vbi p̄ Io. an. vbi tenuit hoc nō accusare mulierē:
sed. d. An. ibi cōtra respectu m̄rimo. cōualidadi: & hoc
vltimū puto verū. q̄ nō repit liber cōsens? q̄ requirit in
m̄rimo. vt in. c. cū locū et. c. gēna. de spō. ¶ Itē nō. ibi:
prater reatū adulterij. iūcta. gl. q̄ adulteriū cōmittitur
cū spōsa alteri? de p̄senti licet nōdū cognita: & idē
videtur cum sponsa de futuro. saltē ad hoc vt sponsa
& vir possit accusari de adulterio. per text. not. in. l. si
vxor. ff. de adult. vbi dicitur quod nec matrimoniū nec
spem

SEBASAPI.

¶ Inuita cognosci.
Nūqd vxor cogni-
tē p̄ vmiuuto ma-
rito possit ingre-
di monasteriū tra-
dit Feli. in. c. p̄. in
princi. s. de proba-
tio.

b ¶ Cū sponsa. Ex
quo infertur q̄ di-
positio. c. plei. uq̄
j. de do. inter vi. &
vxor. habet locū ēē
in spōsa. facit glo.
cū qua cōiter trā-
seunt doct. in. d. c.
plerunq̄.

spe matrimonij violare licet quatenus dicit de spe loq^r not. i. l. si vxor. ff. de adult. vbi dicit quod nec matri. nec hoc vt sp^osa & vir possit accusari de adulterio. per tex. proprie in sp^osalib⁹ de fururo. & hoc etiā voluit gl. in. c. quēadmodū. de iureiur. licet cōtrariū tenuerit hīc. d. Car allegēdo pro se gl. in. c. quidā. xxvij. q. ij. sed primū puto veri⁹. ¶ Itē no. q. sicut maritus pōt dimittere vxorē ppter fornicationē. ita ecōtra mulier maritū. nō em̄ in hoc iudicā ad imparia. q. clari⁹ pbat in. c. ap^lis. xxxij. q. viij. & in. c. j. vt lite nō cōte. ¶ Item not. ibi sed nec affinitas. tex. ap^lissimū. & nescio alibi ita clarū. quod copula etiā illicita inducit affinitatē. & hebes hīc casū in quo marit⁹ & vxor sunt affines⁹ & nihilomin⁹ exerceat matrimoniu ad petitionē illius qui nō fuit affinitatis cōsciū. ¶ Vitimo not. papam nō arctari ad sequēdā diffinitionē suorū predecessorum: nec debet sequi si eā nō putat iuridicā. ¶ In glo. j. in fi. aduerte quia in trat materiā nūquid marit⁹ possit obijcere vxori adulteriu cui ipse occasiōē dedit: & allega. prō. & cōtra et nō fuit ausa firmare pedes. d. Ant. dixit q. si vir est occasio delicti mulieris inuita nō imputat mulieri: vt hīc. Si verō fuit occasio mulieris non inuita: & tūc quō ad deū nō fuit excusata ex quō nō cōpellebat. sed quō ad virū est excusata vt contra eū possit replicari. & hāc diffinitio videt de mente Io. an. & Hīto. qui referūt quāstio. Bar. brix. de quodā egrotate ad cuius preces vxor cōcubuit cū medico. nūquid possit vxori adulterium obijcere: cōcluditur quod nō: ex quo ipse fuit causa. & vide gl. xxxij. q. viij. in. c. cōcubuit. Sed ego addere vnū membrū ad illā diffinitionē q. aut vir fuit causa immedia ta adulterij mulieris. & tūc non potest sibi obijcere adultetiū. vt hīc. aut fuit cā mediata. puta quia vxor deferta a viro cōmisit adulteriu. & tūc nō sufficit illa occasio: quia est nimis remota vt videtur probari in. c. significasti. de diuor. & ita potest gl. intelligi in. c. si tu abstines. xxvij. q. ij. & per hanc diffinitionē reducere istā gl. ad cōcordiā vide in simili. bo. gl. in. c. de cetero. de homi. ¶ In glo. ff. in ver. p^resertim. ibi tantū aduerte. quia hāc expositio improprietat tex. vnde licet vxor nō sit excusata quō ad deū ex quō nō fuit inuita: & sic loquū iura allegata in gl. tū quo ad maritū est excusata & text. proprie loquitur de marito. vñ hīc est casus apertus q. marit⁹ nō potest vxori obijcere adulterium si ipse fuit auctor adulterij: licet vxor fuerit spōtanea. nā dicitio p^resertim⁹ proprie sumpta ponit idem in casu contrario: vt no. in. c. auditis. d. eelec. & in. c. qm̄ vt lite non cōtesta. ¶ In gl. in ver. ff. nec affinitas. in fin. glo. nō rñ. ad cōtraria. Io. an. an remittit ad arbore cōsanguinitatis. dic quod quod ad impediendū matrimoniu oritur affinitas: & sic loquit. c. de illo & c. super eo. s. eo. & tenet gl. in. s. affines. alle. pro cōtrario quē allegat ad hoc istū tex. sed quō ad alios effect⁹ pcedat cōtrariū. et hoc p^ro placet quā dictū do. Ant. q. dicit q. lex solū dicit q. affinitas est qdā p^rin⁹q⁹as ex nuptijs pueniēs. vnde nō loquit ille tex. negatiue sed affirmatiue nō em̄ seq^r q. alio mō nō possit affitas cōtrahi. sed certe nūq⁹ nō est bona quō ad totū illū tex. vt. p^rib⁹ i. tex. affines. nā loquitur negatiue. i. qm̄ nō cōhitur nisi ex nuptijs: ideo intelligit. s. dixi. ¶ In gl. in ver. officere in fi. dic vt no. in regula factū legitimē. de re iur. lib. vj. & in. l. si a me. alle. in gl. cōtrariū factū erat inchoatū nō aut perfectū iō irritat si denenit ad eū casum a quo nō potuit habere p^ricipiū. hīc verō matrimo. erat perfectū ex cōsensu de presenti: iō non irritatur ex affinitate superueniente.

SYMMPTIVM.

1 Carnalis copulacō puella. vij. anno. dirimit matrimoniu postea cum consanguinea cōtrahit.

2 Impedimentū publicae honestatis oritur ex attentatu copulae cum spōsa. vij. annorum. 2.

3 Impedimentū publicae honestatis solum oritur ex sponsalibus cum puella post. vij. annum completum.

4 Affinitas nō oritur ex extraordinaria pollutione. & necesse est quod interueniat seminis cōmixtio intra claustra pudoris.

5 Semē vtriusque an sit necessariū ad affinitatē causandā. & ad prolem procreanda seu ad matrimoniu cōsummādum?

CAP. II.

Fraternitati. ¶ Legit⁹ duob⁹ modis secun

dū vnū intellectu. h. d. Ex spōsalib⁹ contractis cū puella q. nōdū cōpleuit septēniū interueniente copula attentatu orit⁹ publica honestas ipediēs m^rimoniu cōtrahēdū cū consanguinea. secūdū aliū intellectu hoc itēdit. Copula carnalis habita cū puella. vij. anno. dirimit m^rimoniu postea cōtractū cū cōsanguinea. Cōis diuisis. Secūda ibi diuortij. ¶ Cas⁹ literalis. Quidā cōtraxit spōsalia cū quāda puella. vij. anno. quā poluit extraordinaria libidine: postea cōtraxit m^rimoniu cū sorore ipsius. postmodū verō archieps Bisutū⁹ cū de hoc ad ipsum qstio esset delata diuortij tulit sniam inter eos quam dñs papa ap^l probauit Ber. ¶ Op. cōtra literā & vñ nullo mō possē de iure procedere: aut em̄ publica honestate fuit separatu m^rimoniu cōtractū cū sorore. & vñ hoc cōtra. c. literas. & c. accessit. de despō. ipub. nā publica honestas solū orit⁹ ex spōsalib⁹ contractis post cōpletū septēniū. an ēt cū matre puelle pōt cōtrahi m^rimoniu. vt ibi. Aut ex affinitate orta ex libidine extraordinaria. hoc ēt stare nō pōt. q. affinitas nō cōtrahit nisi perfectē mulier cognoscat ita qd interueniat sanguinis seu seminis cōmixtio: vt est bon⁹ tex in. c. lex diuinā cōstitutionis.

xxvij. q. ij. ad idē bon⁹ tex. cū gl. in. c. extraordinaria⁹ pollutio. xxxv. q. ij. vpi dicit qd licet quis cognouit puellā circa naturalia. ex quo tñ copula nō fuit habita intra claustrū pudoris nō orit⁹ affinitas cū cōsanguineis puellā. vnde nō obstat ista pollutione extraordinaria pōt ducere cōsanguineā puellā in vxorē. Sol. metu fortē cōtrarij hoc. c. legit⁹ duob⁹ modis: vt p^rmissi. primō q. m^rimoniu fuit hīc separatu nō propter affinitatē sed propter publicā honestatē q. infurexit ex spōsalibus contractis cū sorore: & tūc secūdū Io. an. hoc. c. non facit ad titu. sed tu auerte. aut em̄ illa spōsa cōpleuerat septēniū. & tūc intellectu est indubi⁹. p. c. spōsam. & c. ad audiētiā. s. de spōsa. nec esset tūc necesse pōdere extraordinariā libidinē: q. sola publica honestas suffecisset. vt in dictis iuribus: & iō intelligo tex. q. illa nōdū cōpleuerat septēniū tpe spōsaliorū sed erat intra septēniū. & tūc ad cōtraria dic q. interuenientib⁹ istis duob⁹. f. spōsalib⁹ contractis cū proxima septēnio & extraordinaria libidine orit⁹ publica honestas. nō em̄ ē honestū. vt q. ducat in vxorē cōsanguineā puellā cū qua cōtraxit spōsalia & extra ordinaria libidine polluit. & facit ad titu. in eo q. spōsalia de se nō suffecisset ad dirimēdū m^rimoniu: sed pōderat ēt extraordinaria libido. & iste intellectus extēdit. c. literas. pall. & est cōformis cū intellectu. c. iuuenis. s. de spō. Sed secūdū intellectu quē ibi tenui multū differt a decisiōe ist⁹ tex. nā ibi puella fuerat ducta in vxorē & cōducta in domū viri. nec cōstabat de attentatu. sed p^rsumebat. hīc verō fuerunt cōtracta spōsalia & p^rsumebat copula. & sic ponit casū oīo diuersum. Sed legit⁹ iste tex. q. affinitas fuit cā dirimēdi hoc m^rimoniu. & tūc ad cōtrariū dic q. ex quo puella apparet cognita p^rsumit q. mature potuerit cognosci. nisi doceat cōtrariū: & tūc oportet itelligere tex. q. fuit extraordinaria libido. idest extraordinariū & isolitū tps pubertatis: & tūc cessant cōtraria q. pcedūt cū libido fuit extra claustrū pudoris. ¶ Et hīc sumpta occasiōe dicit In. q. nisi def cōmixtio semi. vtrius. itra claustrū pudoris dicat affinitas: nec cōsumat m^rim. vñ sufficeret emis

BEBASAPI.

a ¶ Affines. Nūqd aut statutu faciens mētionē de affinib⁹ habeat locū in marigo & vxore q. p^rprie nō sunt affines vide Pau. de de ca. in. l. j. C. vñ vir & vxor. & in. l. maritus. C. de procura. ZACHARI.

b ¶ Dicitio p^resertim. Adde gl. in. l. illud. i. ver. nō ita. & ibi Floren. ff. ad l. aq. & i. l. quod si minor s. restitutio ff. de mino. dixi de ista dicitioe i. apō. ad istū. c. licet ex suscepto. nu. xi. in ver. litera p^resertim. s. de fol. compe.

c ¶ Extra ordinaria Io. an. in arbore affinitatis.

d ¶ Facit et ista est cōis lectura scdm Car. Alex. hīc i. fi.

fio semi

Panormi. super quarto.

nisvnius. Ponit exēplū in frigido qui pōt puocare mulie
rē ad seminis emissionē, nō tñ per hoc erit matrimoniū
cōsummatū vel cōtracta affinitas: ex quo alter nō est po
tens ad matrimoniū: & idē dicit ecōtra respectū mulie
ris. hāc opi. Inn. nō multū placet Host. quia de facili non
pōt probari emissio seminis vtriusque nisi forte genera
ta prole: quia tūc satis cōstat de cōmixiōe seminis vtrius
que per hoc videtur sentire Host. q. ad generationē pro
lis necessariō cōcurrat semēvtriusq. quod quidā medici
ci tenuerūt: sed (vt audio) cōis opi. medicorū est in cōtra
riū. i. vt semē mulieris necessariō nō cōcurrat ad gñatio
nem. & ob hoc maximē dicit. Fede. cōsi. ccxc. quōd ad ca
sandā affinitatē seu ad matrimoniū cōsummadū neces
sariō nō regitur q. mulier emittat: sed satis est q. viri se
mē sit cōmixtū naturæ vxoris. Ex cōtrario em sequeret
magna absurditas. nā pone q. per annū mulier nō emise
rit: tñ cōcepit ex semine viri & perperit. absurdū esset di
cere secūdū Host. q. matrimoniū nō sit cōsummatū, vel
affinitas sit cōtracta. & hāc opinio satis placet data ha
bilitate vtriusq. ad cōtractū matrimo. & per hāc habes
præ ceteris hoc. c. clarē lectum.

SVMMARIUM.

- 1 Affinitas superueniens etiam ex illicito coitu soluit spōsalia de futuro & priuat facultate contrahendi matrimonium. 2.
- 2 Affinitas superueniens nō soluit matrimonium de presenti sed soluit spōsalia cōtracta cum impubere etiam per verba de presenti.
- 3 Spōsalia cōtracta per verba de presenti cū impubere nō matrimo
nium sed spōsalia de futuro iuris interpretatione dicuntur.
Incestuosus matrimonium contrahere non pōt: sed si cōtrahit te
net videlicet cum extraneis: sed non cum propinquis
Ignorantia in aliquo excusat.

CAP. VIII.

Literis.

† Affinitas supueniens rū
pit sponsalia de futuro.
vel lati⁹ sic. Affinitas causata ex copula il
licita rūpit spōsalia pcedētia. & priuat fa
cultate cōtrahēdi matrimo. Communis
diuisio. Secunda ibi nos autem. ¶ Casus literalis. Quidā. G.
noie cōtraxit spōsalia cū quadā puella intra nobiles an
nos. & postmodū matrē puellæ carnaliter sape cogno
uit puellā ipam carnaliter tractauit adultā, & hoc noto
riū erat: petijt eps loci illi viro puideri. & vtrum ipsa mu
lier possit cū alio viro contrahere. dñs papa dicto viro
pœnitētiā fecit iniungi. Mādāsepo vt illos debeat adinu
cē separare & mulier alteri viro nō nubat. si postquā sci
cit delictum viri & matris ei nō erubuit cōmiseri: vir &
mater ipsius mulieris nō debēt ad alias nuptias cōualere
sed continēter viuere debēt & suū flere delictum si de
lapsu carnis nō timeat ipsorū. Ber. ¶ Opp. contra tex.
ex quo em filiā despōsavit in vxorē vt dicitur in tex. nō
potuit eā ampli⁹ dimittere ppter affinitatē super ueniē
tē ex persona matris. quia affinitas superueniens non dis
soluit matrimoniū licet nondū cūsummatū. vt in. c. dif
cretionē. s. eo. So. dic q. tex. pōt intelligi dupliciter^a pri
mō quōd despōsavit puellā in vxorē. i. cōtraxit pver
ba de presenti. & tūc ad cōtrariū dic q. ex quō ista puella
nōdū erat nubilis non esse potuit matrimonium inter
eos: sed iuris interpretatione fuerunt sponsalia de futu
ro. vt in. c. vnico. de despō. impu. li. vj. & antequā puella
parueniret ad etatē legitimā sponsus cognouit matrem
puellæ. et sic spōsalia fuerunt sublata b per affinitatē su
perueniētē: quia promissio matrimonij nō pōt adimple
ri. vt in. c. ij. s. e. ¶ Secundo potest intelligi q. iste des
pōsavit puellā in vxorē scilicet futurā & sic mente &
verbis fuerunt ista sponsalia de futuro: quæ tolluntur ex
affinitate superueniente ex persona matris. & hunc in
tellectū sentit glo. j. & gl. in ver. separatis. Et ex his patet
decisio ad totum text. nam mater & vir non possunt

amplius contrahere propter crimen incestus quod
commiserunt si tamen contraherent, de facto tene
ret matrimonium: intellige cum extraneis. vt in cap.
transmissæ. s. eo. nā inter se nō teneret matrimonium, p
pter affinitatē cōtractā ex persona puellæ & publicā
honestatē ortā ex sponsalib⁹ cum filia. spōsa verō pote
rit cōtrahere cū alio si nō fuerit particeps iniquitatis:
vt quia admisit istum virum ignorādo quōd poti⁹ co
gnouisset matrē: secus autē si fuerit cōscia vt in litera.

SVMMARIUM.

- 1 Conuersatio & cohabitatio virorū & mulierū est velde pe
riculosa: & ideo vitanda.
- 2 Peccatum luxurie an sit maius cum pulchra vel cū turpi?
Peccatū an maius cōmittatur cum sorore sponsæ ante vel post
cōtractum matrimonium. vel cum ipsa sponsa post affinitatē
subsequentē in vxorē ducta?

CAP. IX.

Veniens.

Idem quo ad tit. dicit q.
decretalis. s. proxi. pri
ma pars narrat factum. Secunda respon
det ibi: Cū igitur. ¶ Cas⁹ literalis. Qui
dā. E. nomine contraxit spōsalia cū qua
dam puella iuramēto interposito q. eā duceret. in vxo
rem q. cito illa ad legitimā perueiret etatē: pater puel
læ eum recepit in domo, dictus. E. sorori spōsæ ipsius
carnaliter se cōiunxit: postmodū ad instātiā amicorū
suorum puellā illā in vxorē accepit & postmodum qñ
facultas se offerebat cognoscebat vtrāq. postea verō
ad cor rediēs consilium suæ salutis petijt sibi impendi.
archiepiscop⁹ suus misit eum ad Do. papam. & ipse su
per hoc scribit eidē dicēs cū nō solum à malo: sed ab
omni specie mali præcipiat amplius abstinere. Mandat
q. prædicto. E. pro tātō excessu pœnitētiā cōpetētē
imponat & moueat illū & cōsulat ei: vt de cetero ab
stineat ab vtrāq. quod inferius apertius declarabitur.
Ber. ¶ No. q. periculosa est sexuū cōmixtio. ideo vi
tanda etiam inter affines. ad hoc. c. mulieres. iuncta gl.
de iudi. li. vj. & alibi dicit tex. q. cohabitationē interdi
cit adulteriū. vt in. c. diffinimus. xviij. qō. ij. ¶ Que
ro cum qua plus iste deliquit? Vin. dicit q. quo ad deū
vbi magis contēpsit: sed quo ad ecclesiam videtur ma
gis deliquisse cū illa cū qua spōsalia nō cōtraxit. & no.
primum dictum Vin. q. in decernenda quātitate reatus
quo ad deum attēditur principaliter contemptus pec
catorum: & nō qualitas peccati. & idem voluit gl. in. c.
cū quidā. s. de iureiuran. vbi plenē dixi & in. c. homo
christianus. xl. dist. & sic debes decidere quæstionē ta
ctam. xiiij. qō. vlti. ca. fin. vbi formatur quæstio vtrum
cum turpi vel cum pulchra magis peccetur? ¶ In glo. j.
in fine, vel potes intelligere tex. propriē. & tunc dic q.
licet à principio nō tenuerūt sponsalia tamē tractu tē
poris ex superuenientia temporis atatis legitimē fue
runt ratificata cū iste puer habitaret in domo^c spōsæ
vt in. c. literas. iuncta gl. de despon. impube. & de istis
d atatibus^d qualiter distinguātur. vide bonam glo. quam
tenebis menti in procemio sexti.

SVMMARIUM.

- 1 Affinitas superueniens nō soluit matrimonium.
- 2 Affinitas superueniens inter maritū & vxorē priuat solū cul
pabilem iure petēdi debitum.
- 3 Impedimentum publicæ honestatis non oritur ex illicito coitu:
sed affinitas.

CAP. X.

Væ fraternitatis.

† Af
finitas
superueniens non dissoluit matrimoniū
Cōmunis diuisio. secunda ibi. no s igitur.
¶ Casus literalis. Quidā matrimonio cō
tracto & cōsumato cū quadā: ei⁹ sororē cognouit. qri
tur vtrū

- a ¶ Dupliciter secun
dū Io. an. & Tācr.
non est attenden
dū per quæ verba
fuerint desponsata
cū puella erat innu
bilis. quia semper
intelligitur de futu
ro ca. vnico. de de
spō. impu. in vj. In
no. hīc tenet cōtra
rium.
- b ¶ Sublata. Adde
Bart. & Dy. in. l. mi
les. s. quæritur. ff.
ad. l. iul. de adul. &
in. l. si vxor. s. si mi
nor. eodem.
- c ¶ In domo. Adde
videndum. Alexā.
con. cxlix. in. v. vo.
- d ¶ A Etatib⁹. gl. i. l.
hæreditatum. ff. ad
l. fal. Ioā. de anania
in rubr. de delictis
pue. Bal. in. c. si pa
ter de testa. i. vj. co.
vj. & in. l. si infanti.
C. de iure delibe.
ZACHARI.
¶ Adde meliorem
gl. de iure. in. l. inui
ti. ff. de testi. Cy. Sa
li. & doct. in alleg.
l. si infanti. & Bald.
in. c. j. colū. j. de pa
se iura. fir.

tur vtrū possit exigere debitū ab vxore & soluere requisitus: n. papa. q. vxor monēda est vt à cōmixtiōe vi ri abstineat et in cōtinētia pmaneat donec vir eius mortuus fuerit propter honestatē publicā. si aut parere noluerit: & talis fuerit vt de lapsu timeat ipsi vir poterit ei debitū reddere: cū affinitas post ipsum matrimoniū ini quē cōtracta illi nocere nō debeat quā in culpa nō fuit.

- Ber.** ¶ No. quod affinitas superueniēs inter maritū & vxorē priuat solū culpabilē iure exigēdi debitū: sed non absoluit eū à reddēdo debitū cōsiliū tñ est vt de cetero vterq; abstineat & cōtineat. et de hoc dicv le. & nō i. c. trāsmisā. & i. c. discretione. s. e. ¶ In gl. j. ibi: affinitatē. Aduerte q. iō gl. sic exponit: qā ex copula illicita cū affi ne nō oriū publica honestas: sed affinitas: vt in. c. discretiōe. s. eo. sed publica vtilitas oriū ex cōtractu spōsaliorū vel matrimoniij. vt in. c. vnico. de spō. lib. vj. & qd ibi nō. vñ in casu hui⁹. c. fuit orta affinitas ex copula cū sorore vxoris: & nō publica honestas. & ideo gl. sic exponit & cōsimilē expositionē facit in. d. c. discretione. sed pōt dici quod licet nō oriā publica honestas de qua in d. c. vnico. tamē honestū est: id est honestas ex postulat vt vxor nō cōiūgat se viro qui sororē suā turpiter cognouit. vnde vltra affinitatē hoc requirit honestas: & sic pōt stare tex. propriē qui in principio facit mētionē de honestate et in fine de affinitate. & sic pōt intelligi tex. in dicto discretionem.

SVMMARIUM.

- 1 Affinitas superueniēs nō soluit matrimonium præsumptum sicut nec verum.
- 2 Pubertas potest multum praeueniri. Puella. x. anno. quandoque potest mature cognosci.
- 3 Carnali copula cū minore habita præsimitur potentia coeundi. Potentia coeundi probari potest per aspectū corporis.
- 4 Compelli possunt cōiuges ad reddendū debitum.
- 5 Maritus exactus verbo vel signo tenetur reddere debitum. Exactus quid significat.

CAP. VI.

Iordana. Summatū est. s. ca. pxi mulieris petitiō. In secūda causā cōmissio ibi. ea propter. ¶ Casus literalis. Quādam puella iordana nōie quā nōdū cōpleuerat decimū annū cōtraxit cū quodā per verba de futuro: q. eā intra spaciū eiusdē āni cognouit: postmodū matre ipsi in vxorē accepit & carnaliter cognouit eandē. vnde petebat dicta iordana à do. pa. sibi super hoc prouideri, cū sine sua culpa viro priuari nō debeat: nec ipa valeat cōtinere: mādāt papa episcopo dioce. q. si res ita se habet vtrūq; ipforū moneat & inducat ad ppetuā cōtinētiā obseruādā: quod si ad hoc induci nequiverint iniūcta pœnitētia cōpetēti viro eū per cēsura ec. cōpellat vt eidē mulier cohabitēt & cōiugale debitū reddat.

- Ber.** ¶ Not. j. q. affinitas superueniēs nō dissoluit matrimonium præsumptū sicut nec verū nā cū ista puella erat matrimonium præsumptū quia cōtraxit spōsalia et eā postmodū cognouit. vt in. c. is. q. s. de spō. & sic istud. c. pōt nobis seruire vltra capitula pcedētia i matrimonio præsumpto. ¶ Secundō nō. & tene mēti q. pubertas pōt multū pueniri: nā hāc puella nōdū cōpleuerat. x. annū et tñ potuit mature cognosci. quod peccatū ex eo quia ex illa copula fuit iductū mrimoniū. ¶ Ex hoc in fero q. ex copula habita cū minore præsimitur potētia coeundi i ipsa minore: licet aliter nō pbe. quod tenet Vin. j. c. fraternitati. quod dicit tñ q. posset pbari cōtrariū p aspectū corporis. qd placet arg. c. fraternitatis. j. de frigi. ¶ Tertiō nō. q. ecclesia pōt cōpellere cōiūgē ad reddēdū debitū cōiugi. ¶ Vltimō nō. quia tex. hic dicit q. vir exactus tene. red. debitū. qro qn dicat exact⁹: dicit Vi. q. exact⁹ dicit siue verbo siue signo exigat debitū. nā iā

pe signis loquimur. vt in. c. cū apud. despō. nā sepe mulieres verentur verbis petere debitū. nūquid aut vir ille poterit exigere: dic q. nō. quia priuat⁹ est propter delictū suū: vt in. c. trāsmisā. & c. discretione. s. e. vnde peccaret mortaliter exigendo. secundum Vin. quia cōtra pceptum canonis. ar. in. c. ij. de ma. & obe. nec mulier debet sibi acquiescere b etiā si timeat de incontinentia viri. sed dic quod ecclesia poterit secum dispensare si timetur de incontinentia ipsius: vt dixi in. d. c. trāsmisā.

De consanguinitate & affinitate. Rubrica.

¶ Viso de cognatione spiritali & legali: ac de proximitate quadā q. contrahitur ex copula cū consanguinea vxoris, meritō restat videre de cognatione carnali quā consistit in consanguinitate & affinitate: meritō post rubricas pcedentes subiungitur ista. Et quid propriē sit affinitas aut consanguinitas. dic vt habetur in glo. super arbore.

SVMMARIUM.

- 1 Affines primi generis vsque ad quartū gradum si matrimonio inter se contrahant separantur.
- 2 Impedimentum non probatur sufficienter etiam ad matrimonium impediendum per vnum testem de auditu & aliū sine iuramento.
- 3 Fama maiorem fidē facit quā vnus testis de auditu & aliū sine iuramento.
- 4 Testis vnus deponentis de veritate dictum valet.
- 5 Testes debent esse iurati etiam in causa matrimoniali. Testes debent esse omni exceptione maiores & præsertim in matrimoniali cā.
- 6 De nuntiator & accusator quādo agitur ad impediendum vel dirimendum matrimonium possunt esse testes.
- 7 Iudex qualis esse debeat & præsertim in matrimoniali causa?
- 8 Ordinarius iudex delegare potest.
- 9 Theologus vel canonista. quis eorum præsferendus sit in episcoporum electionibus?
- 10 Scientia qualis requiritur in episcopo vel prelato? Matrimonialis causa delegari potest etiam non episcopo. Abbas casinēsis habet omnimodā iurisd. in castris monaste.
- 11 Consuetudo curie ro. est nō delegare causas matrimoniales. Iurisdicō iudicādi causas matrimoniales ex consuetudine seu præscriptione acquiri potest.
- 12 Episcopo spectat matrimoniales cās decidere, & ideo nullus alius prælatus de eis se intromittere habet. Matrimonialis causa non trāsit in rem iudicatam. Testes in matrimoniali causa produci possunt etiā post publicationem. Probatio matrimonialis hodie est restricta ad quartū gradum.

CAP. I.

Ilteris. ¶ Separatur matrimonium cōtractū inter affines primi generis & quarti gradus. & sunt tres partes. In prima casus narratio. In secunda rñsio. ibi: quocirca. In tertia iudicū instructio. ibi: Cæterum. ¶ Casus literalis. Quidā. E. subarrhauit quandā viduam per annuli immisssionem & eam carnaliter cognouit. tandem cū vellet in cōspectu ecclesię cum ea contrahere duo proposuerūt q. eam habere non poterat in vxorē ex eo q. priorē virum attigit quarto gradu cōsanguinitatis. vnus illorū iurauit q. ita audiuit. alius noluit illud iurare & sic publice contraxerunt: postmodū venerunt alij duo & iurauerunt q. primus vir fuit isti superstiti quinto consanguinitatis gradu coniunctus. Dubitatur quid esset in hoc faciendum. Consultus pa. mandat cuidam abbati. Quatenus vtrāq; partē ante suā præsentiā cōuocet et testes iurare

SFB A. SAPI.

- a ¶ Præueniri. Idem dicit Abb. in. c. pu beres. de despon. impub. vbi ponit exemplum in masculo qui in septenio reddidit nutricem prægnaentem.
- b ¶ Acquiescere. mulier tñ eo tempore rōnabiliter faceret exigere vt inuitat⁹ vteretur ex quo per se petere non pōt. l. pe. C. de tēp. in inte. resti. secundū. d. An. per Car. Alex.
- c ¶ Consanguinitas quid sit gl. Bart. & Alex. in. l. aristo. s. quod dicitur. ff. de acqui. hare. Pal. in l. fi. C. de ver. signi. Pe. de ancha. in ca. canonū statuta. s. de cōsti. Alex. cōf. lxxxij. in vol. j. late Corneus, consi. xxj. in. j. volu.

Panormi. super quarto.

2 ¶ Testes qui testes dicant idonei in causa matrimoniali. Ale. cō. clxxxiiij. vbi et de fama: & qñ testes dicant esse oī exceptione maiores gl. & Ab. i. c. j. s. de testi. gl. i. c. at si clerici. s. de iudi. Ale. cō. xvij. i. j. vo. co. iij. & cō. cxlvj. i. v. vo. vbi ponit an testes deponētes cōtra matrimo. debeant esse oī exceptione maiores. & cō. lxx. i. j. vo. & requiritur qñ sint rogati. Ro. i. ling. cxcviij.

b ¶ Iurati. Adde q̄ & rogati: vt dicit Ro. fin. suis alle. gl. i. c. nostrates. xxx. qō. v. dicit tamē q̄ Bar. brix. in. q. suis tenet cōtrariū secū dū q̄ sibi placet gl.

SEBA. SAPI.
c ¶ Maiores. Istud enumerat iter specialia matrimonij. Feli. i. c. j. co. x. ver. sup gl. quinta. s. vt lite nō cōtest. & in rubri. s. de sponsa. colū. vj. ver. quarto in causa matrimoniali.

SEBA. SAPI.
d ¶ Canonista. quis sit preferendus an canonista an theologus vide Deciū in. c. clerici. colū. iij. ver. iij. regula fallit s. de iudicijs.

c ¶ Turpitudinem. Bar. plenē in. l. ius iura. s. proci. ff. de iure iu. & ibi p. Ias. per Abb. i. c. cū super. s. de cōces. preb. gl. in ca. ex tenore. in verbo statuta. & Bal. in. l. cū mulier. ff. solu. ma. Sal. in. l. transactio. ne. C. de transac.

f ¶ Fama. Plenē pbat in causis modici p̄iudicij. Bart. expresse tenet i. l. de minore. s. plurij. ff. de qō. in vlt. col. gl. in. l. vbi adhuc. C. de iure dotiū. Item sola fama plenē pbat i factis antiq̄s vt not. in. c. veniens. j. de verbo. fig. Bal. in aut. quas actiones. C. de sac. sanct. eccle.

faciat corā ipso. & si p testes legitimos cōstiterit quod prim⁹ vir attinet viro supersisti in quarto gradu, illos debeat ab inuicē sepearare: quia (vt dicūt canones) mulier illa nō poterat aliquē habere de cōsanguinitate prioris viri vsq̄ ad quartū gradū. in fi. dicit qd causā matrimoniales nō sunt tractādē per quoslibet sed per viros discretos q̄ potestātē habeāt iudicādi & qui sciāt canones. Ber. ¶ No. j. tex. iūcta gl. v. q̄ p vnū testē de auditu & per aliū sine iuramēto nō probatur sufficiēter impedimētū etiā ad impediēdū matrimonium cōtrahēdū: quod bñ notabis ad intellectu & limitationē. c. p̄te. rea. el. ij. s. de spon. ¶ Et ex hoc infero q̄ maiore fidē facit fama vel vnus testis cū iuramēto quā duo testes quorū vnus deponit de auditu & aliū sine iuramēto: nā sola fama de se sufficit ad impediēdū. vt in. c. proxi. Itē dictū vnus deponētis de veritate valet. vt i. d. c. p̄te. rea. hęc aut duo nō sufficerēt ratiōe p̄dicta. ¶ Et ex hoc & ex tex. no. q̄ in cā m̄rimoniali testes debet esse iurati b̄ etiā si agatur ad m̄rimonij impediēdū. & per hūc tex. puto q̄. d. c. p̄te. rea. debet intelligi quod ille iurat⁹ asserēbat impedimētū. ¶ Itē no. quod testes p̄sertim i cā m̄rimoniali debet esse oī exceptione maiores & tenebis mētivnā glossellā hīc q̄ dicit illos dici oī exceptione maiores, q̄ nulla exceptione legitia possunt repelli. vide gl. no. in situ. de inutili stipulatio. s. itē verborū oblig. q̄ dicit illū testē dici idoneū q̄ nulla exceptione repelli pōt. qd no. pro statutis sape requirētibus istas qualitates. ¶ Item no. q̄ cū agit ad impediēdū vel dirimēdū matrimonij ijdē qui denūtiāt vel accusant possunt esse testes. & hoc ratiōe peccati cū agatur de cōmodo vel incōmodo eorū. pro hoc bon⁹ tex. in. c. in negotio. s. de testi. ¶ Vltimo no. duo requisita in eo qui vult diffinire causam matrimoniale. prim⁹ vt habeat iudicādi potestātē. secūdo vt statuta canonica non ignoret. & per hoc arguit hīc Host. cōtra theologos qui dicunt ecclesiā posse regi ex sola theologia. ¶ Sed quāro quid si alterū istorū deficiat nunquid teneat sententia. Cōclūde post Host. quod aut deficiat potestas, & indubitanter non valet sententia quantūcūque detur peritia: quia sententia à iudice nō suo lata nulla est. vt in. c. at si clerici. & in. c. iij. s. de iudi. & C. si a nō cōpe. iu. per totū. Si verō adest potestas & deficiat peritia. tūc tenet sententia sed peccat iudex iudicādo. debet em̄ iudex alteri peritiori cām delegare: aut peritos cōsulare. facit. ij. q. ij. ca. fi. de pe. di. vj. c. j. & l. certi. C. de iudi. ¶ Et not. ex hoc iudicē & ordinariū posse delegare causam matrimoniale. ¶ Hinc sumpta occasione querit Host. pone q̄ duo sunt electi ad eundem episcopatū quorū vnus est theologus alter canonista d̄ quis eorū sit p̄ferendus data paritate. Cōclūdit quod si in loco magis versatur causarum ventilatio p̄ferendus est canonista. Si autē ibi pullulant h̄ereses, vel loc⁹ est vicinus h̄eticis, tunc p̄ferendus est theologus. ar. in. c. in causis. s. de ele. facit. c. sup. Spe. de magi. mixt⁹. tñ esset p̄ferendus vtrique. dicit etiā quod nō est necessarium quod episcop⁹ sit magister canonū. satis em̄ est quod habeat sciētiam competentem. quia cōpetēs sciētia tolerat in p̄lato licet eminens desideret. vt in. c. pe. de p̄reb. & in. c. cū nobis. s. de ele. & hęc not. ¶ In gl. iij. no. duo sin. ex ista gl. primū q̄ causa matrimonialis potest delegari nō episcopo. nā ista causa secūdū vnū intellectu fuit delega istī archiep̄s bytero p̄ istū abbatē cassinē. q̄ habet iurisdictionē plenariam in castris monasterij, & eidē iste archiep̄s byter est subiectus. & hoc voluit Gof. hīc. & hoc no. p limitatione eorū q̄ dicūt doc. in. c. cām matrimonij. de offi. dele. vbi dicūt de cōsuetudine curiā cās m̄rimoniales nō cōmitti nisi ep̄s. de iure verō pnt cōmitti cuiq̄ clerico salua dispositio. c. sta. tutū. de res. li. vj. ¶ Secūdo no. ex gl. q̄ ex cōsuetud. seu ex p̄scriptioe pōt acquiri potestas diffiniendi & cogno

scendi causas matrimoniales. similē gl. habes in. c. litera. de rest. spo. licet Host. ibi cōtra: sed tene primū. pro quo adduco tex. quasi expressum in. c. auditis. de p̄scrip. Quis autē de iure cōi habeat ptātem iudicādi de cā matrimoniali dicit Host. q̄ episcopus. quia cū cā sit grauis ad eum est perferenda. xxv. di. c. perlectis. & i. c. j. de offi. Archi. Ego allego tex. expressum q̄ nō est alibi in. c. ascendētib⁹. de excels. p̄rela. vbi dicit q̄ dignitatis episcopalis est cognoscere de causis matrimonialibus. & sic nullus p̄latus citra episcopum pōt de iure cōi hoc attētare nisi iuuetur iure speciali. ¶ In gl. in ver. coram te. ibi: speciale in matrimonio. & hęc sol. placet. nā si snia nō trāsit in rē iudi. vt in. c. tenor. & c. lator. de re iudi. forti⁹ post publicationē solā possunt produci testes. & hanc materiā plenē explicaui in. c. iurauit. de proba. & nota. in. c. cū in tua. & in. c. series. de testi. ¶ In gl. in ver. quarto gradu. ibi: dispensatiuē. hęc solutio diuinat. idē dicēdū & meli⁹ quod in antiqua decretali dicebatur de. v. vj. & vij. sed mētio aliorum graduum fuit decisa propter. c. nō debet. j. eo. vbi prohibitio fuit restricta ad quartum gradum.

SVMMARIUM.

- 1 Affinitas superueniens de qua saltem constat per famam soluit sponsalia de futuro.
- 2 Sponsa de futuro vtrum petere potest vt sp̄sus matrimonium contrahere compellatur?
- 3 Sponsalia sunt futurarum nuptiarum promissio.
- 4 Turpitudinem propriā allegans auditur. ex quo versatur periculum animæ.
- 5 Fama probat impedimētū: et quādoque facit plenā probationē, sed non vbi agitur de maximo p̄iudicio. 7.
- 6 Iuramētū nō est de substantia matri. tamē addit fortius vinculū.
- 7 Manifestum quādoque capitur pro notorio. & quid operatur?
- 8 Testis qui non vult nomen suum publicari nec iura in p̄sentia partis an probat?
- 9 Testis vnus dictum integri maiorem fidem facit quā fama.
- 10 Testes duo in quacūque causa sufficiunt.

CAP.

II.

Vper eo. ¶ Affinitas superueniens de qua saltē constat per famā soluit sp̄salia de futuro. Cōmunis diuisio. Secunda ibi: Inquisitioni. ¶ Casus literalis. Quidā iuuenis cōtraxit sponsalia de futuro cum quadam puella quē nō erat nubilis ætatis: sed facta nubilus petijt illū. & ipse excipit dicens quod eā in vxorē habere nō potest: qui postq̄ affidauit illā cōsanguineā illius carnaliter cognouit. Cōsultus Papa respōdet quod si manifestum est quod illā cognouit, vel si etiā non est notoriū & fama loci hoc habet debet ille ab impetitione illius absolui. cū fuerit sp̄sa tātummodo de futuro. Ber. ¶ No. prim⁹ sponsam de futuro posse repetere sponsum vt cogatur matrimonium cōtrahere iuxta promissionē suam. nā sp̄salia sunt futurarū nuptiarū promissio. xxx. q. v. c. nostrates. & l. j. ff. de spō. quod aut promittit necesse est adimpleri. s. de pactis. c. j. ij. & iij. & idē dic i sp̄so. facit. c. p̄te. rea. el. pri. mo. de sponsalibus ¶ Secūdo no. q̄ allegans turpitudinē propriā auditur. ex quo versatur periculū animæ. ad idē. c. p̄te. rea. el. ij. s. de spō. ¶ Terti⁹ no. q̄ sola fama probat impedimētū matrimonij, & licet iste tex. loquat i affinitate. idē dicas in quolibet alio impedimēto: q̄a vbi est eadē ratio eadē debet esse iuris dispositio in. c. cū dilecta. de cōfir. vti. vel inut. & sic habes hīc casum in quo fama facit plenā probationē. & hoc iō. quia agit de modico p̄iudicio: & vt in dubio euitet periculū animæ. Et ex istis infero q̄ in causis modici p̄iudicij fama f̄ facit plenā p̄bationē maxime si ex hoc euitat periculū animarū. & vide qd dico in. c. veniens. el. j. s. de testi. sec⁹ vbi ageret de magno p̄iudicio. vnde si matrimo. hic fuisset contractū sola fama impedimēti non suffecisset. vt in. c. si duo. xxxv. q. vj.

xxxv. q. vj. ¶ In gl. ij. in fi. no. ex hac gl. q. licet iuramē
tū nō sit de iustitia matrimonij vel spōsaliorū. tñ ad-
dit fortius vinculū. pro hoc. c. fi. de foro cōpe. lib. vj. &
vide quod dixi in. c. pe. de iureiurā. ¶ In gl. in ver. *ma-
nifestum*. in fi. Aduerte, quia gl. sentit q. manifestū hīc ca-
pitur pro notorio, quasi nō sufficiat impedimentū esse
manifestū: sed certē gl. nō bene loquit. q. manifestū in
plus se habet q. fama: vt no. in. c. vestra. de coha. cle. &
mulie. maximē per Io. an. & Io. cal. sed fama per se suffi-
cit vt hīc. ergo & manifestū. & ideo nō improprio li-
terā tex. hic probat q. i plus se habet manifestū q. fama
quod no. & dic vt no. in. d. c. vestra. ¶ In gl. fi. ibi. *plus
facit fama*. no. multū istā gl. & idē no. gl. iij. q. iij. in. c. si
testes. s. Itē sepe. sed certē nō puto gl. illā verū dicere. &
error oriē ex intellectu illius. c. praterea. nam vt dixi in
c. super eo. s. ti. prox. i. c. praterea. nō fuit ille testis oīno
integer: tum q. allegabat turpitudinem suā tū quia non
deponebat in forma testimonij, nec volebat nomē suū
publicari: & sic nō iurauit in prēsentia partis sicut fieri
debet. vt in. c. ij. de testibus. ergo nō malē ille tex. allegat
per istas gl. vnde credo q. dictū vnius testis integri deve-
ritate maiore fidem faciat q. fama: quod patet ex eo: q. a
in omni causa etiā duo testes sufficiūt sed nō sic vnus te-
stis cū fama. Et sic fama nō semper habet vim vni⁹ testis.
de quo vide quod not. Bart. in. l. de minore. in. s. tormē-
ta. ff. de quāstio. per tex. iūta gl. in. c. tam literis. de test.
& quod dixi in. d. ca. veniens. & d. c. super eo.

S V M M A R I V M.

- 1 Dispensatio facta de cōtrahēdo matrimoniū in aliquo gradu intel-
ligitur quod vterque cōtrahentiū toto gradu distet à stipite.
- 2 Gradus computatio quomodo fiat. c.
- 3 Cōsuetudo valet in interpretatione indulgentiarū legis, priui-
legij, & statuti. 7.
- 4 Cōsuetudo pōt inhabilitare habiles ad matrimoniū.
- 5 Papa solus dispensat in gradibus prohibitis.
Legatus etiam de latere non dispensat contra consilium.
- 6 Priuilegium seu principis beneficij debet latē interpretari. 7.
Gradus remotior à stipite attēditur. & ideo ambo in remotiori
gradu esse dicuntur.
- 7 Dispensatio latē vel strictē an sit interpretanda?
Mens disponentis colligitur ex causa expresseione.
- 8 Dispositio huius. c. hodie remanet si hodie papa dispēfaret vt di-
stātes à tertio aut quarto gradu possint cōtrahere adinuicē.

CAP. III.

Quod dilectio. ¶ Si dispēfatur
cū aliquibus vt
possint cōtrahere in certo gradu prohi-
bito, requirit q. vterq. cōtrahentiū toto
gradu distet à stipite, prēsertim si hoc ha-
bet cōsuetudo. aliās supma sine dictione prēsertim. vt
j. declarabo. Primò ponit casum. Secūdò alle. pro & cō-
tra. ibi: quod videtur. Tertiò rñ. ibi: nos itaque. ¶ Casus
literalis. Quidā legatus auctoritate dñi pape fecit quādā
indulgētiā hoībus suę legatiōis vt possent cōtrahere ma-
trimo. in. vj. gradu: sed vir & mulier volebāt cōtrahere
mrimoniū, vnus distabat à cōmuni stipite. ij. vel. iij. gra-
du. Queritvtrū possint mrimonialiter copulari ppter
indulgētiā pdictā: quod videbat fieri posse secūdū regu-
lā illā quia dicit: quoto gradu qs distat à stipite & a quoli-
bet p aliā lineā descēdētiū ab eodē. cōsuetudo tñ illi⁹ ter-
rē est: si aliqn talis casus emerferit hoīes illi proximiores
gradu cōiūctos separāt & impediūt copulari volētes. R.
pa. quod indulgētiā illa sic ē itelligēda q. vterq. cōiūgēdo
rū distet à stipite. vj. gradu. & ita in casu pmissio conijū-
gi non debēt. vñ in hac parte potius deferēdum est mul-
titudini & obseruatē cōsuetudini q. scandalum aliud
populi adhibita nouitate statuere. Ber. ¶ No. regulā
in cōputandis gradibus inter collaterales. nā quoto gra-
du distat alter à stipite tāto distat à quolibet descēdētiū

per aliā lineā ab eodē stipite. & procedit ista regula qñ
collaterales sunt i linea equali. Si verò sūt i linea inēqua-
li exēplū in fratre et filio alterius fratris: tunc cōputatio
fit à remotiori. vt in. c. fi. j. e. vbi plenius dicit. ¶ Secū-
dò no. q. cōsuetudo multū valet in interpretatiōe indul-
gentiarū: sicut em cōsuetudo interpretat legē. vt in. c. cū
dilectus. de cōsue. & l. de interpretatiōe. ff. de legi. Eodē
mō interpretat priuilegiū seu indulgētiā: vt hīc est ca-
sus no. Idē eadē rōne dicit. Io. an. in interpretatiōe statu-
ti. erat em statutū paduæ vt in singulis quatuor mensi-
bus fieret cōsi. sup malē ablatis. fuit factū cō. in fine. iij.
mensiū: q. rebat nūqd de decima die seq. tpis. iij. mēsiū
possit fieri aliud cōsiliū: et rñdet ipse quod nō cōtin-
geret differri cōsiliū per octo mēses cōtra cōsuetudinē
loci quæ habeat vt vnū cōsiliū nō distaret ab alio p qua-
tuor mēses. facit quod not. in. c. in singulis. de sta. regu.
¶ Tertiò no. q. cōsuetudo pōt habiles inhabilitare ad
matrimoniū. de quo dic vt dixi in. c. super eo. s. de cog.
spi. & aliquid dicā j. e. c. q. circa. ¶ In gl. iij. tene menti
glos. q. solus papa dispensat in gradibus humana lege
prohibitis. Idē no. j. eo. c. quia circa. & tenet Spe. in tit.
de leg. in. s. nunc ostēdēdū. ver. lxxv. et idem Io. an. in ad-
di. & hodie videtur satis clarum per. c. non debet j. eo.
vbi ponitur prohibitio cōsiliij generalis. cōstat autē q.
nullus citra papā etiā si sit legatus de latere potest dispē-
fare cōtra cōsiliū. vt le. & no. in. c. dilectus. et in. c. di-
lecto. s. de prēbē. & vide glo. in. c. cū dilecti. s. de elec. &
quod ibi dixi. ¶ In gl. in ver. *uterque coniungendorum*.
pro intellectu glos. oppo. beneficium principis debet la-
tissimē interpretari: vt in iuribus allega. in prin. glos. sed
de iure est q. quoto gradu distat remotior à stipite tan-
to gradu & c. vt. s. dictum est ergo ista indulgentia lega-
ti nō debebat ita strictē interpretari. Glo. dat duas solu-
tiones. prima q. ipse concedens potest interpretari in
indulgentiam vt vult. hac solutio non est rationabilis:
quia si hac interpretatio nō fuisset iuridica iste textus
non poneret ius. & sic non fuisset redacta in hac com-
pilatione. ¶ Alia solutio est quod hoc fecit papa pro-
pter cōsuetudinem terræ. quasi dicat quod cessante cō-
suetudine papa fuisset interpretatus indulgentiam se-
cūdū ius: sed cōsuetudo fuit cā restringendi priuile-
gium. & hunc intellectum not. quē sequuntur Hostiē
& Io. and. Inn. ponit alium intellectum, dicēs quod pri-
uilegiū cōtra ius cōe cū sit odiosum debet strictē intel-
ligi: sed si priuilegiū sit odiosum debet latissimē inter-
pretari. & de tali loquitur cōtraria. hoc dictū Inn. est ve-
rissimū i se, & solet quotidie ad hoc allegari iste tex. sed
alle. tex. magis apertē. in. c. j. & ij. de fi. presby. li. vj. vide
glos. de offi. ordi. in. c. ordinarij. & plenē p Io. an. in. c.
oli. de ver. sig. Bart. in. l. fi. ff. de cōsti. pri. Sed quod ad istū
tex. nō placet mihi dictū In. quia licet dispēfatio sit stri-
cti iuris. tñ debet recipe itēptationē à iure cōi, ex quō
loquit in materia iuris. facit. c. ad audiētiā. de deci. & c.
in his. de priui. nā statuta licet sint odiosa: capiūt nihilo-
min⁹ itēptationē à iure: vt no. Inn. in. c. cām. de rescri.
& Bar. in. l. oēs populi. ff. de iusti. & iur. et q. hoc sit ve-
rū induco finē hui⁹. c. vbi papa fundat se super consue-
dine. nā ex causā expresseione colligit mēs disponētis. vt
in. c. intelligētiā. de ver. fi. & l. cū pater. s. dulcissimis. ff.
de leg. ij. per Dy. in regula fi. de reg. iur. li. vj. & licet glo.
hīc dicat hodie nō pcedere hāc indulgētiā, dic q. licet
hoc. c. sit sublatū quod ad exēpla: quia sext⁹ grad⁹ nō est
in phibitiōe: hodie tñ remanet dispositio hui⁹. c. si ho-
die papa dispēfaret vt distātes à tertio aut quarto gradu
possint ad inuicē cōtrahere. multū tñ debent verba in-
dulgētiæ attendi.

S V M M A R I V M.

- 1 Infideles coniuncti in gradu prohibito à lege canonica post ba-
ptismum non separantur.

Imo. in. c. cū cau-
sam. s. de proba.
Alex. con. dlix. in
ci. visis et pēdera-
tis. Frā. are. cō. xx
xvij. incip. ordine
quēsto. & latē la.
in. l. admonendi.
in. lxxxviij. colū.
ff. de iureiurā. Itē
sola fama probat
iudicem esse cōsue-
tū icarcerare. &
violētiās appellā-
tibus inferre. Bar.
in. l. de pupillo. s.
si quis ipsi prāto-
ri. in. viij. qō. ff. de
no. ope. nū. item si
papa testē de fa-
matūc plenē pro-
bat Io. an. in add.
Spe. ri. de iquisitio.
s. nūc tractemus.
Abb. i. ca. cū oport-
teat. in. iij. colū. j.
de accu.

SEBA. SAPI.

¶ Sol⁹ papa. Vide
Pe. de anch. in cō.
xlj. inci. viso. & di-
ligenter inspecto.
colum. ij. vbi vult
q. papa dispensan-
do potest appro-
bare matrimoniū
nullū ex defectu
inducto à canone.
secus vbi esset im-
pedimētum legis
diuine. refert & se-
quitur Feli. in. c.
q. i ecclesiariū. col.
xvij. versi. secūdò
amplia. s. de cōsti-
tutio.

Prohibitis. Adde
Anch. con. ccccx.
Ro. confi. cccvñ.
& ibi vide an pa-
pa dispēfando cū
eo qui contraxit
icestas nuptias vi-
deatur absolvere
ab exōicatione.

Panormi. super quarto.

- 1 Iudei non astringuntur legibus canonicis circa sacramenta: ideo licite contrahunt matrimonia contra legem human.
- 3 Legis noue superuentione non debet mutari id quod gestum est secundum legem antiquam.
- Iudeorum gesta secundum legem antiquam non mutantur post baptismum.
- Iudei possunt compelli per papam ad obseruantiam legis diuinae.
- 4 Matrimonium verum est inter iudeos & alios infideles.
- 5 Priuatio presupponit habitum.
- Matrimonij in gradu prohibito contracti separatio non separat quos deus coniunxit: quia deus non coniunxit prohibitos lege canonica.
- 6 Iudeus an possit matrimonium contrahere cum pacto quod liceat dare libellum repudij.
- Pactum licite fit de eo quod lege permittitur.

¶ CAP.

III.

¶ E infidelibus.

phibito a lege canonica post baptismum non separant. Cōis diuisio. Secunda ibi: Cōsultatio. ¶ Casus literalis. Aliqui infideles cōtraxerūt matrimonium in gradu prohibito a canone: postmodum cōuersi ad fidē baptizati sunt, gr̃i vtrū post baptismum debeāt separari. r̃n. pa. q̃ nō sunt separandi. quia dñs a iudeis requisitus vtrū liceret ipsis vxorē ex quacūque cā dimittere: respōdit quos deus cōiunxit homo nō leparet. per hoc dedit intelligere q̃ matrimonium sit apud eos. Ber. ¶ ¶ No. j. iudeos nō astringi legibus canonicis circa sacramentalia & cōcernētia animā. vnde licite cōtrahunt matrimonia in gradibus prohibitis humana lege t̃m. ad hoc. c. gaudem. de diuor. vbi bon² tex. ¶ ¶ No. ij. q̃ per superuētiōē noue legis nō debet mutari id quod gestū est secūdu legē atiquā ex quō adhuc nō emanauerat noua lex. Iudeus em̃ nō astringit ad seruādā legē canonicā nisi post baptismum, id ergo quod gessit antequam se subijceret legi xp̃ianę debet tenere, ex quo non est gestum contra legem diuinā: aliās secus. nam lex diuina eos astringit, adeo quod pro transgressiōe posset papa eos punire. vt. no. Inn. in. c. quod super his. de voto. ¶ ¶ Tertiō no. q̃ iter iudeos & alios infideles est verum matrimonium. b̃ & sic habes vnum sacramentum quo vtuntur iudei & alij infideles. ¶ ¶ Itē vltimō not. quod priuatio presupponit habitum. sic arguit hūc papa. si enim christus dixit iudeis quos deus coniunxit homo non separet. ergo presupponit matrimonium inter eos subsistere. Sed contra hoc & contra tex. oppo. nā eadem est ratio si christianus contrahat in gradu humana lege prohibito: quia quos deus coniunxit & c. cuius contrarium innuit tex. in. c. proximi. in. fi. Sol dicit Io. an. & bene, quod cum papa vicarius dei hęc matrimonia prohibeat christianis, deus non dicitur coniungere tales prohibitos sed infideles qui non includuntur lege canonica, bene coniunguntur ex quo lex diuina eos non astringit. ¶ ¶ In gloss. fin. in. fi. sentit hęc gl. quod si iudeus contraheret cum iudeo pacto expresse vt liceat dare libellum repudij secundum ritum eorum quod non teneat matrimonium: quia apponitur pactum contra substantiam matrimonij. doc. tenent oppositū. quia ex quo lex eorum hoc permittit licite deducitur i pactum, non enim consequitur effectum vi pacti sed vi legis. sicut i simili dicimus cessare simoniā si id quod inest deducatur in pactum. vt in. c. significasti. & quod ibi no. de electio. & in. c. olim. el. j. de resti. spolia.

hibitis non valet. 4.

- Affinitas inter consanguineos viri & vxoris & inter consanguineos vxoris & ipsum virum contrahitur.
- Affinitas quid sit & quare dicatur?
- Affinitas nulla est inter virum & vxorem.
- 3 Affinitas nulla oritur inter consanguineos vxoris & consanguineos viri.
- 4 Cōsuetudo nō pōt habilitare inhabiles lege canonica ad cōtrahēdu matrimonium, sed bene potest habiles inhabilitare.
- Cōsuetudo an valeat contra ius canonicum vel diuinum?
- Cōsuetudo & statutum contra bonos mores nō valent.
- Cōsuetudo quod matrimonium nō possit contrahi in quinto gradu tenet.

¶ CAP.

V.

¶ Vod super.

¶ ¶ Confanguinei mariti cum cōsanguineis vxoris licite contrahunt. hoc primo. in gradibus prohibitis non possunt matrimonia contrahi etiā si hoc habeat cōsuetudo. hoc secundo. & sunt duo dicta. Secundum ibi. Ne autem. ¶ Casus literalis. Pater & filius contrahunt matrimonium cum matre & filia. duo cognati cō duabus cognatis, auunculus & nepos cum duabus sororibus, quæritur quid sit faciendum? respon. pa. licet oēs consanguinei vxoris sint affines viri & econuerso. tamē inter consanguineos viri & consanguineos vxoris nulla affinitas est contracta per quam inter eos matrimonium debeat impediri. In fine præcipit vt infra gradus prohibitos nulli debeant matrimonium contrahere non obstante aliqua cōsuetudine quæ potius est corruptela.

2 Ber. ¶ ¶ Not. primō regulam q̃ inter cōsanguineos viri & vxoris contrahitur quædam proximitas. ita econtra inter consanguineos vxoris & ipsum virum. & hoc appellat affinitas: quia contrahitur ex eo quia extranea persona venit ad finē generationis alterius: vt dicit tex. in. l. non facile. in. §. affines. ff. de gradi. & vide gloss. super arbore affinitatis: sed inter maritum & vxorem nulla cōtrahitur affinitas, aliās nō posset esse matrimonium inter eos. sunt enim ipsi affinitatis causa. vt no. in præall. locis. & ratio huius dicti est. quia per connubium vir & vxor efficiuntur vna caro. ideo vxor communicat marito suo consanguineos & econtra vir vxori. ¶ ¶ Tertiō not. q̃ inter consanguineos viri & cōsanguineos vxoris nulla oritur proximitas, nullum vinculum. vnde absq̃ omni peccato licite inter se contrahunt matrimonium.

4 ¶ ¶ Vlti. no. & tene menti q̃ cōsuetudo non potest habilitare inhabiles lege canonica ad contrahendum matrimonium. Contra quod oppo. d. c. j. & ca. super eo. de cog. spi. & s. eo. c. quod dilecto. fo. dicit gloss. fin. q̃ cōsuetudo potest inhabilitare aliās habiles vt in contrariis sed non habilitare aliās inhabiles: vt hūc. Vincē. dat duas solutiones. Prima q̃ cōsuetudo habens fomentum iuris antiqui potest inhabilitare contra ius nouum. & sic loquuntur contraria vt ibi dixi. secus autem vbi cōsuetudo nulla lege iuuatur vt hūc. Secūda so. est q̃ cōsuetudo pōt inhabilitare: quia inhabilitatio est onus: nō autem habilitare: quia est honor. viij. q. j. c. i. scripturis. Idē voluit Gof. in effectu dicens potestatem cōtrahēdi posse restringi per cōsuetudinem sed non laxari. Host. dānat istas sol. dicēs q̃ secūdu eas pl² operat cōsuetudo vbi est debilior. nā qñ inhabilitat est cōtra ius diuinū & cōtra ius canoni. qñ habilitat est cōtra ius canoni. sed secūdu ius diuinū: & sic secūdu illas opi. sola cōsuetudo valet cōtra ius canonicū & diuinum: sed qñ est iuuata lege diuina non pōt vincere legē canonicā: quod sonat in absurdū. exēplū si cōsuetudo habet vt in quarto gradu possit matrimonium cōtrahi. hęc cōsuetudo est cōtra legē diuinā vt. s. c. px. & cōtra legē canoni. t̃m. & nō valet secūdu illā opi. si verō habet cōsuetudo vt in q̃nto gradu nō possit matrimonium

ZACHARI.

- a ¶ Legibus canonicis. Adde Ioan. an. in. c. super his. j. de voto. G. i. c. mulier co. in. & ibi apost. Cel. xv. q. j. plenif. s̃m̃e per Feli. i. co. iudei. el. ij. colū. ij. versic. de hac materia vtrū iudei. j. de iudeis. vbi tenet q̃ in spiritualibus non ligatur lege canonica. i. alijs autem sic, nisi habeant casum decem in. l. eorum.
- ZACHARI.
- b ¶ Est verum matrimonium. Adde Guil. de eug. in. l. nemo. & ibi remis. siue in apost. Cel. C. de iudeis. Ant. Ro. in arbo. con. in vlti. char. Host. i. c. fi. j. qui si. sint legi. & An. in. c. si solus. viij. distin.
- S E B A. SAPI.
- c ¶ Habitum. De hac regula tradit Ias. in. l. manumissiones. col. in. in. j. not. ff. de iusti. & in re. & i. l. decem. ff. de verb. obli.
- d ¶ Affinitatis. Inō ideo minus. C. de here. in. l. i. notat i. l. affinitatis. C. cōmūnia de succe. et an statutum faciēs mētiōē de affine comprehendat virum & vxorē. Bal. in. d. l. affinitatis. Sali. in. d. l. non iō minus. Pau. de ca. Lud. & Alex. in. l. j. C. vnde vir & vxor. Ias. in. l. qd̃ seruus. ff. de condi. cau. da. & cau. non secuta.

¶ S Y M M A R I U M. ¶

- 1 Consanguinei mariti cum consanguineis vxoris licite contrahunt.
- 2 Cōsuetudo quod matrimonia possint contrahi in gradibus pro

matrimonium cōtrahi hęc consuetudo est cōtra legē diuinā & canonicā quā permittunt tale matrimonium: & tñ valet hęc consuetudo secundū illā opī. videtū quod dixi in d. c. super eo. & puto q̄ hęc ratio Host. parū valeat. & sustinendo rationē glo. dico q̄ cōsuetudo inhabilitans pōt esse rationabilis: habilitās verō nō quia prima est inducta ad charitatē ampliandā, vt homines poti⁹ contrahāt cū extraneis q̄ cū cōsanguineis, vt ampliē vicissitudo charitatis nā per hęc rationē matrimonia fuerūt interdicta inter cōsanguineos, vt plenē habet in .c. j. xxxv. q. j. sed in secūdo casu cōsuetudo est contra bonos mores & cōtra bonū charitatis, in eo q̄ relaxat prohibitionē inter cōsanguineos: cōsuetudo autē vel statutū cōtra legē nutrientē bonos mores nō valet in .c. fi. de cōsuet. & no. Bar. in .l. oēs populi. ff. de iur. & iur. Itē nō est verū q̄ in primo casu cōsuetudo disponat cōtra legē diuinā & canonicā: quia licet ius canonicū & diuinū permittāt matrimonia in quinto gradu nō tñ p̄cipiūt vt contrahant, vt in .l. non quicquid. ff. de iudi. & in .c. consuluit. de offi. dele. sed in secundo casu consuetudo de directo disponit cōtra p̄ceptum canonis. ideo aliud in primo casu q̄ in secūdo. Itē cōsuetudo potest interpretari ius diuinum sicut lex. vt no. Inno. in .c. fi. de consue.

S V M M A R I V M.

- 1 Dispensatio matrimonialis ex falsa causa obtenta non valet nisi postea confirmetur. 5.
- 2 Dispensatio matrimonialis ex quibus causis concedatur? Pacis bono & scādali euitādi causa receditur à dispositione iuris positiui.
- 3 Narrata in impetratione probari debent per impetrantem, & opponens ea probare non tenetur.
- 4 Narratorum veritas consideratur secundū tempus impetrationis: quia non sufficit quod essent vera antē vel post.
- 5 Subreptio in expressione falsę causę vitiat dispensationem ipso facto. Dispensatio est nulla ipso facto non solū per subreptionem in exprimendo: sed etiā in verum tacendo.
- 6 Falsa causa expressa qualis esse debet ad implendum rescriptū vel legatū.
- 7 Motus proprius papa an tollat subreptionem & obreptionem?
- 8 Tolerantia principis seu patientia an inducat dispensationem. & à peccato excuset.

CAP

V I.

- 1 **Q**uia circa. Non valet dispensatio obtenta à papa sup̄ matrimonio inter consanguineos contracto si ibi causa falsa sit expressa nisi postea eam papa confirmet. h. d. secundū verū & cōmunē intellectum. Primò recitat dispensationē: & eā tacitē damnat. Secundò ibi. cū tamen. tolerat dispensationem ex causa. ¶ Casus literalis. Quidam nobilis contraxit matrimoniū cū quadā muliere quę ipsum cōtingit quinto gradu consanguinitatis. de qua filiā vnica suscepit. tandē mortua fuit. post mortem filiæ supplicatum fuit domino papę: vt fauore filiæ quam de illa susceperat dispensaret vt simul possent remanere. & sic allegata falsa causa dispensauit vt in simul manerent. Episcopus loci visa indulgentia obtenta ex falsa causa dubitauit utrū possent p̄textu huius indulgentiæ sic remanere. significauit hoc domino papę: addens q̄ ex separationē illorum scandalum imminabat. Respon. papa q̄ ipse poterit dissimulare vt remaneāt in copula sic contracta propter graue scandalum quod imminet si separentur. Ber. ¶ No. j. duas causas dispensandi super matrimo. contrahēdo seu contracto in gradu lege canonica prohibito. Prima quando ex tali matrimo. de facto cōtracto soboles est superstes. vnde fauore filiorum in tali matrimonio dispensatur: quod intellige sicut dixi in .c. cum haberet. de eo qui dux. in matrimo. quam pol. per adulte. Secunda causa propter scandalum auitandum. vnde hodie quotidie papa dispensat inter consanguineos propter bonum pacis futurum, vel scandalum euitandum. & hęc causa sufficiens est nedum post matrimo. contractum sed ante. quia propter scandalum recedendum est à dispositione iuris positiui. vt in .c. ij. de noui oper. nuntia. ¶ No. secundò arg. opti. ex text. quod narrata in impetratione debent verificari per ipsum impetrantem. si ergo impetrans dispensationē narrat plu-

res causas, oportet eum primò illas verificare. vnde onus probandi non incumbit opponenti. de quo vide per Ioā. and. in .c. vnico. de lit. conte. lib. vj. & in addi. Spec. de cland. de spō. post princ. ¶ Item not. q̄ veritas narratorum est consideranda secundum tēpus impetrationis. non enim sufficit narrata prius fuisse vera vel post impetrationem verificata. hīc enim ille impetrās habuerat filiam nō tamē eam habuit tempore impetrationis. & intellige quādo veritas causarū narratur de presenti. ¶ In gl. fi. no. duo sing. ex ista glo. primò q̄ subreptio in expressione falsę causę vitiat dispensationē ipso facto. & licet gloss. hunc articulū disputet alleg. aliqua iura quę faciunt in ar. ego tamē allego. text. apertū in .c. ij. in fi. de fil. p̄sby. lib. vj. vbi apertē probatur q̄ dispensatio est nulla nō solū per subreptionem in exprimendo sed etiā in verum tacendo. nam detestabilius est falsum exprimere quā verū tacere. & tamen dispensatio corrumpit ex taciturnitate. & idem dicit in qua libet gratia seu priuilegio. vt leg. & not. in .c. ad audientiam. el. ij. de rescri. secus est in literis impetratis ad lites. illę enim ex surreptione non sunt ipso iure nullę: sed per exceptionem annulladę: vt not. in .c. ceterū. & .c. plerūq̄. & .c. si autē. de rescri. rationē diuersitatis pono in .d. c. ad audientia. ¶ Ad contra alle. in prin. glo. dicit Host. q̄ ponunt casus speciales propter fauorem in eis contentum: sed tu dic specialius q̄ in .c. ex parte. causa falsa fuit impulsua & nō finalis: nam causa finalis ingrediendi religionem est dei seruitium & sic nō fuit peccatum in causa finali. Item respectu legati dicimus q̄ si talis causa exprimit quę si esset falsa testator nullo modo legasset: non valet legatū. vt in .l. cum tale in .§. falsam. & quod ibi no. ff. de cōdi. & dem. sed regulariter causa falsa nō vitiat quia causa nō coheret legato. vt ibi. ad .§. semel. dic q̄ procedit fauore libertatis: quia semel cōcessa non debet reuocari: sed in dispensatione vltima gratia semper p̄sumendū est principē fuisse motum ex causa expressa, vt in .c. cum adeo. §. de rescri. & .c. postulasti. b eodem titul. ¶ Sed quæro quid si motu proprio papa dispensat vel aliā gratiā concedit nūqd falsitas p̄ eū expressa habeat vitare gratiā? d aliqui dubitauerūt: sed ego simpliciter tene rē q̄ si talis est causa qua tacita vel expressa, vel nō existēte papa gratiā nō cōcessisset tūc vitia: quia licet motus propri⁹ excludat subreptionē nō tamen firmat gratiā contra intētionē concedentis. ita not. sentit Ioā. an. in .c. si motu proprio. de p̄bend. lib. vj. & vide per do. de rot. deci. xlv. & alibi dixi not. gloss. in cle. si romanus. de p̄bē. quod motus proprius nihil operat̄ ultra casus in iure expressos & hoc not. ¶ Secundò not. ex glo. & tenetis semper menti q̄ tolerantia & dissimulatio principis in actu à iure prohibito inducit dispensationem. cuius contrarium videtur probare text. in .c. cum iam dudum. in fi. §. de p̄ben. vbi dicit text. q̄ multa p̄ patientiam tolerantur. do. Ant. dicit hīc aliqua pulchra verba. Aut enim constitutio papę à principio communiter non recipitur ipso papa sciente & tolerante, & tunc tolerantia

FFF

a ¶ Scandalū. Adde Lu. ro. cōli. §. proximē allegato. b SEBA. SAPI. ¶ Et. c. postulasti. Vide ibi do. Abb. extollēt illū tex. quē sequit̄ ibi Fel. cōlū. in. ver. pistū tex. & ibi ponit q̄ dicat causa impulsua & q̄ finalis. c ¶ Motu proprio. Bal. in .l. p̄scriptio ne. C. si contra ius vel util. pub. Ale. cōli. cxij. in. j. vo. ver. vñ dicit Bald. cōli. ccclij. Old. cōli. cccxxv. Come. cōli. cxij. inc. licet in. j. vo. in litera. o. SEBA. SAPI. ¶ Motu proprio. Hoc dictū refert & cōprobat Feli. i. c. ad aures. co. vj. ver. j. quartus cas⁹ §. de rescri. vbi plura de effectu clausule motu p̄prio. d ¶ Gratia. Adde qd operet̄ motus proprius. Lu. ro. cōli. ccclij. & vide p̄ Cl. cōli. cccxxxv. vñq̄ ad finē cōsiliorū. ZACHARI. Adde eūdem. Ro. sing. suo. cccxxxj. q̄ incip. regula. l. in. & melius p̄ Hippo. de mar. fin. suo xij. incip. ad hoc vt inquisitio. in fi. ¶ Tolerantia. Ideo bāntus qui toleratur in ciuitate nō pōt impune occidi vigore statuti. quia talis tolerantia p̄stat ei securitatē. Bal. & Sal. in .l. null⁹. C. de iudicis. Ioā. de an. in .c. si cut. col. v. de iudic. subdens se vidisse bonū seruātū. Et est sing. secundum eum. de quo p̄ Ange. i. l. si duo. ff. de acquir. her. & hīc p̄ Ant. de butrio. ¶ Nepotis. de q̄ latē per Ale. i. l. si auic. C. de successorio edicto. post glo. ibi. bo. est rex. de iure ciuili in .c. j. §. similiter. in verbo nepos. q̄b. mo. feu. amitt. & dicit ibi Bal. q̄ aduocati bonū. multū allegant illū tex. Ioā. de mo. in .l. si dotali. ff. sol. mat. per Abb. in .c. nō sine. §. de proba. Bar. in .l. si instituta. ff. de

Panormi. super quarto.

inof. test. p. Fed. de
femis. i. cōf. xxxix.
inci. viso punēto
de quo latissime
p. las. i. d. l. si auie.
in. v. col.

SEBA. S. API.

¶ Nepotis. huius
meminit Feli. vbi
multa ponit circa
hoc in. c. per tuas.
col. j. ver. prima cō
clusio. s. de proba.
vide Ang. Are. in
§. quarto gradu. i.
fi. insti. de gradi.
Dy. in cōf. xvj. in
ci. diligenter cōfi
derata. Ab. in cōf.
lxxix. incip. illud
de iure. in. j. volu.
Alex. in cōf. xxx.
vij. col. ij. ver. cōfi
deratis his in. ij.
vo. Corneū i. cōf.
cxxxix. inci. pla
cet. & in cōf. seq.
in. ij. vol. Soc. in. l.
cū vir. ff. de cōd. &
demon.

¶ Testimoniū. Vi
de Bal. in. l. si quis
in hoc genus. & i.
l. cōuētū. C. de
epi. & cler. vbi di
cit q. in p. bādis si
nibus antiquis suf
ficit probatio de
auditu auditus. &
in. l. j. C. de ex de
li. defū. & dicit Io.
an. q. vbi non ad
mittitur testimo
niū de auditu nō
facit aliquā p. sum
ptionē. vt i. sua sū.
de testi. ver. testes
de auditu. p. archi.
xxij. q. v. p. Lu. ro.
in. l. si vero. §. devi
ro. in vlt. co. ff. sol.
ma. in antiquis suf
ficit testis de audi
tu. c. licet. s. de te
sti. & ibi p. An. de
but. p. Alex. cōf. xj.
& cōf. xxv. i. iij.
volu. p. Soci. cōf.
lxij. inc. vt. s. in. j.
vo. Corneū. cōf. cvij.
inc. vide in litera.
o. in. j. vol. in anti
quis.

ZACHARI.

¶ Adde Ludo. ro.
sing. suo. dccxlix.
inci. oī casu. & ibi
quid requirāt ad
hoc vt testes pos
sint deponere de
auditu auditus. de
quo etiā vide Fel.
plenē. in. c. tā lite
ris. co. ij. ver. item a
iuxta istos casus.
& ibi amplē per
istū ver. venio ad
glo. s. de testi.

excusat à peccato. pro hoc quod not. glo. iij.
dis. in. c. in istis. §. leges. & in. c. j. de treu. & pa.
& in. c. cū multi. xv. q. vlti. Aut à principio à
quibusdā recipitur & à quibusdā nō. & tunc
tolerātia non excusat à peccato. ad hoc. d. c.
cū iādudum. hoc ergo intelligo & limito qñ
maior pars populi receperit. nam tūc pec
cat minor pars non obseruando. secus ecōtra
qñ minor pars populi obseruasset. & maior
pars nō receperit. nam in cōsuetudine indu
cenda attendit maior pars populi. & non qd
facit minor pars. vt no. lo. an. in. c. fi. de con
sue. in gl. fi. & idē in tractatu de cōsuetudine
in. c. circa quintū. Aut cōstitutio pa. à princi
pio fuit recepta cōiter supple vel à maiori
parte. quia idē est vt. s. dixi. sed si ex postfacto
aliqui trāsgrediunt. & tūc aut papa specificē
scribit q. vult certum actū tolerare seu dissi
mulare. & tūc talis dissimulatio habet vim di
spensationis. & iste est propriē casus huius. c.
nō est em̄ verisimile q. papa citra dispēatio
nem mandasset istos tolerari in peccato pro
pter scandalū. contra. c. ij. de no. ope. nū. Aut
papa nihil specificē scribit. et nō videt dispē
sare. & sic loquit. d. c. cū iādudū. quod ego
intelligo verū nisi papa dispensasset cū istis
trāsgressoribus circa aliquē actū tanq. habi
libus ad hoc. l. barbari. & qd ibi no. ff. de of
fi. p. re. & idē dic per oīa quoad statuta epī.

SVMMARIUM.

- 1 Testes qui de cōsanguinitate deponūt debēt incipe
re à stipite. s. à parentibus. vel à fratribus. 3.
- 2 Nepotū appellatiōe veniūt filij fratris vel sororis.
- 3 Testium dicta super cōsanguinitate an valeāt si à
parentibus vel à fratribus non incipiant?
- 4 Testimonium de auditu non valet.

¶ CAP.

VII.

Vanos. ¶ Testes qui de

cōsanguinitate depo
nunt cōputationē debent
incipere à stipite vel ger
manis. Cōis diuifio. Secun
da ibi. Nos igitur. ¶ Casus literalis. Quidā
cōtraxerunt matrimoniū prohibitū: accusa
tum fuit matrimonium propter cōsanguini
tatem. inducti fuerūt testes ad matrimoniū
dirimendū propter cōsanguinitatē. qui ince
perunt cōsanguinitatē ab auunculo & filio
fratris vel sororis quāritur an tale testimo
nium sufficiat ad matrimo. dirimendū? resp.
pa. q. cū matrimo. sit res fauorabilis testes in
ducti ad probādā cōsanguinitatē incipere de
bent à stipite. i. à parentibus vel fratribus. &
sic per ordinē distinguere gradus proprijs
nominibus. vel equipollentibus indicijs defi
gnando personas ab vtroq. latere: quia cū
frequenter prohibeāt testimoniū de auditu:
& illud sit minus validum nō est in hoc arti
culo laxanda facultas: quia qua ratione inci
perent à secundo gradu. eadē ratione incipe
rent ab vltioribus. Ber. ¶ Not. primō &
tenementi q. appellatione nepotis^a venit fra
tris vel sororis filius. & nō recordor de alio
tex. in iure canonico ita claro cū textus met
exponit hīc. vide multas concor. quas ponit
Ioā. an. in. c. fundamenta. de elect. lib. vj. Fed.
de se. cōf. xxvij. & cōclude q. ex ppria signi

ficatione vocabuli nepos propriē dicitur filius ex filio vel filia. vt
est text. in. l. i. iuriconsultus. ff. de gradi. in. §. nepos. sed filius fratris
vel sororis potius dicitur nepos ex cōmuni vsu loquendi. Et fa
cit ad quāstionem nunquid in statutis appellatione nepotis ve
niat fratris filius. & credo q. sic. quia cōmunis vsus loquendi prae
fertur propriae significationi verborum in quacūq. dispositio
ne: vt no. Bar. in. l. omnes populi. ff. de iusti. & iur. & Inn. in. c. olim
de verbo. signifi. vide glo. in. c. nonnulli. s. de rescrip. ¶ Not. se
cundō non valere testimonium super cōsanguinitate probāda
ad effectum dirimendi matrimonium. nisi testes incipiant cōpu
tare à cōmuni parente vel germanis. i. fratribus à quibus descen
derunt isti de quorum cōsanguinitate quārit hodie. vide text.
magis expressum. in. c. licet ex quadā. s. de testi. ¶ Vltimō no. q.
testimonium^b de auditu. s. alieno est minus validum. & q. regula
riter tale testimonium non valet. vnde propriē non possunt dici
testes. vt not. glo. in. l. in summa. in. §. labeo. ff. de aqua plu. arc. & vi
de quod dixi. in. c. quoties. s. de testi.

SVMMARIUM.

- 1 Affinitatis secundum & tertium genus hodie non prohibetur. secus erat
de iure antiquo. 6. 11.
- 2 Filij ex secundis nuptijs hodie licitē cōtrahunt cū cognatione prioris viri.
Prohibitio matrimonij nunc non excedit quartum gradum. 8.
- 3 Temporum mutatione mutari etiam debent iura humana.
Lex debet conuenire tempori.
- 4 Aetas nostri temporis non patitur rigorem antiquorum iurium. cū nobis
defecerint merita & virtutes corporales.
- 5 Clericus hodie non deponitur sicut olim ex fornicatione & simplici pec
tato mortali.
- 6 Scientia iuris scientia est licet mutabilis.
- 7 Finis legis est inuariabilis licet constitutiones mutantur.
- 8 Neceffitate urgente vel propter euidentem vtilitatem recedendum est à
iurisdictione iuris communis.
- 9 Finis legis concernit neceffitatem vel vtilitatem subditorum.
- 10 Leges summorum pontificum & consiliorum appellantur statuta humana
& sic non possunt dici ius diuinum.
- 11 Deus mutat aliqua. & an incommutabilis sit?
- 12 Affinitatis secundum & tertium genus quid sit.
- 13 Maritus & vxor quomodo habeant potestatem alter alterius corporis. et
ad quid tenetur vxor marito?
- 14 Prohibitio matrimonij vsque ad quartum gradum restricta intelligitur de
collateralibus. quia talis prohibitio inter ascendentes & descendentes
durat vsque ad infinitum.
- 15 Prohibitio matrimonialis ex quibus causis hodie sit restricta ad quartum
gradum tantū?
- 16 Affinitas quandoque oritur ex vna copula. quandoque ex duplici. vt
in vxoribus duorum fratrum.
- 17 Impedimentum publicae honestatis quod accessorie procedit ex secundo &
tertio genere affinitatis hodie sublatum est secus de alijs.
- 18 In dispensatione an faciendā sit mentio de affinitate & publica hone
state vbi simul concurrunt?
- 19 Impedimētū publicae hone. ex spōsalibus de futuro & de presenti oritur.
- 20 Constitutio & statutum non trahuntur ad praeterita.
Excommunicatus ante legis reuocationem indiget absolutione etiam post
legem reuocatam.

¶ CAP.

VIII.

Nondebet. ¶ In secundo & tertio affi

nitatis genere tollitur prohi
bitio. quae olim erat in matrimonio cōtrahendo:
similiter tollitur prohibitio de sobole suscepta ex
secundis nuptijs quae olim non poterat contrahe
re cum cognatione prioris viri. & prohibitio cōiugij vltra quar
tum cōsanguinitatis & affinitatis gradum nō extēditur. & alle
gatur quotidie iste text. qui est singu. in materia sua. diuiditur. nā
primō excusat correctionem iuris antiqui. secūda ibi. cū ergo. ex
cusationem declarans in duobus illud tollit. tertio restringit re
strictionis causam reddens ibi. prohibitio. quartō prohibitionē
restrictā fortificans constitutiones cōtrarias tollit & causas red
dit ibi. cū ergo. ¶ Casus literalis. In prima parte huius constitu
tionis praemittit cōsiliū cām ipsius constitutionis dicens q. nō
debet

debet reprehensibile iudicari si secundū varietatē temporum sta-
tuta quandoq; variatur humana: maximē cū vrgēs necessitas vel
euidens vtilitas hoc exposcit: & hoc probat exemplo domini qui
ex his quæ inveteri testamento statuerat nonnulla mutavit in no-
uo: quia ergo prohibitiones de matrimonio contrahendo in se-
cundo & tertio genere affinitatis & de sobole suspecta ex secūdis
nup. nō copulāda cōsanguineis viri prioris difficultatē frequēter
inducāt & aliqñ periculū pariant animarū cū cessāte causa cesset
effectus: consiliū istud hmōi prohibitiones reuocat & statuit: vt
sic cōtrahentes de cetero liberē copulētur. In secunda parte dicit
q; prohibitio copulę cōiugalis de cetero nō extēdat vltra quartū
gradū cōsanguinitatis & affinitatis: qā in vltiorib⁹ nō pōt absq;
periculo hmōi prohibitio gñaliter obseruari. ostēdens hoc quasi
naturalī rōne. quaternarius em̄ numerus bñ cōpetit prohibitōis
corporalis cōiugij. de quo dicit apostolus q; vir nō habet potesta-
tē sui corporis sed mulier & ecōuerso. qā quatuor humores sunt
in corpore q; cōsistūt ex quatuor elemētis. & in his quatuor gradi-
bus ita debet ppetuō obseruari nō obstātibus antiq; cōstitutioi-
bus sup hoc pmulgatis. vt si aliq; circa hmōi phibitionē psum-
pserit copulari nullo tractu tps defendat, cū diuturnitas tps nō
diminuit peccatū sed auget. Ber. ¶ Not. j. q; ad varietatē tēpo-
rū debēt mutari statuta humana: qā lex debet cōuenire tēpori. iij.
di. c. erit aut lex. iō alibi dicit tex. nota. q; ætas nrī tēporis nō patit
rigorē antiquorū iuriū cū nobis defecerint merita & virtutes cor-
porales. vt habet in. c. fraternitatis. xxxiiij. di. Ideo hodie ex simpli-
ci fornicatiōe clericus nō deponit sicut olim indistinctē depone-
bat. vt in. c. a multis. de æta. & qual. imō qdlibet peccatū mortale
erat olim depositione dignū. de quo dic vt no. in. c. at si clerici. de
iudi. Et p hoc dicūt quidā volētes detrahēre sciētia iuris q; non
est propriē sciētia: qā sciētia est de incorruptilib⁹ & de impossi-
bilibus aliter se habere: vt hī pīo posteriorū: sed sciētia iuris mu-
tatur quotidie. Sed dicendū est q; licet mutent cōstitutioēs par-
ticulares, nō tñ mutat ipm dictamē seu cā finalis iuris. nā semper
lex prodiť vt appetitus noxijs sub iuris regula limitet & c. vt hī
s. in proce. finis ergo iuris est inuariabilis, sed cōstōnes mutant &
deseruiunt fini. sem̄ em̄ lex debet eē rōnabilis. & sic fundata su-
per rōne naturali & immutabili. aī nō est lex. j. di. c. cōsuetudo. &
iij. di. c. erit aut lex. ¶ No. ij. q; per necessitatē vrgētē vel vtilita-
tem euidētē recedendū est a dispōne iuris. nā finis legis cōcernit
necessitatē vel vtilitatē subiectōrū. ¶ Tertiō no. q; leges sūmo-
rū pontificū & cōsiliū appellanť statuta humana, & sic stricte nō
pnt dici ius diuinū. qd no. p limitatione. c. nimis. de iureiur. & in
c. j. de iur. cal. & c. qualiter. de accu. ¶ No. q; deus nōnulla mutat
& sic videt cōmutabilis. cōtra. c. incōmutabilis. xxij. q. iij. Sed tu
vide bo. gl. ibi. & q; habet. vj. di. i. c. nō est peccatū s. his itaq; & qd
no. in. c. fi. de cōsue. ¶ Itē not. q; hodie matrimonia licitē cōtra-
hūt in secūdo & tertio genere affinitatis. gl. laborat in declarā-
do ista genera: sed dic breuiter q; persona adiuncta per carnis co-
pulā sanguini alterius inducit primū genus affinitatis: persona ve-
rō addita primo generi inducit secūdū genus, & persona addita
secūdo inducit tertiū. quod declara vt in glo. ¶ Item not. q; mu-
lier dicitur habere potestatē corporis mariti sicut ecōtra. est ergo
inter maritum & vxorē quedā reciproca obligatio. & dic q; pari-
ficat quoad debitū reddēdū, sed nō sic ī alijs. nā magis tenet vxor
seruire marito q; ecōtra. vñ alibi dicit q; vxor est penē famula vi-
ri. vt in. c. hęc imago. & c. mulierē. xxxij. q. v. & vide qd dixi in. c.
lras. de resti. spo. ¶ sed qro nūquid inter ascendētes & descēde-
tes possit esse matrimoniū vltra quartū gradū? quod est querere
nūquid dispositio huius. s. cōcernat oēs cōsanguineos tā collatera-
les q; ascendētes & descēdētes vt vltra quartū gradū prohibitio nō
extēdat? vide Gof. in sum. eo. ti. s. itē q; rīf. q; dicit q; sic. vñ intellexit
istū tex. gñaliter: sed cōtrariū tenuit lo. an. in gl. sua sup arbore cō-
sanguinitatis. & originaliter Host. in sum. eo. tit. s. q; cōsueuerāt.
sub. s. qualiter arbor. in ver. ix. q; rīf. & hanc opl. credo verissimam
cū tex. iuris ciuiliis, indistinctē prohibeat mīmoniu inter ascendē-
tes & descēdētes in infinitū: vt in. l. nuptia. ff. de ritu nupt. vñ gl.
ibi colligit q; si Adam hodie viueret non reperiret vxorem: quia
omnes descendimus ab eo. & cū ius ciuile nō reperiatur expresse
correctum: & sit fundatū super honestate maxima, non debemus

per generalē dispositionem canonicā dicere
cōtrarium. arg. bo. in. c. ij. s. de despon. impu.
hec tamē questio propter breuē hoīmitam
rarō practicať. ¶ Not. ex tex. causas quare
mīmoniu ē hodie restrictū ad quatuor gra-
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

¶ Extensiois. Bar. firmat in. l. oēs po-
puli. ff. de iur. & iur.
i. iij. q. vj. pīcipa-
lis. facit. l. cui iuris
dictio. ff. de iurisd.
om. iur. & l. si ita si-
pulus fuero. ff.
de ver. ob. l. distin-
guemus. s. de offi-
cio. ff. de arbi. per
Bal. & Salic. l. j.
in pe. col. C. si re-
ctor prouin.
SEBASAPI.
¶ Extensiois. Vi-
de Bal. in. l. nō du-
biū. in quinto no.
C. de legi. Signo.
de homo. in cōsil.
lvj. inc. qō talis est
in prin. cū allega-
tis per Decū. in. c.
nā cōcupiscētia in
pīo no. i. prima le-
ctu. vbi bon⁹ tex.
s. de constitu.

Panormi. super quarto.

SEBASAPI.

a ¶ Reuocatus effectus. Vide multa alle. p. Feli. in. c. fi. in. ij. & in. col. s. de cōsti. ex cuius verbis in ver. amplia quartò limitat di- cta Abbatis hic ut nō procedat quādo effectus actus p̄teriti expectaret in futurū. ut ibi p̄ eum.

b ¶ Magistrorū. Si mile est qd̄ dicit de cōsuetudine. ut a s. de cognatio. spi. c. j. quod intellige qñ approbatio fiet per papā. quia alterius approbatio nihil operatur c. sup. his. & c. de infidelibus. s. eo. se cundū Phi. hic.

c ¶ Gradibus. secus de iure civili. de quo qualiter fiat cōputatio ponit iusti. de gradibus. p. totū p. gl. in. l. ij. C. de successorio edicto. ideo Card. flo. dicebat hic qd̄ in matrimonijs sta- tur iur. cano. secus quantū ad heredi- tates. ut p. gl. in. st. de gradibus. s. vj. & facit tex. in rō- ne sui. in. c. fi. de secun. nu. gl. in. l. j. C. de Bal. in. l. memi- nimus. C. de legi. here. Pau. de ca. in. d. l. ij. C. de succes- edi. Corneus cōfi. xij. & l. vj. & cōfi. ccj. in. j. vol. & qd̄ si statutū faceret mentionē de gra- dibus quō fit cōpa- ratio. Pe. de anch. hic arguit p. & cō- tra. & cōcludit qd̄ secūdu ius ciuili. se- quit̄ Io. an. i. addi.

d ¶ Maritus. quod p̄ cedit et cōtravolu- tatē vxoris. nec p̄t mulier renūtiare tali impedimēto. secūdu l. h. hic qd̄ intellige qñ frigi- ditas erat à erinci. secus si ex postfa- cto s̄perueneret: quia nō dissoluit matrimon. xxxij. q. vj. c. hi q̄ Quis aut debeat proba- re prioritatē vel posterioritatē gl. est no. xxxij. q. j. c. q̄ aut. quē voluit p̄ favore matrimo-

ex quo de ea nō fuit facta mētio expressē vel tacitē arg. in. c. ex tuarū. de autho. & vsu pal. nā affinitas pōt cōtrahi sine n̄rimonio. ut in c. discretionē. s. tit. pxi. & hoc casu p̄cedat gl. sup. arbore. ¶ In glo. in. ver. secundis nup. ibi. in sponsa de futuro. idē dic & forti⁹ in spō- sa de p̄nti. nā maior honestas exigit ut ducā eā in vxorē q̄ fuit spōsa de p̄nti cōsanguinei mei q̄ q̄ abstineā ab ea q̄ fuit spōsa cōsanguinei mei de futuro. & hoc voluit gl. in. fi. & sic tenēt doct. in. c. spōsam. & ibi dixi. s. de spō.

14 ¶ In gl. in. ver. de cetero. ibi. nō trahitur ad praterita. no gl. qd̄ pōt seruire in alijs termi- nis: ex hoc em̄ gl. potest inferri qd̄ si reuocatur statutū nō censet̄ reuocatus effectus: iā causa tus per statutū. nec v̄r approbatus act⁹ gest⁹ cōtra antiquū statutū. & ideo excōicatus ex antiqua lege indiget absolutione: etiā post le- gem reuocatā. dic hoc p̄cedere nisi in reuo- tione dicat qd̄ antiqua lex debeat haberi pro infecta: tūc em̄ oīs effectus antiquē legis est sublati ita ut excōicatus nō indigeat absolu- tione. ut est gl. in. cle. j. de sta. re. & in. cle. vni. de immu. eccle. & tene mēti istas duas glo. sic intellectas. & in. fi. gl. hęc vltima opi. cōiter te- nēt. & mihi satis placet favore matrimonij.

SVMMARIUM.

- 1 Distans à stipite quarto gradu vel ceteriori pōt cō- trahere cū distante quinto vel vltiori.
- 2 Regula magistrorū approbata debet etiam à iure approbati.
- 3 Gradus computatio etiā in linea inaequali qñ fiat? Ascendentium personarū quot sunt tot gradus fa- ciunt dempto stipite.

CAP.

IX.

Irqui. ¶ Distans à stipi- te quarto gradu vel ceteri ori cū distāte quin- to vel vltiori cōtrahere po- test. h. d. cū glo. ¶ Casus litera- lis. Duo volūt cōtrahere matrimonium. di- stat vir à stipite quarto gradu. mulier verò ex alio latere distat ab eodem stipite quinto queritur an possint cōtrahere matrimonium? & rñ. qd̄ sic secundū regulā illā qua dicit̄ quo gradu remotior persona distat à stipite & à quolibet descendentiū per aliā lineā ab eodē stipite. Ber. ¶ No. j. qd̄ regula magistrorū b̄ approbata à iure debet p̄ iure seruari. ¶ Se- cūdo nota regulā infallibilē in cōputandis gra- dibus: sec⁹ i linea trāsuersali seu collateralī. ut quoto gradu distat remotior & c. ut in litera & p̄cedit hęc regula in linea trāsuersali etiā inaequali. exemplū in patruo & nepote. sunt enim isti in linea inaequali quia nepos descen- dit per vnum gradū. vnde vbi linea non est æqualis semper fit computatio à remotiori. si verò sunt in linea æquali exemplum in fi- lijs duorum fratrum nō est vis vnde fiat cō- putatio sed quoto gradu distat alter à stipite toto gradu sibi attinet. & iste sunt duæ regu- læ in computandis gradibus siue equandis in- ter collaterales. Sed secūda ascendentiū regula est qd̄ quot sunt personæ tot sunt gr̄ adus dē pto stipite & ideo demit̄ stipes: qd̄ filius est ex sanguine patris: vnde nō fit descensus per duos gradus. sed tantū per vnum. de quo ple- nius in arbore consanguinitatis.

De frigidis & maleficiatis & impotētia coeundi. Rub.

¶ Viso de plurimis impedimentis matrimonij: quia frigiditas & malefi- cium & generaliter impotētia coeundi sunt impedimēta matrimonij. ideo post rubricas p̄cedentes subiicit̄ ista. nam aduerte. quia hęc rubrica ha- bet tres partes tractat enim de frigidis. Item de maleficiatis. Itē de impo- tētia coeundi. & ideo adiecit de impotētia: quia vltrafrigiditatē & malefi- ciū sunt & aliq̄ modi impotētiæ: ut puta si vir est seclus seu caret virilibus Itē potuit auctor addere istud tertiū ad denotandū qd̄ sufficit allegare im- potētiā coeundi: licet nō specificetur impotētia coeundi. pro quo facit. c. ij. j. eo. & quia aliter disponitur in frigido & aliter in maleficiato. & aliter in impotētia coeundi. Ideo auctor in rubr. voluit oīa ista specialiter attin- gere & de his omnibus etiam tractatur in nigro.

SVMMARIUM.

- 1 Maritus pōt separationē matrimonij petere etiā ex impedimēto proprio.
- 2 Confessione coniugū super impotentia coeundi non statuitur. sed requiritur alia probatio quoad separationem. s.
- 3 Maritus dicitur caput vxoris.
- 4 Libellus quomodo formatur propter impotentiam mariti?
- 5 Separatio propter frigiditatem vel impotentiam coeundi. an statim vel post aliquod tempus & ex quibus probationibus fiat? Impotentia coeundi ex quibus arguatur. & quomodo probatur separatio propter impotentiam post longū tempus petita? Iudex potius debet admittere & audire probationes superfluas defecti- uas vbi agitur de periculo animæ.
- 6 Triennalis cohabitatio an sit indicenda propter impotentiam?
- 7 Potentia si appareat post separationem an matrimonium sit reintegrandum. & quid iuris si ad alia vota sit deuentum? Separatio facta per ecclesiam deceptā falsis probationibus an teneat? Potentia coeundi si sit cū alia muliere & non cū vxore quid agendū sit?

CAP.

I.

Cœpisti. ¶ Difficilis est in suo intel- lectu. & habet tria dicta: se- cundum ibi. illa. tertium ibi. si autem. & cō- munit̄ nō summat̄ propter varietatem in- tellectuū. ¶ Casus lite. Aliquis accepit aliquā in vxorē. & cū ea p̄māsit per mēsem. vel p̄ tres vel p̄ annū. postmodū dicit qd̄ est frigide nature: ita qd̄ cū illa vel alia rē habere nō pōt. & si hoc probari per verū & rectū iudiciū pōt: debet separari: ita tamen qd̄ si postea aliā accepit reus erit p- iurij: & acta p̄cēntētia priora cōnubia restaurabuntur. Si verò il- le prior post annum aut dimidium ad episcopum reclamauerit. dicens quod eam non cognouit. ipse autē contrarium affirmet: ei credendum est: cū sit caput mulieris: quia si proclamare voluit. cur tātū tacuit cū cito potuit scire si eam cognoscere potuit: si verò ab initio post mēsem aut duos ad episcopum proclama- uerit dicens: volo esse mater sed vir quem accepi frigida na- turæ est: si hoc probare potest per rectū iudiciū separantur. & mulier si voluerit nubat in domino. Ber. ¶ Not. primò quod

- 1 maritus d̄ potest reclamare & petere separationem etiam ex im- pedimento proueniente à se interest enim sua ut separantur si nō est inter eos verum matrimonium. ut non teneatur ad onera ma- trimonij. ¶ Secundò not. qd̄ professioni coniugum super impo- tentia coeundi plenē non creditur: vnde requiritur alia probatio ut possit sequi separationis sententia. ¶ Tertiò not. quod vir di- citur caput mulieris: pro hoc. c. cū caput. xxxij. q. v. ¶ Vlti- mò not. formam & practicam libellandi ex parte mulieris cū petit separationem propter impotentiam mariti. ¶ Oppo. con- tra text. primò de. c. laudabilem. j. eod. vbi dicitur quod si allegat̄ frigiditas debent simul cohabitare per triennium. & postmodum iurare cum septima manu propinquorum: sed hīc nihil dicitur de triennio: ergo & c. Itē contra verba illa facit tex. in. c. h. j. e. vbi mu- lier fuit audita post octo annos allegans impotentiam mariti. & hīc videt̄ innui cōtrarium. sed propter hoc & multa alia contra- ria quæ patitur iste text. doct. maxime Inno. varia scripserunt. ita ut potius intricet qd̄ aperiatur intellectus huius. c. sed ut clarius dicā capiendū meliora dicerē qd̄ principium. c. debet intelligi qñ ambo coniuges cōfiteantur impedimētum: & potest probari im- pedimētū per alia signa frigiditatis. & cum iuramento coniugū & propin-

& propinquorum. s. vt coniuges iurēt de veritate consanguinei & de credulitate. i. q. credāt illos verum iurare. his concurrētibus pōt matrimoniū separari incōtinenti non expectato lapsu triēnij. Illud verō triēniū requirit vbi prius per alia signa vrgentia probari nō pōt. & hoc innuit tex. i. d. c. laudabilē. ibi. *si frigiditas nō prius probari possit &c.* & sic intelligo illa verba posita in tex. ibi. *per verum iudicium &c.* nam tria sunt arg. ad probationē impotentiae. primū aspectus corporis. vt in. c. fraternitatis. j. eo. nam sicut mulier pōt inspicī: ita & masculus. secundū arg. est cohabitatio triēnalis iuxta formam d. c. laudabilem. tertium est iuramentū propriū cum septima manu propinquorū modo p̄dicto. vt j. eo. c. laudabilē. vt ergo iste tex. cōcordet cū d. c. laudabilē. debemus appellare hīc verum iudicium qñ vltra iuramenta offerit probatio per signa impotētiae. licet glo. videatur tantū intelligere de iuramento. sed certē hāc nō est sufficiens probatio vt incōtinenti debeāt separari. vt apertē probat. in. d. c. laudabilē. verba illa debent intelligi quādo mulier cōfiteatur impedimētū: & vir negat. nec mulier proclamauit in exordio matrimonij. tunc enim qā concurrūt duae p̄sumptiones cōtra mulierē. prima qā tardē proclamauit. secunda quia vir dicit se eā cognouisse. non debet mulier audiri. intelligo quando veraciter non pōt probare intentionē suā licet aliqua signa inducat tunc enim debet excludi. s. vt nō audiat petens separationē de p̄senti. sed post cohabitationē triēnalē audiatur si probat per aliqua signa: puta quia adhuc reperitur virgo. & offert iuramentū propriū cū septima manu propinquorū. ar. in. c. laudabilē. j. eo. posset etiā intelligi iste ver. quādo mulier erat corrupta. nam tunc de facili nō pōt probari impedimētū mariti. ver. *si autem*. loquitur quando mulier in nouitate proclamauit. & p aliqua signa pōt probari impotētia mariti. tūc em debet audiri incōtinenti prout dictum fuit in prin. vñ discretus debet esse iudex. & semper potius exigere probationes superfluas q̄ defectiuas cū agat in separatione de periculo animarū. vt dicit Inn. & bene: vnde qñq̄ exigit duo ex illis tribus p̄dictis argumentis: qñq̄ oīa tria: quādoq̄ sufficit & vnica probatio. vt si est necessariō concludens. ¶ *Exemplū* si ex toto virilia sunt amputata marito: nā tunc frustra requireret alia probatio. ^a & iste tex. loquitur in impedimēto frigiditatis: nā cū impedimēto maleficij semp ad minus debēt cohabitare pri⁹ per triēniū: quia cū illud impedimētum nō sit naturale sed accidētale pōt tpe remoueri: vt probat in. c. f. j. eo. & sic intelligo istū tex. licet multa & varia hīc scribant. ¶ In gl. j. vult ergo gl. q̄ iustum iudiciū appellet hīc iuramentū cōiugū cū septima manu p̄pinquorū: sed mihi nō placet hāc expositio: vñ dicerem quōd aut cōiuges volūt incōtinenti separari nō expectato triēnio: & oportet quōd impedimētū probeat p iustum iudiciū. i. per aspectū corporis vt saltē appareāt aliqua euidentia signa impotētiae. & tūc cū iuramento proprio & propinquorum pōt fieri separatio: quod sentit tacitē hīc Abb. & hīc adduco. c. laudabilē. j. eo. secundū intellectū quē ibi teneo vt rectū iudiciū ponat pro remedio separato à iuramento cōiugū & propinquorū. & dic vt dicā. in. d. c. laudabilē. ¶ In gl. iij. ibi: *sed non credo quōd hoc obstat*. intellige hāc gl. q̄ primū matrimonium debet restaurari quo ad vinculū ex quo nūc apparet de potētia viri: sed respectu tori seu mutui seruitij seruā distinctionē p̄cedentē. vt si solus maritus fuit in dolo possit vxor petere separationē quo ad torū propter adulteriū cōmissum cū illa alia. Si verō nō fuit in dolo. vel vterq̄ cōmisit dolū tūc matrimonium reprobat quo ad oīa pro hoc. c. fraternitatis. j. eo. & c. pe. & vl. de adul. & sic distingo no. hīc p Io. an. & cōtra hāc separationē primi matrimonij venit cōtrariū qd sequit in gl. de. c. si per sortiarias. vbi dicit q̄ si matri-

moniū fuit separatum propter maleficiū viri: licet vir postea ducat aliquā & cognoscat: non per hoc separabit primū matrimonium. cuius cōtrariū hīc dicit & in. c. laudabilē. j. e. So. gl. dicit aliud in separatione propter frigiditatem. & aliud propter maleficiū: & nō reddit rationē diuersitatis. vñ aliqui dicere voluerūt q̄ illud. c. in hoc sit correctū sed tu tene gl. & dic hāc esse rōnē diuersitatis. nā frigiditas est impedimētū naturale nō restrictum ad certā psonā. vñ si vir postea cognouerit aliā. apparet ecclesiā fuisse deceptā. cū eodē mō potuisset cognoscere primā. sed maleficiū quod fit instigāte diabolo restringitur sepe ad certā psonā vt oēs possint cognoscere p̄ter vxorem. ideo si diuortium ducat aliā & cognoscat nō per hoc apparet ecclesiā fuisse deceptā. iō nō debet separari secundū & restaurari primum. & ita p̄prie loquitur illud. c. si per sortiarias. pro hoc. c. f. j. eod. & sic intelligo istum tex. qui solet difficilis reputari. quia videt deuiare à decisionibus alijs.

S V M M A R I V M.

- 1 Impotens ad copulam est impotens ad matrimonium contrahendum siue impedimentū aetatis sit siue naturae.
- 2 Puer non praesumitur qui generare potest. Puer dicitur vsque ad .xiiij. annos.
- 3 Impotentia allegare sufficit. etiam si qualitas non specificetur.
- 4 Impotentia temporalis & perpetua an idē operentur?
- 5 Senex quomodo possit matrimonium contrahere? Spado carens vno testiculo contrahere potest: secus est si careat ambobus. Semen qui non potest emittere: licet habeat virgā erectā contrahere non potest.

CAP.

II.

Quod sedem.

¹ **Q**uod sedem. ¶ Impotēs ad copulā est impotēs ad matrimonium cōtrahendū. siue sit impedimentū aetatis siue naturae. ¶ *Not. j.* q̄ nō p̄sumit puer qui generare possit: & dicit puer vsq̄ ad .xiiij. an. de quo dicit: vt in. c. puberes. & c. ij. de desponsa. impu. ¶ *Secundō* no. ar. q̄ sufficit allegare viri impotētiam abiq̄ eo q̄ specificet qualitas impotētiae. ¶ *Itē* no. q̄ idē operat impotentia temporalis quo ad tps quod perpetua in perpetuum. vt patet in parificatione q̄ hīc fit inter puerum & impotētē. ¶ *In gl. f. ibi:* *humanitatis solatium &c.* expone ista verba: put no. in. c. nuptiarum. p̄alleg. in gl. in verbo. *in quibusdam*. senex em ideo cōtrahit: qā habet habitum qñq̄ reducibilē ad exercitiū: sed tex. debet intelligi de oīno impotente: ideo dicunt hīc doct. q̄ spado^b carens vtroq̄ testiculo non pōt cōtrahere matrimonium: secus autē si careat vno testiculo tantū: & sic potest intelligi. l. si serua. i. §. si spadoni. ff. de iure dot. & vide gl. in. c. hi qui. xxxij. q. vij. quē tractat quid de eo q̄ habet virgā erectā sed nō pōt emittere semen propter impedimētum naturale vel accidentale: & tenuit ibi gl. q̄ talis potest matrimonium contrahere cū possit mulierem prouocare. sed communiter tenetur contrarium. & hoc puto verius: quia ex quo nō potest generare potest vxor dicere: ego volo esse mater & c. vt. c. proxi. in fi. & de hoc aliquid j. eo. c. cōsultationi.

S V M M A R I V M.

- 1 Impedimentum naturale ad coitū irreparabile arte medicorū matrimonium impedit. 4.
- 2 Impotentia coitus non omnis matrimonium impedit. nisi sit talis quōd arte medicorū reparari non possit: & intellige de reparatione quā sine periculo corporis fieri possit.
- 3 Impedimentum superueniens post matrimonium contractū licet nondū consummatū non soluit matrimonium. Matrimonium de p̄senti etiam non consummatum non soluitur nisi per ingressum religionis. Papa an possit soluere matrimonium nondū consummatū pro-

nij p̄sumat posterioritas. sequit hō fli. i. summa de frigi. contrariū tenet Panor. in. c. fraternitatis. in. iij. colū. j. eod.

ZACHARI.

^a Exquirat probatio. Nō em debet iudex admittere aliquē ad probandum qd probatū nō releuat. vt plenē per Ant. con. se. sing. suo. cxlvij. in ver. iudex qd inci. iudex non debet admittere aliquē.

^b ¶ Spado. Adintellectū. d. §. si spadoni. aduerte q̄ talenōmē est nomē generis. vt. l. spadonē. ff. de ver. signi. & ideo dicit illa litera in. d. §. si spadoni. aut spado est castratus qā fuerūt incisi testiculi. iuxta. l. si seruū. §. & si puerū. ff. ad. l. aquil. & tunc nō pōt esse matrimonium. ex quo inferit q̄ talis nō pōt adoptare. vt est casus in. l. ij. ff. de adopti. per ea quā ponit Bar. i. l. i. hīs qui pro empto. ff. de vfu. aut spado nō est castratus. & tūc est matrimonium. vt per Soc. in. l. j. ff. solu. matr. in. iij. col. vide Ro. i. cōf. cxx. iij. incip. bononiē dum eram.

ZACHARI.

¶ Adde q̄ mēdo se alleg. hoc sing. debuit enim allegare sing. nu. 634. fo. xxij. & secundū veriorē. nu. singu. 636.

SEBASAPI.

^c ¶ Matrimonium. Vide ad hēc q̄ scribit eleganter do. Bar. Soc. in. l. j. co. iij. cū se. ff. solu. matr.

Panormi. super quarto.

pter superuenientem impotentiam coeundi.
Impedimentum accidentale idem operatur quod naturale.

¶ CAP.

III.

Litteris. ¶ Naturale impedimē-

tum ad coitum irrepara-

bile arte medicorum matrimoniū im-

pedit. primò consultatio. secundò rñsio.

ibi: respondemus. ¶ Casus literalis. Qui-

dam contraxit cum quadā que cum debitū reddere nō

posset: licet vterq; legitime fuisset ætatis: mulier cōtra-

xit tam grauem infirmitatē vt omnino inutilis sit facta

viro quod nullo modo eam cognoscere potest: quæri-

tur an debeāt separari? Respōdet pa. si vitium illud à na-

tura contraxit mulier: nec ope medicorū potest ei sub-

ueniri, vir potest aliā ducere in vxorē. Bernar. ¶ Nota

quod ad dirimēdum matrimoniū nō sufficit quodlibet

impedimētū ad coitū. nisi sit tale quod arte medico-

rū curari nō possit. & intellige q; possit fieri reparatio

absq; periculo corporis. vt exponit tex. j. eo. c. fraternita-

tis. ¶ In gl. prima in fi. vult ergo gl. relata ad text. quod

impedimentū accidēs post matrimoniū contractum

licet nondum cōsummatum nō tribuit facultatem sepa-

randi matrimoniū: quod nō. nā matrimoniū cōtra-

ctū per verba de pñenti qd semel tenuit nō reperit posse

separari nisi p religiois ingressum: vt in. c. ex parte. & c.

ex publico. de cōuer. cōiug. credo tamen quod sit suffi-

ciens causa vt papa^a possit illud separare si multū timef

de incontīnētia sani: ad hoc quod nō. in. d. c. ex publico.

¶ In gl. in ver. à natura. aduerte. licet tex. loquatur de

impedimento à natura cōtracto. Idē dic si impedimētū

fuit accidentale b dūmodo præcesserit matrimoniū. pro

hoc. c. præce. & c. sequen. in quibus solum ponderat im-

potētia coeundi: & hoc sentiūt doct. j. eo. c. pxi. vbi dicā.

¶ S V M M A R I V M.

Contrahens scienter matrimoniū cū impotente ad copulā ab

ea non separatur.

Matrimoniū verum esse non potest cū omnino impotente ad

coitum, nam desinit causa institutionis matrimoniij.

Matrimoniū institutum est propter spem sobolis, & vt euit-

tur fornicatio.

Matrimoniū secundo loco contractū per potentē cū potente te-

net non obstante quod prius scienter cū impotente contra-

xerit. Pubes qui cū impubere contraxit si postmodū cū pu-

bere contrahit tenet secundū matrimoniū: licet teneretur

expectare donec perueniret ad ætatem legitimam.

Maritus qui scienter contraxit cū impotente ad coitum quāuis

cum alia contrahat tenetur necessaria subministrare illi im-

potenti mulieri.

Mulier arcta vel aliās impotens apta non est ad contrahendū.

Matrimonium scienter contrahens cū impotente tenetur cū ea

caste morari tanquā cū sorore.

Apostolorum vxores caste vt sorores cū eis viuebant.

Coniuges etiā sorores appellantur vbi carnale cōmērcium non

exercetur.

Iudicandum an sit secundū Roma. eccle. vel curiam.

¶ CAP.

III.

Consultationi. ¶ Contrahens

scienter cū im-

potenti ad copulā ab ea non separat. h. d.

priò cōsultatio. secundò rñsio. ibi. taliter.

¶ Casus lralis. Aliquæ mulieres ita sunt

clausæ & impotentes q; viris carnaliter cōmisceri non

pnt. Quærit an pnt cōtrahere matrimoniū: & si contra-

xerint an debeāt separari. pa. nō videt credibile q; ali-

quis cū talib; cōtrahat matrimoniū, tñ romana ecclesia

cōsuevit in talibus iudicare vt si non pnt eas habere vt

vxores, habeāt vt sorores. Ber. ¶ Not. j. q; cū omnino

impotēti ad copulā non pnt cōsistere verum matrimo-

nium: nā desinit causa institutionis matrimoniij: nā nec

propter spē sobolis nec vt euitet fornicatio hoc matri-

monium pōt dici cōtrahi. & ideo dicūt doc. hīc & bene

quod si potens qui prius sciēter contraxit cum impo-

tente contrahit cum alia tenet mñmonium cum se-

cunda, non obstante q; esset obligatus cum prima ad

morādum tanq; cum sorore: vide instantiā in eo qui cō-

traxit cum minore. nā licet sit obligatus ad expectandū

donec perueniret ad maiore ætatē. vt in. c. de illis. s. de

despon. impube. tñ si matrimoniū cum alia contraxit te-

net matrimoniū. vt not. in. d. c. de illis. facit. c. sicut. de

spō. dicunt tñ Inn. & Host. q; teneat iste semper alere illā

impotentē cum qua sciēter cōtraxit matrimoniū: qd

bene nō. plus etiam dicunt q; si timeref de fornicatione

potentis poterit ecclesia sibi subuenire dando sibi licen-

tiam cū alia cōtrahēdi, ex quo cum prima nō est verum

matrimonium: remanebit tñ obligatus ad reddēdum ne-

cessaria primæ. Sed qro de qua impotentia verificat iste

tex. qdā volunt intelligere qñ mulier est multum arcta:

sed doc. cōiter intelligunt in quacūq; impotētia: etiam

si accidētaliter proueniret impedimentū ante cōtractū

matrimonium. pro hoc facit quod dicit. s. c. pxi. & hoc

placet: quia eadem est ratio in quolibet impedimento.

¶ Vltimò quēro quid intēdit litera dum dicit q; si talis

sciēter contrahit cum impotente habebit illā vt foro-

rē. Io. an. dicit q; secū debet castē viuere sicut cū sorore

nā sicut veri cōiuges pnt promittere cōtinentiā simul

morādo. xxxij. q. v. c. quod deo. ita & isti potuerūt simul

morari in continentia. Et pro hoc adduco tex. in. c. oīno

xxxj. di. vbi paulus de vxoribus apostolorum dixit: nun-

quid nō habemus potestātē circūducēdi mulieres so-

rores & c. vnde coniuges appellantur sorores in quibus

nō exercet carnale cōmērcium: sic puto q; capiatur ver-

forores. ¶ In gl. fi. ibi. sic præcepit iudicandū. hoc non

procedit in sentētia lata ordine iudiciario seruato, quia

tenent alij iudicare secūdm quod papa iudicauit: licet

nō pñcipiat sic iudicādū. vt in. c. in causis. alle. in gl. ed in-

tellige gl. nō i snia sed i cōsuetudine cur. ro. & sic sentit

in fi. nā talis cōsue. necessariò nō est ab alijs seruāda: nisi

papa pñcipiat. de quo vide gl. in. c. vnico. de sū. tri. in ver.

docuit. lib. vj. vnde Lau. exponit hīc tex. iudicare. idest

tenere: vt sit sensus q; cōsuevit Ro. ecc. tenere vt habeat

vt soror: nō aut ecc. ro. pñcepit vt sic fiat. & ex hoc posset

inferri q; vbi est cōtraria cōsuetudo illa seruāda est &

nō dispositio huius. c. qa (vt prædixi) inter istos nō est

matrimonium. & ita intellige istam glo. & c.

¶ S V M M A R I V M.

Matrimoniū separatur statim si constat de impotentia coeundi

alias cohabitabit simul per triennij. & si probabitur quod

operā dederunt carnali copula & non potuerunt coniungi

statim separantur. 2.

Triennalis cohabitatio non est necessaria: vbi statim probari po-

test impedimentum.

Iuramentū præstatum tactis sacrosanctis scripturis: & si non

tangatur non valet.

Tractura si datur pro forma in aliquo actu si non interueniat

actus vitatur.

Cōiuges nō tenentur iurare super aliquo impedimēto, sufficit enim

quod generaliter dicant nō potuisse matrimoniū cōsummare.

Confessione coniugū an bene probetur impedimentū?

¶ CAP.

V.

Audabilem. ¶ Si de impotētia

coeundi constat sta-

tim matrimoniū separat: al; cohabitāt

bunt coniuges per triennium: & si cum se-

ptima manu propinquorū iurant q; dederunt operam

carnali copula & nō potuerunt cōiungi statim separā-

tur. ita cōmuniter summat: sed ego aliter intelligo vt

dicā infra: & diuidit in duas partes. prima loquit quan-

do vnus cōiugum dicit matrimoniū cōsummatum &

alter

a ¶ Papa. Sequitur
Ant. de bu. in. c. p
xi. in fi. & Phi. hīc
nā talis impotētia
facit mulierē adhi-
beri. l. qrit. s. mu-
lierem. ff. de ædi.
edict.

b ¶ Accidētale. si ve-
rò mulier erit esse
cta arcta propter
semē viri impotēs
ad coeundū non
pōt matrimoniū
amplius dissolui.
xxxij. q. j. secūdū
Ant. de but. hīc &
in. c. j. & j. s. de cō
iugio lepro. & per
Car. Alex. referen-
tem Host. ita tene-
re de quadā mulie-
re q; propter medi-
camēta erat effecta
in cog. oscibilis.

alter diffitetur. secunda ibi. si autem. quando vterq; fatef matrimo-
nium non esse consummatum. Et prima pars subdiuidit. nam pri-
ma loquitur qñ simul esse nō cōsentiūt. Secunda qñ consentiunt.
ibi. quod si. ¶ Casus literalis. Quidā contraxit matrimoniū cum
quadam, tandē dici cē frigide naturā. Queritur hīc quātū tēpus
dandū sit illi ad experiētiā copulæ cōiugalīs. Papa rñ. q ab eo tē-
pore quo celebrat coniugiū & incipiunt simul cohabitent p triē-
nium dando operā carnali copulæ si ante triennii probari nō pos-
sit frigiditas, quo elapso si postea simul cohabitare noluerit: si mu-
lier per iustū iudiciū probare potuerit q cū eo coire nō possit
aliū accipiat: & si ille aliā acceperit separent: si verō cōsentiunt
simul esse, habeat eā vt sororem. Si aut cōfiteant q nunq se inuicē
cognouerint. vij. manu propinquorū vel vicinorū bonæ famæ si
ppinq deficiant iureiurando dicat vterq; q nunq vna caro effe-
cti sunt: & tūc mulier poterit aliū accipere: & si ille aliam acce-
perit de periurio notent & acta pœnitētia cogant ad priora con-
nubia redire. Ber. ¶ Not. j. ibi. si frigiditas prius probari non possit.
bonū: & no. tex. q vbi impedimentū pōt in prin. probari nō est op⁹
q cohabitēt p triēnium vel q inducāt consanguineos ad iurandū
vt puta si probatur q vir habet membrū aridū vel q ex toto sit
sectus, vel qd simile: nā frustra expectat eūctus cuius nullus indu-
ceref effectus: vt in. c. cū cōtingat. s. de off. dele. quod intellige in
impedimento propter maleficiū: quia cū sit accidentale & possit
remoueri ad tempus debet prius semper cohabitare per triēnium
iuxta formā. c. h. j. eod. ¶ Not. ij. casum in quo iurat tactis sacro-
sanctis scripturis seu euangelijs: & sic requirit tactura euāgeliorū:
nō em̄ esset iuri satisfactum si iuraref sine tactura. de quo vide gl.
sing. in. c. vt circa. de elect. lib. vj. in ver. corporali. vbi dicit q quan-
do pro forma dispositio exigit tacturā non valet actus, nisi iura-
mentū fuerit corporaliter p̄stitū. b & tenebis semper menti illā
gl. & vide ad materiā gl. valde no. in cle. j. de hereti. in ver. tacta. q
vide & no. ¶ Itē not. q cōiuges nō habēt iurare specificē sup ali-
quo ipedimēto, sed sufficit q generaliter dicāt q nunq potuerūt
cōsummare matrimoniū. ¶ Op. cōtra tex. de cōtrarietate. nā. in
prima parte requirit cohabitatio triēnij: in secūda parte videtur
innui oppositū. Sol. Inn. intelligit primā partē qñ alter cōfitef im-
pedimentū & alter negat. secūda partē inelligit qñ vterq; confi-
tetur. hoc enim casu pōt statim separari matrimoniū ad iuramē-
tum coniugū & propinquorum. & licet iste intellectus videatur
communis p̄ter Host. qui improprietat literam in suo intellectu
mihi tamē nō placet. qā istud cohabitare per triennii dat ad expe-
rientiam copulæ cōiugalīs, vt est qñ frigiditas prius verē probari
nō pōt: vt patet in tex. sed hec ratio fortius vendicat sibi locū qñ
vterq; confitef frigiditatē sine alia probatione quā qñ vnus asse-
rit & alius negat. nam sæpe dubitat vtrū frigiditas sit naturalis
& perpetua an accidentalis & temporalis. & ideo ex quo verē pro-
bari non potest voluit tex. vt debeat expectari per triennium, vt
appareat ex cursu tēporis an sit perpetua vel temporalis. Item tex.
in principio dat indistinctē triennii vbi prius frigiditas probari
nō potest. sed per cōfessionē cōiugū nō habetur vera probatio: vt
in. c. super eo. de eo q cognō. cōsanguineā vxō. suā. nec iuramentū
ppinquoꝝ sufficit: qā illi iurant de crudelitate. vt in glo. Itē non
sine misterio. litera in principio fecit mētionē de iusto iudicio: &
in secūda parte de iuramento cōiugū & propinquorū. & ideo in-
telligē q aut pōt impedimentum veraciter probari. & tunc non
est opus cohabitatione triennij & iuramento propinquorum: vt
in prin. literā. a cōtrario aut non pōt pbari verē: & tūc si vnus cō-
fitef & alter negat non debet separari matrimoniū, nisi is qui stat
contra matrimoniū probet impedimentum per iustū iudiciū:
& intelligo hoc casu iustum iudiciū qñ cohabitauerūt per triē-
nii, & postmodū probat per aliqua signa. puta qā probat se virgi-
nē. facit ad hoc quod no. gl. xxxij. q. j. c. j. si tñ haberet signa. magis
euidētia, posset illo tunc separari matrimoniū cum iuramento
proprio & propinquorum: vt in. c. j. in vl. rñ. s. eo. Si verō cōfitef
vterq; sed aliter nō pbarēt, debēt simul cohabitare p triennii &
postmodū iurare cū septima manu ppinquoꝝ: & sic itelligo. s. si
autē. vñ qā dicit hīc de triēnio cōcernit totā literā sequētē. scdm
quod ego itelligo. & iste intellectus applaudet literā & est mul-
tum tutus.

SUMMARIUM.

- 1 Arcta si est mulier & nō appareat quod absque periculo corporali habilis reddi non possit, se-
paratur matrimonium.
- 2 Matrimonium separatum propter impedimentū re-
integratur si postea appareat ecclesiam fuisse
deceptam. 13.
Impedimentū etiā post multos allegari potest.
Matrimonium nullū tractu temporis nō firmatur.
- 3 Matrimonialis causa per inferiore episcopo cogno-
scitur, quandoque iudex ex officio allegat o
impedimēto potest impotētes inspici facere.
- 4 Inspectio mulieris quomodo per matronas fiat?
- 5 Vt pōt esse solēne ad impediendū & dirimēdū a
matri. postea cōtractū citra religiōis ingressū.
- 6 Impedimētu viri vel mulieris quod facto humano
sine corporali periculo remoueri nō pōt reddit
quē inhabilē ad cōtrahēdū, sec⁹ si reuocari pōt.
- 7 Mulier ab vno cognita, p̄sumitur quod sit co-
gnoscibilis a quocunque.
- 8 Duo vbi pacificantur data potentia exercitij in b
vno p̄sumitur in alio.
- 9 Sponsa de p̄senti nondum cognita si fornicatur
cum alio potest vir ab ea quoad totum separa-
ri, sed non in totum matrimonium separatur.
Sponsa de futuro si fornicatur cum alio, potest spō-
sus ab ea in totum separari.
- 10 Error iuris & probabilis non excusat.
Adulterium non cōmittit mulier probabiliter p̄a-
sumens se solutam si alteri nubat.
- 11 Periti in arte illa cōsulendi sunt de qua dubitatio
seu quæstio vertitur, & ideo iudex de peritis
in arte illa providebit.
Impedimentū vbi per testes probari potest, propin-
quorum iuramentum non est necessarium.
- 12 Periti in arte per iudicē ad aliquid faciendū depu-
tati, an iurare debeat prout testes?
- 13 Matrimonium separatum propter impotentiam
ex maleficio prouenientem nō reintegratur si
postea aliam ducat & cognoscat.
- 14 Impotentia viri & mulieris an idem operetur.
- 15 Triennali cohabitatione facta si coniuges cōsum-
mare non potuerunt impedimentum p̄sumi-
tur perpetuum.
Matrimonium separatur etiam propter p̄cedēs
impedimentum.
- 16 Impedimentū quomodo p̄sumatur p̄cesse? &
In dubio non semper iudicatur pro matrimonio.
P̄sumptio ex futuro fit ad p̄terita.
- 17 Sententia reuocari pōt si error probabilis detegat.
- 18 Sententia notoriē iniusta nulla est, vel saltē reuo-
cari potest, etiā si non sit appellatum.
- 19 Mulier impotens separata a primo viro si postea
ab alio cognoscitur, an sit restituēda primo? 20.
- 21 Sententia in causa matrimoniali quomodo possit in
rem trāsire iudicatam?
Appellari an possit tertio in causa matrimoniali?
- 22 Mortuus resuscitatus an recuperat vxorē, filios
& alia bona?
Mortuus resuscitatus an sit baptizandus, vel iterum
ordinandus & an soluat religionē?

CAP.

VI.

Fraternitatis. Ad

tionē mulieris si appareat q
pter diuinum miraculū absq;
periculo corporali habilis red-
di non potest separāt patrimoniū, reintegra-
tur tñ si postea appareat ecclesiā fuisse dece-

¶ Effectus. l. si quis
ita scripserit. ff. de
here. insti. qā si ho-
die constat hodie
agat vt per glo. &
doc. in. l. j. ff. de no.
ope. nun.

ZACHARI.

¶ Corporaliter p̄-
stitit. Adde q hoc
casu ē corporali-
ter p̄stitū snper
alia scriptura q
euāgeliorum non
sufficeret, nisi con-
suetudo ita intro-
duceret. f. q suffice-
ret tangere aliam
scripturā. vt mul-
tum sing. no. Ale.
in. l. ait p̄tor. s.
fi. ff. de iureiu. Fel.
in. c. fraternitatis.
post istū i vlt. col.
s. de testi. & Lan-
fran. in. c. qñoniā
cōtra. s. statuimus
nu. j. & ibi in apo.
Cel. s. de proba. in
ver. tactis scriptu-
ris. vbi. concor. di-
ctorum opi. quia
iste in. c. tuis. verfi.
quero. extra gl. s.
de testi. vi de tene-
re contrarium.

SEBASTIAPI.

¶ Corporaliter p̄-
stitum. Vide Ab.
in. c. & si xps. col.
x. in glo. in verbo
testis. s. de iureiu.
& Bal. in aut. sacra-
menta puberū. C.
fi aduer. vend.

Panormi. super quarto.

¶ Peritos. Ioan. an. vulnus dicat letale est scdū peritis in arte. Bar. & Alex. in. l. si ab hosti. §. si vir. ff. solu. mat. Bar. an. l. si. ff. ad. l. cor. def. facit. l. se mel. C. de re mili. lib. xij. l. comparatiōes. C. de fi. istr. idē videmus in al luuione. §. pterea. insti. de re. diu. itē in domo recurrit ad magistros. vt i auē. de alie. & emphy. §. quod aut p Bar. & gl. in. l. j. ff. de v. inspi. p Ro. in. l. j. §. eadē. ff. de ver. ob. & an tenea tur iurare. dic vt d. gl. qbus adde. q snia lata secundū cōsiliū peritorum nō adeo trāsīt i re iudica. quin pos sit ex cōsilio peri torum retractari. Ant. de but. & cō muniter canonistē n. c. proposuisti. §. de proba. Bal. in d. §. si vir. Ang. in l. qd si noluit. §. si mācipiū. ff. de edi. edi. alexā. reputat sin. in. d. §. si vir. lō Bal. in. l. super re stibns. in. sin. C. de testi. dicit q aliās defacto fecit exhu mari corpus mor tuū. Ro. cōsi. ccxx viij. Are. i. d. c. pro posuisti videt tene re cōtra hāc doct. & an propriē dicā tur testes. Sal. in. l. hac edictali. §. his illud. C. de fec. nu. refert & exclamat Alex. in. d. §. eadē. Sed de hoc ē tex. quē ipi nō allegāt in. c. pe. §. de pba. vbi Bal. & Abbas pōderant ad hoc.

¶ S E B A. S A P I.

¶ Intellectus. Ita cōter tenēdo atte sta. d. l. af. in repe. l. admonendi. col. lxxxij. ver. an aut perito in arte. ff. de iurei. nūqd pū niri possint periti in arte de falso. li cet testimonium suū sit de creduli tate. tradit Bal. i. l. data opera. colū. xiiij. C. q. ac. n. pnt refert l. af. i. ru. ff. de iurei. co. iij. ver. j. qntestes deponūt & quod periti in arte.

ptam. h. d. primò ponit quæstio. secundò di stinguēs solutio. ibi quāuis. tertio infert als duas quæstiones. ibi. per hac. ¶ Casus litera lis. Quædam mulier contraxit matrimoniū cū quodā viro, & cū eo per plures annos per mansit nec potuit ab ipso carnaliter cogno sci: archipresbyter Altifiodoreñ. negotium istud significauit episcopo suo. ep̄s super hoc volēs veritatē inquirere quædam matronas ad præsentia suā vocauit: districtē illis iniun gens sub periculo animarum vt illā inspice rent vtrū esset idonea ad copulā cōiugalem: quæ tandē ea inspecta dixerūt q nūq̄ pote rit esse mater: & ideo inter eos diuortiu pro mulgavit: mulierē inducēs vt religionem in traret perpetuā cōtinentiā seruaturā viro de dit licentiam contrahendi, qui cum alia con traxit. postmodum mulier illa carnaliter ab alio fuit cognita reiecta cōtinentia quā pmi sit, & cuidē Gu. noīe nupsit. negotium istud Altifiodoreñ. ep̄s significauit dño papæ quæ rens quid super hoc sit agendū. rescribit pa pa vt in tex. ibi. quāuis igitur. Et postea in fi. ibi. per hoc. dicit q remanent declarate due quæstiones ex narratis. §. in præsent. .c. & dic vt ibi. Ber. ¶ Not. j. ibi. per multos annos. q impotentia alterius cōiugū pōt allegari post plurimos annos: nam tractu temporis nō fir matur mrimoniū nullū: pro hoc j. c. proxi. vbi post octo annos mulier proclamauit. ¶ Secūdò no. ibi. per archipresbyterum. q inferior ep̄o pōt cognoscere de causa matri moniali: & fortē secūdum doc. iste cognouit ex delegatione ep̄i: & de hoc vide vt plenē di xi in. c. j. de cōsangu. & affini. ¶ Tertiò no. ibi. in sua parochia. q iudex ex officio suo pōt allegato impedimento facere impeditiā & im potetē inspici, & q matrone inspiciētes de beant eē puidē & honeste de parochia mu lieris quā inspiscere debēt & hoc iō. qā p̄su munē habere pleniorē notitiā. ar. c. scriptum & c. postquā. §. de elec. & consuluit Hosti. q prius faciant lauari mulierē in aqua calida & diu ibi morari: nā per medicinas reddunt se quādoq̄ arctas quibus p̄dicto modo obuiā dū est. ¶ Not. etiā ibi. simplici verbo an voto solēni & c. q votū pōt esse solenne ad impe diendū & dirimendū matrimoniū postea cō tractū citra religiōis ingressū: & clari⁹ hoc p bat litera in ver. nisi se voto. & non recolo de alia litera quæ ita bñ hoc probet sicut ista & facit pro opi. dñi Ant. in. c. rursus. §. q cle ri. vel vo. sed hodie stamus. c. j. de voto. li. vj. & dic vt dixi in. d. c. rursus. ¶ Itē not. hīc re gulā satis notandā i materia mrimoniali, q omne impedimentū viri vel mulieris qd fa cto humano sine corporali periculo remoue ri nō pōt reddit quē inhabilē ad cōtrahendū matrimoniū, secus ergo si facto humano pōt impedimentū reuocari. ¶ No. ib. cuius. a si mili. q si mulier est cognita ab vno viro p̄su mitur q sit cognoscibilis a quolibet viro pu to tñ q hēc p̄sumptio recipiat p̄bationē in cōtrariū. vt patebit ex infra dicendis. ¶ Et ex hoc infertur q vbi duo parificantur data potentia exercitij in vno p̄sumit potētia etiā in alio. ¶ No. etiā ibi. pretextu fornicationis. q si sponsa de præsentī cōmittit fornicatio nē pōt sponsus eius consortiū declinare: non

tamen matrimonium separatur: secus in spōsa de futuro: vt in. c. quemadmodum. §. de iureiur. ¶ Not. etiā ibi. articulus iste du bitabilis & c. quod licet regulariter error non excuset: vt in re gula ignorantia. de regu. iur. lib. vj. si tamen error est probabilis excusat. ad hoc. l. regula. ff. de iur. & fact. ignoran. Et not. ex eodem verbo quod si probabiliter præsumens se solutam alteri nubat nō committit adulterium. licet postmodum reperiatur nupta. quia adulterium non committitur sine dolo. l. penul. ff. de adul. xxxiiij. q. ij. c. cum per bellicam. ¶ In glo. prima. ibi. & perit in arte illa. & idem dic in alijs artibus vt credat eis cū deponūt super peritia artis eorum. ad hoc. c. tua. & c. significasti. ij. de homi. vnde iudex debet i talibus adhibere peritos vt debeāt æstimare sumptus fa ctos in aliquo ædificio, vel medicos ad perhibēdum testimoniū an percussio fuerit letalis: & idem infimili dicēdum. Et in fi. gl. di cit Hof. q ista præstatio iuramenti propinquorū habet locum in omni casu in quo nō cōstat de euidētia impedimenti: & hīc for tē fuit adhibitum: licet litera non dicat: sed quod ad casum huius. c. placet dictū glo. vt iuramentū propinquorū vel cōiugum nō sit necessariū: ex quo per testes euidenter probari pōt impedimētū: vt hīc satis bñ probat. & in. c. laudabilē. §. e. in prin. a cōtrario sen su. nō. tñ dictū Hof. ¶ In gl. ij. in fi. tene mēti glo. iuncto tex. & idē tenet Inno. in. c. proposuisti. §. de proba. Ex hoc em̄ infero ad q̄stionē qua querit an periti adhibiti per iudicē ad aliquid discer nēdū secūdū artis peritiā debeāt p̄stare iuramentū sicut alij testes: videt primò q nō quia possent de facili subire periuriū: cū non deponunt de re perceptibili sensu corporali: sed iudicio intelle ctus: b sed contrarium est verū. & dic q debent iurare de creduli tate & non de veritate. & sic tollitur præcedens motiuum: & hoc firmat Bar. in proce. fforum. & facit. l. edictali. C. de secund. nupi. & ad istum text. dic quod isti iurauerunt. pro hoc text. ibi in fide sua. vel quod alia abiuratio episcopi habet vim iuramenti. vt no. glo. in. c. constitutis. de appella. ¶ In gl. in ver. diuinum miraculū. no. bene istam glo. vsq̄ ad fi. quia materia quotidiana: & instat gl. super intellectu. c. si per fortiaras. vbi melius quā alibi probatur q per impotentia ex maleficio proveniētē pōt separari matrimo niū, nec reintegrā si postea ducata aliā & cognoscat. Sed illi. c. vide tur obitare iste tex. sed glo. primò respondet quod illud. c. est ho die correctum. & idem tenuit Inn. in. c. §. proxi. sed cōmuniter te nent oppositum: tamē quia ex quo nō aparet expressē correctum nō debet per glo. magistrorum indici correctio. ¶ Secūdò sol uit quod illud est in potentia viri: vt ibi. aliud in potentia mulie ris vt hīc. quæ so. etiam reprobat. quia vir & vxor non debent ad imparia iudicari. vt in. c. gaudemus. de diuor. ¶ Tertiò soluit glo. & bene quod ex quo vir & vxor cohabitauerunt per trien nium nec potuerunt matrimonium cōsummare præsumitur im pedimentum perpetuum: nā (vt dicit Gof.) sæpe ista impedi men ta sunt perpetua: vnde quādo mortuus est ille qui fecit vel male ficiū est perditū, vel si fuit datum in potu vel cibo. Item cū ipse auctor solus possit tollere, non videtur possibilis reuocatio siue remotio cū dependeat ex facto vnus vt. l. apud Iulianum. in fi ne. ff. de leg. j. facit quod not. Dyn. in regula semel deo. de reg. iur. lib. vj. & ideo tene q propter maleficiū præcedens matrimonium pōt fieri separatio: seruatis his tñ q habētur. c. proxi. & pōt q libet trāsire ad alia vota. & hoc vltimū no. ¶ Sed est dñbiū vtrū præ sumatur p̄cessisse matrimoniū an sequutū fuisse doc. licet hīc du bitent, vident tamē magis inclinare in sniam. vt p̄sumat præcel sisse. & sic expediāt isti & non maneāt impediti: nec ob. c. licet. ex quadā. in fi. §. de testi. vbi dicitur q in dubio est pro matrimonio sentētiandū. illud enim procedit vbi matrimoniū pōt habere suū effectum: scilicet unionē fornicationis vel bonū prolis. quod hīc nō est p̄pter impotentia coeūdi. & no. mirabilē limitationē ad illud c. vt nūq̄ p̄sumat p matrimonio in dubio qñ nō pōt habere suū effectū. & hāc opi. sequit do. Ant. in. c. pxi. sed ego allego gl. in cō trariū xxxiiij. q. j. i sum. q dicit q impedimētū p̄sumit subsequutū fauore matrimonij. primū dictū plus mihi placet ex quo nūq̄ po tuit cognoscere illam mulierē: nam ex futuro p̄sumit circa præ teritū. vt no. gl. in. c. scribā. §. de p̄sum. ¶ In gl. in ver. per errorem. ibi. si ibi error probabilis postea detegatur. no. fin. hāc particulam gl. q snia pōt reuocari si error p̄babilis postea detegat. qd intelligo qñ detegit

debeant iurare de credulitate tenet etiā Feli. vbi plura allegat i. c. propo-
fuit. col. iij. vers. tertia conclusio. s. de proba.

SEB. A. S. API.

a ¶ Obluioni. Vi-
de Iasonem & mo-
der. Taurinenses in
l. pen. ff. de iusti. &
iure.

b ¶ Cōfiteatur. sequi-
tur Ro. in. l. admo-
nendi. ff. de iureiu.
xj. col. & ratio po-
test esse quia quā-
do sentētia transi-
uit in rem iudica-
tam succedit præ-
sumptio iuris &
de iure, cōtra quā

a admittitur proba-
tio per cōfessionē
partis gl. & doc. in
authen. sed iam ne-
cesse. C. de dona.
ante nupt. hoc di-
ctum reputat fin.

b Ant. de bu. in. c. is
qui fidē. s. despon.
& in. c. fi. i. xij. col.
s. desuc. ab intesta.
& Abb. in. d. c. is
qui fide. & in. c. ij.
de purga. vul. & i.
c. j. de confir. vti.

vel inuti. Anch. in
regula iuris posses-
sor. de re. iur. li. vj.
Bal. in. l. si quis in-
stituā. & ibi Imo.
s. item si sub cōdi-
tione. ff. de here. in
stitu. vbi plus di-
cunt q̄ pars quā
cōfiteatur pōt cogi
per ecclesiasticam
censurā vt prælet
liberationem. hoc
est verū quando
sententia esset lata
in fanorē confessi.

Sed quatenus con-
tineret eius dānū
debet exequi. Ro.
vbi. s. facit. l. si ser-
uus pluriū. s. j. de
leg. j. Bart. Veron.
cautela. xxij. i. fin.

ZACHARI. 20
¶ Addet ad Lu-
do. ro. sing. suo. cc-
clxxij. inci. senten-
tia lata est pro te.
& Ant. corle. sing.
suo. xx. in ver. ap-
pellatio quod inci-
pit si ille pro quo
lata est sententia.
vbi habes remissi-
uē ad nauseā vsq̄.

debet iurare de credulitate tenet etiā Feli. vbi plura allegat i. c. propo-
fuit. col. iij. vers. tertia conclusio. s. de proba.

SEB. A. S. API.

a ¶ Obluioni. Vi-
de Iasonem & mo-
der. Taurinenses in
l. pen. ff. de iusti. &
iure.

b ¶ Cōfiteatur. sequi-
tur Ro. in. l. admo-
nendi. ff. de iureiu.
xj. col. & ratio po-
test esse quia quā-
do sentētia transi-
uit in rem iudica-
tam succedit præ-
sumptio iuris &
de iure, cōtra quā

a admittitur proba-
tio per cōfessionē
partis gl. & doc. in
authen. sed iam ne-
cesse. C. de dona.
ante nupt. hoc di-
ctum reputat fin.

b Ant. de bu. in. c. is
qui fidē. s. despon.
& in. c. fi. i. xij. col.
s. desuc. ab intesta.
& Abb. in. d. c. is
qui fide. & in. c. ij.
de purga. vul. & i.
c. j. de confir. vti.

vel inuti. Anch. in
regula iuris posses-
sor. de re. iur. li. vj.
Bal. in. l. si quis in-
stituā. & ibi Imo.
s. item si sub cōdi-
tione. ff. de here. in
stitu. vbi plus di-
cunt q̄ pars quā
cōfiteatur pōt cogi
per ecclesiasticam
censurā vt prælet
liberationem. hoc
est verū quando
sententia esset lata
in fanorē confessi.

detegit nō p probationes admittēdas: q̄a vt
nō admittant pōt excipi de trāsitu in rē iudi-
catam. vt in. c. cū inter. de re iudi. sed intellige
q̄n aliās in ipsa re apparuit de errore: vt hīc.
& p iura alle. in gl. patet q̄ hoc dictū nō sit re-
stringendū ad cām matrimonialē: & vide qd
latius dixi in. c. ij. de pur. vul. si tñ probatiōes
iniustā de facto admittent iudex debet retra-
ctare sniam non obstāte q̄ trāsit in rē iudica-
tam. ita fin. dixit Inn. in. c. cū dilecta. de resc. i.

18 & in. c. cū bertoldus. de re iudicata. ¶ Itē po-
nit Inn. hīc aliud singulare dictū q̄ si notoriē
appareat sniam esse iniustam debet reuocari
non obstāte q̄ nō fuit appellatū vt hīc. & c.
ij. de pur. vul. q̄a veritati cedit opi. viij. dist. c.
veritate & c. cōsuetudo. ¶ Et no. ex hoc sing.
q̄ snia notoriē iniusta est nulla vel saltē reuo-
cabilis, non obstāte q̄ appellatū nō fuerit, &
etiā si notorietas iniustitiā postea acciderit
vt hīc. q̄ nunq̄ tradat obliuioni. a Et pōt esse
ratio q̄a snia iniusta à iure sustinet. quia p̄su-
mitur iusta propter authoritatē iudicis. vt in
c. bonē. de elec. & in. c. in p̄sentia. de renū. quē
ratio cessat cū notoriē cōstat de iniustitia: &
ideo alibi dicit Inn. aliud singulare dictū. q̄ si
pars in cuius fauorē lata est snia cōfiteat^b eā in
iustā debet eā iudex retractare: ita no. in. c. q̄a
pleriq̄. de immu. ec. ¶ In gl. in ver. cuius si-
mili. in fi. no. gl. & idē sentit gl. in ver. *debeat*.

sed Inn. & Hosti. tenēt oppositū dicētes q̄ ex
quo facto humano est facta apta primo viro
debet illa restitui. nā satis est q̄ sine periculo
mortis pōt cognosci. Ex hoc enī patet q̄ ipe-
dimētū nō erat ppetuū. & exponit Host. tex.
absque corporali periculo. i. absq̄ morte. qua ve-
lit q̄ si cū periculo sit reddita apta: ex quo tñ
mortē nō inducit est restituēda primo: & ita
cōiter vident sentire doc. sed ego dicerē hoc
dictū procedere ex p̄sumptiōe, q̄n nō cōstat
de differētia inter vtrūq̄. s. virū & vxorē. nā
si vir est adeo carnosus q̄ nunq̄ posset deflo-
rare mulierē sine periculo mortis, secūdos ve-
rō vir magis gracilis potuit eam cognoscere
tūc puto q̄ nō sit restituēda primo: licet per
frequentem vsum cū secūdo sit reddita apta
primo: & hoc tacitē iudicio meo senserunt
Pe. & Abb. in quadā distinctione quā ponit
Io. an. hīc in fi. sed ego hoc probo p istū text.
qui dicit q̄ ista erat cognoscibilis à primo ex
quo potuit cōmisceri secūdo: q̄a erat similis
primo: secus ergo vbi nō erat similis. vñ tex.
arguit p̄sumptiuē à cōiter accidētibus. secus
ergo vbi probat apertē dissimilitudo modo
p̄dicto. ¶ In gl. in ver. fornicatio. ibi: appa-
reat retro fuisse factā iniuriam: hāc solu. nō vi-
detur bona: q̄a idē cōcluderet respectu matri-
monij: cui⁹ cōtrariū innuit litera in ver. quan-
diu. ideo dic q̄ prius vir pōt obijcere forni-
cationē & nō matrimoniū, quasi fornicādo
dedit operā rei illicitę: ideo imputant sibi o-
mnia, licet præter intentum eueniāt. vt in. c.
tua. de homi. sed contrahēdo cū secūdo da-
bat operam rei licite cum putaret se solutam
à primō: ideo primus non potest sibi oppo-
nerē de adulterio, sed hodie est dubium nun-
quid contrahendo cum secūdo possit re-
pellī à primō prætextu adulterij. aliqui tenēt
quod sic per istum tex. in ver. sed ammodo non
debet &c. exponentes illud ver. sed ammo-

21 do. i. post istam decretalem. vt sentit Innocē.
quasi olim hāc quæstio erat dubia: hodie ve-
rō aperta. Alij exponunt. *ammodo. i. post pri-*
mum coitū: quia post primū debet cognosce-
re q̄ matrimoniū erat cū primo. & hāc opi.
mihī placet. nā credo q̄ etiā hodie ista mulier
licitē cōtrahere cū secūdo post sentētiā di-
uortij latā per ecclesiā. nā pōt p̄sumi q̄ alte-
ri viro erat apta: qd est possibile secūdu ea
quē s. dixi. nec tenet mulier redire ad primū
nisi verisimiliter cognoscat primum fuisse
aptū à prin. secūdu distinctionē supradictā.
Et in fi. gl. Inn. decidit opini. primā Io. q̄a qui
libet etiā insipiens videre q̄ sit absurdū. q̄ cō-
iunx alteri⁹ ita tractare. vnde dicit Inn. q̄ ex
quo fuit cognita à secūdo debet irreuocabi-
liter restitui primo. Hosti. dicit. & melius iu-
dicio meo. q̄ debet primo restitui: & si per
trienniū nō pōt ab eo cognosci: debet secūdo
restitui irreuocabiler. Nā p̄sumēdū est ex
curfū tāti tēporis differētiā esse in corpori-
bus istorū. ¶ Vltimō ponderabis finē hu-
ius gl. quā ponit vnū dictū fin. qd no. & non
est alibi. sentit enim secūdu vnū intellectū
q̄ sentētia in causa matrimoniali trāsit in rē
iud. cū est confirmata per duas sentētiās: qd di-
ctum non placet. d. An. q̄anullū vinculū pōt
firmare sententiā quominus error possit de-
tegi. per ea q̄ no. in. c. lator. & i. c. tenor. de re
iudi. sed soluēdo aliquatenus gl. dic q̄ cū sen-
tentia sit bis confirmata nō debet quis cōtra
eā audiri, nisi cū stricta causę cognitione. nā
(vt dicit Inn. in. c. tenor. de re iudi) etiā contra
vnā sententiā nō debet quis audiri de facili:
ergo fortius q̄n fuit bis cōfirmata. Itē ego do
aliū intellectū ad gl. vt etiā in causa matrimo-
niali nō possit tertio appellari: nō tñ per hoc
excludit quin possit probari siue proponi in
iustitia sentētiā p viā querelæ: & iste intelle-
ctus est verissimus in se. pro hoc qd in simili
dicit gl. no. in. c. ad reprimēdā. de offi. ordi. Et
est differētia magna vtrū audiat quis per viā
appellationis an p viā querelæ. vt no. in. d. c.
ad reprimēdā. ¶ Vltimō scias q̄ hāc litera
inducitur ad q̄stionē: an Lazarus & alij resu-
scitati recuperēt vxorē & filios & alia bona.
c Itē quærit de baptismo, ordine, & professio-
ne religiōis. Itē si reliquit aliqua ecclesijs nun-
quid possit illa repetere. de his vide gloss. &
Arch. xxxij. q. vij. c. ij. & p Io. an. hīc q̄ allegat
p & cōtra post Bar. Brixi. & alios antiquos:
& videt cōcludere q̄ ea q̄ imprimunt animā
nō pdiderit: & sic nō est opus tractare de re-
cuperatione. exēplū in ordine, baptismo, & si
milibus sacramētis, ex quibus character impri-
mitur animæ: nā sicut anima ipsa nō morit:
ita nec sibi impressa. Idē sentit Ioā. an. in pro-
fessione. nō q̄ p professionē imprimat chara-
cter, sed q̄ obligatio inde orta acquirat deo
qui nō morit: vt no. in. c. fi. de condi. appo. In
alijs verō q̄ inhereant corpori tenet q̄ si verē
fuit mortuus nō recuperat illa bona de rigō-
re: secus si credebatur mortuus & nō erat. vt q̄a
reperitur viuus in monumēto. Idē in casu du-
bij. & facit hāc litera in eo q̄ dicit impedimē-
tum esse ppetuū qd sine miraculo diuino nō
pōt recuperari siue remoueri: sed glo. in. l. nā
ad ea. ff. de legi. & i. l. seru⁹. & de actio. & obl.
sentit oppositū vt idistinctē bona recuperet:

22 do. i. post istam decretalem. vt sentit Innocē.
quasi olim hāc quæstio erat dubia: hodie ve-
rō aperta. Alij exponunt. *ammodo. i. post pri-*
mum coitū: quia post primū debet cognosce-
re q̄ matrimoniū erat cū primo. & hāc opi.
mihī placet. nā credo q̄ etiā hodie ista mulier
licitē cōtrahere cū secūdo post sentētiā di-
uortij latā per ecclesiā. nā pōt p̄sumi q̄ alte-
ri viro erat apta: qd est possibile secūdu ea
quē s. dixi. nec tenet mulier redire ad primū
nisi verisimiliter cognoscat primum fuisse
aptū à prin. secūdu distinctionē supradictā.
Et in fi. gl. Inn. decidit opini. primā Io. q̄a qui
libet etiā insipiens videre q̄ sit absurdū. q̄ cō-
iunx alteri⁹ ita tractare. vnde dicit Inn. q̄ ex
quo fuit cognita à secūdo debet irreuocabi-
liter restitui primo. Hosti. dicit. & melius iu-
dicio meo. q̄ debet primo restitui: & si per
trienniū nō pōt ab eo cognosci: debet secūdo
restitui irreuocabiler. Nā p̄sumēdū est ex
curfū tāti tēporis differētiā esse in corpori-
bus istorū. ¶ Vltimō ponderabis finē hu-
ius gl. quā ponit vnū dictū fin. qd no. & non
est alibi. sentit enim secūdu vnū intellectū
q̄ sentētia in causa matrimoniali trāsit in rē
iud. cū est confirmata per duas sentētiās: qd di-
ctum non placet. d. An. q̄anullū vinculū pōt
firmare sententiā quominus error possit de-
tegi. per ea q̄ no. in. c. lator. & i. c. tenor. de re
iudi. sed soluēdo aliquatenus gl. dic q̄ cū sen-
tentia sit bis confirmata nō debet quis cōtra
eā audiri, nisi cū stricta causę cognitione. nā
(vt dicit Inn. in. c. tenor. de re iudi) etiā contra
vnā sententiā nō debet quis audiri de facili:
ergo fortius q̄n fuit bis cōfirmata. Itē ego do
aliū intellectū ad gl. vt etiā in causa matrimo-
niali nō possit tertio appellari: nō tñ per hoc
excludit quin possit probari siue proponi in
iustitia sentētiā p viā querelæ: & iste intelle-
ctus est verissimus in se. pro hoc qd in simili
dicit gl. no. in. c. ad reprimēdā. de offi. ordi. Et
est differētia magna vtrū audiat quis per viā
appellationis an p viā querelæ. vt no. in. d. c.
ad reprimēdā. ¶ Vltimō scias q̄ hāc litera
inducitur ad q̄stionē: an Lazarus & alij resu-
scitati recuperēt vxorē & filios & alia bona.
c Itē quærit de baptismo, ordine, & professio-
ne religiōis. Itē si reliquit aliqua ecclesijs nun-
quid possit illa repetere. de his vide gloss. &
Arch. xxxij. q. vij. c. ij. & p Io. an. hīc q̄ allegat
p & cōtra post Bar. Brixi. & alios antiquos:
& videt cōcludere q̄ ea q̄ imprimunt animā
nō pdiderit: & sic nō est opus tractare de re-
cuperatione. exēplū in ordine, baptismo, & si
milibus sacramētis, ex quibus character impri-
mitur animæ: nā sicut anima ipsa nō morit:
ita nec sibi impressa. Idē sentit Ioā. an. in pro-
fessione. nō q̄ p professionē imprimat chara-
cter, sed q̄ obligatio inde orta acquirat deo
qui nō morit: vt no. in. c. fi. de condi. appo. In
alijs verō q̄ inhereant corpori tenet q̄ si verē
fuit mortuus nō recuperat illa bona de rigō-
re: secus si credebatur mortuus & nō erat. vt q̄a
reperitur viuus in monumēto. Idē in casu du-
bij. & facit hāc litera in eo q̄ dicit impedimē-
tum esse ppetuū qd sine miraculo diuino nō
pōt recuperari siue remoueri: sed glo. in. l. nā
ad ea. ff. de legi. & i. l. seru⁹. & de actio. & obl.
sentit oppositū vt idistinctē bona recuperet:

23 do. i. post istam decretalem. vt sentit Innocē.
quasi olim hāc quæstio erat dubia: hodie ve-
rō aperta. Alij exponunt. *ammodo. i. post pri-*
mum coitū: quia post primū debet cognosce-
re q̄ matrimoniū erat cū primo. & hāc opi.
mihī placet. nā credo q̄ etiā hodie ista mulier
licitē cōtrahere cū secūdo post sentētiā di-
uortij latā per ecclesiā. nā pōt p̄sumi q̄ alte-
ri viro erat apta: qd est possibile secūdu ea
quē s. dixi. nec tenet mulier redire ad primū
nisi verisimiliter cognoscat primum fuisse
aptū à prin. secūdu distinctionē supradictā.
Et in fi. gl. Inn. decidit opini. primā Io. q̄a qui
libet etiā insipiens videre q̄ sit absurdū. q̄ cō-
iunx alteri⁹ ita tractare. vnde dicit Inn. q̄ ex
quo fuit cognita à secūdo debet irreuocabi-
liter restitui primo. Hosti. dicit. & melius iu-
dicio meo. q̄ debet primo restitui: & si per
trienniū nō pōt ab eo cognosci: debet secūdo
restitui irreuocabiler. Nā p̄sumēdū est ex
curfū tāti tēporis differētiā esse in corpori-
bus istorū. ¶ Vltimō ponderabis finē hu-
ius gl. quā ponit vnū dictū fin. qd no. & non
est alibi. sentit enim secūdu vnū intellectū
q̄ sentētia in causa matrimoniali trāsit in rē
iud. cū est confirmata per duas sentētiās: qd di-
ctum non placet. d. An. q̄anullū vinculū pōt
firmare sententiā quominus error possit de-
tegi. per ea q̄ no. in. c. lator. & i. c. tenor. de re
iudi. sed soluēdo aliquatenus gl. dic q̄ cū sen-
tentia sit bis confirmata nō debet quis cōtra
eā audiri, nisi cū stricta causę cognitione. nā
(vt dicit Inn. in. c. tenor. de re iudi) etiā contra
vnā sententiā nō debet quis audiri de facili:
ergo fortius q̄n fuit bis cōfirmata. Itē ego do
aliū intellectū ad gl. vt etiā in causa matrimo-
niali nō possit tertio appellari: nō tñ per hoc
excludit quin possit probari siue proponi in
iustitia sentētiā p viā querelæ: & iste intelle-
ctus est verissimus in se. pro hoc qd in simili
dicit gl. no. in. c. ad reprimēdā. de offi. ordi. Et
est differētia magna vtrū audiat quis per viā
appellationis an p viā querelæ. vt no. in. d. c.
ad reprimēdā. ¶ Vltimō scias q̄ hāc litera
inducitur ad q̄stionē: an Lazarus & alij resu-
scitati recuperēt vxorē & filios & alia bona.
c Itē quærit de baptismo, ordine, & professio-
ne religiōis. Itē si reliquit aliqua ecclesijs nun-
quid possit illa repetere. de his vide gloss. &
Arch. xxxij. q. vij. c. ij. & p Io. an. hīc q̄ allegat
p & cōtra post Bar. Brixi. & alios antiquos:
& videt cōcludere q̄ ea q̄ imprimunt animā
nō pdiderit: & sic nō est opus tractare de re-
cuperatione. exēplū in ordine, baptismo, & si
milibus sacramētis, ex quibus character impri-
mitur animæ: nā sicut anima ipsa nō morit:
ita nec sibi impressa. Idē sentit Ioā. an. in pro-
fessione. nō q̄ p professionē imprimat chara-
cter, sed q̄ obligatio inde orta acquirat deo
qui nō morit: vt no. in. c. fi. de condi. appo. In
alijs verō q̄ inhereant corpori tenet q̄ si verē
fuit mortuus nō recuperat illa bona de rigō-
re: secus si credebatur mortuus & nō erat. vt q̄a
reperitur viuus in monumēto. Idē in casu du-
bij. & facit hāc litera in eo q̄ dicit impedimē-
tum esse ppetuū qd sine miraculo diuino nō
pōt recuperari siue remoueri: sed glo. in. l. nā
ad ea. ff. de legi. & i. l. seru⁹. & de actio. & obl.
sentit oppositū vt idistinctē bona recuperet:

24 do. i. post istam decretalem. vt sentit Innocē.
quasi olim hāc quæstio erat dubia: hodie ve-
rō aperta. Alij exponunt. *ammodo. i. post pri-*
mum coitū: quia post primū debet cognosce-
re q̄ matrimoniū erat cū primo. & hāc opi.
mihī placet. nā credo q̄ etiā hodie ista mulier
licitē cōtrahere cū secūdo post sentētiā di-
uortij latā per ecclesiā. nā pōt p̄sumi q̄ alte-
ri viro erat apta: qd est possibile secūdu ea
quē s. dixi. nec tenet mulier redire ad primū
nisi verisimiliter cognoscat primum fuisse
aptū à prin. secūdu distinctionē supradictā.
Et in fi. gl. Inn. decidit opini. primā Io. q̄a qui
libet etiā insipiens videre q̄ sit absurdū. q̄ cō-
iunx alteri⁹ ita tractare. vnde dicit Inn. q̄ ex
quo fuit cognita à secūdo debet irreuocabi-
liter restitui primo. Hosti. dicit. & melius iu-
dicio meo. q̄ debet primo restitui: & si per
trienniū nō pōt ab eo cognosci: debet secūdo
restitui irreuocabiler. Nā p̄sumēdū est ex
curfū tāti tēporis differētiā esse in corpori-
bus istorū. ¶ Vltimō ponderabis finē hu-
ius gl. quā ponit vnū dictū fin. qd no. & non
est alibi. sentit enim secūdu vnū intellectū
q̄ sentētia in causa matrimoniali trāsit in rē
iud. cū est confirmata per duas sentētiās: qd di-
ctum non placet. d. An. q̄anullū vinculū pōt
firmare sententiā quominus error possit de-
tegi. per ea q̄ no. in. c. lator. & i. c. tenor. de re
iudi. sed soluēdo aliquatenus gl. dic q̄ cū sen-
tentia sit bis confirmata nō debet quis cōtra
eā audiri, nisi cū stricta causę cognitione. nā
(vt dicit Inn. in. c. tenor. de re iudi) etiā contra
vnā sententiā nō debet quis audiri de facili:
ergo fortius q̄n fuit bis cōfirmata. Itē ego do
aliū intellectū ad gl. vt etiā in causa matrimo-
niali nō possit tertio appellari: nō tñ per hoc
excludit quin possit probari siue proponi in
iustitia sentētiā p viā querelæ: & iste intelle-
ctus est verissimus in se. pro hoc qd in simili
dicit gl. no. in. c. ad reprimēdā. de offi. ordi. Et
est differētia magna vtrū audiat quis per viā
appellationis an p viā querelæ. vt no. in. d. c.
ad reprimēdā. ¶ Vltimō scias q̄ hāc litera
inducitur ad q̄stionē: an Lazarus & alij resu-
scitati recuperēt vxorē & filios & alia bona.
c Itē quærit de baptismo, ordine, & professio-
ne religiōis. Itē si reliquit aliqua ecclesijs nun-
quid possit illa repetere. de his vide gloss. &
Arch. xxxij. q. vij. c. ij. & p Io. an. hīc q̄ allegat
p & cōtra post Bar. Brixi. & alios antiquos:
& videt cōcludere q̄ ea q̄ imprimunt animā
nō pdiderit: & sic nō est opus tractare de re-
cuperatione. exēplū in ordine, baptismo, & si
milibus sacramētis, ex quibus character impri-
mitur animæ: nā sicut anima ipsa nō morit:
ita nec sibi impressa. Idē sentit Ioā. an. in pro-
fessione. nō q̄ p professionē imprimat chara-
cter, sed q̄ obligatio inde orta acquirat deo
qui nō morit: vt no. in. c. fi. de condi. appo. In
alijs verō q̄ inhereant corpori tenet q̄ si verē
fuit mortuus nō recuperat illa bona de rigō-
re: secus si credebatur mortuus & nō erat. vt q̄a
reperitur viuus in monumēto. Idē in casu du-
bij. & facit hāc litera in eo q̄ dicit impedimē-
tum esse ppetuū qd sine miraculo diuino nō
pōt recuperari siue remoueri: sed glo. in. l. nā
ad ea. ff. de legi. & i. l. seru⁹. & de actio. & obl.
sentit oppositū vt idistinctē bona recuperet:

25 do. i. post istam decretalem. vt sentit Innocē.
quasi olim hāc quæstio erat dubia: hodie ve-
rō aperta. Alij exponunt. *ammodo. i. post pri-*
mum coitū: quia post primū debet cognosce-
re q̄ matrimoniū erat cū primo. & hāc opi.
mihī placet. nā credo q̄ etiā hodie ista mulier
licitē cōtrahere cū secūdo post sentētiā di-
uortij latā per ecclesiā. nā pōt p̄sumi q̄ alte-
ri viro erat apta: qd est possibile secūdu ea
quē s. dixi. nec tenet mulier redire ad primū
nisi verisimiliter cognoscat primum fuisse
aptū à prin. secūdu distinctionē supradictā.
Et in fi. gl. Inn. decidit opini. primā Io. q̄a qui
libet etiā insipiens videre q̄ sit absurdū. q̄ cō-
iunx alteri⁹ ita tractare. vnde dicit Inn. q̄ ex
quo fuit cognita à secūdo debet irreuocabi-
liter restitui primo. Hosti. dicit. & melius iu-
dicio meo. q̄ debet primo restitui: & si per
trienniū nō pōt ab eo cognosci: debet secūdo
restitui irreuocabiler. Nā p̄sumēdū est ex
curfū tāti tēporis differētiā esse in corpori-
bus istorū. ¶ Vltimō ponderabis finē hu-
ius gl. quā ponit vnū dictū fin. qd no. & non
est alibi. sentit enim secūdu vnū intellectū
q̄ sentētia in causa matrimoniali trāsit in rē
iud. cū est confirmata per duas sentētiās: qd di-
ctum non placet. d. An. q̄anullū vinculū pōt
firmare sententiā quominus error possit de-
tegi. per ea q̄ no. in. c. lator. & i. c. tenor. de re
iudi. sed soluēdo aliquatenus gl. dic q̄ cū sen-
tentia sit bis confirmata nō debet quis cōtra
eā audiri, nisi cū stricta causę cognitione. nā
(vt dicit Inn. in. c. tenor. de re iudi) etiā contra
vnā sententiā nō debet quis audiri de facili:
ergo fortius q̄n fuit bis cōfirmata. Itē ego do
aliū intellectū ad gl. vt etiā in causa matrimo-
niali nō possit tertio appellari: nō tñ per hoc
excludit quin possit probari siue proponi in
iustitia sentētiā p viā querelæ: & iste intelle-
ctus est verissimus in se. pro hoc qd in simili
dicit gl. no. in. c. ad reprimēdā. de offi. ordi. Et
est differētia magna vtrū audiat quis per viā
appellationis an p viā querelæ. vt no. in. d. c.
ad reprimēdā. ¶ Vltimō scias q̄ hāc litera
inducitur ad q̄stionē: an Lazarus & alij resu-
scitati recuperēt vxorē & filios & alia bona.
c Itē quærit de baptismo, ordine, & professio-
ne religiōis. Itē si reliquit aliqua ecclesijs nun-
quid possit illa repetere. de his vide gloss. &
Arch. xxxij. q. vij. c. ij. & p Io. an. hīc q̄ allegat
p & cōtra post Bar. Brixi. & alios antiquos:
& videt cōcludere q̄ ea q̄ imprimunt animā
nō pdiderit: & sic nō est opus tractare de re-
cuperatione. exēplū in ordine, baptismo, & si
milibus sacramētis, ex quibus character impri-
mitur animæ: nā sicut anima ipsa nō morit:
ita nec sibi impressa. Idē sentit Ioā. an. in pro-
fessione. nō q̄ p professionē imprimat chara-
cter, sed q̄ obligatio inde orta acquirat deo
qui nō morit: vt no. in. c. fi. de condi. appo. In
alijs verō q̄ inhereant corpori tenet q̄ si verē
fuit mortuus nō recuperat illa bona de rigō-
re: secus si credebatur mortuus & nō erat. vt q̄a
reperitur viuus in monumēto. Idē in casu du-
bij. & facit hāc litera in eo q̄ dicit impedimē-
tum esse ppetuū qd sine miraculo diuino nō
pōt recuperari siue remoueri: sed glo. in. l. nā
ad ea. ff. de legi. & i. l. seru⁹. & de actio. & obl.<

Panormi. super quarto.

a dicit enim q̄ resuscitatus rumpit restamētū quod antea fecerat, & aufert bona heredib⁹: & idē gñaliter vident⁹ sequi Ray. & Guil. de cug. & Bar. in. d. l. nā ad eā. Motiū eorū principale est: quia si restitutio principis refert se ad omnia. l. j. in fin. C. de sen. pal. & .iij. q. .iij. in fi. fortius restitutio dei debet operari hoc: nā resuscitatus videt⁹ per summū principē restitutus. vñ vt plena sit restitutio debet omnia recuperare. in vxore tñ secus sentiūt: quia illā non recuperat restitutus iure postliminiij. vt in. l. non vt à patre. & in. l. cū duā. ff. de cap. & postli. reuer. Sed certē de iure canonico non est differētia inter filios & vxorē: quia per captiuitatē non separat⁹ matrimoniū sicut de iure ciuili. vt in. c. dominus. de secun. nupt. & xxxiiij. q. .ij. c. cū per bellicā. de rigore placet mihi opi. Arch. & Io. an. quia actio semel extincta amplius nō reuiuiscit. de cōsecratione dist. .iiij. c. queris. facit. c. ex trāsmis. de renū. sed de æquitate procedit opi. legistarū. Dico igitur q̄ per mortē soluit⁹ religio: quia nihil aliud est religio nisi quoddā votū obligās in humanis: ad hoc quod no. gl. in. c. fi. de sepul. li. vj. & sic nō ob. motiū Io. an. q̄ licet obligatio acquirat⁹ deo, tñ est restricta ad tēpus: vnde post resuscitationē est noua vita: sed de æquitate pōt procedere dictū suū. sed nō est speciale in religione: quia idē est in alijs tēporalibus. vt. s. dixi nec amplius insisto: quia raro vel nunq̄ practicabitur ista quæstio & c.

✠ S V M M A R I V M. ✠

¶ Resuscitatus pōt
test rumpere testa
mentum.

- 1 Maleficiatus si triennio habitauit cum vxore & non potuit consummare ipsis cū septima propinquorum manu hic iurantibus matrimoniū separatur. & idem est de frigido. 6.
- 2 Matrimonium propter impedimentum separatur: non obstante lapsu multorū annorum. Impedimentum si alter coniugum confitetur, altero negante quid agendū sit?
- 3 Impedimentum præsumitur præcessisse si matrimonium non est consummatū. & illo probato separatur matrimonium.
- 4 Confessio amborum coniugū cū septima propinquorum manu an sufficiat allegato impedimēto sine cohabitatione triennij? Virginitatis probatio quid operetur & quomodo probatur? 10.
- 5 Mulier petens separari propter impotentiā non tenetur specificare causam impotentie. 7.
- 6 In actione personali non semper quis tenetur causam exprimere.
- 7 Impedimēti causam specificans & succubens non poterit postmodū aliud impedimētū allegare. Sententia super impedimento lata transit in rem iudicatam.
- 8 Matrimonium fuit institutū à deo, & in statu innocentie in paradiso & alia excellit sacramenta propter multa. 8.
- 9 Sacramenta alia fuerunt instituta à deo sed post peccatum.
- 10 Matrimonium separatur propter impedimētū tam frigiditatis quā maleficij.
- 11 Adam an fuerit institutor matrimonij?
- 12 Triennalis cohabitatio requiritur in maleficiato: quia accidentale impedimētū est: nisi aliās clare possit probari.
- 13 Virginitatis probatio necessaria non est ad separandum matrimonium.

11 Probatio propinquorum cū iuramento necessaria est ad separandū matrimonium propter impotentiā & quot debeant esse numero & in eorum defectū loco propinquorū assumantur vicini?

Confessio coniugum non est multum necessaria.

12 Triennium quo ad cohabitationem quando incipiat currere?

¶ CAP.

¶ II.

- 1 Itera. ¶ Legitur tribus modis. Primò q̄ loquatur in maleficiato, & secundū hunc intellectū summo sic. Si vir maleficiatus nunq̄ potuit cognoscere vxorē cui per triennij cohabitauit ipsis cū septima propinquorū manu hoc iurantibus matrimoniū separatur. h. d. ¶ Secūdo modo legif sic q̄ nō loquatur in maleficiato sed in frigido: vt tenuit Inn. cuius lec. cōmuniter nō recipitur: sed tñ in se vera est. & dicendū vt habuisti. in. c. laudabilē. s. e. ¶ Tertio modo legif inherēdo verbis literę generaliter, cū vxor dicit virū nō habere potētiā secū coeundi, nec exprimit ex qua causa: & sic facit ad tertiā partē rubricæ: & hoc dicit. si vxor dicit virū cui cohabitauit per triennij nō habere potētiā coeundi, eis hoc iurātibus cū septima manu propinquorum matrimoniū separat. hoc dicit primò cōsultatio. secūdo respōsio. secūda ibi: quo circa. ¶ Casus literalis. Quādā causa matrimonia lis vertebat⁹ inter. M. mulierē & A. virū eius: illa fuit cōmissa quibusdā iudicibus per sedē apo. corā quibus ex parte mulieris fuit propositū q̄ iam octo annis elapsis fuit dicto viro matrimonialiter copulata, & diu cohabitauit eidē, & adhuc integra permanebat: quia dictus A. nō habebat potētiā coeundi: quare petebat diuortium celebrari. p̄dictus vir fatebat⁹ q̄ nunq̄ eā cognouerat: tamen dicebat se habere potētiā alias cognoscēdi. Iudices timētes ne illud confiteret⁹ in fraudē, fecerūt illā inspicere per matronas fide dignas & expertas in opere nuptiali, q̄ perhibuere illā adhuc virginē permanere: & postmodū fecerūt inquiri per parochiā illi viri si aliquā cognouisset: nec poterūt inuenire q̄ aliqua cognita fuerit ab eodē. Mulier instāter diuortium postulabat, vir verò dicebat q̄ paratus erat stare cōsilio ecclesiæ: iudices præceperūt eidem vt pœnitentiā agerēt de cōmissis: & sic fortē deo volēte matrimonium cōfirmaret: tandē reuerfi ad iudices dicebāt q̄ nō poterant carnaliter cōmisceri, vnde totū negotiū domino papæ per suas literas intimat⁹ petēs quid super hoc esset agendū: mādāt papa quatenus si est ita, & cōstitit illis q̄ intra. viij. annos p̄dictos vir & mulier per cōtinuū triennij insimul habitassent si iurauerint cū septima manu propinquorū q̄ nō potuerint carnaliter cōmisceri sententiā diuortij proferāt inter eos. Ber. ¶ ¶ No. ibi. viij. annis elapsis, q̄ non ob. annorū numerus quominus possit allegari impotentia alterutrius coniugum, & peti separatio matrimonij: & hoc est indubitātū cū vterq̄ impotētiā confiteat⁹ vt hīc: vel cū clare probari pōt. vt. s. c. proxi. qd autē si cōfiteat⁹ & alter negat & nō habent⁹ probationes euidentēs: dic vt dixi in. c. j. & .ij. s. eo. qui text. ad hunc casum propriē adaptari debēt. ¶ ¶ Secūdo colligo hīc vltra alios: casum apertum intelligēdo q̄ loquat⁹ in maleficiato: vt cōmuniter tenet⁹. q̄ ex quo matrimoniū nō est cōsummatū maleficiū præsumitur præcessisse matrimoniū: nā (vt hīc vides) nec allegatio nec probatio facta fuit super prioritate tēporis: sed probato maleficio matrimoniū separatur. & nemo ad hoc ponderauit istū text. nec ego alle. sed nunc mihi accidit legēdo lectū. & est contra glos. or. xxxij. q. j. c. requisisti. & facit pro opi. quā recitavi & tenui. s. c. proxi. ¶ ¶ Tertio no. bo. tex. pro his quæ tenui cōtra cōmunē lec. in. c. laudabilē. s. e. q̄ cōfessio vtriusq̄ coniugū vnā cum septima manu propinquorū non sufficit ad separandū matrimonium sine cohabitatione triennij: imò plus probatur hīc q̄ nō sufficit probatio virginitatis longo tēpore habitę: & licet vir diceret se aliās cognouisse: hoc tamē non probat⁹. Nec ob. si dicatur literam loqui in maleficio: quia in tex. hoc non exprimit⁹, sed solū generaliter allegatur impotētiā coeundi. Et ex hoc & ex tex. bene notabis q̄ petens separari matrimoniū propter impotentiā mariti non tenetur specificare causam impotētiæ: sed satis est dicere virum non habere potētiā secum coeundi. quod tenet hīc Hostien. & Ioan. andr. & cōmuniter sequuntur omnes. & idem tenui super rubrica. Et ex hoc habes casum q̄ in actione personali non tenetur

tenet quis exprimere cām. & hoc ideo vt arbitror: quia dubietas prouenit ex facto aduersarij, quo casu admittitur libellus generalis^a & alternatiu⁹ vt in. c. cōstitut⁹. & ibi per Inn. de rest. in integ. facit. l. q̄ de tota. §. incertā. ff. de rei ven. & in. l. ij. ff. quorū leg. sentit glo. no. xxxij. q. j. c. requisisti. q̄ etiā dicit q̄ proponēs etiā generaliter impotentia coeūdi videt omne ius suū in iudiciū deduxisse: vt in. c. abbate sanē. de re iudi. li. vj. per qd̄ arguit Ioā. an. q̄ succūbēs in hac generali petitione nō poterit post modum allegare frigiditātē: vel aliud impedimētum: secus vbi prius se fundasset sup̄ causa specifica. Et nō singulariter ex hoc dicto, q̄ sentētia in tali causa trāsit in rē iudicatā. qd̄ nō memini alibi me legisse: & p̄ hoc facit: q̄a in hoc casu cessat periculū animæ rōne cui⁹ sentētia nō trāsit in rē iudicatā. nā si nō pōt stare vt vxor, stabit vt soror, & sic nullū peccatū imminet sed meritū, vt in c. si tu abstines. xxvij. q. ij. & in. c. qd̄ deo patri. xxxij. q. v. facit. c. consultationi. §. eod. & hoc nō. & semper tenebis mēti. ¶ No. q̄ deus fuit auctor & institutor matrimonij: & ex hoc habes vnā excellentiā istius sacramēti. alia excellentia est rōne status: quia fuit institutū in statu innocentia. s. in paradiso. vt in. c. j. de vo. li. vj. Alia verō sacramēta fuerūt instituta post peccatū. Itē excellit ratione tēporis: q̄a ab initio mūdi fuit institutū. Itē rōne loci. quia in paradiso. Item rōne cōcatis: quia oēs gētes ferē vtunt eo. & vide de his q̄ nō. hīc Hosti. ¶ In gl. ij. in fi. ex hac gl. colligit prima lec. ad text. quā nō. & dic vt notatū fuit. §. c. proximi. in glo. in ver. diuinū miraculū. vbi dicitur latius de hac materia. Inn. hāc lectū. nō approbat, dicēs q̄ propter maleficiū nō debet matrimonij separari, cū nō sit impedimētū perpetuū: & intelligit istū text. in frigido, nā de maleficiato nulla mētio fit hīc: sed allegabatur impotentia coeūdi in genere: & ad. c. si p̄ fortiaras. dicit q̄ est correctū. hāc lec. cōiter nō approbat: vt §. dixi. & q̄ possit separari propter maleficiū satis dixi in. c. §. proximi. in gl. p̄al. nā (vt dicit Hosti. & bene) si loqueretur de impotentia naturali, nō fuisset hīc iniūcta: p̄cēntentia de cōmissis: q̄a per p̄cēntentiā nō tollunt de facili impedimēta naturalia. Itē vir allegabat se potētiā habere mulieres aliās cognoscēdi. & hāc lec. est bona. & cōiter approbat. ¶ Tertia lec. est vt tex. intelligat ḡnāliter vbiq̄q̄ allegat impotentia coeūdi: nō enim tenet mulier specificare cām impotentia cū de facili nō possit percipi: maximē p̄ mulierē: & iste intellectus est etiā bonus in se & notabilis: & pro hoc facit rubrica in tertia parte vbi fit mentio de frigiditate & maleficio: & ḡnāliter de impotentia coeūdi. ¶ In glo. in ver. institutor. ibi: ab Adam. licet gl. reprobet primā opinionē, tu tñ eā tene. nec ob. motiū gl. quia Adā dixit illa verba ore prophético: vt est text. xxxv. q. x. c. fraternitatis. & vide de hoc tex. cū gl. in. c. j. de voto. li. vj. ¶ In gl. in ver. continuū. in fi. no. gl. & dic q̄ in maleficio ista cohabitatio triennij semper requirit. q̄a illud impedimētū est accidētale, & nōnunq̄ tēpore remouet maximē post actā p̄cēntentiā. In alijs verō impedimētis naturalibus: vbi de his veraciter cōstaret, vel per aliqua signa euidentia non est opus triennio. vt in. c. j. §. eo. Sed vbi signa essent dubia: tūc datur triennij: & iste est proprius casus. d. c. laudabilē. §. e. & dic vt ibi dixi. & in. c. j. §. eo. ¶ In gl. fi. ibi. tamen adulterium cōmitteretur. no. bene gl. & dicit Io. an. q̄ si p̄ alterū intellexit probationē virginittatis p̄ aspectū gl. verū dicit, secus si intellexit de iuramēto propinquorū. not. fin. dictū Ioā. an. licet enim succinctē loquat̄ habet tñ dictū suū iūcta gl. hāc sentētiā q̄ ad separationē matrimonij fiendā p̄pter maleficiū necessariō nō requirit probatio virginittatis: qd̄ dictū satis mihi placet. vt viduarum nuptijs nō desit hoc remediū separatiōis: & pro hoc allego. c. si p̄ fortiaras. xxxij. q. j. vbi nihil dicit de probatione virginittatis. Vnde ad cautelā iudices fecerūt hic mu-

lierem inspicere. nō enim est verisimile cōiuges falsū iurare: ex quo propinqui qui p̄sumunt habere notitiā statum matrimonialis iurāt q̄ eos credūt verū dicere. sed iuramentū propinquorū semp̄ est necessariū: quia probatio virginittatis^b est argumētū fallax. ¶ Cū ratioe odij possent matrimonij nō cōsummāre: & cōfessio cōiugū non est multū valida: vt in. c. sup̄ eo. de eo qui cognō. cōsan. vxor. suā. Quid autē si nō possint haberi propinqui saltē numero septē: Concludūt doc. q̄ pauciores sufficiunt maximē cū fama. ar. c. si duo. xxxv. q. vj. In defectū tñ propinquorū debēt vicini adhiberi, & si nō possunt haberi propter discordiā: vel q̄a isti sunt forēses: tūc sufficiunt pauciores: vt. §. dixi. nō est enim de facili recedendum à forma huius. c. ¶ Vltimō hīc quārit q̄n incipit currere istud triennij: dicit Hosti. q̄ à tēpore peractae p̄cēntentiā & monitionis factae per iudicē. Inno. Vin. & Ab. dicūt sufficere q̄ p̄ triennij cōtinuū cohabitauerint siue ante siue post. & hoc mihi plus placet per istū text. in fi. ibi. intra p̄dictos. viij. annos. nam loquit̄ de illis annis qui p̄cesserūt querelā nunc expositā corā iudicibus: fateor tñ q̄ post p̄cēntentiā iniunctā debent cohabitare aliquo tēpore ad arbitriū iudicis moderādo: vt probat litera hīc in ver. & si fortē placeret deo &c. & dicūt aliqui necessariō non requiri q̄ istud triennij sit cōtinuū: sed satis est vt cōputatis tēporibus cohabitationis resulet triennium cōtinuum: vnde si in triennio maritus fuit absens p̄ sex menses in peregrinatione poterit illud suppleri ab interiori tempore. aliās tolleretur peregrinatio & alia negotia necessaria: credo q̄ hoc fuit de mēte literę: sed quo ad corticē litera videt innuere cōtrariū dum requirit triennium cōtinuum & nō interpolatum &c.

De matrimo. cōtracto cōtra interd. eccle. Rub.

¶ Quia interdictum ecclesiæ super matrimonio cōtrahendo quandoq̄ impedit ipsum matrimonij: quandoq̄ impedit & dirimit. Et ideo^d post multa impedimenta sup̄tractata auctor subijcit hāc rubricam. & vide ad materiam huius rubricę quod nō. gl. §. despon. duo. in. c. tua.

SVMMARIUM.

- 1 Matrimonij cōtractū cōtra interdictū iudicis vel ecclesiæ propter hoc solū nō dirimitur: p̄cēntentiā tamē cōtrahētibus imponitur: & separant̄ donec de causa interdicti cognoscitur.
- 2 Soror an obligat̄ ex sponalibus cōtractis per fratrem ex sola p̄sentia nisi expresse vel tacite per aliqua signa cōsentiret? Filia obligatur ex sponalibus cōtractis per parentes ipsa p̄sente & non contradicente.
- 3 Munerū receptio, amplexus, oscula: & n̄s ad copulā nisi plenē cognoscatur nō faciunt trāsire sponalia in matrimonij. s. c. Matrimonium post sponalia de futuro contractum tenet non obstante receptione munerū, amplexibus, osculis, & n̄s ante copulam.
- 4 Interdictum iudicis vel ecclesiæ: an & quādo matrimonij impedit?
- 6 Frater promittens alicui sibi sororē dare obligatur ad inducendum illam vt contrahat.
- 7 Cautela pro sponso qui vult impedire sponā ne cū alio cōtrahat. Sponalia sine causa solui non debent.

CAP.

Literæ. ¶ Matrimonium cōtra interdictum ecclesiæ vel iudicis factū seu contractū propter hoc solū nō dirimit. imponit tamē p̄cēntentia sic contrahētibus vt separēt̄ donec cognoscatur de causa interdicti hoc dicit in effectu totus iste titulus. Sunt due partes. In prima facti narratio. In secūda, respōsiō. ibi. mandamus. ¶ Casus literalis. Quidam iurauit se daturum cuidam sororem in vxorem ea p̄sente & consentiente quæ postmodum munera & dona secundū morē terrę re-

¶ Generalis. Bart. i. l. j. ff. quorū le. & l. edita. C. de edē. p. oēs i. l. j. ff. e. idē est q̄n incertitudo nō releuaret. q̄a actor nō cogit exprimere. Bar. i. l. j. gallus. §. si eius. ff. de lib. & posthu. & in. l. vbi autē. §. illud. & i. l. stipulationes non diuidunt. ff. de ver. obli. Bald. in. l. j. in iij. opp. C. de furt. Imo. in. c. constitutus. §. de resti. in integ. Bar. in. l. eandē §. actiōes. ff. de excep. rei iudi.

SEBA. S. A. P. I.

¶ Generalis. Vide Ias. i. §. sed iste. co. xvj. vers. tertia ergo forma libelli. in lti. de actiōi. Alex. in. l. stipulationes nō diuiduntur. in vij. q. ff. de ver. obli. Ro. in cōsi. cccxxix. in secūdo dubio. & Alex. in cōsil. cxxxij. inci. visis i primo dubio. in. ij. vol.

¶ Virginittatis. quomodo autem possit p̄bari. Abbas. in. c. proposui lti. §. de proba. gl. xxxij. q. v. quē in struit patrē puellę ad probādā virginittatē valet i. c. hec imago: quæ dicit si prima nocte reperta sunt lintamina sanguinolenta. per legistas in. l. item apud labeonem. §. si quis virgines. ff. de iureiur.

¶ Pauciores. facit quod voluit Bal. in. l. j. C. vnde vir & vxor. q̄ stāte statuto q̄ mulier nō possit cōtrahere si ne cōsensu propinquorū. si nō habet nisi vnum, sufficit consensus illius. de quo per Bar. Bal. & Ang. in. l. litiū qui meus erit. ff. de le. j. Pau. de ca. in. l. si cum dotē. §. si patris. ff. solu. mat. & ibi Bal. vbi omnino vide. & in. l. in cōiunctione. C. de nup. Abb. i. c. quorū. §. de testibus. ¶ Et ideo. Alio modo pōt continuari scdm Gof. & Hof. quia interdictū sit ex cā perpetua: &

Panormi. super quarto.

quandoq; ex tem-
porali. & aliquan-
do separatur ad tē-
pus, & aliquando
in perpetuū: & in
hoc est simile im-
pedimētū de quo
in rub. precedēti.
ideo ponit ista ru-
bri. de materia ha-
betur. xxxiij. que-
stio. iij. c. nō oportet. & tribus. c. seq. 2
& de alijs sacramē-
tis contra interdi-
ctum papæ: vide
in cle. vnica. de re-
rum permu. in cle.
j. de cōces. prēben.
ZACHARI. 3

a ¶ Vlti. no. Adde
in terminis Anto.
corfe. sing. suo. xj.
in ver. appellatio.
quod incilicet iu-
dex deferat appel-
lationi. vbi in pro-
prijs terminis alle 4
gando istū ponit
hoc sing. dictū. de
quo etiā no. iste in
c. sacro. j. de sentē.
excommuni.

SEBA. SAPI.

b ¶ Præcipio. quo
modo intelligatur
hæc verba decla-
rat Felin. c. dilectę
col. ij. ver. secundō
sunt dicta verba. s.
de excep.

cepit ab illo ipsum tanq; propriū spōsum sapius ample-
xando. tandē mortuo fratre suo à fratre sponfi se dispen-
sari permisit dicēs q; ab eo cognita fuisset. Episcopus lo-
ci pcepit eidē vt alicui illorū nuberet aut etiā alij. ipsa
sumpta mādato episcopi cū alio cōtrahit. propter quod
episcopus ei pcepit vt ad domū matris rediret. ipsa ad
se. apost. appellauit. Ep̄s factum domino papæ significa-
uit. Mādāt pa. quatenus si est ita p̄fatā mulierē ad domū
matris redire cōpellat, imposita sibi p̄nitētia cōdigna
de tanto excessu ne mandatū cōtēptibile videat: & post
mensē ad tertiū virū reuertat. B. ¶ No. j. ibi: p̄sen-
te, & cōsentiente. qd ex spōsalibus cōtractis per fratrē so-
ror nō obligat ex sola p̄sentia: sed oportet q; cōsentiat
saltē tacitē per aliqua signa: secus in spōsalibus cōtractis
per parētes: qā tūc sola p̄sentia habet. p cōsensu. vt in. c.
vnico. de despon. impu. li. vj. in fi. & ibi Io. an. firmat hāc
conclusionē in nouella: sic intellige istū tex. ¶ No. ij. q;
receptio munerū, amplexus, & oscula nō faciūt spōsalia
transire in matrimoniū: & nimirū cū attētatus copulæ
nō sufficiat: sed oportet q; plenē cognoscat. vt in. c. ado-
lescens. iūcto. c. is q. de spon. & no. q; tenet matrimoniū
cum alia cōtractū nō obstatibus spōsalij, & receptione
munerū, & osculis, & amplexibus: & in hoc tene menti
istā literā: quia nescio alibi ita bo. tex. ¶ No. bonū tex.
q; matrimoniū sequēs cū alia muliere rūpit spōsalia p̄ce-
dentia etiā si p̄cessit interdictū ecclesię. Interdictū ergo
iudicis factū sponso de futuro ne cōtrahat nō habet diri-
mere matrimoniū cū alia cōtractū. vincit ergo matri-
moniū spōsalia & interdictū: & intellige de interdicto
facto ex cā tēporali: secus si propter impedimētū perpe-
tuum: qā tūc tale interdictū etiā dirimit. vt no. glo. in. c.
tua. de spon. duo. ¶ In gl. ij. ibi. expresse. idē dic si tacitē:
puta recipiēdo postmodū dona ab alio viro tanq; a spō-
so, vel aliū amplexādo vt spōsum. no. gl. j. in ver. tanquā.
& no. fin. illā gl. facit. c. ad id qd. s. de spon. & tex. cū gl. in
c. literas. de despon. impu. ¶ In ea glo. ibi: sed frater ad
hoc obligatur. no. gl. q; promittēs se daturū alicui sororē
in vxorē: obligat ad inducēdū sororē vt cū illo contra-
hat: qd declara. vt plenē dixi in. c. ex literis. ij. s. de spon.
¶ In gl. in ver. prohibuisset. ibi. & bene. no. ex gl. iūcto
tex. vnū remediū proditū spōso si dubitat ne spōsa cōtra-
hat m̄rimoniū cū alio vt imploret officiū iudicis q; sub
p̄ena excoicationis interdicat spōsæ ne cōtrahat cū ali-
quo m̄rimoniū. Et ex hac gl. iūcto tex. no. q; etiā vbi nō
interuenit iuramētū nō licet spōso resilire à sponsa sine
cā: qd etiā sentit gl. fi. nā hæc mulier nō iurauit sed frater.

SYMMARIVM.

- 1 Sponsalia de futuro etiā accedente interdicto ecclesię non diri-
munt matrimonium cum alia postea contractum.
- 2 Iudex ecclesiasticus potest precipere spōso ne cōtra promissionē
suam ad alia vota trāseat etiā si spōsalia nō fuerint iurata.
- 3 Interdictum ecclesię ex impedimento nō perpetuo non dirimit
matrimonium postea contractum.
- 4 Iudex à quo licet appellationi deferat: potest tamen precipere
parti ne attentet id propter quod appellatur.
Appellatio non tuetur appellationē vt possit id facere propter
quod appellatur.
Iudex à quo potest attētare omnia tēdētia ad facilitōrē exitū causę
appellationis: nō tamē de iuribus appellationis cognoscēdo.
- 5 Præceptum sub p̄ena excommunicationis factum non inducit
excommunicationē in contra faciētē si ad vltiora nō fue-
rit processum, nisi dicatur quā ex nūc profert, vel alia simi-
lia verba.

CAP.

II.

X literis. Summatū est supra. c.
proximo. vel aliās sic.
Sponsalia de futuro cū vna etiā cōtra in-
terdictū ecclesię cōtracta nō habet diri-
mere matrimoniū postea cōtractū cum

alia. in prima narrat factū. in secūda illud diffiniēdū cō-
mittit. ibi. mandamus. ¶ Casus literalis. Quidā filiā suā
M. nomine absente desponsauit cuidā. R. noie. postmo-
dum orta suspitione q; idē. R. aliā vellet accipere in vxo-
rem, delata fuit q̄stio super hoc ad archiepiscopum, qui
sub interminatione anathematis prohibuit ne anteq; de
causā cōstaret vir aliā acciperet in vxorē. sed ipse nō ob.
prohibitione quādā aliā sibi solēniter copulauit. sed cū
archiepiscopus vellet cognoscere de primo matrimo-
nio mulier ad sedē apo. appellauit. archiepiscopus eius
appellationi deferēs p̄cepit eidē mulieri sub p̄ena ex-
communicationis ne alicui nuberet donec causa finē de-
bitum fortiret. ipsa tñ de appellatione cōfisa aliū in virū
accepit. archiepiscopus negotium istud domino papæ
significauit. vnde ipse mādāt eidē quatenus si nihil cōsti-
terit qd impediāt p̄ter cōsensum de futuro qui inter
p̄fatū. R. & M. dicūt interuenisse, secūdū matrimoniū
legitimū iudicet nō obstatē appellationē, quis citra man-
datum ecclesię cōtrahere nō debuisset. nō tñ matrimo-
nium ppter hoc debet dissolui. p̄nitentiā tñ imponat
illis pro eo q; citra prohibitionē ecclesię cōtraxerūt. B.
¶ No. j. iudicē ecclesiasticū posse p̄cipere spōso ne cō-
tra promissionē trāseat ad alia vota: etiā si promissio nō
fuerit iurata. & sic facit iste tex. in arg. q; spōsalia sine iu-
ramento efficaciter obligat. ¶ No. ij. q; solū interdictū
ecclesię factū ex impedimēto nō perpetuo non dirimit
matrimoniū post cōtractū. ¶ Vltimō no. iūcta gl. in
ver. districtus. vnū dictū satis no. q; licet iudex deferat
appellationi: nihilominus potest p̄cipere parti ne attētet id
propter qd appellauit: & sic appellatio nō tuetur appel-
lantē vt possit id facere ppter qd appellauit. qd sing. no.
& hoc idē tenet Io. an. in. c. cū appellationibus. de ap. lib.
vj. Et ex hoc etiā elicit do. Ant. iudicē à quo posse attē-
tare omnia tēdētia in facilitōrē exitū causę appellationis:
nō tñ cognoscēdo de virib; appellationis. pro hoc. c. qua
frōte. de appel. & vide qd ibi dixi. & latius in. c. cū tenea-
mur. e. tit. ¶ In. ij. gl. ibi: conscientia. No. bene gl. q; per
hæc verba p̄cipio b sub p̄ena excoicationis nō ferit ex-
communicatio in cōtra faciētē ipso facto si ad vltiora
nō fuit processum: sed oportet q; dicat quā ex nūc pro-
fero si cōtrafeceris: vel similia verba. & est cōis sentētia
doc. p qua facit tex. in. c. sicut. de simo. & ibi gl. vide etiā
gl. i. c. j. de sagi. & ad iura alle. i gl. p cōtrarijs: dic vt i eis.

SYMMARIVM.

- 1 Contrahētes matrimoniū cōtra p̄ceptū iudicis ex eo quod cō-
sanguinei dicebant, debēt separari donec de cā cognoscatur.
- 2 Iudex debet interdicere matrimoniū si de impedimēto suspicāt.
- 3 Matrimonium contractum contra interdictum si causa impedi-
menti est perpetua est nullum: secus si sit temporalis.
Matrimonium contractū cōtra interdictū propter suspitionem
consanguinitatis: si consanguinitas non reperitur tenet.
Contrahētes matrimoniū in gradu prohibito sunt hodie ipso
facto excommunicati.
- 4 Absolutio ab excoicatione est necessaria: nec sufficit satisfā-
ctio: secus in suspēsiōe & interdicto si ad tēpus proferuntur.
& quid de excoicationē ad tēpus lata per papā intelligatur?
- 5 Papa non videtur vti potestate absoluta nisi expresse dicat.

CAP.

III.

E muliere. Si hi qui dicebant
consanguinei cōtra-
xerunt cōtra p̄ceptū iudicis, debēt se-
parari donec de causā cognoscatur. ¶ Ca-
sus literalis. Aliqui volūt cōtrahere ma-
trimonium: dicūt q; sunt consanguinei: ecclesiā p̄cipit
illis ne cōtrahāt donec de cōsanguinitate cōstiterit: ipsi
prohibitione cōtempta cōtrahunt. querūt quid iuris sit:
respondet papa q; debent ab inuicem separari quous-
que cognoscatur an de iure possint infimul remanere.
Bernar. ¶ No. iudicem debere interdicere matri-
monium,

moniu, si vehemeter suspicet de impedimento inter con-
 3 trahentes. ¶ Item no. q. si causa impedimenti est perpe-
 tua matrimoniu est nullum contra interdictu: secus si te-
 poralis: nam hic, vt vides no valet matrimoniu contractu
 4 contra preceptu iudicis, factum propter suspensione co-
 sanguinitatis si postmodum non reperiatur consanguini-
 tas & hodie contrahens in gradu prohibito est excoica-
 tus ipso facto. vt in cle. vnica. de consang. & affi. ¶ In
 gl. iij. ibi: sed tutius est. Dicit. Io. an. q. imo necessariu qa
 in absoluteione ab excoicatione requirit certa forma, nec
 sufficit solu satisfactio, vt in. c. cu desideres. & c. cu a no-
 bis de sent. exco. secus dicit in absoluteione a suspensione,
 vel in relaxatioe interdicti. si enim ista feruntur ad tempus
 no requiritur post tempus absoluteio. & est ratio diuer-
 sitatis: quia in his casibus vltimis no requiritur certa for-
 ma in absoluteione: vnde satis est q. constet de mente iudi-
 cis. Ego allego text. quasi expsum cu gl. in cle. j. de deci.
 & vide per Inn. & alios in. c. cum bone. de eta. & quali.
 5 ¶ Quid aute dicendu in papa si excoicauit ad tempus: pu-
 ta donec satisfaceret: nunqd requirit absoluteio post sa-
 tisfactione: dubiu facit qa papa non subiicitur forma.
 sed ex illa sola voluntate potest absoluteio ab excoicatione
 ne. vt in cle. si sumus. de sen. excoi. do. Ant. credit q. in du-
 bio requiritur absoluteio: quia alio no apparete non vi-
 detur papa vti potestate absoluteio sed ordinaria: & sic
 6 debet impediri absoluteio secundum iuris ordinem.

Qui filij sint legitimi.

Rubrica.

¶ Supra visum est de multis impedimentis matrimonij: sed
 quia saepe filij nascuntur ex matrimonio contracto contra impe-
 dimenta ecclesie. & dubitari potest an & quando filij sint le-
 gitimi. ideo subiicit ista rub. De materia vide. xxvj. dist. c. de in-
 de. xxxij. dist. c. si quis vidua. vx. q. j. c. non nuper. xxxij. q.
 iij. c. dicat. & xxv. q. vij. c. fi.

S V M M A R I V M.

- 1 Matrimonium subsequens legitimat filios naturales ex soluto
 & soluta genitos etiam quo ad hereditatem.
- 2 Iudex ecclesiasticus cognoscit de legitimatione inter laicos.
- 3 Filij legitimantur per subsequens matrimonium etiam sine do-
 te & dotalibus instrumentis, & praeseruntur patruo in here-
 ditate paterna.

CAP.

I.

- 1 **C**onquestus. ¶ Naturalis ex soluto genitus
 & soluta legitimatur per subsequens pa-
 rentu coniugiu etia quo ad hereditate.
 Primò impetrantis querela. Secundò
 commissio ibi: ideoque. ¶ Casus lite-
 ralis. Quidā. H. nomine quandā mulierē accepit. R. pa-
 trus ipsius mulieris volebat eam priuare hereditate pa-
 terna eo q. ipsa nata fuit anteq. patruus ipsius matrē ac-
 ciperet in vxorē dicēs eā legitimā nō fuisse. vnde dictus
 H. conquestus fuit domino papae. vnde mādāt quatenus
 si est ita illā iudicet legitimā, p̄dicto. R. prohibēdo ne
 hac occasione super hereditate paterna eā debeat mo-
 2 lestare. qd si cōtra fecerit excoīunicet. B. ¶ No. q. iu-
 dex ecclesiasticus cognoscit inter laicos de legitimatione
 cum venit accessorie ad causam matrimoniale, etia si
 3 contentio sit propter hereditate tēporalē. ¶ No. ij. q.
 filius genitus ante matrimoniu legitimat per matrimo-
 nium subsequens, etia vt praeseratur patruo in heredi-
 tate paterna. & no. q. sine assignatione dotis seu instru-
 4 mentis b dotalibus proles ante nata legitimat, licet aliud
 videatur innuere ius ciuile. de quo dicā latius. j. eo. c. tan-
 ta. vbi ponitur clauis huius materiae. ¶ In gl. fi. in fi. Hec
 vlti. solutio vera est in se: sed diuinat. ideo tene praecedentem sol.
 Vel secundū Inn. dic q. hic non petebatur re-
 stitutio bonorū: sed solū vt pronuntiaretur ista legiti-

ma virtute matrimonij: vt postmodū non inquietaret
 tanq. illegitima. & hec sol. est bona. Host. dicit q. ista per-
 sona erat miserabilis. hac sol. diuinat & c.

S V M M A R I V M.

- 1 Filij geniti vel concepti ante sententiam separationis matrimo-
 niij sunt legitimi si bona fides praesit.
- 2 Bona fides coniugum siue alterius eorum facit filios legitimos,
 etiam si postmodum tale matrimoniu propter aliquod impe-
 dimentum separetur.
- 3 Filij concepti habentur pro natis vbi de fauore filiorum agitur:
 secus si de odio agatur.
- 4 Filij concepti lite pendente super impedimento matrimonij dum-
 modo sint concepti ante sententiam diuortij sunt legitimi. 6.
 Lite pendente exercitium matrimoniale suspendi non debet.
- 5 Matrimonium quo ad legitimatione filiorū an sit necesse quod
 fuerit contractum praemissa denuntiatione?
- 6 Tempus natiuitatis vel conceptionis an & quando attendatur?

CAP.

II.

- 1 **C**um inter. ¶ Separato matrimo-
 nio in facie ecclesie
 contracto filij geniti vel concepti ante
 sententia sunt legitimi. Primò ponit cau-
 sam diffinitionis. Secundò diffinit. ibi:
 ideoque. ¶ Casus literalis. Ioannes contraxit matrimo-
 nium cū Teberga in facie ecclesie, de qua filios suscepit:
 tandem cū grauida esset accusatum fuit matrimonium
 de consanguinitate. lata fuit sententia diuortij inter eos:
 dubitabatur an filij nati ante sententiam & qui conce-
 pti ante fuerat essent legitimi. Consul. papa respondet:
 filij non debent inde sustinere iacturam cū parentes in
 facie ecclesie publice contraxissent: & ideo statuit papa
 vt filij eorū quos habuerat ante sententia: & qui conce-
 pti fuerant ante latam sententiam legitimi habeantur.
 & in bonis paternis hereditario iure succedat & paren-
 2 tum facultatibus nutriantur. Bern. ¶ Nota q. propter
 bonam fidē parentu contrahentiū in facie ecclesie filij
 iudicatur legitimi: licet postmodū matrimoniu constet
 inter illos non potuisse consistere: puta propter consan-
 guinitate vel affinitate. Idem dic si alter coniugū solus
 erat in bona fide: puta quia reliquis sciebat impedimen-
 tum. vt in. c. ex tenore. j. eo. & vide quod dixi in. c. j. s. de
 3 eo qui dux. in matrimoniu quā pol. per adult. ¶ Not.
 ij. maximē iuncta gl. q. vbi agitur de fauore filiorum cō-
 cepti habentur pro natis: ad hoc. l. qui in vtero. ff. de sta-
 4 tu ho. secus vbi agitur de odio. ¶ Not. q. cōcepti post
 litem contesta. super impedimento perinde sunt legitimi
 ac si fuissent concepti ante lit. contesta. satis est enim q.
 ante sententiam diuortij fuerint concepti. & puto ra-
 tionem esse, quia pendente lite super impedimento nō de-
 bet suspēdi exercitium matrimoniale. vt in. c. ij. s. vt lite
 penden. non debet ergo prodire poena ex eo quod legi-
 5 timē factū est. ¶ In gl. j. in fine. Vult ergo hac gl. & idē
 sequens nō sufficere ad legitimatione filiorū matrimo-
 niū fuisse contractū publice & sine cōtradictione: nisi etiā
 fuerit p̄missa denūciatio: de qua in. c. fi. de clā. despō. sed
 6 tu dic vt ibi plenius dixi. ¶ In gl. pe. in fi. Dic clarius q.
 c respectu legitimationis inspicimus tēpus cōceptionis
 & tēpus sentētiæ & nō tēpus cōtesta. li. quia etiā post li.
 cōte. cōiuges vtunt legitime matrimonio: vt. s. dixi. Sed
 quō ad hoc vt filij sequantur conditione matris inspi-
 mus tempus post li. cōte. quia partus sequit ventrem: &
 vterq. incipit esse in mala fide post li. contesta.

S V M M A R I V M.

- 1 Statur verbo viri & mulieris qui negant aliquem filium, nisi
 testibus vel indicijs probetur contrarium. 3. 4.
- 2 Nutritus in domo non praesumitur filius.
 Nutritor non tenetur nutritum vt filium instituere.
 Filij non semper nutriuntur in domo.

SEBASTIANI.

¶ Ordinaria. hoc dictū reprobatur Ge-
 mi. in. c. in primis. in. vj. col. ij. q. j. quē
 sequitur Feli. in. c. j. col. j. ver. secundus
 casus. s. de iudi. b
 ¶ Instrumentis. Gl.
 in. sti. de hāre. quā
 ab inte. defe. s. j. in
 ver. instrumenta. &
 gl. isti. de nup. s. fi.
 Ange. in cons. xx.
 ZACHARI.
 ¶ Tēpus cōceptio-
 nis. Adde Bal. in. l.
 in testamēto. q. ix.
 C. de test. mili. vbi
 dicit Dy. sic con-
 sultuisse. eundē Bal.
 & plenius in addi.
 ad Spē. in titu. de
 procu. ver. secundū
 stylū. & Bart. in. l.
 ij. ff. de vul. & pup.
 & Pau. de ca. cōsil.
 cccxxvj.

Panormi. super quarto.

¶ Legistarū. Bar. post Ia. de are. in. l. filium. ff. de his qui sunt sui vel alie. iu. gl. i. l. j. §. si mulier. & §. idē per cōtrarium. ff. de li. agno. Bar. & Bal. in. l. galus. in fi. prin. ff. de lib. & posthu. glo. in. c. per tuas. j. qui fil. sint leg. p. Bald. in. l. non nudis. C. de proba. p. Abb. in. d. c. per tuas. in iij. not. §. de proba. per Bar. & doc. i. l. si posthumus. §. si. ff. de libe. & posth.

¶ Defuncto. Old. in. l. filii. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. Bart. in rub. C. de proba. in vlti. col. Bal. in. l. si vicini. C. de nupt. & Bal. reputat illū. §. defuncto. sing. i. l. si a matre. C. de su. & leg. Bal. i. nouel. in. l. titia. ff. sol. ma. Imo. post Bal. in. l. iij. §. j. ff. ad silleia. dicebat qd hoc habet locum si cōfiteretur filium esse spurium.

SEBA. SAPI.

¶ Defuncto. text. i. d. §. defuncto. dicit esse aureū. Bal. in. l. si. C. de cō. ser. manu. & Paul. de ca. in. l. iij. in princ. ff. de lib. & posth. And. sic. in cōfil. xxxvj. in. ij. co. in. j. vol. Fran. crem. in sing. cxxvj. incip. mortuo marito. Pau. de ca. in cōfil. clxxv. inci. super primo. in pe. col. secundum antiquā impresionem & quomodo probet filiatione, vide Alex. in cōfil. xc. inci. in causa & lite. in. j. col. in. ij. vol. Bart. in trac. de tyranni de. col. pe. la. in. l. neq. professio. in prin. C. de testa.

- 3 *Fama viciniæ pro filiatione non attenditur alio non apparente, vbi dictum parentum est in contrarium. 8. 10.*
- 4 *Parentum negatiua præiudicat filio, nisi contrarium indicij & testibus probetur. 5. 10.*
Filiationis in possessione existens non debet excludi ab hereditate, nec à iure filiationis ex sola negatione parentum.
Filius non tenetur credere verbis parentum ex quo est in possessione filiationis.
- 6 *Filius potest legitimam petere parente intrante monasterium.*
- 7 *Pater potest in vita hereditatem filijs cedere aliquo sibi retento.*
- 8 *Probationes diuersæ & differentes in modo & conuenientes quo ad intentionem agentis an coniungi debeant.*
- 9 *Filius de vxore natus præsumitur filius mariti & de legitimo matrimonio natus. 10.*
Filiatio nō potest probari ex parte patris, & quō probetur. 10.
Pater incertus est, & ille præsumitur pater quem nuptiæ demonstrant: & hoc procedit si maritus erat præsens: secus si absens tempore conceptionis.
Mater est certa.
Filius cōcubinae quæ in domo tenet præsumit filius cōcubinarij.
- 10 *Indicia sufficientia ad probationem filiationis.*
Fama quid operetur in probanda filiatione.

¶ CAP.

III.

Transmissæ.

¶ Statut verbo viri & mulieris qui negant aliquē filiū, nisi indicij & testibus probetur cōtrariū. Primò ponit cōsultatio. secundò responsio. ibi: consultationi.

¶ Casus literalis. Quidā noīe. N. nutriuit quendā puerū vsq. ad iuuentutē, cohabitāte sibi. M. vxore sua nūc tūc nō despōsata. sed postmodū despōsavit & ex ea filios suscepit. p̄dictus iuuenis sic nutritus gerēs se filiū & herēdem: hereditatē. N. p̄dicti possidebat quīs à viciniā credebatur eorū spurius & dicebat: sed p̄dicti vir & vxor negabant illū spurium suū aut legitimū filiū esse. sed dicebant qd eū nutriuerant pietatis intuitu. filij istorū petebant ab illo hereditatē paternā. ipse verò cōtradicebat. quæstio sup hoc delata est corā archiepiscopo Rothomagen. p̄dictus iuuenis: qd corā eo citatus venire noluit fuit excōicatus. papa ab archiepiscopo cōsult⁹ qd super hoc esset agendū: R̄ndeō qd in tali casu standū est verbo viri & mulieris, nisi certis indicij & testib⁹ iuuenē p̄dictū illorū constiterit esse filiū. B. ¶ T No. j. qd ex eo qd quis sit nutritus in domo alicuius nō p̄sumit filius, nec tenetur nutritor eū vt filiū instituere. qd nō probat hoc esse qd ab hoc cōtingit abesse. vt in. c. ij. de trāsla. episco. nā filij nō semp nutriunt in domo. vt in. l. quidā cū filiū. ff. de ver. obli. ¶ T No. ij. ar. opti. ex tex. qd vbi fama viciniæ stat pro filiatione: dictū autē parētū est in cōtrariū alio nō apparēte statut dicto parentū: vt satis innuit hīc in fine literæ iuncto medio: qd satis est nota. ¶ T No. iij. qd assertio parētū negatiua præiudicat filio, nisi posset se probare filiū indicij & testibus. & ex hoc inferit qd si qd est in possessione filiationis nō debet excludi ab hereditate: nec à iure filiationis ex sola negatiōe parētū. pro hoc tex. cū gl. in. l. j. §. ij. ff. de carbo. edi. & in. l. si posthum⁹. §. si. ff. de lib. & posth. Et hæc faciūt ad q̄stionē Legistarū^a in. l. filii. ff. de his qui sunt sui vel alie. iu. vbi dicit qd regi nā quādā veniēs ad mortē vocauit filiū qui cōiter reputabatur filius regis: & sibi in secreto dixit eū nō esse filiū regis, sed cuiusdā militis: & sic regnū ad eū nō ptinere: ipse verò parū sapiēs renūtiāuit regno. nam vt patet ex p̄cedētibus nō tenet filius credere verbis parētū ex quo est in possessione filiationis, maximē cū ipsi parētes prius tractauerūt eū vt filiū & eū nominauerūt. ad hoc. c. per tuas. de proba. ¶ T In gl. in ver. negabant. ibi: sed præiudiciū non generabāt. hoc intellige cū effectu eo probāte cōtrariū. i. qd sit filius: sed eo nō probāte negatio parētū

facit plenū præiudiciū: vt hīc apertē probatur. & dic de materia vt plenius & latius dicā super gl. fi. ¶ T In gl. in ver. quæstio mota. ibi: quod illi erant facti monachi. No. gl. fin. quā nescio alibi: ex qua potes colligere qd parēte intrante monasteriū pōt illico filius petere legitimā. & sic facit pro intellectu. c. cū scimus. §. de reg. vbi plenissimē examinaui hoc dictū. & adde ad ibi no. istā gl. & dictum Bar. in. l. si qd à liberis. in. §. si qd à liberti. ff. de libe. agno. vbi vult qd monasteriū viuēte patre tenet alere filiū: nō autē tenet ad legitimā nisi post mortē. de quo in. d. c. cū scimus. ¶ T No. etiam seq. sol. qd pater pōt in vita cedere hereditatē filijs retētis sibi aliquibus bonis. ¶ T In ea. gl. ibi: & quia viciniā fama hoc habeat. Aduerte quod hoc videtur contra tex. nā fama viciniæ habebat qd iste erat spurius: & isti dicebāt eū nō esse filiū etiā spurium: nisi gl. intellexerit qd respectu intētionis agētū cōcordaret: qd filij legitimi solū agebāt vt excluderēt istū solū ab hereditate: & ad hunc effectū nō refert an nō sit filius an spurius. Et ex hoc pōt colligi vnū notabile dictū. qd diuersæ probationes differentes in modo & conuenientes quo ad intētionē agētis debēt cōiungi. qd nō placet. d. Ant. hīc. nec etiā mihi: quia cū resultet cōtrarietas respectu modi non debēt cōiungi. ar. in. l. vbi repugnātia. ff. de reg. iur. & in. c. sollicitudinē. in fi. de appel. & not. hoc dictū: quia facit ad multa. ¶ T In gl. pe. ibi: natus de legitimo matrimonio. Vult dicere. qd ex quo quis est natus de vxore alicuius præsumit filius illius. nā filiatione ex parte patris nō potest probari. Ideo dicit lex qd mater est certa. pater autē est ille. i. præsumit quē nuptiæ demonstrant. vt in. l. quia semper. ff. de in ius vocā. hoc p̄cedit si maritus erat præsens: secus si fuisset absens tāto tēpore qd non potuisset istum generare. nā tūc potuisset istū negare esse filiū, & vxorē conuincere de adulterio. finge enim qd absens per biennū reperit filium in domo triū mensū. vt in. d. l. filium. ff. de his qui sunt sui vel alie. iu. Sed si pater cohabitabat vxori: tūc præsumit filius suus etiā si probaret qd eo tēpore vxor cōmisset adulteriū cū alio. nā cū posset esse filius vtriusq. debemus præsumere pro fauore filiationis qd sit potius mariti qd adulteri: pro quo allego in simili bonū tex. in. l. miles. §. defuncto. ff. de adul. & idē dicitur de eo qui nascit ex cōcubina detēta in domo vt præsumatur filius cōcubinarij. vt habes gl. sing. in. c. michael. de fi. presby. quā tenebis mēti pro filijs presbyterorum. ¶ T In gl. fi. ibi. nisi per indicia exteriora. vt puta quia in secreto appellabāt istū filium. & ita tractabant: sed in publico ob aliquā causam negabāt. Sed vt plenius habeas hāc materiā cū querit qualiter probet filiatione. ca. piendo aliqua ex dictis do. Ant. hīc cōclude qd si probatur natus ex muliere retenta in domo satis probat filius mariti seu cōcubinarij. vt. §. dixi. nec crederet verbo patris asserētis contrariū: quia nō pōt pater filiū nō agnoscere: vt in. d. l. filii. maximē si fama viciniæ est pro filiatione. vt in. l. si vicinis sciētibus. C. de nupt. Aut probat solū tractatus parentū, quia eū tractabant vt filiū. & iste illos vt parētes: & ex hoc solo probatur filius. vt no. Bar. in. l. quidam. ff. de probationi. & apertē hoc voluit hīc gl. penul. quæ plus dicit qd probatio huiusmodi tractatus præfert negationi parentum postea subsequētis: quod bene no. facit. c. per tuas. de proba. Aut probat sola fama: & tūc si nihil probatur in cōtrarium illa sufficit ad probādum filiationē. quia cū hæc res de facili probari non possit: sufficiunt illę probationes coniecturales: quod tenet hīc do. Anto. Istud tamen dictum videt satis durū qd sola fama sine probatione tractatus seu sine vocatione parētum debeat plenē probare in præiudiciū veniētium ab intestato: cū regulariter fama plenē non probet: vt dixi in. c. veniens. §. de testib. Quandoque fama viciniæ habet vnum, & dictum parentum habet oppositum: & statūm est dicto parentum: vt hīc.

vt hic. Quandoq; parentes negant aliquē filium: & ille est in possessione filiationis: & nō statur dicto parentū: vt hic. iuncta glo. in. d. l. j. C. de carbo. edi. secus vbi filius non esset in possessione filiationis. & in fi. gl. no. gl. q. cōcurrentibus cōtrarijs præsumptionibus standū est fortiori. si autē nulla est fortior, tunc mutuō se tollūt. vt in c. literas. de præsumptionibus. Abbas.

S V M M A R I V M.

- 1 Illegitima proles est quam viro viuentē vxor ex adulterio concepit, siue cum viro moretur siue cum adultero.
- 2 Probari pōt quē esse filiū adulteri, licet mater cū viro moretur.
- 3 Illegitimi filius licet ipse sit legitimus, excluditur tamē tāquā illegitimus quo ad successionem aui & aliorū ascendentiū: & sic successiue eius descendentes.

CAP.

IIII.

Causam quæ.

Illegitima proles est quam viro viuentē vxor ex adulterio concepit, siue cū adultero, siue cū viro moret. & pone casum prout ponit gl. i. c. causam quæ. j. e.

Casus literalis. Dicebat q. Agatha de cuius hereditate agebatur nō erat de legitimo matrimonio. mādāt papa inquiri de hoc si cōstitit quod Agatha nata fuerit de Auelina muliere & Rodulpho Sauarico tēpore quo ipsa Auelina publicē morabat cū Alano viro suo: vel si cōstitit q. p̄dictus Rodulphus Auelinā virū habētē publicē teneret & eo tēpore nata fuerit pronuntietur ipsam legitimā nō fuisse: quia nō potuit esse vxor viuentē viro suo quē alij se copulare p̄sumpsit: de hoc facto plenē dicit j. eo. c. causam quæ. B. ¶ No. j. q. pōt q. s. probari filius adulteri: licet mater moret cū marito: qd̄ intelligo qn̄ pōt probari q. tēpore cōceptionis marit⁹ nō vtebat cū cōiuge. aliās puto cōtrariū per id qd̄ dixi. s. c. proxi. ¶ No. ij. q. exclusio ascēdētē tanq̄ illegitimo. excluduntur etiā descendētēs quātuncūq; sint legitimi. In hac enim causa Agatha nō litigabat sed filius ipsius: vt in. c. causam q. j. eo. sed q. filius petebat hāreditatē aui ex persona Agathæ matris, disputabatur hic de legitimatione Agathæ. Ex quo inferit q. licet filius sit legitimus ex quo pater fuit illegitimus nō debet admitti ad hāreditatem ascendentiū: vt aui: & aliorū. pro hoc text. j. c. proxi. Nā ex sobole naturali tātū nō pōt haberi soboles legitima: q. oēs descendētēs ex filio naturali tantū proueniūt ex radice infecta: & sic nō sufficit q. ipsi sint legitimi ad hoc vt admittant ad hāreditatē illorum quibus pater illegitimus non potuit succedere. ad hoc. l. fi. C. de natu. libe.

S V M M A R I V M.

- 1 Natiuitatis quæstio opposita petenti hāreditatem coram iudice laico est ad ecclesiasticum iudicem transmittenda. 3. 7.
- 2 Filius illegitimi licet sit legitimus, excluditur à successione aui & aliorum ascendentiū, & similiter eius descendentes.
- 3 Spiritualis incidens quæstio corā iudice seculari opposita, super sedendum est in principali causa per secularē iudicē donec incidens quæstio terminetur per iudicem ecclesiasticum.
- 4 Terminus præsigi potest per iudicem ecclesiasticum intra quem incidens quæstio spiritualis terminetur. 8.
Cautela pro scholaribus & alijs. volentibus recedere. vt non detineantur.
Terminus ad appellationem prosequendam restringi potest ex causa spirituali.
- 5 Iudex ecclesiasticus licet de incidenti quæstione corā seculari iudice opposita cognoscere habeat, tamen de principali corā eodem seculari iudice cōcepta se intromittere non potest.
Iudex ecclesiasticus si de legitimatione principaliter quæstio coram ipso fuerit proposita poterit accessorie de principali causa cognoscere. 7.
- 6 Clandestine contrahentes an præsumentur coniuges.
Filius ex masculo & femina simul habitantibus natus, an præsumentur legitimus?

Legitimus quis esse quomodo probetur.

Coniuges esse quomodo probetur.

- 7 Incidentia causa nō semper ampliat iurisdictionem: & hoc est verum quo ad iudicem secularem, quia est incapax cognoscere de spiritualibus.

Iudex ecclesiasticus cognoscit de incidenti quæstione temporalis coram ipso opposita.

- 8 Libellus & ordo iudiciarius an sit seruandus super incidenti quæstione ad ecclesiasticum forum delata.

Terminus duorū mēsiū datur ad finiendā incidentē quæstionē.

CAP.

V.

Astor.

Quæstio natiuitatis opposita petenti hāreditatē corā iudice seculari est ad ecclesiasticū iudicē transmittēda. Et est tex. multū nō. & allegabilis. Sunt duæ partes. in prima appel-

lantis quæstio. i. secūda causę cōmissio. ibi: ideoque. ¶ Casus literalis. Quidā. R. noīe accessit ad papā corā ipso proponens q. auus ipsius duas habuit vxores, de quarū vna patrē ipsius de altera Hug. patruū suū suscepit qui hēreditatē aui sui totā detinebat, nec ei volebat partē debitam exhibere. vnde cū ipse Hug. patruū suū sup parte hāreditatis paternæ corā iudice cōuenisset: idē patruus ei obiecit q. pater eius de legitimo matrimonio nat⁹ nō fuit. & ideo de hēreditate aui sui nihil poterat vēdicare successorio iure. tādē fuit tract⁹ sup quæstione natiuitatis corā ep̄o Noruicē. propter tergiversationē ipsi⁹ Hug. patruī sui ad se. apo. appellauit: vnde papa mādāt iudicibus quatenus cām sup quæstione natiuitatis ipsius. R. intra duos mēses app. remota debeāt terminare. si verō intra duos mēses dictus. H. nō pbauerit legitimē qd̄ obiecit ex tūc seculari iudici corā quo hāreditatis quæstio vertit, debeāt intimare vt pro quæstione natiuitatis nō dimittat,

- 2 quin cām hāreditatis audiat & decidat. B. ¶ No. j. q. nepos legitimus ex filio naturali tantū nō succedit auo. quia cū veniat ex p̄sona patris, & pater excludit tanq̄ illegitimus, debet excludi ipse tanq̄ veniēs ex radice infecta. & latius dixi. s. c. pxi. aliud dicā. ¶ No. ij. id ad qd̄ allegatur quotidie ista litera. q. si quæstio sp̄ualis incidit coram iudice seculari debet remitti ad iudicē ecclesiasticum: & super sedēdū est in quōne principali p̄ iudicē seculare donec quæstio incidēs terminet p̄ iudicē ecclesiasticū. cōcor. c. tuā. de ord. cog. Vnde intelligēdus est iste tex. q. reus obiecit defectū nataliū proueniētē ex inualiditate matrimonij: ita q. quæstio incidēs erat iuris & nō facti: vt quia dubitabat vtrū matrimoniū tenuisset inter istius astoris aui & auiā maternā. & de hac materia vide vt plenius dixi in. d. c. tuā. ¶ Tertiō. nō vnū dictū qd̄ alibi nō ita bene pbat. iudicē ecclesiasticū ad quē cā sp̄ualis incidens est delata posse terminū perēptoriū p̄figere opponētī exceptionē illā intra quā tenebat probare. & hoc debet facere iudex, vbi vehemēter p̄sumit de calūnia excipiētis. Nūqd̄ autē hoc semp sit fiendū cū cā incidens deferat ad iudicē ecclesiasticū: dicūt doct. q. nō. Sed hoc poterit iudex ecclesiasticus secūdū q. viderit expediri ex circumstātijs & malitia opponētis. Et inducīt iste tex. ad probādū q. ex cā pōt p̄figi terminus ad agēdū. simile cū scholaris intēdēs recedere & dubitās ne in puncto recessus malitiosē cōueniat, petit vt imponat edictū cum certo termino intra quē volētēs petere cōpareant. de quo vide p̄ glo. & doc. in. l. vnica. C. vt ne. inui. iste tñ tex. hoc nō probat. q. loquit in exceptione. Itē pōt induci ista litera in argumentū satis notabile. q. ex cā pōt restringi terminus p̄fixus ad appellationē finiendā: de quo in. c. cū sit romana. de app. ¶ No. q. vbi quæstio principalis fuit intētata corā iudice seculari nō pōt iudex ecclesiasticus qui cognouit de incidenti postea cognoscere de principali: sed debet partes remittere ad iudicē secularem: q. ex quo causa principalis fuit inchoata corā se-

a ¶ Nepos. Ex testamento tamen pōt capere: de quo art. remitto ad Bar. & doc. in. l. gallus. §. quod si is. ff. de libe. & posth. plenē Alex. cōf. lxxiij. in. ij. vol. per doc. in. l. fin. C. de natu. lib.

SEB. A. S. A. P. I.

a ¶ Nepos. q. nepos legitimus habilis ad succedendū nō succedat ex persona patris sed ex sua. tenet Iaso. in. l. ij. C. de libe. p̄teriti. Alex. in. l. illam. C. de colla. & in. l. in quartā. vbi latē Moder. repetētēs. ff. ad le. falci.

b ¶ Iudicē. Ista est cōmunis opi. vt la tēp Bar. & Alexā. in. l. titia. ff. sol. ma. cōsuluit Fed. de se. cōf. lxxvij. Bart. in. l. omni nouatio ne. C. de epi. & cle. per doct. in. l. ij. ff. de offi. eius cui mā da. est iurisd.

c ¶ Iudex. Bar. in. l. ij. ff. de re iud. tenet q. non. & in. l. p̄ses. C. de ap. Bald. tenuit cōtrariū in l. ij. ff. q. satisf. cog. plenē per Alex. in l. titia. ff. solū. mat. vbi etiā ponit vtrū requiratur citatio partis quādo iudex ecclesiasticus vult inhibere iudici seculari: communis est opinio q. sic: vt ibi per eū. ZACHARI.

d ¶ Terminus. Adde limitando hoc dictū vt per Lud. ro. sin. clxvj. quod incip. iudex à quo quē refert & sequitur Feli. in. c. cum bertoldus. col. vj. in fi. ver. dū abbas. alleg. s. de re iud. pro quo dicit esse text. in. c. peruenit. & ibi nota. iste post Inn. s. de app. de quo etiam per eundem Feli. in. c. cum pralatorum. col. vj. vers. secūdo casu. j. de accu.

Panormi. super quarto.

culari nō pōt postea venire accessorie ad causam incidē-
tē: secus si nulla q̄stione mota corā iudice seculari agere-
tur de legitimatione corā ecclesiastico: quia tūc incidē-
ter posset ecclesiasticus cognoscere de causa principali.
vt nō. in. c. de prudentia. j. de do. post diuor. resti. & facit
text. in. c. j. s. eo. ¶ In gl. j. in fi. de hac materia dic vt dicā

6 j. c. proxi. ¶ In gl. penul. ibi: *contra clam coniunctos*. No.
gl. q̄ clandestinē contrahētes nō pr̄sumunt cōiuges di-
cit Al. hoc procedere respectu viuētiū. sed respectu fi-
liorum pr̄sumunt cōiuges. qd̄ est dictū satis notabile.

7 Ex quo inferē q̄ natus ex masculo & foemina simul ha-
bitantibus pr̄sumitur legitimus, quasi fauore legitima-
tionis pr̄sumat inter illos matrimoniū. pro quo facit

8 l. in libere. ff. de rit. nupt. Sed respectu ipsorū viuētiū
canon pr̄sumit potius stuprū. vt. in. c. aliter. alle. glo. &
hoc vt inducat ad palā contrahendū. & satis procederet
hoc dictū si isti vocabāt se coniuges. vt voluit. Inn. in. c.

ex parte. de resti. spol. cuius dictum nō. quia habes ex his
modum facile probādi quē esse legitimū. Item vt habes
hic gl. satis est probare q̄ mater credebāt vxor. & faciūt

hac ad limitationē eorū quæ not. Legistā in. l. filiū. ff. de
his qui sunt sui vel alie. iur. & in. l. si vicinis. C. de nup. di-
cit etiā Hosti. q̄ respectu ipsorū viuētiū qui simul diu
cohabitauerūt tanq̄ cōiuges pr̄sumendū est coniugiū:

nam propter diuturnitatē tēporis difficile est probare
contractū matrimoniū: qd̄ bene nō. & facit qd̄ ipse nō.
in. c. illud. de pr̄sump. ¶ In gl. fi. ibi: *incidenter*. Gl. nō

reddat rationē huius dicti. nā si incidētia causæ ameliat
iurisdictionē. vt in. l. quoties. alle. in gl. vbi ratione inci-
dentia iudex cognoscit de causa status, de qua aliās prin-
cipaliter cognoscere non valebat, quare nō ampliat hic

iurisdictionē iudicis secularis: maximē quia si causa tem-
poralis incidit corā iudice ecclesiastico, pōt de ea cogno-
scere ratione incidētia. vt. s. dixi. Sol. dic verā rationem
esse. quia iudex secularis est incapax cognoscere de causa

spirituali: vnde incidētia causæ ampliat iurisdictionē iu-
dicis ecclesiastici qui saltē i habitu habet illā iurisdictionē:
nem: vel qui saltē est capax illius iurisdictionis: ideo iu-
dex ecclesiasticus cognoscit incidēter de causa tēporali:

quia nō est incapax illius iurisdictionis, imō eā habet in
habitu, secus in iudice seculari. ¶ Sed quæro nunquid
in ista quæstione spiritali incidenti corā iudice seculari
delata ad forū ecclesiasticū libellus & alius ordo iudi-

ciarius sit seruādus: videt q̄ nō: quia ecclesiasticus succe-
dit loco secularis iudicis. Sed corā illo non erit offeren-
dus libellus super exceptione perēptoria: nec lis conte-
standa. quia sufficiūt libellus & litis cōtesta. in prin. litis.

vt nō. in. c. prudentia. in. s. sexta. de offi. dele. ergo nec co-
ram iudice ecclesiastico subrogato. Inn. refert hic cōtra-
rias opinio. & dicit q̄ tutius est q̄ libellus offeratur: &
q̄ sit offerēdus: placet Hosti. quia hac quæstio est pr̄iu-

dicialis ad principalē. idē domin⁹ Antonius: quia cū in-
stantia iudicis secularis non trāsit in ecclesiasticum: repe-
rietur ista quæstio sine fundamēto. Et satis mihi placet
respectu libelli: sed respectu lit. conte. est magis dubiū:

nam videt q̄ contra absente procedi possit lit. contesta.
ar. hic. dū dicit. *si intra duos menses iste non probauerit* &c.
tu de hoc vide quod latius dixi in. c. tuam. de ordi. cogn.

duas quæstiones super hoc tactas per doct. dicā j. proxi.
vbi melius cedūt. ideo omitto hic. Abbas.

¶ *SVMMARIVM.*
1. *Illegitimi filij legitimantur per subsequens matrimonium inter*
parentes: spurijs verò non.

2. *Matrimonij tanta est virtus quòd filios illegitimos legitimat li-*
cet contrahatur sine dotibus, instrumentisque dotalibus: &
hoc est verū de iure canonico, sed legistā tenet contrarium.

3. *Matrimonium si aliud contrahatur intermedium, an filij illegi-*
timentur per aliud matrimonium.

4. *Legitimati per subsequens matrimonium, an sint verè legitimi,*

vel habeantur tanquā legitimi: an veniant in dispositione
statuti loquentis de legitimis. s.

6. *Legitimati per sequens matrimonium non excluduntur ab hæ-*
reditate paterna.

7. *Legitimati per sequens matrimonium, an succedāt patri in feu-*
do. & quid de legitimatis per rescriptum principis?
Legitimatus per sequens matrimonium potest esse episcopus.

8. *Illegitimus de adulterio natus, non legitimatur per sequens ma-*
trimonium.

Filij nati ex illo qui ignoranter contraxit matrimonium cū con-
iugato sunt legitimi.

9. *Legitimi filij tantum dicuntur adoptiui, & si sunt emancipati*
non succedunt patri.

10. *Legitimi & naturales dicuntur filij nati ex vero matrimonio*
vel putatio: & isti exclusis alijs succedunt parentibus: &
sunt quasi domini illis viuētibz.

Comitum filij, etiam in vita parentum dicuntur comites.

11. *Legitimi & spirituales filij dicuntur suscepti in baptismo vel*
confirmatione, & isti in nihilo parentibus succedunt.

Filij spirituales papæ dicuntur omnes christiani.

Filij spirituales episcopi dicuntur oēs de eius ciuitate & diocesi.

Filij spirituales sacerdotis dicuntur omnes de sua parochia.

12. *Naturales tantū filij dicuntur largo modo omnes nati ex illicito*
coitu, sed propriè dicuntur nati ex concubina in domo detēta,
& isti in aliquo parētibz succedunt, sed diuersa est opinio.

Imperator potest filios naturales habilitare ad hæreditatē per
eius rescriptum, & per legem.

13. *Spurijs propriè qui dicuntur, & isti in nihilo succedūt parētibz.*

Alimenta filijs etiam spurijs per parentes debentur de iure ca-
nonico: secus de iure ciuili.

Filij illegitimi an possit aliquid legari per parentes?

Filius illegitimus quandoque succedit patri, nisi sit illustris.

Parentes non succedunt filijs in illis casibus in quibus filij non
succedunt parentibus.

14. *Filij legitimi non legitimantur per sequens matrimonium.*

Concubinatus de iure canonico est omnino damnatus, & magis
prohibetur quā simplex fornicatio.

Filij ex christiano & infideli, an legitimantur per sequens ma-
trimonium?

¶ CASP.

VI.

1. **A**nta. ¶ Famofum est, & quotidie
allegatur in vtroq̄ foro. &
inherendo verbis literæ. h. d. in summa.
Naturales legitimant per subsequēs parē-
tum cōiugiū. spurijs verò nō. & sunt duæ

partes. Secūda ibi: *si autem*. ¶ Casus literalis. aliq̄s filios
suscepit de aliqua muliere: postmodū cōtraxit matri-
moniū cū eadē. quæsitū fuit utrū filij ante matrimoniū

suscepti legitimi sint habēdi: rēdet papa q̄ tanta est vis
matrimonij vt q̄ ante matrimoniū sunt geniti post ma-
trimoniū cōtractū legitimi habeant: tñ si vir vxore sua

viuēte aliā cognouerit & ex ea filios susceperit, nihilo-
minus spurius est habēdus, & repellēdus ab hæreditate
licet post mortē vxoris cū illa cōtraxit: & præcipuē si in

mortē vxoris alteruter eorū aliqd̄ machinatus fuerit. B.
¶ In No. j. ibi. *tanta est vis*. i. virtus seu potētia & c. q̄ legi-
timatio filiorū antea genitorū firmat sup̄ virtute & po-

tentia matrimonij: & sic propter bonū matrimonij, qd̄
est fauorabile fingitur matrimonium à principio fuisse
cōtractū. Et ex hac litera inferē ad q̄stionē: nunquid in-

distinēte per subsequens matrimoniū legitimant antea
geniti: & videt q̄ nō. quia iura ciuilia requirūt q̄ matri-
moniū contrahat cū instrumentis dotalibus. vt insti. de

nup. s. aliq̄. & insti. de here. q̄ ab intest. defe. post prin. &
in authē. qui. mo. natu. effi. sui. s. fi. vnde secūdū leges vbi
nō interuenit instrumētū dotale nō sufficit m̄rimoniū

ad legitimationē filiorū ante genitorū. & ita exp̄sē sen-
tit Bal. in li. feu. in tit. si de feu. fue. cōtro. c. naturales. Sed
canonistę Mod. cōiter tenēt oppositū: & ita cōsultū b̄ est
per Gal.

SEBA. SAPI.

¶ Natus. Vide
Bald. in. l. non epi-
stolis. & in. l. nō nu-
dis. C. de proba. &
Alex. in cōsili. in-
cipien. viso & dis-
cussio. col. j. & in. j. in
j. volu.

¶ Consultū. Glo.
& tex. isti. de nup.
s. fi. dicunt q̄ licet
solo consensu con-
trahatur nō tamen
sequitur filiorum
legitimatio. tenet
Azo in sum. C. de
natu. libe. Bal. in. c. 7
naturales. si defeu.
fue. controuer. in
vfi. feu. Bal. in. l. cū
quis. C. de na. lib.
distinxit ibi per
eum Ange. in cōfi.
xxviij. inci. ex the-
mate. quod alleg.
hic Francus consi-
derat q̄ valet legi-
timatio q̄tum ad
sacros ordines &
ad alia quæ cōfert
ecclesia: secus quo
ad ea quæ confert
potestas Cæsarea. 8

per Gaspar. de cal. & do. Ant. & ita pluries in facto rñdi sequēdo hāc opi. pro qua apertē facit iste tex. q̄ fundat se super potentia & virtute matrimonij. ad cuius esse nō requirit instrumentū dotale. & sic legitē cōiter i praetica sequuntur hoc dictū. & pro hoc. c. j. s. eo. ¶ **¶** No. ij. ibi: post cōtractū matrimonij. q̄ ius istud nō requirit vt nullum matrimonium sit intermedium. scilicet inter natiuitatē filiorū & cōtractū matrimonij cū illa muliere. Et ex hoc inferit q̄ si habēs filios ex cōcubina cōtrahat cū alia muliere & ea mortua cōtrahat cū cōcubina, q̄ filij legitimātur nō obstante matrimonio intermedio. & ita decidit lo. and. in reg. sine culpa. de reg. iu. lib. vj. in mercu. ¶ **¶** No. ibi: *legitimi habeantur*. q̄ isti ante geniti nō verē sunt legitimi: sed debēt haberi pro legitimis: quia verbū habeant: est verbū fictitiū. Et ex hoc dicit do. Anto. q̄ si statutū fecit mentionē de legitimis nō cōprehēdūt isti legitimati per sequēs m̄rimoniū: q̄ statutū nō verificat in casu ficto. vt in. l. iij. s. hęc verba. ff. de neg. gest. secus dicit si hęc verba pferant a iure cōmuni: & sic trāsīt hīc. sed ipsemet tenet oppositū in. c. p. venerabilē. in repet. i. eo. in. xx. col. & istud puto verius: quia isti sunt autoritate iuris legitimi. nec ob. verbum habent: quia vbi pferit ab habēte potestatem paria sunt dicere sint legitimi. & habeant pro legitimis. & p hoc c. ex parte. s. de spō. sicut in simili dicit Bart. paria esse q̄ statutum dicat habeant p ciuibus, vel sint ciues. vt not. in. l. si is qui pro emptore. ff. de vsuc. & in. l. si maritus. ff. de adul. pro hoc facit qd̄ j. subijciā. ¶ **¶** Not. ibi. *spurius*. q̄ natus ex adulterio dicitur spurius. & de spurijs & alijs vocabulis filiorū non legitimorum: habes bonā gl. in. c. nisi cū pridem. de renū. in ver. *manzeres*. Et vide Bart. in. l. si gener. ff. de his qui. vt indi. qui dicit spuriū appellari quēlibet natū ex coitu a iure reprobato. Vinc. sentit hīc q̄ solū natus ex cōcubina appellat naturalis simpliciter. alij verō licet ex soluto & soluta possunt appellari spurij. & ibi vide plenius: qd̄ verbū nō. quia nō solet allegari per canon. ¶ **¶** Not. ibi: *ab hereditate repellendus* &c. arguēdo per locū a speciali. q̄ legitimati per sequēs matrimonij nō debēt repelli ab hereditate: quod probat clarius. j. c. proxi. ¶ **¶** In gloss. j. ibi: *quo ad omnia*. **b** No. glo. sing. q̄ legitimatus per sequens matrimonium est legitimatus quo ad omnia. & nō. quod glos. sentit q̄ sunt legitimi: quia facit pro his quæ dixi super text. Et hāc glo. adduco ad q̄onem quam ponūt doct. s. c. proxi. vtrum legitimatus per sequēs matrimonij succedat parētibus in feudo: videt q̄ nō: per tex. sing. in. c. naturales. in lib. feu. in titu. si de feu. fue. cōtro. vbi dicitur q̄ naturales etiā legitimati non succedunt in feudo patris. sed in terminis nostris cōtrariū tenet ibi la. de bel. & cōiter doct. & Host. s. c. proxi. & ille tex. intelligit de legitimato p rescriptū principis: q̄ cū illa legitimatio sit stricti iuris, tanq̄ dispēratio cōtra ius est restringēda. vt in. c. qd̄ dilectio. s. de cōsan. & affi. Sed matrimonij tanq̄ fauorabile purgat omnia pcedētia. Itē si rescriptū principis potest illū habilitare ad feudū si de hoc facit mentionē: vt not. vult ibi glo. vlt. quā notabis: fortius ergo matrimonij subsequēs qd̄ trahit retro & fingit cōtractū ante natiuitatē filiorū. vel filij cēsēt nati tunc tēpore cōtractus matrimonij. Et pro hac opi. optimē facit illa gloss. quæ non solet allegari ad hoc. & hoc teneo indistinctē. Sed Bald. in. d. c. naturales. distinxit vtrum in concessioe feudi sit dictum vt transferatur ad posteros ex se legitimē descendētes: & tunc secundū eum non succedūt. Aut fuit dictum simpliciter vt transferatur ad posteros legitimos. & procedit prima opin. Sed (vt dixi) mihi indistinctē placet prima opi. q̄ matrimonium retro fingit fuisse cōtractū. & sic sunt isti habendi, ac si legitimē descendissent fauore m̄rimonij. & pro hoc adduco bonū tex. in. c. cū in cūctis. de elec. vbi dicit q̄ pmouendus

in ep̄m debet esse natus de legitimo matrimonio: & tñ legitimatus per sequēs matrimonij potest eligi in ep̄m. vt no. gl. & cōiter doct. in. c. innotuit. de elec. ¶ **¶** In glo. ij. in fi. Nota sing. istā glo. quæ hoc cōcludere intēdit q̄ filius susceptus in adulterio non legitimatur etiam per sequēs matrimonij, licet alter ignoraret q̄ cōmitteret adulteriū. & in hac opi. residet gl. lo. an. dicit hoc procedere vbi nō interuenit m̄rimonium: vult dicere q̄ si qs ignorāter cōtrahit matrimonij cū coniugata, filij inde geniti sunt legitimi. vt in. c. ex tenore. j. eo. secus vbi non interuenit cōtractus matrimonij: & hęc potest esse diuersitatis ratio: quia cōtrahēs matrimonium dat operā rei licitē. ideo ignorantia sua excusatur: sed admittēs vtrum sine matrimonio dat operā rei illicitē: ideo ignorantia sua nō est p̄babilis. nec debet inde cōsequi p̄miū. & hęc opinio videtur etiam placere do. Ant. & eā puto verissimā: quia danti operā rei illicitē imputatur omnia quæ sequuntur p̄ter voluntatē suā. vt in. c. tuā. j. de homi. ¶ **¶** In gl. fi. in fi. No. sing. hanc glo. ad quam quotidie fit remissio. sed tu dic plenius q̄ glo. & doct. hīc q̄ quidā sunt legitimi filij tātū, vt adoptiui vel arrogati. & dicuntur legitimi tātū: quia secundū naturā nō sunt filij: sed secundū legem dūtaxat: q̄a lex inuenit illā cognitionē: vt patet. s. de cōgna. leg. in rubro & nigro. & isti si sunt legitimē emācipati a patre legitimo in nullo succedūt. Sed si non sunt emācipati, succedunt patri legitimo vna cū alijs legitimis & naturalib⁹. & de his dic vt plen⁹ no. i. l. si. C. de adop. & i. s. adoptiui. in fi. de hęc re. q̄ ab ite. defe. & i. l. si p̄. ff. de adop. ¶ **¶** Quidā sunt filij legitimi & naturales, vt sunt nati ex legitimo matrimonio vero vel putatiuo. & dicuntur naturales, quia secundū naturā sunt geniti. & dicuntur legitimi, quia cōitio parētū est approbata a lege. isti succedūt parētibus ab intestato. vnde oībus exclusis ipsi p̄feruntur. vt in aut. de hęc. q̄ ab inte. veni. & sunt quasi dñi viuentibus parētibus: solū em̄ deest eis administratio. vt in fi. de hęc re. quali. & disse. in. s. sed sui. & ideo ex cōsuetudine lege inducta filij cōmitū appellātur comites etiā in vita parentum. vt no. xxiiij. q. j. c. fi. & per Bar. in. l. j. C. de dig. lib. xij. ¶ **¶** Quidā sunt filij spirituales & legitimi, vt suscepti ex baptismate vel confirmatione: & isti in nihilo succedūt parētibus spiritualib⁹. q̄a nō reperit iure cautū: & forte ea rōne. quia cū ista cognatio cōsistat in spiritu nō debet extēdi ad bona tēporalia exteriora. & idē fortius dicendū in spiritualib⁹ filijs tātū. nā oēs Christiani possunt dici filij papē: & oēs diocefani filij ep̄i: & oēs de parochia filij sacerdotis. vt in. c. oēs. xxx. q. j. Isti em̄ (vt dixi) in nullo succedūt parētibus spiritualib⁹. ¶ **¶** Quidam sunt filij naturales tantū: & generaliter oēs nati ex coitu, p̄nt dici naturales. sed qñ aliquis coit⁹ est reprobatus a iure ciuili exp̄sse, vt cū cōsanguinea: vel cōiugata vel simili. aliquis nō approbat⁹ nec reprobatus: vt cū cōcubina retēta in domo. vt in. l. in cōcubinato. ff. de cōcubi. iō lex distinxit inter naturales tātū & spurios. Naturales tātū appellātur isti q̄ sunt nati ex cōcubina retēta in domo loco vxoris: & isti succedūt patri ab intestato in duabus vncijs totius hereditatis: dūmodo nō extēt filij legitimi, vel cōiunx legitima. vt in aut. licet patri. C. de natu. li. Et no. q̄a gl. hīc & in. c. pcedēti. & in. c. nisi cū pridē. de renū. videt sentire hoc pcedere de iure canonico &c. Sed Gof. i. c. s. pxi. fuit in cōtraria opi. q̄ cū de iure canonico cōis coitus p̄ter vxoriū sit exp̄sse reprobatus. xxxij. q. iij. c. nemo. & c. meretrices. nō debēt isti parētibus in aliquo succedere. Sed Hosti. ibi sentit oppositū dicēs q̄ hodie ēt de iure ciuili oīs coitus est reprobatus. p̄per aut. de lenonib⁹. & aut. scēnicas mulieres. col. v. & in aut. vt nō luxu. cōtrahatu. co. vj. & in similib⁹ in quib⁹ Imperator dicit q̄ est castitatis amator: & q̄ in istis spūalib⁹ vult seq̄ dispositionē canonū. vt in

GGG

¶ **¶** Legitimi. Ex quo inferit q̄ stante statuto q̄ stantibus filiis legitimis & naturalibus filia non succedat: habet locū in filio legitimo. Bal. in l. eam quā. C. de fi deicō. Pau. de cas. in. l. sed si hac. s. patronū. ff. de in ius vo. cōsuluit idem Pau. de ca. in cōsil. ccxxij. & ccxxiij. Bar. tenet in. l. si is qui p emptore. ff. de vsuca. ver. itē q̄rit circa p̄dicta. vbi cōcludit q̄ legitimatus verē dicitur legitim⁹. iō legitimatus excludit substitutū datū in casu si hīs decesserit sine filiis legitimis & naturalibus. vt p Alex. in l. ex fctō. ff. de vul. & pup. in. iij. col. & ibi per Inno. Et an legitimatus dicatur verē legitimus habes per Alexā. cōsil. lxxxvij. i. ij. volumi.

SEBASTAPI.

¶ **¶** Legitimus. Vi de Paul. de castan cōsil. ccxxij. incip. super eo qd̄ p̄rio loco q̄rit. colū. vlti. secundū antiquā. vbi tenet q̄ statutū disponēs de filiis legitimis nō habet locū in filio legitimo p subsequēs m̄rimoniū. & idem tenet Ange. in cōsil. lxxxv. i. c. p̄ reformationē. & i cōsil. seq. de quo late per. d. Ias. in re. p. l. si is q̄ p emptore. char. xvij. ff. de vsuc.

ZACHARI.

¶ **¶** Vita parētum. Adde Bal. in. l. in suis. & ibi bon⁹ tex. ff. de lib. & posth. tex. vñ. q. j. c. p̄ piculosum. & Bal. in l. liberti. col. vñ. C. de ope. li. & Old. cōf. xciiij. qd̄ facit ad dictū multū notabile. f. q̄ debent citare ad iudiciū cōtra p̄rem motū. vt diffusē tractat Oldra. cōf. cxiiij.

SEBASTAPI.

¶ **¶** Reprobatus. q̄ de iure ciuili hodie fit reprobatus concubinatus: firmat Fel. in. c. cū sit gñale. col. vñ. vers.

Panormi. super quarto.

respectu concubi-
nat⁹. s. de fo. cōpe.
SEBASTIANI.
a ¶ Spuri. Qui
sint spurijs: & mul-
ta de spurijs tra-
dit Bar. i. l. fi. ff. de
his q. vt idi. & no.
Moder. in. l. ij. in
prin. ff. de ver. ob.
Frā. cur. senior in
repe. l. admonen-
di. co. ij. & iij. ff. de
iureiur. vbi tangit
an spurijs sint infa-
mes.

ZACHARI.
b ¶ Nati an matri-
moniu. Adde de
hac. q. qd posui in
pria mea ap. til.
in ver. p. subsequens
mrimoniū. s. eo.
c ¶ Legitimā. Bar.
in. l. eu. q. ff. de stat.
ho. ver. inducitur.
hac Bal. in. c. natu-
rales. si de fen. fue.
cōtro. i. ver. feu. &
Bal. i. l. si cōtra. C.
de nup. & p. eūde
in. l. ex liber. C. de
suis & legiti.
d ¶ Nō legitimatur.
Adde qd latē vo-
luit Pet. de anc. cō-
si. ccccx. s. etiā all.

aut. de eccle. titu. colla. ix. Sed imperator sicut per rescri-
ptū potest filios naturales habilitare ad hereditatē. vt in
aut. qb. mo. nat. effi. sui. s. illud. ita per generalē legē. quasi
velit dicere p̄supposito q̄ coitus cōcubinarius sit ho-
die reprobatus: lex tñ voluit & potuit vocare filios ab in-
testato ad duas vncias. & hęc opi. plus placet mihi: quia
in hereditatibus itādū est iuri ciuili ex quo ius canonicū
nō disponit expresse in cōtrarium. allego tex. in. c. per ve-
nerabilē. eo. in. fi. ¶ Quidā sunt filij spurijs. & possunt
dici spurijs oēs nati ex coitu à lege ciuili reprobato: vnde
vulgo concepti p̄nt appellari spurijs: a vel nati ex soluto
& soluta, ex quo non erat concubina: vt sentit hīc gl. &
expressius Bar. in. d. l. si gener. & isti in nihilo succedunt
patri. pro hoc vide qd no. Io. and. in addi. Spec. in tit. qui
fi. sint legi. circa prin. vbi dicit q̄ p̄prie naturales tātum
sunt nati ex cōcubina retēta in domo. quinimo natis ex
coitu reprobato iura ciuilia denegant alimēta. vt in aut.
ex cōplexu. C. de ince. nup. Sed de iure canonico alimēta
prestant p̄pter equitatē naturālē. vt in. c. cū haberet.
de eo qui du. in matri. quā pol. per adul. Nunquid aut ali-
quid possit relinqui istis filijs: dic q̄ sic propter alimēta.
Itē pro dote: de quo vide per Bar. i. d. aut. ex cōplexu. &
plenius in. d. l. si gener. & vide q̄ dixi in. d. c. cū haberet.
predicta procedūt respectu patris: sed respectu matris:
dic breuiter q̄ aut est fili⁹ nat⁹ ex cōcubina, & succedit
matri pariter cū legitimis. vt in. s. vulgo cōcepti. insti. de
suc. cōgna. & i. l. si qua illustis. C. ad orfi. etiā si mater sit
illustis persona: vt ibi no. Aut est fili⁹ natus nō ex cōcu-
bina: sed vulgo q̄situs: & succedit matri vna cū alijs legi-
timis, nisi mater sit illustis. vt in. d. l. si qua. Aut est nat⁹
ex dānato coitu, & tunc in nihilo succedit etiā matri. vt
in. d. aut. ex cōplexu. & idē dic ecōtra q̄ parētes nō succe-
dūt filijs eo casu quo parētibz filij non succedūt. vt no.
Bart. in. d. l. si gener. In alijs filijs dic vt. s. dixi in patre. &
vide respectu matris: qd no. gl. & Bart. i. d. l. si qua. & per
hoc habes plenē materiā huius gl. ¶ Quēro nunqd nati
an matrimoniu b indistinctē efficiant legitimī post cōtra-
ctū matrimonij: Io. an. i. quadā ap. til. v. ponere regulā
q̄ ex quocūq; coitu sint nati dūmodo potuerit esse vxor
eius si cōsentus affu. islet legitimant per sequēs matrimo-
niū: secus autē si non potuerit esse vxor eius: vt in casu
secundo huius. c. vel quia Saracenus habuit filiū ex Chri-
stiana: nā licet postea efficiat Christianus & cū illa con-
trahat, nō tñ proles legitimat. q̄ tēpore natiuitatis non
poterat esse matrimoniu. vt in. c. caue. xxviii. q. j.
Idē dicit Vincen. in natis ex coitu incestuoso licet post-
modū contrahat matrimoniu per dispōsitiōē ecclesię,
non tñ filij antea geniti legitimant: quia tunc non pote-
rat esse matrimoniu: obstatē impedimēto affinitatis, vel
cōsanguinitatis nisi aliud dicat in dispōsitiōē. ¶ Aduer-
te diligēter. nā ex primo dicto Io. an. sequit q̄ nati ex so-
luto & soluta indistinctē efficiunt legitimī q̄q̄ inter eos
nō esset cōcubinatus. Cōtrariū reperio aptē tenere Bar.
in. l. i. cōcubinatu. i. s. j. ff. de cōcu. vbi dicit per sequēs ma-
trimonium solum legitimari natos ex concubina retēta
in domo. & credo q̄ verum dicit inspecto iure ciuili: vt
patet insti. de nup. s. aliquādo. & insti. de har. q̄ ab intest.
defe. post p̄ici. & q̄ tales filij legitimant: & non alij con-
sultit etiam Oldra. sed in contrarium allego glo. ordi. in
d. c. innotuit. de elec. quā tenet ibi Ioā. and. & Goffre. in
fum. de fi. p̄sby. s. quid si quis. & Cōpostel. in. d. c. inno-
tuit. & in. c. qualis. xxx. q. v. & placet mihi hac opi. inspe-
cta mente canonum. nā ista litera nō se fundat super con-
cubinatu: sed indistinctē propter potētia matrimonij le-
gitimat antea natos vel genitos: nec debemus aduertere
ad concubinatu: quia concubinatus est expresse dam-
natus à iure canonico: vt in. c. nemo. xxxij. q. iij. Et ex cō-
traria opi. sequeret q̄ magis faueret peccato diuturno
& continuo quā momentaneo. Sed ius ciuile tempore

suo habuit bonam cōsiderationem: quia cū cōcubi-
nat⁹ nō esset dānat⁹: ideo ex illo genitos voluit legitima-
re: sed cū ius canonicū magis reprobat cōcubinatu q̄
fornicationē simplicē: iuxta not. in. c. ex parte adē. de te-
sti. forti⁹ debet legitimari nati sine cōcubinatu: q̄ in cō-
cubinatu. & hoc no. q̄ aperit multū intellectū hui⁹. c.
nec exp̄sē tangit hīc per doc. Ad id quod dixi de nato
ex Saraceno: Gaspar. de cald. tenet hīc cōtrarium dicens
q̄ cū iste tex. nō excipiat nisi vnū casum nō debem⁹ im-
pedire legitimationē in casu p̄dicto. nā poterat esse ma-
trimoniū si ille effectus esset Christianus: vnde satis est
q̄ nō suberat impedimētū perpetuum. Sed mihi pl⁹ pla-
cet opi. Io. an. quia matrimoniu hoc casu non pōt re-
trotrahi ad tps natiuitatis. nam ad hoc vt fictio opere-
tur vim suā oportet q̄ habeat extrema habilia. s. tps ad
quod & tps à quo. vt no. in. l. si is qui p̄ emptore. ff. de
vsuc. Cōclude ergo q̄ vbi coitus nō poterat esse vxori⁹
obstatē aliquo impedimēto nō reuocabili sine dispensa-
tiōē ecclesię nō legitimant⁹ filij per subsequēs matri-
moniu. Et sic intellige istū tex. nā ea rō q̄ est in. existētia
matrimonij p̄cedit in quolibet alio impedimēto p̄pe-
tuo. & ad pleniorē itellectū hui⁹. c. vide qōnes quas for-
mat Io. an. i. reg. sine culpa. de re. iu. i. merc. li. vj. & c. Ab.

SYMMARIUM.

- 1 Index ecclesiasticus inter laicos nō cognoscit de causa ciuili,
cognoscit tamen an quis sit de legitimo matrimonio natus.
- 2 Papa in tēporalibus non debet iurisdictionem suam inter lai-
cos exercere. c. nu. 6.
- 3 Papa delegat causas clericis contra laicum.
- 4 Iurisdicō temporaliū causarum spectat ad regem in regno
suo.
- 5 Spoliū causa inter laicos non cognoscitur per iudicē ecclesiasti-
cum seu papam, nisi sint persone miserabiles.
- 6 Papa pronūciat super hereditate cū venit accessoriē ad cām
legitimationis, secus si principaliter agitur.
- 7 Papa potest punire imperatorem si deliquerit.
- 8 Petere an quis pronūciari possit se legitimū.

¶ CAP.

VII.

Ausam qua ¶ De causa ciuili
inter laicos nō co-
gnoscit ecclesia. cognoscit tñ an quis sit de
legitimo matrimonio natus. Primō ponit
cōmissio. Secūdō eius forma & limitatio.
ibi: verum. ¶ Casus literalis. Nota ordinē huius facti.
Rodul. de quo habes. s. e. in. c. cām quē. & iste. F. de quo
agit hīc: fuerūt fratres. Rodul. iste suscepit Agathā de
aliena muliere. Aga. ista de legitimo matrimonio suscep-
pit istū. R. de quo fit hīc mentio: & sic Rodul. fuit auus
istius. R. iste Rodul. auus huius. R. iuit vltra mare & di-
misit istum. R. & Agatham matrem suam filiam ipsius
Rodul. in possessione oīm bonorum ipsius audito q̄
Rodul. frater. F. de quo hīc habetur esset mortuus vltra
mare. F. iste statim spoliāuit istum. R. possessiōe omniū
bonorum, Rodul. aui sui in quorum possessione remā-
sit quando iuit vltra mare: quia dicebat Agatham ne-
ptem suam matrem istius. R. non fuisse de legitimo
matrimonio natam. vt. s. eod. c. causam quā. & sic nec fi-
lius eius. R. debebat succedere Rodul. fratri suo: sed ipse
F. vnde iste. R. sic spoliatus ab. F. auunculo suo impetra-
uit literas super restitutione sua ad ipsos episcopos Lon-
don. & Vigoren. sub hac forma vt deberent cognosce-
re super eo quod mater ipsius. R. dicebatur de non le-
gitimo matrimonio nata. ita tamen vt ante ingressum
principalis causę deberent ei restituere hereditatem
aui sui: sed quia rex turbatus fuit, & motus quod pa-
pa iudiciū possessoriu cōmiserat illis: reuocauit iudi-
cium

cium istud de restitutiōe, quod pertinet ad regē: & mā dat vt procedat super qōne natiuitatis ipsius Agathē. f. vtrū nata sit de legitimo matrimonio licet incōgruū vi deat vt matrimoniū de quo nata fuit Agatha genitrix dicti. R. impetaf quod ea viuēte nō fuerit impetitū. sed quia iudices isti fortē nō procedebāt imperauit eādē causam committi episc. Exoneñ. & Vinton. & eidē Lō don. & quia. F. habebat suspectū ep̄m London. fecit illū remoueri loco & sibi substitui abbatē Herforden. vt. s. de offi. dele. c. causam quē. & s. eo. cām. & sic habes totā continētiam istarū decre. etiā hoc deberet pcedere in ti.

- 2 isto illā decre. causam. Ber. ¶ No. j. q. inter laicos non debet papa iurisdictionē suā exercere in tēporalibus. ex quo clarissimē inferi papam nō habere saltē executionē iurisdictionis tēporalis. de quo hīc in gl. de cōsuetudine tñ dat literas clerico cōtra laicū: sed non laico cōtra clericū. vt no. in. c. si clericus. & in. c. ex trāsmis. de fo. cōpe.
- 3 ¶ No. ij. q. iurisdictione causarū tēporaliū pertinet ad regē in toto suo regno. & sic reges de iure habēt iurisdictionē in regno. ¶ No. iij. q. etiā in cā spoliatiōis nō potest papa inter laicos cognoscere. quod intellige, nisi sint personē miserabiles. de quo dic vt in. c. significatib⁹ de off. dele. & in. c. ex parte. de fo. cō. & in. c. sup qbusdā.
- 5 de ver. sign. ¶ Opp. cōtra tex. de. c. j. s. eo. vbi papa p nuntiat super hereditate cū venit accessoriē ad cām legitimatiōis. cui⁹ cōtrariū hīc innuit. Sol. ibi p nuntiauit incidenter. f. postq cognouit de legitimatiōe, vñ accessoriē pōt bñ p nuntiare sup tēporalib⁹. vt in. c. prudētia. de do. post diuor. resti. Sec⁹ erat principaliter: vt hīc. nā ante ingressum causē legitimatiōis mādāt restitutio nē fieri. & tene mēti istū tex. quia quotidie ad pdicta allegat. ¶ In gl. ij. in fi. No. bene istā gl. ad quā quotidie fit remissio. & varij fuerūt doc. circa hāc qōnē: & inter cēteros Host. tenet vlt. partē gl. dicit tñ q in p iudiciū aliorū papa nō debet vti iurisdictione tēporali. vt in. c. venerabilē. de ele. vt hīc. sed Imperator sic. Dicit etiā q si Imperator delinqueret etiā in tēporalib⁹ posset puniri à papa sicut inferior p superiorē: qd dictū tenebis semp mēti. & hodie tenēdū est in dubio qd dicit hīc i vlt. opi. gl. quod habetur in extraua. Bonifa. vñ sanctā. Et vide quod no. Bar. in. l. j. ff. de requi. re. & plenā & bonā gl. in cle. aduersus. de hēre. & plenissimē tetigi in. c. nouit. de iudi. dic vt ibi tāgo: an habitum iurisdictionis in tēporalibus possit papa in aliquib⁹ casib⁹ deducere ad actū. ¶ In gl. pe. in fi. No. gl. & vide qd no. gl. xxiiij. q. ij. i sum.
- 7 ¶ Extra gl. qro post Inn. nunqd possit qs petere se p nuntiare legitimū. Inn. instat. finaliter cōcludit q nō, nisi ad aliquē effectum: puta si agitur de successione & opponit sibi q nō est legitim⁹: nā tūc pōt petere se p nuntiare legitimū. vt in. c. j. s. e. vel si diffama⁹ de legitimatē. arg. in. l. diffamari. C. de inge. manu. Quidā tñ dicūt (vt ipse refert) q in hoc casu nō peti vt p nuntiet legitim⁹: sed vt cesset diffamatio. sed primū dictū est satis equū.
- c An aut hēc snia in cā legitimatiōis noceat & pfit alijs? vide hīc plenē Inn. qui cōcludit q nō. per reg. res inter alios acta alijs & c. & no. hoc dictum. Abbas.

SYMMARIUM.

- 1 Si mulier per iudicium ecclesie separata à primo viiente illa contrahit cū secundo legitima erit proles quam ex illa suscepit. c. nu. 4. & 5.
 - 2 Absentia cōiugis quantūcūque diuturna non pręstat cām legitimam separandi matrimonium.
 - 3 Iudex pōt nūtiū constituere ad citādū etiā cōsanguineū citādi.
 - 4 Iudex ecclesiasticus vbi de legitimatiōe cognouit potest & debet se interponere ne is quem legitimū pronuntiauit ab hereditate excludatur.
- Absente coniuge an debeat procedi ad matrimonij separationem altero coniuge instante? c. nu. 6.
- Sententia diuortij licet sit nulla, tamen si ad alia vota transe-

tur filij exinde suscepti sunt legitimi.
Error iuris an & quando excuset?

CAP.

VIII.

Perlatum. ¶ Si mulier p iudiciū ecclesie separata à primo viiente illa cōtrahit cū secundo: legitima erit ples quā ex illo suscepit. h. d. Sunt duę partes. in prima facti narratio.

- in secūda cōmissio. ibi: ideoque. ¶ Casus literalis. Quidā. H. nomine habens vxorē ad partes Cōstātinopolis se trāstulit, & per decē annos & ampli⁹ morā ibi faciēs ad vxorem suā nō redijt: vnde ipsa corā diocesi ep̄o ad uersus eū qrelā deposuit: & q ipsum vltius expectare nolebat. Ep̄s mādauit parentibus suis vt pro ipso mitte rēt, & ipsum ad propriā reuocarēt. Cū ergo diutius expectat⁹ fuisset nec rediret: ep̄s auditis rōnibus mulieris inter eos sniam diuortij pmulgauit. & dedit mulieri licētiā cū alio cōtrahēdi. & sic autoritate ecclesie cū alio cōtraxit de quo filios suscepit. cōtra istos filios obijcie batur q non erāt legitimi. & ideo ab hereditate paterna repellendi. Cōsultus papa mādāt qbusdā quatenus si cōstituerit q ep̄s inter eos diuortij sniam tulerit, filios quos de alio sustulit ad cuius copulā autoritate ecclesie transiuit legitimos iudicēt. & hac occasione nō patiantur eos ab hereditate repelli. Ber. ¶ Not. j. q sola absentia cōiugis quantūcūq diuturna nō pstat causam legitimā separandi matrimonij: & si vxor dicat se amplius nō posse cōtinere. cōcor. c. in pntia. de sponsa. vnde intellige hīc q ista mulier allegabat impedimentū ppetuū: puta cōsanguinitatē: vel fortē dicebat maritū mortuū. ¶ No. ij. iudicē posse constituere nuntium ad citādū etiā cōsanguineū citādi. facit. c. cū dilecti. & quod ibi no. de do. & cōtu. ¶ No. iij. in fi. q ecclesia cū cognouit de legitimatiōe potest & debet se interponere ne is quē legitimū pronuntiauit ab hereditate excludat: & sic impedit se de tēporalibus cū veniūt accessoria ad spiritualia. ¶ In gl. j. in fi. Aduerte vt clari⁹ itelligas istū tex. ¶ Opp. de. c. qm s porro. & s. fin autē. vt lit. nō cōte. vbi dicit q cōtra cōiugē absentē nō contumacē nō debet procedi ad instantiā alterius cōiugis si peti⁹ matrimonij separari ab aliquo impedimento: quia cū causa ista sit grauis nō debet procedi ad sniam cōtra absentē: quia si fortē ille esset p̄sens haberet in p̄optu defensionē. cuius cōtrariū hīc dicit. So. hoc. c. legitur multipliciter. Primō vt sentit hīc gloss. q iste fuit contumax. & hāc opi. tenuit etiā Gof. sed certē hēc lect. nō cōgruit littere: quia non apparet q citatio nūq istū affecerit. Secūda lect. colligit ex secūda glo. q hīc fuit p̄cessum ne ius mulieris periret. fortē em non potuit resistere stimulis carnis. hēc lec. non est vera: quia in hoc casu licet mulier puniat sine culpa: nō tñ sine cā. vt dicit tex. in. d. s. si aut. Tertia lect. q hodie istud. c. nō pcedat: sed stādū est cōtrario sed ista lect. est cōtra id quod habet in procemio huius cōpilationis. Quarta lec. ponit in fin. gl. q iste ep̄s malē processerit: sed quia mulier nupsit autoritate ecclesie filij debent esse legitimi. ¶ No. sing. istā lect. ex qua habes q licet sentētia separationis sit nulla ex quo lata est ab ecclesia, filij geniti ex alio matrimonio sunt legitimi. Ego tñ aliquātulū dubito vtrū sit vera quia error iuris nō debet excusare etiā mulierē nisi in casibus expressis. vt in. l. penul. C. de iu. & fac. igno. nisi dicamus quod error erat probabilis qui habet regulariter excusare. vt in. l. regula. ff. de iu. & fac. igno. ¶ Quintam lect. tacitē sentiūt hīc doct. sed clari⁹ loquit Inn. in. c. fi. de eo qui mit. in pos. cau. rei ser. dicit em q ex quo maritus se absentat à muliere si nō apparet de causa legitima psumitur se absentare in fraudē & malitiosē. iō sicut cōtra absentē malitiosē pōt pcedi. vt in. d. s. si verō. ita & cōtra istū qui absentauit se causa legitima nō apparet.

GGG ij

¶ Cōtra laicū. c. si clericus. xj. q. j. Ale. cōfi. lxix. in. j. vol. ver. si quis igit. cū seq. Spe. de cōpe. in. dele. s. j. v. g. xxx. Io. c. j. An. de bu. i. c. ex. reno. re. i. fi. s. de cōp. ¶ Si ip̄ator. Sequit Card. in cle. vnica. de iureiur. in. xvij. q. si de vo. lūrate p̄cipi de. cusa & cōmucat & tūc monebit. & si nolit satisfacere excōicabit. & si nō restituit poterit à papa deponi. Est em papa maior eo. xcvi. di. c. duo. & de re iud. c. ap̄i. c. li. vi. per Bal. in l. cunctos p̄pos. C. de sum. tri. & fi. de cath. p Corse. i. tract. de regia potestate. q. xlvij. ¶ Snia. Ista opin. vñ esse maxia restrictio ad. l. ingenuū. ff. de sta. ho. se cūdū Imo. i. c. quā uis. s. de sent. & re iudi. latē p Alex. i. l. sape. ff. de re iudi. in. xij. col. ¶ Cōsanguineū. Quinimo pōt cōmittere patri. gl. in l. si vt pponis. C. quō & qñ iu. Bar. in extraua. ad repri. in gl. p literas. ¶ S E B A. S A P I. ¶ Marit⁹. Vide Abba i. c. qm frequēter. s. porro. colū. pe. vt lit. nō cōt. & in. c. ex tua. s. de cle. nō res. & Fel. in. c. dilect⁹. ij. col. iij. versic. septima cōclusio. s. de resc.

Panormi. super quarto.

te: quia præsuntur abesse etiā in fraudē: nā qd operat
veritas in casu verō, operat præsumptio in casu præsū
pto. vt in l. si possessor. & quod ibi no. ff. de reli. & sum.
fune. facit. c. is qui. & quod ibi dixi. s. de sponsa. & tene
menti istum text. secundum hanc lec. & facit quod legi
tur & not. in c. j. j. titu. proxi. & pro hac lec. facit iste tex.
dum dicit qd episcopus in hoc negotio fuit prouidus &
discretus: ergo iuste processit. Abbas,

test responderi quod fingitur ab initio cōtractum quā
do non apparet postmodum de impedimento. nam cō
trahendo sic in occulto videntur affectatores ignoran
tia: & sic præsuntur sciuisse impedimentum. & hanc
opi. putō veriore de rigore iuris. Abbas.

SYMMARIUM.

- 1 *Scientes inter se impedimentum esse si matrimonium contra
hant, proles exinde secuta illegitima est.*
- 2 *Impedimentum publicæ honestatis impedit & dirimit matri
monium, & filij exinde nati sunt illegitimi.*
- 3 *Papa dispensat super impedimento publicæ honestatis eo quia
de iure positiuo est.*
- 4 *Dispensatio super matrimonio dispensatur super legitimitate fi
liorum etiam quo ad hereditatem.*
*Papa dispensat cum laicis super legitimatione vbi super matri
monio dispensauit.*
- 5 *Filij nati ex matrimonio non obstante impedimento contracto
duobus modis sunt legitimi. primò si dispensat super matrimo
nio. secundo si matrimonium fuit ignoranter contractum.*
Ignorantia facti an excuset?
Error an tollat bonam fidem?

CAP.

X.

Referente. Si scientes inter se impedimentum ma
trimonium contrahant, illegitima est pro
les eorum. vel specialius sic. Nati ex ma
trimonio cōtracto cōtra publicæ hone
statis iustitiam illegitimi sunt. & ab hereditate parentū
excludendi. & tene mēti hūc casum: quia sape per igno
rantiam accidit. Primò ponitur consultatio. secundo re
sponso ibi: fraternitati. Casus literalis. Quidā cōtra
xit spōsalia de futuro cū quadā: tādē illa mutata volūta
te cōtraxit matrimoniū de p̄senti cum alio: & sic soluta
fuerunt sponsalia: vel mortua est anteq̄ veniret ad nubi
lē atate. Ille verò postmodū cōtraxit matrimonium cū
quadā cōsanguinea illius cū qua spōsalia contraxerat. &
ex certa sciētia de qua filios suscepit. q̄ritur an filij sint
illegitimi: & r̄ndet qd nō. quia impediēte publicē hone
statis iustitia non fuit matrimonium inter eos: nec excu
sat eos ignorantia parētū. q̄a scienter cōtraxerūt, nec di
spensatio ecclesię cōtractū debuit separare: & ita nō sūt
admittendi ad successionem paternorum bonorum. B.

¶ No. j. qd impedimentū publicē honestatis quod ori
tur ex spōsalibus inter spōsum & cōsanguineos spōsē &
ecōtra, nedū impedit matrimoniū inter eos cōtrahi, sed
etiam dirimit. & si filij ex tali m̄rimonio nati sunt illegi
timi non succedūt in bonis parentū. & sic extēde. c. p̄o
sam. s. de sponsa. ¶ No. ibi: ecclesiā permissio. qd ec
clesia potest dispensare cōtra impedimentū publicē ho
nestatis. nam illud impedimētum non est à iure diuino
sed humano, scilicet qd papa pōt dispensare. vt in c. p̄po
suit. s. de cōces. p̄bē. ¶ No. iij. qd papa dispensando super
matrimonio p̄ cōsequētiā dispensat sup legitimitate b̄ fi
liorū et respectu hereditatum. & sic est casus in quo di
spēsāt papa cū laicis sup legitimationē. de quo. in c. p̄ ve
nerabilē. j. eo. ¶ No. vltio duos casus in quibus nō ob
stāt impedimēto p̄les est legitima. Prim⁹. si p̄cessit di
spēsatio ecclesię. Secūdu⁹ si parētes ignorāter cōtraxerūt.
Sed est dubiū nūqd q̄libet ignorātia excuset. certē igno
rātia facti p̄babilis excusat. vt i. c. ex tenore. j. e. & forti⁹
ignorātia iuris & facti. Sed de ignorātia iuris tm̄ p̄t du
bitari: p̄ quo vide bonū text. in l. q̄ in puincia. ff. de rit.
nup. vbi videt p̄bati qd error iuris cū lōginq̄tate tēpō
ris excusat ad hoc vt filij dicāt legitimi. Ad hoc et facit
l. sed & si lege. s. scire. ff. de pet. here. vbi dicit qd error iu
ris non

SYMMARIUM.

- 1 *Filij nati ex clandestino matrimonio per ecclesiam approbato
sunt legitimi. & nu. 5.*
- 2 *Petere potest quis pronuntiare se legitimum.*
- 3 *Iudex ecclesiasticus vbi pronuntiat quē esse legitimum, potest
etiam simul pronuntiare eum heredem.*
Filius præsuntur heres.
*Agens contra filium tanquā heredem, an teneatur probare il
lum esse heredem?*
- 4 *Filij nati ex coniugibus qui post per aliud impedimentum sepa
rantur an sint legitimi?*
- 5 *Filij nati ex coniugibus inter quos aliquod impedimentum esse
dicitur, tamen postmodū pronuntiat nullū esse impedi
mentum, an sint legitimi?*

CAP.

IX.

Quod nobis. Filij nati ex ma
trimonio clādesti
no per ecclesiam approbato sunt legiti
mi. hoc dicit inherendo literæ. sed j. clari⁹
patebit verus intellect⁹. ¶ Nota primò
qd cū dubitatur de legitimitate potest quis licitē petere
pronuntiare se legitimū. facit ad ea quæ no. Inn. s. e. in c.
causam. ¶ Secūdo no. qd iudex ecclesiasticus qd pronū
tiat filium legitimū, potest simul pronuntiare eū hære
dem. ¶ Not. argumē. ex tex. qd filius præsuntur hāres.
vnde ad Galathas. iij. filius, ergo hāres. Et faciunt hac
ad quæstionē. nunquid agens cōtra filium tanq̄ hāredē
patris debeat probare illū esse heredem? videtur qd non
per p̄dicta. Cōtrariū dicit Bar. in l. necessarijs. ff. de ac
quir. hāre. quia cū filius habeat hodie beneficium ab
stinēdi ab hereditate paterna oportet qd probetur qd se
immiscuerit hereditati. quod not. ¶ Sed quæro ¶ nun
quid omnes filij nati ex clādestino matrimonio sint le
gitimi post approbationē ecclesię siue sint nati post ap
probationē siue antea? Gl. fi. cōcludit hūc qd aut nullum
impedimentū probat cōtra matrimoniū, & omnes indi
stinctē sint legitimi: & hoc omnes sequunt. & videt pro
bati in c. ij. s. de clāde. despō. nā approbatio retrahit
& perinde est ac si à principio in conspectu ecclesię ma
trimoniū fuisset cōtractum: vt ibi. Aut impedimentum
probatur postmodū cōtra matrimoniū: & tūc secūdu
glo. geniti post approbationē sunt legitimi: sed ante ap
probationē non. Io. an. tenet indistinctē qd oēs legitimā
tur: licet matrimoniū postea separetur detecto impedi
mento: mouetur. qd matrimonium omnia p̄cedentia
purgat. s. eo. c. tanta. & hac lec. placet etiā do. Anto. Sed
Io. cal. tenet oppositū: qd ad hoc qd matrimoniū sequens
legitimet filios p̄cedētes oportet qd potuerit esse tem
pore matrimonij contracti. vt. s. e. c. tanta. sed istud ma
trimonium non poterat esse tempore conceptionis ob
stante impedimento. ergo & c. & pro opi. Ioā. an. facit. c.
ij. de clan. despon. vbi dicitur qd operatur approbatio
clandestini matrimonij ac si à principio in conspectu
ecclesię fuisset contractum. Sed si esset à principio con
tractum filij essent legitimi, licet postea separetur de
tectō impedimento. vt in c. ex tenore. j. eo. ergo & c. Et
hanc opi. quandoq̄ tenui: sed multum me vrget nunc
in oppositum. c. si quis. de cland. despon. vbi dicitur
qd soboles suscepta ex matrimonio clandestino prorsus
est illegitima detecto impedimento. & ad d. ca. ij. po

ZACHARI.

¶ Hāredē. bona
est em illatio filij,
ergo hāres. vt est
tex. in aut. vt hi q
obli. s. vt autē nō
dem⁹. & ibi bonā
glo. in ver. paren
tes. & isti. de here.
q̄ ab itest. defe. s.
fui. de quo plenē i
l. j. p̄ Albe. de ros.
C. si minor ab hē.
se absti. & p̄ Cel. i
aut. de hāer. & fal.
in p̄ri. ver. primò
itaq̄. in apostil.

Legitimitate. Io.

and. impugnat. z
q̄a p̄ dispensationē
nō legitimātur fi
lij an̄geniti, nisi de
filij fiat mentio.
arg. c. qd dilectio.
s. de cōsan. & affi.
a doc. in c. tāta. s. e.
d. Phil. fran. hic.

ZACHARI.

¶ Adde istū. in c.
p̄ venerabilē. j. eo.
qd p̄cedit nisi in
terris imperij. no.
Bal. in l. j. C. de iu.
s aur. ānu. Bar. i aut.
ex cōplexu. C. de
incest. nup. Alex. i
l. qui in puincia.
de ri. nupt. Rota
decisi. c. c. inc. in
ferior. in nouis. &
Pau. de ca. confi.
ccxxiij. inci. visa
quadā dispensatio
ne. & cōf. ccxxviij.
inci. vidēdum est.

Sed est dubiū.

Vide Bald. in l. &
si cōtra. C. de nup.
gl. in cle. j. de con
san. & aff. & an iu
ris ignorātia excu
set p̄ Bal. & alios.
in l. iuris. C. qui ad
mit.

ris nō tollit bonā fidē quo ad faciendū fruct⁹ suos: sed in cōtrariū facit. c. p. venerabilē. j. c. & dic vt ibi dicā. Abb.

✠ S V M M A R I V M. ✠

- 1 Probare impedimentum matrim. non sufficit ad docendum prole illegitimā. si matrimonium fuit in facie ecclesiæ cōtractū.
- 2 Probare se legitimum quis potest per matrimonium inter eius parentes contractum in facie ecclesiæ.
- 3 Petere debet ab ecclesia pronūtiari se legitimum ille cōtra quē de illegitimitate agitur.
- 4 Mortuis coniugibus inquiritur de validitate matrimonij quo ad legitimatiōē filiorum: & vsque ad quod tempus possit? Legitimatio quō probatur, & similiter cōtra eā quō probatur?

¶ C A P.

XI.

Peruenit. Ad docendū prolem illegitimam nō sufficit probare impedimentum matrimonij si fuit in facie ecclesiæ cōtractū. Primò ponit mulieris q̄rela super qua dāt iudex.

Secūdò instruit super modo decidendi. ibi: mandamus.

- ¶ Casus literalis. Quidā post mortē parētū Lucie vidue nitebant eā remouere ab hereditate paterna dicētes eā nō fuisse de legitimo matrimonio natā. ipa verò dicebat q̄ inter. G. patrē suū: & A. matrē ipsius matrimonium fuit legitimē celebratū: & q̄ diu vixerūt quietē in simul permanserūt sine alicuius reclamatiōe. & ideo tanq̄ legitima iudicari debebat. vñ mulier illa significauit hoc dñō papæ: & ipse mādāt q̄busā quatenus si est ita ipsam viduā legitimā debeāt iudicare. B. ¶ No. j. modū probādī quē esse legitimū, scilicet si probatur q̄ parētes sui legitimē cōtraxerūt: scilicet quo ad solennitates extrinsecas: vt q̄ dū vixerūt matrimonium eorū nō fuit impeditū. i. accusatū. de quo j. plenius. ¶ Secūdò not. q̄ qñ qs molestā rōne illegitimitatis pueniētis ex defectu matrimonij, debet petere ab ecclesia vt legitimus pronuntiet. ¶ Cōtra illū tex. opp. de. c. causam. s. eod. vbi post mortē parētū inq̄rit de validitate matrimonij ipsorū. hīc autē papa nō admittit p̄bationes de impedimento dūmodo possit cōstare q̄ in facie ecclesiæ cōtraxerunt, vel matrimonium fuit cōtractū. Sol. gl. instat ponēdo varias sol. Prima sol. q̄ quinquēniū erat hīc lapsū à morte parētū: & sic nō poterat matrimonium accusari. per ti. C. ne de sta. defun. sed hēc sol. diuinat ad tex. Itē p̄ Mod. cōiter reprobat: q̄a materia illi⁹ tit. loquit̄ in casu diuer. so. f. cū vertit̄ in dubiū de statu seruilis cōditiōis. de quo dixi in. c. licet. s. de cōi. ser. hīc verò loquimr de legitimatiōe p̄bada. & ex hoc sentiūt Mod. q̄ etiā longē post q̄nquēniū pōt fili⁹ impediri de legitimatē. quod satis placet. licet Host. videat̄ sequi dictū gl. sed in practica tenebis semper mēti dictū gl. corroboratū auctoritate Host. Secūda sol. gl. est q̄ hīc dicebat q̄ matrimonium fuerat nullū ipediētē statuto q̄ so. nō placet gl. q̄a diuinat. Et nō. ex hac gl. cōtra sol. diuinātes. Itē dic q̄ ex alio hēc sol. nō p̄cedit q̄a p̄supposito q̄ alter fuisset seruus: aut scienter cōtraxerūt & tenet matrimonium. vt. s. de cōi. ser. per totū. Aut ignorāter: & p̄pter ignorantiam p̄les est legitima. vt in. c. ex tenore. j. eo. Tertia sol. gl. est q̄ hīc cōstabat q̄ matrimonium cōtraxerat. Sed in contrario dicebat oppositū. Et vt habeas gl. & dicta docto. in effectū sic distingue: q̄ aut filius agit dicēs se legitimum: aut contra eū agitur. primo casu debet ipse p̄bare se esse legitimū cū sit causa suę intētionis: vt hīc. & p̄bat se legitimū multis modis. Primo modo si doceat parentes suos cōtraxisse matrimonium publice. vt hīc. Secūdò, si cōis opi. vicinię habebat q̄ erat marit⁹ & vxor. vt dixit gl. hīc in fi. quā no. Ex qua habes q̄ cōis opi. vicinię probat matrimonium quo ad effectū legitimatē. Tercio modo si probat q̄ parētes sui tractabāt se sicut

maritus & vxor. vt no. Inn. in. c. ex parte. de resti. spo. Et adde alios modos q̄ no. s. eo. in. c. transmissē. & in. l. si vicini sciētib. C. de nup. & in. l. filiū. ff. de his qui sunt sui vel alie. iu. An autem aduersarius debeat admitti ad p̄bādum cōtrariū. gl. hīc sentit q̄ sic. sed Inn. contra. Et dic latius q̄ aut aduersari⁹ vult probare q̄ nō cōtraxerunt, & debet admitti. ad hoc. c. ex tenore. de testi. Aut vult probare q̄ sciebāt impedimētū, vel quod clandestinē cōtraxerūt cū impedimētū subesset. & etiā debet admitti. vt in. c. fi. de clande. despon. aut vult p̄bare solū impedimētū. & nō debet admitti quia p̄batio sua nō releuaret: q̄a p̄pter ignoratiā parētū proles est legitima impedimēto nō obstatē. vt in. d. c. ex tenore. & in. c. ij. s. eo. & in hoc casu intelligit̄ iste tex. p̄sumit em̄ ignorantia nisi sit factū manifestū. vt in reg. p̄sumit. de reg. iur. lib. vj. Secūdò casu principali cū aduersarius agit cōtra filiū: dic q̄ aut negat matrimonium, & tunc fili⁹ debet p̄bare modis p̄scriptis: aut cōfiteat̄ matrimonium sed dicit q̄ nō fuit legitimū p̄pter ipedimētum: & nō debet admitti p̄pter ratiōes supradictas. sed oportet q̄ p̄bet vel malam fidem cōtrahētium vel clādestinitatē. vt. s. dixi. & p̄dicta no. p̄petuū, q̄a sunt quotidiana. Ab.

✠ S V M M A R I V M. ✠

- 1 Testium dictis statur qui probāt aliquem esse legitimū, licet fama vicinię & tractatus parentum habeat contrarium.
- 2 Probans per maiorem partem vicinię parentes illius fuisse legitime coniunctos, satis legitimatiōem probat. Probans parentes illius fuisse concubinos per maiorem partem vicinię, illegitimationem probat. Testium probatio p̄ualet famę vicinię.
- 3 Parentum dicto etiam cum iuramento super filiatione non statur, si tractatus p̄cedens & fama vicinię habebat contrarium. & nu. 5. 6. & 8.
- 4 Filius ex sponsa de futuro legitimus est de aliquo impedimento non apparente.
- 5 Pater si nominat filium suum in testamento, vel alibi legitimū an illegitimus censetur? nu. 6. & 8. Falsa causa si est expressa in sententia: sententia est nulla: & quid si plures causa exprimentur? & nu. 6.
- 6 Iudex non multum doctus quomodo monetur?
- 7 Legitimandi multi sunt modi.

¶ C A P.

XII.

Pertuas. Statur dicto testiū qui p̄bāt aliquē legitimū, licet famā vicinię & tractat⁹ parētum habeat cōtrarium. in p̄ia ponit cōsultatio. In secunda rñsio. ibi: nos igitur. ¶ Casus

literalis. Quidam. R. noīe quandam habebat in concubina secundūm opi. maioris partis vicinię de qua filium suscepit. postmodum ea dimissa accēpit aliā in vxorē & illa cōcubina alium in maritum. Processu tēporis in p̄sentia multorum firmavit p̄prio iuramento q̄ illā quā videbat̄ habere pro cōcubina affidauerat in vxorē: & post fidē datā prolē suscepit. ex illa tandē dum age ret in extremis ille quē ex ea suscepit legitimū filium appellans heredē sibi instituit. Sed cūm dubitaret an fili⁹ sic susceptus legitim⁹ esset heres ipsi⁹ cōmissum fuit cuidā vt de hoc cognosceret. Iudex p̄ter id quod ex quadā decre. Alex. habet in qua dicit̄ q̄ stādum est verbo viri & mulieris. testes recepit à filio p̄dicti. R. indutos quib⁹ probauit q̄ dict⁹. R. matrē ipsi⁹ affidauerat ante q̄ illum suscepisset ex ea. & ita pronuntiauit illum legitimū heredem ipsius. R. dubitatum fuit postea an iudex legitimē processisset. consul. pa. respōdet eidē iudici considerans q̄ plus est quod in veritate agitur q̄ quod simulatē concipitur. licet dictus. R. videatur ipso facto matrimonium denegasse q̄ inter eos fuerat celebratum cūm ad alia vota transiuit, tamen quia dispensatio per testes legitimos probata fuit siue per verba de p̄nti

GGG ii

SEBA. SAPI.

¶ Aut filius. Vide Pe. de anc. in cōf. ccxvj. inc. vñ p̄ia facie dicēdū. vlt. col. & Fel. in. c. j. s. de sum. tri. & i. c. p. tuas. s. de p̄b. & i. c. illud. colū. vlt. s. de p̄sum. Alex. in cōf. xxv. in vl. co. in. iij. vo. & i. cōf. lxxiij. i. ij. vo. & in cōf. xc. e. vo. ij. & Caprā in cōf. ij. in j. dubio.

Panormi. super quarto.

SEBASTIANI.

a ¶ No. q. nat. Vide

Alex. in cōli. xxv. inci. in cā vertete. col. pen. in. iij. vo.

b ¶ In testō. Limita

qñ tales filij natu-

rales sunt nati ex

muliere cū qua pa-

ter potuisset hone-

ste cōtrahere. vt in

§. ad hanc. i. aut. vt

lic. ma. & auiz. ita

cōsuluit Bar. in cō

si. inci. Nerat. cor

raducij. Bal. in. l. ij.

in. ix. opp. C. qui

res. iu. nō no. Ang.

in. §. ad hanc. in aut.

q. mo. na. effi. le. d.

Nic. de peru. i. tra-

de suc. ab itest. co.

xxxij. Bal. in. c. in-

notuit. §. de elect.

ubi limitat alio fin.

mō vt pcedat qñ

pī nominat filiū

cū adiectione suū

sec. si simp. nōiat

filiū: rō. qā dicēdo

suū vult dicere in

ptate: & per con-

sequēs legitimū. se

quunt moderni in

l. nec. p. fessio. C.

de testa.

¶ Legitimasse. Ad

de Alex. cōli. xc.

ij. lib. & ix. consil.

cxcvj.

SEBASTIANI.

d ¶ Esle filiū. Vide

latē p Bal. in. l. non

ep. C. de pbat.

& Pe. de anc. i. de.

si summus pōtifex

de sen. excom.

ZACHARI.

e ¶ Falsam cām. vide

istū in. c. inter. cete

ras. & qd ibi posui

i apof. ad ipm nu.

9. in apo. in ver. tal

sam causam. §. de

prescr. & Alex. cō

li. lxxiiij. volu. iij.

f ¶ Dico Inn. Vide

q notau ad Bart.

in. l. qd ait. §. igno

rantia. ff. qui ex

cau. infra. irro.

Andr. Barba.

sive per verba de futuro carnali copula subsecuta fuerit celebrata, nō tam intēdētes decre. Alex. quā in casu dissi-
mili loquit q̄ inductis probationibus. rñ. papa iudicē le-
gitimē processisse eius sniam cōfirmās. B. ¶ Not. ibi.
maioris partis viciniā. Bonus tex. in arg. q̄ ad probādū le-
gitimationē satis est probare q̄ opi. viciniā habebat pa-
rētes illius fuisse cōiūctos legitimē: & sic ecōtra. ad pro-
bando illegitimitatē satis est probare q̄ opi. viciniē ha-
bebat parētes illius fuisse cōcubinarios. & nō. q̄ sufficit
maior pars viciniē. & hoc pcedit, nisi per testes pbaref
oppositū. Et ex hoc & ex tex. collige q̄ pbatio testium
præferf cōi opin. viciniā & tractatū parentum. Ratio.
quia ex dictis testiū colligit vera pbatio: non sic ex opi.
viciniē & tractatu parentū. ¶ Not. ij. tex. apertū q̄ di-
cto parētū super filiatione nō statur etiam cū iuramēto
si tractatus pcedēs & fama viciniā habebat cōtrariū:
qd bñ not. ¶ Not. q̄ natus ex spōsa de futuro est legi-
timus: licet matrimoniū aliter nō fuerit publicatū: qd vi-
de f pcedere impedimēto matrimonij nō pbato: aliās
secus. per. c. fi. de clāde. despō. ¶ Et vt expediā intelle-
ctū huius. c. simul formo tres opi. contra tex. primō em
vide f ex quo pater asseruit illū legitimū in testamen-
to, b vide f illum legitimasse, c p̄supposito q̄ aliās non
fuisse iste legitimus, cū esset natus ex concubina. vt in
aut. itē si qs. C. de natu. li. Item & secūdō si statur dicto
parentū cū negāt aliquē esse filium vt in. c. trāsmisā.
§. eo. fortius vide f standum cū profitentur aliquē esse
filiū. d cuius cōtrariū innuit hīc cū papa noluit se fun-
dare super verbo patris: sed super probationibus. Ter-
tiō arguit. vbi cūq̄ iudex exprimit falsam causam e snia
est nulla: licet ex alia causa possit snia tolerari. vt in. c. tū
ex literis. de resti. in integ. & melius in. c. ex parte. de cō-
ces. p̄ben. Sol. glos. iij. quo ad primū sentit nō tñ clarē,
q̄ iste habebat alios filios legitimos. & sic cessat contra-
riū de aut. itē si quis. hēc solutio. diuinat. Io. an. dicit q̄
fortē mater isti erat mortua. quasi sentiat q̄ ad hoc vt
inducā legitimatio cū pater appellat filiū naturalē sim-
pliciter. oportet q̄ mater viua. quasi videā tūc cū ea fi-
ctē cōtrahere matrimoniū: qd non placet hīc do. Anto.
quia tex. in. d. aut. loquit indistinctē. & instat ipse sup sol.
hui cōtrarij. Sed ego clarius dico, q̄ illa aut. nō poterit
hīc habere locū. qā pater p illa verba nō intēdebat tunc
legitimare cū prius dixisset q̄ matrimoniū contraxerat
cū matre añq̄ suscepisset filiū: & sic illa cōfessio nō di-
sponēbat. hinc est q̄ testes deposuerūt postmodū super
cōtractu matrimonij: sec. si fili. fundasset super cōtra-
ctu matrimonij: sec. si fili. fundasset se sup illa nōiatione
dūtaxat: tunc em habebat locū cōtrariū. & hoc quo
ad primū. ¶ Ad secūdū verō cōtrariū. dic q̄ assertioni
parentū statur super filiatione vbi nō pbat cōtrariū. vt
in. l. j. §. Julianus. ff. de li. agno. & sic pōt intelligi. c. trans-
misā. §. eo. sed hīc cōtra assertionē patris erat fama vici-
niā. Itē tractatus suus pcedēs qā tractauerat illā vt cōcu-
binā nō vt vxorē. Itē factū ipsius patris pcedēs. nā relin-
quēdo illā mulierē & trāseūdo ad alia vota tacitē vide f
cōfessus illā nō fuisse suā vxorē: iō nō credit sibi postea
asserēt cōtrarium. Et fortē ob hoc papa dicit q̄ decre.
trāsmisā. loquit in casu dissimili. & vide ibi qd dixi. in
d. c. trāsmisā. ¶ Quo ad tertiū cōtrariū dic vt sentit
Host. q̄ pcedit qñ vnica cā falsa est exp̄sa i snia, sec. vbi
exprimunt alię causę. tūc em virtute aliarū sustinent in
snia: vt hīc est casus nō. & ad hoc. c. cū. l. & A. de re iudi.
hic em eps fundauit se super decre. trāsmisā. quē loqui
tur in casu dissimili. Itē super probatiōib. & sustinetur
snia vigore pbationū. & facit nō. iste tex. p dicto Inn. f
in. c. in pntia. de renū. vbi dicit q̄ si duę cāę exprimūtur
in snia, vna cōtra ius litigatoris: alia cōtra ius cōe sustine-
tur snia ppter illā q̄ nō est cōtra ius cōe. & hēc pcedūt
intelligēdo q̄ illud verbū nō tā positū tex. stet priuatiuē

vt sit sensus q̄ papa fundauit se in cōfirmatione nō sup
illa decre. trāsmisā sed super pbatiōib. Si aut intelligi-
tur q̄ stat cōparatiuē vt sit sensus q̄ magis fundauit se
super pbatiōe q̄ sup illa decre. tūc illud dictū nō colligi-
tur. Et ex hoc colligit Io. an. aduocatū fouētē iustā cām
debere etiā allegare iura nō multū efficacia: qā si iudex
nō est multū doctus mouet potius ex quibsdā colora-
tis nō cōcludentibus q̄ ex dictis necessariō cōcludētib.
¶ In glo. in ver. filiū. ibi: in publico instrumēto. & dif-
fert iste casus a primo quia ibi loquit de testamēto. hīc
de alio instrumēto. & nō. gl. ex qua habes quatuor mo-
dos legitimandi filios naturales: vide alios modos per
Host. in sum. eo. ti. §. qualiter & a quo. ¶ Et in fi. gl. an
aut qñ nominatio parētum profit vel noceat filijs. dixi
in. c. trāsmisā. §. eo. & per Bar. in. l. j. §. Julianus. ff. de lib.
agno. & per nō. in locis p̄call. soluitur contrarium hīc
formatū. ¶ In gl. fi. ibi: hīc verō pro ipso filio. hēc dissimi-
litudō quā assignat gl. parum valet secundum Io. an. &
bene: quia assertio parentū facit fidem in p̄iudiciū fi-
liationis vt ibi: fortius debet facere in fauorem. ideo Io.
an. allegat alias dissimilitudines. dicit em q̄ ibi negatur
filiatio. hīc autē qualitas. quia dicebatur nō legitim. Itē
ibi assertio parētum non habebat tractatū in cōtrarium
hīc autem secus vt. §. dixi. Item ibi erat dictum vtriusq̄.
hīc alterius tantum. Item adde id quod. §. dixi. Ex quib.
clarē patet q̄. c. trāsmisā. loquitur in casu dissimili
huius. c. meritō hīc non debebat simpliciter stari dicto
patris.

SUMMARY.

- 1 Papa non legitimat in tēporalibus alienæ iurisdictioni subie-
ctos, nisi ex magnis causis
- 2 Clericus trahere potest laicum.
Clericus potest esse procurator laici in iudicio ecclesiastico: &
quo ad nonnulla in foro seculari.
- 3 Legitimatio est decor & honor.
Illegitimatio est ignominia, licet non sit peccatum.
Illegitimi quare non possint promoueri.
- 4 Dispenatio cum legitimis non fit nisi ex causa.
Papa dispensat vbiunque in iure positiuo etiam sine causa, &
an peccet hoc faciendo. 2.
- 5 Papa gerit vices dei, & debet se quantum pōt ei conformare.
Dispensantur etiam cum adulterinis
Illegitimi ex dispensatione nō solū possunt promoueri in episcō
pos verumetiam in summos pontifices.
Christus descendit ex linea nata de adulterio.
- 6 Argumentum pōt fieri a maiori in dispensationis materia.
Episcopus licet possit de iure in aliquibus casibus disp̄sare non
tamen indistinctē potest.
- 7 Donatio facta ecclesie per Constantinum est in pluribus locis
approbata.
Papa habet omnimodam potestatem in terris ecclesie.
- 8 Gratia eadem non est indifferenter omnibus concedenda.
- 9 Rex francia nō recondiscit superiorem in temporalibus. 37.
Rex hispania an cognoscat superiorem in tōporalibus. 37.
- 10 Principes non cognoscentes superiorem in tēporalibus possunt
exercere ea quę sunt reseruata imperatori. 26.
Italia ciuitates quę nō cognoscunt superiorem in temporalibus
possunt exercere reseruata imperatori. 26.
Imperatori reseruata quę sint.
- 11 Legitimare est iurisdictionis.
Subiecti alteri nō pōt in legitimatiōe filij alicui se subijcere. 23.
- 12 Legitimatio est quādam dispensatio.
- 13 Princeps potest etiam filios proprios legitimare.
Qualitates diuersę possunt in eodem homine concurrere, quę fa-
ciunt vt vices plurimorum sustineat.
- 14 Causarum in decisionibus recurri potest ad nouum & vetus
testamentum.

Papa in

- 15 Papa in terris alienis regulariter nō potest exercere iurisdictionem temporalem, sed casualiter sic.
- 16 Papa ex causa deponit regem francorum & alios principes seculares.
- 17 Papa appellatur sacerdos & imperator in spiritualibus.
- 18 Roma diuinitus apostolica sedes est collata: & an papa possit exinde sedem transferre.
- 19 Cardinales an sint de iure diuino vel positiuo & an sine eis possint ardua negotia explicari per papam. 20.
- 20 Papa an debeat ardua negotia explicare de consilio cardinalium vel episcoporum.
Mortis pœna ubi à iure canonico imponitur debet exponi pro sententia excommunicationis. Episcopi sunt loco apostolorum.
Papa est loco Petri.
Episcopatum diuisio est de iure positiuo.
- 21 Legitimus in spiritualibus, videtur legitimus ad alios honores & dignitates seculares.
Legitimus in spiritualibus, an censeatur etiam legitimus in temporalibus quo ad successionem. 22.
Legitimatio proprie ad quē spectat: & an papa indistinctē possit ubique legitimare etiam quo ad temporalia. 22. 25.
Papa ex causa dispensat in casibus diuina lege prohibitis.
Papa potest dispensare cum religioso vt contrahat matrimonium.
- 22 Papa an possit legitimare prolem susceptā ex matrimonio per clericum in sacris contracto?
Papa potestas cōtra ius posituum maxima est, & tollere potest constitutiones quo ad effectus prateritos, ita quod excommunicatus illarum vigore non indigebit aliqua absolutione.
- 23 Imperator & eius comites palatini, an possint legitimare in terris ecc. 26.
- 24 Legitimati per comites palatinos an succedat cū præiudicio agnatorum.
- 25 Imperator nō potest legitimare in spiritualibus.
Reges & principes qui recognoscunt superiorem nō possunt legitimare.
- 27 Solennitates quæ debeant in legitimatione adhiberi?
- 28 Exprimenda quæ sunt in legitimatione?
Consensus legitimandi requiritur: & an requiratur quod parentes & agnati consentiant. 29.
- 29 Mortuo patre filius an possit & debeat legitimari i præiudiciū agnatorum?
- 30 Legitimus non extantibus filiis legitimis si postmodū filij legitimi nascantur, an succedere habeat, vel saltem legitimatio euanescat?
- 31 Illegitimi filij incestuosi & adulterini & similes etiā dicuntur naturales licet proprie naturales, dicantur ex cōcubina nati, & quid requiratur vt naturales omnino dicantur.
- 32 Presbyterorum filij & aliorum clericorum in sacris ordinibus adulterini dicuntur, & non possunt matri succedere.
- 33 Clericorum in minoribus constitutorum filij & beneficiariorum, an adulterini dicantur, & an matri succedant?
- 34 Illegitimi nobilium filij, an dicantur de domo parentum, & an eorum arma siue insignia deferre possint?
- 35 Deus proles est in matrimonio.
- 36 Sententia separationis si est nulla, an filij ex secundo matrimonio geniti sint legitimi?
Filij post prohibitionem ecclesie geniti, an sint legitimi?
- 37 Rex Francorū rex Hispaniæ & rex Angliæ an poterint præscribere cōtra imperium, & an peccent ei non obediendo. rex Angliæ an subsit imperatori.
Episcopalia iura an possint præscribi per prælatum inferiorem?
- 38 Index ecclesiasticus debet esse talis vt sciat distinguere inter lepram & lepram.
Papa adeundus est vbicunque aliquod dubium seu ambiguum oriatur.

¶ C A P.

XIII.

Per venerabilem. † Difficile & multū famosum. c. post Abb. Io. an. summat sic. Papa nō legitimat in temporalibus aliene iurisdictioni subiectos. Ego verò latius sic summo secundū intellectū q mihi plus placet. In terris ecclesie pōt papa liberē illegitimos legitimare, in terris verò alienis nō, nisi ex causis multū arduis, vel nisi in spūalib⁹: tūc tñ in directē & p quādā cōsequētiā intelligit legitimare et quo ad tēporalia: hoc tñ vltimū nō est sine scrupulo. vt j. clari⁹ patebit. Diui-

dit principālr in duas partes. i. priā petitio. in secūda rñsio ibi. quod autē. Secūda subdiuidit in quatuor. In priā pbat qnq; rōnibus q dispēsationē petitā facere pōt. In secūda ibi: videbatur. ponit similitudinē quā iducebat petitor: quā qnq; rōnib⁹ improbat. In tertia ibi: rōnibus. pbat authoritatib⁹ veteris testamenti & noui q vbicq; terrarū certis ex causis inter christianos pōt se de tēporalibus intromittere. In quarta ibi: licet. petitionē exaudire noluit: quia oīs lex cōtradicebat. ¶ Casus lralis Nobilis vir. V. de monte pessulano legitima sua vxore exclusa aliā superinduxit. de qua filios suscepit tādē p archiep̄m Arelatē. petijt à do. pa. vt filios legitimaret. Quaten⁹ eis nataliū obiectio nō noceret quōmin⁹ sibi succederet. q aut ap̄lica sedes sup hoc dispēsare possit ostēdit plurib⁹. primò sic apostolica sedes diuersis causis inspectis dispensauit cū qbusdā minus legitimē genitis nō solū naturalib⁹: sed etiā adulterinis vt possint in episcopos pmoueri: moltò fortius videt vt eos ad act⁹ legitimare valeat seculares p̄cipuē, si superiorem aliū inter hoīes p̄ter romanū pōt. nō cognoscāt q legitimādi habeat ptatē. qā qd pōt in maiori multō magis pōt in minori. Secūdo pbat idē per simile tale. Eō em ipso q aliquis ad dignitatē ep̄alem promouet eximī à patria ptatē. p̄terea si ep̄s sciētē seruū alteri⁹ in psbyterū ordinaret liber efficit: licet ordinator satisfacere dño teneatur. & mōstruosum videret vt quis legitim⁹ fieret ad actus spirituales & ad actus seculares illegitimus remaneret. vñ eō ipso q in spiritualibus dispensatur, per cōsequētiā intelligit in tpalibus dispensatum. sed in patrimonio beati Petri illud potest sedes apo. liberē facere in quo summi principis obtinet ptatē. Tertiò etiam videbatur ex hoc posse trahere audaciā postulādi: quia rex Franciē reginā francorū vxorē suā dimisit & aliā superduxit. ex qua filios suscepit sicut & iste nobilis, cū quibus pa. dispensauit: sic cum filijs istius nobilis poterat dispēsare. Postmodū rñdet pa pa ad id quod dictū est q dispēsauit cū filijs regis Frāciē dicēs q res ille nō fīlis sed valde dissimilis inuenit Rex em Frāciā à regina fuit per legatū apostolicē se. per sniam separatus iste nobilis te meritate ppria suā reiecit: & rex Frāciē ante q ad eū prohibitio perueniret de nō contrahendo cū alia superinduxit aliā ex qua filios suscepit. sed iste nobilis in contēptū ecclesie aliā superinduxit. Prēterea rex Franc. circa matrimoniū impedimētum affinitatis obiecit & corā legato testes induxit, qui sniam tulit quē reprobata fuit solūmodo ppter iudiciariū ordinē nō seruātū. iste nihil obiecit propter quod diuortiū fieri deberet. & vtrū filij regis legitimi fuerint vel illegitimi pōt immerito dubitari q diu pendet quēstio affinitatis oppositē: quia si affinitas probata fuerit, apparebit quod illa nō fuit vxor regis. & ita p cōsequēs alia videt sibi legitimē copulata. & ita filij legitimi fuerūt. Prēterea cū rex superiorem in temporalibus nullū habet quēritur sine alicuius iuris læsione an in eo se poterat sedi ap. subijcere. in quo videri posset aliquibus q per seipsum non tanq pater cum filijs sed tanq princeps cū subditis posset dispensare iste verò nobilis alij est subiectus. Istis ergo rōnibus consideratis papa dispensauit cū filijs regis Franciæ cām trahens tā ex veteri testamēto q ex nouo: quia non solum in patrimonio beati Petri in quo plenam habet in tēporalibus potestātē, verū etiam in alijs regionibus certis causis inspectis casualiter temporālē iurisdictionē exerceret. & hoc ostendit per legē veteris testamenti. Si difficile & ambigū apud te iudiciū esse p̄spexeris inter sanguinē & sanguinē: cām & cām leprā & lepram: & iudiciū inter portas videris variari veniens ad sacerdotes leuitici generis & ad iudicē qui fuerit illo tempore, qui iudicabit ibi iudicij veritatem & facies quēcunque dixerit &c. Tandem exponit authoritatem deuteronomij quid intelligendum sit per eam exposita authoritate veteris testamenti: dicit pa pa licet cum filijs regis de quibus ab initio dubitatur an legitimi fuerint duxerimus dispensandum quia tamen lex moysayca sobolem ex adulterio susceptam detestatur, dicente dño q manzeres & spurij vsq; ad decimam generationē nō intrabūt ecclesiam. & canon vetat tales ad sacros ordines promoueri. & secundum leges à paterna successione repelli debent, & denegari etiam alimēta, petitioni illius nobilis non duximus annuendum. Ber. ¶ † Nota primò ex priā. iuncta suprascriptione clericum etiam prælatū promouere posse causam laici apud romanum pontificem. & ex

Panormi super quarto

- a hac litera colligit Abbas quod clericus pot esse procurator laici in iudicio ecclesiastico & de hoc vide qd no. i. c. i. nostra. de pc. vbi plenius dico. & p. Fed. cōf. clxij. qnimo pl. dico qd etia in foro seculari pot esse clericus procurator laici in vna causa. & iura prohibētia talē procuratiōē debēt intelligi de gñali pcuratore. ita voluit singulariter Inn. i. c. vnico. de ob. ad ratio. sentit. s. in c. ij. ne cle. vel mo. & notabis ista dicta: quia cōter ignorant. & vide per Archi. i. c. peruenit. lxxvj. di. & per Compost. i. c. dilecti. de arbi. & per hoc aliās dixi in qōne facti, qd etia in foro seculari pot esse clericus procurator clerici cū posset esse laici. qd fortius est. vt. s. ¶ No. secundū. ibi. decorare: qd legitimatio est decor & honor. Ex quo inferē qd oppositū eius est ignominia nam licet nō sit peccatū generati est tñ defectus: quare aut illegitimi nō possunt promoueri: vide bonā glo. in. c. ij. de fil. presby. li. vj.
- 4 ¶ Not. ibi. diuersis causis inspectis. qd legitimatio vel dispensatio cū illegitimis nō debet fieri sine causa rationabili peccat ergo qd indistinctē dispēfant sine causa. nam vt dicit Io. an. & bene papa est homo. & peccare pot sicut alij. ix. q. iij. aliorū. dicit tñ. d. Anto. qd in papa hoc est de honestate. nā ipse pot de sola volūtate dispēfare in beneficialibus & in alijs prohibitis lege canonica. p hoc dicit esse textū notabile in. c. cū nris. i. ver. nos verō de cōces. preb. sed certē ille text. nō clarē pbat. sed tex. est melior in. c. proposuit. e. ti. & in. c. innotuit. de ele. & hoc dictū. d. Ant. dico qd originaliter est Inn. in. c. cū ad monasterium. de sta. reg. & ibi dixi. Ego limito hoc quod ad ecclesiā militantē: quia nemini est licitū disputare an licitē & bene dispensauit. sed quod ad Deum dico qd peccat si dispensat sine causa, maximē ex affectione carnali: quia debet esse prudēs & diligēs paterfamī. & cū gerat vices dei debet se cōformare quātū pot cū voluntate dei. vt i. c. vt nostrum. vt ecc. benef. sine dimi. confe. in prin. vide qd dixi post beatum Tho. i. c. de multa. de pb. Itē vide p Io. and. in. c. si qñ. de rescri. & i. c. significauit. de of. dele.
- ¶ No. ibi: sed adulterinis. qd et cū adulterinis pot dispēfari p ecclīā vt pmoucant et i epos dicēt i summos pōtīfices pnt pmoueri. & vidi plures q ex clericis geniti fuerūt promoti in summos pōtīfices in. c. oci. lvi. di. Itē Christus descendit ex adulterino cōplexu mediate nō dico immediate. qd intellige vt habes i. c. dñs. ea. di. ¶ No. ibi. quod in maiori cōceditur. tex. valde singu. quē nescio alibi. qd i materia dispositiōis licitū ē arguere a maiori: & facit contra opi. qd habet qd licet epō concedat aliquis casus, nō ppter hoc sibi videtur data potestas vt possit in maiori dispensare. iste tex. qui non allegat per aliquē nec vnquā ad hoc induxi. facit multū in oppositū. de materia vide qd no. in. c. at si clerici. in. s. de adulterijs. de iud. Sed si vis tenere illā opi. cōtrariā, dic qd hīc papa loquit allegādo. ¶ Not. ibi: id aut in patrimonio &c. qd donatio facta per constantinum probatur hīc. & clarius. eo. in ver. rationibus. adhuc clari⁹ in cle. romani. de iureiu. facit. c. fundamēta. de elect. li. vj. qd est contra illos q dicūt qd de illa donatiōe nō reperiūt scripturā autēticā. iō videas tex. no.
- a ¶ Cleric⁹ gloss. & Bar. in. l. filius. s. veterani. ff. de pc. p Abb. in. c. ij. s. de postu. in. c. cū. l. & a. s. de reiud. p Fe. de. dese. q male allegat p Abb. hic i cōf. cclxx. Ro. fin. cclxxvj. p Maria. Sozi. bñ declarātē i c. cōstitutis. s. de appel. in. j. no. facit l. placet. C. de epi. & cle. cle. religio. sus. cū ibi not. de procu.
- SEBA. SAPI. b ¶ In foro seculari. Vide Feli. in. c. cū l. & A. col. vj. s. de reiudica. vers. est etia clerico. vbi ex ornat dictū. Inno. in. d. c. vnico.
- c ¶ Ista dicta. Vide quā dixi in. c. sopitā. de cēfi. vide d. Ab. i. c. ij. de postu. vbi tenet contrariū. imō qd possit esse in vna cā. alle. Cal. in. c. ij. eo. titu. Andr. Barba.

- in. d. c. fundamēta. vbi dicit pferim de Roma. q miraculose & ex dispōne diuina illa donatio fuit facta. Et no. qd i patrimonio ecclesiā habet papa plenā ptatē in tpalib⁹ & spūa lib⁹. & tex. in. d. cle. romani. dicit qd plenissimā. habet ergo ibi papa iura imperij & iura pōtīficis. Itādū est ergo istis textib⁹ & determinatiōi ecclē. licet legisse disputēt de validitate illi⁹ donatiōis. & vide p Bal. in. pte. C.
- 8 ¶ No. ibi: i. ver. videbat. qd nō idifferēter oib⁹ eadē gratia est cōcedēda. facit. c. petisti. vij. q. j. ¶ No. i. ver. super. qd rex Frācie nō recognoscit superiorē in tpalib⁹. idē dicit gl. de rege Hispanie. in. c. adrian⁹. lxiij. di. an aut isti peccēt nō obediendo imperatori dicā. No. tex. fin. quē tenebis semp mēti. qd principes nō recognoscēt superiorē i tēporalibus saltē de facto pnt exercere ea q sunt reseruatā i peratori i signū spālis priuilegij. vt legitimare, famē restituere, iterponere auctoritatē i arrogatiōe, & filia. Et ex hoc inferē qd ciuitates Italie q hodie nō recognoscūt supiorē i tēporalibus pnt exercere hēc iura p hoc vide qd no. Bar. in. l. infamē. ff. de pub. iud. & in. l. j. ff. de aqua plu. ar. sed hīc est tex. apertus & vide aliū tex. sing. in. c. sup. qbusdā. de ver. sig. pbatē qd hēc iura principis pnt pscribi per tñ tps de cui⁹ initio nō est memoria. & no. perpetuo illū tex. & istū. ¶ No. ibi: iurisdictiōis nostra. qd legitimare est iurisdictionis. qd apertē pbat hīc: An aut sit volūtariē aut cōtētiōse aut prorogabilis. ex cōsensu partiū j. subijciā. Iste tñ tex. multū sing. facit qd non sit prorogabilis. eo qd papa dicit qd rex Francie potuit se subijcere iurisdictioni papē: qd nō recognoscebat superiorē in tēporalibus. iste verō nobilis erat subiect⁹ alteri ergo vt apertē hēc allegatiō cōcludat manifestē colligit hīc & alibi nō ita bene qd pater nō pot in legitimatiōe filij subijcere se iurisdictioni alteri⁹ sine cōsensu sui dñi. qd est cōtra multos maximē cōtra Bal. in. pte. C. vt. j. subijciā.
- 12 ¶ No. ibi: dispensare. qd legitimatio est qdā dispēfatio. ¶ Itē no. sing. ¶ p princeps pot cū filiis proprijs dispēfare sicut cū alijs subiectis nō tāq pater cū filijs, sed tāq princeps cū subiectis. Ex quo etia collige qd diuersa qualitates pnt cōcurrere in eodē hoīe, q faciunt vt sustineat vices plurimorū. facit ad materiam quod le. & no. in. l. qui iurisdictioni preest. ff. de iur. om. iu. ¶ No. ibi: i. ver. rationibus. qd ad decisionē dubiorū licitē recurritur ad nouū & vet⁹ testm. ¶ No. ibi: tēporalē iurisdictionē casualiter exercēs. tex. valde notabilē. qd in terris alienis pa. regulariter nō pot exercere iurisdictionē tēporalē: sed casualr sic. Et probat hīc litera qd vbi factū est valde arduū pot papa vti iurisdictione tēporali ex auctoritate dei. & pro hoc. c. j. de homi. li. vj. & vide qd plenē dixi i. c. innotuit. de iudi. ¶ Ex hoc pot adduci ista litera in arg. qd ex magna & ardua cā pot pa. deponere principes seculares licet sibi non sint subiecti in tēporalib⁹ nā aliās deposuit etiā regē Franciā vt in. c. alius. xv. q. vj. ¶ No. ibi: sacerdotis imperio. qd papa appellatur sacerdos. Itē qd dicitur habere imperium. est em̄ imperator in spūalibus pro primo facit. c. legitimus. xcij. distin.
- 18 ¶ No. ibi: vrbē fugiēs &c. qd sedes apostolica est

SEBA. SAPI. d ¶ Materia dispēfatiōis. Vide Feli. in. c. postulasti. co. xj. vers. limita secundū. s. de rescriptis. ¶ Donationis. cōmuniter cōcludit qd valuerit. vt per Abba. in. c. intellēto. s. de iureiu. per Bart. i. prin. ff. vete. i. in. coll. ibi. & sic qro. p Imo. & Alex. in rub. ff. de verb. obli.

SEBA. SAPI. t ¶ Reseruata. Vide Iaso. in. l. imperiū. col. xj. ff. de iurif. omni. iud. Alberi. de rosa. in tracta. legitimatiōum. char. xij. & Lud. de sardis in tract. legitimati. chart. xij. Signo. in cōf. cclj. i. pri. i. iij. co. ¶ Ciuitates. per Bar. i. l. ij. ff. de iure fisci. q cōcludit qd hnt merū & mixtū imperiū. & alia regalitā: vt in. l. delegati. ff. de poenis. & i. l. ij. ff. ne qd in loco pub. fiat. & i. l. hostes. ff. de capti. & postli. reuer. & an possint reseruata picipi pscribi. p Abb. in. c. sup. quibusdā. j. de sen. excō. ¶ Dispēfare. Bal. in. l. li. cōsul. in. iij. q. ff. de adop. tenet qd comes palatin⁹ pot legitimare filiū suū naturalē corā seipō. seqtur Io. de anan. cōf. xxix. incip. vīsa imperia li & applica. tu pondera tex. hūc in. s. insup. & gl. in verbo grā. in cōtrariū Ia. in. l. qui iurisdictioni. in. iij. col. ff. de iur. om. iu. & in l. est receptum. eo. titu.

ca est diuinit⁹ collocata apud urbē romanā. Ex quo infero q³ papa
 a sine cā nō pōt īde trāfferre sedē. ^a de quo vide per Io. an. in. c. fūda
 19 mēta preal. ¶ [†] No. ibi: *fratres* itelligēdo de cardinalib⁹: tex. valde
 b no. pbatē iudicio meo q³ cardinalat⁹ sit de iure diuino: ^b cū papa
 hīc arguat ex vterī testō: & p³ sacerdotes leuiticos intelligit ipsos
 cardinales. nec scio alibi tex. meli⁹ probatē hoc: vide qd dixi in. c.
 20 ex gestis. de cle. nō refi. et. ibi per Ho. ¶ [†] No. ibi: *iudicabunt* & c.
 tex. no. q³ papa nō debet ardua explicare sine cōsilio cardinaliū &
 videt ad hoc teneri de iure diuino. vñ. licet Io. mo. in. c. sup. eo. de
 hāre. li. vj. dicat q³ collegiū cardinaliū est in ista quasi possessiōe
 ex cōsuetudine & c. ego dico de iure diuino intelligēdo istā autho
 ritatē hīc cōtētā mō p³dicto: licet aliq³ intelligāt de epīs. nō tñ hoc
 multū cōgruit literē quia ipsi nō p³sunt vrbī romāe. nisi dicas q³ di
 uisio epātū sit de iure positiuo. licet primō Petrus & alij ap³ p³e
 21 rāt toti orbi. epī aut tenēt locū apostolorū & papa. locū Petri. vt
 in. c. nouo. xxj. di. & in. c. vidētis. xij. q. j. ¶ [†] No. vltimō q³ vbiq³
 in iure cāonico reperit pōena mortis debet exponi pro snā excōi
 catiōis: quod tene mēti. quia alibi nō ita bñ pbat⁹ quia duplex est
 mors: qdā t³palis q³ est illa separatio anime à corpore. alia ciuilis. vt
 excōicatio p³ quā separāt anima à grā dei. nā de⁹ est vita aīarū. et iō
 22 ista ē difficilior mors quā prima: nisi q³ ab illa liberet. ¶ [†] In gl. ij.
 in. fi. ex hac gl. colligūt explicite tres opi. Prima q³ papa nō legitiat
 principaliter in t³palib⁹ in terris īperij: sed legitimādo quē ad spūa
 lia p³ quādā cōsequētā legitimat quo ad t³palia. & hāc fuit opi. Io.
 secūda opi. est Bar. gl. asserētis q³ in terris īperij papē legitimatio.
 se nō extēdit nisi ad act⁹ spūales. Sed tertia opi. ponit in gl. q³ qui
 ltiatur quo ad spūalia cēset ltiat⁹ quo ad alios honores seculares in
 hāretes persone: puta vt possit esse iudex vel delegatus & habere
 alias dignitates illegitimis interdītas. nō aut quo ad hāreditatē.
 & rō diuersitatis pōt esse secūdū Host. quia primo casu nō tracta
 tur de p³judicio alteri⁹: sed secūdū sic. quia auferit hāreditas veni
 entib⁹ ab intestato. ¶ Extra gl. est quarta opi. quā Host. ponit di
 cēs q³ nedū directē: sed etiā indirectē & principaliter pōt papa le
 gitimare vbiq³. & q³ ad eū p³pria ptinet legitimatio & nō ad aliū
 quia illegitimitas puenit ex defectu matrimo. pa. aut sol⁹ est qui
 pōt sup³ m³rimonio disponere: nō aut impator. vt in. c. tua. de or
 cog. vñ sicut in principali ita & in accessorio spectat ad eū dispē
 satio. videm⁹ em q³ papa inducit illegitimationē p³ suas cōstōnes
 impediendo m³rimoniū. nā filij duorū frat³ licitē cōtrahūt de iu
 re diuino j. de diuor. c. gaudem⁹ & in. c. de infidelib⁹. s. de cōsan. &
 affi. sed lex. papē impedit. & alios ltiōs facit illegitimos ex tali ma
 trimonio susceptos. sicut ergo pōt illegitimare. quod est odiosū
 sic legitimare qd est fauorabile. hāc opi. vñ colorata: sed nullū bo
 nū habet fundamētū. quia illegitimādo despōit sup³ m³rimonio qd
 spectat ad iurisdictionē suā. Sed legitimare principaliter nō susci
 piēdo à radice matrimonij est disponere de tēporalibus principa
 liter. quorū exercitiū nō pertinet ad eum in terris impij. vt in. c.
 cām. s. e. Io. an. ponit qntā opi. & satis notabilē. dicit em quod aut
 pa. vult ltiare plē susceptā ex coitu nō m³rimo. saltē cōsensu & af
 fectiōe. & nō pōt: quia ex quo inter parētes nō fuit m³rimoniū sal
 tē de fctō nō pōt pa. inducere matrimo. supplēdo cōsensum & sic
 cū nō possit supplere cōsensū nec disponere in matri. nō poterit
 ltiare qā esset dispōere directē sup³ t³palib⁹: hoc verū. nisi vellet lti
 re in terris suis. vel vacāte impio: vt i. c. licet ex suscepto. de fo. cōp.
 vel quō ad forū suū vel quō ad spūalia. Aut ples fuit suscepta ex
 coitu m³ri. lice matri. de iure nō tēuerit: & tūc aut matri. nō tēuit
 īpediēte lege diuina. & nō pōt ltiare: quia nō pōt disponere in illo
 matri. cōtra legē diuinā. aut non tēuit īpediēte lege canonica. &
 tunc aut pa. vt i³ verbo ltiatiōis ltiando. s. matrimo. & prolē. & ef
 23 ficitur. ples legitima⁹ quō ad vtrūq³ forū: qā pa. pōt tollere impe
 dimētū inductū per canonē: & sic remāsit matri. validū. Aut vt i³
 verbo dispēsatiōis & tūc quia dispēsatio est stricti iuris refer⁹ so
 lū ad ea in quib⁹ expresse est dispēsatiō. pro hoc. c. j. & ij. de fi. pref
 by. li. vj. Nec ob. si dicat⁹ papā posse ex cā dispēsare in gradib⁹ diui
 na lege prohibitis. vt nō. per aliquos in. c. lras de resti. spo. quia il
 lud est verū secūdū eū disponēdo & ltiando matri. vt ex nūc non
 aut vt ex tūc. ita vt filij antegeniti cēseāt legitimati. Cōstat aut pa
 pā habere maiore potestātē in gradib⁹ hūana lege quā diuinā pro
 hibitis: vt in. d. c. literas. & notabis hoc vltimū ppetuo: qanō pbat⁹

expisse alicubi q³ pa. possit ex cā i gradib⁹ diui
 na lege phibitis dispēsare. & facit quod nō. in
 simili i regula semel. de reg. iu. li. vj. i mer. vbi
 cōcludit pa. posse dispēsari cū religioso vt cō
 trahat⁹ matri. ad idē qd nō. in regula actus legi
 timi. in mercu. & aliās memini audiuisse agita
 ri in curia. nunquid papa possit dispēsare vt
 d patruus duceret neptem in vxorē. ^d nam iste
 gradus dicitur diuina lege prohibitus: vt nō.
 in. d. c. literas. & in. d. c. gaudemus. & ad instā
 tiam magni principis audiui fuisse dispēsatiū.
 Sed puto talē dispensationem fieri nōn pos
 20 se nisi ea maxima causa & ardua. ¶ [†] Et ex
 hoc dubitat hīc Io. an. nūquid pa. possit legiti
 mare. prolē susceptā ex matrimonio cōtra
 cto per clericū in sacris vel professum? Et pri
 mō per p³dicta vñ q³ sic. quia matrimoniū
 est eis interdictū de iure positiuo. ergo papa
 pōt dispensare tollendo impedimētū canoni
 cū. & p³ cōsequēs legitimare plē. ^c In cōtrariū
 facit. quia votū est de iure diuino: & impedit
 matrimo. cōtrahi per istos licet ius canon. di
 rimat tale matri. ad hoc. c. vnicū. de voto. lib.
 vj. & si est impedimētū diuinū nō potest legi
 timare vt saltē retrahat⁹. & qd est satis du
 bitabilis. Gas. de cal. nitit in multis improba
 re hāc opi. Io. an. sed quia rationes suā nō vi
 dētur mihi cōcludere: ideo omitto. ipse autē
 Gas. tenet opi. vt papa possit. legitimare etiā
 in terris imperij: quia legitimare est iurisdic
 tionis voluntariā quā pōt exerceri in non
 subditū. & extra territoriū: vt in. l. emācipa
 ri. ff. de adop. & in. l. ij. de offi. procon. Bart.
 in aut. ex cōplexu. C. de incest. nup. apertē te
 net cōtradictēs p³ istum tex. papā nō posse legi
 timare in terris imperij. & idem sentit Io. an.
 si bene pōderētur p³dicta. nā solū Io. an. per
 mittit qn³ papa legitima incipiendo à radice
 matrimonij. d. Ant. multa hīc dicit: sed in ef
 fectu videt cōcordare cū opi. Io. an. in duob⁹
 primō em vult q³ impedimētū licet fuerit ca
 nonicū in matrimonio ex quo proles fuit su
 scepta. tñ legitimatio sequēs nō trahit ad plē
 iam susceptā: sed futurā: quia nō pōt retrotra
 hi cū immineat īpedimētū canonicū. ppter
 susceptionem prolis. sed quo ad prolē futurā
 bñ valet legitimatio. cū nullū impedimētū re
 periat⁹ propter legitimatiōē matrimonij.
 p³cedētē. ego pro cōcordia dicerem q³ aut
 pa. simpliciter legitimat nūc matrimo. & pro
 cedat opi. d. An. aut legitimat mā. vt ex tūc. i.
 ac si à p³ri. fuisset legitimē cōtractū & tūc legi
 timat⁹ proles p³cedēs: & sic intelligat Io. an.
 moueor p³ tex. iūcta gl. sing. in. cle. j. de immu.
 eccl. vbi dicit q³ tanta est papā. ptās circa ius
 positiuū: vt possit tollere cōstōnē et quo ad
 effect⁹ p³teritos. adeo q³ excōicat⁹ vigore il
 lius constitutionis nō indigebit absolutione:
 quod est valde notādū. Scdō discrepauit & se
 qtur opi. Io. de qua i gl. cū limitatiōe tñ. dicit
 em q³ ltiat⁹ quo ad spūalia secuto tñ clerica tu
 erit ltiat⁹ quo ad t³palia. sec⁹ vbi nō esset secut⁹
 clericat⁹. ethāc opi. sēsit et Gas. et certē hoc de
 pēdet ab itellectu hui⁹ tex. i p³ri. nā si intelli
 gimus qd papa loquit⁹ allegando. procedat opi.
 contraria. In. ponit vtraq³ opi. & videtur sibi
 plus placere q³ i p³ri. iste tex. loquat⁹ allegādo.
 qōv³ mihi satis dubia. et de eqtate placet op.

ZACHARI.

¶ [†] T³anferre sedē
 Adde illū. in. c. ego.
 co. in. ver. ex hoc
 not. s. de iure iura
 & ibi. Fel. co. fi. ver.
 in. tex. ibi. aposto
 lorū. & Inn. in. c.
 exposuit. s. de dil.
 ¶ Diuino. Io. Bal.
 in. conf. schismatis
 appellat cōtū car
 dinalium cōtū di
 uinum. de qua qd
 ne latē habet per
 And. sic. in tracta.
 de p³stantia car
 dinalium. in. j. q. q.
 mordet Abba. pō
 derantē hunc tex.
 ad hoc. de quo p
 Old. consil. lxij. p
 Ro. cō. ccccxcvii.
 ¶ SEBA. S. A. P.
 ¶ [†] Iure diuino. Vi
 de latē de hoc art.
 per And. siculum
 in tracta. de p³stantia cardinaliū
 in. j. q. basilica.

SEBA. S. A. P. I.

¶ [†] Proles legitima
 vide Pe. de ancām
 con. ccccj. inci. vis.
 & diligenter inspe
 cto. i. in. co. Soc. in
 cōf. cccxxvj. p³to
 tū. i. in. parte. Pau.
 de ca. in. cō. cccc
 xij. i. in. parte secū
 dū nouissimā im
 pressio.

¶ [†] In vxorē. Adde
 q³ Pe. de anch. eius
 consil. cclxxiiij. cō
 sultuit i factōq³ sic.

¶ [†] Prolem. Adde
 Anch. con. ccccx.
 vbi latē an papa
 possit dispensare
 vt matrimoniū p
 hibitū valeret pro
 ut ex tunc.

Panormi. super quarto

- a ¶ Lgitare. Adde i hac materia viden-
dum Ancha. conf.
cccix. do. de ro. de
ei. j. hoc titu. in no-
uis. d. Car. cof. cxx
xviij. Alex. confil.
lxxvj. & xcvi. j. lib.
Io. de ana. confil.
xxix. Pau. de cast.
confil. cxxvii. in. j.
impressis. Rapha.
cum. confil. lxxviij.
Fulg. conf. xxiiij. et
lxxij. Bal. i multis
locis cofilioru suo-
ru. vbi videre pote-
ris. per Calde. cof.
ij. hoc ti.
- b ¶ Principi. Adde
videndum Old. co-
fil. cxxlvij. Fulg. co-
fil. xxiiij. Alex. con-
lxxxviij. iij. li. Ro.
cofil. cxciiij. vbi co-
cludit contra mul-
toru confilia q le-
gitimatio no vitia-
tur licet qualitas
illegitimitatis no
sit expressa. nec ex
eo. q no fecit men-
tionem de careria
liberoru. & vide
Anchar. conf. ccc-
xxxiiij.
- c ¶ SEBASA PI.
¶ Referuari prin-
cipi. Vide Feli. in
c. postulasti. colu.
iiij. versic. seruit et
ad hec. s. de rescri.

Ioā. and. & d. An. Sed de subtilitate iuris plus placet opi. Io. an. & Ber. & illā video seruari in practica. nā legitimati quō ad ordines nō admittūt ad successionē parētū vnā cū alijs legi-
timis: & cōsuetudo est optima legū interpres
vt in. c. cū dilectis: de cōsue. & in. l. si de inter-
pretatione. ff. de legi. & pro hac cōsuetudine fa-
cit: quia spūalia & tpalia sunt diuersi iuris: &
dispensatio est odiosa: & ideo nō āplianda: sed
restringēda, vt nō excedat terminos proprios
vt in. c. j. & ij. de filiis presby. li. vj. & maximē
tenerē hāc opi. qn dispensat quō ad spūalia cū
filijs adulterinis vel incestuosis. nā isti etiā iure
diuino videntur repulsi ab hēditate parētū. vide
duos tex. quos tenebis mēti. xxxij. q. iij. c. di-
cat & in. c. vnico. xxxv. q. vij. ¶ Et antequā
subijciā quid mihi videat, attingo aliā qōnē
quid in imperatore & in istis habētibus ab eo
potestātē, vt sunt comites palatini, nunquid
pnt legitimare in terris ecclesiā omīssis mul-
tis arg. quē in materia fieri possunt dic q va-
riā sunt opi. Nā Iac. de bel. disputauit & po-
nit in aut. qui. mo. natu. effi. sui. & recitat Io.
an. & cōcludēdo dicit q sic motus principalis:
quia legitimare est iurisdictionis volūtaria. &
sic potuit progari iurisdictionis istorū per non
subiectū. Cōtrariā opi. tenuit Iac. but. in. l. iij.
ff. de off. pfi. quoniā imperator nullam habet
ptātē in terris ecclesiā. imō cēset priuata per-
sona. ar. in. d. l. iij. Sed extra territorū quis nō
exercet ptātē: vt in. c. ij. de cōsti. li. vj. Bald. in
pce. feu. & super rub. C. cōcordādo dicit q de
cōsensu partis pōt hoc fieri: quia nō tractat de
pudicio alteri & sic sentit q ista iurisdictionis
sit progabilis per partē. d. An. videt hīc dubi-
tare: sed poti in hoc videt inclinare. vt nō sit
prorogabilis per partē: & q nō sit progabilis
ego tenerē indistinctē per tex. apertū hīc i ver.
in super. vbi pater petebat vt. papa legitimaret
filios suos sicut legitimauerat filios regis Frā-
ciā. & papa inter cetera rñ. q rex frāciā nō re-
cognoscit superiorē in tēporalibus. ideo po-
tuit sine iuris alteri lāsiōe se in eo subijce-
re iurisdictioni papē. Sed iste nobilis erat alte-
ri subiectus. ergo apertissimē probat q alte-
ri subiectus nō potuit prorogare in hoc iu-
risdictionē alterius etiā principis cuius dicti
pōt esse duplex ratio. Prima. quia legitimare
videtur referuatū principi in signum priuile-
gij spālis. Itē tanquā arduum: quia videt mon-
struosum vt non legitimus efficiatur legiti-
mus. & hoc probatur hīc in ver. in super. facit.
l. j. s. ait p̄tor. ver. de qua. ff. de postu. vide-
tur tex. in aut. qui. mo. na. effi. sui. in. s. illud vbi
dicit tex. per rescriptum nostrū & c. ista ergo
quē sunt referuata principi nō debet subiectus
posse in alium transferre. Secunda ratio. quia
licet legitimare sit iurisdictionis voluntaria
eo respectu quia exercetur in consentiētem:
quia pater nō pōt obtinere legitimatiōem
filiij nisi filius cōsentiāt: quia filius nō cogitur
transire in potestatem patris inuitus. vt in
aut. praealleg. in. s. generaliter tamen alio re-
spectu ista potestas seu iurisdictionis non est pu-
re volūtaria inquātū excludit agnatos inui-
tos qui succederent ab intestato. vnde si im-
perator nō habet iurisdictionē in terris eccle-
siā non videtur q possit hoc p̄iudiciū affer-
re non subiectis & tollere honorē referuatū

principi. Item illud indubitatum est q imperator vel habens
ptātē ab eo nō pōt legitimare quo ad spūalia. Et ideo legitima-
tus ab imperatore nō pōt promoueri ad ordines. hoc tenet gl. in
c. lege. x. di. & in. c. si officia. lix. di. sentit Io. an. hīc. & Bar. in. d. aut.
ex cōplexu. ¶ Aliud dictū valde notabile si esset verū ponit hīc
d. Anto. dices q isti comites habētes ptātē legitimādi ab impera-
tore nō possunt legitimare in p̄iudiciū agnatorū. vñ oportet q
non solū pater sed etiā agnati cōsentiāt. quia hāc ptās tanq alijs
p̄iudicialis restringēda est ar. in. l. ij. in. s. si quis ā principe. ff. ne
quid in lo. pub. Ego dicere inspicienda verba potestatis collata.
nā si simpliciter esset data ptās credere q posset legitimare etiā in
p̄iudiciū agnatorū quēadmodū imperator. quia in hac legiti-
matiōe iura nō faciunt mentionē nisi de patre: quia agnatis non
p̄iudicatur nisi respectu spei. hanc opi. reperio sentire Bal. in lo-
co praealle. Sed tene mēti do. Ant. opi. quia nō est modica autho-
ritatis. Et prae dicta reassumēdo sub epilogo dicēdum q aut quā-
ritur de legitimatiōe fienda per papam aut per imperatorem seu
habentē ptātē ab eo. ¶ Primo casu si vult legitimare in patri-
monio ecclesiā, liberē pōt vt hīc: si in terris alienis, aut subest ma-
xima cā & ardua: & credo q possit, licet legitimādū recognoscat
aliū in dñm moueor per istū tex. in ver. rationibus: nā si istae au-
thoritates noui & veteris testamēti non concluderent in actū le-
gitimatiōis frustra eas papa adduxisset hīc. Finge em q ex legiti-
matione filij alicuius principis sequatur magna fidei dilatio. nam
tūc ob eā cām vel simile poterit papa exercere iurisdictionē tem-
poralē. vt hīc. & in. d. c. pro humani de homi. li. vj. aut cessat ardui-
tas causae: & si vult legitimare recognoscentē superiorē seu filios
& potest. vt hīc in ver. in super. Aut vult legitimare recognosce-
tē superiorē seu filios, & nō pōt, nisi superior cōsentiāt. vt arguit
ista litera in. ver. in super. & lati patet ex p̄dictis. nisi vellet legiti-
mare in spūalibus. vt. s. de fi. presby. in. c. j. & ij. li. vj. vel nisi vellet
incipere ā radice matrimonij. vt in. c. tanta. s. e. & in. c. quod circa.
s. de confan. & affi. quod declarauit. s. dixi in dist. Io. an. ¶ In im-
peratore dicendū q incipiendo ā radice matrimonij non potest
legitimare de iure: quia legitimatio est famae restitutio: quia non
pōt ipse disponere super matrimonio. vt in. ca. tuā. de or. cog. aut
per rescriptū vult legitimare: & tunc in spūalibus nō pōt vt. s.
dixi. maximē propter rōnes quas t̄git gl. in. c. ij. de fil. presby. lib.
vj. In tēporalibus verō pōt in terris sibi subiectis mediate vel im-
mediate. imō de iure ipse solus pōt in toto imperio. vñ reges &
alij principes qui recognoscūt imperatorem in dñm de iure nō pos-
sunt legitimare: quia legitimatio sicut & famae restitutio & simi-
lia videntur referuata soli principi. vt. s. dixi. secus si essent princi-
pes nō recognoscentes superiorē vel ciuitates. nam habēt isti tan-
tam ptātē quantā habet imperator in imperio suo. ad hoc iste
tex. in ver. in super. & quod no. Bar. in. l. infamē. in fin. ff. de pub.
iud. Et vide ad p̄dicta Inn. in. c. cū. P. de fid. instr. Aut vult legiti-
mare in terris ecclesiā, & non potest eisdē rōnibus de quibus. s. di-
xi in papa. Idem & fortius dicendum in habente potestātē ab eo.
¶ His prae missis quāro de solennitate adhibenda in actū legiti-
mationis? sol. dic q primō debet qualitas illegitimationis plenē
referuari principi. vt puta q esset incestuosus, vel adulterinus, vel
incestuosus & adulterinus simul: aliās legitimatio esset subrepti-
tia, per ea quae dixi in dicto capitu. quia circa. regulariter dicen-
dum est q omne tacitum quo expresso princeps non ita de facili
concessisset legitimatiōem habet ipsam vitare ad hoc capitu.
postulasti. de rescrip. & in. l. j. ff. de nata. restitu. per hoc notanter
dicit Ioannes Andreas in additionibus Specula. eodem titu. ver-
ficu. sed quāro q si legitimandus dixit se spurium si erat spurius
duplicatus. vt puta natus ex vxorato & vxorata, non valet legiti-
matio. Idem dicendum in similibus. Per hoc etiam dico q si ha-
bens fratres legitimos & naturales impetrauit legitimatiōem, &
non fecit mentionem q habebat fratres legitimos non valet le-
gitimatio. quia princeps non solet legitimare quando legitiman-
dus habet fratres legitimos, vel saltem non ita de facili. vt sentit
Ioannes Andreas in additionibus Spec. in titu. de successionibus
ab intesta. s. j. versic. sed ex facto quāritur. quod bene notabis.
pro quo facit text. in. s. illud. in authen. quib. mod. natu. efficiunt.
¶ Secundō requiritur q legitimandus cōsentiāt. c. item q
pater. vt

a pater. vt in d. §. generaliter. ¶ De agnatis du
bitatur vtrū debeat vocari & consentire. Ia.
de bel. in aut. quib. mod. nat. effi. sui. disputat.
& tādē sentit q̄ sic. aliās nō valebit in praeiudi
ciū eorū. sed cōter tenetur oppositū. vt not.
Io. an. i. d. ver. sed ex facto. & hīc sentit & hoc
ipse met. & Bar. i. l. Gall. §. & quid si tū. ff. de li
be. & posthu. vnde cōcludo q̄ aut pater viuūt
& satis est q̄ pater cōsentiat, adeo q̄ etiā agna
tis ab intestato succedit iste legitimat⁹. nā pri
ceps qui abstulit istis bastardis ius agnationis &
cognationis pōt eos restituere sine alterius in
iuria ad ius naturale primeuū. vt in d. §. gene
raliter. Si verō p̄r est mortuus: & tūc si pater
disposuit vt iste legitimaretur nō est necesse
vocare agnatos. arg. in aut. itē si quis. C. de na
tu. li. Aut pater nihil disposuit & tunc est op⁹
q̄ vocentur agnati quibus hāreditas paterna
acquisita est. arg. in l. j. & fin. ff. de nata. resti.
aliās nō valeret rescriptū legitimat⁹, seu
saltē non habere regressum ad bona paterna.
hec vera. nisi princeps ex certa sciētia vellet le
gitimare agnatis nō vocatis. vt no. dicit. Bar.
in d. §. & quid si tū. Pōt em̄ princeps ex certa
scientia restituere in integrū cū praeiudicio al
terius. ad hoc quod no. C. de sentā. pas. l. fi. &
in l. in causē. ff. de miro. ¶ Sed alia q̄ notabi
lis est, pone q̄ pater nō habens filios legitimos
fecit legitimari naturales: demū habuit filium
legitimū, nūquid euanescat illa legitimatio: in
qua q̄nē snīa reperiūtur variā vt no. per Spe
& Io. an. in d. ver. sed ex facto. latius per Bart.
ff. de vul. & pu. in l. ex. facto. & tū Bar. vt suc
cedat vna cū legitimis. quia ex quō letimatio
fuit perfecta nō debet irritari ex facto supue
nienti. b. ar. in regula factū legitimē. de re. iur.
li. vj. quod mihi satis placet. vide latius in lo
co p̄eal. ¶ In gl. in ver. *non naturalibus*. no.
istā glo. in eo quod dicit q̄ largo mō icelutū
adulterini. & similes filij possunt dici natura
les. & vide per Ioā. an. in addi. Spe. e. tit. circa
prin. vbi dicit q̄ licet oēs nati ex soluto & so
luta ex cōi vsu loquēdi dicā naturalēs. p̄prie
tū naturales sunt nati ex cōcubina retēta i do
mo: quia alij licet naturaliter p̄prie sunt ge
niti, non tū meretur appellari naturales, ex
quo sunt nati ex dānato coitu: vt habetur in
aut. quib. mo. nat. effi. sui. §. si quis autem de
functus. & hoc etiā senti glo. in c. nisi cū pridē.
de renū. & vide Spe. in ti. de suc ab intē. §. j. ver
nūc de naturalib⁹. vbi dicit tria requiri ad hoc
q̄ filij dicantur naturales. Primo q̄ sint nati
ex soluto & soluta. ita q̄ iter eos esse matrimo
niū potuisset. Secūdo q̄ ex cōcubina. retenta
in domo. Tertiō quod sit vnica cōcubina. nā
si quis habens plures cōcubinas suscepit ex
eis filios, isti nō merentur dici naturales pro
pter effrenatā libidinē parentū. hoc videt de
mente tex. aut. p̄eal. Et hāc bene no. propter
statuta quē faciūt mentionē de naturalibus et
vide bo. tex. xxxij. q. iij. c. fi. Et iō glo. non be
ne dicit dum inquit. *quod plerūque* & c. nā de
bet dicere q̄ regulariter illi dicuntur naturales
& c. et ratio p̄dictorū est. quia iure ciuili cō
cubinatus nō est reprobatus cū retinet vni
ca in domo loco vxoris. vt ff. de cōcubi. per
totū. sed iure canon. est reprobatus. vt in c. ne
mo. xxxij. q. iij. ¶ In glo. in versi. *adulterinis*.
no. istā gl. et tene eā mēti. q̄ filij p̄byterorū

dicūt adulterini. ex quo inferit⁹ ēt matri suc
cedere nō possūt: q̄ tales nati ex dānato coi
tu repellūtur ab hereditate parētū. vt in aut.
ex cōplexu. C. de incest. nup. idem dicit de na
tis ex alijs. clericis cōstitutis in sacris. de quo
vide gl. in l. ij. C. de epi. & cle. quod procedit
ēt si sunt nati ex vnica cōcubina cleri. vt not.
Bart. in l. si gener. ff. de his qui. vt idi. quia cō
cubinatus ē spēcificē dānat⁹ in ipsis cleri. vt. §.
de coha. cle. & mu. per totum. ¶ Sed dubita
ri potest quid de natis ex clericis nō cōstitutis
in sacris, bñficiatis tū. collige solutionē ex no.
per Io. an. in regula sine culpa, de re. iur. i mer
cu. & no. p. Bar. in l. incōcubinatu. ff. de cōcu.
¶ In gl. in ver. *nō seruati*, in fi. no. bene istā
gl. & vide quod hodie habetur in cle. dispen
diōsam. de iud. Et quia super gl. p̄cedenti se
ci mētionē de filiis adulterinis. scias q̄ Bal. i. l.
cū legitimæ nuptiæ. ff. de sta. ho. dicit q̄ filij
nobiliū bastardi nō dicūtur de stirpe parē
tum: quia sordes nō merētur copulari inter
p̄cipuos. ar. in l. si qua illustis. C. ad orfi. nec
possunt etiā portare arma parētum. quod ēt
sequitur. d. Ant. An autē bastardi dicātur de
domo nobiliū vel aliorum parentum: ma
ximē propter statuta quē q̄nq̄ puniūt oēs de
certa domo, nunquid cōprehēdant bastardi?
vide plenē per Bar. in l. fi. C. de ver. sig. & in l.
pronuntiatio. ff. eo. ti. & in l. tutelās. ff. de ca
pi. di. vbi plenē de hac quēstio. ¶ In gl. i ver.
de tribus. i. ipse deus. pōt gl. intelligi dupliciter.
Primō q̄ ipse deus sit proles ex matrimo. cō
tracto inter Ioseph & ipsam beatā virginē, si
cut no. in c. omne alle. in glos. Secūdo potest
intelligi quod in quolibet matrimonio deus
est proles. i. quo ad seruitium dei debent ho
mines intendere ad generationem prolis. i. vt
proles seruiat ipsi deo. & vterq̄ intellect⁹ bo
nus est in se. prim⁹ tū mihi placet plus. ¶ In
gl. in ver. *dubitari*. in fi. vult istā glo. q̄ isti filij
regis Frācie in veritate erāt legitimi ex quo
rex cōtraxerat matrimonium cum secūda au
thoritate ecclesiæ. Sed glo. sequens in fi. aper
tē tenet contrariū. dicens q̄ ex quo snīa sepa
rationis fuit nulla ppter iudiciariū ordinē nō
freuatū, proles ex secūda fuit illegitima. & at
tende. quia hoc dictū glo. est de directo con
tra glo. in c. perlatum. §. eo. Doc. videt hīc
velle quod nullitas sentētiē nō habet reddere
filios illegitimos, ex quo parētes de sententia
confixi cōtraxerūt in facie ecclesiæ. vt in c. p
latū. §. e. ad istū tex. respōdet. q̄ licet rex susce
pisset scdm cōiugē post snīam, & an prohibi
tionē, tū filios suscepit post prohibitionē. &
vt intelligas scias q̄ cōtracto m̄rimonio cū
secūda regina proposuit se spoliātā, & petijt
se restitui allegando nullitatē sentētiē. papa.
nō cōstito de nullitate snīa mādauit reginā
restitui, & regi interdixit scdm m̄rimoniū in
euētū cāe post hāc phibitionē rex suscepit fi
lios ex scda. & sic nō pōt dici q̄ bona fide filij
fuisent sucepti. & ex hoc itellectu sentiūt do
cto. dictū valde no. quod ignorātes ipedimētū
ēt iuris errore excusant quo ad legitimatio
nē prolis. qd ēt voluit gl. i. d. c. perlatū. & vide
quod ibi dixi. nā puto hoc pcedere vbi er
ror fuit probabilis. ¶ In glo. in ver. *recognoscat*. in fine. no. sing. istā glosam ex qua babes
e quod res Frācie de iure non est exēptus a ro

dū sed quo ad alia
secus. vide etiā Fe
li. in c. in p̄sentia
co. x. de p̄ba. Ale.
in l. ex facto. §. si
quis rogatus. colū.
xviij. ff. ad Trebel.

ZACHARI.

¶ Rex Frācie de iu
re. Adde de hac. q.
Bal. in c. j. co. ij. i ti.
de inuesti. in matri.
fēta. in fi. feu. qui
tenet q̄ nec etiā de
iure. idē in l. j. §. j. ff.
de off. p̄fecti p̄e
to. Specu. in tit. de
act. §. iij. Car. i cle.
j. in fi. & ibi in apo
stol. Cel. de iure iur.
not. idē Cel. in apo.
ad Deci. gratio. de
ci. cxcj. incipit. eos
qui de cetero. in
apostol. in versi. na
tio frācie. & deci
fi. cccxxix. incipit
te res Frācie. in
apostol. in versi. sit
subditus imperato
ri. & Oldr. cō. lxx
xix. incip. cōsuevit
dubitari.

SEBA. SAPI.

¶ Rex Frācie. hāc
q̄nē nouissimē la
te explicat Igneus
aureliensis dispu
tatione sua an Rex
Frāc. recognoscat
imperatorem. vide
etiā Fel. in c. cū nō
liceat. col. iij. §. de
p̄scriptioni. vbi
ponit tres reges nō
recognoscentes im
peratorē regē Frā
cie: Hispaniæ &
Angliæ.

Panormi. super quarto.

mano imperio. imo dicit q de iure subest pa
pæ & nō imperatori. Hostiē. tñ primū dicēs
q oēs principes seculares debēt etiā recogno
scere imperatōrē in dñm: vt i. c. adrian⁹. lxiiij.
distin. Et ex hoc dicit q reges Frācie, Hispani
æ, & Angliæ tenēs de iure obedire impera
tori: licet de facto non obediāt. Nūquid aut
peccēt nō obediēdo, & nūquid potuerūt præ
scribere cōtra imperiū respectu p̄scriptiōis:
sentit q nō, nisi præscripserūt passiue. i. nīe
roma. eccl. ad hoc qd le. & no. i. c. cū ex officij.
& c. cū nō liceat. de præscri. Respectu primi
dicit q excusantur fortē à peccato dū impe
rator nō exigit ab eis obediētiā. sicut in simili
not. in decimis. vt in. c. hoīes. de deci. cū hoc
dicto trāsēūt Io. an. & do. Anto. sed. d. Cardi.
dicit posse defendi q isti præscripserūt cōtra
imperiū. nā plures possent esse imperatores,
quēadmodū qñ plures eligūtur in discordia.
& de cōsuetudine vterq; administrat. vt not.
gl. in cle. romani. de iureiurā. puto q isti prin
cipes possunt præscribere iura imperij in eo
rū regnis. ar. c. sup quibuscūq; de verbo. sig. Et
ex his quē no. Io. an. in. c. si ep̄s. de off. or. li. vj.
vbi dicit quōd p̄latus inferior ep̄o pōt præs
scribere iura ep̄alia in certa parte diocesis q
plenius dico. in. c. cū cōtingat. de fo. cōpe. Sed
q princeps possit præscribere vt ipse nō sit sub
imperio, nō video hoc possibile de iure: quia
sine possessiōe p̄scriptio nō p̄cedit. Sed quis
non pōt possidere se ip̄m. ideo licet papa vel
ali⁹ potuisset præscribere cōtra ip̄eratōrē: tñ
actiue nō procedit p̄scriptio. qd declara. vt di
xi in. d. c. cū nō liceat. ¶ In gl. in ver. regi. ibi. vt
succederet sibi. cōtrariū dic esse verū vt colligi
tur in ver. in super. ¶ In gl. in ver. inter san
guinem. hęc verba vario mō exponūtur per
doc. sed placet intellect⁹ qui elicit ex gl. p̄ illa
verba sanguinē & sanguinē, denotet cā crimi
nalis fori ciuili. & p̄ verba leprā & leprā, de
notet cā criminalis fori eccl̄iastici. illa aut ver
ba cām & causam denotāt cām ciuilem vtri
usq; fori. Et i summa hoc vult illa autoritas
q qualitercūque oriāt difficultas & ambigui
tas, siue i foro seculari siue eccl̄iastico, siue
in causa criminali, siue ciuili. recurēdū est ad
iudiciū pape. Ex quo no. do. cōtra legistas qui
in casib⁹ dubijs de iure ciuili nolunt stare de
terminationi factæ per canones. pone exēplū
in detractiōe duarū quartarū. de quibus in. c.
raynutius. & c. raynaldus. de testa. & c. Abb.

SVMMARIVM.

- 1 Si cōiugatus viuēte prima cōtrahit matrimonij in facie eccl̄. cū secūda hoc ignorāte, p̄les erit legi.
- 2 Nepos legitimus filius illegitimi non succedit auo.
- 3 Ignorātia alterius cōiugum sufficit ad legitimatio nem prolis, etiā si extat impedimētū. ¶ Oportet quōd ipsa ignorātia nō tantum in cōtractu ma trimonij: sed tempore conceptionis fuerit
- 4 M̄rimonij quō dicat esse cōtractū in facie eccl̄e.
- 5 Matrimonio scienter cōtracto nō obstante impedi mēto: an filij sint legitimi etiā si in facie eccl̄iæ fuerit cōtractū.
- 6 Pœnalis constitutio an debet extendi.
- 7 Filij ex matrimonio cōtracto inter liberum & ser uam quam putabat esse liberam: an sint legiti mi & ingenui.
- 8 Filij sequuntur ventrem.
- 9 Filij ex matri. putatiuo sunt legi. et quo ad ordines.

9 Ignorantia parentū an & quando filios legitimos faciat.

¶ CAP. XIII.

Xtenore.

¶ Si cōiugat⁹ viuēte prima i fa cie eccl̄. cōtrahit cū secūda hoc

ignorāte, legitima erit eorū proles: & sunt due p tes. In prima iudiciū cōsultatio. In. ij. rñsio & eius rō. ibi: intelligētes. ¶ Casus l̄ralis. Quēdā vidua. G. noīe petebat haredi. K. quōdā mariti sui restitui sibi & pupillo fi lio suo, ps aduersa petitionē illi⁹ repellere nitebat, eo q dictū. K. maritū ip̄s⁹ de adulterio genitū assererat. dicēs q dictus. K. igno rāte vxore legitima aliā. M. noīe superinduxit. ex qua dictū. K. ma ritū ip̄s⁹ viduæ suscepit. Pars viduæ rñdebat q dicta. M. nesciēs q p̄ dicti. K. aliā haberet vxor. in facie eccl̄. cū eo cōtraxit. vñ dict⁹ maritus ip̄s⁹ debebat legitimus reputari. cū illegitimi dici nō de beāt qui de adultera cōscia nascūtur. Iudices qui de cā ista cogno scebāt super hoc dubitātes cōsulerūt do. papā. vñ ip̄s intelligēs q pater ip̄s⁹. K. matrē ip̄s⁹ in facie ip̄s⁹ eccl̄e. ignorans q aliā haberet vxorē cū eo matrimonium cōtraxit. & dum legiti. vxor putaret ip̄s⁹. dictū. K. suscepit ex ea & in fauorē prolis dictum K. legitimū reputauit. Ber. ¶ In. j. q licet nepos sit legiti. tñ ex quo susceptus est ex patre illegitimo nō admittit ad succēssionē aui sui: cū em̄ filius venit ex persona patris: si pater excludit, per cō sequētiā excludit filius. ¶ In. ij. q ad legitimatiōē prolis suffi cit ignorātia alterius cōiugis etiā si suberat impedimētū cōiugij. & ad hoc quotidie allegat iste tex. ¶ No. vlt. q ignorātia debet fu besse tēpore cōceptiōis filij. vñ nō sufficit ignorātia tēpore cōtra ctus matrimo. ¶ Sed q̄ro quia tex. dicit q ad legitimatiōē pro lis requirit q in facie eccl̄e. * fuerit cōtract. matrim. sed qñ dicatur in facie eccl̄e. cōtractū? Sol. dicūt doc. qñ coadiunctis amicis nul lo seriose excluso m̄rimo. cōtrahit. pro hoc. l. si vicinis sciētib⁹. C. de nup. Inn. tñ & Host. requirūt vt seruet solēnitās. c. si. de clande. despō. & hoc dictū no. sed vide quod ibi dixi. ¶ Vlt. hīc queritur quid si cōiuges sciebāt impedimētū: sed cōtraxerūt in facie eccl̄e. nemine cōtradictē, nūquid proles sit legitima? dic q nō. arg. hīc. dū pōderat ignorātia mulieris: vt i. d. c. si. Nā licet Goff. restrigat c. si. qñ subest impedimētū cōsanguinitatis: tñ dicit Io. an. & bene, q ea est rō in quolibet impedimēto. qñ em̄ illud. c. si. videat pœ nale, tñ ex quo emanauit fauore animarū nō debet restringi: sed dilatarī, cū per dilatiōem euitētur animarum pericula, & homi nes retrahantur à cōtractu illiciti matrimonij. ¶ Not. sing. hāc rōnem Io. an. & non tradas obliuioni: quia constitutio pœnalis debet extendi & largo mō interpretari quando emanat vt euitē tur animarū pericula. vide quod in simili no. gl. in. c. sciāt cūcti. de elect. li. vj. ¶ In gl. si. ibi: .l. iij. vbi dicit q si libera cōtraxit cū ser uo quē putabat liberū solu. ma. ppter errorē filij non sunt inge nuī sed spurij: ex quo sunt suscepti sine legitimo matrimo. Io. an. hīc tenet cōtrariū. dicēs q de iure canonico ex quo matrimo. te nebat inter seruā & liberū data ignorātia, debet proles censeri le gitima data scientia. arg. hīc. Sed de iure ciuili secus. quia secūdu illud ius inter eos nō pōt esse matrimoniū. vñ i hoc dicit. q aut li bera cōtraxit cū seruo quē putabat liberū, & filij sunt lti. Itē sunt liberi qā sequūt cōditionē ventris. s. de na. ex li. ven. c. vnico. Aut liber cōtraxit cū serua quā putabat liberā. & tūc filij nō sunt legi timi ppter ignorātiā patris, sed serui: quia sequūt conditionem matris. nā ignorātia patris nō potuit facere quin filij sequant vē trē. ¶ Et no. ex hoc dicto iūcta gl. q suscepti ex matrimonio pu tatiuo sunt legitimi et quo ad ordi. quod est bene notādū. Posset tñ instari in cōtrariū: qā in sp̄ualib⁹ attēdit veritas & nō opinio. vt no. Archi. in. c. vnico. de voto. lib. vj. ¶ Sed pōt rñderi q filij sunt verē legitimi ppter ignorātiā parētū, nec debēt filij illegitimi p pte reputari, & legiti. p pte. ¶ Vlti. circa ignorātiā, cōclude q aut m̄rimoniū est clādestinū, & ignorātia parētū nō prodest. vt in c. si. de clan. despon. Aut fuit in facie eccl̄iæ cōtractum: & si am bo sciebant impedimētū proles est illegitima, dummodo sit tale impedimentum cui coniuges renuntiare non poterant: puta im pedimētum consanguinitatis vel alterius cōiugij: aut ignorabāt ambo vel alter eorum, & si est ignorātia facti proles est legitima vt hīc. Si verō est ignorantia iuris: tunc est magis dubium. & dic vt in. c. p̄cedenti. & c. referente. s. eod. Abbas.

Infidelium

SEBA. SAPI.

a ¶ Legitimationē plis. Vide ad hoc quē scribit Bal. in l. qui contra. C. de incest. nup.

b ¶ Quia constitu tio pœnalis, gl. in aut. sacramēta pu berum. C. si aduer. vē. istā. regu. tradit Anto. de but. in. c. si. s. de cōiue. i. l. j. i. j. fal. Im. & Pe. de anc. in. c. quis. de pac. li. vj. Alex. i. l. q iurasse. in p̄. ff. de iureiur. Abbas in cō. ccxxj. inc̄. in. q. mouenda.

SFB A. SAPI.

c ¶ Debet extendi. In quibus casibus cōstitutio pœna lis extendatur. tra dit Ias. in. l. in eum col. j. vers. ex secū da parte gl. ff. de in ius vocan.

d ¶ Veritas & non opi. contrariū vi detur velle Abb. s. despon. c. cū in apostolica. ver. qd autē si iste.

SVMMARIVM.

- 1 Infidelium filij etiā qui matrimonium cōtraxerūt in casu à lege canonica prohibito post baptismum sunt legitimi.
- 2 Fidei in dilatione versatur publica vtilitas.
- 3 Infidelium matrimonia contracta in casibus à lege canonica prohibitis tenent.
- 4 Infideles non astringuntur lege canonica, sed diuina sic.
- 5 Verbum volumus importat ius nouum.
- 6 Infidelium filij ad fidem conuersi nati post repudium ex secunda uxore prima viuente an sint legitimi: & an secunda reputetur vxor.
- 7 Dispositio huius. c. loquitur quando suberat impedimentum. lege canonica tantum.

CAP. XV.

- 1 **G**audemus. Proles infidelium quā postea cōuertūt letitia est etiā si parētes sunt in casu prohibito lege canonica. Casus literalis. Infideles quidam in secūdo vel tertio gradu secūdu op. suā mrimoniū cōtraxerūt: & de tali mrimonio prole suscepērūt. tādē cōuer si sunt ad fidē. querit an filij istorū legitimi sint cēsendi? Rñ. papa q vtilitate publica suadente debent legitimi reputari. Ber. ¶ Not. j. q in dilatiōe fidei versat publi ca vtilitas. ¶ No. secūdo q iter infideles tenet matri moniū cōtractū in gradib⁹ lege canonica phibitis tñ & est ratio: quia lex canonica nō astringit infideles. vt in. c. gaudem⁹ j. de diuor. vnde cōsiderat ipm ius diuinū. 2 ad hoc. c. de infidelibus. s. de cōsan. & affi. ¶ Et ex his op. cōtra tex. ibi dū pa. dixit. volumus. nā istud verbū i portat ius nouū, vel quādā gratiā. vt not. i cle. vnica. de offi. vica. Sed de iure scripto isti filij sunt cēsendi legiti mi, cū inter infideles sit verū matrimoniu, ex quo nō subest impedimētū nisi lege canonica inductū. vt. d. c. de infidelib⁹. Sol. iste tex. intelligit dupliciter secūdu gl. & doc. Primò vt intelligat in mrimonio contracto in gradu cōsanguinitatis phibito le. canonica tñ: & secūdu hūc intellectū: vt fileat cōtrariū exponit Hosti. verbū volumus. i. velle debem⁹. Secūdo vt intelligat de prole suscepta ex secūdo mrimonio reproboato repudiata pri ma cōiuge secūdu legē infidelium: & tūc verbū volumus stat proprie: quia matrimoniu nō valet cū secūda pri ma viuēte: vt in. c. gaudem⁹ j. de diuor. sed de æquitate & de grā filij etiā reputat legitimi post cōuersionē. pro hoc facit secūdu Io. an. quia si inter christianos sufficit op. cōtrahētū ad legitimatiōem prolis, fortius debet sufficere inter infideles: quia credebā legitimē posse cō trahere post repudiū datū primæ cōiugi. ¶ Not. be ne hoc dictū quia certē nullibi pba. nā hoc. c. si bene pō deref loquit qñ suberat impedimētū lege canonica tñ sed in alio intellectu subest impedimētū de iure diuino cū Christus expisse prohibuit duci secūda viuēte prima vt. in. d. c. gaudem⁹. Ignorātia verò iuris diui. nō debet excusare: vt. in. c. quia ea. xxxviij. dist. Et sic de rigore iu ris hac op. est verior. sed habito respectu q filij fuerūt suscepti ex mrimonio putatiuo secūdu legē infidelium pōt hoc dictū sustineri: sed (vt dixi) nullibi pbat⁹ & c.

Qui matrimonium accusare possunt. & contrail lud testificari. Rubri.

¶ Viso de matrimonijs & de impedimētis eorū, sequitur vi dere meritò de separatiōib⁹ seu diuortijs: sed quia ad diuortia puenitur accusatiōibus: testimonijs pcedentibus. ideo tracta turus auctor de diuortijs pmissit istā rub. qui matrimoniū accusare possunt & cōtra ipm testificari: & sic habet ista rub. duas partes. tractat em qui sunt accusatores idonei: et qui ido nei testes cōtra matrimoniu. In. hic prosequit materiam rub. huius. & circa primū dicit q aut agitur ad separatiōē tori, & solū admittūt cōiuges ad accusatiōē: quia alteri⁹ nō interest. & pro hoc. c. quēadmodū. s. de iurciur. aut agit ad separatiōē

vinculi, & admittūt oēs cōsanguinei. tñ prāferūt extraneis a cū agit de ipedimēto cōsanguinitatis. vt. j. eo. c. videtur & inter extraneos prāferunt maturiores & antiquiores de vicinia. xxxv. q. vj. in. c. j. & ij. hoc itelligē verū, nisi subit tale ipedimē tum cui cōtrahētes pnt renuntiare: puta impedimētū erroris, conditionis & status, vel frigiditatis. nā pnt partes simul stare. vt in. c. cōsultationi. s. de frigi. & male. & de cōiugio ser. per to tū. & ideo nō debet admitti extraneus ad accusatiōē. ¶ Circa secūda partē rubr. dicit Inn. q quisq idoneus ad accusatiōē matrimonij est idone⁹ ad matrimo. an etiā admittūt cōsanguinei & parētes in testimoniū: dic vt dicā. j. e. c. videt. ¶ Sed quæ ro nunquid in cā matrimoniali idē possit esse accusator & te stis? Inno. dicit q sic. & facit. c. cū in tua. & c. pterea. s. de spō. Io. an. in add. Spe. e. ti. post prin. dicit se nō posse concipere q ac cusator qui tenet saltē ad expensas si succubuit sit idoneus te stis. Sed posset procedere dictū Inn. quādo officialis publicus denūciauit. vt in. c. pterea. de test. cog. vel quādo quis ductus conscientia denūciauit ipedimētū iudici vt iudex ipse ex offi cio inquireret: tūc enim iste poterit esse testis de veritate: & notabis semper hanc limitationem. Abbas.

SVMMARIVM.

- 1 Matrimoniali in causa vbi de federe matrimonij agitur, reo cō tumaciter absente possunt testes recipi. & snia ferri. 3. 6.
- 2 Citari potest subditus extra territoriu existens: & an sit neces se requirere iudicem illius territorij?
- 3 Absente reo: culpa sua proceditur ad sententiam. 6.
- 4 Vxor non semper tenetur sequi virum.
- 5 Pactum apponi an possit in contractu matrimonij quod vxor nō teneat sequi virū, & quod vir teneat stare in certo loco? Noua cā superueniēs facit recedere à pacto, & à pœna. liberat. Societas ex causa superueniente dissoluitur ante tempus. Pœna apponi potest in matrimonio, dummodo non sit contra li bertatem matrimonij.

CAP. I.

- 1 **R**elatum. Cum agitur de fede re matrimonij, reo ab sente cōtumaciter pnt super ipedimē to matrimonij recipi testes: dūmodo sint legitimi. & ad dicta eorū fert snia communis diuifio. secunda ibi. cæteri. ¶ Casus literalis. Quidā filiā suā cuidā tradidit in vxo rem. cum qua per aliquot annos permanfit. tandem pro pter homicidiū quod cōmisit, de ciuitate timore mor tis recessit. post modum dicebatur q pater puellæ illum de sacro fonte leuauit. Episcopus loci per literas suas fe cit illū inquiri, & per quinquēniū expectabatur: & nō potuit inueniri. cōsultus pa. respondet, q si manifestum est quod asseritur: aut legitimi accusatores & testes. ap pareant, postq ille iuuenis fuerit cum oī diligentia requi sit⁹: et si nō poterit inueniri testes poterūt recipi: & sine canonico negotio terminari. Ber. ¶ No. iudicē posse citare subditū extra territoriu existentē lris c suis: & sic nō habet necesse requirere iudicē alterius territorij. vt il lū citet. ad hoc facit. l. oēs. C. de epi. & cle. & vide p Io. an. in. c. romana. s. cōtrahētes. de fo. cōpe. li. vj. & dixi plenē i c. fi. eo. ti. ¶ No. ij. q cōtra absentē necessariò procedit ad sniam, qñ absentia sua culpa seu ex delicto pprio est cōtracta. nā debebat procuratorē dimittere. & nō. q p cedi potest etiam ad ea quæ sunt grauis p̄iudicij: quod nō. contra istos qui timore accusatiōis faciunt fugā. pro quo facit qd legi. & nō. in. l. papinianus exuli. ff. de mino. ¶ In glo. j. in fi. dic q non expedit hoc inuestigare. quia quod hic dicitur de numero annorū est narratio facti. 2 ¶ In gl. ij. in fi. de materia an & quādo vxor teneatur se qui virum vel econtra, dic vt dixi. in. c. j. de coniu. lepro. & ad istum tex. dic q ex duplici capite vxor non teneba tur sequi virum. Primò quia negabat matrimonium ef se inter eos saltem legitimū obstante cognatione spiritali. Secundo quod iste vir vagabaf. ¶ Sed quæ ro nūqd in cōtractu matrimonij possit appoi pactū vt

¶ Matrimonium. sed an iudei hnt fi lios in ptate. vide q nō. qa nō cōtra hnt secūdu morē ecclesiæ. cōtrariū tenet Bal. i. litē in ptate. ff. de his qui sunt sui vel alie. iu. iure pso. gl. xxviij. q. j. c. iudeorū. & j. di. cius quiritem. Cardi. in cle. j. de iudæ. Ro. & Alex. in. l. multū itereff. ff. de ver. ob. Alex. cōf. lxxj. i. j. vol. & sum. cōf. lxxij. qa esse iudæū nō ē de listū. vt pgl. in. d. l. multū itereff. per doct. in. l. idē iulia n⁹. s. cōstat. de leg. j. licet Arch. teneat cōtrariū. xlv. dist. c. qui syncera.

SEBA. SAPI.

¶ Infideles. Vide Deciū. i. c. canonū statuta. s. de cōsti tutioni. co. vj. vers. quarta conclusio. post. d. Abba. ibi. ¶ Literis. Articulus est dubi⁹. adeo q Ang. i. l. fi. ff. de iur. om. iu. dicit q egeret cēsarea deci sione. Cyn. in. d. l. tenet q sic per. l. omnes. s. apparitor. C. de episc. & cle. & ibi Bar. et Bal. i cōtrariū est text. in cle. pastoralis. de re iud. cōiter te netur op. Bar. in. l. j. s. j. ff. de requi. re. & in extrauagā. ad reprimē. in verbo per edicta. p Old. con. lxxxvij. inci piē. tertio quæritur. ZACHARI. ¶ Adde de hoc du bio quod no. Cel. in' aposti. ad Lan frā. de ori. in. c. qm cōtra falsam. num. vj. vers. notādū est q citatus. & ibidē. nume. xxij. ve. si. quæro vtrū. s. de proba.

Panormi. super quarto.

comu. & add. Pallac. Rub. in rub. f. Couar. in 4. 2 p. cap. 7. §. 4. n. 5. en vt contrarium tenet idq. magis putat Dominus Pinellus in l. nō dubi quam manu scriptam ipso legente 19. ff. de cond. & demonst. add. etiā um Grego. Ab. porq. non biuan. in. l. 2. & vbi addition. ad Bernar. 2. q. 300. ubi ut. v. Anto. go. Tom. 2. cap. 10. n. 24.

¶ Testis. Bal. in. l. in bonafidei. C. dere. cre. ver. seqt. videre. tenet q. nō valēt datō q. prius iurasset in iudicio & idem Bald. in. l. iurifurandi. C. de test. versu. sed hic quer.

ZACHARI. ¶ Adde q. contrarium est veritas. & nō. plenē Lanfrā. de ori. in. c. qm. cōtra falsam. & ibi i. apost. & Bñdi. va. & Cel. i. ver. scrip. tū. nu. 5. s. de proba. limitando tamē vt per eosdem ibi.

SEBA. SAPI.

¶ In causa matrimoniali. Vide do. Maria. Sozi. in cō. fi. xxxviii. in. circa primū in ver. cum igitur. in prima parte.

ZACHARI.

¶ In causa matrimoniali. Vide de hoc dicto cū suis fallē. p. Lanfran. de oria. in. c. quoniā cōtra falsam. nu. 6. vbi an. & qui parētes pro eorū natis admittantur. ver. tertio fallit in matrimonio. s. de pba.

¶ Ad testimoniū. Adde Frā. de are. consil. xiiij.

vxor nō teneatur sequi maritum: sed vt marit⁹ moretur cū vxore & in certo loco. P. et Ab. et cōiter doc. sequētes tenent q. sic. nam sicut in traditione rei pōt apponi pactum. vt in. c. verū. de cōdi. ap. & in. l. j. C. de pac. cō. uē. ita & i traditiōe mulieris. & hoc verū. nisi oriat noua cā. ppter quā maritū oporteat se absentare. vt pōt poni exemplū hīc in text. nostro. facit. l. si cōuenerit. cū se. ff. pro so. vbi societas pōt ex cā supuenienti dissolui ante tēpus. An aut committatur pēna si fuit apposita re fert. d. Ant. se rñdissē in. q. facti q. nō existente noua cā. cōmittitur pēna quia nō est cōtra libertatem matrimo nij nec in cōiungendo nec in separādo. Sed si noua causa absentie oritur. tūc nō cōmittit pēna. quia esset cōtra libertatē cōcernētē ipsum mrimoniū. vult dicere q. si ex cā superueniente oporteret maritū se absentare. pactū vī illicitū vt vxor nō teneatur sequi eū: nā sic. da retur via verique ad adulterādū nec per pactū expressū pnt se obligare ad hoc etiā cū iuramēto. vt in. c. tua de. iureiu. Et nō. semper hāc. q. quia sepe hoc accidit qm. ma trimonium contrahitur inter ciuē & forensē. ¶ In gloss. fi. in. fi. ibi. corrigitur. hēc so. non est bona p. id qd habetur. s. in proce. ideo dic q. ex quo maritus est abns culpa sua. & diligenter perquisitus non reperitur: pōt contra eum procedi ad diffinitiuam sniam. nā fuit in culpa non dimittēdo procuratorē. Itē delictum suum dedit cām absentie ad. c. quoniā. alleg. pro cōtrario. dic q. ibi loquit qm. ex causa probabili & nō malitiose seu culpa sua cōiunx se absentauit: istud verō qm. ex delicto suo. c. perlatū. s. ti. proximo. loquitur qm. ignorabat cām absentie. iō in dubio p̄sumēdū est q. in fraudē vxoris se absentauit ex quo tenebatur cohabitare vxori & causa nō apparēte se absentauit. de materia et intellectu isto rum capitulorū dic vt plenius no. Inn. in. c. fi. de eo qui mit. in pos. & tetigi in. c. qm. alle. in contrariū. & hodie vide q. habetur in cl. dispendiosam. de iudi. & not. bene istum casum secūdū intellectū p̄alle. Abbas.

SVMMARIUM.

Accusatio & testimoniū in matrimoniali causa fieri debent personaliter & non per literas. 3.

Presumptiones variæ cōiungi possunt ad sniam proferendā.

Testis an possit scribere dictum suum.

CAP. II.

Nobis. ¶ Accusatio et testimon. in cā matrimoniali perso naliter & nō per literas fieri debēt. In pri ma parte ponit qō. in secūda rñsio ibi: ad hoc. ¶ Casus literalis. Aliquis vult accu sare matrimonium. vel etiā testificari contra illud per chratulam i qua cōscribit accusationem siue testimoni um suum nihil dicēs voce propria. queritur vtrū talis accusatio siue testimoniū sit admittēdū: respon. pa. q. in talibus nullius est momēti tale testimoniū quō ad sen tētiā proferendā. nisi quantum ad p̄sumptionē. ni si alia adminicula suffragētur. Et quod dicitur hīc meli⁹ intelligitur de testibus quam de accusationibus: sed de vtroque verū est. Bern. ¶ Not. j. q. variē p̄sum ptiones possunt coniungi ad sentētiā proferendā: pro hoc. c. cum causam. & quod ibi dixi. s. de proba. ¶ Itē no. iūcta. gl. j. q. testis nō debet deponere per scripturā sed voce viua: & secūdū hūc intellectū videt hīc tex. cō tra. Bart. in. l. theopōpus. ff. de do. p̄gle. vbi dicit per il lā legē valere testimo. si testis scripsit dictū suum & por rexit iudici. licet fateat iudicē posse respuere talē depōsi tionē & petere vt viua voce deponat. vt ex trepidatiōe & titubatiōe facili⁹ possit veritatē cōprehēdere: sed il lud dictū nūquā michi placuit. et tex. i cōtrariū videtur hīc vt dixi. vbi dicit q. tales cōscriptiōes nō sufficiūt ad sentētiā. Itē alleg. aliū tex. iij. q. ix. i. c. testes. vbi dicit q. te stis in p̄sentia debet depōcere & c. facit etiā i si. qd habet

de cōfite. de pēni. dist. j. c. quē pēnitet. & ad. l. theopō pus. super quā se fundat Bar. dic. quōd ibi ille non erat propriē testis. sed loquitur in eo cuius fidē testator ele gerat. Et dicendum vt ibi plenē no. Abbas.

SVMMARIUM.

- 1 Parentes & propinqui in matrimoniali causa possunt esse testes super consanguinitate & contractu. siue agatur de matrimonio coniungendo siue de separando. 26.
- 2 Parentes & propinqui p̄sumuntur habere plenam notitiam consanguinitatis & contractus matrimonij.
- 3 P̄sumit q. scire genealogiā suā & ignoratiā allegās nō audit.
- 4 Matrimonij contractū per filiū sine patris consensu secūdū leges non tenet. secus est secūdū canones.
- 5 Pater licet generaliter in causa filij non testificetur. nec filius in causa patris. fallit tamen in quibusdam.
- 6 Disparitas diuitiarum & nobilitatis excludit parentes & propinquos a testimonio in matrimoniali causa. Disparitas qualis esse debet remittitur arbitrio iudicis.

CAP. III.

Videtur. ¶ In causa matrimonia li super consanguinitate & contractu testificari possunt consanguinei & parentes. Et tria facit. primō ponit dictum. secunda ibi: ideoque. ipsius rationes. tertia ibi: quod verō. soluit cōtrarium quod dam. Et incipe sic ponere casum. Titius petebat quandā in vxorem. & ad probandum contractum inducebat pa rentes suos. ipsa verō mulier conuenta excipiebat de cō sanguinitate. ad quam probandam inducebat suos cō sangutinos. querebatur an isti essent admittendi: & rñ detur vt in litera. ¶ Casus literalis. Querebatur vtrum parentes & cognati vtriusq. sexus admitti debeant in te stimonium suum ad matrimoniū cōiungendum? Rñ. papa q. bene admittuntur: & hoc probatur tam antiqua cōsuetudine q. legibus: & ideo maximē admittuntur pa rētes. & si defuerint. admittuntur propinquiore: quia vnusquisq. suam consanguinitatem scire laborat testi bus. & chartis. & recitatione maiorū: & illi melius reci pi debēt qui melius sciunt & quorū interest. quod etiā dicitur. pater nō recipiatur pro filio. nec filius pro patre in cā. illud verū est i criminalibus causis & contractib. sed in matrimonio cōiungendo vel distinguēdo admit tūtur favore matrimonij. Ber. ¶ No. j. regulā ex text. isto. q. in cā matrimoniali. siue agatur de matrimonio cōiungendo. siue separādo. parētes & consanguinei vtri usq. sexus cōiugū sunt admittēdi vt idonei testes: quin imo ipsi reliquis p̄ferūtur. quia p̄sumuntur habere plenā notitiā tā consanguinitatis q. cōtractus matrimo nij. ¶ No. ij. q. quis p̄sumitur scire genealogiā suā. Et ex hoc infertur q. allegās ignoratiā consanguinitatis suę nō est de facili audiendus. ¶ Not. iij. q. secūdū leges nō tenet matrimoniū cōtractū per filiū nisi pater cōsen serit. quod tñ nō procedit in filio emancipato: vt in. l. si filius. ff. de ritu nupt. Sed secūdū canones indistinctē te net matrimoniū. vt dictū fuit in. c. j. de despon. impub. ¶ No. aliā quartā regulā. q. in cā matrimoniali seu ci uili pater nō testificatur in cā filij nec ecōtra: quinimo nec volētes pnt inter se seu aduersus se ferre testimoniū iij. qō. iij. c. si testes s. parētes. fallit tñ i quibusdā casibus quos vide per Spēcu. in. tit. de teste. §. j. post princ. ¶ In gl. j. in fi. idē videtur firmare gl. pe. vt iste text. admittat parētes ad testimoniū qn. agitur de cōsanguinitate pro banda vel improbāda. secus si ageretur an matrimoniū sit cōtractū. Sed certē iste tex. potest intelligi vtroq. ca su. patet ex eo: quia admittit parentes qui solēt interue nire in cōtractu. ergo admittūtur ad deponendū super cōtractu. Quare cōcludo post Host. q. aut sponsus filie est ditior aut nobilior. & tunc testimonium ipsius filie est suspectū. siue quereatur de cōsanguinitate. siue an ma trimonium

sti. nā & super cōsanguinitate possent parētes deiterare ponēdo primū gradū pro secūdo. Ar. in. c. series. s. de testi. Si verō filia est æqualis spōso: & tūc idistitē admittūtur parētes vt hīc & i. d. c. sup. eo. de tes. nisi appeat q̄ filia affectet illud mīmo. vel ex circūstātijs eorum testimoniū appareat suspectū. Idē & fortius esset dicendū si filia esset superior. Et in hac materia in veritate non pōt dari certa regula: sed reliquēdū est arbitrio iudicis. vt ex circūstātijs deprehēdat an testimonium sit suspectū. phoc. l. iij. ff. de testi. vide bo. gl. i. c. i. literis. e. ti. Ab.

SVMMARIUM.

- 1 Inuita de sponsata & postea sponte cognita non auditur contra matrimonium.
- 2 Matrimonium nullū ex defectu ætatis & rōne metus cōvalidat ex spontanea cohabitatione, et maxime si interuenit copula carnalis.
- 3 Aetas. xij. an. in fœmina & xiiij. in masculo est apta ad ma.
- 4 Mulier reclamās contra matrimonium post. xij. annū nō auditur postea.
- 5 Prescriptio in casu currit minoribus.
- 6 Carnalis copula per vim extortā non facit matrimonium.

CAP. III.

- 1 **I**nsuper. Inuita de sponsata postea sponte cognita, contra matrimonium nō auditur. In prima pte ponit cōsultatio. In secūda rñsio ibi in hoc. ¶ Casus literalis. Quidā cōtrahit cū quadā puella itra nubilē a tate. tādē facta maior & ab illo pluries cognita cōtra mīmo. pclamauit, dicēs q̄ semp ab initio dissensit: & hoc pbare volebat par testes. quæratur an sit audienda. Rñ pa. q̄ amplius audiri nō debet aduersus matrimonium quæ ante cognitionē sui legitimū annū attingens cū potuit minimē reclamauit. Sicut em̄ añ. xij. añū posset dissentire, ita postquā carnaliter cognouit eādē si potuit reclamare rati habitiōe sequēte. Ber. ¶ No. j. q̄ mīmoniu nullū ex defectu ætatis & rōne metus interueniēs cōvalidat ex spontanea cohabitatione iterueniēte post atate itiam, maxie si intercessit copula carnalis: de quo satis fuit dictū in. c. ad qd. & i. c. cōsultatiōis. de spō. et vide q̄ legi. & no. i. c. j. de despō. impu. lib. vj. ¶ No. ij. q̄ atas xij. an. est lēia in fœmina ad cōtrahēdū mīmoniu. In masculo verō requir. xiiij. añ. vt i. c. attestatiōis. de despō. impu. ¶ No. casum in quo minorib⁹ currit pscriptio nā vides q̄ si puella nō cōtradicit post. xij. añū nō audit reclamās cōtra matrimoniu. & hoc est spāle in cā mīmonii. quia aliās multa mīmo. legitima dissoluerētur facit. c. si añ. de iudi. lib. v. ¶ Quoero qd si ista fuit in uita cognita. dicit Inn. q̄ tūc nō firmaret mīmo. no. & vide qd dixi i. c. cōsultatiōi. & qdno. i. d. c. is q̄ fidē. Ab.

SVMMARIUM.

- 1 Accusans matrimonium propter quæstum repellitur
- 2 Mater spōsa sue vxoris pōt accusare seu denūtiare mīmo.
- 3 Malum plerique nō faciunt: nō quia possunt
- 4 Accusatio ob turpem causam facta non debet admitti.
- 5 Index an ex officio possit recūcere accusationem ob turpem causam factam.
- 6 Probari quomodo potest quod accusatio fiat propter quæstū.
- 7 Matrimonium est vnum de septem sacramentis. & super illud conferatur gratia.

CAP. V.

- 1 **S**ignificante. Repellit a cūsans matrimoniu propter quæstū. In prima parte ponitur facti narratio. In secūda causæ commissio ibi: cū igitur. ¶ Casus literalis. Quidā duxit quandam in vxorē, mater mulieris nititur matri moniu accusare, vt ab illo pecuniam extorqueret liceat volūtati suæ praua nō pōt opa rñdere, nihilomin⁹ vult

habere pecuniā vt ab accusatiōe desistat. Cūm ergo. sit malitijs hominū obuiandū: mādāt papa quaten⁹ si ē ita ipsam ab accusatiōe matrimonij repellāt. Ber. ¶ No. j. matrem spōse seu vxoris posse accusare matrimoniu de consanguinitate seu alio impedimento potius tñ est quādā denuntiatio q̄ accusatio, cuius finis tēdit ad vindictā: sed finis hui⁹ causæ tēdit ad separationē matrimonij, ne stēt cōiuncti simul in pctō. vt no. s. e. c. ij. ¶ No. ij. q̄ pleriq̄ malū nō agunt quia desunt eis instrumenta nequitie explicādē. ¶ No. iij. q̄ accusatio instituta ob turpē cām non debet admitti: & dicunt quidā doc. hīc: q̄ iudex ex officio suo in casu huius. c. posset repellere istos accusatores: quia timetur in hac materia periculū aiarū. Ego credo q̄ etiā in alijs accusatoribus hoc idem posset iudex parte nō opponēte. vt legi. & no. in. c. quæredum. & c. si qui sunt. ij. qd. vij. ¶ Sed quæro qualiter probari pōt q̄ cā quæstus ista mulier instituit accusatiōe? Sol. dicunt doct. q̄ per mediatores. Itē per testes quos ipsa voluit corrūpere ob istā cām. ¶ In gl. fin. in fi. de hac materia vtrū in matrimonio cū sit vnum de septem sacramentis ecclesiæ conferatur gratia. dic vt not. per doc. in. c. j. de sacra vnctio. Abbas.

SVMMARIUM.

- 1 Repellitur ab accusatione matrimonij qui denuntiationis tēpo re tacuit, nisi denūtiatiōe probabiliter ignorauerit. vel in ret de nūuo didicisse & quod malitiose nō accusat.
 - 2 Notitiā quis habere psumitur de hijs quæ palā sūt i ciuitate. Edicta & banimenta quæ sūt in ciuitate afficiūt existētes in diocesi. 4.
 - 3 Ignorātia quādoque psumitur de his quæ palā sūt in ciuitate. Bāna & edicta quæ hoies efficiūt & super quibus fiant?
 - 5 Citatio per edictū generalis vel specialis quando fiat?
 - 6 Minor ex defectu ætatis excusatur de ignorantia.
 - 7 Minor cuius ætatis possit accusare vel denūtiare? Doli capax admittitur ad denūtiandū.
 - 8 Ab accusatione repulsus an ad denūtiatiōē admittatur? 10.
 - 9 Iuramentū nō recipitur contra iuris p̄sumptionē. ¶ Presumptio iuris est quē sensisse impedimētū quod nūc denūciare intendit. potest tamen iurare de nouo didicisse.
 - 10 Accusator & testis qui loquūtur de auditu an sint audiēdi.
 - 11 Terminis p̄fixis valētib⁹ agere contra discēdētē, an eo elapso possit quis agere similiter de voluntate matrimonij contrahere: an post terminum audiatur actor?
- Termini p̄fixi a iure vel iudice i iudicio vel extra qd operet? Acta iudicis in iudicio facta transeunt in rem iudicatā: secunde his quæ sūt extra iudiciū.

CAP. VI.

Cum in tua. Repellit ab accusatiōe matrimonij qui dncūciationis tpe tacuit, nisi denūtiatiōem probabiliter ignorauerit: vel iuret de nouo didicisse & q̄ nō obijcit illā malitiose. primō ponit quæstio. secundo distinguēs. sol. ibi super quo. & secūdū mēbrū ibi: alioquin. tertiō excipit: ibi. nisi. ¶ Casus literalis. Consuetudo est in aliquo loco vt qñ aliqui volūt cōtrahere matrimoniu publicē proponit in ecclesijs vt quicūq̄ scit aliquod ipeditum exeat & dicat: nullus appareat cōtradictor, & sic cōtrahunt, postea apparet aliquis accusator: quærīt an sit admittendus? Rñ papa q̄ si tēpore p̄missē denūtiatiōis extra dioceſim existeret ille qui non matrimoniu accusat vel aliās ad eum denūtiatio nō potuit peruenire: puta q̄ infirmitate nimia laborabat, vel in tali erat ætate q̄ ad cōprehensionem talium eius ætas non sufficebat, vel alia causa erat legitima ipeditus accusatio eius debet audiri: alioquin tāq̄ suspect⁹ debet repelli. q̄ p̄sumptio est cōtra ipm quod denūtiatiōē publicē factam nō ignorauit dū i dioce. existeret, nisi proprio firmaue. iuramē. q̄ postea nō didicit qd obijcit. &

SEBA. SAPI.

a ¶ Cognita. Vide. Bal. & Fel. in. c. pen. i. pri. s. de probatio. vbi ex hoc dicunt mulierē cognitā p vim a marito posse ingredi religionem inuito marito.

Panormi. super quarto.

a ¶ In diocesi. Ad-
de videndum late
Fede. consil. xvj.

SEBA. SAPI.

b ¶ Tres casus. Hos
casus cōplectitur
et Bart. in. l. is po-
test. col. v. ff. de ac-
qui. here. & quo-
modo intelligatur
quis absens ita q̄
per absentia prae-
sumatur ignoran-
tia. vide doctrinā
Abb. in. c. j. de po-
stula. prela.

c ¶ Nescitur q̄s. Ad
de. d. Car. cō. cxxx
iij. Old. consil. iij.
Pau. de castro. cōf.
j. Ale. cō. lxxxvj.

Ro. con. eccclij.

ZACHARI.

¶ Adde Bal. in. l.

properadū. §. & si

quidā. col. iij. ver.

iij. oppo. C. de iu-

di. Cal. in. cle. j. co.

ti. Spe. in. ti. de ci-

ta. §. sequitur vide

re. verfi. q̄nq̄ sit p

edicta. & plen⁹ in

ver. nota q̄ mino-

res. & Pau. de ca.

con. xlvij. Itē q̄n

nō est cert⁹ aduer-

sarius. vt no. idem

Spec. ti. de dolo &

cōtuma. §. restat. i

prin. & Bal. in. l. ij.

C. q̄no & quando

iudex.

d ¶ Admitti. adde

q̄d voluit Ol. con-

sil. clxvj. & ccxvj.

e ¶ Audiri. Adde

q̄ voluit Petr. de

ancha. cō. ccvj.

ZACHARI.

¶ Adde quod no

taui in apostil. ad

istū in. c. lator. nu-

me. 4. in apo. i ver-

fi. cū certo termi-

no. §. qui filij sint

legiti.

SFB A. SAPI.

f ¶ Post terminū.

Vide ad hanc quæ

scribit Fel. in. c. li-

cet. co. xj. ver. limi-

tatur tertiō. §. de

probationi.

¶ ad hoc de malitia nō procedit & tūc etiā si didicisset
ab illis qui denūtiatiōis tēpore tacuerūt: ei tamē claudi
nō debet aditus accusandi: quia licet ab accusatione illi
repellatur propter culpā silētij. iste tñ repelli nō debet
cū culpabilis nō existat. Ber. ¶ **†** No. j. q̄ existens in dio-
ce. præsūmitur habere notiā eorum quæ palā fiunt in
ciuitate. & no. q̄ illa edicta & bāna quæ fiunt in ciuita-
te publicē afficiunt oēs existentes in diocesi. ¶ **†** Not.
ij. tres casus^b in quib⁹ præsūmitur ignorātia eorū quæ
palam fiunt in ciuitate. Primus si quis existeret tūc tē-
poris extra dioce. & valet iste casus ad multa, maximē
q̄n sit statūtū poenale aliquo existente extra diocesim.
Secūdus casus, si q̄s erat tūc tēporis i tenera etate ita q̄
nō valebat gesta cōprehendere. Terti⁹ casus. si ex infir-
mitate patiebatur mentis exiliū. Idē tñ est in alia legiti-
ma cā. vt sequitur in tex. vt puta secūdū Abb. quia erat
excōicatus tēpore denūtiatiōis. & sic nō poterat matri-
moniū cōtrahēdū denūtiare. facit. c. q̄a diuersitatē. de
cōces. prebē. ¶ **†** Sed quēro de quibus bannis intelligat
iste tex. sol. dicit In. q̄ bāna q̄nque capiuntur pro edicto
facto super poena pecuniaria. vt. xvj. q. j. c. statuimus. sed
hic sumitur pro denuntiationibus quæ fiunt tēpore cō-
trahēdi mīrimonij continentibus: q̄ quicūque scit im-
pedimētū debeat illud denūtiare intra certū tēpus. &
si nō sit prefixum certū tēpus. dicit Inn. q̄ debet quiscō
parere statim cū pōt cū tēperamēto tñ. quia non cōpel-
litur illico currere. ad hoc. l. q̄d dicimus. ff. de sol. Et no.
hoc dictū Inn. q̄ edicta pnt poni sine prefixiōe tēporis
certi. & vide quod i simili dixi in. c. cū parati. de appel. di-
cit etiam Inn. q̄ ista edicta gñalia admittūtur q̄n plures
admitti possunt ad agēdū vel accusandū. & nescitur quē
persona sit citanda specialiter. ¶ **†** No. sing. istud dictū
nā potes colligere istā cōclusionē. q̄ valet etiam citatio
generalis per edicta q̄n nescitur quis^c spāliter sit citan-
dus. vt in le. j. & aut. ibi posita. C. si mi. ab hære. se absti.
alia autē citatio non debet esse generalis per edicta sed
specialis. vt in cle. j. de iudi. & quod ibi not. Et facit iste
text. pro consuetudine quæ inoleuit q̄ scolari volenti
recedere a loco studij fiat proclamata & edicta in scho-
lis vt volētes aliquid ab eo petere compareāt intra cer-
tū tempus. de quo per gloss. in. l. vnica. C. vt nemo inui-
tus. & per Bar. in. l. titia. ff. de actu. ¶ **†** In gloss. in. verfi.
inanis. in fi. vel secundum Io. and. sciebat iste consangui-
nitatem. sed ex defectu etatis non comprehendebat
quod illa dirimeret matrimoniū. ¶ **†** Sed extra gloss.
quēro de qua etate debeat intelligi iste tex. dicit Inno.
q̄ vsque ad. xij. añū. vide q̄ quis excusari. vel secundū eū
vīq̄ ad doli capacitātē. Nā sicut doli capax pōt pecca-
re. vt in. c. j. de deli. pue. ita pōt denūtiare pctm cōmittē-
dū. oib⁹ em fuit dictū si peccauerit i te frater tu⁹ & c. ij.
q. j. c. si peccauerit. aliās aut mīores nō admittunt ad agē-
dū. vt insti. de curato. §. itē inuiti. & in. c. si añnū. de iudi.
li. vj. Ego hanc dimittere iudicio iudicātis vt habeat dis-
cernere qualitātē & discretionē pueri. nā iste text. solū
considerat vtrū ista etas solū sufficeret ad cōprehēsi-
onē impedimēti & denuntiationē. Et no. singulariter ex
isto dicto Inn. q̄ doli capaces admittēt ad denūtiādū de
licitum alterius iuxta formā euāgelij. ¶ **†** In. gl. in. ver-
fi. repellendus. ibi: remouetur a denūtiatiōe. vult ergo gl.
q̄ repulsi ab accusatione: quia nō cōparuit interminio
nō debet admitti etiā ad denūtiādū impedimētū. Sed
cōtrariū no. gl. in. c. tua. de cognā. spūali. Host. hic dicit
quod aut denuntiatio sit p̄cise ad peccatū corrigendū
& debet admitti. Aut ad dissolutionem matrimoniij &
nō debet admitti. Certē hanc sol. videtur mihi verbalis:
& quia non pnt isti agere pñiam nisi dissolueretur ma-
trimoniū p̄bato ipedimēto: & sic idē p̄sus esset effect⁹
in denuntiatione q̄ est in accusatiōe. Itē quia denūtiāns
etiam ad peccatum corrigendum debet esse sine omni

suspitione. vt. iij. q. vij. c. porro. vnde tenerē istam gl. in.
9 distinctē. ¶ **†** In gl. pe. in. fi. no. gl. dicit tamen Io. and. q̄
hic iuramētū nō recipitur sup eo articulo i quo erat iu-
ris præsūptio: præsūptio iuris est istū sciuisse denun-
tiationes emanasse: & iuramentum recipit q̄ impedimē-
tum sciuit & didicit post denūtiatiōes. Io. cal. dicit q̄ gl.
habet bonum intellectum: nam præsūptio iuris est q̄
iste sciebat impedimētum tēpore denuntiationis. & ad
illā præsūptionē excludendā recipit iuramētū. ¶ Ego
dicerē q̄ secūdū qualitātē p̄sumptionis iudex arbitrabit
an sit iuramentū sufficiens. nā quādoq̄ præsūptio est ita
leuis q̄ per iuramentum excluditur. ad hoc tex. in. c. nulli.
de elect. lib. vj. vbi electores admittuntur ad opponen-
dum contra electum si iurant q̄ ea quæ obijciunt de no-
uo didicerint. ad idem tex. in. c. super eo. de sentē. exco. &
no. gl. i. c. innotuit. de elec. q̄nq̄ præsūptio est ita strin-
gēs & vrgēs q̄ iuramētū propriū nō sufficit ad eā exclu-
dendam. pro hoc tex. cum gl. in. c. vidua. de reg. ex quibus
concludendum est q̄ dictum glo. non est vniuersaliter ve-
rum. ¶ In gloss. fin. ibi. *modicum fit praiudicium.* vel dic-
clarius q̄ accusator non causat fundamētum & substan-
tiam accusatiōis ab ea persona a qua audiuit impedimē-
tum: sed a testibus & probationibus. Et ideo non obsta-
te q̄ accusator sciens excludatur ex culpa propria debet
iste admitti qui non fuit in culpa: sed testis qui deponit
de auditu. totā substantiā testimonij fundat ex persona
alterius a qua audiuit. ideo si actor repellitur tanq̄ inha-
bilis debet & iste repelli: & sic propriē loquitur. c. licet
10 ex quadā. de testi. alleg. pro contrario. ¶ **†** Et in fi. gl. no.
sing. gl. quæ facit ad q̄onem quā p̄dixi. si scholaris volēs
recedere a loco studij p̄figit terminū volentibus age-
re: vtrum post terminū debet quis audiri? ¶ ista glo. facit
q̄ sic. si res est itēgra. sed ego intelligo rē esse integrā: q̄n
non fecit p̄paramētum ad ea quæ sine dāno suo obti-
nere nō potest: arg. in. c. in causis. & quod ibi no. de elect.
¶ Quid enim si sponsus elapso termino edicti p̄parauit
multa quæ nō pnt differri sine magno dispendio. Certē
absurdū esset dicere accusatorē admittēdum post termi-
nū. & dic latius q̄ gl. cōprehēdendo mentē Inn. q̄ aut ter-
minus fuit p̄fix⁹ a lege cōi vel municipali. & post ter-
minus f non debet quis audiri nisi probato iusto impe-
dimento. pro hoc. l. ob commissā. C. de adul. & l. i. ff. de
decre. ab ordine facien. Aut terminus fuit p̄fixus ab
homine: & tūc aut iudex tulit snām imponendo silētū
oib⁹. & non debet quis audiri etiam re itēgra nisi per
appella. vt in. l. titia. & quod ibi not. ff. de accu. & quod
no. i. l. diffamari. C. de inge. ma. & in. c. cōquerēte. & quod
ibi no. Inn. de off. ord. aut snā nō fuit lata: sed iudex sim-
pliciter p̄fixit terminū: & tūc tene distinctionē glo. q̄
aut res est itēgra & c. cum tēperamento quod. §. tetigi.
An autē valeat p̄fixio termini sine causē cognitione.
Dy. in regula indultū. de re. iur. li. vj. dicit q̄ sic. cōtrariū
sentit gl. in. d. l. vnica. C. vt nemo inuitus. & Bar. in. d. l. ti-
tia. Pro cōcordia dicerē q̄ in casu quo ius mandat p̄fi-
gi terminū seu edictum emanare nō requiritur causē co-
gnitio. Exēplum hīc: & in. c. fi. de clā. despon. Sed vbi edi-
ctum sit contra iuris regulas: puta quia statuitur termi-
nus volētibus agere. & tunc nō debet fieri sine causē co-
gnitione quia est cōtra tex. illius. l. C. vt nemo inuitus. &
dicit Bar. in. d. l. titia. q̄ si sine causē cognitionē p̄figitur
terminus pars releuabit per remediū appellatiōis. quasi
sentiat q̄ nisi appellet nō debet audiri. Ego aliter dicerē
q̄ aut iudex i iudi. p̄figit terminū. & habet locū dictū
Bar. q̄a act⁹ iudiciales. trāseūt i rē iudicatā nisi appellet:
vt in. c. cū inter. de re iudi. etiā si sit interlocutoria: vt in
c. dilecti. de elect. in fi. Aut iudex extra iudiciū p̄figit
terminū sine causē cognitionē: & dico q̄ citra appella-
tionē post terminū volēs agere debet admitti: quia gra-
uamina illata extra iudiciū nō trāseunt in rē iudi. vt in
c. legiti-

c. legitima. de appel. lib. vj. Et loquitur quando præfixit terminum cōtra iuris regulas. vt. s. dixi. Abbas.

De diortis.

Rubrica.

¶ Cōtinuata est hæc rubrica in præcedenti titu. vel pōt sic cōtinuari. Suprà in pcedētibz visum est qualiter m̃rimonia cōiugantur: & qualiter accusent. meritō restat videre qualr diu datur. Et scias quod diuortiu fit dupliciter. Pr̃o quo ad substantiā vīculi matrimonialis. vt qñ separāt m̃rimoniū ppter impedimentū perpetuum. Qñq̃ fit quo ad torum & mutuā seruitutē. vt ppter adulteriū vtriusq̃ coniugū &c. Abbas.

SVMMARIUM.

- 1 Homicidium necessarium non priuat spe coniugij.
- Machinatio in mortem coniugis priuat quem spe coniugij si ali- quod sequatur homicidium. 3.
- 2 Homicidium causa defensionis nō imputatur ad culpam etiam quo ed pœnitentiam imponendam.
- 4 Machinatione mulieris in mortem viri an vir possit eam de- ferre & e contra?
- Sauitia viri vel mulieris separatur matrimoniu quo ad torum.
- 5 Homicidiū in vxorem vel alias personas in quibus casibus pri- uat homicidam quod nō possit contrahere matrimonium.
- 6 Conatus seu voluntas an & quando pro opere & delicto pu- niatur?
- 7 Delicta quadam sunt quæ impediunt matrimonium contrahen- dum: sed non dirimunt iam contractum.

CAP.

I.

- 1 **S**iqua mulier. ¶ Breue est & p alia ver- ba pōt sic summiari. Homicidiū neces- sariū nō priuat spe coniugij, sed machi- natio i mortē coniugis sic. ¶ No. j. q̃ homicidiū cā defensionis nō imputat ad culpā etiā quo ad pœnitentiā imponēdā. ad hoc tex. in clemēti. si furiosus. de homi. & vide gl. xxij. q. viij. in summa. ¶ No. secūdo q̃ ppter machinationē in mor- tem cōiugis sequuto inde aliquo homicidio priuat ma- chinator spe coniugij. vnde post mortē cōiugis nō pote- rit cū alia cōtrahere m̃rimoniū. ¶ Sed q̃ro qd si i mor- tē mariti mulier cōtinuē infidiat: nec pōt quoquo mō cōpesci: nūqd liceat hoc casu marito eā deserere? tex. hic nō aperit. sed Hof. format gōnē & dicit q̃ ex quo cautio nis remedio puideri nō pōt: pōt eā repellere. & sibi pe- tenti restitutionē obstabit exceptio sequitā. p hoc bo- nus tex. in. c. literas. in fi. de resti. spo. vbi videt pbari idē fore in marito psequēte vxorē odio capitali: & per illū tex. dico q̃ p iudicē hoc casu poterit separari matrimo- nium quo ad mutuā cohabitationē. & notabis semp illū tex. in fine. quē nescio alibi remanebūt tamen marit⁹ & vxor licet separati. vt j. i. c. pxi. facit. c. hi. q. xxxij. q. vij.
- 2 ¶ In gl. j. ibi: nisi in casibus. hic gl. non rectē excipit à præcedentibus. nam. s. loquuta est de homicidio neces- sario. sed iura allegata in exceptiōe loquunt de homici- dio volūtario. quando quis. f. voluntariē interfecit vxo- rem. & sensus est q̃ propter homicidium gñaliter com- missum nō priuat q̃s spe cōiugij nisi in casibus exceptis. de quibus vide bonam gloss. cum tex. in. c. ij. de pœni. & remis. & in. c. hoc ipm. s. de pœnitētibz. xxxij. q. ij.
- 3 ¶ In gloss. ij. ibi: vbi de hoc. Et dic q̃ regulariter punit quis licet non perfecit delictum ex quo peruenit ad actum propinquum. nec per eum stetit quin delictum perfe- cisset. de pœni. dist. j. c. si quis cum telo. & c. si quis non dicam rapere. Et vide plenē de materia in capit. primo. de eo qui mit. in posses. ¶ Et in fin. gloss. no. glo. quod delicta quæ impediunt matrimonium contrahendum non dirimunt iam contractum. quod intellige nisi in casibus expressis. & vide de hoc quod dixi in. c. primo. s. de conuersio infide. Abbas.

SVMMARIUM.

- 1 Coniuges propter alterius crimen nō separantur, nisi spiritua- liter fornicetur. & tunc durat cōiugiu eis etiam separatis. 2.
- Matrimonium ex alterius coniugis delicto & etiā hæresi non separatur.
- Matrimonij separatio fit propter adulterium & crimen sodo- miticū à marito commissum.
- 3 Matrimonij separatio fieri potest si maritus conatur vxorem a- ducere ad aliud delictum præter hæresim.
- 4 Separati coniuges propter fornicationem spiritualement an abso- luti videantur à redditione debiti?

CAP.

II.

- 1 **V**asiuit. ¶ Coniuges ppter alte- rius crimē nō separant, nisi spūali fornicent. & tūc durat coniu- giū eis etiā separatis. & sunt tria dicta. se- cūdu ibi: verū. tertiū ibi: in viris. ¶ Ca- sus literalis. Querebat in. c. isto vtrū mulier pro furto vel alio crimine quolibet viri sui ab eo debeat separi: rñ. papa q̃ mulier pro furto vel alio crimine viri sui ab eo separari nō debet, nisi velit religionē fidei suæ corrup- pere. sed si vir vxorem ad infidelitatē traxerit à viro po- terit separari quo ad mutuā seruitutem. ita tñ quod alij nubere non licebit: quia licet separent, manēt tñ semper cōiuges etiā separati. & idē seruāt in viris. Ber. ¶ Not. j. hic regulā. q̃ quaecūq̃ delictū cōmittat alter cōiugiu nō pōt reliquus ob hoc petere separationē cōiugij etiā quo ad torū. fallit in delicto fornicationis: siue fit forni- catio carnalis. vt j. eo. c. ex literis. siue fit fornicatio spiri- tualis. vt j. eo. c. quanto. vt q̃a incidit in hæresim. de quo vide qd legi & no. de cōuer. cōiu. c. fin. An autē propter crimē sodomiticū cōmissum à marito pōt vxor pete- re separationē matrimonij quēadmodū petit propter adulteriū? vide per Inn. c. j. de adul. vbi plenē dixi. & per gl. in. c. oēs causatiōes. xxxij. q. vij. & in. c. maritis. de adul. & ibi vide opi. ¶ Secūdo q̃ro quid si maritus conatur vxorem ducere ad aliud delictum pter hæresim, nūquid vxor poterit ob hoc petere separationē quo ad mutuā cohabitationē? Inn. sentit hic q̃ sic: & remittit ad no. j. e. c. quāto. idē tenet in. c. j. de adul. pāl. In cōtrariū facit qd no. gl. i. c. vxor. xxvij. q. j. Sed ad primū dictū facit. c. ido- lolatria. xxvij. q. j. & satis pōt dici q̃ si nō pōt cōpesci ab ista insolentia: poterit fieri separatio. nam præsumptio est cuiusdam infidelitatis si persistit coniunx in trahēdo coniugem ad delictum nec ab hac prauitate cōpesci po- test. ¶ Quæritur tertiō si separetur matrimonium propter fornicationē spiritualement, nūquid innocēs sit absolutus à redditione debiti carnalis? Quidā tenuerūt q̃ nō. sed tantū à mutua seruitute. q̃a xps solū excipit delictū fornicationis. cōtrariū hic tenet Hosti. & meli⁹. q̃a licet exceperit fornicationē nō tñ distinxit inter spi- ritualē & carnalē. vñ fauore fidei debem⁹ intelligere de spūali. & p hoc. c. idololatria. pāl. & not. bñ hoc dictū q̃ in materia pœnali verbū generale intelligit largo mō si dispositio tendit in fauorem fidei. Abbas.
- 2 Vir non potest dimittere vxorē propter impedimentum paren- tela notorium absque iudicio ecclesiæ. 2. 9.
- Iudex ex officio potest inquirere de impedimento matrimonij si fama refert illud existere. 4.
- Iudex ex officio si impedimentum est notorium potest matrimo- nium separare.
- 3 Maritus cōpelli potest per excommunicationem ad recipiendū vxorem incautē dimissam.
- 5 Consanguinitas de facili potest esse notoria. & hæc parētela ex cōmuni tractatu dicitur notoria præsumptione iuris.
- 6 Secundū genus affinitatis hodie non prohibetur.
- 8 Separatio matrimonij propter adulteriū facta est pœnalis snia.

HHH

¶ Cā defensionis. gl. tenet cōtrariū i l. vt vim. ff. de iust. & iu. gl. in. c. inter hæc. xxxij. q. ij. q̃ in oībz casib⁹ in quib⁹ est commis- sum homicidiū tē- pore cōfessionis est iniungēda pñia Ro. i. auē. similiter C. ad. l. fal. in. xxx. ij. q. i. specialī pie cāe inter vltimas volū- tates. Abb. i. n. j. de homi. Imo. in. l. qd ergo. ff. de lega. j. Alex. in. l. ex pl. gñ. ff. de verb. obl. vbi tenet q̃ interfi- ciens bñitū vigo restituti nō pec- cat. Bal. in. l. rectē. C. vnde vi. in. vij. col. in fin.

¶ Remanebūt. per hoc corrigi. l. cōse- fu. C. de repudijs. se- cūdu q̃ ppter infi- dationē fiebat se- paratio etiam quo ad vinculu. matri- monij secūdu Ioā. an. & Philip. fran. hic.

¶ Ad astū propin- quū. p legistas i. l. si qs nō dicā rape- re. C. de epis. & cle. & in. l. qsq̃s. C. ad legē iul. maie. per Bar. in. l. j. ff. de ex- traor. cri. p Alex. i. l. j. in fin. ff. qd qsq̃ iur. per cano. in. c. foelicis. de pœnis. lib. vj.

SEBA. SAPI.

¶ Astū propin- quū. Vide latē Fe- li. in. c. j. col. j. vers. regula est. s. de p- sum. vbi ponit re- gulā cū nouē limi- tationibus.

Panormi. super quarto.

*Lite pēdēte super impedimēto cōiuges debēt sibi debitū reddere.
Restōnē petēti obstat exceptio defectus proprietatis notoria.
Restōnem marito petenti obstat adulteriū notorium mulieris.
Impedimentum parentelæ obstat matrimonio quō ad carnalem copulam. non autem quō ad mutua seruitia.
Notoriū quale sufficiat ad statim dissoluendum matrimoniu?*

¶ CAP.

III.

Porro. ¶ Vir non pōt dimittere vxorem sine iudicio ecclesie, etiā propter impedimētū parentelæ notoriæ. h. d. primò & secūdò. Si fama refert impedimētū cōiugij. etiā nemine opponēte: episcopus ex officio suo potest de eo inquirere. Si verò impedimētū est notoriū pōt ex officio suo matrimoniu separare. & secūdū dictū ibi: *præterea.* ¶ Casus literalis. Quidā comes pontini autoritate sua sine iudicio ecclesie dimisit vxorē suā qā eā dicebat fuisse cognatā vxoris suæ defunctæ: mulier petebat eū sibi restitui. quærit an potuit eā sic dimittere? Rñ. papa q si etiā parentela publica & notoria esset, sine iudicio ecclesie vxorē dimittere nō pōt: vñ comes cōpelli debet vt eam recipiat quæ restitutionē ipsius petebat, qd si facere contempserit ex cōmunicet. Præterea quidā. H. noie quādam cognatam vxorē suā duxit in vxorē. quærit quid fieri debeat? Rñd. papa q si non appareant accusatores, & parentela manifesta seu publica existit q credibile nō est nisi essent consanguinei in primo & secundo gradu, illud matrimoniu dissoluat qd illicitē est cōtractum. Ber. ¶ ¶ Not. primò q matrimoniu semel cōtractū nō debet absq iudicio ecclesie etiā si impedimētū sit notoriū separari. & nō. hoc vltimū. qā nescio alibi. Et ratio pōt esse. qā multa dicunt notoria q nō sunt. vt in. c. consulu. de appella. ideo non debet tantū sacramētū rescindi ex sola opi. coniugū creditiū fore iniuste impedimētū notoriū. de hoc aliquid j. ¶ ¶ No. ij. coniugē posse cōpelli per excōicationē ad recipiendū vxorē incautē dimissam seu temerē. ¶ ¶ Not. in §. *præterea.* q super impedimento matrimonij iudex pōt ex officio suo procedere. ¶ ¶ Itē not. non esse facile vt cōsanguinitas sit notoria in primo vel secūdo gradu consanguinitatis: nā fratres q sunt in primo & filij duorum fratrum q sunt in secūdo de facili exhibēt se cunctis pro consanguineis. nō autē sic contingit in vltioribus gradibus. Et sic nō. q licet parētela pbe ex psumptione puta ex cōi tractatu: nihilominus pōt esse notoriū, & appellat hoc notoriū psumptionis seu iuris. ¶ ¶ Oppo. cōtra primū dictū: nā videt q cognatā vxoris defunctæ licitē quis ducat in vxorē: aut enim erat cognata vxoris: qā fuerat vxor fratris vxoris. & tūc cū ista sit ex secūdo gñe affinitatis nō vñ cū ea phibitū mñionū: vt in. c. nō debet. de consan. & affi. Aut erat cognata vxoris: qā am bē fuerūt cōiuges duorū fratrum. & etiā nō debet impediri: qā attinebat isti i tertio gradu affinitatis. de quo hodie nō est curādū. vt i. d. c. nō debe. Sed si intelligimus q erat cognata vxoris modispdictis, dicēdū q pcedit istud de iure antiquo: sed pōt itelligi q erat cognata vxoris de fundte, id est cōsanguinea. nā cōsanguinei dicunt cognati. vt. ff. vñ cog. l. j. ¶ ¶ In gl. j. i. fi. no. bene finē gl. maximē in eo q nullā mētionē facit de citatiōe, sed aliter dicit in c. ad nostrā. s. de iureiurā. sed tu dic vt plenē dixi in. c. vñ tra. de coha. cleri. & mulie. ¶ ¶ In gl. ij. ibi. *pœna^b est. no.* gl. Io. an. dicit q cū sit sepatio ppter adulteriū est ppiē pœnalis snia. & credo q melior sit rō quā tetigi in notabilib: quia hoies fallunt in discernēdo an aliquid dicat notoriū: qā vt dicit Io. ij. q. j. c. de manifesta, de notorio loquimur: & qd sit notoriū ignoram. & ideo debet requiri iudiciū ecclesie i separatiōe tātū sacramēti. nō tñ interim debēt sibi debitū reddere si firmiter credūt parētela esse iter eos. vt i. c. literas. de rest. ipo. & pro hoc qd dicit in gl. seq. ¶ ¶ In gl. iij. in. fi. sed cōtra hāc sol. gl. & tex. op

ponit. nā petēti restitutionē obstat debet quo ad oīa ex ceptio defect⁹ proprietatis notoria. vt est tex. i. c. ad decimas. de resti. ipo. li. vj. optimē facit. j. c. pxi. vbi adulteriū notoriū mulieris obstat eidē petēti maritū restitui. dicit ibi. In hoc pcedere nedū in cā mñionali sed in qualibet alia. hoc cōtrariū difficilimū est, & vario mō p modernos soluit hīc & j. c. se. Prio dicūt q iste tex. non dicit exceptione nō obstatē, sed q marit⁹ nō debet dimittere vxorē et ppter parētela notoriā sine iudicio ecclesie. nā si bñ pōderat tex. hīc nō excipiebat de parētela notoria. Secūdò soluit q parētela obstat matrimonio quo ad carnalē copulā: nō autē quo ad mutua seruitia. nā pōt qs habere mulierē vt sororē, quā nō pōt habere vt vxorē. vt in. c. cōsultationi. s. de frigi. & malef. & sic hēc exceptio non concludebat ex toto defectu ppietatis. Tertia sol. q hīc loquit de notorio psumptiōis qd certitudinafr pbari nō pōt. Cōtrariū pcedit i notorio facti qd clarē pbari pōt. Hēc vltia sol. nō multū mihi placet: quia hoc notoriū sufficit ad dissolutionē mñionij sine alia probatione, vt patat hīc in fi. c. ergo debet sufficere quo ad repellēdā cōiugē a petitione restitutionis. Et iō tene pcedētes solutiones: & sic habes clarē intellectum huius. c. quod à plerisq difficile reputari solet.

¶ S V M M A R I V M.

- 1 Restitutionem mariti vxor petens repellitur, si notoriē fornicata est & maritus continuit. 5. 7. 10.
- 2 Maritus excōicatur, si absque iusta causa vxorē dimittit. Marito nō creditur de adulterio vxoris.
- 3 Vxor dimissa etiā temere à marito nō excusatur si postmodū adulterium commisit. Mulier non excusatur à fornicatione etiā propter paupertatē.
- 4 Adulterium quomodo potest esse notorium?
- 5 Restitutionē obstat exceptio notoria proprietatis siue defect⁹ notoriē cōcludens ad executionē notoria proprietatis.
- 6 Adulteriū nō separ at matri. sed tātū priuat eius executione.
- 7 Adulterio an excusetur vxor si à marito fuit causatum?
- 8 Mors vltima nocet.
- 9 Adulteriū mariti etiam nō notorium an vxor possit obijcere?
- 10 Restitutio mariti propter exceptionem de adulterio non retardatur nisi excipiat de adulterio notorio. Restitutionis materia est valde priuilegiata. Paria delicta siue adulteria mutua compensa tione tolluntur.

¶ CAP.

IIII.

Significasti. ¶ Repellit vxor petēs restitutionē mariti si notoriē fornicata est & marit⁹ cōtinuit. Cōis diuisio. secūda ibi: *cōsultatiō.* ¶ Casus literalis. Quidā sine iudicio ecclesie dimisit vxorē suā eo q suggestū fuit ipsam cū quodam suo cōsanguineo icestū cōmisisse: ppter q etiā fuit excōicat⁹: sed mulier illa de alio sobolē suscepit, & nihilominus petabat viro suo restitui, dicēs q iniuste eā dimiserat, & sibi materiam adulterandi dedisset quæritur quid iuris sit. Respon papa si notorium sit mulierem ipsam adulterium commisisse ad eam recipiendam vir compelli non debet nisi constaret ipsum cum alia adulterium commisisse. Ber. ¶ ¶ Not. j. maritum posse per ecclesiam excommunicari si sine iusta causa dimittat vxorē, nec creditur sibi asserētū vxorē fuisset adulteram pro hoc j. c. proxi. ¶ ¶ No. ij. q vxor dimissa temerē à marito non excusatur ab adulterio qd sic redicta perperauit. nā ptextu paupertatis nō debet mulier cōmittere tātā ignominia. ff. de ri. nup. l. palā. §. non em. ¶ ¶ No. q adulteriū mulieris pōt esse notoriū. qd pōt cōtingere multis modis. puta p cōfessionē ipsi⁹, vel qā peperit filiū licet maritus secū nō habitauerit p annū. ¶ No. vlti mō q petēti restōnē obstat exceptio de effectū notoriē proprietatis, siue defect⁹ cōcludēs ad executionē proprietatis notoriæ. nā adulteriū nō priuat seu separat matrimonium

¶ Ex officio. de quo in. c. qualiter & qñ. j. de accu. in l. ea quidē. C. e. & in. l. si marit⁹. ff. de adulte. & facit iste tex. p gl. i. c. pref byter si à plebe. ij. q. vj. q per iudicē non pōt pcedi p inquisitionē nisi prius def termin⁹ offenso ad accusandū & deliberandum. Bald. in. l. se natu. C. qui accu. non possunt.

b ¶ Poena. hanc gl. reputat sing. Floren. hic. q snia dī uortij dicit poena. addo aliā i. c. p venerebile. s. q filij sint legi. i. verb. se parasti. qd intelli ge secūdū Inn. i se paratiōe q fit propter separationē carnalē vel spūalē sec⁹ si ex alia cā. & an annullatio act⁹ sit poena. vide rex. in. l. senatus. ff. de cōtrahē. em. & qd in vltimis. volūtati⁹ no. i. l. tur pia. ff. de leg. j. per Inn. in. c. snia. j. de sen. excōi. p Bald. in. l. ptor. ff. de no. oper. nū. p Bal. in. l. nemo. la. ij. C. de sac. sanc. eccle. per Bal. nouellum. in rubr. ff. de ver. ob. in fi. in sua solēni repetitione.

matrimonium sed priuat dūtaxat executionē mrimonij.
& vide qd dixi. s. in. c. pxi. & tene menti in hoc istū tex.
¶ In gl. j. ibi: nisi eā inuitā. Idē sentit Io. an. si volentē
eā adulterādā tradidisset alteri tñ. nō rñ. ad cōtrarium.
Sed dic q aut marit⁹ dat vxori immediatā cām adulte-
rādā, puta induxit ad cōmittēdū adulteriū, & tūc non
pōt sibi adulteriū obijcere. & sic itellige iura alle. i. prin.
gl. nō tñ p hoc excusat mulier à pœna legis, imò vterq;
punitur marit⁹ & vxor. vt in. l. j. §. si publico. ff. de adult.
Aut pstat cām mediatā seu remotā. puta qā eā reliquit,
vel: in necessarijs nō prouidit. & tūc nō pōt sibi obijce-
re adulteriū vt hīc. & in. c. seq. & vide qd dixi in. c. discre-
tionē. alle. in gl. ¶ In ea gl. ibi: spoliata intelligitur. nō.
bñ hāc particulā gl. & idē tenet gl. in. c. literas. de restit.
spolia. & in. c. intelligim⁹. de adul. & Inn. in. c. veniens. de
reg. & Spe. in ti. de spōsa. §. si. ver. j. & sequē. ¶ In fi. glo.
nō. hāc qōnē. & rō decisionis est. qā vltima mora nocet
vt in. l. illud. ff. de peric. & cōmo. rei. veditē. ¶ In gl. fi.
ibi. *opporteret prius probare.* vult ergo gl. q vxor possit
replicare de adulterio mariti etiā nō notorio. ¶ In con-
trariū facit qd nō. gl. pcedēs. sed cōcordādo dic q mari-
tus nō est audiēd⁹ ad impediēdū restitutionē cōiugis, ni
si excipiat de adulterio notorio. Rō. quia cā restōnis est
priuilegiata. vt in. c. fi. de or. cog. Sed vxor bene replicat
de adulterio mariti nō notorio. qā marit⁹ nō petit resti-
tutionē sed excipit cōtra petētē. & sic cessat rō q est in
priori casu. Et ex hoc nō. q adulteria cōiugū mutua cō-
pēsatiōe tollunt, licet differāt in qualitate. vt qā adulte-
riū vni⁹ est notoriū, reliquū verò occultum &c. Abb.

SVMMARIUM.

1. Matrimonium separatur propter adulteriū vxoris, & si vir postea fornicatur reintegratur. 6.
2. Confessione solius vxoris separatur matrimonium quo ad torum, secus vbi agitur de substantia matrimonij.
3. Maritus tenetur ad prouidendum vxori de necessarijs etiam si dotem non habuit. 4.
4. Maritus potest accusare vxorem de adulterio. Vxor potest agere contra virum & petere alimenta.
5. Matrimonium non separatur propter adulterium, nisi quo ad torum & mutuam cohabitationem.
6. Matrimonium integratur propter viri incōtinentiam. 11. Separati coniuges debent ex voto continentiam seruare.
7. Pater vendit filium propter famem. Adulterium committere alicui non licet etiam propter famē: quæere enim debet victum alio modo. 8.
8. Filia innupta etate. xxv. annorū si peccat in corpus suū non potest à patre exheredari: quia videtur quod pater fuerit in culpa differendo nuptias tanto tempore.
9. Iudex an debeat supplere?
10. Confessio facta colore iracundie an & quando præiudicet? Confessio propria an possit reuocari?
11. Sententia separationis matrimonij quo ad torū an trāseat in rem iudicatam.
12. Separati coniuges an inuiti possint reintegrari?

CAP. V.

Ex literis. ¶ Matrimonium separaf
ppter adulteriū mulie-
ris. & si vir postea fornicet reintegrat. &
est bonus casus & multū allegabilis. secū
da pars ibi: vnde fraternitatis. ¶ Casus li-
teralis. Gulielm⁹ duxit in vxorē quādā tadē nata discor-
dia inter eos dicebat idē. G. per violētā sibi illatā & me-
tū etiā illā duxisse: postmodū accusauit eā super crimi-
ne fornicatiōis, quē cœpit publicē pfteri q cū vir eius
negaret sibi in necessarij prouidere: crimē cōpulsā fuit in
currere supradictū. Sed cū admonita fuisset ne id sugge-
stione alicui⁹ illud tā turpe cōtra se cōfiteret, ipsa ad ma-
nifestius assererat. Ep⁹ cōuocato capitulo suo de cōsilio
ipsius capli vtriq; illorū priuatim cōtinentiā indixit ob

seruādā. ita q castē viuerēt ab inuicē separati. Sed dic⁹.
G. statim cū alia furtim contraxit. Ep⁹ hoc audiens ab
ipso. G. veritatē inquirēs ipse rei seriē explicauit. & ad se-
dem aposto. appellauit. qui episcop⁹ ordinē hui⁹ nego-
tij dñō pape significauit. vnde mandat epō quatenus si
res ita se habet virū pdictū ad vxorē legitimā redire cō-
pellat. Ber. ¶ No. j. & tene mēti q cōfessio cōiugis va-
let cōtra executionē matrimonij, seu cōtra sequētia ad
ipsum matrimonium: vel per alia verba sic. ¶ Not. q vbi
agit de adulterio ad separationē tori valet confessio so-
lius cōiugis. nā ad solā cōfessionē mulieris fuit hīc sapa-
ratū matrimonium quo ad torū. sec⁹ est vbi agit de substā-
tia vinculi. vt in. c. sup. eo. de eo qui cog. cōsan: vxor. suā.
& ibi plen⁹ dixi rō diuersitatis est: qā primo casu solū
tractat de prēiudicio cōfētis. ¶ Not. secūdō maritū
teneri ad prouidēdū vxori i necessarijs: & si habuit dotē,
teneat prouidere secūdū quātitatē dotis. vt in. l. si cū do-
tē. §. si naut. ff. sol. mat. Si nō habuit dotē teneat prouidere
de suo. vt dicī in. c. p. vestras. §. ti. proximi. ¶ Not. tertio
maritū posse accusare vxorē de adulterio, licet tēpore
adulterij denegauerit sibi prouidere in necessarijs: non
em̄ excusat propter hoc mulier de adulterio. debet em̄
agere cōtra virū & petere alimēta. ¶ Itē nō. q propter
delictū adulterij. nō separaf matrimonium quo ad vincu-
lū, sed tātū quo ad torū & mutuā cohabitationē. vnde
separati remanēt cōiuges. ad hoc. c. ij. §. e. xxxij. q. vj. c. fi.
¶ No. q si vir innocēs nō cōtinet post separationē fa-
ctā propter adulteriū mulieris debet matrimonium rein-
tegrari: & est casu hīc singularis qui nō est alibi secūdū
vnum intellectū. q adulteriū viri vxoris cōpensat nō so-
lum ante sniam latā sed etiā postea. de quo plen⁹ dicef
cum gl. pe. Et istū tex. inducit Io. an. in. c. quod deo pari.
xxxij. q. v. & in. c. nosse. xxx. q. j. q si cōiuges pari cōsen-
su vouēt cōtinentiā & alter postmodum nō cōtinet ma-
trimonium debet reintegrari. Sed dicit Io. an. q parum
facit ad hoc ista decre. & remittit ad nō. in. c. dudum. de
cōuer. cōiu. Et dic parum facit ex eo q mulier hāc quā
deliquit nō teneat seruare cōtinentiā ex voto, sed tantūm
quia priuata est iure suo propter suū delictū Sed mari-
to postmodum delinquente compensatur adulterium
suum cum adulterio mariti: sed in casu prēmisso sem-
per illi obligantur ad continentiam ex proprio voto.
vnde credo quod etiam ex officio iudicis non debet ma-
trimonium reintegrari, ne veniant cōtra votum cōtinē-
tię. & hoc videt velle tex. in. d. c. quod deo. ¶ In glo. j.
ibi. l. vlti. vbi excusatur pater qui propter necessitatē
famis vedit filiū: cōtra dic q illud non est delictū maxi-
mē cū facit auctoritate legis, sed adulteriū i se est malū
& oī lege phibitū. nec ex aliquo pōt fieri bonū. vt. c. &
si xps. de iureiurā. ¶ In ea. gl. ibi. aut. sed si post vbi fi-
lia q post. xxv. annū. innupta peccauit in corpus suū, nō
pōt à patre exheredari. quasi pater fuerit in culpa diffe-
rendo nuptias ei⁹ tāto tēpore. sed dic illud procedere in
odiū pris, & qā alia necessitate vī inducta quā famis. se-
cus aut in vxore: qā alijs remedijs debet sibi q̄rere victū
& nō. hūc casum. ¶ In glo. ij. ibi: ipsum factum respicere.
quasi velit dicere q cū iudex nō debeat supplere de facto
vt nō. in. c. bonę. de postu. pla. nō debeat ep⁹ p professio-
nē habitā istare. sed tene cōtrariū. vt etiā probat ista lra
Et hui⁹ dicti triplex pōt esse rō. prima. propter periculū
animarū. qd imminet propter separationē mrimonij. se-
cūda. propter fauorē mrimonij. tertia. ne cā collusionis
ista cōfiteret. ar. in. c. audiui⁹. j. de collu. detegē. ¶ Et
in fi. nō. sin. vltimū dictū glos. & nō tradas obliuioni. q
cōfessio calore iracundię nō p̄iudicat, nisi def p̄seuerētia.
aī aut valet cōfessio facta i criminali: nec exigit alia per-
seuerātia. vt i. l. si cōfessus. ff. de cust. & exhi. re. & i. c. ij. de
confes. & in. c. per inquisitionē. de elec. Vel pōt intelligi
tex. secūdū Hostien. q incontinenti antē q confessio sit

HHH ij

ZACHARI.

¶ Immediatā cām
adulteradi. A de
Paul. de cast. cōfil.
cxxxvj. & Fel. i. c. fi.
col. ij. versi. itē per
Inn. s. de cōstitū.
¶ Secūdū quātitā-
tē dotis. Ista cōfide-
ratio Abb. est du-
bia: qā marit⁹ tenet
in oīb⁹. & nō solū
ipse sed & hære-
des ei⁹. Bart. Ang.
& cōter doct. i. l.
diuortio. ff. sol. ma-
tri. ar. l. qd si nulla.
ff. de reli. & sump.
fune. p. doc. i. l. qd
in vxorē. C. deneg.
gest.

¶ Iracundię. p. Ro.
in sing. ccccxv. p.
Bal. & Saly. in. l. si
filiā. C. de inof. te-
sta. iō votū factum
calore iracundię nō
valet. gl. i. c. dudū.
& ibi Abb. s. de cō-
uer. cōiu. fallit i de
liētis. l. si nō cōui-
tiū. & ibi Cy. C. de
iur. Ab. i. c. ij. de
hisq fil. occiderūt.

SEBA. SAPI.

¶ Calore iracundię.
Vide Deciū. in. c.
at si clerici. in pri.
col. x. ver. tertio li-
mittat. s. de iud. Fe-
li. in. c. matheus. j.
de simo. & in. c. si-
cut ex lris. de iure
iurā. & i. c. si verò
col. vlt. eo. ti. & in
c. dilecti filij. col.
ix. s. de exceptiōi.

Panormi. super quarto.

descripta in actis, pōt fieri reuocatio. & no. sing. hoc dictum. pro quo allego gl. in. c. apud. xxxij. q. j. & in. c. fi. de iureiuran. li. vj. Potest & tertio intelligi tex. q. corā epō & socijs extra locū iudicij ista mulier fuit cōfessa. ideo epō admonuit vt dicat veritatē. alia pcedētes solutio nes sunt notabiliores. ¶ In gl. in ver. *inuicem*. no. bene istam gloss. & vltimam quod si matrimonio separato propter adulteriū alterius coniugis reliquus nō continet, debet matrimoniū reintegrari nō obstāte q. snia separationis lata fuerit. idē firmit glo. j. prox. Quidā tēnerunt cōtrariū: q. ex quō snia fuit lata perdidit ius feruitutis omne qd habebat in marito. qd videt non posse recuperare ex delicto viri superueniente. & vide bo. gl. quē hoc latē disputat in. c. apostolus. xxxij. q. vij. & doc. antiqui fuerunt varij in hoc. Sed opi. cōior & fauorabilior est vt matrimoniū reintegret saltē ex officio iudicis: qd tenet Inn. in. c. prox. & hoc satis mihi placet: ne isti sic separati incidāt in adulteriū. Et q. stante vinculo matrimoniali nō pōt dici q. iniuria sit illata mulieri seu ipsi matrimonio. ideo debet hincinde fieri cōpensatio. & ex hoc no. q. snia fuit lata super separationē matrimonij quō ad torū, non tñ transit ex toto in rē iudi. p. quo facit qd no. in gl. se. ¶ In gl. fi. in fi. no. cōclusionē glo. & hęc cōclusio cōior est vt dicam⁹ q. antē q. vxor cōfiteat possit etiā in vita reconciliari marito licet fūerit separata iudicio ecclesiē. nā illa snia separationis fuit lata in fauorē non delinquentis. ideo non debet retorqueri in eius lāfionē, maximē cū daret vinculū matrimoniale inter eos. & pro hoc facit optimē aut. sed hodie. C. de adul. & qd no. gl. i. c. gaudem⁹. s. de cōuer. cōiug. & optimē facit tex. ibi. & de vltimo contrario gl. dic vt no. in regula factum legitimē. de reg. iur. lib. vj. Abbas.

SVMMARIUM.

- 1 Separati coniuges sine iudicio ecclesiē etiam propter hāresim redire compelluntur. 2. 4.
- 2 Adulterium & hāresis, seu carnalis & spiritualis fornicatio, an idem operetur quō ad separationem coniugum. 4.
- 3 Matrimonij separatur etiā propter spirituale fornicationem.
- 4 Separati cōiuges ppter hāresim, an recōsiliaret si sit reuersus

CAP. VI.

DE illa. ¶ Si vxor a viro lapso in hēresim pppria autoritate diuertit: ad eū reuersum redire cōpellit. secus si per iudiciū ecclesiē ab eo fuisset separata & secūda ibi. si verō. ¶ Casus literalis. Quidā vir lapsus fuit in hēresim: vxor ei⁹ statim si ne iudicio ecclesiē ipsi⁹ cōsoliū declinauit, tādē ille reuersus est & petebat vxorē, ipsa nolebat ad eū redire. q. ritur qd iuris sit? Rñ. papa q. si mulier maximē ea intentionē discessit a viro vt ille in hāresim lapsus tedi⁹ pariter & cōfusiōe affect⁹ ab errore suo se cōuerteret, ei reuerso est reddēda, & si redire noluerit est cōpellēda. Si vero iudicio ecclesiē ab eo recessit, ad eū recipiēdū nō est cōpellēda sed hoc qd in fi. dicit corrigi per. c. sequēs Ber. ¶ No. j. q. si marit⁹ spūaliter fornicat, pōt vxor pppria autoritate ab eius cōsortiū declinare. nec cōpellit p ecclesiā redire ad maritū pseueratē in fidelitatis errore. & ex hoc not. vnum casum in quo differunt fornicatio spūalis & carnalis. nā ppter spūalē licitū est innotētī recedere a pppria autoritate, nec cōpellit redire: secus in carnali secūdū Host. sed aduerte, nā si fornicatio carnalis eet notoria puto q. posset recedere alter pppria autoritate: nec cōpellit redire. vt est gl. i. c. fi. de adul. & ibi plenē dixi. Sed differētia pdicta posset pcedere vbi nō daret notorietas delicti, & hoc posset admitti ppter periculū infectiōis: qd est crimē hēresis. ¶ No. ij. q. ppter fornicationē spūalē pōt separari matrimoniū quo ad torū. de hoc i. c. fi. de cōuer. cōiug. & j. c. pxi. ¶ Opp. cōtra tex. de. c. s. pxi. vbi maritus cōpellit redire ad vxorē

post sniam separationis cuius cōtrariū hīc in fi. dicitur. Sol. ibi maritus cōmisit adulteriū post sententiam: sed vxor hīc nō deliquit post sniam: vñ ibi nō fuit lata snia. sed tene primā sol. ¶ Sed op. videt eū q. ex quo maritus incidit in hēresim q. nō teneat vxor cum eo recōsiliari q. tūcūq. sit cōuersus. sicut dicimus in matrimonio separato ppter adulteriū carnale. sol. dic vt legi⁹ & no. in c. fi. de cōuer. cōiug. & vide ibi aliquas differēcias inter separationes factas ob adulteriū carnale & spūale. ¶ In gl. fi. in fi. vult ergo ista gl. q. siue iudicio ecclesiē siue non mulier recesserit a viro lapso in hēresim, cōpellit tñ redire ad eū reuersum. nisi velit intrare religionē, & fuerit separata iudicio ecclesiē. & idē tenet gl. fi. j. c. pxi. & gl. in. c. fi. de cōuer. cōiug. aliq. cōtra reducētes istā decre. ad cōcordiā cū. d. c. fi. licet opi. gl. sit cōis. facit tñ tex. iste mul tū in cōtrariū vñ p arg. sumptū a cōtrario sensu. in. d. c. fi. nō debemus ipropriare istū tex. q. apertissimē loquit cōcludēdo ergo dic q. aut altero coniugū lapso in hāresim alter recessit propria autoritate: & nō cōpellit redire an cōuersionē alterius, sed post conuersionē sic. vt hīc. Aut recessit iudicio ecclesiē: & si vult intrare religionē non compellitur redire ad conuersum. vt in. d. c. fi. Aut nō vult intrare religionē: & sunt opi. de quibus, s. & dic vt ibi. Nunquid possit propter hāresim separari matrimonium. dicam in. c. prox. Abbas.

SVMMARIUM.

- 1 Matrimonium non soluitur altero coniugum fidelium in hāresim lapso. Infidelis ad fidem conuersus & eius coniunx noluit sibi cohabitare vel nō sine peccato mortali soluitur coniugium, & conuersus contrahere poterit. 2. 5. 6. 7.
- 2 Matrimonium verum & cōsummatū soluitur in casu isto. Infidelis conuersus ad fidem potest cohabitare cū vxore infideli ex quo vult secum cohabitare sine peccato. Matrimonium nō pōt esse inter christianum & infidelem: nisi infidelis cōuertat & eius vxor remaneat in infidelitate.
- 3 Matrimonium etiam est inter infideles.
- 4 Matrimonium cōsummatū inter christianos nūquam potest dissolui.
- 5 Matrimonium quare inter conuersum ad fidem & infidelem solui possit & non inter christianos? Ecclesia interpretatur ius diuinum.
- 6 Infidelis qui ad fidem non vult conuerti, eius coniuge conuersa relicta nō est sed reliquit coniugem. Matrimonium claudicare nō potest quo ad substantiam secus quo ad debitum reddendum.
- 7 Sententia an sit necessaria diuortij inter infidelem & eius coniugem ad fidem conuersum?

CAP. VII.

Vanto.

¶ Vinculū cōiugale non dissoluit altero cōiugum fidelium in hēresim lapso: sed & si vnus in fidelium cōiugum cōuertat ad fidem, & alter nolit sibi cohabitare vel non sine blasphemā vel non sine peccato mortali soluitur coniugium, & conuersus contrahere poterit. Communis diuino. secūda ibi: nos igitur. quē distinguit & secundum membrum prosequitur ibi: si verō. rationem diuersitatis ponēs ibi: nā & si. obstaculū soluēs ibi: nec obstat. submittēs duplicē solutionis effectū ibi: per hāc. ¶ Casus lralis. Duo erāt coniugati alter eorū transiuit ad hēresim ille q. remāsit in fide volebat ad secūda vota trāsire. Epō ferrari⁹. q. siuit vtrū posset rñ. papa distinguēdo infideles & fideles, si duo sunt coniuges infideles & alter ad fidē catholicā conuertat altero nullo modo vel non solum sine blasphemā diuini nois: vel vt eum trahat ad mortale pctm altero cohabitare nolēte: alter qui relinquitur ad secūda vota si voluerit poterit trāsire. & in hoc casu intelligit qd dicit apłs. si infidelis discedit

SEBASTIANI.

¶ Ex officio iudicis. Vide Fel. in. c. lator. col. vij. s. de re iudic. vbi ponit quid tenendum.

scedit discedat frater enim vel soror non est huiusmodi seruituti subiectus. Et canon eodem modo intelligitur qui dicit. cōtumelia creatoris soluit ius matrimonij circa eum qui relinquit. Si verò alter fidelium cōiugum labatur in heresim, vel trāseat ad gētilitatis errorē hoc casu is qui relinquit viuente altero nō pōt ad secūda vota trāfire licet in hoc casu maior videatur cōtumelia creatoris. licet enim inter fideles sit verū matrimonium nō tñ ratū existit: sed inter fideles ratū & verū est mīmonium vt illis viuētibus cōiugium ipm perduret. nec ob. q. à qbusdā forsam posset op poni q. fidelis relicto non debeat iure suo fraudari sine culpa. cū in multis casibus hoc cōtingat vt si alter cōiugum incidat. Per hāc rāsiōne quorūdā malitię obuiat qui in odiū cōiugum qñ sibi iuicē displicerēt si possent eas in tali casu dimittere simularēt heresim, vt altero q. remāsit in fide mīmonium cōtrahēte ab heresi reuertere. Et per hāc rāsiōne soluit q. quā qñ vtrū ille qui remāsit in fide de cogit redire ad illū q. ab heresi vel infidelitate reuertit. Ber. ¶ No. casum i quo verū matrimonium cōsummatū dissoluit. s. qñ alter infidelium venit ad fidē reliquo nolēte secū cohabitare, vel non sine blasphemia diuini nois. Et ex hoc habes casum quotidianū in istis iudais qui qñq. veniūt ad fidē vxoribus remanētibus i iudaismo. possunt enim cū alijs mulieribus de nouo cōtrahere: si vxores eorū nolunt secū cohabitare, vel nō sine pctō. Et ex hoc no. q. cōuersus ad fidē licite habitat cū vxore infide li ex quo vult secū habitare sine pctō. Ex quo no. sing. casum in quo pōt esse mīmonium inter christianū & infidelē. hoc iō est: q. a matrimonium sit cōtrahere iter christia nū & infidelē. vt in. c. caue. xxvii. q. j. ¶ No. q. inter fideles est verū matrimonium: licet nō sit ita firmū & indissolubile sicut inter xpianos. ¶ No. tertio q. matrimonium cōsummatū iter christianos durat semper, nec pōt dissolui aliquo casu. & est iste tex. ad hoc optimus & p. rōne suā posset argui q. etiā ecclesia nō posset illud dissoluere. de quo vide disputationē Ioan. an. in regula act. legitimi. de re. iu. li. vj. in mercu. & vide quod dixi in. c. ex. publico. de cōuer. cōiug. ¶ Op. cōtra p. dicta & cōtra tex. nā cū mīmonium sit verū iter infideles. vt hic in tex. & in. c. pxi. nō videtur q. possit separari nō obstat defectu baptisimi. nā christ. interrogatus à iudeis q. nō habebat baptismū rñdit quos deus cōiūxit homo nō separet. vt in. c. de infidelibus de cōsan. & affini. & sic ostēdit indissolubilitatē matrimonij etiā inter infideles. ad idē facit. q. a matrimonium institutū fuit lōgē ante baptismū. scilicet in statu innocentie in paradiso: & ibi recepit indissolubilitatē suā. cū fuit dictū. & erunt duo in carne vna vt legi & no. in. c. j. de voto. libr. vj. in. c. fraternitatis. xxxv. q. x. Sol. doc. nō tagnit sed puto sic dicēdū: q. iō pōderat baptismus in indissolubilitate mīmonij: quia vbi nō est fides christiana mīmonium nō habet suū significatū: nā mīmonium cōsummatū denotat vnionē & cōformitatē q. est inter deum & ecclesiā p. assumptionē carnis humanę. vt in. c. debitū. s. de biga. vñ sicut figuratū est idissolubile: q. a carnē quā de. assumpsit nūq. dimisit ita & mīmonium illud figurās debet esse indissolubile si cut figuratū p. quo vide bonā gl. i. c. q. ppter. xxvij. q. ij. hoc autē significatū nō habet mīmonium qd est inter infideles: q. a negat assumptionē carnis. & sic mīmonium inter eos nō est ita firmū & indissolubile: q. a cessat inter eos rō indissolubilitatis. ¶ Nec ob qd dicit quos de. cōiūxit hō nō separet & c. q. a non est hō q. dissoluit in isto casu sed ecclia auctoritate diuina: nā ecclia itēptat in hoc ius diuinū. & inducit hoc etiā fauore fidei, ne infideles tepescerēt redire ad fidē vidētes se arctari ad cōtinētia vxoribus secū cohabitare. ¶ In gl. in. ver. qui relinquitur. ibi: circa eū. i. qui cōuertitur. vult ergo glo. & melius tex. q. remanēs infidelitate dicit relinquire trans euntē ad fidē sed potius videtur dicēdū oppositū: q. infidelis fuit relictus à cōiuge trāseunte ad fidē: sed dic q. iō dicit ille relictus quia cū ambo deberēt accedere ad fidē, sed alter accedit & reliquus nō sequitur dicit illum relinquire. Et no. gl. in eo q. dicit q. matrimonium non pōt claudicare. i. ex parte vnus tenere & ex reliqua nō. Et intelligo hoc quo ad substantiam vinculi. nā quo ad debitum reddēdum qñq. claudicat. vt in. c. quidā de cōuer. cōiug. vel quo ad obligationē expectādi reliquum. vt in. c. de illis. de spon. impu. ¶ In ea gl. ibi: & nō per ecclesiam. quasi dicat nō esse op. vt iudex farat sniam diuortij: sed ipso facto ex cōtumelia creatoris separat matrimonium. dicit tamē Hosti. tutum esse vt à iudice statuatur terminus infideli ad cohabitandum cum cōuerso. quo elapso si noluerit cohabitare, solutum erit matrimonium: de quo dic vt latius dicam in. c. fi. eo. ¶ In gl. fi. in fi. gl. hic inheret opinioni. quā. s. tenui in. c. pxi. sed tu dic clarius vt ibi dixi. & iste tex parum facit pro opi. glo. quia non loquitur qd matrimonium separatur iudicio ecclesie propter heresim alterius: vnde volendo tenere opi. contrariam posset iste tex reduci ad terminos. c. p. cedentis. Abbas.

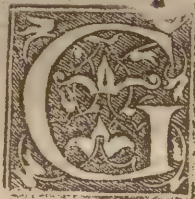
delis fuit relictus à cōiuge trāseunte ad fidē: sed dic q. iō dicit ille relictus quia cū ambo deberēt accedere ad fidē, sed alter accedit & reliquus nō sequitur dicit illum relinquire. Et no. gl. in eo q. dicit q. matrimonium non pōt claudicare. i. ex parte vnus tenere & ex reliqua nō. Et intelligo hoc quo ad substantiam vinculi. nā quo ad debitum reddēdum qñq. claudicat. vt in. c. quidā de cōuer. cōiug. vel quo ad obligationē expectādi reliquum. vt in. c. de illis. de spon. impu. ¶ In ea gl. ibi: & nō per ecclesiam. quasi dicat nō esse op. vt iudex farat sniam diuortij: sed ipso facto ex cōtumelia creatoris separat matrimonium. dicit tamē Hosti. tutum esse vt à iudice statuatur terminus infideli ad cohabitandum cum cōuerso. quo elapso si noluerit cohabitare, solutum erit matrimonium: de quo dic vt latius dicam in. c. fi. eo. ¶ In gl. fi. in fi. gl. hic inheret opinioni. quā. s. tenui in. c. pxi. sed tu dic clarius vt ibi dixi. & iste tex parum facit pro opi. glo. quia non loquitur qd matrimonium separatur iudicio ecclesie propter heresim alterius: vnde volendo tenere opi. contrariam posset iste tex reduci ad terminos. c. p. cedentis. Abbas.

¶ SUMMARIUM. ¶

- Pagani iuncti in gradu prohibito lege canonica tantum cōuer si ad fidem non separantur.
- Paganus cōuersus ad fidē qui plures prius habebat vxores ad haret primæ & si repudiata vxore cum secūda cōtraxit, secūdam dimittat & adhæreat repudiet etiam si repudiata cum alio contraxisset. secus si esset fornicata.
- Infideles quo ad probationē matrimonij & ad alia spiritualia non includuntur lege canonica: lege autem diuina sic. 12.
- Infideles delinquentes cōtra ius diuinum puniri possunt. secus si delinquant contra ius canonicum. 12.
- Fratri appellatione veniunt omnes christiani, & vnum patrem habent scilicet deum.
- Matrimonium pōt eē inter fidelē & infidelē. si ante cōuersionē cōtractū fuit, aliās sec. quia nō pōt eē iter dispares fidei.
- Baptisma abluit crimina etiam quo ad pœnam. & an sit verū in foro fori. 16.
- Infidelis simul & eodem tempore de iure diuino plures non pōt habere vxores. 13.
- Matrimonium propter fornicationem etiam inter infideles nō soluitur quo ad vinculum.
- Repudium factum in infidelitate non valet. 10.
- Repudiata secūdū ritum paganorum contrahēdo cum alio nō committit adulterium.
- Secūdus gradus in linea inæquali prohibitus est de iure diuino, sed in linea æquali prohibetur tantum à iure canonico.
- Infideles ex quibus per iudicē ecclesiasticum vel secularem puniri possunt?
- Plures vxores simul habere non licet: successiue autem sic. Pluralis numerus quandoque ponitur ad exclusionem maioris & quandoque minori numeri.
- Maritus & vxor quandoque iudicantur ad imparia. Maritus reuocat votum vxoris, sed non econtra. Maritus accusat vxorem criminaliter, sed non econtra.
- Sentētia diuortij an sit necessaria inter cōuersum & infidelē.
- Baptismus an tollat irregularitatem & alia: vt bigamiam? Accusatio criminis an possit fieri post baptismum?
- Vxor infidelis ad fidem cōuersa an gaudeat omnibus priuilegijs dotium?
- Infidelis si dicat pluribus mulieribus ego duco vos in vxores & ille pariter respondeant, an ille sint eius vxores, vel saltem aliqua earum?

¶ C. AP.

VIII.

Gaudemus ¶ Hoc. c. principaliter habet tria dicta. & hoc dicit. in summa Pagani iuncti in gradu prohibito lege canonica tantum cōuersi ad fidem nō separant. hoc prius

HHH iij

ZACHARI.

¶ Durat semper. Addean cōtra illud possit papa dissolui. Bal. in. l. deo nobis. col. iij. ver. vltius not. C. de ep. & cle. & Fel. in. c. q. in ecclesia. col. viij. vers. ceterū limitat ibi & pro istis facit. s. de constituto.

SEBASAPI.

¶ Dissolui. Quod possit dissolui ex causa tenet Abb. in. c. j. in fi. s. de voto. & Bal. in. l. si paterfam. s. i. adop. ff. in arrogatiōib. vbi ponit casum qñ rex habet vxorem sterilem.

¶ Homo non separatur. Adde qualiter hoc intelligendum sit per Anch. cons. ccxli.

Panormi. fuer quarto.

¶ Que fortis. Ad
de qualiter intelli
gantur illa verba
Cal. cōf. ij. de iu
dais.

SEBA. SAPI.
¶ Per iudicem se
cularē. Vide De
ciū in. c. j. colū. vj.
ver. nā quarta cō
clusio. i. j. lect. s. de
cōstitū. vbi dicit
q̄ infideles nō ligā
tur canonibus in
his q̄ aīam respi
ciunt. vt ī cōfūris
ecclesiasticis & pō
nis spūalib⁹. & ita
intelligit illud de
his q̄ foris sunt ni
hil ad nos: sec⁹ est
in pōnis corpora
libus & pecunia
rijs.

Si pagan⁹ prius plures vxores habebat post fidē susceptā
adherebit primē. hoc secūdō. Et si repudiata vxore cū se
cūda contraxerit, etiā post baptismū dimittet secūdā &
adherebit primē repudiatē, etiā si repudiata cū alio con
traxisset. secus si fornicata fuisset. hoc tertiū vsq̄ ad finē
& secūdū dictū ibi. *verū*: tertiū ibi: *qui autē*. **¶** Casus li
teralis. Pagani accipiūt vxores ī secūdo vel tertio gradu
vel vltiori: pagani taliter coniuncti cōuertunt ad fidē.
Quēsitū fuit à do. pa. vtrū post baptismū teneant infi
mul remanere, vel abinuicē separari: rñdet pa. q̄ sacra
mentū coniugij apud fideles & infideles existit. vñ dicit
apls. Si quis frater infidelē habet vxorē & hęc consentit
habitare cū illo nō dimittat illā. & in p̄dictis gradib⁹ pa
gani licitē cōtrahūt matrimoniū: q̄a cōstitutionibus ca
nonicis nō arctant: ideo fideles hñōi ī fauorē fidei xp̄ia
nē matrimonialiter copulari liberē possunt & licitē re
manere coniuncti, cū per sacramentū baptismi non sol
uant coniugia sed crimina dimittant. **¶** Quia verō paga
ni plures habēt simul vxores q̄ cōuertunt ad fidē. quērit
vtrū oēs vel quā illarū habere debeāt post baptismū. rñ.
pa. ostendēs q̄ vnā tñ debēt habere. Ab initio vna costa
in fœminā est cōuersa. & scriptura diuina testat q̄ pro
pter hoc relinquet homo patrē & matrem. & adherebit
vxori suę: & erūt duo in carne vna. nō dixit tres vel plu
res sed duo, nec dixit adherebit vxoribus: sed vxori: nec
alicui licet infimul plures habere vxores, nisi diuina re
uelatione alicui fuerit concessum per quā sicut Iacob à
mēdacio: israelite à furto: & Sanson ab homicidio excu
sati fuerūt: sic & patriarchę & alij iusti viri q̄ plures ha
buerunt vxores ab adulterio excusant. & hęc snia in euā
gelio cōprobat. Quicunq̄ dimiserit vxorē suā excepta
fornicationis causa & aliā acceperit mechaf. ergo si vxo
rē dimissa alia duci nō pōt, multo fortius nec ea retenta.
per qd̄ euidenter apparet q̄ nullus pōt simul habere plu
res vxores: nec aliqua plures maritos: ergo sequit q̄ post
baptimū primā debet habere. **¶** Qui autē pagani siue in
fideles dant vxoribus suis qñ volunt libellū repudij: que
rit vtrū illis viuentibus possint accipere alias ad fidē cō
uersi vel ante cōuersionē: Rñdet q̄ in euāgelio tale repu
diū reprobaf. & ideo viuētē vxore etiā cōuersus ad fidē
aliā habere nō pōt, nisi post cōuersionē ipsi⁹ illa renuat
habitare cū illo: vel si consentiat: non tñ sine cōtumelia
creatoris: vel vt eū traheret ad mortale peccatū. In quib⁹
casibus mulier restitutionē petere nō posset, etiā si de in
iusta spoliatiōe cōstitit: q̄a secūdū apostolū alter alteri
nō est hñōi seruituti subiectus. **¶** Quāuis quoq̄ aliquis
paganus dedit libellū repudij vxori: illa nupsit secūdū
ritum suū. vir cōuersus est ad fidē, & vxor sua q̄ nupsit
alij post repudiū similiter est cōuersa ad fidē & petit illū
quērit an possit non obstatē eo q̄ nupsit alij: Rñdet q̄
licet secūdū euāgelicā veritatē. qui duxerit dimissam me
chabit, nō tñ dimissor poterit obijcere fornicationē di
missę post baptismū eo q̄ nupsit alij post repudiū: & sic
eā tenet recipere, nisi aliās fuerit fornicata. Ber. **¶** No
ta primō vnā regulā generalē q̄ lex canonica in prohibi
tione matrimonij nō extendit ad infideles: & idē dicēdū
in alijs spūalibus p̄ illā auctoritatē apli: sunt quid ad
nos de his q̄ foris⁹ sunt iudicare. dic foris. i. extra ecclīā,
vel fidē catholicā. **¶** Secūda regula colligit ex textu. q̄
lex diuina oēs infideles cōprehendit. vñde matrimoniū
eorum cōtractum cōtra legē diuinā est nullū. Ex quo
infero. q̄ pagani seu iudei delinquentes cōtra legē diuinā
possunt puniri: secus si delinquerēt contra legē canoni
cam disponētē super spūalibus: de his vide q̄ pulchrē no
tat Inno. in. c. qd̄ super his. de voto. **¶** Nota ibi: *frater*.
q̄ appellatione fratris comprehendit quilibet christia
nus nam christiani sunt adinuicem fratres: quia habent
vñum patrem: scilicet Deum. & vide textum cum gl. in
c. ad mensam. xj. q. iij. **¶** No. q̄ inter fidelem & infidelē

potest esse matrimonium. quod intellige qñ matrimo
nium fuit cōtractum ante cōuersionē ad fidē. als aut in
ter dispares fidei nō pōt esse matrimoniū. vt in. c. caue.
xxvij. q. j. **¶** Nota q̄ per baptismū dimittunt crimina
& dic q̄ dimittunt oīa, etiā quo ad pēnā. ita q̄ si bap
tizat⁹ tūc morerē nō sentiret etiā pēnā purgatorij: vt di
cit Augusti. de pēni. dif. vij. c. fi. **¶** No. in. s. *quia verō*.
q̄ nō est licitū cuiq̄ quātūcunq̄ infideli ducere seu
habere eodē tēpore plures vxores. hoc em̄ est cōtra legē
diuinā. Et nota ex tex. plurimas rationes ex quib⁹ cōclu
dit vñicā vxorē esse debere. **¶** No. q̄ ppter fornicatio
nē cōiugis nō separat matrimoniū quo ad vinculū etiā
inter infideles. **¶** No. in. s. *qui antē*. q̄ repudiū factum
in infidelitate nō valet post cōuersionē ad fidē: nec etiā
primō valuit secūdū veritatē. **¶** No. q̄ repudiata secū
dū ritū paganorū cōtrahēs cū aliquo nō cōmittit adul
teriū. iō marit⁹ cōuersus ad fidē nō pōt illi volēti redire
obijcere adulteriū. **¶** Sed cōtra hoc opp. ignorātia iuris
diuini neminē excusat. habet em̄ locum illud dictū apo
stoli qui ignorat & c. xxxvij. distin. in. c. qui ea. sed de iu
re diuino nemini licet mittere libellū repudij. ergo re
pudiata alteri nubēdo cōmittit adulteriū. Sol. cōtrariū
prima frōte videt difficile: sed pōt sic solui. Repudium
erat approbatū lege antiqua: scilicet veteris testamenti.
vñde vtentes lege illa antiqua vident excusari ab adulte
rio. nā adulteriū nō cōmittit sine dolo: vt in. c. in lectū.
xxxij. q. ij. & in. l. pe. ff. de adul. nō em̄ videtur esse in do
lo infideles ex quo nō recognoscunt fidē chistianā, nec
sudiiciunt euangelio à quo repudiū fuit reprobātū. Cō
clude ergo q̄ repudiū nō tenuit & q̄ nō cōtrahēs excu
sat ab adulterio rōne p̄dicta. **¶** In gl. j. ibi: *sed non oēs*.
dic clari⁹ q̄ secund⁹ grad⁹ est phibitus lege diuina in li
nea inequali. exēplū in patruo & in nepte. nā isti phibē
tur lege diuina, vt in gl. sed secūd⁹ gradus in linea equali
est phibit⁹ solū lege canonica. Et de isto gradu loquit
iste tex. exēplū in duorū fratrum filijs. & no. ex gl. psonas
phibitas lege diuina. & dic latius vt dixi in. c. lras. de re
sti. spo. **¶** In gl. in ver. *cōstitutionibus*. ibi: *sed indirectē*.
sed dic melius q̄ si iudei nō subsint ecclesię quo ad tem
poralē iurisdictionē: canones ad eos nō extēdunt nec di
rectē nec indirectē, q̄a ecclesia nō se ipedit de laicis nisi
rōne aīę. Sed de animabus iudeorū ecclesia nō curat ex
quo nolūt redire ad fidē. si tñ delinquerēt iudei cōtra le
gē diuinā bene posset papa vt vicarius dei illos punire
etiā directē, vel si essent ifesti fidei chistianę. vt patet.
per totū ti. de iudeis. & illa auctoritas apli quid ad nos
& c. pcedit quo ad sniam excōicationis. itē quo ad fidē &
quo ad spūalia: sunt autē iudei subiecti romano imperio
& delinquentes pnt puniri per iudicē secularē b etiā dum
veniūt cōtra legē diuinā in cōtrahēdo m̄rimoniū. i. l. ij.
& in. l. nemo. C. de iudei. Et vide ad materiā plenē no. p
13 Inn. in. d. c. qd̄ super his. de voto. **¶** In gl. in ver. *duo*.
ibi: *quod si dormierit*. dic q̄ ibi permittunt plures vxo
res nō eodē tpe sed successiuē. Et no. gl. q̄ numerus plu
ralis qñq̄ ponit ad exclusionem maioris numeri: vt hic:
qñq̄ minoris. vt in. c. licet vniuersis. & qd̄ ibi no. glo. de
testi. debet ergo capi ille intellectus secūdū quē euitat
absurditas. **¶** In gl. in ver. *uō ad imperia*. in fi. no. bene
gl. & p eius cōclusionē facit nā maritus reuocat votum
vxoris, & nō ecōtra. vt in. c. noluit. xxxij. q. v. & vide bo
nā gl. in. c. manifestū. eadē. q. Itē maritus accusat vxorē
de adulterio criminaliter, & nō ecōtra. xxxij. q. j. c. apud.
15 s. publico. & vide qd̄ no. in. c. tuę. de p̄cu. **¶** In gl. in
ver. *cōpellētur*. ibi: *dixit Io.* & hoc etiā tenet gl. in. c. fi
infidelis. xxvij. q. j. & in. c. fi. ea cā & q. ij. Host. dicit hic
q̄ inter fideles matrimoniū non dissoluitur. vt. s. c. pro
xi. Inter infideles verō debet iudex p̄figere terminū re
manenti in infidelitate vt cohabitēt fideli. quōd si nolue
rit dissolui matrimoniū. & sic sentit q̄ ante p̄fixionem
termini

CAP.

IX.

termini nō est matrimoniū solutū. hoc dictū mihi non placet: licet vtile sit illud à principio seruare, vt clarè appareat de voluntate infidelis satis est em̃ q̃ alijs modis apparere possit q̃ nolit cum fidei habitare. ¶ In gl. fi. ibi: *beneficium alicui cōpetens*. No. bene gl. & dicunt hīc doc. maxime Inn. q̃ per baptisimū^a non tollitur accusatio criminis: & pōt esse rō iudicio meo. nā pēna in foro iudiciali imponit: quia delinquēdo lēsit rēpublicam. baptisimus verō operat remissionē peccatorū respectu lēsiōis dei. aliās quisq̃ iudex de facili post delictū dicere se velle effici christianū vt euitaret pēnā. Itē per baptisimū secundū doct. tollit oīs sequela peccati: vt infamia cōtracta rōne delicti: exēplū in vsurario. Itē de irregularitate q̃ provenit rōne delicti. vt si infidelis aliū occidit, reuerlus ad fidē possit pmoueri ad ordines. quia tollitur ista irregularitas cū sit sequela peccati pro hoc. l. dist. c. si quis viduā. Sed est dubiū quid de irregularitate cōtracta sine peccato: pone q̃ pagan⁹ rōne officij publici aliquē facit mori. Et i hoc doc. sunt varij. Host. Io. an. & do. Ant. sentiūt q̃ hēc irregularitas nō tollat p̃ baptisimū. quia nō est sequela peccati pro hoc dictū. c. si qs viduā. Sed Hug. T. & Io. calde. tenēt cōtrariū. q̃ indistincte oīs irregularitas cōtracta ex homicidio tollit quod mihi pl⁹ placet. primò per arg. à cōtrario sensu gñaliter sumptū ex d. c. si qs viduā. & l. di. c. j. Itē quis efficit irregularis ex homicidio cōmissio sine pctō rōne cuiusdā erroris videt em̃ quidā error. q̃ is pmoueat qui fecit hominē mori. quē rō cessat in infidelib⁹. cū per baptisimū videatur nouus homo. l. di. c. ferrū. Itē ista irregularitas processit ex cōstitutione ecclesię. ideo nō debet extendi ad infideles. vt hīc iūcto. c. is qui. de sen. excō. li. vj. facit notabile dictū Inn. c. ad audiētiā. de hom. vbi dicit q̃ cū irregularitas sit de iure positio debem⁹ in dubio interpretari quē nō esse irregularē. Irregularitas verò cōtracta ex defectu sacramenti non tollitur per baptisimū, vt est bigamia. xxvj. dist. in. c. acutius. & c. deinde. Ex prædictis inferitur ad clarā decisionē istius qōnis. nā eo ipso q̃ vxor cōmisit adulteriū fuit ius acquisitū marito: vt pos sit vxorē adulterā à se abijcere. ideo per baptisimū hoc ius marito cōpetēs nō tollit. ¶ Extra gl. querit nūqd vxor reuerfa ad fidē gaudeat priuilegio dotiū concessio mulieribus ab imperatore in dotib⁹ repetēdis vt p̃feratur oībus creditoribus, de quibus in l. asiduis. C. q̃ po. in pig. ha. dixi in. c. ex literis. de pig. Cōcludūt doc. q̃ sic. quia si imperator potuit cōcedere: fortius ipse idē deus hēc ratio parum concludit. quia non apparet q̃ per baptisimū deus voluerit cōcedere. Sed ego allego. text. in aut. itē priuilegiū. C. de hære. vbi dicit q̃ priuilegiū dotium nō cōpetit his qui non participant de fide. à cōtrario ergo omnib⁹ participantib⁹ cōpetit. satis est ergo q̃ tēpore quo vult vti priuilegio est in fide. ar. eorū quē no. Bar. in. l. ex facto. ff. de vulg. & pup. satis em̃ est qualitatē fidei inesse tēpore vsus priuilegij. ¶ Vltimò inducūt hēc litera ad qōnem quid si fidelis dicat pluribus mulieribus, duco vos in vxores, & ille pariter respōdeat & nos te in maritū: quē istarū sit coniunx. conclusio est q̃ nulla: quia non habuit animum obligandi se p̃cise vni: quod procedit etiā si inter illas vna tantū fuit se apta ad matrimonium istius: deficit em̃ hīc consensus respectu istius viri tantū. Abbas.

SUMMARIUM.

- 1 Fratr̃s relicta in vxorem ducere non licet. 4.
- 2 Infidelis cōuersus ad fidem potest vti matrimonio cum relicta fratr̃s prius per ipsum contracto.
- 3 Fratr̃s relicta in vxorem potest duci secundū legē moysi si frater sine prole decessit: & si ducatur ad suscitandū semen fratr̃is, & tunc dicuntur filij defuncti.
- 4 Papa ex causa dispensat contra testamentum nouum.

DEUS. ¶ Ponit dispensationem ecclesię cum nouiter conuersis ad fidem. vt vtantur matrimonio cum relicta fratrum cōtracto secundū legē moysaycam. Vel summa aliter sic. Non licet relicta fratris in vxorē accipere: & de facto ducta separanda est nisi ecclesia aliter dispenset. ¶ Casus literalis. Quidā infideles scilicet liuon. cōtrahebant matrimonium cū relicta fratrum suorum liuon. isti de nouo cōuersi sunt ad fidem: querebatur vtrum deberent remanere cum relicta fratrum suorum? dominus papa cōcedit eis propter infirmitatē illorum vt matrimonijs cōtractis cum relicta fratrum vtantur, dummodo fratribus decedentibus sine prole cum talibus contraxerint vt iuxta legem moysaycam semē defuncti suscitaret. prohibendo ne tales de cetero sibi copulent post fidem receptam. ¶ No. primò q̃ secundū legem moysaycā licebat ducere vxorem fratris defuncti: duobus tamē interuenientibus. Primò q̃ frater decesserit sine prole. Secundo vt duceret causa suscitandi semen defuncti. nā soboles inde suscepta attribuebatur fratri defuncto. vñ iste superstes erat pater carnalis. defunctus verò erat legalis. vñ filij attribuebantur defuncto. & illud olim fuit institutum in figura quā hodie cessat cū veritas illuxerit. de quo vide tex. in. c. olim. vij. q. j. & deuter. xxv. ¶ Secundò no. papā ex maxima causa posse dispensare contra nouum testamētum. ¶ No. vltimò hodie non licere ducere vxorem fratris relicta in vxorem, etiam secundū dispositionem legis moysaycā. b

De donationibus inter virum & uxorem, & dote post diuortium restituenda. Rubrica.

¶ Suprà visum est de diuortijs. Sed quia diuortio facto dos repeti solet: & cōtenditur plerūq̃ donatione facta cōstare matrimonio. ideo post rubricam. p̃cedentem subiicit istam in qua tractat̃ tā de donatione facta inter virū & vxorē quā de dote post diuortium restituenda. Abbas.

SUMMARIUM.

- 1 Dos est restituenda matrimonio licite separato etiam si fiat quo ad totum, & alia debet integrè restitui. 2. 3.
- 2 Dispositio huius. c. habet locum etiam si sit separatio facta quo ad totum & mutua seruitutem.
- 3 Maritus propter onera matrimonialia non potest nisi fructus dotis lucrificare.
- 4 Priuilegium dotis marito tributum cessat aliquando, & non transit ad haredes mariti extraneos.

CAP.

I.

MULIERES. ¶ Separato licitè matrimonio dos est restituenda. h. d. ¶ No. j. q̃ qñq̃ matrimoniū ex cā licita separat: puta propter cōsanguinitatē & affinitatē, vel aliud impedimētū. & quia iste tex. loquit̃ indistincte & generaliter ibi. fuerint separate. credo dispositionē tex. habere locum etiā si sit separatio facta quo ad totū & mutua seruitutē in eo casu in quo mulier nō venit dote priuāda: vt puta si p̃pter nimiam viri sēuitiā separat̃ matrimoniū: vel q̃ vxor ad fidē est conuerfa, vel in casu simili. ¶ Vltimò not. q̃ matrimonio separato dos debet integrè reddi. nihil ergo de iure maritus debet lucrificare p̃pter expēsas factas. nā ius solūmō cōcedit sibi fruct⁹ dotis ad onera m̃rimonij suppor

HHH iiii

SEBA. SAPI. ¶ Per baptismum. Vide Feli. allegantem Abb. hic i. c. de his. col. ij. vers. secunda cōclusio. j. de accu. ZACHARI. ¶ Secundū dispositionē legis moysaycā. Adde q̃ in dispensatiōe apostoli caistū in. c. p̃ tuas. in princ. & q̃ ibi no. in apostil. ad ipsum. s. de restit. spo. Io. an. in. c. sup. j. de vsur. Ant. de pra. cōsi. ij. & Gemi. plenē i. c. sicut. & ibi in apostil. Celsi ad ipsum. xiiij. dist.

¶ Sed iste tex. est
cōis intellectus vt
loquat de mīmo
nio putatio secū
dū Alex. in. l. mari
tū. ff. fo. mat. i. pri.
& an dos putati
ua habeat priuile
gia dotis verē per
Alex. in. l. si cū do
tē. ff. ff. sol. mat.
Bart. in. l. asiduis
post gl. ibi. C. qui
po. in pig. habe.

SEBA. SAPI. b

¶ Dotis. de isto
articulo vide quē
scribit Alex. in. l.
maritū. ff. sol. mat.

¶ Solu. matrimo
nio. Adde Pet. de
ancha. cōsil. ej. vbi
multa dicit super
statuto disponēte
q. acq. sita cōstare
mīmonio sint cō
munia inter mari
tum & vxorem.

¶ Statuta. Sta
tuta de dote lucrā
da nō hnt locū in
dote putatiua. l. j.
C. de cōdi. ob cau.
& ibi Bal. Ang. &
Salice. & Bald. in
l. pe. ff. q. d. falso tu.
auctor. Ang. i. auct.
de nup. §. ascripti
rios. vbi bon. tex.
sed melior in. §. si
verō ab initio. in
auct. de nup. nisi p.
cessisset dō. dātis
dotē secū dū Ro. in
l. si cū dotem. §. si
mulier. ff. sol. ma.
sed cōtrariū tenet
ibi Pau. de ca. per
lā diuo pio. ff. de
ritu. nup. de quo
per Alex. in. d. §.
si mulier.

SEBA. SAPI. c

¶ Rōne accessorij.
Hoc ponit inter
spālia matrimonij
Feli. in rubri. s. de
spōsali. co. vltima
ver. sextodecimo.

¶ An valeat statu
tum. Bar. in. l. si. §.
prēterea. C. de iur.
dot. tenet q. sic
Pau. de ca. in. l. di
uortio. ff. sol. mat.
dicit q. in aliquib.
locis sunt statuta
q. mulieribus de
beāt solui quinq.
p. cētenario nomi
ne alimētōrū do
nec dos restituat.
credo q. talia statu
ta sint bona sed an
polsint cū bōa cō

tanda. vt i. c. salubriter. de vsu. & in. l. vnica. C. de rei vxō.
a. t. ¶ In glo. ij. ibi: inquitū facere pōt. lo. and. dicit glo.
loqui contratex. cū tex. dicat totam dotē reddi debere.
nec ob. iura alleg. in gl. loquunt enim qn verū matrimo
niū soluit: tūc enim ppter reliquias prioris matrimonij
deferit marito: vt nō conueniat nisi inquantū facere pōt.
Sed iste text. a. debet intelligi de matrimonio putatiuo:
puta cū matrimoniū separāt de facto ppter impedimē
tum aliquod. nā tūc cū appareat illū non fuisse maritū
nō debet sibi consuli cū pūdicio vxoris. Itē isto casu nō
dāt actio de dote: sed agit cōdictione ob causam vel sine
causa. vt no. gl. j. e. c. de prudētia. meritō cessat priuilegiū
tributū marito in redditione dotis. b. Et no. bene hoc di
ctum. q. multū limitat iura ciuilia alleg. in gl. eo tñ casu
quo marito cōpetit priuilegium. dicit lo. and. & bene. q.
nō transit ad hāredes mariti extraneos. Et debet confi
derari quantum facere potest maritus habito respectu
ad tempus condemnationis. vt in. l. maritum. & in. l. rei
iudicatē. ff. sol. mat. Abbas.

S V M M A R I V M.

Solutio matrimonio cogitur vir dotem restituere & bona diui
dere quae communiter obuenerunt eis.

Iudex ecclesiasticus potest adiri principaliter in dotis restitu
tione matrimonio prius separato.

Maritus & vxor quomodo communiter acquirant bona.

C A P.

II.

Significauit. ¶ Solutio matrimo
nio cogitur vir do
tem restituere. & bona diuidere: q. cōter
eis obuenerūt. h. d. Primō ponit duplicē
mulieris grelā. Secūdo causā cognitionē
ibi: ideoque. ¶ Casus literalis. Inter. P. mulierē & H. virū
suū fuit diuortij celebratū. sed dict. H. dotē suā illicite
detinet, & reddere cōtradicit. possessiones quas dā habe
bat cōes. & illas similiter retinere cōtendit. vñ mulier cō
questā fuit dñō papē. mandat papa quibūdā: quatenus
si est ita: nec est aliud qd impediāt virū illū cōpellant ad
restōnē dotis: & ad diuisionē eorū q. olim cōter habue
runt. Ber. ¶ No. j. optimū ar. q. ecclesia pōt principali
ter adiri super restōnē dotis matrimonio pri⁹ separato.
¶ No. ij. q. obueniētia cōter marito & vxori dnt diui
di soluto matrimonio. Et intellige vt. dicit in gl. de acq
sitis ex bonis vtriusq. Vel extra glo. intellige de donatis
vel relictis vtriusq. Vel secū dū cōsuetudinē quorūdā lo
corū secū dū quā acquisita per alterū coniugiū constā
te matrimonio efficiunt cōia. & veniunt diuidenda so
luto matrimonio & secū dū istū intellectū collige tales
consuetudines seu statuta vendicare sibi locum etiā in
matrimonio putatiuo: & sic declarato mīmonio illa bo
na per alterū acquisita veniunt diuidenda ac si matrimo
niū tenuisset. cessantib⁹ aut istis causis vel similib⁹ vxori
restituīt dos dūtaxat. q. oīa psumunt acquisita ex bonis
mariti. vt in. l. certum. C. de dona. inter vi. & vxō. & in. l.
quintus. ff. e. ti. Et ideo si mulier reperit aliqd habere vl
tra dotē. illud pōt per maritū vēdicari: q. psumit acqui
situm de bonis suis: nisi ipsa contrariū doceat. non enim
debet prāsumi q. illicito modo acquisiuerit. Abbas.

S V M M A R I V M.

Delegatus in matrimoniali causa si diuortij sententiam ferat,
pronuntiare debet dotem restitui.

Iudex ecclesiasticus iudicat de causa temporalis laicorum si ve
nit accessorie ad causam ecclesiasticam. & similiter de in
cidenti temporalis questione.

Iudex secularis non iudicat de incidenti questione spiritualis,
sed eam remittit ad iudicem ecclesiasticum.

Dotium causa est accessoria matrimonij.

Accessoria causa commissa videtur si principalis est commissa.

Delegatus in causa diuortij lata sententia super matrimonio nō
est functus officio si non pronuntiauit super dote.

5 Dotium repetitio qua actione vel cōdictione petatur, & intra
quod tempus debet restitui?

6 Vxor si nō habet vnde viuāt, an alimētari debeat ab hāredi
bus mariti donec dos restituatur?

Statutum an valeat super dotium restitutione?

7 Iudex ecclesiasticus est iudex competens in dotium restitutione
etiam si principaliter de ea sine matrimonio agatur. varia
tamen est doctorum opinio.

8 Iudex lata sententia super principali, an possit se postmodum
de accessorio intromittere?

C A P.

III.

De prudentia. ¶ Delegatus ad
cām. matrimo
nij si ferat sniam diuortij: pnūtiare de
bet dotē restitui & est casus multū alle
gabilis. Duo facit. primō ponit delega
torum reprehensibile factū. secūdo illud emēdari pēci
pit. ibi: quia igitur. ¶ Casus literalis. Causa matrimo
nij quē vertebat inter. H. & M. commissa fuit quibūdā
iudicibus: Iudices consanguinitate pbata tulerūt sniam
diuortij inter eos: sed de dote quam mulier repetebat à
viro nihil dixerūt. vnde mulier hoc significauit domino
papē. Rñd. papa eisdē iudicib⁹: quia ipsi de matrimonio
principaliter cognouerūt & de dote quē est cā incidēs
accessorie cognoscere debuerūt & diffinire. vnde man
dat quatenus pēdictum. H. compellant vt pēdictē mu
lieri totā dotē sicut iustū fuerit restituat. Ber. ¶ No.
primō. iudicē ecclesiasticū posse cognoscere de cā tēpo
rali laicorum: dū venit accessorie ad causam eccle
siasticā: & ad hoc allegatur quotidie iste tex. secus autem
si cā spiritualis incidit corā iudice seculari. nā de ea non
valet cognoscere secularis: sed illam remittit ad ecclesia
sticum. vt in. c. lator. qui filij sint legi. & c. tuam. de ordi.
cog. secus est in ecclesiastico quo ad temporalia. vt hic
vides: & rōnē diuersitatis tetigi in. d. c. lator. Et aduerte.
quia plus probat iste tex. q. solet allegari. nā non solū ec
clesiasticus cognoscit de tēporali cā incidenti seu pēiu
diciali sed etiā de causa tēporali: quē venit accessorie ad
causam ecclasiasticā: licet nō sit ipsius pēiudicialis. nā
sine causa dotis pōt decidi causa matrimonialis: & sic nō
est pēiudicialis ad causam matrimonialem & nihilomi
nus iudex ecclesiasticus cognoscit rōne accessorij. c. de
pendet enim à cā matrimonij: quia vbi nō est matrimo
nium nō est dos. l. iij. ff. de iure dot. quod bene notabis.

3 ¶ No. q. cōmissa cā principalis: videt cōmissa causa ac
cessoria. facit. c. prudētia. de offi. deleg. ¶ No. vltimō
secū dū verum intellectum iudicē delegatū nō dici offi
cio suo functū si non pronuntiauit super dote: quod de
clara vt. j. latius. ¶ In gl. j. ibi: cōdictione sine causa. no. be
ne glo. q. vbi constat matrimonium nullum fuisse non
agitur actione de dote ad restitutionē dotis sed condi
ctione sine cā. & pro hoc tex. in. l. fin. ff. de condi. sine cā.
& dicūt doc. q. hēc cōdictio est ita priuilegiata quo ad
ipsam mulierem sicut actio de dote. ff. de pecu. l. ex fa
cto. & in. l. ij. ff. de priuile. cre. vide per Spe. eo. ti. §. si. ver.
sed si matrimonium. & sic pēferat alij creditoribus. si
cut si verum fuisset matrimoniū: prout habet in. l. assi
duis. C. qui po. in pig. ha. & in. c. ex literis. cum ibi no. de
pig. ¶ In ea glo. ibi: trina die. dic. i. primo anno resti
tuebatur tertia pars, in secūdo anno alia tertia: in tertio
reliqua tertia. sed hodie pcedit quod dicitur in fi. gl. vt
immobilia restituantur statim: mobilia vsq. ad annum.

6 Quid t̄ autem si interim vxor nō habet vnde viuāt? dic
q. debet alimētari ab hērede mariti. vt no. in. l. j. alleg. in
glo. Et an valeat statutum f vt qdū hēres distulerit re
stituere dotem soluat certum quid mulieri pro cētena
rio? vide per lo. de lig. in cle. vnica. de vsur. vbi videtur
concludere q. non. & credo q. annus iste debet dari vbi
matrimoniū tenuit: secus si separatur ppter impedimē
tum vt

7 tū. vt dixi. i. c. j. s. eo. ¶ In gl. ij. ibi. coram iudice seculari. no. bene gl. q. vbi de dote agit principaliter. vt puta q. a nō fuit disputatū de virib⁹ ma trimonij. iudex ecclesia sticus nō est cōpetens inter laicos. cōtrariū hīc tenet In no. dicens q. cū causa dotis sit multū cōiuncta mrimo nio. pōt de ea iudex ecclesiastic⁹ cognoscere. & sic vter quā scilicet ecclesiastic⁹ & secularis erit cōpetens. do. Ant. tenet dictū gl. nisi repetēs dotē esset vidua & op pressa. Pro dicto Inn. allego tex. in. c. j. & ij. s. eo. & in. c. & per vestras. j. eo. nā ratiōe conexitatis ampliā iuris dictio. vt in. c. quāto. de iudi. Itē ecclesia debet esse fauo rabilis mulieribus in dotibus recuperendis. j. e. c. nuper et tene menti dictū In. ¶ In fi. gl. vult ergo glo. q. iu dex deputatus super causa principali si in diffinitione ipsius nihil. dixit de accessorio. nō potest amplius de il la sine noua commissiōe se interponere: quod bene no tabispro quo bñ facit. c. cūm appellationibus. de app. li. vj. & in. l. terminato. C. de fru. & li. expen. dō. An. dicit contrariā opin. posse sustineri. qñ pro causa accessoria competit actio. vt in casu nro: quia tunc vtrāq. cā vide tur principaliter cōmissa. sec⁹ vbi expediret officio iu dicis. nihil allegat. sed pro hoc dicto q. mihi placet alle go tex. no. in. l. iij. C. depo. vbi videt tex. apertus en eo q. ibi pōderat vnicā actionem cōpetere pro deposito. & pro vsuris restituēdis. & pro dilatio ne restitutionis depōiti. iō iudex qui pronūtiavit sup restitutione de pōiti & nihil dixit de vsuris nō potest amplius de illis cognoscere. quasi secus si pro vsuris accessorie veniēti bus cōpeteret alia actio. sed in casu nostro pro restituti one dotis cōpetit alia actio. vt in prima gl. ergo non pōt dici iudicem. functū officio suo: quia dos non resti tuitur ex officio iudicis. Et notabis hoc dictum: & sic limita dictū glo. & ita loquūtur iura allega. in. ea. Abb.

SVMMARIUM.

- 1 Vxor à viro propter adulterium separata perdit dotē. 9.
- 2 Fornicatio gule nomē est. & cōprehēdit oēm illicitū coitū.
- 3 Maritus nō lucratur dotē separato matrimonio propter adul terium vxoris per secularem iudicem. Iudex secularis non est cōpetēs in cā separationis matrimonij.
- 4 Vxor si recedit à marito propter adulterium vel aliā cām. an pdat dotē. & an excuset si marit. eā ppria autho. expel. Maritus an possit propria authoritā. vxorē adulterā expellere Vxorē dotē repetēti obstat exceptio adulterij.
- 5 Vxor adultera recōciliata viro nō perdit dotem.
- 6 Maritus adulter perdit dōationē propter nup. quā facit vxori. Maritus & vxor ad paria iudicantur. Matrino. instāte vxore separatur propter viri adulterium.
- 7 Adulterium post viri mortem an possit obijci per hāredes ma riti vxori dotem repetenti? Adulterium post mortem vxoris an possit obijci per maritū hāredibus vxoris dotē repetentibus?
- 8 Vxor propter adulterium separata perdit donationē propter nuptias. & quid de paraphernalibus? Paraphernalia bona. dicūtur illa quā mulier vltra dotē hūit. Dotalitium quid sit?
- 9 Dotes repetere an possit vxor separata propter adulterium si postmodum constat de aliquo impedimento propter quod nullum inter eos potuit esse matrimonium?

¶ C. A. P. III.

Plerunque. ¶ Mulier ppter adulteriū à viro separata pdit dotē. h. d. ¶ No. ibi: for nicationis. q. fornicatio est nomē genera le cōprehēdēs in se adulterium & oēm illicitū coitū. xxxvj. q. i. in pri. & qd plenē dixi i. c. cū sit gñale. de fo. cōpe. ¶ No. scdō. ibi: iudicio eccle. q. mari t⁹ nō lucrāt dotē ob adulteriū vxoris separato mrimo

nio à iudice seculari: nā iudex secularis nō est in hoc cō petēs qñ agit ciuilitē. vt in. c. tuē. & quod ibi no. de pro cur. vide p. Io. an. in. c. ij. de to. cōpe. li. vj. ¶ No. tertio ibi: aut propria voluntate & tene mēti q. si vxor recedit à virō propria volūtate: intellige propter adulteriū. vt quia timuit maritū. sibi repetēti dotē obstat exceptio adulterij. Et ex hoc no. fin. q. marit⁹ pōt cōsequi dotē si ne accusatiōe adulterij excipiēdo mō pradiō. Alij ex ponūt de propria volūtate mariti pōt cōsequi dotē: vt quia marit⁹ eā expulit & secūdū istū intellectū quē nō approbāt doc. no. q. maritus pōt ppria authoritate à se abijcere vxorē adulterā. qd intelligit adulterio existēte notorio: vt dico plenē in. c. fi. de adul. vbi glo. & hoc etiā casu vxori repetenti dotē obstat exceptio adulte rij. b. & sic not. q. quod ad dotem lucranda paria: sunt matrimonium separari iudicio ecclesiæ vel propria volūtate vxoris. vel mariti ob cām fornicatiōis. ¶ No. ibi: recōciliatā. q. vxor adultera recōciliata p maritū nō debet pdere dotē. ¶ Sed quēro qd de viro cōmittēte adulteriū: dico q. debet pdere dōationē ppter nuptias quā fecit vxori: & pari mō pōt matrimonium separari quod ad torū istāte vxore. vt est tex. i. c. j. s. vt lit. nō cōte. Nō em quod ad hoc iudicant ad imparia marit⁹ & vxor vt in. c. gaudem⁹. s. ti. pxi. & xxxij. q. vj. c. nihil iniquius. ¶ Secūdo qro nūquid hāres mariti possit vxori obij cere adulteriū ad effectū impediēdi restitutionē dotis Spe. tagit eo. ti. s. fi. ver. qd si mulier agat. & in tit. de ex cep. in. s. dicto. ver. itē querit. sed plen⁹ per Bar. in. l. rei iudicatē. ff. so. ma. vbi cōcludit q. nō. p illū text. ex quō maritus tacuit invita. quod satis mihi placet. ar. in. c. fi. de dona. sed nūquid marit⁹ possit obijcere cōtra hāre des vxori: defuncti: dicēdū est vt habet in tex. & gl. in. l. fi. C. de adul. ¶ In gl. in ver. dotalitium. no. duas vltimas expositiōes glo. Prima. q. vxor etiā donationē propter nuptias perdit quā debebat lucrari ex pacto soluto ma trimonio. Secūda. quia pdit etiā bona paraphernalia: & dicūtur paraphernalia bona quā mulier habet vltra dotē. hac tñ vltima expositio nō videt pcedere: quia ap pellatiōe dotis vel dotalitij ex ppria significatiōe nō ve niūt paraphernalia: & iō cū sim⁹ in materia pœnali ver ba nō debēt extēdi sed poti⁹ restringi. vt in. c. statutū. de ele. lib. vj. & in regula odia. & in regula in pœnis. de re iu. li. vj. & ideo doc. videtur approbare expositionē pre cedētē i gl. tenebis mēti gl. ppter ipsi⁹ authoritatē & pōt appellari dotalitiū dotis ptiū. ¶ In gl. fi. ibi: & istud ve ri⁹ credo. no. gl. fin. quia facit ad multa & cōiter doc. vt Inno. & Hostiē. & Gof. & Io. an. sequūtur glo. pter rō nes ipsi⁹. & maximē ppter. l. si vxor. ff. de adul. vbi di cit q. nec mrimoniū nec spē matrimonij violare licet. vñ ppter prauā intētiōē mulieris: & quia iā snā trāsi uit in rē iudicatā nō debet mulier dotē recuperare licet nunc appareat matrimonii fuisse nullū. & maximē hoc est tenendū ne detur mulieri causa falsandi probatiōes vt dotē recuperet. & facit pro hac parte quæstio dispu tata in regula cū quis de reg. iur. lib. vj. in mercu. vbi de cidit q. ille qui cognouit solutā credēs cognoscere ma ritat. a punitur pro crimine adulterij. & licet aliqui ali ter d. stinguant. mihi tamen placet: vt. s. dixi opi. glo. ff. quā etiam videtur esse communis. Abbas.

SVMMARIUM.

- 1 Cogitur mulier ex officio iudicis donata sibi à viro propter nuptias per cōsecrationem illiciti matrimonij relaxare. si ta lis donatio præstat impedimētū dissolutiōi talis matrimonij.
- 2 Maritus quādoque dotat mulierē. & hoc seruāt in hispanijs. & an post contractum matrimonij hoc facere possit.
- 3 Pacta per dissolutionem matrimonij facta non tenent.
- 4 Dos non potest esse vbi non est matrimonium. Dotis repetitio super matrimonio nullo modo fiat.
- 5 Cōmodū quis sentire nō debet vnde pœnā sustinere nō debet.

sciētia retineri. scō cludit q. si mulier non habet aliūde vñ alā pōt: aliās secus. tamē Bal. & Paul. de cas. in. l. j. C. de sum. tri. & fi. ca. tenet contrariū Pano. in. c. salubri ter. j. de vsuris. di cit quod sēpe fuit de hoc interroga tus. tādē cōcludit eo mō quo Pau. in d. l. diuortio. per Bart. in. l. vnica. s. exactio. C. de rei vxor. acti. per Ia. in l. deq. bus. in. xxij. coll. ff. de legibus. ¶ SEBASTIANI. ¶ Perdit dotem. Quid autē si mu lier pmitit se oscu lari. vel tagi mamil las. an perdat do tem. vide Bald. te nentem q. sic. in. c. tuē. s. de procu. de quo latē p Deciū in rub. de iudic. co. j. cū seq. in. j. lectu. ¶ Exceptio adul terij. Adde q. sicut propter adulteriū mulier pēdit do tē. ita si mortuo vi ro committit stu prum. ita cōsuluit Pau. de ca. cō. ex cix. incip. reuocat in dubiū. facit tex. & ibi Bar. in. l. pe. ff. de adul. idem te net Pau. de cast. in l. sororē. C. de his quibus vt indig. & in. l. fidei cōmis. quod. C. de fidei cōmis. Alex. cōtra riū tenet in. d. l. so rorē. Iaso. variavit in. d. l. fidei cōmis. ab his q. tenuit in d. l. ff. sol. mat. & adulteriū filix nō p iudicat patri. gl. in. l. cōsensu. s. vir. C. de repu. Bar. & doc. i. d. l. j. s. qd si in patris. ff. solu. mati. ¶ SEBASTIANI. ¶ Paraphernalia. De veritate vide multa per Feli. in c. pastoralis. colū. j. ver. si. mulier ipu dica. s. de iudi.

Panormi. super quarto

- 6 Index ecclesiasticus pot se intrinittere de dotis restitutione, maxime cu difficultat dissolutionem illiciti matrimonij.
7 Dotes an perdere debeant & donatiões propter nuptias contra hentes matrimonij contra iuris dispositionem.
Cōiuncti in propinquo gradum præsuntur habere notitiam consanguinitatis.

Ignorantia iuris an excuset.

Cōiuncti in propinquo gradu quadoque excusant à pœna et an possit ex huiusmodi matrimonio aliquid lucrificare. 9.

Pœna cōfiscationis imponitur contrahentibus matrimonium in gradu prohibitio. 9. 10.

Papa an vëdicet sibi pœnā à lege impositā de facto in regibus & principibus non recognocentibus superiorem.

In pari causa turpitudinis potior est conditio possidentis.

Pœna imposita contrahentibus contra legem, an habeat locū in contrahentibus contra canones.

Canones dicuntur leges.

Natrimonium contrahētes in impedimento publicæ honestatis an pœnas incurrat impositas cōtra leges contrahētibz.

¶ CAP. V.

a ¶ Contra leges. in isto articulo sunt quinque opi. principes. ut per Bald. nouel. i. trac. de dotibus. in. xj. parte. Bar. in. l. si adulterium. ff. de adulter. Bart. & Alexā. in rubri. ff. solu. mat. in. iij. col.

SEBA. SAPI.

b ¶ Casibus à iure expressis. Videmoder. i. l. iuris. C. de iuris & fac. igno. Bart. & alios in. l. j. §. nuntiatio. col. fi. ff. de ope. noui nū. Bal. in. l. si. iu. prin. in. iij. q. C. de iure deliberan.

c ¶ Perditionis lucris. Adde i hoc articulo videndum. Lud. Roma. confi. ccccviij. Petrus de Anch. cōf. ccccxiij.

d ¶ Cōtra spon. salia. gl. in cle. j. de cōsan. & aff. tenet qd nō. Bal. in. l. pe. §. dotare. ff. ne qs eū qui in ius vocatus est vi exi. tenet qd statutū puniens contrahēte matrimo. nō verificatur in cōtrahēte spon. salia. idē tenet in. l. vnica. C. si rector prouin. i. cōtrairū videt facere text. in. l. j. ff. de his qui nota. in. fa. vbi pœna imposita cōtrahenti binas nupt. imponitur cōtrahēti bina spon. salia. de quo articulo. an prohibito subsequēti cēleatur prohibitū oe p quod peruenit ad illud per Bal. & Cy. i. d. l. vnica. & per Bar. & alios in. l. cū iuris dictio. ff. de inris. di. om. iudi

¶ Si necesse.

¶ Propter varietatē lectionū nō

solet sumari: & secūdū intellectū qui olus placet hoc intēdit. Cogit mulier ex offiō iudicis donata sibi à viro p propter nuptias p cōseruationē illiciti matrimonij relaxare: si talis donatio p̄stet impedimētū dissolutioni talis m̄rimo. Diuidit: nā ponit mādātū p̄missa triplici ipsi cā: quarū prima cōsistit in facto releuāe i secūda ibi: cū castra. ter tia ibi: ne ad cōmodū. ¶ Casus literalis. Rex legion. accepit in vxorē filiā regis castelle & eidē dedi in dōationē ppter nuptias castra qdā: ita videlicet qd si aliquo casu ipsa relinqret: castra ipsa cederēt i ius ei: sed ipsi ppter cōsanguinitatē infimul nō poterāt remanere: vñ papa mādauit qd deberēt abinūicē separari: sed rex region. nō lebat eā dimittere nisi castra sibi restituerent: & ita castra illa p̄stabat impedimētū dissolutionē copulē. vnde mādāt papa archiepō cōpostel. & vniuersis ep̄is i regno legion. cōstituitis qd cū castra ipsa q impedimētū p̄stāt copulē dissolutionē nō tā ob turpē quā ob nullā cām sint data: cū inter eos m̄rimoniū esse non possit: iō nec dos nec donatio ppter nuptias esse pōt: & ne ad cōmodū ei cedat quod debet in pœna ei: poti⁹ retorqueri castra ipsa restitui faciat: & ad id p excōicationis sniam puellā coactari. Ber. ¶ ¶ No. j. ibi: in dotem. qd vir qnq dotat mulierē. gl. tñ prima exponit dotē. i. donationē ppter nuptias: & tūc nō colligit illud notabile. sed tenēdo tex. p priā dicit Vin. q loquitur secūdū cōsuetudinē hispanorū q vxores dotāt. Ex quo nō. q licite marit⁹ dotat vxorē. i. cōstituit sibi dotem ex propria substantia: sed tu hoc li mita qn ista dōatio dotis sit ante cōtractū matri. sec⁹ si post cōtractū: vel si effect⁹ donatiōis referret in tps m̄rimo. qd tūc nō valeret. vl. in. l. j. et q ibi nō. C. de dona. an nup. nisi plebei⁹ recipet nobile i vxorē & tūc videat⁹ do nāscēcā recōpēsādi cū nobilitate vt ibi nō. pbar. i. l. diuor. ff. sol. ma. ¶ ¶ No. ij. nō valere pacta q dissolutionē mat. cōtra iuris dispositionē difficultant. nā m̄rimo. debent esse libera in cōtrahēdo & i dissolutionē. vt. i. l. libera. C. de inut. stipu. ¶ ¶ No. iij. qvbi nō est matri. nō pōt dici dos. & q talis dos soluta p̄textu matri. nullū pōt repeti cōdi. sine cā. de quo in. l. auunculo. ff. de cōdi. sine cā. erāt em̄ isti cōsanguinei i gradu phibitō vt in gl. ¶ No. q nō debet qsfēre cōmodū vñ debet pœnā sustinere. ¶ Vlti mō collige indicē ecclesiasticū posse se intrinittere de restitutionē dotis: maxime cum difficultat dissolutionē illiciti matrimonij. ¶ ¶ In gl. fi. in fi. no. sing. istam quā satis plenē discutit an & quando contrahentes matrimonium contra leges a debeant perdere dotem & donationem propter nuptias. & collige ex ea quinquā

solutiones seu lec. Prima. quod isti ignoranter contraxerūt. ideo fit restitutio hincinde, & bona nō applicantur fisco. hāc sol. vera est in se: & probatur in. l. qui cōtra. & aut. incestas. C. de incest. nup. vbi pœna cōfiscatiōis imponitur sciēter cōtrahētibz. sed hāc sol. nō placet gl. quo ad istū tex. quia isti dicebantur cōsanguinei i secūdo gradu: & sic nō erat p̄sumptio ignoratiōis. Not. diligēter hoc dictū. qd cōiuncti in gradu propinquo p̄sumuntur habere notitiā cōsanguinitatis. Scda lectu. seu so. qd isti sciebāt factū sed ignorabāt ius. fortē em̄ crede bāt qd regibz liceret cōtrahere in gradu prohibito lege canonica. et fuit hāc lec. Ioā. ex qua collige q ignorantiā iuris excusat ab illa pœna cōfiscatiōis bonorū quōd nō videt placere Io. an. hic. dicit em̄ q ignorantia iuris non excusaret istos: quinimo nec fœminā, cū illa non excuset nisi in casibus à iure expressis b vt est tex. no. i. l. nec passim. C. de iuris & fac. igno. posset tñ procedere secūdū eum si errassent i facto, puta quia credidissent dispensatū, & sic transeunt cōiter doct. hic. & videntur tenere legistā in. l. qui cōtra. p̄alleg. & in. l. auunculo. ff. de cōdi. sine cā. sed quarto. tenet ibi cōtrariū sequendo istam opi. Io. licet de ea non faciat mentionē. & hoc per aut. incestas. C. de incest. nup. vbi pœna apponit sciēter cōtrahētibz. facit. l. si adulteriū. ff. de adul. vbi errātes in iure excusantur à pœna incest⁹ & adulterij. nec ob. d. l. qui cōtra. quā requirit iustū errorē. nam loq̄t secūdū eū qn agitur de pœna amissionis lucris. nō em̄ ex pacto p̄cedēti poterit alter cōiugū ex tali matrimonio aliqd lucrari, nisi iusto errore tale m̄rimoniū cōtraxisset. Et iō cōclude tria: qd aut agit de pœna adulterij seu incest⁹, & error iuris excusat. vt. d. l. si adulteriū. vbi tex. no. aut agit de pœna p̄ditionis propriā substantiā vt dotis seu donatiōis propter nuptias. & idē arg. in. d. aut. incestas. c. Aut de pœna p̄ditionis lucris. & non excusat. vt in. l. q contra. & hanc opi. teneo, maxime cū simus in pœnali b: & sic assumenda est minor opi. vt in re. in pœnis li. vj. Et nō. bñ hāc opi. quia nemo ponit hic. sed doc. moderni cōiter trāseūt cū opi. Io. an. hāc tñ sol. sed sit vera in se: nō tñ puto eam cōgruere huic literæ qd p̄supponitur qd ista puella erat digna pœna ex tali cōiunctiōe. ergo nō errauerat in iure. p. d. l. si adulterium. Tertia sol. qd pœna cōfiscatiōis habebat locū. sed papa p bo no pacis ex officio suo hoc puidit. & de hac. j. i. fi. Quarta sol. qd hīc non poterat pœna cōfiscatiōis habere locū qd isti reges nō recognoscūt supiorē. vt dixi in. c. per venerabilē. q filij sint leg. ¶ ¶ No. bāc so. fin. ex qua ego colligo notabile dictū. qd in nō recognoscētibz supiorē de facto papa nō vëdicat sibi pœnā à lege ipositā & sic vñ qd i istis papa nō succedit loco ip̄eratoris. & si esset vera, singl̄ limitabit dictū a Inn. in. c. licet ex suscepto. de fo. cō. vbi dicit qd vbi deest supior de iure vel de facto recurrēdū ē ad papā ex gnali ptāte quā à deo recepit. & idē sentit Ho. in. c. nouit. de iudi. posset em̄ dici qd papa succedit vt faciat iustitiā nō aut vt exigit pœnā à lege ipositā. posset tñ istari. sed p nūc trāseat. & tene sēper mēti illā so. sic. itellecā. Quinta solu. qd rex. nō poterat aliter iducit recederet ab illa cōiunctiōe nisi castris restituitis. & hāc vltima so. icidit cū tertia. qd papa ex officio suo prouidit. ¶ ¶ Alij extra gl. dicūt qd ista erāt bona regni. q nō poterāt alienari. vt in. c. itellecō. de iure iu. Hāc so. est bona in se sed nō cōgruit l̄rā. cui⁹ rōnes sunt vniuersales. Alij dicūt qd hīc fuerūt bona donata p cōseruationē illiciti matrimo. & sic nō valebat pactū. cū impediret dissolutionē matrimo. & sētit hāc sol. d. An. sed certē licet sit vera i se ante traditionē rei nō tñ valet post traditionē: qd i pari cā turpitudinis. meliorē cōditio possidētis. vt in regula i pari. de reg. iu. i. vj. Et cōcludēdo materiā cū dictis do. hic. dic aut sūt cōtra. spōsa. q tñ de futuro. et nō hz locū illa pœna cōfiscatiōis bonorū sienter.

sciēter cōtrahētibus. vt est text. secūdū cōem lec. in. d. l. auūculo. Idē putat hīc dō. Ant. si fuit cōtractū mīmo- niū & nōdū cōsummatū. de hoc dicto satis pōt dubira- ri. & cōtrariū aptē sentit bar. in. l. auūculo. vbi videt sen- tire q̄ cōtracto matrimonio p̄ verba de p̄nti habet lo- cū illa p̄ena. nā null⁹ tex. exp̄sse exigit copulā. facit. l. cū hic status. in. fi. ff. de dona. inter vir. & vxor. Tene tñ mē- ti opi. dō. Ant. quia cū simus in p̄enalib⁹ pōt obserua- ri Aut matrimoniū fuit cōsummatū: & tūc si sciēter cō- traxerūt habet locū illa p̄ena cū limitatiōe p̄dictorū: nisi superior ex officio suo velit p̄uidere p̄pter bonū pacis, vel vt facili⁹ dissoluat tale matri. Et in hoc casu in- telligerē p̄priē istū tex. nā nō video q̄ isti regi cōpetijf- set actio: quia dedit ob turpē cām: et cā fuit sequuta de- fctō: licet afr innuat ratio literarū: sed videt tex. de hoc in. d. l. auūculo. nisi dicas q̄ licet fisco cōpetat ius auferē- di: nō tñ delatori deest ius repetēdi cōtra vxorē: sed cō- tra hoc facit illa regula in pari cā. Aut cōtraxerūt igno- rāter. & distingue qualitatē ignoratiarū: vt. s. dixi. ¶ Ex- tra gl. hic q̄ro nūquid illa p̄ena cōfiscatiōis habet locū cōtra cōtrahētē in gradib⁹ p̄hibitis lege canonica. Ali- qui dixerūt q̄ nō: quia tex. in. d. l. qui cōtra. loquit in cō- trahētib⁹ cōtra leges. Cōtrariū cōsultuit dñs me⁹. d. Car. cui⁹ dictū approbo: q̄a ex quo lex approbat in f̄tis sp̄iri- tualib⁹ canones, videt cōtrahere cōtra leges q̄ cōtrahit cōtra canonē. facit. c. j. de no. ope. nū. ¶ Itē canones di- cūt leges: vt i. c. nicena. xxxj. dist. hoc apte sentit ista gl. relata ad tex. & tene semp mēti hoc dictū: quia facit ad cōsimiles q̄ones. & poteris adducere hāc materiā cōtra cōtrahētes motrimo. impediēte iustitia publice hone- statis. Abbas.

SVMMARIVM.

- 1 Vusufructuarius sine consensu domini donat rē ipsam vxori p̄pter nuptias nō trāffert in eā pl⁹ iuris quā ipse habeat idē de eo qui sub cōditiōe adimētē habet rē in hāreditatē vel in feudum.
- 2 Concessiōis tres sunt species: alia in hāreditate seu libera di- spositiōe: alia in feudum: alia in vsufructum.
- 3 Ecclesia tenetur defendere viduarum dotes. Fauorabilis causa rōne non est alicui iniuria inferenda.
- 4 Hæredis appellatione quādoque veniūt filij legitimi tātūm.
- 5 Vusufructuarius potest ius suū alteri cōcedere in vita sua.
- 6 Feudum alienari & in dotem dari potest.
- 7 Donationis cōsentiens alienationi de re sua sibi p̄iudicat.
- 8 Vocabulis proprijs vti debet consultor.
- 9 Maritus & vxor an possint vel debeant post alterius mortem aliquid lucri facere?

¶ CAPI.

VI.

Vperanobis.

¶ Vusufructua- riu⁹ sine cōsen-

su dñi donat rē ipsam vxori p̄pter nupti- as nō trāffert in eā plus iuris quā ipse ha- bet. Idē de eo qui sub cōditiōe adimētē habet rē in hāreditatē: vel in feudū. h. d. primo duplex quæstio. secūdo vtriusq̄ solutio ibi. nos. autē tertiō quē dā instructio. ibi. illud. prima & secunda pars diuidit in duas. quia quilibet ponit q̄onē & solutiōnē vt ptz in li- tera. ¶ Casus literalis. Aliqs dedit alicui aliquā terrā nō in feudū vel hāreditatē: sed tñ quādiu viueret possidē- dā. ille postmodū partē illi⁹ terræ dedit vxori suę in do- nationē suā propter dotē: decessit vir, quærivtrū vxor eius p̄fata donationē habere debeat dū vixerit & te- nere, cū ecclesia dotes p̄tegere teneat viduarū. Secūdo ponit alia q̄o Aliquis dedit alicui & hæredi suode legi- timo matrimonio nato in hāreditē vel feudū aliquam terrā: postmodū partē ipsi⁹ terræ vxori suę dedit i dotē Querit an dōationē illā de iure possit habere. cōsult⁹ pa- pa rndet q̄ regularit null⁹ possit pl⁹ iuris in aliū trāffe-

re q̄ habeat. vir p̄dictus nō potuit vxori reliquere q̄ ei nō licuit nisi quoad vixerit possidere: nec mulier illā terrā habere pōt: nisi ille ad quē terra illa spectat dona- tioni voluerit consentire. Et idem est in secunda q̄one dicendum: nā sed ecclesia in causis viduarū fauorabilis debeat esse: tamen contra iustitiā nō est eis fauor eccle- cōcedēdus. in fi. dicit qd vxor dicif dotē dare viro: vir aut vxori donationē propter nuptias. Ber. ¶ Nota tres specia cōcessiōis q̄ de re aliqua fieri p̄nt. nā qñq̄ daf seu cōcedit in hāreditatē: id est vt possit donatari⁹ ad libitū disponere & hæredē in illa instituere sicut i re propria. Qñq̄ cōceditur in feudū, vt vtile dñiū trāseat in vasallū. directū verō remaneat penes dñm. de quo in c. j. de feu. Quādoq̄ cōcedit donec vixeritis q̄ recipit. & vī hoc casu cōcessus vsufructus rei. ¶ Itē no. q̄ ec- clesia tenetur defendere dotes viduarū: nō tñ cōtra iu- stitiā. Ex quo no. q̄ rōne fauorabilis & piæ causæ non est alicui auferēda iustitia. facit ad illud vulgare, vnū al- tare nō esse discoopariēdū vt coopariat aliud. cōcor. c. cū causam. s. de p̄rebē. ¶ Itē no. ibi: & hæredi. q̄ appel- latiōe hæredis qñq̄ veniūt filij legitimi tñ. de quo tñ di- cendū vt plenē no. Bar. in. l. gallus. ff. de libe. & posthu. ¶ Itē no. q̄ vsufructuarius pōt ius suū alijs concede- re in vita sua. ¶ Itē no. q̄ vasallus pōt cōcedere feudū seu partē feudi in dotem seu donationē propter nup- tias. Et dicit In. q̄ ex causa dotis aliter nō permittit alie- natio feudi. & no. bñ hoc dictū. de quo vide qd plenius no. in. c. quē in ecclesiā. de cōsti. Hostiē. dicit q̄ ēt ex alia cā pōt alienari dūmō ad tps. vt hic. remittit ad no. in c. fi. ne pla. vic. su. ¶ Vltimō no. q̄ dñs cōsenties alie- nationi factæ de re sua sibi p̄iudicat. ¶ Potes etiā col- ligere in fi. literarū q̄ cōsultens debet vti vocabulis p̄prijs hīc em̄ papa quodāmo rēphēdit istū de ineptitudie vo- cabulorū i eo quōd i cōsultatiōe dicebat virū dedisse vxori dotē. nā debebat dicere. donationē p̄pter nupti- as. Posset tñ intelligi tex. propriē put dixi. s. c. p. ¶ Opp. videtur enim hāc litera sine dubio. nam soluto matri- monio donatio deberet redire ad virū sicut dos ad mu- lierē. vt j. eo. c. fi. ergo ista vxor nō posset cōpellere retē- torē huius rei, etiā si fuisset propria mariti, ex quo vir erat mortuus. Sol. doc. intelligunt vt decre. habeat dubi- um, q̄ erat pactum vel cōsuetudo vt vxor supstes lucra- retur donationē propter nuptias. vel saltē in vita sua te- nere. sed ratio decidēdi in contrarium patet i litera: q̄a marit⁹ nō potuit plus iuris & c. Et ex hoc no. q̄ maritus nō pōt sibi retinere partem dotis secundū consuetu- dinem loci, si res dotalis fuit concessa vxori ad vitā suā. ex quo collige q̄ resolutio iure auctoris resoluitur ius fuccefforis. cōcor. tex. ff. de pig. l. lex veltigali. Abb.

SVMMARIVM.

- 1 Marito ad inopiā vergente peti pōt satisfactio pro dote. 12. 13. 14. 15.
- 2 Iudex ecclesiasticus pōt se impedire de dote.
- 3 Iudex ecclesiasticus est iudex cōpetens etiam inter laicos pro miserabilibus personis.
- 4 Maritus repellere pōt vxorē si dos p̄missa sibi nō soluitur & illa repulsa dotem petere. 9. Maritus nō tenet ad onera matrimo. dote nō soluta. Dos fuit instituta propter onera matrimonialia supportāda.
- 5 Fideiusiōnem idoneā p̄stare obligatus: & illā p̄stare nō pōt: iuratoriā cautionem p̄stabit & aliam cū poterit.
- 6 Pecunia deposita apud mercatorē licitē pōt capi pars hone- sta lucri. 8. 7. Lucrū honestum proueniri pōt ex pecunia.
- 7 Depositio apud mercat orē pro lucro acquirēdō qñō fiat. 8.
- 8 Vsuram an cōmittat deponēs pecunias apud mercatorem pro lucro acquirēdo cū pacto quōd capitale sit saluum. Pactum quōd periculū spectat ad recipiētem pecunias an sit fœneratitium.

¶ Legallus Adde quæ ibi posui in apostillis in stāpa de tortis.

SEBASAPI.

¶ In. l. gall⁹. Vide Fel. in. c. in p̄senta. colum. xij. ver. i ea gl. ibi nomine. hæredis. s. de p̄ba. vbi etiā Decius.

¶ In dotem. Ad- de Lud. roma. co. cccclvij. Alex. con. fi. lx. iij. lib.

SEBASAPI.

¶ In dotem. Vide Albe. de rosa. in. j. parte statutorum. q. cxlvij. cū alle. p. d. Ias. in. l. iij. col. x. xxvij. ver. qd au- tem sit in feudo in prima. q. C. de iu- re emphy.

¶ Consentiens. de quo latē per Bar. & alios i. l. quē do- tis. ff. sol. ma. & per eundē Bar. in. l. si fundū. ff. de leg. j.

Panormi. super quarto.

- a ¶ Promissam: ad-
de eundē cōsil. lx
xx. Lu. ro. cōsil. cc
cccxvii. vbi latē et
an lapsō decennio
vir possit dotē pe-
SEBA. SAPI.
b ¶ Statū personæ.
Vide Abb. in. c. ac
cedens. in fin. s. de
procurato.
c Iuratoriā. qñ sic
stādum iuratoriæ
cautioni. per. R. &
Aret. in. l. ij. ff. sol.
ma. bonus est tex.
in. l. omne. §. in hac
vrbe. C. de epi. &
cle. & ibi Bartol. &
Bald. in authen.
cui relitū. C. de i
di. vid. tol. & ibi.
Pau. de ca. subdēs
q ille est text. me-
lior de corpore iu-
ris. & adde q qñ
quis est admissus
ad iuratoriā cautio-
nem & nō seruauit
fidem amplius ad-
mitti nō debet. Ro-
i. d. l. ij. tex. est fin. i
aut. ei qui iurat. &
ibi Bal. C. de bon.
aut. iudi. possiden.
B E B A S A P I.
d ¶ Solitus mercari
An solitus merca-
ri possit petere in-
teresse lucrī cessan-
tis. vide Pau. de ca-
str. & moder. in. l.
ij. §. fina. ff. de eo.
q cer. lo. cum alle-
gatis p do. Decū
in conf. cxj. col. ij.
ver. tertio genera-
liter & i cōf. cxvj.
& So. in conf. ij. i
vlt. col. in. j. parte.
e ¶ In. c. conquæst.
Adde quæ ibi in-
uenies i apostolis.
f ¶ Sit saluū. Adde
an hoc licet. Lud.
ro. con. cccxxvii.

- Societas inter ponētē pecuniā & operam qñ sit licita & pe-
riculū ad quē debeat spectare & lucrū qñ diuidatur. & cer-
ta pars pecunie loco lucrī an possit deputari.
9 Restitutiōe non facta non auditur vir petēs dotem qui vxorē
a se expulit sed distinguendum.
10 Rescriptum ad lites surreptitium est si in eo nō fiat mentio de
processu causæ & sententiā.
11 Mētio an fieri debeat in rescripto ad lites de sententiā et pro-
cessu nullo.
12 Marito ad inopiā vergentē pōt vxor dotem repetere: & idem
est si malē incipit vti substantia sua etiam agere potest ad do-
nationem sibi factam propter nuptias. 13. 14. 15.
13 Dos quādo maritus vergit ad inopiā nō assignatur vxori sed
marito pro cautione vxoris sed in hoc varia est opinio
Consuetudo loci an valeat super dotis restitutione quādo ma-
ritus vergit ad inopiā.
14 Alternatiue quando aliquid faciendum est cui datur optio.
15 Vxore quæ a principio cōtraxit cum paupere vel vergente ad
inopiā vel substantia ita male vtente an possit postea do-
tis restitutiōe petere.

Publicæ honestatis est quod dotes salue mulieribus remaneāt.
16 Curator de iure canonico nō tenet animā suā ponere pro pupillo.

¶ CAP. VII.

De vestras. ¶ Marito vergente ad inopiā p dotē fa-
tisdatio potest peti. Ita summat Abb. et
secūdū hūc intellectū esset hic casus fin.
q nō est alibi: sed inhæredo verbis lite-
ræ pōt sic sumari. Vir agēs pro dote nō oīo excludit ex
eo q vergat ad inopiā: nec pōt cogit satisfāre vtra fa-
cultatē ppiā: sed dos sibi assignat sub cautionē quā psta-
re pōt: et si p illā cautionē nō esset sufficiētē puiusum
cōsūptiōi dotis: deponet dos apud mercatorē vt de ho-
nesto lucro vir sustineat onera mīmo. h. d. secūdū itel-
lectū quē teneo: et est casus notabilis & quotidianus. Di-
uidit nam in prima cōsultatio. in. ij. rñsio cū mādato.
ibi cū ergo. Priā pars ponit cā delegationē actōris pe-
titionē: rei exceptionē: & iudicis iter locutionē. Secūda
ponit duas cās mādati alternatiui qd inter illa iterferit.
¶ Casus literalis. inter. H. virū et vxorē suā corā cōsuli-
b⁹ ciuitatis lāue. super qualibet sūma pecunię ipsius mu-
lieris qōvertebat corā qb⁹. D. H. petebat dotē vxoris si
bi assignari: mulier dicebat ecōtra q assignari nō debe-
ret ei cū ad inopiā vergeret: nisi cautionē pstaret de do-
te saluāda. Et quia eā a se expulerat: & ad inopiā verge-
re videbat: iudices pñtiauērūt q dos illa assignaret ei-
dē nisi pstaret idoneā cautionē de ipsa nō pitura: & sic
dos illa remāsit penes quēdā magistrū. R. postmodū ve-
rō dictus. H. impetrauit litetas ad archiepū & archidi-
aconū lāueū. cōtra illū magistrū. R. super dote pdicta.
Iudices dictū magistrū. R. ad suā pñtentiā citauerūt: corā
quib⁹ dict⁹. H. petebat a dicto magistro. R. dotē vxoris
sue. Sed idē. R. exceptionē apposuit cōtra ipm videlicet
q vxorē suā a se repulerat & tacita veritatē super hoc
litteras impetrauerat: videlicet q alia vice super eadē di-
cta quæstio mota fuit corā cōsulilib⁹ ciuitatis & pro-
nūtiandū secūdū q superius pmissum est. Iudices cū de
hoc cōstitisset eisdē præceperūt eidē vt de tote saluāda
caueret & vxorē reciperet. Sed cū ipse cautiones pstare
nō posset ad ipsius instātiā domino pape hoc rescribere
curauerūt: vnde dominus papa his præmissis mādāt
eisdē. Quatenus dotē faciat assignari eidē sub ea cautio-
ne quam potest præstare: vel saltem alicui mercatori
eam committant: vt de parte honesti lucrī dictus vir
onera possit matrimonij sustentare: ne occasione do-
tis detēte vxor a virō dimissa vel vir qui dimisit vxorē
adulterij reatum incurrat satis pōt ei credi modicum
dotis cui creditur corpus vxoris. B. ¶ Not. primò
arg. optimū ex tex. quod ecclesia potest se impedire de

- dote nō solū in fauorē viduarum. s. e. proxi. sed etiam
in fauorē mariti petentis dotem sibi p promissam. & sic
facit pro op. Inn. quā tetigī in. c. lator. s. qui. fil. sint legi.
nisi dicatur vt dixerūt quidā q iste actor erat paup &
miserabilis persona. ideo potuit recurrere ad ecclesiam
lxxxviiij. distin. in. c. j. ¶ Et ex hoc intellectu no. q pau-
per & miserabilis persona pōt alium cōuenire corā iu-
dice ecclesiastico. pro hoc. c. super quibusdam j. de ver.
fig. & c. significantibus. vbi per Inn. de offi. deleg. & te-
ne menti vtrūq dictū. nam reus hīc erat laicus. qd patet
ex eo: quia primò fuerat cōuent⁹ coram consulibus ci-
uitatis. ¶ No. secundò arg. optimum. ex tex. q vir pōt
repellere vxorē si dos sibi promissa nō soluitur: quia
cū ex dote teneatur sustinere onera matrimonij: vt in
c. salubriter. j. de vsu. & in. l. si cū dotē. §. si maritus. ver.
si autē. ff. solu. ma. pōt recusare hęc onera ex quo nō ha-
bet vnde sumat emolumenta. Et plus notanter probat
hęc litera q etiā vxorē ex hac causa abiecta pōt marit⁹
a agere ad dotē sibi promissam^a ex quo paratū se reddit so-
luta dote vxorē reassumere: & hoc sentit Hosti. hīc. Ex
quo etiam infero maritū non teneri ad traducēdū vxorē
dote pri⁹ sibi nō sublata. Quid aut si qs duxit vxorē
rē sine dote: dic q maritus teneatur eam alere de suo se-
cundū statū personæ b ita notāter vult In. hīc & glos. in
d. versi. autē. facit tex. in. l. q si nulla. ff. de reli. & sum. fu.
c quod bene notabis. ¶ Itē no. q obligatus ex iuris dis-
positione ad præstādum cautionē idoneā vt fideiussor-
iā seu pignoratitiā si illā præstare non potest. admitti-
tur præstās eam quā pōt puta iuratoriā. c pro hoc iura
alleg. in gl. antepe. & ad hoc solet allegari iste tex. quod
tamen limita secūdū no. in. c. si. s. de pig. ¶ Itē nota ca-
sum sing. qui nō est alibi de iure canonico: q ex pecunia
deposita apud mercatorē licitē potest capi pars honesti
lucrī. & sic ex pecunia cū ministerio alterius pōt pueni-
re ad honestū lucrū. & facit optimē hęc litera in argu-
d vt solitus mercari^d ex pecunia possit agere contra debi-
torē moriosum vt soluat loco interesse in quod verifi-
similiter fuisset lucratus ex pecunia tradita: de quo vide
e qd latius dixi in. c. cōquestus. j. de vsur. ¶ Sed quæro
7 qualiter fiet ista depositio apud mercatorē: lo. an. dicit
q mercator præstabit cautionē de pecūia integraliter re-
stituēda & de parte lucrī reddēda: ita q cōpēsato lucro
cum dāno de eo qd superest de lucro soluat certa pars
pro onerib⁹ matrimonij sustētādīs. ad hoc insti. pro so.
in. §. de illo. & in. l. si non fuerit. §. Aristo. ff. eo. & ad pri-
mū dictum de cautione præstāda a mercatore adduco
8 l. ij. ff. solu. mat. ¶ Not. sing. hoc dictū. quia nescio alibi
nam ex hoc infertur vnū mirabile. vt pecunia possit de-
poni apud mercatorem eum hoc vt capitale semper sit
f saluū^f & q delucro soluatur certa pars. Et vide hanc q
stionē plenius tractam per Hosti. in summa. in ti. de vsu.
in. §. an aliquid. vbi tenuit expressē valere pactū vt de-
ponens pecuniam non sentiat damnum in capitali. moue-
tur: quia hoc pactum non est contra: sed præter naturā
contractus: pactum autem factum præter naturam cō-
tractus valet. l. j. ff. depōsi. & in. c. vnico. §. de como. Di-
cit tñ postea q si capitale esset perditum casu furtuito.
deberet deponens dimittere in foro animæ: sed ego nō
credo q talis sit honesta & licita societas: quoniā posset
contingere q deponens operā sentiret damnum in ope-
ris amissis & in capitali pecunā qd est cōtra naturā so-
cietatis: cū societas sit quādam fraternitas. l. verūm.
ff. pro so. hęc autem societas esset potius leonina. l. si nō
fuerit. præalleg. & pro hoc allego bonam gl. in. c. pleriq
xiiij. q. iij. quæ dicit ad hoc vt societas sit honesta & lici-
ta interponentem pecuniam & ponentem operā oportet
quod ponens pecuniam sentiat de lucro & de dan-
no: hanc etiam sententiā videtur iudicio meo sentire
Cald. in repe. ca. nauiganti j. de vsur. Et ad. §. de illa. qui
multum

multū obstat, vbi videtur valere pactū vt alter nō sētiat de dāno sed de lucro: rñdet Cald. q. debet intelligi nō de capitali: sed de dānis & lucris cōtingētibus saluo capitali. Ego verō do aliā solutionē clariorē: dico em̄ q. ille tex. procedit quō ad ponētē operā: est em̄ licitū & honestū pactū ex p̄sona ipsi⁹: vt ipse non sentiat dānū in operis scilicet amissis in capitali: ratio quia ipse sentit dānū in operis. nā tātū effert opera illi⁹ quātū pecunia alteri⁹: quinimo (vt ibi tex. dicit) opera & industria pōt esse tāta vt valeat pactū vt ipse lucretur duas partes^a & tertiā habeat ponēs pecuniā. In dubio autē cū duo cōtrahunt societate: & vn⁹ ponit pecuniā & alter operā: videt actū vt lucrū equaliter diuidat inter eos: de hoc est glo. no. quā oēs tenet in l. j. C. p. soc. nec ista litera cōtradicit p̄dictis: cū nihil dicat vt capitale debeat esse saluū: nec est spāle in pecunia dotali, vt quidā somniauerūt: quia etiā pro redimēdis captiuis nō licet scenerari: vt in. c. sup. eo. devfur. quinimo tex. iste apte dicit vt capiat pars de honesto lucro: nec etiā credas q. sit licitū à principio paci sci: vt habeat deponēs. x. p. cētenario, vel aliā quātitatē sicut faciūt quādā viduæ credētes hoc licere & solent aliqui ad earū defentionē allegare istū tex. cū illa opi. Io. and. Certē hoc nō est licitū: quia nō licet ex pacto quātūcūque minimo capere ex pecunia, si nō subijcit se periculo. xiiij. q. iij. per totū & hoc notabis. ¶ In glo. ij. ibi *audiri non debuit*. hoc videt cōtra tex. vbi fuit auditus restitutione prius nō facta. Host. dicit & bene q. ille qui dotē promiserat cū cōueniret ex p̄missione sua nō poterat obijcere de spoliatione mulieris, maximē cū ipse dedisset causam huic spoliatiōi dotē nō prestando: nec obstat si dicat q. ex quō nō sustinebat onera matrimonij nō debebat audiri petens dotē: quia secūdū eum iste paratus erat vxorē reassumere soluta dote: & hoc mihi placet: licet Inn. dicat q. illa exceptio q. vxorē abiecerat non erat vera in facto. nā dico q. p̄supposito q. esset vera, nō tenebat subire onera matrimonij ex quo dos sibi non soluebat: nisi velis dicere q. ex quō recāpit p̄missiōē ab extraneo debebat agere cōtra extraneū & nō repellere mulierē. argu. in. l. si extrane⁹. ff. de iure do. & satis hoc posset admitti in marito diuite: sed iste erat pauper. vt dicitur in litera. ¶ In glo. in ver. *tacita veritate*. no. glo. p. litera impetrata ad delegatum sunt subreptitiā si in eis nō fiat mētio de p̄cessu negotij corā ordinario. & idē sentit glo. in. c. vt debitus de appel. Sed tūc obstat iste tex. vbi hęc exceptio nō fuit admissa: hoc cōtrariū multipliciter soluit: primō q. ob. hoc fuit appellatū, & papa prouidit. vt sequit in litera: vel q. isti iudices nihil nouifecerūt: sed adherferūt sententiā illorū consilij. vel per relationē retulerūt negotiū ad papam: vel secūdū Host. sententia cōsulum erat nulla tanquā obligans istū pauperē ad impossibile. le. fin. ff. quæ sen. sine appel. reicin. & sic non fuit opus de tali snia mentionē facere in literis. ¶ No. bene hoc dictū. q. de processu nullo scū snia nulla corā ordinario non est opus facere mentionē^b in impetratione l̄rarum sup eadē cā quēadmodum nec de priorib⁹ literis nullis. de quo vide glo. in. c. ex. tenore. de rescript. & in. c. suggestiū. de iurepat. & in. c. cū nostris. de cōces. p̄bē. ¶ In glo. in ver. *ad inopiam*. no. solutio. glo. q. licet aliqui hanc limitationem teneant ad iura ciuilia alle. in principio glo. tamen communiter non tenetur, maximē per legistas in. l. vbi adhuc. C. de iure. dot. & ibi per Cy. & plenissimē Bar. in repetitione. l. si cōstāte. ff. solu. matr. Et cōclusio cōis legistarū est q. qualitercūque maritus vergat ad inopiam etiam sine culpa sua, potest vxor agere ad dotem, c. pro hoc facit iste text. vbi non ponderat culpa istius mariti: sed solū quia videbat vergere ad inopiam & scias q. varia iura emanauerūt in hac materia. primum fuit ius digestorū: vt in. d. l. si cōstāte.

vbi dicit q. si substantia mariti nō sufficit ad satisfactio nem dotis & aliorū creditorū pōt vxor repetere dotē: postea emanauit ius codicis. vt habet in. d. l. vbi adhuc. & ibi disponitur q. si maritus ita se gerit q. vergit ad inopiam potest vxor repetere dotē: & sic prouidit latius q. ius digestorum. quia nō requiritur vt substantia mariti nō sufficiat, sed satis est q. vergat ad inopiam: vt puta q. est nobilis: & vult facere sumpt⁹ ultra q. patiant facul tates sue. Tertiū fuit ius auctētorū: vt habet in aut. de equalitate dotis. vbi dicit si marit⁹ malē incipit vt substantia sua pōt vxor repetere dotē. & prouidit adhuc latius q. ius codicis: q. p̄supposito q. non vergat ad inopiam: vt puta quia ditissimus est. ex quo tamē malē vti substantia sua pōt vxor sibi repetere dotē: vñ in quolibet istorū casuū potest vxor ad dotē agere, & forti⁹ excipere cōtra maritū petētē dotem vt hīc: ita notanter voluit Bar. in. d. l. si cōstāte. & sic nō debemus habere respectū vtrū sit suspectus de dilapidatiōe an ne. sed satis est q. simus in aliquo dictorū casuū. Ius em̄ timet in istis casibus cōsumptionē dotis. Et scias q. vxor pōt in his casibus nedū agere ad dotē sed et ad donationem à marito sibi factam propter nuptias: vt est tex. no. in. d. l. vbi adhuc. nā dos & donatio p̄pter nuptias subijciūt hodie onerib⁹ matrimonij. vt ibi. Et ex his habes vnū notabilē effectum istius donationis propter nuptias. vide alios. j. c. proxi. ¶ Sed nunc op. cōtra istum tex. de iuribus ciuilibus superi⁹ allegatis. Nā in eis dicitur q. i dictis casibus pōt vxor repetere dotē vt sibi assignetur. Hīc autē nō assignatur vxori sed ipsi marito cū cautione, vel deponit apud mercatorē: & cū isto tex. vñ aliquatenus cōcordare tex. in. l. si cū dotem. ff. fulo. matr. vbi dos sequestrat propter suspicionē mariti. So. don. An primō dicit q. istud. c. limitat illa iura superius all. vel loquitur iste tex. quādo vxor à principio cōtrahit cū paupere: & iō est quid sibi imputetur. vnde proceditur vt hīc dicit. secūdō hīc dicit q. vtrūq. remedium potest obseruari. plus tñ sibi placet p̄cedēs solutio: sed Inn. quem non allegat do. Ant. dixit q. vxor erat suspecta seu non erat idonea ad dotē excipiendā. iō sit dispositio. apud mercatorē: & hanc sol. sentit Bar. in. d. l. si cōstāte: dicēs q. si mulier est idonea & industriosa dos sibi restituetur vt alat se & maritū & liberos. d. l. vbi adhuc. aliās fiet sequestratio, prout dicit in. d. l. si cū dotē. & sic etiā pōt respōderi ad istū tex. Itē (vt dicit Inn.) satis habet vxor si deponit apud mercatorē loco vxoris: & hęc solutio est bona. Iste tñ tex. prouidet de vno quod nō repitur in iure ciuili: quia reuertitur dos penes maritū vergētē ad inopiam si prastat cautionē. & ex hoc sumitur vna singularis limitatio ad totū titulū. C. ne fideius. do. denf. vbi dicit q. fideiussores nō pnt iteruenire p. dote restituēda marito, ne oriat p̄fidia iter virū & vxorē: nā p̄cedit illud si marit⁹ vergat ad inopiam tūc em̄ licitē pnt iteruenire fideiussores p. dote soluēda & restituēda: vt hīc ē tex. valde singu. & ad hoc alle. eū Bar. i. d. l. si cōstāte. & hoc teneas: licet Io. an. timore illi⁹ ti. dixerit q. hoc debet itelligi de cautionē iuratoria q. certē nō p̄cedit: q. papa dicit vt p̄stet quā pōt. nā iuratoriā glibet p̄stare pōt quātūcūq. sit pauper. ergo in telligit simpliciter de iurato. si ergo potuisset marit⁹ p̄stare fideiussores vel pignoratitiā, fuisset obligat⁹ ad illā p̄stādā. & sic potuisset iteruenire fideiussores p. dote restituēda. Tācē. dicit q. fortē iste tex. p̄cedit ex cōsuetudine loci. Et no. hanc solutionem in se vt valeat consuetudo^d vt maritus prastet fideiusserem pro dote restituenda. quod non puto procedere^e cessante causa: quia non videtur rationalis: arg. in. d. l. j. C. ne fideius. do. dētur. Et ad p̄dicta vide Inn. hīc qui dicit. quōd ista cautio p̄statur per maritū vt euitet restitutionē dotis: dicet clarius q. ista satisfactio exigit à marito in fauorē

^a ¶ Duas partes Ad de Alex. cōsil. ex vij. l. i. & clxxxvij. n. lib.

^b ¶ Mentionē. Ad de Cal. cōsil. vj. de rescrip. do. Car. cō sil. xxvj.

^c ¶ Ad dotem. Ad de in hac materia qualiter sit formā dus libellus cū magitur ad inopiam mariti. Pau. de cast. conf. cccxij. vbi latē examinat & dicit Ro. consil. clxxxvij. q. viro vergente ad inopiam si admulierē tanquā negotiorū gestricē puenerit tota bona quod potuisset sibi consulere in cautionē dotis q. repellitur à repetitione dotis.

SEBA. SAPI.

^d ¶ Si mulier. vide Bal. nouellum in trac. dotis in. vj. pte privilegio. xxj.

^e ¶ Consuetudo. In cōtrarium facit. l. j. C. ne fideius. do. dētur vbi princeps reprobat talem consuetudinē vide Bal. nouel. in tract. de dotib⁹ in xxxj. spāli. vj. partis. in fi. vbi saluat opinio. Tācē. & Io. an. & limitat. xxx. modis in quibus fideiussores poterit interuenire.

^f ¶ Nō puto procedere. Adde quod Ro. cōsil. cccxxxix. dicit q. hīc est cas⁹ spālis & an fideiussores p. dote interuenire possint. vide latē Pau. de ca. cōsil. clxxx. & clxx.

a ¶ Queritur. Vide Bal. in aut. quod locū i. vii. q. C. de colla. benedictum de plumbino. in. l. seruū dotalē. ff. de manumissio. Per. de Anch. & Imo. in. c. propter sterilitatem. s. de loc.

ZACHARI.

b ¶ Non valet donatio. Adde Ant. de peru. in repe. l. j. in. l. lec. in prin. ff. de iureiur. vbi ponit multas rōnes quare talis donatio nō valet. Quod si mita, nisi donans iurasset se non reuocaturum donationē predictā qā ita iuramento vella retur vt confestim valeret: vt no. Bar. in. l. si quis pro eo. circa fi. vj. col. ver. si. idē in donatiōe. ff. de fideiuf. & i. l. sciūs & augerius. col. fi. ver. quāto quid in donatiōe. ff. ad. l. falc. quod in Bal. intelligit. in. l. cū multae. C. de dona. añ. nup. & in. l. j. de donat. inter vir. & vxor. si exp̄sse per tale donatorem fuerit iurātū nō reuocare hōi donatiōnē, secus si simpliciter: quia tūc posset nō obstatē tali iuramento reuocari. ita not. decidit idē Bal. in repe. l. j. col. ij. ver. iuxta predictā. ff. de iureiur.

c ¶ Cōpēsatio. Ad de Lud. ro. consil. cxlvj. Fulg. consil. cix.

SEBASAPI.

d ¶ Nobilis. Idē dicit Bal. in. l. ij. ff. si cer. pet. quando senex qui acciperet vxorē iuueniculā. de quo plura per laso. i. l. ex hoc iure. col. xij. ver. tertius effectus. ff. de iur. & iur. & in. l. si nō fore. s. libertus. col. iij. ver. ij. effectus. ff. de cōd. indeb.

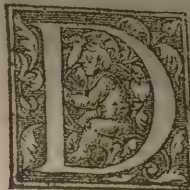
rem suū, vt releuet se ab onere dotis restituendae. nā maior perfidia & maius scādālū orit̄ cū dos ex toto eripit̄ à manibus viri, quā qñ administratione sibi relicta prestat̄ ab eo cautio: & sic cessat prohibitio illi? tñ ne fideiuf. do. dēf. cū hoc fiat in fauorē ipsi? mariti. ¶ Sed quāro. quia tex. hic loquitur alternativē: vt dos soluat̄ à marito sub cautione quā praeſtare pōt, vel vt mercatori committat̄ &c. cui dabitur optio illius alternativē. Quidā dixerūt q vbi per satisfactionē nō esset sufficienter prouisum periculo dotis, pōt vxor petere vt fiat de positio apud mercatorē. Ego credo. totū hoc relinquē dū arbitrio iudicātis, vt si videat cautionē sufficere sit cōtētus prima parte alternativē: si videat nō satis cautū faciat fieri de positionē, seu tradat vxori secūdū distinctionē predictā. nā in alternativis iuris optio dat̄ iudici, nisi verba dirigat̄ ad partē. vt dixi in. c. à crapula de vita & hone. cler. & ibi gl. vbi vide. ¶ Vlti? quāritur: quid si vxor à principio cōtraxit cū paupere, vel vergente ad inopiam, vel cū malē vtētē substantia sua nūquid posset agere ad repetitionē dotis: vt supradictū est: & videt̄ q nō. quia semel approbavit mores illius: vt. xxxij. q. v. c. horēdus. et in. l. si. C. de spōsa. cōtrariū tenet Bar. in. d. l. si cōstāte. quia nō potuit vxor per tacitū pactū sibi praeiudicare & pro. Bart. videt̄ hīc tex. nā publicē utilitatis est vt dos remaneat integra mulieribus. l. j. ff. sol. mat. ¶ In glo. pe. in fi. hoc nō procedit de iure canonico. quia non tenetur curator animā suā ipendere cōmodis pupilli. xlvj. di. in. c. sicut non suo. & quod ibi not.

¶ S V M M A R I V M. ¶

- 1 Donatio inter coniuges facta, an & quando valeat. 2.
- 3 Donatio cōfirmat̄ morte donatoris, etiā facta cōstāte motri. 7.
- 4 Donatio facta cōstāte matrimonio tribus casibus reuocatur.
- 5 Maritus nihil lucratur de dote vxoris, nec vxor de donatiōe. mariti soluto matri: sed dos restituit̄ vxori: & dōatio marito.
- 7 Donatio inter cōiuges an indistinctē annulletur. 8.
- Donatio pura quā dicatur.
- 8 Locupletior & pauperior quādo dicat̄ fieri donator vel alius.
- 9 Donatio propter nuptias an cōfirmetur iuramento.
- Iuramentum cantrā bonos mores non est obligatorium.
- 10 Dos soluto matrimonio non indistinctē redit ad mulierem.
- Dos an soluto matrimonio, siue vxore mortua mortua sit restituenda illi qui eam dotauit.
- Filius non semper succedit matri in dote.
- 11 Pactū de lucrāda dote & donatiōe propter nuptias soluto matrimonio valet, dūmodo sic aequala. & quō fieri debeat. 12.
- 12 Cōsuetudo de lucrādo dotē et dōatiōe propter nuptias valet. 6.
- Donatio propter nuptias facta à marito quid operetur.
- Vxor potest renuntiare iuri hypothecarū in bonis mariti, sed non in sibi donatis.
- Vxor vergētē marito ad inopiā petit dotē & dōationē sibi factā.
- Maritus propter adulteriū vxoris lucratur dotē: & e contra.
- 13 Donatio sine insinuatione facta aliās non valebat nisi vsque ad ccc. auros. hodie verō valet vsque ad quingētos, sed nō ultra.
- Insinuatio quid dicatur.
- 14 Donatio facta concubinae, an teneat.
- Donatio facta vxori vbi non est verum matrimonium, vel est putatiuum matrimonium, an teneat.
- 15 Dōatio facta vxori de pecunia p̄feciēdis edib? doalib? tenet.
- 16 Dōatio facta filio p̄ patrē, an teneat & qd si filius est emācipat?.

¶ CAP.

XV.

Donatio. ¶ Prima pars demonstrat quādo & qualiter donatio facta inter coniuges valeat, vel reuocata intelligat̄. in secūda docet an reddēda sit dos & dōatio ppter nuptias.

solut. matri. secūda ibi: sanē. Et hāc diuisio sufficit pro summatario: quia. decreta. satis seipm summat. ¶ Casus literalis. Quāsitū fuit à papa verū inter virū & vxorē durate m̄rimonio donatio hinc & inde facta teneat. Rñ. pa. q donatio durate matrimonio inter cōiuges facta ex qua alter fiat locupletior & alter pauperior firmitate nō habet, nisi donatio firmet̄ obitu donatoris. Et donatore viuēte penitus euanesce. si reuocet̄ ab eo tacitē vel exp̄sse, vel si prius moriatur q̄ donationē accepit. Sanē. dicitur in illo. s. solu. mat. dos redire debet ad mulierē, & donatio ad virū, nisi de consuetudine cōtrariū obtineat, vel nisi ex pacto facto inter virum & vxorē delucrāda dote & donatione propter nuptias cōtrariū inducatur. & pactum istud equale debet esse ex vtraq; parte. Ber. ¶ No. regulā, q nedum de iure ciuili sed etiā canonico non valet donatio facta inter coniuges cōstāte matrimonio. dūmodo ex illa donator efficiatur pauperior & recipiens locupletior, à contrario ergo vbi donator non efficeretur pauperior nec recipiens locupletior, valeret donatio: q quādo cōtingere possit dic vt in. gl. ij. Et q̄ fuit cā huius prohibitionis: dic vt i gl. j. ¶ Secundō nō. q donatio facta cōstāte matrimonio non est oīo nulla: nā (vt vides) cōfirmatur obitu donatoris eo existēte in eadē volūtate. ¶ Tertiō nō. tres casus in quibus prorū reuocatur donatio facta cōstāte matrimonio: ita vt nō cōfirmetur obitu donatoris. primus. si donatio fuit tacitē reuocata per donatōrē. Secūdus si exp̄sse: pone exēplū vt in gl. iij. Terti? casus, si prius moritur donatari?.

¶ No. s. sanē. q de iure cōmuni. solu. ma. nihil lucratur maritus de dote vxoris: nec vxor de donatione sibi facta à marito propter nup. sed dos integra redit ad mulierem, siue ad ei? hāredē & dōatio propter nup. ad virum seu ad eius hāredē.

¶ Item nō. q valet consuetudo de lucranda dote vel donatione propter nup. soluto. matri. & forti? valebit statutum: cū statutum habeat cōsensum exp̄ssum consuetudo solū tacitū. l. de qbus. ff. de legi. ¶ Circa intellectum decre. Primō grō nūquid donatio inter coniuges indistinctē annulletur: dic q regulariter prohibetur donatio oīo pura: & illa dicitur pura donatio q nulla rōne cogente sit sed sola liberalitas est cā donationis. l. j. ff. de dona. & in. l. donari. ff. de reg. iur. Ideo donatio remuneratiua non prohibetur inter virum et vxorē: vt in. l. quod aut. s. si vir. ff. de dona. inter virū & vxor. vbi patet q si marit? dōauit vnā rē vxori & vxor aliā marito, sit hinc inde cōpēsatio. Et p hoc notāter dicit Barto. in. l. si voluntate. C. de dot. promiss. q si nobilis nubuit plebeio: pōt sibi cōstituere diem: animo donandi: licet conferatur in tempus m̄rimnionj: quia ista non est simplex donatio quē prohibetur inter coniuges: sed est remuneratiua, quia nobilis nubendo plebeio videtur sibi quoddā man? cōferre, & sic maritus donando videtur remunerare & non simpliciter donare. ad hoc. l. Aquili? ff. de don. & vide quod no. gl. in. d. l. donari. & Bar. i procemio digestorū. & sic limita istū tex. & multa alia iura annullantia hanc donationem. & hoc nota. quia non solet tangi hīc. ¶ Secundō q̄ritur quādo alter dicitur fieri locupletior & alter pauperior. solutio pauperior sit donator. qñ tradit de substantia sua, ita q diminuit patrimoniū suū, vt in. l. si spōsus. s. maritus. ff. eo. ti. secus ergo si repudiat hāreditatem vt veniat ad vxorē sibi substitutā. nā tunc nō acq̄redo nō dicit̄ fieri pauperior. & idē in simili casu locupletio sit recipiēs qñ cōseruat rē sibi donatā, vel eā expedit i vtilē cām. Secus aut si inutiliter expedit, puta vxor emit sibi vnzūeta, vel cōsumpsit in cōuinio fiendo, vel aliter inutiliter: tūc em illa talis donatio nō reuocatur quia vxor est effecta locupletior. vt in. l. qd aut. s. si vir. ff. e. sec? et si hēres mariti inutiliter expēdisset. qā tūc tenet̄ reficere vt in. l. q

c. Donetio. De Donation.inter virum & vxo.64

vt in l. quod de bonis. ff. ad l. falc. quia satis est qd dona-
 9 tarius fuerit effectus locupletior. ¶ Tertiò quæritur
 a nunquid hæc donatio cõfirmetur iurameto, vel saltẽ
 valeat vigore iurameti. Quidam voluerũt qd nõ: quia
 fuit phibita propter bonos mores, ne maritus & vxor
 ex nimio amore se spoliaret ad inuicem. l. j. & ij. ff. eo.
 sed iuramẽtum contra bonos mores nõ valet: vt in re
 gula non est obligatorium, de regul. iur. lib. vj. & hæc
 est pars multũ p̃babilis: sed opin. contraria cõiter te-
 netur per doc. vt not. Bar. in l. si quis pro eo. ff. de fide-
 ius. Ioã. de lig. in cle. ne romani. de iureiuran. vide do.
 Anto. in c. cũ contigat. eo. titu. de iureiur. optimẽ fa-
 cit ille text. pro ista secũda parte. nec ob. qd dixi de bo-
 nis moribus: quia debet intelligi qn iuramẽtũ est cõ-
 tra bono mores naturales: non aut de bonis moribus
 ciuilibus. nã omne iuramẽtũ contra legẽ potest dici cõ-
 tra bonos mores ciuiles. quia quilibet lex est fundata
 super bonis moribus ciuilibus. iij. distin. c. erit autem
 lex. sed videmus qd in multis casibus tenet iuramẽtum
 10 contra legem. vt d. c. cũ contingat. & in c. debitores.
 eo. tit. ¶ Quartò quæritur in §. sanẽ vrũque dos re-
 deat indistinctẽ ad mulierẽ solu. matri: dic qd non: sed
 tex. verificatur quãdo ipsa mulier donauit de propria
 substantia: vnde debes scire qd aut extraneus cõstituit do-
 tem mulieri: aut mulier sibi ipsi, aut pater pro fi-
 lia. & extraneũ appello quẽlibet qui non habet mulie-
 rem in potestate. vt dicit tex. in l. vnica. §. accedit. C. de
 rei vxo. actio. primo casu quando extraneus constituit
 dotem: tũc aut stipulatus fuit dotem sibi reddi soluto
 matrimonio, & reuertit dos nõ ad mulierẽ: sed ad illũ
 extraneũ. Aut nõ fuit stipulatus vt sibi redderet & vi-
 detur tũc donare ipsi mulieri. & sic reddit ad ipsam
 mulierem: vt est tex. not. in d. §. accedit. Secundo casu
 qn ipsamet mulier cõstituit sibi dotem: tunc dos ad eã
 reuertitur, & fingit stipulata dotem sibi reddi. vt d. l.
 vnica. Tertio casu qn pater cõstituit pro filia, aut fuit
 stipulatus dotem sibi reddi & reddit ad patrem. aut sim-
 pliciter: & tunc si pater emancipat filiam, efficitur filie
 si aut prius moritur mulier actio competit patri. l. ij.
 ff. sol. mat. & in d. l. vnica. & dicit hĩc Vin. qd dos hoc
 casu reddit ad patrem qn filia p̃deces. etiam si extet li-
 beri ex ipsa filia. per l. dos à patre. C. so. ma. & nõ singu-
 lariter hoc dictũ vltimũ. nã canonistæ cõiter trãseũt
 cũ hoc dicto: & idem videtur tenere gloss. in d. l. dos à
 patre. plenissimẽ disputat Bar. in l. post dotẽ. ff. sol. mat.
 Et tãdẽ sequit istã partẽ: sed multi tenuerũt cõtrariũ:
 vt ipse refert. Ex hoc habes casum i quo dos matris nõ
 venit ad filios, qn scilicet dos fuit profecta à patrẽ &
 mori nõ emãcipata viuẽte p̃re & cessat hoc casu regu-
 la illius aut. qd in successione prima causa est filiorũ. de
 11 qua in autẽ. in successiõẽ. C. de suis & legiti. ¶ Vltimò
 quærit quid intẽdat ista lra in fin. dũ dicit qd valet pa-
 ctũ de lucrãda dote & donatiõẽ ppter nup. solu. mar.
 dũ tñ sit æquale hincide: sol. dicit Inno. qd post nupt. cõ-
 tractas debet esse æquala dotis & donatiõis ppter nup.
 & etiã lucri quærẽdi. Nõ em̃ p̃t augmẽtari dos quin
 augmẽtes donatio propter nup. ar. i. l. si. cũ aut. sua. C.
 de do. an nup. Itẽ si sit pactũ de lucrãda dote debet fieri
 pactũ de lucrãda donatiõẽ propter nup. p ipam mulie-
 rã: vñ si sit pactũ solu de lucrãda dota extẽditur ad do-
 nationẽ propter nup. vt mulier lucreĩ donationẽ pro-
 pter nup. viro p̃moriẽte: si aut pactũ fuit de lucrãda
 maiori pte dotis quã donatiõis propter nup. tunc pa-
 ctũ de maiori reducĩt ad minore quãtitatẽ. le. fi. C. de
 pac. cõuẽ. tã super do. & qd cedit hoc vt dixi post nupt.
 cõtractas. & hoc factũ extitit ne fraudibꝫ excogitatis ve-
 niãt cõiuges cõtra phibitionẽ factã, ne fiat donatio cõ-
 stãte m̃rimo. sed an nupt. dicit Inn. qd p̃t esse dispari-
 tas i dote & donatiõẽ propter nup. & i quãtitate lucri

alleg. l. ex morte. C. de pac. cõuen. super do. & nõ hoc di-
 ctum. sed iudicio meo tex. videt hodie de iure autheti.
 in aut. æqualitas. eo. ti. de pac. cõuẽ. qd dos & donatio de-
 bẽt esse æquales: & pacta de lucro dotis vel donationis
 12 debent esse æqualia. ¶ Et ita seruatur in hac ciuitate.
 vbi cõiter donatio propter nup. est. eiũdẽ quantitatis
 cũ dote: sed in multis locis non seruãt vñ (vt ibi dicit
 gl.) illa aut. est sublata hodie per consuetudinẽ. qd cõsti-
 tuit dos, & sape nulla donatio fit à viro. sed tu dic con-
 suetudinẽ seruandã vbi viget: aliã seruã dispõnẽ huiꝫ
 ant. et tene eã m̃eti. Sed tu diceres qd operat ista dona-
 tio ppter nup. qd fit à marito: cũ maritꝫ et teneat bona
 donata cõstãte matrimonio, & facit fructus suos: solu-
 to verò matrimonio reddit ad eũ. Primũ probat. in l.
 vbi adhuc. C. de iure do. Scdm probat hĩc. Sol. dicit Io.
 an. post Petrũ & Abbatẽ qd operat multos effectus. pri-
 mũ propter pactũ quod fit de lucrãda dote: nã extẽdi-
 tur in fauore mulieris ad donatiõẽ propter nup. vt si
 cut maritus ex pacto lucreĩ dotẽ p̃mortua vxore. ita
 vxor lucreĩ illam donatiõẽ p̃mortuo viro vt hĩc. Se-
 cũdò fortius ius habet mulier in rebꝫ sibi donatis: pro-
 pter nup. in dote recuperãda quã in alijs bonis mariti:
 nã in alijs bonis p̃t vxor renũtiare iuri hypothecarũ:
 sed in istis rebus donatis non vt sic sit vñ possit cõsuli
 mulieri in dote recuperãda. de quo in aut. siue à me. C.
 ad velle. dixi plenẽ in c. puenit. de ept. & ven. vbi vide.
 Tertiò operatur. quia marito vergẽte ad inopiã vxor
 potest etiã à creditoribus mariti vendicare tã dotẽ qd
 donationem propter nupt. nã debet deferuire oneribꝫ
 matrimonij: vt d. l. vbi adhuc. ¶ Quartò si vir cõmit-
 tit adulteriũ mulier p̃t agere vt lucretur illã donatio-
 nẽ proptes nupt. sicut agit vir vt lucreĩ dotem mulie-
 ris qn mulier adulteratur: vt in c. j. vt lit. nõ cõtest. vbi
 de hoc. & in c. plerũq. §. e. & hoc nõ. Ex quibus sis cau-
 tus vt semper fiat ista donatio propter nuptia ipsi mu-
 13 lieri: & vide qd dixi in d. c. puenit. ¶ In gl. j. ibi. legiti-
 mum modũ. olim nõ licebat donare sine insinuatõe vsq;
 ad. ccc. aureos cuicũq. hodie verò valet donatio vsq;
 ad quingẽtos, abinde vltra ñ velet nisi insinuet: vt in l.
 sancimꝫ. C. de dona. Et est insinuatio descriptio ipsius
 donationis in actis publicẽ corã iudice: & fuit hoc ad-
 uetũ ne ex clãdestina donatiõe hoĩes multũ fraudent.
 de hac insinuatõe vide plenẽ p Bar. in l. modestinꝫ. ff.
 14 de do. & in l. donatiões. C. eo. ¶ In ea gl. ibi: sed fas nõ
 est: doct. hĩc cõcludũt qd aut donatio. et facta cõcubine
 & valet, ex quo nõ tenebat vt vxor. intellige nisi dona-
 tor fuerit miles, vel clericꝫ vt l. ij. & qd ibi nõ. C. de do.
 inter vi. & vxo. dixi plenius. i. c. j. de cler. egro. sed ista
 gl. p̃cedit in m̃rimonio putatiuo. ita qd donator crede-
 bat m̃rimoniũ tenere. Nã tũc est eadẽ rō qd in verb. ma-
 trimonio: sed si donator sciebat m̃rimoniũ nõ tenere,
 vel vterq; sciebat: donata applicat fisco. l. cũ hic statꝫ. in
 15 fi. ff. de do. iter vi. et vxo. qd nõ. ¶ In gl. ij. ibi. rẽ alienã
 itellige qn ipam vsucapit. Itẽ ibi. ff. eo. quod si vir. vbi dr
 qd si maritꝫ dedit vxori pecuniã p refectiõe ediũ dota-
 liũ, valet donatio quatenꝫ refectio postulat: & alios ca-
 sus i qbꝫ valet donatio iter virũ & vxorẽ: vide p ho. in
 16 summa. e. ti. §. gro qd donatiões. ver. porro. ¶ In gl. iij.
 ibi. iter parẽtes & liberos: et hoc probat in l. donatiões.
 a C. de don. & hoc p̃cedit qn donatio fit filio existẽte in
 b p̃ris ptate, & ñ tãq; bñmerito: secꝫ si fieret emãcipato
 vel filio in ptate tãq; bñmerito, vel rōne castrẽsis pecu-
 lij. de quo dicẽdũ vt plenẽ nõ. per Bar. in l. frater à fra-
 tre. ff. de cõdi. inde. & in l. j. in §. nec castrẽse. ff. de colla.
 bono. vbi etiã nõ. qd si p̃r donauit filio scholari libros
 vel pecunias p sumptibus, nunquid debeã cõputari i le-
 gitima sua vel nũquid filius moriẽs possit de illis testa-
 ri: et dic vt ibi. aliqd de materia et nõ i l. ex testõ. C. de
 co. & vide qd nõ. Hof. i sũ. huiꝫ ti. §. quali. inutiles. ad fi.

¶ Donatio prop̃
 bñmerita videlicet
 Bart. in l. si qd pro
 eo. ff. de fideiuf. &
 in aut. vñ si perẽs.
 C. de in of. test. &
 ibi. Bal. cõcludes.
 qd bñmerita debe-
 ant eẽ equiualẽria
 donationi. & non
 statim assertiõĩ p-
 nisi qn esset asser-
 tio iurata. Bal. in l.
 si donatiõẽ. C. de
 colla. alex. ibi rep̃
 hendit que firmat
 iurameto Bal. i. l.
 iij. C. de vsuca. qd
 do. & i. l. ij. ff. de iu-
 reiur. & in. cõsil.
 cccxxx. videt eẽ
 de m̃ete Abb. in c.
 cũ contingat. de
 iureiur. Alex. in.
 d. l. si donatiõẽ. et
 in cõsil. cv. Fran.
 aret. in l. placet. ff.
 de acqui. hæ. Bal.
 noue. in rub. ff. de
 ver. ob. Cor. tenet
 cõtrariũ in aut. sa-
 cramẽta puberũ.
 C. si ad uer. ven. &
 ita cõsultit Pau. de
 ca. cõsil. ciij. cõis
 opi. est qd firmat.
 ¶ S E B A. S A P I.
 ¶ Emancipato. Vi-
 de Bar. in l. quartã
 col. pe. ff. ad l. falc.
 Alex. in con. cxliij.
 inc. circa primam
 co. vñ. in. ij. vo. So-
 ci. in. cõsil. x. ciij. in
 ci. circa primũ. co.
 añpe. in. j. parte. Ia.
 in. l. si qn. §. & ge-
 neraliter. C. de iof
 fi. testa.
 ZACHARI.
 ¶ In legitima sua.
 Vide Bar. i. l. filia
 cuius. C. fam. her.
 Bal. oĩno in l. i do-
 natione. in. iij. col.
 C. de coll. & Pau.
 de ca. cõsil. cxxxij.

Panormi. super quarto.

De secundis nuptiis.

Rubrica.

¶ CAP.

II.

¶ Supra in precedentibus titulis dictū est de matrimonio in genere, nūc postremo subiicit de secūdo matrimonio vel magis ad proxima cōtinua sic. Quia diuortio factō solēt hoīes trāsire ad secūdas nuptias: ideo viſo de diuortijs competēti ordine subiicitur de secūdis nuptijs. & scias q̄ nedū secūde nuptiæ approbantur ab ecclesia, sed etiam tertiæ & vltiores: vñ de non solum bigamus & trigamus sed etiam octogamus quis effici potest: vt dicit tex. in. c. aperiā. xxxj. q. j.

¶ SUMMARIUM.

- 1 Secūda nuptia nō benedicūtur, & benedicēs puniēdus est. 3.
- 2 Capellanus potest dici rector parochiæ qui capellæ deseruit.
- 4 Pœna benedicentis secundas nuptias est suspensio ab officio et beneficio, & nunquid sit ordinaria. 5.
- 5 Benedicēs secūdas nupt. an ab alio quā a papa absolui possit, Consuetudo in pœnis seruanda est.
- 6 Sacramentum non est iterandum. Benedictio nupt. non est sacramentum, sed rei sacræ signum. Matrimonium est sacramentum.

¶ CAP.

I.

Capellanus.

¶ Secūda nuptiæ nō benedi-

cūtur: & benedicēs puniēdus est. ¶ Casus literalis. Quādam mulier mortuo vi-

ro suo trāsīuit ad secūda vota. quidam cappellanus benedixit mulierē istā trāsēūtē ad secūdū matrimoniū: quia secūda nuptiæ benedici nō debent. Quæsitū fuit qualiter capellanus iste puniri debeat. mā dat pa. episcopo suo: quatenus capellānū illū ab officio & bñficio suspēdat, & sic suspēsum ad apostolicā sedē trāmittat. Ber. ¶ No. j. illud verbū. capellānū. rector em parochiæ ad quem spectat bñdictio nuptiarū pōt dici capellanus inquātū p̄est illi capellā: idē verbū habes in. c. capellā. s. de fer. ¶ No. ij. q̄ secūda nup. nō sunt bñdicēda. rōnem videbis cū gl. & no. j. e. c. vir aut. ¶ Sed q̄ro pro intellectu literæ nūquid ista pœna suspēsiōis ab officio & beneficio sit ordinaria. ¶ Itē nūquid benedicēs sit semper mittēdus ad sedē ap̄licā: dic q̄ nō. Fuit em ista quēdā prouisiō ap̄lica: vñ pœna hoc casu est arbitraria. Et per hoc infertur q̄ ista suspensio de qua in tex. nō infligitur ipso facto: vt voluit host. et bene. licet quidā cōtra. quinimo ex grauitate pœnæ putat Io. an. istū. tex. procedere cū viuēte prima sacerdos benedixit secūdas nuptias. hoc tñ dicit ex antiqua non patere: & ideo satis puto quod prædixi: vt hodie attētis circūstantijs & loci cōsuetudine imponatur pœna arbitraria. ¶ In glo. ibi quia sacramentum non debet iterari. sentit per hoc gloss. q̄ benedictio quæ impeditur nuptijs sit sacramētum quod nō approbat Io. an. & bene. Non enim reperitur inter septem sacramenta ecclesiæ de quibus per glo. in. c. veniēs de trāsac. & glo. in. c. j. s. de cōiug. fer. & per Io. an. super rub. de sacra. nō ite. sed potius est quoddā sacramētale: id est sacræ rei signum. ipsum tamen matrimonium sacramentum est vt in. c. debitum. de biga. & vide ad hanc materiā quod no. j. eo. c. vir autem.

¶ SUMMARIUM.

- 1 Dubitans de morte cōiugis nisi certificetur. contrahere nō debet, & si cōtraxit reddat sed non exigat debitū. & si post modū sciat primā viuere, dimittat secūdam. 4. 5.
- 2 Matrimonium non soluitur propter captiuitatem, etiam apud infideles, & hoc de iure canonico: secus est de iure ciuili. Matrimonium sola morte soluitur.
- 3 Captiuus & incarceratus matrimoniū cōtrahere pōt, dumō vis non inferatur. & quid de alijs contractibus
- 4 Secūdam vxorē dimittere non debet quis nisi certioratus de morte primæ & certioratus si non dimittit, committit adulterium. 5.

ZACHARI.

¶ Sola em mors naturalis. Adde quod not. i. apost. ad istū post eum in. c. in. pñtia. nu. ij. in apostil. ver. in sola em morte. s. de spōs.

¶ Cōdēnandus. Adde Bar. ponentem istam practicam Inno. & Ioā. an. in. l. qui in alterius. ff. de re. iuris. & in. l. properandum. §. sin aut. C. de iudicijs. Bal. in aut. generaliter. C. de epi. & clerici. per Bart. in. l. non ignorat. C. de fru. & litis p expensis.

Dubitans.

¶ Dubitans de morte cōiugis nisi pri⁹ cer-

tificetur cōtrahere nō debet: & si cōtraxit, reddat sed non exigat debitum, & si postmodū sciat primā viuere, dimittat

secundā: & tria sunt dicta. secundū ibi: sanē. tertiū ibi: quod sic. ¶ Casus literalis. Quidā christiani erant in captiuitate saracenorū. quidā de his coniugati nulla certitudine habita de morte vxorum contrahebāt secunda

matrimonia. Quærebatur an deberent sic remanere cōiuncti. Rñdet papa: vt nullus ammodo præsumat ad secundas nuptias cōuolare, donec ei constet q̄ vxor sua de hac luce decessit: si verò aliquis vel aliqua hoc nō seruauerit & dubitet adhuc de morte prioris coniugis, ei cui nupsit debitū non denegetur postulanti: sed nullatenus exigat ab eadē. Si verò postea cōfiterit devita prioris coniugis, statim eā relinquat, & ad priorē coniugem reuertatur. Ber. ¶ No. primō iuncta superscriptione q̄ propter captiuitatē etiā infidelīū nō dissoluitur matrimonium de iure canonico: licet secus esset de iure ciuili: vt in. l. nō sicut. ff. de cap. Sola em mors naturalis a se-

parat matrimoniū. vt in. c. j. & ij. xxxij. q. vij. & in pe. & vlt. j. eo. ¶ Secundō not. q̄ existens in captiuitate pōt cōtrahere matrimoniū. Ex quo infertur q̄ existens in carcere pōt matrimoniū cōtrahere, & tenet matrimo-

niū: ex quo vis non infertur in matrimonio cōtrahendo. Et ex hoc infero q̄ si matrimoniū tenet quod requirit libertatē maximā. vt in. c. cū locū. s. de spon. fortius tenebūt alij cōtract⁹ in carcere gesti. de quo vide quod dixi in. c. cū locū. p̄alleg. & quod no. in. l. in carcere. ff.

quod me. cau. ¶ Tertiō no. q̄ contrahēs cū secūda nō habita certitudine de morte prioris cōiugis non debet illico dimittere secūda: sed debet debitum reddere: nō aut exigere: quod intellige. vbi verisimiliter dubitat de morte prioris. ¶ Vlt. no. q̄ si quis pendente cōtractu cū secunda certificatur devita prioris, si nō illico dimittit secūda cōmittit adulterium: licet a principio non fuerit in dolo. Et facit iste tex. in arg. q̄ licet a principio litigij quis fuerit in bona fide. si tñ in processu causæ in-

fruitur de iniustitia sua & cām nō deserit, ex tunc re-

nit cōdēnandus b in expensis: pro hoc bo. text. in. l. i. quis inficiatus. ff. depo. & ibi per Bar. & ad materiā huius. c. vide quod plenē dixi in. c. in p̄sentia. s. de spon.

¶ SUMMARIUM.

- 1 Benedici nō debēt cōiuges, si alter eorum fuit benedictus.
- 2 Bigamus dicitur non tātū vir, sed & vxor quæ ad secundas nuptias transit.
- 3 Benedictus trahit ad se nō benedictū, sed hoc indistincte non sequitur. quia vinū mixtū sanguini domini nō efficit sāguis. Benedictio iterari nō debet, & iteratur si alter coniugum fuit. aliās benedictus. 6.
- 4 Vñctio extrema sacramentum est: & tamen iterari pōt. quia per eam character non imprimitur.
- 5 Pœnitentia iteratur, sed non solennis.

¶ CAP.

III.

Vt autem.

¶ Breue est vel sic.

¶ Si vnus ex coniugibus fuit aliās bñdictus, nō debēt cōiuges de nouo bñdici. ¶ Not. q̄ non tñ vir sed etiā mulier dicitur transire ad bigamiā

cū trāsīt ad secūdas nuptias. ¶ Not. ij. ar. optimū ex tex. q̄ coniunx aliās benedictus in primo matrimo. cō-

municat benedictionē suā secūde vxori: vñ tex. hīc dicit q̄ isti sunt bñdicti: licet alter ipso tñ fuerit bñdictus. sicut in simili dicitur. q̄ si oleū nō cōsecratū admiscetur oleo cōsecrato. totū efficitur consecratū. vt in. c. quod in dubijs. de cōsec. eccle. vel alta. In cōtrarium tñ facit quia maritus licet cōicet vxori actiones spūales nō

tamen

tamen passionibus: vt no. glos. in. c. j. de cog. spiri. lib. vj. facit. c. cum martha. & quod ibi dixi de cele. mis. vbi patet qd si vinu additur sanguini christi post consecratione no efficit sanguis: vnde verior ratio videt. qd cu ista benedictio sit comunis marito & vxori ex quo alter fuit benedictus, no debet benedictio iterari: qa iteraret in persona alias benedicta. ¶ In gl. fi. ibi. non sit sacramentum. no. quia gl. vult qd extrema vntio no sit sacramentu cuius contrariu no. in. c. veniens. s. de trasac. vbi gl. met. enumerat istud inter septē sacramenta. & ponit Ioā. an. super rub. de sacra. no. ite. Sed qa in isto sacramento no imprimitur character, ideo pot iterari sine ipsius iniuria secundu Io. an. & bene. & tene meti in hoc ista gl. ¶ Item no. gl. in eo qd dicit qd solenis poenitentia no debet iterari. & intellige de poenitentia soleni & publica. de qua in. c. in capite. l. di. quae non imponit nisi pro scelere adeo graui qd comouet tota vrbem. vt ibi no. & vide ad materia. qd no. in. c. quis. alle. in gl. ¶ Vltimo no. ex gl. qd etia si virgo ducit in vxore a traseunte ad secudas nuptias, no debet tales nuptiae benedici, nisi subsit consuetudo loci quam papa scit & tolerat. Et no. qd in consuetudine exigitur tacitus consensus papae. cuius contrariu no. gl. iiii. di. c. in istis s. leges. Sed concordando dic ista glo. procedere in sacramentalibus. & in hoc tenebis semper menti istam glo.

SVMMARIUM.

- 1 Mulier nubens intra annum lugubre hodie infamia non incurrit. 2.
- 2 Mulier debet lugere virum defunctu per annum, & vestes lugubres deferre, sed hodie aliud est.
- 3 Vxor morte viri a lege ipsius soluitur.
- 4 Apostolorum dicta preferenda sunt legibus civilibus etia in decisionibus causarum.
- 5 Verba ista nubat in domino significant quod nubere possit secundu deum & leges christianorum.

CAP.

III.

- 1 **S**uper illa. ¶ Mulier nubens intra annum lugubrem infamia no incurrit. hoc dicit cu seq. Ponit qstinem cui respondet ibi: respondemus. ¶ Casus literalis Secundu leges. si mulier mortuo marito intra annum nubat an debeat dici infamis: respodet pa. qd cum dicat apostolos. mulier viro suo mortuo soluta est a lege viri sui, nubat in domino cui vult. ex licentia & autoritate apostoli omnis infamia abolet: nec debet legibus sacros canones imitari. B. ¶ No. j. qd mulier debet per annum lugere morte mariti: hodie tamen est sibi remissus omnis luctus & solennitas vestis lugubris: vt habetur in l. decreto. C. ex quib. cau. irro infa. & tenet luctum ducere in vita viduali dumtaxat. vt ibi habetur. ¶ Secundo no. qd illico post morte mariti soluit mulier a lege ipsius. vnde in alio seculo no recognoscunt se pro coniugibus: vt in. c. illicite. xxxij. q. vij. ¶ Item no. qd dicta apostoli sunt preferenda legibus civilibus etia in diffinitionibus causarum occurrentiu quod satis pot procedere generaliter in istis spiritualibus. ¶ Sed quaro. qd intedat iste tex. cu dicit nubat in domino: Sol. dicendu est qd potestas est sibi indulta vt tandem nubat regulariter. s. secundu deu & leges christianoru. & materia huius. c. vide j. c. seq.

SVMMARIUM.

- 1 Leges civiles & praesertim in spiritualibus subiunguntur apostolorum dictis & canonum.
- 2 Prohibitum ad tempus, prohibitum dicitur. Concessum simpliciter, concessum videtur sine tempore praefinitione.
- 3 Poena varia imponebatur per leges Mulieri nubenti intra annum luctus, & an hodie per istud. c. sublata sint. Annus luctus incipit a die mortis mariti. Imperator non habet facultatem interdicendi matrimoniu etia ad tempus.
- 4 Communis opi. doc. seruari debet, & in iudicando vel consulendo graue est ab ea recedere.

CAP.

V.

- 1 **S**ecundum apostolum. Summatu vt precedes. & premissa rone ponit dictum, & soluit obstaculu. ¶ No. qd leges civiles in istis praesertim spiritualibus subiunguntur di-

ctis apostoli & canonum. ¶ Not. ij. qd illud quod prohibet ad tempus pot dici prohibitum: & illud qd simpliciter concedit, videt concessum sine temporis praefinitione. Et p ista rationem quae ponit in fine literae dicit hic no. Io. an. qd oes leges civiles quae ex aliqua speciali causa prohibet matrimonia contrahi: vt intra tempus luctus propter turbatione sanguinis: vt in l. liberorum. ff. de his qui no. infa. vel ne suspitio ex festinatione oriatur marito: vt in auf. de resti. & ea qd pa. in. xj. mense. s. veru. Itē in matrimonio interdicto inter pupilla & tutorem seu curatore & liberos eoru: vt. C. de interdi. ma. inter tutore & pup. per totu. Itē inter rectore provincie & provinciale: vt. C. si rec. prouin. l. j. recipiunt correctione a lege canonica. Et no. bene hoc dictum. & tenebis semper meti. qd hodie licite contrahit matrimonium inter pupilla & tutore seu curatorem, seu eoru liberos, vel alias personas. s. numeratas. Itē qd lex seculari no pot prohibere matrimoniu ad tps, vel etia inter certas personas: & idē per oia sequit Federi. cōsil. xxxv. ¶ In gl. ij. ibi. C. de secū. nup. l. j. pro euidetia scias qd multae poenae inferunt mulieri transeunti ad secundas nuptias intra annu luctus. i. intra annu a die mortis mariti computandu. na efficiebat infamis ta ipsa qd secundus maritus: & no poterat dare marito secundo in dotem vltra tertia parte bonoru suoru, nec sibi relinquere in testamento. Itē mulier non poterat capere hereditate, legata, fideicommissa, & donationes causa mortis. & perdebat omnia sibi donata & relicta a marito. primo iste poenae habetur in l. j. & ij. C. de secun. nup. Aliae etia poenae inferunt mulieri transeunti ad secundas nuptias post annu si habet liberos ex primo matrimonio. de quibus in l. foemine. & in l. hac edictali. & in l. fin. & in auf. ij. s. de poenis. C. eo. & in auf. de resti. & ea quae pa. in. xj. mense. & in auf. de nupt. s. qa vero hactenus. & in l. omne matri. C. ad tertul. Vnde nuc dubitatur vtru p hoc. c. sint sublatae oes poenae. gl. variat. vt hic vides. Inn. & cōter alij doct. sic distinguunt. qd poenae impositae in odiu secundi matrimonij, seu propter festinationem: vt quia voluit contrahere intra annu luctus, sint sublatae. na ex quo mulier licite contrahit, no debet ex contractu licito & permissio sustinere iacturam. & sic hodie sunt sublatae poenae de quibus in l. j. & ij. C. de se. nup. sed poenae appositae fauore filioru vt sunt illae quae apponuntur mulieri transeunti ad secundas nup. post annu no sunt hodie sublatae: quia no sunt appositae in odiu matrimonij, sed fauore ipsorum filioru. & cu hac opi. vident tranfire Bar. & gl. in d. l. liberoru. & in l. j. C. de secū. nupt. licet aliud senserit gl. in l. decreto. C. ex q cau. ir. infa. Reperio Bal in d. l. decreto. referentē qd Rayne. de forli. solennis legu doct. & Pau. de leaza. doc. decret. satis famosus tempore suo consuluerunt. qd si orit incertitudo prolis habent locu oes poenae legales: vt qa mulier peperit in vndecimo mense post morte mariti. na pot attribui primo & secundo: quia in nono & septimo pot mulier producere foetum cōpletu: vt in l. septimo mēse. & qd ibi no. ff. de sta. ho. & sic mulier volēs euitare illas poenas debet saltē differre per tres mēses: & licet

SEBA. SAPI.

¶ Dicta apostoli. Quod corrigatur leges civiles quae imponunt poenam mulieribus nubentibus intra annum luctus. firmat Feli. in. c. ecclesia sancte marie. col. xix. ver. limita quanto regulam. s. de consti. post Abba. ibi.

SEBA. SAPI.

¶ Leges civiles. nu quid huiusmodi poenae cessent si testator dedit licentia nubendi. vide Ias. in l. filium quē habentem in. vj. col. l. ij. no. C. fa. her. aliquid per eundem in l. ij. col. vlt. C. de indi. vj. diu.

¶ Omnes poenae. Adde qd pater in suo testamento pot ordinare qd vxor nubendo intra tempora luctus no incurrat poenas impositas in fauore filioru. Bal. in l. filium quē habentē. C. fa. her. & ibi. Paul. de camelius loquitur Bal. in l. j. s. correctionem. C. de secun. nupt. per Ro. in cōsil. cc. xix & idē est quando nubit de cōsensu filioru. gl. in authē. de nō eli. secū. nu. quā sequuntur Bald. & Ang. in l. mater. C. ad ter. Et poena secundo nubentiu intra annum luctus non habet locum in masculis, secus in poenis inductis in fauorem filioru. secundum gl. & Bal. in l. foemine. C. de secun. nupt. licet Bald. in anthen. vnde si parens teneat contrariu. C. de inof. test. SBA. SAPI.

¶ Fauore filiorum. Vide Pe. de Anch. in cōfi. xcvi. xcviij. inci. ex praedicto themate. in princ. cum multis alle. p Feli. in d. c. ecclesia sanctae marie. col. xix. ver. prima declaratio. s. de cōfi.

Panormi. super quinto.

Bal. hā opī. simpliciter nō approbat. in d. l. de creto. sed sola recitatione sit cōtētus: tñ in d. l. liberorū. eā approbat. & eā sequit̃ Pe. de ancha. in repe. c. canonū statuta. de cōsti. Et videtur prima fronte hāc opī. multū probabilis. nā ex causa interdicti ad tps vsus matrimonij cōtracti. v. di. c. ad eius verō. & no. xxx. q. iij. in summa. fortius ex causa pōt. matrimonij contrahēdū ad tps impediri. Sed iudicio meo ista litera multū obstat: dum dicit q̃ intra tēpus luctus liberē pōt. mulier cōtrahere. vnde pondera illā dictionē. *intra*: quē apertē denotat licetiā cōcessā in qualibet parte anni. Si ergo mulier licitē à principio nupsit, nō debet deludi authoritate legis: vt sic ex incertitudine quā postmodū orit̃ debeat incurrere poenas legales, & q̃q̃ ista litera loquat̃ de infamia: tñ ratio literā est vniuersalis quo ad omnes poenas: probatur hoc satis in antiqua. dum papa prohibuit ne ad iacturā vel infamiam allegaret̃ iste trāsitus ad secūdas nupt. contra istā mulierē: & si audacia cōcederet̃, tenerē contra cōem opī. q̃ etiā poenas inflīctas fauore filiorū mulier nō deberet incurrere. primō. q̃a fauor filiorum nō debet esse causa puniēdi mulieres, vel impediēdi matrimonij à deo cōcessum. Itē ex defectu potestatis statuetis. nā imperator nō habet potestātē interdicēdi matrimonij ad tps, vel apponendi poenā p̃ quā tollit̃ indirectē libera facultas contrahēdi. facit qd̃ no. Io. an. in. c. statutum. de hāreti. li. vj. nec lex tollit hoc casu lucrū qd̃ ipsemet impēderit: sed tollit relicta vxori ab ipso marito: & sic sumus extra gl. c. cū secundū leges. de hāre. li. vj. Nō euim negari pōt. quin ex istis poenis etiā inflīctis fauore filiorū intimidef̃ matrimonij & tollat̃ libera contrehēdi facultas: & sic posset mulier incurrere peccatū fornicationis, abstinendo se à secundo matrimonio, ne incurrat poenas iuris. Admitterē tñ illas poenas quas incurrat ex facto suo: vt puta quia obligauit se ad tutelam filiorū, & postmodū non reddita rōne nec petito tutore filijs trāsuiit ad secūdas nuptias: vt in d. l. omnē matri. & in d. auct. eisdē poenis. nā nūc nō punit̃ quia cōtraxit. sed q̃a non licitē administruit, sicut tenebat̃ administrare. ¶ In iudicādo tamē vel consulēdo graue esset recedere à cōmuni opī. doc. quam nō reperio in hoc per aliquē violatā: & ideo nō attētare venire cōtra opī. doc. tantorū. Et ista sufficiāt quo ad finē libri. Ad laudem dei omnipotentis, nec non sanctæ & indiuiduæ trinitatis patris, & filij, & spiritus sancti, ac gloriosæ Mariæ virginis, & beati Sebastiani, totiusq̃ curiæ triumphantis. Amen.

FINIS COM-

MENTARIORVM PANOR.
in Quartum Decretalium. in ciuitate Senarum traditorū. Sequuntur Commentaria eiusdem in Quintum.

¶ Nicolai de Tudeschis. Siculi: Abba. Monacen. Archiepiscopi Panormitanæ sacrosanctæ Romanæ ecclesiæ Cardinalis Cōmentaria in Quintum Decretalium: cū Apostillis & summarius hætenus apponi solitis. Adiectis

nouiter Apostillis egregij vtriusq̃ censurę doctoris Sebastiani Sapię Genuensis Feliciter exordiantur.

a De accusationibus, inquisitionibus, & denuntiatio. Rub.

¶ Hæc rub. cōtinuari potest duobus modis. primō ad præcedētia. secundo ad sequentia. Et primō. s. visum est de accusationibus civilibus: sequitur videre de criminalibus. vel sic. & secundo ad sequentia. Tractaturus auctor in quinto de criminibus & poenis eorū: quia super eis quandoq̃ proceditur per accusationem. quandoq̃ per inquisitionē: quādoq̃ per denunciationem: ideo primō de his præmittit.

SVMMARIVM.

- 1 Legitimitas personarum ante omnia discutitur in iudicio.
- 2 Exceptio de illegitimatione personæ est dilatoria. & idem in exceptione tua non interest: & ideo debent proponi ante litem contestatam: alias secus. nisi post venerit in notitiam.
- 3 Accusatus si quam exceptionē habet cōtra accusatorem debet illā opponere ante contestationem litis: alias secus. nisi de nouo venerit in sui notitiam.
- 4 Accusator non debet esse criminosus, nec mala fama, nec inimicus.
- 5 Accusator criminosus repellitur de iure canonico ab accusando quando prosequitur vindictam publicam, secus si propriam: quia tunc quilibet criminosus admittitur.
- 6 Criminosus an possit alium criminosum accusare?
- 7 Infamis tam infamia iuris quā facti repellitur ab accusando secundū canones: sed secundū leges tantum repellitur infamis infamia iuris.
- 8 An quilibet inimicitia repellat accusantem?
- 9 Mulier, pauper, & pupillus regulariter non admittuntur ad accusandum: nisi forte prosequendo iniuriam propriam.
- 10 Minor. xx. annis non repellitur ab accusando: licet repellatur à testificando in criminalibus.
- 11 Pauper quando repellatur ab accusando: & quis dicatur pauper? & multa in hoc relinquuntur arbitrio iudicis.
- 12 Accusator quando repellitur tanquā indignus: absoluitur accusatus ab observatione iudicij.
- 13 Accusatus non tenetur cōparere ad instantiam illegitimi accusatoris. Iudex potest repellere illegitimum accusatorem ex officio suo: licet nō petatur à parte quā concernit nō solum commodum priuatum: sed etiam honorem suum.
- 14 Iudicium agitatum cum illo qui poterat exceptione repelli & non fuit repulsus, valet & tenet.
- 15 Accusator si post inchoatam accusationem efficiatur illegitimus: non repellitur à iudicio. Accusatus si post inchoatam accusationē incæperit habere aliquod priuilegium, potest illo vtī vt à tali accusatione excusetur.

¶ CAP.

I.

I legitimus.

¶ Hoc dicit in summa. De persona accusatoris prius est querēdū in iudicio: vel aliter & sic ad petitionē illegitimi accusatoris reus nō est ad iudicium trahendus. Et non diuidit̃. ¶ No. primō b̃ ex text. q̃ ante omnia querēdū est de legitimatione personarū cōtēdere volentium in iudicij. ff. de

- 2 testa. l. si quæramus. ij. q. j. c. in primis. cū concor. ¶ No. secūdo. ibi. non fatigetur & c. arg. q̃ exceptio de illegitimate accusatoris
- c est dilatoria & ideo est proponēda ante lit. conte. facit text. in l. si maritus. § p̃scriptiones. ff. de adul. in. c. exhibita. de iudi. facit quod in simili no. glo. in. c. j. de elec. li. vj. & plenē in. c. exceptionē. de except. & gl. in. l. reū. C. de procu. Bar. tenet in. l. j. § accusationē. ff. ad turpil. Idem de illa exceptione tua non interest: vt no. gl. in. c. ex parte adē. de testi. & per Inn. in. c. super his. eo. & si omittitur hæc
- e exceptio ante lit. contest. postea proponi non pōt: vt no. in iuribus præalle. Ego puto hoc verū, nisi ignorauerit hanc exceptionem sibi

a ¶ De accusationibus. Ista rubri. de accusationibus. est prima rub. quinti libri. ideo cū omnibus suis rub. vsq̃ ad finē debet postponi. de sponsalibus Andr. Barba.

b ¶ No. primō. Vide Bal. in. l. damni. §. si alieno. ff. de dā. infec. Andr. Barb.

c ¶ Dilatoria. no. q̃ exceptio non legitimi procuratoris est dilatoria. vide quod no. Bar. in. l. si quæramus. ff. de testa. l. si quis liber tatem. de peti. hæred. l. ij. C. de adil. edi. & quæ dixi in c. exhibita. de iudi. Andre. Barba.

SEBA. SAPI.

c ¶ Dilatoria. Vide Fel. in. c. exceptio nem. col. xij. ver. itē exceptio nō potest. s. de exec. vbi rāgit an exceptio, tu nō potes accusare. impediāt litis ingressum. & de exceptione tua non interest. vide Moder. in. l. ille à quo. §. si de testamēto. ff. ad trebel.

ZACHARI.

d ¶ Tuā non interest. Adde an talis exceptio ī pediat litis ingressum. Alex. post Bart. in l. posthumus. ver. si quis. vbi plenē de hac excep. & q̃ sit dilatoria. ff. de inoffic. test. Pet. de ancha. in cle. cōstitutionem. de elec. & Bar. in. l. si pupilli. §. videamus. ff. de inoffic. testa.

e ¶ Non potest. Adde an exceptio dilatoria omisa ante lit. cōte. possit postea opponi Lud. ro. consil. clxix.

nem sibi cōpetere: & tūc in posterū admittat: pro hoc gl. no. iij. q. vj. c. si quis episcoporum. & exceptio. & i. c. ad audiētia. el. ij. de rescri. & qd no. in. c. ij. de ordi. cog. facit optimē. c. nulli. de elec. li. vj. ¶ Et idē p omnia qd. s. dictū est de accusatore dicēdū est de accusato. vt si habet beneficio personā aliquā exceptionē contra accusato rem debeat eā proponere ante lit. conte. seu ante qd nomē receptū sit inter eos: postea verò non auditur in. l. hos accusare. & hoc beneficio. ff. eo. sed puto limitandū: vt. s. dixi. quādo sciebat & nō ex cepit. ¶ In gl. j. in fi. hāc gl. in effectu ponit tres qualitates illegitimationis accusatoris. prima quia nō debet esse criminofus. se cunda. quia debet esse bonā vitā, & non malā famā. tertia. quia non inimicus. ¶ Sed circa primā qualitātē quāro nūquid quod libet crimē repellat accusatorē. nec gl. nec doc. aperiunt hūc pas sum. Sed puto sic dicendū. qd de iure ciuili non repellat crimino sus. nisi sit de tali crimine cōdemnatus qd merito appelletur crimi nosus: vel qd sit effectus infamis ipso iure: hoc videt velle iudi cio meo. tex. in. l. qui accusare. ff. eo. vbi patet qd cōdemnatus de cri mine admittitur ad accusandū de nouo si nō perdidit ciuitatem vel libertatē. vt ibi: & in. l. si quis reus. de pu. iu. ¶ Vtrum autem criminofus admittatur ad accusandū criminofum? vide text. in. c. pagani. & in hoc. ij. q. vij. & ibi bo. gl. quā reprobatur praealle. text. & declarat in quibus casibus admittantur criminofos cōtra crimino fos. Item facit simile de teste. nā de iure ciuili non repellit nisi sit condemnatus & effectus infamis. l. iij. ff. de testi. & no. in. c. super eo. & c. testimoniū. s. de testi. De iure autē canonico nō procedi tur ita stricte: vnde satis est qd nunc possint conueniri de crimine graui. ad hoc. c. cū dilectus. j. eo. c. si qui sunt. & c. querēdū. ij. q. vij. non enim videt velle accusare bono zelo pro vindicta publica ex quo ipse perseuerat in crimine. Idē puto de quolibet crimine & peccato mortali ex quo perseuerat in eo licet aliās fuerit cōdem natus: vt in iuribus praealle. Et hāc sunt vera vt praealtu crimi nis repellat quādo prosequitur vindictā publicā: secus si propriā: tunc enim quilibet criminofus admittit. ij. q. v. c. omnibus. & ij. q. j. c. prohibetur. & ita limita istā gl. ¶ Circa secundā qualitātē. s. infamia: quāro an quālibet infamia tam iuris qd facti repellat quem ab accusatione? & de infamia iuris nō est dubiū tam de iure canonico qd ciuili. vt. vj. q. j. c. infames. & in. c. querēdū. ij. q. vij. & l. qui accusare. ff. eo. De infamia facti est dubium. gl. hīc sentit idem qd repellat. & idē Gof. in. c. omnipotens. j. eo. & in Specu. eo. tit. s. j. ver. itē quid si suspectus. sed Bar. tenet oppositū in praealle. l. qui accusare. dicēs qd de infamia facti non est iure cautū. & idem Spec. in alio ver. qui incipit. itē quid de his. eo. tit. do. Ant. dicit re linquendū arbitrio iudicis. Ego puto qd de iure ciuili non repel lat. cū nō reperiatur à iure cautū: & omnes admittuntur ad accu sandum qui nō prohibent. vt in. d. l. qui accusare. & adduco. d. l. si quis reus. vbi cōdemnatus de crimine admittit ad accusandū: & ex condemnatione criminali oritur infamia facti. l. honori. ff. de obse. facit. c. testimoniū. de testi. & quod no. Dy. in regula infami bus. de reg. iur. li. vj. Sed de iure canonico aliā opi. puto procede re. per. c. si qui sunt. praealle. & per. c. cū in tua. s. de spon. nō enim videtur integra persona. ¶ Circa tertiā & vltimā qualitātē scili cet inimicitiarū. dico sic. qd de iure ciuili inimicus nō repellitur ita sentit gl. in. l. qui accusare. praealle. & induco pro illa glos. quia hoc nō reperitur iure cautū: ergo & c. Itē ex accusatione oriuntur graues inimicitiae. facit. c. meminimus. j. eo. & per Bart. in. l. j. ff. ad turpil. tamē de iure ciuili accusatus reaccusat accusatorē suum: vt d. l. si quis reus. sed de iure canonico secus: vt in iuribus hīc alle gatis in glos. sed debent esse inimicitiae graues non leues. facit. l. si inimicitiae. ff. de his qui. vt indi. & in. c. cū oporteat. j. eo. facit. l. iij. in fi. ff. de adi. lega. ¶ Extra gl. sunt aliāe qualitates. nam mulier, pupillus propter etatē: & pauper & c. regulariter nō admittuntur ad accusandum: quod prosequere vt habes bonū tex. ij. q. j. c. pro hibentur & ff. ad. l. iuliam maie. l. in quāstionibus. & ff. eo. tit. l. j. & ij. & insti. de suspe. tu. & consequēs. ¶ Sed dubitat de minore nunquid repellatur ab accusando praealtu minoris atatis. & dic qd pupillus regulariter non accusat, nisi prosequatur iniuriā pro priam vel parentū: vt. ff. eo. tit. l. ij. & pupillus. & tunc si est infans, accusat tutor nomine suo, & inscribit se ad poenā talionis: vt no. Bar. in praealle. l. ij. Si verò est maior infante impubes tamē, tunc

a ¶ Criminofus. Adde videndū Spe. in ti. de accus. & in tit. de criminibus. in. s. iij. vbi dicit qd accusatio, ordo & testimonium, paribus passibus ambulant. & idem dicit Anch. consil. cccxvj. vbi vide ad materiam. a ¶ SEBA. SAPI. ¶ Criminofus. Idem dicit. d. Feli. in. c. super eo. j. in glo. j. s. de testi. post Abb. ibi.

potest accusare cū authoritate tutoris. de quo dic vt in praealle. l. ij. & fi. C. de auth. pre stan. l. clarnm. Si verò est pubes, tūc sunt opi. sed cōmuniter vident doc. cōcludere in locis praealle. qd requirit qd sit in vicesimo anno. g nam nō admittitur in rei veritate ad denun tiandum vel ad testimoniū in criminali nisi in illa etate. iij. q. iij. c. si testes. & in testimoniū sed puto qd si excefferit. xiiij. annū possit cū authoritate curatoris. licet Bar. velit contra rium in praealle. l. ij. moueor per. l. clarū. C. de autho. pre stan. vbi permittit minori accusa re cū authoritate curatoris. Itē quisqz admit titur ad accusandū qui nō prohibetur: de pu bere nō inuenitur prohibitū: imò cōcessum à contrario sensu: quia cū interdicit pupillo, tacitē cōceditur puberi. Itē arg. per locum à speciali. minor. xx. an. prohibetur accusare de adulterio. l. si maritus. & lex. iulia. ff. de adulte. ergo in alijs criminibus non reperit ista etas: nec ob. motiuum doc. iuris ciuilis inquātum se fundat in simili de teste. quia maior idonei tas requirit in teste qd in accusatoribus: quia crimina probant testibus nō accusatoribus. sic no. gl. in. c. cū. R. de offi. dele. Inn. in. c. cū venerabilis. de excep. & vide de hoc tex. in. c. licet. de fimo. ¶ Vltimò scias qd inter cate ras qualitates illegitimitatis numeratur pau pertas: nam pauper repellitur ab accusando vtroqz iure. ij. q. j. c. prohibetur. & in praealle. l. qui accusare. cū. l. seq. sed aduerte. quia gl. in vtroqz loco dicunt. qd si pauper est honesta persona, & nō est suspecta non repellit prae textu paupertatis: & dicif pauper qui nō ha bet in bonis quinquaginta aureos. ij. q. j. c. pro hibentur & in praealle. l. qui accusare. sed dic illud procedere vbi est expressum. Et cōclu de tria mēbra. qd vbi exprimitur in iure stan dum est expressioni iuris: vt in iuribus prae alle. vbi cessat causa statuti vt dixi: vbi autē nō est expressum sed fit de paupertate mentio: tūc statuitur vulgari opinioni in his quā sunt leuis praeiudicij an sit pauper. In his verò quē sunt magni praeiudicij hoc relinquit arbitrio bo ni iudicis secundū qualitātē personarū & cau sa: facit gl. in. c. fi. de re iudi. li. vj. quā dicit qd causa est magna vel parua secundū qualitātē personarū: nā magnus dominus iudicaretur pauper si haberet tria milia florenorum in bonis, & plebeius iudicaretur diues: arg. in. c. de causis. de offi. dele. ¶ In gl. ij. in fi. no. duo ex hac gl. primò. practica procedēdi quando accusator repellit tanqz indignus: debet enim reus absolui ab obseruatione iudicij: & sic pe rimuntur omnia gesta. Item no. ex fine glo. qd etiam cōtra infamatū de crimine nō admitti tur illegitimus accusator: sed infamato indi citur pnratio officio iudicis: quod limita prout no. in. c. cū. p. j. eo. & in. c. per tuas. de fimo. ¶ Extra gl. oppo. cōtra tex. & videtur qd si accusatus fatigatur ad petitionē illegiti mi accusatoris: qd saltē debet venire ad exci piendum cōtra accusatorē: vt in. c. veniens. j. eo. & c. licet. & in. l. si quis ex aliena. ff. de iudi.

b ¶ Admittit. Ad de qd illi dicuntur suā vel suorū inin riam prosequi qui prosequunt iniuriā illorū qui pro se testimoniū ferre nō possunt. vt per Spec. in. d. s. iij. vi dendum. s. alle.

c ¶ Est dubiū. Ad de qd voluit Ro. cōsil. cccxvj. & an adulter vel facilis litigator repellan tur ab accusando. vide per eundem singu. suis. fol. xxj. ZACHARI. ¶ Adde qd voluit allegare Ro. singu. dccxxxiiij. qd iei an adulter. qd tū nō loquit de adula tore, sed de adula tore: vbi tenet pro parte affirmatiua. alle. casum sing. in c. similiter. iij. q. v.

d ¶ SEBA. SAPI. ¶ Nō repellit. Vi de Bal. in. l. prescri. col. xj. ver. tertium exēplū. C. si cōtra ius vel vti. publ. Ro. in. l. si verò. s. de viro. in. xxij. co. ver. qntadecima. ff. fol. ma. & Ang. de are. in trac. malefi ciorū. in ver. nec nō ad qrelā. ver. xx.

e ¶ Secus. Adde Ro. cōsil. cccxxxij. qd in notorijs inimicus ex causa etiā repel litur. & vide sing. suis. fol. iij.

f ¶ Mulier. Adde Alex. cōsil. xiiij. iij. li. Oldr. cōsil. cxlv.

g ¶ In vicesimo an no. Adde Alexan. consil. lxij. iij. lib. Old. consil. cccxij.

h ¶ Pauper. est ho nestus. Adde Ro. cō sil. cccxxxij. Pe. de anch. cōsil. cccxvj.

i ¶ SEBA. SAPI. ¶ Honestus. Vide ad hāc Feli. in. c. si qd testiū. co. pe. ver. glo. fi. s. de testi. & ibi declarat qd di cat pauper. de quo late p. d. Ias. in. l. si cōstare. col. xxiiij. ver. in. ij. q. primā ptis principalis. ff. sol. mat. & ibi quō phat paupertas. ¶ Mentio quādo quis probet pau

Panormi. super quinto.

per vide plenè Lu
do. ro. i. l. si cōstāte
ff. sol. ma. And. Bar.
a ¶ Possit repell.
Vide pro hoc tex.
in. l. si quis reus. ff.
de pub. indi. & ibi
hoc tenet Rapha.
cu. & Ang. & Ioā.
and. in addi. Spec.
in titu. de accusa.
Andr. Barba.
b ¶ Magis idoneus
Adde Spe. in ti. de
accu. §. j. ver. item
quod sunt plures.
S E B A. S A P I.
c ¶ Monitione. Ad
de q̄ hāc monitio
nō solū debet prae
cedere in denūtiā
tione criminū: sed
etiā in denuntiatio
ne excomunicati.
vt not. Ab. in. c. in
præsentia. j. de sen.
excommuni.
d ¶ Esse trina. No.
q̄ ad corrigendū
superiorem debet
esse trina monitio:
sed in contrarium
est casus in cle. q̄
uis de appellatio.
Andr. Barba.
e ¶ In ciuilibus. No.
q̄ de iure ciuili re
quiritur monitio
in causa ciuili. Tu
adde Angel. in. l. si
manumissori. C.
de obse. vbi pul
chrè loquitur. &
in. l. in fideicomis
si. ff. de v. & pō
dera. quia Ang. in
d. l. si manumisso
ri. dicit q̄ de iure
ciuili est de hone
state. & ideo si nō
præcessit monitio
non tenet ad expē
sas. de equitate ca
nonica est de neces
sitate alleg. Spe. in
tit. de denun. & ita
dicit vidisse de fa
cto. Miror de Lu
do. & de Abb. &
vide Lud. no. ccc.
lxij. vbi alle. Ang.
in. d. l. debitores. &
querit cui incumbat
onus probandi de
ista monitione q̄
præcessit. dicit reo
& allegat. d. l. in fi
deicomis. i. prin.
Andr. Barb.
S E B A. S A P I.
c ¶ In ciuilibus. Hūc
effectū ponit Ias.
in. l. certi cōdictio.
in princ. col. ij. ff. si
cer. pet. & in. §. sic
itaq̄ discretis in gl.
in ver. denuntiare.
in l. de act.
¶ Præmonitio. Lu
do. ro. in suis. sing.

Sol. duplex secundū doc. prima. q̄ non debet
fatigari reus etiā inueniendo si notiorum est
accusatorem esse indignū. sed debet iudex ex
officio suo ipsum repellere. Et no. ex hac so
lutione q̄ iudex ex officio suo debet repelle
re illegitimū accusatorem. facit glo. in. c. nulli. j.
eo. & bona gl. in. c. alieni. ij. q. vij. facit. l. quos
prohibet. ff. de postu. Non ob. q̄ iudex nō de
bet procedere ad cōmodū priuatū: vt no. In
no. in. c. ad nostrā. de iureiur. & in. l. iij. §. hoc
autem iudiciū. ff. de dam. infec. quia ista exce
ptio. non tātū cōcernit cōmodū priuatū. sed
honorem iudicis. & cōmodū publicū: vt in
c. quærendū. ij. q. vij. Secūda solutio est. q̄ nō
debet reus fatigari in prosecutione iudicij.
quasi dicat cōparere debet. sed nō cōpellitur
prosequi probata exceptione. ¶ Sed circa
hanc solutionē quæro quid si accusatus cōpa
ret in iudicio. & iudiciū est inchoatū. & non
excipit. & accusator est indignus. nunquid te
nebit iudiciū. de hoc vide in. l. qui accusare.
& in. l. hos accusare. ff. eo. vbi dicitur q̄ sic. vi
de tex. in. c. pia. de excep. lib. vj. vbi valet iudi
cium cū excomunicato sic cōtra eū non fuit
exceptum. & vide gl. in. c. j. de referi. li. vj. vbi
dicitur q̄ sic. ¶ Vltimò quæro quid si accu
sator tēpore accusationis erat idoneus: sed in
prosecutione superuenit indignitas. nunquid
possit repelli? Bart. in. l. neratius. ff. de accu.
tenet q̄ non. & in. l. si quis reus. ff. de pu. iudi.
per illū tex. nā condēnatus ibi & etiā de porta
tus admittitur prosequi volēs accusationem
inchoatā: sed de nouo inchoare non pōt. Nō
ob. si dicat q̄ reus quādo deuenit ad statum ā
quo nō potuit habere principiū: inficitur vt
l. neratius. præalle. & no. in regula factū legi
timè de reg. iu. in. vj. q̄ illud procedit quādo
est defectus in causa superueniēti vel origina
li. ar. in. l. quis. C. de adul. secus si superuenierit
in persona accusatoris: quia iudiciū sustine
tur propter bonū publicū & iudiciariā au
thoritatem. ff. de adul. l. si quis. secus vbi bene
ficiū superuenit accusato ex persona sua:
quia tūc potest illo vt. facit. l. hos accusare §.
hoc bñficio. ff. eo. Intellige ergo hoc. c. quādo
accusator tēpore accusationis erat illegitim⁹.

SVMMARIUM.

- 1 Conueniri dicitur ille qui etiam extraiudicialiter
interpellatur: sed secundum communem vsum
loquendi aliud sit: qui in similibus attenditur.
- 2 Accusari non debet quis a pluribus vindictā pu
blicam prosequentibus: sed ipsorum vindictā sic.
- 3 Archiepiscopus est iudex suorum suffraganeorum
in non requirentibus depositionem: vel quādo
non agitur ad depositionem.
- Archiepiscopus cum suis suffraganeis potest co
gnoscere de crimine quod exposcit depositio
nem: sed non potest diffinire. quia hoc spectat
ad solum papam.
- 4 Monitio an requiratur quando agitur ciuilitè de
crimine: vel quando agitur in causis merè ci
uilibus?
- Citatus si compareret & confiteatur. non condem
natur in expensis si primò nō fuit monitus vt
satisfaceret.
- 5 Contumax in prima citatione. & in alijs non de
bet expensas primæ citationis reficere.
- 6 In accusationibus non est necessaria monitio de
qua in textu isto.

CAP.

II.

I quis episcopus.

A denuntiatione repellit is qui non
præmonuit. h. d. & nō diuiditur. ¶ Casus literalis.
dicitur in. c. isto q̄ si aliquis qui dignus sit voluerit
denuntiare episcopū suū super excessibus suis: de
bet illū charitatiuè admonere vt se emendet: si autē corrigere se
noluerit: postmodum causam eius deferat ad primates: alioquin
charitatiua & legitima admonitione omissa ā denūtiando repelli
tur: Ber. ¶ No. j. ex tex. ibi. conuentus. de significato huius ver
bi. Dicitur enim quis cōueniri etiā quādo extra iudiciū interpel
latur. nā hīc exponitur. conuentus. i. cōmonitus. Et facit si aliquis
obligatur sub pœna non cōuenire aliū: q̄ si interpellauit extraiu
diciū incidit in pœnā conuētionis: tamē cōmunis vsus loquēdi
habet oppositū. cui standū est: vt no. in. c. ex literis. §. de spon. & in
materia statutorum. & de cōsimilibus verbis vide per Barto. in. l.
amplius. ff. rē ra. ha. & in. l. omnes populi. ff. de iusti. & iur. ¶ No.
ij. q̄ licet plures non debeāt admitti ad accusandū. l. si plures. ff. e.
ad denuntiandū tamē admittunt: vt hīc. Ego tamē dico q̄ idē sit
in denuntiatoribus: vt ex pluribus volētibus accusare vel denun
tiare eligatur magis idoneus. b si tamē nō excipit & admittuntur
omnes valet iudiciū: vt in. l. si accusatoribus. C. eo. & in. c. j. de co
lu. dete. & in. c. quoties. de pur. cano. & no. Bar. in præalle. l. si plu
res. & hoc intellige quando plures agunt ad vindictā publicā: sed
pro suo interesse agētes omnes debēt admitti: vt in. l. iij. §. si ad plu
res. de sepulc. vio. & in. c. olim. j. eo. ti. ¶ No. tertio. q̄ de crimine
episcoporum pōt agi corā primatibus. & dicuntur primates secūdū
doc. vel consiliū prouinciale cui præsunt primates & patriarchæ
vel archiepiscopi: vel intelligitur propriè de archiepiscopis qui
sunt iudices episcoporum. Sed tu dic clarius & melius. q̄ si crimen
exposcit depositionē. solus archiepiscopus nō audit talē causam.
sed debet consiliū episcoporum suorum requirere: & pōt audire cau
sam. sed non diffinire: quia solus papa episcopos deponit. iij. q. vj.
accusatus. & c. quis. sed si crimē est paruum nō exposcēs deposi
tionem: vel magnū. sed nō agitur ad depositionē: tunc etiā solus
archiepiscopus pōt cognoscere: vt in. c. sacro. de sen. excom. & per
Io. an. in. c. vt litigātes. de offi. ord. li. vj. ¶ Not. quarto. q̄ denūtiās
crimen alterius monitione nō præmissa non ex toto repellit. sed
potest emēdare & monere. Et no. q̄ monitio debet esse charitati
ua. & vt crimē emendet. & in casu huius. c. requiritur triplex mo
nitio: vt in. c. nouit. §. de iudi. sed si sit extra iudiciū. sufficit vnica
monitio: vt in. c. si episcopus. xvij. di. & in cle. j. de sup. negl. præla.
& intellige quādo fit ad cōuincendā negligentia superioris. tunc
enim debet esse trina. d & ita vult illa cle. j. ¶ Oppo. cōtra text. &
videtur q̄ isti accusatores debēt admitti: licet nō præmonuerint
accusatū. quia nullo iure canē accusatorem debere præmonere ac
cusatum. vt in. c. veniēs. & c. licet. j. eo. & glo. in. c. licet hely. in ver.
inscriptio. vij. de simo. Sol. gl. metu huius cōtrarij intelligit istum
tex. in denuntiationibus & nō in accusationibus: & exponit accu
satus id est denuntiatus. quia in denūtiatione regulariter requirit
admonitio. vt in. c. nouit. de iudi. tam in denūtiatione euangelica
q̄ iudiciali canonica & regulari. vt in præalle. c. nouit. tex. hoc no.
q̄ accusatores largo modo possunt dici denūtiatores. ¶ ¶ Nun
quid autē in ciuilibus requiratur q̄ debeat præmitti admonitio?
dic de necessitate nō requiritur. vt no. in. d. c. licet hely. in gl. quæ
incipit: ex hoc patet. & illa gl. intelligit istū tex. & c. accusato. & c.
sequens. ij. q. vij. quādo ciuilitè agit de crimine: vt. l. quidā hybe
rus. ff. de fer. vr. p. di. sed de vrbānitate bene requirit. Habet tamen
præmonitio in ciuilibus vnū no. effectū. nā si reus cōparens con
fiteatur nō condēnatur in expēsis citationis si nō fuit præmonitus.
quia nō fuit in culpa: secus si fuit pmonitus secundū Guil. de cu.
in. l. omnes. C. de epi. & cle. & in. l. edita. C. de eden. & refert Ang.
in. l. debitores. C. de pig. ¶ Et no. istud dictū. per qd limitat no.
gl. in. c. querelā. de procu. & gl. in. c. j. de dolo. & cōtu. li. vj. & gl. in
c. honoratus. lxxij. ij. di. & glo. in. c. quisquis. iij. q. v. quæ voluit q̄
licet quis nō fuerit cōtumax in secūda nec in tertia citatione. ni
hilominus condēnet in expēsis primæ si nō venerit: & ideo in li
bellis dicit q̄ reus requisitus noluit satisfacere. & hāc procedunt
quo ad primū intellectū huius. c. Aliqui dicūt q̄ hoc. c. ponit spe
ciale in

cialē in episcopis q̄ non accusent nisi pramoneatur: quod nō cre-
do per. c. veniēs. & c. licet j. eo. sed bene speciale est in episcopo in
casu. c. si quis erga. ij. q. vij. f. cū subditus habet causam ciuilitē
cōtra episcopū. nō enim debet adire iudicē nisi primō pramonue-
rit episcopū: & est casus no. ¶ Et ideo intellige hoc. c. in denun-
tiationibus: secus in accusatore: quia tūc non est necesse vt prā-
moneatur: sed bona est ipsa monitio. Cōclusio est q̄ in accusatio-
ne non est necessaria monitio: sed in denuntiatione sic. no. bene.

SVMMARIIVM.

- 1 Accusatio debet fieri ab eis quorum interest: aliās essent nulla. s.
- 2 Abbas potest de suis excessibus non solum per monachos monasterij accu-
sari: sed etiam per conuersos.
Conuersi non sunt nec monachi, nec purē laici.
- 3 Abbas potest ex sola negligentia deponi.
Negligentia praelati est peccatum mortale.
- 4 Subditus siue sit monachos vel quicunque sit accusator, potest superior
comparere pro suo interesse.
Innocentia accusati quod interfecerit bannitum, potest per quencunque
allegari & probari.
- 5 Parrochiani & patroni ecclesie possunt agere ciuilitē contra praelatum
de crimine vt priuetur ecclesie: quia interest ipsorum habere bonum
praelatum, alij verō non admittuntur.
- 6 Sententia lata per relationem ad aliam scripturam nō valet, nisi talis scri-
ptura sit in actis.
- 7 Sententia lata hoc modo: videlicet sentiamus secundum cōsiliū talis do-
ctoris non valet.

¶ CAP.

III.

Illa prapósitorum. ¶ Illi debēt

accusare quo-
rum interest. aliās accusatio est nulla. vel sic. Crimi-
natio praelati debet tractari corā illis quorum in-
terest. & primō ponit decisum factū & exordium.

secundō depositio ibi: si verō. ¶ Casus literalis. Quidā abbas in-
famatus erat apud papā, vnde mādāt duci causa pānē q̄ si aliquis
est de monasterio ipsius abbatis qui velit aliquid dicere contra
ipsum abbatē ipsum accusando vel denuntiādo Pa. paratus est au-
dire ipsum, & etiā cum illis quorū interest causam districte perse-
uerari condēnando ipsum vel absolūdo. Ber. ¶ No. primō ex

- 2 text. q̄ illi de monasterio possunt abbatē propriū accusare: vel de
criminibus nuntiare: & cū hāc litera loquā indistinctē, infero
q̄ nedum monachi sed cōuersi laici debēt admitti ad accusationē
abbatis: cū eorum inter sit habere bonum abbatē, nec sunt puri
laici: pro quo facit gl. in. c. ex eo. de ele. li. vj. ¶ No. secūdō q̄ cul-
pa & reatus ponunt hīc vt diuersa: & vt differant pōt dici q̄ licet
culpa sit generale crimē, tamē ponit hīc vt species, vt comprehen-
dat delictū sine dolo, sed reatus est cū dolo. quasi text. velit dicere
q̄ tam de negligentia etiā non dolosa q̄ de delicto possit accusari.
pro quo optimē facit. c. si quis abbas. xvij. q. ij. vbi pro sola negli-
gentia potest abbas priuari. a vide gl. in. c. ea quē. de offi. archi. quē
b dicit q̄ negligentia praelati b est peccatū mortale: sic & aliās fit dif-
ferentia inter peccatum & delictū. de quo vide gl. in. c. peccatū. de
reg. iur. li. vj. & facit. lxxxj. dist. c. j. ¶ No. tertio q̄ accusatio praela-
ti tractatur cū his quorum interest: qui autē sint illi gl. videtur in-
telligere de cardinalibus quando pa. cognoscit: vel de canonicis
quando cognoscit episcopus. & hoc sentit dum allegat. c. si quid
verō. lxxxvj. dist. Inn. exponit dupliciter. primō pro subditis accu-
santibus. secūdō pro praelatis accusatorū qui intersunt vt consu-
lant. & sic trāseunt cōmuniter doc. Sed clarius & melius q̄ accusa-
tores semper debēt esse præsentes. nec valet quod agitur in eorū
absentia non data cōtumacia: vt in. l. si accusatoribus. C. eo. & iij.
q. ix. c. caueāt. & c. omnia. Praelati verō q̄ superiores accusatorum
de necessitate non sunt vocādi. ar. in. c. veniēs. & in. c. licet j. eo. sed
possunt ad cautelā vocari: & sic intellige Inno. hīc. si tamē sponte
se offerunt pro interesse eorum dico eos admittēdos & per se &
per procuratorē. ar. in. l. seruus. ff. de pub. iud. & sic potest intelli-
gi ista litera. ¶ Et facit quod no. Barto. in. l. pe. §. ad crimen. ff. de
pub. iu. vbi no. dicit q̄ pro seruo monacho vel subdito accusato

admittitur dominus vel superior pro inter-
esse suo. dico etiā q̄ & tertius in fauorē rei-
publicæ potest admitti ad defensionem accu-
sati & absentis. vt sing. no. Bart. in. l. vbi. C. de
transac. vbi dicit q̄ si quis occidit bannitū &
non audet comparere. tertius volēs probare
occisum esse bannitū debet admitti: quia in-
terest reipublicæ. arg. in. l. j. & ij. C. quando li.
fine iudi. se vin. & hāc no. quia limitant iura
generalia. q̄ in causa criminali nō admittitur
quis pro alio: vt dicam plenē in. c. veniēs j. eo.

- 5 ¶ In gl. j. no. gl. & tene eā menti. ex qua iun-
cto tex. collige q̄ patroni ecclesie & parochia-
ni possunt agere ciuilitē de crimine contra
praelatum vt priuet ecclesie: quia eorū inter-
est habere bonū praelatū. arg. vij. q. j. c. auda-
cter. & idem no. in. c. maximianus. lxxxj. di. &
xvj. q. vij. c. filijs. & vide bo. gl. in. c. ex parte
adā. de testi. & in. c. venerabili. de offi. deleg.
Alij verō laici nō admittuntur etiā ciuilitē:
vt hīc probatur iuncta gl. quod est cōtra Fe-
der. de se. confi. xxiiij. qui tenet quēlibet laicū
admittēdum ad agendū cōtra praelatū ciuili-
ter per. c. tam literis. de testi. & c. quoniā. eo.
tit. quod etiā dictum videt sequi Io. an. & do.
Ant. in praelleg. c. ex parte. adē. Sed primum
plus mihi placet. ar. op. hīc & iura in contra-
rium alleg. loquuntur de testibus qui cū sint
citati nō præsunt dolosē venire: sicut accu-
satores qui veniūt sponte: & laici clericis op-
pidō sunt infecti. ij. q. vij. c. laicos. & c. laici.
- 6 ¶ In gl. fi. in fi. no. bene finē gl. q̄ nō sufficit
ad validitatē sentētię vt possit certificari per
relationem ad aliā scripturā, nisi sit illa scri-
ptura in actis. oportet ergo q̄ sentētia sit cer-
ta ex se, vel q̄ possit certificari ex aliqua par-
te actorum: & hoc vult sing. l. quā alleg. gl. &
idem vult Inno. in. c. ij. de libel. obla. & idē te-
net Io. an. in addi. Spec. in titu. de sen. prola. §.
qualiter. ver. quid si iudex. ¶ Ex quo infer-
tur q̄ si iudex pronuntiat secundū cōsiliū
talis sapiētis, nō valet sententia. maximē quia
cōsiliū nō est in actis. & de hoc in. l. ij. C. si
aduer. li. per glo. & doc. tene menti.

SVMMARIIVM.

- 1 Accusatus de aliquo crimine, vel denuntiatus nō
potest interim promoueri, neque ad seculares
vel ecclesiasticas dignitates. 2.
- 3 Accusatus pendente accusatione non priuatur iu-
ribus vel dignitatibus suis: licet de nouo inte-
rim non possit acquirere.
- 4 Inquisitus accusatus vel denuntiatus. an possit eli-
gi ad dignitates?

¶ CAP.

IIII.

Quoniam potens. ¶ Qui

- 1 de ali-
quo crimine accusatur vel de-
nuntiatur interim promoue-
ri nō pōt. hoc dicit. ¶ Casus li-
teralis. Querebatur vtrū infamatus posset ad
honores promoueri: Et respōdetur q̄ aliquis
infamatus non debet ad honores promoue-
ri, donec de hoc inquirat, vel inde se purga-
uerit. Ber. ¶ Not. j. ex tex. q̄ pendēte accusa-
tione d seu inquisitione cōtra aliquē non de-
bet iste promoueri ad aliquod beneficiū vel
officiū. vt in. c. fi. §. de testi. vbi omnino vide.
& hoc procedit etiā in dignitatibus seculari-

ccclxiij. dicit aliter
q̄ aut debitor cita-
tus ad iudiciū ne-
gat debitū, & tunc
nō fuit opus moni-
tione extraiudicia-
li. aut cōfiteatur. &
tunc dicit q̄ sic.
Andr. Barb.

¶ Priuari. Not. q̄
propter negligen-
tiam solā pōt prae-
lat⁹ priuari. quod
intelligequādo est
crassa negligentia:
vt est gl. in. c. di-
cū. lxxxj. dist. An-
dre. Barb.

SEBA. SAPI.

¶ Negligētia prae-
lati. Vide Mod. de
negligentia praela-
torū. per Feli. in. c.
j. co. j. & ij. de treu-
ga & pa. Corfe. in
c. grādi. Car. vltra
de sup. neg. praela-
in. vj.

SEBA. SAPI.

¶ Sit certa. De ho-
rum veritate vide
per Alexā. in. l. ait
prator. §. si iudex
ff. de re iudi. Fel. in
c. accedēs. j. col. ij.
vt lit. non constet.
Deciū in. c. cōsul-
uit. col. j. & ij. §. de
appel.

¶ Accusatiōe. Sed
quid si taliter accu-
satus ante accusa-
tionē esset electus
ad dignitatē, adeo
q̄ parum restabat
cōsequi: an postea
accusat⁹ possit ha-
bere dignitatē ante
accusationes prae-
pararas: est q̄stio
no. & per aliquem
nō cognita q̄ vide-
rim. pro nūc puta-
rem istū posse con-
sequi dignitatem:
moueor per simi-
le. Nā appellatio
de sui natura suspē-
dit quicquid in tu-
turū attēatur. per
iura vulgaria: nisi
illud futurū depē-
deret à präterito.
ita do. Abba. in. c.
pastoralis. §. j. in
princ. & in. c. dile-
ctis. §. quia verō. in
princ. §. de app. &
per ea quae ponit
Alin. c. j. in fi. §. e.
Cogita tamē. quia
nunc formauī istā
q̄. & alibi melius
& latius ponam.
Aene. fal.

Panormi. super quinto.

¶ Qui de libertate. Et limita ista. l. nisi esset accusatio caluniosa, quia tunc non operaretur istud effectum de quo hic ita dicit dominus Bene. de plu. in. l. qui de libertate. ff. de lib. ca. p. illu. text. qd est singulariter no. facit quod voluit Bar. in. l. cu. hi. §. si cu. lis. ff. de trasac. que vide omnino. & Inn. in. c. gravis. de rest. spol. Et qd si qs accusatur & eligit & postea absoluitur, an confirmabitur electio? vide ibi do. a. Bene. & an præsumat qd caluniose aliqs accusetur ne eligat. vide Io. an. & ibi do. Abb. in. c. fi. de testi.

¶ S E B A. S A P I. b. ¶ Accusati. Limita hunc textum duobus modis vt per Anch. in. c. meminimus. in. vlti. col. j. eo.

c. ¶ Accusator. No. qd licet accusatus non possit excipere, poterit tamen iudex ex officio suo. vide Io. de imo. in. l. de pupillo. §. si procurator. ff. de ope. no. nu. vbi dicit qd ex coactus non possit gerere restitutionem. per gl. c. ex infirmatione. de proc. tamē poterit iudex ex officio suo. ibi Lu. tenet contrarium p. dictum Bart. in. d. §. qd. vide de Pe. in. d. c. cum. P. vbi dicit qd si qs iniuriatur excoicato, potest iudex ex officio suo illi punire. allegat. l. ite apud. §. si quis sic fecerit. & ibi Old. ff. de iur. videt. & ibi Dominus. in. c. indēnita. rib. §. san. de elec. in. vj. qd licet pars non possit opponere: tñ iudex potest ex officio illi actum dicere nullum. vide. d. Pe. in. c. dilectus filius. de reser. vbi vult qd iudex non possit inquirere contra pcutientem excoicatum: & si qs non potest accusare: an possit implorare officium iudicis. d. Pet. concludit qd sic. per notat. p. Bald. i. l. j. C. si tutor nō gesse. & vide in. l. j. C. de manu. vin. dic. vbi licet pars non possit se defendere ex forma statuti. tñ potest iudex ex suo officio opponere. And. Bar.

d. ¶ Offensor. Ad de videndum late Ro. consil. cxij.

e. ¶ Interuenire procurator. Limitabis

bus vt est tex. in. l. qui de libertate. ff. de lib. cau. & in. l. reus. ff. de mili. & ho. vbi clarius. & in. l. qui status. ff. de re mi. & ratio redditur hic in gl. ¶ No. secundum qd ex pendetia accusationis grauat opinio accusati b vt interim nō dicat persona integra omnino: licet ergo pendetia accusationis nō priuet que iure iam acquisito neq. exercitio illius iuris: vt no. gl. in. c. sape. de appel. facit tex. ff. nil. inno. ap. interpo. in. l. j. §. integer. & §. vt lit. pen. per totum. tamē inhabilitat quo ad acquirendum de nouo.

¶ In gl. j. in fi. quæro: quia hic dicit qd nō debet honorari pendente accusatione seu denuntiatione: nūquid ergo possit interim eligi? Inno. recitat duas opi. aliq. tenet electionem fieri posse, aliās de facili posset impediri electio alicuius: quia si speraret electio de aliquo, incontinenti posset accusari: & sic fraudulenter impediretur. sed via figmentis aperienda nō est. de diuor. c. quato. Alij tenet oppositum & dicunt qd terminus debet præfigi accusatori. Host. etiā dicit qd inquisitus eligi nō potest: quia inquisitio nō fit nisi præcedente infamia: vt in c. qualiter & quado. j. e. Si verò est accusatus distinguat. qd aut nō est infamatus, & potest eligi: aut est infamatus, & nō potest eligi ratione infamie. hunc articulum latius examinat Inn. in. c. accusatum. de sumo. & ibi concludit qd inquisitus eligi nō potest ratione predicta: sed accusatus, vel denuntiatus, vel is contra quem excipitur de crimine potest nō eligi sed etiā confirmari & consecrari. sed certè ista opi. in accusato videtur contra. l. reus. præalle. nā si non potest promoueri pendente accusatione ad dignitatem secularem, fortius nec ad ecclesiasticam, vbi maior requirit idoneitas ar. lxj. di. c. miramur. in fi. & in denuntiato videt. text. hic. & ideo sic puto dicendum qd inquisitus etiā eligi nō potest. quia iam præcessit infamia, & electio de tali fieri nō potest: vt in. c. cu. in cunctis. §. de elec. & in. c. tantis daniel. lxxxj. di. Si verò est accusatus, & tunc aut præcessit infamia: & etiā non potest eligi: quia sola infamia facti impedit. l. ij. C. de digni. li. xij. & in regula infamibus. de reg. iur. li. vj. vbi per Dy. Si verò nō præcessit infamia: & tunc promoueri nō potest: vt in. l. reus. præalle. & in. d. l. qui de libertate. & hic & eligi poterit ne malitiose sit attetata accusatio. ar. opti. in. l. j. §. cu. quis. ff. de qstioni. Si verò est denuntiatus: & tunc si præcessit infamia etiā eligi nō potest ratione predicta, si nō præcessit, aut superior inquirat. & interim potest eligi: sed non promoueri. vt hic: sed si denuntia tio fit debeti conferre vel eligere nō tenetur habes conferre vel eligere ob tēperare: sed potest eligere seu conferre. & si postea cōstiterit eum criminofum, priuabit. & hūc vltimū articulum prosequere: vt plenē no. Inn. in. c. ad dissoluendum. de despō. impu. & in. c. cu. inter. de elec. & idē dic si agitur de crimine p. viam accusationis, vt possit promoueri si nō est orta infamia. de quo in. c. sup. eo. de ele. & c. sup. his. j. eo. tit.

¶ SUMMARIUM.

Habens inhonestos familiares vel socios, habet prae

sumptionem iuris contra se.

- 1 Accusator nō repellitur tanquam inhabilis ab accusato. quia ipsum in familiaritate approbavit: licet paulo ante accusantem ipsum expulerit: quia præsuntur fecisse in fraudem.
- 2 Accusatus eo casu in quo non potest suum accusatorem repellere, potest ipse accusatus per iudicem ex officio suo repelli.
- 3 Iudex an possit supplere illud quod non potest facere pars vigore forte alicuius statuti?
- 4 Procurator non potest interuenire in criminalibus, sed si interuenerit & oppositum non fuerit, valet iudicium: potest tamen iudex & debet ipsum remouere.
- 5 Procurator non cogitur post litem contest. ostendere mandatum ad instantiam partis: si ante non fuit oppositum, sed ad instantiam iudicis bene poterit cogi ad ostendendum.
- 6 Familiaris a primeua etate nueritus in domo alicuius non potest ipsum accusare: aliā secus.
- 7 Subditus si accusat superiorem, an possit superior opponere de crimine?
- 8 Laicus non potest accusare clericum criminaliter.

¶ CAP.

V.

Vlli episcoporum.

¶ Episcopus per exceptionem criminis illū ab accusatione sua repellere non potest quē ante a sua familiaritate neglexit separare.

¶ Casus literalis. Quidā familiaris episcopi volebat ipsum episcopū accusare. opponebat sibi qd erat vilis opinionis & malae famae. querit vtrū sit admittendus? Rñ. pa. qd licet episcopo illos a sua accusatiōe repellere quos a se separare neglexerit ante qd accusaret eundē. Ber. ¶ No. j. psumendum contra platum detinentē inhonestos familiares. iudicat enim quis ex moribus foriorum. ¶ No. secundum qd repellēs a familiaritate eū a quo sciebat se accusandū, etiā excipere contra eū non potest. debet ergo ista expulsio fieri ante qd sciat se impetendū ab eo. nā si fecit postea præsuntur fecisse in fraudē. arg. in. c. suggestū. & in. c. meminimus. §. de appel. ¶ In gl. j. in fi. No. semper hac gl. ex qua collige qd licet accusatus in odiū sui non possit excipere contra accusatorem de sua indignitate: iudex tñ ex officio suo hoc potest. Contrariū tñ in simili videtur sentire Bar. in. l. nō solū. §. si. ff. de iniur. vbi tenet qd si alicui denegatur audiētia vigore statuti non potest ex officio procedere contra offensorē illius. Sed mihi placet multū hac gl. ar. in. l. i. citatio. §. qd illicite. ff. de via publica. Ex delicto enim acquiri ius priuato & reipublicae: licet priuatus nō admittatur vel non velit agere: facit qd no. Bar. in. l. inter oēs. §. rectē. ff. de fur. nā illegitimus accusator debet repelli nedum ad comodū accusati sed propter dignitatem iudicis. ideo poterit eum ex officio repellere. arg. l. quos prohibet. & qd ibi no. ff. de postu. & facit qd no. gl. in. c. j. de elect. li. vj. ¶ Facit etiā pro ista opi. gl. no. in. c. j. de iud. li. vj. quae vult qd licet in causa criminali nō possit interuenire procurator, tamen si interuenerit tenet iudiciū cū eo agitatū. Sed gl. postea no. dicit qd iudex talē procuratorem potest ex officio suo repellere. & nō tantū potest sed etiā debet. & sic dicimus qd nō absolutē. quia si p. statutum denegaret audiētia parti: posset iudex ex officio procedere vt hic dicit no. ¶ Dic qd licet post lit. cōtest. nō possit reus petere cautionē a procuratore: tñ iudex ex officio suo ne officiū sit frustratoriū potest cōpellere procuratorem ad ostendendum mādātū, vel ad docendū de mādato. ¶ In gl. fi. ibi: de crimine excepto. hac sol. vera est in se. de quo dicebat plenē in. c. cu. p. j. eo. sed nō cōgruit huic litere: & ideo tene secundā sol. sequētē. vt sit speciale in odiū episcoporum. & idē no. gl. ij. q. vij. c. pagani. §. in hoc. ¶ Sed contra hoc. op. nā familiaris nō audiat accusando dñm, imō debet puniri. vt. iij. q. vlt. c. fi. & l. iniquū. C. qui accu. nō pos. Sol. duplex. contraria loquunt de familiaribus nutritis a primeua etate in domo, secus in alijs. Secunda sol. vt etiā illi nutriti in domo admittantur ad accusandū episcopū: & hoc in odiū ipsorum: quia debet habere per sonas honestas. prima tñ sol. plus mihi placet. nā familiaris in domo nutritus repellit propter odiū sui, & quia nō videt honestū: vnde quātuncūq. sit bonae famae nō debet admitti contra dominū pro vindicta publica: & hoc idē puto procedere in episcopo: licet aliqui cōtra. ¶ Vlti. quæro qd si episcopus accusat a subdito: nunquid possit contra eū opponere de crimine? & videtur qd non pari ratione:

pari ratione: quia neglexit eū prius punire. Contrarium tenet Inn. & cōmuniter alij: nā licet prælatus nō punierit subditū: nō propter hoc approbavit eius mores: forte enim non habebat probationes, ideo fitebat. ij. q. vij. c. pleriq. vel omisit ratione scādali. de præben. c. cū iam dudum. in fi. vel etiā si neglexisset. aliud est non corrigere subditum, & aliud est approbare aliquē ad officiū familiaritatis, cū debeat habere honestas & prouidas personas. ij. q. vij. c. cū pastoris. & hoc intellige quādo sunt familiares clerici. ¶ Nā si essent laici nō admitterentur, quia laicus clericū criminaliter accusare nō potest: vt in. c. de cetero. de testi. & qd̄ ibi dixi. tene menti.

SVMMARIUM

1 Absolutus ab vno crimine, nō potest de eodem vltius accusari. 2.

2 Sententia criminalis etiam corporis afflictiva trāsit in rem iudicatam.

Sententia criminalis post decem dies non retractatur, etiam si appareat de innocentia, nisi ex speciali gratia principis.

3 Absolutus ab vno crimine siue per viam sententiæ vel cōventionis vel quomodocūque puta in foro pœnitentiæ: an possit interim accusari maxime per eundem accusatorem: & an absolutus ciuilitur possit criminaliter accusari de eodem delicto? 6. vsque ad finem.

4 Punitus à iudice ecclesiastico de crimine: potest etiam puniri à iudice seculari de eodem crimine quatenus exceditur pœna ciuilis.

5 Iudæus siue alius infidelis si cōmiserit aliquod maleficium, an per assumptionem baptismatis possit de illo vltius puniri?

7 Absolutus ab inquisitione, nō potest de eodē crimine accusari.

8 Accusator & accusatus si simul cōuersantur præsuntur collusioni siue prauaricatio inter ipsos.

Inimicitie capitales oriuntur ex accusatione.

9 Ignorantia quomodo probetur?

Animus probatur per iuramentum.

Scientia quomodo præsuntur?

CAP.

VI.

De his. ¶ Hoc dicit. Absolutus de certo crimine, de eodem iterum accusari nō potest. Et nō diuiditur: quia continet vnū dictū. ¶ No. j. q. sentētia in criminalibus lata transit in rē iudicatam etiā quo ad tertiū. vnde si nō fuit appellatū nō pōt accusatio institui etiā à tertio. & hoc clarē procedit quādo sentētia fertur absolutoria pro eo. Quid autē si fertur contra reū, nunquid trāseat in rē iudicatā? doc. in cle. pastoralis. de re iudi. vident velle qd̄ non si imminet pœna mortis, vel alia pœna corporalis. quia trāsit in rē iudicatam causat ex quiescētia condēnati. c. qd̄ ad cōsultationē. de re iud. sed cū nullus sit dominus mēbrozū suorū: vt in. l. liber homo. ff. ad. l. aquil. & xxij. q. v. c. si nō licet. & in. c. contingit. de sentē. excō. ergo condēnatus in corpore nō potest acquiescere sentētiæ. & hāc opi. quādoq. etiā fui sequutus. Sed inuestigata diligēter veritate puto eā nō procedere. primō per tex. no. in. l. diui. ff. de pœnis. vbi patet qd̄ sentētia corporis afflictiva nō potest iure cōmuni retractari post lapsum. x. dierū: licet appareat probationes innocētiæ: sed ex gratia speciali fit restrictio à principe. & in hoc est ibi tex. sing. nec ob. motiū cōtrarium: quod procedit qn̄ iniuste quis velit exponere corpus suū. sed qn̄ nō appellauit tacitē cōsentire videt. arg. in. l. furti. ff. de his qui no. infā. nā & hoc videmus in confessione vera, cuius virtute etiā ad pœnā capitalem quis dānatur. l. qui sentētiā. C. de pœnis & qd̄ no. Inn. in. c. qualiter. el. jj. eo. & hāc sentētiā non pōt reuocare nisi aliter impetret. ad hoc qd̄ no. in. c. cū speciali. de appel. vbi tetigi. ¶ In gl. j. in fi. no. gl. quæ quotidie alle. & vide quasi cōsimilē gl. ij. q. v. c. habet. Et circa hāc materiā aduerte latius colligēdo multa dicta. b nā quādoq. accu-

satus absolutus est ab obseruatione iudiciij. & potest iterum accusari. l. libellorū. ff. eo. canonizata. ij. q. viij. in. c. per scripta §. libellorū. & facit. c. cū. P. j. eo. Et an hoc casu ille idē possit accusare. vide tex. ij. q. j. c. prohibent. & vide bo. gl. ibi in ver. publica. Quādoq. quis est absolutus vigore trāsfactionis: quia trāsegit cū accusatore: & tūc si trāsfactio tenet, potest accusari à tertio. quia nō facit p̄ iudiciū tertio vt not. in. l. trāfigere. C. de trāfac. sed ab eodē accusari nō potest. Si verō trāsfactio nō tenet, tūc à tertio in dubio accusari potest: sed an ab isto qui trāsegit: dic vt no. Bar. in. l. si marit. §. si negauerit. ff. de adul. Quādoq. quis fuit absolutus per viā exceptionis: & tūc aut erat tale crimē quod etiā per viā exceptionis debet puniri pœna naturali: & non pōt iterū accusari: & quæ sunt ista crimina. not. in. c. j. de except. & in. c. ij. de ordi. cog. & in. l. ij. §. si publico. ff. de adul. si verō non sunt talia crimina: & tūc poterit iterū accusari: & exceptio de sui natura nō tēdit ad vindictā. facit. c. ij. & quod ibi no. de ord. cog. & c. fi. e. ti. Aut fuit absolutus per viā denūtiationis. & dicit Inn. in. c. dilecti. de purg. cano. qd̄ potest iterū accusari: quia denūtiatio non fit ad vindictā: quod putat verū secundū quosdā: nisi satisfecisset ex toto de delicto: quod ego puto verū qn̄ per viā denūtiationis soluisset pœnā naturālē delicti: aliās secus. quādoq. quis fuit absolutus in pœnitētia. & gl. hīc concludit qd̄ potest iterum accusari: quod limitat duobus modis secundū aliquos. nā si pœnitētia fuit publica, secundū aliquos non potest iterū accusari: quod tenet hīc do. Ant. alle. Hosti. in. c. tue. de procu. sed mihi nō placet. nā pro delicto imponitur pœnitentia in foro animæ vt. satisfaciatur deo & animæ: ideo punit à cōfessore suo tātū vbi deliquit. xxj. q. v. c. placuit. Itē punit in foro cōtētiōso seu iudiciali: quia læsit rē publicā. vt. l. licitatio. §. quod illicitē. ff. de publi. hīc est qd̄ debet puniri vbi deliquit. ij. q. vj. c. j. & in authē. qua in prouincia. C. vbi de cri. agi. oportet. Cū ergo ista tendāt ad diuersos actus siue effectus impositio vnus nō imponit per dispositionē alterius. arg. in. l. & an eadē. ff. de exce. rei iudi. nō ob. qd̄ est publica: quia semper est idē finis vt satisfaciatur deo & animæ suæ: sed imponit publicē quādoq. ad sedandū scandalū. xxvj. q. vj. c. fi. ¶ Ad hoc optimē facit. c. foelicis. §. si. de pœnis. li. vj. vbi singulariter probat qd̄ punitus per iudicē ecclesiasticū de crimine ecclesiastico potest iterū puniri per iudicem ciuilem, quatenus pœna excedit legalis: sed pœnitentia etiā si sit publica leuior est qd̄ pœna naturalis delicti. vt. xxxij. q. ij. c. admonere. ¶ Secunda limitatio est. qd̄ absolutus in pœnitētia nō potest iterum accusari de crimine cōmisso ante baptismū. qd̄ tenuit gl. xxxij. q. j. c. quod autē. & xlix. dist. in prin. Et sentit etiā hīc do. Ant. sed cōtrarium sentit gl. in. c. gaudemus. de diuor. & in præalleg. c. admonere. & hoc mihi plus placet: quia baptismus tollit peccatum & pœnā peccati quo ad deum: adeo etiā qd̄ pœnā purgatorij non sentit: vt est tex. Augustini. de pœ. di. vij. c. nullus sed nō tollit quo ad rempub. Ista enim sunt diuersa, sicut nō tollit ius competēs: tertio ita nec ius quæsitū reipublicæ. primū tñ æquius est: si daretur baptismus sine simulatione. ¶ Quādoq. quis fuit absolutus dum agere ciuilitur de crimine: & nunc accusat criminaliter: nunquid possit? & circa hunc casum aduerte. si vtrāq. pœna tendit ad vindictā, absolutus ciuilitur non pōt accusari criminaliter. & hoc vult tex. in. l. prator edixit. ff. de iniur. vnde absolutus ab actio ne iniuriarū nō accusatur criminaliter qd̄ illū occiderit. si verō ciuilis accusatio tēderet ad rē familiārē: criminalis verō ad vindictā: & tūc aut fuit absolutus: quia accusator nō probauit, & potest iterū accusari criminaliter: vt in. l. j. C. quando ci. act. præiudicat cri. no. Inn. in præalleg. c. cū dilecti. de pur. ca. si verō fuit pronuntiātū super facto quod non commisit: & tūc nō potest accusari

hoc dictū p ea quæ not. in apo. ad istū in. c. ex parte. lo. j. in apo. in ver. i cau sacramentali. nu. vij. §. de testa. cui adde aliā limi. p. d. Feli. in. c. cū te. colū. j. in prin. de re iudi. de quo per Bart. in. l. furti. §. si quis. ff. de infā. & Bal. in. l. nihil. C. de procura. nisi accusatus esset illustris persona.

SEBASTIANI.

¶ Procurator. Idē tenet Bald. in. l. ita demū. C. de proc. vbi dicit hanc esse cōmunē opi. & in l. reos. col. v. C. de accu. vide Rom. in consi. ccxv. incipi. duo sunt. Feli. in. c. meminimus. col. v. j. eo.

¶ Restrictio à principe. Adde Ange. consi. cccvii.

SEBASTIANI.

¶ Multa dicta. Ad hanc materiā vide Alex. in cōsi. lxxij. in. j. vol. col. ij. in. v. dubio. Io. de ana. in. c. jj. de collusio. dete.

¶ Iterum accusari. Adde Spe. in ti. de accusatore. Lu. ro. consi. ccxiiij.

¶ Rem publicam. Adde Lu. ro. cōsi. cccxxv. Lap. alle ga. xxx.

SEBASTIANI.

¶ Quod absolutus? Vide Abba. in. c. gaudemus. de diuor. Pe. de ancha. in regula peccati venia. i. vj. in. j. op. Gemi. in. c. j. circa mediū. xx. di. loā. de ana. in. c. ij. colū. xiiij. j. de maledi.

ZACHARI.

¶ Ante baptismū Adde hanc. q. latē ventilatā & decisam per me i apo. ad istū. c. j. §. vna. in apo. in ver. sacramētū. §. de sum. tri. & fid. ca. & aliquid in. c. quæ in ecclesiariū. nu. xj. & ibi etiā in apof. meis post alios in ver. infidelis. §. de consi.

Panormi. super quinto.

- a ¶ Est questio. Ad de Ang. cōf. xxvij. ZACHARI.
- b ¶ Salutare. Adde bo. gl. in. c. si inimi- cus. xcij. dist. & dū iste alle. c. adrian. sed distin. dic q est c. adrianus. lo. ij.
- SEBA. SAPI.
- b ¶ Salutare. Vide Feli. in proce. hu- ius lib. in ver. salu- tatio. & in. c. cū su- per. colū. ij. verfi. quarta causa est. s. de offi. deleg.
- c ¶ Mei inimici. Ad de Old. cōf. xlj. ZACHARI.
- ¶ Adde Spe. in ti. de appel. s. j. ver. si verò appellat. & in titu. de cita. s. j. ver. sit q sit. & de accu. ver. ite q cū inimico. & seq. & omnino per Alex. cōf. xcix. vol. j.
- d ¶ Capitalis. Ad- de quis dicatur ca- pitalis inimicus. 8 Alex. cōf. cxvij. Bal. cōf. cxxxvj.
- SEBA. SAPI.
- d ¶ Capitalis. Adde quis dicatur inimi- cus capitalis Bald. in. c. accedens. ij. s. vt lite nō contest. Bar. in. l. ij. ff. de te sti. Ange. in cōf. l. cclxj. inci. ponde- rādū est primò. in j. col. Pe. de anc. in cōf. xxvj. incip. rationes inductæ. circa fi. & in cōf. l. xij. inci. in causa quæ veritur. col. ij. Alex. in cōf. l. xcix. inci. in causa inquisitionis. colū. j. in. j. vol.
- e ¶ Potest excipere Vide. d. Abb. inc. j. de iudi. & quæ ibi dixi. Andr. Barba.

etiā ciuilit. arg. in. l. si quis cū totū. ff. de excep. rei iudi. quod est verū ab eodē. Sed si à tertio, poterit accusari: vt voluit Bart. in. l. iij. ff. vi bo. rap. per. l. qui de crimine. C. de accu. Quādoq; fuit absolutio facta per dispēfatio- nem: & dic vt in gl. & adde q no. in. c. at si clerici. s. de iu di. Quādoq; absolutio est facta: quia purgauit se de de- licto. & dic vt in. c. ij. & in. c. ex tuarū. de pur. ca. vbi di- cam. Quādoq; fuit absolutus. quia cōfugit ad ecclesiam prestito iuramēto per iudicē ciuile de impunitate ipsius accusati: & nō potest iterū accusari. xvij. q. iij. c. id cōsti- tuimus. ¶ Quādoq; fuit absolutus per viā inquisitio- nis, & dubitat nūquid pōt accusari. Inn. ponit duas opi. in. c. cū dilecti. de pur. ca. vbi tenet q nō potest accusari. & tenet Bar. in. l. si cui. ff. eo. ti. & mihi placet. nā de iure ciuili non videt tantū dubiū: quia eadē poena imponit siue agatur per accusationē, siue per denuntiationē, siue per inquisitionē: vt dico super rubri. de iudi. Sed de iure canonico pōt esse dubiū. quia imponit minor poena per modum inquisitionis: vt in. c. qualiter. el. ij. eo. Sed hoc non obstat puto primū dictū procedere: quia licet mi- nor sit poena: vtraq; tamē tēdit ad vindictā. ergo nō po- test iterū agi. ar. opti. in. d. l. p̄tor edixit. ff. de iniur. Quan- doq; actū fuit primò criminaliter, & fuit absolutus: & quæritur vtrū iterū poterit accusari criminaliter. & di- citur q non. vt hic. & in præalleg. l. si cui. ff. eo. titu. fallit in casibus hīc exceptis. primus quādo pōt probari q pri- mus accusator fuit præuicator. Et qualiter probabit? dic q per testes qui interfuerūt quādo accusator & reus conuenerūt super collusionē fienda: sed quia hoc diffi- cile est probare. vide notabilē theoricā Bar. in. l. j. s. præua- ricatorē. ff. ad turp. ¶ Vbi dicit q si accusatus conuer- sabatur cū accusatore præsumit collusio: quia ex accusa- tione criminali oriuntur inimicitie capitales. l. j. & l. si inimicitie. ff. de his qui. vt indig. Si ergo accusatus non curat de accusatione & familiariter cōuersabat cū accu- satore, p̄sumit collusio: quod est bene notandū. ad hoc. c. j. proximū. adduco in arg. c. repellant. j. eo. & c. eiiciens. lxxxvij. dist. & c. filij. de hære. lib. vj. Secundus casus exce- ptus est, quādo accusator secundus prosequit iniuriā pro- priam & probat se ignorasse accusationē institutā per alium. ¶ Et no. circa hunc casum qualiter probabitur ignorantia. & vide gl. in præalle. l. si cui. & in. l. penul. C. de peri. tu. & Spe. in tit. de abo. s. j. ver. sed qualiter. & dic q animus probabit per iuramentū. arg. in. c. nulli. de ele. lib. vj. & quod no. gl. in. c. innotuit. eo. tit. in antiquis. itē probabit absentiam à loco tempore accusationis. vel q erat in minori ætate cōstitutus: vt est bo. text. in. c. si. qui matri. accu. pos. sciētia enim p̄sumitur si in loco erat fa- ma de accusatione. vel iste erat vicinus. ar. in. c. quosdā. & c. quāto. de præsum. & in. c. j. de postu. præla. & gl. in d. l. pe. quādoq; quis fuit accusatus de crimine sine certa qualitate & absolutus: nunc alius vult eū iterū accusare addēdo certā qualitatē: puta primò est accusatus q per- cussit sempronium: nūc accusatur q percussit eū cū fan- guinis effusione, vel cū abscissione membri, nūquid po- test? magna & not. est q̄stio. Ideo distingue. aut fuit ab- solutus: aut condēnatus. Si fuit absolutus: & dic vt per Bart. in. l. denūtiāse. ff. de adul. Si fuit condēnatus: & tūc agitur vt grauius condēnetur propter qualitatē adie- ctam. & dic vt no. Barto. in. l. senatus. ff. eo. tit. & vide ad propositum per eundē in. l. si sepulchra. de sepul. viola.

SVMMARIVM.

- Familiares inimicorum meorū repelluntur ab accusatione mea ac si essent mihi inimici.
- 2 Inimicitia & amicitia probantur ex coniecturis. Inimicitia probatur ex hoc quod aliquis multum familiariter conuersatur cum inimicis meis.

- 3 Amicitia debet tantum causare honestos effectus: & nō quod pro amico geramus turpia.
- 4 Inimicitia capitalis dicitur quando quis minatus est mortē, vel accusauit criminaliter: vel quando est contentio de maiori parte bonorum. Inimicitia capitalis tantum repellit quem ab accusatione.
- 5 Inimicitia capitalis causatur siue quis habeat iustam causam litigandi vel non. Quis potest excipere contra inimicum, licet inimicitia sit causa ta culpa ipsius excipientis: nisi in hoc commiserit dolum: vt hic dicitur.

¶ CAP.

VII.

Epellantur. ¶ Se summat. vel potest sic summa- ri. Cohabitanes inimicis accusati ab ac- cusatione repelluntur. primò ponit sta- tutū. secundò rationem. ibi: quia. ¶ Ca- sus literalis. Dubitabatur vtrum cohabitantes inimicis possunt ab accusatione repelli. Et dicitur hīc q illi qui morant cū inimicis meis à mea debēt accusatiōe repelli, cū mei inimici p̄sumant: quia affectio amicitie solet in- citare huiusmodi accusationē. Ber. ¶ No. j. ex tex. vnū modū probādi amicitia & inimicitia. nā amicitia proba- tur ex frequēti cōuersatione cū amicis. ar. opti. in. l. latae culpa. s. amicos. ff. de ver. sig. Inimicitia probant si con- uersatur quis cū inimico meo. & intellige de cōuersatio- ne frequenti: vt. s. dixi. & facit. c. eiiciens. lxxxvij. di. Et ex hoc no. q amicitia & inimicitia probant ex cōiecturis, cū oriantur ex affectione animi, & animus nisi p̄ conie- cturas probari nō pōt: vt in. c. ij. de renū. li. vj. & l. dolū. C. de dolo. & circa hoc vide qd no. in. c. cū adrianus. lxxij. di. & ibi gl. quæ dicit q si quis aliū nō salutat præsumit esse inimicus. quod intelligo qn erat solitus salutare. b

¶ No. q affectio amicitie quādoq; inducit hominē ad malē loquēdū, & blasphemādū inimicū amici. quod tamē esse non debet. Nō enim pro amico aliqd inhōne- stum faciēdū est. nā (vt inquit Cicero). Hęc lex in amici- tia sancit vt nec rogemus res turpes, nec vt rogati facia- mus: & vt narrat valeri⁹ dū quidā improperearet amico cur nō faceret qd rogabat, dicebat. Quid mihi prodest amicitia tua si qd rogo non facis: ille sapiētissimē rōdit imo. Quid tua mihi si pro te aliquid inhonestū facturū sum. ¶ In gl. j. ibi: nam socius socij mei non est meus socius: vt in. c. legit. lxxxj. dist. vbi dicit q quæ sunt cū sorore mea nō sunt sorores meæ: ergo ad propositū cōuersantes cū inimico meo nō debēt dici mei inimici. Sol. duplex vt colligit ex dictis doc. primò quia iura alle. innitunt veri- tati: quia in veritate nō est meus socius. sed istud. c. fun- datur super p̄sumptiōe: quia (vt dixi) inimicitia probat ex cōiecturis: quia omnino soci⁹ socij mei nō est socius meus. probat q ad cōtrahēdā societatē requirit cōsen- sus: sed ad cōtrahēdā amicitia vel inimicitia sufficit affe- ctio q p̄sumit ex cōuersatione ista. ¶ Sed an oīs inimi- citia sufficiat ad repellēdū ab accusatione? Vin. q nō. sed debet esse capitalis. vt in auf. de testi. s. si verò. qd not. Et dicitur inimicitia capitalis, qn fuit sibi minat⁹ mortē, seu accusauit eū criminaliter. vel est contētio de maiori parte bonorū. de quo dic vt no. gl. in. c. cū oporteat. j. e. & l. licet. ff. de arb. & in. d. auf. de testib. ¶ Vltimò scias q ad contrahēdū inimicitias non inspicit iustitia vel in- iustitia causæ: sufficit enim q tale quid p̄cessit qd habuit prouocare animū alterius ad inimicitia. pro hoc text. in l. j. ff. de his qui. vt indi. vbi Bart. pro hoc. c. cū. l. & A. de re iudi. vnde etiā infero q ille qui fuit causa inimicitie pōt excipere contra inimicū suū de inimicitia: vt vult Archi. in. c. statutū. de rescri. li. vj. arg. l. nec timorem. ff. quod me. causa. licet glo. in. ver. si minus. rationabiliter contrariū sentiat & male in. c. vt debitus. de appel. in fi. Ad vnū tamē aduerte q ille qui fuit causa inimicitie in- distincte

distinctè non repellit inimicū: sed debet considerari an hoc fecerit malitiose. iō relinquit arbitrio iudi. vt est tex. no. in. l. j. §. cū qs. ff. de qō. vñ Bar. recitat ibi de quodā q cū sciret nō posse probari debitum contra eū nisi per vnum testē dedit illi alapā: vt sic post ea si producere in testē contra eū posset repelli pretextu inimicitie: hoc tñ iudex cōsiderabit ex circūstantijs: nec malitia debet si bi prodesse: vt in. c. inquisitionis. in. §. & an fides j. eo.

❖ S V M M A R I V M. ❖

- 1 Accusans criminofum potius ex odio quā ex zelo peccat. aliās secus. Irregularitatem quis incurrit & quod in bono zelo accuset aliquem qui ex hoc patitur poenam corporis afflictiuam. Irregularitas incurritur sine peccato.
- 2 Absolutio facta in foro pœnitentia non tollit quin possit condemnari et accusari in foro iudiciali.
- 3 Ieiunium impositū vt fiat tanto tempore: non intelligitur quod faciat omnibus diebus illius temporis sed quibusdam à iure determinatis: idem in alijs pœnitentijs.

¶ CAP.

VIII.

Accusasti. ¶ Ponit pœnitentiam accusatoris calumniosè, cū sequitur inde mors vel membri debilitatio. ¶ No. j. q. in fo. pœnitentia imponit minor pœna quā in foro iudiciali. nā i fo. iudicia. imponere pœna acrior. & facit qd dixi in. c. de his. §. eo. ¶ In gl. in ver. nisi pro pace. in fi. vel dic clarius colligendo dicta docto. q ista dictio nisi: posset etiam referri ad sequentia, vt pnia imponatur nisi omittatur pro pace & pro scandalo quod inde imminet. pōt etiā referri ad peccatum vt sit sensus. quod si in veritate accusauit criminofum sed malo zelo tunc in foro animæ punitur: vt hīc dicitur: quia nō debuit malo zelo accusare proximum: sed si fecit pro pace & zelo iustitiæ, vt aliqui quietè viuunt: tunc non debet puniri etiam in foro animæ. vnde talis est immunis etiam quo ad deū, sed non euitat irregularitatem: quia illa contrahitur etiam sine peccato. & de hoc dic vt not. in cle. j. de homi. & per gloss. in summa. lib. vj. ¶ Et ex hoc soluitur questio quidam interfecit patrem meum vel tutorem meum & pœnituit: nunquid licitè possum eum accusare. nam si non accuso perdo hæreditatem: vt. l. j. C. de his qui. vt indig. si verò accuso videor moueri malo zelo, ex quo egit pœnitentiam Vincen. dubitat. & plus mihi placet vt absteineat ab accusatione. Ioan. and. tenet quod licitè possum eum accusare per not. in. c. de his. §. eo. & hoc verius. nam (vt dixi) absolutio facta in foro pœnitentia: nō tollit accusationē in foro iudiciali. ¶ Item qro quō intelligit litera, dū dicit q debet pœnitere in pane & aqua per. xl. dies cū septē sequentibus annis: nunqd quolibet die debeat ieiunare: dic q nō: sed ei impone pnia secundū arbitriū sacerdotis: vt p certas ferias ieiunet sic in qualibet septimana, & sunt tres ferie canonice. & vide tex. in. c. hīc all. q nō facit mētionē nisi de. iij. & vj. fer. tex. ē in. c. pe. xj. q. iij. & ibi videas: & sic intellige oīa iura q imponūt pnia certorū ann. ¶ In gl. fi. i fi. ista gl. exponit ignotū per ignotius. nec dicit verū secundū propriū significatū vocabuli. & doc. hīc simplr trāseūt. iō dic q ppiè debilitatio cōtingit qn impedit exercitiū alicuius mēbri. vt ppter percussione nō possit libere exercere officiū brachij vñ pedis. ita q cōtingit debilitatio sine abscisione mēbri. vide aliqd in. c. sicut vrgeri. j. q. j. & in. c. ego §. de iurei. & in. c. j. q. cler. vñ vo. & no. Bar. i. l. ij. ff. de pu. iu. et ibi tagit ppiè qd sit mēbri mutilatio cōtingit em ex abscisione mēbri vñ mutilare id ē q detrūcare. ad hoc qd no. i cle. j. de homi. & in d. c. j. q. cler. vel vo. & hoc no. p statutis faciētib⁹ mētionē de hoc.

❖ S V M M A R I V M. ❖

- 1 In notorijs potest iudex procedere sine accusatione. intellige in notorijs facti permanentis: secus facti transeuntis. 2. vsque ad finem.
- 2 Euidens dicitur illud quod semper apparet.

¶ CAP.

IX.

Euidens. ¶ Super notorio procedit iudex nemine accusate. h. d. ¶ No. primò casum in quo iudex ex officio suo procedit vt qn delictū est euidēs & notoriū. & iō istud est. nam accusator requirit vt crimē manifestet & in

iudicio publicetur per probationē, sed hunc finem habemus per euidētiā facti, frustra ergo requiritur accusator. Et aduerte quia hīc non aperiā intellectum huius. c. ego puto hoc. c. procedere in notorio facti permanentis. quod indicat text. ibi. euidētia. nam euidens est id quod semper apparet. de quo vide glo. in. c. ij. de verb. signifi. lib. vj. in ver. manifestum. & in tali notorio non requiritur accusator vt hīc nec probatio. ij. quæst. j. c. de manifesta. vbi bona gloss. secus puto in notorio facti transeūtis. licet illud fuerit notorium alijs non tamen est notorium iudici. vt iudici. ideo debet procedere ordine iudiciario. b vt etiam sentit Ioan. and. in. c. fi. de fo. compe. lib. vj. in nouella: sed ad hoc vide glo. in. c. ad nostram. de iurei. & ponebāt hīc aliqui de eo qn deliquit in præsētia iudicis & aliorum: sed tu de hoc dic melius vt no. in. c. vestra. de coha. cle. & mu. & ij. q. j. c. deus. §. j. & §. quandoque. & persequere materiam vt not. in. d. c. vestra. & not. non esse intelligendum hoc. c. de notorio facti transeūtis quod nō habuit permanentiā. si habuit permanentiam certo tempore: ita q nō potuit tergiversari nec iudici nec alijs. tunc iudex ex officio suo pōt iudicare de hoc, licet nō iudicet de eo quod est sibi notum vt notorium. & sic intelligo gl. singularem in. l. j. C. qui & aduer. quos. quam videas.

❖ S V M M A R I V M. ❖

- 1 Laici vel inimici non possunt accusare clericos criminaliter, etiam si de crimine sint infamati. 5. vide plenius in nu. 6.
- 2 Inimicus præsuntur ille qui vult testificari contra aliquem in causa criminali: & ideo ab eius accusatione repellitur.
- 3 Inimicitia contracta cū vno ex attinentibus trā sit in alios propinquiores in gradu.
- 4 Accusatus ab illegitimo accusatore: potest ab alio legitimo accusari.
- 5 Laicus patronus nō pōt clericū criminaliter accusare: secus ciuilitè. vide. §. c. illa. nu. 5. & nu. 7.
- 6 Laicus accusat clericum criminaliter, si vult aut suā aut suorum iniuriā prosequi.
- 7 Clerici nō possunt accusare laicos criminaliter, siue veniat imponenda pœna sanguinis, siue non si verò prosequitur iniuriā suā vel ecclesiæ suæ potest etiam quod veniat imponenda pœna sanguinis sed debet protestari quod nō intendit quod pœna sanguinis imponatur. 10.
- 8 Ad vocare prohibetur clericus, ne videatur alteri nocere cū ipse debeat omnibus prodesse.
- 9 Clerici an & quando possint clericos accusare.
- 10 Laici an indistinctè laicos accusare possunt.
- 11 Clerici duo si dicant titium commississe tale delictum tali die: & duo laici asserant illū dicto die fuisse cum eis: & ideo non potuisse tale delictū committere, statur laicis.

Testes si reperiuntur contrarij super aliquo maleficio, statur illis qui deponunt pro reo: licet alij sint magis idonei.

Testes deponentes verisimiliora præsuntur alijs licet sint pauciores.

Inimicitia non repellit testē inimicum quando coactè venit, secus si sponte.

Testis sponte veniens ad deferendum testimonium in criminali præsuntur inimicus.

❖ SEBA. SAPI. ❖

¶ Accusare proximum. Nūqd accusare aliquē sit peccatū. vide Io. fabri. inst. de pub. iud. in fi. prin. & nunquid quis præsuntur accusare bono zelo. vide Are. in. c. qualiter & quādo §. licet. j. de accusa. vbi dicit q sic, nisi quādo accusat prælatus

¶ Iudiciario. Ad de Frā. de are. cōf. clxiij. & do. pceptotē me. d. Hier. tortū. cōf. eius edito in eo casu quo cōsultuit præsatus do. Franci.

Panormi. super quinto.

a ¶ In foro facit qd no. Bar. in l. posse gatum. ff. de his q. vt indi. §. his vero. ad statutū phibēs auxiliū p̄bere bānito: q̄a videt̄ phibere testificatiōē qd p̄cedit qn̄ spōte: sc̄o si coactē mādato iudicis illud faciat sc̄dm. d. Pe. alle. qd no. i. c. ad aures. de tē. or. facit gl. in d. §. his vero. Bar. ibi videt̄ vel si est coactus. licet em̄ testis cogatur dicere testimoniu. nō tñ cogit̄ sic dicere. Quid si aliq̄s fuit p̄curator, vel aduocatus, vel fideiussoꝝ, vtrū p̄sumat̄ inimic⁹ me⁹? d. Pet. dicit q̄ sic sub dubio fortē. p. no. i. d. §. his vero. Tu pondera. quia text. ibi loquit̄ de teste fideiussoꝝ: & postea subdit. ei denegāda est actio q̄ accusatiōi affuerit. Dy. tamē intelligit̄ t̄q̄ p̄curator. Bar. intelligit̄ q̄ aduocatus. et inducit ad. q. de p̄state auxiliū bānito, q̄ nemo sit aduocatus bāniti. de quo p̄do. Pet. in c. aduersus. de her. And. Barb.

SEBASTIANI.

b ¶ In gradu. Vide Alex. in cōf. xc. i. c. i. cā & lite. i. iij. col. in. ij. vol. & in cōf. xviij. in añpe. col. in. j. vol. & in cōf. xij. inc. ex his col. antepe. i. j. vo.

c ¶ Accusare clericos. Adde Fe. cōf. xxij. Lap. alleg.

SEBASTIANI.

d ¶ Fallit. Fallit etiā quādo laici accusant suū p̄sbyterū parochiale. vt per Lapū alle. xj. vide Fel. late i. c. ex pte adq. co. n. s. de test. vbi ponit̄ regula cū qnq̄ limita. & vide eūdē in c. de cetero. e. t. j. de test.

ZACHARI.

e ¶ De crimine ciuili. Dictu q̄ sic qd tamē fallit i. v. casibus p̄ Fel. enumeratis. i. c. ex parte. & ibi bo. tex. Et iste col. iij. ver. secūda differētia. & ver. reliq̄ aut̄. s. de testi. vbi reprehē-

14 Testis qui perhibuit testimonium contra aliquem in causa criminali, non prohibetur perhibere contra eundem in alia causa.

¶ CASP.

X.

Vm. p. manco-

nella. ¶ Laici vel inimici clericos accusare nō possunt. & facit tria. Primō repellit vnū accusatorem: quia laicus. Secūdo repellit illū quia inimicus. Tertiō repugnationē includit secūda ibi. *cūque. tertia ibi. sed vtrique.*

¶ Casus literal. Petrus māconella presbyter ex vna parte: & bon⁹ presbyter & Io. bonus cōti laicus eius frater ex altera, erant in præsētia papæ cōstituti. Io. laicus cōcepit accusare Pet. māconellā de simonia. papa quia Io. laicus erat nō admisit eū ad accusandū dictū pe. māco. quo repulso bon⁹ presbyter frater eius cōcepit illum statim accusare de crimine simoniæ. & papa eū etiā repulit: & pro eo q̄ cū idē Io. accusasset dictū Pet. bonū presbyterū fratrē suū duxit in testimonium contra ipsum Pe. & quia etiā frater Pet. dictū bonū presbyterū de causa cōsimili accusauit: ideo neutrū illorum admisit in accusatiōē dicti Pet. sed quia vterq̄ super obiectis erat infamatus vtriq̄ propter infamiā purgationem indicit. vnde mandat q̄ vterq̄ illorū cū tribus sacerdotibus debeat se purgare. Bernar.

¶ Not. j. q̄ volēs testificari cōtra aliquē in causa criminali præsūmitur eius inimicus. & propter hoc pōt postea ab eius accusatiōe repellī. Ex quo infero q̄ ex tali testificatiōe seu conatu ipsius testificatiōis oritur inimicitia capitalis: nā aliās non repelleretur ab accusatiōe: vt dixi in c. repellantur. s. eo. facit l. incerta. & l. inimicitia. ff. de his qui. vt indi-

gnis. & hac limita vt j. dicam. ¶ No. ij. q̄ ex accusatiōe criminali nedū oriuntur graues inimicitia inter accusatorem & accusatum: sed etiam inter accusatū & fratrē accusatoris q̄ no. Ex quo no. q̄ inimicitia cōtracta cum vno ex attinētibus trāsīt ad alios propinquiores in gradu. b̄ Perusini hoc nō seruāt: q̄a nō faciunt vindictā publicā nisi de fratre carnali. facit l. j. C. si qua. pau. fecis. dica. & optimē. c. accedēs. ij. vt lit. nō cōte. ¶ No. iij. q̄ sub lata accusatiōe propter indignitatē accusatoris pōt accusatus iterū accusari ab alio si alia rōnabilis causa nō obsistat. de quo plen⁹ dixi in c. de his. s. eo. tit. ¶ No. vlti. laicū repellē dum ab accusatiōe clerici etiā si clericus sit infamatus. Itē colligi pōt singulariter ex tex. isto q̄ de iure canonico adeo inimici repellūtur ab accusatiōe vt etiā cōtra infamatos nō admittant̄ etiā in criminibus exceptis qd̄ tene menti. & facit. c. per tuas j. de simo. ¶ In gl. j. ibi *¶ laici bonæ fame.* ¶ No. hac glo. & colligēdo totā materiā distigue faciēdo quatuor mēbra: q̄ aut querit̄ nunqd̄ laici possint accusare clericos. Itē nunqd̄ clerici clericos & nunqd̄ laici laicos? Quoad primū mēbrū distingo. q̄ aut laicus vult accusare clericū criminaliter aut ciuilit̄. p̄rio casu. regulariter nō admittit̄, etiā si laicus esset patron⁹ ecclesiæ: vt no. gl. ij. q. ij. in sum. & est rō huius prohibitionis: q̄a laici p̄sumunt̄ ex odio accusare clericos: vt. ij. q. vij. c. laicos. & c. laici. Itē

quia debēt clericos reuereri tanq̄ patres. ij. q. vij. c. oues. & c. sacerdotes: fallit̄ hęc regula in casib⁹ vt si laicus vellet proseq̄ iniuriā suā vel suorū. vt in c. de cetero. s. de testi. vel si crimē est exceptū. & tūc distigue vt in glo. oportet tñ q̄ accusator possit ascendere ad illū ordinē in quo est accusatus. ij. q. vij. c. ipsi apostoli. vñ irregulares nō admittunt̄ ad accusatiōem clericorū: quia nō pnt̄ illū ordinē habere: vt in p̄alle. c. ipsi apostoli. & per Inn. hīc. ¶ Si verō vult accusare de crimine ciuilit̄: & tunc patronus admittit̄ ēt si priuē bñficio: vt no. in c. ex parte. adq. de test. & in c. filijs. xvj. q. vij. De parochianis ē dubiū: sed dic vt dixi in c. illa. s. eo. & dixi etiā in p̄alleg. c. ex parte adq. Alij. verō laici nō admittūtur cōtra clericū. ex quo nō prosequunt̄ iniuriā propriā: vt dixi in d. c. illa. ¶ Scdm̄ mēbrū fuit nūqd̄ clerici possint accusare laicū. Inn. in hoc variavit. p̄rio dixit hīc in isto. c. q̄ nunquā clericus criminaliter pōt accusare laicū, ēt si prosequat̄ iniuriā suā. xj. q. j. c. clericum nullus. nā & testimoniū ferre nō pōt in causa criminali. xj. q. j. c. testimoniū. refert alios dicere q̄ pōt accusare si non venit ip̄onenda p̄ena sanguinis. Ego latius distingo. q̄ ad vñ dictā publicā clericus laicū accusa. nō pōt, ēt si nō venit ip̄onenda p̄ena sanguinis. & pro hoc adduco. c. sacerdotes. ij. q. vij. & rō est q̄a accusatiōe dicit̄ gen⁹ illaudabilis. intentionis. ij. q. vij. c. sicut. vñ clericus se immiscere non debet hm̄oi odiosis litigijs: qd̄ not. Itē clerici debent esse segregati à vita laicorū: vt not. in p̄all. c. sicut. ¶ Itē vides in simili q̄ clericus nō pōt aduocare ne videat̄ alteri nocere, cū ipse debeat velle omnibus prodesse: vt in c. si. de post. fortius ergo debet remoueri ab accusatiōe quē est magis odiosa: vt supra dixi.

¶ Aut clericus prosequit̄ iniuriā propriā, vel ecclesiæ suæ: & tūc si p̄ena sanguinis nō venit ip̄onenda pōt licitē accusare laicum. vt in c. cū sit generale. de fo. cōpe. & in c. p̄lati. de homi. lib. vj. & c. olim. de iniurijs. facit c. grauis. de rest. spo. Si verō venit ip̄onenda p̄ena sanguinis ēt pōt accusare laicū & prosequendo iniuriā propriā, debet tñ protestari q̄ nō itēdit accusare vt p̄ena sanguinis emit̄. de hoc in d. c. p̄la. de homi. li. vj. ¶ Tertium mēbrum fuit nūqd̄ clerici clericos possint accusare. & dic q̄ si sunt bonę fame pnt̄ accusare ēt eorū superiores. vt in c. ex parte. & in c. veniēs. & in c. licet. j. e. si verō sunt malę fame nō admittunt̄. vt in c. cū dilectus. j. e. nisi in exceptis criminib⁹: q̄a in illis admittūtur ēt cōtra nō infamatos. & in hoc differūt à laicis. de hoc in c. j. de cōfess. & xv. q. iij. c. fin.

¶ Vltimū mēbrū fuit: nūqd̄ laici possint laicos indistinctē accusare. & dic breuiter q̄ si crimē sit publicū strictē, largē, vel largissimē q̄libet de pp̄lo admittit̄, si sp̄aliter nō prohibet̄. l. j. ff. de pub. iu. insti. e. in prin. & l. q̄ accusare. ff. de acc. Si verō est crimē priuatū, & tūcad p̄enā corporālē tñ accusat ille cuius interest: sed ad p̄enā pecuniariā admittit̄ q̄libet de pp̄lo. & hoc vlti. voluit gl. & Bar. post eā in ru. ff. de po. ac. & cui applicet̄ p̄ena pecu. dic vt no. in l. iij. ff. de sepul. vio. & i. l. agra ria. de termi. mo. & dico. s. de iud. in ru. et intellige qn̄ laici accusatores sunt bonę fame. si autem sunt

dit Fed. de se. cōf. xxij. inc. titius electos. s. in pxi. apo stil. alleg.

¶ Aduocare. pōt tamē esse procurator laici: vt consulti Fe. cōf. cxxix.

¶ Laicū. qd̄ de iudice q̄ tulit sn̄am capitalē: an cōfangui nei decapitati dicant̄ sui inimici propter hoc sicut si de facto occidisset iuxta not. in l. lex. cor. ff. de iniu. d. Pet. dicit videt̄ q̄ non. quia necessitas officij eū excusat: vt l. post legatū. §. his verō. & l. tutorē. ff. de his quibus vt indig. & in §. aduocatū. in ver. officij. d. Pe. tenet cōtra. q̄a in consideranda inimicitia nō cōsiderat̄ an iuste an iniuste. vt patet in teste. quia licet dicat verum: præsūmit̄ inimic⁹. And. bar.

autem sunt malæ famæ nō admittuntur. vt dixi in. c. j. s. eo. nisi in criminibus exceptis. nam in illis etiā admittūtur cōtra nō infamatus: vt in. d. c. j. de cōfess. & xv. q. iij. c. fi. & hīc per Inno. quæ aut sint crimina excepta. hīc habes gl. & aliam magis notabile. iij. q. vij. in summa. ¶ In ea. gl. in fi. licet hæc solu. sit vera in se. nō tamē congruit literē: quia papa repellit eū: quia laicus. ideo Inno. soluebat aliter. q̄ fortē iste accusator erat malæ famæ. vel secundū Vin. tēpore quo fuit iste repulsus non erat iste clericus infamatus: sed ex his q̄ postea surrexerūt in iudicio surrexit infamia: & hæc rō est melior. ¶ In glo. fi. ibi. suo iuramento. No. gl. & vide qd̄ not. Host. in. c. inter. de pur. cano. ¶ Et in fi. gl. illud. c. in primis. all. gl. p̄ nihil. v̄ parū facit scdm̄ Io. an. & bene: sed melius facit. c. cū in iuuetute. de purg. cano. vbi gl. hoc tenet. & xvij. q. iij. c. in decima. ¶ Et vide bō. gl. lxxxj. dist. c. clerici. q̄ dicit q̄ si duo clerici dicūt me cōmisisse vnum crimē tali die: & duo laici dicūt me fuisse cū illis tota die: & nō viderunt me illud delictū cōmittere: q̄ tunc stat dicto laicorū: qd̄ nō. singulariter. Ex quo habes q̄ laici possunt testificari in causa criminali pro clerico: licet nō cōtra. facit. l. quo minus. C. de procu. Itē aliud singulari colligit ex illa glo. q̄ qn̄ partes vel qn̄ testes vtriusq̄ partis sunt contrarij, statū est dicto illorū q̄ deponūt pro reo^b licet alij sint magis idonei. & hoc quia illi deponūt verisimiliora: q̄ de quolibet p̄sumendū est bonū. & sic limita not. p̄ gl. in. c. in nostra. de testi. ¶ Vltimō extra gl. opp. & videtur q̄ iste p̄sbyter. B. non debeat repellī ab accusatiōe ex eo quia fuit productus in testē illius causę: quia necessarium est officiū testis. & cōpellitur perhibere testimoniu. l. si qn̄. C. de testi. & no. in. c. dilectorū. de testi. cog. facit. c. dilecti. de testi. ergo ex hoc nō debet reputari inimicus. excusat enim rōne publici. officij. ad hoc qd̄ not. in. c. inter dilectos. de fide instr. & in. c. ex literis. de trāsa. hoc cōtrariū videt̄ difficile. & dixerūt quidā q̄ ad cōtra hendū inimicitia nō debemus respicere an p̄cessit iusta causa vel nō. sed satis est q̄ animus sit ptouocatus ad inimicitia. vt dixi in. c. repellant. s. e. nā ex testimonio criminali solet accusatus ptouocari ad inimicitia. hæc rō mihi nō placet ex eo: quia ille qui perhibuit testimoniu pōt eū repellere vt ptouocatus ad inimicitia: sed nō cōtra: quia ille q̄ tulit testimoniu nō habuit cām ptouocandi animū suū cōtra reū. & pro hoc glo. no. iij. q. iij. c. placuit. s. itē in criminali. q̄ tenet q̄ testis q̄ semel phibuit testimoniu in causa criminali pōt in alia causa cōtra eūdem perhibere testimoniu. & pro hoc adduco tex. in. c. p̄terea. s. de testi. cogen. vbi dixi. & ideo in hac materia cōcludo q̄ aut testis inuitus perhibuit testimoniu in causa criminali: & non pōt repellī vt inimicus in illa causa vel in alia: aut ipse sponte venit ad ferendū testimoniu & tunc p̄sumo eum inimicum. argu. in. l. quæ. omnia. ff. de procura. facit. c. cū in tua. de spon. & hoc casu intelligo istum tex. quem ad hoc no. vt singularem, & maxime quando frater accusabat.

SUMMARIUM.

- 1 Monachus potest accusare abbatem: & expensas quas facit in accusatiōe debet soluere monasteriu: quia versatur utilitas etiam monasterij: 3. dic tamen vt j. nu. 9.
- 2 Contra obedientia nō veniunt monachi, quando accusant eorum p̄latum minus idoneum: quia in illicitis non debent ei obedire. 4. s.
- 4 Monachi tenentur pendente accusatiōe abbati obedire: dum modo ex hoc accusatiō non turbetur. vide j. eod. in. c. cū dilectus. in fi.
- 5 Abbas remotus ab administratione tanquā non idoneus debet habere expensas à monasterio: secus si priuatur etiam titulo.
- 6 Monachus an & quando admittatur ad accusandum abbates proprios vel alios?

Monachus potest accusare abbatem non petita venia.

- 7 Monachi non possunt aliquam rem etiam peculiare obligare: sed elemosinam competentem facere sic.
- 8 Monachi an & quando possint obligare monasterium pro eorum propria necessitate?
- 10 Vxor pauper quæ accusat matrimonium de consanguinitate, an debeat habere expensas à marito?

CAP.

XI.

- 1 **E**X parte. ¶ Monachus accusare potest abbatem, & de bonis monasterij expensas litis necessarias habebit. hoc dicit. secunda ibi. licet. tertia ibi. quibus. ¶ Casus l̄alis. Monachi debent abbati suo obedientiam & reuerentiam. Dubitabāt vtrum hoc non obstante possit ipsum abbatem accusare. Respond. papa. q̄ monachi non sunt repellendi ab accusatiōe abbatis p̄ eo q̄ de obedientia & subiectione ipsius esse noscuntur: nisi alia rationabilis causa impediatur. quibus debent de bonis monasterij expensas necessariae ministrari vsq̄ ad finem causæ cū proprium nō habeant. Ber. ¶ No. primō quod ratio subiectionis & obedientiæ qua inferior tenetur superiori non astringit quominus inferior possit accusare superiorem si malus est: non enim in hoc venit contra obedientiam: quia in licitis tenetur obedire: non autem tollerare si malus est. ¶ Secundō not. q̄ monachi dicuntur procurare vtilitatem accusando proprium abbatem: quia interest monasterij non habere pro pastore lubricum: & ideo debent habere expensas à monasterio. ¶ In glo. prima ibi. non tenetur obedire &c. non intelligas glo. q̄ pendente lite isti accusatores non tenentur obedire abbati. imō tenentur ei interim obedire. vij. q. iij. c. nonne. dommodo ex hoc causa nō impediatur: vt in. c. olim. j. eo. sed non tenentur obedire si abbas p̄ciperet eis vt non accusarent eū: quia tunc nō est parēdū: quia est iniustum q̄ceptum. xj. q. iij. c. iulianus. ¶ Et in fi. glo. j. not. quod totum litigium explicatur sumptibus monasterij. nam monachi dicūtur procurare vtilitatem monasterij inquantū dicunt abbatem indignum. abbas dicitur procurare vtilitatem monasterij. quia si ipse est idoneus vt asserit interest monasterij non mutare superiorem: vt dicit hīc. Vinc. & Io. an. q̄ abbas habebit expensas etiā si esset remotus ab administratione. arg. in. l. si instituta. ff. de ioffi. testa. & intellige quādo est remotus ab administratione tantum: non autem si esset priuatus titulo: quia tunc nullam communionem haberet cum monasterio. ¶ In gl. secunda ibi. sed contra videtur. Inno. hīc tenet q̄ monachi possunt denuntiare quēcunq̄ licet non accusare. & Laurent. dicebat quod hoc etiam poterāt abbate cōtradicēte. Vincē. dicit q̄ in forma iudicij non admitteret monachū denūtiante alium quā abbatē proprium. quasi sentiat q̄ extraiudicialiter & ad p̄nitentiā possint denuntiare in veritate: & hoc cōius & verius. nec ob. c. placuit. xvj. q. j. quia ibi exiuit monasteriu p̄ lucro animarū: & nō p̄ lucro terreno: qd̄ nō. Et circa hoc dic latius. q̄ aut gr̄is. nunqd̄ monachus possit accusare p̄latū propriū. & est tex. hīc q̄ sic. verū tamen Archi. ij. q. vij. in. c. cū pastoris. post Gof. tenet q̄ nō debet admitti nisi petita venia & licētia ab abbate: si cut seruat in filio circa patrē. sed Inn. s. c. proxi. tenet q̄ nō exiguat hoc casu licētia qd̄ mihi pl̄ placet. p̄ istū tex. Ant. gr̄is nunqd̄ possit aliū accusare q̄ glatū proprium & tūc aut vult accusare p̄latū cuius est cubicularius, & pōt scdm̄ Inn. s. c. prox. pro hoc. d. c. cū pastoris. aliter officiu suū laudabiliter non exequeretur, vel saltem denūtiat crimen illius. & hoc magis sibi consulitur: aut vult accusare extraneum, & potest duobus concurrenti-

a ¶ Vide bō. gl. Vi. de Bald. in. l. data opa. C. qui acc. nō pos. And. Barb. ZACHARI. ¶ Adde eandē gl. reputasse ad hoc. dictū p̄ sing. istū. in. c. ad nostrā. s. de proba. & d. And. barba. i. c. i. p̄tētia. eo. tit. & in cōmē. rub. de lp̄ pe. in prin. & ant. cor. in. cccclvj. in ver. testis. qd̄ inci. duo testes clerici. qd̄ facit ad dictū i. apo. sequen.

b ¶ Pro reo. Adde Cepo. cōsil. j.

c ¶ SEBASTIANI. Pro reo. Vide tex. in. l. lege iul. ff. de man. quē dicit sing. Bal. in. l. cū magistat. C. qn̄. pro non est nec. vide Fel. i. c. ex literis. col. ij. s. de pro. & aliquid per eūdē i. c. in nostra. i. prin. s. de testi.

d ¶ P̄latū p̄priū. Adde do. de Ro. hoc ti. i. nouis. vbi an debeat habere expensas à monasterio. & per Spe. in tit. de criminibus. s. vltio loco.

Panormi. super quinto.

bus. f. q. interfit monasterij, & habeat licentiam abbatis
 7 alās secus. xvi. q. j. c. monachi. ¶ In gl. ibi. pro alienis debi-
 tis. Itē nec possunt obligare libros, seu alias res peculia-
 res, sicut nec filis fami. l. j. §. j. ff. q. res pig. obl. pos. & for-
 tius nec donare. vt in præal. l. j. & l. filius fa. ff. de don. Sed
 an elemosynam cōpetentē facere possint vide gl. in cle.
 j. de vi. & ho. cle. q. dicit q. sic. ¶ In e. gl. j. ibi. si abbas
 8 & c. no. gl. & fuit additio scdm Hof. ex qua ēt dicit Hof.
 b q. ēt p. necessitate ppria b nō pōt obligare monasteriū
 finespeciali cōcessione abbatis, hoc dictū nō est verum.
 & ideo distingue sic: q. aut habuit licentiā a superiore,
 & promisit superior sibi facere expēas: & tūc sine alia
 cōcessiōe pōt obligare monasteriū vsq. ad expēas quas
 promisit sibi mittere superior optimē hoc probat in fi-
 lio fa. vt in l. sed iulianus. §. q. dicit. ff. ad mace. nā vno cō-
 cesso dicunt cōcessa oīa sine quib⁹ & c. c. prudētiā. de of.
 dele. sed si fuit conuētū vt aliquis ex attinētibus faceret
 sibi sumptus: vel vellet obligare monasteriū vltra expē-
 sas solitas sibi mitti. tūc nō pōt intelligi hęc gl. & hoc ēt
 tenet Arch. in p̄al. c. cū pastoris. & in c. ij. ne cle. vel mo.
 lib. vj. ¶ In gl. fi. in fi. ex ista gl. no. doc. q. iste expēas da-
 bunt etiā pro litē exequēda. Sed certē p. hoc est tex. cla-
 rus j. eo. c. olim. vñ accusatores habebūt nedū expensas
 victus sed etiā litis. Et circa hoc colligēdo dicta doct. di-
 stingue q. aut monachus prosequit cām propriā puta
 cām electionis suę. & tūc nō habebit expēas a monaste-
 rio vict⁹. ad hoc. c. cupiētes. §. si verō in discordia. de ele.
 lib. vj. aut aut psequit cām monasterij puta accusando
 abbatē: & tūc aut habet aliquod periculū, & nō habebit
 a monasterio expēas. ar. in c. quāto. de off. or. & facit ēt
 iste tex. a cōtrario sensu. & etiā not. Spe. in tit. de inq. §.
 fi. prope fi. aut nō habet peculū & habebit expēas a mo-
 nasterio. dicit tñ Inn. & bñ q. indistinctē nō admittitur
 monachus ad accusandū abbatē. sed cām cognitione p̄e-
 cedente etiā sine p̄sentia partium an procedat bono vel
 malo zelo: vt. ij. q. vij. c. querēdū. & c. si qui sunt. & si ad-
 mittit ad accusandū vel prosequendū denūtiatiōē ha-
 bebit expensas incōtinenti: licet alij aliter dicāt & min⁹
 bene. Si verō est clericus secularis qui vult aliū accusare
 siue denuntiare: & tunc si est pauper & denuntiat, habe-
 bit expensas ab illa ecclesia. secus si accusat: quia accusa-
 tio est illaudabilis intētionis. ij. q. vij. c. si quis episcopus.
 10 ¶ Quidde vxore quę accusat matrimoniū de consan-
 gninitate vel alio impedimēto, an debeat habere expē-
 sas a marito cū nihil habebat? doc. q. sic. qd. etiam tenet
 Host. in summa. eo. §. quis possit. in ver. quid si contin-
 git. Spe. in ti. de inq. §. fi. ver. si matrimoniū. Et hoc nota.

SYMMARIUM.

- 1 Presbyter ebrius celebrans non præmissa digestionē debet priuari ecclesia. 4. q. uo probatur quod nō digesserit: vide. n. 14.
- 2 Ecclesia præsumitur concessa alicui in perpetuum, non autem ad tempus. & dicenti contrarium incumbit onus probandi. Ecclesia potest concedi alicui ad tempus titulo cōmēdæ vel seruiendi etiam ab inferiore a papa: in titulum verō non conceditur nisi a solo papa.
- 3 Ebrietas sola non est causa sufficiens ad priuandum sacerdotē sua ecclesia. Ebrietas rara est peccatum veniale: & non mortale.
- 4 Eucharistiā conficit sacerdos etiam celebrans ante digestionē.
- 5 Condemnatus si appellauit, remanet in statu in quo erat ante latam sententiam.
- 6 Agenti possessorio nō pōt obijci exceptio criminis. vide. nu. 9.
- 7 Spoliatus iudicialiter non potest agere possessorio.
- 8 Agenti possessorio potest obijci defectus proprietatis notoriæ, vel delicti notoriij. 9. 11.
- 10 Presbyter notoriē criminis potest incōtinenti ecclesia spoliari etiam sine accusatore.
- 11 Agenti possessorio adipiscendæ in beneficalibus obstat exceptio criminis infamiæ etiam quod habeat titulum.

- 12 Ecclesia quando est data in cōmendam alicui ad certum tēpus. tunc ante illud non pōt ex causa reuocari: secus si est data simpliciter incōmenda quia tūc pōt ad libitum reuocari.
- 13 Dictio per: denotat perfectionē & argumentū rei cui additur.
- 14 Iudex in concernātibus vtilitatē publicā supplet ex officio.

CAP.

XII.

I constiterit. ¶ Potest mul-
 tipliciter intelli-
 gi. & vt conueniat omnibus lecturis sic
 summari potest. Presbyter ebrius mis-
 sam celebrans non præmissa digestionē
 ecclesia priuari debet. h. d. Diuiditur: nā primō instruit
 iudicem quādo contra actōrē pronuntiandū sit. secūdō
 quando contra reū. ibi. ceterum. ¶ Casus literalis. Qui
 dam sacerdos. D. nomine petebat ecclesiam sibi restitui
 quia dicebat se spoliatū fuisse iniuste. respondebatur ab
 aduersario suo. G. nomine q. non erat audiendus: q. fue-
 rat spoliatus: cū ipsam non intitulatā sed tantū cōmen-
 datam habuerit. Item quod quasi ebrius in taberna per-
 noctauerat, & nulla dormitione facta sequēti mane mis-
 sam celebrauit: & ideo iuste per iudicem suum priuatus
 fuit: coram quo super his fuerat accusatus. ipse verō o-
 mnia negauit, dicens q. in ea canonicē fuerat institutus
 & iniuste post appellationē spoliatus. Mandat papa pri-
 mō inquiri de præmissis: & si cōstiterit q. ecclesia non
 fuit ei concessa: sed ad tempus commēdata: vel q. in ta-
 berna pernoctauerit, & mane sequenti nulla dormitio-
 ne præmissa celebrauit, imponatur ei silentiū super ipsa
 ecclesia, & desistere compellat ab impetitione aduersa-
 rij: sed si constiterit q. ecclesia fuit ei canonicē concessa
 & postea de crimine conuictus nō fuerit: vel si post ap-
 pel. fuerit spoliatus restituitur sibi ecclesia. Ber. ¶ No.
 j. ex tex. q. in dubio ecclesia præsumit concessa in perpe-
 tuum: & non ad tēpus: & dicenti contrarium incumbit
 onus probandi: vthic. An aut possit ad tēpus cōcedi: cō-
 clude q. titulo cōmēdæ seu seruiendi sic. nam hoc etiā
 fieri pōt ab inferiore. de quo est dicendū: vt in c. nemo.
 de elec. lib. vj. In titulū potest cōcedi ad tēpus a solo pa-
 pa, c. nō autē ab inferiore: vt in c. si gratiosę. de resc. lib.
 vj. iūta gl. & no. vij. q. j. c. pastoralis. & plenē de hoc no.
 3 in præal. c. nemo. ¶ No. ij. q. solū delictum ebrieta-
 tis non est priuatione beneficij dignū. hic enim non so-
 lū mādāt inquiri de ebrietate sed quod celebrauerit nō
 facta digestionē. Primum enim per se non sufficit. imō
 ebrietas si rata est peccatū veniale est, sed non mortale.
 xxv. dist. c. vnū. §. aliās ea demū. & de hoc in c. a crapu-
 la. §. de vi. & ho. cler. & in c. clerici. eo. tit. ¶ Tertiō no.
 4 vnum delictum priuationē beneficij dignum. scilicet qn
 presbyter celebrat nulla præmissa digestionē: an autem
 tūc cōficiat verū corpus xpī, cōiter tenet q. sic: licet gra-
 uiter peccet: vt no. gl. de cōsecra. di. ij. c. liquido. & in c.
 quod a patribus. lxxv. dist. nam & christus hoc sacramē-
 tum instituit in cœna. facit. c. fi. de celebra. miss. & vide
 præal. c. liquido. vbi no. quare nos cōficimus sacramētū
 eucharistiæ ieiuno stomacho, cū hoc sacramentum fue-
 rit institutum in cœna. ¶ No. vltimō q. presbyter pri-
 uatus & cōdemnatus per sententiā ecclesia sua: si appel-
 lat non debet interim spoliari: quia appellatione pendē-
 te integer manet eius stat⁹: quia virtus sniæ tollit seu
 suspendit per appellationē. ff. nihil no. appel. interpo. l.
 vnica. §. integer. & in c. dilecti. §. de appel. vnde si est præ-
 latus potest interim excōmunicare subditos: & officiū
 suum aliter exercere. de quo in c. sape. de appellatio.
 6 ¶ In glo. j. in fi. oppo. contra text. & videtur q. cū iste
 ageret possessorio & peteret restitutionem non debeat
 admitti exceptio criminis: vt in capi. item cū quis. de
 restituto. spoliatio. nec exceptio concernens proprie-
 tatem seu defectum tituli: vt in c. in literis. eod. tit. nam
 & p̄do ante oīa restituendus est vt ibi. Sol. hoc capi-
 tulum

ZACHARI.

a ¶ Que dicit q. sic.
 Hoc est verū si ha-
 bet administratio-
 nem: vt not. Car. i
 præal. cle. j. de vi.
 & hon. cle. & quid
 an alibi sit cū ab-
 batis licētia: vt no.
 gl. xñ. q. j. c. nō dica-
 tis. & xvj. q. j. c. si
 cupis. & Car. in p̄al.
 le. cle. j. §. i.

b ¶ Necessitate pro-
 pria. Adde eundē
 Abb. cōf. lxxxij.
 lib. ij.

ZACHARI.

c ¶ Ad tēpus a solo
 papa. Adde Fel. in
 c. fi. col. iij. ver. in
 quātū dicit officia
 nō esse. & ibi q. ēt
 sub cōditiōe & ad
 tps. per ro. pōtis.
 cōferunt. §. de iud.

SEBA. SAPI

d ¶ Priuatione be-
 neficij. Vide Car.
 ale. i. c. vter. xxx
 v. dist. & in c. deni-
 que. col. ij. iij. dist.
 vbi latē attingit
 quādo ebrietas fit
 peccatū mortale

tulum multipliciter (vt premisi) intelligi potest: & vt dixi q̄ malè declarat per gl. & doc. Dic ergo q̄ iste ep̄s processit contra illum presbyterum iudicialiter, & post cōuictionē eū priuauit, & ecclesiā suam contulit isti: vt in tex. p̄byter verò dicebat se iniuste spoliatus, & petebat se restitui: ex aduerso dicebat q̄ iste iniuste fuerat spoliatus p̄ sniam. Hāc lect. sentit hīc gl. & Io. an. super tex. q̄ ad literā supplet q̄ etiam fuit cōdemnatus. ¶ Et tunc ad cōtraria dic q̄ cū iudex spoliat iudicialiter nō potest agi possessorio: quia iudex nō dicit facere violentiā q̄ iuste procedit. vij. q. j. c. presentiū. & c. cōquerente. de resti. spo. facit. l. iij. ff. quod met. cau. Item istae exceptiones cōcernūt etiā possessoriū: q̄ si fuit cōuictus & cōdenatus, ergo non spoliatus, sed licet hēc lectu. sit vera in se: tñ nō habet dubiū, nec cōgruit huic literē. vbi nihil dicit de cōdenatione, seu de snia priuatiua, sed tñ fit mentio de spoliatiōe q̄ sonat in vitiū. ideo hoc modo potest intelligi q̄ iste presbyter fuit cōuictus & cōdenatus per ep̄m suū: sed postea spoliatus per istū. & contra eū nunc agebat possessorio. ¶ Sed tūc obstat cōtrariū. quia nō debebat admitti exceptio criminis: sed rñdē defendendo hāc lec. f. q̄ cū hēc exceptio nō poterat esse nō notoria: q̄ in iudicio fuerat cōdenatus: ideo nō ob. exceptio petenti restitutionē: q̄ erat exceptio defectus proprietatis notorię: quę obstat petēti restitutionē maxie in beneficialibus: vt no. Inn. in. c. cōstitutus. de fil. p̄sby. ad idē c. ad decimas. de resti. spo. lib. vj. & de hoc dic vt no. in. c. in lris. s. de resti. spo. ¶ Tertiō retētis eisdē terminis poterit intelligi q̄ agebat petitorio q̄ innuit litera dū ppetuū filiū mādāt iponi. & i. fi. dū mādāt q̄ dimittat possidere i pace. Et scdm hūc intellectum quē sentit hīc Inn. litera est valde clara. nā istę exceptiones cōtinebant proprietatē & nō possessionē. inferebant defectū tituli ipso iure: ideo admitti debuerūt iuxta theoricā Inn. in. c. iter dilectos. de excels. p̄la. ¶ Quarto modo & subtilius, & literē cōgruetius potest intelligi. q̄ iste presbyter fuit cōuictus vel cōfessus de crimine: sed antequā fuisset p̄ sniam priuatus fuit spoliatus per istū. G. cōtra quē agebat nūc possessorio. Sed opponebat prout dicit in litera. q̄ fuit cōuictus vel cōfessus de crimine quod sufficit ad priuationē, sed tūc fortissimē obstat cōtraria. quia ex quo nō erat priuatus nō debet admitti exceptio criminis q̄ non infert priuationē ipso facto. licet cōcludat facultatē priuadi. iuxta theoricā Inn. in. p̄al. c. inter dilectos. Sed tenendo istam lectu. quā est notabilis & literā consentanea, vbi nihil dicitur de snia sed tantū mādatur inquiri an fuerit cōuictus vel cōfessus. dic q̄ hoc delictū erat notoriū. quia in iure cōstabat de cōuictione vel cōfessione. ad hoc. c. cū olim. de verb. sig. & exceptio delicti notorii debet obstat petēti beneficij restitutionē ex quo cōcludit facultatē priuadi: & hoc potius supplente iudicis officio q̄ virtute excipietis. nō em debet superior restituere ecclesiā notoriē criminosa. ¶ Quinimo debet incōtinēti ipm priuare ecclesia etiā sine accusatore vt in. c. de manifesta. ij. q. j. & in. c. euidētia. s. e. & turpi⁹ eiicitur & c. vt in. c. quēadmodū. de iureiur. & criminosis & infamibus nō debet patere portā dignitatis: vt in regula infamibus. de reg. iur. li. vj. nec debet p̄mitti etiā in dei ecclesia ministrare: vt in p̄al. c. inter dilectos. & ij. q. v. c. presbyter. ¶ Itē sicut agenti possessorio adipiscēde in beneficialibus obstat exceptio criminis infamiae nō obstat q̄ habeat titulū: vt in. c. accedēs. j. eo. ita agēti possessorio recuperādē debet obstat exceptio criminis notorii b sed nō cōcludat nullitatē ipso iure. satis enim est q̄ det facultatē priuadi. & ita limita dictū. c. itē cū quis. vt procedat q̄ delictū nō est notoriū. & sic etiā restringe theoricā Inno. in. p̄alle. c. inter dilectos. & licet hāc lect. videatur difficilis. ad sustinendum tamen potest per prādicta satis sustineri: quia videtur magis consen-

tanea literē. & facit. c. ad petitionem. j. eo. & quod ibi no. & per eā habet no. casus & singularis hīc limitas infinita iura. & perpetuū est talis limitatio notanda. quia saepe venit in practica. ¶ In gl. ij. in fi. No. glo. ex qua collige q̄ cōmēda ecclesię potest tolli ad libitū cōmendatis: nec cōmēdatarius de hoc potest conqueri. & idē sentit gl. in. c. q̄ plures. xxj. q. j. sed gl. in. p̄al. c. nemo. tenet oppositū quia titulus cōmēdę est legitimus: ergo nō ad libitū potest extinguī: sed cōcor. q̄ aut cōmēda est facta ad tempus, et ex cā nō potest reuocari. & sic intellige illā glo. & aut est facta simpliciter: & tunc reuocare potest: ita procedit ista gl. ¶ In gl. in. ver. pernoctauerit. not. ex ea q̄ ista dictio per. notat p̄fectionē d & augmentū eius cui addit. ¶ In gl. in. ver. dormitione. no. glo. nam relata ad tex. vi dē sentire q̄ dormitio sit de substantia digestionis. & q̄ nō debet presbyter celebrare dormitione nō facta. & alii qui hoc cautē seruāt invigilia natiuitatis dñi. quia habet celebrare media nocte p̄mittūt dormitionē. sed dic q̄ istud nō est necessariū: sed satis est q̄ sit p̄fecta digestio sine dormitione. nam ille dicit ieiun⁹ qui perfecit digestionem. vt in. c. sacramenta. de conse. dist. j. Et ideo dicit hīc Host. & bene: quod neq̄ intrare tabernā neq̄ celebrare dormitione nō p̄missa fuit causa priuatiōis: sed vera causa fuit: quia ebriosus celebrauit: quod p̄sumitur. quia per totam noctem stetit in potatione, & mane incontinenti celebrauit. & sic p̄sumitur non ieiunus: & dicit hīc abbas q̄ habuit quēdā socium qui per octo dies non dormiuit. nescio tamen an sit verum, & tamen potuisset celebrare. ¶ In glo. in. ver. ante episcopum. ibi. & p̄sente aduersario. dic quod aduersarij p̄sentia requirit in his quę tendunt ad cōmodū priuatū sed nō intendentibus ad publicum vbi iudex supplet ex officio. de hoc dic vt no. in. c. cū dilectus. de appel. & in. c. cū dilecti. s. de elect.

¶ S V M M A R I V M .

- 1 Abbas vel abbatissa potest appellari, etiam quod adhuc non sint benedicti: si fuerint electi & confirmati. Electus & confirmatus in archiepiscopū vel episcopū ante cōsecrationē dicitur electus: non autem episcopus vel archiepiscopus.
- 2 Contra petentē cōsecrationē episcopālē vel benedictionē quā abbati datur excipi potest quod non habet plenum ius.
- 3 Confirmatus a papa non potest consecrari vel benedici per inferiorem sine licentia papæ.
- 4 Inimicus manifestus debet repellī ex iudicis officio.
- 5 Abbatissa debet benedici si est in loco vbi hoc fieri solet: & si intra annū non fuerit benedicta perdit omne ius quod habet: si autem in loco vbi non solet fieri, est secus.
- 6 Abbas post benedictionem potest cōferre ordines minores, secus abbatissa.
- 7 Benedictio confert aliquid iuris in abbatissam.
- 8 Inimicitia causatur siue p̄ceserit iusta vel iniusta causa. Testis testificans in causa criminali: tūc p̄sumitur inimicus: quia spōte venit: secus est coactē.
- 9 Dispositio. c. omnipotens. s. eo. loquitur quādo pendebat accusatio seu denuntiatio actualiter.

¶ CAP.

XIII.

Meminimus. Inimicus etiam a voluntaria exceptione repellitur. Et primò ponit mandatū non executum & eius causam. secundò causam improbat, & illud ex q̄ mādāt ibi. quia verò. ¶ Casus literalis. Quēdā monacha fuit electa in abbatissam cuiusdam monasterij, cuius electionem papa confirmauit: mādans dioce. episcopo vt ei munus benedictionis cōferret. Dum eam benedicere vellet quidam. H. nō mine proposuit ex aduerso q̄ eādē de symonia accusare

a ¶ Possessorio. Ad de qd̄ voluit lap⁹ alle. xxx. vers⁹ fi. Old. cōf. cexxiij.

b ¶ Criminis notorii. Vide tex. in. c. ad petitionē. j. eo. ti. vbi est text. singulari. And. Bar.

c ¶ Reuocari. Ad de quod voluit Lud. ro. consi. cccxxx. vbi an & quando cōmēdatari⁹ facit fructus suos. & qd̄ ius habeat in ecclesia cōmēdata. ZACHARI.

d ¶ Notat p̄fectionē. Ad de Bar. in. l. quinquaginta. in lect. Nico. de nea. de excu. tu. & in. l. iij. s. fi. ff. de arb. & in. l. qui procurator. ff. de procur. Bal. i. l. vrbana. s. pernoctare. & in. l. maleficia. s. percussisse. ff. de ver. ob. eundē. & doc. in. l. si cui. iu. prin. ff. de leg. j. & in. c. j. s. si quis. per. xxx. in tit. si de feu. sue. cōtro. & omnino in apost. Cel. ad Dy. i. l. iuris peritos. s. j. ff. de excu. tuto. & in apost. eiusdē Cel. ad Carū. in c. cle. causam. s. de cōstitū.

Panormi. super quinto.

- a ¶ Magis dubiū. Adde de hoc vidē dū latē per Oldr. cōli. xiiij. ZACHARI. ¶ Adde qd nota in apo. ad istū in c. super his. s. cū vero. nu. vj. in versi. & j. c. j. s. de elect. & in c. inter monasteriū. num. xxv. in apo. in ver benedict. & ibi Felini princ. s. de re iudi.
- SEBASTIANI. a ¶ Magis dubiū. Vide Felini. in c. ea te. col. iij. versi. iij. restringunt p̄dicta s. de recrip. & ibi col. j. latē de electo in ep̄m. an possit ep̄s appellari.
- b ¶ Ordo. Vide gl. in cle. j. de fo. cōp. And. barb.
- SEBASTIANI. c ¶ Iūsto tex. Et ad hoc istū tex. alleg. Abbas. in c. j. in q̄. not. vbi latē Deci. s. de iud.
- d ¶ Inimicus. Adde vt per Alex. cōfi. xci. j. lib.
- e ¶ Per literas. Vide tex. in c. cū dilectus. j. eo. Andr. Barba.

vellet appellas ne ipsam benediceret: propter qd ea non benedixit. Proponebat qd ille nō debebat audiri: quia in ductus fuerat in testem cōtra ipsam in causa electionis quā papa cōfirmavit. Significatum fuit hoc dño papae: vnde mādāt eidē episcopo qd propter appellationē p̄dicti. H. ea b̄ndicere nō postponat cū fuerit requisitus: qd cū testimoniū tulerit cōtra ipsam. eius p̄sumit inimi cus Ber. ¶ ¶ Not. j. qd electa in abbatissam & cōfirmata pōt appellari abbatissa ante b̄ndictionē. & idē v̄r dicen dum in abbatibus. licet in eis sit magis dubium. ad hoc c. j. de sup. neg. p̄la. sec⁹ in electo in ep̄m vel archiep̄m qd licet sit cōfirmatus, nō debet appellari ep̄s vel archiep̄s, sed electus. vt in c. tua. de his q̄ fi. à p̄la. facit qd nō. in cle. vna. de baptis. & i. c. nisi specialis. de autho. & vsu pal. Et pōt esse diuersitatis rō qd per consecrationē ep̄i conferit ordo. b vt no. gl. in proce. sexti. sed nō sic per b̄ndictionē abbatis vel abbatissae. Itē in ep̄o restat maior dignitas. nā nō cōsequitur nomē pontificale anteq̄ obti neat ordinē ex quo nō exercet nō pōt pontificalia. ¶ ¶ No. ij. qd sicut contra petētē cōsecrationē ep̄alem pōt excipi qd nondū sit cōsecutus plenū ius. vt in c. sup. his. j. eo. ita & cōtra petētē b̄ndictionē quā solet cōferri abbati vel abbatissae. Ex quo ifero qd ista b̄ndictio nō sit meri facti: sed tribuit aliqd iuris: alis nō admitteret exceptio cōtra habentē plenū ius: vt in c. cōstitut⁹. de app. & qd ibi no. ¶ ¶ No. iij. bonū arg. ex tex. qd cōfirmatus per papā nō pōt cōsecrari seu benedici p̄ inferiorē sine licētia papae: vt in c. in distribuēdis. de tēp. or. & in c. antepe. de elec. lib. vj. in glo. & hoc nisi haberet aliud cōsuetudo. ¶ No. iij. qd inimicus nedum repellit ab accusatione: vt in c. cum p. s. e. sed etiā ab exceptione volūtaria. & dicit exceptio volūtaria qn nō molestatus venit ad iudiciū: sed spōte se opposuit vt faciebat iste nec p̄tebat aliqd sp̄ale. hec enim exceptio volūtaria in multis habet vim accusatio nis: vt no. Inn. in c. super eo. & in c. dudū. ij. s. de elect. & in c. cū inter. & in c. dilecti. de exce. ¶ ¶ Itē nō qd manife stus inimicus debet repelli ex iudicis officio. ¶ ¶ Vlimō no. qd abbatissa b̄ndicit sicut abbas. vt in c. indenitibus de elect. li. vj. An autē de necessitate sit benedicēda: dic qd ī monasterio vbi abbatissa solita est b̄ndici nisi faciat se b̄ndici intra annū est priuata beneficio iā q̄sito: sed vbi non est cōsuetudo bene pōt omitti talis b̄ndictio. vide tex. cū glo. in cle. attēdētes. de stat. reg. ¶ ¶ Et aduert. qd ista b̄ndictio nō habet eūdē effectū quē habet b̄ndictio abbatis: qd abbas pōt cōferre ordines minores. vt in c. cū cōtingat. de aeta. & qua. sed abbatissa nō pōt conferre ordines: quia illud est virile officiū: & vide de hoc gl. in p̄al. cle. attendentes. quā hoc prosequit plenē. ¶ ¶ In gl. ij. in fi. hāc gl. facit pro his q̄ dixi super tex. vt b̄ndi ctio conferat aliquid iuris in abbatissam. vnde pōt con tra eā excipi vt repellat à b̄ndictione obtenta: pōt etiā accusari vt repellat à iure iā obtēto & acquisito per ele ctionē & cōfirmationē. & ita intellige istā gl. ¶ ¶ In gl. fi. in fi. ibi. ¶ ob hoc solū &c. No. bene gl. iuncto tex. c qd ex sola testificatione in causa criminali testis p̄sumi tur inimicus, & pōt in alio iudicio tanq̄ inimicus d̄repel li. & sic facit qd ad cōtrahendū inimiciā nō debet atten di an p̄cesserit causa iuxta vel iniusta: sed an potuit p̄ uocare animū ad inimiciā. de quo dixi in c. repellat. & c. cū. p. s. eo. & intelligit. Hof. hoc procedere qn se obtu lit testimonio sine coactione, seu spōte venit. secus si re quisitus. quia tūc mādato iudicis paruit. & bonū obediē tię excusat ab omni calūnia & suspitione. xxij. q. j. c. qd culpā. s. de temp. or. c. ad aures. s. j. & in hoc nō repellit. & idem tenui in c. cū. p. s. eo. & tene menti hoc dictum

9 Hosti. ¶ ¶ Extra glo. op. & videt qd pendente accusatio ne seu denuntiatione criminis nō debeat abbatissa b̄ndi ci. per c. oipotens. s. eo. So. dic qd illud. c. oipotēs. loqui tur quando pendebat accusatio seu denuntiatio actuali

ter: hic autem nulla pēdebat denuntitio seu accusatio, imō tanq̄ inimic⁹ fuit repulsus. vnde nulla infamia fuit inde orta: facit. c. in iuuetute. de p̄sum. & gl. in c. qualiter el. ij. in ver. à maliuolis. j. eo. ¶ Secūdo opp. & videt qd ex quo iste episcopus detulit appellationi non debebat se amplius de negotio impedire. vt in c. cū appellationib⁹. de app. li. vj. Sol. dicūt doc. qd iste nō detulit: sed videbat deferre nō impēdendo munus b̄ndictionis, vel etiā pōt to qd detulisset: tamē ex quo iniuste potuit iudex ad quē remittere cam ad priorē iudicē, sicut fecit hīc papa. ad hoc p̄allegato. c. cū appellationibus & quod ibi not.

SVMMARIVM.

- 1 Accusator potest ante descriptionem ab accusatione desistere sine p̄na tamen super hoc ulterius non auditur. 4.
- 2 Accusatio non potest fieri per literas: sed denuntiatio sic. Citatio inquisiti an possit ante inscriptionem.
- 3 Inquisitus quando citatur, an debeat in citatione poni tenor inquisitionis?
- 5 Accusator si non prosequitur accusationem intra terminum si bi vel à iudice vel ab accusato datum post illum terminum non audietur.
- 6 Accusator an & quando potest desistere ab accusatione sine metu turpilliani?
- 7 Inquisitio super fama potest formari etiam non precedentibus legitimis iudicijs.
- 8 Citatus à iudice si ille moreretur & venit alter: debet iterum citari, aliās non comparens non est contumax. Citatio facta alicui sub nomine dignitatis illo remoto an liget alium qui in eadem dignitate successit?

CAP.

XIIII.

Icet in beato. ¶ Ante in scriptionē po test accusator ab accusatione desistere sine p̄na, & si ad terminū non vene rit ei filētiū imponit. h. d. vel aliter & sic. dicēs se aliquē eccusaturū corā iudi ce ante inscriptionem pōt sine p̄na desistere & nō ac cusare, sed desistēti filētiū imponit in perpetuū. Et secū dum hoc summarīū iste tex. est notabilis. Diuidit: nam primō narrat factū. secūdo ibi. nos igitur. duo distinguit & tertiū cōmittit. secūdū ibi. quia verō. tertiū ibi. ne au tem. ¶ Casus l̄alis. Quidā canonici ecclesiā Bisuntinae per suas literas super crimine periurij simoniae & ince stus archiep̄m suū denuntiauerūt dño papae Clemē. i. ple iuris ordine seruato archiep̄o Bisuntino mādauit vt ad certū terminū ad p̄sentia suā accederet r̄r̄ furus obie ctis. archiep̄iscopus ad terminū sibi p̄fixū accessit Inn. C. iterim sublato de medio cū nullus apparuisset qui di ceret aliquid cōtra ipsum. quēfuit ab. l. & O. archidia conis cōstitutis in p̄sentia sua si aliquid cōtra ipsum. super p̄missis vellēt pponere & legitimē ostēdere qd scripserāt cōtra ipsum. Ipsi responderūt qd non proposi to accusandi illa scripserāt: sed qd super quibusdā incor rigibilis videbatnr: denuntiauerant illa domino papae. & nuntius qui pro literis accesserat impetrandis man dati formam excessit: vnde papa illis silentium duxit imponendum ne de cetero super his accesserent vel in famarent eundem. E quia citra inscriptionem desistere voluerunt non imputatur eisdem: ne ergo papa minus canonicē in ipsius archiep̄iscopi absolutione procede re videatur, inquisitionem super fama ipsius com mitit faciendā. Ber. ¶ ¶ No. primō qd licet. accusatio nō possit fieri per literas vt. ij. quāst. viij. c. perscripta. ta men denuntiatio criminum potest fieri per literas. Item potest peti vt reus citetur vt veniat responsurus libel lo. nam prima citatio de facili conceditur: ideo etiā hoc per nuntiū fieri potest secūdum Inn. quod est notādum Huic tamen dicto Inno. & literę obft. l. ij. C. de exhi. & intro.

intro. re. vbi dicitur q̄ qñ reus est citāus de longinquo
nō debet fieri citatio ante inscriptionē: ergo ille q̄ vult
accusare debet esse pñs, & per se petere citationē & face
re inscriptionē ad pñā talionis: doct. nō tñgunt: sed po
test dici q̄ illa lex pcedat de iure: sed de cōsuetudine nō
seruat in aliquibus locis q̄ fiat citatio inscriptione prae
missa. ^a & ita vult hīc tex. aliās aut pa. nō seruasset iudicia
riam gravitatē sicut in principio testat se seruasse. & pōt
allegari ista litera q̄ valeat talis consuetudo. & hoc not.
¶ Not. secūdo q̄ canonici & sic inferiores pñt accusa
re propriū p̄latū, & eius crimina denutiare. ¶ Itē no.
tex. & tene mēti perpetuū. q̄ in citatione fīda in causa
b criminali nō est necesse q̄ inferat tenor libelli. ^b vñ iste
c fuit citat⁹ vt veniret rñsursus obiectis libello nōdū obla
to. & ad hoc alleg. Bar. hanc decretalem in l. inter accusa
torem. ff. de pub. iud. Sed huic dicto. vehemēter ob. c. si
primates. v. q. ij. vbi non debet citari in criminali, nisi in
citatione exprimat causa citationis, vt sic paratus ve
niat ad respondēdū. & idē no. gl. in c. ij. de dila. & p hoc
d quod no. iij. q. ij. in summa. s. q̄ dilatorie d non sunt dan
dā: quare puto sic dicēdū q̄ aut citatio fit de lōginquo:
& tunc nō est opus q̄ inferat tenor libelli de necessitate
sic loqui istud. c. & dictū Bar. sed debet exprimi in cita
tione in effectu q̄ opponit reo q̄ paratus veniat: vt i. d.
c. si primates. & ideo dictū Bar. non est simpliciter verū
dum dicit sufficere q̄ citetur vt veniat responsurus ac
cusatus vel inquisitus. Aut citatio fit de propinquo: &
maxiē si est in eodē loco: & tunc procedit dictū Bar. q̄
citatus poterit scire & cito separare, ex quo est quasi p
sens vnde istum tex. intelligo q̄ hēc crimina fuerunt ex
pressa in citatione: vt probat tex. ibi. *super periurio & cri
mine simonia.* iuncto vers. ibi. *responsurus.* ¶ Itē No. vl
terius q̄ desistens ab accusatione non potest amplius de
illo crimine accusare reū: & iudicio meo plus probat li
tera ista q̄ nedū accusans & desistens repellat: sed etiā
ille qui dicit se accusaturum coram iudice & postea de
sistit. nam isti non poterant accusare per literas nec per
nuntiū: sed debebāt nūtiare q̄ volebāt accusare: & nihil
ominus istis non prosequentibus imponit silentium in
perpetuum: qd̄ est valde notandū. & ad hoc nemo alle
gat istum tex. licet Bar. faciat magnū festū. in l. miles. §.
focer. ff. de adul. de illo tex. sed iste tex. lōgē melius pbat
inducēdo: vt. §. ¶ Vltimō pōt colligi q̄ ad denuntiatio
nē alicuius persone probē cōmittit inquisitio sup fama
denūtiati, nō super criminis veritate. & de hoc. ¶ Itē In
gl. j. ibi. *quia accusator monendus est.* no. gl. & vide quod
no. iij. q. v. c. quilibet. & Host. dicit q̄ ideo fuerūt requi
siti quia ante inscriptionē desistebāt, & nō per modū ac
cusationis: sed denūtiationis crimina p̄posuerunt. Tu
dic clarius & melius. q̄ qñq̄ statuit terminus accusato
ri vt debeat accusare seu accusationē prosegui: & tūc si
e hoc non fecit intra terminū, imponitur sibi silentiū.
vt. l. diffamari. C. de inge. ma. & in p̄gal. c. quilibet. & in
l. si ea. C. qui accu. nō pos. Quādoq̄ terminus statuit ac
cusatori ad instantiā accusati: & tūc si accusator nō cō
paret in termino nō debet incōtinenti imponi silentiū
accusatori: sed debet iterū citari saltē quoad hoc vt accu
sat⁹ absoluat ab instantiā iudicij. ad hoc. l. q̄ crimē. C. q̄ ac
cu. nō pos. & vide qd̄ no. in. c. cōsuluit. de off. dele. & si nō
cōparuit post istā citationē, imponitur sibi silentium: vt
hic. & ista requisitio de qua in tex. fuit necessaria ad hoc
vt imponeret absentibus silentiū in perpetuū. & sic pōt
reduci ad concordia op. gl. ¶ In ea gl. ibi. *sed excusantur*
per nuntiū. oponitur fortiter: si em nuntius excessit fi
nes mandati nō debebāt isti haberi pro accusatorib⁹: &
per cōsequēs nō debebat eis imponi silentiū in p̄petuū
tanq̄ desistētibus. itē vana videt ratio litera dū dicit q̄
eo quod desisterūt citra vinculum inscriptionis nō im
putatur eis. si enim accusauerūt nec accusare intēdebāt

ergo non dicunt desistere: quia presupponit q̄ inchoas
sent. Item & fortius. si nūtius iste nō habebat potestātē
faciēdi citare archiep̄m & proponendi accusationē qua
re papa adhibuit sibi fidē: cū tamē dicat in litera papam
seruasse gravitatē iudiciaria: & propter hēc cōtraria spe
cificē nō tacta per doct. hēc litera mihi valde est visa in
tricata, maxime presupponendo id quod dicitur hic in
glo. quod parcitur eis: quia nūtius excessit fines. & certē
tenendo glo. hēc cōtraria videtur insolubilia: iō in hac
materia puto sic dicendū. q̄ ista fuit allegatio canonico
rum q̄ nūtius excessit fines mādati cui papa noluit sta
re. vnde processit cōtra istos tanq̄ cōtra accusatores seu
professos se velle accusare: & iō in litera imponit eis si
lentiū: quia desisterūt: nec imputat eis quia hoc fecerūt
ante inscriptionem vt in litera: sed in expēsis nō fuerūt
cōdenati: vel quia fortē hoc nō fuit petitū. vel quia illa
citatio nō fuit oīno frustratoria. nā habuit effectū respe
ctu denūtiatiōis. vñ in fine cōmissa fuit inquisitio fame
respectu illius denūtiatiōis. posset etiā dici q̄ iō eis ipos
nitur silentiū p̄supposito q̄ nō accusassent sed denūtia
sent. q̄ ex quo aliquis aliū infamat de crimine, pōt sibi
termin⁹ p̄figi ad accusandū: quod si nō vult facere, im
ponitur sibi silentiū. vt p̄gal. l. diffamari. & licet hēc sol.
fit vera in se, tñ hēc litera hoc nō patit: quia silentiū impo
nit eis tāq̄ desistētibus. vt i litera iō tene primā sol. & p
hoc satis declarat ista litera. ¶ In gl. in ver. *formā excessit.*
ibi. *nec praeiudicat eis.* sed contra hoc militant contraria
que formaui. §. in p̄cedenti glo. ideo dic melius: vt ibi
dixi. In gloss. in ver. *de catero.* in fi. dic quod de hoc est
text. hic. nam tantū imponitur istis silentium super crimi
nibus cōtentis in text. nō autē super alijs. & facit quod
no. in. c. aduersario. de exce. ¶ Itē In gl. in ver. *inscriptionis.*
Not. ex glo. quod accusator potest ante lit. cōtesta. desi
stere. nec incidit in turpillianum. & hēc opi. quidam te
nent vt refert Ioā. and. & nihil vltra dicit. sed tu aduer
te latius. nam legistā & maxime Bart. prosequitur hanc
materiā in l. quāsitum. ff. ad turpill. & dicendum quod
quoddam est tēpus post lit. cōtesta. & secūdu oēs post
istud tēpus nō licet resistere impunē: vt in l. senatus. ff. e.
quoddam est tēpus ante lit. cōtesta. sed post datos fideius
sores: de lit. proseguenda & adhuc nō licet desistere im
punē: vt in l. j. ad turpil. quoddam est tempus ante lit. cō
testa. & ante datos fideiussores: sed post datum libellum:
& tunc non licet desistere si citatio est facta: vt in l. ab
sentē. ff. de p̄enis. cū authen. qui semel. C. quomodo &
quando iud. quoddam est tempus ante datum libellum:
& tunc licet fuerit processus se velle accusare, tamen
impunē potest desistere etiam si citatio sit facta. & ita
loquitur propriē hoc. c. ad idē. l. miles. §. soror. ff. de adul
te. & per hoc restringe istū text. sed ideo iste text. facit
mentionē de inscriptione: quia inscriptio solet fieri ad
p̄nam talionis cōmuniter in libello: vt in l. libellorū.
ff. de acc. canonizata. ij. q. viij. in. c. p̄scripta. §. libellorū.
ideo qui desistit post libellum oblatū videtur desistere
post inscriptionem p̄missam: & eam not. ¶ Itē In gl. fi.
ibi. *privilegiū bonae fame &c.* Sed opp. contra gl. & tex.
si enim papa magis delectatur in fama bona quā in fa
ma mala, quare hic commisit istam inquisitionem fien
dū cōtra archiep̄m: cū nō appareat q̄ infamia p̄cessit.
& cū sic contra. c. cū oporteat. & c. qualiter & quando. j.
eo. Sed secūdu doc. dic quod quēdam est inquisitio fa
mae & non super veritate criminis. & ista cū non sit
multum praeiudicialis, potest fieri modica infamia
p̄cedēte, vel ad denūtiationē probae persona: vt hic
probatur. Quēdam est inquisitio super veritate crimi
nis. & ista non debet fieri nisi p̄cedat infamia. & ita
loquitur contrarium. hic enim nō fuit commissa in
quisitio super veritate, sed super infamia. ¶ Et ex hoc no.
singulariter modum procedēdi qñ denuntiant crimina

¶ Inscriptioe ipre
missa. Adde an ho
die sit necessaria i
scriptio. Io. de ana
nia. cōsi. ix. & vide
Old. cōsi. xlv.

¶ Tenor libelli.
Vide quare plenē
dixi i. c. ij. de dila.
& latē notavi ad
Bar. j. d. l. accusato
re And. Barba.

¶ S. E. B. A. S. A. P. I.

¶ Allega. Bald. ad
hoc etiā istū text.
alleg. Bar. in auth.
offera. col. j. C. de
lit. cōte. & in extra
uagā. ad reprimen
dum. in verbo de
dicto crimine. &
Salic. in l. ij. C. de
exib. reis. vbi latē
de hac materia.

¶ Dilatorie. Adde
an accusato. sit dā
da dilatio ad com
ponendū Ro. lin.
luis. fo. xxxij.

¶ Silentium. Adde
Old. cōsi. iij.

¶ Modica infam
ia. Adde q̄ etiā
habētē ortū ama
tulis p̄sonis. vt
per Ro. lin. luis. fo
fol. xxij.

Panormi. super quinto.

non infamati. si enim denūtiatus est persona idonea, nō debet committi, sed debet fieri inquisitio super infamia priusq̃ super veritate. Si verò persona denūtiās non est idonea, nulla fit inquisitio nisi ad cautelā. ad hoc. c. cū in iuuetute: & qd̃ ibi no. s. de p̃sum. & si cōstiterit de infamia: procedit postea sup̃ veritate: vt in. c. qualitar & qñ j. eo. ¶ Opp. ij. cōtra tex. & videt̃ q̃ cū citatio fuerit facta per celestinū q̃ decessit ante q̃ reus cōpareret, q̃ non tenebat cōparere nisi de nouo citaret: vt i. l. edictū. ff. de iudi. licet em̃ successor in dignitate succedat in causa: vt in. c. qm̃ abbas. de off. dele. & in. l. mortuo. ff. de iud. tñ nō succedit respectu edicti, sed iterū debet citari. vt in p̃all. l. edictū. & facit. l. & post edictū. ff. de iud. So. dicit. Hof. q̃ iste cōparuit sp̃ote: nō em̃ tenebit comparere sine nouatione. per iura p̃dicta. Sed contra hoc facit cle. ne romani. in fi. de ele. vbi dicit̃ q̃ illi qui tenent venire ad curiā debēt venire nō obstante occasione: quia de proximo separat reformatio. Io. dicit q̃ debet attendi forma citationis, ar. c. si gratiosē. de rescri. lib. vj. dic̃ plenius vt no. in p̃all. l. edictū. q̃ aut numerus citationū nō fuit cōpletus per p̃decessorē, & tuc successor debet cōpletus: aut fuit cōpletus, & tuc debet saltē semel citare maxime si mutuauit tribunal. ^a & facit. l. oratione. in fi. ff. de fer. vbi si citatio passiuē facta est à p̃decessore nō trāsit in successorē, sed debet iterū citari. & hoc puto indistinctē procedere qualitercūq̃ sit facta citatio, siue sub noīe dignitatis siue nō: quia ista citatio fit ex humanitate iuris, ne successor possit p̃teredere ignorātiā: vt in cle. ne romani. p̃aal. dicit etiam do. Anto. quod procedit in curia romana: quia cū citatio sit de longinquo: debet iterari. tene menti.

^a ¶ Mutauit tribunal. Addequē in facto cōsultuit Ancha. cōsi. cccvii.

SYMMARIUM.

- 1 Iurans non accusare aliquē, repellitur ab accusatione si ipsum accusauerit. vide latē. j. nu. 25.
Procurator non admittitur in criminalibus nisi ad allegandum absentiam inquisiti: vel alias exceptiones ipsum crimen nō tangentes. 15. 21.
- 2 Prelatus potest accusari ab vno canonico sue ecclesie.
- 3 Prestans homagium siue tributum alicui censetur illum in superiorem recognoscere.
- 4 Ecclesia feudataria recognoscit vigore temporalium aliquem dominum temporalem in superiore: aliās si non sit feudataria & possideat temporalia: secus.
- 5 Citatio ad diem feriatam an valeat?
- 6 Via si non sint tuta vigore inimicorum, est legitima causa non comparandi: secus si sunt lutoſa & huiusmodi.
- 7 Contumax reputatur ille qui cū sit personaliter citatus mittit procuratorem.
- 8 Procurator in criminalibus potest comparere ad allegandum in habilitatem accusatoris: & idem forte ad allegandū quod inquisitio est formata sine iudicis. 15.
- 9 Citatus debet comparere ad instantiam legitimi accusatoris ad allegandum priuilegium suum: aliās punitur tanquā contumax licet appareat quod fuerit accusator illegitimus.
Citatus punitur tanquā contumax si non compareret: licet postea apparet quod non fuit legitime citatus. 26.
- 10 Contumax non mulctatur incontinenti: sed debet in ipsa mulcta imponenda de nouo citari.
- 11 Procurator in actionibus popularibus non interuenit ex parte actoris, nisi post litem contest. ex parte verò rei quandocumque idem in publicis iudicijs.
Tutor vel curator ante lit. contest. non constituunt procuratorem, postea verò sic.
- 12 Procurator admittitur in causa suspecti tutoris vt remoueat: sed vt puniatur non.
- 13 In causa criminali admittitur procurator comparens pro interesse tertij: non autem pro interesse inquisiti.
Superior siue per se siue per procuratorem admittitur ad defendendum suum subditum: ratione iuris quod habet in eum.

Negotiorum gestor vel factor alicuius si fuerit condemnatus potest dominus per se vel per procuratorem comparere vt differatur executio donec reddat rationes.

- 14 Procurator potest interuenire in criminalibus: quando inquisita est vniuersitas quæ per se comparere non potest: quia est impossibile.
- 15 Procurator in criminalibus admittitur pro persona quæ impedimento iuris nō pōt cōparere prout est monialis.
- 16 Procurator excipiens contra crimen notoria exceptio admittitur: aliās secus.
- 17 Procurator non admittitur quando pro crimine venit imponenda pœna capitalis, vt mortis, vel amissionis libertatis. vel ciuitatis.
- 18 Procurator in criminalibus non admittitur quando pro eis imponitur alia pœna quā pecuniaria: licet multi dicant quod citra relegationem admittitur procurator.
- 19 Procurator quare non pōt interuenire in casu vbi venit imponenda alia pœna quā pecuniaria.
Intellectus ad. l. seruum quoque. § publicè. ff. de procu.
Iudex pōt ex officio inuestigare innocentiam ipsius rei inquisiti. numero. 22.
- 20 Procurator admittitur in criminali quando reus est in vinculis: vel quādo est conclusum in causa.
- 21 Excusator admittitur etiam sine mandato ad excusandum inquisitum qui non pōt comparere vt quia est infirmus, vel in carceribus, aut in alio impedimento inuitabili.
Excusator nō admittitur allegando impedimentum rei quod nō possit comparere propter inimicitias, vel allegando incompetentiam iudicis.
- 22 Innocentia inquisiti potest per quēcumque allegari.
A sentētia cōdemnatoria in criminalibus appellare potest tertius, etiā condemnato inuito.
- 23 Procurator vbi nō debet interuenire & interuenit, iudicium est nullum.
- 24 Frustra: ista dictio denotat quandam annihilationem & nullitatem actus.
- 25 Improprietates sunt excusanda & fugienda.
- 26 Contumax an puniatur habens legitimā causam nō cōparendi?
- 27 Infamia proueniens ex calumniosa accusatione: an sit purganda?
CAP. XV.

Veniens. ¶ Qui iurat aliquē nō accusare repellitur ab eius accusatione. h. d. sed quia hoc capitulum ad aliud solet allegari, & in hoc est valde vulgatum: ideo aliter summo. & sic. Ad prosequendam accusationem criminalē non admittitur procurator. licet posset allegare causam absentie, seu als exceptiones nō tangētes crimen propositū: & qui iurauit stare mandato alicuius non admittitur ad accusandum illū, si virtute iuramenti sibi fuit iniunctū vt nō accusaret. Diuiditur: nā prima pars narrat factum. Secūda pronūtiationē, citationē, & purgationē. secunda ibi. cū igitur. ¶ Casus literalis. Quidā canonicus pragensis: A. nomine in p̃sentia papæ proposuit cōtra ep̃m pragensem q̃ cū esset filius sacerdotis pragensem ecclesiā nō fuerat canonicè ingressus & contra priuilegiū ecclesie pragensis duci boemie homagium p̃stitisset sic subiiciendo ecclesiam seruituti: vnde papa citauit eum vt ad certum terminum cōpareret corā ipso. Ipse verò ad suam excusationem per nūtiōs allegauit viarū discriminas cōsecrationē chris̃matis imminētē, & q̃ filius ducis baptizadus erat tunc tp̃is pereundē. Papa audiens hmōi allegationes eas friuolas reputauit, & ipsum habuit cōtumacem: & licet procuratores eius in causa criminali recipe re nō possit, tñ eis cōcessit auditores vt si possent ipsum aliquatenus excusarent: coram quibus p̃dictus. A. obiecit p̃dicta cōtra ep̃m. Sed ex aduerso fuit r̃sum q̃ cū olim sup̃ hoc litere impetratē fuissent ad archiep̃m magdeburge. Itē. A. in probatione. deficiēs ad pedes ep̃i se prostrauit

- se prostravit veniā postulans ab eodem, et confessus fuit q̄ calumniosē processerat contra ipsum. propter qd iura uit stare mādatis ipsius: & ipse p̄cepit ei sub debito iuramento vt contra ipsum de cetero pponere talia nō auderet. qd totū in p̄sentia dñi papae fuit confessus: vñ imposuit ei silentiū sup̄ impetitione epi. Tñ qa contumax fuit citavit ipsum ad p̄sentia suam & propter infamiam
- 2 indixit ei purgationē. B. ¶ Tñ No. j. ex tex. q̄ solus canonicus pōt accusare propriū p̄latū, & maximē si dicat eū intrusum. cū ei interfit eius talē in p̄latum nō habere: facit. c. ex parte. & quod ibi dixi. & c. cū. p. s. eodem.
- 3 ¶ Tñ No. ij. q̄ p̄stare homagium^a alicui est quasi quādā
- a species seruitutis: nā recognoscit eū in dñm. & de homagio hodie vide text. cum glo. in cle. pastoralis. de re iudi.
- 4 ¶ Tñ Et nō. quia dicit litera q̄ contra priuilegium ecclesiæ hoc iuramentum p̄stiterit: ex quo inferit secundū quosdā. q̄ princeps seculi habet intentionem fundatam de iure cōi super tpalibus etiā ab ecclesia concessis. & tenent p̄lati p̄stare homagiū rōne horum tēporalium nisi eximantur priuilegio. sed ego intelligo qñ hęc bona fuerunt concessa ecclesiæ in feudum. tunc em̄ dñō feudi: licet seculari p̄statur iuramentum. ad hoc. c. verū. de for. cōpe. & c. solitā. de maio. & obedi. secus si hęc bona tpalia simp̄r essent concessa ecclesijs: & non in feudum: quia tunc dominus tēporalis in aliquo non recognoscit: facit. c. nouerint. x. q. j. & l. vt inter diuinū. C. de sacr. san. eccl. & quod nō. Inn. in. c. solitā. p̄alleg. Et secundū hęc
- 5 di. intelligo istum tex. & dicta do. ¶ Tñ No. ibi. ad festum re
- b surrectionis. q̄ valet citatio ad diem feriatā: b de quo tamen dic vt nō. Inn. in. c. fi. de fer. & Host. exponit tex. ad festum. i. vsq̄ ad festum. & credo q̄ fuerit mens litera apponere illum terminum, non vt in eo procedat sed ad designandum quo tēpore debeat procedi. quasi immediatē post festum illud sit procedendum. vnde in festo debebat
- 6 esse in curia. non tamen ad procedendum. ¶ Tñ No. q̄ discrimina viarum non inducunt iustā excusationē non cōparenti: sed intellige hoc sanē quando est allegatio gñalis
- c puta propter frigora, vel quia vię erant lutosæ: c̄ iste em̄ non excusant: vt in. c. cum dilecti. de do. & contu. secus si allegaret discriminē viarum propter legitimum timorem hostium seu inimicorū: vt in. c. accedens. s. vt lit. non cōtest. & in cle. pastoralis. s. pisana. de re iudi. & sic intellige
- 7 istum tex. ¶ Tñ No. cōtumacē reputādū qui personaliter citatus comparet per procuratorē etiā si alleget excu-
- 8 sationes friuolas. ¶ Tñ No. fin. q̄ licet procurator non admittatur in cā criminali ad disputandum super crimine tñ admittit ad proponendum exceptiones contra accusatorem de ipsius idignitate. quod nō. & nescio alibi ita bonum tex. vt non solū admittat procurator ad allegandū causam absentiae domini sui quæ consistit in facto: sed etiam cām absentię quæ consistit in iure ad proponendū exceptiones exclusiuas indigni accusatoris: & sic concordat istum tex. qui videtur sibi contrarius: quia primō dicit q̄ non poterat admitti procurator & postea tamen
- 9 admittit. ¶ Tñ Item nō. q̄ citatus ad instantiam legitimi accusatoris tenetur comparere saltem ad allegandū priuilegium suum: & si non comparet, potest puniri pro contumacia sua: licet postea constet q̄ accusator fuerit illegitimus. nam ex quo constabat tēpore citationis debebat cōparere: vnde in fine propter cōtumaciam papa istum denovo citat: & sic procedit. l. ij. ff. si quis in ius vo. non ierit & l. ij. ff. si quis ius dic. non obtem. vt possit iudex punire contēnētē p̄ceptū suum nō solū qñ adhuc non cōstat de indignitate actoris seu accusatoris: sed et post q̄ cōstitit: quia iam contumacia per prius erat cōmissa: & hoc
- 10 nō. ¶ Tñ Itē collige optimū ar. ex fine l̄ræ. q̄ ex cōtumacia non debet quis mulctari incontinenti: sed debet in ipsa mulcta infligēda de nouo citari: ad hoc qd not. in. d. l. ij. si
- 11 q̄ in ius vocatus non ierit. dixi plenē in. c. j. de iud. ¶ Tñ In

gl. j. hęc gl. procedit i hac difficilima materia ponēdo regulā & excipiendo casus. Et cōprehēdēdo oīa contenta in gl. & alibi scripta tā per legistas q̄ p̄ canonistas sic pōt distinguī: q̄ aut q̄rit nūqd in criminali pōt interuenire procurator, aut nūqd possit intercedere excusator: qui scilicet nullū habuit mādātū. primo casu in procuratore dic cōprehēdendo etiā casum ciuilē q̄ in ciuilibus regulariter iteruenit procurator vt in. l. j. s. vsus. ff. de procu. & s. de procu. per totū. Sed in accusatione populari: licet interueniat procurator ex parte rei: non tamen ex parte actoris: vt in. l. licet. ff. de procur. & in hoc casu procedit dñm huius gl. nā illa lex propriē loquitur in ciuili. vnde puto q̄ non rectē iste casus excipitur à regula formata in prin. gl. & est rō. qa ex parte agentis non interuenit procurator. qm̄ non pōt dici cā ista propria cū sit popularis ergo non habet locum cōstitutio procuratoris. qa p̄curator constituitur à dñō: vt in p̄alle. l. j. Itē non magis interest constituentis q̄ constituti ex quo popularis est actio: frustra ergo dicitur procurator alterius. l. neq̄ tutores. C. de procu. & hoc procedit ante lit. cōte. sed postea cū sit effectus dominus ex lit. cōte. l. si cui. ff. de ver. fig. & in. d. c. ij. de procu. li. vj. poterit iste constituere p̄curatorem: licet actio sit popularis: quod tenet Bar. i p̄al leg. l. licet. simile in tutoribus & curatoribus qui ante lit. cōte. nō constituūt procuratorem: quia non sunt dñi. sed post lit. conte. sic: vt in p̄alleg. l. neq̄ tutores. & ex hac rōne inferit q̄ i publicis iudicijs añ li. cōte. nullo casu potest interuenire procurator: quod etiam voluit Bar. in p̄al leg. l. licet. & sic limita & intellige istam glo. quo ad istam

12 partē. ¶ Tñ In criminalibus verō nūqd possit interuenire procurator dic q̄ aut agitur de crimine ciuilitē, & pōt interuenire procurator vt in. c. tuā. de procur. & j. c. proxi. in fi. & sub isto casu cōprehendit casus exceptus in glo. videlicet i crimine suspecti tutoris: nā ille casus propriē non excipit à regula: qa aut agitur contra suspectum tutorem ad hoc vt remoueat: & ista est causa ciuilis. qa tendit ad cōmodum priuatū: iō interuenit procurator, aut agitur vt suspectus tutor puniatur & tunc quid dicat ista gl. non interuenit procurator. sicut nec in actioe iniuriarum. cū poena sit arbitraria. ita dicit Bar. in. l. pe. s. ad crimen. ff. de pub. iud. Item sub illo casu potest comprehendi alius casus exceptus in gl. s. cū quis accusatur de ingratitudine: illa em̄ cā est ciuilis, cū agatur ad cōmodum priuatū vt libertus redigatur in seruitutem. vt etiā voluit Bar. in p̄alle. s. ad crimē. & ideo non rectē excipit à regula. ¶ Tñ Qñq̄ agit de crimine criminaliter: d̄ & tūc aut quis coparet vt tertius pro interesse suo: aut tanquā principalis: si tanq̄ tertius, tunc potest iteruenire procurator. quia quo ad eum nō potest dici cā criminalis: & sub isto potest intelligi casus exceptus in gl. dū dicit q̄ dominus defendit seruū in crimine: nam venit pro interesse suo & sic non rectē excipitur iste casus à regula. Idem secundum Bar. in p̄alleg. s. ad crimen. Si abbas venit ad defendendum monachum suum & eps pro clerico: omnes em̄ isti & cōsimiles admittuntur, & per se & per procuratorem. l. si seruus. ff. de publi. iudi. & ideo si factor alicuius esset condemnandus ad mortem, potest dominus petere vt differatur executio donec administrationem reddiderit: vt not. per Cy. in. l. j. C. de bo. dam. ¶ Tñ Si verō venit tanq̄ principalis: & tunc aut non potest cōparere per se, propter impossibilitatē facti, qa est vniuersitas: & tunc potest interuenire procurator: vt nō. i. c. dilect. de simo. & in. l. aut facta. ff. de pce. mo. & dixi. in. c. j. s. eo. vñ si non potest impedimento iuris: vt qa est monialis q̄ pro nulla cā debet egredi monasterium: vt in. c. j. de sta. mo. li. vj. & tunc potest interuenire procurator. In monialibus tamē potest distinguī: quia si iudex potest accedere ad monasteriū debet ibi cām agitare: sed si esset talis iudex quē nō docet ire, vt eps: & tunc potest interuenire procurator, vt

SEBA. SAPI.

a ¶ Homagium. Vi de latē per do. Ia. de sancto georgio in tract. de homagio col. j. cum pluribus sequentib.

ZACHARI.

b ¶ Ad diem feriatam. Adde Lanfr. de oria in. c. quoniam contra. s. statum. nu. xiiij. ver. tandem. s. de pb.

SEBA. SAPIA.

c ¶ Lutosæ. Vide Decrū i. l. ij. s. si q̄s in iudicio. ff. si quis cau.

SEBA. SAPI.

d ¶ Criminaliter. vi de Fel. hanc materiam plenē discutientem in. c. meminimus. s. eo.

Panormi. super quinto.

SEBA. SAPI.

a ¶ Exceptionē. vi
pe Bar. i. l. prator.
in prin. ff. de dā. in
fe. Ro. dec. c. c. in
cipi. itē q. pcura
tor. & dec. cccxxx
vñ. incipi. itē no. q.
vbi agit in antiqs.
Abb. i. n. p. r. stat. 16
q. c. xxv. Sali. i. l.
reos. col. pe. ver. q.
ro an procurator.
C. de accu.

b ¶ Interuenire p
cu. Abde an & qñ
in cā criminali pos
sit interuenire p
cu. Cep. conf. xx.
& cōf. xli. & xlvñ.
per Alex. cōf. xvj.
iñ. li. per Caldi. cō
f. iñ. hoc ti.

SEBA. SAPI.

c ¶ Admittat p
rator. vide Rot. de
ci. cccxvj. incipi. itē
licet i cā crimina
li. i antiquis.

ZACHARI.

d ¶ Sed post sic. Ad
de de hoc esse ca
sum sing. & vñ cū
in. l. q. uis indubita
te. C. ad. l. iul. de
adulte. quā ad hoc
pro sing. refert &
sequitur An. Bar.
in repe. c. pastora
lis. in prin. de cau
sa poss. & pprie.
& Ant. Corf. sing.
ccxxxñ. in ver. p
curator. quod inci
piē. licet quis i cā
criminali.

ZACHARI.

e ¶ Impedimēto ie
uitabili. adde Ant.
cor. sing. suo. cxij.
in ver. necessitas ie
uitabilis. & qd di
xi i apo. & ad istū
in. c. qm frequen
ter. s. porro. nu. ii.
ñ. in apo. in ver.
egritudo & capti
uitas. s. de foro cō
petenti.

15 in simili dicit de teste. in. c. ij. de iudi. lib. vj. ¶ Si verò p
a per se iteruenire: & tūc ad exceptionē^a proponēdā nō cō
cernētē crimē pōt procu. interuenire. vt puta ad propo
nēdā exceptionē dilatoriā cōtra accusatōrē, vel contra iu
dicē, vel similit: nā cū nō disputet de crimine nihil ob. q
non possit interuenire proc. & ita vult glo. dū dicit q ad
excipiēdū pōt interuenire procurator. Inn. vult idē. s. c.
proximo. & clarius Bar. in palle. s. ad crimē. & probatur
optimē hoc in isto tex. vbi proposita fuit exceptio cōtra
accusatōrē per procuratōrē & admittā. & secundū eū
fuit pñūtiatū: & iō nō puto eē verū dētū Io. an. f. q exu
berauit iudicis offm in eo q papa iposuit filētū accusato
ri absente cōtumaciter accusato. & q i alio suppleuit ex
offo qā admittit excusationē sup principali. hoc puto nō
bñ dictū: qā hīc potuit procu. interuenire eū nō disputa
ret de criē. ¶ Si verò exceptio cōcernit crimē: & tunc
si opponit in vim dilatoriā: vt quia vñ q aliās fuit abso
lutus: & tunc si notoria est hāc exceptio: pōt interueni
re pcur. qā iudex debet ex offo suo absoluere accusatū si
notoriē sibi cōpetit exceptio. l. q cū maior. ff. de bo. liber
to. secus si dubiū est. vt no. Bar. i palle. s. ad crimē. si verò
exceptio est talis q separatim à crimine discutit: & tunc
cōiter tenet q aut inferit ad decisiōē criminis, & nō pōt
interuenire procu. Exēplū. accusat lucius de homicidio,
excipit q occisus erat bānitus: & sic poterat ipune occi
di: replicat q bānū erat cācellatum: triplicat q cācellatio
nō valuit: & de hac triplicatione sen exceptione tm nunc
discutit: sed certē nō pōt iteruenire pruc. qā inferit ad de
cisiōē criminis: qā si cācellatio fuit iuste facta tenet de
homicidio: sec⁹ si nō ifert ad decisiōē criminis: vt. l. p. f. s.
C. de plagia. & sic fuit cōsultū p Bar. & multos: licet qdā
cōtra. Si verò est exceptio perēptoria: tūc idē dicendū ac
si cōstitueret i tota cā criminali: quia à quocūq remoue
tur gen⁹ & ei⁹ qlibet species: vt in. l. j. ff. de suis & legi. hā
re. & c. pastoralis. s. itē cū totū. j. de offi. deleg. & et maxi
mē: quia super accessorio nō pronūtiat: sed super princi
pali: vt in. c. j. de ord. cog. & iō dic vt i sequenti membro.
17 ¶ Si verò procu. instituit ad totā cām: & tunc si venit
imponēda pōena capitalis vt mortis, vel amissionis liber
tatis, vel ciuitatis, secundū oēs nō interuenit procurator
vt i. l. j. ff. an per alium cau. appel. reddi poss. & in. l. absen
tem. ff. de poenis & in palle. s. ad crimē. ¶ Si verò venit
imponēda pōena religionis. gl. hīc tenet q pōt interueni
re pcur. b & idē dicit in qualibet pōena citra relegationē:
& fuit cōis opi. gl. iuris ciuili in. l. seruū quoq. s. publicē
ff. de procur. & in palle. s. ad crimē. qd tenuerūt lac. bu.
Guil. de cu. Frā. accu. & cōiter oēs. sed lac. de Are. Pet. &
Cy. sentiunt cōtrariū in. l. reos. C. de accu. Bar. in palle. s.
ad crimē. dicit q consuleret secundū primā opin. q est
satis cōis. sed disputatiue alia vñ verior: vñ cōclude post
illos q in nullo crimine publico vel priuato pcur. regu
lariter iteruenire pōt, nisi veniat iponēda pōena pecunia
ria. argu. in. l. ij. C. de procur. vbi permittit in pecuniaria:
ad idem tex. in. l. fi. C. de iniur. iuncta. l. fi. ff. eo. nā in crimi
ne iniuriarū nō interuenit procurator, nisi persona sit il
lustris: & tamē venit imponēda pōena relegationis: nō au
tē iētus fustiū ex quo esset illustris: ad hoc. l. fi. palle. ff. de
iniur. & multa alia ad hoc inducunt: sed primā opi. tenet
Host. & Fed. de se. cōf. xciiij. & (vt dixi) secundū eā est cō
sulēdum. quia est cōis. sed veritate inspecta potius est te
nēda contraria opi. vt in nullo crimine regulariter inter
ueniat procurator, nisi veniat imponēda pōena pecunia
ria. ¶ Et inter alias rōnes placent mihi duē vrgētes. pri
ma. qd procurator non pōt defendere aliū nisi legitimet
personam suam per satisfationē de iudicato soluendo. l.
qui pprio. ff. de procu. & inst. de satisf. s. si verò. & hoc est
clarissimum. Sed vbi non venit imponenda pōena pecu
niaria sed alia nō potest procurator in se suscipere iudi
ciū: quia non potest soluere condēnationē: nā si cōdenat

quis vt sit relegatus in certa prouincia, quō pōt procura
tor hāc poenam soluere? nā relegatio ēt hoc mō fieri nō
poteft. l. relocatorū. ff. de interdi. & rele. Idem si iētus fu
stium venit imponendus, vel alia similis poena: sed qñ ve
nit imponēda pōena pecuniaria, optimē potest procura
tor legitimare personam suam: quia potest soluere illam
poenā. & ideo non sine ministerio iura apertē dixerūt q
vbi imminet poena pecuniaria pōt procurator interue
nire. nō sic dixerunt de alijs poenis. Secūda ratio: licet nō
ita efficax est quia vbi venit iponēda alia poena q pecu
niaria tractat de magno pūdicio: quia qlibet poena cor
poralis maior est qualibet alia pecuniaria. l. in seruorū. ff.
de poenis. sed per procuratōrē quis non ita diligēter pro
sequit fctm suū sicut per seipsum, & c. vnde interest reip.
ne quis dānet innocēs, vel nocēs absoluat. quare vt hoīes
inducant ad insiftendum in iudicio per seipfos, voluerūt
iura q i istis grauibz nō interueniret procu. sed tota dif
ficultas stat in rñdēdo ad. l. absente. & ad. l. seruū quoque.
p. r. al. i quibus cōiter dicunt gl. & est cōis opi. qd vbiq
absens potest dānari q ibi potest procurator interueni
re: quia melius est q defendat per aliquē q a nemine: vt
in. d. l. seruū quoq. sed in. l. absente. clarē probat q poe
na relegatiōis potest imponi ēt absenti: ergo pōt interue
nire procu. vt in. d. l. seruū quoq. sed ad hoc respondeo.
q licet absens contumaciter possit relegari: tamen nō po
test interuenire procu. quia non pōt legitimare personā
suā: vt. s. dixi. & sic non pōt iudicium recta via in se susci
pere. Itē homines confisi q potest interuenire procura
tor de facili eos constituerēt: & qñq per negligētiā pcur
ratoris dānarent. cui fuit obuiandū: non ob. s. publicē. qā
ille. s. (vt notanter dicit Bar.) non loquitur in procuratō
re sed in executore: vt patet quia dicit q a quibuscūq.
& c. Et vtiq similibz verbis. q clarē dicūt quēlibet admit
tēdū siue sit foemina siue minor siue sit alia psona legiti
ma: vñ nō pōt intelligi i pcuratore. nec ob. q text. ibi di
cit q admittat ad excusandum innocentia: quia excusator
debet admitti ēt ad excusandum super crimine: vt. j. dicā
quia ex quo iudex pōt procedere in illo casu cōtra absen
tem debet ex officio supplere prāsentiā absentis, & inuē
stigare etiā de eius innocentia: ad hoc. l. properandum. C.
de iud. & in aut. qui semel. C. quō & qñ iud. facit. c. ij. de ar
bi. si per se hoc debet facere fortius, debet admittere quē
libet volētem ostendere innocentia accusati: quia excusa
tor qualiscūq sit pōt prodesse: sed non obesse cū nō ha
beat mādātū: sed procurator etiā potest obesse. ¶ Hec
omnia intelligo procedere, nisi reus sit in vinculis: qā tūc
communiter tenetur & obseruatur quōd admittatur p
cu. qd tenet Bar. in. d. s. ad crimē quia iudicium non pōt
esse delusorium cū reus sit in vinculis. Et certē licet ho
die sit equum: tamē de subtilitate iuris potest dici oppo
situm: quia (vt dixi) licet cesset rō: quia iudicium non erit
delusorium: non tamen cessant aliē rōnes phibitiuē: qā
non potest procurator legitimare personam suam p sa
tisfactionem. Item melius quis agit cām suam per se quā
per alium: & hoc videtur probari in. l. j. ff. an p alium cā
appellatio reddi poss. vbi dicit quōd reus debet interesse
in adiutorio iudicis. Et ideo in aliquibus locis obseruat
quōd reus ducatur vinculatus ad iudiciū & per seipsum
se defendat. Item hāc limita vera vt procu. nō possit in
teruenire ante conclusionem in causa sed post sic: d nam
tunc ex parte actōris si crimen est probatum, potest in
teruenire pcurator: quia nihil ob. vt. l. quis. & qd ibi no.
21 C. de adulte. & hāc procedūt quo ad procuratōrē. ¶ Si
verò quāritur de excusatore qui non habens mādātū
venit ad excusandum, nunquid iste debeat admitti: & qd
posset proponere. Innocen. hīc tractat: sed clarius & la
tius Bar. qui etiam assumpsit hāc dicta Inno. dicit q que
dam sunt excusatiōes necessariē: vt quia reus est infirm⁹,
vel tenet in vinculis, seu alio ipedimento inuitabili^c &
secundum

secundum cum has oēs excusatiōes pōt proponere excu-
sator: licet non habeat mādatur: vt i. d. l. reos. C. de accu.
canonizata. v. q. iij. in. c. si elegans. §. reo. nam velit vel nol
lit reus factum sic se habet: & ideo nō mirum si quilibet
admittit etiā sine mandato. Quēdā sunt excusatiōes pro
babiles non tamen necessariae: vt puta quia reus non pōt
venire propter inimicitias: & tunc excusator non admit
titur: quia ignorat voluntatem rei. Quēdā sunt exceptio
nes oīno volūtarię: vt puta tu es iudex rei, & fortius nō
admittitur excusator: quia reus posset prorogare iurisdic
tionem istā: & iste excusator cū non habeat mādatur
22 non debet interpretari voluntatē alteri. ¶ Item ad al
legandum causas causā solet dici q non admittitur ex
cusator ad disputandum super crimine: sed dic q in veri
tate etiam ad excusandum innocentiam super crimine de
bet admitti excusator, ex quo potest procedi in absentia
vt est casus singularis in. d. §. publicē. & sentit ibi Bar. nā
cū iudex ad hoc teneat ex officio suo: vt dixi. §. fortius
debet admittit quēcūq. Item tex. ibi dicit q admittit
ad excusandum innocentiam. & sic loquitur quando ex
cusat de crimine ostēdendo eū innocentē. et facit optimē
tex. in ar. in. l. non tū. ff. de app. vbi in crimine qs appel
lat pro alio etiam inuito: de quo. ij. quāstione. vj. in sum.
23 ¶ Vltimō circa prēdicta qrit quid si procurator inter
uenit vbi non debebat interuenire. nunquid tenet iudi
ciū? gl. in. c. j. de iud. li. vj. tenet q sic. idē gl. in. l. quis. C.
de adul. aliquis contra Bar. mutauit opi. in. d. §. ad crimē.
a & tenuit ipse finaliter q iudicium sit nullū siue interue
niat ex parte actōris, siue ex parte rei. & mouet p tex. ibi
dicentē q frustra interuenit pcurator. ergo si iudicium
esset aliquid non interueniret frustra: quia saltem posset
mādari executioni qncūq. caperetur reus si non pōt ha
beri pro p̄senti. sicut dicimus i iudicio incepto contra ce
dentē bonis: vt j. de solu. c. Odoar. Item quia ille procu
rator non ita prouidē promouet cām vt principalis: fal
lit in casu. l. quis. C. de adulte. vt. §. dixi. Aduertēdū tñ est
q in multis casib⁹ pōt interuenire validē procurator: vt
§. dixi. & in illis non est dubium q valet iudiciū: sed vbi
dixi procuratorē non posse interuenire ibi est dubiū. d.
An. hīc distinguit q aut sumus in casibus vbi potest ab
sēns condemnari: & tunc tenet iudiciū. quia ibi est defe
ctus in solennitate: quia non potuit prēstare cautionem
de iudicato soluēdo. q cautio non potest peti lite contes.
imō defectus tollit per contestationē litis: vt in. l. filius fa.
§. veterani. ff. de procu. Si verō sumus in casibus in quib⁹
absēns non potuit condēnari: & tunc nō valet iudicium:
quia non est hic defectus in solennitate: sed cum absēns
non perat condēnari contestatio v̄ nulla. & q̄q in verita
te hęc videat optima consideratio: tamē tutius credo te
nendum esse opi. vt indistinctē iudicium sit nullū: q̄a aut
internenit procurator ex parte actōris, & reus fuit abso
lutus fortē ex negligētia pcuratoris, q nō fuisset si actor
fuisset prēsens: q̄a diligenier tractasset cām suā. Aut iter
uenit ex parte rei: & tūc fortē ex negligētia procuratoris
innocens fuit condēnatus: ita q si fuisset reus prēsens
cuitasset cōdēnationē: & interest reipublice ne innocens
cōdēnet, vel nocens absoluat: & in fauorē publicū hoc
statutum fuit, cui partes ēt expresse renuntiare non pos
sunt. l. ius publicum. ff. de pac. Item tex. in. d. §. ad crimē. di
cit simpliciter & indistinctē q frustra interuenit procu
rator. ¶ Et de propria significatiōe hui⁹ verbi frustra
24 b est denotare quandam annihilationem: & actus nullitatē
licet qncūq. improprie aliud importet: & ita loquitur. c. q̄a
frustra. de v̄sur. sed improprietates sunt excusandae & fu
giendae: nō aut in cōsequētiā trahēde: vt no. i. c. intelligen
tia. & c. ex parte. de ver. sign. & hoc dico: q̄a qdā & min⁹
bene mouebant in contrarium sentiā p. d. c. quia frustra.
Et intellige q nō valet iudicium añ conclusionē in cā: sed
post cōclusionē serua. l. quis. C. de adul. vt. §. dixi. ¶ In gl.

in ver. silentiū. ibi. de iureiuran. quēdamo. & dic de hoc vt
25 dixi plenē ibi. & §. in notabilibus. ¶ In eadem gloss. ibi.
dixit se nolle accusare. dic melius q aut q̄s renuntiat accu
sationi propositae aut proponendae: si propositae, dic vt
dixi in. c. prācedenti. si proponendae: aut renūtiāui in ca
su in quo licitum est transigere, vt super iniurijs & simili
bus: & non audis amplius: & hoc casu procedit ista glos.
aut non erat licitum transigere: & tunc aut fuit prāuen
tus ab alio: & non auditur: secus si non fuit prāuentus: &
tūc audis: vt i. l. iij. §. si is cuius. ff. de sepul. v̄io. de quo per
Bar. i. l. si marit⁹. §. si negauerit. ff. de adul. & i. fi. gl. sed iste
nō fuit absolutus à crimine: sed propter illegitimitatem
accusatoris: & ideo alius audiri debet: vt in. c. cū. P. §. eo.
& no. ij. q. j. c. prohibentur. ¶ In glos. fi. not. bene ex gl. q̄n
citatus debeat comparere & q̄n non: dic vt dixi. in. c. fi. de
26 fer. ¶ In ea. gl. i. fi. no. gl. quia semper allegat. & vide no.
ij. q. iij. c. si eps. & plenē per Inn. & alios in. c. prāterea. de
dila. & per Io. and. in regula scienti. de reg. iur. li. vj. i mer
cu. vbi disputat: nūquid valeat processus contumacia pu
nitū⁹ contra non comparētē habentē tñ legitimā cām
27 non comparendi. ¶ Vltimō opp. contra hanc literam.
& videtur q purgatio non erat indicenda huic episcopo
propter infamiam insurgētē ex calūnioſo accusatore.
arg. in. c. qualiter & quando el. ij. eo. & in. c. cū in iuuen
tute. de prāsum. Sol. dicit Gof. q non propter talem ac
cusatorem sed propter infamiam q̄ fortē prius insurrexe
rat fuit indicta purgatio: vel fortē pōt dici q infamia trā
suerat ab bonos & graues viros, vñ propter eos hęc pur
gatio erat indicenda: ad hoc qd not. in. c. dilectus. de pur.
ca. & per gl. in. d. c. qualiter & q̄n. eo. & ex his dicit gl. nō
bene dicere. ij. q. v. c. omnibus: q̄ dicit q propter infamiā
ortam ex calūnioſa accusatione est indicēda purgatio:
sed tu dic. vt. §. dixi. & fortē posset attentari q si certū es
set infamiam peruenisse ad graues personas, ex facto tñ
calūnioſi accusatoris, q purgatio non esset indicenda
iuxta no. per Bar. in. l. de minore. §. tormenta. ff. de q̄stio.

S V M M A R I V M.

- 1 Denuntiator criminis non se inscribit: prout facit accusator.
Excipiēs de crimine et nō probās, punit extraordinariē. nu. 22.
Procu. internenit q̄ de crimine discutitur per viā exceptionis.
- 2 Accusatio tēdit ad finē punitiōis. s. vt accusatus puniatur secū
dū qualitātē delicti, denūtiatio verō qualiscūque sit tendit
ad finem corrigendi.
Crimē per exceptionē probatū non est cā aliquem punitēdi ex il
la probatione. s. quod non punitur vel priuatur beneficio quod
iam habuit: sed illo quod vult consequi priuabitur. numero. 14.
- 3 Per electionem acquiritur ius ad rem: sed per collationem ac
quiritur ius in re.
- 4 Accusatio non dicitur criminalis, quando per eam nō agitur ad
pēnam: sed solūm vt accusans priuetur certa re.
Procurator admittitur in illis criminibus in quibus nō agitur ad
pēnam: & potest esse quando de crimine agitur ciuilitē.
Parrochianus vel patronus possunt agere de crimine ciuilitē
contra clericum vt priuetur illa ecclesia. numero. 21. ad finem.
- 5 Exceptio intentionis vel facti quā sit.
- 6 Accusator debet regulariter se in accusatione inscribere: fallit
vt hīc dicitur.
- 7 Inscriptio quā faciunt accusatores nihil aliud est nisi quod ipsi
se obligent ad pēnam talionis.
- 8 Inscriptio ad pēnā taliōis nō est necessaria: quia licet nō fuerit
facta, nihilominus ad eam tenetur si in accusatione defecerit
accusator.
Pēna talionis quā sit & vnde dicatur?
- 9 Accusator criminofus non repellit q̄ psequit iniuriā p̄pria.
- 10 Clericus criminofus an poterit excipere contra electum seu cō
firmatum qui est futurus suus praelatus?
- 11 Cōtra excipiētē de crimine nō admittitur triplicatio criminis.
- 12 Procurator capituli nō admittit cōtra electū excipiendo contra
ipsum de crimine: si canonici sunt inspiratores vel criminofsi.

K K K ij

¶ Tenet iudiciū.
Adde vidēdū do.
de ro. deci. suis no
uis & antiquis. de
procu.

SEBA. SAPI.

¶ Tenet iudiciū.
Vide Ro. in cons.
cclv. inci. duo sunt
Gemi. in. c. j. de iu
di. li. vj. & Feli. i. c.
sciscitatus. col. iij.
ver. contra opin.
cōm. §. de rescrip.
& in. d. c. memini
nus. co. v. ver. vltia
conclusio. §. eo.

SEBA. SAPI.

¶ Frustra. de his
verbis frustra ali
quid fieri. vide Fe
li. in. c. rodolphus.
colū. xx. circa me
diū. in ver. frustra.
de rescrip.

Panormi. super quinto.

- 13 Princeps alicuius regni an possit se opponere contra electionem alicuius prelati qui habet stare in regno suo?
- 14 Electus si fuerit repulsus ob crimen contra ipsum probatum: efficitur inhabilis ad alias dignitates consequendas; non autem priuatur consequutis. nu. 2. sed si talis poterit se purgare non repellitur a dignitate consequenda. nu. 15.
- 16 In commissis arbitrio iudicis potest pars appellare si iudex inique arbitretur.
Iudex quando cognoscit ut bonus vir ab eo non appellatur: idē quando committitur conscientia sua.
- 17 Appellari non potest a pena legis: sed an inciderit in penā vel nō & super hoc sit pronuntiātū bene potest appellari.
- 18 Iudex in commissis arbitrio suo debet seruare equitatē ubi ius scriptum non est.
- 19 Archiepiscopus an possit de criminibus obiectis contra electū in episcopum cognoscere?
- 20 Testes an sint compellendi ad testificādum quando excipitur contra aliquem de crimine.

SEBA. SAPI.

a ¶ Beneficium. Vi de de hac materia plenissimē p Feli. in. c. eam te. colū. j. cū pluribus sequē quentibus. s. de re- scriptio.

SEBA. SAPI.

b ¶ Interuenire pro curator. Idē tener Bal. in. l. non solū. §. si. ff. de procu. de quo per Mode. in rubri. s. de iudi.

SEBA. SAPI.

c ¶ Ista exceptio. vi de que scribit Fel. in rub. s. de excep. ubi latē an excep. factū seu intentiōis sit propriē excep- ptio.

21 Contra electum in episcopum vel ad aliam dignitatem qui ad- mittentur ad excipiendum de crimine ipsius?

¶ CAP.

XVI.

Super his.

¶ Denuntiator crimi- nis non se inscribit: qa

ad correctionē tēdit accusator verō se in- scribit: quia tēdit ad penā: excipies verō inscribit se ad penā extraordinariā si per exceptionē dicit ab obtento: aliās secus. hoc primō. Se- cundō dicit q dum discutit de crimine per modū excep- tionis pōt interuenire pcurator. Diuidit in duas par- tes principales. Secunda ibi: licet. & prima subdiuiditur quia primō ponit modos tres opponendi crimen. Secū- dō illos prosequit ibi: quando. ¶ Casus literalis. Quidam electus fuit in epm lucanū: quidā canonici opponebāt se illi electo: quādam impedimenta contra ipsum pponē- tes. f. q erat malā famā & opinionis, & q cōtraxerat ma trimoniū cū vidua. & sic repellere tanq indignus: super his mādauit papa inquiri: opponebat contra illos qui se opponebant & impetrauerāt de his inquiri q debebāt se obligare ad penā si deficerēt in probando. Vnde iudi- ces illi super hoc cōsulerūt papam. & ipse respondet q tribus modis potest crimē opponi. f. denūtiādo, excipie- do, & accusando: qn crimē in modū denūtiationis oppo- nit, nō est necessaria inscriptio: sed cū opponit in modū accusationis tūc debet inscribi, cū talis accusatio fiat ad depositionem: cū verō crimē opponit in modum excep- tionis, distinguēdū est quare opponitur & qn. Si autem subiicit ut aliquis repellatur ab accusatione. non est ne- cessariū inscribi: sed cū opponit ut aliq repellatur a pro- motione officij vel beneficij: si ante cōfirmationē oppo- nit secundū qd hīc opponebat, nō debet quisq inscribere quia crimē hoc modo probatū impedit promouēdū: sed non deijcit iam promotū: si verō obijcitur post confir- mationē cū elect⁹ debet cōsecrari, debet. obijciēs se obli- gare ad penā extraordinariā ad arbitriam iudicis discre- ti: quia deijcit ab obtento, & repellit ab obtinēdo: qa cri- mine sic pbato perdit qd per electionē & cōfirmationē fuerat cōsequutus: sed ob hoc pri⁹ habita nō amittit. Et in casu isto licet agatur de crimine nō tñ est qstio criālis.

2 vñ per pcuratorē pōt tractari. B. ¶ No. j. ex tex. finē ac- culationis. denūtiationis, & exceptionis: nā accusatio ten- dit ad depositionē: qa accusatus deponit ab officio & be- neficio si fuerit cōuict⁹: dic ēt si crimē est enorme debet detrudi in perpetuū carcerem: ut in. c. tuē j. de pēnis. de- nūtiatio verō tendit ad correctionem, non autem ad pu- niendum delictū poena cōdigna. sed ut cogat desistere a peccato, & agere pniā. & hoc procedit tā in denuntia- tione euāgelica q canonica regulari & iudiciali: nam fi- nis principalis cuiuscūq est ut denūtiat⁹ se corrigat. sed qnq cōpellit satisfacere, si aliter se corrigere nō pōt: sed

aduenit per quādam cōsequētiā: de quo in. c. nouit. de iu- dic. Exceptio verō ppriē & secundū materiā suā ppriā tēdit ad repellēdū: ut i. c. ij. de or. cog. & c. a nobis de exce- ptio. & l. j. ff. eo. Sed qnq propter cōnexitatē iuris obtē- ti cum iure a quo repellit deijcit a iure ēt qstio. & ista est rō hui⁹ lra q priora beneficia non amittit probato crīe per viā exceptionis: qa (vt dixi) exceptio nō tēdit ad vin- dictū. Et not. p eo qd dicit q crimina vbicūq claruerint sunt puniēda. xxiiij. qō. iij. c. ecce. debet em itelligi q sunt puniēda secundū modū propositū & probatū. ¶ No. q ante cōfirmationē nō dicit q adeptus beneficiū: sed agit & certat de obtinēdo bñficio: sed post cōfirmatio- nē dicit obtinuisse beneficium: licet adhuc restet cōsecra- tio, vel aliud ius. Ex hoc infer. q per electionē & cōfir- mationē qritur ius beneficij sicut per collationē: nā col- latio habet tñ vim electiōis & cōfirmationis: ut no. Inn. in. c. eū olim. de cā pos. & propriē. & per collationē ac- quirī ius ī re: ut i. c. pe. de pb. li. vj. & i. c. fi. de cōces. pb. eo. li. Infer ēt ex pdictis & ex tex. q per electionē acquirī tñ ius ad rē nō ī re. & de hoc. lxiiij. di. c. quāto. vbi bo. gl. & C. de iur. om. iu. l. priuatorū. & qd no. in. c. trāmissa. s. de elect. in gl. ¶ No. q petēs ordinari seu cōsecrari dicit pe- tere aliqd iuris: iō petēti rectē excipit: secus autē si pete- ret aliqd facti cōsecutiū ad ius obtētū de praterito: tūc em nō pōt excipi: sed debet accusari. de quo in. c. cōstitu- tus. de appel. & in. c. accedēs. j. eo. ti. ¶ Vltimō not. q cū disputat de crimine obiecto per viā exceptionis qstio nō dicit criālis, ēt si exceptio deijciat ab obtento rōne cōne- xitatis cū iure futuro: criālis ergo dicit qstio cū finis ten- dit ad vindictā publicā, & ut delictū puniat poena debi- ta & naturali: ex quo soluitur qstio quotidiana. Si agit cō- tra clericū solū ut priuet bñficio ppter crimē, nūqd ista quēstio sit criminalis ut nō possit interuenire procura- tor? b Fede. de se. confi. xxiiij. cōsultuit q nō. qa finis accu- sationis tēdit ad depositionē nō ad priuationē. beneficij tñ: ut hīc. Item quando agitur ut solū priuet beneficij: hoc videtur attēdari propter inhabilitatē: ipsius clerici: non autem pncipaliter ut delictū puniat: hinc est q par- rochianus vel patronus potest hoc mō agere contra cle- ricū ut priuetur beneficio: ut ipse Feder. not. confi. xxiiij. aliās. xxviiij. & ut dixi in. c. illa. s. eo. & in. c. ex parte ada. s. de testib. pro hoc dicto q dicatur agi ciuilitē: ego alle- go tex. expressum. in. c. per tuas. el. j. de fimo. in ver. tales. vbi tex. not. dicit q non agebat criminalitē ut deponere- tur ab ordine, sed ciuilitē ut ab administratione amoue- retur tanq immeritus & dānosus: & ille est text. in iudi- cio meo valde singularis: ut licet tēdatur ad bonum pu- blicū & non ad commodum priuatū: nihilominus dicit agi ciuilitē: ex quo non agitur ut imponat poena natura- lis ipsius delicti: imō (vt dixi) nō videtur agi ut poena im- ponatur: sed potius ut immeritus amoueat: dicit tamē hīc. do. Anto. q si poena delicti esset tantū priuatio bene- ficij: puta si statutū dicit quod si quis luserit ad azardum priuetur beneficio: tunc satis accusatio dicitur crimina- lis. quia agitur ad poenam naturalem ipsius delicti. quod satis puto verum: nec Feder. sentit opposi. ¶ Opponi. contra text. & contra prādicta. & videtur q contra petē- tem confirmationē vel consecrationem non possit exci- pi de crimine: quia exceptio est propriē actionis exclusio ut in. c. ij. de ordi. cognō. & in. l. ij. ff. de except. sed ille qui petit consecrationem vel confirmationem, nullam actio- nem intentat: sed tantū hoc petat competit a iudice sol. dicit Inno. q ista exceptio est facti, seu intentiōis: vnde non est propriē exceptio: sed est proponenda: & ea pro- posita debet iudex supersedere donec examinetur huius- modi exceptio. & etiam facit ad ea que no. in. c. super eo. de elect. ¶ In gl. j. ibi: & quartum modum habes scilicet per inquisitionem, &c. & secundū hoc papa fuisset diminut⁹. & iō dic melius secundum doct. quia aliud est querere quo

modis possit opponi de crimine, aliud quot modis possit
 agi de crimine: nam crimen propriè non opponitur nisi
 altero istorum trium modorum de quibus in tex. sed agi po-
 test de crimine multis modis: & tunc est congruè addit quar-
 tus modus adiectus in gl. quasi doc. velint dicere & bene,
 quod opponere denotat factum partis: sed in inquisitione hoc
 cessat. & ideo non congruè adaptatur ad tex. nostrum. ha-
 bemus et secundum Io. An. alium modum actionis per quem quis
 petitur remoueri à beneficio suo: vt in c. qrela. s. de ele.
 & dic quod verbum accusatio positum in tex. debet intelligi
 largè vt comprehendat strictam accusationem quando agit
 ad vindictam publicam. & est vt comprehendat accusationem lar-
 gè quando solus agit vt priuè beneficio suo: illa enim non est
 stricta accusatio: quia non intendit ad depositionem ab ordine.
 ¶ In gl. ij. ibi: *in crimine abigeatus*. hoc crimen committit
 cum quis abigit: id est profugit seu repellit gregem cum panno ru-
 beo, vel alio modo quem postea furatur cum socijs. ^a ¶ In ead.
 gl. ibi: *quæ apparitores referunt*: expone apparitores. i. nū-
 tij publici. & iste casus non rectè excipit secundum doc. quia
 lex loquitur in denuntiatoribus qui denuntiauerunt crimina
 notoria: nec eis creditur nisi in notorijs: vt l. ea quidem.
 alleg. in gl. canonizata. iij. q. iij. c. aliquando. & vide quod
 no. ibi. ¶ ⁶ ¶ Sunt & alij casus excepti in quibus non est ne-
 cessaria inscriptio, vt si agatur de adulterio quando ma-
 ritus accusat iure mariti. l. quamuis. C. de adult. secus si ac-
 cusat vt extraneus: vt in c. tue. s. de procu. quod sic debet in-
 telligi secundum Host. Itē fallit cum quis accusat de falsa mo-
 neta. l. j. C. de fal. mo. Itē fallit cum quis accusat ratione officij
 vt tutor seu curator qui non punitur. licet deficiat, nisi eui-
 dens sit calumnia: vt l. ij. C. qui accu. non pos. Item cum
 quis prosequitur mortem illius cui successit ne priuè hæ-
 reditate. ff. de his qui. vt indig. l. tutor. Itē cum mulier vel tu-
 tor prosequitur iniuriam propriam vel suorum. ff. ad turp. l. j. s. ac-
 cusationem. ¶ ⁷ ¶ In ea. glo. in fi. aduerte quod triplex reperitur
 in hoc opi. vt no. in l. si cui. ff. eo. & in l. in causis. C. e. nam
 quidam dicunt quod inscribere est quando accusator profitetur in
 fine libelli accusationis se perfectum libellum dedisse, per quod
 statim intelligitur obligatus ad talionem. Alia est opi. quod in scri-
 bere sit cum profiteatur & promittit de prosequenda accusatio-
 ne vsque ad finem. Tertia opi. est illa quæ tangit hic in gl. vt obli-
 get se ad poenam talionis. & hanc dicit Io. And. tenendam.
 quæ satis probatur in c. tua. de procu. in fin. ¶ ⁸ ¶ Sed circa
 hoc queritur: nunquid inscriptio ad poenam talionis sit neces-
 saria. ^b Io. An. iij. q. iij. i. c. inscriptio. dicit quod sic. & facit. l.
 qui crimē. C. qui accu. non pos. & ij. q. viij. c. quisquis. sed
 Accur. in l. ij. C. de fide instr. & i. d. l. in causis. C. de accus.
 concludit quod licet non fiat inscriptio deficiens tamen in ac-
 cusa. debet puniri poena talionis: & est hæc communis opi.
 hoc et sentit Bart. in d. l. si cui. & Io. And. hic. Et pro hoc
 adduco tex. ij. q. iij. c. qui non pbat. & dicit Spe. i. ti. de ac-
 cusa. ver. itē quod non rectè quod hodie in multis locis non seruatur
 ista solennitas inscriptionis: & satis potest tolerari. per l. or-
 do. ff. de publi. iudi. & p. l. hodie. ff. de poenis. vñ autem dicatur
 talio, & quid est dicere: quod propriè talio est idem quod represen-
 tatio seu cōsimile: quia quis debet pati cōsimile ei quod in-
 fert, siue iniuriam siue beneficium secundum papam. ¶ ⁹ ¶ In
 gl. in versi. *accusatore*. ibi. *accusare non debet*. hoc est verum
 est nisi prosequeretur iniuriam propriam: quia tunc non re-
 pellitur prætenu criminis. iij. q. vj. oibus. & dixi in c. j. s. e.
 itē in casu. c. nulli. s. eodē. ¶ ¹⁰ ¶ In ea. gl. ibi. *sed ab excipien-*
do non repellitur. pondera gl. quia sentit quod posse excipe-
 re contra electum seu confirmatum: licet sit criminosus: &
 licet prosequatur interesse publicum. alijs gl. non aduersare
 tur principio. Sed Inn. circa hoc multum laborat nunquid
 criminosi possint excipere de crimine contra electum seu
 confirmatum. & primo dicit quod non debet admitti crimino-
 sus nisi prosequatur interesse proprium: vt quia ille contra
 quem excipit est suus futurus prælatus, vel aliud proprium in-
 teresse prætendit. Et no. singulariter hoc dictum quod sub-

ditus excipiendo de crimine, agendo contra prælatum suum
 dicitur prosequi proprium interesse. & sic non dicitur
 reus excipiens voluntarius: facit quod dixi in c. cum inter.
 de excep. & c. dilecti. e. ti. Et pro primo dicto quod crimino-
 sus prosequens interesse publicum non admittatur ad exci-
 piendum: inducit Inn. quod iste excipiens voluntarius tenet vi-
 ces accusatoris: vt no. in c. super eo. de elec. vnde sicut ac-
 cusator repellitur prætenu criminis: ita & iste volunta-
 rius excipiens: & pro hoc videtur tex. in c. illud. xxij. di.
 nec ob. tex. in l. apud celsum. §. marcellus. ff. de do. except.
 ¶ ¹¹ ¶ Et quod no. i. c. dilecti de excep. ¶ ¹² ¶ Quod contra excipien-
 tem de crimine: non ob. replicatio criminis: quia illud ve-
 rum est quod alius agit contra excipientem: sed ille qui petit
 confirmationem vel consecrationem nihil petit ab excipien-
 te. Refert secundum Inn. alios tenere contrarium quos ipse se-
 quitur, vt criminosi admittantur ad excipiendum: quia ille
 qui petit confirmationem vel consecrationem, si habet
 aduersarium debet dare libellum & litem contestari: & sic
 agit: ergo contra excipientem de crimine non debet ad-
 mitti replicatio criminis: vt in iuribus prælleg. non ob.
 secundum eum. c. illud. prællega. vbi dicitur quod prius
 sunt examinanda personæ quæ obijciunt crimina: quia
 secundum eum non debent examinari nisi an habeant pro-
 bationes in promptu, ne diu differatur prouisio ecclesie
 vel debeant examinari an veniant bono zelo: an per inui-
 diam vel odium: sed Archi. bene prosequendo hanc ma-
 teriam in d. c. illud. concludit quod quando criminosus pro-
 sequitur suum interesse admittitur ad excipiendum. ¶ ¹³ ¶ Et
 plus dicit quod etiam procurator capituli non admittitur si cano-
 nici sunt conspiratores seu criminosi. & hanc opi. sequitur
 hic Io. An. & videtur verior. vt distinguamus an prosequatur
 proprium interesse, & admittatur: an publicum, & possit re-
 pelli: quia (vt dixi) in veritate iste tenet locum accusatoris.
 ¶ ¹⁴ ¶ Et ex prædictis infertur ad decisionem questionis:
 nunquid princeps regni admittatur ad excipiendum de
 crimine contra electum: & dicit Inn. quod prima fronte vi-
 detur suspectus: quia presumitur facere causa extorque-
 di pecunias: ideo non debet admitti: sed si cessaret suspitio
 esset prae alijs admittendus. ar. xvj. q. j. c. constitutum. ea cā.
 q. vij. c. filijs. & plus dicit quod etiam si princeps esset sus-
 pectus si excipit contra electum quod eum timet de coniuratione
 seu de prodicione patriæ seu reuelatione secretorum suo-
 rum: & hoc ratione patriæ: vnde electus est oriundus
 vel propter parentes suos qui sibi fuerunt infesti: & tunc
 satis est audiendus princeps: quia satis prosequitur interes-
 se proprium. hoc dictum singulariter no. quia sæpe accidit
 in practica. ¶ ¹⁵ ¶ In gl. in ver. *impedit promouendum*. in fin.
 no. gl. quæ vult quod virtute huius exceptionis probata
 repellatur iste electus nedum ab illa dignitate ad quam fuit
 electus: sed etiam à qualibet dignitate consequenda in fu-
 turum: sed gl. sequens videtur hoc limitare verum. quod ex tali
 probatione est grauata eius opinio: sed dic quod in veritate
 semper videtur grauata. ar. l. lucius. ff. de his qui no. infa.
 in c. cum tu. s. de test. & in c. super eo. de ele. ¶ Sed tunc op-
 po. exceptio non debet operari ultra eius naturam & in-
 tentum excipientis. sed hæc exceptio fuit opposita ad re-
 pellendum tantum à dignitate: ista ergo debet operari re-
 motionem à qualibet alia. Sol. dic quod hoc non operatur
 virtus exceptionis: sed aggrauatio opinionis quæ insurre-
 xit ex prima repulsione: & dic vt not. in d. c. super eod. s.
 de elect. ¶ ¹⁶ ¶ Et aduerte. quia gl. sequens in fi. valde fin. dicit
 quod si iste potest se purgare, non repellitur ab aliqua di-
 gnitate consequenda: nam contra hoc opponitur: quia pur-
 gatio non habet locum nisi quando delictum est verè pro-
 batum: vt in c. cum dilectus. de purg. cano. & in c. ad no-
 stram. de proba. Sol. dicit Ioan. Andr. quod aliter potest
 intelligi scilicet de purgatione fienda per probationem
 innocentiam, & non per iuramentum tantum simile in c.
 si diligenti. de foro compe. vel contrarium in probatione

ZACHARIAS.

¶ Postea furatur
 cum socijs. Adde quod
 si sibi postea furto
 capiantur per alium
 Bal. in l. fi. C. de co-
 di. ob. tur. cau. & in
 l. j. s. abigei. & ibi
 Bar. ff. de abi. oino
 per Alex. in l. vbi
 fideiusor. ff. de so.

¶ Sit necessaria. ad
 de Io. de Ana. cōf.
 l. ix. Old. cōf. xlvj.

SEBA. SAPIA.

¶ Inscriptionis. Vi-
 de Ang. in l. crimē.
 C. q. accus. nō poss.
 vbi dicit quod talis
 poena hodie neces-
 sit ab aula: & idem
 dicit Sali. in authē.
 sed nouo iure. C. de
 adul.

¶ Proprium inter-
 esse. Adde Oldr.
 cōf. c. j. & clxxxij.
 & clxxxij.

¶ Princeps. Adde
 quod voluit Ro.
 sing. luis. fo. xxij.

Panormi. super quinto.

ista indirecta q̄ est facta per viā exceptionis : & tunc admittat purgatio vera cum iuramento & similibus. vt admittat ad alias dignitates: quod semper tene menti. & vide quod no. in. c. inter. de pur. cano. in gl. ij. & pro hoc dicto: facit. quia (vt. s. dixi) aggrauatio opinionis est illa quæ repellit à dignitati futura, quæ satis tollit per purgationē ij. q. v. c. presbyter. & quod ibi no. & no. ista gl. q̄a reputo

16

ipfam sing. ¶ In gl. in ver. *arbitrium*. in fi. no. tria ex ista a gl. primò q̄ in commissis arbitrio iudicis pōt appellari si inique arbitretur. & facit. c. j. de dila. & quod ibi no. nā intelligitur commissum arbitrio iudicis non vt faciat ad libitum: sed vt faciat vt qualibet bonus vir. l. fideicommissa. §. q̄q̄. ff. de leg. iij. & quod no. in. c. ij. de corpore vitia. in gl. Sed contra hoc fortiter obstat dictum Inn. in. c. statutum de rescri. li. vj. vbi dicit q̄ qñ iudex cognoscit vt bonus vir non potest ab eo appellari, sicut nec appellatur à dicto boni viri: & illud dictū Inn. sequitur Bart. in. l. j. in fi. ff. de leg. ij. licet quādā lect. non habeant illud dictum. Solu. p. concor. puto sic dicēdū: q̄ iudex cognoscit vt iudex licet illud sup quo agit & cognoscit sit commissum arbitrio suo: tūc nihilominus potest appellari. & ita procedit ista glo. vt probo per tex. in. l. fi qua iuncta. l. aliud. §. in ter. ff. de ver. sign. ibi enim imponit multa arbitrio iudicis: & tamen potest appellari si modū excedit: vt ibi. hoc idem sentit gl. apertē. d. l. fi qua. & clarius ibi Bart. i. fi. vbi propriē in his terminis dicit i vltima. q. quod si poena de beat imponi ad arbitrium iudicis potest ab eo appellari: secus dic qñ aliquid liberē committeretur arbitrio iudicis. ar. in. l. non quicquid. ff. de iud. & in. c. cōsuluit. de off. deleg. tunc em ab eo non appellatur: ad hoc quod no. Io. And. in addi. Specu. in ti. de cita. §. sequitur. ver. sed nūqd credetur. Item si committitur conscientie iudicis: b de quo vide gl. in. c. statutum. §. assessorē. de rescri. li. vj. quā tamē gl. limita per gl. in cle. j. de iurepa. vbi superior ex officio suo potest reducere illud ad bonam æquitatem. & facit. c. pastoralis. de appel. Quandoq̄ iudex cognoscit non vt iudex: sed tanq̄ vir bonus, seu succedit loco boni viri: & tunc non potest ab eo appellari. & hoc casu procedit dictum Inn. & Bar. & ideo dicitur quod à iudice rursus nō appellatur: posset tamen attentari q̄ posset peti reductio ad bonam æquitatem per superiorem: & ita intelligitur gl. sequens, quæ dicit q̄ si iudex excedit modum debet factum suum reduci ad arbitrium boni viri. Vel potest intelligi illa gl. quando iudex processit extra iudicium i cōmissis arbitrio suo. puta in iniungendis poenitentijs vel dispensationibus fiendis: & in hoc no. illam gl. singulariter: quia nō legi alibi: sed si iudex procederet iudicialiter: opus esset appellatione etiam in commissis arbitrio suo: aliās transfret sentētia in rem iudicatam: quod tenet do. Ant. & pro hoc allego tex. in. c. quod ad consultationem. & quod ibi no. s. de senten. & re iudi. & dico plenē. in. c. j. de consti. ¶ Tercio no. ex ista gl. q̄ à poena legis nō appellatur: hoc verū. qñ lex esset generalis: secus si specialis, & specialiter contra ipsum facta esset lex vel statutū. secundum Bart. in. l. fi qua poena. in princ. ff. de ver. sign. qd̄ intellige quando quis confitetur factum: sed vult redarguere legem de iniquitate, & quod iponat magnā poenā & non potest: secus autem vbi allegaret se non incidisse in poenam legis: quia tunc iudice declarante ipsum incidisse optimē potest appellare. c vide gl. no. in. c. cupiētes. de elect. li. vj. & facit. c. peruenit. de appella. tunc enim potius appellat à iudice q̄ à lege. ¶ Tertiò not. ex gl. hac q̄ iudex in commissis arbitrio suo debet equitatem seruare vbi ius expressum non est. Et hoc vltimum prosequere: vt no. Inno. in. c. j. de consti. & ista due glo. cum materia sua habet vnam lectū. quæ non solet examinari per doct.

17

¶ In gl. in ver. *criminalis*. ibi: *præsentia plurium episcoporum*. Idem Ioan. Philippus. & dicit Host. q̄ solus metropolitanus non posset cognoscere de hac cā contra electū

18

¶ In gl. in ver. *criminalis*. ibi: *præsentia plurium episcoporum*. Idem Ioan. Philippus. & dicit Host. q̄ solus metropolitanus non posset cognoscere de hac cā contra electū

ad hoc. c. ij. de transla. pepi. hoc dictum doct. intellige qñ excipitur contra consecrandum in episcopum: quia tunc cum probata exemptione veniat electus & confirmatus reijciēd⁹, non potest inferior à papa hac quæstionem diffinire sine presentia aliorum episcoporum. Sed vbi excipitur contra promouendum ad inferiorem dignitatem, ibi sufficit solus episcopus, cum non agatur de depositio ne ab ordine: ad hoc. xv. q. vij. in sum. & xvij. q. ij. c. si qs abbas. ¶ In ea. gl. in fi. & de hoc an testes sint compellendi cum agitur per viam exceptionis: dic vt not. in. c. dilectoru. de testi. cog. per doc. ¶ Extra gl. quero pro declaratione literę qui admittantur ad excipiendum de crimine contra electum siue contra petentem confirmationē, consecrationem, vel ordinem? Inn. videtur multum dubitare de hac. q. vnde in diuersis locis varias refert opi. Primò enim dicit q̄ sicut quilibet admittitur ad defendendum alium. l. seruum quoq̄. §. publicē. ff. de procu. ita etiā quilibet debet admitti ad excipiendum cū defundit ecclesiam: maximē quia ius publicum consistit in sacris sacerdotibus & magistratibus. l. distin. c. ius publicū: vnde cuiuslibet interest ne mal⁹ præficiatur vt dicit bona guida. aretinus, & de eo fecit mentionem Archi. de ele. li. sexto. c. j. In prima gl. dicit sic dixisse non determinando: tamen vt quilibet admittatur, cum cuiuslibet iter sit ecclesiam: habere bonos seruitores. & in hac opin. videtur residere Innocen. licet (vt dixi) plures referat opin. sed contra formam electionis dicit tantū illos admittendos quorum interest & videtur tantum interesse eligentium & debentium confirmare. sed ipse Innocen. in. c. j. de elect. lib. vj. sentit quod etiam contra formam admittitur quilibet qui potest de crimine excipere: & illud dictū tenet ibi Archidia. & iuuatur secundum Ioan. Andr. ex illo. c. j. præalleg. & c. vt circa. & c. procurator. & c. is qui. de electio. lib. vj. & hanc opi. videtur sequi Ioan. And. hic. vide tamen gl. in. d. c. vt circa. quæ refert aliam opi. in. c. cupientes. præalleg. do. Anto. hic dicit q̄ contra electum in episcopum admittitur quilibet subditus tam contra personam quam contra formam electionis. Contra promouendum ad ecclesiam curatā admittitur quilibet parrochianus. Contra formam promouendi ad dignitatem principalem post episcopum admittitur quilibet de diocesi quia quodammodo est eis superior. Contra canones & alios electos ad particularia beneficia admittuntur omnes de ecclesia, & etiam illi quorum specialiter interest tam contra personam quam contra formam electionis. Ego puto aliter dicendum. quod laicus nullo modo potest excipere: & maximē de crimine contra electum nisi sua inter sit: vt quia patronus, vel parrochianus, vel aliter sua inter sit. ar. c. illa. & quod ibi dixi. s. eo. habet enim vim hæc exceptio cuiusdam accusatiōis: vt dixi. à qua laicus remouendus est, nisi suum prosequatur interesse: vt in præall. c. illa. & quod ibi no. & in. c. ex parte adæ. de testi. Aut clericus excipit: & tunc credo ipsum indistinctē admittendum, si alia causa rationabilis non obstat: nam interest cuiuslibet clerici ne præficiatur malus in ecclesia. Itē sicut clericus potest accusare alium clericum prosequendo ius publicum: vt in. c. cum. P. s. eo. ita & fortius debet admitti ad excipiendum: vt in regula quid agendum. de regu. iur. libro sexto. Nam turpius eijcitur, & c. vt in. c. quēadmodum. de iure iuran. pro hoc facit: quia clericus nō reperitur prohibitus: imò potius videtur admissus: cum hoc. c. loquatur generaliter. & sic etiam loquitur præalleg. c. j. & c. vt circa. & c. procurator. & c. is qui. de elect. lib. sexto. ¶ Sed quero nunquid obijciens contra electum non confirmatum. & succumbens sit aliqua poena puniendus? Host. & communiter doct. quod sic: nam puniatur poena. c. j. de electio. libro sexto. vnde dicit Ioan. An. quod aut electio non est confirmata: & habet locum illa poena: aut est confirmata, & debet excipiens condemnari ad grauiorem

¶ Pōt appellari. Vide. c. ij. ad fin. de iur. cal. li. vj. & Io. de imo. in. l. j. ff. de legi. j. Andr. Barb.

SEBASAPI.

¶ Appellari. Vide latē per Fel. i. c. exceptionē. co. iij. s. de except. Mod. i. l. vbi pactum. C. de trāsa. post. Pau. de cast. ibi.

¶ Conscientie iudicis. Adde videntum de hmōi commissis Lud. Ro. in repe. rub. de arbitris p me nouiter apostillata. & per Alex. conf. vj. j. li. ZACHARI. ¶ Adde de hac materia duas gl. cōtrarias vnā. i. c. statutū §. assessorē. in ver. relinquat. de rescri. li. vj. & alterā i cle. j. in ver. oneramus de iure pat. p quorum concor. vide Fel. i. j. co. xx. ver. & si dicatur cōscientie tuę. s. de cōstit.

¶ Appellare. Adde Lud. Ro. sing. suis. fo. iij.

ZACHARI.

¶ Adde q̄ voluit allegare Rom. sin. suo. ccxv. i. c. à poenalegis nō potest appellari. p quo vide quod not. in apost. ad istum in c. peruenit. nu. vj. in ver. tenebis. vbi etiam alle. hoc sin. ij. de appel.

ad grauiorem poenam & hoc quando poena imponitur ad arbitrium iudicis. Certè illud. c. j. loquitur in excipiente vel appellante: ideo concludere quod aut excipitur contra electum, & non appellat: & tunc succumbens nulla poena venit puniendus: & ita videtur innuere ista litera: aut excipitur, & appellat: & tunc quia magis aggrauauit aduersarium in eundo ad iudicem appellationis: habet locum dispositio. c. j. de elect. lib. vj. & c. alia vide hic per Inno. qui multa refert hic quæ vide per teipsum.

SVMMARIVM.

- 1 Pertinax dicitur ille qui vult persistere in suo errore: et non vult se corrigere.
- 2 Delegatus ad vniuersitatē causarum potest sententiā suā corrigere, si errauit in iudicando: secus si est delegatus ad vnā causam.
- 3 Delegatus ad vniuersitatem censetur quasi ordinarius.
- 4 Iudex an possit corrigere errorem suum siue factam in processu siue extra iudiciū, siue in iudicio: aut in parte: aut in toto: aut indefinitiuā: aut in interlocutoria?
Iudex potest interpretari sententiam quam tulit: capiēdo scilicet interpretationem pro congrua verborum expositione.
- 5 Sententia si transiit in rem iudicatam, potest reuocari per ipsū principem & non per alium.
Transitus in rem iudicatam est de iure positiuo: cui princeps potest derogare.
- 6 Arbitrarius siue iudex delegatus, an & quando possint corrigere eorum sententias: etiam quod sint nulle?
- 7 Testis tenetur dicere id quod aliās iurauit non dicere.
Sacerdos inductus in testem non debet testificari de eo quod habuit in confessione: intellige de confessione facta pro salute animæ: secus si sciatur tanquam amicus in confessione.

CAP.

XVII.

Qualiter & quando.

Generales in-

quisitores si non seruauerunt debitum inquisitionis ordinem, prudenter & caute corrigere debent: hoc primo. Secundo ponit formam iuramenti quæ inquisitores exigunt ab inquisitis. secunda ibi: forma vero. Prius subiungit. Nam in principio & in fine commendat & confirmat inquisitores si bene processerunt. In medio vero in verum si vero instruit si male processerunt. ¶ Casus lralis. Inquisitores quidam legationis apostolicæ se coeperunt facere inquisitionem contra episcopum Nouariensem. significatum fuit domino papæ quod inquisitores ipsi non seruauerunt debitum ordinem inquisitionis contra ipsum episcopum Nouariensem. unde papa super hoc scribit inquisitoribus illis dicens quod si ordinem inquisitionis debitum seruauerint commendat eos: si vero non seruauerunt vult quod ipsum tempore oportuno debeant obseruare, ne inde nascatur iniuria unde iura nascuntur: si autem tanquam homines exceperunt, non pudeat eos errorem suum corrigere: quia mensura mensi fuerint remittetur eis, & aliquam occasionem inuenient congruentem ne sua vilescat autoritas: quia ex his quæ inordinatè sunt acta potest aliquid ordinabiliter agi: si vero ordinem debitum seruauerunt, omni gratia & timore postpositis deum solum habentes præ oculis via regia incedentes sine personarum acceptione in negotio procedant. Formam vero iuramenti quæ à clericis Nouariensibus in hoc negotio receperunt in similibus debeant obseruare, hoc modo ut iurent clerici quod super his quæ sciunt vel credunt in sua ecclesia reformanda tam in capite quam in membris exceptis criminibus occultis plenam & meram dicant inquisitoribus veritatem. Bernar. ¶ Not. j. ex isto tex. quod inquisitio habet ordinem suum: & nimirum. nam & notoria habent ordinem suum: ut in c. ad nostram. de iureiur. & de ordine inquisitionis habetur maximè in c. qualiter et quando iudex debet j. eo. ¶ Secundò no. quod iudex & quælibet discreta persona debet errorem suum caute corrigere: nam & si in aliquo errauit, non debet sponte fateri errorem suum, ne vilescat eius autoritas. nec debet errorem suum defendere seu in eo

perseuerare: sed debet cautius & prudentius quam potest se corrigere. & alibi dicitur tex. magnæ sapientiæ est hominem corrigere quod male loquutus est. xxij. q. iij. c. magnæ. quod non contra istos qui volentes pertinaciter defendere vnum errorem incidunt in infinita in convenientia. nec talis potest dici sapiens: sed potius pertinax. ¶ No. iij. iudicem debere laborare ne vilescat eius autoritas: & alibi dicitur: autoritatem dignitatis debet iudex suo ingenio augere. l. obseruandum. in fi. ff. de off. præf. ¶ No. iij. contra male principiantes aliquod negotium: nam non potest inde aliquid ordinabiliter sequi & alibi dicitur canon. difficile est ut bono peragatur exitu quæ malo sunt inchoata principio. & exponit ibi gl. difficile. i. impossibile. i. q. j. c. principatus. ¶ Not. v. in forma vero. practica vnā recipiendi iuramentum ab inquisitis seu à testibus recipientibus super inquisitione ut iurent se dicturos plenam & meram veritatem exceptis occultis criminibus. aliam formam videbitis in c. se. ¶ Item no. vnā differentiam intermodum inquisitionis & accusationis: nam in inquisitione non discutitur de occultis criminibus: quia non debet fieri inquisitio de veritate criminis nisi præcedente infamia: ut in c. qualiter j. eo. sed accusatio potest fieri de occultis criminibus dummodo possint probari. ij. q. vij. c. plerumque. ¶ In gl. j. ibi: secus in casu isto. no. gl. vsq. ad fi. quæ ponit duas sol. ad contrarium. Prima. quod generalis inquisitor seu generalis delegatus. i. delegatus ad vniuersitatem causarum potest corrigere sententiam suam diffinitiuam si errauerit in iudicando: secus in delegato ad vnā causam tantum. ¶ Et in hoc no. bene istam gl. & est diuersitatis ratio: quia delegatus ad vniuersitatem causarum censetur quasi ordinarius. & ideo dicendum est prout de ordinario. & pro hoc. l. cum prætor. ff. de iud. & vide bo. gl. i. c. cum causam. de appel. sed delegatus ad vnā causam definit esse iudex per pronuntiationem quo ad principale negotium: ut in c. literis. de offi. deleg. & sentiunt etiam do. de ro. deci. cccxv. aliās. cccxxv. ¶ Secunda sol. est quod isti errauerunt in processu & non in sententia diffinitiuā. quasi velint dicere quod qualiscunque sit iudex si errat in processu: quia adhuc remanet iudex potest errorem suum corrigere: secus est si errat in sententia diffinitiuā. Hosti. dicit aliqua verba: sed tu distingue: secundum Io. cal. quod autem quæritur non quod extra iudiciū possit quis errorem suum corrigere: aut in iudicio. Primo casu. dic ut no. in c. nostri. de elect. & in c. si quis præbyterorum. de re. eccle. non alie. & dixit in c. diuersis fallacijs. de cle. cōiur. Si vero in iudicio. aut in parte aut in toto: si in parte an & quando possit reuocare: dic ut in c. fi. de cōfess. & in c. cum causam. de app. vide gl. in c. cum in positionibus de iureiur. li. vj. & aliquid in c. seq. In iudice vero esset materia nostra. & dic quod aut errauit in processu: & potest corrigere errorem suum: ut in c. cum cessante. s. de appell. & l. quod iussit. ff. de re iudi. hoc tamen limita: ut plenè no. in dictis iuribus. Aut errauit in diffinitiuā: & tunc aut queritur nunquid iudex possit interpretari: aut nunquid possit corrigere seu addere, vel in totum aliter pronuntiare. Et si vult interpretari potest si habet merum imperium capiēdo interpretationem pro congrua verborum expositione: ut est tex. no. cum gl. in l. ab executore. ff. de appell. Si vero vult corrigere, vel addere circa accessoria, ut circa expensas, potest illa dicere: ut in c. cum appellationibus. de appell. li. vj. & l. paulus. ff. de re iudi. Item potest expedire ea quæ veniunt ex officio nobili: licet sint extrinsecæ: ut remittere vel mitigare multam impositam. l. illicitas. s. fi. ff. de off. præf. Aut vult disponere circa ipsum principale: & tunc aut corrigendo de latinitate sententiæ, & potest: ut l. actorum. ff. de re iudi. Aut circa effectum sententiæ: & si reseruat sibi potestatem iterum pronuntiandi, & potest: ut l. item labeo. ff. fami. her. facit quod no. Bart. in l. quod tamen. ff. de ar. Aut non reseruauit sibi hac potestatem: & tunc si est appellatum, spectat ad iudicem ad quem mutare sententiā & confirmare: ut ij. q. vj. c. fi. & i. c. ut de-

KKK iij

SEBA. SAPI.

Inquisitio. Nunquid autem peruersio ordinis in inquisitione habeat vitare processum & iudicium retro agitatum: vide Inno. concludente quod sic in c. nostra. s. de cohab. cleri. & mulie. & Bart. in l. ij. s. si publico. ff. de adul. sentit. Pet. de anc. hic per hunc text. plus dicens quod peruersio ordinis vitiat, non autem omisio. de cuius veritate latè disputat Fel. hic co. ij. & iij.

Interpretari. Ad de vide videndum Alex. consil. iij. & an quando possit corrigere, per eundem consil. xc. j. lib. Ro. consil. cccvij.

Expensas. Ad de Lu. ro. cōf. ccc. lxij. & ibi quando eadem die possit addere & mutare. vide quod voluit Ancha. consil. clxxxij.

Panormi. super quinto.

bitus. de appel. ¶ Si verò nō est appellatū: aut snia transiuit in rē iudicatā: & non pōt reuocari ab inferiore à principe. quia iā fecit ius inter partes: vt in. c. cū inter. de re iudi. & l. res iudicata. ff. de re iud. sed princeps pōt: quia trāfitus in rē iudicatā. est de iure positiuo. cui princeps non est subiectus: vt in. c. proposuit. de concess. prabē. & in. l. princeps. ff. de legi. ¶ Aut non transiuit in rē iudicatā. & tunc aut quæritur de arbitro aut delegato: aut ordinario. Primò casu. aut non seruat formā cōpromissi. & tūc pōt iterū pronūtiare: vt est tex. nō. in. d. l. quid tñ. & idē in delegato. vt nō. tenet Inn. in. c. j. de off. de leg. & idē dicit si delegatus errauit in facto vt iterū possit pronūtiare quod nō. Aut seruauit formā cōpromissi: & tūc si est ad vnam cām deputatus. non potest iterū pronūtiare. siue teneat siue nō: & hoc modo intellige iura q̄ dicunt eū functū offiō suo siue bene siue malē: vt. l. si vt pponis. C. qñō & qñ iud. & c. in literis. de off. deleg. Si verò est delegatus ad vniuersitatē causarū. puto dicēdū vt in ordinario. per supradicta: in quo dic q̄ aut snia sua tenuit: licet sit iniqua. & non potest aliter pronūtiare. l. cū q̄rebatur. ff. de re iud. & l. ij. C. senten. rescin. non pos. Aut snia fuit ipso iure nulla: & tunc cōiter dicit q̄ aut nullitas surrexit ex turpitudine iudicis. & nō pōt ipsemet corrigere & aliter pronūtiare: vt i. l. absentē. b C. eo. ti. aut aliunde surrexit nullitas. & pōt ipsemet corrigere & aliter pronūtiare. l. si præs. C. quomodo & qñ iudex. & l. si accusatoribus. C. de accusa. Et de hac materia vide per Dy. in regula qui semel. de reg. iur. lib. vj. & per Bart. in. l. iudex. ff. de re iudi. per Cano. in prælleg. c. in literis. de offic. deleg. & hac distinctionē bñ nō. & pro ea facit. c. de testibus. & qd̄ ibi nō. s. de testi. ¶ Sed oppon. extra glo. & videt q̄ iuramētū non debebat hīc sibi præstari: imò sunt exhibenda capitula de quibus est fienda inquisitio: vt in. c. qualiter. s. debent. j. eo. Sol. dicūt doct. q̄ ille. s. loquit in inquisitione specialis: istud. c. in inquisitione generali. & dic q̄ qñ sit inquisitio specialis cōtra aliquē. debent illa crimina sup̄ quibus sit inquisitio exprimi: & testes tñ iurāt super illis capitulis: & dic plenē: vt ibi nō. Si verò inquisitio est generalis: vt puta sit inquisitio contra ep̄m & canonicos: vel in vna ciuitate generaliter: & tunc testes iurāt: vt hīc. l. q̄ dicent veritatem quā sciunt. vel credūt in illa ecclesia reformanda: exceptis occultis criminibus: vt hīc. nā de occultis non fit inquisitio vbi nō p̄cessit infamia: q̄ deficit verus & fictus accusator. ¶ Secūdò querit in quo isti p̄termiserūt ordinē iuris? Sol. dicit Hosti. q̄a fortē inquisuerunt de veritate criminis priusq̄ inquirerent de infamia. q̄ non est faciendū: vt in. c. cū oporteat. j. eo. & c. qualiter. Et iō dicit q̄ isti iterū debebāt inquirere de infamia & licet postea de ea constaret: non tamen valebant dicta priorū testium super veritate: quia non præcesserat infamia: vnde dicit q̄ licet sit prius inquisitus & nō opponat q̄ non videt per hoc renuntiare iuri sibi cōpetētī. vt pri⁹ fiat inquisitio sup̄ infamia: sed (vt dicit Io. an. & bene) hoc dictum est falsum. & hodie apparet in. c. ij. eo. ti. lib. vj. q̄a si inquisitus nō opponit q̄ infamia nō p̄cessit. & patit procedi super veritate. non pōt amplius opponere q̄ infamia non p̄cessit: & ideo debet opponi aliud exemplū fortē nō vocauit inquisitū. vel non tradidit illi capitula super quibus erat fienda inquisitio: vel qd̄ simile. ¶ Vl timò q̄ro. nunqd̄ sup̄ occultis circūstātijs criminis testes sunt interrogandi? Inn. & Hosti. cōcludunt q̄ sic. satis est eū q̄ crimē nō sit occultū: sed si esset infamatus de fornicatione de genere: & mulier esset incerta nō debet testis reuelare hāc fornicationē: q̄a est occulta: qd̄ est notandū: sed si mulier esset infamata: tūc testis debet super hoc deponere. & si prius iurasset extra iudiciū hoc nō pandere: quia qñ iurauit non pandere qñ cognouit testis hunc casum. & tale iuramētū esset temerariū: vt in. c. intimauit. de testi. & in. c. j. de cri. fal. aut non cogitauit hunc casum

a ¶ Pronūtiare. Ad dep qd̄ verbū arbitri dicatur functus offiō suo. Ange consi. xliij. & an possit addere vel mutare per Fulg. consi. cxl. & v. Ancha. consi. xc.

b ¶ SEBA. SAPI. ¶ Istum intellectū ad. d. l. absentē. dedit Iac. de are. in. l. iudex. posteaquā. ff. de re iud. & in. l. si vt proponis. prima. C. quomodo & quādo iu. vbi Bar. ponit alios intellectus:

c ¶ Quia scit vt de hoc psequere: vt late ponit Ang. de are. in tracta. male in gl. Che hai tradito la tua patria. in vlt. q. vbi late. Aene. de fal.

ZACHARIAS. ¶ Adde Feli. in. c. intimauit. in fi. iij. col. post istum ibi. in secunda lec. s. de testi. Car. cōsi. xxxviij. inci. quidā habens filiū: per que ampliabis hoc dictum procedere ēt in laico assumpto in cōfessoris locū in casu necessitatis de quo per Arch. in. c. sanctū. de cōf. di. iij. Cal. consi. iij. & quod nō. in apostol. ad istum i. c. si sacerdos. per eum hic alle. nu. v. in ver. non potest.

& non extendit iuramētum. ad hoc ar. in. c. j. de iure iu. li. vj. Et hoc verū. nisi habuisset in confessione: q̄a tunc nō debet reuelare etiā si producat vt testis: quia scit deus & producit vt testis: & homo: vt in. c. si sacerdos. de offi. or. & in. c. dilectus. de excess. praela. Sed caue tibi: quia non dicitur peccatum reuelatum in confessione ex eo q̄ quis dicat amico: & hoc tibi dico in cōfessione. & per similia verba: sed oportet quod dixerit in confessione ad salutē animę suę: vt Innoc. sing. dicit in. c. omnis vtriusq̄ sexus. de pœni. & remis. & hoc bene not.

SVMMARIVM.

- 1 Monachi possunt deputari legati sedis apostolicæ.
- 2 Inquisitores generales possunt procedere ad inquirendum non receptis testibus super infamia: dūm de ea eis constet per frequētē clamorē: secus si esset deputatus ad vnā causam tantū.
- 3 Cōfessio emanata procedēte iuramēto de dicēdo plenā & merā veritatē: nō recipit aliquas excusatiōes ex post facto: sed secus est si præcesserit iuramētū de respondendo ad interrogata.
- 4 Cōfessio iurata etiam cum iuramento calumniæ recipit excusationem & declarationem. nu. 13.
- 5 Cōfessio iurata quæ pōt retorqueri ad bonū & ad malū. ex quo tñ prima frōte sonat in malū: interpretatur in malā partē: nisi cōfites se excuset. si prima fronte non sonat in malum. nu. 10.
- 6 Ex confessione alicuius capitur illud quod est contra eum: nō autem quod pro eo potest elici.
- 7 Iudices possunt deponere super gestis coram eis. & credetur eis deposito officio: sed an faciat plenam probationē: vide in nu. 9. & idem dicas de inquisitoribus.
- 8 Acta faciunt fidem contra partem & deponentem. Dicta testium probantur per se scripturam notarij.
- 11 Accipiens res repertas in naufragio. an & quando faciat suas. vel committat furtum? Res inuenta in naufragio an præsumat habitare pro derelicta?
- 12 Reperiēs rem alterius si ignorat dominum. & putauerit ipsum habuisse illam rem pro derelicta potest vsucapere: si verò non putauerit. debet erogare inter pauperes.

CAP.

XVIII.

Cum dilecti. Si is contra quē inquitur iurauit respondere tantū ad interrogata. post cōfessionē auditur volens probare executiones quæ confessionem non perimunt: sed exponunt: secus si iurauerit plenā & merā veritatem dicere. h. d. Primò ponitur legatorum inquisitio. In secūda ibi: quia verò. dubium propter quod fuit facta cōmissio. Tertia ibi: mandamus. ¶ Casus literalis. Abbas cisterciē. P. & R. monachus apost. se legati. cū per frequēte clamorē multa sibi de agathē. episcopo nuntiata fuissent accesserunt ad ecclesiam agathē. vt super his inquirerēt veritatem recipientis iuramenta tam episcopi quā canonicorum: & in illa inquisitione confessus fuit episcopus quod ipse commiserat simoniam & dilapidationem. & quod habuerat res naufragij Confessionibus his i scriptis redactis: episcopus timens ex cōfessionibus illis sibi p̄iudiciū generari: voluit postea se excusare contra illas confessiones. dicens quod iurauerat respondere tantū ad interrogata: legati illi dicebant quod sub alia forma iurauit: videlicet quod plenā & merā diceret inquisitoribus veritatem: & quia tunc se non excusauit. postea audiri non debuit: & quia ipsi iudices non audiebant eundem: delatum est ad sedem apost. negotium. Corā domino Pap. proposita fuerunt prædicta ex parte ep̄i agathē. à quo producti fuerunt quidam testes ad probandum q̄ iurauerat respondere tantū ad interrogata: sed quia non constitit Papæ sub qua forma iurasset cū depositiones illæ non fuerint publicatæ. nec ipse renuntiauerit testibus producendis: mandat Papa. quibuscumque quatenus ipsi super hoc veritatem inquirant ab illis inquisitoribus sub qua forma iurauit episcopus. & si per illorum

illorum responfionem confiterit quod iurauit ad interrogata solummodo respondere. vel si ipse ep̄s hoc probauerit per depositiones testium quas apud se. apost. produxit, aut per depositiones aliorum: quia secundum illam formam non tenebatur ex debito iuramenti respondere nisi solummodo ad interrogata: quare admittant excusationes ep̄i super confessionibus predictis: cum excusationes ille confessiones ei non perimant, sed exponunt: quod tales sunt ut ad bonum & ad malum valeant retorqueri: & ideo iudicari debent ex causa quas si probauerit illum absoluant, quia licet culpabilis fuerit in quibusdam: ex labore tamen & pudore quos per hanc causam incurrit huiusmodi levis culpa leuiter valet indulgeri. Si autem excusationes illas non probauerit, vel si iurauerit plenam & meram inquisitoribus dicere veritatem cum secundum illam formam nec veritatem tacere nec amittere debuerunt falsitatem non obstantibus excusationibus illis quas de nouo proposuit remoueat ipsum ab ecclesia Agathe. licet dixerit quod plures ex illis excusationibus predictis legatis exposuit, cum hoc per se probare non posset tanquam qui solus examinabatur ab illis. Bernar.

1 ¶ No. j. monachos posse deputari generales inquisitores a se. apo. hodie dic ut in. c. statutum. de rescrip. lib. vj.

2 & vide quod dixi in. c. cum causam. de iud. ¶ Not. ij. argu. & tex. quod generales inquisitores possunt procedere ad inquirendum de veritate criminum etiam non receptis testibus super infamia. satis enim est quod eis constet de infamia propter frequentem clamorem: secus in delegato ad vnam causam tantum: de quo dic ut dicebat in. c. seq. ¶ Not. iij. duplicem formam iuramenti prestandi in causa inquisitionis: nam possunt testes vel inquisiti iurare meram & plenam dicere veritatem: & de hac forma habetur. s. c. proxi. i. fi. Item iurare quod ad inquisita & interrogata veraciter respondunt: de quo aliquid dicam. ¶ Not. iij. quod confessio facta precedente illo iuramento quod plenam & meram, & c. non recipit excusationes ex post facto: quia a principio nihil debebat facere quod ipsum factum attingeret, neque admiscere aliquid falsitatis. quod non. Sed confessio facta sub secunda forma iuramenti quod respondebit ad interrogata recipit excusationes, quae tamen confessionem non perimunt, sed exponunt ut in litera. ¶ Et ex hoc no. duo. primo quod confessio etiam iurata recipit excusationem & expositionem. Item quod respondens praemisso iuramento de calumnia potest confessionem excusare: tamen hoc iuramentum calumniae fit ut respondeat veraciter ad interrogata de quo in. c. j. de iur. calu. ¶ No. v. sing. ex tex. quod ubi confessio etiam iurata potest retorqueri ad bonum & ad malum: b ex quo tamen prima fronte sonat in malum debet fieri interpretatio in malam partem & contra confitentem, nisi confessionem excusans probet illas excusationes: & de hoc est hic tex. sing. nam dicit tex. quod ille confessiones poterant retorqueri ad bonum & malum: & tamen si iste episcopus vult vitare condemnationem, oportet quod excuset confessionem datam & excusationes probet: facit quod dico. i. c. cum venissent. de insti. ¶ Item no. quod ex confessione alicuius capitur illud quod contra eum est: non autem quod pro eo elici potest: & hoc quando insurgit mala praesumptio contra illud quod facit pro eo: de quo tamen plenam no. in. c. j. de confes. li. vj. per Io. an. & Cy. in l. j. C. e. dico plenam in. c. j. de post. praela. & in. c. bone. eo. ti.

7 ¶ No. quod inquisitores seu iudices possunt deponere super gestis coram se. & eis creditur deposito officio. & ad hoc solet allegari hoc. c. & cor. c. inter dilectos. de excess. pla. & c. ij. s. de arb. & c. cum dilectus. de ele. & plenam tetigi in. c. cum a nobis. s. de testi. ¶ No. vltimo quod creditur actis contra partem seu contra deponentem: licet pars seu deponens nunc dicat se aliter dixisse: facit. c. ad audientiam. de praescrip. & vide quod dico. i. c. sicut. de testi. Et facit iste tex. in ar. i. eo quod dicit quod solus iste examinabitur, & c. quod i. examinatione testis seu patris non est necesse adhibere testes forin-

secos: sed potest probari dictum ex sola scriptura notarij de quo in. c. qm̄. & in. c. post cessionem. s. de proba. & l. i. de nationibus. ff. de dona. facit quod no. in. c. ut offm̄ de haere. lib. vj. ¶ In gl. in ver. responfione. ibi. non creditur iudici in praedictis. & c. Hoc dictum videtur contra text. istum nam hic creditur istis inquisitoribus, nisi, iste inquisitus probet contrarium per tests. Inn. hic dicit quod isti inquisitores non recipiuntur hic ut testes: sed quia fuerunt iudices consuluntur in ista causa. & sic non ob. ij. q. vj. c. statuendum nam & alias ille qui non potest esse testis interrogatur de facto suo. l. prouinciarum. C. de fer. & creditur istis quo ad praesumptionem non quo ad plenam probationem, sicut dicimus in matre quae deponit super aetate filij: ut in. l. etiam. ff. de proba. Host. dicit quod quicquid dixerit Inno. istis quandoque creditur etiam ad plenam probationem: ut in. c. inter dilectos. de excess. praela. sed concludit quod durante officio non possunt esse testes super testis super gestis coram se: quia alius debet esse iudex & alius testis. iij. q. iij. c. j. & d. c. statuendum. & in. c. dilecto. de testi. sed deposito officio vel si aliqui articulis ventilatur coram alio iudice possunt adhiberi ut testes de gestis coram se: si laus vel vituperium eis ascribi non potest: de gestis per se indistincte non creditur: de hoc dic ut in. c. cum a nobis. s. de testi. ¶ In gl. in ver. valeat retorqueri. in fi. Ista gl. videtur contra tex. nam hic fiebat interpretatio confessionis in deteriorem partem nisi fuisset secuta excusatio & excusationis probatio: & ideo dic ut dixi in notabilibus: quod quaedam sunt quae pariter possunt retorqueri ad bonum & ad malum: & tunc fienda est interpretatio in meliorem partem. & sic intelligitur gl. Quaedam sunt quae licet possint retorqueri ad utrumque. habent tamen prima fronte aspectum mali, & sonant in vitium: & tunc fit interpretatio in deteriorem partem & de hoc est tex. hic. idem & fortius quam aliqua sunt mala in se: & licet possint excusari recipiunt interpretationem in deteriorem partem: ut in. c. fi. de transla. epi. ¶ In gl. i. ver. dilapidatione. ibi: nihilominus furtum commisit, & c. Sed contra hoc videtur tex. in. l. falsus. s. si iactum. ff. de fur. sed conclusio: ut ibi no. quod aut res ex naufragio erat habita pro derelicta: & eam capiens non committitur furtum: imo efficitur occupanti: quia quod in nullius bonis est id naturali ratione occupanti conceditur: ut insti. de re. di. s. ferre. qd. not. Si vero res non erat habita pro derelicta: sed fuit proiecta ut euaderet maius periculum: & tunc proijciens remanet dominus, & eam occupans animo retinendi committit furtum. ut in glo. & si simpliciter accepit rem non considerando an haberetur pro derelicta vel ne, etiam excusatur a furto: ut est ibi tex. no. an autem sit praesumendum quod proijciens haberet eam pro derelicta vel ne recurrendum est ad coniecturas: si enim proijcit librum apertum in mari, praesumendum est quod animo derelinquendi proiecit secus si clausum & paratis inuolutum: & sic de singulis. ¶ Quid autem si reperiens rem alterius non reperiatur dominum, nunquid licite possit retinere? conclude post Bar. in praedictis. l. falsus. s. quod alienum. qd. aut putauit eam rem pro derelicta: licet non esset: & tunc potest eam rem vsucapere. ff. pro dereli. per totum. Aut hoc non putauit: & tunc si non reperit dominum, facta proclamatione debet eam donare pauperibus. ar. i. authen. omnes peregrini. C. communia. de success. facit quod le. & no. xiiij. questio. v. c. si quid inuenisti. & quod no. in. c. quod frustra. de vsur. ¶ Extra gl. oppo. contra text. & videtur quod ex sola infamia orta contra episcopum non debeat fieri inquisitio super statu totius ecclesie, nec contra canonicos ex quo non erat infamatus. Solu. Inno. hic. & in. c. licet helij. de simo. dicit quod ubi infamia est extra caput potest fieri inquisitio etiam contra membra: quia est praesumptio contra canonicos ex quo episcopus est malus: nam corpore seu capite laugente cetera membra corporis inficiuntur. vel secundum eum hic canonici erant infamati primum dictum hic non placet Hosti. q. dicit hic: quod licet

SEBA. SAPIA. ¶ Inquisitores. Vi de Abb. in. c. p. inquisitionem. s. de electio. Ro. in. l. ij. in prin. col. vj. ff. de verb. obli.

SEBA. SAPIA. ¶ In malum. Vide Pe. de anc. in consi. clxxv. inc. i. prima facie videtur quod instrumentum in contrarium tamen faciunt no. per Bar. in. l. no. solu. s. sed ut probari. ff. de ope. no. nu. ubi vult quod ubi aliquid est de femalut ita quod praesumptio sit contra facientem si tamen potest aliquo modo licito excusari praesumit fecisse ille modo licito. & sic interpretatio fit ad bonum. quia difficultatem mouet are. hic & declarat ut per eum cuius declarationem sequitur Feli. in. c. j. co. iij. s. de re iud. sed aliter declarat Feli. in. c. auditis. co. xxj. ver. si. obstat tertio. s. de praesumpt. vide Dec. in. c. i. presentia. in. xij. not. s. de proba.

¶ Vel vituperium. Adde an inquisitor possit esse testis in causa inquisitionis. Old. consil. cx. & an iudex possit esse testis de gestis coram se per Frac. de are. consil. xij.

¶ Occupantis. Adde de hoc videndum per Fed. consil. cvij.

ZACHAR. ¶ Pro derelicta. adde an & quomodo merces de nauis proiectae habentur pro derelictis. Bart. in. l. q. leuadæ. ff. ad. l. rod. hi. de iactu. & in. l. interdum. & ibi Bar. & doc. & omnino Alex. i. s. quod ex naufragio. ff. de acquir. pos. ubi dicit inspicendum quod ex qualitate rei deprehendatur: ut in libro aperto proiecto in mare. per l. falsus. s. si iactus. ff. de furtis. & in. l. si. ff. ad legem rhod. de iactu.

¶ Contra membra. Adde quando & qualiter possit fieri inquisitio contra caput & membra. Old. consil. cclxxviii.

Panormi. super quinto.

ep̄s sit infamatus nō debet tñ fieri inquisitio contra cano-
nicos: nisi præcedēte infamia. & hoc plus mihi placet: li-
cet em̄ sit aliqua p̄sumptio cōtra canonicos: quia ex sola
leui p̄sumptiōe nō pōt fieri inquisitio de veritate cri-
minu: vt in. c. qualiter. j. eo. sed poterit fieri inquisitio cō-
tra canonicos: nam inquisitio de fama vel de infamia fit fa-
ciliter cū non sit multū præiudicialis. ad hoc. c. j. proxi. &
c. licet. s. eo. & pōt responderi secūdū Host. vel q̄ canoni-
ci erant infamati: vel melius q̄ hīc non dicī inquisitionē
fuisse factā contra canonicos: sed q̄ fiebat inquisitio sup̄
statu ecclesiæ: nam ex infamia ep̄i debet fieri inquisitio tā
in capite q̄ in membris: quia debet inquiri qualiter ep̄s se
habeat circa canonicos & alios clericos, & qualiter se ges-
sit tā in ciuitate q̄ in diocesi. ¶ Secundo opi. & videt hoc
iuramentū debere præstari secūdū formam in. c. præce-
positam: vbi papa dicit q̄ illa inquisitione vult illā formā
obseruari. Sol. dicit Host. secūdū aliquos q̄ vtrāq̄ forma
potest immisceri: vt scilicet iurent dicere plenam & me-
rā veritatē: & q̄ ad interrogata veraciter respondebunt:
nam bonorum optima est mixtura. xij. dist. c. nouit. in fi.
Inno. in. c. licet helij. de fimo. dicit q̄ aut sit inquisitio de
certis criminibus, & debet seruari illa forma: vt dicāt ple-
nam & meram veritatē. aut sit inquisitio generaliter de
criminibus: & tunc periculum est iurare secūdū illā for-
mam. vnde subiret iurans anceps periurium. Sed contra
hoc ob. c. præcedens. q̄ loquitur in inquisitione genera-
li: & iō concludit q̄ sufficit iurare altero istorū modorū
qualitercūq̄ agat: & hoc cōiter vī placere doc. Sed ego
hoc nō puto verū: quia papa in. c. præcedēti dicit q̄ i fi-
milibus vult obseruari illam formam: ideo dico q̄ iudex
semper debet exigere iuramentū sub illa forma, & si nō
facit, malē facit: actus tñ tenet vt hīc. Nā hīc non dicī q̄
iudex benefecerit, sed tñ quæritur an admittat excusa-
tio quando iurauit sub illa forma. ¶ † Vltimō oppo. con-
tra literā. & videt indistinctē q̄ sub quacūq̄ forma fue-
rit iuratū debeat admitti excusatio: nam ante sententiam
pōt qs ex iusto errore confessionem reuocare: vt in. c. fi.
de confes. l. error. C. de iu. & fac. igno. & l. non fatetur. ff.
de confes. Sol. dicit Host. & bene. q̄ aliud est confessionē
reuocare propter errorem, & aliud confessionem excusa-
re: nam reuocans propter errorem habet probare erro-
rem probando contrarium: vnde si iste voluisset reuoca-
re confessionem habuisset probare q̄ nullam rem eccle-
siæ alienasset, vel quod nihil receperat ex naufragio, &
hoc fuisset difficile probare: sed excusans confessionem
non habet necesse probare contrarium: sed tantū excu-
sationes suas. & hoc tene. licet alij dixerint confessionem
iuratam non posse excusari: quia hoc est falsum: vt hīc. &
in. c. cū in positionibus. de iure iu. lib. vj.

SEBA. S API.

a ¶ De veritate. Idē
no. Abb. in. c. fi. in
j. no. j. eo. vide Ro-
tā in deci. cccciij.
incip. itē fuit dubi-
tatum: in antiq̄s.

b ¶ Pro consanguini-
neo. Adde Alexā.
consil. ccxij. §. li. &
ccxxij. consil. v. &
lxx. j. lib.

SVMMARIVM.

- 1 Cōuersantes cū amicis & cōsanguineis inimicorū sunt suspecti.
- 2 Inquisitus: licet absoluat: quia contra eum nihil extitit pro-
batū. omnino debet purgari propter aliquā infamiam.
- 3 Cōsanguinei an admittantur in testes pro cōsanguineis siue in cā ci-
uili: siue in cā criminali in qua agat ciuilit̄ aut criminaliter?
- 4 Inimicitia capitales quomodo oriuntur?
- 5 Inimicitia an sit legitima cā repellēdi aliquē à testimonio. vel in-
quitur arbitrio iudicis: dummodo inimicitia nō sit capitalis.
Amicus de nouo reconciliatus non est idoneus testis.
- 6 Amicitia si superueniat post accusationē non cōualidat ipsam.
- 7 Inquisitio si fuit commissā alicui simpliciter à papa an possit vel
debeat prius inquirere de fama?
Verba assertiua vel narratiua papæ quæ sint.
- 8 Inquisitio super veritate criminis non facta prius inquisitione
super fama: an valeat: siue sit facta per ordinarium vel delega-
tum, siue opponatur siue non?
- 9 Litis contest. inducitur per actum qui potest fieri post litem con-
test. ad hunc effectum. scilicet quod non admittantur exceptio-
nes quæ solent admitti ante litem contest. tantū.

10 Inquisitus contra quem est probata infamia per testes: an pos-
sint probare per alios testes se esse bonæ fame: & sic repellere
inquisitionem super veritate?

Testes deponentes de infamia: & alij deponentes de bonā famā
qui sint præferendi.

11 Testes deponentes verisimiliora præferuntur alij, etiam quod sint
numero plures.

CAP.

XIX.

Vm oporteat.

De veritate

crimini non
inquiritur nisi prius constet de infamia:
& tunc non inimici vel periuri: sed idonei
viri ad prosequendum inquisitionem & te-
stimonium admittuntur, & non probato crimine indici-
tur infamato purgatio. In prima denunciatio episcopi &
inquisitorum datio. In secunda ibi: *verum*. comparatio
& allegatio episcopi contra denuntiantes & testes. In ter-
tia ibi: *discretionem*. inquisitorum triplex instructio. secun-
da ibi: *quod si*. tertia ibi: *et si nihil*. ¶ Casus literalis. Qui-
dam canonici viceñ. ad se. apo. accedentes multa enormia
coram papa contra episcopum suum proposuerunt: vñ
papa super his inquisitionem commisit faciendam. Epi-
scopus hoc intelligēs antequā à iudicibus citaretur ad
aposto. se. accessit. proponens q̄ illi qui enormia illa pro-
posuerunt cōtra ipsum odio & non bono zelo duxerāt
do. papę intimanda: cū sint eius inimici manifesti: & cū
eius hostibus conuersentur, & consanguineos suos & cō-
plices intendunt ad testificadū producere contra ipsum.
qui ad testificandum seu denuntiandum admitti non de-
bent, cū sint periuri & alijs criminibus irretiti. Quo
audito mandat papa iudicibus ipsis quatenus ad inquisi-
tionem non procedant. nisi super prædictis criminibus
episcopus fuerit infamatus. Si verō ad inquisitionem fue-
rit procedendum & prædictos vel alios duos ipsius ep̄i
esse constiterit inimicos, nec ad prosequendum inquisi-
tionem nec ad testimonium prohibēdum admittant. sed
per viros idoneos veritatē inquirent: & si nihil probatū
fuerit, contra ipsum purgationem canonicam indicāt ei-
dem. Ber. ¶ No. j. q̄ ad denuntiationem alicuius probæ
personę debet superior cōmittere inquisitionē, seu per
se inquirere: nō tñ debet inquirere sup̄ veritate criminū
denuntiatorum: sed prius super infamia, an. f. sit de crimi-
nibus prædictis infamatus. Et ex hoc no. q̄ ex sola denun-
tiatione criminum facta contra aliquem non oritur in-
famia sufficiens ad inquirendum de veritate. quod nota.

¶ Not. ij. q̄ simpliciter commissā inquisitione super cri-
mine tacitē intelligitur commissum vt prius fiat inquisi-
tio super fama. Illud enim est quoddam præambulū ad in-
quisitionem de veritate. ^a Et ex hoc no. q̄ commissio con-
sequenti intelligit commissum antecedēs: & sic omne id
per qd̄ peruenitur ad consequēs: sicut aliquo prohibito
intelligit esse prohibitū omne id p̄ qd̄ peruenit ad illud:
vt in. l. oratio. ff. de spon. Et hoc facit ad extēsiōē mate-
riæ. c. p. & g. s. de off. deleg. vt sic literę delegatorię extē-
dantur vltra expressa. ¶ † Not. q̄ non solum inimici re-
pelluntur ab accusando: vt dixi in. c. j. s. eo. sed etiam à de-
nuntiando & ad eum prosequendo. Itē q̄ cōuersantes cū
inimicis & consanguineis inimicorum sunt suspecti: de
quo j. ¶ † Not. q̄ licet per inquisitionem nihil sit proba-
tum contra infamatum: tamen simpliciter non absolui-
tur reus: sed indicitur sibi purgatio propter infamiam:
vt not. gloss. secunda quæstio. v. c. presbyter. & in. c. ij. de
purga. canon. ¶ In gloss. ibi: *nā & socius*. solue hoc con-
trarium: vt dixi in capitu. repellantur sup̄ eod. ¶ † In
gloss. secunda in fin. vult ergo ista gloss. quod in causā cri-
minali non admittitur consanguineus pro consanguini-
neo: ^b & ideo isti poterant repelli. Abbas dicit & vide-
tur seq̄ Io. An. quod si agitur de crimine criminaliter, tūc
procedat ista gl. sec⁹ si agitur de crimine ciuilit̄. q̄ tūc
etiam pōt

etiam potest esse frater testis pro fratre^a: vt. c. literas. s. de præsump. Itē quia hoc casu non reperit prohibitū: ergo admitendū. vt. l. j. ff. de testa. & in. c. j. eo. tit. sed gl. iij. q. v. in summa: videt velle qd et in cā criminali admittat cōsan guineus si est adeo bonæ opinionis: vt nō psumat deuia re à veritate rōne cōsanguinitatis. d. An. dicit hoc arbitra riū: sed Bar. i. l. qui testamēto. ff. de testa. vbi psequit hāc materiā, simpliciter dicit. eū repellēdum in causa crimi nali. Circa hoc ego sic puto posse dici. qd aut est cā merē ciuilis. & vide bo. gl. in. c. in literis. s. de testi. & nō est pro priē materia nostra: & qd no. in gl. in. l. parētes. C. de testi. Aut agitur de crimine ciuilitur: & tunc in actiōe iniuria rum nullo modo debet admitti cōsanguineus vel affinis pro cōsanguineo: quia iniuria illata vni de cōsanguineis suis videtur illata omnibus de cōsanguinitate aut affinitate: ad hoc bo. tex. in. l. lex cornelia. ff. de iniur. Si ve rō est alia cā si sunt in potestate eiusdem, non debent ad mitti: vt no. in. d. l. parentes. si verō non sunt in potestate eiusdē: tūc debet admitti: sed cū distinctione affectionis: & minus credi cū agit de crimine ciuilitur qd si ageretur merē ciuilitur: aut ad hoc qd in simili no. in. c. in literis. s. de testi. Si verō agit de crimine criminaliter: & tunc aut prosequit vindiā publicā, & erit arbitrarīū qd creda tur & an admittatur: & sic procedit gl. iij. qō. v. in sum. & pro hoc vide bo. tex. i. c. cū. p. s. eo. vbi frater carnalis fuit adductus in testē in cā criminali: nec illo respectu appa ret ibi repulsus. Aut prosequit iniuriam propriā: & indi stinctē cōsanguineus repellitur: & sic procedit dictum Bar. & facit. l. lex corne. præalle. & vsq; ad quē gradū re pellatur: satis pōt dici qd vsq; ad illū gradū j. quē cōpellit testificari contra cōsanguineum. de quibus in. l. legē. iul. ff. de testi. canonizata. iij. qō. iij. in. c. si testes. s. leg. iul. vel potest dici & meri⁹. qd attendit qualitas affectionis secū dū consuetudinē patriæ: nā in aliquibus locis dilectio stri ctē durat indifferenter inter cōsanguineos vsq; ad cer tum gradum tū: in quibusdam locis durat indifferenter inter emnes eiusdem cognationis: faciunt no. in simili in c. postremō. s. de appell. per Ioā. Andr. ¶ In gloss. in ver. ad denunciādū. in fi. Io. Andr. dicit qd in euangelica denun tiatione procedit opi. Io. vt admittatur infamis si non est criminosus. sed in denuntiatione iudiciali^b vel canonica procedit opi. Bar. sed prosequere hunc articulum: vt ple nē no. in. c. nouit. de iudi. & ibi dico. ¶ In gl. in ver. in micos. no. gl. ad quā quotidie fit remissio. Et primō inquā tum dicit qd inimicitie capitales seu graues sunt^c qd sunt de statu hominis vel bonis eius. vide gl. in. l. licet. ff. de ar bi. & in aut. de testi. s. si verō. vbi gl. dicunt qd inimicitie^d capitales sunt cū qs alicui minatur mortem: vel cū odit: vel ad mortem desiderat: vel qui accusauit eū criminali ter. & idem dic qd est quæstio de omnibus bonis vel ma ioribus: parte^e ar. in. c. frequens. de testi. spo. li. vj. nam bo na temporalia sunt vita hominū. l. aduocati. C. de aduo. diuer. iudi. & dicit etiam qd licet istud sit regulare: tamen quandoq; ex spoliatione particularis rei oriuntur inimi citie capitales: ad hoc. c. accedens. vt lit. non contest. & c. item cū quis de testi. spo. & ex facto honesto quādoq; oriūtur tales inimicitie. vt in. l. j. & quod ibi no. ff. de his qui vt indi. facit. xxiii. q. v. c. no. non est crudelis. & ideo in hoc iudicio multum versatur arbitriū an inimicitie sint graues vel leues. & hoc quo ad primum dictum glo. Sed inquantū glo. postea dicit qd hīc relinquitur arbitrio iudicis qd inimicitie repellant. Tancr. dicit & bñ. qd capi tales indistinctē repellūt: vt hīc. & i. d. c. accedens. si verō nō sunt capitales: & tunc pcedit gl. vt recurram⁹ ad iudi cis arbitriū: & facit. l. j. ff. de qō. ¶ Itē aduerte qd ad repel lēdū quē ptextu inimicitie nō iussit qd sit facta recōci liatio dūmō sit recēs: qd inimico de recenti recōciliato nō est credēdū^f. vt est tex. bo. iij. q. v. c. ij. ¶ Sed quid si tpe redditi testimonij erat inimic⁹: sed an sniam erat re-

cōciliat⁹. dic qd ei nō credi⁹, qd cū psumat tūc dixisse fal sum ppter inimicitia, recōciliatio superueniēs licet tol lat inimicitia: nō tū tollit falsitatē si quā dixit. vide gl. i au thē. de testi. s. qm verō. i. ver. adfit. & pōit Io. an. i. addi. Spe. in ti. de testi. s. ponit. i. pri. & vide multas qōnes cōsimiles in addi. & no. igstā gl. ¶ Gl. i. ver. per viros idoneos. i. fi. no. gl. quotidiana. & Inn. hīc i hoc arti. sic distiguit. qd aut im perator adhibuit nudū ministeriū. & eo repulso poterit iudex ex offō pcedere, vel aliū p morē iquisitoris iſtitue re: aut nō adhibuit nudū ministerium: sed fuit auctor: & tūc eo repulso debet iudex supersedere. p rōne positā in gl. Qn at dicat adhibuisse nudū ministeriū: dic qd si nō est expressum nomē ipetrātis: vt qd papa dicit ad audiētiam nrām peruenit multorū clamor & c. tūc vī adhibuisse nu dū ministeriū: nā dedisset papa ēt lras sine illo. sec⁹ autē vbi esset expressum nomē ipetrātis: & hoc mihi satis pla cet. Quid aut si ipetrās fuisset excōicat⁹? Inn. idē cōcludit scdm distinctionē pdictā. Sed vide gl. i. c. j. de rescri. li. vj. Et pdi & a sunt vera scdm Inn. nisi papa mādasset iquiri de fama: qd tūc si cōstat de fama p viros idoneos, pōt pcedi ad vltiora: licet repellat ipetrās: qd velit Inn. qd vbi mā dauit iquiri de fama, papa nō habuit respectū ad ipetrā tē: & iō oīno pcedēdū est in cā. ¶ Sed extra gl. qro. nūqd papa simp̄r inquisitionē cōmittēdo teneat semp delega tus pri⁹ inq̄rere de fama? Cōclude qd aut papa simpliciter cōmisit iquisitionē: & nullā mētionē fecit de fama: & tūc semp delegat⁹ debet pri⁹ inq̄rere de fama: sqa vī hoc cō missū tāq; pambulū: vt. s. dixi: & si vellet pcedere sup ve ritate nō facta pri⁹ fide de fama poterit appellari: ar. hic & in. c. ij. e. ti. li. vj. & hoc oēs cōcedūt. Aut papa facit mē tionē de fama: vt quia dicit multorū clamor ad nos pue nit talē infamatū de tali crimine. & iō inquiras, & c. & tūc dicit Io. an. qd delegatus nō teneat inq̄rere de fama ex quo papa asserit eū infamatū. Cōtrariū tenet Tācr. qd poterit hoc puenire ad papā p inimicos & cōspiratore ist⁹ denū tiati. vel falsa relatio facta est papæ: licet per alios. Io. An. distinguit & bñ. qd aut papa hoc asserit per verba asser tiua: & pcedit opi. Io. an. Aut per verba narratiua, & pce dit opi. Tācr. & vide in Spe. i. tit. de inquisi. s. nūc tracte mus. ver. hoc aut notādū. & ibi dicit Io. an. qd verba asser tiua sunt si dicit cū cōstet nobis talē infamatū, vel relatu fide dignorū percepimus talē infamatū, & c. vel p similia verba. tūc em nō est opus inquirere de fama. & facit cle. literis. de prob. verba verō narratiua sunt. si dicat multo rū clamor ad nos peruenis talē infamatū, & c. nā tūc papa non asserit talē infamatū. vel hoc coepisset p fide dignis: & idē dic si papa diceret relatu fide dignorū percepim⁹ talē cōmisisse hoc crimē: nā p hoc non tollit pcessus fē dus sup fama: nā p supposito qd a fide dignis percepit de lictū cōmissum, nō sequit qd ille de hoc sit infamatus: vt probat in. c. inquisitionis. s. tertiā. j. eo. ¶ Sed iuxta hoc querit. nunquid generaliter valeat processus sup verita te criminis non facta prius inquisitione de fama? Cōclu do assumēdo multa dicta doct. hīc & in. c. qualiter. j. eod. & aliqua addēdo. qd aut iudex est delegat⁹, aut ordinari⁹. Si delegatus, aut est facta mētio de fama in rescripto mo do prædicto, & valet pcessus sup veritate: vt. s. dixi. Aut non est facta mētio in rescripto de fama, & tunc si iudex processit inquisitio præsentē & nō cōtradictē sup veri tate omisso processu infamæ, & etiā valet processus: quia ista exceptio quod non præcessit infamia est dilatoria in ducta i fauorē inquisiti: & ideo sibi est iputandū si i prin cipio nō excepit: vt est tex. no. in. d. c. ij. eo. ti. li. vj. Aut in quisitus erat præsens: sed ignorabat qd testes deponerent super principali & non valet processus. ad hoc. c. inquisi tionis. s. tertiā. j. eo. vbi tex. Si verō erat absens, aut nō con tumaciter: & idem, arg. in dicto. c. ij. Aut cōtumaciter, & tunc non potest opponere istam exceptionē quod nō pcessit infamia, nisi pcessus sit i eo statu i quo si esset præ-

SEBA. SAPI.

¶ Pro fratre. vide Alex. in cōf. xviij. in. iij. co. in. j. vol. & in cōf. lxx. in. vj. col. in. j. volu. & in cōf. xciiij. in. v. co. in. ij. vol. Feli. in. c. in literis. in pe. co. ver. fallit sextō. s. de testi. & i. c. cū in ter. col. vj. s. de ex cept.

¶ Iudiciali. Adde Petr. de anch. con. si. ccccxvij.

¶ Graues sunt. Vi de quæ dixi i. c. ac cedens. vt lite non conte. And. Barb.

SEBA. SAPI.

¶ Inimicitie: adde Bald. in. c. veniens. i. fi. s. de iureiu. vbi dicit qd ex verbis iniuriosis orit ini micitia capitalis vide Alex. in cōf. xcix. incip. i. cā in quisiōnis. co. j. in j. vol. & ibi et po nit in pe. col. qd ini micus reconciliat⁹ non admittitur ad testificādū. de quo vide ro. in sn. ccc xvj. incip. Inno. in c. cū. l. & A.

¶ Vel maiori par te. Adde vidēdū Alex. cōf. lxx. iij. li. & Bald. cōf. cccxvj. iij. li. qui se quitur dicta Inno. hic.

¶ Credendum. ad de Lud. Ro. cōf. cccclxxxij.

¶ De fama. Adde vidēdū Fulg. cō fil. cvij. & ibi vide qō. seq. & latius p Ange. Are. in trac. malefi. in gl. fama publica præce. cū apostillis ibi p me positis.

Panormi. super quinto.

9 sens posset admitti. ¶ Ideo si esset p̄cessum ad actū qui solet fieri post lit. contest. non admitteret ampli⁹: ad hoc gl. no. in. c. j. de elect. li. vj. Et ad p̄dicta vide no. dictū Inn. in. c. praterā. de dila. in vlt. col. nō em̄ debet esse melioris cōditionis cōtumax ī facultate opponēdi, q̄ obediēs qui fuit p̄sens: & per illud dictū Inn. ita limita p̄al. c. ij. e. ti. vbi tex. exigit p̄sentia et cōtradictis. sed idē intelligo si erat absens cōtumaciter. per illud dictū Inn. & vide opt. tex. in aul. qua ī p̄uincia. C. vbi de crimi. agi opor. Si vero inquisitus p̄sens opposuit vt prius inquireretur de fama & appellauit: & tunc nō valet p̄cessus super veritate: quia est legitima cā appelladi: vt hīc. & in. d. c. ij. Et si est delegatus, debet recipere testes sup infamia: nec satis est q̄ dicat sibi cōstare de infamia. arg. hīc & in. d. c. ij. & sentit Host. hīc. Si verō est ordinarius: & tunc aut procedit alio principaliter mouente inquisitionem. & idem quod s̄. aut ex officio puro: & tūc si vult potest recipere testes super ifamia: sed si non vult & cōstat sibi de infamia per inuestigationē extraiudicialiter factam, q̄tuncunq̄ pars contradicat pōt procedere super veritate. arg. in. c. qualiter. j. eo. tit. Satis est em̄ q̄ ad eū peruenit clamosa infamia & frequens reclamatio: nec habet alicui facere fidem: sed si iste appellauit dicendo q̄ imō non est infamatus: & tunc oportet q̄ apud iudicē appellationis iudex ordinarius faciat fidē de fama: vt no. j. eo. qualiter. & per Specu. in tit. de inquisitione. §. nūc tractemus. ver. hoc autē scias. Et no. bñ. q̄a ex p̄dictis habes p̄acticā alibi non sic collectā. ¶ Vltimō q̄ro. a nūquid probata infamia p̄ testes pōt inquisitus probare se esse bonę famę, & sic repellere inquisitionē sup veritate, & tollere malę famę probationem hęc quæstio est subtilis notabilis & quotidiana: & sunt varię opiniones. & Ioan. hīc sentit q̄ non debet admitti probatio super bona fama: quia videret frustratoria: nā si cenrū diceret quē esse malę famę, & mille q̄ esset bonę famę, probatio super bona fama non releuat quīfaltē remaneat infamatus apud alios: & illorū respectu fienda est inquisitio. Tancre. tenet contrariū concludēs probationē admittēdā in contrariū, & standū dicto plurimorum: & idem Spe. in. d. §. nūc tractemus. ver. quid si plures. Hosti. dicit q̄ probatio admitteret: sed an p̄iudicet cōtrarię probationi debet attendi quid habeat cōmunis vox exterior. & attendi qualitas testium & per sonarū. & secundū hoc iudex arbitrabit q̄ p̄batio valeat. Inno. tetigit in. c. inquisitionis. j. eo. ti. & per vnū verbum in fin. positum. q̄ reperit in origina. non apparet qd velit secundū Io. an. ibi. Sed Io. An. dicit q̄ si primi & secundi testes deponunt super fama vicinā: tunc procedit dictū Tancre. Aut primi testes deponunt de vicinia & alij de alio loco aliter. & procedit op. aliorum. & sic erit p̄bata infamia. hoc dictū indistinctē procedit: licet putet Io. an. habuisse bonum intellectum: vt infra dicam in p̄sequēdo. do. do. An. referendo dictum Inn. in. d. c. inquisitionis. dicit q̄ si testes deponunt de infamia, & communis vox est in oppositum: de qua iudex proprijs aurib⁹ se poterit informare: & tunc non fiet inquisitio ad dictū illorū testiū pro hoc. c. inquisitionis. j. e. Aut iudex p̄dicto mō non potest se informare: sed recipit testes super bona fama. & tunc aut vtriq̄ testes deponunt super fama habito respectu ad cōem opi. & habet locum dictū Tancre. Aut habito respectu ad se: quia testes vnus partis dicunt eum infamatum apud se: alij dicunt oppositum: & tūc indicetur purgatio ex quo est infamatus apud viros prouidos. iij. q. v. c. omnibus. Ego assumendo aliqua dicta Barto. quę posuit in tribus quæstionibus in. l. de minore. §. tormenta. ff. de quæst. sic distingo. aut testes vtriq̄ partis deponūt super fama b̄ eiusdem loci & eiusdem temporis: aut deponunt super fama diuersi loci. Primo casu. ex quo probationes sunt contrarię omnino habito respectu ad tempus & ad locum, standum est testibus magis idoneis. ad

hoc qd no. i. l. ob carmē. ff. de testi. & i. c. in nra. de testi. facit. l. iij. ff. eo. tit. & qd no. gl. i. c. cū ī tua. §. de spon. si testes hincinde sint equales: & tūc debet stari numero vel data æqualitate numeri p̄batiōi magis verisimili. ¶ Et puto q̄ p̄batio c̄ magis verisimilis p̄ferat alteri p̄bationi: licet illā aliquantulum excedat in numero vel in qualitate testiū: licet Bart. aliter senserit. pro hoc tex. in. d. l. iij. & l. ob carmē. ff. de testi. & iij. q. iij. c. si testes. §. testes. & quod no. In nocen. in. c. auditis. de p̄scri. & gl. in. c. j. e. ti. li. vj. & maxime in infamia debet attendi verisimilitudo: q̄a (vt singulariter dixit Bar. in. d. §. tormenta) non sufficit testes dicere infamiam inesse apud populū: quia vanę voces populi non sunt audiēdę: vt in. c. ofius. de elec. sed debet reddi causa surgens ex aliqua simili p̄sumptione: quod no. & idem sentit tacitē Inn. hīc in hoc vltimō. Si verō testes vtriq̄ partis deponunt super diuerso tempore. vt quia probatur infamia existens tempore commissi maleficij: & bonafama probatur per alios testes de p̄senti: & tūc p̄ferenda est ista secunda probatio: quia poterunt oēs mutare opi. ad hoc. l. ij. ff. quis ord. in bo. poss. ferue. & facit. c. non debet de confan. & affi. & c. certā. xij. q. j. Si verō probationes cōcludunt super diuersitate loci: vt quia testes vnus partis dicunt eum infamatum ī tali loco vel castro: alij dicunt eum esse bonę famę in ciuitate: & tūc attendi debet ex circumstantijs quę probatio p̄ualeat. Finge enim delictum commissum in loco pariter distante à ciuitate & castro: nam tunc si infamia est in castro, & bona fama in ciuitate, debet iudex attēdere ad rationem super quā se fundāt testes: & si omnia sint pariter verisimilia: probatio super bona fama confundit aliam: vt no. in simili in. l. admonendi. ff. de iureiur. & in. c. fi. eo. tit. secus esset vbi infamia esset in loco commissi delicti: & in alio loco esset bona fama: quia tunc procederet opi. Ioā. quam ad hūc casum restringo: & sic puto eum intellexisse. Abbas.

SVMMARIUM.

- 1 A denuntiatiōe repellitur publicus cōcubinarius: conspirator & excommunicatus.
- 2 Accusatio non potest fieri per alium vel per scripturam: sed denuntiatio sic.
- 3 Rescriptum an fuerit impetratum per idoneam personam attenditur tempus impetrationis: & non tempus p̄sentationis. Concubinarius & sic vilis persona potest denuntiare.
- 4 Superior si fuit per subditum aut denuntiatus aut accusatus, nō poterit in aliqua causa contra subditum procedere: maxime si denuntiatio vel accusatio impediretur.

CAP.

XX.

Vm dilectus.

† A denuntiatiōe repellitur publicus concubinarius excommunicatus & conspirator, & is qui non p̄monuit d. h. dicit. Primō instruit iudicem super declinatorijs, & eis deficientibus super principali. Secundō in hibitionem fieri mandat. secunda ibi. eadem. ¶ Casus literalis. Quidam clerici super quibusdam excessibus denuntiauerunt. episcopum suum, impetrantes contra ipsum inquisitionem. Coram inquisitoribus proponebatur ex parte episcopi quod clerici illi audiendi nō essent, quia erant publici concubinarij: & sic indigni ad denuntiandum. propter quod fuerant excommunicati. Item non p̄monuerāt episcopum. Item erant conspiratores contra ipsum. Iudices super hoc consuluerunt papam: & ipse respondet. quod si confiterit eos publicē concubenarios vel conspiratores fuisse, contra eum a denuntiatiōe repellatur: alioquin audiant quę hincinde proposita fuerunt: & eidem episcopo prohibeant ne super his super quibus ad sedem apostolicam appellatum fuit clericos ipsos grauare p̄sumat, donec causa secundū mādātum

a ¶ Vltimō q̄ro. Vi de quod no. Bal. in l. diu. ff. de tes. mili. & i. l. fi. ff. de fer. & l. si tutor. C. de peri. tu. & do. Pet. i. repe. c. j. de cōsti. Andr. Barba.

b ¶ Super fama. Ad de qualiter testes debeāt deponere super bōa vel mala fama. Alex. cōsi. lxxxv. iij. & an te test. deponētes de bona fama inquisiti sunt p̄ponēdi deponentibus de mala. vide p̄ Ro. cōsi. clxvñ.

ZACHARI. ¶ Adde Bal. & Archi. in. c. j. eo. tit. li. vj. istum post Inn. i. c. cū ad cām. §. de test. Sal. in. l. ea qui dē. colū. xxix. ver. ad gōnem quintā. C. de accu. Lu. rot. in. l. j. & ibi Alex. ff. de ope. no. nū. & eūdem Ale. cōsi. xxiiij. vol. iij.

SEBA. SAPI.

c ¶ Quod probatio Idem videtur velle Bald. in. l. j. ff. de testa. & Alex. alia allegans in cōsil. cxliij. inci. quoniā abunde in vlt. col. in. ij. vol.

SEBA. SAPI.

d ¶ Nō p̄monuit hoc extende: vt nō solū debeat fieri in denuntiatiōe criminum. sed etiā in denuntiatiōe ex cōmunicati. vt per Abba. in. c. in p̄sencia. in. j. no. j. de sent. excommuni.

- 2 tū apostolicū fuerit terminata. Ber. ¶ No. j. ibi. quorū nomine. & c. q. licet accusatio nō possit fieri per aliū, seu per scripturā: vt. ij. q. viij. c. per scripta. secus tñ est in denūtiatione q̄ per aliū fit: vt hīc. & in. c. licet. s. e. & pōt interuenire pcurator de quo in. c. super his. & c. veniens. s. eod.
- 3 ¶ Not. ij. ibi. tunc fuisse. & c. q. ad considerādū validitatē rescripti respectu idoneitatis impetrantis attendit tps impetrationis: de quo. s. de rescrip. c. eā te. & gl. in. d. c. dilectus. de prabē.
- 4 ¶ No. iij. ar. concubiniarius & sic vilis persona pōt denunciare: nam hīc consideratur excōicatio lata super concubinato: ergo solus concubinatus nō sufficit: sed contrarium puto verū: vt. s. c. proxi. & ij. q. j. c. si peccauerit. & c. nouit. de iudi. Et ad istū tex. rñ. q. hīc fit mentio de excōicatione ad maiorem aggrauationem.
- 5 ¶ Vltimò nota ex fine literę. q. pendente denuntiatione contra superiorem non debet superior procedere in aliqua causa contra subditum: sed puto sic dicendum. q. aut impeditur aliquo modo denūtiationis causa per processum fiendum in alia causa: & debet superior ab opere cessare: vt in. c. olim. j. eo. non enim tenetur inferior denūntians obedire pcepto superioris denuntiati, si inde surgat impedimentum causę. vt ibi. Aut tale impedimentum non surgit: & tunc tenetur subditus obedire & causam sub eo agere. viij. q. iij. nonne. & d. c. olim. sed poterit eum tanquā suspectum recusare. quia ex hac denūtiatione solent oriri inimicitie capitales inter denuntiātū & denuntiatorem. arg. in. l. j. ff. de his qui. vt indi. facit. c. proposuit. & c. ad hęc. s. de appell. Abbas.

✠ Sr MMARIVM. ✠

- 1 Inquisitus mitius punitur quam accusatus. nu. 6.
- 2 Infamiam non incurrit inquisitus: sed accusatus sic: quando est tale crimen quod soleat interegare infamiam.
- 3 Crimina digna depositione: an impediunt quod clericus non administret ordines suos peracta pēnitentia?
- 4 In pēnis arbitrarijs iudex habet considerare qualitatem personę & excessus.
- 5 Exempla non actant regulam.
- 6 Accusatus degradatur: sed inquisitus non. Degradatio & priuatio beneficij & officij an sint idem? Pœna talis indubitatē habet locum in accusatione: sed in denuntiatione tunc demum, quando ex tali denuntiatione potest quis deponi etiam ab ordine.
- 7 Simonia an & quando committatur in ordine vel beneficio: et an per eam fiat depositio: siue priuatio beneficij?
- 8 Sicut ista dictio denotat omnimodam similitudinem: & aliquādo alios effectus secundum ea ad quę refertur.
- 9 In pēnis arbitrarijs iudex non debet excedere pœnas ordinarias nec secundum eas punire: sed ipsas diminuerē: vel secundum cōsuetudinem taxare: aliās dicetur grauasse partes.

¶ CAP.

XXI.

Inquisitionis. Si crimen i modum inquisitionis pbatum impedit etiam post peractā pēnitentiam ordinis executionē vel beneficij retentionē. pūit quis sicut in accusationis indicio: aliās pœna erit arbitraria. h. d. secundū cōmunē summationē vīq. ad. s. tertia. sed cōprehēdēdo mētē lre & verā lēt. sic summo: videlicet: Crimē probatum per modū inquisitionis regulariter pœna ordinaria non punitur. sed si impedit ordinis executionē fit depositio si cut in accusatione. & si impedit tantum beneficij retētionem fit priuatio à beneficio: nec poterit iudex hanc pœnam moderari: & iste est verus intellectus huius. c. nō bene declaratus per scribentes. Diuiditur: quia in prima: cōsultatio. In secunda responsio. secunda ibi: in quo. ¶ Casus literalis. ¶ Quēdam relata fuerunt domino papę de episcopis & canonicis valentineñ. quę non debuerunt silentio prateriri: vnde papa super his commisit inquisitionem faciendam: inquisitores super qbusdā

articulis dubitantes cōsuluerūt papam. Secunda q̄stio illorū hęc fuit. Ecce per inquisitionē tale crimē probatū est q. si criminaliter accusatus fuisset cōuictus deponeretur. quesitum fuit qualiter sit puniendus: super hoc distinguit vt si sit tale crimen qd̄ impediāt executionē ordinis aut etiā retentionē beneficij etiā post peractā pñiam. puta si homicidiū cōmisset: vel adeptus esset ordinē vel bñficiū vitio simoni in istis casibus ita est procedēdū sicut in iudicio accusationis. In alijs verò criminibus discretus iudex poterit pœnam moderari secundū meritum personę & qualitatem excessus. Ber. ¶ No. j. ex tex. q. mitius pūit conuictus de crimine per viā inquisitionis q̄ conuictus per viā accusationis: finis em̄ accusationis si crimen est graue: est depositio ab officio & beneficio: vt hīc. & in. c. super his. s. eo. & j. de pœn. c. tuā. sed finis inquisitionis nō: sed debet imponi mitior pœna. vt j. dicā. & cōcor. c. qualiter. j. e. & hoc indubitatē de iure cano. de iure autē ciuili nō reperio q. fiat hęc differentia i modo procedēdi in impositione pœnarū: sed per pœna imponitur: & pro hoc adduco bonum tex. in. l. iij. C. de sepul. viol. facit l. ordo. ff. de publ. iud. & quod no. in. l. ij. s. si publico. ff. de adul. ¶ Et ex hoc infero ad vnum notabile dictū. q. cōdenatus de crimine per viā inquisitionis: a de quo condēnatus per viam accusationis efficeret infamis euitat b infamiam: & sic saltem de iure canonico procedant gl. iuris ciuilis q̄ hoc communiter dicunt: vt in. l. iij. s. preterea. ff. de suspect. tuto. l. fi. C. e. & l. j. C. de mō multat. licet Bar. oppositum sentiat in. l. infamen. ff. de publ. iud. Sed potest satis æquē distingui inter ius canonicū & ius ciuile. vt de iure ciuili non euitetur infamia. & procedit dictū Bart. quia ex modo procedendi non alterat pœna, sed de iure canonico procedat dictū gl. secundū prædicta: & hoc bñ no. Et pōt esse rō diuersitatis inter ius canonicum & ius ciuile: quia de iure ciuili regulariter non procedunt c per viam inquisitionis: sed tñ in quibusdam casibus exceptis vt no. in. d. s. si publico. Sed de iure canonico procedit in distinctē pcedente infamia: vt in. c. qualiter. j. eo. In vno b ergo quis grauatur: quia proceditur sine accusatore: ideo non est mirum si in alio releuat, vt sic mitior pœna iponatur. ar. l. eum qui. in prin. ff. de iniur. & quod not. i. c. cū R. de off. deleg. ¶ No. ij. q. non omnia crimina depositio ne digna impediunt ordinis executionem, aut beneficij retētionem post peractā pœnitentiam & pone exemplū in adulterio vel furto. Nam si quis peragat pñiam, licet postea administret in ordine suo: ex quo in iudicio non. conuincitur: vt in. c. quæsitum. s. de tempo. ordi. & dic vt ibi notatur. Quēdam verò sunt crimina quę ipediūt executionē ordinis vel beneficij retentionem: etiam post peractā pñiam quātūcūq. sit crimē occultū: vt homicidiū: nam homicida non potest vnq. sine pōtō ministrare in ordine suo quantumcūq. sit crimen occultum. l. di. c. miror. & in. c. fi. de tempo. ordi. in. c. sicut. j. de homici. & idem in simoniaco in ordine: nam cū ordo sit vitiosē receptus, nec habuit executionem, nunq. ex pœnitentia potest hoc purgari: & ordo intus ortus occidit: vt dixit tex. j. qd̄. c. quibusdam. ¶ Not. tertio q. cū procedit per viam inquisitionis iudex potest moderari poanam. & ad d eam moderandam debet considerare qualitatem personę & excessus. d Et no. q. hęc duo sunt cōsiderāda in impositiōe pœnæ vbi pœna est arbitraria: facit qd̄ no. in. c. cum quidam de iure iur. ¶ In gloss. j. in fin. hoc dictum gl. communiter damnatur: quia multa alia sunt quę impediunt ordinis executionem etiam post peractam pœnitentiam: de quibus plenē no. in. c. nisi. s. propter. s. de renun. & c. fin. s. de tempo. ordina. & dic vt ibi: sed hęc ponuntur ista duo causa exempli. & ea quę causa exempli dicuntur nō restringunt dispositionē: vt no. in. c. j. s. ne cle. vel mo. vnde Vlpia. fuit vno exemplo cōtētus i. l. ita vulnerat. ff. ad. l. aqui. & Inn. vnicum tñ exemplū potuit in

SEBASAPI.

¶ Per viam inquisitionis. Vtrum dā natus ex iquisitione efficiatur infamis. vide Ang. de clarantē i. l. ff. de his q. no. infam. Bal. in. l. etiā. C. de fur. Sali. in. l. ea quidē. C. de accus. Cal. in conf. j. incip. iudex officio. sub t. de accusa. & latē Maria foci. in. c. qualiter & quando. q. xviij. arti. v. j. eo.

¶ Euitat. vide. bal. C. de fur. in. l. etiā. Andr. Barb.

¶ Non procedit. Adde q. aliquando procedit. vi. per Roma. singu. suis. fo. xviij.

¶ Excessus. Adde Fulg. confi. cxxiij.

Panormi. super quinto.

c. in audietia. de sen. exc. ideo non bene dixit hic gl. q. hic confirmat regula i oppositu exceptis istis duobus casibus.

¶ In gl. in ver. *accusationis*. ibi: *sed non credo*. &c. Inn. dicit q. et ad poenam extraordinariam iste non obligauit se: quia licet sit similitudo in accusatione & inquisitione: ut utroque casu prius conuictus officio & beneficio: tamen est dissimilitudo. quia accusatus degradatur, sed inquisitus non: sed tamen remouetur ab administratione. scilicet a beneficio. eo. c. qualiter. Goff. tenet q. debebat obligare ad poenam talionis. quia in istis casibus fit depositio sicut i accusatione: nec procedit dictum Inn. ar. c. qualiter. eo. vbi ponit regulam: sed hic sunt casus excepti vbi fit depositio, nec apparet differentia realis inter degradationem & priuationem beneficii & officii. sicut sentit Inn. nam perpetuo priuatus beneficio & officio satis dicitur degradatus: lex enim non est imposita verbis ut in c. commissio. de elect. li. vj. Item videmus q. calumniose denuntians puniuntur. ut in c. ij. de calu. Item excipiens obligat se ad poenam extraordinariam: cum deijcit ab obtento. ut in c. super his. s. c. ergo fortius debet iste promotor inquisitionis puniri si deficit cum tendat ad depositionem in istis criminibus exceptis. Et si diceretur contrarium, via aperiret fraudibus: fatuus enim esset qui accusaret, cum per viam inquisitionis posset impune suam intentionem consequi: & cum hoc dicto Hostiensis. contra transeunt Mod. doct. Sed ego puto distinguendum. q. aut crimen impedit ordinis executionem. & tunc si imminet depositio, et ab ordine debet fieri inscriptio ad poenam talionis: & procedat opus. Host. ius enim in hoc considerat effectum poene imponenda: & non modum procedendi: ut clare colligit in c. super his. s. eo. si recte potderetur. ibi enim dicit q. accusans debet inscribere se. quia tendit ad depositionem: denuntians non: quia tendit ad correctionem. ergo vbi denuntiatur & promouetur inquisitionem tendit non solum ad correctionem: sed etiam ad depositionem: ut est in istis criminibus exceptis, debet fieri inscriptio ad poenam talionis. Et si diceretur finis denuntiationis est correctio: sed propter qualitatem criminis alteratur poena: dico q. id est videre in excipiente: nam excipiens contra ipsum consecrandum tamen nittitur repellere a consecratione: sed propter connexitatem cum isto iure de futuro perdit etiam ius quassitum. & hoc respectu obligat se ad poenam extraordinariam: ut ibi: sed non ad talionem: quia non priuatur omnibus beneficiis habitis: ut ibi dicitur tex. si ergo priuaretur etiam habitis, haberet locum poena talionis: ut etiam satis innuit illa littera. Cum ergo in casibus exceptis: & similibus fiat depositio ab ordine & ab omni beneficio, debet habere locum poena talionis. & hac ratio videtur inconueniens. Si autem sit tale crimen q. non impediat executionem ordinis sed tantum beneficii retentionem: & tunc cum (ut dicam) non debeat fieri depositio ab ordine, sed tantum priuatio ab illo beneficio, non habebit locum poena talionis: quia non tendit ad depositionem: sed quia deijcitur a beneficio obtento debet se inscribere ad poenam extraordinariam, sicut facit excipiens quando deijcit ab obtento: ut in d. c. super his. ¶ In ea. gl. ibi: *licet heli*. & huic contrario stat Io. An. & bene dicens q. imo admonitio potest habere effectum: quia sponte potest dimittere beneficium & non expectare iudicium. Item posset desistere ab executione ordinis. Concludit ergo q. oino fienda est ista monitio: ut aperte probatur id. d. c. licet heli. ¶ In ea. gloss. ibi. *ut priuatur officio & beneficio*. gl. in hac particula videtur sine ratione: nam priuatio officii eo depositio: licet forte gl. intellexit: ut dicit Io. an. de officio administrationis: ut sequitur in glo. quasi velit dicere in hac prima solutione. q. conuictus per viam inquisitionis de crimine quod tamen impedit retentionem beneficii non debet deponi: sed debet priuari administratione & retentione beneficii: & forte habuit respectum ad officium ecclesiasticum. ut est officium sacristae & magistris scholarium, &c. Ista tamen littera hoc non tagit. So. tamen est vera in se si simonia esset commissio in officio & beneficio. Alia sol. in qua

gl. videtur residere est ut fiat differentia inter regulares & seculares ut seculares deponantur et ab ordine si per simoniam acquisuerunt beneficium. sed regulares non: sed debet considerari modus procedendi. ut in c. dilectus. de simo. ¶ Sed contra hoc dictum facit quod ipsemet Bern. dicit in gl. vbi vult remoueri facilius regulares quam seculares. & super hac gl. doc. quasi nihil dicunt nec declarant aliter sed super tex. dicit Host. quod licet beneficium sit simoniace receptum: non tamen debet fieri depositio ab ordine nisi in duobus casibus: ut in casu. c. ij. de simo. scilicet quando acquisiuit beneficium viuentis simoniace. Secundus casus. scilicet quando beneficium haberet certum ordinem annexum: sed non video rationem efficacem quare hoc ultimo casu debeat fieri depositio ab ordine ex quo fuit processum per viam inquisitionis: nam licet beneficium habeat conexum ordinem simonia tamen non est commissio in ordine sed in beneficio. nisi velis dicere q. quod dedit pecuniam ut reciperet ordinem requisitum in beneficio & ipsum beneficium: nam tunc simonia est commissio et in ordine: secus si habebat per prius illum ordinem. & pecuniam dedit ut haberet beneficium certe simonia non est commissio nisi in beneficio ideo in hoc articulo aperiendo intellectum. c. puto sic dicendum q. similitudo inter accusationem & inquisitionem in istis criminibus est tamen ista: videlicet ut si crimen impedit tamen executionem ordinis fiat depositio ab ordine sicut in accusatione: sed non imponatur alia poena acrior quam imponatur accusato conuicto de graui crimine. ut perpetua detrusio in monasterio siue in alio carcere: ut in c. tua. de poenis & c. ut famae. de sen. exc. Si vero crimen impedit beneficii retentionem: & tunc tamen imponatur poena priuationis beneficii. & in hoc proceditur sicut in accusatione: quia sicut priuaretur beneficio in accusatione. ita debet priuari per viam inquisitionis, nec poterit iudex moderari istam imponendo aliam, & dimittere sibi beneficium sicut posset in alijs criminibus: & hoc voluit ista littera. dum dicit q. in alijs criminibus poterit moderari poena quasi dicat in alijs potest sibi dimittere beneficium & imponere aliam poenam: sed si impedit beneficii retentionem hoc non potest: sed debet priuare beneficio sicut faceret in accusatione. ¶ Et ideo dictio sicut posita in tex. non denotat omnimodam similitudinem: sicut in simili non. i. c. damus. de sum. tri. & si. ca. & hac dictio relata ad diuersa denotat varios effectus: sicut in simili habetur in c. ab excoicato. s. de rescri. Et huc intellectum bene probat ratione huius litterae: nam ratio alterandi poenam in istis criminibus est: quia non potest priuatio quoniam impedit ordinis executio vel beneficii retentionem: sed certe vbi simonia est commissio in beneficio tamen dimisso beneficio a se vitiose acquisitio non impedit ordinis executio: ergo non debet fieri priuatio ab ordine. scilicet natura ipsius inquisitionis: nam ratio specialis restringit dispositionem generalem. l. cum prae dulcissimis. ff. de leg. ij. & quod non per Cy. i. l. non dubium. C. de leg. & per Dy. i. regula vlt. de reg. iur. i. vj. & per hoc cessat et differentia quam gl. ponebat inter regulares & seculares. quia hoc. secundo casu c. dilectus. de simo. loquitur quando simonia fuerat commissio in ipso machinatu. ideo retentionem ordine poterit poenitere. & ob hanc causam non fit ibi depositio ab ordine: sed priuatur illo iure vitiose quassito ex receptione: & detruditur in alium monasterium: & per hoc clare habet intellectus huius. c. & huius gl. Sed contra predicta & contra tex. op. de c. qualiter. e. vbi dicitur q. per viam inquisitionis proceditur ad priuationem administrationis beneficii. ergo in inquisitione est poena certa: male ergo dicitur hanc litteram in si. dum dicit q. in alijs criminibus iudex potest moderari poenam. Ex dictis Goff. hic. & Spe. i. ti. de inquis. spe. in prin. colliguntur aliquae solutiones. Prima. q. istud. c. loquitur in simplicibus clericis. contrarium loquitur in praetatis & habentibus administrationem. Secunda sol. q. hoc c. potest procedere in leuioribus criminibus, in quibus iudex moderatur poenam. c. vero qualiter. loquitur de grauioribus, in quibus dicitur quis priuari beneficio & administratione. Tertia sol. q. illud. c. qualiter. loquitur cum iudex procedit alio denuntiate & promouente inquisitionem, & tendente ad hoc ut denuntiatus

ZACHARIAS.

¶ Dictio sicut. Ad de de ista dictione sicut an & quando denotet similitudinem. & qualiter ponatur quod not. in apost. ad istum in c. quia. v. nu. vj. in apo. in ver. dictio sicut. s. de iudi. & in c. venerabilis. nu. iij. i. eode ver. in apost. me. s. de confir. vti. vel inutili.

denūtiatus priuē administratōie: iō ipōnī illa pōena ad quā agī: vt in. c. licet helij. de simo. hīc verō loquī qñ iudex ex proprio officio processit. Quarta solu. & notabili. q. regulariter si crimen est prauē probatum per viā inquisitionis fit priuatio ab administratione. sed si delictum non impedit accusationem ordinis vel retentionē beneficij post peractam pñiam potest iudex illā moderari secundū qualitātē excessuū & personā. & hāc sol. sentit etiā Hostien. & do. Anto. & placet mihi plus ceteris.

- 9 ¶ In gl. in ver. *alioquin. ibi: non ponitur plus, &c.* Not. bene. gl. ex qua collige vnum modum cognoscendi quādo iudex in arbitrijs excedit modum imponendi pōenam: nam si imponit ordinariam vel maiorem excedit modum. nam si datur sibi arbitrium vt moderet. nō debet augere vel punire tñ sicut ordinariē puniret: & ideo si crimen nō impedit executionem seu retentionē beneficij nō pōt iudex priuare clericum officio & bñficio: qā puniret tñ ac si ordinariē fuisset actum: sed beneficio tñ posset priuare: vt dixi. §. in prae. gl. & sic intelligo hanc gl. Addit gl. vnū alium modum cognoscendi indiscretio nem iudicis in istis arbitrijs. i. qñ excedit pōenam consuetam imponi pro tali delicto: b ista est gl. no. in. l. hodie. ff. de pōenis & vide bo. gl. in. l. quid ergo. §. pōena grauior. ff. de his qui no. infa. Et not. hoc dictū perpetuō: qā arbitrium iudicis in impositione pōenae restringit ex cōsuetudine. Et in fi. gl. hęc differentia inter regulares & seculares non procedit quo ad istum articulum: vt dixi in pced. gl. in vtriusq. est pōena priuationis ab administratione si delictū est graue, licet iudex possit moderari pōenam: sed pōt seruari gl. vt in regularibus sufficiat delictū non ita graue sicut in secularibus. vt in. c. per tuas. j. de simo. nec iudex ita de facili inducitur ad dispensandum cū regularibus: sicut cum secularibus: quia magis notandum est delictum in istis regularibus quā in secularibus. p rationem suprà positam: quod est bene notandum: quod tñ intellige & restringe. vt no. Ioan. And. in. c. accusatus. de herē. lib. vj.

SVMMARIVM.

- 1 Inquiri non debet contra aliquem de veritate: nisi procedat infamia: vt in nu. 2. & 3.
4 Libelli diffamatorij clam producti an & quando possunt esse cā inquirendi contra illum in eis infamati?
5 Licet interrogatur testis si est amicus vel inimicus parti: nec per hoc dicitur interrogari super crimine.
6 Inimicus censetur ille qui asserit aliquem non diligere.
7 Asserenti se inimicum alterius creditur, absque eo quod nullā inimicitia causam alleget: vide latē de veritate in nu. 10.
8 Non omne peccatum mortale repellit quem a testimonio.
9 Testis si dixerit vnū extra iudiciū et aliud in iudicio, stat primo dicto: nisi illud dixerit per metum. vel ad complacētiam partis.
11 Testi inimico citra inimicitiam capitalem: quanta fides sit adhibenda, relinquitur arbitrio iudicantis.

§. Tertia. ¶ Cōtra nō infamatū sup veritate criminū inquiri nō debet, et si libell⁹ famosus cōtra eū oblatu fuerit in secreto. nec sup principali credit testi qui iuratus dixit se illius cōtra quē inquiri inimicū: idē si hoc dixit an iuramētū: nisi psumat hoc dixisse in fraudē. h. d. v. q. ad. §. q. i. i. i. Primō ponit tres qōnes. Secūdo soluit. ibi: ad hęc. Et pōt subdiuidi prima pars: similiter secunda secundū qōnes & totidē rōnes ad easdē. ¶ Casus lralis. Quēsitū fuit si duo vel plures iurati affirmat aliquē eis videntibus crimē cōmisisse de quo aliqua infamia nō laborat: vtrū illi pōenā debeāt infligere? Itē ecce aliq. occultē tradit inquisitori schedulā vel chartā infamiā epī cōtinētē: qñ vtrū sit pcedēdū ad inquisitionē eorū q cōtinēt ibidē? Itē aliq. iurauerūt q deponēt cōtra illū de quo fit inquisitio: & i secreto examinant vel interrogant vtrū diligāt illū cōtra quē inquiri, vel sint ei⁹ inimici: & ipsi rñdēt q nō diligūt illū, vel expresse dicūt

se inimicos illi⁹: aut et an iuramētū si publicē cōfitent se inimicos eius: sed nō ostēdūt aliquas inimicitia probabiles causas. Ad hęc tria respōdet papa q nullus debet puniri propter dicta paucorū pro crimine de quo nō laborat infamia seu clamosa insinuatō nō pcessit, nec sup hoc testes sunt recipiēdi: cū inquisitio solūm fieri debeat super his sup quibus infamia pcessit. Itē ad petitionē illorū qui schedulas infamationis porrigūt i occulto ad inquisitionē eorū q cōtinēt ibidē nō est pcedēdum. Itē nō est adhibēda fides dictis illorū q post iuramētū vel an tacitē vel expresse asserūt se inimicos eorū, nisi forsitā an iuramentum in fraudē hoc dicere præsument. B. ¶ Not. j. ex isto. §. q. iudex nō debet procedere ad aliquē puniendū licet cōstet de delicto illius per depositionē: quorūdam, nisi tela iudicij rite procedat cōtra illū. Et potest iste tex. in prima qōne multipliciter intelligi. Primō q extra iudiciū, vel in iudicio nulla tela iudicij pcedente aliqui comparebāt & iuramēto affirmabāt titium commississe certum crimē: certē per hoc iudex moueri non debet ad puniendum, vel ad inquirendum. Ad puniendum non: quia non pcessit tela iudicij ad inquirendum contra illū: & sic deficit accusator verus & fictus, & ordo iudiciarius. Ad inquirendum etiam non: quia sine clamosa insinuatione non debet fieri inquisitio: & dicta paucorum nō infamat: vt j. §. fin. ¶ Secūdo potest intelligi quod formata tela iudicij super infamia testes deposuerūt super veritate criminis: & etiam in hoc casu iudex non debet procedere ad puniendum. tum quia testes deposuerunt non iurati super veritate: tum quia omissus est ordo iudiciarius: quia primō debet fieri inquisitio super fama: hoc tñ vltimum limita: vt in. c. ij. eo. titu. lib. vj. & dixi in. c. cū oporteat. §. eo. & per hoc declaratur prima quæstio tex. ¶ Tercio not. quod inquisitio non debet fieri ad eorum petitionem qui clam schedulas porrigunt ad infamationem alterius. Ratio: quia tales schedulae non infamant. per id quod habetur j. eo. in. c. fi. Et hoc intellige q non debet procedi, nisi is cui schedulae porrecte fuerunt instet & petat statui terminum porrigentibus ad probandum ea quæ scripserunt vt. v. q. j. per totū. & l. diffamari. C. de inge. manu. & per hoc declaratur secunda quæstio. tex. ¶ Tercio not. quod testis licet interrogatus an sit amicus vel inimicus partis: nec per hoc dicitur interrogari super crimine: cum inimicitia possit esse sine crimine: vt dixi in. c. repellantur. & c. cū. p. §. eo. ¶ Not. quod respondens se non diligere partem, tacitē & indirectē videtur asserere se esse inimicum partis: nam tenetur homines se adinuicem diligere, cū natura quādam cognationem inter eos constituerit. l. vt vim. ff. de iusti. & iure. de pōe. distin. ij. c. proximos. ¶ Vltērius nota quod testi asserenti se esse inimicum alterius creditur quo ad hoc vt repellatur a testimonio: licet nullam causam inimicitie alleget. cū enim deponat de facto proprio seu propria conscientia non est necesse exprimere causam. satis enim est qd est inimicus. ¶ Vltērius collige. quod nō omne peccatum etiam mortale repellit a testimonio: maximē qñ tale peccatū fuit expressum vt vitare onus testimonij. hoc singulariter pbat hīc meli⁹ q alibi. & hāc literā allegavi in. c. testimonium. §. de testi. nā fraudulenter dicēs se esse inimicū vt euitet onus testimonij peccat mortaliter: quia dicit mēdaciū in cā proximi. xxij. q. ij. c. ne quis & j. de fal. c. j. & nihilominus talis recipitur in testē & ei creditur: vt hīc. ¶ Vltimō signanter facit ista litera ad materiā tractatam per Bar. in. l. eos. ff. de fal. & dixi in. c. p. tuas. §. de pb. videlicet q dicēs vnum extra iudiciū nō valet dicere cōtrarium in iudicio. vñ statui priori dicto, nisi psumat hoc dixisse in fraudē. Et ex hoc posset singulariter elici limitatio ad no. in locis palle. vt si testis fortē vilis fortunæ dixit in pñsentia partis potētis aliqd qd veniebat i fauorē illi⁹ ptis: si postea in iudicio iuramē

ZACHARIAS.

¶ Excedit modū. Adde qualiter puniatur iudex qui sine cā mutat pōenas iuris siue augendo siue minuēdo eas. Lud. Ro. sing. suo lxxvj. incip. veni quia tu habes q iudex. & sing. dclxij. quod incipi. tu habuisti. l. & si seuerior.

SEBASAPI.

¶ Pro tali delicto. Multa quæ intelliguntur regulari secundū consuetudinē accumulata. In. l. certi cōdictio. §. si nummos. ff. si cer. pe. & in. l. vt libris. C. de coll. & Feli. in. c. cū Martini ferrariē. col. ij. cū seqn. §. de cōst. ¶ Intelligi. Vide. c. tua. & ibi. d. Abb. de coha. cle. & mu. Andre. Barba.

SEBASAPI.

¶ Non omne. Declara vt per Abb. in. c. forus. in fin. j. de verbo. signi. & in. c. testimonium. co. iij. §. de testi. & in. c. ex parte. §. de cele. missa.

¶ Priori dicto. Vide quē dixi in. c. cū ecclesia. de cā pos. & proprie. Andr. Barba.

Panormi. super quinto.

SEBA. SAPI.

a ¶ Arbitrio iudicā-
tis. Adde q̄ statur
arbitrio iudicis q̄s
dicat inimicus: vt
per Bal. in authē. si
dicat. C. de test. Ro-
ma. in rub. ff. de ar-
bi. in. xvj. q. vbi al-
lega. Inn. hic.

SEBA. SAPI.

b ¶ Dictū testis. Vi-
de latissimē p̄ Ias.
in ru. ff. de iureiur.
col. iij. cū sequ. vbi
ponit plures casus
in quib⁹ statur di-
cto testis deponē-
tis de credulitate.

ZACHARI.

c ¶ Per credulitatē.
Adde Lāfr. de ori.
in. c. quoniā cōtra.
nu. xvij. ver. p̄terea
sciendū est & ibi in
apo. Celsi. s. de p-
ba. istū i. c. firmi.
nu. j. & q̄ ibi po-
sui i apo. ad eū post
alios in apo. i. ver.
firmiter. s. de sum.
tri. & fid. cath. Bar-
to. soci. in suo tra-
fall. reg. cccxxix.
& reg. cccvñ. eum
dem Soci. in confi.
ccxliij. ver. verū ē
q̄ sufficit vol. ij. &
Phi. Corle. consil.
xxvij. in litera. f. &
confi. xciiij. in lite-
ra. c. & h.

d ¶ Quod credunt.
Adde Fran. de are.
confi. lxxij.

e ¶ Seu famā. Ad-
de Lud. Roma. cō-
filio. clxvij.

to prestitito dicat cōtrariū, q̄ non debeat stari primo di-
cto: q̄a satis p̄sumi pōt testē illud dixisse extra iudicium
vt placeret parti timēs eius potētia: sed in iudicio metu
iuramēti dixit veritatē: secus vbi talis p̄sumptio non sub
10 esset: & hoc tene bñ menti perpetuō. ¶ Sed cōtra hāc
vltimā. q. text. oppo. hīc fuit q̄situm an debeat adhiberi
fides dictis illorū testiū q̄ post iuramentum dicunt se ef-
se inimicos partis: respondet distinguēdo q̄ non: videtur
em̄ q̄ ex quo testis deponit semel dictū suū, nec in prin-
cipio dixit se inimicum. nam sicut directē nō pōt testis
corrigere dictum suū: vt no. in. c. p̄terea. de testi. cog. ita
nec indirectē. ar. in. c. tuā. de procu. & in regula cum qd
vna via. de reg. iur. li. vj. Sol. distingue cōprehēdēdo totā
materiā huius vltimē q̄onis. q̄ aut testis dixit se inimicū
antēq̄ iuraret seu pducere in testē: & sic p̄sumit hoc di-
xisse in fraudē vñ debet nihilominus recipi: vt hīc i tex.
Si verō nō constat eum dixisse in fraudē. text. videt hīc
velle eū non recipiēdū: puto hoc procedere q̄n inimici-
tia erat capitalis: sed si hoc non erat, vel de hoc dubitat,
non debet iudex propter solū dictum testis desistere: sed
debet interrogare testem de qualitate inimicitia: nā nō
sufficit aliud proponere in genere quando non quolibet
species cōtenta in genere sufficit ad intentum: vt est bo.
tex. cū gl. in. c. pia. de except. li. vj. Cū ergo omnis inimi-
citia indistinctē repellat. vt dixi in. c. cum oporteat. s. eo.
non sufficit gñaliter dicere se inimicum: sed si dicat se ca-
pitale inimicū nō debet recipi: vt in aut. de testi. s. si dicat
& no. in. c. ex parte adā. & c. cū causa. s. de testi. ¶ Si ve-
rō inimicitia nō sunt capitales, debet testis recipi: & quā-
ta fides sit ei adhibēda relinquunt arbitrio iudicis, &
cum hac temperie intelligo istum tex. Et no. contra iudi-
ces qui sunt contenti sola responsione: cū testis dicit se
esse inimicum partis. hoc em̄ fieri non debet: vt patet ex
p̄dictis. Si verō dicit testis se esse inimicum partis post
quā iuravit: sed anq̄ deponeret. tūc (quicqd senserit Ho-
sti.) dicit Io. an. (& rectē) q̄ etiam si p̄sumat hoc dixisse
in fraudem non est adhibēda fides super principali: quia
aut dixit verū, & non debet ei credi tanquā inimico: aut
dixit falsum, & non debet credi tanquā periuro. & iō lite-
ra i fine huius. s. dum dicit de fraude. tñ fecit mētionem
quando ante iuramentum hoc fraudulenter dixit: secus
si post iuramentū ratione p̄dicta. Si verō postquā iu-
rauit & deposuit dixit se inimicum. & tunc aut inconti-
nenti in fine depositionis in generalibus interrogatorijs
prout solet cōmuniter fieri. & creditur ei, ratio: q̄a pro-
priē non corrigit dictum suum: & si hoc fecit incontinē-
ti anq̄ recessisset à conspectu iudicis: vt in p̄alleg. c. p̄-
terea. Si verō primò deposuit. & ex intervallo dixit se
inimicum, non debet sibi credi: sed statur priori dicto ar-
gu. p̄alle. c. p̄terea. Puto tamen q̄ licet ex toto dictū
super principali non debilitatur tamen in aliquo. iuxta
notata per Inno. in p̄alleg. c. p̄terea. & ex hoc rema-
net clarē declarata tertia questio.

SUMMARY.

1 Inquisitus si non probatur cōtra eum, per famam vel testiū cre-
dulitatē non punitur: sed requiruntur probationes clare. nu. 2.

3 Dictum testis non valet si in actu perceptibili sensu corporeo de-
ponit de credulitate.

Testis si primò dixerit se scire: postea dicit se credere, censetur
recedere à priori dicto.

4 Fama probatur per duos testes se ita audiuisse apud bonos &
graves viros: idem in infamia.

Fama non potest habere originem à duobus tantum.

5 Infamia non nascitur à turpibus & vilibus personis: sed à graui-
bus & honestis.

6 Infamia siue fama quomodo inducatur ex maiori parte viciniā
vel vniuersitatis: siue alicuius magni viri siue non.

7 Quasiuisti. ¶ Non punit quis de crimi-
ne. de quo nō constat nisi p̄ fa-

mam & testium crudelitatem: & per dicta paucorum nō
debet quis apud iudicē infamatus reputari. hoc dicit vñ
que ad finē. Diuiditur. nam primò format duas quæstio-
nes. Secundò soluit. ibi: ad quod. ¶ Casus literalis. Aliqui
inquiruntur super excessibus aliquorum: sed dicunt se ni-
hil scire per certā scientiam, sed totum per famam & cre-
dulitatem: quæritur quid statui debeat contra illos. Item
duo vel tres vel etiam plures dicunt aliquem infamatum
de aliquo crimine in publico, nihil sinistri refertur: quæ-
ritur vtrū de crimine illo debeat reputari infamatus. Re-
spondet papa q̄ propter famam & credulitatem deponē-
tium solūmodo non est deponendus. sed infamato pur-
gatio canonica potest induci secundum arbitrium iudi-
cantis. Ad secundum respondet. q̄ propter dicta pauco-
rū infamatus dici non debet: cuius opin. apud graues &
2 bonos læsa non existat. Bernar. ¶ Not. j. ex text. quod
in probando crimina non sufficit fama iuncta cū credu-
litate testium iuratorum: quia in criminibus requiruntur
probationes luce clariores. l. sciant cuncti. C. de proba. ca-
nonizata. ij. q. viij. c. sciant cuncti. ¶ Secundò no. q̄ re-
3 gulariter non valet dictum testis si in actu perceptibili
sensu corporeo deponit per credulitatem: c de quo in. c.
cū causam. & c. quoties. s. de test. Et ex hoc & ex tex. col-
lige arg. posse testem interrogari: an credat. i. an deponat
ex crudelitate: quod dicit Io. an. sustinendum quando sin-
gulariter interrogatur: sed in generalibus interrogatorijs
non debet fieri ista interrogatio an credat: quia sape te-
4 stes simplices decipiuntur: & vbi prius dixerant se scire:
nūc dicēdo q̄ credūt videtur recedere à priori dicto, &
nō reddere sufficientē causam sciētia. Idē dicit de illo in-
terrogatorio an sciat ex auditu vel visu: tēdit enim ad de-
cipiendum testem quia qualitercūq̄ respondeat non red-
dit causam sufficientem: & de hoc in Spec. de teste in. s. iā
de interrogatorijs: in fi. & hoc dictum Io. an. quotidie al-
legatur in iudicijs. & vide quod plenē no. in. c. quoties. s.
de testi. vbi dico. ¶ Secundò collige q̄ duo testes vel plu-
res dicuntur pauci: & q̄ dicta paucorum non infamant:
quod intellige quando deponunt de fama apud eos exi-
stente: nam si deponunt de fama apud bonos & graues
existentes: duo tantum possunt probare infamiam seu fa-
mā: ita dicit hīc Goffre. & Io. an. Item no. gl. in. l. iij. ff. de
5 testi. & ij. q. j. c. deus. s. quādo. in fi. quæstionis. & Bar. in. l.
de minore s. tormenta. ff. de questio. facit tex. in. c. in lite-
ris. de testi. & melius in. c. tertio loco. de p̄sump. vbi di-
co. & facit i simili. l. ij. C. de bon. posses. secundum tabul.
vbi inscriptio septem testium probatur p̄ duos: nam &
notorium potest probari per duos: licet non consistat
ex duobus: vt not. in p̄alleg. s. quando. & hæc procedūt
secundum vnum intellectum huius. s. sed potest intelligi
& alio modo quod vbi deposuerunt super infamia per
aliquos testes potest iudex inquirere de illo loco vbi di-
citur esse infamia & proprijs auribus percipere & inda-
gare de infamia. & si nihil reperit non debet procedere
ex dicto illorum testium: & hunc intellectum puto ve-
riorem tanquam literē magis consentaneum ex eo quod
litera dicit testes dixisse illum infamatum. ¶ Nota ibi:
secundum arbitrium iudicantis. & c. quod purgationes
sunt arbitrariæ: vnde secundum qualitatem personæ &
infamiae iudex moderabitur numerum compurgatorū:
ad idem secunda quæstione quinta. c. omnibus. ¶ Nota
quod quis propriē dicitur infamatus quando. s. eius
opin. est læsa apud bonos & graues: secus si est læsa apud
maliuolos & viles: nam de tali infamia non est curandū:
quinimò turpe est à turpibus laudari & à vilibus: quia vi-
detur de complicibus laudantium: facit capit. magnæ. de
voto. & succedit illud dictum Christi. cū dixissent apo-
stoli quod pharisei scandalizabantur in eum non curan-
dum: sed respondit finite: cæci sunt & duces cæcorum:
vt in p̄allegato. capitulo. ¶ In gloss. finali in fine
Et ex hoc

Et ex hoc dicto gl. infert secundū aliquos quod ubi in vicinity non sunt nisi tres non potest quis esse infamatus: sed dicit Abbas hoc non procedere, quia attendit famam vicinarum parochiarum. ut in c. super eo. de cognat. spi. cum hoc dicto gl. et Abbas. trāseūt hūc cōiter docto. sed aduerte: quia nec glo. nec Abb. loquūt rectē. nā de esse famę non requiritur recte locū: spōt em̄ quis esse infamat⁹ apud aliquos non habito respectu ad locū, ut apud aliquod collegiū seu vniuersitatē scholarium: ad hoc. l. vulgaris. ff. de fur. vbi dicitur. qñ vulgaris quę est apud sapiētes: & sic pōt esse famavel infamia apud puidos non habito respectu ad certū locū: & hoc voluit Bar. & bene in p̄alle. §. tormēta. Et ex hoc infero glo. hic non recte dixisse. dū simpliciter voluit maiore partē vicinię requiri^a. Vnde pro intellectu materię p̄mitto post Bar. in d. §. tormēta q̄ fama est nomē generale. & habet se tā ad bonū quā ad malū: vnde pōt quis appellari famosus latro: ut in l. capitaliū. §. famofos. ff. de poenis & fama dicitur à fando. i. à loquēdo: quia si hoīes non loquāt de aliquo: licet habeāt hoc in mēte non pōt dici infamia: sed est opi. eorū q̄ debēt scire vel ad quos spectat verisimiliter scire voce manifesta. & quod dicit cōmunis opi. idēst de maiori parte illorū qui debēt scire. l. quod maior. ff. ad muni. in. c. j. de his quę fi. à maio. par. capit. et in l. aliud. §. referē. ff. de reg. iur. & qui sūt isti debētes scire vel ad quos spectat scire dic quod debet cōsiderari qualitas facti & personarū. Si em̄ factū est graue & persona est magni p̄cij requirit fama ciuitatis seu maioris partis. Itē si est factū restrictū ad certos hoīes qui debēt verisimiliter istud scire: sufficit maior pars illorū. exēplū: ep̄s cū viuūt cū canonicis est infamat⁹ de fornicatione: certe ad probādū infamiā sufficit maior pars canonicorū: quia isti sunt illi qui verisimiliter debent scire. Si vero factū est paruū & persona humilis & abiecta: tūc sufficit maior pars vicinię & non intelligas quod requirāt maior pars indistinctē ut mulierū & puerorū & similiū: sed sufficit maior pars p̄borū. & hoc voluit ista litera in fi. dū dicit illū infamē cuius opi. est lesa apud bonos & graues: vnde nihil dicit de loco neq̄ de maiori parte vicinię: sed non sufficiūt pauci: ut patet in litera: & per hoc remanet satis declarata hęc materia: & vide q̄ plene dixi in c. cū oporteat. §. eo. vbi tetigi an probata infamia admittatur probatio bone fame. & per ibi dicta restringo aliqua dicta do. hūc ibi plenius discussa.

SVMMARIVM.

- 1 Legatus de latere non potest se impedire in specialiter commissis per papam.
- 2 Inquisitio generalis si fuit facta & fuit reperiens aliquis culpabilis: an possit puniri vigore probationū in generali inquisitione productarum.
- 3 Testes examinati in inquisitione generali an faciāt fidē in spāli.
- 4 Contra inquisitionem formatam contra aliquod collegium vel vniuersitatē: possunt omnes singulariter cōtradicere: quia singulariter omnium interest.
- 5 Electio pape, mortuo alio, pertinet ad cardinales: sed si papa est depositus, ad quem sepectet electio dubitatur.
- 6 Electio p̄lati inferioris sine alter sit mortuus vel priuatus. semper spectat ad eundem.
- 7 Beneficium illius qui deponitur in curia an dicatur vacare in curia.
- 8 Criminosus non auditur petens sibi restitui dignitatem ecclesiasticam: si de eius crimine notoriē constat. nu. 2.
- 9 Spoliatus per iudicem ordine iudiciario non seruato potest petere restitutionem.
- 10 Iurisdictio alterius iudicis an porrigatur ex tacito partiū cōsensu litigādo corā ipso, siue in cā ciuili siue criminali. nu. 8. 9
- 11 Iudex vnius loci patiēdo vel substinēdo iudicē alienū proce-

dere non per hoc prorogat eius iurisdictionem.

8 Iurisdictio iudicis delegati pōt vitiari si partes volūt coram alio litigare, siue causa sit ciuili siue criminalis: intellige coram alio. §. cumlatiue: sed non priuatiue. §. quod in totum velint à iudice delegato recedere. nu. 9.

10 Processus non annullatur si sententia reddatur nulla.

11 Defectus iuris notorius non obstat petenti restitutionem.

CAP.

XXII.

Apetitionem. ¶ Si qua inquisitio per papā specialiter delegetur, legatus et de latere se de ea intromittere non potest ita cōmuniter summat: sed licet summatio ista sit vera generaliter, intellecta non tñ videtur cōgruere huic literę. vt j. dicā: ideo sic summo. Si is de cuius crimine in iudicio cōstat petit restitutionē propter iudiciorū ordinē non seruātū non est audiendus. sed eum tanq̄ notoriū criminosum debet superior de nouo priuare. Et est casus valde notorius. secundū hūc intellectū. & in dubio procedit intelligēdo qđ non ponatur hūc aliqua specialitas in papa. Diuiditur in duas partes. In prima facti narratio. In scda diffinitio. ibi cū igitur &c. ¶ Casus literalis. Ad petitionē Gualterij quodā abbatis corbie. papa cōmisit inquisitionē super statu ipsius monasterij tam in capite q̄ in mēbris: inquisitionē cōmissa legat⁹ aposto. se. ad monasteriū. accedēs p̄dictū: ipso abbate p̄sentē nec reclamāte ccepit inquirere diligēter super statu monasterij. Inquisitionē finita legat⁹ dictū Abb. parisiū euocauit, vt cōtra inquisitionē proponeret si quid posset rōnabiliter. Abb. ad ipsum accedēs allegauit q̄ i cor rectionē monasterij procedere non valebat. cū p̄dictis iudicibus inquisitio pri⁹ fuerit cōmissa, allegās cardinalem ipsum ex istis causis sibi esse suspectum iō ad sedē apostolicā appellauit Cardinalis ap. nō obstatē inspectis q̄ probata fuerāt cōtra ipsum à regimīe abbatię amouit eundē: dādo monachis licētiā aliū eligēdi. qui cōcorditer elegerūt priorē de argētolio in abbatem: super hoc delata est qđ ad papā. Ipse verō auditis hincinde propositionibus. dicit qđ de talib⁹ facta fuit fides propter qđ dictus. G. debuit amoueri à regimine abbatię: quis restituēd⁹ esset propter ordinē iudiciariū non seruātū. Papa nihīlominus voluit ipsum manere priuatū officio abbatię & amouit dictū priorē à regimine abbatię q̄ nō legitime fuit dicto. G. substitut⁹ eo quod ipse. G. propter ordinē iudiciariū non seruātū fuit inordinatē remot⁹: sed quia dictus prior non fuit remotus propter vitiū personę: sed propter iuris solennitatē omīssam papa ipm restituit in abbate. Ber. ¶ No. primò ex tex. qđ si in inquisitione generali aliquis reperitur culpabilis. potest contra eū procedi ad ipositionē p̄enę ex illis probationibus in inquisitionē gnali receptis, nec est opus vt de nouo illę probationes specilaite recipiantur: sed satis est illū nominatim citare vt veniat ad opponēdū si qđ opponere vult: & hoc intelligo qñ inquisitio erat formata cōtra certū collegiū seu certū genus personarū: nam tūc in effectu inquisitio vī formata cōtra quēlibet. & iō reperiens culpabilis ex priori tela iudicij venit puniend⁹. pro hoc videt̄ similis tex. secundū vnā lec. in. c. per inquisitionē. de ele. facit qđ no. i. c. ij. de cōfes. Quid em̄ si inquisitio esset generaliter formata non restricta ad certū gen⁹ psonarū: vt puta reperto hoīe mortuo iudex gnaliiter p̄cedit ad inquirēdū. & in hac gnali inquisitione per testes inculpatus est titius qui nullo modo fuerat vocatus in generali inquisitionē: nūquid ex illis probationibus posset iste puniri: an iterato de nouo contra istum debeant ijdē testes recipi: dubiū est pulchrum. vide fin. Inn. in. c. bonę. de ele. ¶ Secūdo no. qđ formata inquisitione generali contra certum collegium potest quilibet de collegio per se & singulariter

SEBA. SAP.

a ¶ Requiri. ideo ad declarationem que scribit Fely. i. c. cū dilecti. col. an tepenult. ver. adde etiam. §. eo.

b ¶ Generaliter. procedit. Adde vt per Rapha. Ful. conf. c. vij.

Panormi. super quarto.

oponere cōtra inquisitionē: quia cuiuslibet singulariter interest cū agitur de inter esse & pōna cuiusq; secus secū dū Inn. si exceptio cōcerneret fauorē collegij: quia tūc debet pponi per ipsum collegiū, vel maiore partē ad hoc qd no. in. c. edoceri. de rescrip. Qñq; tñ dictū vnus prāferit dicto aliorū: vt no. in. c. j. de his que fi. a ma. par. cap. & de hoc vide no. in. c. dilecti. de maiori. & obe. & in. c. cū olim. de testi. ¶ Tertiò no. q. ad colligiū^a spe-
⁴ at electio non solū vacante ecclesia per mortē prāla-
^a ti: sed etiā per priuationē prēlati iudicialiter factā & de electione papē fuit aliās altercatū in cōsilio Pisanovtrū vacante ecclesia p priuationē factā per consiliū: electio veniret ad cardinales an ad ipsum cōsiliū & allegabatur q iura tribuētia potestātē eligēdi cardinalib⁹ loquūtur qñ papa moritur vnde aliter videbat si erat depositus vt in. c. licet. s. de elect. sed in istis inferiorib⁹ vides hīc q indistincte ptās redit ad collegiū. Quid si abbas vel ali⁹ prēlatus inferior priuaret in curia romana nūquid beneficium diceretur vacare ibi: dic. vt no. glo. in cle. j. vt lite. pē. ¶ Not. singulariter ex isto text. q. criminofus nō audir petēs restitutionē beneficij si de eius crimine notoriē cōstat nō solū notorietate facti sed notorietate iuris. vt per probationē cōtra quā nihil obijci pōt. & prosequere. vt plenē dixi in. c. si cōstitit. s. eod. vbi ad hoc allegauī istud. c. & de hoc aliquid j. ¶ Item no. q. priuatus per iudicē ordinē iudiciariū nō seruātem pōt petere restitutionē^b tanquā spoliat⁹. ad hoc. c. conquā rēte. et quod ibi no. de resti. spo. ¶ Vltimò collige: & te ne mēti. quod subditus in loco alterius minus legitimē destituti nō dicitur succedere in locum viuētis quō ad pōnā: licet em errauerit in iure: excusatur tamen propter superiorē authoritatem: vel fortē errauit in facto credēdo q omnia solēniter in destitutiōe fuisset agitata: & ideo nō venit puniendus: secus autē videretur si sciēter successisset in locum minus legitimē destituti: quia tūc nō posset iterum reassumi ad eandem prēlaturā: vt in. c. j. s. de cōces. prēbē. & hēc no. quia sāpe accidunt in practica. ¶ In. gl. prima ibi: non valuit quod fecit iste prēlatus. & c. Ex hac particula gl. colligit prima lec. ad istū tex. quod priuatio abbatis non valuit propter defectū potestatis legati: quia nō habebat iurisdictionē in hac cā, ex quo pa. alteri specialit cām istā delegauerat & i cā alteri degata nō habet locū progiatio i psona alteri⁹. In. hīc variavit et vnā lect. sensit in prin. & aliā in alia glos. primò sentit istam lect. glossa. nam secundū eum prorogatio nō fit nisi aliquid facti interuenerit coram iudice: vt puta quia pars adiuit iudicē & coram eo litigauit: hic aut ille abbas non adiuit legatum sed tantum patiebatur illum procedere. ¶ Et nota ex hoc primò dicto duo pulchra in materia prorogatiōis. Primum q prorogatio potest fieri tacitē scilicet alienum iudicem aduēdo: & corā eo litigādo. nec requirit expressus consensus. & idē tenuit Bar. in. l. j. ff. de iudi. dico in. c. significasti. de foro cōpe. Secundū dictū est q sola patiētia in substinēdo iudicē alienū procedere nō prorogat iurisdictionē iudicis: sed oportet quō interueniat ex pte ipsi⁹ aliquid facti qd bene no. & facit quod no. ipsemet Inn. in. c. olim. iij. de rē. spo. Itē secundū Inn. ad hoc vt fiat prorogatio oportet quod nō erretur neque in iure neque in facto: vt in prāalle. l. j. sed iste abbas hīc errauit in iure: quia credebatur se nō posse declinare iurisdictionem legati: ideo non fuit facta prorogatio: sed hēc ratio non est bona secundū eum: quia legatus erat iudex suus. ¶ Not. bene hoc vltimū dictū quia quia colligitur singularis limitatio in materia: prorogatiōis: vt error iuris vitiet prorogationē quādo verē sit prorogatio iurisdictionis secus autem quando procedit iudex proprius: qui tamen poterat ex aliqua
^c legitima exceptione repelli^c nam si non repellatur,

etiā ex errore iuris nō pōt amplius repelli: de quo aliquid no. i. l. si qs per errorē. ff. de iurisd. om. iudi. & in. l. si conuenerit. e. ti. & in. c. j. de iudi. Itē secundū In. ex alio capite nō valuit hoc factū legati: quia licet in causa ciuili possint partes recedere à delegato & cōsentire i alium, hoc tamē facere nō possunt in causa criminali siue in causa inquisitionis: quia nō possunt tollere iurisdictionem inquisitorib⁹ per papam cōmissam. quasi velit q taciturnitas huius abbatis in non excipiēdo à principio nō potuit dare iurisdictionē legato et tollere iurisdictionē cōmissarijs. Et hēc opi. videtur sequi Io. an. hīc: sed do. Ant. hēc rationē impugnat quod licet partes nō possint in aliū iudicē cōsentire, priuatiuē, tñ accumulatiuē sic in earū p iudiciū, sicut in causa criminali habet locū prorogatio in p iudiciū partiū: vt no. i. c. si diligēti. de fo. cōpe. vñ intelligit ipse istum tex. quod iste abbas nullū actū positiuū fecerit etiā corā isto legato, nec erat euētum ad aliquē actū per quē fieret prorogatio, & sic in effectu sequit lect. gl. eam tamen limitando: sed (vt dixi) ipsemet In. sentit aliā lec. in alia gl. dicēdo q imputādū fuit isti abbati quare à principio nō excepit: hēc enim exceptio tāq declinatoria erat ipso iure à principio proponēda: vt in. c. inter. de re iudi. & in hoc videt sentire q potuit prorogare & cōsentire in istum legatum & per hūc modū procedēdi solēt reddi lec. Inn. difficillimā: quia vnū sentit in vna. gl. cōtrariū in alia: & nihil respondet motiuis pri⁹ factis per eundē. Host. etiā sentit hēc lec. scdā dicēdo q tardē abbas op. posuit hēc exceptionē: & q hīc nō valuit priuatio abbatis, nō propter defectū potestatis. sed propter iudiciariū ordinē nō seruātū. vt in litera. ¶ Putarē i hoc arti. satis dubio sic distinguēdū: q aut iquisitio est commissā ad petitionē partis: & tūc re integra litigādo seu patiēdo propriū iudicē procedere in illa causa videtur renūtiare rescripto per eū impetrato: vt in. c. vt debet⁹. & quod ibi no. de appel. & q not. in. c. ex cōquestione. de resti. spo. & ita pūctualiter fuit hīc: nā ista inquisitio fuit cōmissa ad petitionē huius abbatis, & re integra passus fuit legatū pcedere. & ideo videt renūtiāsse tacitē impetrationi per eū factā. & hoc videt velle litera si bene pōderetur. vbi in nulla parte sui fit mentio de defectu potestatis sed solūmodo de defectu solēnitatis & ordinis iudiciarij: Aut. inquisitio fuit cōmissa motu p prio: & tūc si papa ex certa sciētia ad se reuocauit negotiū, nō valet processus factus per inferiorē quātūcūq; per partē nō fuerit exceptū: vt no. in. c. cū. Martinus de cōsti. & c. vt nostrū. de app. Aut papa cognouit de causa, aut alteri cōmisit iure ordinario: & tūc si alius inferior iudex de causa cognouit hoc sciens & parte absente: dic vt in. c. si duobus. de appe. Si verò parte p sēte & non excipiēte, & tunc valet processus factus per inferiorē: quia licet pars non possit tollere iurisdictionem tributā commissario: pōt tñ in sui p iudiciū consentire in alienū iudicē: exēplū in cā criminali. in qua pōt priuatus prorogare iurisdictionē alterius iudicis in prāiudiciū sui: non autē in prāiudiciū iudicis proprij. vt no. i. c. si diligēti. de fo. cōpe. & i. l. j. C. de iur. om. iu. ¶ In glo. ij. in. fi. ista sol. gl. sunt bonæ sequēdo ipsarum lec. quā pmissi in prācedenti gl. Sed tenendo aliam lec. facilis est responsio ad cōtrariū: nam probationes fuerunt factæ corā iudice suo: ex quo abbas nō excepit à principio: sed priuatio non valuit propter defectū alicuius ordinis iudiciarij, & defectus fuit commissus post probationes receptas: nam sed sentētia sit nulla propter defectum seu vitiū ipsius: probationes tamē remanēt validæ iuxta no. in. c. ad probandū. de re iudi. & in. l. si ex p sēsim. ff. de app. ¶ In gl. in ver. si restituendus. in fin. vel dic q hīc nō fuit facta restiō: quia notoriē cōstabat de delictis abbatis huius per ea quē plenē dixi in. c. si cōstitit

SEBA. S APIA.

^a ¶ Ad collegium. Vide Abbain di spu. sua i cipi. eps. & qdā rector parmesis in vl. dubio.

^b ¶ Restitutionem Adde Old. cōsilio cccxxij.

^c ¶ Reppeli. Adde, q voluit Ro. singu. suis fo. iij. & j. & vi de. de mate. pro gationis. Ang. cō. fi. xciij.

ZACHARI.

¶ Adde q mēdo. se. all. Ro. i suis singu. fol. iij. et primo. est em si. nu. cccclxxx. q in ci. tu habes. l. si per errorē. q si refert simpliciter: & seq tur Feli. i. c. p. & g. in. fi. ver. de offi. de leg. & hīc. colō. v. ver. si. ij. not.

SEBASAPI.

^a ¶ Repelli. Solet ac legari ad hoc glo. in. l. ij. §. j. in ver. si. cōsensu. ff. de iu. tenet Sali. in. l. j. in vij. q. C. de iudi. re fert Ias. i. d. l. si per errorem. col. iij. ver. quarto limita. ff. de iurisd. om. iudi.

stiterit. s. e. Et hanc sol. ponit hñc. d. Ant. dicens q̄ defectus iuris notorius obstat petenti restitutionem, nō solum qñ resoluit ius ipso facto: sed etiam quando infert soluendo remittens ad nō. per se. in. c. in literis. & .c. itē cū quis. de restit. spo. Ego plenius inserui hanc materiā in. d. c. si constiterit. & per ibi dicta pōt dici q̄ nō ponit aliquid speciale in papa: licet hñc. in ver. *providimus* aliud sentiat. & q̄ idem sit in quolibet superiore habente potestatem destituēdi. Et ex his respōdetur ad. c. qualiter. s. e. ibi em̄ fuit pratermissus ordo iudiciarius: nō tamen constabat notoriē de criminibus inquisitis sicut hñc. ¶ In glo. in ver. *non observatum*. in fin. sed hñc solu. nō videtur bona: quia defectus potestatis non est propriē defect⁹ ordinis iudicarij: ideo dic (vt. s. dixi) q̄ hñc fuit peccatum in modo procedendi. Nec obstat. q̄ cōtra regulares non seruatur ordo vsq̄quaq̄: quia licet ex toto ordo in eis non sit seruandus. tamen in aliquo seruari debet. vt in. c. qualiter. in fñj. e. vbi dicā. & i illo potuit esse peccatū. ¶ In gl. in ver. *providemus*. in fi. hñc gl. sentit q̄ papa hñc processit ex plenitudine potestatis suæ. & dicitur sic procedere qñ nō seruat solitū ordinē iudiciariū. & dicit Host. quōd multa per viā prouisionis expediuntur in curia. Sed potest dici vt prā dixi tenendo q̄ probationes criminū valebant, q̄ quilibet superior potuisset hoc facere procedendo ex illis probationib⁹ tanq̄ ex notorio. & facit q̄ nō. In. c. qualiter. i fñj. e. ¶ In gl. in ver. *per consequentiam*. in fi. solue hoc contrarium. vt ibi nō. & de materia plenē habetur in. c. cū super. & .c. pe. de re iudi.

SVMMARIVM.

- 1 Agens possessorio adipiscenda non obstat exceptio criminis nisi de eo sit infamatus. nu. 3.
In famatus si se non purgauerit habetur pro conuicto: de quo vide plenē in nu. 4. & .15.
- 2 Filius clerici legitimus non potest immediatē consequi ecclesiam si fuit beneficium paternum: nepos verō potest.
Nepos propriē dicitur filius ex filio vel filia: ex fratre verō vel sorore dicitur nepos etiam, sed improprie.
- 3 Collatio beneficij facta alicui homicidæ est ipso iure nulla.
- 5 Vbi proceditur ex præsumptione, iudex debet multū tēperare in iudiciū suū: intellige de præsumptione hominis nō iuris. nu. 6.
- 7 Infamatus si est in possessione beneficij: & non se purgauerit, non per hoc priuatur beneficio: sed si tantum petebat & non se purgauerit, priuatur beneficio.
- 8 Exceptio contra petentem beneficium quando admittatur.
- 9 Electus ad aliquam dignitatem, indistinctē potest repelli exceptione criminis: quia ad huc non habet ius in re: idem est in electo & confirmato petente consecrationem, quia contra eū pōt opponi exceptio: nisi illa fuerit opposita & discussa tēpore electionis non tamen fuerit admisa. nu. 10.
- 11 Agēs possessorio recuperandæ in beneficialibus nō repellitur exceptione criminis etiā cū infamia: nisi tale crimē esset notorium vel infamia manifesta.
Clericus vigore vehemētis infamæ pōt suspēdi a suo beneficio.
- 12 Agens petitorio in beneficialibus non excluditur per exceptionē criminis: nisi sit crimē hæresis vel homicidij: vel sit aliās notorium.
- 13 Clericus agens pro iuribus sui beneficij nō potest aliqua exceptione repelli: quia toleratur in suo beneficio.
- 14 Clericus an teneatur ostendere titulum sui beneficij. vide remissuē.
- 15 Clericus qui cōsequutus est plenū ius in beneficio: & petit possessionē quā nūq̄ habuit, an possit aliqua exceptionē repelli?

CAP.

XXIII.

Accedens. ¶ Exceptio criminis possessionē praelati nō retardat, nisi fuerit de his publicē infamatus: & sic summat cōiter: sed ego summo sic. Agēti possessorio adipiscendē i be

neficialibus: non ob. exceptio criminis: nisi de eo sit infamatus & infamator accusator nō pbat vel nō apparēt indicij purgatio: i qua si defecerit puniū vt cōuict⁹: & sunt due partes. In prima narrat factū. Scdō sub certa forma diffiniēdū cōmittit. ibi. *mādanus*. ¶ Casus literalis. Quidam subdiacon⁹ dñi papæ. H. nō iē canonicus cremoñ. apud sedē apostolicā decessit: papa prebēdā quā obtinuerat i ecclesia cremo. G. nepoti hui⁹. H. cōcessit. super hoc executorib⁹ sibi datis: q̄ cōcessionē p̄dictā executioni mandaret: & dū executores vellēt mādatū apostolicū adimplere, ex parte capituli cremoñ. i modū exceptionis ppositū fuit corā eis q̄ dict⁹. G. de periurio & homicidio erat publicē infamatus: vñ p̄bēdā nō erat sibi cōferenda: sed poti⁹ auferēda: ppter quod executores i negotio nō processerūt vñ. G. ad se. apost. accedēs p̄dicta in p̄sentia dñi papæ allegauit, petēs vt cōcessionē sibi factā faceret executioni mādari cōtradictores in expēsis puniēdo vñ mādat papa executorib⁹ quaten⁹ cōcessionē factam dict⁹. G. debēā executioni mādari, nisi ipse sup̄ obiectis criminibus in modū exceptionis publicē fuerit infamatus: quo facto si legitim⁹ apparuerit accusator, audiant quē hincinde fuerit pposita: si crimina illa vel alterū eorū pbatū fuerit cōtra ipm̄ super eadē p̄bēdā silentiū imponāt eidē: si verō nullus cōtra ipm̄ apparuerit accusator: & ipse p̄dictis criminib⁹ fuerit infamatus, purgationē canonicā indicāt eidem: in qua si defecerit, imponent ei silentiū. si autē eā prastiterit, cōtradictores ab eius molestia cōpescant, eos qui nisi sunt eū impedire i expēsis legitimis cōdēnādo Ber. ¶ ¶ No. j. ex tex. q̄ fili⁹ clerici legitimus non pōt immediatē cōsequi ecclesiam si est beneficiū paternū: vt in. c. ad extirpandas & quasi per totū. de fil. presby. sec⁹ tñ est in nepote: vt hñc. Et aduerte, quia aut iste erat nepos: q̄ nat⁹ ex filio vel filia ist⁹ clerici: & tūc est aliud dubiū: de quo plenē in. d. c. ad extirpandas. & ille propriē dicit nepos: vt i. l. iuriscōsult⁹. s. nepos. ff. de gradi. Pōt etiā itelligi de nepote improprie vt est filius fratris, qui p̄prie nō dicit nepos: vt. s. dixi. & tūc in dubio pōt habere immediatē beneficiū patruī vel auunculi. ad hoc. c. ex parte. de offi. deleg. & .c. ij. de arbi. quia ille. ti. de fil. presby. nō extēdit ad trasuersales imō nec ad descēdētes vltra filios secūdū quosdā: vt nota. in p̄alleg. c. ad extirpandas. ¶ ¶ Secūdō colligo. q̄ agēti possessorio adipiscendæ in beneficialib⁹ nō obstat exceptio criminis sine infamia et si inferat nullitatē tituli ipso iure. & sic intellige istū tex. nā hñc opponēbatur de homicidio qd̄ p̄cedēs collationē ipsam ificit ipso facto: vt nō. in. c. cū nostris. de cōces. p̄ben. & hñc exceptio hñc nō admittit. et verisimile vñ q̄ hñc opponeret de ipso delicto p̄cedēte collatione: q̄ nō est verisimile q̄ post collationē & ante adeptā possessionē in breui tpe cōmisisse homicidiū & piuriū. ¶ ¶ Tertiō no. q̄ deficiēs in purgationē puniū vt cōuict⁹ secūdū modū agēdi qui p̄cessit. Et dicit Ab. alibi nō ita bñ pbari: & quotidie ad hoc alle. iste tex. Sed cōtra hoc insurgit do. me⁹ do. Car. de zabarel. nā purgatio iducit ex officio iudicis. ergo deficiēs in purgatione debet puniri tāq̄ cōuict⁹ p inquisitionē: quasi velit quōd licet p̄cessit accusatio. & propter infamiā remanētē sit indicā purgatio deficiēs in ea, nō debet puniri tāq̄ cōuict⁹ per accusationē: sed tanq̄ cōuict⁹ per inquisitionē. & pro hoc quod nō. in. c. inter. in fi. de pur. cano. Itē quia ratio quare deficiēs in purgatione puniū vt cōuict⁹ est: quia probabilis præsumptio quæ insurrexit ratione infamæ. cōtra reū trāsit in violentiam præsumptionē si postea deficit i purgatione. ita dicit glo. no. in. c. insinuatū. de simo. ¶ ¶ Cū ergo procedat in hoc casu ex præsumptione. debet iudex multū tēperare suam sententiā: vt dicit Inn. in. c. quia verisimile. & nō. in. c. afferte. de præsūm. Sed hoc dictū non puto verū. & cōtra hoc apertissimē induco

ZACHARI.

¶ Natus ex filio vel filia Et iste propriē dicit nepos vt no. gl. Bart. Cy. & doct. in. l. fin. C. de succes. edicto. Bal. in. l. j. col. ij. C. de condi. infer. & i. c. j. s. similiter. qui b⁹ mo. feud. amit. in vñ. feu. & in. l. vxor. C. qui accu. non poss. & oīno p Alex. in. l. quero de inoff. tex. & in. l. si dotali. ff. solu. ma. & plenissi. con. si. xxxvj. vo. iij.

¶ Tēperare. hinc est ex q̄ p̄sumptionib⁹ & iudicijs etiā indubitatis non pōt qs puniri capitaliter: vt latissimē disputat. Tancre. i suo tract. sub ru. de p̄sum. & iudicijs. indubitātē i j. col. & seq. idē cōcludit. d. Ias. multos. referēs in. l. vt vi. ff. de iusti. & iure. de quo p. d. Ab. sic. i. c. afferte. i ver. si. iducit p̄terea. s. de p̄sum. & in. c. l. teras. in nu. iij. & nu. v. et. vide quē scribo ad Bar. in. l. si qs mihi bona. s. pater. scio. ff. de acquir. heredita. Aene de falco.

Panormi. super Quinto.

SEBA. SAP.

¶ Téperare sententia. Vide Ias. post Alex. in l. j. co. vij. ff. si cer. pe. & q. di. cat. presumptio & que presumptio hominis declarat Bal. in l. siue possidetis. co. in. C. de proba. & vide Feli. in c. afferte. i. in. not. s. de presumptio.

SEBA. SAPIA.

¶ Ius plenum. Quid aut si obijcitur crimen cum infamia contra iam consecratum ad impediendum acquisitionem possessionis & non probat, qua poena puniri debeat. vide Imol. in l. sup. his s. eo.

ZACHARI.

¶ Ad ostendendum titulum. Vide Bald. plene disputatem in l. in civile. C. de fur. in j. opp. & in l. cogi. col. ij. C. de per. hære. Gemi. in c. j. nu. vij. & ibi remissive in apost. Celsi. in ver. probare titulum. de eo qui mit. in poss. c. rei ser. lib. vj. & d. de ro. decisi. lxxv. & decisi. lxxix. in antiquis.

SEBA. SAPI.

¶ Sine infamia. Limita hæc ut per Abb. in c. cum olim s. de c. apos. & pro priu.

istum tex. nã hic opponerebat crimine homicidij: de quo cõdenatus per viã inquisitionis debet deponi ab officio. vt in c. inquisitionis. s. e. & tñ deficiēs hoc casu in purgatione nõ deponitur ab officio: sed tñ imponit sibi silentiũ super beneficio. & sic nõ punit tãquã cõuictus in inquisitione. Et ideo vltra alios in hoc pulchro articulo sic distinguo. qd aut nullus modus agendi præcessit indictione purgationis: sed propter infamiam iudex à principio indixit purgationem infamato, & deficiēs in ea nõ punit tãquã cõuictu per inquisitionem vel accusationem sed extraordinario & particulari modo: quia suspensum tãtũ ab officio text. est sing. in c. significasti. de adul. & sic debet intelligi. vt ibi no. Io. an. aut præcessit aliquis modus agendi: & tñ deficiēs in purgatione punit secundũ illũ modũ agendi: vñ si præcessit accusatio, punit vt cõuictus de accusatione, vt hic aperte probat: si præcessit inquisitio, punit vt conuictus per inquisitionem: vt in c. iter. & qd ibi no. i. gl. fi. de pur. ca. & hac arbitror ratione fore. quia induciũ purgationis nõ facit ex toto primũ iudiciũ cessare: sed propter infamiam ortã trãssert onus probandi innocentiam per purgationem, in qua si defecerit habet pro cõuicto. s. in primo iudicio instituto. arg. op. in c. cum nris. de cõces. pre. & in c. ordinarij. s. ij. de offi. ordi. lib. vj. et. c. ecõtra morẽ. ¶ Necob. qd dicit quod iudex debet téperare sententiam quã pro cedit ex presumptione hominis: nõ autẽ ex presumptione iuris quia nõ ita fallit sicut presumptio hominis. ¶ Sed cõtra predicta ob. iste tex. nã si cõuincit per accusationem debet deponi: cũ ista crimina sint grauia. ergo deficiēs in purgatione deberet etiã sic deponi. So. vt hic sentiunt doc. & satis in nunt litera: hic nõ agit de vera accusatione: sed de quadã ciuili accusatione seu ciuili modo agendi: quia accusabat tantũ vt priuaretur beneficio ideo si deficiẽte probatione instituta accusatione indicis purgatio accusato. debet deficiēs tantũ beneficio priuari: quia ad hoc tẽdebat accusatio. ¶ Sed cõtra id qd dixi in principio distinctionis quod ibi nõ præcessit certus modus agendi debet deficiēs tantũ suspensum. ¶ Oppo. fortiter de isto tex. in ver. si verò. vbi dicit qd si nullus appareat accusator debet induci purgatio infamato: & si deficit imponitur sibi silentiũ: & nõ tantũ suspensum sed priuatur beneficio. quod est cõtra dictũ. c. significasti Solu. cõtrariũ videtur difficile, & nõ tactũ & ideo puto per hũc tex. dari posse no. limitationem ad d. c. significasti. & ad dictũ Io. and. ibidẽ quod illud procedat quã infamatũ erãt in possessione beneficij vt suspendatur tantum: si deficit in purgatione nullo modo agendi præcedente. sed si deficiēs nõ est in possessione beneficij sed eã petit. & tñ etiã nõ præcedente aliquo modo agendi debet tali beneficio priuari, & sup. eo imponi sibi silentiũ. Ratio quia turpius eijcitur & c. vt in c. queadmodũ. de iureiu. Itẽ quia infamato nõ debet tradi possessio beneficij: vt in c. inter dilectos. de excels. prela. & hic. Itẽ cũ nõ habeat possessionem beneficij frustra ab eo suspensum. Itẽ quãdo petiti possessione purgatio indicitur: tacite videtur agi vt repellatur si se non purgauerit: & hoc propriã videtur velle ista litera: quod no. ¶ In glo. j. in fi. de hac materia an & quando admittatur exceptio cõtra petentem beneficium: aliquid fuit tactũ in c. super his. s. e. & no. in c. cum olim. de elect. & in c. post cessionem. de con. preben. & in c. cõstitutus. de appel. & per Inn. in c. inter dilectos. de excels. prela. & p. Cõpo. in c. quod sicut. de elect. doct. An. hic colligendo formabat duas regulas. Sed prosequere hanc materiam plenius per prosecutionem casuũ. ¶ Primus casus sit quãdo quis est tantũ electus: & tunc in dubio admittitur exceptio tam contra personã quã cõtra formã: siue sit infamatus de crimine obiecto siue non de quo dicendum: vt in c. j. & c. vt circa. de elect. lib. vj. & in c. super his. s. eo. Ratio huius casus. vt est quia electus nõ habet adhuc plenum ius beneficio: ideo exceptio indistincte admittitur: quia venit ad cõflictũ

actionis vel iuris petiti. vel quod est in facultate petendi: vt in palle. c. super his. vbi dixi. ¶ Secundus casus. quã quis est electus & cõfirmatus, & petit cõsecrationem vel ordinem annexũ illi beneficio, & admittit etiã exceptio: vt in præal. c. super his. & est ratio: quia licet iste habeat ius in beneficio. tñ petit aliquid iuris consecutiuũ ad ius obiectũ: nõ exceptio operatur hoc casu effectũ suũ vt differat. cũ (vt dixi) exceptio veniat ad cõflictũ actionis seu iuris: hoc tñ intelligo: prout dixi in d. c. super his. nã si exceptio fuit discussa tẽpore cõfirmationis, nõ debet admitti tẽpore cõsecrationis vel ordinis. quia de delicto vniuersi sapiunt agendum non est: vt in c. de his. s. e. & l. sed. ff. nau. cau. sta. sed si nõ fuit exceptũ tẽpore cõfirmationis potest excipi nũc: ex quo petit aliquid iuris: vt in palle. c. super his: vbi de hoc per Inn. & sic limita. c. fi. de elec. li. vj. & vi de quod no. Fede. cõsi. xxvij. & idẽ est quãdo petit aliquid quo habet in se executionem alicuius iuris: exemplũ petente sigillũ: iuxta no. in c. vt nostrũ. de appe. ¶ Tertius casus est quãdo quis ius plenum consequutus est in beneficio & tamẽ petit aliquid facti. Et aduertendũ est. quã aut ille petit possessionem quã aliã habuit: & agit possessione recuperanda & tñ nõ admittitur exceptio criminis etiã cũ infamia. arg. i. c. itẽ cũ quis. de resti. spo. no. in no. in præal. c. inter dilectos. & no. in præalle. c. qd sicut. hoc puto verũ, nisi infamia esset adeo manifesta vt reddat notoria: vt iudex tñ sine aliqua probatione ex officio suo possit differre restitutionem: nã cũ possit propter vehementem infamiam eũ suspendere. ij. q. vj. c. presbyter. idẽ & fortius potest in differendo restitutionem. ¶ Idẽ puto si crimina essent notoria. per id qd dixi in c. præcedenti. & c. si constiterit. s. eo. & sic. limito palle. dictũ Innoc. au nõ petit restitutionem, sed agit cõtra occupatẽ dignitatem vel beneficiũ suũ petitorio: cuius possessionem iam habuerat: & tñ non admittitur exceptio criminis etiã cũ infamia, nisi crimen sit tale quod inducat paruationem beneficij ipso facto: vt puta exceptio hæresis vel homicidij præcedentis collationem vel similes. Ratio est: quia probata exceptione adhuc iste remanet prælatus: ne finis exceptionis est eũ priuare: ergo cũ illa exceptio non vulneret actionem non debet admitti: ita sing. dicit Inn. in præalleg. c. inter. sed hoc dictum etiam intelligo cum limitatione præcedenti. ¶ Aut quis est in possessione beneficij: & nihil plus petit: sed agit nomine beneficij pro iuribus ipsius: et nõ debet admitti aliqua exceptio: quia ex quo toleratur in beneficio debet sibi responderi de iuribus ipsius. viij. q. iij. j. c. nonne. & quod in simili no. in c. sciscitatus. de rescri. ¶ Nunquid autem possit compelli ad ostendendum titulum: dic vt no. Innoc. & Host. in c. j. de cõces. preben. lib. vj. ¶ Quando quis petit confirmationem collationis sibi factæ. vel suũ titulum declarari legitimum: & tunc dicendum vt seq. membro. ¶ Quandoq; & vltimò quis consequutus est plenum ius in beneficio, & petit possessionem quam nunq; habuit: & tum distingue: prout habetur in hac litera. cuius meo est hæc secundũ Hosti. Aut excipiat de crimine cum infamia aut fine. Primo casu admittitur exceptio, & differtur executio. & si crimen fuerit probatum imponit sibi silentiũ: si nõ fuerit probatũ: & tñ si remanet infamia, indicitur isti purgatio: in qua si defecerit, ipso iure imponitur sibi silentium: si autem præstiterit absolutus. Et ex hoc habes tres effectus huius infamie. primus. quia differt executionem collationis. secundus quia suspensa possessione admittitur probatio exceptionis. tertius. indictio purgationis. & si præstat purgationem, absoluitur: vñ hic. Si verò opponitur crimine sine infamia & tunc executio, & facta executione si apparet accusator, debet admitti. & probato crimine imponitur isti silentium: si nõ apparet, & nõ debet molestari. & dicit hũc intellectum non mutandum: quia sic hactenus hæc decre

decre. intellecta est: et minime sunt mutata & c. ff. de legi. l. minimè. & ita clemētē tertiū. obseruasse i facto. dicit etiā qd cōtra petētē possessionē bñficij quā nūquā habuit ideo nō admittitur exceptio criminis sine infamia quia exceptio pportional iuri veniētū ad cōflictū iuris: sed ille qui petit possessionē nō petit aliqd iuris: sed aliqd facti cōsecutiū ad ius obtētū de pterito. ideo exceptio nō admittit nisi qñ subest infamia per rōnē glo. Alia aut exceptio cōcernēs defectū potestatis cōferētis vel subreptionē gratiæ admittit: quia est exceptio intrinseca vulnerās ipm ius principale. rōne cuius petitur possessio: vt in. c. cū olim. de cau. pos. & ppria qd not.

SVMMARIVM.

- 1 Inquisitio fieri non debet nisi infamia præcedat.
- 2 Authoritates noui & veteris testamenti possunt allegari in decisionibus causarum.
- 3 Authoritas alicuius sancti fulcitur auctoritate noui vel veteris testamenti: præfertur cōstitutioni papali etiam in decisionibus causarum aliās secus si non cōcurreret auctoritas noui vel veteris testamenti.
- 4 Papa condens constitutionem contra legem diuinam: dicitur potius errare quam legem condere.
- 5 Ius canonicum habet dependentiam à iure diuino in multis: & in multis à iure civili.
- 6 Administrator diffamatus de dilapidatiōe potest compelli vt reddat administrationem.
- 7 Fama habet se ad bonum & ad malum: & differt à clamore.
- 8 Episcopi non possunt exercere iurisdictionalia sine capitulo de iure: sed secus est si ipsi præscripserint.
- 9 Duplici officio incomparabili nemo potest fungi.
- 10 Iudex in inquisitionibus non tenet locum partis: quia talem locum tenet diffamatio quæ est cōtra inquisitum.
- 11 Iudex debet esse oib⁹ idē: & nemini cōplacere cōtra veritatē.
- 12 Cōtra pralatos & alios superiores non inquiritur nisi præcedente infamia quæ scandalū & periculū pōt asserre: sed contra alios sufficit simplex infamia: quod dic vt. 13.
- 13 Depositiō verbalis ab ordine dicitur degradatiō: & in ea requiritur numerus episcoporum: non autem in actuali.
- 14 Inquisitio siue generalis siue specialis dūmodo non fiat ad pœnam imponendam: sed tantum ex debito officij non requirit quod præcedat infamia.
- 15 Inquisitio quādo fit ad denūtiatiōē alterius: puta officialis: vt sunt syndici castrorum nō requirit qd præcedat infamia.
- 16 Infamia an & quādo debet præcedere ad instantiā inquisitionis siue fiat per ordinariū siue per delegatū.
- 17 Appellari potest à iudice si excedat modum corrigendi.
- 18 Iudex non recusatur si ab eo non appellatur.
- 19 Iudex ordinarius non pōt repelli vel recusari per exceptionē criminis. quid autem de delegato? vide remissiuē.
- 20 Inquisitio facta ex officio & facta ad instantiā alterius differunt in multis: de quibus hic.
- 21 Inquisitus ex officio nō pōt producere probatiōes super bona fama: sed si est inquisitus ad instantiā alterius potest quia nō ita præsumitur contra iudicem sicut contra partem.
- 22 Testis in causa criminali admittitur post publicatis attestatiōes. quādo scilicet est processum ex officio: secus si ad instantiā partis.
- 23 Dictio omnino: vel nullo mō. excludit omnem gratiam & dispensationem.
- 24 Episcopus pōt dispēsare super crimine adulterij. de quo sibi cōstat per viā inquisitionis: & super omni crimine quod nō impediāt ordinis executionē vel beneficij retentionē etiā post peractam pœnitentiam.
- 25 Inquisitus mitius punitur de iure cano. quan accusatus nō punitur extraordinariē: nisi crimē sit confessatum vel notorium: quo casu punitur pœna ordinaria. de iure civili tantum punitur inquisitus quantum accusatus.
- 26 Confessus mitius punitur quam conuictus: nisi talis confessio sit facta timores probationis.

- 21 Inquisitio propria est illa quæ fit ex officio iudicis puro & merito nomine deferente vel impetrante. inquisitionem.
- 22 Semiplena probatio excusat quæ à calūnia. vel à pœna talio ias. Accusator si desistat ab accusatiōe. potest iudex ex officio prosequi & inquirere.
- 23 Parochianus potest denunciare suum prælatus. nam. inter est sua ne habeat lupum pro pastore.
- 24 Prælatus presbyter: parochialis & similes an possint accusari aut denūciari per alios quā parochianos vel subditos?
- 25 Prælatus non pōt assimilari tutori. curatori. au procuratori.
- 26 Administratores quādo reddūt rōnē administrationis non statut regulariter corū iuramēto. nisi in minimis.
- 27 Fama posito quod in aliquibus casibus faciat aliquale prebationē. tamē quādo est cā quod inquiratur cōtra aliquem tūc nil probat: quia non pōt tenere locū accusatoris & testis.
- 28 Infamia à maleuolis orta an & quo casu debeat per taliter infamatum purgari? 30.
- 29 Inquisitio nō debet fieri contra aliquē ex sola infamia à maleuolis orta.
- 30 Episcopo asserenti aliquē criminōsum an credatur? Vel ista dictio exponitur aliquādo pro &.
- 31 Contra iudicem nō ita de facili præsumitur sicut cōtra alium.
- 32 Pœna vbiq̃ue nō est in iure expressa est arbitraria.
- 33 Denuntiatio canonica quos effectus operetur.
- 34 Cōdemnatus civiliter de aliquo crimine. poterit postea per inquisitionē ex officio cōdemnari criminaliter: & sentētia lata in prima causa pariet præiudiciū in secunda.
- 35 Acta facta in vno iudicio cū de crimine agitur civiliter: non faciūt fidē si de eodē crimine postea agitur criminaliter.
- 36 Confessio facta in iudicio in quo de crimine agitur civiliter nō præiudicat si de eodē crimine agitur postea criminaliter. potest tamen bene cōpelli cōfessus vt perseueret in confessione. & quod interpretetur illam.

CAP.

XXIII.

Qualiter & quando cōtra subditū maximē p̄latū de his tñ inquireret sub quibus processit infamia & tūc vocabit eū & tradet sibi capitula & nomina & testiū dicta publicabit. & ipsi⁹ legitimas exceptiones admittet. & probato graui criē eū ab administrationē remouebit. in regularib⁹ verò p̄latis ad vngue seruād⁹ nō est hic ordo. h. d. Et quatuor sunt partes. In prima dicit qñ est fiēda inquisitio. In secūda qualiter. in tertia cōtra quē. Quarta ibi: hūc tamē. & p se patet quid intēdat. Et quāq̃ in hac summatione cōi videatur modica agi differētia inter p̄latos & subditos cōtra quos inq̃rit. in veritate tñ fiēda est. vt patet in litera. & subijciā. ¶ Casus literalis. In caplo p̄senti. ostendit papa qñ prælatus debeāt inq̃rere de subditorū excessib⁹ & qualiter eos debeāt punire cū in culpa fuerint inuēti. qd euidenter colligit ex auctoritatib⁹ noui & veteris testamenti. ex qb⁹ auctoritatib⁹ processerūt postea canonice sanctiones. prout in tex. istius. c. videre poteris.

1 Bernar. ¶ 1 No. j. q. in decisionib⁹ causarū & sup mō procedēdi possunt allegari auctoritates & noui & veteris testamenti: nā lex dei p̄fertur legi. posituæ: & papa cōdens cōstitutionē cōtra legē diuinā potius dicit errare q̃ legē cōdere. xxv. q. j. in. c. sunt quidā. qd intellige vt no. In. in. c. q̃ in ecclesiā. de cōsti. & vt no. in. c. fi. de consue. & vide bonā gl. 3 in. c. de libellis. xx. dist. 1. q̃ sing. dicit qd dictū alicuius sancti fulcitum auctoribus noui vel veteris testamenti præfert cōstitutiōi papali etiā in decisionib⁹ causarū. sec⁹ autē si cessaret lex diuina: quia tūc cōstitutio papæ in diffinitione causarū p̄fertur dicto cuiuslibet sancti: quia papæ & nō sanctis fuit data potestas legis cōdendæ. & vide quod no. in. c. ne innitaris. s. de cōsti. ¶ 2 Secūdo no. q̃ ius canonicū habet dependentiā à iure diuino. ideo in quibūdā locis appella

SEBASTIANI.

a Bonā gl. Hanc gl. in. d. c. libellis inducit ad q̃onē. d. Ias. in. s. quædā. col. antepe. isti. de. aet & in. l. j. col. v. ff. si cert. peta.

Panormi super Quinto.

tur ius diuinū. vt in. c. nimis. de iureiu. nō tñ itelligas q
totū ius canonicū processerit ex autoritatib⁹ noui &
veteris testamēti: quia in multis habet dependentiam à
iure ciuili: sed itellige istū tex. quia canonicæ sanctiōes
processerūt ex autoritatib⁹ noui & veteris testamenti
scilicet quo ad modū pcedēti p inquisitionē: vt subijci
4 in litera. ¶ Terti⁹ not. ar. opti. q. p. lat⁹ diffamat⁹ maxi
2 mē de dilapidatiōe pōt cōpelli vt rōnē administratiōis:
reddat ergo ante diffamationē nō tenet hāc administra
tione reddere. qd limita vt no. in. c. cū & plātarej. de pri
3 ui. ¶ Quart⁹ not. ibi cū per clamorē & famā &c. diffe
rētia inter ista. & ducūt qdā vt Host. q. clamor est pau
corū, & cū scit⁹ auctor: fama est multorū, & cū auctor
ignorat. vel meli⁹ secūdū Inn. pro eodē hīc ponūt: & ex
ponere per clamorē & famā: idest per famā clamorē.
idest bñ sparsam. Et collige ex hoc & ex tex. q. fama est
nomē generale habēs se nedū ad bonū sed etiā ad malū.
6 p hoc. l. capitulū §. famosus. ff. de pē. ¶ Quint⁹ not.
superi⁹ nō debere pcedere cōtra subditū etiā per inqsi
tione nisi habeat secū canonicos ecclesiæ cathedralis. nā
iuridictiōalia nō exercet ep⁹ sine cōsilio capli. xv. q. vij.
c. ep⁹ nulli⁹. & in. c. nouit. & in. c. quāto. de his que fi. à p
la. sed hodie (vt arbitror) per ignoratiā canonicorū epī
p̄scripserūt cōtra canonicos: vt ipi soli iurisdictionem
exerceāt: & valet talis p̄scriptio seu cōsuetudo. vt in .c.
nō est de cōsue. lib. vj. ¶ Not. vj. q. in inquisitionē iudex
8 nō tenet locū partis: sed infamia est loco accusatoris seu
denūtiatoris. & sic iudex est accusator: quia nō fingit
duplici officio incōpāribili: quia ali⁹ debet esse accusa
tor: ali⁹ iudex. iij. q. iij. c. j. & iij. c. for. j. de verbo. si
gnifi. ¶ No. vij. ordinē debite correctiōis. nā prim⁹ de
bet p̄lat⁹ subditū arguere: id est rephēdere. secūdo incre
pare. id est cōminari: tertio suspēdere nō interdū ligare: id
est excōicare. & vide qd no. in tex. & in gloss. in .c. cū ab
hoīe. s. de iudi. ¶ No. viij. cōtra in grētes officia: incur
rūt em̄ odiū plurimorū: vt in litera. cū nō possint oib⁹
9 cōplacere. & quāto quis est iustior b̄tātomin⁹ pōt oib⁹
cōplacere cū diligēter habebat suū officiū exequi sine
acceptiōe psonarū. hinc apostol⁹. Si hoib⁹ cōplacerem.
Christi seru⁹ nō essem. xlvij. dist. c. fi. & i Psal. Dissipat
de⁹ ossa eorū qui hominib⁹ placēt. & intellige qñ placet
cōtra veritatē: aliās aut vniūq⁹ q tenet p̄ximū. vt seip
sum deligere. & ei cōplacere. & ita succedit illud philo
so. Amic⁹ Plato. amic⁹ socrates sed magis amīcaveritas
¶ No. ix. differētiā inqsiōe fiēda iter subditū & pla
tū: nā cōtra subditū sufficit pcedēs fama etiā nō scāda
lofa: sed cōtra p̄latū oportet q pcedat fama quæ sine scā
dalo & piculo dissimulari nō pōt: & sine scādalo dic. vt
qa diffamat de delicto incōtinētiē & subditi multū scā
dalizāt: ita q timef scādālū futurū nisi fiat inqsiō: &
dic sine piculo vt qa est infamat⁹ de dilapidatiōe vel de
hæresi. vñ si supior diffimularet posset iterim seq rerū
ecclesiasticarū distractio. & respectu heresis aliorū infe
ctio. & est spāle in p̄lato ppter rōnē literē: qa de facili
infamat sine iuxta cā. cū incurat ppter executionē offi.
odiū plurimorū. Decim⁹ no. ibi. quæ ad diminutionē capi
tis &c. ar. q. depositio ē capitis diminutio: sed certē im
ppē est ista capitis diminutio: qanec minimā capitis di
minutionē q̄s cōsequit ex amissiōe dignitatis ex quo p
fōne stat⁹ nō mutat. vt insti. de cap. dimi. post pri. et i. l.
iij. ff. de sena. & ideo tex. postea hīc exponit. i. degrada
10 tiōne intēdit &c. ¶ Not. xj. ibi degradationē ē. q depo
sitiō verbalis ab ordine dicit⁹ degradatio: qa à gradu suo
dicit⁹ remot⁹: sed actualis degradatio q̄ fit scā m formā.
c. ij. de p̄enis. li. vj. est hmōi verbalis executio: qa iā p
pri⁹ degradat⁹ est vñ in verbali nō aut in actuali nume
rū ep̄orū requirit. vt in p̄all. c. ij. & in nouel. & tango in
c. at. si clerici. de iudi. ¶ Not. xij. q. nō quodlibet delictū
sufficit ad depositionem nec etiam ad remotionem à

beneficio: sed debet esse graue. Et in hoc no. tex. cui cō
cor. xvj. q. vij. inuētū. & quod delictū dicat⁹ graue relin
quēdū est arbitrio iudicis qui secūdū alie delicta à iure
notata & cōprehēsa informabit cōscientiā suā: vt ple
nē dic in p̄alleg. c. at si clerici. ¶ No. xij. in. §. debet. ordi
nem procedēdi in inqsiōe. & procedit iste. §. secūdū
doc. in inqsiōe speciali. sed cū sit inqsiō gñalis
nō datur capitula: quia non est cui dentur. Nūquid au
tē valeat processus in inqsiōe speciali si sit inqsiō
nō traditis reo capitulis? dic q sic: si nō fuit oppositū: vt
habetur in. c. j. eo. titu. li. vj. ¶ No. xij. quatuor modis
procedēdi super crimine Primus est in criminibus no
torijs. i. quib⁹ iudex procedit puniēdo. ij. q. j. c. de mani
festa. & vide gl. & qd ibi dixi in. c. ad nostrā. de iureiur.
Secūd⁹ mod⁹ per accusatiōe. Terti⁹ per denunciatio
nem. Quartus per inqsiōe. Et largo mō potest da
ri quint⁹. scilicet per exceptionē. vt in. c. super his. s. eo.
Sextus per viā actionis: quæ ipropriē dicit⁹ accusatio.
ad hoc. c. per tuaj. de simo. ¶ Itē no. literā q̄ ad hoc quo
tidie allegatur. vt in quolibet istorū modorū iuxta for
mā iudicij sequi debeat forma sniā. & dicit lex fatuū
esse iudicē qui aliter condemnat q̄ fuerit petitū. l. fi. C.
de fideicō. lib. & cōcor. c. licet heli. j. de simo. Et decla
ro. nā processum. est per inqsiōe. debet iudex im
ponere poenā ordinariā & nō poenitētiā tm̄. Si ver⁹ ē
actū per denūciatiōe euāgelicā. non debet imponere
poenā ordinariā: sed tm̄ ad poenitētiā cōpellere: & sic
de similib⁹. quilibet em̄ modus procedendi habet suū
separatū finem & effectū. ¶ Vltim⁹ in fi. literā. no. tria
specialia in regularibus p̄latis: prim⁹ vt contra eos
non seruet ordo vsquequaq⁹: id est ad vngue. debet tm̄
seruari aliquis ordo. & intelligo q̄ remouet ordo quo
ad subtilitatē nō quo ad veritatē. illa em̄ omittēda nō
est: vt in cle. sape. de ver. signi. Et huius specialitatis du
plicē arbitror rationē. Prima. quia regularib⁹ facilibus
permittitur iurare quam secularibus iuxta nota in .c.
cū in cūctis de ele. per In. & quod no. in. c. veniens &c. c.
qm̄. de simo. ideo cū eis nō debet strictus ordo iuris ser
uari. Ratio. quia nō habēt titulos ita fixos & ita firmos
sicut seculares: cū nō multum debeāt curare quod re
moueātur ab administratione. Scdm̄ speciale est. quia
facilius possunt remoueri. nā leuiore causa & proba
tiones cōtra eos sufficiūt: secūdū Io. an. Tertium spe
ciale. quia liberius remouētur: nō em̄ tot exceptiōes ad
mittūtur: sicut quādo agitur cōtra seculares: nec supior
tenetur forniciā exactā seruare. & sic quodlibet istorū
verborū positum est hīc cum misterio. In glos. j. hanc
gl. pro faciliiori intellectu diuido in octo partes. In pri
ma ponit qñ p̄latus debet inquirere. In secunda ibi:
¶ tunc distingue: prosequitur qualiter debeat in inqsi
tione procedi. In tertia ibi: cr̄ imine ver⁹ sic probato. po
ni poenā imponendā vel effectū inqsiōis. et in hoc
gl. aliquātulū ineptē procedit. quia interfert istā. q. in
fra tractatum secūda partis. sed prosequere: vt dixi. In
quarta ibi: quādo proceditur. q̄ uerit nūquid admonitio
debeat p̄cedere quando fit inqsiō per viā denun
tiationis. In quinta parte ibi: item nūquid reus. quærit
nūquid inqsiō possit recōuenire suū denūtiatorē: sci
licet petēdo vt et cōtra cū fiat inqsiō. Sexto ibi. itē testes.
q̄rit nūquid i causa inqsiōis testes sint cōpellēdi. In
septima parte ibi: itē & illud. q̄rit nūquid p̄cedente ifa
mia pōt p̄latus nō inquirere sed statuere terminū accu
sare volētib⁹. In octaua & vltia parte. ibi: quid si aliq⁹. q̄
rit nūquid hō alterius diocesis vel parochie pōt inqsi
tione cōtra aliū ipetrare. ¶ In ea gl. ibi: cū per famā &
frequentē clamorē &c. gl. ista exigit idistinctē famā vt p
latus valeat pcedere ad inqsiōe. Sed aduerte lati⁹
post Host. nā qdā est inqsiō gñalissima. vt qñ p̄la
tus inquitrit super statu totius prouincie: & de hac ma
teria. in. c.

ZACHARI.

De dilapidatione.
Adde bonā gloss.
Bart. & doc. in. l.
is cui donis. ff. de
ver. ob. Bal. plene
in. l. ij. ad fin. C. de
her. vel act. vē. di
xialiquid in apo
stol. ad istū in. c. vē
nerabilis. nu. 9. in
apostol. in ver. etjā
p̄latus. s. de offi.
dele. & qd de illo
q. cōuenit i suos
vsus. vide Bal. in. j.
c. §. sancim⁹. i. titu.
quo tempo. miles.
in vñ. seu. eundem
in. l. si fideiussor. §.
fina. ff. q. satif. cog.
Ang. in. l. si seru⁹. §.
ait p̄tor. ff. de acq
ren. hære. & Arch.
i. c. res ecclesiæ. xij.
q. j.

SEBA. SAPI.

¶ Est iustior. Vi
de ad quid alleg.
tex. iste per. Abb.
in. c. j. in. ij. no. s. de
iudicijs.

SEBA. SAPI.

¶ Licet heli Vide
ibi Feli. ponentem
reg. cū pluribus li
mitationib⁹ & Ia
so. in. l. vinū. col. v.
ff. si certum peta.

teria in.c.de.seq.& in.c.romana.de.cenfi.li.vj.& in hac
nō est opus infamiā pcedere. imō tenet quolibet anno
hac generalē inquisitionē facere. vt in.c.cū venerabilis.
s.de.cenfi.& in iurib⁹ superi⁹ alle. Quēdā est inquisitio
generalis. vt qñ inquiri^r sup statu ciuitatis. vel castrivel
alicui⁹ loci. & tūc nō exigū^r q infamia pcedat. ad hoc.c.
j.de off. ord. cōgruit. ff. de offi. p^residis. Quēdā est inq-
sitio spālī⁹. vt illa quæ fit cōtra certā personā. & fit non
ad pōnā imponēdā sed ex debito officij. vt mīmo. car
nale nō cōtrahat. ppter aliqd impedimētū. vel vt nō pro
moueat quis ad p^rlatūrā. seu nō cōfirmet electio si repe
rēt^r promouēd⁹ vitiosus. etiā nō exi^t infamia. quia (vt
dixi) nō agi^t ad pōnā ex quo fit ex debito officij. ad hoc
c. postquā. & c. cū dilecti. & c. nihil cū multis simili. de
elect. & c. fi. de clande. desp. & vide qd no. In. in. c. j. de ex
ces. p^rela. Host. in. c. vnico. vt eccle. bñfi. sine dimi. cōfe.
12 ¶ Quādoq³ ista specilia fit ad pōnā imponendam. &
tūc si ad denūtiatiōē publici officialis. nō est etiā opus
q infamia pcedat. l. ea quidē. C. de accu. & c. p^reterea. de
testi. cog. sed nō denūtiatur nisi notoriē. aliās nō credi^t
denūtiatorib⁹. de quo tñ dic vt in iuribus p^ral. no. iij. q.
13 iij. c. nullus. el. ij. §. aliqn. ¶ Quēdā fit ex spālī infamia
deferēte. & tūc aut procedi^t cōtra p^rlatū secularē. aut cō
tra subditū etiā secularē. aut cōtra regularē. Primo ca
su cōtra p^rlatū secularē nō debet fieri nisi pcedat tāta in
famia q sine scādalo vel periculo dissimulari nō posset
vt hīc in tex. & declara vt. s. dixi in notabilib⁹. Sed con
tra p^rlatū secularē non requiri^t scādalu vel periculū. sed
satis est infamiā clamorā p^rcessisse. vt in litera. Tertiō
casu cōtra regularē. aut agi^t ad p^renitētiā seu ad corre
ctiōē. & nō est necesse seruare hūc ordinē. sed de facili
& sine strepitu. pcedi pōt. vt in. c. reprēhēnsibilis. de appe.
Si verō cōtra p^rlatū regularē vt cōtra abbatē. priorē cō
uentualē. vel aliū habētē curā authoritate epī. debet iste
ordo seruari. sed nō ad vnguē. vt. s. dixi. si cōtra aliū re
gularē obediētiarū. & tūc nō seruāt iste ordo. quia pōt
remoueri ad libitū abbatis ab administratiōē. vt in. c. cū
ad monasteriū. de sta. reg. An aut talis sine cā remotus
possit implorare officiū supioris. vide per Inn. in. c. infi
nuante. qui cle. vel vouē. & per Io. an. in. c. cū singula. de
p^rebē. lib. vj. puto tñ q si agi^t cōtra re. etiā simplicē ad
depositionē ab ordīe. tūc etiā si nō seruē^t ad vnguē. aliq^s
tñ ordo seruari debet cū agi^t de grauissimo p^riudicio.
Et quis possit inquirere cōtra regularē. plenē tetigi in
repe. c. fi. quis cōtra clericū. de fo. cōp. hēc in dubiā pro
cedūt de iure canonico. Ex quib⁹ habes q modus inq-
sitionis est regulariter & ordinariā permissus de iure
canonico. & maximē cū infamia p^ræcedit. vñ hūc ordi
nem p^recedēdi p inquisitionē appellat. Inn. ordinariū. c.
dilecto. de ver. signi. li. vj. sed i. c. cū oporteat. s. eo. appel
lauit extraordinariū. sed vide quod dico sup rub. de iud.
di. de iure aut ciuili regulariter nō admittit iste modus
procedendi per inquisitionē. etiā p^rcedēte infamia. sed
fallit in quibusdā casibus. vñ nos facim⁹ regulā affirma
tiuā. & Legistæ faciunt negatiuā. licet excipiāt aliquos
casus. & de iure ciuili prosequere vt elegāter no. Bar. in
14 l. ij. §. si publico. ff. de adul. ¶ Itē limita istā glo. in quan
tū requiri^t infamiā p^recedere. vt dixi i. c. cū oporteat. s.
eo. nam si fit inquisitio per ordinariū. de officio mero
nō est necesse recipere testes super infamiā. sed satis est
sibi cōstare. vt hic. vbi tñ exigū^r q ad aures supioris p-
uenerit à viri p^rouidis & honestis & c. secus in delegato
vel ordinario procedente ad instantiam alterius. quod
tamen prosequere vt dixi in p^ræall. c. cum oporteat. s.
eo. & per hoc remaneat expedita prima pars. gl. ¶ In gl.
15 ibi. potest illum recusare. ¶ No. bene gl. q iudex potest
recusari vt suspectus. non solum si procedat via ordina
ria. sed etiam si procedit ad correctionem per viam in
quisitionis. Non obst. si dicatur quod à correctio-

ne non appellatur. vt in. c. reprēhēnsibilis. de appe. a
ergo nec recusari pōt. cū illa procedant à pari. vt in. c.
super eo. el. ij. de appel. ad hoc enim respōdetur q iudi
cant à pari quo ad hoc vt neutra sine causa admittatur b
vñ appellari pōt à iudice procedente ad correctiōē si
excedat modū. a vt in. c. vt debitus. de appel. vt no. in. d.
c. reprēhēnsibilis. & vide quod no. gl. fi. in. c. si cōtra vnū.
16 de offi. dele. lib. vj. ¶ In ea. gl. ibi. quod iudex sit crimino
sus. Spe. in ti. de inquisi. §. fi. ad fi. tenet q iudex ordina
rius nō potest repelli per exceptionē criminis. Idē tenet
Io. an. hīc. & bene. quia qdiu p^rlatus tolerat ei obediēdū
est. viij. q. iij. c. nōne. nec modus excipiendi sufficit ad
privationē. vt in. c. super his. s. eo. accusat ergo p^relatu
de crimine si vult de delegato verō an possit repelli p
textu. criminis. dic vt no. p^rla. & alios in. c. sciscitatus. s.
17 de rescrip. ¶ Et pōderā gl. in hac secūda parte. dū tra
ctat qualiter sit fienda inquisitio. nam videtur tacitē po
nere tres differētiās inter processum fiendū ex mero iu
dicis officio. & illum qui fit alio impetrante & promo
uēte inquisitionē. Prima differētia est. quia qñ p^rcedit
ex mero officio. tunc recipit iuramentū ab illis contra
quos est fienda inquisitio. sed qñ procedit ad instantiam
alterius. tūc nō recipit hoc iuramentū. ne instruat aduer
sariū. Sed ipse aduersarius habet probare ea quæ denū
tiau^t. Scda differētia est q. qñ procedit ex officio. non
tenet recipere probationē super fama. satis em̄ est q cō
stet sibi. secus qñ procedit ad instatiā. de quo dic vt di
xi. s. plen⁹ in. c. cū oporteat. s. e. Tertia differētia est. q
si procedit ad instatiā alterius. admittit probationes
contrarias super bona fama. sec⁹ quādo procedit ex of
ficio. Et ratio diuersitatis est. quia nō ita p^rsumi^t cōtra
iudicē sicut cōtra partē. ar. in. c. i. nostra. de procu. & in.
c. ad audiētiā. de p^rscri. Quarta differētia vltra gl. ponit
per doc. q. qñ p^rcedit ad instatiā sit litis. cōtesta. cū p-
mouēte inquisitionē. vt in. c. cū dilect⁹. de pur. cano. se
c⁹ qñ ex officio procedi^t. quia ibi nō est cū quo fiat lit.
cōte. sed fit qdā quasi cōtesta. inter ifamiā q tenet locū
accusatoris & rñsiōē inquisiti. Quinta differētia. quia
qñ procedi^t ex officio. possunt recipi testes etiā publi
catis attestatiōibus. tūc em̄ cessat ratio timoris subor
nationis. cū semper dicta testiū sint nota iudici. sec⁹ qñ
procedit ad instatiā b partis. vt no. in. c. cū clamor. s. de
testi. & has differētiās ben enot. ¶ In ea. gl. ibi. debet re
moueri ab administratione. Ex hoc dicto gl. colligitur cō
cor. inter hoc. c. & c. inquisitionis. s. eo. vt si crimē graue
probetur cōtra p^relatu p inquisitionē fiat remotio ab
administratiōē. & sic pōna in p^relato nō erit arbitraria.
sed si nō habet inquisitus administratiōē. tūc pōna
est arbitraria. & ita loq^r. c. inquisitionis. s. eod. & plures
alias solu. ibi tradidi. & Io. an. hīc sensit sup tex. & Ho.
in pall. c. inquisitionis. q licet in p^rlato sit pōna remo
tionis ab administratione. tñ poterit secū misericordi
ter agi vt dimittatur in administratione & imponat
alia pōna. & sic quasi volūt intelligere illud. c. inquisi
tionis. dū dicit q potest moderari pōna scilicet ex di
spensatione & misericordia. & hoc dictū cōmuniter te
18 net. ¶ Sed contra hoc adduco istum text. fortiter in
eo q dicitur q debet remoueri omnino ab administra
c tiōē. hac enim dictio omnino c⁹ excludit omnem gratiā
& dispensationem. sicut & illa nullo modo. vt dicit gl.
no. in cle. vt hī qui. de æta. & quali. & ideo pro concor.
sic distinguere. q aut nō pōt p^rlatus cōuictus remanere
in administratiōē sine scādalo vel periculo. & pōt fie
ri dispensatio. sed omnino debet remoueri ab admini
stratione. & ita loquitur iste tex. si bene pōderetur. &
omnis ratio hoc suggerit. argu. in. c. venerabili. de offi.
deleg. & in. c. nisi cū pridem. de renun. & ibi per Inn.
& in. c. ij. de no. ope. nun. & in. c. nihil. cum scādalo. de
p^ræscri. Aut ista cessant. & tunc pōt fieri dispēsatio &
L L L iij

¶ Excedat modū.
Adde Ludou. ro.
consil. diij.
¶ Ad instantiam.
Cauene ista verb.
ita gñalitate decia
piāt. quia post pu
blicas attestatio
nes semp possunt
examinari testes
ad defensionem. ita.
Bart. in. l. j. §. fi. ver
fi. secūdō nota. & i
l. vni⁹. §. fi. ff. de qō
ni. & in. l. diui. infi.
ff. de pōenis. sequi
tur. Aret. in tract.
maleficiorū. inver
fi. cōpa. di. i. qui. et
to. nega. in vlt. col.
versic. quāro po
stea quintmo iud.
ex officio etiā reo
non petente pōt
eius defensionem
perquirere. secun
dum Bart. in. l. fi.
in vlti. colū. versic.
reintro. ff. de feriis.
de quo vide plenē
per d. Alex. in ad
dit. ad Bart. in. d. l.
§. fi. & secūdū hos
terminos non lo
quit Abb. hīc sed
loquitur qñ testes
post publicatū p
cessum petūt exa
minari ad proban
dam inquisitionē
si primi non pba
uerūt. & ita credo
q debeat intelligi
istud dictum. aliās
theorica commu
nis & practica rue
ret Et ad hoc dicē
dum moueor ex
dicto Bal. in conf.
cclxxvj. in. j. li. vbi
dicit. q iudex. ex
suo officio pōt qñ
cūq³ pro parte ci
riē examinare te
stes. nō autē ad in
statiā partis. quia
nullus essent tor
ture finis aut. mo
d⁹. nā semp pars
quereret novos
testes vt inquisi
tor q^res. tene men
ti. quia est notabi
le dictū. Aene. Fal.
SEBA. SAPI.
¶ Dictio omnino
De hac dictiōe vi
de remissiue p Fe.
in. c. rodolph. co.
xxij. versicu. om
nino. s. de rescrip.
Are. in. l. j. col. j. ff.
dele. j.

Panormi super Quinto

19 poena moderari. & ita loq. c. inq. tit. i. Circa hæc mo-
ueo dubiū vñ qd expresse hætenus nō reperi tactum
per doc. nūquid cū cōstat de crimine per viā inq. tit. i.
possit ep̄s disp̄sare cū p̄lato in maioribus criminibus,
adulterio? Et inclinādo in humaniorē partē credo q̄ sic
& hæc sententiā arbitror p̄bari per. d. c. inquisitionis. in
prin. vbi dicit q̄ pōt sup̄ior p̄cā moderare nisi tale sit
crimē q̄ impediāt ordinis executionē, vel bñficij retē
tionē etiā post per actā p̄cānitentiā. ergo vbi ista cessent
quātūcūq; crimē sit graue semp poterit superior disp̄s
sare vt nō remoueat ab administratiōe pro hoc quia vi-
dem⁹ q̄ vbi p̄cedit per viā inq. tit. i. venit imponenda
p̄cā nutior. nec etiā secūdū vñā op̄i. inq. tit. i. efficit infā-
mis. nō mirū si pōt hoc casu disp̄sare in maiorib⁹ cri-
minibus adulterio: secus qñ p̄cedit per viā accusatiōis:
& ita intelligo. c. at si clerici. s. de iud. Et ex hoc habetur
sing. limitatio aliās non considerata adde. c. at si clerici.
20 ¶ Et inquātū dixi q̄ mitior p̄cā imponit qñ p̄cedit
per viā inquisitionis. Inn. dat hīc duas singu. limitatiōes
quas semp cordi tenēdas. Prima est q̄ si de crimine con-
stat per cōfessionē: tūc em̄ attēto modo procedēdi im-
ponit p̄cā ordinaria quātūcūq; grauis. alle. l. p̄inde. ff.
ad le. aquil. & c. ij. de conf. ij. q. j. c. j. & ij. all. tex. melius:
hoc probātē in. c. fi. de cele. missa. vbi procedebat per vi-
am inquisitionis: & per cōfessionē cōstitit de crimini-
bus nō impediētib⁹ ordinis executionē, & tñ fuit facta
depositio ab ordine. & videt prima frōte hoc mirabile
vt durius agat cū cōfesso quā cū cōuicto: sed pōt dici q̄
illa cōfessio fuit facta ex timore p̄bationis: & sic nō de-
bet agi miti⁹ ad hoc qd not. glo. j. de simo. in. c. de hoc.
vbi gl. no. secus puto vbi spōte cōfiteret: tūc em̄ habet
locū iura dicentia miti⁹ agendū cū cōfesso. xij. q. j. nō
dicatis. Itē cōtra cōfessionē nihil obijci pōt: iō imponi
tur p̄cā ordinaria: sed cōtra cōuictionem multa pos-
sunt opponi & quod dixi de cōfessione intellige: nisi sit
facta incidētē: sic limitat Bar. in. c. cōfess⁹. ff. de custo.
reo. per. l. si filium. C. de libera. cau. ego. all. gl. in. c. ex p̄cā
nitētib⁹. l. dist. Secūda limitatio Inno. est q̄ licet nō con-
stat de crimine per cōfessionē, si tamē est notoriū iuris
imponit etiā p̄cā ordinaria. all. l. si. quis. C. qui accu.
nō pos. vt in eo qui accusat dñm in iudicio: sed certē il-
la. l. nihil. p̄bat in qōne nostra. quia loquitur de iure ci-
uili secūdū q̄ par est p̄cā inq. tit. i. & accusatiōis vt di-
xi in. c. inq. tit. i. s. eo. sed de iure cano. extēdo hūc ca-
sum vbi cūq; crimē esset notoriū: vt tūc non attendatur
modus procedēdi & alle. tex. no. in. c. cum nō ab hoīe.
s. de iudi. vbi de p̄henfus in furto punit tanquā conui-
ctus per accusatiōē. & no. hoc ¶ In ea gl. ibi: nō credo ne-
cessariā admonitiōē. Not. gl. que est utilisvalde in practi.
sed Guil. in Spe. in tit. de acqui. s. j. vers. sed nūquid te-
net cōtrariū. dicit em̄ q̄ aut impetratur inquisitio per
aliū: & tūc proceditur per viā denūtiatiōis. & ideo est
necessaria admonitio p̄cedēs: ad hoc all. tex. hoc pro-
bātē i. c. licet heli. de simo. post prin. et hoc tenet Archi.
ij. q. ij. c. indignē. in fi. vbi vide. & idem no. j. de calū. c. ij.
& hanc op̄i. Spe. dicit Io. an. tenēdā. quinq; etiā admoni-
tio trina nō solū requirit in denūtiatiōe euāgelica sed
etiā in canonica. vt in. c. nouit. de iudi. sed si inquisitio,
fieret ex officio puro licet aliās coadiuuaret officio in-
21 quisiōis. tunc putat Io. an. hāc gl. procedere. ¶ No.
ergo ex p̄dictis q̄ propriē processus inquisitionis est
quod iudex facit ex officio suo puro & mero nemine
deferētē & impetrātē inquisitionē: sed qñ sit ad denun-
tiationem alterius: tunc est propriā processus per viā
denūtiatiōis pro hoc facit quia ex quo iste denūtiat su-
periori & eligit viā quasi extraordinariam, debuit p̄cā
mouisse: quia fortē inquisit⁹ se correxisset. ¶ In ea glo.
ibi: sed melius est quod inquirat. Not. semper istam gloss.
quia limitat gloss. in. c. inter. de pur. cano. & c. p̄asby-

SEBA. SAPI.
¶ Comparari tu-
tori. quō p̄cedat
hmōi equiparatio
vide plenē per
Fel. in. c. cū depu-
tati. col. pe. vers.
qñ p̄latus æqui-
paretur tutori. s.
de iudi.

ter. ij. q. v. vbi simpliciter datur ordo procedēdi: vt p̄cā
mittitur hīc gloss. vt primō. s. statuat termin⁹ volēti
accusare & c. Ex ista em̄ gl. habes q̄ ille ordo nō est ne-
cessari⁹ sed cōsultiuus. & illud cōsiliū gl. hīc non dānat
q̄ non possit obseruari. sed melius est non obseruare à
principio: ex quo em̄ cōstat de infamia cōsulti⁹ est vt p̄-
latus procadat ad inquirēdū. assignat gl. hīc rōnē: quia
de facili null⁹ accusaret. & idē tenet Spe. i. ti. de inq. s.
nūc tractem⁹. vers. porro. & ibi assignat rationē aliā:
quia accusatio est genus illaudabilis intētionis. vt dicit
tex. ij. q. vij. c. si quis ep̄s. idē etiā sequitur Io. an. in addi.
Specu. assignās etiā aliā rationē: quia pōt submitti accu-
sator amicus accusati & colludere cū eo: & sic absolue-
retur. dicit tñ q̄ p̄cā calūniæ tollit istam suspitionē:
22 sed in quibusdam locis tñ nō seruatur p̄cā talionis. &
ideo posset ibi fieri fraus: quia puto q̄ etiam posset ti-
meri vbi habet locū p̄cā talionis quia accusator ami-
cus accusati posset tñ semiplenē probare: & sic excusa-
ret à calūnia & reus absolveret. vt in. c. j. de elect. li. vj.
& no. in. c. fi. j. titu. proxi. & ideo serua cōsiliū gl. vt iu-
dex à principio inquirat. & dicūt. doc. q̄ nō tenetur su-
perior desistere ab inquisitiōe licet inq. tit. i. petat statui
terminū accusare volētibus: & offerat separatū purga-
re in quasu in quo null⁹ apparet accusator. & hoc mihi
placet per istū tex. vbi datur facultas inquirēdi vbi cū-
que etiā infamia p̄cessit. & cōcor. ij. q. j. c. deus omni
23 potēs. ¶ In ea gl. in fi. No. primō ex ea q̄ parrochian⁹
pōt denūtiare suū p̄latum, & ipetrare inquisitionē cō-
tra eum. inter est em̄ sua ne habeat lupū p̄ pastore arg.
vij. q. j. c. audacter. et idē no. gl. in. c. ex parte. s. de testi.
& in. c. venerabili. de off. dele. & plenē tetigi. in. d. c. ex
24 parte. & in. c. illa p̄pofitorū. s. eo. ¶ Scdō no. ex gl.
q̄ nō parrochian⁹ etiā denūtiare nō pōt crimina cleri-
ci: vnde literæ inquisitionis impetratæ erūt subrepti-
tiæ hoc tacito. & idē Io. an. in. c. ex parte p̄al. & glo.
ibi. & Spe. in. ti. de inq. s. j. in vers. sed nūqd extrane⁹
hoc puto limitādū in denūtiatiōe canonica quæ fit
ad p̄cā, secus aut in denūtiatiōe euāgelica, quæ fit ad
p̄cānitentiā. arg. eorū quæ no. in. c. si peccauerit. ij. q. j. &
in. c. nouit. de iudi. Itē fortē posset hæc gl. distingui. qñ
aliquis nō parrochian⁹ denūtiaret clericū secus fortē si
cleric⁹ denūtiaret aliū clericū: quia sicut admittitur ad
accusandū pro vindicta publica. ita deberer admitti ad
denuntiandū ratiōe interesse publici: iuxta ea. quæ di-
25 xi. s. eo. in. c. cū. P. ¶ In gl. in ver. reddere rationem & c.
ibi. quia cōparatur tutori. dic. q̄ in veritate nō pōt pro-
26 priē cōparari tutori, nec curator: nec procuratori: quia
habet ampliorē potestātē q̄ isti. vnde p̄latus viuīt de
bonis ecclesiæ & etiā potest sustentare consanguineos
suos inopes. vt in. c. j. de coha. cle. & mu. & in. c. p̄asfora-
lis. de his quæ fi. à p̄la. sed curator: tutor seu procu-
rator hoc nō possūt de reb⁹ pupillivel dñi. l. à tutorib⁹.
ff. de admi. tut. Itē isti sunt tēporales p̄latus verō p̄pe-
tuus illud onus, ista dignitas: & multas differētias vide
per gl. v. q. iij. in. c. fi. ¶ Et in quantum ista gl. dicit q̄ de-
bet stari iuramēto p̄lati sup̄ administratiōe. Dicit Ho.
(sub dubio fortē) nō habere locū in rectoribus hospita-
liū, q̄ tenent singulis ānis reddere rationē. vt in. cle. quia
cōtingit. de reli. do. quasi velit q̄ in eis nō stet iuramē-
to. sed satis putarē distinguedū. q̄ in minimis stet iura-
mēto eorū, quia nō pnt semper habere notariū, vel te-
stes vocare. arg. eorū q̄ no. in. c. ij. de testa. li. vj. sed i ma-
ioribus procedit dictū Host. quia cū sciāt se obligatos
ad reddēdū rōnē, debēt sibi puidisse, & graue esset eis
27 reddere. arg. in. l. rōnes. & in. l. exēplo. C. de p̄ba. ¶ In
gl. i. ver. ad famā. i. fi. An & qñ fama p̄bet. plenē no. i. c. ve-
niēs. ij. de test. & Bar. i. l. de mino. s. tormenta. ff. de quæ-
stio. et in casu huius. c. quando fama est loco accusato-
ris siue denuntiatoris nihil probat quia non debet te-
nere

nere locū testis & accusatoris. iij. q. iij. c. j. & in. c. forus.
 28 j. de ver. fig. ¶ In glo. in ver. à maleuolis. No. gl. & pon
 dera: nā videtur velle q̄ propter infamiam ortā à ma
 leuolis non est fienda inquisitio: sed poterit indici pur
 gatio propter scandalum euitandum. si ergo non esset
 scandalum: purgatio nō esset inducēda secūdu illam gl.
 sed alibi dicit glo. q̄ si infamia esset nūc apud bonos &
 graues q̄uis processerit à maleuolis purgatio est indicē
 da, vt non remaneat incredibilis penes bonos & graues.
 & sic non requirit scandalū i ea. vt glo. in. c. cū delictij.
 de purg. cano. Host. & Goffre. hīc dixerūt q̄ si constaret
 infamia ortā à maleuolis nō est inquisitio fienda, nec pur
 gatio indicēda: nisi infamia esset multū sparsa & scanda
 losa. tūc enim indicere purgatio. & sic i effectu sentiūt
 cū ista gl. Inno. dicit q̄ ppter infamiam ortā à maleuolis,
 vel etiā ab vno pōt etiā fieri inquisitio: q̄a si suspect⁹ est
 quis soli ep̄o potest indici purgatio. ij. q. v. c. oibus. ergo
 & inquisitio fieri poterit: sed aliter dixit in. c. licet helij.
 de simo. ibi enim dānat sniam illorū qui indistinctē pro
 pter scādālū nolūt fieri inquisitionē: q̄a posset iquisitio
 esse causa maioris scandali. & ideo dixit superiorē debe
 re arbitrari: an possit sequi maius scandalū: & tunc non
 faciat inquisitionē. si verō sperat sedatio scādali, tūc fiet
 inquisitio: q̄a si suspect⁹ esset superiori indiceretur pur
 gatio: ergo inquisitio fieri pōt, cū purgatio sequat inqi
 sitionē. refert tñ alios sentire cōtrariū. & ex his remanet
 materia hāc inuoluta. pro cuius dilucidatione duo sunt
 inuestigāda. Primū nūquid si infamia est orta à maleuo
 29 lis possit fieri inquisitio: vel indici purgatio. ¶ Quo ad
 primū breuiter puto q̄ vbi cōstaret q̄ infamia esset orta
 à maleuolis: tunc nec inquisitio nec purgatio esset indi
 cenda. vt videt probari in. c. cū in iuētute. s. de p̄sump.
 vnde posset illud dici: vanæ voces populi non sunt au
 diēda. in. c. osius. de elect. & populus cū malē mouet est
 docendus, nō sequēdus. lxij. dist. c. docendus. facit qd̄ no.
 Bar. in p̄alle. s. tormēta. vbi dicit nō curandū de infamia
 siue fama q̄ nō pcedit ex p̄babilib⁹ cōiecturis: sed si es
 set infamia scandalosa, vt quia populus propter hoc ab
 stineret à diuinis, vel aliud scandalum inde timeretur.
 tunc si potest sedari per purgationē, indicenda est pur
 gatio. ij. q. v. c. mandauitis. & ita intelligo istam glo. sed
 si non potest sedari si non fieret inquisitio: & tunc satis
 puto inquisitionem fiendam. & procedit dictum Inn.
 ratio. q̄a propter scandalum euitandum relinquatur ve
 ritas iuris positiui: & quis quandoq̄ priuatur iure suo.
 vt in. c. ij. de no. ope. nuntia. & c. cum teneamur. de prae
 ben. & in. c. nihil cum scandalo. de praecrip. & hoc quo
 ad primum. ¶ Sed quo ad secundū quando sit indicen
 30 da purgatio: vtrum per suspicionem solius episcopi. Et
 iste est pulcher articulus: & vt. s. retuli. Innocen. sentit
 q̄ sic. sed Pe. (vt refert Io. an. i. c. ex parte. de offi. ordi.) te
 net contrarium: quia soli episcopo nō creditur asserenti
 quem criminofum. vj. q. ij. c. si tantum. & c. placuit. & c.
 omnibus. ij. q. vj. intelligit vt dictio vel: ibi posita ponat
 ur pro &. nam textus ibi dicit quod si esset suspectus
 episcopo suo vel alijs de plebe. vnde exponendo vel pro
 &: non sufficit suspitio solius episcopi. Card. dixit ibi
 nunquā indicendum purgationem ppter suspicionem
 nisi sit tanta q̄ inducat scādālū. alle. c. tua. de coha. cleri.
 & mulie. vbi videtur bonus text. sed certē dictum Pet.
 nimis impropriat illud. c. omnibus. exponendo vel pro
 &. nec etiam dictum do. Card. videtur indistinctē pro
 cedere per tex. qui sonat contrarium in. c. inter. de purg.
 cano. vbi text. not. dicit q̄ propter tria potest indici pur
 gatio videlicet q̄a ppter infamiam vulgarē, graue scanda
 lū, & vehemētē p̄sumptionē: ergo nō requit vt semp su
 spitio inducat scādālū. al̄s tertiū supflueret ppter secū
 dū: cū. s. in secūdo fecerat mētionē de scādalo. quare cō
 cluderē sic: q̄ aut q̄s est suspect⁹ soli ep̄o, & suspitio est

probabilis: & tunc poterit indici purgatio. & ita loquit
 propriē. c. oib⁹. & remanet clarū dictū Inn. Aut est suspe
 ctus alijs, & si est probabilis & tāta vt inducat scādālū,
 indicet purgatio. sec⁹ si nō induceret scādālū. & pcedit.
 31 c. tua. p̄alle. & ex hoc restringit multū. c. illud. oib⁹. ¶ Et
 qd̄ dixi de ep̄o, idē est si est suspect⁹ alteri superiori suo
 iudici. vt sentit Inn. in. d. c. inter. Et est diuersitatis ratio
 inter suspensionē iudicis & aliorū: q̄a nō ita de facili p̄su
 miſ cōtra iudicē sicut cōtra alios. vt in. c. ad audiētia. de
 praecri. & c. in nostra. de procu. non tamen istis casibus
 propter suspensionē fiet inquisitio: licet aliud sentiat Inn.
 quia infamia debet p̄cedere inquisitionē nō sola suspi
 tio: vt hīc habet. & mitius agit cōtra deficiētē in purga
 tione q̄ contra cōuictū in inquisitione: vt dixi in. c. acce
 dens. s. eo. ¶ In glo. in ver. iudicij forma. in fi. Vel dic me
 lius & clari⁹. vt dicit hīc Io. an. super tex. vt intētus lite
 re sit iste iuxta formā iudicij & c. id est iuxta formā pe
 titionis & modū procedēdi. vt si agit ciuilit̄ cōsequat
 quis propriū interesse, & aliquādo satisfactiōē iniuriē.
 vt i. c. cū olim. de iniu. Si verō agit criminaliter, si p̄ena
 est in iure expressa imponet illa quātūcūq̄ grauis. ar. in
 l. non ignorat. C. qui accu. non pos. & in. c. j. de homi. li.
 32 vj. ¶ Si verō nō est i iure expressa, erit arbitraria. ar. in. c.
 in causis. de offi. dele. Si verō agit per viā inquisitionis:
 & tūc si graue crimē est probatū cōtra p̄latum, remo
 uebit ab administratione, nisi secū misericorditer agat.
 de quo dic vt. s. Si agit per viā denūtiationis, sicut varie
 sunt denūtiationes. ita vari⁹ pōt esse ordo: nā si est denū
 tiatio euangelica imponit p̄nitentia: si iudicialis, cōpel
 lit ad satisfactiōē, si canonica q̄nq̄ prohibet peccatū,
 quādoq̄ imponit p̄ena secūdu modū & cōclusionem
 33 denūtiationis canonice. ¶ Et no. bene hoc vltimū. q̄
 denūtiatio canonica pōt habere triplicē effectum secū
 dū cōclusionē ipsius denūtiationis. Nam q̄nq̄ quis de
 nūtiat peccatū cōmittēdū. & tūc tñ est effect⁹ vt prohi
 heat illud peccatū. Q̄nq̄ peccatū est cōmissum. & tunc
 q̄nq̄ agit vt priuet beneficio suo. vt in. c. ex parte adē. de
 testi. & in. c. licet helij. de simo. Q̄nq̄ vt certa p̄ena im
 ponat: & semper aduertēd⁹ est mod⁹ procedēdi in iudi
 cio: vt hīc in tex. & cōcor. c. super his. s. e. & c. cū dilect⁹.
 34 de ord. cogni. ¶ Faciūt hāc ad. q. no. quidā conuictus.
 fuit de crimine, causa agit ciuilit̄, nunqd̄ lata snia pos
 sit su⁹ superior eū priuare b̄nificijs suis vigore illi⁹ sniæ.
 Inn. dicit hīc q̄ sic: nō super priori instantia. q̄a sic obsta
 ret istud. c. & alia iura. s. alle. sed de nouo formabit in
 quisiōē, & assumet illā sniam tanq̄ inducētē notoriū
 & puniet iuxta modū p̄cedēdi: & cū hoc dicto trāseūt
 cōmuniter doc. Sed aduerte. q̄a hoc dictū est valde peri
 culosum. & ipsemet Inn. sentit oppositū i. c. per inq̄sitiō
 nē. s. de elec. vbi apertē dicit: q̄ acta facta in vno iudicio
 cū agit ciuilit̄ nō faciūt fidē in alio vbi agit criminali
 35 ter: q̄a fortē multa obieciſset contra priora acta si fuisset
 actū erimialiter, q̄ omisit fortē ppter leue p̄iudiciū.
 Itē ad aliū effectū agit nūc q̄ tūc: sicut ergo nō obſtaret
 excep. rei iudi. ita nec illa acta dñt facere fidē. arg. in. l. cū
 q̄rit. cū duab⁹ seq. ff. de excep. rei iudi. & hoc tenet gl. ci
 uilis i. l. si q̄s à se fundū. C. ad le. iul. de vi. pu. sequit Bart.
 in. l. ij. s. p̄tor. ff. vi bono. rap. ¶ Sed dubiū magis est i cō
 fessiōe: nunqd̄ faciat fidē nūc cū agit criminaliter: & sen
 tit Inn. in. d. c. per inquisitionē. q̄ sic: q̄a cōtra cōfessionē
 propriā nil pōt obijcere. arg. c. per tuas. de p̄ba. & i. l. ge
 neraliter. C. de nō nu. pecu. Sed cōtrariū sentit gl. in. c. ex
 p̄nitētib⁹. l. di. facit qd̄ no. Bar. i. l. cōfessus. ff. de custo.
 re. vnde cōcluderē q̄ sola cōfessiō nō sufficit ad condē
 nationē: sed pōt cōpelli reus vt perseueret in cōfessione
 sua: vel vt det intellectum cōfessionis suæ. & sic procedit
 dictum Inno. in. d. c. per inquisitionē. nam orta est suspi
 tio non leuis contra eum ex illa cōfessione. ar. in. l. capite
 quinto. ff. de adulte.

SEBA. SAPI.
 a ¶ Criminaliter. Vi
 de Paul. de cast. in
 l. fin. C. de proba.
 cū multis alle. per
 Deci. in. c. at si cle.
 rici i p̄ri. co. xvij.
 ver. secūda cōclu
 sio. s. de accu. vide
 Fel. in. c. j. s. de exe
 cept. & Ange. de
 are. & Ang. arimi.
 in tracta. malefi
 ciorum. i ver. nec
 non ad denuntia
 tionem.

Panormi. super Quinto.

SYMMARIUM.

- 1 Archiepiscopus debet esse in qualibet provincia: cū decē ep̄is.
- 2 Archiepiscopi præsuntur scire vacationes beneficiorū quæ sunt in prouincia cō quia debent tenere in prouinciis personas quæ sibi hoc referant.
- 3 Prælati visitatores prouinciæ an & quando debeant habere expensas?
- 4 Archiepiscopus potest visitare totam prouinciā: etiam non apparente negligentia suffraganeorum.
- 5 Prælati plures si concurrant in eadem visitatione: an vnus impediatur alium?

¶ C A P.

XXV.

Sicut olim Metropolitani ad correctionem excessuū & reformationē morū singulis annis facere debēt prouinciale cōsiliū, in quo statuere debēt personas idoneas per singulas dioceses quæ sollicitē inuestigent: & in sequenti cōsilio referant corrigēda, & ep̄i debent facere synodos ep̄ales singulis annis, & publicare agitata in prouinciali cōsilio. & hæc negligētes ab executiōe officij suspēdunt. h. d. v. q. ad fi. Diuiditur in tres partes. In prima prouidet de prouinciali cōsilio & de agēdis in illo. In secūda. de testib⁹ synodalibus & eorū officiis. In tertia de pœna hæc non feruantū, & tacitē interserit de ep̄alib⁹ synodis. Secūda ibi: ut aut. Tertia ibi: quisquis. ¶ Not. j. ex tex. duas species consilij. nā quoddā est cōsiliū prouinciale, & quoddā episcopale. Prouinciale dicit illud qd quilibet metropolitano seu archiep̄s facit in sua prouincia cū reliquis ep̄is sibi subiectis: & vocat prouinciale à prouincia. ¶ nā quilibet prouincia debet habere vnū archiep̄m & decē ep̄os de quo. vj. q. iij. in. c. j. & ij. Consiliū ep̄ale est qd facit ep̄s solus in sua diocesi: vbi vocat clericos diocesis tantū: & aliās appellat synodus: & ista vocabula sunt synonyma: & idē in effectu significāt. & de istis varijs nominibus: vide tex. xv. di. i. c. j. Et est aliud consiliū qd appellat generale: qā cōcernit totū orbē. i. quo papa p̄sident. & de hoc. xvij. di. i. c. multis cū multis ibi positis. Et q. debeāt cōuocari ad ista cōsilia. dic. vt no. Inno. in. c. graue. de præben. ¶ Secūdo not. q. ista cōsilia prouinciale & ep̄ale debent necessariō fieri singulis annis: & olim fiebāt bis in anno. de quo in. c. quoniā. xvij. dist. sed hodie (& malē) cōiter non celebrātur. ¶ Tertiō no. casum in quo fit inquisitio nō præcedēte infamia. & hoc ideo. qā hīc nō agit contra certā personā, neq. fit inquisitio de certo crimine. Inquisitio ergo generaliter pōt fieri nō præcedēte infamia. ad hoc. c. j. de offi. ord. & l. cōgruit. ff. de offi. p̄f. & facit qd dixi. s. c. proxi. ¶ ¶ Vltimō inducit iste tex. per doc. in arg. cōtra archiep̄iscopos præcedētes ignoratiā circa vacationes beneficiorū prouinciæ. nam præsuntur scire, cū debeāt ibi habere personas idoneas: vt hīc in tex. & si nō statuūt tales personas, sunt in affectata ignoratiā. de quo dic. vt plenē not. in. c. ex parte. & c. ij. de concef. præben. ¶ ¶ In gl. ij. in fi. Vin. dicit q. aut isti sunt de loco in quo inquiri, & viuūt de proprio. sunt enim electi in partem sollicitudinis. facit pro hoc quod no. glo. in. c. statutū. de refcri. li. vj. & l. itē veniūt. ff. de peti. here. Aut mittūtur vt legati: & tunc mittēs debet eis facere expensas. & concludit q. nisi in casibus à iure expressis: vt in cōsecratiōe ecclesiæ & visitatione nūq. expēsæ sunt fiēde p̄latis. vt in. c. cū sit j. de simo. Host. & Io. and. vident sequi. opi. gl. & ad. c. inter cætera. rñdent q. loquit in alio casu: scilicet cū ep̄iscop⁹ visitat per aliū. & habet locū tūc. c. si ep̄iscop⁹. de offi. ordi. lib. vj. sed hīc loquit in visitatorib⁹ deputatis p cōsiliū. dicit tñ Host. q. si isti denegarent expēsæ nō possent aliquē cogere, cū nō habeāt iurisdictionē. vt in tex. sed debent referre ep̄iscop⁹ qui coget eos. arg. c. j. de emp. & vendi. & in. c. fi. de offi. archip̄fby. & hoc satis placet. cū clerici teneantur aliās ad hospitalitatem:

fortius debet recipere istos qui veniūt pro cōmuni utilitate. ¶ In glo. fi. ibi: sed sufficit quod sunt honesti. Host. dicit & bene nō esse improbadū q. etiā isti iurent. ar. in. c. ep̄iscop⁹ in synodo. xxxv. q. vj. vbi consimiles personæ quæ statuūt per ep̄iscopū in synodo sua iurant. vt in. c. præterea. de testi. cog. ¶ ¶ In ea. glo. ibi. aliās superflua & onerosa & c. Dic meli⁹ post doc. q. ista pars gl. est superflua. qā iste tex. loquit de cōsilio prouinciali & nō de archiep̄o tñ. vnde archiep̄iscop⁹ pōt visitare totā prouinciā etiā sine relatione istorū. & quāq. nō appareat de negligētia ep̄orū. vt in. c. j. de censi. lib. vj. ¶ In ea. glo. ibi: minus creditur quā alijs. Host. dicit q. aut isti nuntiāt notoria, & eis credi sicut alijs. vt in. l. ea quidē. C. de accu. & iij. q. iij. c. null⁹. el. ij. § aliqñ. Aut nūtiāt nō notoria, & vni nō credi plurib⁹ aut iuratis credi donec cōtrariū probeat. vt in. c. p̄terea. de testi. cog. ¶ ¶ In fi. glo. Io. format. q. qd si archidiaconus volēs visitare cōcurrat cum istis visitatoribus & dicit q. in iudicib⁹ certū est q. apud plures in diuersis iudicijs quis fatigari nō debet. vt in. c. ex tenore. de refcri. & l. vbi ceptū. ff. de iudi. sed in casu nostro vna visitatio nō præiudicat alteri: sed non debent illi visitare sine licentia archidiaconi: qā plena visitatio p̄iudicat semiplenæ. hoc nō mihi placet. qā hīc visitant isti absq. vlla iurisdictione interrogando seculares & alias personas discretas. vnde nō impediunt archidiaconum seu alium prælatum iurisdictionaliter visitantem. tene menti.

SYMMARIUM.

- 1 Subditus si accusauerit suū prælatum superiorē de crimine: nō pōt taliter accusatus vel denūtiatus inchoare aliquod negotium cum subdito per quod impediatur principalis negotij prosecutio. 6.
- 2 Appellare quis potest pro se & adherentibus suis.
- 3 Monachi denūtiātes abbatē, & denuntiationem prosequentes debent habere expensas à monasterio: & eas propria auctoritate accipere.
- 4 Excoicatio facta vel fulminata à nō habente auctoritatem non requirit aliquam absolutionem: sed tantū relaxationem.
- 5 Supensus potest ferre testimonium: nisi sit suspensus pro gravi delicto: quo casu virtute delicti in quo perseverat repellitur à testimonio.
- 6 Excoicatus non pōt ferre testimoniū propter periculū cōiomi.
- 7 Inimicitie graues oriuntur inter denuntiatum & denūtiātem.
- 8 Inquisiti accusati vel denuntiati debent habere copiam testificatorum, & nomina testium.
- 9 Inquisitiones quæ nō tēdūt ad pœnā possunt fieri nulla præcedente infamia: sec⁹ si tēdūt ad pœnā qā debet præcedere infamia.
- 10 Agens possessorio recuperandæ debet porbare possessionem & spoliationem.
- 11 Possessorium recuperandæ datur etiam pro iuribus: licet non habeatur dominiū illorum iurium: puta si quis est expulsus à præstando vocem in capitulo & c.
- 12 Monachi & alij regulares licet nihil possideant, tamen possunt possessorium recuperandæ in aliquo casu intentare.
- 13 Monachus vel alius regularis spoliatus per suam superiorem aliquā dignitate, an possit agere possessorio recuperandæ ad ipsam dignitatem.

¶ C A P.

XXVI.

Lim. Sententiæ excoimicationū, suspēsiōnū, vel interdicti latæ post denuntiationē per abbatē denuntiatum vel aliū pro ipso in monachos renūtiantes vel adherentes eisdem relaxātur: spoliati restituuntur, & iuramenta de tacenda veritate relaxantur: dicta testium denuntiato traduntur. & expēsæ de bonis monasterij monachis denuntiantibus ministrantur. propter hoc tamē ab obediētia abbatis nō eximūt sine tñ litis p̄iudicio. h. d. & partes patēt. ¶ Casus litalis. Inq̄itio super statu cuiusdā monasterij ordinis Turoñ.

Turon. tam in capite q̄ in mēbris cōmissa fuit quibusdā inquisitoribus ad petitionē. V. & P. monachorum dicti monasterij, pēdēte inquisitione corā ipsis abbas quasdā snias suspēisionis & excōicationis tulit in quosdā de monachis ipsi monasterij prosequētes inquisitiones & inherentes eis: & etiā per quosdā iudices delegatos fecerat promulgari: quosdā etiā spoliavit cōtra iustitiā ipso negotio pēdēte, & quosdā induxit ad iurādū q̄ veritatē nō dicerent cōtra ipsum. Et q̄a propter huiusmodi impedimētū retardabat reformatio monasterij: significata fuerunt hac dño papæ. petierunt insuper dicti monachi à papa vt faceret eis expēsas factas, & faciendas sibi ministrari de bonis monasterij. super hoc mādāt papa inquisitoribus quatenus ne reformatio monasterij valeat retardari debeat relaxare snias suspēisionū & excōicationū quas abbas protulit, vel p̄ quoscūq̄ iudices fecit promulgari post inceptū negotiū i eos & ad herētes eisdē: ac eis restitutis quos idē abbas pēdēte negotio contra iustitiā spoliavit. & relaxatis iuramētis si qua de tacēda veritate abbas extorserat procedāt in negotio de plano & absq̄ iudiciorū strepitu, inquirētes q̄ circa personas & obseruatias regulares viderit inquirēda: & corrigāt q̄ fuerint corrigenda tā in capite q̄ in mēbris: prouiso vt negotio ipso pēdēte p̄fati monachi eidē abbati obediāt & intendāt: ita tñ q̄ per hęc reformatio mōasterij nō valeat impediri. Si verō testes cōtra eundē abbatē producti fuerint: copiā faciāt ei dictorū ipsorū, & faciāt fieri p̄dictis monachis trib⁹ vel quatuor vel alijs quos assumpserint ad dictū negotiū prosequēdū expēsas necessarias factas & faciēdas ad negotiū prosequēdū de bonis monasterij, cōputatis si qua propter hoc receperint de bonis monasterij. B. ¶ No. i. ex tex. q̄ pēdente negotio inter superiorē & subditos sup̄ criminib⁹ superioris p̄dictis debet ipse superior abstinere ab omni processu cōtra subditū inchoādō p̄ quē posset impedire negotij p̄ncipalis prosecutione. ¶ Secūdo no. monachos posse petere se restitui cōtra abbatē illicite eos spoliātē, saltē implorādō officiū superioris. de quo plen⁹ j. subijciam. ¶ Tertiō no. ibi: *Adherētes eisdē.* p̄ cōi cōsuetudine appellatiū qui appellāt p̄ se & sibi adherētib⁹: & cuius appellationis virtute etiā adherētes defendunt: nā si tenent & inuoluunt adherētes quo ad pōenam: fortius debent gaudere priuilegio principalī. arg. in. c. j. de offi. dele. facit qd̄ no. in. c. vna snia. s. de appel. ¶ Quartō not. q̄ in inq̄sitiōe fienda cōtra p̄latū regulare seruādus est aliq̄s ordo: sed nō vsq̄ quaq̄ sicut seruari debet cōtra seculares. nā hīc papa mādāt dicta testiū exhiberi abbati inquisitq̄. secus si sit inquisitio cōtra claustrales simplices. vñ hīc de monachis nihil dicit. & dic vt plenē dixi in. c. qualiter & qñ. ij. in fi. s. eo.

3 ¶ Itē no. q̄ si monachi denuntiant abbatē & non possunt habere expēsas ab ipso abbate licitū est propria auctoritate capere de bonis ipsius monasterij. cū ipsi vtilitatē procurēt: nec pōt cōtra eos agētes excipi de spoliatione. arg. opti. hīc. ¶ In glo. j. in fi. Sentit hīc gio. q̄ istae snie potuerūt legitimē ferri: sed relaxatio fit solū vt possunt ferre testimoniū in causa. Sed cōtra hoc dictū glo. pōt multipliciter instari. nā cū isti denūtiassent & sic cōstituisent se principales in causa nō poterant ferre testimoniū. vt in. c. cū. I. & A. & qd̄ ibi no. Inn. de re iud. Item ex quo negotiū inceptū est cōtra superiorē nō debet superior aliquid attētare per qd̄ possit impediri p̄secutio ipsius negotij: vt patet in tex. ibi: *vt per hoc p̄secutio negotij nō valeat impediri &c.* ¶ Et ideo cōclūde q̄ ppter hoc & iniustitiā huiusmodi sniarū fuit facta hac relatio. b ad hoc optimē facit litera. dū dixit. *relaxatis.* nā qñ excōicatio est iusta fit absolutio: & nō simplex relaxatio. vñ hīc nō p̄stāt aliqua cautio sicut p̄stāt cū fit absolutio à iusta excōicatione. de quo plenē no. in. c. sacro. s. de sentē. excō. & in. c. ex parte. j. de ver. signi. ¶ Et ex ista glo. & ex tex.

collige q̄ suspēsus nō pōt ferre testimoniū: qd̄ intelligit Hosti. de suspēso homine. ar. i. c. fi. de cleri. excom. mini. Io. and. remittit ad not. in Spe. in tit. de teste. s. j. ver. quid de. Sed in veritate vera conclusio videtur hęc: q̄ p̄textu solius suspēisionis nō potest quis repellī à testimonio, cū hoc iure nō caueatur. & quisq̄ admittit ad testimoniū qui expresse nō prohibet in. c. j. s. de testi. & l. j. ff. eo. facit. c. decernimus. de sen. excō. lib. vj. vbi tātū fit mētio de excōicatione. ipsi enim repellunt propter periculum cōmunionis. quæ ratio cessat in suspēsis. cū eis licitē cōicemus. sed si suspensio esset facta propter graue delictū: tunc talis suspensio est repellēdus à testimonio: non virtute sentētię: sed virtute delicti in quo perseuerat. vt in. c. testimoniū. & quod ibi plenē dixi. s. de testi. Et in hoc casu posset saluari dictū Hosti. & multas species suspensionū & effectum earūdem vide per bonā gl. in cle. cupientes. de pōenis. in versic. non nouā. ¶ In glo. ij. in fi. Hosti. hīc cōclūdit q̄ pendente lite inter p̄latū & subditū debet iudex inferior abstinere ab illo negotio super quo pēdet lis & à dependentibus ab eo. arg. in. c. cū. M. actiuus ferrariensis. s. de cōstitu. & in. c. vt nostrū. de appel. super alijs verō pōt cōtra subditos suam exercere iurisdictionē, nisi ratioe pēdētis negotij inter eos recuset. ar. in. c. ad hac. de appel. ita tamē vt per hoc prosecutio negotij principalis nō impediatur. & hoc est satis bene dictum: sed vbi notorium esset delictū inferioris & pōena esset iure expressa, certē nō valeret superior recusari. ar. in. c. proposuit. & quod ibi dixi. s. de appel. & qd̄ no. Inn. in. c. ex parte. j. de ver. fig. aliās posset recusari. ¶ cū ex denūtiatione soleāt oriri graues inimicitie inter denūtiatum & denuntiantē. arg. in. l. j. ff. de his qui. vt indig. & qd̄ plenē dixi in. c. repellant. & c. meminimus. & c. cū. P. s. eo. & no. qd̄. s. dixi. & apertē collige ex tex. q̄ monach⁹ nō tenent superiori obedire qñ per eius mandatū impeditur negotij p̄secutio: al̄s secus. ¶ In glo. in ver. *tacēda de veritate.* ipso iure relaxata sunt. vt in. c. pleriq̄. de offi. ordi. lib. vj. nam talia iuramenta sunt illicita & cōtra bonos mores. ergo nō obligatoria: vt i reg. nō est obligatoriū. de reg. iu. li. vj. vide qd̄ legi & no. i. c. intimauit. s. de testi. ¶ In gl. in ver. *copiam.* ibi: *testiū nomina.* Pondera glo. sentit em apertē q̄ etiā p̄latis regularibus inquisitis exhibēda sunt nedum dicta testiū sed ipsorum nomina. Hosti. sentit cōtrariū. q̄a in litera non fit mētio de nominibus: sed tñ de ipsorū dictis: tum q̄a exhibere nomina cōsistit in subtilitate iuris q̄ non obseruat cōtra regulares: sed certē hoc vltimū dictū Hosti. est cōtra tex. in. c. qualiter. el. ij. s. debet. s. e. vbi dicitur q̄ per suppressionē nominū ipsorū p̄beet audacia infamandi: q̄a audacia cōsulit ad infamādum cū sciūt ipsorū nomina suppressēda ergo nō cōsistit tñ in subtilitate: sed in indagatione veritatis: q̄ indagatio non est omittēda etiā cōtra p̄latum regulare. vt no. in p̄alle. c. qualiter. vnde mihi placet dictum gl. Ad tex. pōt respōderi q̄ tacitē includit ipsorum nomina, cum in depositionibus dicatur talis iuratus sic & sic dixit. fateor tamē q̄ ex causa possent supprimi etiā nomina. ad hoc tex. in. c. fi. de here. li. vj. & quod no. Inn. in. c. quoniam frequēter. in prin. vt li. non cōtesta. & ipse etiā dicit in casu huius. c. hoc esse arbitrium. ¶ Et aduerte. q̄a doct. hīc videntur sentire aliā specialitatē in regularibus. vt contra eos possit fieri inquisitio etiam sine infamia: alle. c. in singulis cum seq. de sta. reg. sed hoc dictum non puto verum: quia illa iura hoc non probant: loquūtur enim in inquisitione generali, in qua si reperiretur abbas culpabilis remoueretur ab administratione: & idem est in secularibus: vt in. c. p̄cedenti. & in. c. j. de offi. ordi. & quod plenē not. Bart. in. l. ij. s. si publico. ff. de adult. & plenē tetigi in. c. qualiter & quando. s. eo. Sed inquisitio specialis ad pōenam non potest fieri contra p̄latum regularem sine infamia: pro hoc ad-

ZACHARI.

¶ Adherentibus. Adde Barto. in. l. quoties. i. v. opp. C. si plu. vna sen. indi. sint. & in. l. fi. in fi. C. si vn⁹. pro plu. app. meli⁹ in l. si separatim. & ibi oīno. Alex. ff. de appel.

SEBA. SAPI.

¶ Adherentibus. Qui dicantur adherentes: declarat Angel. in aut. de hare. & fal. in pri. colū. iij. & Pet. de anch. i rep. c. canonum statuta. ver. vidi dubitari qui dicantur viri adherentes. s. de constit.

SEBA. SAPI.

¶ Relaxatio. q̄ nō fiat simplex relaxatio vbi excōicatio est iniusta: vide Abb. in. c. venies. ij. in fi. s. de testi. Feli. in. c. apostolica. in. j. colū. s. de excep.

duco. & qualiter. p. alleg. vbi contra omnē prelatū & subditū exposcit infamiā pcedere vt possit fieri inquisitio: & postea ibi fit mētio de regularib⁹. & facit. c. licet heli. de simo. vbi tex. facit mētionē de infamia etiā contra regularē. ¶ Extra gl. oppo. cōtra tex. & videt q̄ isti monachi nō potuerūt petere restitutionē: quia nihil proprietatis habēt, nec possessionem nōmine proprio. xij. q. j. c.

10 nolo. & c. non dicatis. & hīc in fi. literā. ¶ & ad petendū restitutionē op⁹ est probare possessionē & spoliatiōē^a vt in. c. cōsultationibus. de offi. dele. Sol. dicit Inno. q̄ isti fuerūt auditi ex gratia, & per viā prouisionis. Hosti. di-

11 cit q̄ intō per viā iuris saltē ex vi denūtiatiōis. ¶ Circa hoc possumus animaduerte de quo facta fuerit spoliatio: nā si facta fuit monasterio: vt q̄a fuerūt expulsi de monasterio: tunc tali casu pōt pcedere opi. Hosti. q̄a per ingressum monasterij acquirūt ingressis ius in ipso monasterio: vt ibi deseruiāt & alimentant^b. ar. i. c. fi. de reg. & q̄ no. in. c. porrectū. eo. ti. vnde sicut clericus secularis expulsus à beneficio suo vel à iure prestandi vocē in electione pōt petere restitutionē: licet non habeat dñum: illorū iuriū: ita & religiosus potest rectē petere se restitui ad monasteriū à quo iniuste fuit abiect⁹ saltē implorando officiū superioris. ¶ Potest & secundō intelligi q̄ isti fuerūt spoliati prioratibus quos possidebāt. & tūc dicit Inn. q̄ isti nō debēt audiri petentes restitutionē. ar.

12 in. c. cū ad monasteriū. s. tales. de sta. regu. q̄a pprio noīe nō possidet: nec monasteriū dicit spoliatū cū possideat. Hosti. & Goffre. hīc cōtra potest dici q̄ per viā ordinariam non audiant cū sint remouibiles de prioratibus ad nutū superioris: sed per viā denūtiatiōis & implorationis officij superioris deberēt audiri: quia videt abbas malitiosē eos spoliasse vt posset psecutio negotij principalis aliquatū impediri. & facit qd no. Inn. in. c. insinuāte. s. ne cle. vel mo. & Ioā. and. in. c. cū singula. de preben. li. vj. in nouel. idem potest dici in spoliatiōe aliarū rerum necessariarū vt vestiū. librorū: & similiū. de quo vide quod leg. & no. in. c. cum dilecta. s. de rescrip.

¶ S V M M A R I V M. ¶

1 Si contra prelatum infamatum de dilapidatione inquiratur, interea interdictum sibi omne genus alienandi, exceptis bonis quæ seruando seruari non possunt. 6.

2 Princeps mandans inquiri contra aliquem: censetur mandasse vt primò inquiratur super infamia quā de veritate: quia illud est præambulum.

Infamia sufficiens ad inquirendū non potest causari ex dictis paucorum: sed sufficiens ad denuntiandum sic.

3 Prodigus suæ famæ: & inimicus sui ipsius dicitur quis. quando non currat de infamia turpi. vel quando agit contra propriam honestatem & vtilitatem.

4 Vēditio: istud verbum positum cum commemoratione pretij nō comprehendit alias species alienationis: alias secus.

5 Contra prelatum bona dilapidantem quomodo procedatur: & an debeat ei dari coadiutor? vide remissuē.

6 Alienatione interdicta: non censetur interdicta alienatio rerum quæ seruando seruari non possunt.

7 Iudex cui est commissum vt se informet & referat: potest citare partes vt se presentent coram iudice ad quē fit remissio: nisi ab eo fuerit appellatum. 8.

Iudex à quo potest statuere terminum infra quem appellans compareat ad iudicem ad quem.

Iudex qui cognoscit super subreptione vel obreptione potest condemnare partem in expensis: pronuntiando literas subreptitias.

8 Iudex à quo licet non detulerit appellationi: tamen potest statuere terminum ad appellationem prosequendam.

9 Alienatio facta per aliquem postquā est sibi prohibitum, alienatio est ipso iure nulla: secus si non est prohibitum.

Rælatorum. ¶ Cōtra prelatū infamatū de dilapidatione inquiri de veritate, & interim interdictū sibi omne genus alienandi. Vel pōt iuxta literam aliter summari & sic.

Contra prelatū denūtiatū de dilapidatione fit cōmissio super veritate inquirenda, & pendente negotio debet sibi interdictū potestas alienandi. Diuidit. nā in prima ponit episcopi denūtiatio. in secūda ipsius cōmissio. ibi. discretioni. quæ duo facit primò mandat. inquisitionē fieri & remitti. secūdo inquisitioni terminū assignari & alienationē interdicti. ibi. eidē. ¶ Casus literalis. Quidā canonici Frigisen. denuntiauerūt dño papæ, q̄ eorū eps minus canonicē epātū adept⁹ bona ipsius epātus adeo grauiter dilapidat & cōsumit q̄ nisi celeriter adhibeat remediū ad dissolutionis opprobriū deducet. & non solū rerum: verū etiā famę suę prodigus est & salutis. vt pote q̄ vitā ducit nimīū dissolutā. propter qd mādāt papa quibusdā iudicib⁹ quatenas personaliter accedentes ad locū veritatem inquirāt, & eam ad ipsum sigillis suis trāsmittāt inclusam: eidē epo terminū assignātes quo cōspectui dñi papæ se presentet pro meritis recepturū. interim tñ potestate vendēdi: dādi: seu quoquo modo alienandi bona episcopatus eidē penitus interdicta. B. ¶ No. j. ex tex. q̄ licet dicta paucorū nō infamet. vt in. c. inquisitionis. in fi. s. e. tñ ad dictū paucorū denūtiatū cōmittit inquisitio. & tenuit Hosti. ibi q̄ primò debēt isti inquirere de infamia. Io. an. hīc cōtra per text. qui dicit: inquiratis veritatem &c. sed primū dictū plus mihi placet: q̄a ex quo papa hīc nō expressest q̄ istū haberet pro infamato cōmissa simpliciter inquisitio veritatis videt tanq̄ præambulū & antecedēs cōmissum negotiū super infamia: q̄a nō est verisimile q̄ in simplici cōmissione papa voluerit violare regulas iuris: pro hoc videt tex. cū ibi no. i. c. cū oporteat s. e. ¶ Secūdo no. q̄ nō solū rerū quis est prodigus: sed etiā q̄ famę: Et dicit prodig⁹ famę suę q̄n quis nō curat de infamia turpiter viuēdo: & talis negligēs famam suā crudelis est: vt dicit tex. xij. q. j. c. nolo sic q̄nq̄s dicit inimic⁹ sui ipsi⁹: vt q̄n agit cōtra ppriā vtilitatē & honestatē. vt in. c. & q̄ emēdat. xlv. di. ¶ No. vltimò ex fi. lra q̄ verbū vendēdi nō cōcernit alias species alienatiōis: sed tñ illā speciē alienatiōis in qua interuenit prætiū. In cōtrariū facit tex. i. l. statuliberi. s. quint⁹. ff. de stat. libe. & facit tex. i. l. illicitas. i. prin. ff. de offi. p̄si. vbi verbū emptio seu venditio cōprehēdit oēm speciē alienationis. Sed cōclude q̄ vbi nō sit cōmemoratio pretij. verbū venditio: cōprehēdit oēm alienationē: vt in iurib⁹ p. alleg. Sed vbi sit cōmemoratio pretij: vt puta q̄a dicit nō vēdidit pro exiguo p̄tio: vel similia verba apponunt, tūc verbū venditio non cōprehēdit alias species alienationis. ad hoc adduco tex. in. l. ij. C. de decu. sine decre. nō aliē. li. x. & vide qd no. Bar. in. l. diui. s. j. de leg. j. & Cy. in. l. ij. C. de vsuca. proem. ¶ In gl. fi. in fi. De modo procedēdi cōtra prelatū sup dilapidationis negotio plenē. no. i. c. venerabili. de offi. dele. & p. Arch. i. c. vulteranę. xij. q. ij. & ego plenīsimē tango in. d. c. venerabili. vbi tractatur an & q̄n possit fieri interdictio alienationis: & quādo debet dari coadiutor. ¶ Sed circa istum tex. quēro nunquid omnis alienatio erit isti prelato interdicta: Inn. hīc dicit q̄ poterit alienare q̄ seruādo seruari nō possunt. facit. C. de ad mini. tuto. l. lex quę tutores. Hosti. cōtra. per istū tex. qui generaliter prohibet omnē alienationē: ergo non tantū interdictur alienatio rerum immobilīū: sed etiam mobiliū. Itē cuilibet prelato est interdicta potestas alienandi immobilia. vt in. c. nulli. de re. eccle. nō aliē. ergo vt istud. c. seu istud interdictū ponat aliquā specialitatē debet itelligi et de oib⁹ mobilib⁹. fatef tñ q̄ poterit alienare pendente

a ¶ Spoliatiōe. Ad de Alexā. in. l. naturaliter. s. nihil commune. ff. de acq. possef. Card. in cle. j. in. ix. op. de cau. possef. & proprie. Spec. in ritu. de teste. s. nūc dicēdum. ver. sed pone. & Gemi. in c. vnico. in fi. & ibi in apo. Fel. ver. so la possessione. de eo q̄ mit. i. possef. cau. rei seruā. li. vj.

b SEBA. SAPI. ¶ Et alimentent. q̄ monachus possit petere se restitui ad monasteriū vnde fuit eiectus: & vt presentet sibi alimēta: tenet Felinus in. c. cum dilecta. col. xxij. ver. fallit tertio. s. de rescriptis.

c ZACHARI. ¶ Pretium. Ad de Spe. in tit. de loca. s. iam dicendū restat. ver. ad audientiam. plenius per eundē in ti. de ces. a. ff. n. ver. itē secūdū Goffre.

rependete inquisitione pro expensis sibi fiendis ex quo remanet in administratione. dictu Inn. plus mihi placet: quia intelligendo indistincte quod non possit alienare res que seruando seruari non possunt: istud interdictum esset contra utilitatem ecclesie. Itē videmus quod in generali prohibitiōe alienationis que fit tutori non venit interdictio bonorum que seruando seruari non possunt. vt. l. tutor qui repertoriū. ff. de admit. tut. & in prealle. l. lex que tutores. ¶ Secundō

- 7 quero. hic t iudices quibus facta fuit commissio statuerunt terminū parti vt cōpareret corā iudice ad quē fit remissio: & hoc: quia expressē hic ista potestas fuit eis tributa: nunquid possint cessante speciali commissiōe hanc citationē facere: quod est querere nunquid iudex certi articuli vt se informet & referat possit citare partes vt cōpareat corā iudice ad quē fit remissio: Et Inn. hic quod sic. Nam iudex a quo appellatur hoc potest. a vt in. c. personas. & in. c. cū sit romana. de appel. fortius ergo hoc poterit iste iudex, ne causa remaneat sine termino. & hoc dictū b satis placet. nā commissio principali videt commissā & cōcomitantia & accessoria ad eam. vt in. c. preterea. & in. c. prudentia. de offi. dele. & melius in cle. j. de rescrip. vbi text. vult no. quod iudex impetratus per literas subreptitias potest pronuntiādo literas subreptitias esse cōdenare impetratē in expensis. ¶ T Subnectit Inn. quod si ab isto iudice certi articuli fuit appellatū: & ipse non deferens appellationi processit in causa, non potest ampli⁹ hunc terminū statuere. mouet. quia super principali non potest cū appellatū sit: & prius expediendus est articulus appellationis. vt in. c. vt debitus. s. de appel. Super appellatione non potest: quia ei non detulit. hoc vltimū dictū non procedit: quia iudex detulit bene potest statuere terminū ad appellationē prosequendā. vt in. c. oblate. & quā not. in. c. cū appellationibus. de appel. lib. vj. nisi saluet dictū Inn. vt illa iura procedant quā immediatē statuit terminus ad appellandū & prosequendū: secus si prius processit in tota causa: & postea vult hunc terminū statuere. ¶ T Vltimō qritur nunquid pēdēte hoc negotio cōtra platū valeat alienatio facta per eum? Dicendū quod si fuit facta post interdictum, est ipso iure nulla secūdū Inn. sicut enim non valet alienatio facta cōtra legē mortuā. xij. q. ij. c. sine exceptiōe. & in reg. que. cōtra ius fuit. de reg. iur. lib. vj. ita nec facta cōtra legē animatā: id est cōtra principis pceptū. c nā pro eodē debet haberi: secūdū Inn. quod aliquid fiat cōtra legē animatam vel mortuā: quod no. secus si per cōtractū aliquis se obligaret de non alienādo: quia tūc impedit alienatio. De hac tamē materia dic vt plenē no. in. c. raynald⁹. de testa. per Inn. & doc. iuris ciuili i. l. fi. C. de re. alie. nō aliē. & p Bar. in. l. filiūssa. §. diui. ff. de le. j. Si verō interdictū nō est factū: & tūc valet alienatio si est facta cū solēnitāte iuris & in casu debito ex quo remāsit in administratione quā sentit hic Io. an. & videt tex. in. c. veritatis. in fi. de do. & contu. vbi retractantur tantū alienationes factę post interdictum vel excommunicationem sine suspensione.

De calumniatoribus.

Rubrica.

¶ Continuari potest hęc rub. ad precedētes hoc ordine. Supra visum est de accusatorib⁹ & delatorib⁹ criminū: verū tamē quia isti quique calūniat: ideo cōpetēti ordine subnectit hęc rub. de calūniatoribus. Et aduerte quia accusantiū temeritas detegit tribus modis. quique em calūniat. quique puaricant. quique tergierfantur. Calūniari est falso crimina impēdere: & poena regularis calūniatū est similitudo supplicij. Præuaricari est colludere cū eo admittēdo falsas probationes & veras simulando: & dicuntur præuaricatores: quia cōsistūt ex vtrāq; parte: nā vident esse cōtra reū: & tū eius partē fouēt tacite: & isti puniunt arbitrio iudiciario. vt. l. j. & ij. ff. de priuari. Tergierfari est i totū recedere sine licētia iudicis ab accusatiōe: & isti tergierfatores puniunt in qnq; libris auri. l. iij. ff. de priuari. & p pdictis vide bonū tex. ij. q. iij. c. si quē poenituerit. §. notādū. & i. l. ff. ad turpil.

SUMMARIUM.

- 1 Accusans aliquem calumniosē debet ex officio iudicis puniri, & iudex non puniens est redargutione dignus. 2.
- 3 Poena exilij & verberū citra tamē sanguinis effusionem reperiatur de iure canonico etiam in personas clericorum.
- 4 Calūniator in quibus & quādo potest puniri & intra quātū tēp⁹?
- 5 Calūniator si non potest puniri similitudine supplicij, puniatur alio modo.

CAP.

I.

Cumfortius.

Subdiaconus

calumniosē accusans diaconū subdiaconatu priuat⁹, & publicē verberib⁹ castigat⁹, & in exiliū mittit. Duo facit. primo ponit & aggrauat culpā iudicis. secundo ponit

- calūniatoris poenā. ibi: quia ergo. ¶ Casus literalis. Hilarius subdiaconus accusauit Ioanē diaconum. causa cuius accusatiōis commissā fuit Antonio subdiacono & quibusdā alijs: iudices in negotio pcedētes cū ille Hilari⁹ nihil pbaſset cōtra Ioanē diaconū absoluerūt eundē nullā poenā imponētes Hilario subdiacono. p calūnia. peruenit hoc ad notitiā: vñ ipse scribit Antonio subdiacono: dicens quod illa crimina fortius sunt puniēda quā inferunt illis qui culpabiles nō fuerūt & pciue sacrat⁹ hominibus: vnde non reprehēdit iudices illos qui in causa illius Ioannis diaconi: receperūt eō quod nullā poenā dicto Hilario calūniatori imposuerūt. vñ mādāt dicto Antonio quatenus cū tantū malū nō debeat trāfire impunitū pdictū Hilariū priuet officio subdiaconatus. & verberibus castigatus publicē in exiliū faciat deportari. B. ¶ No. j. ex tex. quod cōstitut⁹ i ordine sacro videt homo sacrat⁹. vñ Inn. exponit tex. ibi: sacrat⁹ hominibus. id est hominibus cōstitut⁹ i sacris. ¶ T No. ij. iudicē debere ex officio suo punire accusatorē calūniosum: & si nō facit, est maxima redargutione dignus. & pondera tex. ibi: ex diffinitione vestra &c. quod calūniator debet puniri ex officio iudicis i ipsa snia: quia reus absoluit. cōcor. l. j. C. e. & dic vt plenē dicā i gl. fi. ¶ T No. iij. quod si calūniator nō est punitus tpe suo & reus fuit absolutus, potest postea puniri ex nobili officio iudicis. & videt hic tex. secūdū hunc intellectū pro no. in. l. j. ff. ad turpil. ¶ No. iij. quē posse accusare clericum maioris ordinis: quia licet nō possit ex toto puniri similitudine supplicij: quia nō habet illū ordinē, potest tñ poena cōmutari: vt hic. ¶ T Vltimō collige ex tex. duo. Primō quod ecclesia habet poenā verberū etiā respectu clericorū: ita tñ quod nō tēdat ad effusionem sanguinis. d vt i. c. in archiepātū. j. de rap. Secūdō quod habet poenā exilij. potest ergo ecclesia clericū delinquētē publicē verberare & in exiliū mittere. quā no. & cōcor. iura alle. i gl. & vide Innocē. in. c. qualiter. ij. s. titu. prox. ¶ In glo. in ver. priuari officio. Ista glo. hoc intendit quod si calūniator puniat in ipsa snia quia reus fuit absolutus, nō potest postea puniri nisi per viā accusationis. & tunc ille qui accusat debet se inscribere ad poenā taliōis: hoc verū. nisi iudex pronuntiauerit accusatorē fuisse calūniatū. nā tunc potest ex interuallo poenā calumnie infligere: quia satis est iudicem pronuntiare super delicto: quia statim venit imponenda poena iuris. ij. q. iij. c. si quē penituerit. §. notādū. & l. j. ff. ad turpil. Vin. extra gl. dicit quod hoc fortē hoc crimen erat notoriū. vel secūdū Host. iste diacon⁹ accusat⁹ appellauit: & ideo in causa appellationis potuit infligi ista poena: & causa fuit remissa ad eosdē iudices de consensu appellantis. & sic non obſt. c. accepta. de app. Et ex his habes duas limitationes ad. l. j. C. de calum. alle. pro contrario. ¶ T Et comprehendendo clarius materiam aduerte post Barto. in. l. j. §. j. ff. ad turpillia. & ad. l. athletas. §. item præuaricator. ff. de his qui not. infra. quod de calumnia potest quis puniri multis modis. Primō ex officio iudicis mercenario: & tunc poena debet in-

ZACHARI.

¶ Potest. Adde Ludo. roma. sing. inci. iudex a quo potest pfigere. de quo per Feli. hic co. vñ. ver. secūdo casu istomet. ita & Gemi. in. c. cū appellationibus. §. si verō. nu. 3. & ibi in apost. Cel. de appella. lib. vj.

SEBA. SAPI.

¶ Et hoc dictum. Adde text. p quē ita tenet Io. an. & Abb. in. c. dudū. j. s. de elec. & Abb. idēctnet i. c. cū bertold⁹. de re iudica. vbi Felin. refert etiam dictum Inno. relatum hic per Ab. quod si iudice certi articuli fuit appellatū: & ipse nō detulit appellationē. sed pces sit in causa, nō potest terminum statuere. & dicit istud dictum communiter reprobari.

SEBA. SAPI.

¶ Præceptū. Vide Abb. in. c. dilectus. s. de preben. circa finem.

ZACHARI.

¶ Sanguinis effusionem. Adde quod etiā imō cum sanguinis effusione. potest em papa statuēdo poenā mortis imponere: licet non exequendo. ita no. posuit Feli. in. c. si quādo. col. iij. ver. vnde dicit Bald. s. de rescrip.

SEBA. SAPI.

¶ De calumnia. Qualiter possit cōsului contra accusatorē quā accusatus fuit tortus ac repertus inculpabilis. vide Alex. i consi. xj. in. j. vol.

Panormi super Quinto.

seri in ipsa snia. & ita intelligat. l. j. C. de calu. vel saltē per totā illā diē qua lata est snia absolutoria. qā tāto tēpore durat iudicis officiū in accessorijs. vt in. c. cū appellatio- nibus. de appel. li. vj. & l. paul. ff. de re iud. postea puniri nō pōt ex officio iudicis mercenario. qā expirat ex quo lata est snia super pīcipali. venit em̄ accessorie ad ipsum factū pīcipale. p hoc. l. iij. C. depof. ¶ Secūdo modo calūniator pōt puniri ex officio iudicis nobili. & sic pōt intelligi tex. in palle. l. j. §. j. ad turpil. & nō. probat hīc se- cūdu vñū intellectū. & ex tali officio pōt pcedere etiā lōgē post sniam absolutoriā. Ex quō em̄ cōmisit delictū in pīsentia iudicis pōt iudex etiā secularis ex officio suo nobili postea inquirere & punire. arg. l. nullū. C. de testi. & qd nō. Bar. i. l. ij. §. publico. ff. de adul. Et secūdu hanc opi. nō oportet dicere qd istud pcesit hīc ex spāli dispo- sitione pīncipis: qā idē est in quocūq iudicio. vt. s. dixi. Tertio modo pōt puniri calūniator p viā accusationis: vt si nō fuit punit⁹ in ipsa snia absolutoria, pōt de nouo accusari sicut de quolibet alio delicto: vt hīc in glo. & in pīalle. l. j. Et si qrit intra quātū tēp⁹ pōt accusari, vel ex officio nobili puniri. sunt opi. quidā dicūt q statim abso- luto reo. arg. in palle. §. j. Bar. ibi dicit q intra tm̄ tēp⁹ pōt inquiri vel accusari quāto tpe durat accusatio delicti in quo fuit calūniat⁹: qā punit calūnia ad instar illi⁹ delicti: qd videt⁹ satis rōnabile & notandū. Potest etiā & quartō puniri secūdu modū hīc traditū i glo. vt primō pñunties sup calūnia: postea ex interuallo fiat executio pēnæ iu- ris: q statim venit imponēda ex ipsa pronuntiatione. vt s. dixi. pro hoc habes declarationem hui⁹ gl. & materiā. ¶ In gl. in ver. *verberibus*. Op. & videt⁹ q iste subdia- conus accusator nō debeat ppter calūniā subijci verbe- ribus, nec in exiliū deportari: quia calūniator tm̄ punit similitudine supplicij: & sic sustinere debet illam pēnā tm̄ quā sustinisset accusatus conuictus. ij. q. iij. c. qui nō probat. sed accusatus de crimine fuisset depositus. vt in c. tue. j. de pēnis nō autē verberat⁹: ergo nec iste calūnia- tor debebat verberari. Sol. hoc factū fuit in supplementū pēnæ secūdu gl. quasi dicat iste accusator nō poterat pu- niri similitudine supplicij, qā nō habebat ordinē diacono- natus quē habebat accusatus, quapropter priuāt ordine quē habet: & in supplementū imponit alia pēna. qd nō. ex quo habes modū puniendi laicū criminatōrē clerici: vt si cōuincet de calūniosa accusatione: cū non pōt pu- niri similitudine supplicij: qā nō habet ordinē, punit alia pēna ad arbitrium iudicis. sicut obseruatur qn pro de- licto, de quo quis accusatur non reperitur certa pēna: vt nō. in pīalle. §. itē pīuaricator. & in. d. l. j. ad turpil.

SUMMARIUM.

- 1 Ad denuntiationem vnus potest inquiri etiā contra pralatū.
- 2 Causa si est cōmissa examini alicuius: nō cōset cōmissa eius dif- finitioni: sed diffinitio debet reseruari & remitti ad delegatē.
- 3 Denuntians aliquod crimen punitur, si deficiat in probando.
- 4 Iuramentum in defectum probationis plena: non datur denun- tiatoribus vel accusatoribus.
- 5 Calūniosus dicitur accusator vel denunciator eo ipso quod non probat regulariter. fallit tamē i multis casibus: vt hic iudex tamē si viderit etiā in illis calūniā, punit ipsum ex officio
- 6 Quod aliquis sit calūniator non est pīsumptio iuris & de iure. & ideo debet sibi statui terminus ad probandum in- nocentiam suā.
- 7 Purgatio infamiae vel calumniae quomodo fieri debet?
- 8 Denuntiator siue agat ad pēnam siue ad denuntiationem. & non probet: est puniendus de calumnia.
- 9 Infamare aliquem est grauissimum delictum.

CAP.

II.

Vm dilectus. Denuntiator i pro- batione criminū de- ficiens, ab officio & beneficio suspēdit donec innocentiam suā purget. Et in prima denun-

tatio & causē cōmissio. In secūda processus examinatio & absolutio denuntiantis. In tertia pēna calūniosē nuntiantis. secunda ibi. *cum autem*. tertia ibi: *vobis*. ¶ Casus literalis. Magister scholae Palestinus ad apo. se. accedens de suo episcopo excessus varios denuntiavit. Papa examinationem eorū commisit quibusdam inqui- sitoribus faciendam. & vt examinationem factam sub sigillis suis sibi destinarent inclusam. quo facto Papa exa- minauit processum negotij diligenter, nec inuenit ali- quid de pīdictis sufficienter esse probatum, vnde ab- soluit episcopum ab obiectis. Mandās quibusdā quate- nus dictū magistrū suspēdat ab officio & beneficio do- nec se purgauerit, qd calūniandi aīo non processit ad hu- iusmodi crimina proponēda: vt ceteri simili pēna per- teriti ad infamiam pīlatorū suorū de facili procedere nō pīsumant. Ber. ¶ Not. j. ex tex. qd ad denuntiatio- nem vnus tātū potest cōmitti inquisitio etiam cōtra episcopum denuntiātū: ad hoc quod dixi post Ioā. and. in. c. licet. s. tit. proxi. ¶ Not. ij. qd commissa examina- tione alicuius causē non videtur cōmissa diffinitio: sed debet diffinitio reseruari & remitti ad delegantem. de quo in. c. j. de seq. pos. & fru. ¶ Item nō. qd licet denun- tiator non se inscribat ad aliquā pēnam, tamen puniri debet si deficiat in probando. ¶ Item collige denun- tiatum absoluendū si sufficienter crimina nuntiata pro- bata nō sunt: & sic non est locus delationi iuramenti in supplementū probationis: per hoc videt⁹ bonū text. cum glo. in. c. tam literis. s. de testi. ¶ In glo. j. in fi. Not. glo. qd licet in accusatione vel in pura inquisitione non requi- ratur admonitio. vt nō. in. c. licet helij. de simo. secus qn inquisitio cōmittitur ad denuntiationē alicuius. nō. glo. quia contrariū sentit in. c. qualiter & quando. s. ti. proxi. & ibi dixi. ¶ In glo. ij. ibi: *calumniari pīsumitur sicut in accusatore*. Nō. bene gl. iuncto tex. qd de calūnia conuin- citur accusator seu denunciator eō ipso quod non pro- bat. & idē tenet Bar. in. l. j. ff. ad turpillia. & in. l. athletas. §. item pīuaricator. ff. de his qui nō. infa. & ibi est glo. fing. De hac materia pones casus exceptos in quibus nō statim pīsumitur calumnia, quia deficit in probando. Primus casus est, quando quis accusatur ex necessitate officij. b vt est in tutore. vt in. l. ij. C. qui accu. non pos. Secūds casus est, qn ex necessitate hoc facit: vt qā heres qui tenet vindicare necē defuncti. l. cū fratre. C. de his q. vt indi. Tertius ratione immēsi doloris: vt qn marit⁹ ac- cusat vxorē de adulterio. vt i. l. quis. C. de adul. Quart⁹, qn ppter immēsitatē delicti. vt qn accusat de falsa mo- neta: nā vt facilius reperiat⁹ accusator ius nō vult vt de- ficiēs incōtinēti pīsumat calūniari. vt. l. j. C. de fal. mōne. Itē fallit secūdu Bar. ibi: ratione infamiae. vt si accusatus erat infamatus de delicto: pro hoc bon⁹ tex. in. l. miles. §. mulier. ff. de adul. Itē si audiuit illū criminofum a fide di- gnis personis: secus si a vilibus: facit. c. inquisitionis. j. de sentē. excōi. Item fallit si testes deceperūt accusatōrē: vt quia pīmiserunt testificari & pīmiserūt, & defecerunt. pro hoc vide bonā gl. ij. q. iij. c. paulū. Itē fallit si semiple- nē accusator pbauit. secūdu Vincē. & facit qd nō. Io. an. in. c. cū dilecti. de elec. & Spec. i. ti. de accu. ad fi. In his er- go & similib⁹ casib⁹ licet quis deficiat in pbādo: nō pīsu- mittū statim calūniari: sed iudex ex officio suo debet inquirere vtrū fuerat calūniatus: & si reperiret euidentē calūniatōrē etiā i istis casibus. vt in palle. l. j. §. j. ad turpil. & not. gl. in pīalle. §. itē pīuaricator. Regulariter ergo extra hos casus & similes cōmunis est opin. qd eō ipso qd quis deficit in probādo pīsumit calūniari. & sine alijs in- dicijs pōt puniri de calūnia. qd euidenter probat hīc: vbi papa se tantū fundat qd non reperit aliqd delictū proba- tum. & facit. ij. q. iij. c. qui non probat. & ij. q. viii. c. quis- quis. ¶ Dicit tamen Bar. in. d. §. item pīuaricator. qd ista nō est pīsumptio iuris & de iure, imō admittit pbatio innocentiae

ZACHARI.

¶ In probando. No. est tex. in. l. di- uis. ff. de custo. re. & in. l. i. ab accu- satione. §. nuntiatio- res. & ibi Bar. ff. ad turpil. nō tm̄ de cō- suetudine secūdu quā pbare nō te- nent: sed solū no- mina testiū iudici dare debēt: secūdu Bal. in apostil. ad Spe. in ti. de accu. ver. sed ne syndic⁹ Sal. in. l. ea quidē. C. de accu. Angel. are. in trac. malefi. in ver. ad denūti. col. ij. Bart. in pīal. §. nuntiatores. & l. diuis. vbi etiā tā- git de primo mē- bro huius apost. & Car. i. de. sepe. col. fi. q. v. de ver. fig. & Bart. in sua marg. in ver. denū- tiatio. ver. fi. & in l. sancimus. C. de iud.

SEBASAPI.

b ¶ Officij. Vide Ca- tal. in trac. syndic. ver. dcx. inci. adde & nō. vbi dicit qd si iudex ex officio suo pcedit, nō te- netur ad expēsas inquisitori: quia il- lud fecit ex neces- sitate officij.

innocētiā. & ideo dicit se putare q̄ antē q̄ iudex puniat calumniatorē debet sibi statuere terminum ad probandum innocētiā suā. Sed hoc dictū videt̄ prima fronte cōtra istū tex. vbi papa nō statuit terminū ad se excusandū imō incontinenti mandauit eum puniri. sed suspendi donec probaret innocētiā suā. & videt̄ in hoc iste tex. mirabilis. vt primō puniat calūniator de calūniā, & postea recipiat probationes super innocētiā. cū deberet esse totū oppositū: maximē secūdū illā theoricā Bart. & sentit hīc Host. & ideo admittit̄ ista probatio innocētiē: q̄a & si nō plenē tñ aliquid probauerat. vt in tex. aliās enim secūdū eū admittit̄ purgatio innocētiē. alle. q̄d habet̄ in aut. de iud. §. porro. & sic sentit apertē q̄ ex toto deficiēs in probādo venit puniendus p̄na calūniā, nec admittit̄ probatio innocētiē: q̄d est cōtra Bar. in loco p̄alle. nec doc. hīc hāc cōtrarietate tangūt. Satis putare posse equē distigui. vt accusatore ex toto deficiēte iudex nō debeat imponere p̄nā momētaneā accusatori, nisi pri⁹ admittat suas probationes super innocētiā. nā satis esset inhu manū & acerbū nō admittere probationes cū posset ex causa à calūniā excusari. & pro hoc bonus text. hīc. in fi. & in. c. j. de elec. lib. vj. sed p̄nā successiuā propter p̄sumptionē ortā ex deficiētiā pōt imponere cū illa limitatione donec se purgauerit. & ita pōt intelligi iste text. & sic nō procedet opi. Host. hīc. q̄ purgatio nō admittit̄ si ex toto defecisset in probando. pōt tñ saluari dictum suū qñ vellet se purgare per iuramentū tantū. prout ipse Host. sentit: secus si p̄ alias verisimiles p̄sumptiones. vt

7 s. dixi. & hoc nō. ¶ In ea. gl. ibi: per sacramentū suū &c. Sed p̄pe finē gl. cōcludit q̄ istud arbitriū erit q̄a purgationes hodie sunt arbitrarie: quasi velit q̄ isti cōmissarii poterūt indicare purgationē per suū sacramentū, vel adiungere duos vel tres cōpurgatores secūdū q̄ eis videbit̄. Host. dicit sufficere solū iurm: q̄a nō habet̄ text. de purgatiōe. Sed certē opi. gl. mihi plus placet. q̄a tex. dicit q̄ canonicē debet se purgare. & purgatio canonica est arbitraria. vt j. de pur. ca. p̄ totū. ij. q. v. c. oib⁹. & c. cōsuluit̄. Itē poterit canonicē purgare innocētiā suā probādo

8 aliquē modū de supradictis vel cōsimiles. ¶ In ea. gl. ibi: p̄na illius qui denūtiat &c. Sed contra hoc & cōtra text. fortiter op. ille qui denūtiat agit p̄nitentiā: & ideo non tenet̄ se inscribere ad aliquā p̄nā etiā extraordinariā: vt dicit tex. i. c. super his. §. tit. prox. Itē p̄na calūniē est vt puniat similitudine supplicij. sed iste denūtiator non agebat ad aliquā p̄nā: ergo deficiēs hīc nō debebat puniri. Inn. hīc nō rñdet ad cōtrariū. sed dicit nō. q̄ grauiori p̄na afficit̄ denūtiator calūniosus q̄ denūtiatus conuictus: quia denūtiatus conuictus fuisset compulsus tantum agere p̄nitentiam: sed denūtiator calūniosus hīc suspenditur ab officio & beneficio. do. Card. dicebat q̄ oportebat intelligere istum text. quōd agebatur ad certā p̄nā: quasi velit q̄ hīc loquat̄ de denūtiatione canonica & finis erat ad certā p̄nā imponēdam. Ista est magna restrictio ad istū tex. & cōtra opi. omniū doc. & hoc. c. hactenus per oēs intellectū est vt procedat etiam cū agit ad p̄nā & minimē sunt mutāda & c. ff. de legi. l. minimē. & ad hoc adduco istū tex. in fi. dū dicit̄ istū de bere suspēdi, ne de facili ad infamiā p̄latorū proficiat: ponderat̄ ergo fama q̄ orit̄ ex denūtiatione & nō p̄na. Itē si fuisset actū ad certā p̄nā, fuisset facta inscriptio ad p̄nā extraordinariā. vt in. c. super his. p̄alle. & ideo intelligo istū tex. vt p̄cedat etiā in denūtiatione q̄ fit ad p̄nā. Et ad cōtraria rñ. & primō ad. c. super his. fateor em q̄ denuntians nō habet se inscribere: q̄a non agit ad p̄nam. sed si deficit, tūc p̄pter infamiā quā conatus est inferre denūtiator, debet puniri prout dicit̄ hic. ¶ Nā infamare aliū: est graue delictū. de p̄e. di. j. c. homicidio rñ. & vj. q. j. c. deteriores. & c. ex merito. & c. q. j. c. j. & ij. & hoc apertissimē voluit litera in fi. hic. nam si aliquali-

ter non puniret denuntiator, de facili quisq̄ proficere ad denuntiandū alium: nec valet argumentū: non se inscribit: ergo non debet puniri. tolle instantiam. Obijciēs contra electum non confirmatum non se inscribit: quia non tendit ad p̄nam: vt dicit tex. in. c. super his. §. tit. prox. & deficiēs in probatione punitur. vt in. c. j. de ele. lib. vj. Nec ob. secundū cōtrarium, q̄a in odium calumniosi inductum est vt puniatur similitudine supplicij: sed si nō reperitur cōsimilis p̄na: q̄a ad p̄nam non agebat, debet puniri alio modo. q̄a nō debet calumniosē proficere ad infamiā alterius: & crimina non debent remanere impunita. Et per hoc habes intellectum huius. c. & rationem ipsius tene menti.

De simonia.

Rubrica.

SUMMARIUM.

- 1 Simonia respectu aliorum criminum obtinet principatum. Simonia quid sit & unde dicit̄: quot modis cōtrahitur: quis admittatur ad accusandum vel testificandum? vide remissiuē.
- 2 Diffinitio simoniæ.

¶ Continuari potest ista rub. ad p̄cedentes hoc ordine. Super visum est de accusatoribus & calumniatoribus. ¶ Nunc restat videre de his criminibus. & q̄a inter cetera simonia obtinet primum locū. nā cetera respectu huius pro nihilo reputantur. j. q. vlt. c. fi. ideo tractaturus auctor de criminibus p̄mittit de simonia. & quid sit simonia: unde dicitur: quot modis contrahatur: quis admittatur ad accusandum vel testificandum. & quot modis dicatur quid spirituale vide plenē. j. q. j. in summa. & in gl. seq. ¶ Et propriē simonia est voluntas stitiosa vel cupiditas emendi vel vendēdi aliquid spirituale vel spirituali annexū. & dixi voluntas vel cupiditas, quia spiritualia vendi non possunt: sed ex voluntate sola vendēdi vel emēdi egressa tamen ad actum committitur simonia.

SUMMARIUM.

- 1 Simoniā cōmittit episcopus vel eius ministri accipiēdo aliquid temporale pro conferendis ordinibus. 2
- 3 Notarius episcopi an licitē accipiat aliquid temporale citra peccatum simoniæ: ex eo quod scribit clericos ordinatos.
- 4 Simonia committitur si quis accipiat pro spiritualibus aliquid temporale etiam sponte datum.
- 5 Scriptores bullarum in curia romana prætium recipientes, an incurrant simoniam? Simonia an habeat locum in curia romana? Curia romana si aliquid obseruat, debemus etiam nos obseruare: si apud nos sit statutum contrarium.
- 6 Papa an inuoluatur crimine simoniæ?
- 7 Ordinarius habet potestatem ligandi & soluendi in habitu, non in actu. Presbyter non potest nec absolvere nec ligare parochianum alterius nec aliquem, nisi sit sub parochia sua.
- 8 Dans pecuniam papæ ex pacto pro beneficio obtinendo non est tutus apud deum. licet. simus in casu in quo ipse papa non committat simoniam. 9.
- 9 Iudentes si ex constitutione episcopi sunt excōicati incurrūt excōicationē etiā si ludant cū episcopo: licet episcopus non incurrat: quia non potest ligari sua constitutione.

CAP.

I.

Inordinando. Breue est. vel pōt sic summari. Episcopus pro ordine ab eo conferendo vel ministris vel notarij nihil temporale exigere debent. & duo sunt dicta. Secundum ibi. pro ordinatione. ¶ Casus literalis. Propositum fuit in synodo generali vtrum pro ordinatione aliquid accipi posset. Et respōdet q̄ pro ordinatione nullus aliquid accipiat, nec ordinatus aliquid det. Ber. ¶ Not. j. ex text. quōd

SEBASTIANI. a ¶ Simonia. Vide Card. in. c. nemo. j. eo. vbi aliter de finit simoniam.

Panormi. super quinto.

SEBASTIANI.

a ¶ Pro suo labore. Vide Deci. in. c. j. col. xxvj. ver. restringitur hæc prima limitatio. s. de a. p. batio. vbi ponit qñ notarij possit percipere salariū. ZACHARI.

b ¶ In curia Romana non habet locū. Adde istud dixisse & notasse Bart. in. l. j. in prin. ff. ad leg. iul. deambi.

SEBASTIANI.

c ¶ Nūquid papa. Vide de hoc articulo p. Fel. in. c. ex parte. j. in princ. s. de offi. dele. & per eundem hic. & q. papa possit illa querari in crimine simoniæ p. supponit gl. in. c. si papa xl. dist. vbi Gemi. ita tenet. & idē tenet. Gemi. in. c. altare. j. q. iij. & in. c. non debet. xij. di. ZACHARI.

d ¶ Non sit tutus quoad deū. Adde hoc tenuisse istū in. c. extirpape. s. q. ver. rō. in fi. in repe. cōtra gl. in. c. ex parte. lo. j. de offi. dele. archi. & Gemi. in. c. j. xij. di. & Io. de ana. hic opi. isti se quis Fel. in. c. de cetero. col. fi. ver. de simonia verō commissa. s. de re iudi. vbi dicit q. licet papa nō liget i. ali quibz ligat tñ qui cōtrahit cū eo. qb. adde Bal. in. l. barbarius. col. ij. in fi. ff. de offi. pretoris.

SEBASTIANI.

e ¶ In poenā. Vide Fel. pungentē. in. c. de cetero. in fi. s. de re iudi. & de ista qōne quā refert Abb. hic vide oēs in. c. vt animarū. de cōsti. in. vj. Bal. in. aut. quibus cūq. C. de sacrosan. eccle. & in. l. digna vox. C. de legi. & Alex. i. l. j. ff. quod quisq. iuris. in prin.

vbi principale debet esse gratuitū, oīa accessoria circūferentia debent etiā esse gratuita: vnde nō solū phibet ep̄s qui ordinē cōfert, aliquid pro ordine recipere: sed etiam alij ministri qui sunt accessorij & coadiuuāt ipsum ep̄m in celebratione. ¶ In gl. ij. ibi: archidiaconus. & si intelligat de eo loquitur tex. de voce qua vocant p̄mouētes: vel fortē de illa voce qua respondet in scrutinio secūdū formā. c. vnici. de scrutinio: in ordine faci. vel intelligi pōt secūdū Odoff. de diacono qui cantat euangeliū. & hoc magis cōsonat antiquē. Sed pōt dici q. in vtroq. ip̄s: & in quibuscūq. administrantibus hoc. c. vendicat sibi locū: q. a. ordo debet gratis conferri. ¶ In gl. in ver. vendere. in fi. duo sunt hic examināda. Primū. nūquid notarius possit licitē p. suo labore aliquid capere. Secundū. nūquid datio alicuius tēporalis spōte oblate possit licitē sine peccato recipi. Ad primū cōclude breuiter post gl. & doc. q. aut notarius habet salariū de publico: puta ab ep̄o, & nihil debet exigere. Aut nō habet salariū, & tūc aut suū officiū est adeo necessariū in ordinatiōe vt nisi ipse scribat ordo nō dicat rectē collatus: & tūc cū officiū suū sit de cōferētibus administrationē, nihil pōt exigere. Ego tñ nō video q. officiū scriptorū possit esse tale vt necessariū requiratur ad ordinē legitimē cōferendū. & ideo simpliciter pōt dici q. ex quō non habet salariū de publico rectē pōt pro labore suo pecuniā exigere. & istud. c. voluit secūdū Inn. tollere cōsuetudinē quorūdam locorū. in quibus oēs officiales & ministri petebāt pecuniā. ¶ Quod ad secūdū cōclude. q. p. ip̄s spūalibz non debet aliquid cōferri etiā gratis. pro hoc iste tex. in fi. vbi ordinādus prohibet dare, sed si nō pro ip̄s spūalibus principaliter sed ex charitate quadā aliquid sponte cōferat, licitē recipi pōt. vt i. c. & si q̄stioes. j. e. ti. ¶ Op. extra gl. cōtra tex. & videt q. notarius indistinctē recipere possit: nā in curia romana notarij exigūt pecunias. & papa scit & tolerat. imō est ibi facta taxatio quātū solui debeat pro qualibet bulla. ergo & i. alijs locis notarij licitē recipere pnt. arg. in. c. in causis. s. de re iudi. nā ip̄s curiæ actio nostra debet esse instructio. sicut dicimus in actione christi. i. c. significasti. de elec. Sol. dicūt doc. q. in curia romana notarij nō hnt salariū: ideo licitē exigunt. vel i. curia romana non habet locū b. ti. de simo. sicut nec in curia principis habet locū lex iulia de ambitu. qd est verū secūdū Host. i. his q. sunt simoniaca, q. prohibita secus i. prohibitis, quia simoniaca. vt dicit gl. i. c. ex parte. de of. dele. dicit Host. q. licet papa non liget propria cōstitutione in his q. sunt simoniaca, quia prohibita. tñ deberet ipse p̄ ceteris abstinere: quia si in se hoc non sit malū, est tñ species mali à qua p̄cepit apostolus abstinēdū. vt in. c. cū ab oī specie mali. de vi. & ho. cle. Itē decolorat stat. eccle. ergo debet abstinere. j. q. vij. c. & si illa. ¶ Et hæc faciunt ad q̄stionē notabilē. nūquid papa inuoluat crimē simoniæ si de facto recipit pecuniā pro collatione alicuius platurę seu beneficij. & expresse nō reperi hāc q̄stio. examināta per doct. nisi vt do. Car. hic simpliciter dicit q. non cōmittat simonia. quasi inferendo hoc ex p̄dictis q. titulus beneficij videt de iure positio. & papa vt i. eo iure, & in istis non ligat. vt in. c. proposuit. de concess. p̄bē. Ego semper tenui oppositū. & ita repetēdo. s. qui verō in. c. extirpade. de p̄ben. posui super hoc conclusionē. q. si beneficiū habet administrationem ordinis vel executionē clauū, etiā papa inuoluat vitio & peccato simonię, secus si nō habet administrationē ordinis vel executionē clauū, vt sunt ista hospitalia vel alię administrationes tēporales. Primū probō ratione. nam licet ipse titulus beneficij sit de iure positio, tñ executio ordinis seu p̄tatis clauū est de iure diuino: nā ordo erat in veteri testō vt vedēs executionē ordinis videt vendere ipsum ordinē & gratiam dei: & ista sunt simoniaca in se. & ideo prohibita. j. q. j. c. q. studet. ¶ Vnde debes

scire q. qñ aliquis ordinat recipit tantū potestatem soluēdi & ligandi in habitu nō aut in actu. xij. q. j. c. ecce sufficēter. cū. c. seq. hinc est q. nō pōt quis absoluerē vel ligare parochianū alterius quantūcūq. sit sacerdos: si tñ sibi cōferat beneficiū: tūc dat sibi aliqua executio ordinis. q. quidē executio est in se merē spūalis & de iure diuino, & pro hoc vide bo. gl. in. c. licet. j. de poenis & text. cū gl. in. c. ex diligētij. e. & sic intelligo. j. q. j. c. presbyter & j. q. iij. c. altare. & in collatione ep̄atus nulli dubiū est q. papa committeret simoniā. j. q. j. reperiunt. q. ep̄atus est ordo. & cū ista sint connexa, nō excusat dicēdo se recipere pecuniā pro tēporalibus. q. a. vedito vno ex cōnexis neutrū inuēditū relinquit. j. q. iij. c. si quis obiecerit. Sed in alijs beneficijs non habentibus executionē ordinis papa nō cōmitteret simoniā. q. a. prohibitū est in illis tñ de iure positio. quo papa non ligat. debet tñ abstinere rationibus p̄dictis. ¶ Et in oībus casibus puto q. ille qui dedit ex pacto pecuniā papę nō sit tutus quoad deū: nec pōt sine peccato administrare i. bñficio. ¶ Et in casu in quo papa non cōmitteret simoniā ex quo ex tabat constitutio phibitua subditus incidit in poenā sicut in simili disputat Io. an. q̄stionē. Cauet statuto ep̄i q. ludens ad azardū sit excōicatus. an ludens cū ep̄o qui fecit excōicationē incidat in excōicationē? & cōcludit q. sic: licet ipse episcopus nō sit excōicatus. quia non potuit ipse ligari sua constitutione. ita disputat in regula. cui licet. de re. iur. li. vj. in mercu. ita etiā ad p̄positū vbi papa non cōmitteret simoniā, ex quō recipiēdo pecuniā ex pacto non suspendit cōstitutionē phibitua dās pecuniā committit vitio simonię: & sic non pōt agere poenitentiā retento beneficio. vt in. c. inquisitionis in prin. s. de accu. & plenissimē hunc articulum prosequor in d. repetitione.

SUMMARY.

1. Tanquā simoniacus deponitur ille qui pecuniā accepta eiecit aliquem de ecclesia sua se in ea intrudendo.

CAP.

II.

Qualium. Breue est: sed pōt sic summari. ¶ Depōnendus est qui per pecuniā aliquē eiecit de ecclesia sua se postea intrudendo. ¶ Not. j. ex tex. vnū casum in quo fit depositio: licet procedat per viam inquisitionis. Aliqui tñ volunt intelligere hoc. c. qñ fuit p̄cessum p. viā accusationis: sed primū verū. q. a. tex. loquitur indistinctē & cōmisit ista duo peccata: nā successit in locū viuētis, & cōmisit crimē simonię de quo dic vt in. c. inquisitionis. i. prin. s. de accu.

SUMMARY.

1. Simoniacus potest per quemlibet christianū accusari: per alium verō non nu. 2. 4.

3. Testis exoratus precibus per partem vt ferat testimonium non potest tanquā suspectus accusari.

5. Testes an & quādo possunt cōpelli testificari in criminalibus.

CAP.

III.

Sidominus. ¶ Quilibet catholicus admittit ad accusandū de crimine simonię. & secunda pars ibi: non igitur &c. ¶ Casus literalis. Querebat vtrū quilibet catholicus admitendus sit ad accusationem simoniacorum: rñd. papa. q. quilibet admittendus est. ar. à minori. Si enim dominus qui fuit sine peccato licentiam accusandi dedit vni. s. iudeo sceleratissimo cū dixit. Si malē loquutus sum &c. multo fortius nullus catholicus repellendus est: imō potius exhortandus vt veritatem asseueret ad repellēdum simoniacam prauitatē. Ber. ¶ Not. j. ex tex. ar. q. superior potest accusari per inferiorem. ad hoc. c. licet. & c. veniēs. s. de accu. ¶ No. ij. vnā regulam. q. non catholicus

licus nō admittit ad accusandū etiā de crimine simonię.

- 3 ¶ Not. iij. bo. text. in arg. q. testis exoratus precibus p partem vt ferat testimoniū nō dicit suspectus. ¶ In gl. j. ibi. iudæ. melius diceret iudæo: secundū Io. an. q. ista verba quę sequunt nō fuerūt dicta iudæ. sed illi iudæo ministro qui dedit alapam Iesu dicēs. sic rñdes pontifici & Christus rñdit. Si malè loquutus sum &c. & sic etiam deberet corrigi gl. sequēs. Gof. dicit q. pōt intelligi text. de illa authoritate. quis ex vobis arguet me de peccato &c. Nam illa authoritas loquit propriè de accusatore, sed prima de teste. Sed tu dic q. vtracq. authoritas potest applicari ad literam. secundā pōt applicari ad text. ibi accusandi. prima pōt applicari ad lram ibi. vt veritatem asserat &c. Istæ authoritates faciūt tantū quo ad suspiciōe: quia in veritate sensus illius authoritatis est q. a nemine poterat Christus accusari siue redargui. ¶ In gl. in ver. catholicus admittitur in testimonium &c. hoc nō est verum simpliciter. iō dic q. aut querit nūquid quilibet admittat: & dic vt le. & no. in. c. per tuas. j. e. vbi dicā. aut q. rñt vtrū quilibet admittat ad accusandū. & dic vt plenè dixi in. c. cū. p. s. de accu. ¶ In gl. si. in fi. de hoc an & q. n. testes possint cōpelli in crialibus. dic vt in. c. dilectorū. all. in gl. Et iste tex. posset intelligi secundū Io. an. q. primò sit exoratus per partē, sed cōpellēdus per iudicē & no. primū q. pōt licitè exorari per partē: vt. s. dixi.

SVMMARIUM.

- 1 Simoniacus pendente accusatione super simonia prohibetur ab administratione diuinorum.
- 2 Papa debet ordinem iudiciariū seruare de potentia ordinaria, secus de absoluta.
- 3 Lite pendente reus nō priuatur re sua: puta beneficio, nisi pendat lis super aliquo graui crimine, quo casu quis suspenditur a re sua donec causa finiatur.
- 4 Simoniacus licet occultus, an & quando sit suspensus tā quo ad se quā quo ad alios: adeo vt alij audientes diuina ab eo peccet. Simoniacus non dicitur ille qui habet beneficium pro quo consequendo alter dedit pecuniam: & ipse ignorat, quando autē sciret, tenetur dimittere.
- 5 Simoniacus an & quando possit prohiberi celebrare. Excommunicatus a iure poterit excommunicari ab homine. Excommunicatus a iure poterit iterum ab homine suspendi.

CAP.

IIII.

- 1 **A**ccusatum. ¶ Simoniacus pendente accusatione ab administratione diuinorum prohibetur. Hoc dicit cū seq. ¶ No. j. ex tex. q. papa necessitatē ad seruandū ordinem iudiciarium. & intellige de ordinaria potentia, & nō de absoluta. vt in. c. proposuit. de cōces. præbē. ¶ Not. ij. casum in quo lite pendente quis priuat quasi possessione bñficij & officij. & intellige hunc tex. quando accusatus erat infamatus de simonia. vt in gl. nā per atrocitatē dicti cōcurrēte infamia fit suspensio donec causa finiatur. vt in. c. inter. j. de pur. ca. & idē in alijs magnis criminib⁹ cōcurrente infamia. & vide qd no. Io. an. in. d. c. inter. & in. c. j. de accusa. lib. vj. ¶ In gl. prima ibi. quantūcūque sit occultus. pōdera q. gl. videt sibi cōtraria: quia hīc dicit q. simoniacus in ordine quantūcūq. sit occultus est suspensus. in ver. si verò. dicit q. si est occultus. nō est suspensus quo ad alios. Et vt clarè habeas hunc articulū aduerte ad duò. Primū. nūqd simoniacus sit suspensus. Secundū. nūquid possit prohiberi ne missam celebret. Ad primum dic quòd aut est simoniacus in ordine, & quātuncūq. sit occultus est suspensus quo ad se & quo ad alios: quia & alij peccant audiēdo diuina ab eo. xxxij. distinct. c. præter. s. verum. & not. Inno. in. c. tanta. j. eod. & ita intellige hanc particulam glo. Si verò est simoniacus quo ad beneficium: si est manifestus & notorius, su-

spensus est quo ad se & quo ad alios. arg. in præalle. s. verum. & not. Inno. in præalleg. c. tanta. nisi delictū simonię fuisset commissum eo ignorante: vt quia pater vel alius dedisset pecuniam eo ignorante. ar. j. q. vij. c. præsentium: sed cū hoc sciuerit, debet dimittere beneficiū. si verò est occultus: & tunc est suspensus quoad se non quoad alios. sicut quilibet peccator. & ipse peccat celebrando: sed alij non peccant eum audiendo: & sic loquit glo. in fine & sentiunt hīc doc. ¶ Quoad secundū dic q. aut notoriū est eum esse simoniacū, & nedum debet prohiberi, imò deponi. secundū ea quę le. & no. in. c. inquisitionis. s. de accusa. Aut hoc nō est notorium, nec infamatus est, & non debet prohiberi: vt. s. dixi. Aut est infamatus: & debet prohiberi vt hīc. nec ob. oppositio gl. q. iam iste est suspensus ipso iure: quia in tex. nō dicitur q. debeat suspendi: sed q. debeat prohiberi. nā & suspensus posset de facto celebrare. iō debet prohiberi, quasi prohibitio conferat ad factum, suspensio ad ius. Itē (vt dicit Io. an.) potest propriè suspendi: licet sit suspensus, nā sicut excommunicatus a canone posset excoicari ab homine: vt in. c. ita quorūdam. j. de iudæis: & quod ibi no. glo. ita suspensus a iure potest etiam suspendi ab homine.

SVMMARIUM.

- 1 Simonia propter immanitatem criminis dicitur hæresis: nō autem quòd sit hæresis. vide j. proxi. c.
- 2 Papa de hæresi accusatur: non autem de simonia, nisi concurrentibus tribus de quibus vide remissuē.

CAP.

V.

Quoties. Idem dicit quòd præcedens. nisi quòd illud. c. loquitur in accusatione. istud in inquisitione. & c. illud loquitur de simoniaco in genere, istud declarat de ordine. Et ex his colliguntur oppositiones quę possunt formari de superfluitate. ¶ Not. primò ex text. q. simonia dicitur hæresis. Nunquid autem quilibet simoniacus sit hæreticus: dic secundū Inno. quòd nō. sed ille esset hæreticus qui crederet gratiam sancti spiritus posse pretio acquiri. Alij verò hoc non credentes sed dantes pecuniā pro auiditate habendi beneficium vel consequendi ordinem non sunt hæretici: sed simoniaci: sed propter immanitatem criminis appellat hæresis. Et ex his infero ad id qd no. glo. in. c. si quis pecunia. lxxix. dist. ¶ Nunquid papa possit accusari de simonia cū possit accusari de hæresi. xl. dist. c. si papa. & dicendū quòd non nisi concurrant tria quę not. in glo. in illo. c. si papa. præal. & tene menti.

SVMMARIUM.

- 1 Simoniacus deponitur si est sacerdos.
- 2 Simonia est pestis inficiens hominem: & reddens ipsum inhabilem ad executionem officij.
- 3 Simonia & hæresis: puniuntur per sola signa & presumptiones propter atrocitatem tanti criminis, & idem est in alijs grauib⁹ criminibus.
- 4 Homicidium an sit horribilius crimen quā simonia.

CAP.

VI.

Sicut simoniaca. ¶ Simoniacus est deponendus. h. d. ¶ Casus literalis. Queratur de pœna iniungēda simoniaco. Et ref. papa q. sicut simoniaca pestis sua magnitudine alios morbos vincit: ita sine aliqua dilatione cū de ipsa confiterit de ecclesia dei debet eliminari atq. expelli. Ber. ¶ No. j. ex tex. q. simonia appellat hīc pestis sicut em pestis inficit hominē & multos: ita simonia inficit quia reddit ipsum inhabile ad executionē officij: & tanta est cupiditas consequendi beneficia vt multos

MMM

ZACHARI.

¶ Ordinem iudiciariū. Adde Bal. in. c. j. in. iij. col. ad fi. in ver. obseruet. in tit. si inter do. et vas. lis oriat in vfi. feu. Inn. & Io. an. in. c. in causis. s. de reiu. Lanfr. in cle. sape. nu. 16. & ibi in apo. Cel. in ver. sine figura. de reiu di. & dixi aliquid in apost. ad istū in. c. cū olim. nu. 25. i apo. in ver. non tñ citationē pall. tit. de re iudi.

ZACHARI.

¶ Simonia dicit hæresis. Adde Fel. in rub. s. e. isto tit. quē omnino vide quia multa ponit ibi circa hoc.

Panormi. super quinto.

inficiat sicut pestis. ¶ No. secundò casum specialē ubi in crimine graui & grauissimo proceditur per sola signa. i. per similes probationes: nam regulariter in criminibus debent esse probationes luce clariores. l. sciāt cuncti. C. de pba. canonizata. ij. q. viij. & v. c. sciāt cuncti. & v. q. vj. c. epiphaniū. sed in isto crimine simonia in odiū sui admittuntur psumptiones: & ita in crimine hæresis de quo in. c. cū contumacia. de here. lib. vj. & in. l. ij. C. de hære. ¶ In gl. j. in fi. vel dic secundū Hosti. q. homicidium est horribilius: sed crimē simonia est grauius: vel simonia est grauius delictum quo ad inficiendū characterem: vnde puto sic dicendū. q. aut quis credit q. possit acquirere per pecuniā gratiam dei: & tunc cū iste sit hæreticus grauius peccat: vt dixi in. c. præcedēti: sed ubi euitatur hæresis tūc homicidium est grauius delictum respectu committentis & illius in quem commissum est, sed quo ad inficiendū characterem simonia in ordine est grauius delictum quod bene no.

SEBA. SAPI.

a ¶ Tanta. Ad materiā huius decretalis vide not. per doct. in. c. veniens.

primo. s. de testi.

SEBA. SAPI.

b ¶ Meretrix. Ex hoc videt posse in

ferri q. meretrices

non admittunt ad

testificandū in cri

mine simonia. q. a

nulla iura speciali

ter dicūt meretri

ces admittendas,

sed criminosos tñ

& licet tex. iste ve

lit q. meretrices ad

mittant ad accusā

dum nō tñ sequit

ergo etiā ad testifi

candum. q. a maior

idoneitas requirit

in testificādo pro

pter maius pericu

lū. c. licet heli. i. fi.

j. e. cōtrariū tamen

tenet gl. hīc in fi. et

Alex. in cōsil. xj.

incip. circa primū

dubiū quo querit

in primo volu.

ZACHARI.

c ¶ Tenetur vitare

in diuinis. Adde

Feli. pulchrē in. c.

accusatū. in fi. s. e.

titu.

SEBA. SAPI.

d ¶ Non satis. Extē

de hūc tex. vt per

Ab. in. c. ad nostrā

j. e. & in. c. ea que.

j. eodem.

SVMMARIUM.

1 Simoniacus pōt accusari per quācūque criminosos & alias inhables: puta per meretricē vel seruum proprium. 2.

2 Criminosi si ad aliquem actum vocētur contra regulas iuris cōmunis: non venit meretrix: nisi de ea fiat specialis mentio.

3 Simoniacus in ordine etiā occultus est vitandus: & sine peccato non audiuntur diuina ab eo.

4 Excommunicatus toleratus non est vitandus in diuinis: sed in occulto sic, vt erubescat.

5 Simoniacus in ordine est suspensus & quo ad se & quo ad alios, & non dispensatur in eo nisi per solū papam.

6 Simoniacus in beneficio an & quando sit suspensus.

CAP.

VII.

Tanta. ¶ Simoniacum accusare pōt seruus, meretrix, & criminosus. h. d. & duas habet partes sicut

duas reddit ratioes. secūda ibi. item omnis.

¶ Casus lralis. Dubitabat circa crimen

simonia quæ personæ in ipsius probatione essent accipiendæ. Et resp. papa q. propter magnitudinem criminis simonia serui aduersus dñm & quilibet criminosi

admittuntur ad accusationem cōtra simoniacos. Itē oīs peccator pōt cantare missam præter simoniacum, quē

quilibet accusare pōt etiā meretrix vt ab ordine malè accepto remoueat. Ber. ¶ Not. j. ex tex. casum in quo

seruus pōt esse in iudicio etiā in accusando dñm. & est speciale in crimine simonia. regulariter autē serui non

stant in iudicio. de quo. ff. de iudi. l. vix certis. iij. q. iij. c. pe. ¶ Secūdo collige q. sub dispositione generali qua

criminosi admittunt ad exercitium alicuius actus nō cōprehendit meretrix b, nisi specialiter de ea caueat quod

clare inuit hæc litera. nā priò dixerat quoslibet admitti etiā criminosos: & postea subiūxit meretrices. licet em

& ipsa criminosa sit tñ propter eius vtilitatē repellitur generaliter à legitimis actibus. & spālis prouisio requirit

circa ipsius habilitatē. ar. in. l. qm alexandrū. C. de adul. & l. adulter. eo. ti. & facit hoc. c. ad statuta loquentia de cri

minosis. ¶ In gl. j. ibi. si accusatus fuerit infamatus. hoc li

mita qñ clericus accusat à laico criminoso: tūc em requiritur q. accusatus clericus sit malè famē. secus ergo ubi

laicus à laico vel clericus à clerico. de quo plene dixi in c. cū. p. alleg. in gl. & in. c. per tuas j. eo. tit. ¶ In glo. ij. in

prin. hæc sol. licet prima fronte videat vera. tñ in veritate nō procedit. nā & simoniacus in ordine est præcisus

ab ecclesia. ergo nullū speciale poneret iste tex. in simoniaco. & etiā sequentes sol. gl. possent impugnari. iō con

clude breuiter post Inno. quod alios peccatores etiam præciosos ab ecclesia toleratos non tenemur vitare etiā

in diuinis. nam licet audimus diuina etiam ab excommunicato tolerato. & facit. c. cū non ab homine j. de sen

ten. excō. licet possimus in occulto eos vitare, vt erube

scētes agant pœnitentiam. ar. in. c. vestra. de choa. cle. & mu. Sed simoniacum in ordine quātuncūq. occultum tenemur vitare i diuinis. vt in. c. pter. s. verum. xxxij. di. & sic intellige text. q. peccator etiā si sit præcisus toleratus tñ ab ecclesia potest quo ad alios celebrare. licet ipse peccet celebrando. Sed simoniacus in ordine quātuncūque tolerat⁹ nec quo ad alios pōt missam cātare. ¶ In ea glo. ibi. nisi renuntiet beneficio &c. Conclude latus assumendo aliqua dicta Inno. q. aut quis est simoniacus in ordine, aut in beneficio. Primo casu suspensus est quo ad se & quo ad alios. nec prodest renuntiare beneficio: nec dispensatur cū eo nisi per solū papā. j. q. j. in. c. gratiam. Si verò est simoniacus in beneficio. & tunc si est occultus, nō est suspensus quo ad alios. sed quo ad se tantū & si renuntiat beneficio pōt ordinē suum exequi post peractam pœnitentiam. sed illo beneficio retento in quo fuit simonia cōmissa non pōt agere pñiam. vt in c. inquisitionis. in prin. s. de accu. Si verò est manifestus & tunc est suspensus etiam quo ad alios: & licet renuntiet beneficio, eget tñ dispensatione sicut quilibet notorius criminosus. vt in. c. fi. de tem. ord. Sed potest cū isto dispensari per episcopū, dummodo nō sit ille episcop⁹ qui cōmisit simoniam. vt no. iij. q. v. in. c. presentitū. Item quod dixi q. notorius simoniacus in beneficio est suspensus quo ad alios. est verū quādo simonia fuit commissa eo sciente. secus si eo ignorate, puta per patrem vel amicum. tunc enim est suspensus quo ad alios: sed non pōt illud beneficiū licitē retinere sine dispensatione: vt palle. c. presentitū. & quod no. in. c. sicut. & c. nobis j. eo. tit.

SVMMARIUM.

1 Simonia in quibus rebus committatur.

2 Quicquid datur vt quis recipiatur in aliquam religionem simoniacum est.

3 Simonia cōmittitur siue detur aliquid quādo beneficium conferitur, siue detur postea in progressu temporis.

4 Simoniam incurrunt recipientes: dantes & mediatores.

5 Consuetudo tolerans simoniam vel inducens: est nulla.

6 Moniales recipiunt aliquam in sororem: non debent ab ea vel eius consanguineis aliquid petere: sed ipsi cōsanguinei aliqd sponte offerant monasterio, vel dicant volenti intrare vt aliquid portet pro victu. non autem paciscantur: quia esset simonia.

7 Simonia non committitur eo quod beneficiati recipiunt beneficia reseruata eis annua pensione, dantes residuum fructuum alteri.

8 Cardinales locantes beneficia eis cōmēdata sub certa pensione non committunt simoniam: secus si renuntiant titulo commēda accepta certa pecunia.

Simonia non committitur si institutus in beneficio soluit certā pensionem alicui cardinali: quæ pensio fuit imposita beneficio vacanti soluenda per instituendum.

CAP.

VIII.

Non satis. ¶ Simoniacum est pre

tium recipere pro ingressu religionis, & pro prioratibus vel

capellis concedendis, pro prælatis instituendis, pro concedenda sepultura, pro

chrismate, pro oleo sancto, pro benedictionibus nuben

tium vel alijs sacramentis. nec valet consuetudo in contrarium. hoc dicit. cum sequen. Diuiditur. nam primò

ponit consilium tripliciter prohibitiuum diuini. cuius transgressores & cōsensores dicit simoniacos. secun

dò coniunctim ponit aliam triplicem prohibitionem damnās contrariam consuetudinem & causam reddit.

secunda ibi. pro sepultura. ¶ Casus literalis. In. c. isto

prohibetur ne ab his qui trāseunt ad religionem aliqua pecunia

pecunia requiratur. nec prioratus, vel capellani p aliquo
ptio alicui committatur: & qui contrafecerit, tam ille qui de-
dit q̄ qui recipit vel cōsensit simoniam committit, nec
pro aliquo spiritali vlla exactio attentetur non ob. ali
qua cōsuetudine. quia diuturnitas tēporis nō diminit
2 peccatum sed auget: & in se. c. idē dicitur. Ber. ¶ No. j.
a ex tex. q̄ ingressus religionis est quid spirituale. vñ pro
eo nō debet aliquid tēporale exigi. aliās committitur si
monia. vt hīc. de quo plenē dicit. in. c. qm̄. j. eo. vbi habet
3 de istis monialibus. ¶ No. ij. q̄ pariter simonia cōmit
titur siue à principio temporis institutionis aliqd tēpo
rale ex pacto def. siue annua pars reddituū cōstituatur. nā
videt cōferre beneficiū propter illū annuū redditum q̄
4 est quid tēporale. de quo aliquid infra tangā. ¶ No. iij.
iij. q̄ tam recipiens tēporale pro spiritali q̄ dans & cō
sentiens siue mediatores inuoluunt vitio simoniæ. ad
hoc. c. per inquisitionem. s. de elect. & c. ij. de confes.
5 ¶ Vltimō no. q̄ consuetudo non excusat in istis, imō
aggrauat peccatū quod intellige qm̄ diu perseuerauit in
peccato prætēto cōsuetudinis. de quo. vj. q. j. c. imitare
6 c. fi. de cōsue. & j. c. proxi. ¶ In glo. j. in fi. no. ex gl. duas
bonas theoricās & practicas cōficiendi instrumentum
b qm̄ aliqua puella recipit in monialem b. vt nō detur ali
quid ex pacto sed purē pro deuotiōe sua ipsa puella vel
eius pater offerat monasterio aliquid. Secunda practica
est. vt si hoc cōtingat ex defectu facultatis reddituū mo
nasterij q̄ per viā cuiusdā protectionis siue intimatiōis
dicat volenti intrare vt secū aliquid apportet vñ possit
viuere. nō autē debet deduci in pactū. & ita intelligo In
no in. c. tua. j. eo. vbi videt sentire cōtra istam glo. de quo
etiā per Io. an. in. c. qm̄. j. eo. ¶ Sed quēro extra gl. dicit
7 hīc q̄ non debent cōcedi ecclesiæ seu capellaniē sub an
nuo redditu, nūquid religiosi qbus sunt cōcessē aliq̄
ecclesiæ ad vsum propriū possint licitē concedēdo oēs
fructus retinere sibi annuam pensionem; & cōcludunt
hīc doct. q̄ sic. nec ob. c. prohibemus. nec. c. significauit.
s. de cens. quia verū est q̄ census nō debet imponi eccle
sijs, sed fructus qui debent alicui bene pnt vēdi vel loca
ri. vt in. c. vestra. de loc. & facit qd no. in. c. de monachis.
8 & in. c. auaritię. de p̄bē. & in. c. j. de iurepa. ¶ Et hāc
faciunt ad. q. quotidianam. nunquid Cardinales possint
concedere beneficia eis cōmendata sub annua p̄sione.
Et circa hoc sic cōclude. q̄ aut volunt locare cōmendā
existentem apud eos & possunt sicut quilibet beneficia
tus vendere & locare fructus sui beneficij. vt in. prall.
c. vestra. spiritalia tamen nō debent locari. de quo dic
vt dicam in. c. qm̄. & c. fi. ne pralla. vi. su. aut volunt re
nuntiare titulo cōmendę vt bñficiū cōferat aliq̄ per pa
pam. & tūc si p̄cedit pactum vt habeat certā pecuniā,
non est dubiū q̄ cōmittitur simonia. & magis commit
teret ipse Cardinalis quā ille q̄ cōfert. quia ipse nihil cō
fert: sed tantū renuntiat cōmendę & recipit pecuniam ex
pacto. est enim illa renūtiatio simoniaca. ad hoc qd not.
glo. in. c. ex parte. s. de offic. delega. Sed cautela posset sic
c adhiberi. dum tamen c non p̄cedat prius priuata pa
ctio. vt papa ex officio suo induceret Cardinālē ad re
nuntiaūdū & postea apponeret certā pensionē bñficio
vacatū soluēdā Cardinali annuatim p̄ institūdū. & hoc
trāsiret sine vitio simonię. ar. opt. in. c. nisi. de p̄bē. nā &
si pro vita religiosorū qnq̄ apponunt istę pensiones ec
clīę forti⁹ pro substitutiōe Cardinaliū quorū cōsilio re
git orbis. & absq̄ dubio cōsulti⁹ prouideret vniuersali
ecclesiæ apponendo huiusmodi pensiones potius quā
cōcedēdo eis ecclesias i cōmēda: q̄a destituunt sic ecclīę
proprio rectore & malē deseruit ipsis ecclesijs in spiri
tualibus & temporalibus.

SVMMARIVM.

- 1 Cōsuetudo licet praua & inhonesta excusat à p̄na tēporali.
- 2 Simonia an possit cōmitti circa sacramētū matrimonij?

- 3 Maritus ignobilis si aliquid dat uxori nobili in recōpensatio
nem parentela licitē dat: & huiusmodi donatio valet.
- 4 Donatio remuneratoria inter virum & uxore valet, etiā nō
expectata morte alterius cōiugū, quia nō est simplex donatio.
- 5 Presbyter si nō vult baptizare aliquē sine pecunia, an debeat
illi dare dictā pecuniam: ad verō baptisum relinquere.
Pro baptizato habetur qui habet voluntatem baptizandi se.
Baptismus etiam collatus à laico tenet.
Simoniam nō committit ille qui est necessitatus dare pecuniam
pro spiritualitate.
- 6 Vsuram non committit ille qui necessitatur accipere pecunias
sub vris.
- 7 Simonia nō committitur si quis dat vel pollicetur pecunias ali
cui pagano vt faciat se christianum: nisi ille paganus effice
retur christianus ob illas pecunias.
- 8 Simonia committitur ex parte recipientis si accipit pecuniam
ne conferat spiritalia simoniacē.

CAP.

IX.

Vm in ecclesia.

Summatū est. s. in. c. p̄cedēti. & diuidit. quia p̄dō ponit factū
horribile: & excusationē cōsuetudinis i
probat scdō illā reprobāt q̄a simoniacā
ibi. ne igitur. ¶ No. j. ex tex. q̄ praua cōsuetudo pōt ap
pellari lex mortis. appellat em̄ lex quia ab impijs vt lex
& priuilegiū obseruat. ideo radicitus & velociter est ex
tirpada. vt. viij. dist. c. mala cōsuetudo. appellat lex mor
tis, quia infert mortē eternā: sed quo ad p̄nā tēporalē
d multum excusat. d vt no. iij. dist. c. deniq̄. & in. c. cū ve
nerabilis. de cōsue. ¶ Scdō ex eodē verbo colligo q̄ pec
catum successiuū est grauius & grauiori p̄na afficien
dum quā sit momētaneum. & q̄ peccatū detinet tēpo
raliter & inuisibiliter animā vinculatā seu alligatā sicut
vincula tenent corp⁹ visibiliter. ¶ Vltimō no. q̄ omnia
spiritalia largo mō pnt appellari sacramenta. vt colli
gitur ibi. seu alijs sacramentis & c. propriē tñ sunt septē
sacramēta. de quib⁹ in. c. veniēs. de transac. per glo. ¶ In
glo. ij. in fi. vel dic secundū Vin. q̄ hoc procedit de iure
ciuili. de iure verō canonico nō valet cōsuetudo aliqua
vt pro spiritali aliqd def tēporale, & an & qm̄ possit
aliqua cōsuetudo in huiusmodi introduci. dicā in. c. ad
apostolicā. j. eo. ¶ In gl. in ver. benedictionibus nubentiū
& c. ibi gratia nō cōfert. Io. an. hīc. & in. c. vnico. de sac.
vnc. determinat cōtrariū dicēs q̄ etiā in m̄rimonio gra
tia cōfert. & ad. c. cōnubia. alle. pro cōtrario rñ q̄ in bñ
dictionibus nubentiū & in alijs sacramentis adest p̄ntia
sancti spūs & grātia: sed in matrimonio in actū. f. copu
lā carnalis licet non adsit p̄ntia sancti spiritus propter
honore: & q̄a homo efficitur totus carneus, pōt tñ ibi
adesse grātię: puta si facit cā reddendi debitū. nā tūc cō
iunx meref. xxij. q. v. c. j. xxvij. q. ij. c. si tu abstines. Nec
etiā valet ar. gl. dū dicit q̄ pro bñdictionibus nubentiū
non debet aliquid exigi: quia cōfert gratia spūs sancti. &
tñ prohibetur exactio pecuniæ. exēplū in electis. Et an
sit indistinctē verū q̄ in matrimonio possit licitē inter
uen. re pecunia. conclude q̄ pro dote & pro donatione
propter nuptias licitē pōt interuenire: quia propriē nō
dat pro matrimonio. i. vt cōtrahat ipm̄ matrimonium.
sed pro onere matrimoiij. vt in. c. per vestras. s. de dote
post di. resti. Itē ante matrimonium cōtractū pōt inter
uenire donatio iter spōsos. dūmodo cōferat in tps m̄ri
monij: vt in. l. j. C. de do. ante nu. sed in m̄rimonio cōtra
hēdo si inducat alter ad matrimonium, nō valet donatio
seu p̄mis. facta ab altero cōiugū q̄a vñ fieri ob tur. cau.
f. libidinis extorquēde. ita vult tex. no. in. l. si ita stipula.
3. s. si tibi. & i. l. si diuor. ff. de ver. ob. ¶ Dicit tñ fin. Bar.
f in vtroq̄ loco. q̄ si puella erat nobilis, & vir esset ple
bei⁹. tūc licitē pōt aliqd donari vt cōtrahat m̄rimoniū
q̄a videt donatio remuneratiua & in cōpensatione pa

MM ij

SEBASTIANI.

a ¶ Ingressus. Vide Abb. i. c. ij. i p̄rio no. s. de stat. mon. ZACHARIAS

b ¶ Quādo puella recipit i moniali. Adde ad dilucida tionē huius dubij Bar. in. l. ij. C. de in sti. & substi. & ibi oīno p Alex. in fi. eūdē Bar. & meli⁹ in. l. titio centū. s. j. ff. de cōd. & de. & in auth. res que. C. cō. de succel.

SEBASTIANI.

c ¶ Dū tamē. Vide mirabile ad ecclīo. ad verba Abb. hic quā ponit Feli. in c. ad audiētā. in. ij. col. cū sequēt. s. de rescriptis.

ZACHARIAS.

d ¶ Quo ad p̄nā tēporalē multū ex cusat. Adde Lud. ro. fin. suo. xix. in ci. an cōsuetudo. et Frā. de cre. fin. suo. cxlix. qd inci. nos puerorū. alle. vtri que ad hoc gl. fin. in. c. cū venerabi lis. p istū hic all. s. de cōsue. q̄ vide & qd ibi notauit apos. ad istū nu. 5. in apo. in ver. quo ad p̄nā dixi istu per i apo. ad eūdē post alios. in. c. qm̄ nu. 13. in apo. i ver. tex. cū gl. s. de cō sti. Feli. in. c. j. col. vj. s. de re iu. alex. cōfi. xcij. col. ij. vo. j. & cōfil. cvij. col. pe. vo. ij. Bal. cōfil. xxxix. vol. ij. Ro. cōfi. cccclxvj. Car di. cōf. cxxxij. co. ij. & Pe. de anc. cō. xlvj. inci. cōsuetu do. & cōfi. clxxxj. inci. iure sumpto. & cōsuetudinem.

SEBASTIANI.

e ¶ Ab altero cōiugū. Inn. cōtrarium ponderat p Abb. ibi tex. i. c. de illis. s. de cōdi. app. rñ det duob⁹ modis vt ibi per eum.

f ¶ Qd si puella. Vi de Ias. in. l. si nō for tē. col. ij. verbi. se cūdus effect⁹. ff. de cōdi. inde. & latē i. lex hoc iure. co. vñ. ver. tertius effe ctus. ff. de iusti. & iu. vbi ad hoc plu ra allegat.

Panormi. super quinto.

rentelæ: & nō causa libidinis. quod est valde notādum.

4 ¶ Et per hæc dicta Bar. audio Bar. de sali. consuliisse q̄ valet donatio facta inter cōiuges q̄n est remuneratiua seruitij recepti: vt si cōtra effectū cōiugale maximū beneficium collatū est vxori per virum & ecōtra. ita q̄ alter alteri sit obligatus ad antidora. tūc em̄ tenet donatio & obligatio facta etiā nō expectata morte alterius cōiugū. quia simplex donatio prohibet inter coniuges. vt in. c. fi. de do. inter vi. & vxor. non aut̄ donatio remuneratiua illa em̄ propriē & strictē nō est donatio cū nō procedat ex mera liberalitate: vt. l. j. ff. de dona. sed pcedit vt satisfiat obligationi ad antidora. l. sed & si. s. cōsult. ff. de peti. her. & in. c. cū creatura. de cele. miss. & in. c. cū in officijs. de testi. & hæc no. ¶ Extra gl. q̄ro nūquid possit licitē dari pecunia sacerdoti qui nō vult aliter baptizare, an potius sit sacramentū baptismatis relinquendū: de hoc vide bo. gl. in. c. baptizadis. j. q. j. vbi v̄r cōcludere q̄ aut iste baptizadus est adultus, & nō debet aliquid cōtribuere: sed potius baptismum relinquere: q̄a ex quo credit & non deficit per eum quominus baptizetur: habet pro baptizato: ar. in. c. debitū. & q̄d ibi not. s. de bap. & in. c. ij. de presby. nō bap. & q̄d ibi not. in gl. aliās baptizet seipm scdm illā glo. hoc tñ vltimū parum prodesset: q̄a differētia debet esse inter baptizātē & baptizatū. in preal. c. debitū. Itē dic q̄ pōt se facere baptizari à laico: q̄a à quocūq; collatū sit tenet. vt in. c. j. in ver. sacramētū. s. de sum. tri. Sivero ē infās, tūc sunt opi. Qui dam em̄ dicūt nihil esse tribuendū, sed potius infantem dimittendū sine baptismo: q̄a nō debet q̄s peccare vt in fans acquirat vitā eternā. xiiij. dist. c. q̄d ait Loth. & ibi gl. & xlvj. dist. c. sicut. alij dicūt q̄ licet nō deberet dari: tñ potius q̄ dimittere infantē sine baptismo pecunia esset danda. & hoc intellige q̄n nō reperit alius q̄ sciat baptizare. & putare q̄ licitē pōt hoc casu dari pecunia. licet illicitē recipiat: q̄a iste q̄ donat non vt emat spūale, sed poti⁹ tollat ipedimentū illicitē pstitū huic sacramēto. ¶ Sicut in simili dicimus de recipiente pecuniā ad vsurā, vt si volūtariē hoc faciat inducendo aliū ad vsuram cōmittendā peccet: secus si hoc faciat ex necessitate: vt no. in. c. super eo. j. de vsur. & facit q̄d no. s. c. pxi.

7 ¶ Secūdo q̄rit nūquid licitē detur pecunia pagano vt se baptizet. de quo vide gl. in. q̄ pio. j. q. ij. & recitant opi. & quidā dicūt q̄ licitē pōt dari exēplo beati Siluestri qui bona temporalia pollicebat paganis vt facerēt se christianos. alij cōtra: mihi placet hæc opi. q̄ aut faciunt propter paupertatē. quia pagani nolūt venire ad christianā: & tūc licitē eis posset pecunia promitti nam multi iudei multas diuitias cōgesserunt ex vsuraria prauitate: & timent venire ad fidē: quia oportet eos oīa malē ablata restituere: hoc em̄ casu licitē puto pecuniā eis posse pmitteri vt veniāt ad fidē: sed si nō habet propositum veniēdi ad fidē nisi ex cupiditate pecunię promissæ: tunc puto contrariū. quia in talibus parū prodest baptismus. xv. q. j. c. nō est. imō peccāt. quia abutuntur bono. & dātes non euaderēt peccatū. ar. xxxij. q. v. c. ad fidem. sed secundū primū membrū arbitror fecisse beatū Siluestrū. ¶ Vltimō queritur quid si pecunia datur ep̄o vt simoniace non cōferat spiritualia: dicūt doct. q̄ simonia est ex parte recipiētis nō autē ex parte dantis.

SVMMARIUM.

- 1 Procuratio non debet petere prælatus nisi in casibus à iure expressis: vel his similibus.
- 2 Procuratio debetur episcopo non solū si visitat vel consecrat loca remota sed etiam vicina.

CAP.

X.

Vnde sit romana.

præter visitationem debetur procuratio. q̄n scilicet ep̄s siue prælatus vadit ad cōsecrandū

Breue est. ¶ Nota. j. casū in quo

ecclesiam. & dicit hīc Vincē. & doct. cōiter post eum q̄ in nullo casu p̄stabitur procuratio prælato pro officio suo impendendo nisi in casibus à iure expressis. & not. hoc dictum tāq; singulare: quia quotidie allegat. Exigēs ergo procuratiōē debet allegare casum expressum secundū doc. sed ego putarem q̄ in similibus expressis posset procuratio exigī. ad hoc q̄d no. gl. & doc. in. c. sicut. s. de accu. & tex. iuncta gl. in simili. in. l. j. C. de cōdi. idē. & in. c. statutū. post prin. de rescri. lib. vj. non em̄ oēs iuris articuli p̄nt lege cōplecti. sed est de similibus ad similia procedendū. vt. l. nō possunt. ff. de legi. & in. c. dilecta. de cōfir. vtili vel inutili. ¶ In gl. j. ibi. potius pro labore &c. hanc opi. tenuerūt q̄dā: sed nō placet Host. q̄a sequeret q̄ data vicinitate locorum nō deberet ista procuratio. no. bene hoc dictū Host. ex hoc em̄ sentit q̄ q̄tuncq; ecclesia consecranda sit vicina episcopatu nihilomin⁹ potest à cōsecratore exigī procuratio. quod placet. tum quia ista litera loquitur indistinctē: tū quia idē videmus in procuratiōe debita ratione visitatiōis: quia debet etiā ab ecclesijs quæ sunt in propria ciuitate. vt in. c. venerabili. de cen. Est ergo hæc procuratio annexa visitationi & cōsecrationi & datur nō pro labore sacramenti. quia daret pro ipso sacramēto cū sit cōnexa. j. q. iij. c. si q̄s obiecerit. sed p̄stat in signū cuiusdā superioritatis. & vt facilius prælati inducant ad visitandū & cōsecrandū. facit quod no. Inn. in. c. romana. de cēsi. li. vj. Quare autem in consecratione & visitatione exigī pōt procuratio. & nō sic à baptizadis: vide gl. x. q. iij. c. relatū. quē dicit hoc fieri ne propter auaritiā seu paupertatē hoīes subtraherent seu submouerent à sacramento baptismatis. Et no. hæc gl. inquātū dicit q̄ propter defectū facultatū ecclesiæ debet episcopus proprijs sumptibus ecclesiam consecrare. tene menti.

SVMMARIUM.

- 1 Conuictus de simonia vel infamatus si se non purgauerit est deponendus.
- 2 Electus simoniace in prælatus est deponendus.
- 3 Notorie simoniacus punitur tanquā si foret vel confessus vel conuictus.
- 4 Simonia non punitur per solam famam.
- 5 Principes etiā laici qui accepta pecunia cōsentiant electioni alicuius in prælatus: cōmittunt simoniam: & tenentur illas pecunias restituere illi ecclesiæ de cuius prælatura agebatur.
- 6 Confessio extraiudicialis facit indicium ad torturā: & aliquādo ad p̄nā. & est sufficiens ad priuandū quem beneficijs suis. Glorians se commississe tale crimen punitur pro delicto gloriationis.
- 7 Confessus in iudicio timore futura probationis nō dicitur sponte confessus. & ideo nō gaudet beneficio confitentium. Confessio spontanea quæ dicatur?
- 8 Confessus per viā inquisitionis acius punitur quā conuictus.
- 9 Simoniacus in ordine debet deponi ab ordine male accepto quia eo retento non posset agere p̄nitentiam.
- 10 Patronus laicus alicuius ecclesiæ collegiata an habeat cōsentire in electione prælati? Collatio beneficiorum nō potest fieri per laicum. nec per ipsum acquiri etiam ex consuetudine de cuius initio non sit memoria. nisi ex speciali priuilegio papæ: vt habent principes & reges mundi.
- 11 Pecunia simoniaca accepta per regentes ecclesias quomodo distribuetur & qualiter accipientes puniantur?

CAP.

XI.

De hoc. ¶ Conuictus de simonia deponēdus est. Idē ī infamato qui se purgare non potest. secunda pars principalis ibi. regem. ¶ Casus literalis. Episcopus exoniā ante suā electionem promissit Archi. quoddā beneficiū & cuidā clerico quēdam prioratū vt vterq; electioni suæ consentiret. Item rex &

rex & alij principes pecuniā receperūt vt electioni cō-
sentirēt. q̄siuit archieps qd esset sibi agendū sup p̄dictis
Resp. pa. q̄ si notoriū est dictū Archi. & clericū rece-
pisse promissa ob cām illā, vel exinde cōfessi fuerint in
iure vel legitimē cōuicti ab altaris ministerio perpetuō
sunt deponēdi. Si verō nō ē notoriū: nec cōuicti sūt vel
cōfessi: sed publica laborāt infamia, indicēda est illis pur-
gatio: in qua si defecerint sunt puniēdi. Rex autē & prin-
cipes sunt inducēdi, vt si q̄ receperunt à dicto ep̄o vt
electioni p̄staret assensum ecclesie exon. restituāt cū il-
la sine periculo aīe retinere nō possint. Ber. ¶ No. j. ex
tex. q̄ propter vitiū simoniē etiā cōmissum in electiōe
p̄lati debet quis deponi ab officio & bñficio. qd̄ intelli-
ge vt dixi in. c. inquisitionis. s. de accu. ¶ No. ij. q̄ pari-
ter punit de simonia is de cuius crimine notoriē cōstat.
¶ No. iij. q̄ licet crimē
simoniē sit exceptū & multa in eo sint sp̄alia. sola tñ fa-
ma nō sufficit ad puniēdū de hoc crimine. ¶ Itē not.
q̄ infamato etiā de graui crimine pōt à principio idici
purgatio. & deficiēs in ea pōt puniri vt author sceleris.
¶ Vltiō
qd̄ limita scdm ea q̄ dixi in. c. accedēs. s. de acc. ¶ Vltiō
no. q̄ reges & p̄cipes & alij laici recipiētes pecuniā vt
cōfentiāt electiōi seu p̄motioni ad aliquā p̄laturā tenē-
tur illā pecuniā restituere ecclesie de cuius p̄latura age-
bať licet nō puenerit ex bonis ecclesie, & hoc ideo. quia
in ignominia illius ecclesie fuit data pecunia. ideo in re
cōpensationē iniurię est illi ecclesie restituēda quod bñ
no. in practica: nā cōfessores principū vel ignorātia du-
cti vel applaudāt p̄cīpib⁹ negligūt eos ad p̄niam indu-
cere & multi tales sūt hodie in orbe, de quorū salute
diffidēdum est cū decedāt in tali peccatō. nā peccatū nō
dimittit nisi restituat ablatū vt in regula peccatū. de re.
iur. li. vj. & in. c. cū tu j. de vsu. ¶ In gl. in ver. *confessi*.
ibi *extra iudiciū nō p̄iudicat* &c. intellige gl. q̄ cōfessio
facta extra iudiciū super crimine nō p̄iudicat. s. ad ple-
nū. producit tñ iudiciū validū ad supponēdū cōfessum
a torturā. vt no. gl. & doct. in. l. capite qnto. ff. de adul.
Et qñ trāsīt in nomē specificū delicti, etiā plenē p̄iudi-
cat. vt si qs extra iudiciū gloriāť se cōmississe tale crimē:
nā tūc punit pro delicto gloriationis: vt est tex. in. c. quā
sit. j. de excē. pla. & sentit Inn. in. c. per inq̄sitionē. de ele.
q̄ cōfessio extra iudiciū de crimine est sufficiēs ad priuā-
dum quē beneficijs suis cuius contrariū ipsemet sensit
in p̄gal. c. quā sit. de hac materia plenissimē dico in. c. at
si clerici. de iudi. ¶ In ea gl. ibi. *timore probationes*. no.
sing. glo. quia quotidie solet allegari. & idē no. gl. xv. q.
vlt. in summa. & dicif cōfiteri timore probationis quā-
do iam accersitus erat ad iudiciū. secus aut qñ nō p̄ace-
dente aliquo stimulo spōte iuit ad iudiciū, & confessus
est crimē: quia tūc hęc cōfessio dicif oīno spōtanea. &
per hāc gl. dico limitandū dictū Inn. in. c. qualiter & qñ.
ij. de accu. vbi dicif q̄ si quis cōfiteťur crimē q̄tumcūq̄
grauē nō p̄cedēte directo ordine cōtra eū poterit im-
poni p̄cena, quātumcūq̄ grauis statuta pro delicto con-
fessato. intelligo em̄ qñ iam vocatus erat ad iudiciū: li-
cet nō per accusationē. secus si spōte accessisset. Host. tñ
dicif hīc, quod ē si timore probationis quis cōfiteť, etiā
si timore probationis qs confiteť, etiam in aliquo par-
cēdū est sibi licet nō in totum. & erit arbitrariū quāta
pars p̄cēne indulgeat. ar. in. c. fi. de trāsac. sed hoc dictū
Hof. nullo iure probat. quinimo oīa iura parē p̄cēnā in-
fligūt cōuictis & cōfessis in iudicio: vt hīc & in. l. si cō-
fess⁹. ff. de cust. reo. & c. ij. de cōfess. cū multis similib⁹. &
facit illud notabile dictū Inn. in p̄all. c. qualiter. vbi vult
acrius puniri cōfessum p̄ viā inq̄sitionis q̄ conuictū. vt
ibi dixi. ¶ In gl. in ver. *deponendi*. ibi. *si agatur in mo-
dū inquisitionis* &c. hoc procedit vbi agit cōtra simonia
cū in ordine & tūc ēt indistinctē fit depositio etiā ab or-
dine: quia retēto ordine malē accepto nō pōt agere p̄cē

nitētiā: & ita intelligo. c. inquisitionis. alle. in gl. & ibi di-
xi. sed si esset simoniacus in bñficio tūc nō videt q̄ p̄viā
inq̄sitiōis debeat fieri depositio. ar. j. e. c. insinuatū. & ple-
nē tetigi p̄al. c. inq̄sitionis. & dicif ibi. ¶ In gl. in ver.
regem. ibi. *non cōfirmatur electio* &c. pōdera gl. q̄ aper-
tē sentit q̄ patronus ēt laicus ecclesie collegiat⁹ habet cō-
sentire in electione p̄lati, adeo q̄ eo nolēte cōsentire nō
firmať electio: sed in veritate hoc est falsum de iure si pa-
tronus nō p̄tēdit aliquā cām legitimā contradicēdi, nisi
hoc haberet de iure sp̄ali, & à solo papa de quo vide bo.
tex. cū gl. s. de iurepa. c. in nobis. facit tex. in. c. cū terra. s. a
de ele. & fortē iste tex. habebat hoc in priuilegiū. sicut
audio regē Frācie & aliquos principes orbis habere ex
priuilegio p̄tātē conferēdi certa bñficia. de consuetudi-
ne tñ hoc nō posset acq̄ri p̄ laicū, ēt si esset tāti tēporis
cuius initij memoria non esset: vt no. dicif Io. an. in. c. ij.
de p̄bē. li. vj. in nouella. ¶ In gl. fi. in fi. Vel distingue cla-
rius secundū Host. & do. Ant. q̄ aut q̄rif de ecclesia se-
culari aut regulari. Priō casu, aut ille qui dedit pecuniā
nō habet vñ viuāt, & tūc restituēť isti q̄ dedit. ar. in. c. ve-
niens. j. eo. & ar. eorū quē no. in. c. q̄ te. de cle. cōiug. Aut
habet vñ viuāt: & tunc aut oēs de ecclesia deliquerunt,
aut particulares de ecclesia priō casu omnes de ecclesia
debēt deiici & pecunia debet applicari illi ecclesie: quia
non applicat̄ ipsis criminosis: cū inde eijciantur secus si
nō eijcerent̄. quia tunc debet applicari fisco principis. s.
papē scdm Host. q̄ distribuāt in pias causas turpia enim
lucra à fisco extorquent̄. l. fiscus. ff. de iur. fisc. Si verō so-
lus p̄latus seu particularis de ecclesia deliquit, tuoc
ipse solus punietur. & pecunia applicabitur ecclesie in
cuius ignominia data fuit. vt hīc. ¶ Secūdo mēbro prin-
cipali cū q̄rif in ecclesia regulari. oēs in ecclesia delique-
rūt: & tūc dat̄ pecunia ei qui dedit vt inter secundū mo-
nasteriū. vt in. c. veniens. j. eo. Si verō particularis de ecclesia
deliquit: tūc de delictū suum noceat ecclesie tenet dare pe-
cuniā secūdo mōasterio quo ad vsum fructū tñ. & mor-
tuo ingresso redibit ad primū monasteriū. & sic pōt in-
telligi finis glosē vt limitet illud veniens.

S V M M A R I V M.

- 1 *Simonia est quando pro aliquo obsequio promittitur beneficium ecclesiasticum.*
- 2 *Clericus in curia papæ vel in foro ecclesiastico potest esse procurator laici. in curia verò seculari non nisi ad vnum negotium tantum.*
- 3 *Excommunicati sūt ipso iure illi qui recipiūt aliquid ex eo quod proponunt aliquod negotiū pro alijs apud sedē apostolicam.*
- 4 *Familiaris alicuius p̄lati si inseruit ei pro beneficio obtinendo cōmittit simoniam. s. in fine.*
Beneficium collatum in aliquem ob seruitia tēporalia recepta est simoniacum.
- 5 *P̄latus habens aliquem ad sua seruitia sub certo salario do- nec de beneficio provideat sibi: an cōmittat simoniā dādo tale beneficium retinēdo maximē sibi salarium p̄teritum quod promiserat?*
Electus promittens dantibus vocem suā electioni beneficium cōmittit simoniam.

CAP.

XII.

1 **C**um essent. ¶ Simoniacum
est pro temporali
obsequio beneficium ecclesiasticum pro-
mittere. primō ponit decisam cōtrouer-
siam & procuratoris donationē. secūdo
diffinitionem & eius causam ibi. *cūque*. ¶ Casus litera-
lis. R. clericus & nobilis vir Guil. erant in p̄sentia do-
mini papæ pro controuerſia quā inter se habebant: quia
nobilis ille in curia do. papæ morā diutius trahere nō
poterat, pro se in causa illa constituit procuratorē par-
tibus in p̄sentia papæ constitutis. clericus ille confes-
sus est quod miles ille promiserat ei dare ecclesiā illam
M M M iij

ZACHARI.

¶ Ad supponen-
dū cōfessum tortu-
ræ. Adde Bar. in. l.
qm̄. ff. de infā. Bal.
in. l. i. cū fustium;
e. ti Ange. in. l. j. ff.
de confess. istum.
& Ioā. de ana. in. c.
ñ. s. eo. & istū in. c.
at si clerici. colū.
in. ver. sed quia su-
pra facta est metio
ff. de iudi. Ro. deci.
clxxx. inc. licet cō-
fessio extra iudi-
cialis. & eūdē Ro.
cōfi. vñ. inci. visis
necessarijs i fisco
proposito. qd̄ tñ
dictū limita vt no-
taui in apo. ad istū
in. c. olim. nu. 9. in
ver. sub hīc tortu-
ræ. vbi etiā Felin.
col. ij. ver. ñ. nisi re-
uocet. s. de rescri.
¶ S E B A S A P I.
¶ Torturæ. Ad-
de qd̄ hmoi cōfessio
facit plenā p̄-
bationē qñ est ve-
risimilis: vt cōclu-
dit Tindarus i tra-
ctatu de p̄batio.
vbi tractat de con-
fessione ver. nunc
de criminali. in
prim. & cuius sit ef-
fectus talis cōfessio.
tradit Paris. de
puteo. in tractatu
lyndicat⁹ char. lx-
ix. col. ij. vbi dicif
q̄ licet talis cōfessio
nō probet. fa-
cit tamē q̄ cōfess⁹
possit extraordi-
nariē puniri eo q̄
gloriat⁹ fuerit de
delicto. & de tali
cōfessioe vide mul-
ta p̄ Ange. de arc.
in tract. maleficio-
rum. in verbo fa-
ma publica. ver. q̄
ro an vñ iudiciū.
& in verbo nec nō
ad denuntiationē.
ver. quæ ro an cō-
fessio.

Panrmi. super quinto.

SVMMARIVM.

super qua litigabat: si quoddam negotium ipsius militis posset in presentia pape promouere & quia promissio illa continebat simoniacam prauitatem eidem. Respon. pa. imposuit silentium super ecclesia ipsa. Ber. ¶ Not. j. ex tex. ar. clericum posse esse procuratorem siue sollicitatorem in causa laici: quod dicit verum Abbas in curia romana seu in foro ecclesiastico: & pro hoc. c. per venerabile. iuncta superscriptione. s. qui fil. sint legi. secus sentit in foro seculari. Sed dic qd etiam in foro seculari non prohibet clericus promouere vnum negotium laici: & iura qd prohibent clericum exercere negotium laici debent intelligi generaliter qm indistincte exercet procuratorem secus in vno negotio: & ita intellige in officio aduocationis. hoc est singulare dictum Inn. & menti commendandum in. c. vnico. de obliga. ad ratioci. & idem licite sentit. in. c. sed nec. ne cle. vel mo. ¶ Secundò no. ex tex. qd de romouendo negotio apud se. apost. non debet qd recipere promissionem maxime alicuius spiritualitatis consequende: & hodie curialis vel alius recipiens vel faciens promissionem de aliqua utilitate vel de re consequenda vel obtinenda gratia apud se. apost. est ipso iure excoicatus. de quo plenè dic vt in extrauaganti Bonifacii qd incipit excoicatus. & hodie multi incidunt in hanc excoicationem. ¶ In gl. j. in fi. no. duo sing. in ista gl. primò qd pot quis licite seruire alicui plato & separare ab eo beneficium spirituale, nec ex hoc committit simonia: licet sequat collatio: tñ hec gl. dicit qd non debet seruire principaliter hac intentione. quasi dicat qd pot ab eo in genere sperare bonum temporale: & secundario et beneficium spirituale. secus ad illud seruitium non esset idoneus ad illud seruitium vel seruitium non esset honestum. do. Anto. pro concordia dicit qd aut seruans & recipiens seruitium habet respectum ad certum beneficium, & procedat ista gl. vt non liceat hac intentione principaliter duci, aut tendit ad beneficium incertum: & procedit illa gl. Io. Et non video bonam rationem diuersitatis inter beneficium certum & incertum. nec puto qd in aliquo casu licitum sit principaliter seruire pro spirituali beneficio consequendo: nec platus licite confert si principaliter ducat ad conferendum pro seruitio temporali recepto: quia id quod in se debitum est & honestum non debet exerceri fauore humane gratie: sed recto iudicio: vt in. c. nemo. j. eo. & xj. q. iij. c. eps. s. si ergo. & in. c. graue. de pbe. sed secundario bene pot haberi talis spes: & ita voluit gl. in. c. quid proderit. lxj. dist. & Inn. in. c. venerabile. de elect. in fi. in ver. fiducia. & intelligo gl. in illo. c. sunt nonnulli. j. que. j. secundum istam gl. & illud. c. quid proderit. ¶ Et faciunt hac ad questionem quam ponit hic Hof. Eps recepit quedam clericum ad seruitium spirituale prestatum, promittens sibi certum salarium annuum donec sibi prouideret de beneficio consequendo, nunquid hoc sit licitum: & concludit qd si dummodo spiritualiter ex pacto se non obligauerit ad seruitium temporale prestatum. nec committit simonia si remittat postea salariu cum conferat beneficium: quia salarium erat sub conditione & facta collatione expirat obligatio. insti. de ver. ob. in. s. ois. secus si promissio fuisset pura & perpetua: quia tunc bene committit simonia si remitteret temporale pro spirituali consequendo. ar. in. c. veniens. s. de testi. ego putare primò dictum Hof. procedere quando prelatus non inducitur ad conferendum principaliter propter seruitium temporale vel spirituale recipiendum: sed quia ille meretur & in causa impulsua & non finali sit prestatio seruitij. ar. in. c. graue. de preben. nam video qd non est licitum recipere promissionem beneficij conferendi pro voce prestatada in electione: vt in. c. de hoc. s. eo. mo. non videtur licitum etiam pro spiritualibus seruitijs recipere promissionem beneficij conferendi, secus (vt dixi) si ista esset causa impulsua. Et ex his habes decusum qd secundò pot colligi ex gl. nunquid sit licitum clerico seruire prelato pro beneficio consequendo: & nunquid prelatus hoc casu licite confert.

SEBA. SAPI.

¶ Officio aduocationis. Vide Feli. multa allegata ad hoc i. c. cu. l. & A. col. vj. s. dereiudi.

SEBA. SAPI.

¶ Bonifacii. Vide ad illam extrauagationem pulchram limitationem quam tradit Feli. in. c. de cetero. in vlti. col. s. dereiudi.

SEBA. SAPI.

¶ Conferendi. Vide ad hac Card. Flo. in cle. j. in principio. q. xvij. de reb. eccl. non alie. vbi dicit qd si constitutur pensio in pecunia vel in possessionibus alicui pro aliquo seruitio temporali hoc pacto qd adepto beneficio sufficienti debeat ea dimittere istud est illicitum. secus si talis pensio concederetur loco beneficij. vt ibi, per eu.

- 1 Notorius simoniacus vel de simonia infamatus si se non purgauerit deponitur. 3.
- 2 Simoniacus in beneficio non deponitur ab ordine: sed priuatur beneficio.
- 3 Infamatus de crimine simonie si non se purgauerit deponitur: licet contra eum non precesserit certus modus agendi prout fit in alijs criminibus. Simonia punitur ex sola presumptione precedentibus aliquibus signis notabilibus.
- 4 Infamatus de aliquo crimine. si de eo non purgatur: punitur tanquam conuictus. Presumptio probabilis orta ex infamia transit in violentam cum reus deficit in se purgando. Presumptio non est sufficiens ad aliquem condemnandum nisi si sit violenta.
- 5 Infamia licet teneat locum accusatoris: tamen facit aliqualem gradum presumptionis.
- 6 Statuta facientia mentionem de conuictis non verificantur in deficientibus se purgare licet illi reputentur vt conuicti. Statuta an & quando & qualem recipiant interpretationem?
- 7 Depositus a beneficio quia deficit in purgatione simonie an possit per dispensationem episcopi ad illud vel aliud admitti?

CAP.

XIII.

Nsinuatum. ¶ Notorius si moniacus in beneficio ab illo deponit. Idem in infamato qui se purgare non pot. priò ponit papa narrationem sibi factam contra quam secundò prouideri mandat secunda ibi. unde. ¶ Casus literalis. In ecclesijs cisterciensis episcopatus qd plures clerici per simoniam dicuntur habere ingressum, de quo sunt infamia notati unde mandat papa diocesano epo quatenus si publicum & notorium fuerit aliquos in ecclesijs illis per simoniam intrasse, eos inde remoueat. illis autem quorum crimine publicum & notorium non est: si tamen laborat infamia publica: in dicat cu. v. vel. vj. manu sui ordinis purgationem, in qua si defecerint, beneficijs illis perpetuo priuet eosde. Bern. ¶ Not. j. ex tex. qd simoniacus in beneficio non deponitur ab ordine qm non conuincit per viam accusationis: sed priuatur beneficio simoniacè acquisito, de quo dic vt dixi. in c. inquisitionis. s. de accu. posset etiam alia poena mulctari cu ista non sit proprie poena. pro hoc bo. tex. in. c. cu cle rici. s. de pac. ¶ Secundò no. qd infamato pot a principio indici purgatio alia inquisitione super veritate criminis non precedente: sed in ea deficientes puniri ac si fuisset conuictus per inquisitionem. Contra hoc tamen fortiter obic. significasti. s. de adulte. & quod dixi in. c. accedes. s. de accu. nam vbi indictionem purgationis non precessit certus modus agendi debet deficientes in ea tantum suspendi a beneficio sed hic non apparet, quod certus modus non precessit: ergo non debent isti priuari beneficijs suis in casu quo defecerunt in purgatione. So. contrarium videtur difficile & non tactum hic. Sed oportet respondere altero de duobus modis, qd aut hic precessit inquisitio formata ad priuationem beneficiorum, & deficientibus probationibus fuit indicta purgatio, vel secundò pot intelligi quod sit speciale in crimine simonie vbi non requirunt probationes ita clare & manifeste: sed debent incotinenti repelli de ecclesia cu aliqua signa notabilia constent de crimine contra simoniacum. vt in. c. sicut simoniaca. s. eo. Et etiam circa vnu aliud videtur hoc. c. deuiare. a no. in. c. qualiter. el. ij. s. de accu. vbi dictum fuit qd data notorietate criminis qualitercuq; procedatur, etiam per viam inquisitionis debet fieri depositio etiam ab ordine, ex quo crimen est graue. & facit. c. cu ab homine. s. de iudi. vbi deprehensus in crimine deponit, fortius quando crimen est notorium deponi debet. hoc etiam contrarium non tangitur hic: sed pot

sed potest dici quod etiam ab ordine isti potuissent deponi: ut factum fuit in c. de hoc. s. eo. sed hic episcopus iste tantum quesit de priuatione beneficiorum. & papa rñdet ut in litera. ¶ In gl. fi. ibi. transit in violentiam &c. no. ista gl. fin. quā soleo quotidie allegare ad reddendā rōnē verā quare deficiēs in purgatiōe puniūt vt cōuictus non em̄ punitur ex p̄sumptione probabili tantū, quia illa nō sufficit ad cōdēnādū quē de crimine: vt in c. lras. de p̄sump. sed p̄sumptio probabilis orta infamia transit in violentiā: cū reus deficit in se purgādo: & violenta sufficit ad cōdēnationē: vt in c. afferte. s. de p̄sum. & l. indicia. C. de rei v̄e. quē sic debet intelligi: vt dico. in c. iij. de proba. Simile no. gl. notabilis in c. cū cōtumacia. de hāre. lib. vj. vbi p̄sumptio orta cōtra suspectū de hāresi trāsit in violentiā si stat in excōicatione per annū. simile ē in c. rursus. & c. quicūq. xj. q. iij. ¶ Collige ē ex hac gl. q. ex infamia orta cōtra aliquē orit̄ probabilis p̄sumptio. licet teneat locū accusatoris: & facit aliquē gradū probationis: licet cōtrariū sentiāt doc. in p̄gal. c. qualiter. Et an & qñ infamia seu fama inducat certum gradū probationis no. per canonistas in c. veniēs. j. s. de testi. & per Bar. in l. de minore. s. tormēta. ff. de questio. ¶ Et p̄dicta pnt induci ad statutū, quo cauēt q. conuictus de certo crimine debeat puniri certa p̄ena, nun quid deficiēs in purgatione habeat pro cōuicto vt possit puniri p̄ena statutaria: & videt q. sic, quia deficiēs in purgatiōe puniūt tanq. auctor sceleris. vt hic. & in c. de hoc. s. eo. & in c. accedēs. s. de accu. Itē statuta recipiunt interpretationē à iure cōi: vt in c. cū dilect. s. de cōsue. no. Inn. in c. cām. s. de resc. & Bar. in l. oēs populi. ff. de iust. & iu. Contrariū puto verū. qñ deficiēs in purgatione est interpretatiuē & nō verē cōuictus: vt dicit glo. no. in fi. in c. inter j. de pur. ca. Sed in statutis nō habet locum intellectus interpretatiuus, debet em̄ verba p̄prie & strictē capi: nō autē fictē. q. fictio in eis locū nō habet. l. iij. s. hac autē verba. ff. de neg. ge. & no. in c. nra. de in. iu. Non ob. q. dixi statuta debere interpretari scdm ius cōe: q. debet itelligi qñ ius procedit non per fictionē & improprietatē sicut procedit in hac materia. & facit qd no. Io. an. i. regula p. possessore. de re. iur. li. vj. in mer. vbi elegāter ponit an & qñ & qualē interpretationē recipiāt statuta hac puto vera. nisi statuta disponerēt in materia iuris nō deuīado à dispositiōe iuris: sed potius alleuiādo p̄enā: nā tūc statutū recipit oēs limitatiōes & interpretationes iuris ēt impropria: & strictas: vt in c. cū dilectus. & c. ad audiētiā. de cle. nō re. facit qd no. Cy. in l. qñq. C. de ser. fu. ¶ Vlti. hic grif de vna qōne tractap Host. nūqd iste deficiēs in purgatiōe post priuationē factā possit dispēsatiuē per ep̄m restitui ad bñficiū? Et cōcludit q. nō. q. cū infamia duret nō posset sine scādalo dispēsari. ij. q. v. c. p̄sbyter. Sed hoc dictū non puto indistinctē verū: q. nō debet plus operari fictio seu p̄sumptio violēta q. veritas. vt not. in l. iij. ff. pro soc. sed si iste fuisset verē cōuictus de simonia posset certo casu secū dispēsari. ergo fortius qñ nō fuit cōuictus verē sed interpretatiuē. & an & qñ possit dispēsari cū simoniaco ad illud beneficium vel ad aliud. plenē no. in c. post trālationem. de renun. vbi Io. cal. ponit vnam distinctionē not. etiam in c. penul. de elect.

SVMMARIVM.

1. Simoniam committit ille qui pretio vel fauore celat peccatorem, vel ante p̄nitentiam reconciliat.
 2. Simonia committitur quotiescūque committitur vel omittitur aliquid spirituale pro temporali.
 3. Sacerdos potest ferre testimonium de reconciliatione & p̄nitentia peccatoris.
- Doctor potest ferre testimonium de vita & peritia scholaris.
Doctores promouentes scholarem sunt idonei testes vna cum

alijs qui habent scholarem examinare.

4. Iustitia non debet prauaricari respectu consanguinitatis vel amicitie.
5. Dictio vniuersalis si impossibile sit stare in sua vniuersitate resoluitur in particularem in interpretatione dispositionū.
6. Simonia est studiosa cupiditas emēdi vel vendēdi spiritualia. Simonia non committitur ex sola voluntate. Simonia quoduplex sit.

CAP

XIIII.

Emo. ¶ Simoniacum est pretio vel fauore celare p̄torem v̄re conciliare ante p̄nitentiā, vel dignē p̄nitentiē à recōciliatione remouere. h. d. Et scda pars principalis ibi. nec quēquā.

¶ Casus lite. Statuit Alex. q. nullus p̄sbyter aliquod emolumētū recipiat à quocūq. publicē peccante vt ep̄o vel eius ministris celet p̄tīm illi, nec p. respectu cuiuscūq. cōsanguinitatis aut familiaritatis dimittat qñ p̄tīm inotescat. Scdō dicit q. nullū dignē p̄nitentiē v̄r ēt min⁹ dignē p̄nitentiē ppter grām vel fauorē ad recōciliationē adducat & testimoniū recōciliatiōis ferat eidē, v̄r ppter aliquā liuorē siue odiū remoueat à recōciliatiōe. q. vtrū que simoniacū ē. Ber. ¶ No. j. ex tex. q. simonia cōmittit nō solū impēdēdo aliqd spūale p. tpali sed ēt omittēdo spirituale quod tenebat ipendere propter cōmodū alicui⁹ tpalitatis, & sic cōmittit simonia qd cūq. spūalia cōmittat vel omittat p. cōmodo tpali. ¶ Scdō no. ar. q. sacerdos pōt ferre testimo. de reconciliatiōe & p̄nia p̄tōris. idē no. in c. testimoniū. de testi. Sic etiā doctor pōt ferre testimo. de vita & peritia scholaris. vide bo. tex. cū gl. xij. q. j. in c. j. & in l. nemini. C. de aduo. di. iu. & per hēc iura semp putauit in numero septē doctorum debentiū approbare scholarē doctorādū pnt cōputari doctores pntates, q. cū semper ipi assumant tāq. pprij magistri scholaris examinādi melius & vberius ipi pnt ferre testimo. de peritia scho. q. alij doc. forēses q. p alia tēporalia nō hnt notitiā de peri. scho. nec tāq. suspecti sūt repellendi: quia eo ipso q. p̄sentāt eum tāq. idoneum vident eū approbare. ¶ Vltiō. no. q. id quod est iustū & honestū non debet exerceri fauore cōsanguinitatis vel priuatē amicitie: aliāquod in se est honestū & iustū efficit inhonestū & iniustū. simile in snia q. pōt esse iusta ex cā, & ex ordine tñ ex aīo efficit iniusta: vt cū cōdēnat subditum potius odij cā q. delicti. xj. q. iij. c. ep̄s. s. si ergo & facit ad ea q. dixi in c. cū essent. s. eo. ¶ In glo. j. in fi. no. hac gl. quia facit ad interpretationem statutorum, & cōtractuū, & alterius dispōnis. vt dictio vniuersalis resoluat in particulare, vt euideēt absurditas. nā impossibile esset vt sacerdos posset h̄re quodlibet tpale p. celādo p̄tō: iō exponit qdlibet. i. aliqd de qbusdā. ¶ In gl. ij. in fi. Itē ex alio contrariū est multum à remotis: nā loq. qñ q. recipit mercedem vt indicet furē seu seruū fugitiuū, nec posset recipere pecuniā vt nō indicet: quia ēēt cōtra bonos mores: vt dicit in p̄al. l. iij. de cōdi. ob. tur. cau. & an ex officio iudi. possit cōpelli ad iudicādū not. ibi et dicā in c. q. cū fure. j. de fur. ¶ Sed op. cōtra gl. & cōtra tex. & v̄r q. hic nō sit cōmissa simonia: quia simonia est studiosa volūtas vel cupiditas emēdi vel vendēdi spiritualia: vt no. j. q. j. i. summa. sed hic nō vēdit aliquod spūale. ergo &c. Sol. quidā dicūt q. illa diffinitio nō est auth. Host. cōtradices q. illa est simoniē mētalis diffinitio. & debet & addi cū opere subsecuto: quia sola volūtas nō facit quē simoniacū nisi sequat effectus. Triplex est ergo simonia: qdā mētalis, qñ nullo p̄cedētē pacto expresso: sed tacitē agit vt de spūale pro tpali: & diffinit vt. s. dixi. q. est studiosa volūtas seu cupiditas opere subsecuto vēdendi vel emēdi aliquid spūale vel spūali annexū. Est & simonia cōventionalis qñ partes expresse cōueniūt inter se: vt de spūale pro temporali: & ista

M M M iij

SEBASTIANI.

¶ Non verē conuictus. Idē tenet Abbas in c. at si clerici in prin. col. v. s. de iudi.

SEBASTIANI.

¶ Per fictionē. An & qñ statu. loquētia i casu verō trahantur ad casum fictum tradit Alex. in l. j. s. lex fals. ff. ad le. fal. & remissio in l. gall. s. & quid sit tñ. ff. de lib. & posth. & vide Bal. declarantē i. l. j. C. de nūdinis.

¶ De vita & peritia scholaris. Adde Bart. in l. non aliter & in l. nemini. & ibi ēt Bal. C. de aduo. diuer. in in j. cōstitutione digesto. in. s. oēm. in vl. col. & Gemi. in alle. c. j. xij. q. j.

Panormi. superquinto.

diffinit sic secundum Host. q. est spiritualium vel spiritualibus annexorum precedere pacto promissionis, conditio nis, modi seruitij, vel alicuius temporalitatis receptio vel donatio. & puto q. comprehendendo vtrumque possit sic bre uiter diffiniri. q. est rei spiritualis vel spiritualibus an nexae cum aliquo temporalis facta commutatio. de qua simo nia couentionali no. in. c. & si qones. j. e. sic v. intelligere Host. istu tex. de simonia couentionali. alij dicunt vt Tan. q. largè hic committit simonia & no. strictè. Inn. ita dicit hic q. isti puniunt ad instar simonie quasi no. sit vera si monia: sed hoc e. contra fi. c. no. em. hic loq. de poena sed tm. declarat vtrumque esse simoniacum: na. paria sunt exerce re seu impedere spirituale p. temporali & committere spiri tuale seu exercitiu spualitatis pro tpealitate. vtroque em. casu fit qda. commutatio. In gl. fi. in fi. & iste vltimus intel ctus est melior. qa. no. apparet ro. diuersitatis inter duos vltimos casus & priores. sed propter similitudinē q. est inter priores duos casus illi habent pro vno: & idē dicē dū in duob. vltimis casibus. Sed extra gl. op. cōtra text. in eo q. iudicat tm. simoniacū qn. pretiū recipit à publi cē peccāte: na. idē v. si ab occulte. vt. ij. q. j. c. si peccauit in te & c. Satis est ergo q. tu scias vt tenearis denūtia re. sol. doc. fatent cōtrariū qn. esset occultus & nollet se corrigere, secus autem si esset paratus se corrigere vt ibi. & in. c. nouit. s. de iudi.

ZACHARI.

¶ Vt in iure patro natus. Adde Bar. in. l. hac legē. ff. de cōtrahē. em. Paul. de cas. & dot. in. l. j. in fi. ff. de offi. ei. cui māda. est iurif di. Bal. cōfi. iij. vo lu. v. So. cōfi. ccc. lxviij. & iste in. c. quanto. nu. 7. vbi plenē dixi. i. apo. ad istu. in versu. est falsum. s. de iud.

SEBA. SAPI.

¶ Copulatiua. Vi de las. in. l. j. in pri. ff. de iusti. & iure. & Soci. pulchrē. in. l. si is qui ducē ta. §. j. ff. de rebus dubijs. vbi Pau. de ca. & alij.

SUMMARIUM.

1. *Prælati solus non potest remittere aliquid per quod sit qua situm ius ecclesie.*
2. *Alienatio illegitime facta per prælatum potest per illos de collegio retractari.*
3. *Missio in possessionem causa rei seruanda habet locum etiam inter religiosos.*
4. *Ius patronatus transit cum vniuersitate vendita, quia participat de temporalitate: ius vero merè spirituale non transit cum vniuersitate.*
5. *Copulatiua copulat rem copulatam principaliter: & non accessorie: secus dictio cum.*
6. *Ius patronatus non potest vendi hoc modo: vendo tibi villam & ius patronatus quod habeo in ea: sed isto alio modo sic: vt vendo villam cum iure patronatus: quia primo casu venit principaliter, secundo accessorie.*
7. *Venditio plurium rerum: quarum aliqua non poterant vendi retractatur respectu illarum, non autem omnium.*

CAP.

XV.

Verelam.

Ecclesia emi vel redimi non pot. h. d. quo ad lram. Et priò ponit qrelā monachorū. scdō committit casū instruēdo iudicē in pñcipali ibi. vnde quia. ¶ Casus liter. Monachi de acra quoddā maneriū cū pertinetis suis & ecclesiā quādā adepti fuerūt monachis de cardomo sub annuo cēsu. xv. librarū. & sup hoc charā ab ipsis monachis habuerūt. postmodū verò prior monachorum de acra capitulo suo incōsulto chartā pñdictā accepta inde pecunia dictis monachis de cardomo resignauit: vnde monachi isti de acra cōquerebant se iniuste grauatos. Quare mādat pa. quibusdā quatenus partib. cōuocatis cām pñdictā cōcordia v. iudicio terminare pcurēt. Sciē tes q. sicut ecclesia pñdicta emi nō potuit: ita nec redimi. Si verò monachi de cardomo legitime citati fuerint, cō tumaces iudices monachos de acra inducāt i possessionem eorū: de quibus cōtrouersia vertit inter eos: nec p mittant eos exinde absq. iuris ordine molestari. Berna.

1. ¶ Not. j. ex tex. solū pñlatū nō posse rescindere con tractū per quē aliquod ius ecclesię qñtū est.
2. ¶ Secūdō no. illos de collegio posse agere ad remotionē eorū quē pñlatus illicite alienauit. de quo in. c. si quis presbyte rorū. de reb. ec. non alie. & c. cū olim de testi.
3. ¶ Vlti. no. q. etiā inter religiosos habet locū missio in posses sionē causa rei seruandę propter cōtumaciā. quod not. pro limitatione. c. ex literis. de do. & contu. vbi intuitu religionis fit sequestratio, & non missio in possessionē: pot. em. fieri missio: vt hic. ¶ In gl. in ver. emi. in fi. no. plura ex hac gl. & priò q. spirituale trāsīt cū vniuersita te vendita: licet per se vēdi nō possit. Sed hoc nō est ve rū simpliciter. & iura alle. in gl. loquunt in iure nō spūa li sed in annexo: vt in iure patronat. qd. cū habeat parti cipiū nō solū cū spiritualitate. sed cū tēporalitate tran sit cū vniuersitate: sed merè spirituale nō trāsīt quia nō pot. accedere, cū nullū habeat pñcipiū cū tēporalitate nec possit venire accessorie. de quo tñ dic vt plenē no. Inn. & alij in. c. ex literis. de iurepa. ¶ Secūdō no. ex glo. q. copulatiua^b facit copulatū venire principaliter & nō accessorie, & si copulat rē quē principaliter venire nō pot.: sed accessorie sic impedit actū. quia (vt dixi.) copu lat principaliter quod & principaliter venire nō pot.: et sic no. de hac copulatiua. in. l. regula. ff. de iur. & fac. ign.

¶ Et inducō hac gl. ad qñē. certū est ius patronatus trāsire cū vniuersitate seculari. vt in iur. alle. in glo. qd. si facta est venditio hoc modo vēdo tibi talē villā & ius patronatus quod habeo in ea, nūquid teneat venditio respectu iuris patronatus: & credo q. nō: vt apertē colli git ex ista gl. quia ex quo copulatur per hāc copulā: & videt venire & veditū esse principaliter sicut villa. qd. esse non pot.: vt in. c. j. de iurepa. & per hoc puto limitā dū dictū lo. an. in. c. j. de iurepa. li. vj. vt procedat qñ po nit dictio cū q. denotat accessionē quādā: & nō qñ po nit dictio & c. ¶ Vltimò collige ex hac gl. q. vbi plura vēdunt principaliter, & est aliquod qd. vēdi nō pot. non retractat veditio in oib. reb., sed tm. in re prohibita vē di. argu. in. l. ff. de euiet. & facit. l. domum. ff. de contra hē. emp. & regula vtile. et qd. ibi no. de reg. iur. li. vj. Ex tra gl. vltiō op. tex. & v. q. illa ecclesia nō poterat cōcedi sub annuo cēsu. vt i. c. nō satis. s. e. ergo ex quo de hoc cō stabat p. cōfessionē istorū monachorū debebat eis papa imponere filētiū: vt fecit in. c. cū essent. s. eo. Sol. dicunt doc. hic q. ecclesia nō fuit vedita: sed ipsi fructus fuerūt venditi seu locati: & qñq. locat ecclesia. i. fructus eccle się vt in. c. querelā. ne pñla. vi. su. Vel secūdō pot. intel ligi q. fuit concessa istis religiosis retento censu. simile in. c. constitutus. de rel. do. & an. & qñ ecclesia sic possit concedi. dic vt ibi no. ¶ In glo. fi. in gl. iuncto tex. iudi cem delegatū posse vendere possessionem per eū tradi tā cā rei seruandę vsq. ad snām diffinitiuā. & hoc mihi plus placet habito respectu ad tex. quā quod ponit hic Inn. dicēs q. per ista verba posita in fi. litera. isti fuerūt constituti cōseruatores, & sic tanquā cōseruatores pot. defendere inductum in possessionē. Et no. hoc dictū in no. quod dictum est satis notabile quoniā alibi non vi di scriptum per ista verba.

SUMMARIUM.

1. *Pro chrismate non debent exigi pecunia ab ecclesijs etiam si de hoc sit consuetudo.*

CAP.

XVI.

A qua.

¶ Pro chrismate ab ecclesijs pecunia exigi non debet, etiā si hoc habet consuetudo. & primò factū reprehēibile narrat qd. secūdō fieri prohibet ibi. quia verò. tertio poenā cōminat ibi. pro certo. ¶ Casus literalis. Quidā epi extorquebāt nūmos à clericis pro crismate: & illos denarios aliqn appellāt cathedraticū: aliqn pas calē pñstationē: aliqn cōsuetudinē epalē: sed qa hoc simo niacū est. Mandat pa. quatenus pñtextu alicuius cōsue tudinis vel pñlationis denarios pñdictos nullatenus exigant: qd. si fecerint, periculum sui ordinis & dignita tis non immeritò poterunt formidare. Bern. ¶ Not. j. ex tex. q. nedū prohibetur pecunia exigi pro chrismate inquantū

inquantū est sacramentū vt pro chrismando aliquē, sed etiā pro ipso liquore chrisomatis: nā hīc non exigebatur pecunia à chrismato seu cōfirmato: sed ab inferioribus ecclesijs fortē baptismalibus. & etiā clariū. probat. j. q. a j. c. placuit. ij. est ergo chrisma^a qd spirituale nō solū cū est sacramentū, sed inquantū est liquior. ergo nec à cōfirmato nec ab ecclesijs quibus confert aliquid tēporali tatis exigendū est. ¶ Secūdo nō. q. variatio seu mutatio nominis non excusat id quod sui natura est malum. maximē cū nomina appellatiua immutabilia sint. l. si quis in fundi vocabulo. ff. de leg. j. nomina tamen propria possunt mutari ad libitū, nisi fiat in fraudem. l. vna. C. de muta. no. pro spiritualibus ergo nihil tēporalitatis exigi debet, quodcūq. nomē tali prastationi imponat.

SYMMARIVM.

- 1 Homagium & fidelitas quomodo differant.
- 2 Allegans turpitudinem suam est audiendus, quando vult desistere à peccato.
- 3 Gratia cōcessa per sedē apostolicā nō potest probari nisi per literas: & nō per testes: excepto quādo scriptura sit deperdita.
- 4 Homagium vel fidelitas an licitē prastetur citra periculum simoniae pro beneficio consequendo?
- 5 Pœnitentia alicuius criminis si fuit apposta illicita, & minor per sacerdotem minus discretum, an peccator sit tutus in conscientia?
- 6 Simoniacus efficitur infamis infamia iuris: nō ipso facto, sed per sententiam.
Crimen simoniae equiparatur crimini læsæ maiestatis.
Infamia facti tollitur per contrarium factum.
Infamia canonica quæ irrogatur pro peccato mortali tollitur per pœnitentiam.
Infamia iuris tollitur per solum principem.
Constitutio odiosa debet in dubio intelligi vt sit potius ferenda sententia quā lata.
- 7 Simoniacus an dispensetur ad beneficia ecclesiastica per alium quā principem.
Potest esse quod quis non sit simoniacus, tamē eius electio vel collatio sit simoniaca: quia fortē facta eo ignorante.
Filius sacerdotis non potest succedere in ecclesia paterna: etiā cum dispensatione episcopi ne notetur quādam successio in ecclesia dei.
Episcopus an possit restituere quem fāme.

CAP.

XVII.

Ex diligenti. Pro habendis spiritualibus homagium facere simoniacū est. In prima suppliantis narratio, petitio, & obligatio. In secunda petitionis exauditio cū determinatione, & literarū datio ibi: *quo circa*. ¶ Casus literalis. Archi. cantuarien. induxit quendā clericū vt faceret ei homagiū & fidelitatē: ita q. ipse illi clerico annis singulis beneficiū exhiberet. clericus ille videns q. huiusmodi obligatio illicita erat, petijt instantē à do. pa. ab solui. dicens q. de prædicto beneficio nil amplius acciperet. pa. vidēs huiusmodi petitionē honestā & fauorabilem, ipsum ab illa fidelitate absoluit. cū illud cōtrariū fuisset diuinis legibus & humanis, ita q. ab episcopo vel sacerdote discreto pœnitentiā accipiat, & ne aliqua nota infamiae possit respergi concessit sibi hars literas quas possit ostēdere in testimoniū suæ indulgentiæ cōtra infamantes eū dē. Ber. ¶ No. j. ex tex. q. homagiū^b: & fidelitas sunt diuersa. Et propriē homagiū est quādo q. fa cit promissionē alteri genibus flexis & manibus intra manus illius positis. ita q. efficit homo illius. & talis appellatur homo ligius: & solet homagiū prastari imperatori seu regi: ita q. nō recognoscit alterum superiorem. & de hoc homagio vide glo. in cle. pastoralis. de re iudi. & plenē per Spe. in ti. de feu. s. ij. Fidelitas verō est cū quis promittit alteri seruare fidelitatē: & cōtinet in se hoc iu

ramentū fidelitatis multa capitula. de quibus videbo. tex. xxij. q. v. c. de forma. & quod no. in. c. ego. N. de iure iurā. & hoc iuramentū pōt pluribus prastari. ¶ Secūdo nota q. ex redditibus alicuius dignitatis seu ecclesie potest certa pēsiō annua p beneficio spirituali cōstitui. & pro hoc bonus tex. in. c. cōquerēte. de cleri. nō resi. & sic vno modo pōt intelligi iste tex. pōt etiā intelligi q. de beneficio cōstituto recipiebat certā pensionē annuā: sed primus intellectus videt magis congruere literæ. & placet Hosti. ¶ Tertiū no. q. allegas turpitudinē & peccatū suū audiendus est cū intēdit desistere à peccato. ¶ Vltimo collige q. de gratia à sede aposto. facta debet cōstare p literas. vnde de stylo curiæ est vt nō possit probari etiā per testes. de quo p Archi. in proce. vj. nisi litera semel habita fuisset deperdita. vt in. c. olim. el. j. de priuil. ¶ In gl. j. in fi. sed per hoc nō habet vera ratio decidendi: & maximē q. videt obstare. c. cū clericij. de ver. sig. & xxij. di. c. q. q. & c. ego. N. de iure iur. cū si. vbi patet q. clerici recipientes beneficia à superioribus eis prastāt iuramentū fidelitatis: & etiā iuramentū homagij: & de hoc vltimo videt tex. in. c. q. sit graue. de excessi. plato. Sol. dicunt docto. q. iuramentū fidelitatis pōt bene prastari superiori habito beneficio ecclesiastico, sed iuramentū homagij nō. & c. q. sit graue. debet intelligi de homagio largo modo sumpto: vt cōprehēdat tantū fidelitatē. vt ibi no. & pōt esse vera diuersitatis ratio quare homagiū nō debet prastari pro spiritualibus: sed iuramentū fidelitatis sic: quia homagiū cōtinet tēporale cōmodū illius cui prastatur. nā efficit eius subditus & vassallus, & obligat sibi ad certa seruitia q. pro spūalibus cōsequēdis prastari nō debent: & hoc fortē voluit hīc gl. cū dicit q. istud erat munus ab obsequio. i. munus obsequiale: q. plura seruitia inde sequunt: qd no. sic est in iuramento fidelitatis cū prastatur plato: q. tantū se obligat q. erit sibi fidelis, & prastatur potius dignitati q. psonæ. ad hoc. c. venerabilē. in fi. s. de elec. Sed dices quare iste absoluit nedū ab homagio sed etiā à fidelitate: puto duplicē sol. posse dari. Prima. q. iste Archi. intendebat istū omnino ligare vt esset sibi vassallus & subiectus: & ideo in totū vitia obligatio. arg. in. c. cū super abbatiā de offic. dele. Secūdo pōt dici q. propter indignitatē & peccatū suū. quia voluit recipere homagiū, & sic cōmisit simoniā ideo, vitia obligatio in totū vt nullū cōmodū inde sequatur. Tertiū etiā posset dici q. iuramentū fidelitatis prastādū est episcopo vel alteri habenti iura episcopalia propter præeminētiā dignitatis: secus videt in alijs praelatis inferioribus habentibus collationē certi beneficii. hoc enim iure non probat. habebāt ergo tantū de iure episcopali q. tum est concessum vel præscriptū. arg. in. c. auditis. & c. cū olim. s. de p̄scri. & qd le. & no. in. c. cū ex iniuncto. in fi. de her. & per hoc declarat intellectus huius. c. ¶ In gl. sup verbo. diuinis. in fi. Hosti. dicit q. ideo dixit diuinis in plurali, vt comprehenderet regulas theologicas & canonicas simul. vt in. c. j. de iura. calū. quasi velit Hosti. dicere q. per verbū diuinis cōprehēdat ius diuinū & canonicū. per verbum humanis legibus cōprehēdat ius ciuile, & vbi sit istud ius ciuile allegat in gl. seq. Abb. dicit q. non meminit se legisse vbi sit istud ius humanū. sed pōt dici q. iste tex. habuit respectū ad ius diuinū & humanū generaliter disponētia nihil tēporalitatis exigendū pro re spirituali: & specificē q. homagiū nō debeat prastari pro re spirituali habet in regula indignū. de reg. iur. ¶ In gl. in ver. discreto. in fi. nunqd autē peccator sit tutus si sacerdos indiscretus imponat pœnitentiā minorem debito, vel aliter minus debite exercet officiū suū. vide bo. gl. in. c. mensurā. de pœ. dist. j. ¶ In gl. in ver. infamia. ibi infames sunt. no. bene gl. & q. simoniaci sint infames probatur in. c. vlt. alle. in gl. hīc. sed allego tex. meliorem. xv. q. iij. in. c. sanē. sed doc. nostri hīc non declarāt de qua in

SEBA. SAPI.

¶ Chrisma. Vide Abba. omnino in c. ad nostrā. j. hoc titu.

SEBA. SAPI.

¶ Homagiū. Quid sit homagium declarat Iaco. de sancto Georgio i tract. de homa. col. j. vbi plura in materia homagij.

ZACHARI.

¶ Sunt diuersa. Adde Spec. in tit. de feu. s. quoniam ver. & no. & verfi. secūdo quæritur & ver. primō autē. & ibi Bal. in apostil. in verfi. homagij. vbi etiā vnde dicatur & quare, & quoduplex sit. de quo etiam per Inno. in regula indignū. j. de reg. iur.

Panormi. super quinto.

ZACHARI.

- a ¶ Per sententiam. Adde Feli. hic reuera cōtrariū. Sed iste fortē melius p ea quēno. Ge. post gl. in. c. j. de testi. li. vj. & quod not. in apostil. ad istū in c. sciscitatus. nu. 8. i apost. i ver. ipso facto. s. de rescrip. Roma. singu. suo. M M M M cccvj. incipi. fuit a b me quesitū. Anto. Corfe. in se. singu. cccxvij. i. ver. sententia quod incip. clericus homicida. & istū in. c. nisi. nu. me. 4. & ibi dixi i apostil. in ver. ipso iure. s. de renun. de quo vide remissi. ue. Vel in apostil. ad Guil. de cug. in l. cūctos populos. nu. 3. in vers. a dignitate. C. de summa trini.
- c ¶ SEBA. SAPI. b ¶ Quam latē. Vide Feli. in. c. dilectus. colū. ij. ver. secundū sunt dicta verba. s. de excep. vbi dicit q si iudex dicat mandamus sub poena ex communicationis intelligit in dubio ferēda & nō latē.
- c ¶ In filio legitimo sacerdotis. in fero ex hoc dicto dum dicit filium legitimum non posse habere ecclesiam in qua pater præsuit filium natū sacerdoti ante sacerdotium dico filiū sacerdotis. de quo p Feli. in. c. inter ceteras. in prim. s. de rescript. & bonus. text. in. c. ad extirpandas. s. de filiis præsbyte.

famia intelligat ista. gl. & iura. prealle. nunquid de infamia iuris an canonica, an facti: sed puto q debet intelligi de infamia iuris: nā de infamia canonica nō debet intelligi: quia illa contrahit ex quolibet peccato mortali: & sublato peccato tollit talis infamia. vt no. vj. q. j. c. ij. & iij. in. c. testimonium. de testi. & iura loquētia de hac infamia respectu simoniacorū disponūt valde specificē & in pēnā specificā: & maximē hoc videt velle text. in d. c. sanē. vbi equiparat hoc crimē simoniæ crimini læse maiestatis. hoc etiam puto voluisse hāc gl. dum dicit q per solum principē cū tali dispensatur. nā infamia facti tollit per cōtrariū factū. vt no. ij. questio. iij. c. emphemium. s. hinc colligit. qd infamia canonica tollit (vt dixi) per pōnitētiā, sed infamia iuris est illa quē tollit per solum principē. vt no. in. c. cū te. s. de re iud. & in. l. j. s. de qua. ff. de postu. puto tamē q simoniaci non incurrunt hanc infamiā iuris ipso facto. sed cū per sentētiā de hoc crimine fuerunt dānati. & sic videtur sonare iura superioris alle. cū loquant per verba de futuro. & constitutio odiosa debet in dubio intelligi vt sit potius ferēde sententiæ q lata. b. vt no. gl. in regula in pēnis. de regu. iur. li. vj. Itē quia hoc est regulare in alijs criminibus publicis vt demū quis efficiat infamis sequuta sentētia. l. j. ff. de his qui no. infa. facit qd no. Dy. in regula infamibus. de reg. iur. li. vj. & hoc no. ante tamē sentētiā condēnatoriā posset simoniacus notari infamia facti, quē de facili irrogat ex publico: & sic intelligo istū tex. in eo quod papa dicit q ne iste notaret infamia tradidit sibi literas indulgentiæ, & vt contra latrantū morsus & c. q verba clarē indicant q loquant de infamia facti. simile in. c. cū dilectus. in fi. de ordi. cog. & in. c. cū tu. de testi. ¶ Et in quantum gl. hic subiicit q cū simoniaco non dispēsat ad aliquod beneficiū ecclesiasticum nisi per principē. dicit Host. q etiā per episcopū poterit dispēfari ad beneficiū simplex. alle. c. pe. s. de elec. lo. an. dicit q illud. c. nō loquit in simoniaco sed vult dicere q simonia fuit commissa illo ignorāte, & sic non erat simoniacus: licet electio seu collatio fuisset simoniaca. Et per hoc videt lo. an. tacitē sentire q cū simoniaco sic potest dispēfari per episcopum etiā ad simplex beneficiū. & certē nec dicta Hosti. nec lo. an. procedūt. quia per episcopū dispēfari potest cū simoniaco in beneficio: nedū ad simplex beneficiū: sed etiā ad curatū. vt probat. j. qstio. j. in. c. j. & c. penul. de ele. loquit de dispēfatiōe fienda ad illud beneficiū p quo fuit commissā simonia: nā vt habet nō ita illud idē habeat de facili dispensat sicut vt habeat aliud, ne videatur per pcedēs vitiū illud obtinere. sicut dicimus in filio legitimo sacerdotis, qui ecclesiā paternā ex dispensatione episcopi habere non pōt, ne notetur quēdā successio in ecclesia dei: sed aliud beneficiū etiā sine dispensatione bene pōt habere. Et an & qn potest dispēfari cum simoniaco in ordine vel in beneficio. dic vt no. Cald. post gl. in. c. post trāslatiōē. de renū. Sed dices quomodo poterit inferior a papa dispēfari cum simoniaco, cum sit effectus infamis infamia iuris: vt. s. dictū est. & episcopus nō possit restituere famā: vt no. in palle. c. cū tu: respō. q directē nō pōt episcopus infamē restituere: sed dispēfando in casibus a iure sibi commissus tollit infamia tanq sequela per quandā cōsequētiā: & pro hoc adduco bo. tex. in simili in palle. l. j. s. de qua. ff. de postu. & probat in simili. in. c. at si clerici. s. fi. de iudi. secundū intellectum quē ibi ponūt docto. tene mēti. Abbas.

SYMMASTRIVM.

- 1 Munera an inducant simoniam cōsiderari debet persone dantis & recipientis: qualitas & quantitas muneris. Ordinatio vel consecratio non censetur simoniaca si ordinato ri aliquid fuerit donatum. non tamen ex pacto. 4.
- 2 Conscientia debet esse cōsona iudicio rationis: & ex tenui & scrupulosa conscientia quis non est laudandus: sed vitupe-

randus potius.

- 3 Donatio an præsumat per ista verba tolle hanc pecuniam? Mutuum probatur si testis dixerit vidi pecuniam sibi numerari licet non dicat nomine mutui.
- 5 Verba formalia non curantur, dummodo substantia nō mutetur.
- 6 In simonia cōsideranda attenditur multum an talis cōsueuerit committere simoniam, adeo quod in his qui soliti sunt committere omne paruum munus præsuntur simoniacum.
- 7 Eleemosyna debet dari cōdecēs nō minus recipiēti quā danti, adeo quod potius est peccatū dando pauperi cibos delicatos.
- 8 Officialis an licitē possint aliquod munus accipere?

CAP. XVIII.

si quaestiones.

¶ Summa- tur sic secundū Abb. Cardinalis pro palafreno a nobili viro recepto non præsuntur committere simoniā. h. d. Vel sic. In arbitrandis muneribus an inducat simoniā debet cōsiderari per sonā dātis & recipiētis: qualitas & quātitas muneris & donationis. h. d. vel aliter & melius. Ordinatio vel cōsecratio non censetur simoniaca licet ordinatori aliqd donatum fuerit nō ex pacto. h. d. Diuidit. In prima querentis cōsciētiā a puritate cōmēdat, & scrupulosam curiositatem reprehēdit. In secūda ibi: in hoc itaque. factū narrat distinguendū, soluit & cōcludit soluēdo. secundū ibi: cum in accipientis. tertiū ibi: si ergo. In tertia principali ibi. quod autē. respōdet autoritate ex qua dubitatio in surgebat. ¶ Casus literalis. Quidā electus fuit in archiepiscopū strigoni. & cōfirmatus. papa per quendā cardinalem euntē per mare trāsmisit ei palliū: frater illius electi occurrit obuiam cardinali: & cum cardinalis paucas equitaturas haberet: obtulit ei palafrenū episcopo electo ignorāte & recipiēte postmodū palliū ab eodē: postea archiepiscopus hoc intelligēs dubitauit an esset sibi in aliquo imputandū. cōsuluit papā super hoc: & ipse respondet: q in his vltra q oporteat dubitare nō debet cū dicunt humanæ leges q quidā cōtēnunt sacramēta etiā necessaria exhibere quēdā tenui religione, dicētes tenuē religionē quē dubitat vbi dubitandū nō est: & ideo frater eius si cardinali equū vnū illo ignorāte trāsmisit nullo modo ipsum dubitare oportet, cum paucas equitaturas veniēs per mare secū haberet: quia in accipiēdis muneribus vel dandis tria sunt maximē cōsiderāda: scilicet qualitas dātis & accipiētis: & quātitas muneris, & tēpus donationis: qualitas personarū: vt a quo & cui. videlicet an a paupere diuiti: vel econuerso, qntitas muneris. an magnū vel parū sit donū: tēpus an instante necessitate vel alio tēpore donec. Si pdicta cōsiderant non fuit magnum si frater ille equū vnū cardinali donauit, quē ministrioni & nō petēti donaret: & potius hoc fecit necessitate inspecta q alia intētiōe. Quod autē dicit beatus qui excutit manus suas ab omni munere. de donis illis dictū est quæ solēt accipiētis animū allicere vel peruertere. In alijs quæ accipiētis animū nō mutarēt romana ecclesia interpretari cōsuevit accipiētē nō delinquere vel donātem. B. ¶ No. j. ex text. q puritati cōsciētiæ nō debet deesse iudiciū rōnis, vnde ex tenui cōsciētiā & scrupulosa nō est qs cōmēdādus, sed potius reprehēdēdus: debet enim cōsciētiā ex iudicio rōnis informare. ad idē videt tex. in. c. nō solū. de reg. iur. li. vj. & in psal. Trepidauerunt vbi nō erat timor & c. Et an debeat quis venire cōtra cōsciētiā scrupulosam anteq eā deponat. no. in. c. p. tuas. el. ij. e. Et no. ex hoc & ex text. contra istos fraticellos abstinentes a iuramētis licitis tanq a peccatis. Itē contra dubitantes in minimis quod est redarguendū in iurisperito. vt in. c. cū in iure peritus. de elec. & in. c. cū in iure. de offi. dele. facit. l. quod labeo. ff. ad carbo. & in. l. j. ff. ad munici. ¶ Secūdo no. q quādoq cardinalis mittitur ad tradendum pallium archiepiscopo. & in effectu tunc dicitur nuntius.

3 dicitur nuntius. vt in. c. significasti. de ele. licet pro hono
re cardinalis detur sibi legatio. ¶ Tertiò no. singu. istu
tex. an & quando in dubio debeat psumi donu gratuitu
vel ne. nã debet cõsiderari circũstatiã qualitatis secũdũ
personã datis & recipiẽtis. nã à diuite locupleti facilius
præsumitur libera donatio q̃ à paupere diuiti. Itẽ debet
cõsiderari quãtitas muneris: nã de facili quis nõ psumit
conferre liberẽ ea quẽ sunt maximi pretij qa nemo præ
sumitur iactare suũ. in. c. super hoc. de renũ. & l. cũ de in
debito. ff. de proba. Itẽ cõsiderat & donationis tempus.
nã facilius quis psumi debet donare instate necessitate
alterius q̃ vbi nulla subest necessitas. Et per istum tex. &
supradicta defendit & ampliat gl. valde no. in. l. cũ quid.
ff. si cer. petã. in illa. q. si quis dixit alteri in vulgari tolle
hanc pecuniã. nũquid psumat donatio an depositũ seu
mutuũ: & certẽ ex præcedẽtibz cõiecturis debet psumi
quandoq̃ mutuũ vel depositũ seu donatio: & in dubio
cessantibus istis cõiecturis debet præsumi mutuũ vel de
positum propter illã præsumptionẽ q̃ nemo præsumit
iactare suũ. Et ex his no. Bart. in. d. l. cũ qd. testẽ probare
a mutuũ si simpliciter dicat vidi pecuniã sibi numerari:
sed nescio an donauerit seu mutuauerit. de quo dic vt
4 per eũ plenius ibi no. ¶ Vltimò collige q̃ in traditio
ne spiritualiũ possunt interuenire aliqua eucenia modi
ci pretij. pacto omnino cessante: & intellige vt dixi in
c. j. s. eo. tit. vt ex quadã charitate & nõ pro ipsa re spiri
tuali cõferant. ¶ In gl. j. ibi. in. l. dicitur & c. ¶ Nota q̃
aliter seu sub alia conceptione verborũ loquunt leges q̃
papa hĩc referat in tex. & per hoc arguit Hosti. reprehẽ
dendum si docẽtes vel legẽtes aliquãdo verba mutet: nã
de verbis nõ est curandũ dũmodo substantia nõ mutet.
vt j. de verb. fig. intelligẽtia. & in. c. nihil. ¶ In gl. in versi.
dandis muneribus. ibi. munus species. Itẽ donũ sine causa,
munus ex causa. & istas duas differentias inter munus &
b donum ponit tex. in. l. inter donũ. ff. de verb. fig. vel se
cundum Host. põt dici donum exile & tenue: munus ve
rò pretiosum: sed hoc nõ placet per istũ tex. vbi appel
lat munus rẽ modici pretij. Itẽ & donatio cõsistit in re
pretiosa. vt. ff. de dona. inter vi. & vxo. per totũ. & in. c.
fi. s. eo. tit. ¶ In ea. glo. ibi. attendas quatuor ista. aduerte:
quia secundũ hoc videt hĩc papa diminutus. cũ dicat hĩc
tria præsertim attendẽda. Itẽ quo ad tex. nostrũ glo. ista
non procedit: quia si interueniret petitio nõ euitaretur
simonia. vt in. c. ex tua. j. eo. & ideo serua gl. in alijs mu
neribus seu in alio casu q̃ in isto. de quo in tex. ¶ Item
c pondera tex. in eo quod ponit dictionẽ maximẽ: vt ista
tria hĩc expressa maximẽ attendi debeãt: ergo & quadã
alia attendẽda sunt. puta cõsuetudo capiẽtis. quid enim
si à clerico ordinãdo datur res modici pretij ordinato
ri suo qui sine pretio nõ cõsuevit ordinare: certẽ iudica
bitur simoniacũ: quia attẽdẽda est cõsuetudo patriiffa
mi. c. illo vos. in fi. de pig. & in. l. qui semissem. ff. de vfur.
d & idẽ dic in alijs circũstatijs. Itẽ attẽdi debet verba præ
cedentia. ar. l. si seruus pluriũ. s. fi. ff. de leg. j. ¶ In ea. gl.
7 ibi. cynicus quasi ribaldus reprehensor: & dicit à cynos qd
est canis, quasi reprehẽsor mordax, siue mordẽs siue la
trator. facit. c. ex diligẽti. s. eo. in fi. & i gl. Vel dic melius
in q̃ cõferẽdis muneribz seu in faciẽdo eleemosynã vir
tus semp tenere debet mediũ: vt nõ solũ habeat respectũ
ad dantẽ sed etiã ad recipientẽ. vnde Seneca reprehẽde
bat. Alex. qui cũ daret ciuitatẽ cuidã pauperi illi asseren
ti non cõuenire humili fortunã suã. Rẽspõdit rex. non
quaro quid te oporteat accipere: sed quid me oporteat
dare, & appellat Sene. Alex. hoc casu tumidissimũ: quia
ex superbia & elatione quadã illa verba protulit. & ad
idem vide bo. text. in. c. nõ cogant. xl. di. & in. c. vnũ ora
rium. s. aliã ea demũ. xxv. di. vbi not. q̃ potius q̃s peccat
q̃ mereat præstãdo pauperibus epulas delicatas & præ
tiosas. vide etiã bo. tex. de modo faciẽdi eleemosynam.

xlij. dist. c. quiescamus. & bo. tex. lxxxvj. dist. c. non satis.
¶ In glo. in ver. equũ vnũ. in fi. hæc gl. tacitẽ opponit &
non soluit. nã si sex solidi inducũt simoniã, ergo fortius
donatio vnus pretiosi equi. Sed solue secundũ Hosti. q̃
ibi interuenit pactũ, hĩc donatio fuit facta purẽ & ex li
beralitate quadã. & dic plenius vt dicam in. d. c. ex tua.
8 ¶ In gl. fi. in fi. sed cõtra gl. & tex. opp. & videt q̃ nihil
debeat capi ab administratore seu iudice vel superiore
quãtũcũq̃ modicũ. vt in. l. j. C. ad leg. iul. re. pe. & l. iij.
C. de assel. & in authẽ. vt iu. sine quo sufficiant. in. s. si quis.
facit. c. exigit. de cẽsi. li. vj. imò debet reddi quadruplũ. j.
q. j. c. iubemus. & c. cõcussione. Sol. duplex secundũ do
cto. vt cõtraria pcedat in exigẽte. hoc. c. & similia. quã
do spõte aliquid donat. vel cõtraria procedat in habẽte
f salariũ de publico, alia verò iura in nõ habẽte secundũ
Hosti. de iure canonico põt dici arbitrariũ an & q̃tum
possit recipi dũmodo non excedat qd̃ habet in. c. statũ. s.
in super. de rescrip. li. vj. Et certẽ illud. c. loquit in iudice
delegato, q̃ nõ põt recipere nisi esculẽta & poculẽta q̃ in
paucis diebus possunt cõsumi. & idẽ põt dici in ordina
rio sed in legato, & etiã in alijs p̃latis fortẽ licitẽ possunt
fieri alia dona si omnino cessat fraus. ar. i isto. tex. Abbas.

SVMMARIUM.

- 1 Abbas si pro aliquo accipiẽdo monasterio acceperit pecuniam. committit simoniam.
- 2 Simonia committitur ex sola conuentione: dummodo vni par
tium adimpleuerit: licet altera non adhuc.
- 3 Simonia committitur non solũ si datur prelato: sed etiam si da
tur suis familiaribus. vide j. c. proxi. in. ij. no.
- 4 Simonia non vitiat monachatum.
Excommunicatio non impedit monachatum.

CAP.

XIX.

Veniens. ¶ Abbas & maiores de
conuentu si pro receptio
ne monachi cõperũt pecuniã ex pacto:
ab officio & beneficio suspẽdunt: & tali
ter recepta pecunia restituit: & in aliud
monasteriũ transfertur. prima pars ponit querelã p̃sby
teri. secunda dat iudicẽ cui tria mandat ibi. quoniam.
¶ Casus literalis. Quidã p̃sbyter. F. nomine voluit fieri
monachus in quodã monasterio. Abbas & fratres no
luerunt eũ recipere in monachũ quousq̃ cõueniret eis
dare. xxx. sol. facta cõuentione sequẽti die receptus fuit
in monachũ. monachi postulauerunt ab ipso. xxx. sol. ab
bas. x. familia. xij. pro pastu. dicentes hãc esse cõsuetudi
nem monasterij. monachus ille accessit ad papã propo
nens corã papa prædictã. Vnde mãdat papa cuidã qua
tenus si est ita cõpellat abbatẽ & monachos ad restituẽ
dam pecuniã prædictã p̃sbytero indignẽ acceptã. & ei
dem. F. præcipiat vt in alio monasterio in habitu mona
chali studeat domino deseruire: abbatẽ & maiores per
sonas monasterij ab executione officij sui suspẽdes pro
tante prauitatis excessu. Ber. ¶ No. primò ex tex. q̃ ex
sola cõuentione dadi tẽporale pro spirituali cõmittitur
simonia spirituali recepto: licet nõ tradat tẽporale pro
missum: nã hĩc ante ingressum religiõis interuenit dun
taxat cõuentio. ¶ Tẽcũdò collige q̃ simonia cõmittit
nedum qñ tẽporale cõferẽt cõferẽtis: sed etiã qñ cõfertur
ministris & familiaribus cõferẽtis: sicut dicimus i giez
qui fuit seruus helisei. j. q. j. in summa. & c. cito turpem.
¶ Tertiò no. q̃ ex malitiã abbatis & monachorũ puniũ
tur Abbas & maiores de cõuẽtu. sed hoc itelligẽ qñ ipsi
tãtũ fuerũt culpabiles: secus si cõicato cõsilio omniũ de
lictũ extitit explicatũ. nã tũc oẽs debet puniri. ar. in. c. ro
mana. s. in vniuersitatẽ. de sen. excõ. li. vj. puniunt etiã illi
qui fuerũt in capitulo licet tacuerint, qa debebat cõtra
dicere. vt no. fin. Inn. in. c. j. de his q̃ fi. à ma. par. ca. ¶ Vlti
mò no. q̃ receptus in monachũ per simoniã nõ debet in
eodem monasterio remanere, nec etiã in seculo viuere.

¶ Numerari. Ad
de an testis tũc mu
tuũ probet Ludo.
Ro. confi. cc.

¶ L. inter donum.
vide text. in. l. mu
nus. ff. de verb. fig.
& quã hic dixi.
Andre. Barba.

¶ Maxime. de hac
dictione vide Frã.
de arc. cõsi. l. Alex.
confi. lxxvj.

¶ Simoniacũ. be
ne facit quod no.
d. Abb. in. c. cũ di
lectus. de cle. non
resi. Andre. Barba.

¶ De publico. an
ordinarius possit
accipere esculẽta.
vide gl. plebiscito:
quẽ dicit quod nõ
licet alter dicat. d.
Abb. hĩc. Iac. butr.
ibi sequitur illã gl.
& Pe. de anc. in. d.
s. in super. & Ioã.
de Imo. in. c. cũ ab
omni. de vi. & ho
ne cle. licet Bart. &
Gui. contradicant
gl. Andr. Barb.

SEBASTIANI.

¶ De publico. An
salarium debeat ha
bere ordinarius. vi
de Abb. in. c. cũ
ab omni. s. de vita
& hone. cleri. Feli.
in. c. licet. in princ.
s. de offi. ordi. Iaso.
in. l. nec quicq̃. s.
vbi decretum. col.
j. ff. de offi. procõ.
& leg. & in. l. ius ci
uile. ff. de iusti. &
iure.

Panormi. super quinto.

sed debet intrare aliud monasteriū. An autē sit verē monachus. subijciam. ¶ In gl. fi. ibi: *apparet quod monachus fuit.* no. bene hoc principiū gl. ex quo apparet q̄ simonia commissā in monachatu nō vitiat monachātū. Nec ob. quod subijci in gl. quia hīc non fuit pactū factū vt iste existens monachus haberet pecuniā: sed vt monasterio traderet pecuniā: & hoc nō est cōtra substantiam monachatus. Itē pecunia restituitur sibi vt intret aliud monasteriū, ne sit onerosus secūdo monasterio, non autem vt eā sibi retineat ille ingrediēs. & hoc etiā videntur sentire doc. Quidā verō dicūt q̄ hīc nō probat istū remanere monachū: nā in principio appellat̄ p̄sbyter & monachus. Nec ob. finis. c. vbi mandat vt intret aliud monasteriū. quia hoc potuit esse vt ibi ageret p̄nitentiā. & hāc cōsiderationē facit hīc. d. Ant. sed ego sequor primū dictū. primō per fi. huius. c. vbi dicit q̄ debet deferuire in habitu monastico. ergo nō vt agat p̄nitentiā tantū. Itē non mandat vt fiat monachus, sed vt in alio monasterio deferuiat in habitu, ergo remansit monachus. Ad idē adduco tex. qui iudicio meo hāc sententiā probat in. c. quoniā. j. e. vbi dicit q̄ deberet sic receptus intrare monasteriū: ne dānabiliter in seculo vageť: quē verba clarē indicant sic traufeuťe remanere monachū: nec p̄cipiť vt agat p̄nitentiā: sed ne in peccato stet in seculo. ar. in. c. fi. de reg. Itē propriē simonia cōmittiť nō respectu monachatus: sed vt habeat locū in illo monasterio: vnde ingressus respectu illius monasterij vitiat, sed monachatus tenet. Est enim quādam obligatio deo quāfita, quē nō impedit per factū recipiētis pecuniā. nā cū iste intēdat se obligare deo prauū factū alterius nō impedit hāc obligationē. facit quod no. lo. an. in. c. fi. de condi. ap. sicut videmus in simili q̄ ex cōcācio monachatum nō impedit. vt in. c. eū illorū. j. de sen. excō. & ex hoc habes casum in quo simonia nō vitiat actum. Abbas.

SVMMARIVM.

SEBASTIANI.

- a ¶ Monachus. An sit simonia si fiat promissio abbati de dando aliquid si receperit talem in monachū. vide Bart. tenentem q̄ sic in. l. titio centū. §. j. ff. de conditio. & demon. l. as. in. l. titia. in princi. col. iij. ver. tertid. limitata. ff. de verb. obli. & in. l. ij. col. ij. C. de instit. & substi.
 - b ¶ Onerosus. Adde pro hoc quod consuluit Ant. de butri. eius consil. xxxij.
 - c ¶ Et inducas. Adde videndū Fede. de sen. consil. clx.
 - d ¶ Præcisē cōpellēdi. Vide Car. i. cle. j. xj. q. s. de offi. delega. Gemi. in. c. si pauper. de p̄bē. in. vj. vbi reprobāt Archid. tenentem contrarium.
- ZACHARI.
- ¶ Adde istū in. c. j. & ibi Feli. latē in prin. s. de test. cog. & in. c. ij. despon.

- 1 Prælati si receperit pecuniam ex pacto pro ordine conferendo committit simoniam.
- 2 Sacerdos si aliquid scit tanquā deus puta in confessione, etiā si scit papa & reuelauerit sibi non creditur.
- 3 Per ista verba moneas & inducas: non datur potestas præcisē compellendi.
- 4 Simoniacus in ordine si ingrediatur monasterium non habilitatur ad exercendum talem ordinem simoniace receptum.
- 5 Ingressus religionem non tollit defectus contractos cum peccato ingredientis, secus sine peccato.
- 6 Simonia an & quando inducatur siue ante siue post aliquid dando: & quando debeat restitui?
- 7 Religiosi an impediuntur promoueri ad sacros ordines ex sola prohibitione superioris alia causa non apparente?
- 8 Religiosi non impediuntur exequi sacros ordines susceptos ex sola prohibitione: alia causa non apparente.
- 9 Simoniacus in ordine ipso iure est suspensus ab ordine.
- 10 Suspensus & excommunicatus a iure poterit iterum suspendi & excommunicari ab homine.

CAP.

XX.

X tua. ¶ Si ordinatus p̄sentatori suo aliquid dedit ex pacto simoniacum est. nō tamen deponiť si est occultū. primō ponitur cōsultatio. secūdo respond. ibi: vnde. ¶ Casus literalis. Quidā dum vellet ad sacerdotis ordinē ascēdere accessit ad archi. vt eū p̄sentaret ad ordinē sacerdotis: qui nolebat eū ad ordinē p̄sentare nisi prius. vj. sol. soluiſſet eidē. & sic ordinē ipsum per eum p̄sentatus accepit. Episcopus dioecanus cui sacerdos hīc in secreto fuerat confessus quārit qd de ipso esset agēdū. Rñ. papa. si hoc est secretū, eundē sacerdotē moneat & inducat vt ordinem alicuius religionis assumat, & perpetuō abſtineat ab officio sacerdotis quod illicitē acquisiuit, alioquin

nō debet ipsum ab officio sacerdotis arcere cū sit secretus eius excessus: p̄nitentiā tamē secretā sibi iniungat. Ber. ¶ No. j. ex tex. q̄ ex cōfessione facta in foro p̄nitentia nō potest quis deponi nec aliter ab officio coerceri inuitus etiā si cōfessio sit facta episcopo vel etiā papæ. quia eorū vterq̄ scit vt deus nō vt homo. cōcor. c. si sacerdos. de offic. ordi. & qd no. in. c. dilectus. de excess. p̄lato. hīc enim ista cōfessio fuit facta papæ & episcopo in foro p̄nitentia. ideo dicit papa q̄ si excessus sit secretus & c. posset etiā intelligi quādo confessio esset facta in p̄sentia solius iudicis. sibi enim nō credit̄ confidente negāte. vj. q. ij. c. si tantū. & c. placuit. s. de testi. c. cū a nobis. ¶ Secundo no. q̄ simonia cōmittitur in ordine non solū quādo pecunia datur cōferēti ordinē sed etiā cū datur ministro seu ministrātī ad ordinē: vt hīc. & c. j. s. e. ¶ No. q̄ per ista verba moneas & inducas nō datur potestas præcisē cōpellēdi. De quo tamē dic vt no. in. c. ij. despon. ¶ Vltimō colligo, q̄ per ingressum religionis simoniacus nō habilitatur ad exercendū ordinē simoniace receptū q̄q̄ per ingressum religionis tollatur defectus sine peccato ingrediētis cōtractus. vt in. c. j. de fi. p̄sby. nō tamē tollit cōtractus per propriū delictū. vt legi. & no. in. c. j. de aposta. ¶ In gl. j. ibi. *intentio est consideranda est.* Hosti. dicit, q̄ sola intētio nō inducit simoniam cōuentionalē: sed tantū mētalē quē per solam p̄nitentiā abolet absq̄ restitutione. vt in. c. pe. j. e. tit. & dic q̄ gl. habuit bonū intellectū. & eius mens est ista, q̄ sine intentione nō cōmittitur simonia. vt quādo ex liberalitate cōfertur aliquid & recipiť. & sic loquitur. c. & si quæstiones. secus autē vbi adest affectus cōmittēdi simoniam. Et dic latius p̄sequēdo quatuor membra. Aut enim ex pacto aliquid tēporale cōfertur, & illud quantumcūq̄ modicū sit inducit simoniā, sicut dicimus in furto & vsura: & ita loquit̄ iste tex. & dicit̄ tūc simonia conuentionalis, nec dimittit̄ peccatū nisi restituat̄ malē receptum. vt in. c. de hoc. s. eo. & c. veniēs. Aut nō interuenit peccatū. sed mens deprauata. vt quia nō p̄sentasset seu ordinasset, nisi primō habuisset aliquid tēporale. & tunc inducit̄ simonia mētalē, quæ abolet per solā p̄nitentiā. vt in. c. pe. j. e. secus in vsuris. quia ibi opus est restitutione. vt in. c. cōsultat. & quod ibi no. j. de vsu. Aut mens nō fuit deprauata: sed ex liberalitate aliquid donatum fuit & receptū. & tūc simonia non inducit. vt in. c. tua. j. e. tit. Aut sumus in dubio an p̄cesserit praua mens, & habet locū propriē. c. & si quæstiones. s. e. vt ad cōiecturandum animū ponderent̄ ea q̄ ibi habent̄ in text. & per hanc distinctionē reducunt̄ ad cōcordiam multa iura.

¶ In gl. in ver. secretū. in fi. Ex hac glo. collige duas bonas limitationes ad. c. ad aures. alle. in gl. j. vt procedat duntaxat in regularibus. secus in clericis secularibus vt ex sola inhibitione superioris causa non apparete non possint impediri, quo minus promoueant̄ ad ordines. & facit. c. extenore. eo. tit. Inn. tamē disputat & nō firmat in p̄al. c. ad aures. sed mihi hoc placet. vt nō habeat locum in secularibus. arg. in. c. si tantū. & c. placuit. vj. q. ij. & quod illud. c. ad aures. loquat̄ propriē in regularibus. quia magis sunt subiecti eorū p̄lato, q̄ clerici seculares proprio episcopo. arg. in. c. si religiosus. de ele. li. vj. & in. c. fi. de sepul. eo. li. & xij. q. j. c. nolo. & c. nō dicatis. ¶ Secunda limitatio est. vt licet regulares possint ex sola inhibitione p̄lati impediri nō promoueant̄ ad certū ordinem: tñ ab executione ordinis iam suscepti nō possunt coherceri ex sola inhibitione p̄lati alia causa nō apparente. nā turpius eiicitur & c. de iureiur. c. quēadmodum. & multa impediūt promouēdū q̄ nō deiiciūt iam promouitū. q̄ cle. vel vo. c. rursus. de cle. egro. c. j. cū seq. & hoc no. ¶ In gl. in ver. cohercere. in fi. dic vt dixi in. c. accusatum. & c. tāta. alle. in gl. & veritas est q̄ simoniacus in ordine ipso iure est suspēsus ab ordine. xxxij. di. c. p̄ter. §. verum. sed

verum. sed hoc. c. intelligitur. de coheretione facti. vt de facto coherceatur à celebratione & executione ordinis potest etiā intelligi de suspēfione ab homine: quia sicut excommunicatus à iure potest excomunicari ab homine. vt in. c. ita quorundam. de iudeis. ita dicendum est in simoniaco de suspensione. ¶ In gl. fi. in fi. hæc pœnitētia secundū Hosti. est potius monitoria & cōsolatoria q̄ salutifera quo ad vitā eternā. Et quid operetur & quot effectus habet huius pœnitentiæ paraçtio. vide gl. in. c. quod quidā. de pœ. & remis. & de pœni. dist. iij. c. si quis. §. fi. & ibi etiā no. nunquid hoc pactū teneatur iterum confiteri cū ab eo non resipuerit. Abbas.

✠ S V M M A R I V M. ✠

- 1 Simonia committitur si accipitur aliquid temporale pro consecrandis vestibus, calice: & similibus.
- 2 Sacerdos locando operas suas in aliqua ecclesia an committat simoniam?
- 3 Simonia non committitur ex hoc quod aliquid donatur sponte: nulla exactione subsequente.

¶ CAP.

XXI.

Ad nostram. Breue est & c. Casus & c. ¶ No. j. ex tex. vnam regulā generalem. q̄ pro ministerio ecclesiastico exercendo non debet tradi vel exigī pecunia. & idem dic pro ministerio & fortius. Est enim differentia inter ministerium & mysterium. nam ministerium propriē dicitur officium à ministrando. Mysterium est idē q̄ sacramentum: quia habet virtutem secretā & reconditam. vnde dicitur sacramentū: quasi sacre rei signum. j. q. j. c. multi. non enim debet pecunia exigī pro sacramento. vt in. c. cū satis. cum seq. §. eo. nec pro officio ecclesiastico exercendo. ¶ Ex his infertur ad. q. nunquid pro calice & vestibus benedicendis committatur simonia si aliquid temporale exigatur? de quo per Gof. in sum. eo. tit. ver. sed nunquid simonia. quidā dicunt q̄ nō: quia non reperitur prohibitum. ipse verò cōcludit contrariū. & melius per istum tex. vbi generaliter dicitur pro ministerio ecclesiastico exercendo & c. ibi enim versatur officium ecclesiasticum, & est quid spirituale. ¶ Secundò not. ibi. pro vicarijs. q̄ non solū committitur simonia in institutione beneficij: sed etiā vt quis deseruiat tanq̄ vicarius in ecclesia dei. & vide bo. tex. cum glo. in. c. licet. de pœnis. an autē sacerdos committat simoniam locando operas suas spirituales in aliqua ecclesia dicā in. c. quoniam. ne praela. vi. suas. ¶ Tertiò no. ibi. pro chrismate: q̄ indistinctē nihil debet exigī pro chrismate. & cū text. loquatur generaliter prohibitio procedit tam si cōferatur vt sacramētum, siue concedatur vt ecclesia, inferior vtatur, seu quocunq̄ modo: nā propter benedictionem est quid spirituale. ¶ Vltimò no. ibi. exigatis. quod in spiritualibus tantū prohibetur exactio. si ergo sponte aliquid offertur hoc nō est prohibitum secundū Hosti. quod intellige: vt dixi in. c. j. §. eo. Abbas.

✠ S V M M A R I V M. ✠

- 1 Simoniacē ordinatus qui non sit simoniacus. rectē petit dispensationem. 2. 3. & ante dispensationem non rectē promouetur ad altiores ordines.
- 4 Simoniacus à quo dispensatur: siue sit simoniacus in ordine siue beneficio, siue sciat siue ignoret, & an dispensetur ad illud beneficium aut aliud: siue ipse renuntiet siue non?
- 5 Simoniacē ordinatus scienter: suspenditur ab omnibus ordinibus: secus si eo ignorante fuit commissā simonia.
- 7 Episcopus non potest dispēfare nisi in casibus à iure expressis.

¶ CAP.

XXII.

De simoniace.

- ¶ Cum simoniacē ordinato qui simoniacus nō est, dispensari potest. Et non diuiditur: ¶ Casus literalis. Quidam ordinati fuerunt simoniaci. Quæsitum fuit de his quid esset agendum. respondet papa, super hoc certū non possumus dare respōsum, nisi primò sciamus qualiter fuerint ordinati. quia secundū quandam speciem simoniæ quidā licet simoniacē sint ordinati, vt pote ipsi ignorantibus, simoniaci tamē nō sunt: & illi dispensatiuē possunt in suis ordinibus remanere.
- 2 Ber. ¶ No. primò ex tex. q̄ quidā sunt simoniacē ordinati, non tamen sunt simoniaci. vt quādo eis ignorantibus pecunia ordinatori fortē per amicū data fuit. Quidam verò sunt simoniaci & simoniacē ordinati. vt quando ipsi dederunt pecuniā vt ordinaretur: vel data fuit eis consentientibus tacitē vel expresse: quidā verò sunt simoniaci sed non simoniacē ordinati. vt quando simonia fuit commissā nō in ordine, sed quādo ipsi dederūt pecuniam vt alij ordinarent. ¶ Secundò collige q̄ cum simoniacē ordinatis qui simoniaci non sunt pōt dispensari, vt remaneant in suis ordinibus. & cū hīc non dicatur per quē, infertur q̄ episcopus potest dispēfare. iuxta theoricam Inn. in. c. dilectus. de tēpo. ordi. & de hoc plenius dicam statim cum gl. ¶ In gl. j. in fi. Circa hāc materiam vtrū quis possit dispensare cū simoniaco aliquid ponunt hīc doctores, & plenius no. per gl. in. c. penul. de elec. & in. c. post trāslationē. de renuntia. & ibi Io. calde. colligendo opi. aliorū formauit distinctionem quam retulit hīc do. Ant. nihil addendo. Sed in veritate in multis iudicio meo eget reformatione. Distingue ergo q̄ aut quis adipiscitur per simoniā ordinē aut beneficiū. primo casu: aut simonia fuit cōmissa eo sciente & cōsentiente tacitē vel expresse, vel ipsemet pecuniam dante: & tunc secundū omnes solus papa dispensat: nec etiā papa solet dispensare. j. q. j. c. erga. & in. c. penul. j. eo. tit.
 - 5 ¶ Et iste sic simoniacē scienter ordinatus non solū est suspēsus ab ordine simoniacē recepto: sed etiā ab omnibus ordinibus. vt. xxxij. distin. c. præter. §. verū. & j. q. j. c. reperiuntur. Aut simonia fuit cōmissa eo ignorāte nec postea ratum habēte: & tūc Laurē. Tancre. & Hosti. hīc. quos sequitur Ioā. calde. in loco præallegato distinguūt q̄ aut delictum est manifestum, & solus papa dispensat. arg. in. c. ex tuæ. §. eo. Aut non est manifestū, & dispēsat episcopus. Sed certē licet doc. transeant cōmuniter cum hoc dicto. non tamē puto hoc verū: sed indistinctē dicere q̄ cū tali dispēsat episcopus. primò per istū tex. vbi indistinctē permittitur dispēfatio. ergo episcopus dispēfare poterit: vt. §. dixi. Itē adduco. c. presentium. j. q. v. vbi sponte ille fuit confessus ordinē recapisse eo ignorāte, & tamen dispensat episcopus, nec poterat esse nō manifestum ex quo illemet cōfitebatur. Itē cū hīc iste grauaretur odio alterius, nec pōt dici simoniacus, debet fieri benigna interpretatio: vt episcopus possit dispēfare. ar. in regula odia. & in regula sine culpa. & in regula nō debet. de reg. iur. li. vj. ¶ Et aduerte. quia isto casu quādo simonia fuit cōmissa eo ignorāte nō est iste suspēsus ab omnibus ordinibus. Sed (vt dicit hīc Inn. & bene) tantū est suspēsus ab ordine simoniacē collato. vnde alios ordines licite receptos exequi pōt, & beneficia retinere, & recipere de nouo: q̄a (vt dixi) iste nō est simoniacus: sed nō pōt promoueri ad maiore ordinē, nisi dispense in ordine simoniacē recepto: quia aliās videret per saltū promotus. li. j. distin. in. c. j. de cle. p. sal. promo. pertotū. nec ob. prædictū. c. ex tuæ. §. eo. per qd moueri vident doctores ad distinguendū inter manifestū & occultū. q̄a ad aliū effectū fit illa distinctio. videlicet vt possit coherceri ab executione ordinis: quia occultus & cōfessus pœnitētia

Panormi. super quinto.

non coerces. quoniam foris poenitentialis non habet praecisam cohercionem. ut ibi. & in c. si sacerdos. de offic. ord. Item ibi loquitur de simoniace ordinato & simoniaco, cum quo solus papa dispensat: ut s. dixi. ergo illud. c. nihil facit ad propositum. Et quod indistincte possit episcopus dispensare quando est simoniacus: facit etiam text. in c. de regularibus. j. eo. ubi permittit dispensatio tam cum monachis quam cum canonicis regularibus, quando interuenit simonia eis ignorantibus. & hoc quo ad primum membrum principale. Sed quo ad secundum de adepto beneficio per simoniam distinguere: quod aut est beneficium curatum, seu dignitas quae in hoc equiparetur. arg. c. de multa. de praeb. & in c. cum in illis. eo. tit. li. vj. Aut est beneficium simplex. primo casu dicit Io. calde. in loco praalleg. quod aut fuit sciens aut ignorans. Si sciens & sponte renuntiat beneficio, potest dispensari secum ad aliam ecclesiam: sed ut habeat illam ubi fuit commissam simoniam dispensari non potest, nisi ut habeat ibi aliquod beneficium: sed tunc non dispensat nisi ut ministret in minoribus ordinibus. & probatur. j. q. v. c. j. durius ergo agitur ut habeat beneficium in ecclesia emptam quam ut habeat alibi quia (ut dixi) aliam potest habere dispensatiue & cum executione omnium ordinum. sed ista ubi commissam est simonia habere non potest. licet ibi possit habere simplex beneficium & cum executione minorum ordinum tantum. Sed non attingit specificum Io. cal. quid in non renuntiante sed expectante sententiam condemnatoriam. & in eo puto quod nullo modo dispenset episcopus ut habeat beneficium alibi: nec in ista ecclesia. Pro hoc adduco text. in c. nobis. in fi. j. eo. ubi dicitur tale non posse aliquam dispensationem obtinere. Item facit text. j. q. v. c. j. ubi permittitur dispensatio tali, si omnino dimiserit beneficium: & sic sponte renuntiauerit, secus si expectauerit sententiam. Et potest esse ratio duplex. prima. quia mitius agitur cum confesso quam cum conuicto xij. q. j. c. nolo. Item quia qui damnatus est de simonia per sententiam efficitur infamis infamia iuris. xv. q. iij. c. sane. & j. q. iij. c. fi. & cum infami non dispensat episcopus nisi in casibus iure expressis. ut no. in c. cum te. de re iudi. & hoc casu potest optimè saluari gl. in c. ex diligenti. s. eo. in gl. pe. Item episcopus dispensat regulariter in adulterinis & minoribus. ut in c. at si clerici. in fi. de iud. sed crimen simoniae est grauius. ut in c. sicut. s. e. & in c. licet. j. eo. ergo dispensat ex quo non reperit expressum. Si verò ignorauerit: ut quia alius pro alio ignorante dedit pecuniam: & tunc aut fuit data a suis emulis, & sibi non nocet: ut in c. nobis. j. respon. j. e. & c. sicut. quia videtur fecisse in fraude. Aut ab amicis: & tunc si sponte renuntiat: potest secum dispensari ex magna misericordia. & idem secundum Hosti. & Cal. si expectet sententiam ex euidenti utilitate vel necessitate ecclesiae: haec differentia simpliciter mihi non placet. nam primum videtur contra c. pen. de elec. maxime in ver. fi. & in ver. quis. nam ille ver. venit aduersatiue ad praecedentia, & permittit dispensationem in simplici beneficio & quando sponte renuntiat. secus ergo ubi beneficium non est simplex, vel ubi sponte non renuntiat. & pro hoc text. in praalle. c. j. in fi. j. q. v. ubi non permittit dispensatio episcopo: ut quis habeat dignitatem illam ubi fuit commissam simoniam. ¶ Item dispensatio non permittit episcopo nisi in casibus iure expressis. ut no. in c. dilectus. de tempo. ordi. & per Archid. in c. licet canon. de elec. li. vj. sed iste casus nullibi est expressus: ergo & c. Et ideo in hoc membro sic distinguere quod ubi beneficium curatum vel dignitas est acquisita simoniace isto clerico ignorante quod nullo casu dispensatur in ea vacante ut habeat tale beneficium curatum seu dignitatem, sed in alia vacante sic. Aliaverò beneficia potest habere etiam sine dispensatione ex quo ipse non commisit simoniam: ut s. dixi. & voluit hic Inn. nec iura alle. per Hosti. & Cal. hoc probat: quia dispensatio hoc casu prohibetur, ergo indistincte fieri non potest etiam ex utilitate vel necessitate ecclesiae. & pro hoc. j. q. v. in c. praesentium. ubi permittit disp-

ensatio cum ignorante tantum in beneficio simplici. de quo dicendum ut statim subiiciam. Si verò beneficium fuit simplex, & sponte renuntiat, & eo ignorante fuit commissam simonia, potest episcopus dispensare etiam ut habeat illud beneficium ea vice: ut probat in d. ver. quis. Si verò sponte non renuntiat, vel eo sciente fuit commissam simonia, non admittitur dispensatio secum per episcopum. per d. ver. quis. nisi secundum Hosti. & Calde. ex euidenti utilitate, & necessitate ecclesiae. sed certe hoc ultimum sic intellectum non probat: nam ver. quis. permittit dispensationem in simplici duobus concurreribus. ut quod sponte renuntiauerit, & eo ignorante simonia fuerit commissam. Secus ergo si sciente vel expectante sententiam. & pro hoc text. j. q. v. c. praesentium. & quod no. gl. in c. ex insinuatione. j. eo. Unde hoc casu concludo si sciens acquiruit quis beneficium simplex per simoniam non dispensatur secum ut habeat beneficium illud ea vice, maxime si expectauit sententiam: nam tunc est effectus infamis, & cum tali non dispensat episcopus ex quo non reperitur permittum: ut s. dixi. Sed si fuit ignorans, & expectauit sententiam: tunc si distulit renuntiationem donec fuerit certioratus de simonia non iudico eum culpabile, nec impeditur sed dispensatur: secus si certior factus voluerit expectare sententiam. argu. in c. si beneficia. de praeb. lib. vj. in omnibus casibus in quibus dixi episcopum dispensare posse: intellige si pecunia sibi non fuerit data: sed praedecessori vel alteri: alias secus. ut no. gl. in d. c. praesentium. Et per praedicta concludo dictum Inn. hic non procedere in eo quod dicit quod in dignitate nunquam dispensat episcopus cum simonia, etiam si pro illa non fuit data pecunia. & videtur text. in contrarium. j. q. v. c. j. in fi. ubi dispensatio prohibetur in dignitate seu in ecclesia emptam: secus ergo in alia & c. Abbas.

SVMMARIUM.

- 1 Electus si pecuniam dedit suae electioni dissentientibus ut consentirent simoniacum est.
- 2 Sacerdos confessor potest reuelare dictum sibi confessatum de voluntate confitentis: alias secus.
- 3 Simonia committitur dando pecuniam pro aliqua re spirituali quam habere nil prodest. 4. vide in simili. c. nobis. in fi.
- 4 Simonia non committitur si quis datur pecuniam ne vexetur in iuriam quae sit sed in quarendo sic. vide j. c. proxi. nu. 4. c. 6.

CAP. XXIII.

Matheus.

¶ Si contradicens electo: pro pecunia de voluntate electi tradita a contradicte cessat; electus postea confirmatus est simoniacus, & beneficio renuntiare tenetur. h. d. Communis diuino. secunda ibi: quia agitur. ¶ Casus literalis. Quidam electus fuit ad regimen cuiusdam ecclesiae de voluntate maioris partis paucis contradicentibus: quidam amicus illius de voluntate electi turbata quandam pecuniam exsoluit ei qui discordiam faciebat, & sic contradictio coquieuit. postea dubitans quod simoniam commississet per Card. istud factum secretè domino papae intimauit, petens super hoc consilium salutare: & papa respon. ei dicens quod multum consuluit ei ut administrationem sponte dimittat memor existens istius verbi. Nihil prodest homini si vniuersum mundum lucretur, animae verò suae detrimentum patiatur. Ber. ¶ No. j. ex text. quod peccatum detectum in poenitentia potest per confessorem alteri detegi. consentiente tamen ipso peccatore poenitente. Et ita intellige istum text. secundum doc. nam iste Card. habuit hoc in poenitentia. & postea in secreto reuelauit papae. certe debet intelligi quod fuit de voluntate illius, alias non posset per c. omnis. vtriusque sexus. de pce. & remis. ¶ Secundo collige ex litera. quod pro habenda voce electionis alicuius etiam non necessaria ad validitatem electionis committitur simonia. haec enim electio erat facta a maiori parte, & tamen fuit commissam simonia ut minor pars desisteret a contradictione. Fortius ergo committeretur si daretur pecunia pro voce

SEBA. SAPI.

a ¶ Iure expressis. An episcopus dispensare possit cum simoniaco: vide late Gemi. in c. praeter. s. verum. xxxij. dist. Abb. in c. at si clerici. s. de adultarijs. col. vj. s. de iudi. d. Ant. i. c. post translationem. s. de renun.

b ¶ Poenitente. Ad de Lapum allega. cons. xcij.

SEBA. SAPI.

b ¶ Poenitente. Vide Fel. i. c. col. ij. ver. in quantum tenet Abba. s. de exceptioni.

c ¶ Simonia. Adde Lud. roma. consil. cccxvj.

pro voce habēda quia est quid spirituale. Tertiō collige q̄ voluntas turbata in peccato peccatum non excusat. ¶ In gl. ij. ibi. *Et ita ius habebat &c.* pondera gl. quia multum restringit tex. vt habeat locum in cōtradictione iuris & nō facti. Si ergo datur pecunia cōtradictibus de facto non cōmittitur simonia secundū gl. & pro hoc facit, quia videretur electus potius redimere vexationem suā q̄ emere aliquid spirituale. Inn. hīc tenet cōtrarium. dicens q̄ ante confirmationē nō debet dari pecunia, siue contradicat de iure siue de facto. arg. in. c. significasti. s. de elec. Et hoc dictum placet mihi. quia pro iure quārēdo nō est licitum dare pecuniā, etiā ad redimendū vexationē: secus pro iure quāsito. ad hoc quod no. in. c. dilectus j. eo. nā videtur pecuniā dare vt liberius possit consequi istud ius spirituale. Sed quando est iam ius cōsequutum & vexatur in eo. tunc pecunia propriē datur pro vexatione. Et notatur hoc dictū Inn. Abbas.

✠ S V M M A R I V M. ✠

- 1 Simoniacus est qui petit pecuniam vt absoluat excommunicatum. 4.
- 2 Debitor potest excommunicari ad petitionem creditoris: si non soluat debitum.
- 3 Excommunicatus debet absolui etiā si satisfecerit rei pro qua erat excommunicatus.
- 4 Prescriptio currit contra excommunicatum: quia nō potest interrumpere cum non agat.
- 5 Statutum quo cautetur vt excommunicatus soluat certū quid singulis mensibus quibus steterit excommunicatus valet.
- 6 Simonia an committatur si quis dat pecuniā alicui ne molestet vel vexet ipsum.

¶ CAP.

XXIIII.

- 1 **A**d aures. ¶ Pro absoluendo excommunicatū pretium aliquod exigi nō debet. primō ponitur querela. secundō iudicis datio. ibi: *quoniā.* ¶ Casus literalis. Quidā. G. nomine propter pecuniā quā debebat excommunicatus fuit quia eam ad terminū non persoluit, tandē creditoribus satisfecit, sed absolutionis beneficium habere nō potuit, excommunicatoribus petētibus. x. libras pro absolutione, cōquāstus fuit ille pape: vnde mādāt quibusdā quatenus si prēdictus. G. debitū soluit ipsum gratis absoluāt, si excommunicatores inquisiti ipsum nō duxerint absoluēdum.
- 2 Ber. ¶ No. primō ex text. debitorē posse excommunicari ad petitionem creditoris pro nō satisfactione debiti. de quo dic vt legi. & no. in. c. odoardus. de solu. ¶ Secundō collige ar. q̄ excommunicatus donec satisfecerit eget absolutione etiā post satisfactionē. secus in suspensione si sit promulgata. de quo per Inn. in. c. cū bonæ. de æta. & qua. & melius per gl. singu. in cle. j. de deci. ¶ In glo. ibi: *cū vexationē suā redimat.* Inn. hīc tenet contrariū. non enim pro absolutione debet aliquid tēporale impēdere, sed debet habere recursū ad superiorē. arg. in. c. nullus. de iure patro. Io. an. concor. dicit q̄ aut isti imminet aliquod præiudiciū ex dilata absolutione, puta quia speratur eligi, vel debet eligere, vel prescriptio currit contra eū nisi agat. & tunc procedat opi. glo. vt dicatur potius redimere vexationē suā. Aut nō subest tale periculum, & procedat opi. Inn. & videtur distinctio satis probabilis & æqua. ¶ In eadē glo. ibi. *debet reficere antequā absoluat &c.* pro hoc dicto gl. est tex. in. c. venerabilibus. in s. secus. de sen. excōi. lib. vj. ¶ In fi. glo. Sed querit quid si statuto cautetur vt excommunicatus soluat. x. libras pro quolibet mēse quo steterit excommunicatus, nunquid valeat? Hostiē. hīc dicit q̄ sic. c̄ quia nō exigitur hoc casu pro absolutione: sed pro cōtumacia: nā & pecuniaria pœna quādoq̄ exigit de iure canonico, vt in. c. di-

lectus. de offi. ord. q̄ sic potest intelligi tex. in. c. j. s. de iudi. cū loquitur de satisfactione: dicit tamē secūdū quosdam vt prius absoluat, & postea cogatur satisfacere secundum formā statuti. ¶ Vltimō ponit hīc Inn. quæstio. an liceat vexato impune dare aliquid tēporale vt redimat vexationē suā. Et concludit q̄ si vexatio fit in re temporali potest. quia ibi nullū subest peccatū ex parte dantis: Si verō vexatur in re spirituali, aut est in possessione: & tūc nō peccat si dat pecuniā vt nō vexetur. Sed si non habet possessionē puta, quia fuit ea spoliatus: tūc non est licitum pro ea dare pecuniā: quia nō solū redimit vexationē: sed etiam possessionem: & hoc no. licet enim possessio nō propriē sit quid spirituale: tamen est connexa & cōiuncta spiritualibus. quia per eam consequitur exercitium spiritualiū. Et de hac materia dicitur in. c. dilectus j. eo. Abbas.

✠ S V M M A R I V M. ✠

- 1 Simoniacus non solū deponitur sed debet agere pœnitentiam de peccato commissō.
- 2 Beneficium simoniacē acquisitum in manibus cuius debet consignari vel cedi.
- 3 Simoniacus in beneficio sciēter nō dispensatur per episcopum.

¶ CAP.

XXV.

De regularibus.

Monachi per simoniam recepti sunt simoniaci, & ad arctiora monasteria transferuntur: aliās post renuntiationem, vel in eisdē vel in alijs monasterijs eiusdē ordinis poterunt collocari. hoc dicit. Primō cōsultatio. secundō respōsio. ¶ Casus literalis. Quidam regulares canonici ipsis scientibus per simoniā ingressum in monasterijs & ecclesijs regularibus habuerunt quæritur quid de ipsis sit agendū? respondet papa q̄ cū multæ super hoc reperiātur auctoritates expresse nihil aliud est statuēdū, nisi vt locum quē taliter adepti sunt omnino dimittant, & alia monasteria districtoria adeant: in quibus pœnitentiā agant. Si autē ignoratibus ipsis pecunia data fuit, cōpellendi sunt vt eidem loco renuntient, & postmodum reducātur in idipsum, si absq̄ scandalo ibi potuerint remanere, vel in alio eiusdē ordinis collocentur. Ber. ¶ No. j. ex tex. q̄ simoniacē receptus & simoniacus non solū eiicitur a loco sic quæsito: sed debet agere pœnitentiā de delicto commissō. Itē no. q̄ simoniaci simoniacē recepti debēt collocari in monasterio arctiori in solitudine: & de istis hodie dicendum est vt habetur in. c. quoniā j. eo. ¶ No. q̄ cum simoniacē recepto qui simoniacus non est potest per episcopū dispensari præcedēte prius renuntiatione. Et no. q̄ hīc nō fit differentia inter manifestū & occultum: indistincte ergo dispensat episcopus ex quo isti nō sunt simoniaci: licet simoniacē recepti. & facit ad ea quæ dixi in. c. simoniacæ. s. eo. ¶ In glo. in ver. *dimittant.* ibi: *in manibus prelatorum.* dic etiam secundum Hostien. q̄ si isti prælati inferiores sunt exempti nō renuntiat nisi in manibus papæ vel legati. vt in. c. cū venerabilis. de consue. & in. c. si abbatē. de elec. lib. vj. Et in eo quod gl. subijcit q̄ si superiores nolunt recipere resignationē: nihilominus debent isti cedere: dic melius secundū Inno. q̄ debent recurrere ad superiorē superioris: & facere illum cōpelli ad resignationem recipiendā. arg. in. c. nullus. de iure patro. Et no. glo. quæ extendit & ampliat. c. admonet. & c. quod in dubijs. de renūtia. vt cessio fiat in manibus prælati nō solū de beneficio licitē acquisito. sed etiam de acquisito illicitē & per simoniā. facit. c. nisi cū pridē. de renun. ¶ In glo. in ver. *ignorantibus.* in fin. No. ergo ex glo. iuncto text. q̄ etiam in beneficio simplici acquisito simoniacē nō dispensatur per episcopū cum sciēte. facit ad ea quæ dixi in. c. de simoniacæ. s. eo. tit. & no. bene.

✠ S E B A. S A P I.

a ¶ Ad aures. allegatur iste text. in fin. ibi. si fuerint requisiti. q̄ nō debet excommunicatus absolui nisi petat. de quo per Ab. in. c. significasti. s. de eo qui duxit in ma. quam polluit per adulteriū. cū alleg. per Feli. in. c. apostolicę. i. j. & q̄. col. s. de exceptio.

✠ S E B A. S A P I.

b ¶ Excommunicatus, quid autē si excommunicatus absoluit propter aliquid, an eo cessante reincidat in excommunicationē. vide Feli. post Ab. in. c. ad reprimēdā. s. de offic. ordi. ¶ Quod sic. Adde Ludo. sing. suis fo. xiiij. Andr. Barba. ¶ Adde quod voluit allega. Ro. fin. suo. cccxlv. quod incipit statutū episcopi dicit q̄ quilibet excommunicatus. vbi alleg. Ioā. and. idē tenentem cū Hosti. in isto. c. vbi etiā idē tenet Feli. pro quo dicit facere in se. text. in. c. quod quidā. j. de pœni. & remis. & Ro. deci. xxxvij. quæ incip. an iste qui in ecclesijs.

c ¶ Vexationē. Ad de vidēdum Oldr. consil. cclxxx.

Panormi. super quinto.

SYMMARIUM.

- 1 *Simoniacus ignoranter ad beneficium receptus: si eo renuntiato iterum ad illud canonicè admittatur: nihil ex prima receptione vendicabit.*
- 2 *Beneficium quod quis habet alio committente simoniā, eo ignorante non potest cum conscientia teneri.*
- 3 *Renuntiatio beneficij in cuius manibus debet fieri? 4.*
- 5 *Episcopus dispēsat cū simoniaco ignoranter ad aliud beneficiū consequendum: nō autem ad aliud quod simoniacè habebat. Simonia ignoranter commissa quare punitur? 6.*

CAP.

X XVI.

SEBA, SAPI.

1 *¶ Quod adeptus. Quid autem si commisit simoniā cum papa, an sit securus quo ad deū. vide Feli. in c. de cetero. col. fi. ver. commissa. s. de re iudi.*

b *¶ Et electus. Adde quod ideo Oldra. consil. cc. dicit qd electus nō potest prejudicare electoribus per aliquod factum suum.*

ZACHARI.

c *¶ Non vitiat totū actū. Amplius istud dictum cū qui dicit qd si aliqui inhabiles admittantur in aliquo actu vniuersitatis cū habilibus qd actus nō vitiat. amplius ergo etiam si tales inhabiles admitti sint praesidentes tex. est melior de corpore iuris secundū istū in c. fi. s. de procu. pro quo facit qd nō. Bald. in c. j. §. si autem, in titu. si de feud. fue. cōtro. & Ang. cōfi. j. Refert & sequitur Anto. corse. singu. suo in vers. vniuersitatis. lo. ij. quod incipit. regula. est nō. aliquid in sing. i. ver. vniuersitatis. lo. j. & ibi limitat hoc dictum.*

X insinuatione.

tui renuntiās ad quē fuerat per simoniā ignoranter assumptus postea de nouo assumatur ad illū, nō potest ex prima receptione sibi aliquid vendicare. vel aliter & sic. Renuntians beneficio simplici ad quod per simoniā eo ignorante fuerat assumptus pōt ex dispēfatione in ea vocatione denuo ad illud assumi, nihil tamen ex prima receptione sibi vendicabit. Cōmunis diuisio. secūda ibi: respōdemus. ¶ Casus literalis. Quidā paterna cupiditate ipso tamen ignorante in canonicum cuiusdā ecclesie fuit receptus: postmodum ad annos discretionis veniens signū crucis assumpsit, & prēbendā quā taliter adeptus fuerat in manus prēpositi fratrum sponte resignauit. Sed idē prēpositus & fratres sibi cōpatiētes ipsum de nouo in canonicū elegerunt, ita videlicet qd post istā electionē postremum locum in choro & in alijs obtineret. Iste quēsiuit à papa vtrū primū locū quē habuerat secūdū primā electionem valeat recuperare: rñ. ei papa vt indulgētia quā illi fratres misericorditer sibi fecerint contentus existat, & qd idē ratione primæ receptionis nihil audeat in ipsa ecclesia vēdicare. Ber. ¶ ¶ No. j. ex text. qd adeptus beneficiū alio cōmittente simoniā ipso ignorante non potest salua conscientia illud retinere: sed debet illud resignare in manibus superioris. cōcor. c. proxi. Secūdo nō. canonicum posse renūtiare canonicatui in manibus capituli etiā non interueniēte autoritate superioris. quod dicit Inn. fortē procedere in odiū simoniæ, vel fortē spectabat ad capitulū electio & cōfirmatio. Si autē electio spectaret ad capitulū & cōfirmatio ad episcopū: tunc renunciatio debet fieri in manibus cōfirmatoris & eligentiū. alle. xix. q. iij. c. statuiamus. de hac materia in cuius manibus debet fieri renunciatio beneficij. dic vt plenē nō. in c. admonet & c. qd in dubijs. de renun. & per Pau. in cle. j. e. ti. & plenē dixi in repetitione. c. si quis contra clericum. de fo. cōpe. Et si intelligat hīc qd institutio canonicorum & destitutio spectabat ad capitulū tunc in dubio pōt fieri renūtiatio in manibus capituli. vt nō. in iuribus praealle. ¶ ¶ No. tamē vltimū dictū Inn. qd renūtiatio nō possit fieri in manibus solius cōfirmatoris, sed etiā requiritur assensus eligentiū. nā eorum interest: & quasi quidā cōtractus gerit inter eligētes & electū. bar. in c. cū inter canonicos. de elect. & in c. nisi cū pridē. de renun. vnde sicut in cōtrahēdo requirit cōsensus eligentium: ita & in destituēdo. arg. in regu. ij. de reg. iur. & in l. nihil tā naturale. ff. eo. Itē nō. qd simonia ignorāter cōmissa in adeptione beneficij non impedit dispensationē superioris etiā in illa vacatione interueniēte tamē renūtiatione, & qd beneficiū sit simplex. de quo dixi in c. de simoniacē. s. eo. ¶ ¶ In gl. in ver. elegerunt. intellige gl. qd episcopus si pōt dispensare cū simoniaco scilicet circa illud beneficiū ad quod obtinendū cōmisit simoniā: sed vt habeat aliud bene pōt dispēfare. j. qstio. v. c. j. & plenē dixi in d. c. de simoniacē. ¶ ¶ In gl. in ver. ratione primæ. in fi. Itē secūdū Hosti. fuit hoc statutū ad hoc vt obuiaretur fraudibus personarū interponendarū: ne de facili quisq; interponeret aliū qui daret pecuniā & simularet

se ignorantē. Itē de facili nō pōt probari sciētia. Vel pōt solui cōtrariū iudicio meo & melius qd hīc ille qui adeptus est beneficiū nō propriē puni ex facto alterius: nā collatio fuit illegitimē & simoniacē facta, & pecunia tantū dātis, ergo nullū ius saltē legitimū fuit sibi acquisitum: licet enim persona cui facta est collatio nō sit in culpa, prima tamē collatio simoniaca est. & sic tanq; simoniaca debet retractari vt est tex. pro hoc. j. c. proxi. j. respō. in fi. & qd ibi nō. in ver. reprobāda. ¶ In gl. in fi. Io. an. remittit ad ibi nō. Et dic qd istud cōtrariū nō multum restringit: vt hīc dicit Io. an. & bene ibi ius iā creatum extinguit causa cessante: quia tollit appellatio reuocato grauamine: hoc ius extinctū per renūtiationē non reuiuiscit ex noua causa se nō referēte ad antiquā. Itē ibi per appellationē iurisdicctio nō est extincta: sed in praece denti, sed hīc per renūtiationē totale ius primō acquisitum extinguit, & omnino ius de nouo acquirit. Abbas

SYMMARIUM.

- 1 *Simoniacus ignoranter debet beneficio priuari: nisi huiusmodi simonia sit commissa in fraudem illius electi vel beneficiati: quæ fraus cognoscitur. vt j. nu. 4.*
- 2 *Simonia commissa per unum alijs ignorantibus vitiat actū respectu omnium. ratio est forte de qua j. c. proxi. nu. 6. Excommunicatus si interueniat in actibus vniuersitatis nō vitiantur gesta respectu aliorum, nisi fuerit sciēter admissus.*
- 3 *Simonia inducitur ex sola promissione dandi temporale pro spirituali.*
- 4 *Fraus & dolus probantur per coniecturas.*
- 5 *Simonia an & quādo cōmittatur ob dationem pecunie electori bus vel ordinatibus, vel eorum amicis per ipsum eligendum. vel per alium etiam si absque pecunia debebat eligi.*

CAP.

X XVII.

Nobis fuit.

¶ Electio simoniaca est cassanda si propter hoc electoribus promissa fuit pecunia quis electus ignoret, nisi hoc factū fuerit in fraudē electi. hoc dicit primō. Cū electo reprobato per vitiū simoniæ nō dispēsat episcopus. hoc secūdo. Et duæ sunt partes principales. secūda ibi ad vltimum. ¶ Casus literalis. Vacante quadā plebe capitulum eiusdē plebis dedit potestātē eligēdi quatuor qui elegerunt plebanū. Amici illius de cuius electione sperabatur promiserūt vni de p̄dictis quatuor, vel omnibus pecuniā se soluturos: eo tamen ignorante & sic interueniēte huiusmodi promissione electus fuit. Querit an talis electio si de hoc cōstitit sit reprobāda? Respon. papa nisi constiterit illos qui promissionē talem fecerunt fraudulenter in dispendiū illius qui fuerat eligendus id malitiosē fecisse quīs ipse tēpore promissionis conscius non fuit: eius tamē electio tanq; simoniaca prauitate pręsumpta est penitus reprobāda. secūdo de alia qstio. quæritur. Ecce aliquis est electus in platū alicuius ecclesie: illa electio reprobata est propter prauitatē simoniacam vt dictū est. Queritur vtrū eps in talibus valeat dispensare? & respōdet qd nō. Ber. ¶ ¶ No. j. ex text. qd electio dicitur simoniaca non solū cū pecunia promissa est seu data est omnibus electoribus: sed etiā si data seu promissa est vni ex eis: & sic prauitas vnius inficit totū actū. quod videtur mirabile cū interueniat excōicatus in vniuersitate. & tamē nō vitiat totū actum, nisi sciēter fuerit admissus. vt in c. fi. de procur. & nō. in c. illa. de ele. ¶ ¶ Secūdo nō. qd sola promissio dandi tēporale pro spirituali inducit simoniā. concor. c. veniēs. s. eo. & in c. ij. de cōfessis. ¶ ¶ Item nota casum sing. in quo electio facta per simoniā non vitiat quādo. s. simonia cōmissa est in fraudem illius qui sperabat eligi. Qualiter autē poterit apparere de fraude: dic qd per coniecturas: vt puta illi qui se opponebāt electioni dederūt pecuniā vt eligeret. fraus enim &

em & dolosus per cōiecturas probatur. in. c. ij. de renū. lib. vj. et in. l. dolum. C. de dolo. Et pondera text. quia primò dicit q̄ amici dederunt pecuniā, & postea subijcit q̄ si in fraudem hoc fecerūt nō nocet: nā si erāt amici quō fecerūt in fraudē. sol. secūdū Io. an. videbāf amici sed non erāt ex quo collige quòd fraus p̄bati potest per cōiecturas etiam cōtra eam qui videbatur amicus.

¶ In gl. ij. ibi. §. vlt. vbi qualivideretur expressum & c. nō em debet nocere prauitas & factū alterius ex quo aliās iste erat electurus: sicut dicim⁹ quod preces nō inducūt simoniā ex quo aliās eligendus est idoneus. de quo in. c. tuā de eta. & quali. & hāc opi. tenuit hīc Gof. sed Vinc. & Host. tenent opi. contrariam, quā sequitur in glo. dicebat tñ. Hosti. s. eo. in. c. tanta quòd aut pecunia data fuit alteri quam ordinatori, vel consecratori, vel electoribus. & procedat prima opi. Aut fuit data istis electoribus seu ordinatori, & tunc procedat secunda opi. Io. and. videtur sequi secundam opi. gl. nā nō videt quomō potest probari illa intentio eligentis nisi per ipsum cui vt solo criminoso & deponenti in facto suo non creditur: & facile esset cuique q̄ pro pecunia elegisset dicere q̄ aliās erat electurus. & si diceret hoc poterit probari per alios quibus dixerat prius se istum electurū. Rñ. q̄ fortē falsum dixerat, vel mutasset opin. si pecunia non fuisset data iuxta no. in simili i. c. tua. s. de spō. ¶ Sed aduerte quia Io. an. clare non exprimit qñ pecunia fuisset data alteri quā elegantibus. nā tunc rationes suā nō cōcluderent. vnde concordādo opi. potest sic equē distingi. q̄ aut pecunia fuit data electoribus, & procedat secunda opi. gl. quia electio nō fuit libera. Item fortē mutassent opi. nec posset probari intētio eorum cum sint criminosi. Et hoc casu cōcludunt oēs rationes Ioan. an. aut pecunia fuit data tertio fortē cōsanguineo vel amico debentiū eligere & tunc si pecunia fuit data per ipm qui sepebatur eligi omnino vitiaf electio etiam si fuisset aliās electuri ipsum: quia pro iure spiritali quārēdo non debet aliquid dari. vt not. in. c. ad aures. s. eo. & dicam. j. c. proximi. Item quia locus religionis quārentibus & ambientibus denegādu est: & tāquam ambitio sus ille esset reproband⁹. viij. q. j. c. in scripturis. aut fuit per alium data. & tunc satis potest procedere prima opi. nam intentio eligentium q̄ aliās erant eum electuri satis potest probari per eosdem, cum non sint in crimine & fortē habēdo tractatum adinuicem decreuerūt vnam nimitter eligere. Et hoc casu rectē procedat tex. in. §. vlt. praeale. & cessant omnes considerationes Io. an. ¶ In gl. fi. in fi. no. secundum intellectum gl. quia facit pro opi. quam tetigi in. c. de simoniā. s. eo. expedias hanc mariam prout ibi plenē dixi: & ibi vide. Abbas.

¶ S V M M A R I V M.

- 1 Pecunia si fuerit data alicui ne dantem de facto molestaret, repetitur si molestet.
- 2 Simonia non committitur per dationem pecuniae pro iure quaesito conseruando, secus pro quaerendo.
- 4 Simonia an & quando committatur pro iuribus temporalibus, vel spiritalibus quaerendis: vel quaestis conseruandis.

¶ C. A. P.

XXVIII.

Dilectus filius. ¶ Qui dat prelato pecuniam ne ipm in iure suo de facto molestet illā repetit si prelatus promissa nō seruat. h. d. secūdū vnū intellectū inherēdo literae vel generalis secūdū aliū intellectū. dās pecuniā alicui ne in iure suo de facto molestetur pot illā repetere. Diuidit. in prima querelā. in secūda dat iudicē. ibi. ideoque. ¶ Casus lralis. Archidiacon⁹ eboracen. R. ppositū multis grauinib⁹ & iniurijs affligebat. vt archidiacon⁹ ab iniurijs desisteret praepositus pmissit ei certā quantitatem pecunię se daturū, & persoluit: sed post receptionē

pecuniā archidiacono. super dignitatibus & beneficijs ab eius molestia nō quieuit. vnde praeposit⁹ dñō pape fuit conquestus. mandat papa quibusdam quaten⁹ si est ita cōpellant archidiaconū restituere quod accepit si ipsum cōtra promissionem suā venisse cōstiterit. Ber. ¶ Not. j. ex tex. casum nota. & singu. q̄ sine aliquo vitio pōt dari pecunia prelato ab eo qui iniuste vexat in iure suo, vt sic redimat vexationē facti: ex quo infertur illud generale. q̄ datio pecuniā pro iure q̄sito cōseruando. cōtra molestationem indebitā non iuducit simoniā nec turpitudinē, aliās nō potuisset iste repetere. quia qñ turpitudine versatur ex vtraq; parte nō est locus repetitioni. vt. l. iij. ff. de cōdi. ob turpem cau. & in regula in pari de licto. de reg. iur. li. vj. ¶ In glo. ij. in fine. Hostien. hīc dicit qd̄ pro iure spiritali quārēdo nō est licitum aliquid dare. vt. in. c. mattheus. s. eo. Sed pro quaesito conseruādo sic. vt hīc: sed dic melius vt ibi dixi. Et aduerre. quia glo. prope fi. sequitur opin. secūdā quā posui in. c. ad aures. s. eo. vt pro absolutione iniuste denegata possit licitē aliquid dari. sed tu dic meli⁹ vt ibi dixi. ¶ Et cōprehēdēdo totā materiā sic distingue. q̄ aut querim⁹ in tēporalibus aut in spiritalibus. primo casu licitē redimit vexatio tam pro iure quaesito q̄ pro iure quārendo. Sed recipiens pecuniam indebitē tenetur ad restitutionem. vt. l. j. & l. generaliter. ff. de calum. & l. iij. §. quoties. ff. de conditio. ob turpem cau. In spiritalibus vero pro iure quārēdo nō est licitum aliquid dare etiam vt cesset impedimentum facti. quia videtur iste ambotiosus dando pecuniam vt facilius illud inquirat: & sic propriē loquitur cap. mattheus. s. eod. nec propriē redimitur vexatio sed datur vt facilius acquiratur ius speciale. Pro iure autē acquisito. aut est in possessione illius iuris: & si molestetur de facto licitū est aliquid dare. vt probat hīc licet recipiēs teneat ad restitutionē. Si verò iste vexatur, vt quia episcopus vult eū iuste deponere, vel alius iuste accusare, vel fortē prætendit ius in beneficio. & tūc vexato nō licet aliquid dare. quia nō redimit tūc vexatio facti. vt not. s. e. c. nemo facit. c. nisi cū ibi no. de preb. & c. nisi cū pridē. de renū. Aut nō est in possessione illius iuris iā q̄siti. & tūc aut habet possessionem etiā illicitē detentā. & nō licet aliquid dare. vt no. In. in. c. ad aures. s. eo. & tenet gl. xvj. q. vij. c. decimas. nā possessio est quid speritiale. hinc est quòd non cadit in laicū. de rescrip. c. causam. vel saltē est cōnexa cū spiritalibus propter administrationē quā inde sequitur. j. q. iij. c. si quis obiecerit. Puto tamē quòd si propter potentiam aduersarij vel impotentiam suam nō posset de facili illam consequi apud superiorem quòd tūc vt eui tetur mgnūm prauidicium licitē dare potest pecuniā: sicut in simili de absolutione ab excommunicatione ob tinenda dicit Io. an. in. c. ad aures. s. eo. & secundū hoc & ibi no. intellige materiā huius glo. ¶ In glo. fin. ibi. supple maxime. hāc glo. communiter tenetur. ar. in. l. j. §. generaliter. ff. de calū. nam si dedi pecuniam vt negotiū calumniosē mihi non faceres possum repetere etiam cū poena quadrupli. quātūcūq; pacto recipiēs paruerit. Vel potest intelligi ista litera secundū alium intellectum quem sequuntur Host. & Io. an. q̄ hīc interuenit cōpositio inter archidiaconum & praepositū illum interueniente autoritate superioris. quo casu licitē repetitur pecunia: nec recipiens tenetur ad restitutionem si compositionem seruat: vt in. c. nisi essent. de praeben. & c. ij. & c. de cetero. de transac. & vterq; intellectus est bonus in se. Et in fi. glo. solue hoc cōtrarium. vt no. in. c. peruenit. alleg. in gl. Abbas.

¶ S V M M A R I V M.

- 2 Pro mortuis ad sepulturā dicendis nihil exigi potest.
- 2 Presbyter parochialis debet gratis spiritalia parochianis administrare.

ZACHARI.

¶ De facto molestetur. Adde ad quid teneatur qui promissit aliquē de facto nō molestare. vide Bar. in. l. i. illa. la. §. ff. de ver. obl. vbi dicit molestiā de facto dici extra iudicialē. de quo p Alex. in. l. ampli⁹. ff. rē ratā habere. & qd̄ si non subdidit de facto sed pmissit ei nō inferre molestiā de qua intel ligatur an de molestia facti. Videt laet Ant. corf. hāc. q. ponētē tex. sing. in ver. molestia. & ibi in apost. ad ipsum & Alex. plenē. cō. l. ij. vo. ij. ¶ SEBA. SAP. ¶ Repetitōi. Quid igitur si aliquis de dit pecuniā sponte pro iure conseruando, an detur repetitio? vide Federi. de sen. in consi. xxij. vbi concludit quòd sic.

NNN

Panormi. super Quinto.

- 3 *Simonia mentalis committitur quando aliquis sacerdos vadit ad officium animo lucrandi aliquid, quæ remittitur sola pœnitentia circa aliquam restitutionem.*
- 4 *Simonia an committatur si aliquid recipitur pro mortuorū exequiis, vel benedictionibus nubentium: stāte de hoc cōsuetudine.*
- 5 *Cōsuetudo nō inducitur per actus qui sunt merè facultatis: nisi fauore ecclesie. 8.*
- 6 *Cōsuetudo inducitur si oēs de vniuersitate aliquid faciebāt et vnus postea à tali obseruatōe desistēs fuit ab alijs redargutus ne faceret: qui postea obseruauit aliorū mores nā hoc casu apparet de cōsensu populi volētis cōsuetudinē inducere.*
- 7 *Continuata præstatio per aliquod tempus de quo j. proxi. relata ad certam obligationem inducit cōsuetudinem.*
- 9 *Cōsuetudo qua quis astringitur ad aliquid dandū in casu licito inducitur spatio. x. annorum. & tribuit actionem volenti vigore dictæ cōsuetudinis aliquid petere.*
- Sacerdos an possit cessante cōsuetudine aliquid pro exequiis mortuorum vel similibus petere?*
- 10 *Clericus habens tenue beneficium debet sibi ipsi imputare qui tale acceptauit, vnde debet ex aliqua laudabili industria victum sibi querere.*
- 11 *Sacerdos si non habet vnde viuāt nec potest aliunde honeste victum querere, episcopus debet sibi providere vel populus poterit cōpelli ad præstandum sibi necessaria: quinimo poterit subtrahere si sibi non offerantur.*
- 12 *Sacerdos siue pauper siue nō potest suas operas spirituales extraneo locare.*

¶ CAP.

XXIX.

Vam nobis. Pro benedictionibus nubentium & exequiis mortuorum nihil exigi debet h. d. primò ponitur quærela secundò iudicis datio. secunda ibi. discretionem &c.

¶ Casus literalis. Capellanus de villa frāca pro exequiis mortuorū & benedictionibus nubentium exigebat pecuniā à parochianis suis & iniuste extorquebat: parochiani illi cōquæsti sunt papæ. Vnde mandat quibusdam quatenus capellanū illū moneāt vt à tāta præsumptiōe desistat, & pro excessu satisfaciāt cōpetenter: si autē obediēre noluerit, ipsum puniant pœna canonica. Ber.

¶ Not. j. ex tex. q. proprius sacerdos debet sacramenta & alia spiritualia suis parochianis gratis impendere.

¶ Scdò collige q. presbyter q. tenet gratis spiritualia impedere si aliqd recipit ex pacto, tenet illud restituere qd intellige in simonia cōuentionali, secus in mētali, vbi nō pœcessit pactū: sed intētiō deprauata. tūc em̄ per solā pœnitētiā abolet peccatū. vt in. c. vlt. j. eo. vbi hoc. et vi de gl. in. c. vnico. de cle. nō. refi. li. vj. q. ponit. q̄stionē i canonico vadit ad diuina sola intētiōe vt percipiat distributiones quotidianas. est em̄ illa simonia mētalis nō cōuentionalis. vñ per solā pœnitētiā absque restitutione abolet peccatū. de quo dic vt plenē ibi notatur. ¶ In gl. ibi. licet sacerdoti non detur actio, &c. Host. dicit etiā q. actio cōpetit vbi est talis cōsuetudo. Sed contra hoc ob. tex. in. c. cum in ecclesiā. s. eo. vbi tex. specificē loquitur de exequiis mortuorū & benedictionibus nubentium & dānat cōsuetudinē cōtrariā. do. An. breuiter & succinctē dicit q. forte pro ipsis spūalib⁹ impendēdis non pōt induci cōsuetudo vt aliquid detur: secus pro labore. & sic potest intelligi ista glo. sed certē hęc sol. nō videtur posse procedere: quia (vt dicūt doc. cōiter. in. c. cum sit romana. s. eo) etiā pro labore nō potest aliquid peti: quia pro ipsis spiritualibus videtur exactū. vñ nā que sine reliquo nō procedit & sic pro vtroque. s. pro labore & spūalibus videt exactū. j. q. iij. c. si quis obiecit. vñ pro intellectu hui⁹. c. & ad apostolicā j. e. ex quo mouet ista gl. ad cōsuetudinē approbādam varij. not. ibi intellectus vt ibi pelenē dicam. Sed hanc opi. semper tenuit possit induci cōsuetudo quādo nō pœcessit exactio,

vt sic ex meraliberalitate & deuotiōe pp̄li cōsuetudo talis sit introducta. tūc em̄ nō habet vitium nec fundamētū vitiosum sed laudabile: quia nō est magnū. nec mirū si ab eo metūt tp̄alia q. seminat spūalia. vt in. c. si ep̄s de offic. ordi. li. vj. et. s. de offi. ordi. c. qm̄. & hoc videt velle lra illi⁹. c. ad apostolicā. dū dicit laicos cōpellēdos ad obseruandū laudabilē cōsuetudinē erga suā ecclesiam pia deuotiōe fidelium introductā &c. Sed vbi exactio præcedens dedit cām cōsuetudini: tūc talis cōsuetudo non valet: quia habuit initium vitiosum & ita loquitur tex. si recte inspiciatur & pōderetur in præalle. c. cū in ecclesiā. ¶ Sed contra primū huius distinctionis membrum fortissimē opponitur. nā ex his q. sunt merè facultatis nō introducitur cōsuetudo, nec ex datioe annua gratis facta. vt legitur et no. in. l. j. C. de serui. & aqua. per Bar. in. l. cū de in re verso. ff. de vsur. per Cy. in. l. j. & ij. C. quæ sit lon. cōsue. & per. Io. an. in. c. iohānes. de cle. cō. iu. & Inno. in. c. bonā. ij. s. de post. præla. vbi dicit q. licet recipiam⁹ in domū nrām amicū à lōgē veniētē non tamē ex hoc acquiritur illi quasi possessio licet pluries receptus fuerit, nec aliqua cōsuetudo inducit: & vt dicit Bar. in præalle. l. cū de in re verso. licet rusticus per decēniū detulerit alicui annuatim vnū par caponū spōte ex liberalitate, nō tamē ex hoc inducit aliqua cōsuetudo vt in posterū inuit⁹ astringatur. Itē (vt dicit Cy. in locis pal.) quod licet quis per decēniū cōtinuauerit ire ad molendinum vel furnū alicui⁹, & sic lucrū attulerit illi nō per hoc introducitur cōsuetudo aliqua vt in futurū astringat ire & cōtinuare: quia ibi sunt act⁹ merè facultatis. Ad propositū ergo si pp̄li aliquid gratis offerebat ecclesiā qm̄ recipiebat sacrm̄ nō videt introducta cōsuetudo vt in futurū ad idē astringat inuit⁹: puto cōtrariū hoc posse trib⁹ modis solui. ¶ Primo modo intelligēdo q. aliquis ex populo desistens ab obseruatōe aliorū redargutus à reliquis obseruauit aliorū morē. Ex hoc em̄ actu. satis apparet de cōsensu pp̄li volētis introducere illā laudabilē cōsuetudinē sicut in simili not. i. iuri. superius alleg. in cōtrariū. ¶ Secūdò pōt solui qd cōtraria pcedunt vbi dōatio est pura nō relata ad certū qd. Sed in hoc casu cum tpe sacramēti seu exhibitæ rei spūalis aliqd cōferebat, vñ pp̄li lōgo tpe hoc obseruādo se ad hoc velle obligare & cōstituere illā spōtaneā obligationē in recōpensationē spūaliū recognoscēdo deū in munerib⁹ suis: et redimēdo peccatū elemosynis. de pœn. dist. j. c. medicinā. sicut in simili no. Bar. in palle. loco. de rustico qui p lōgū tps soluit par caponū aliqua cā ptena q. tenebat aliqd à dño. ¶ Tertio pōt solui q. sit speciale fauore ecclesie, vt lōgo tpe popul⁹ sic ipōndētē poralia videat velle inducere cōsuetudinē in futurū. facit. c. ex parte. de cēsi. & qd ibi no. et. s. decōses. pbe. c. ex parte astēsis. & hęc bene no. p q. elicif mod⁹ pbadī cōsuetudinē laudabilē in istis spūalib⁹: & in simili aliqd tā gā in. c. iacob⁹. j. eo. ¶ Quātū verò tps exigat ad introducēdū hāc cōsuetudinē: puto sufficere tps. x. anorū. tū quia ista cōsuetudo laicos astringit & nō clericos, iter quos indistinctē pcedit cōsuetudo ex cursu decēnij. vt cōiter no. in. l. de qb⁹. ff. de. legi. tū quia ista cōsuetudo nō est cōtra ius. imò pia & fauorabilis vt in pal. c. ad apostolicā vñ et de iure cano. sufficit tps. x. an. vt est gl. no. i. c. si. de cōs. l. vj. et putoēt q. data hac cōs. laudabili cōpat actio ipsi aētori ad faciēdū obseruari hāc laudabilē cōsuetudinē vt dicit Host. & hęc pcedāt quò ad primā partē gl. ¶ Sed quo ad primā partē in eo qd vñ velle qd tā ppri⁹ sacerdos quā alien⁹ nō possit aliqd exigere cessante cōsue. nisi ei sup̄t⁹ desit: distingue lat⁹. & sic qd aut propri⁹ sacerdos h⁹ vñ viuāt: & tūc cessante cōsue. l. possit aliqd exigere. vt. hic. & i. c. cū i eccle. s. e. s. gratis oblatū licet recipere pōt vt j. c. pxi. i. fi. & c. tua. s. eo. et. c. si qōnes. s. e. Si verò desūt ei sup̄t⁹ necessarij: & tūc si potest docen

¶ SEBA. SAPI.

¶ Merè facultatis. Vide ad hęc multa p Fel. in. c. cū accessisset. col. ix. cū sequētib⁹. s. de cō. lti. & laso. i. l. fi. co. xij. ff. de cōsti. p̄cipum.

ZACHARI.

¶ Per lōgū tempus. Ad. Bal. i. apostil. ad Spē. in titulo. de resti. spo. ver. spo. liatur & ibi. Spe. i. in. s. nūc dicamus. ver. sed pone. rustici⁹ Paul. de cast. cō. filio xxxij. quod incip. in cā spectabili. Alex. cōfi. cxiij. volum. j. & cōfi. c. iij. vo. iij. & quod dixi. i. in apost. ad ist fin. c. querelam nu. xij. in aposti. in ver. in futurum. s. de elec. quod tñ. l. iij. vt per Hipp. de marfi. l. cō. suo. cxcv. q. inci. præstatio diuturna.

est docēdo vel quia simile exercēdo: & nō pōt aliquid exigere. imputet em̄ sibi qui tale tenue bñficiū accepta uit: qrat ergo sibi victū manib⁹ vel idustria. xcj. di. c. cleric⁹ & victū ibi bōa gl. nā & paul⁹ qrebat sibi victū manib⁹ tpe p̄dicationis. vt in. c. cū ap̄s. de cēsi. sic ēt videmus simile in p̄re, vt nō teneat alimēta p̄tare filio si honestē filius pōt seipsum regere & nutrire: vt dicit tex. in l. si quis à liberis. ff. de li. ag. ¶ Si verò nō pōt propri⁹ sacerdos honestē sibi victū aſſe quærere, tunc vel ep̄s sibi providebit, vel populus poterit cōpelli ad p̄standū sibi necessaria victui. pro hoc vide bo. gl. de cōse. dist. j. in c. oīs christian⁹. q̄ dicit sacerdotē idigētē posse subſtrahere spiritualia populo, nisi faciat oblationē vñ possit viuere: & vide qd̄ no. in. c. de his. s. de ecc. edifi. ¶ Si verò est sacerdos alien⁹ q̄ fortē est inuitat⁹ ad exequias faciendas vel ad alia spiritualia impēdēda: & tūc pōt licitē suas operas spirituales locare, nō vt directē pro spūa libus recipiat tēporale, sed in cōpensatione dānorū quæ sustinet i exhibēdo p̄sentia suā & trahēdo morā in spiritualibus impendēdis. vt not. Inn. in. c. qm̄. j. ne praela. vi ces suas: & sic restrige glo. xxj. q. ij. i. c. p̄cipim⁹. quē simpliciter dicit sacerdotē posse suas opas spūales locare. Et amplia hāc gl. quæ videt hoc permittere etiā i extra neo sacerdote dūtaxat qm̄ sumptus sibi defunt. nā etiā si abūdat, pōt exigere in recōpensatione dānorū: cū ad hoc ex officio nō teneat: & per hoc remaneat declarata tota materia gl. ¶ In gl. in ver. benedictionibus. in fi. dic quod proprie & strictē ista bñdictio nuptialis nō est sacramētū, sed largo modo sic. vt no. in rub. de sacra. nō ite. & q̄ sint sacramēta strictē sūpta tā necessaria q̄ volūtaria. vi de p. bo. gl. in. c. veniēs. de trāsac. Itē videtur innuere ista gl. q̄ si benedictio non esset sacramētū posset aliquid peti. dic vt in. c. ad nostram. s. eo. Abbas.

S V M M A R I V M.

- 1 Simoniace recipiens: & simoniace receptus deponitur.
- 2 Cōuictus per viam inquisitionis de simonia non in ordine commissapriuaturs beneficio vel loco simoniace acquisito.
- 3 Archiepiscopus nō pōt deponere subditos sui suffraganei: nisi cū sint notoria. vel nisi archiep̄s ēt iure legationis fungat.
- 4 Monachus simoniace receptus est priuatus illo monasterio, & est in archiori de trūdēdus. in illo verò nō, nisi dispēsatiuē.
- 5 Simonia nō cōmittitur in his quæ gratis dantur nisi præceſſerit taxatio.
- 6 Simonia non committitur si receptus in canonicum aliquid soluit vigore statuti hoc disponentis.
- 7 Simonia an committatur dando pecuniam infidelibus vt conuertantur ad fidem?
- 8 In simonia an tantū procedatur contra clericos seculares quam contra regulares?
- 9 Ex delicto cōmissō per totū capitulū an puniatur singuli? In delictis non punitur p̄sumpta scientia sed vera. Delictum si fuit cōmissum non tamē capitulariter puniuntur tantum maiores de capitulo.
- 10 Vniuersitas, collegiū, siue capitulū an possint delinquere siue omittendo: siue committēdo: siue mādādo siue ratum habēdo. item an possint punire?
- 11 Vniuersitas est quadam persona ficta & representata.
- 12 Vniuersitas nō excommunicatur: quia excommunicatio requirit verum corpus & animam.
- 13 Vniuersitas quando dicatur tota delinquere.
- 14 Vniuersitas si fuit punita. an postea poterunt puniri illi de vniuersitate?

CAP.

XXX.

Dilectus filius. ¶ Si per accusationē cōstat monachum simoniace fuisse receptū: receptus & recipiens deponetur. Si verò per inquisitionem receptus in archiori monasterium detruditur. recipienti vero & maioribus pœ-

na cōdigna imponitur. & interim ab executione ordinum sacrorū suspēduntur. Diuiditur: nā in prima ponitur cōsultatio. in secūda distinguēs respōsio: ibi nos. in tertia mādatur ibi. iniungens. in quarta instruit: ibi illud. tamen. ¶ Casus literalis. Archiep̄s cātuariēn. dū ipse diocesim suā visitaret in monasterijs & alijs locis religiosis inuenit pullulasse simoniacā prauitatē. ita quod in eis multi p̄tiorum sunt recepti qui gratis recipi debuerūt sed quia multitudo erat in cā, quæ fuit à papa an seueritati sit aliquid detrahēdū? et ipse respōdet q̄ si p̄dicti corā ipso fuerūt accusati postquā crimen ordinē iudicario fuerit cōprobatū, tā dātes quā recipiētes canonica poena puniat. Si aut per solā inquisitionē de hoc sibi cōstiterit, illos qui per simoniā in locis talib⁹ sunt ide recepti remoueat, & ad monasteria dirigat arctiora ad p̄niam peregēdā. & abbatib⁹, prioribus, & praelatis qui buslibet & officialib⁹ eorū iniungat p̄niam cōpetentē: & donec illa peregerint ab executione sacrorū ordinū suspēdat eosdē, iniūges ep̄iscopis suis vt hanc formā per suas dioceses faciāt obseruari: tñ si gratis siue aliqua taxatiōe fuerit aliquid eis oblatū illud gratāter recipi poterit. Ber. ¶ No. j. ex tex. q̄ cōuict⁹ per viā inquisitionis de simonia nō in ordine commissā nō deponitur ab offiō: sed tñ remouet à bñficio vel a loco simoniace acquisito. nā pōt talis post pactā p̄niam i suo ordine licitē ministrare ex quo trāsſert ad aliud monasteriū seu ad aliud beneficium. ¶ Not. ij. q̄ archiep̄s pōt deponere subditos sui suffraganei p̄pter crimē. quod vñ cōtra. c. pastoralis. s. de off. or. Sed doc. intelligūt sp̄ale hīc in archiep̄scopo cātuariēn. qui nō solū vti iure metropolitico sed etiā legatiōis. vt in. c. j. s. de offi. leg. Vel possumus dicere q̄ crimina notoria erāt quæ archiep̄s visitādo p̄uinciā punire pōt vt in. c. romana. s. notoria. de cēsi. li. vj. ¶ Tertiō collige q̄ receptus in monasterio per simoniā seu simoniacā prauitatē inde remot⁹ debet collocari in archiori mōasterio ad hoc vt agat p̄niam de delicto cōmissō. Si verò nō reperiūt arctiora monasteria, tūc secūdū doc. p̄nt collocari in equale eiusdē ordinis vel dispēsatiuē post renūciationē in eodē: vt in. c. de regularib⁹. s. e. et per hęc remanet declarata tota materia gl. ¶ Vltimō collige q̄ gratāter oblatū tpe receptiōis alicui⁹ spūalitatis pōt recipi si nulla præceſſit taxatio. ¶ Et ex hoc infero ad q̄onē b̄ est statutū in eccl. vt nouiter receptus in canonicū vel in monachū teneat certū quod soluere, qdā recept⁹ sine aliqua exactiōe soluit, nūquid licitē hic recipiat? et dico q̄ nō per istū tex. quia ex quo p̄ceſſit taxatio illa oblatio vñ fctā virtute illi⁹ taxatiōis. j. q. iij. c. ex multis. ¶ In gl. j. ibi bene potest dari pecūia &c. sed pōdera. q̄a hoc dictū & sequētia prima frōte videt cōtra tex. nec gl. soluit. sed in veritate ponūt diuersos casus. nā ab eo q̄ iuitare debet gratis nō d̄ aliqd̄ exigi. ita loquit iste tex. Sed in casib⁹ positīs i gl. pecunia dat̄ ab inuitate nō ab inuitato. & dicit hīc Host. q̄ vt quis recipiat sc̄ra necessaria possum⁹ dare pecuniā quia sine eis saluari nō p̄nt. iō tolerat pecunię datio vt alliciat quis ad fidē & ad salutē. Sed pro alijs sc̄ris volūtarijs recipiēdis nō debet aliqd̄ dari: vñ nō debeo dare pecuniā vni vt intret religionē: quia sine religiōe saluari pōt. vt in. c. j. in fi. de sum. tri. & fi. ca. Itē dicit Phi. q̄ etiā p̄ sacris volūtarijs nō debet aliqd̄ dari ex pacto. & est verbum satis notabile. & limita sc̄dm ea q̄ dixi in. c. cū in eccl. s. e. nō tñ debeo infideli dare pecuniā ex pacto vt cōuertat ad fidē sed grā liberalitatis sic vt ipm̄ ad fidē alliciat. ¶ In gl. in ver. dātes ibi: de hoc accusant. & hęc so. verior est vt satis p̄bat in. l. denūciasse. alle. in gl. nā potuisset dās cōuinci p̄ falsas p̄batiōes, vel iniuste cōdēnari per iudicis etiā iniuriā. iō nō debet p̄iudicari alteri qui dicit recepisse. et p̄ intellectu gl. facit tex. ibi. quod si aduersus eos &c. q̄ litera pōt cōphēdere tā dātes quā recipiētes.

SEBA. S. A. P.

a ¶ Dilectus fili⁹ Ex isto tex. in fi. notā dū est quod multi & multitudo capiunt pro eodem. cuius cōtrariū tenet Ang. & Imol. in. l. licet imperator. ff. de leg. j. vbi Alexā. reprobat.

SEBA. S. APIA.

b ¶ Ad q̄onem. De hac quēstione multa tradit in. c. cū. Martinus ferrariēsis. col. xj. cū sequēti. s. de cōstitutio.

Panormi. super Quinto.

ZACHARI.

a ¶ Etiam qui tacuerunt. vult iste inferre quod tacens in maleficio habeatur pro consentiente. quod an sit verum necne examinavi. s. sed nunc non memini loci. sed tu pro hac materia recurread Ant. cor. fin. suo in vers. taciturnitas: quod incip. in onerosis. Ro. sing. suo. cccclxxxv. inci. inferior à principe. Pe. de Anch. cōfi. ccxxv. & Gemini. c. si post. nu. 1. & ibi remis. in apost. Celsi. i. vers. taciturnitas de cōfess. lib. vj.

b ¶ Vel puniri. Adde Ang. latē cōfil. ccxvij. & vide Frā. de are. cōfi. clxiiij. Anch. cōfi. clvj. Oldr. cōfi. lxxv.

SEBASAPI.

b ¶ Vel puniri. An vniuersitas possit puniri & cōueniri criminaliter vide Feli. in. c. dilecto in xpo. col. v. vers. quod aut de excōmu. s. de exceptio Ias. in. l. si quis maior. col. iij. C. de transactio. vbi late moder. taurinē.

SEBASAPI.

d ¶ Quod eps. Vide multa ad hoc per Feli. in. c. eā te. co. xj. ver. secunda de claratio. s. de re scriptis.

¶ In glo. in ver. *seueritas*. sed tūc qrit quid operabit ista depositio in monasterio. dnt Inn. & Host. q nō vocabitur ad capitulū nec ad alios tractat. nec recipiet pbedā suā nec victualia cū alijs: sed erit in ergastulo. i. in loco stricto seu carcere. hęc dicta doc. puto pcedere i monacho qui nō est clericus in tali enī nō pōt cadere depositio ab ordine: cū priuatio p̄supponat habitū de despō. impube. c. ad dissoluēdū. & xxxij. q. ij. c. q vero nō formatū. Sed in monacho cllico opabit depositio sicut in clerico seculari. quia deponet ab ordinib⁹. & nō hēbit amplius eorū executionē. ¶ In gl. in ver. *amatos*. in fi. hęc gl. vñ inuere q seculares clerici cōiūcti de simōia cōmissa etiā in bñficijs debeant depōi. et si fuerit actū per viā inq̄sitiōis. Et doc. ad cōfirmationē hui⁹ dicti iducūt aliquas rōnes spūalitatis iter regulares & secula. Prima. qā inter regulares nō seruat ordo iudiciij vsq; quaque vt in c. quatr. el. ij. s. de accu. iō cū grauaret in isto releuēt in quātitate pōene. ar. in. l. eū qui. s. in popularib⁹. ff. de iureiur. & in. c. j. de parrochijs. secūda rō. regulares vidēt hoc fecisse intuitu elemosynę & p̄ aia saluāda. nā dederūt pecuniam vt possent in mōasterio deo seruire. Tertia rō. quia fauore religiōis miti⁹ dicif agi cū eis do. Ant. cōiūgēdo has rōnes intricat hęc materiā. vñ dicv̄t dixi in. c. inq̄sitiōis. al. i. gl. & dico q in hoc nulla est dīa inter seculare & regulare. nā secularis cōiūct⁹ de simonia cōmissa in bñficio nō debet deponi ex quo fuit actū per inq̄sitiōē: secus si fuisset cōmissa in ordine. vt ibi plenē dixi. & optimē pbat hoc. c. nō inducēdo specialitatē aliquā in regularib⁹. Sed vnū cōtrariū forte elicif ex tex. quia ex quō hīc fuit actū per viā inq̄sitiōis. abbas & abbatisa nō remouēt ab administratiōe. cū pro graui peccato secularis remoueat ab administratiōe. vt in c. qualiter. pal. & regulares facili⁹ deponūt ab administratiōe vt ibi. dic q hodie seruari debet. c. qm̄. j. eo. Sed ad istud. c. suo tpe: pōt dici q miti⁹ agebat cū istis. quia ipsi nō exigebāt pecuniā vt ipsi eā lucrifacerent: sed vt monasteriū. & sic non vidēt tm̄ peccasse sicut ali⁹ p̄lat⁹ secularis. q ex ppria cupiditate cōmittit simōiā. ¶ In gl. in ver. *officialibus*. ibi. *Quōs de capitulo intelligitur scire* Hosti. dicit qd licet ali⁹ de capitulo p̄sumant scire facta capituli vel p̄lati: tm̄ nō puniūtur. nisi probēt cōsensisse. delictū enī requit verū doli. vñ nō sufficit illa p̄sumptio sciētia: sic cū hoc dicto cōiter trāseūt hīc doct. sed per hoc iste articul⁹ nō vidēt delucidatus. ideo plen⁹ in hoc distingo. qd aut delictū fuit cōmissum pri⁹ cōicato toto capitulo: & tūc oēs puniēdi sunt qui cōsenserūt exp̄f se & etiā qui tacuerūt. a quia debebant exp̄f se resistere maleficio cōmittādo. & dare vocē in cōtrariū vt not. Inn. in. c. j. de his que fi. à ma. par. capituli. Si verò aliqd expresse cōtradixerūt & in capitulo. tūc isti non sunt puniēdi. vt in. l. j. ff. de magi. cōue. vbi bo. tex. & in. c. ro. s. in vniuersitatē. de sen. excō. lib. vj. in vers. culpabiles nā poena debet tenere suos auctores in. c. q̄sui. de his que fiūt à ma. pte capituli. & in. l. sancim⁹. C. de poenis. Si aut nō capitulariter delictū fuit cōmissum tūc officiales & maiores de vniuersitate puniri debēt vna cum p̄lato. quia p̄sumptio est q p̄lat⁹ cū cōsilio & auctoritate istorū facin⁹ cōmisit vel saltē p̄sumit in eis sciētia: iō debebāt resistere: & sic pōt intelligi & restrinigi ista gl. quā sic itellectā nō. sed inferiores de vniuersitate nō dnt pūiri: tū quia nō ita p̄sumūtur scire tū quā non hnt tātā audaciā in resistēdo. vñ & i ipsi maiorib⁹ & officialibus dicēdū puto q si cōstitit eos ignorasse nō sunt puniēdi. sed tm̄ ipe p̄latus qui deliquit. ar. in. c. ij. de cōfess. & in pal. c. q̄sui. & xvj. q. vj. c. ep̄m. ¶ In ea. gl. ibi sed nūquid collegiū nō. hęc gl. vsq; ad fi. nā quotidie ad eā fit remissio: cū qritur nūquid collegiū vel vniuersitas possit accusari vel pūiri et est quasi filis gl. xij. q. ij. ep̄s q mācipiū. Ista tñ gl. nihil boni cōcludit hīc. In. hoc. c. & in. c.

grauē. de se. exc. cōcludit q criminalit vniuersitas nō possit accusari. qā i ea sūt infantes furiosi & similes p̄sonę q nō pnt delinquere. vñ si vniuersitas tota punirēt criminaliter cōtingeret hoc absurdū q punirēt inocētes. Itē eadē est vniuersitas tēpore delicti q erit istis mortuis & alijs subrogatis. l. p̄ponebat. ff. de iu. vñ sequeret i cōueniēs q furiosi q nō deliquerūt punirēt: sed istas rōnes cōfutat Bar. i. l. aut facta. ff. de poenis. nā i multis delictis inocēs puniūt ppter nocētē. vt est videre i crīe lēse maiesta. vbi fili⁹ puniūt ppter patrē. l. q̄sqs. C. ad. l. iu. ma. & vj. q. j. c. si qs cū militibus. Itē i sacrilegio de quo i. c. foelicis de poenis. l. vj. & ad idē tex. i. l. vñ usufruct⁹. ff. quēad. vñ usufr. ami. vbi ciuitas qn̄q; subijciat arator. doc. nri parum boni hic dicūt. vñ cōcludo hęc materiā post Bar. hūc articulū elegāter examinātē in pal. l. auo fctā. Et duo p̄ci paliter examināda sunt. Primū. nūquid vniuersitas seu collegiū vel caplm̄ q noia idē significāt possit delinqre. Scdō nūqd pōt puniri. ¶ Ad primū dicēdū q secūdū veritatē collegiū nō ē aliud à singulis de collegio: sed secūdū iurisdictionē aliud collegiū: aliud singuli. vt. xij. q. ij. c. q manumittit. & c. nouit. de his q fi. à pla. vnde collegiū seu vniuersitas ē quēdā persona ficta & rep̄ntata. l. mortuo. ff. de fideiū. & pal. c. nouit. vbi dicif q ep̄s & canonici faciūt vnū corp⁹. & certē hoc corp⁹ nō ē verū sed fictū & reprēsentatū. ppriē ergo vniuersitas nō potest delinquere. quia nō habet verū corp⁹. sed ppriē deliquit singuli & singulares de vniuersitate: sed istud corp⁹ hī pro vero quo ad multos iuris effect⁹. vñ aduertēdū ē q quoddā delictū cōsistit in omittēdo: & illud bñ cadit in vniuersitate. loquēdo tamē secūdum illā fictiōnē iuris. ad hoc. l. iubem⁹. C. de sa. san. ec. sic & cōtra vniuersitatē p̄scribit ppter delictū negligētię. facit quod no. in. c. de illis. s. de cōdi appo. Quodā verò delictū cōsistit in faciēdo. & in tali delicto est cōsiderādū quod ppriē cōcernit ipam vniuersitatē ita q nō singulos: vt tacere statuta iniqua & imponere collectas seu datia illicita & filia. Ista enī nō pnt adaptari ad singulos sed ad ipsā vniuersitatē. vñ in istis ipa vniuersitas deliqre pōt. vt in aut. nulla cōitas. & i aut. cassa. C. de sa. san. ec. & i. c. graue. & nouerit. de sen. excō. Quēdā verò sunt delicta q propriē nō cadūt in ipam vniuersitatē: vt doli⁹. homicidiū. & similia. & talia delicta pōt vniuersitas alijs demā dare. vel ex postfacto rata hīre. & sic itelligat. l. metu. s. ij. & l. si ex dolo. al. in gl. Et per hoc patet sol. p̄mi dubij an & qn̄ vniuersitas propriē & impropriē delinqre potest. Quo ad scdū nūqd possit pūiri. Aduertēdū q quēdā sunt delicta in quib⁹ innocēs pōt puniri ob culpā alteri⁹. vt in exēplis superis alle. tūc vniuersitas vbi tale delictū commisit potest puniri etiā criminaliter & civiliter. & poterit decapitari destruēdo ipsam vniuersitatē. vt in pal. l. vñ usufruct⁹. vnde & olim imperator dedit sententiam cōtra ciuitatem Brixia q fuit sibi rebellis. vt subijceretur aratro: & sic puniebat ciuitatē criminaliter. licet ex misericordia talem sententiā postea reuocauit. legitur etiam de ciuitate Bonoñ. q propter eius delictum ex sententia imperatoris fuit prius destructa & passa aratrū: sed post ex indulgētia redificata. vt not. in proce. digestorū. Sic videm⁹ q ipe deus deleuit funditus sodomā & gomorrā & tres finitimas ciuitates. & tamē ibi erāt multi infantes & furiosi qui nō poterāt delinquere. Ex atrocitate ergo delicti sape temporaliter vnus punitur pro alio & vide pro hoc bo. glo. xxiiij. q. iij. in summa. & j. q. iij. in summa. facit. c. nō est. s. de spōsali. Et in hmōi delictis cessant rōes In. vt patet ex p̄dictis. Et concluditur gl. malē dicere in. c. ep̄s qui mancipium. xij. q. ij. vbi Bar. brixia. dicit q illa vniuersitas poterit criminaliter accusari vbi nō sunt infantes & similes personę. In alijs aut delictis vbi vnus non punitur pro alio. tunc in casibus in quibus dixit vniuersitatē propriē delinquere.

delinquere & nō singulos. tūc aut collegiū est paruum vt est collegiū priorū seu doctorū, vel capitulū ecclesiasticū aut est collegiū diffusum, vt ciuitas. primo casu quādo poena à iure pro dilecto statuta concernit ita ipsam vniuersitatē q̄ non singulos, & tūc punitur ipsa vniuersitas. Exēplū, publicatur res ex certo delicto: tūc si illa res est vniuersitatis, & vniuersitas deliquit ipsa punitur pro hoc tex. in l. iubem⁹ p̄al. ad idē text. in simili in. c. cū dilectus. de or. cogni. Si verò poena pōt æque cadere in singulos. vt quia est poena pecuniaria tūc debet puniri tñ cōsentientes. vt p̄al. l. j. ff. de magi. cōue. & sic pōt intelligi p̄al. §. in vniuersitatē in ver. culpabiles. Si verò collegiū est diffusum, vt castrū, vel ciuitas, tunc quia de facili nō possunt discerni delinquentes à non delinquentib⁹ punitur ipsa vniuersitas, & idē dicēdū prout. s. dixi, qñ delictū nō cadit p̄priē in vniuersitatē. quia ex quo hoc mādauit alijs, vel habuit ratū ipsa tenet. vt in p̄al. l. metū. §. ij. facit tex. i. c. foelicis. de poenis. li. vj. & in. c. tua nos. xxv. q. ij. vbi ciuitas priuatur dignitate episcopali p̄pter delictū homicidij. (vt quia dixit) p̄priē non cadit in vniuersitatem sed punitur ex eo quia mandauit vel ratū habuit. Sed in modo puniēdi est aduertēdū, q̄ aut poena est talis q̄ pōt cadere in ipsam vniuersitatē, & punit ipsa vniuersitas. Aut non est talis vt quia pro homicidio imminet poena capitalis, & tūc cōmutabitur in aliā poenā ad hoc quod no. in. l. qd ergo. §. poena grauior. ff. de his qui notā. infra. ¶ Et est ista ratio vera quare vniuersitas nō excōicatur^a quia excōicatio non cadit in vniuersitatē, sed requirit verū corpus & anima baptizatā & verū & p̄priū delictū excōicadi. xj. q. iij. c. ois. christian⁹. & c. audi denique & c. si qs p̄alby terrorū de rebus eccle. nō alie. & vide qd no. xxiiij. q. iij. in summa. nec debet hoc casu vniuersitas decapitari totaliter destruēdo. s. totū collegiū. vt. s. dixi. ne sequere illud absurdū de quo dixerat Inno. videlicet innocentes pro nocētibus puniri ex quo delictū nō est tale. & ob hāc rōnē putat Bart. in loco p̄alleg. q̄ quādo vniuersitas cōdenatur pecuniariter executio fit solū cōtra delinquentem. sed si nō pōt apparere quis deliquit vt quia positū fuit partitū p lupinos albos & nigros, & tūc punitur oēs ne delictū remaneat impunitū. ar. in. l. ita vult nērat⁹. ff. ad. l. aql. et per hoc habes secūdū dubiū declaratū. ¶ Sed iuxta p̄dicta quāro quādo vniuersitas dicitur delinquere. hoc tetigit gl. in. l. sicut. ff. qd cuiusque vniuer. & nō bene firmavit pedes, sed melius firmavit & tetigit gl. in. l. aliud. §. refer. ff. de regu. iu. Bart. in p̄al. l. aut facta. lo. an. in p̄al. c. foelicis. & cōis & vera solu. est vt tūc attribuat vniuersitati qñ fuit pri⁹ deliberatū in ipsa vniuersitate pulsata cāpana & alijs requisitis. ad cōgregationē vniuersitatis: vñ si oēs hoīes hui⁹ ciuitatis insurgēt: & certū delictū cōmitterēt: nō dicere factū per vniuersitatē. sed p singulos de vniuersitate, etiā qd plus est si facerēt pulsari cāpanā & eleuaret vexillū vniuersitatis: nā isti pot⁹ sūt incitatores singulorū oportet ergo pri⁹ fiat deliberatio in vniuersitate. facit quod no. in. c. cū oēs. de cōsti. ¶ Vltimò grēdū est vtrū punita vniuersitate p eius delicto possint paniri singulares devniuersitate q̄ delicta cōmiserūt. de quo per lo. an. post lo. mo. in p̄alle. c. foelicis. vbi concludit q̄ sic. & facit iste tex. in p̄all. §. in vniuersitatē. c. romana. & per Bar. clarius in p̄al. l. aut facta. vbi subtiliter cōcludit q̄ in illis delictis quē dixi. s. quā possunt p̄priē cadere in vniuersitatē punire. vniuer. tāquā faciens. sed singuli puniēntāquā incitatores & fieri faciētes. In alijs verò qñ nō p̄priē cadūt in vniuersitatē est totū ecōtra, quia singuli puniēntur tanquā faciētes: & vniuersitas tanquā fieri faciēs vel ratum habēs. & pro hoc facit iste tex. & in. c. veniēs. s. eo. & quod not. in p̄allega. c. foelicis. & hāc bene no. quia vtilia & quotidiana sunt. Abbas.

- 1 Testes inducti ad prebandū quē esse simoniaci: possunt reprobari ex hoc solo quod sunt inimici vel conspiratores.
- 2 Prelatus licet in se sit bonus & sanctus: tamē non solū eternaliter sed aliquando tēporaliter punitur ex hoc quod excessus suorū subditorū non punit. & idem in patre non puniente malos filios.
- 3 In notorijs nō requiritur ordo iuris: & iō accusans notoriē criminofum nō se inscribit: nec requiritur clamosa insinatio.
- 4 Simonia an requirat charitatiuam monitionem?
- 5 Inquisitio nō requirit vnā solam clamoram insinuationem sed plures: quod tamen remittitur arbitrio iudicis.
- 6 Faciliter credere quādo tendit in p̄iudiciū alerius est vituperandū: aliās secus: quia est signum bonis simplicitatis.
- 7 Iudex potest procedere ex officio suo per inquisitionē: si accusator vel denunciator desistat.
- 8 Prelatus suspectus contra quē inquiritur non remouetur ab administratione pendente inquisitione: secus est in tutore: quia non habet ita pingue ius sicut prelatus.
- 9 Dilapidatio quā fit in bonis ex quibus coniecturis appareat?
- 10 Testes quantūcunque criminosi admittuntur in crimine lase maiestatis & heresis.
- 11 Simonia non semper equiparatur crimini lase maiestatis.
- 12 Notorium facti permanentis non requirit aliquam probationē sed notorium iuris vel facti transeuntis secus.
- 13 Interpellatio extraiudicialis requiritur quādo debitor tenetur sine adiectione diei: aliās si creditor citauerit reum nō p̄missa dicta monitione: tenebitur ei ad expensas: aliās secus si est debitor cū adiectione diei: nisi sint diuersi fori.
- 14 Actio quantū minoris si fuerit intentata: poterit iudex cōdenare redhibitoria.
- 15 Inimicitia causatur non inspecta causa vnde processerit iustitia vel iniustitia.
- 16 Proxenetā non est idoneus testis propter affectionem quā habet vt contractus perficiatur. Procurator vel aduocatus in prima instantia non sunt idonei testes in causa appellationis: idem nec denunciator in causa quam denuntiavit: idem in accusatore.
- 17 Testes criminosi vel suspecti an admittantur reseruata exceptione post publicationem processus?
- 18 Quomodo proceditur contra prelatus suspectum de dilapidatione? Suspectus de dilapidatione an deponatur tā ab administratione temporalium quā spiritualium? Coadiutor an sit dādus prelato suspecto de dilapidatione?
- 19 Infamia tollit exercitium cuiusque dignitatis: & quā sitū & quā redū et operat quod nō habet ampli⁹ exercitiū ordinū.
- 20 Suspectus de dilapidatione debet remoueri licet velit dare si deiussores de conseruando ecclesiam indemnem.
- 21 Crimen heresis est maius crimine simonia. Hæresis probatur non solū per criminosos sed per ecōicatos, simonia verò non probatur per excommunicatos: nisi in vno casu de quo hīc.
- 22 Clericus an & quando possit cogi ad ostendendū titulū sui beneficij episcopo qui asserit eius collationem pertinere ad se.
- 23 Clericus qui lōgo tempore tenuit aliquod beneficium vel plura in cōparabilia. nō pōt tamen ostēdere titulū vel dispēsationem: quia fortē ex lōgo tempore amisit, an possit probare per iuramentum?
- 24 Prelatus tolerans beneficium in beneficio commorari & seruire nō pōt postea eū cogere ad titulum ostendendū. quia visus est cōsensisse: pōt tamē prelatus assumere in se probationē defectus tituli. Beneficiatus licet tolerantur in beneficio de recenti. non per hoc est inductus cōsensus superioris. quando scilicet habet p̄sumptionem iuris contra se. Clericus tenetur facere plenā fidem de titulo sui beneficij de recenti habiti quādo nō potest considerari consensus prelatus tacitus vel expressus, vel etiam patroni.

SEBASAPI.

¶ Nō excōicatur. Quō vniuersitatis possit excōicari tradit Fel. in. c. dilectē in prin. s. de exceptioni. post. Abb. ibi in primo not.

ZACHARI.

¶ Singuli puniēnt. Adde quod notatū in apost. ad iulū in. c. bonæ. lo. j. in apostil. in ver. non pōt. n. 20. s. de ele. & in. c. tuæ frater nitatis. nu. 5. & ibi iterū posui i apo. in ver. non excōicetur. s. vt lite nō cōtesta.

Panormi. super Quinto.

¶ CAP.

XXXI.

Licet heli. ¶ Abbas cōtra testes

qui de posuerūt contra eū de simonia in iudicio inquisitionis exci-

pere pōt q sunt inimici & cōspiratores: aliās verō exceptiōes criminū opponere nōp ōt. h. d. Et clarius declaraf hoc. c. per. c. sequēs qd ve nit ad declarationē hui⁹. Et diuidit in tres partes. in pri ma ponit exordiū. in secūda narrationē & factū & or dinē pcessus: & allegat pro & cōtrā in tertia inter loq tur secūda: ibi cū igitur. tertia ibi: ne verō. ¶ Casus litera lis. Ostēdit papa in decretali p̄senti q praelati tāto dili gētius subditorū excessus corrigere debēt quāto dāna bilius eorū offensas deserūt incorrectas. qd ostēdit exē plo heli, qui licet in se bon⁹ existeret, quia tñ filiorū ex cessus efficaciter nō corripuit, & in se pariter & in ipsis animaduersionis diuine vindictā accepit: dū filijs eius in bello perēptis ipse de sella corruēs fractis ceruicib⁹ expirauit: p̄lat⁹ em cōtra subditos tribus modis exce ptis notorijs pcedere pōt quē oīa clarē videre poteris in tex. p̄sentis. c. Ber. ¶ ¶ No. prim⁹ ex tex. q praelat⁹ quātūcūque bonus & sanctus in se pōt grauari & depri mi ex subditorū excessibus quos negligēter omittit in correctos ipse em videt eos occidere nō corripiedo. cō cor. c. ephesīs. xliij. dist. & in. c. irrefragabilis. s. de offi. or di. & ideo p̄latura nō est modicū onus, cū nedū sibi sed etiā alijs oportet q sit bonus. vij. q. j. c. qui ep̄atū. & iō alibi dicit quod oē q hīc eminet plus merorib⁹ afficit quā honorib⁹ gaudet. xliij. di. nerui. Et pōdera q p̄latus ex hoc qnq̄ punit nō solū eternaliter in alio seculo sed etiā in isto morte violēta & tp̄ali. Ex quo inferē q pro pter peccatū citius qnq̄ quis morit⁹, nec complet dies suos. iuxta illud Psal. Viri sanguinū nō dimidiabūt dies suos. & vide gl. xj. q. iij. c. ep̄i. & idē quod dixi in p̄lato dic in patre negligēte corripe excessus filiorū suorū te neē enad hoc. xxij. q. iij. c. duo ista nōia. vide bo. tex. xl vij. dist. in. c. sicut s. necesse. facit. c. non putes. xxij. q. v. ¶ ¶ Not. q in notorijs nō seruafordo iuris: vnde non requiritur inscriptio nec monitio p̄cedēs nec clamo sa insinuatio. & ideo tex. hic dicit. vt de notorijs excessib⁹ taceatur &c. de quo tñ dicēdū. vt not. in. c. ad nostrā. s. de iureiu. ¶ ¶ Itē no. q denūtiatiōē etiā cāonicā debet p̄cedere charitatiua mōitio. & no. q debet monitio esse charitatiua. i. ex. sola charitate procedēs: nō aut ex odij fomite aut ppter lucrū tp̄ale. Et colligit etiā ex tex. q i crimine simoniae requir̄ ista mōitio sicut in alijs cri minib⁹. & sic videt hic tex. cōtra decisionē gl. i. c. in qui sitionis. in prin. s. de accu. hoc tñ ar. non ex toto colligi tur ex tex. quia (vt dicit hic Io. and.) fortē hēc simonia non fuit cōmissa in receptiōe ordinū vel in adoptione abbatiā. Itē potuit hīc requiri monitio ppter alia de licta. ¶ ¶ Not. vlti⁹ q inquisitionē debet p̄cedere fre quēs insinuatio: ergo nō sufficit q semel tñ crimia fue rūt nūtiata p̄lato: sed etiā secūdū quosdā requiritur trina insinuatio. ar. in. c. cū ecclesia. s. de cau. pos. & propria. alij dicūt q sufficit bina. ar. in. l. iij. C. de ep̄i. aud. & in. c. ita nos. xxv. q. ij. et satis dici pōt hoc arbitrariū cū nō sit iure expressum & habebitur respectus ad numerū & ad qualitātē denūtiatiū & ad qualitatem denūtiati. ar. in. c. qualiter. el. ij. de accu. ¶ ¶ No. ibi. non facile credere &c. q praelatus seu iudex nō debet facile credere referenti in iudiciū alterius. hēc ergo facilitas in credēte in prae iudiciū alteri⁹ reprobat⁹: sed vbi credere nō tendit in p̄iudiciū proximi nō est tūc vituperanda facilitas sed laudanda bonitas in signum innocentia, vt in. c. in nocens. xxij. q. iij. Itē collige q quando iudex procedit per inquisitionem non tenet locum iudicis & patris: sed infamia habetur loco accusatoris seu denūtiatoris. ¶ ¶ In ver. cum igitur. primo not. q si in denuntiatione

ingeritur aliqua difficultas potest superior ea postha bita ex suo officio procedere per inquisitionē. nec pu nitur denūtiāns hoc mō desistēdo vel nō producendo denūtiatiōē ad finē. secūdū Inn. Host. sentit contra riū. & dicit hoc eē sepeiale in papa, sed primū dictum mihi plus placet: quia cū agat nr ad commodum publi cū altercatio & denūtiatiū & denūciati nō debet esse cā impedimēti: nam hoc solum bene agitur vt vita hominē corrigatur. xxij. q. v. c. prodest. Et no. hīc expressum. q quando fit inquisitio virtute denuntiationis p̄ce dentis requiritur p̄cedens monitio: secus quādo fit ex puro seu mero iudicis officio. & facit cōtra gl. in. c. qualiter. ij. de accu. & ibi dixi. ¶ ¶ Not. hīc expressum & tene menti. q pēdente inquisitione cōtra p̄laturū suspectū nō fit incōtinenti remotio ab administratiōe: secus est in tutore. quia si accusatur vt suspectus debet incontinenti desistere ab administratione pendēte iudi cio. l. eum quē. C. de suspe. tu. & instituo. s. si quis: & est ratio secūdū doct. quia pingui⁹ ius habet praelatus in praelatura q tutor in reb⁹ pupilli: & circa hoc vide bo. gl. v. q. iij. in. c. quia ep̄iscopi. ¶ ¶ Itē no. q suspitio dila pidationis probatur ex solis cōiecturis etiā ad effectū suspendendi praelatū ab administratiōe. quod bene no. Et est speciale in hoc crimine propter praeiudiciū im minēs: aliās coniectura nō sufficit ad probādum crimē. vt. ij. q. viij. c. sciant cuncti. Et not. bene q conuincitur praelatus de suspicionē dilapidationis si constat ecclesiā esse diuitem in se & nūc apparet eā debitis eē oneratā. nec debet excusari praelatus p̄textu nobilitatis. quia (vt dicūt doct. & bene) q̄tūcūq̄ nobilis facere debet sumptus secūdū q̄tūatem reddituum eccle. quinimō dic q nunq̄ debet quis expendere quicquid percipit ex redditibus, imō consilium ē vt semper annuatim aliqd sup sit propter necessitates superuenientes: sic cōsultur in administratione rerum pupilli: vt est tex. no. in. l. ius alimentorū. ff. vbi pupil. edu. de. & si quis faceret cōtra rium de facili deueniret ad inopiā. ¶ Not. ibi: quasi ex dilapidatione suspectus: q in consumptione rerū mobi lium dicitur quasi dilapidatio: sed citra immobilia pro priē cōsistit dilapidatio, ideo hīc appositū dictionē qua si. hac enim dictio quasi diminuit ad hoc qd not. in. c. prout. de do. & cōtum. ¶ ¶ Not. q in crimine laesa ma iestatis admittuntur omnes testes indifferenter q̄ cri minosi. sicut dicimus in crimine hāresis. de quo in. c. in fidei fauorem. de hāre. li. vj. & vide quod no. gl. i. c. de cōf. & xv. q. iij. c. nemini. ¶ ¶ Itē no. q crimē laesa maie. & simoniae nō equiparātur per omnia. & no. ex tex. bo nū modū euacuadi. ar. a simili p̄bādo dissimilitudinē in eo a quo cōfertur. ¶ ¶ Vltim⁹ collige. q facili⁹ admit titur accusator q̄ testis. quia nō est tñ praeiudiciū i accusatorib⁹ sicut in testibus. quia crimina probātur per testes & nō per accusatores. vnde de iure ciuili nō re peritur cautū q inimicus nō possit accusare vt dixi in. c. j. s. de accu. sed sic q a testimo. repellat. vt in aut. si di ca. C. de testi. ¶ ¶ In gl. in ver. notori⁹. vel dic hoc proce dere in notorio facti permanentis. nam in notorio iuris bñ requiritur probatio. vt si negat sentētia lata. vt in. c. si cut. de re iudi. & idem in notorio facti transeūctis &c. de quo dic vt no. in. c. vestra. de coha. cle. & mu. & vide bo. gl. ij. q. j. c. de manifesta. ¶ ¶ In gl. in ver. inscriptio. no. gl. quia quotidie solet allegari & vide gl. xij. q. ij. idigne. ¶ ¶ Et in q̄tū hac gl. dicit q vbi agitur de crimine ciuili ter requiritur admonitio. intelligo & restrigo qn agif ad cōmodū publicū p viā quasi denūtiatiōis cuiusdā vt qa agif ciuilit̄ vt p̄latus solū remoueat ab admini stratiōe vt hīc. iūcto. c. pxi. in fi. sec⁹ si ageret ad cōmo dū priuatū: tūc em nō requiritur admonitio. arg. in. c. tua. s. de pc. ¶ ¶ Itē in q̄tū gl. dicit q i pecuniarijs cau sis nō est necessaria admonitio nisi de honestate dicit Io. an. q

SEBA. S. A. P.

a ¶ In notorijs. in no torijs ordo est or dinē nō seruare in quit Bal. i. c. ad no strā. tertio. s. de iu reiu. vide And. si culū in. c. euidētia. s. de accusationi.

ZACHARI.

b ¶ Require proba tio. Adde. salua ista diffictiōe q no ui in apost. ad istū in. c. qm nūe. iij. in apostil. in ver. con stat iudici. s. de fi lijs presby.

c ¶ Admonitio. Vi de gl. & ibi scribē tes i. s. sic itaq̄ di scretis. si verbo de nūtiare. isti. de ac cūtiōi. & cui⁹ effect⁹ sit it̄p̄ellatio ex tra iudicialis tradit Ias. in. l. certi con dictio. in prin. c. ij. ff. si cer. pe. Deci. i c. nouit. s. de iudi. circa fi.

Io. an. q. requiritur de necessitate, vt si dies nō fuit ad-
iecta obligationi nā tūc requiritur interpellatio ad cōsti-
tuendū quē in mora: vt in l. debitor. alle. in gl. Cōcludo
latius q. aut obligatio est sine die & tūc nō cōstituit ad
uersari⁹ in mora, nisi moneat. vt i. l. si ex legati cā. ff. de
ver. ob. & no. in palle. l. debitor. & si facit ex reū citari
aū interpellationē, puto q. teneatur sibi ad oē interesse
quia temerē fecit eū citari, cū adhuc nō esset in mora:
sed illa interpellatio iudicialis debet sufficere ad con-
stituendū reū in mora. vt si fateat debitū fiat sibi pceptū
de soluēdo. ar. eo. q. no. i. l. nuda. C. de cōtrahē. & cōmit.
stip. Si verō dies apposta est obligatiōi, & tūc si actor
& re⁹ sunt eiusdē fori teneat re⁹ sine aliqua interpella-
tiōe pecuniā offerre creditori: quia dies interplat pro
hoīe. vt i. c. potuit. de loca. & in l. magnā. C. de cōtrahē.
& cōmit. stip. & hoc casu puto q. reus vocat⁹ ad iudi-
ciū sine aliqua interpellatiōe extra iudiciū teneat ad ex-
pēsas citari & ad oē interesse actoris. Sed si nō sunt eius-
dē fori: tūc nō teneat spōte ire re⁹ ad forū alterius: sed de-
bet interpellari iuxta no. in l. itē illa. ff. de cōsti. pe. ¶ In
gl. in ver. *iudex. ibi: nisi in causa denūtiationis.* hoc vi-
detur verū in denūtiatiōe euāgelica: vbi solū agit ad pce-
nitētiā. & sic debet intelligi. c. in oī negotio. de testi. Itē
dicūt doc. q. vbi solū litigat cū iudice ibi est iudex & ps
vt in. c. cū spāli de appel. Sed certē respectu illi⁹ articu-
li. vbi est iudex nō est pars nā respectu recusatiōis cū eli-
gūt arbitros nō est iudex. vnde pparia circa eūdē articu-
lū nō pōt quis fungi duplici officio incōpatibili. ¶ In
gl. in ver. *iudici formā. ibi ibi soluitur:* dic vt ibi dixi. ¶ In
ea. gl. ibi. *ex parte.* dic q. ibi papa suppleuit ex officio vo-
lēs facere gratiā. vt ibi patet. ¶ In fi. gl. & vt intelligas
hoc cōtrariū scias q. pro re vitiosa empta vbi vitiū est
latēs cōpetit duplex actio, vna quā appellat redhibito-
ria quia ad petitionē emptoris facit in totū retractari vē-
ditionē. Alia quā appellat quanto minoris: in qua agit
emptor vt restituat sibi totū illud qd dedit vltra iustū
pretiū si vitiū fuisset patefactū: vnde dicitur ni bouē. alle.
in gl. q. si emptor agit quātō minoris poterit iudex cō-
denare in redhibitoria. i. vt retractet veditio in totum.
Sed aduerte. quia ille tex. loquitur cū iudex reperit vitiū
esse tū vt pro nullo pratio iste fuisset emptor⁹ vñ si hñ
inspiciat nō ita pñciat cōtra naturā actiōis. qā q. nihil
valet min⁹ valet. & totū ptiū vñ supflū. ar. in l. minus.
de regu. iu. & sic nō ob. istud cōtrariū. ¶ In gl. in ver. *ex*
officio nostro in fi. sed cōtra hoc facit quia in. c. cū. p. ille.
fuit repulsus qui venerat ad ferādū testimoniū. itē quia
aliās accusauit. d. And. dicit sub dubio fortē q. aliud est
in accusatiōe aliud in denūtiatiōe quē fit ad correctio-
nē. ¶ Sed certē hęc sol. nō est bona. quia licet denūtiās
tēdat ad correctionē: tñ denūtiatio solet ad inimicitia
prouocare. & ad cōtrahēdā inimicitia nō ispiciat iustitia
causā pcedētis: sed sufficit q. potuerit prouocari anim⁹
alteri⁹: vt l. j. ff. de his qui. vt. indi. dixi in. c. cū. p. & c. re-
pellūt. s. de accu. ¶ Itē si proxeneta repellit a testimo-
nio ppter affectionē q. habet vt cōtract⁹ pfiat⁹ iux-
ta no. in. c. j. de testi. li. vj. & ille qui fuit aduocat⁹ & pro-
curator in instātia principali repellit a testimonio in in-
stātia appellatiōis propter affectionē quā habuit ad cau-
sam. vt in. c. fi. e. ti. li. vj. forti⁹ debet repelli isti denūtiā-
tes q. psumūt appetere vt crimia per se denūtiata probē-
tur ne videantur iniuste denūtiāse. Itē timere possent,
prelatū si remaneret in administratione. ar. vj. q. xij. vi-
sis Ad hoc no. dictū. Inn. in. c. cū. i. & a. dere. iudi. vbi di-
cit q. cōspiratores etiā ad bonū nō admittātur ad testi-
monium contra eum in quem cōspirarūt. ¶ Et ideo
dici pōt ad istū tex. q. hīc in fi. papa. reseruat has exce-
ptiones dum admittit exceptiones inimicitiarum: sed a
principio recepit omnes testes & reseruauit disputa-
tionem post publicationē: vt in capitu. p̄sentium. de

testibus. & succinctē hoc sensit Ioan. an. sup ista glōf.
¶ In gl. i. ver. de. *dilapidatiōe. ibi: iterū dū cognoscitur. & c.*
pōdera verba gl. quia in veritate hęc gl. videt ex toto
cōtra istū tex. Priō in eo qd dicit quōd cū denuntiatur
suspect⁹ interdicitur denūtiato potestas alienādi: qd tñ
hīc nō interuenit. Itē dicit gl. q. si postea probaret sus-
pectus debet isti dari coadiutor, & tamē hīc nō fuit dat⁹
sed simpliciter suspēsus ab administratiōe: vnde gl. hīc
cōsiderauit alia iura quē allegat quā vident esse contra
istū tex. nec glo. aliter respōdet ad istū tex. ¶ Sed doc.
super tex. multū instant. & finaliter videt cōcludere q.
super dilapidatiōe sūt duā inq̄sitiōes. vna expedit sum-
mariē: & tñ discutitur an sit suspectus de dilapidatiōe,
quo cognito supēditur ab administratione. & fit inqui-
sitio scda super veritate: & fit priō illa summaria: quia
timeat si ille remaneret in administratione ne corrūpe-
ret officiales & ipēdret inquisitionē sup veritate. vñ
supēditur tñ ab administratiōe tēporaliū, nō aut spūa-
liū. vt in. c. venerabilis. de offic. deleg. nisi timeat q.
nō induceret canonicos vel alios clericos ad deponēdū
cōtra eū: quia tūc fieret suspēsiō etiā a spūalibus. Et si in
scda inq̄sitione de veritate cōstitit illū eē dilapidato-
rē, tunc ex toto remouebit ab administratiōe. quia pri-
uabitur p̄latura. vt in. c. qualiter & qñ. s. de accu. nō aut
deponetur ab ordine, ex quo agebat ciuilitur. Sed dicit
Hostiē. q. in effectu deponet ab ordine, qā nō habebit
executionē ordinū: tum quia p̄ sniam remāsit infamis.
vt sequitur hīc in gl. tū quia notoriū est crimen suū. &
notoriē criminofus nō celebrat sine dispēsiatiōe. vt i. c.
fi. de tē. ordi. Sed per hoc nō est r̄sum ad istū tex. Arc.
tractat hęc materiā in. c. vulturanā. xij. q. ij. & ibi cōclu-
dit q. cū initiatur inquisitio super dilapidatiōe interdi-
cit oīs ptās alienādi. per. c. fi. s. de accu. Et postmodū p-
ceditur sup inquisitione: & si de ea cōstitit deputabi-
tur coadiutor: iuxta. c. venerabilis. p̄al. & fiet inquisitio
super veritate qua cōstituta remouebit in totū ab ad-
ministratione. Sed (vt dixi) istud. c. facit in cōtrariū: qā
nō fuit datus hīc coadiutor, nec a principio fuit inter-
dicta ptās alienādi: & in veritate super mō procedēdi:
cōtra dilapidatorē vario mō loquūtur iura. & principa-
liter habem⁹ hoc. c. & illud. c. venerabilis. & d. c. fi. & c.
quia ea. iij. q. ij. & ca. nobis. & c. vulturanā. xij. q. ij. cū si
milib⁹. Nec videtur q. rectē possint ad cōcordiā redu-
ci, nisi vnū suppleat per aliud. & ideo vario mō hīc &
alibi dūt scribētes. Vnde putarē varios modos proce-
dēdi esse a iure traditos: & per hęc varietatē putarē iu-
dicis arbitrio cōmittēdū quā viā debeat accipere: iux-
ta illa q. habētur in simili. in. c. qm̄ frequenter. in fi. vt li.
nō cōte. ideo considerata qualitate denūtiādū & denun-
tiati & fama si qua habetur in hoc. qñq. iudex a princi-
pio interdicit ptātē alienandi, prout factū fuit in. c. fin.
de accu. qñq. ea interdictiōe nō facta procedit superfu-
spitiōe vt hic. Itē p̄bata suspitione secū dū ei⁹ qualitatē
et quātitatē poterit i parte vel i totū suspē. vt hīc fecit
papa vñ dare sibi coadiutor vt fecit i. d. c. venerabilis. Et
sic possunt reduci ad cōcordiā iura & opi. plurimā q.
versant⁹ circa hoc. ¶ In ea. gl. ibi *infamis efficitur.* no. gl.
& tene mēti. q. iura loquētia i tutore qd efficit infamis
si remouetur per dolum habet etiā locū i p̄lato. & ista
est infamia iuris, propter quā nō habebit amplius exe-
cutionē ordinū vt. s. dixi post Host. quōd not. nā infā-
mia tollit exercitium cuiuscūq. dignitatis, & adimit q.
sitū honorē nedum querendum: vt dicit tex. no. in. l. in-
famia. C. de decu. li. xx. Et iō bona cautela est. vt si prēla-
tus vehemētē suspietur de sua depositione ppter do-
losam administrationē, non expectet sniam, ne efficiat
infamis: sed spontē a principio cedat ante sniam. sicut
fecit iste abbas. vt dicitur. j. c. proxi. in fi. & est cōsilium
Bar. in. l. si reus. ff. de procu. in quocunq. quis efficere-

ZACHARI.

¶ Ad expēsas. Ad
de istū in. c. ij. co. ij.
s. de accu. Feli. latē
in. c. nocuit. co. pe.
ver. fallit. s. de iud.
& Bal. & Paul. de
ca. in. l. quidā hy-
berus. ff. de ser. vr-
ba. p̄ di. & in. l. ex
hoc iure. ff. de isti.
& iur. melius per
eundem Bal. in. l.
non ignorat. C. de
fruct. & litiū expē.
Tu vide Ro. sing.
suo. cccxcvj. inci.
alio sero do. Ema-
nuel. & quis teneat
tur probare illam
monitionē seu ex-
tra iudicialē inter-
pellationē p̄ces-
sisse vide eundem
Ro. sing. seq. qd
est sing. cccxcvj. i
cipi. quas debet p-
bare. & Feli. vbi. s.
qui melius Roma-
no sentit.

SEBASAPI.

¶ Contractus per
ficiat. An proxe-
neta possit esse te-
stis in cā i qua fuit
mediator. vide Fe.
in. c. cū a nobis. co.
fi. ver. de proxene-
ta. s. de testi. & i. c.
pe. col. j. s. de testi.
cogen.

SEBASAPI.

¶ Quod iura. Quo
modo procedat
equiparatio de tu-
tore ad p̄latū. vide
Feli. in. c. cū depu-
tati. col. pe. s. de iu-
dicis.

Panormi. super Quinto.

tur infamis per cōdenationem vt antea soluat, & nō ex
 20 pectet sniam. ¶ Et in fi. gl. libi. in. d. c. quod sicut. cōiter
 tenet nō sufficere reddere ecclesiā indēnem. Et tenent
 hoc cōiter doc. licet. Vin. & min⁹ bene aliud dixerit. nā
 satisfactio nō mutat malivolū animū. insti. de suspe. tu. in
 fi. & maxime si est ep̄s qui est periur⁹ cū iurauerit non
 21 alienā. & in. c. ij. de feu. ¶ In gl. in ver. indifferenter. in fi.
 hac glo. videtur cōtra tex. huius. c. & sequētis. vbi patet
 ista duo crimina nō equiparari quo ad accusationē &
 testimoniū in oībus. Nec etiā verum dicit gl. in alio: q̄
 oēs testes qui admittūtur in crimine hāresis debēt ad-
 mitti in crimine simoniā: quia in crīe hāresis admittūt
 testes quātūcūq̄ criminosi & excōicati, nō habita dif-
 ferētia an agat cōtra secularē an cōtra regularē. & an sint
 alia adminicula & c. vt. in. c. in fidei fauorē. de hāre. li. vj.
 Sed in hoc crīe simoniā criminosi nō admittunt indif-
 finctē, nec etiā admitterē excōicatū. quia hoc. c. & se-
 quēs tñ loquūtur de criminosis: nō autē de excōicatis.
 qui indistinctē repelluntur nisi in casib⁹ exprāsis. de sen.
 exc. c. decernim⁹. li. vj. Sed fortē glo. fuit decepta per il-
 lud. c. eos. alle. in gl. vbi dicit q̄ crimē simoniā est mai⁹
 quā sit crimē hāresis. Sed tu intellige illud. c. i. eo simōia
 eo qui credit gratiā spiritus sancti posse emi & vēdi iste
 est deterior hāretico. Et dicit dixi in. c. quoties. s. eo. &
 accipiēdo simoniā ita strictē tūc glof. verū diceret: sed
 tūc admitterentur tales testes prādicti poti⁹ propter
 hāresim quā propter simoniā. ¶ In glo. fi. & declara fi.
 huius. c. prout habetur. j. c. seq. vbi clarius habet quā ex-
 ceptiones fuerūt admisse & quā repulsā. Sed vide hīc
 22 Cal. & do. An. & Fede. cōfi. cxi. & lix. ¶ Extra gloss.
 quāro de quāstio quotidiana. Episcopus instat contra
 clericum subditum beneficiū vt ostendat titulum sui
 beneficij. ille respondet petēdo libellum sibi offerri. cū
 sit in pacifica possessione beneficij. Episcopus replicat
 q̄ intēdit procedere per viam inquisitionis. quia bene-
 ficiū est deuolutum ad eius collationē: iste triplicat
 ex hoc habet eum magis suspectum, quasivelit procede-
 re ad commodum propriū, quāritur quid iuris. Host.
 concludit istū clericū teneri ad ostendendum titulū^a
 siue alia libelli oblatioe: nec admittitur appellatio in cō-
 trarium. sicut em̄ non appellatur a correctione in. c. ad
 nostrā & c. reprehensibilis. de appel. ita nec ab isto actu
 qui explicatur occasione correctionis. nā si nō habet ti-
 tulū, tenet beneficiū cū peccato: & decēpit animas
 parrochianorū: vt in. c. dudum. el. ij. de elect. Item quia
 ista inquisitio tituli potest fieri etiā generaliter ex offi-
 cio iudicis arg. in. c. graue. de prebē. & in. c. iij. de insti.
 hoc tñ restringit ad factū recēs, secus si est antiquū: tū
 quia imputādū est ep̄o qui diu tacuit. ar. in. c. j. de frigi.
 & malefi. tum quia videtur tacēdo cōsensisse. ar. in. c. ex
 ore. de his que fi. a maio. par. ca. tū quia probatiōes non
 possunt de facili haberi cū, sepe pereātex longiqtate tē-
 poris. Et iō dicit q̄ hoc casu satis poterit recurri ad iura-
 mentalē probationē. q. d. q̄ vbi factū est antiquū, vt quia
 diu sterit in pacifica possessione beneficij sufficit proba-
 re titulū per iuramētū. Sed aduerte, quia hēc vidētur cō-
 trano. per gl. & Io. an. post eā in. c. j. de reg. iur. lib. vj. &
 per Archi. in. c. ordinarij. de offi. ord. li. vj. & c. contra
 mortē. c. dist. nā cōis cōclusio videt q̄ vbi ep̄s tacitē cōse-
 tit nō possit apli⁹ etiā ex off. cōpelle subditū ad osten-
 23 dendū titulū. ¶ Et iō in hoc articulo potest sic latius
 distingui cōcordādo opīones & suppledo, q̄ aut fa-
 ctum est antiquum, sed superior exquirens titulum nū-
 quam concensit tacitē, vel expresse: vt quia de nouo
 adeptus est episcopatum, vel diu stetit in captiuitate &
 tunc habebit locum illa opi. Hosti. & propter antiqui-
 tatē facti admittitur probatio per iuramentum. argu.
 in. l. si arbiter. ff. de proba. & eorum quā not. in. c. illud.
 de presum. Itē quia aliqua prāsumptio est pro titulo

ex quo fuit toleratus per prādecessorē Et hāc opi. Ho-
 sic restrictā. nō singulariter. quia quotidie venit in pra-
 ctica. nā statim cū quis promouetur i ep̄m solet hodie
 ponere generale decretū vt quilibet debeat facere fidē
 de titulo beneficij. Sed dubitari posset nunquid sufficit
 talis probatio iuramētalis cū cōcurrēte antiquitate fa-
 cti si ius cōe esset contra eū qui tenet beneficiū: vt quia
 possidere duo beneficia incōpatibilia: vel est minor & i
 capax ad illud beneficiū & allegat se habuisse dispēsatio-
 nē & eā pdidisse: & q̄ nō sufficeret optimē facit in ar. c.
 ordinarij. palle. & c. cōtra morem. c. dist. satis puto q̄ de-
 cidere hāc quāstio cōsiderata lōgiquitate tēporis &
 qualitate bñficiati superioris pdecessorishuius qui eū
 tolerauit: sicut aliās dicimus in simili an & qñ prābeat
 24 in supplemētū pbatōis: vt no. i. c. fi. de iureiu. ¶ Aut
 factū est antiquum seu nō multū recēs, & iste superior
 ipm tolerauit tāq̄ beneficiatū, & tunc nō vrgetur ad il-
 lū titulum probādū etiā per iuramētū. quia visus est cō-
 fonsisse. ar. in palle. c. ex ore. tenet gl. & doc. in palle. lo-
 cis. Sed ipse superior bene poterit in se assumere on⁹ p
 bandi tituli defectū. ar. in. c. dilecto. de prābē. hoc dictū
 doc. puto limitādū, nisi ius cōe esset in cōtrariū contra
 possidētē, vt tūc nō sufficiat ille tacitus cōsensus, cū &
 cōsentire nō possit. & pro hoc prāal. c. ordinarij. quod
 loquitur indistinctē qñ factū est recēs. aut superior nō
 consentit tacitē vel exprāsse. & tūc pōt eum compelle-
 re ad faciēdū plenā fidem de titu. ar. i. prāal. c. iij. de insti.
 & no. in prāalle. gl. & facit. ij. q. j. c. legi. & q̄ no. In. in. c.
 super his. de accusa. ¶ Et idē dic in parrochiano, vel pa-
 trono, vel alio cuius specialiter interest. vt si nō sit vi⁹
 consentire in istū possit istare vt ille compellatur ostē-
 dere titulū beneficij: qd voluit Fed. cōfi. xxvij. Et dicas
 plenius vt ibi per eum. & hāc nō. quia quotidiana sunt
 & tene menti.

ZACHARI.

¶ Ad ostēdēdum
 titulū. Adde Bal.
 in. l. inciuile. i. j. op-
 po. C. de furt. ver.
 atē si tenet rē. & in
 l. cogi. col. ij. C. de
 pen. hāre. & in. l. ij.
 col. ij. vers. porro
 C. quō & quādo
 iug. Ang. singu. in
 l. qui i aliena. vers.
 sed si adierit. ff. de
 acqui. hāre. & Ge-
 mi. in. c. ordinarij.
 de offi. or. & in. c.
 j. de reg. iur. li. vj.

SYMMARIUM.

- 1 Criminaliter aliquando non dicitur agi. licet non agat ad cō-
modum priuatum.
- 2 Testes criminosi & etiam infames an admittantur in crimine
simoniā. sicut in hāresi? 3. 6. 9. 11. 12. 13.
- 4 Testes aliās inhabiles si in aliquo casu admittantur: non faciūt
plenā probationē: nisi addantur alia adminicula. 6.
- 5 Prāsertim: ista dictio si stet cōparatiuē: stat propriē: si stat ta-
xatiuē: stat impropriē. nō. pro statutus. 13.
- 7 Abbatia non dicitur dignitas excellēs: sed potius numeratur
inter dignitates inferiores.
- 8 Equalitas est seruanda in iudicando data personarum equalit-
atē aliās secus.
- 10 Simoniā quā habet cōmunionē cum hāresi: videlicet quia cre-
dit gratiā spiritus sancti posse emi est fortē maius crimen
quā reperitur aliās simoniā quā in communi solet com-
mitti & habet alia crimina maiora.
- 12 Testes criminosi si admittuntur ad aliquā probationē: nō com-
prehenduntur periuri: nisi de eis fiat specialis mentio.
- 13 Improprietates sunt fugiendā.
- 14 Inquisitus si pendente inquisitione efficiatur episcopus, an ab
inquisitione sit desistendum?

¶ CAP.

XXXII.

Er tuas.

Hoc. c. est glo. prāceden-
 tis. c. nā tendit ad declara-
 tionem ilius an & quando testes crimi-
 nosi admittantur in crimine simoniā:
 & in effectū idem dicit quod prācedens
 Diuiditur in duas partes principales. in prima consulta-
 tio. in secunda respōsio. ibi. noueris. Et hec secūda pars
 subdiuiditur. in quatuor nam, primō distinguitur circa
 quinq; secūdō coaptat illa qñq; pposita repetēs factū et
 declarās iterlocutoriā pcedētis decretalis. tertiō. trāsū-
 mendo

mēdo concludit. quartò recitat cessionē. secūda ibi. *hec omnia*. tertia ibi: *tales*. quarta ibi: *vnde*. ¶ Casus literalis. In decretali precedenti dicit q̄ abbas p̄posianus plures excep. opposuit cōtra testes inductos cōtra ipsum in crimine simonię. & papa quas dā exceptio. admittit, quas dā repulit: vnde videbat q̄ testes criminosi admitti debebant in crimine simonię: quēsitū fuit à pa. qualiter esset intelligēda, & ipse r̄ndet vt in text. ibi. *noueris igitur*. Ber. ¶ Not. j. ex tex. q̄ cū igit cōtra beneficiatū vt remoueat solū ab administratione dicit agi ciuilit̄ & non criminaliter: nec p̄priē tūc dicit accusari. ¶ Et ex hoc bene no. & singulariter. q̄ licet nō agat de crimine ad cōmodū priuatū nō debet agi criminaliter: licet agat de crimine agi ergo criminaliter q̄ tendit ad vindictā vt crimē puniat p̄cna cōdigna. Sed q̄ agi solū ad remotionē bñficij, tūc p̄cipaliter nō agi ad puniēdū delictū sed ad bonū publicū vt immeritus & damnosus nō p̄sit eccl̄iæ.

¶ No. ij. q̄ cū agi de simonię crimine criminaliter. & cōtra regulārē nō admittunt testes criminosi. Et ex hoc patet differētia inter hoc crimē & crimē lēse maiestatis: q̄ ibi admittunt etiā infames licet agat criminaliter: vt. s. c. pxi. & hoc intellige nisi simonia sit hēresis: vt dixi i. c. s. proxi. super gl. in ver. indifferenter. & dic vt ibi dicit.

¶ No. iij. q̄ contra simoniacū habitant testes criminosi cōcurrētib⁹ istis qualitatibus. de quib⁹ in text. vnde secus videt in excōicatis, q̄ illi nō vidētur hīc habilitati. ar. in. c. decernimus. de sen. excō. li. vj. nam requirit sp̄alis dispositio, nec veniūt habilitati criminosi. arg. in. c. in fī dei fauorē. de hēre. li. vj. ¶ Itē no. secūdū cōem intellectū qd̄ in istis criminib⁹ exceptis admittunt testes criminosi concurrētibus qualitatibus de quibus in text. nō tñ vt faciāt plenā probationē: sed oportet q̄ adsint alia adminicula: hoc notāter probat tex. in ver. *quoniā*. ¶ Item vltimò colligo q̄ cōtra regulares p̄latos nō solū remittit in parte ordo iuris sed etiā fit remissio iustitię causa: q̄ ex faciliōribus causis etiā non seruato vsq̄ quaq̄ ad vngue ordine iuris p̄nt remoueri. ¶ In gl. j. ibi. *qui emēdati sunt de crimine* & c. Glo. hīc succinctē tangit duas lect. ad istū tex. Prima vt criminosi admittant in testes si sint emendati. & tūc dictio p̄sertim posita in ver. *quoniā*. stat pro tñ. Secūda lec. est q̄ criminosi etiā perseuerantes in criminib⁹ admittunt in testes cū alijs adminiculis: & tūc dictio p̄sertim pōt exponi dupliciter secūdū varietatem lecturarū, & q̄ istarū sit vera plenius discutitur. j. in glo. in ver. *taliter*. & ibi dicā. & per hoc fit declarata gl. quæ est in versi. *presertim*. si exponit pro tantū est expositio impropria. Not. tñ cam singu. in eo q̄ vult q̄ quādo hēc dictio p̄sertim exponit pro tantū: est expositio impropria propria ergo expositio est vt stet cōparatiuē. vt etiā voluit glo. p̄gal. super ver. *taliter*. prope fi. & dicitur stare comparatiuē: quia idem p̄supponit in suo positiuo seu in casu contrario: vt sit sensus p̄sertim cū testes fuerint de crimine emendati. q. d. q̄ etiā si non sunt emēdati admittuntur: sed maximē admittuntur quādo sunt emendati. Et ex his infertur q̄ cū in statutis verba debeant stare propriē. vt no. in. c. in nostra. de iniur. & in. l. iij. s. hęc autē verba. ff. de neg. gest. hęc dictio p̄sertim in eis propriē stabit comparatiuē. Et idē dic de dictione maximē, vt stet comparatiuē. vt not. glo. in. c. auditis. de elect. & in. c. quoniā frequēter. in. s. porrō. vt lit. non cōtest. ¶ In gl. in ver. *prauitate*. in fi. glo. simpliciter vult q̄ idem sit in alijs tribus exceptis. & licet doc. simpliciter transeant: tamen hoc non videt verum vsq̄ quaq̄. nam fateor q̄ illi qui admittūt in simonia admittuntur in alijs criminibus exceptis, sed non omnes qui repellūt hīc repellantur in alijs criminibus exceptis instantia patet in crimine hēresis & in crimine lēse maiestatis vbi indistinctē admittuntur infames & criminosi. vt. s. c. proximo. & in. c. in fidei fauorem. de hēre. libr. vj.

& tñ hīc in simonię crimine indistinctē nō admittūtur. imò debent haberi cōsideratiōes de q̄b⁹ in tex. licet em̄ hēc & quēdā alia dicant crimina excepta, q̄ nō per oīa sequūt regulā aliorū tñ vnū est magis priuilegiū q̄ aliud propter magnitudinē criminis, vel propter priuilegiū p̄cipis, vel eccl̄ię, vel ex alia cōsideratione. ¶ In gl. in ver. *excellentioris*. no. istā gl. iūcto isto text. q̄ abbas nō dicitur habere excellentē distinguētem, b̄ sed poti⁹ iudicat abbatia in numero dignitatū inferiorū. ¶ Et in fi. gl. aduerte. q̄ finis huius gl. nō soluit cōtrariū imò fortificat: q̄ si in iudicio seruanda est equalitas: ergo nō debet aliter puniri maiores & aliter minores. & ideo rectius soluendo pōt dici q̄ equalitas seruāda est in iudicio data equalitate personarū. nā vbi est differētia tūc seruare equalitatē esset potius illa dicenda inequalitas ar. c. de multa. in fi. de p̄bē. & de hoc vide quod no. in c. nouit. de iudi. ¶ In gl. ver. *vel minora*. ibi: *quia socius nō admittitur* & c. hodie dic melius vt habet in. c. j. de testi. lib. vj. ¶ In gl. in ver. *paria*. ibi: *quanto maiora crimina* & c. No. gl. q̄ in istis criminibus exceptis admittuntur testes etiā inuoluti maioribus criminibus q̄ sint illa sup quibus deponunt: sed tūc non adhibebitur tanta fides vnde secundum qualitatem & quantitatem criminis obiecti iudex metietur fidem eis adhibēdā. ¶ Sed contra hoc opponitur. nā crimē simonię est maius crimē alijs. nam cetera crimina ad cōparationē huius pro nihilo reputantur. vt hīc dicit tex. ergo non possunt obijci maiora crimina. So. dicūt dic. sup. tex. q̄ etiā in ipso crimine simonię est dare maius & minus. vt quia agitur de simoniaco, quia prohibitio, & excipitur de prohibito. quia simoniaco. iuxta ea quæ habent per gl. in. c. ex parte. de offi. dele. & dixi in. c. j. s. eo. & sic vident sentire simplici ter q̄ crimen simonię sit maius alijs criminibus: quod ego putare verū vbi simonia haberet in se hēresim: vt quia credit gratiam spiritus sancti posse pretio acquiri. Sed secus puto in simonia quē cōmittitur hodiernis tēporibus. dātes em̄ pecuniam dant potius vt inducant superiorem ad ordinādū vel ad cōferendū beneficiū q̄ estimēt illā gratiā posse emi vel vēdi: vel q̄ ipsi in veritate intēdāt emere vel vēdere, & iō puto q̄ multa alia sunt grauiora isto genere simonię sic accepto quod patet ex facilitate dispensandi. iuxta no. in. c. de simoniacē. s. eo. ¶ In gl. versi. *distinguenda*. ibi: *tunc cōtra secularē p̄latū nō sunt audiendi vel amittēdi*. testes criminosi etiā in crimine simonię. nisi sint emendati de crimine. & declara hęc gl. vt dicā. in gl. in ver. *taliter*. vbi declarabit intellect⁹ hui⁹. c. ¶ In gl. in ver. *capitales* & c. no. gl. & loquit meli⁹ & clari⁹ q̄ gl. in. c. cū oporteat. s. de acc. & quē dicant capitales inimicitie. dic vt ibi dixi. & no. hęc gl. p̄pe finē. ¶ In gl. in ver. *adulterij*. in fi. no. bene gl. q̄ sub generali dispositiōe qua habilitant testes criminosi nō videt habilitat⁹ periur⁹. nūq̄ ergo debet admitti periur⁹ in testē nisi de eo admittendo specialiter caueat & facit. c. testimoniū. s. de testi. ¶ In gl. in ver. debilitaret. Aduerte. quia hęc gl. videt sentire illā lect. Lau. vt emēdati tñ nō admittant: nisi cū alijs adminiculis. & in hoc videt ista gl. dicere cōtra tex. exp̄ssum in. c. testimoniū. de testi. vbi patet q̄ nedū i crimine excepto sed etiā in alijs criminib⁹ admittunt testes emēdati cū agi ciuilit̄ etiā sine alijs adminiculis: & iō dic meli⁹ vt. j. in ver. *taliter*. ¶ In gl. in ver. *taliter*. in fi. Ex hac gl. colligunt duę lec. ad istū text. Prima vt intelligat in testibus criminosis emēdatis tantū: vt sic dictio. *presertim*. posita in tex. ponat pro tantū: & fuit ista opi. Lau. Sed hēc lect. de modico vel nihilo seruiret hodie. per. c. testimoniū. s. de testi. vbi tex. generaliter in quocūq̄ crimine & cōtra quēcūq̄ agat admitti testes criminosos emēdatos ex quo agitur ciuilit̄. & ideo hēc lect. nō est sequenda ar. in. l. quod labeo. ff. ad car. & vt euitet iuriū corre-

SEBASAPI.

¶ Agi criminaliter. Qñ dicat agi criminaliter vide Moder. in rub. de iudici. col. pe. vbi latē & vtiliter insit. Aretinus.

ZACHARI.

¶ Excellentem dignitatē. Tu adde q̄ imò dicit hēre excellentē & primā post episcopalem ita not. Bald. in. c. pastoralis. in gl. in ver. superiores. s. de offi. deleg. quē ibi sequit Fel. col. iij. gl. in ver. superiores & ver. verū ergo abbatia. & ibi eū ēt sequunt moder. p̄ quo alleg. tex. in aut. habita. C. ne fi. p̄ pa. & in. c. decernim⁹ s. de iud. bo. text. i. c. fi. de offi. dele. li. vj. vbi primò nominat abbates q̄ qui hñt p̄sonat⁹ quib⁹ adde q̄ nō tavi in apostil. ad istū in. c. exposuisti in apostil. i. ver. dicit officiū. s. de cor. vici. & in alle. c. decernim⁹. i. ver. dignitatē. s. de iud.

SEBASAPI.

¶ Periur⁹. Quod semel piurus non debeat admitti amplius ad testimoniū. tradit Fel. in c. ex parte. col. ij. ver. no. q̄nto. s. de testi. & i. d. c. testimoniū. col. vj. ver. tertia cōclusio. eo. ti. q̄ nō possit admitti ad iurādū generat̄ tradit Ia. i. repe. l. admonēdi. col. cvj. ver. xxxviii. ff. de iureiurā. ZACHARI.

¶ Ponat p̄ tantū. Adde Car. i. cle. j. de re permuta. no. in. c. j. s. de excep. in. c. cōtinebatur. de despon. impub. b̄ri

Panormi. super quinto.

Adio: vt in. c. cū expedit. de ele. li. vj. Itē quia secūdu hāc lect. impropria tex. in illa dictione *praesertim*. nā de ei⁹ vero significato est vt stet cōparatiue, & vt ponat idē in casu cōtrario. vt. s. dixi. Et istę iproprietates fugiēde sunt. vt no. in. c. intelligentia. & in. c. p̄terea. de ver. fig. & in. l. nō aliter. ff. de leg. iij. Secunda lect. fuit Io. Vin. & Tancre. secūdu quā debēt admitti testes criminosi etiā in criminib⁹ p̄seuerātes in hoc crimine simonię cū sit exceptū, cōcurrētib⁹ tñ cōsiderationib⁹: de q̄bus in lite ra quas specificē. subijciā. & tūc. c. testimoniū. nō corri gis nec restringis sed p̄cedit regulariter. & hoc. c. proce dit in hoc crimine simonię cū sit exceptū. & hęc lec. est amica literę. & p̄bat i ver. *quoniā*. intelligēdo p̄sertim p maximē: secūdu qd debet exponi. Host. tñ dicit q licet in hoc multa sint sparsa & in multis instruant iudices p hoc. c. tñ tenēdū est q hęc materia sit arbitraria, cū pa pa hīc specificē nō loquat quasi posuerit istas cōsidera tiones generaliter ad instructionē iudiciū. vnde dicebat ipse & Inn. iudicē debere cōsiderare an agat p viā denū tiatiōis: & tūc admittent oēstestes criminosi, & etiā mu lieres & infames, dūmō sint emēdati tā ad denūtiādū q ad testificādū. ad hoc qd no. ij. q. j. c. si peccauerit. & in. c. nouit. de iudi. Si verō agit p viā inquisitionis & crimen est exceptū: tunc admittētur criminosi & mulieres non secundum vigorem iuris sed secundum temperātiā equitatis, quā habebit iudicis arbitrio moderari. de bet enim iudex multas cōsiderationes habere. Prima est circa modū procedendi, vt magis p̄cedat equitate p̄sata p viā inq̄sitiōis. Secūda cōsideratio circa personā cōtra quā agit, vt facili⁹ admittat testes criminosos cō tra regulārē q cōtra secularē. Et facili⁹ si regularis est in ferioris grad⁹ q excellentioris dignitatis. Itē facili⁹ si est infamatus & possit remoueri sine scādalo q si sit bonę opinionis, & immineat scādalu in eius remotiōe. Tertia cōsideratio circa personas testiū, vt admittat facilius honestos q criminosos, & facili⁹ criminosos, emēdatos q p̄seuerātes. Itē facili⁹ si testificant zelo iustitię q ex odij fomite. Quarta cōsideratio circa crimina q obij ciunt, an sint crimina minora vel paria q maiora. Quin ta cōsideratio, an subsint adminicula vt facili⁹ admit tant testes alij adminiculis exigētibus q cessantib⁹. Alij aliter dicūt sed ipsemet. In, postea recessit ab hac opi. & tenuit q ista tēperātiā eq̄tatis nō sit relinquēda arbitrio iudicis, cū sit iure expressa gñaliter ar. in. c. si. de trāfact, quod tñ nō placet Host, quia secūdu eū licet sit iure ex pressa, tñ exprimit generaliter & non appareat an & qñ sit ea p̄cise vtēdū. & cū hac opi. trāseūt doct. cōiter. Sa tis putarē opi. Inn. posse saluari, vt vbiēuq agat de cri mine simonię ciuilit̄ & secūdu equitatē, & psonā cō tra quā agit sit irregularis inferioris grad⁹, male fame, & sine scādalo possit remoueri, & subsint alia adminicu la: tunc testes criminosi debeant admitti etiam non emendati vel it iudex: sed quanta fides sit eis adhi benda iudex considerabit secundum qualitatem & quā titatem criminum obiectorum. minor enim fides adhibetur vbi obijciuntur crimina maioraq paria vel mi nora & minor qñ paria quā qñ minora. & maior fi des saltem qñ sunt aliquatenus emendati quā qñ ex toto p̄seuerāt: & ad hāc fidē metiēdā fiūt iste cōsidera tiōes circa crimina obiecta. & etiā sensit glo. hīc in ver. *an paria*. Si verō deficeret aliquod ex p̄dictis, nō puta rē testes criminosos admittēdos: vt si persona cōtra quā agit est secularis. vel si esset regularis ageretur crimina liter, vel esset excellentioris dignitatis, vel non subsent alia adminicula & c. nā cū per dispositionē huius. c. rece dat à cōibus regulis iuris secūdu quas criminosi p̄seue rātes nō debēt admitti, debet hoc. c. restringi itelligēdo maximē vt. s. dixi. quando est crimen simonię non ha bens annexā hēresim. nā sequēdo opi. Host. nimis esset

larga iudicis potestas in hoc iure relaxando & restringē do. Clarē ergo cōcludēdo. dic q hoc. c. debet intelligi in criminibus exceptis, & specificē in simonia, vt admittā tur testes criminosi: licet nō emēdati cōcurrētibus qua litatibus superius expressis, secus si aliqua illarū defice ret. ar. in. l. si vnus. C. de testa. & c. quia propter. de elect. & per hęc remanent ferē declarata oēs gl. huius. c. ¶ In si. gl. Hostiē. dicit gl. p̄cedere si iste parat⁹ est agere p̄e nitentiā, aliās secus. ij. q. j. c. si peccauerit Itē cessat iudex ab inquisitione vbi pōt p̄tēdi aliquod interesse ratio ne expensarum vel fructuū, sciat à quo & de quo sit ec clesię prouidēdū. argu. in. c. ex parte. de arbi. Satis putarē attendendum finem agendi. vt. si agebatur solū ad re motionem, tunc iudex non procedat facta cessione, nisi subsit aliqd aliud interesse. arg. in. l. post finitā. alle. in gl. nā & snia formanda est secūdu conclusionē libelli. vt s. c. proxi. Sed si agebatur simpliciter ad correctionem: tunc quia facta cessione crimen non est punitum pote rit procedere opi. Host. ¶ Et quērunt hīc doc. de alia quēstione cōsimili. quid si pendente inquisitione con tra abbate abbas promoueatur in episcopū: nūquid iu dex desistet ab inquisitione? & cōcludūt q procedet in quisiō vt imponatur p̄enitentia nō vt remoueāt ab episcopatu promotio tñ facta pendente inquisitiōe nō valet. lxxxj. di. c. tantis. Quo ad primā partē satis posset distingui. vt. s. distinxī post gl. vt cōsideretur finis agen di. Quo ad secundam partem an teneat promotio. dic vt plenē dixi in. c. omnipotens. s. de accu.

- S V M M A R I V M.
- 1 Simoniace electus nō dicitur ille si eo prohibente pecunia fuit data: vide latē in nu. 7. & an teneatur beneficium dimittere: in fine.
 - 2 Monachus potest promoueri ad rectoriam ecclesię secularis: vel ad episcopatū: & an ad inferiores ecclesiās remissū.
 - 3 Electus in abbatem debet confirmari per episcopum cui subest ipsum monasterium.
 - 4 Simoniam committit etiam ille qui pro alio promouendo pecuniam soluit.
 - 5 Capitulu habet p̄tatem sede vacante electum cōfirmare: nō aut conferre beneficia: de ratione diuersitatis vide remissū.
 - 6 Prælatus si p̄cipit alicui sub p̄ena excoīcatiōis vt aliquid faciat: si non fuerit paritum non per hoc quis incurrit excoī cationem, quia est potius quēdam commonitio.
 - 8 Ratum habere an possim illud quod nomine meo gestū nō est?
- ¶ C A P. XXXIII.

Sicut tuis. ¶ Non imputatur electio confirmatio si eo prohibente pro ipsius confirmatione pecunia data fuit. h. d. In prima ponitur consultatio. in secunda responsio ibi: *quamuis*. in tertia parte ponitur quēdam dīterminatio. ibi: *illos*. ¶ Casus literalis. Vacante monasterio Iembla cen. quendam monachum suum prouidum & discre tum elegerunt in abbatem. & quia leodiensis ecclesiā ca thedralis pastore carebat, ad coloniensem ecclesiā me tropolitanum ipsius accessit, & de licentia ipsius inte rim ministravit in monasterio iemblacen. postmodum in leodiensi ecclesiā fuit institutus episcopus: qui requi situs ab ipso electionem ipsius nolit confirmare, sed comperto quod hoc fiebat pro extorquenda pecunia protulit excommunicationem, ne pro facto huius ali qua pecunia persoluatur, & qui contrafaceret esset ex communicatus sed quidam de fructibus eius eo ignorā te promiserunt pecuniam & etiam exolerunt, & sic ab episcopo inuitat⁹ cōfirmationē & institutionē accepit liberē quēadmodū postulauit. Modō puenit hoc ad no titiā ipsius abbatis: & dubitās an possit licitē ministrare in officio abbatię quēsiuit à do. pa. quid facere deberet respō. pa. licet secūdu canones etiā paruuli qui cupidi tate parentum

tate parētū ecclesias per pecuniā sunt adepti eas dimitte
re teneant: tñ qā aliud est longē & diuersum nō prebere
cōsensum: & aliud expresse phibere: nihil debet sibi ad
pōnā vel culpā imputari ex eo q̄ cōtra prohibitionē &
volūtātē suā ā qua postmodū non recessit alius pecuniā
promisit, & exoluit eo ignorāte: p̄sertim cū ille nō sit
ei aliqua consanguinitatē cōiunctus, nisi postea cōsen-
sit solūdo pecuniā promissam, aut reddendo solutam:
alioquin cōtingeret q̄ factū alicui⁹ parētis insidiātis ini-
mico suo ei damnosum existeret: cui oīno displiceret. &
sic aliquis de dolo suo cōmodū reportaret. Illi verō qui
pecuniā dederūt aut etiā recēperunt intantū culpabiles
sunt, q̄ si eorū excessus manifest⁹ essent ecclīe pōna ef-
fent, canonica feriēdi. B. ¶ No. j. ex text. ibi: *ad regimen
ecclesie floren.* arg. q̄ monach⁹ p̄moueri pōt ad rectoriā
ecclesie secularis. de ep̄atu nō est dubiū. vt in cle. j. de ele.
Sed an ad ecclesiā inferiorē secularē possit p̄moueri. vi-
de tex. cū gl. i. palle. cle. j. & plenē t̄ago in. c. q̄ dei timorē.
3 de stature. ¶ No. ij. q̄ cōfirmatio electi in abbate spe-
ctat ad ep̄m loci cui subest ip̄m mōasteriū. vide text. cū
gl. xvij. q. ij. c. j. & bonā gl. p̄sequētē ḡnaliter circa pui-
sioēs electorū. in. c. q̄q̄. de ele. li. vj. ¶ No. iij. q̄ monach⁹
habet loco filij. abbas verō loco patris: facit ad materiā
no. in. c. i. p̄sentia. de p̄ba. Itē no. q̄ licet taciturnitas q̄nq̄
habeat pro cōtradictione: tñ veritate inspecta maxima
est differētia inter expressam prohibitionē & taciturni-
tātē. ¶ Vltimō no. q̄ cōmittētes simoniā etiā in fauo-
4 rem aliorū sunt deponēdi. facit. c. ij. de cōf. ¶ In glo.
a ij. in fi. vel secūdū Inn. fortē ista ecclesia metropolitana
erat patrona monasterij: vnde vacante monasterio sicut
habet potestātē custodiēdi: vt in. c. cū vos. de offi. or. ita
potuit huic electo dare potestātē administrandi. Sed ho-
die ista opi. Inn. nō procedit per. c. auaritiā. de elec. li. vj.
quia electus ante cōfirmationē nō pōt aliquo ḡsito colo-
re administrare, aliās i pōnā incidit vt ibi. ideo tene opi.
glo. Et quare capitulū pōt vacante sede electū cōfirma-
re nō autē pōt conferre beneficia ad ep̄m spectantia: dic-
6 vt no. i. c. cū olim. alle. in gl. ¶ In gl. in ver. *sub intermi-
natione.* in fi. No. gl. qā quotidie solet allegari, & quoti-
die venit in practica inter istos regulares p̄cipiētes sim-
pliciter aliquid fieri sub pōna excōicationis: nā in dubio
b nō ferē excōicatio, sed potius est quādā cōminatio de
excōicando si nō fuerit paritū p̄cipiēti. & facit qd no. in
ti. C. cōmi. vel epi. quasi per totū. Et facit ad illā q̄stionē.
q̄n iudex p̄cipit alicui vt aliquid faciat vel non faciat
sub pōna mille librarū, vt nō parēs nō incidat incōtinēti
in pōnā, cū illa fuerit qdā cōminatio de pōna infligēda:
vide tñ qd no. in Spe. in ti. de exe. sen. i. §. j. post pri. Et ha-
bes plures gl. cōsimiles i. c. ij. de matrimo. cōtracto cōtra
inter. ecclē. & in. c. saloni tan. lxij. dist. & in. c. vnico. j. de
sagittarijs. & ibi plenius dicā post do. An. an aliquo casu
habeatur loco excōicationis. ¶ In gl. in ver. *non prebere.*
in fi. de hoc an & q̄n tacens habeat pro cōsentiente: dic-
vt no. in regula qui tacet. de reg. iur. lib. vj. plen⁹ dixi in
c. nonne. de p̄sum. Sed aduerte. qā hoc. c. nō loquit de
p̄sente & tacēte sed de absente & ignorāte: vnde lōgē
diuersum est expresse contradicere & ignorare: quia ille
7 qui ignorat in veritate nō cōtradicit. ¶ In gl. in verb.
imputari. in fine. aduerte. qā licet gl. ponat differētiā quo
ad casum huius. c. inter cōfirmatū & electū: tñ apertē
non aperit: nunquid cōfirmatio fuerit inualida ratione
simoniā. & Inn. loquit hīc generaliter secūdū gl. Sed Io.
Phi. & Hosti. tenent q̄ licet non valeat electio taliter fa-
cta, cōfirmatio tamen bene valet. sed Gof. tenet oppo-
situm dicens q̄ illa cōfirmatio tanq̄ emptitia & simo-
niaca non valet. Et ad istū tex. dum dicit. q̄ non debet ei
imputari: respondet q̄ debet intelligi quo ad hoc vt nō
reprobetur electio prius facta de eo. Pro opi. Gof. facit
secundū Ioan. andr. quia petens cōfirmari tractat de

iure querendo. vnde videt acquisiuisse ius mediāte si-
monia licet per aliū cōmissa. Sed pro opi. Host. & alio-
rum facit iste tex. qui facere videt differētiā iter igno-
rantē & expresse cōtradictē, tenēs aliquē cōtraditionis
esse effectum. Vnde ipse Io. an. sic distinguit. vt in igno-
rante & nō cōtradictē pcedat opi. Gof. & nō teneat cō-
firmatio: sed in expresse cōtradictē procedat alia opin.
d. Ant. videt seq. opi. Gof. quia quātūcūq̄ cōtradixerit
nō poterit negari qn talis cōfirmatio sit simoniaca. Vñ
adhuc qdā alij magis restringentes hāc materiā dicunt
idē esse etiā qn pecunia fuit data in fraudē ip̄s⁹ q̄ debe-
bat eligi vel cōfirmari, vt talis electio siue cōfirmatio di-
cat simoniaca. Nec ob. iste tex. quia debet intelligi q̄ nō
debet imputari ad pōnā vel quo ad facultatē dispensan-
di. Sed certē hāc rigiditas nō placet. vñ sequor aliā opi.
vt siue pecunia sit data cōfirmatori sine fraude vel cum
fraude cōtradictē electo, vel etiam eo nō cōtradictē,
vbi interuenit fraus nō debeat talis cōfirmatio annulla-
ri. & videt hēc opi. probari p̄ istū tex. sic inducēdo. nam
ver. *quāuis.* venit aduersariū. ad sequētia. & dicit q̄ q̄-
uis etiā paruuli teneat dimittere b̄ficia acq̄sita p̄ simo-
niā eis ignorātib⁹: tñ qā lōgē diuersum est & c. nō debet
imputari cōtradictē ad culpā vel ad pōnā: debet ergo
intelligi ad pōnā vt annullē cōfirmatio & teneat dimit-
tere b̄ficiū. aliās aut ille ver. *quāuis.* nō aduersaret in
aliquo. nā certū est q̄ ignorās nō cōtradictēs nō iuoluit
culpa cū pōna: nec etiā erit aliqua dubitatio de ignorā-
te vel cōtradictē q̄ esset extra oēm noxā: & iura debēt
reduci ad casum dubiū. l. q̄ labeo. ff. ad car. Nec ob. si di-
cat q̄ ista cōfirmatio sit simoniaca: qā & si interuenerit
simonia ex parte dātis, ne factū dānabile ip̄s⁹ p̄iudicet
exp̄sē cōtradictē tolerat tñ talis cōfirmatio: nā ex quo
aliās erat idone⁹ forte fuisset cōfirmat⁹ et sine pecunia.
Itē cōtradictēs expresse equiparat ei in cui⁹ fraudē data
fuit pecunia, sed factū illi⁹ nō debet retractari: vt clarē
probat nō cauillādo l̄ram in. c. ā nobis. §. e. q̄quid alij di-
cat ergo nec factū ip̄s⁹ exp̄sē cōtradictentis esset retra-
ctādū. Et posset etiā dicit p̄dictis rationib⁹ coniūcto. d.
c. ā nobis. vt ita sit i electione. s. vt non annullē propter
interuētū pecuniē dāte contradictē vel eo ignorāte in
ei⁹ fraudē qā nō apparet rō diuersitatis inter electionē
& cōfirmationē. nā vtroq̄ casu agit de iure ḡrendo. &
forti⁹ & pingui⁹ ius acquiri per cōfirmationē q̄ per
electionē. nā vtroq̄ casu agit de iure ḡrendo. vt patet
in. c. super his. §. e. de accu. ¶ In gl. in ver. *cōsenseris.* ibi:
quod nō sit simoniac⁹. p̄ hoc facit secūdū Io. an. c. cū qs. de
8 sen. excō. li. vj. pōt tñ illud. c. secūdū eū adduci in contra-
riū. & nihil aliud pl⁹ dicit nec ip̄s nec alij. ¶ Ideo ad-
uerte. q̄ aut q̄ris nunqd de iure canonico possum habe-
re ratū qd meo noīe gestū nō est: & dicēdū q̄ nō intelli-
gendo de vera ratiabitione vt trahat retro. tex. est in re-
gula ratū. de re. iur. li. vj. & dic vt no. in. c. cū quis. de sen.
exc. lib. vj. & no. in p̄all. iuri. vbi r̄ndi ad alle. hic p̄ gl. Et
ex hoc infero q̄ iste soluens pecuniā post cōtradictionē
& ius acquisitū non propriē cōmittit simoniā: qā aliud
est vendere seu emere, & aliud venditioni seu emptio-
ni iā factē postea cōsentire. vt i. l. aliud. ff. de re. iur. nec
habet hīc locū ratiabitio ex quo venditio, seu emptio.
seu pecuniē datio non fuit facta noīe suo sed fateor q̄
inuoluit peccato approbādo factum dānabile: & ita in-
telligo dictum. c. cū. quis. qd Io. an. dicit facere pro & cō-
tra. An autem teneat iste ex hoc dimittere beneficium
vel possit priuari. Et dico q̄ si coniugendo simoniam ā
principio commissam cum eius facto & peccato conse-
quuto postea. & hoc vult tex. hīc in ver. *nisi postea consen-
seris &c.* aliās non esset bona exceptio.

ZACHARI.

¶ In fauorē alio-
rū videt iste innue-
re q̄ soluēs pecu-
niā vt alicui cōfe-
rat beneficiū cō-
mittit simoniā. qd
est verum. vt per
vul. iura. sed vtrū
ille q̄ pro alio tali-
ter pecuniā soluit
possit ab eo pro
quo soluit illā re-
petere. & dic q̄
non. vt per istū in
c. bonē memoriē.
el. ij. & ibi Barb. in
apo. ad ipsum. §.
postu. p̄ala. &
An. Cor. sing. suo.
in ver. simonia.

ZACHARI.

¶ Nō ferē excōica-
tio. Adde istū i. c.
relatū. in vlti. not.
vbi idem tenet qd
hic. §. de iurepat.
Inn. tñ in. c. j. in gl.
in ver. sub anathe-
mate. j. de sagittat.
paululū videt ab
eo declinare. & Ge-
mi. i. c. saloni tan.
lxij. dist.

SEBASTIANI.

¶ Excōicatio. Vi-
de Feli. in. c. dile-
ctā. col. ij. vers. se-
cundū sunt dicta
verba. §. de exce-
ptioni. vbi dicit q̄
talia verba intelli-
guntur ferēde sen-
tentia non lata.

SUMMARIUM.

1 Simonia cōmittitur si aliquis dat bona sua sub conditione ali-
cui ecclesie vt in ea recipiat in canonicū: & ipsa bōa pro

Panormi. super quinto.

- sua prabenda retineat: secus si non præcessit pactum. 4.*
- 2 *Simonia nō committitur si quis emit preces, vel dat aliqua dona temporalia ex mera liberalitate pro aliquo beneficio consequendo.*
- 3 *Præbenda quæ consistit in bonis temporalibus potest esse penes laicum. secus si est annexa canonica.*
- 5 *Simonia an inducatur per solam simoniacam intentionem? Simonia cōventionalis nō remittit nisi per restōnē rei datæ & acceptæ simonia verò mentalis per solā pœnitentiā aboletur.*
- 6 *Simonia cōmittit si quis corrūpit iudicē vel testē in cā spūali.*
- ¶ C A P. XXXIIII.

Vanos. ¶ Si clericus cū pacto cōfert ecclīe bona sua: ut in ipsa recipiat in canonicū, & illa sibi retineat p p̄bēda, simonia cōmittit: secus si hoc fiat sine pacto. h. d. Et sunt

duę partes. in prima cōsultatio. in secūda rñsio. ibi. *denotio tuæ. quę distinguendo psequit̄ duo mēbra. secundū ibi: si verò. cui⁹ determinationē submittit ibi: licet.*

¶ Casus literalis. aliquis clericus aliqua de bonis suis obtulit alicui ecclīe petēs vt idē cleric⁹ in canonicū admittat, & eadē bona sibi retinere liceat p p̄bēda in vita sua querit vtrū illa bona recipere liceat, & idē cleric⁹ in canonicū possit assumi absq; vitio simonię: rñ. pa. q. si q. clericus cū conditione vel pacto offerat bona sua vt ea postmodū retineat p p̄bēda, & in canonicū admittatur hmōi oblatio vel receptio fieri nō poterit sine vitio simonię. cū i talib⁹ oīs pactio aut cōuētio cessare debeat iuxta canonicas sanctiōes. Si verò purē ac sine pacto & cōditione qualibet offerat, rogās humiliter vt in canonicū admittat & bona sua retinere sibi liceat p p̄bēda, & clerici purē cōsentiāt: talis receptio bñ pōt fieri absq; simonia. In fi. dicit pa. quis taliter duxerimus rñdēdū: si tñ ille q talē facit donationē ea intētiōne ducat vt p tēporalia bona q offert spūalia valeat adipisci clerici eam aliter nō recipiēt aliter sine dubio tā isti q illi apud deū (quē nullū latet secretū) culpabiles inducat. B. ¶ No. j. ex tex. q. humiles p̄ces emissē a digno p bñficio spūali cōsequēdo nō iducūt simoniā: nec aliqd aliud peccatū etiā ambiciosum: qd pcedit etiā si p̄cessit dōatio rei tēporalis, ex liberalitate tñ facta. & optimē hoc colligitur ex tex. qd semp tene mēti pro istis cardinalib⁹ seu alijs p̄latis qb⁹ aliqua munuscula seu encenia cōferūt rogātes pro aliquo bñficio cōsequēdo: si em nō ducunt principali intētiōne vt spūalia adipiscant qd qd secūdariō habeāt talē spē, extra oēm noxā iudicant. nā vix ista pnt fieri sine spe secūdaria. vt dicūt Inn. & Host. hñc facit qd legi & no. in. c. quid pderit. lxj. di. & j. q. j. c. sunt nōnulli. & in. c. tuā. de etā. & quali. ¶ Secūdo collige q p̄bēda pōt cōsistere in reb⁹ tēporalib⁹ tñ. & talis p̄bēda pōt cadere etiā in laicū. & de hac intellige gl. in. c. cū M. de cōf. ti. Qñq; tñ p̄bēda appellat ius spūale. & procedit illud qñ est annexa canonie. & ita intelligit. c. dilecta. s. de p̄bē. & vide quod no. Inn. in. c. maiorib⁹. e. ti. Itē no. q ius canonie est quid spūale: hinc est q nō cadit in laicū. vt in. c. ij. de isti. & quod ibi no. Inn. & iō pro eo habēdo nō licet promittere vel donare tpalia: vt hñc. & i. c. iacob⁹. j.

- 2 (quē nullū latet secretū) culpabiles inducat. B. ¶ No. j. ex tex. q. humiles p̄ces emissē a digno p bñficio spūali cōsequēdo nō iducūt simoniā: nec aliqd aliud peccatū etiā ambiciosum: qd pcedit etiā si p̄cessit dōatio rei tēporalis, ex liberalitate tñ facta. & optimē hoc colligitur ex tex. qd semp tene mēti pro istis cardinalib⁹ seu alijs p̄latis qb⁹ aliqua munuscula seu encenia cōferūt rogātes pro aliquo bñficio cōsequēdo: si em nō ducunt principali intētiōne vt spūalia adipiscant qd qd secūdariō habeāt talē spē, extra oēm noxā iudicant. nā vix ista pnt fieri sine spe secūdaria. vt dicūt Inn. & Host. hñc facit qd legi & no. in. c. quid pderit. lxj. di. & j. q. j. c. sunt nōnulli. & in. c. tuā. de etā. & quali. ¶ Secūdo collige q p̄bēda pōt cōsistere in reb⁹ tēporalib⁹ tñ. & talis p̄bēda pōt cadere etiā in laicū. & de hac intellige gl. in. c. cū M. de cōf. ti. Qñq; tñ p̄bēda appellat ius spūale. & procedit illud qñ est annexa canonie. & ita intelligit. c. dilecta. s. de p̄bē. & vide quod no. Inn. in. c. maiorib⁹. e. ti. Itē no. q ius canonie est quid spūale: hinc est q nō cadit in laicū. vt in. c. ij. de isti. & quod ibi no. Inn. & iō pro eo habēdo nō licet promittere vel donare tpalia: vt hñc. & i. c. iacob⁹. j.
- 4 eo. ¶ In gl. in ver. *purē. ibi: tēpore ingressus. no. gl. q etiā tēpore receptiōis spūaliū pōt fieri donatio alicui⁹ tēporalitas: dūmō liberaliter fiat. & facit. c. in pñtia. de proba. & in. c. ad apostolicā. j. e. & vide gl. q hoc disputat in. c. emēdari. j. q. j. & c. q pio. j. q. ij. ¶ In gl. fi. in fi. Inn. dicit quod in prohibitis: quia sola simoniaca intētiō inducit simoniā. & illa dicūtur prohibita quia simoniaca quę sunt spūalia & de iure diuino. vt vēdere sacramēta & similia sed in simoniacis: quia prohibita sola intētiō nō inducit simoniā: vt si quis renūtiat beneficio suo cū intētiōne habēdi aliquid tēporale. de quo vide quod no. gl. in. c. ex parte. de offi. dele. lo. an. tene indistin*

ctē q nūq sola intētiō inducit simoniā nisi mētalem. & bene loquit. & differētia maxima est inter simoniā mētalē cōuēntionalē. Nā in cōuēntionali tenet quis restituere talia spūalia temporalia illicitē recepta, nec pōt aliter pœnitere. vt. c. inquisitionis. in prin. s. de accu. sed in mētali pōt aboleri peccatū p solā pñiam: vt probat in. c. fi. eo. ti. vbi tex. loquit indistinctē de oib⁹ spūalib⁹. procedit ergo siue sint spūalia de iure diuino, siue ex cōstitutione ecclīe ex quo aliter nō distinguit. xix. distin. c. si romanorū. & xxxj. q. j. c. q si dormierit. & optimē illud. c. sic inductū probat opi. lo. an. ¶ Ex gl. gro. quid si aliquis corruerit iudicē vel testē in cā spūali, nūquid cōmittit simoniā? Host. cōcludit q sic. ppter quādā cōnexitatē q habet cū reb⁹ spūalib⁹ vel erit quasi simonia. ar. i. c. nemo. s. e. sec⁹ si dat pecunia i cā mēre tpali. qd no.

¶ S V M M A R I V M. ¶

- Ordines sacri non debent recipi a prelato simoniaci.
- Prelatus simoniacus non potest conferre ordines, quia est suspensus a suis.
- Contra suā cōsciētiā erroneā nō debet quis venire antequā ipsam deponat, & aliter veniens pręparat sibi sedem ad ignem eternum. 4.
- Simoniacus an sit ipso facto suspensus: siue sit simoniacus in beneficio: siue in ordine conferēdo: siue in ordine recipiēdo? Suspensus ab officio an sit etiā suspensus a beneficio?
- Simoniacus ignoranter tātum deponitur a simoniacē receptus: & ab alijs non legitime receptis vel recipiendis.
- Simoniacē conferens ordines est perpetuō & ipso facto ab ordinibus suspensus, nec ab eo licitē recipiuntur sacramenta nisi in casu necessitatis.
- Simoniacus in beneficio notorius est suspensus ipso iure: si verò occultus, est suspendendus. Episcopus qui simoniacē emit episcopatum nō pōt validē clericos ordinare, & ab eo ordinati non habent executionē.
- Intelligere legem vel canonē malē nō est peccatum: nisi ex hoc malē intellectu committatur aliquod peccatum.
- Ordines sacri non sunt recipiendi a simoniaci prelato: vel ex communicato: aut deposito & suspēso.
- Clerici an possint licitē propria auctoritate recedere a prelato notoriē criminoso?

¶ C A P. XXXV.

Per tuas. ¶ Nō debet qs ordinē recipere ab eo quē credit si moniacū, sed ministrare pōt in illis quos prius ab isto recepit. Cōis diuissio. secūda ibi: nos igitur. ¶ Casus lralis. Quidā.

B. noīe monach⁹ ordinis cartusienfis a diocefa. epo suscepit ordinē subdiaconat⁹: postmodū intellexit q ep̄s ille m̄stoties cōmiserat vitiū simonię ppter qd idē monach⁹ timebat in suscepto ordine ministrare nolēs: etiā ab eodē episcopo promoueri ad maiores. Sup quo cōsultus papa rñ. vt secure i ordine suscepto ministraret: sed cōtra cōsciētiā ad superiores ordines nō ascēdat: ne fortē edificet ad gehēnam, & licet in hmōi difficultatem sit collapsus, eo q cōsciētiā habuit nimis scrupulosam: eā tñ nō euadet nisi deponat errorē. B. ¶ No. j. ex tex. ar. simoniacū nō posse ordinis executionē cōferre cū ipse non habeat tāq suspensus, vnde nō pōt alij cōferre quia nemo dat qd nō habet. j. q. vij. c. daibertū. & dicā. j. lati⁹.

3 ¶ No. ij. q vbi nō subest peccatū i credēdo. vel nō pōt quis informare cōsciētiā suā vt libet: nō tñ debet venire cōtra cōsciētiā etiā erroneā, nisi prius eā deponat. & ad hoc quotidie allegat iste tex. ¶ Vltimō collige q veniēs cōtra cōsciētiā etiā scrupulosam edificat ad gehēnā. i. cōmittit peccatū mortale pp qd puniet pœna gehēne. i. ignis eterni. Et dicif edificare ad gehēnā: qā vr cōstitui sibi edificiū ad mortē eternā & no. cōtra hñtes cōsciētiā nimis scrupulosam & erroneā. ¶ In gl. j. i fi. dic vt dixi.

¶ SEBA. SAPI.

¶ Simoniā. Vide ad hoc quę scribit Card. in. c. tuā. s. de etā. & quali. vbi ponit an qui dat pecuniā familiari alicuius prelato vt sollicitet eam beneficiū cōmittat simoniam. & cōcludit q non nisi ille familiaris sit talis q eius intuitu daretur beneficiū.

vt dixi i. c. licet heli. s. e. videlicet q̄ in p̄iudiciū alteri⁹ & in infamiā nō debet quis alijs facile credere: & ita loquit̄ hīc. Sed vbi cessat alterius p̄iudiciū, nō vituperat facilitas in credēdo. xxij. q. iij. c. innocēs. Iste ergo monachus non debuit de facili credere istis relatoribus in p̄iudiciū & infamiam episcopi. & ideo ducitur in errorē. de quo j.

- 5 ¶ In gl. ij. in fi. pro intellectu huius gl. & c. prius. querendū est nūquid simoniacus sit ipso facto suspensus. & hīc multa inuoluunt per doc. Sed breuiter & clarē expe-
dio per tria mēbra. Aut enim est simoniacus in ordine recipiēdo: aut simoniacus in ordine cōferendo: aut in be-
neficio. Primo membro cū est simoniacus in ordine recipiēdo: dic q̄ iste est suspensus nedū ab isto ordine simo-
niacē recepto: sed etiā ab omnib⁹ alijs ordinibus etiā li-
cite receptis: & per cōsequēs est etiā remotus ad admini-
stratiōe tēporaliū beneficiorū suorū: q̄q̄ em̄ multi sint ordines, vñ tñ est sacramētum ordinis: ideo si cōmittit
7 simoniā in vno vulnerat totū sacramētū ordinis: ideo est suspensus ab executione omniū. & per consequēs ab
administratiōe bonorū. hoc voluit Inn. hīc. & in. c. tāta. s. eo. facit tex. in. c. p̄terea. §. verū. xxxij. di. & j. q. j. c. re-
periunt. & in. c. eos. lxxx. di. & vide glo. in. cle. cupiētes. in
ver. nō nouā. de poenis. & ibi generaliter tractatur an su-
spensus ab officio sit suspensus etiā à beneficio. & faciunt
8 nō. in simili. xxxij. di. in. c. nullus. & c. p̄ter. ¶ Et hēc in-
telligo vera i eo q̄ cōmisit simoniā sec⁹ i eo q̄ recepit or-
dinē alio simoniā cōmittēte eo ignorante: tñ em̄ iste est
tñ suspensus ab ordine simoniacē recepto, nō aut ab alijs
quos pri⁹ licitē recepit à beneficijs pri⁹ licite adeptis vel
adipiscēdis. ad hoc. c. de simoniacē. s. eo. & ibi hoc voluit
Inn. idē puto in eo q̄ recepit ordinē ignorāter à simo-
niaco suspēso: vt. j. q. j. c. si qui à simoniaco. ¶ Secundo
mēbro principali qñ quis est simoniacus in ordine cōfe-
rendo. doc. vident̄ varij. vñ tenuit Go. talē nō esse suspē-
sum quō ad alios: & sentit et̄ hīc Inn. nisi per triēniū tñ:
vt in. c. pe. j. e. & sic plus puniat recipiēs ordinē q̄ sic simo-
niacē cōferēs: q̄ recipiēs habet ordinē vitiosum non sic
conferens, licet peccet indignē conferendo. Sed ipseniet
Inn. sentit oppositū in p̄alle. c. pe. & illud credo verū.
Concludo ergo q̄ cōferēs ordinem per simoniā ipse est
ipso facto suspēsus perpetuō ab ordinibus. pro hoc tex.
iūcta gl. in p̄alle. c. si qui à simoniaco. facit etiā iste tex.
& melius. xxxij. di. c. p̄ter §. verū. & ibi bo. glo. vñ à tali
simoniaco quātūcūq̄ occulto non debem⁹ recipere ali-
qua sacramēta nisi baptismū, & corpus christi tempore
8 necessitatis tantū. vt in p̄al. §. verū. ¶ Tercio mēbro
principali qñ quis est simoniacus in beneficio: aut est no-
torius simoniacus, & est suspēsus ipso iure: vt nō. in p̄al.
§. verū. & nō. Inn. hīc. & in. c. tāta. s. e. aut est occultus, &
non est suspensus ad suspendendus. ar. j. q. iij. dicit tamen
notabiliter Inn. hīc. q̄ respectu illi⁹ beneficij qd̄ simonia
cē acquisiuit est suspensus ab omnibus ordinibus. vñ si
quis emit episcopatū licet non ordinem, nō pōt validē
clericos ordinare. q̄ illa collatio p̄cedit ex illa emptiōe
beneficij. & ideo ordinati ab eo nō habēt executionem:
qd̄ est valde nō. allego. j. q. iij. c. ea quē. Et ex his nūc infer-
tur ad intellectū illius. c. & ad declarationem primę par-
tis huius glo. Nam potest primò hoc. c. intelligi q̄ iste
monachus errabat in iure. vt q̄ credebatur simoniacum
occultū in beneficio conferendo esse suspēsum, & ideo
9 dicit papa hunc esse in errore. ¶ Sed non placet hoc
Inno. dicēti q̄ licet prius nō sit peccatū male intelligere
canonē cū sit de iure positiuo: tñ postq̄ est doctus & in-
structus per superiorē grauius peccat non deponere er-
rorem. ar. xix. di. c. nulli. & nō. hoc dictū: q̄ solet allegari
q̄ male intelligere legē vel canonem non est peccatū: qd̄
intelligi, nisi ex hoc cōmittat aliquod delictū. q̄ ignorā-
tia nō excusat in delictis. de poeni. di. ij. sciēdū. & in. c. p̄-
tuas. j. e. secūdò pōt intelligi. q̄ ille errabat in facto. q̄ cre-

debat ex aliqua p̄sumptione illū episcopū simoniacū in
ordine: sed cū de hoc nō esset certus nō debebat abstinere
ab ordine recipiendo, vnde habebat cōsciētia nimis
scrupulosam. ¶ Sed cōtra p̄dicta instatur. nam sicut
non debet venire contra conscientiam quo ad ordines
suscipiendos. ita nec ad ordines susceptos: cuius con-
trarium innuit ista litera. Solu. dicit Inno. quōd ordi-
nes suscipere est liberum sed in susceptis ministrare est
necessarium vt in. c. quāris. de ata. & quali. vnde ille
debeuit cōsciētiam suā informare secūdū ius quo ad or-
dines susceptos sed in suscipiēdis nō debuit cōpelli. rō-
ne p̄dicta. Itē secūdū Host. facili⁹ frāgit cōsciētia in su-
sceptis q̄ in suscipiēdis. quia multa impediūtur faciēda
& c. vt in. c. j. & c. rursus. qui cle. vel vo. & in. c. quēadmo-
dū. de iureiu. vel (vt sentit hīc Inn.) papa dispēsauit hīc
in susceptis, quia tūc ignorabat. arg. in p̄all. c. si q̄ à simo-
niaco. ¶ Ex p̄dictis declarat vlt. q. gl. an possem recipe-
re ordinē ab eo quē scio simoniacū. nā in casibus in q-
bus dixi eū esse suspēsum p̄cedit decisio gl. secus i alijs.
q̄ tūc cessat ei⁹ rō. & qd̄ dixi de simoniaco suspēso. idē
dicit Inn. & bñ de excoicatio. Idē de deposito vel suspen-
so. vt isti quātūcūq̄ sint occulti nō cōferāt executionē
ordini. ¶ Et ex his deducit̄ alia q̄stio: nunq̄ p̄pria au-
thoritate sit licitū recedere à p̄lato notoriē criminoso.
& dicūt qd̄ q̄ nō, nisi in duob⁹ casib⁹. vt si sit notorius
fornicator, vel simoniacus in ordine: vt in p̄alle. §. verū.
sed Inn. cōcludit hīc idē esse in quolibet peccato qd̄ im-
pedit executionē ordinis etiā post pactā p̄niam. quia ea-
dem est rō in istis. & quē sint illa delicta. nō. in p̄alle. c. ni-
si. in. §. p̄pter cōsciētia. de renū. & hūc articulū exami-
no. latius in. c. cum non liceat. de p̄scrip.

SVMMARIUM.

1 Archiepiscopus licet non habeat iurisdictionem in subditos
suffraganeorum, potest tamen tollere prauā consuetudinem
totius prouincie.

CAP.

XXXVI.

In tantum. Pro chrismate vel inuestitura ecclesia

rū nil exigi debet, nec excusat consuetudo vel nois variatio. h. d. Et prouidet circa duo secunda ibi: prauam. Et prima subdiuidit: nā primò narrat factū secūdò corrigi mandāt & puniri ibi: cū verò. ¶ Casus literalis. Quidam suffraganei cantuarien. archiepiscopi recipere cōsueuerūt certā quantitatem pecunię pro chrismate. Isti timentes poenā canonicā & correctionem eludere cupiētes tempus fiendę solutionis anticipabant recipientes in media quadragesima quod recipere cōsueuerant in paschate, & nomē denariorū variabāt. Denarios quos pri⁹ dicebant chrismates: secūdò appellabāt paschales consuetudinem medię quadragesimę nuncupantes peruenit hoc ad notitiā do. pa. qui rñ. q̄ cū gratia sit gratis conferenda, & qui primò recipit pretiū q̄ rem conferat pretiosam & expressio speciē exprimat venditionis. Mandat pap. archiepiscopo quatenus huiusmodi excessus corrigat, & suffraganeos suos & eorum officiales taliter puniat quōd aliorū culpa sibi propter suā negligentia nō imputeť ad poenā. In fi. dicit q̄ illā prauam cōsuetudinē de sua prouincia studeat extirpare secūdū quam inuestiturā ecclesiarū. Archi. marcā argenti exigebant. alij verò p̄lati vaccā albam vel certam quātitatem pro vacca. Ber. ¶ Not. j. ex tex. in principio. quōd ex vno peccato qñq̄ generatur aliud: & peccata inducunt peccatorem ad peccandum. ¶ Not. ij. q̄ variatio temporis in soluendo vel mutatio nominis nō excusat contractum aliās illicitum. Et ex hoc collige. q̄ ad considerandum speciem contractus nō solum sunt attendēda verba sed etiā natura cōtractus. facit. l. si vno. ff. loca. ¶ No. iij. q̄ fortius declaratur venditio qñ pretium p̄cedit tra-

ZACHARI.

¶ Quē scio simoniacum. Adde q̄ si à tali receperim an sim solum ab illis ab eo receptis suspensus. an verò ab omnibus etiā quos à nō simonia co suscepit. & q̄s mecum dispensabit. adde istū in. c. de simoniacē. col. ij. ver. circa hāc. s. e. & ibi Fel. col. j. ver. in glo. fi. glo. Archi. & Gemi. xxxij. di. c. p̄ter. §. verū. vbi tenent talē esse suspēsum etiam ab ordinib⁹ bene susceptis, & cum quo papa solus dispensat.

SEBASTIANI.

¶ Mutatio nois. de ista mutatione nois vide exēplū in. l. nemini. C. de aduo. diuer. iudi. vbi dicit Bar. q̄ si statuto cauet̄ q̄ fuit assessor non possit assidere hic ad quinq̄ dies, nō poterit potestas illū quē retinebat sub noīe assessoris retinere sub noīe cōsiliarij. nā secundum. Bald. ibi est fraus de nomine ad nomen.

Panormi. super quinto.

ditione rei q̄ qñ sequitur: quia traditio rei potest se habere ad multos cōtractus nō sic traditio pretij. ¶ Item no. solum archiepiscopum posse punire suffraganeos suos. de quo in. c. vt litigantes de offi. ordi. lib. vj. & in. c. sacro. de sen. excō. & etiam officiales suffraganeorū qñ delinquant vt officiales. de quo dic vt no. in. c. j. de offi. vica. lib. vj. & in. c. romana. de offi. ord. eo. lib. ¶ Vltimò no. & tene mēti archiepiscopum posse tollere prauam cōsuetudinē toti⁹ puincię suę. cōcor. c. ex frequētib⁹. de insti. licet em̄ nō habeat iurisdictionē in subditos suffraganeorum: vt in. c. pastoralis. de offi. ord. tamen prauam consuetudinem tollere potest, cū cōcernat totam prouinciā: & peccatum sit notoriū. facit. c. romana. §. notoria. de cēsi. lib. vj. ¶ In gl. in vers. *qui prius*. in fi. vel secū dum Host. caneatur de re tradenda si pretiū fuerit intra certum tempus solutum. ff. de edil. edil. l. ediles. §. fi. cū. l. seq. & idē no. in. l. si traditio. C. de act. emp. ¶ In gl. fi. no. ergo ex gloss. iuncto tex. q̄ etiā pro inuestitura facti. i. pro induciōe in corporale possessionē nō potest aliqd exigi. Archi. enim habet inuestituram facti & non iuris. vt in. c. ad hęc. de offi. arch. & sic p possessione habē da non debet aliquid tradi, vbi etiam subest consuetudo vt hīc. quod tene menti. Abbas.

✠ S V M M A R I V M. ✠

- 1 Ordinatus ad titulū ecclesię alterius clerici cū cōsensu: tamē suo debet viuere de redditibus ipsius ecclesię. 2. dūmō ibi in diuinis seruiat. alias secus vel facultates ecclesię non sufficerent.
- 3 Ignorantia iuris non excusat quem a delicto: licet mitius puniatur, quā si ex proposito peccaret.
- 5 Episcopus si ordinauerit aliquē qui non habet vnde possit viuere tenetur ad prouidendum sibi.
- 6 Episcopus potest facere omnia quę sibi papa specialitr non reseruauit.
- 7 Simonia committitur si quis fuit ideo in ordine receptus & assumptus, quia taliter assumptus promissit nihil ab ordinatore vltius petere.

¶ C A P.

XXXVII.

ZACHARI.

¶ Sed et ab alijs. Adde qd posui in apostil. ad istū in c. p. tuas. lo. ij. in fi. in apo. in ver. quē scio simoniacū. §. eo. ti. vbi t̄ago materiā huius versic.

Pertuas. Ordinatus in subdiaconū qui pri⁹ presentatori suo promissit, q̄ nihil ab eo peteret in suscepto ministrare, vel ad superiores ordines ascēdere sine dispensatione nō pōt etiā si peccare nō crediderit. h. d. secunda ibi: *nos*. ¶ Casus literalis. Quidam clericus cū vellet in subdiaconū ordinari & titulū non haberet: rogauit quēdam presbyterū vt ipsum ad titulum ecclesię suę presentaret: sed cū presbyter hoc facere nollet promissit eidem q̄ nūquam portionem aliquā peteret in ecclesia illa si presentaret eundem: & sic ad eius presentationē fuit ordinatur. quē rebatur quid iuris esset de clerico. respon. pa. q̄ nisi cū eo fuerit misericorditer dispensatum nec in eo ordine debet ministrare: nec ad superiores poterit pmoueri. B. ¶ No. j. ex tex. q̄ nō solū abbates sed etiā inferiores p̄lati & rectores eccliarū pnt ordinare alios: & in titulū suarū eccliarū eos constituere: sine p̄iudicio tñ patro norū ipsarū eccliarū: vt patet i. c. pe. §. de iurepa. ¶ Et ex hoc ampliā. c. episcopus si. & c. nō licet. de prebē. vt nō possit quis ordinari sine beneficio. s. proprio vel alterius. nam sufficit quōd ordinetur ad titulum ecclesię alterius. ex hoc em̄ cōsequitur vt debeat habere sustētationē ex fructib⁹ illi⁹ ecclesię: quasi cēseat sibi cōstitutū beneficiū in redditib⁹ illi⁹ ecclesię. ¶ Tercūdō not. ibi: *aliquā petere portionem* & c. q̄ ordinatus ad titulū ecclesię alterius petit licitē ibi portionē. Et intellige q̄ dixi, q̄ debet ibi habere portionē & sustētationē vite, tñ nō debet habere tantā partē vt videat facta sectio bñficij. per. c. maiorib⁹. §. de prebē. sed debet sustētari tāq̄ cleri-

- 3 cus ar. in. c. pposuisti. §. de tēpo. ord. ¶ No. ibi: *exegisse illicitum* & c. q̄ ignorantia iuris nō excusat a delicto: minus tñ peccat q̄ ille q̄ peccat ex studio vel sciēter. de pce. dif. ij. c. sciēdū. ¶ Sed cōtra tex. op. de. c. cōquerente. de cle. non refi. Sol. quādo quis ordinat ad titulū alterius ecclesię, & ecclesia sufficit ad puidendū vtriq̄, tūc pōt iste ordinatus directē petere hāc portionē, & tenet ibi residere & deseruire in diuinis: si aut nō faceret refi dētiā tūc posset priuari hac portione siue hoc titulo. se cūdū lo. an. in. d. c. cōquerēte. Idem si facultates ecclesię non sufficerent. sed posset dici secundū eū. q̄ illud. c. nō loquit in presbytero presentate. quia est qd sibi impute tur quare presentauit: sed pōt loqui in successore qui non fuit in culpa: & hoc no. p intellectu illi⁹. c. cōquerente.
- 5 ¶ Sed caueat episcopus ordinator, quia si nullo modo presentator posset illi subuenire, cōpelleret episcopus ordinator ad prouidendū. vt in. c. episcopus. de p̄b. & in. c. cū secundū. e. ti. ¶ In gl. ij. in fi. & dicit hīc Inn. q̄ p solū pa. poterit cū isto dispensari: & cū hoc dicto simpliciter trāseunt alij doctores. sed ego puto q̄ etiā p episcopū poterit dispēsari in casu hui⁹. c. ¶ Primò p theoricam Inno. in. c. dilectus. de tēpo. or. vbi fin. dicit q̄ qñ in iure premissa est dispēsatio ex quo eā sibi papa non reseruauit videtur episcopis indulsisse ptatē. & facit in simili. c. nuper j. de sen. excō. & c. nobis. in fi. §. eo. Nec ob. si dicat q̄ per alia iura caueat vt in ordine solus papa dispenset: vt dixi in. c. de simoniacē. §. e. quia dico q̄ hīc propriē & strictē nō cōmittit simonia. vel si est simonia, nō tñ est peccatum sicut qñ propriē interuenit donatio alicuius tēporalitatis, nā iste presentatus in effectu nullū lucrū ex hoc cōsequebat, & iste ordinatus nihil donat: q̄ si non fuisset ordinat⁹, in effectu nullā obligationē habuisset aduersus illū presentatōrē. vnde isti mitius puniunt: vt patet in. c. pen. j. e. vbi dicā. & fateat etiā In. ibi. Ex p̄dictis & ex tex. colligitur alia limitatio: vt licet in alijs casibus simoniacus in ordine nō solū sit suspēsus ab illo ordine simoniaco recepto. sed etiā ab alijs. §. j. q. j. c. reperiunt. & dixi in. c. per tuas. §. e. tñ in casu hui⁹. c. tātū est suspēsus ab ordine illicitē recepto sed nō ab alijs: vt patet in tex. & hoc cōtingit rōne p̄dicta. sic & tali peccato ordinās vel presentās mitius puni. vt in. c. pe. j. eo. vbi tangam.
- 7 ¶ In gl. fi. i. fi. Sed cōtra gl. & tex. sic opponi pōt. q̄ nullā interuenit hīc simonia. nā nō interuenit hoc mun⁹ ab obsequio: quia nullū obsequiū indebitē impēsū fuit, nec interuenit mun⁹ a lingua. i. fauor human⁹ seu sordide p̄ces, imò humiles & iustas emisit, nec interuenit mun⁹ a manu: q̄ nullū qd tēporale tradidit nec remisit aliquā obligationē de presenti Sol. licet de presenti nō esset orta aliqua obligatio: tñ post ordinationē nō obligat presentator ad dādū isti certā portionē: q̄ quidē portio cōsideratis fructib⁹ est qd tēporale. remisit ergo istā obligationē rei tēporalis vt adipisceret ius spūale. & remittere in istis idem est q̄ dare. vt in. c. veniens. el. j. de testi. lib. vj.

✠ S V M M A R I V M. ✠

- 1 Simoniam cōmittit si quis dat vel recipit pecuniam pro administratione rerum spiritualium. 3.
- 2 Spiritualia quibus modis capiuntur in iure.
- 4 Ius patronatus non potest vendi nisi cum vniuersitate: nec potest diffiniri in iudicio seculari.
- 5 Simonia conuentionalis est detestabilior mentali.

¶ C A P.

XXXVIII.

Consulere. ¶ Nō eget summano ga breuis. Sed p alia verba pōt sic summari. Simonia est dare pecuniā p vicariatu vel pro alia administratione rerū spūaliū vel ecclesiasticarū habēda. & dātes & recipiētes ab illa ecclesia sunt eijsiēdi. h. d. ¶ Casus lralis. Querebat a dño pa. q̄ p̄priē diceretur simoniaci.

moniaci. Papa rñdet q̄ quicūq̄ per pecuniā aliquā admi-
nistratiōē obtinuerint tā dantes q̄ accipientes cū simo-
niē percelluntur, & ab illa ecclesia repelluntur in cuius
ignominiam dare & accipere pecuniam voluerunt. Ber.
¶ Not. j. ex tex. q̄ contumelia q̄dā & iniuria irrogat illi
ecclesię q̄ acquirat pecunia interueniente: & idem si ad-
ministratio concedit per pecuniā in illa ecclesia. & hoc
quia cōstituit illam ecclesiā seu eius administrationes ve-
nales. cōcor. c. de hoc. s. e. & c. audiuius j. c. ¶ Secūdo
no. q̄ simonia non solū cōmittit in beneficio spūali ob-
tinendo sed etiā in qualibet administratione rerū eccle-
siasticarū: & tūc est hoc simoniacū q̄ prohibitum. & de
istis administrationibus latē habetur. ij. q. iij. c. saluator.
¶ Vnde aduerte^a post Io. and. q̄ quēdā sunt spūalia se-
cundū essentiā suam. & horū quēdam incorporalia q̄dā
corporalia. Prima. s. incorporalia nō possunt vēdi etiam
de facto. q̄a non cadunt in cōuentionē nec estimātur. vt
sunt virtutes & dona dei. & de his. j. q. j. in. c. j. & ibi glo.
Secūda. s. Corporalia de iure vendi nō possunt. sed de fa-
cto vēdunt: nō tñ sine vitio simonię. exēplū in reliquijs
sanctorū: vt in. c. j. & ij. s. de reli. & ve. san. Quēdam sunt
spūalia per causam, vt sunt sacra strictē & largē sumpta
sacramēta em̄ sunt spūalia rōne causę: q̄a per eam cōse-
quimur gratiā. & ista q̄a corporalia cadūt in pretio, sed
quidē nō sine vitio simonię: vt in. c. nō satis. & in. c. cū in
ecclesię. s. e. Quēdā sunt spūalia propter statū: vt est reli-
gio. & de istis dicēdū est, vt in. c. dilectus. & in. c. veniēs.
s. e. Quēdā sunt spiritualia q̄ depēdēt à potestate spūali.
vt in. c. ad aures. s. eo. Et quēdā ratione officij. vt in. c. ad
nostrā. s. eo. & in istis nō pōt interuenire aliqua veditio.
vnde quicq̄d cōpetit clerico ratione ordinis vt pulsare
campanā: claudere ostia ecclesię, & similia: vel si est ad-
ministrato rerū ecclesiasticarū vēdi nō possunt. habent
enim depēdētia quandā à rebus spūalibus. vt p̄bēda, &
beneficia & decimarū ius. Quēdā sunt annexa spūalib⁹:
quia sunt deputata ad vsum spūaliū: vt vasa sacra, vestes
sacerdotales, & filia. ¶ Et de iure patronatus certū est
q̄ cū sit annexū spūalib⁹ vēdi nō pōt: vt in. c. j. de iurepa.
sed transit cū vniuersitate^b temporali. vt in. c. ex literis.
eo. ti. de iurepa. nec causa iuspatronat⁹ per laicū iudicio
diffiniri pōt. c. quanto. de iudi. ¶ In gl. fi. ibi. fuit proces-
sum ad actū: & tūc aduertendū: q̄a aut interuenit pactū,
& cōmittit simonia conuentionalis, q̄ est valde detesta-
bilis. Aut nullū pactum interuenit sed praua intētio: &
tunc est simonia mentalis quę non est tam execrabilis.
quia per solam p̄niam absq̄ restitutionē aboletur. vt dixi
in. c. tua. s. eo. & habetur in. c. fi. j. eo.

S V M M A R I V M.

- 1 Simonia committitur si aliquid accipitur ex consecratione epi-
scoporum: vel ex benedictione abbatis: vel ordinatione cle-
ricorum non obstante aliqua consuetudine: quod procedit
etiam si ex postfacto accipitur. 2.
- 2 Simonia non est si ad ordines assumpti cōpelluntur aliquid pro
fabrica dare: stante de hoc aliqua constitutione: dummodo
ordo liberē conferatur.
- 3 Simonia non est si tempore chrismatis datur episcopo census
aliās sibi debitus stante de hoc consuetudine.

CAP.

XXXIX.

Sicut pro certo. ¶ Simonia
cū est aliquid
exigere pro consecratione episcoporum,
& benedictionibus abbatum, & ordina-
tionibus clericorum: nec excusat consue-
tudo. h. d. Primò narrat excessum & ipsius excusationē.
Secundò excusationē reprobatur & excessum prohibet &
pœnam adjicit. ibi. tantū. ¶ Casus literalis. In plerisq̄
locis à multis p̄latis fiunt turpes exactiones pro conse-
crationibus episcoporum benedictionibus nubentium.
& consimi libus. & est taxatū quantū debeat dari isti vel

illi quātū vel alteri vel alij hmōi prauitatē per cōsuetu-
dinē defendentes. Consiliū hmōi cōsuetudinē quę dicē-
da est potius corruptela penitus reprobatur, phibendo ex-
pressē ne pro talib⁹ quocūq̄ p̄textu aliquis extorquere
presumat aliquid vel exigere, alioquin. & qui dederit &
qui accēperit cū Giezi & simone cōdēnē. Ber. ¶ No.
j. ex tex. q̄ episcop⁹ dicit cōsecrati. Abbas benedici: cleri-
cus ordinari: sed satis pōt dici q̄ etiam episcop⁹ ordina-
tur: q̄a episcopat⁹ est ordo: vt no. in p̄ce. sexti. ¶ Not.
ij. ibi: exactiones & extortiones. q̄ nec pro cōferendo or-
dine nec pro iam collato pōt introduci consuetudo vt
aliquid detur: & vult tollere palliationē quorundā qui
exigebāt ex postfacto: dicit tñ Host. cōsuetudine posse
induci vt ordinandus aliquid daret ad fabricā ecclesię,
vel ad cultū diuinū: ita tñ vt ordo liberē conferat: sed
postea compellatur ordinatus ad obseruādū laudabilē
consuetudinē. vt in. c. ad apostolicā. j. e. & no. bene hoc
dictū Host. vt nō solū à laicis sed etiam à clericis pōt p̄-
textu cōsuetudinis aliqd haberi ad cultū diuinū cōuer-
tendū, nō tñ valeret pactū vel statutū etiā in fauorē ec-
clesię vt. j. q. iij. c. ex multis. in fi. vbi bo. tex. & in. c. Iaco-
bus. j. e. vbi dicā. ¶ Valet etiā consuetudo secūdū doc.
vt census aliās debet episcopo deferat tēpore chrisma-
tis: quia nō dat principaliter p̄ chrismate quod no. & c.

S V M M A R I V M.

- 1 Abbatissa vel priorissa vel aliter praelata, non venit appella-
tione monialium.
- 2 Monialium appellatione non veniunt monachi.
- 3 Constitutio antiqui iuris declaratoria addens pœnā dicitur no-
ua respectu pœnæ adeo quod non trahitur ad præterita.
- 4 Iuris ignorantia excusat moniales: & etiam monachos qui clau-
stra non exeunt.
Iuris ignorantia an excuset clericos: quia & ipsi sunt milites
coelestis militie.
- 5 Necessitas excusat quē à furto tā respectu pœnæ quā culpæ.
Committēs peccatum propter paupertatem quādo excusetur?
Necessitatis tempore omnia sunt communia.
Moniales etiam prætextu paupertatis non debent recipere ali-
quid ab intrare volentibus monasteria.
- 6 Simonia non impedit monachū: adeo quod non possit sine dam-
natione redire ad seculum: sed bene impedit quod nō habet
locum in illo monasterio.

CAP.

XL.

Quoniam. Religiosi p̄tio recepti
vnā cū recipientibus
de monasterio expelluntur, & in arctiori-
bus monasterijs ad agēdū pœnitētiā de-
trudunt. Sed recepti añ istud cōsiliū po-
nebant sic recepti in alijs locis eiusdem ordinis, nisi mul-
tudo sit in cā: ita tñ q̄ renuntient primę receptiōi, &
de nouo recipiuntur. h. d. Et sunt quatuor partes. Pri-
mò prouidet circa futura. Secūdò circa p̄terita. ibi: de
his. Tertiò prorogat. ibi: hoc etiam. Quartò publicatio
nē fieri mādatur. ibi: verum. ¶ Casus literalis. Simoniaca
prauitas apud multas moniales in tātū inualuit q̄ vix
recipere voluerūt aliquas in sorores sine pretio pauper-
tatis p̄textu. Præcepit consilium ne de cætero istud
fiat, statuens vt quęcūq̄ de cætero talem commiserit
prauitatem tam recipiens q̄ recepta siue subdita fuerit
siue p̄lata, sine spe restitutionis de monasterio expel-
lat in arctius monasteriū ad agēdū perpetuā p̄niam de-
trudēdā: de his verò quę ante istud consiliū taliter sunt
receptę statuit vt de illis monasterijs quę perpetuā sunt
ingressę remoueātur & cū alijs eiusdē ordinis collocē-
tur. si fortē propter multitudinem hoc fieri non pote-
rit. ne dānabiliter in seculo euangēnt, de nouo dispēsati
uē in eisde monasterijs recipiant mutatis locis priorib⁹
& inferioribus assignatis. & hoc quod dictū est de mo-

SEBA. SAPI.

¶ Vñ aduerte. Vi-
de Abba. i. c. quā-
to. vbi mod. s. de
iudi. vbi quot mo-
dis quid dicatur
spirituale.

ZACHARI.

¶ Transiitū vni-
uersitate. Adde
istū in. c. q̄to. nu.
vñ. & q̄d ibi posui
in aposti. ad ipm
i ver. est falsum. s.
de iud. & i. c. q̄relā
nu. iij. & ibi iterū
notaui in aposti.
ad eundē post eū
in iure patronat⁹.
s. isto. eo. ti.

Panormi. super quinto.

SEBA. SAPI.
¶ Monialiū. Vide
 Andraā. ficulum
 nouiter pōderātē
 hūc tex. in. c. si q
 s. de rebus eccl. nō
 alienan.

SEBA. SAPI.
¶ Cōia. à quibus
 necessitas excuset
 tradit Fel. in. c. qre
 lā. i. fi. s. de iureiu.
 And. ficul. i. rub.
 s. de ferijs. Ia. in. l.
 principalib. ff. si
 cer. pet. & nūquid
 excuset à simonia
 tradit Felin. post
 Ab. in. c. cū in ec-
 clefia. s. eod.

ZACHARI.
¶ Ab omni culpa.
 Adde bo. tex. j. c.
 ij. s. de obseruat. ie
 iu. & ibi doc. Bar.
 in. l. diuus. ff. de pe
 ti. hære. & Fel. i. c.
 qrelā. col. iij. in gl.
 in ver. necessitate.
 ff. de iureiu. & ibi
 habes à qb. deli-
 ctis excuset neces-
 sitas. itē q ppter
 eā tollat lex & sta-
 tutū. qd tñ intelli-
 ge de necessitate
 inuitabili. vt per
 Fel. vbi. s.

ZACHARI.
¶ Item paupertas
 nō excusat. Adde
 q licet paupertas
 nō excuset à simo-
 nia. vt hic neces-
 sitas tñ excusat etiā
 in spiritualib. no.
 iste in. c. cū i. ecclē-
 fia. s. eo p quo al-
 le. gl. in. c. baptizā
 dis. j. q. j. qd tñ re-
 stringe vt p Fel. in
 alle. c. cū in ecclē-
 fie. in. j. no. vt pce-
 dat hoc dictū dū
 mō illa necessitas
 sit inuitabilis. p
 gl. in cle. j. in gl. fi.
 de baptis. & a fan-
 to Tho. in. iij. di-
 stin. q. ij. ar. ij.

nialibus obseruandū est de monachis & alijs regulari-
 bus ne per simplicitatē vel ignorantia aliq se valeāt ex-
 cūsare, pcepit vt episcopi per suas dioceses singulis an-
 nis hoc faciāt publicari. Ber. ¶ No. j. ex tex. q appella-
 tione monialiū nō venit abbatissa vel priorissa vel ali-
 ter plata. nā primò fecit mentionē de monialib. in ge-
 nere, & postea subdit de plata. vt in. c. h. j. eo. ¶ Secundo
 no. q receptio monialium spectat simul ad platū & ad
 alias moniales. & vide qd no. in. c. fi. de reg. li. vj. ¶ Ter-
 tiò no. in ver. hoc etiam. q appellatione monialiū non
 veniūt monachi: q licet masculinū cōprehēdat fœmi-
 ninū nō tñ ecōtra: vt. ff. de le. ij. l. si ita scriptū. ¶ Vlti-
 no. q cōstitutio iuris antiqui declaratoria addens nouā
 poenā nō extēdit respectu poenē ad pterita. & sic res-
 pectu illius poenē cēsēt noua cōstitutio. q optimē pbat
 hīc: nā licet ante cōsiliū hęc simonia cōmittit in hmōi
 receptio. tñ ista poena nō erat sic statuta. vñ aliter pu-
 niunt recepti an hāc cōstitutionē. aliter recipiēdi. & cō-
 cor. c. cū tū. de vsur. & no. Pau. de lea. i. proce. cle. & no.
 in. c. fi. de cōsti. ¶ Pot etiā colligi ex fi. literē q mona-
 chi: moniales & alijs regulares excusant ab ignorantia iu-
 ris: de monialib. nō est dubiū: qd & alijs monialib. per-
 missum est ignorare iura. l. cū de indebito. ff. de pba. l. si
 emācipati. C. de iu. & facti igno. vide bo. gl. q generali-
 ter hoc psequit. j. q. iij. in. c. turbat. s. notādū. & xxxvij.
 di. in sum. & fortius debet excusari moniales q nō exeūt
 claustra monasterij. vt in. c. j. de sta. re. li. vj. sed in mona-
 chis est bñ notāda hęc litera. Sed dicit Hof. q pōt pce-
 dere in monachis q nō exeūt claustrū: sed cū hodie va-
 dūt ad audiēdū iura nō de facili eis pmittit hęc ignoran-
 tia, posset etiā dubitari in clericis secularib. qd & mili-
 tib. permīssum est ignorare iura. l. j. C. de iur. & fac. ign.
 & cleric. gaudet priuilegio militis. vt no. gl. i. l. miles. ff.
 de re iudi. nā sicut miles armatē militiē debet intēdere
 armis. ita & miles coelestis militiē debet intēdere diui-
 nis. Sed tñ fortē aliud posset in eis dici: qd & ipsi (si pos-
 sunt) debet mitti ad studia literarū & eis suadet & pci-
 piūt. vt i. c. cū ex eo. de ele. li. vj. & xxxvij. di. c. ignorantia.
 & cū multis. cc. illius di. sed milites armatē militiē nō de-
 bēt studere: sed intēdere circa salutē reipublice. ¶ In
 gl. j. ibi: nō debet quis peccatū operari mortale &c. Sed cō-
 tra hoc opp. de. c. discipulos. de cōse. di. v. & de. c. iij. de
 fur. vbi ptextu paupertatis qs excusat à furto dicit hīc
 Ioan. and. quod necessitas non excusat à culpa sed alle-
 uiat poenā hęc sol. mihi nō placet quo ad furtū p. d. c. di-
 scipulos. vbi etiā à culpa excusant discipuli. secūdō sol-
 ui q paupertas hīs in se necessitatē excusat. ista sol. non
 est gnralis. & ob. c. sicut. xxxij. q. iij. vbi dicit q poti. qs
 debet fame mori q idolaticis vesci. & vide ibi tex. cū gl.
 Et ideo cōclude sic q qdā sunt in se mala vt adulterari,
 occidere, peierare: & similia. & illa pretextu paupertatis
 nō sunt cōmittēda. & habet locū istud dictū potius
 omnia mala pati q malo cōsentire: vt in. c. ita ne. & in. c.
 facris. alle. in gl. Quēdā sunt q licet in se sint mala: tñ tē-
 pore necessitatis desinūt ēē mala. vt furtū. nā tēpore ne-
 cessitatis oīa debēt esse cōia. xlvij. di. sicut. & iō nō cō-
 mittit furtū illo tēpore, qd nō cōtractat rē alienā. sed in-
 tellige qn est tanta necessitas q fame periret si nō cape-
 ret ex quo sibi ab alijs nō dat, & tūc exusat ab oī culpa
 & ita intellige. c. discipulos. Sed qn est necessitas sed non
 tāta, tunc alleuiat poena & culpa: nō tñ ex toto excusat
 & ita intellige. c. iij. de fur. secūdū vnā lec. Ad propo-
 sitū dic q iste moniales nō pnt excusari à vitio simoniæ
 ptextu paupertatis. quia debet à receptioē abstinerē. &
 tot debet recipere quot pnt viuere de redditib. mona-
 sterij. vt i. c. vnico. de sta. re. li. vj. Et in fi. gl. no. gl. cōfimi-
 lē gl. habes in. c. nō satis. s. e. & hāc gl. sequit Hof. Inn. cō-
 tra in. c. tua. s. e. nā est remittere debitū à iure vt sit mo-
 nachus & nō habeat vīctum à monasterio cōtra. c. per

d tuas. iij. s. eo. Itē paupertas nō excusat vt hic: sed dic vt
 dixi in. d. c. nō satis. q per viam pacti & cōditionis hoc
 non est licitū sed per viā cuiusdā ptestationis simplicis
 pōt glo. satis sustineri: quod etiā voluit hīc do. Ant. cau-
 tius tñ est vt nullo modo hoc fiat. ar. illi. c. vnici. de sta.
 reg. lib. vj. ¶ In gl. j. ibi. credo quod hodie stādum sit. &c.
 vult ergo gl. q hodie regulares recepti p simoniā nūq
 deponāt, siue agat p viā inqsiōis sine accusa. & secūdū
 hāc lec. erit sublata distinctio. c. dilect. s. e. sed In. & Hof.
 tenēt primā lec. gl. vt distinguat modus agēdi. qd mihi
 satis placet in monialibus tñ quē nō habet ordinē. vt in
 c. noua. de pce. & re. indistinctē seruabit. hoc. c. Nec ob.
 quod dicit gl. q in effectu deponunt ex quo detrudunt
 sine executione ordinis. qd hoc esset verū in monacho
 non clerico sed in monacho clerico forti. operatur de-
 positio q simplex suspēctio saltē respectu dispēstationis.
 ad hoc quod no. in. c. tuē. de cle. nō re. ¶ Et in gl. vel secū-
 dū Hof. detrudētur in ergastulo intra septa monaste-
 rij & ibi agēt duriorē vitā q alij. ar. l. di. c. studeat. ¶ Et
 ad vltimū pōdera gl. cū tex. maxie ibi: ne dānabiliter in
 seculo euagentur &c. vbi elegāter pbat q simonia non
 impedit monachātū: licet impediāt locū habere in illo
 monasterio. nā si nō esset moniales impediēte simonia
 possent redire ad seculū sine dānatioē: quod tene mēti.

SVMMARIIVM.

- 1 Simoniace receptū per extortionem restituitur duplicatum.
 si verò recipiatur ex communi concordia secus, quia resti-
 tuitur tantundem.
 Poena in foro animæ non sunt soluenda.
- 2 Simonia committitur non solum in spiritualibus meris: sed etiā
 in annexis spiritualitati.

¶ C. A. P.

X L I.

Vdiuimus. Episcopi nil exige-
 re debet vt permit-
 tant in ecclesijs sibi subiectis clericos in-
 stitui monachos, psteri, vel mortuos se-
 peliri: alioquin exacta restituentur du-
 plicata. h. d. Et sunt tres patres principales. In prima nar-
 rat factum. In secunda inhibitionē facit. ibi. cum igtur.
 in tertia puniri mandat. ibi: quod si quis. ¶ Casus litera-
 lis. quidā episcopi decēdētibus ecclesiarū rectoribus ec-
 clesias ipsas subijciūt interdicto, nec permittūt aliquos
 in eisdem institui donec pecunia persoluatur. Itē cū mi-
 les aliquis vel clericus domum religionis ingredi vel
 apud religiosos eligit sepulturā si nihil reliquerit loco
 religioso difficultates ingerūt donec aliquid muneris re-
 cipiant. Peruenit hoc ad notitiā papē. qui rīdet. Cū er-
 go nō solū à malo sed etiā ab omni specie mali pēpiat
 apostolus abstinere cōsiliū hmōi exactiones duxit inhi-
 bēdas. & qui cōtrafecerit exacta duplicata restituat in
 vtilitatē locorū in quorū fuerant soluta dispendiū fide-
 liter cōuertēda. Bern. ¶ No. j. ex tex. q pro institutione
 rectoris seu pro cōsensu pstatō ipsi instituto nihil exi-
 gi debet. ¶ Secūdō no. q iniuria fit illi ecclesiē de cuius
 rectoris instōne tractat, si pro institutione pecunia exi-
 gitur. ¶ Vltimò no. casum in quo simoniace exactum
 debet restitui duplicatū. Sed cōtra hoc ob. text. in. c. de
 hoc. s. e. vbi tñ restituitur illicitē exactū. nec in aliquo
 alio iure huius ti. cauet de ista duplicatione. So. pōt dici
 q cōtrariū procedit qn aliquid simoniace exigit ex cōi-
 cōcordia dantis & recipientis. iste verò tex. procedit in
 exacto per superiorē quasi per extortionē & quādā cō-
 culsionē. nā rōne superioritatis isti episcopi ingerebant
 difficultates & sic potius violenter & per impressionē
 cōsequebātur hanc pecuniā q ex spōtanea voluntate dā-
 tis & per hoc quod no. j. q. j. c. iubemus. & in. c. procura-
 tor. de cēsi. & in. c. exigit. eo. ti. lib. vj. An autē in foro pe-
 nitentiæ teneant illi exactores sic exacta restituere du-
 plicata: credo q nō: qd in foro animę necessariò nō est
 soluendum

soluendum quod ratione poenae imponit. pro hoc vide
 a gl. ^a fin. xij. q. ij. in. c. fraternitatis. ¶ In gl. ibi: *quia redimit
 ius suum &c.* Aduerte. quia gl. male dicit quocūq; se ver
 rat: aut enim capis hac institutio pro libera collatione
 beneficii seu pro confirmatione electionis. & sic pro in
 stitutione iuris. & sic indubitater simonia committit quā
 tumcūq; denegat indebitē talis institutio: quia non de
 buit iste emere institutionē, sed ad superiore superioris
 erat recurrēdū. & de hoc est tex. apertus in. c. sicut. s. e.
 facit. c. nullus. de iurepa. nec dicit talis redimere vexatio
 nem suā: imō intendit ius suū de nouo querere. nā hoc
 casu tractat de iure spirituali querendo, nō autē de iure
 quāsitō defendēdo. & pro hoc qd dixi in. c. dilectus. ij. s.
 e. aut capis hęc institutio prout est facti: vt est introdu
 ctio in possessionē quā fit post plenū ius translātum. de
 quo in. c. ad hęc. & c. vt nostrū. de offi. Archi. & tūc etiā
 pro tali possessione adipiscenda nō est aliquid tēporale
 ex pacto dandum, cū possessio sit iuris: hinc est qd laicus
 rem spirituale etiā possidere non pōt: vt in. c. causam. de
 præscri. vel saltē est cōiuncta cū exercitio iuris spiritua
 lis. ¶ Et pro annexo spiritualibus nihil est soluendū. j.
 q. iij. c. si qs obiecerit. & in. c. de iure. s. de iurepa. & hoc
 voluit Inn. in. c. ad aures. s. e. est gl. no. in. c. maiores. xvj.
 q. vij. vide tamen quod dixi in prælle. c. dilectus. vbi te
 tigi an quando sit licitū redimere vexationem suam.

S V M M A R I V M.

- 1 Simonia non committitur si post ordines receptos aliquid datur
 ordinatori stante de hoc cōsuetudine, non tamen debet prae
 cedere aliqua taxatio vel cautio de dando: sed liberē debet
 ista cōferri. 2. an autem post ordinationem possit cogi dare?
 vide j. nu. 4. vsque in finem.
- 3 Episcopus habet iurisdictionem in laicos ad ipsos cogendum
 obseruare laudabilem cōsuetudinem ecclesiae.
- 4 Consuetudo in fauorem ecclesiae inducitur per actus qui sunt
 meræ voluntatis etiam per laicos.
- 5 Veneti in vita nō soluunt aliquid de decimis: sed in morte deci
 mantur omnia bona mobilia.

CAP.

XXXII.

Ad apostolicam. Sacramēta sunt liberē
 conferenda: cogit tamē ordinarius laicos
 obseruare laudabiles cōsuetudines. h. d.
 Et primō ponit clericorū excessum. secū
 dō contra vtrūq; prouidet. ibi. *qua propter.* ¶ Casus lite
 ralis. Quidā clerici pro benedictionibus nubētū & exe
 quijs mortuorū & similibus pecuniā exigunt & extor
 quent: & nisi eis fuerit satisfactū fraudulēter impedimē
 ta fictitia opponunt. Ecōuerso quidā laudabilē cōsuetu
 dinem erga sanctā ecclesiā deuotiōe fideliū introductā
 infringere nitunt sub pretextu pietatis. Vnde cōsiliū su
 per his prauas exactiones prohibet fieri, & pias cōsuetu
 dines pręcipit obseruari: statuēs vt liberē cōferant eccle
 siastica sacramēta. & per episcopū loci veritate cognita
 cōpescant qui malitiosē laudabilē cōsuetudinē cōmuta
 re nitunt. ¶ No. j. ex tex. qd licet tēpore sacramētorum
 collatorū nihil tēporalitatis pręcedēte exactione sit tri
 buendū, tamē spōte & liberē pōt ecclesijs aliqd cōferri:
 nec ex hoc dicunt sacramēta vendi: ad hoc. c. dilectus. ij.
 s. eo. Et pōt introduci cōsuetudo vt laici aliquid cōferāt
 ecclesijs. de quo dic vt latius j. dicā cū glo. ¶ No. ij. ibi.
 libere. qd etiā vbi subest cōsuetudo aliquid dādi sacramē
 ta ipsa liberē sunt cōferenda. ex quo inferē qd aliqua cau
 tio prius exigī nō pōt. Itē no. ibi. *per episcopū loci.* qd re
 ctōr ecclesiae nō pōt aliquid circa cōsuetudinē decerne
 re vel populū ad obseruandū hāc cōsuetudinē cōpelle
 re, sed & rationabilitas cōsuetudinis p episcopū est ser
 uanda & declarāda, & p eundē cōpulsio faciēda. ¶ Et
 ex hoc tex. no. vnū casum fin. in quo episcopus habet iu
 risdictionē in laicos vt. f. cōpellat ad obseruandū lauda

bilem cōsuetudinē erga ecclesiā introductā: & tene men
 ti hunc tex. vt nō solū episcopus sibi vēdicet iurisdic
 tionem vbi de rationabilitate cōsuetudinis apparet. Sed in
 cognoscendo an ipsa consuetudo sit laudabilis. pro hoc
 text. vbi. *veritate cognita.* sicut enim iudex cognoscit an
 sua sit iurisdic
 tio in. c. super literis. s. de resc. & in. l. si qs
 ex aliena. ff. de iud. ita ipse pōt cognoscere de hoc suę iu
 risdictionis fundamēto, an. f. cōsuetudo sit laudabilis. nā
 data rationabilitate cōsuetudinis laici cōmittūt sacrile
 gium seu excedūt in ipsam ecclesiā: quo casu episcopus
 etiā in laicos vēdicat sibi iurisdictionē: vt in. c. cū sit ge
 nerale. s. de fo. compe. ¶ In gl. fi. ex hac gl. colligitur du
 plex lec. ad tex. vna ponit in fi. vt intelligat de cōsuetudi
 ne qua abutuntur laici in volendo instituere clericos in
 ecclesijs patronatis, vel in volēdo eligere vbi ecclesia est
 collegiata. Sed certē ista lec. non est applicabilis ad text.
 qui loquit de cōsuetudine introducta per laicos in fauo
 rem ecclesiae: sed qd laicus pręsentet vel cōsentiat electio
 ni nō fuit introductū ex cōsuetudine laicorū, nec princi
 paliter in fauorē ecclesiae siue clericorū, imō in fauorē
 ipsorum patronorū. & fuit introductū ex tolerantia &
 permissione ecclesiae & gratosē vt laici inducerent ad
 constructionem ecclesiarū: vt in. c. quoniā. de iurepa. sic
 etiā pōt colligi qd hīc dicunt aliqui vt intelligat de con
 suetudine p quā laici volūt punire clericos ante degra
 dationem, dicētes qd propterea hoc faciūt vt prouinciā
 purgent malis hominis. nā hęc & similia exēpla nō sunt
 huic literę cōsentanea: quā (vt dixi) loquit de cōsuetudi
 ne laudabili introducta per laicos in fauorem ecclesiae
 quā nūc qdā laici volebāt infringere. ¶ Et ideō datur
 ij. lec. quā ponit in principio gl. qd est no. & singularis &
 nō probat alibi nisi hīc. vt intelligat de cōsuetudine qua
 quādo laici cōsueuerūt literaliter offerre ecclesijs aliqua
 tēporalia qn percipiebāt sacramēta. & idē voluit gl. per
 istum tex. in. c. suā. s. eo. Sed Inn. videt multū restringere
 hanc lec. dicēdo eā intelligendā qn laici nitunt immuta
 re hāc cōsuetudinē sollicitādo vel cōtrariū statuēdo. nō
 debet autē intelligi vt sit aliquid cōsueuit cōferri tēpo
 re collationis sacramēti qd ad illud soluendū possit nunc
 cōpelli. Vnde cōcludit qd si pro pœnitētia cōsueuit dari
 munus, nō pōt quisq; cōpelli ad illud pfoluendū. Reddit
 rationē. quia aut inuitus qs soluit, & tūc illud fuit simo
 niacū & cōtra ius diuinū inductū, ergo & imprescri
 bile: vt in. c. fi. de cōsue. aut spōte quisq; soluit, & tūc nō
 pōt cōpelli ad soluendū, sed si aliquid cōsueuit dari non
 tēpore collationis sacramētorū sed ex post facto: vt est
 venetijs vbi homines in vita nō soluūt. aliqd de decimis
 sed in morte decimant omnia bona mobilia. & etiā in
 britannia vbi etiā in morte dat tertia pars omniū bono
 rum cōuertēda ad cultū diuinū & eleemosinā pauperū:
 tunc bene secūdū eū nō seruātes talē cōsuetudinē pos
 sunt cōpelli quia tāto tēpore soluēdo vident videt volū
 tatiē se ad hoc obligasse. Cōclusio ergo Inn. in breuibus
 fit ista. vt si est cōsuetudo qd aliqd liberaliter de tēpore
 sacramenti: laici qui volūt cōtrariū statuere vt nil detur
 seu sollicitat possunt compelli vt desistat. vt hīc. Sed ille
 qui nō vult soluere nō est cogēdus. Sed si cōuenit aliqd
 dari tēpore sacramēti est psumptio simoniæ: quasi non
 habuerit principū volūtariū. & ideō nō debet qs cogi;
 secus vbi cōsueuit aliquid dari post liberā collationem.
 Host. videt in omnibus tenere cōtrariū: vt etiā si cōsue
 uit aliqd dari tēpore sacramēti ex quo liberē nulla exa
 ctione pcedēte soluit: quia tūc pōt cōpelli ad obseruan
 tiam cōsuetudinis: tñ cōpulsio fiet post collationē sacra
 mentorū. ad hoc alle. c. ex parte. de censu. Et ad illā ratio
 nem Inn. in eo qd dicit qd vbi cōsueuerūt dare post vide
 rentur volūtariē se ad illud obligasse. dicit idē si tēpore
 collationis ex quo nulla pcessit exactio. Et idē sentit hīc
 b Gof. ponens exēplum. qd fortē in exequijs mortuorum

SEBA. SAPI.

a ¶ Vide gl. illā gl.
 copiose exornat
 Feli. in. c. j. col. xij.
 ver. tertius casus. s.
 de constitu.

SEBA. SAPI.

b ¶ Exequijs. An va
 leat consuetudo qd
 aliquid detur pro
 sepulturis. vide
 Pau. de ca. in cōfil.
 cccij. inci. viso. p.
 cessu. i. fi. & in cōfil.
 cccxij. inci. circa
 primū. & Bellame.
 in cōfil. xxxj. inci.
 qd mulier. colū. iij.
 in fi. & ibi quę re
 quiruntur ad hoc
 qd valeat talis con
 suetudo.

Panormi. super quinto.

ZACHARI.

¶ Contra regulā. Adde latē Fel. hūc passum examināte in. c. ad abolendā. j. de hāre. in prin. Itē i. c. si quādo. col. iij. ver. prāterea dicit Host. s. de rescri. vbi plenissimē habes hāc materiā. & vtrū papa possit demonacho facere non monachū. & dispē sare cū eo vt ducat vxorem. & multa alia id genus.

erat solitū prout est dari certū in benedictionibus nubentū solet dari panis. in ordinatione clericorum solet dari manutergiu. & sic expresse sensit de eo qd dabit tēpore collationis sacramentorū. Itē non placet Host. illa opi. Inn. vt valeat consuetudo per quā bona decimātur post mortē. nisi essent approbata p papā. Mouet. qā hēc consuetudo pōt esse dānosa ipsis ecclesijs. licet quādoq possit esse luerosa. Nā si paterfamilias viueret centū annis bona illa decimarent tantū semel in centū annis. & sic ecclesia perderet. Ecōtra pōt contingere q in tribus diebus successiue morerent pater filius & nepos. & sic decimarent illa bona tribus vicibus in tribus dieb. Circa hoc an & qn valeat consuetudo super decimis. dic vt no. in. c. j. de deci. li. vj. & c. ad apostolicā. & c. a nobis. & c. tua. s. de deci. d. Anto. licet distinguat. tamē nihil boni in eo video. Dicit enim q aut illud qd est prāstandū de cōsuetudine habet aliquā legitimā causam vt ratione cathedralitatis. & tūc illud est pstantū. Idē si nō habet causam specificā. sed est illud conuertendū ad cultū diuinū. Sed ista sunt dicta Host. in. c. sicut. s. e. & debet vltimū intelligi q valeat pro cultu diuino. ita q sacramēta prius liberē conferant vt ibi dicit Host. Si verō aliquid est pstantū tēpore sacramēti quod tēdit in vtilitatē ipsorū clericorū. tūc debet fieri cōpulsio. secus si soluit ex postfacto sine fraude. & in hoc videt sequi opi. In. hīc pro intellectu huius. c. vide qd plenē dixi in. d. c. suā. s. e. conclu de q iste tex. debet intelligi de eo qd cōsueuit liberē dari vel tēpore collationis vel ex post facto. ita tñ vt nunq fiat etiā psupposita cōsuetudine cōpulsio vel aliqua exactio tēpore sacramēti. & q cōsuetudo fuerit inducta nō ex prācedēti exactiōe. sed ex pia deuotione fidelīū. vt dicit in litera. & ita videt apertē probare ista litera. nam in principio fecit mentionē de clericis exigētibus pro sacramento. & statim subiecit de laicis volētibus immutare consuetudinē laudabilē. vt ergo cauda nō superetur à capite. iuxta no. i. c. maiores. de bap. oportet q intelligatur de cōsuetudine laudabili aliquid dādi pcedētibus sacramētis. & certē ista litera satis innuit in donatione tēpore sacramentorū. nā si fuisset cōsuetudo vt dare post. non fuisset dubiū ne clerici exegissent à principio. vnde pa. hīc prouidit capiēdo mediū vt sacramēta liberē conferantur & laici postea cōpellant ad obseruandā cōsuetudinem. nec procedit restrictio Inn. dū intelligit literā de volētibus cōtrariū statuere. nō autē q aliquis possit cōpelli. nā vehementer obstat sibi hāc litera ibi. *¶ pias consuetudines precipimus obseruari.* ergo fiet cōpulsio cū effectu. nā licet alibi cōpellant desistere à molestia per hoc tamē necessariō nō obseruaret cōsuetudo. cuius cōtrarium hīc pcepit papa. Cōcludo ergo tria q nō valet consuetudo vt tēpore sacramēti aliqd cōferat ab initio. Secundo no. pōt cōsuetudo introduci vt aliquid detur pro sacramētis vbi prācessit exactio quia initū fuit simoniacū & vitiosum. & in istis duobus casib. intelligo modos qui annullāt cōsuetudinē. Tertiō q valet cōsuetudo vt aliquid de tēpore collationis suā ex postfacto vbi ex mera liberalitate populi fuit inducta. ita tamen vt sacramēta prius liberaliter conferant. Aut ergo voluit liberē dare tēpore sacramēti. & potest recipi. aut noluit. & tūc ne videant sacramēta vēdi debēt liberā cōferri. sed postea fiet cōpulsio ad obseruandū consuetudinem. & hoc videt sentire ista litera. Quomodo autē pōt induci consuetudo ex libera donatione. & ex his q sunt merē facultatis cōtra nota. per Bart. in. l. cū de in rē verso. ff. de vsur. & per Cy. in. l. j. C. de serui. & aqua. & in. l. ij. C. quā sit long. cōsue. dixi in palle. c. suā. & dic vt ibi.

¶ S V M M A R I V M.

- 1 Abbates tria debent episcopus locorum. & quā?
- 2 Monachi an teneantur obedire ro. pontifici cōtra eorum regulā.

lam. & an papa possit dispensare cum religioso vt ducat vxorem. vide remissiuē.

¶ C A P.

X X X X I I I.

E dei ecclesiam. Prohibet abbates cisterciensium solēniter installari. Et ponit formā obediētiae quā prēstāt suis episcopis. h. d. & secunda pars ibi. *adijciunt.*

¶ Casus literalis. Abbates cisterciēses consueuerūt dare archiepiscopo palafredum in sua installatione vel aliud equipollēs. pcepit hoc ne de cātero talis cōsuetudo debeat obseruari quā de cupiditatis radice processit. prohibēdo installationis solēnitates abbatibus electis ordinis cisterciē. adijciēdo vt archiepiscopi & episcopi ea sint forma professionis cōtēti q ab origine huius ordinis fuit instituta quā talis est. Ego frater abbas & c. vt in ipsa litera cōtineat. B. ¶ No. j. q monachi & abbates etiā ordinis cisterciēsis sunt subiecti archiepiscopis locorū. licet ergo habeāt isti multa priuilegia vt leg. & no. in. c. cū ordinē. s. de rescri. nō tamē sunt exēpti à iurisdictione episcoporū. habēt ergo ipsi probare priuilegiū si allegant exēptionē. de iure enim cōmuni est vt oēs clerici & pīati citra episcopū cuiuscūq sint dignitatis & status sint subiecti episcopis laicorū. fundāt enim episcopi intentionē suā de iure cōmuni super tota diocesi. vt in. c. cū venerabilis. de rele. do. & in. c. j. de offi. ord. & in. c. cū episcopus. e. tit. li. vj. & xvij. q. ij. e. j. & quasi per totum. ¶ No. secundo q etiā abbates ordinis cisterciē. capiūt possessionē per installationē. vt qā elect. & cōfirmatus introducūt in installū positū in choro deputatū pro loco abbatis. Et an ex hac sola installatione nanciscat installat. possessionē beneficij & rerū ipsius. vide pulchrē per Inn. in. c. in literis. de resti. spo. ¶ T. No. iij. tria q debent abbates episcopis locorū. videlicet subiectionē. reuerentiā. & obediētiam. non solū ergo subijciunt episcopis. sed etiā debēt eis exhibere reuerentiā. & etiā obedire eorū licitis pceptis. dum tñ non sint cōtra cōem regulā eorū. ¶ In gl. j. ibi. *palafredū in sua installatione & c.* & in hoc facit hāc decretalis ad titulū. nā dabit quid tēporale pro ista instatione siue installatione. vnde pa. hoc prohibuit. & voluit q episcopi essent cōtēti promissione obediētiae cuius forma hīc exprimit in text. ¶ In gl. ij. in fi. no. quia gl. nō dicit q isti abbates cisterciē. nō debeant installari. sed prohibet tantū solēnitas installationis. & per hoc Gof. reprehendit Vin. qui dixerat q licet seculares pīati installent nō tamē religiosi. & dicit Host. q potuerunt isti installari de plano per monachos eligētes. Io. an. dicit standū interpretationi consuetudinis inter eos per tēpora seruata. Sed puto q vbi non apparet de cōsuetudine q installatio debeat fieri per archidiaconum. quia ad eū spectat regulariter de iure cōmuni. vt in. c. vt nostrū. de offi. archi. & hīc tantū tollit. solēnitas. non autē mutat persona quā habet installare. ¶ T. In gl. fi. in fi. nunqd autē papae teneant obedire cōtra regulā. dic vt plenē no. in. c. cū ad monasteriū. de stat. reg. & qd no. in regula semel deo. de reg. iur. lib. vj. per Ioā. and. in mercu. vbi plenē disputauit nunquid papa potest dispē sare cum religioso vt ducat vxorē. & vide ibi.

¶ S V M M A R I V M.

- 1 Canonicatus plures quis potest habere in diuersis ecclesijs de in re speciali. de quo tamen vide remissiuē.
- 2 Receptus in canonicum nō debet aliquid inuitus dare etiam minimum alijs canonicis.
- 3 Receptus in canonicum an & quando possit cōpelli aliquid dare vel conuertendū in vtilitatem aliorum canonicorum. vel in fauorem cultus diuinis. ante vel post receptionē stante vel non de hoc consuetudine?

capitulum

CAP.

XXXIII.

Iacobus.

Prætextu consuetudi-

nis nō debet exigī prā-
dium à canonico de nouo recepto. Vel
aliter & sic. Recepto in canonicū debet
præbēda & redditus cōsuetudine nō ob-
stante q̄ nō seruauerit prauā cōsuetudinē de aliquo tē-
porali dādo ip̄s canonici. h. d. Diuidit̄. nā prima pars
ponit quærelā. secūda dat iudicē. ibi: *quo circa.* ¶ Casus
literalis. Iacobus iste canonicus esculanus receptus erat
in fratrē & canonicum in ecclesia a prutiniēsi: canonici
illius ecclesiæ partē prouentuū ac præbēdā sibi assigna-
re recusant: nisi primò reciperēt prandiu ab eodē cōsue-
tudine prætedētes vt canonico de nouo recepto pran-
dium recipiāt. Mādat pa. cuidā priori quaten⁹ si est ita:
consuetudine illa nequaquā obstāte compellat canonicos
illos appellatione remota vt sibi præbēdā illā sicut vni
ex illis assignēt. Bar. ¶ No. j. quē posse institui in cano-
nicum in pluribus ecclesijs: & hoc procedit de iure spe-
ciali. de hoc tñ dicēdū vt plenē not. in. c. literas. de cōces.
præbē. & c. sanctorū. lxx. di. & p. Inn. in. c. cū iandudū. de
præbē. & colligit hoc notabile si habet i littera à prutiñ.
sed aliqui habet à pueritia. & tūc hoc notabile nō colli-
geretur. ¶ Secūdo no. q̄ vltra p̄bendā debent canonico
alijs fructus seu redditus: & fortē loquit̄ tex. de redditu-
bus cōmunibus quo in q̄busdā ecclesijs appellant̄ mēsa
grossa: vel fortē loquit̄ in distributione quotidiana quæ
datur vltra p̄bēdā. & de vtriusq̄ vide qd legi & no. in. c.
vñico. de cle. non resi. li. vj. ¶ Vltimò no. hic tex. q̄ nec
recipiēdus nec receptus in canonicū tenet aliquid tēpora-
le etiam pretextu cōsuetudinis dare alijs canonicis. Sed
nunqd hoc sit verū indistinctē vt nō valeat illa cōsuetu-
do donādi aliquid tēporale. Host. hic dicit q̄ nō valet illa
cōsuetudo vt dē aliquid canonicis qd tēdat ad repletio-
nem vētris vel burse eorū. Sed si petat aliquid parmentū
vel aliquid aliud tēdēs ad cultum diuinū: tūc istud licitē
exigī, & pōt à principio etiā cautio. recipi. de præbē. c.
significatū de ele. c. significasti. quasi hoc casu deus cū ca-
nonico permutet spūale cū spūali. Sed q̄ detur aliquid ad
vtilitatē canonicorū nō valet cōsuetudo: à laicis tñ præ-
textu cōsuetudinis possunt clerici aliquid exigere. iuxta. c.
ad apostolicā. s. e. Et plures reddit diuersitatis rōnes qua-
re valeat consuetudo vt laici dent clericis nō clerici cle-
ricis. Et prima est secūdū eū. qd iudicat̄ priuatā vtili-
tatis qñ clerici dant clericis est publicā qñ à laicis datur
clericis. l. j. ff. de iusti. & iur. j. di. c. ius publicū. Itē qd laici
sunt clericis infesti. ij. q. ij. c. laicos. & nō curandū q̄ eccle-
sia habeat sed nō sic cū remaneat apud laicos in. c. cū
apostolica. de his q̄ fi. à præla. alle. etiā cōsimiles rōnes &
cum his dictis Hosti. trāsēūt hīc cōiter doc. Et ex his di-
ctis Hosti. possunt colligi aliquæ cōclusiones. Prima. q̄
nō valet cōsuetudo vt clerici pro spūalibus receptis vel
recipiēdis dēt aliquid tēporale alijs. Secūda cōclusio. q̄ va-
let cōsuetudo: vt laici dent aliquid tēporale clericis rece-
ptis spūalibus. Tertia cōclusio: q̄ tpale tendēs ad augmē-
tum cultus diuini pōt dari p̄textu cōsuetudinis. s. in re-
cōpensationē spiritualiū collatorū. ¶ Sed cōtra p̄dicta
adduco text. sing. in materia. j. q. iij. in. c. ex multis. prope
fi. vbi dicit̄ q̄ à clerico institūdo seu instituto in benefi-
cio non debet in recōpensatione institutiōis peti aliquid tē-
porale etiā cōuertēdū in pauperes vel in fabricā eccle-
siæ: qd qui malē accipit & bene dispēsat potius grauāt q̄
iuuatur: vt ibi dicit̄ tex. ergo in fauorē cultus diuini nō
debet aliquid exigī pro ip̄s spūalibus. ad idē. c. veniēs. &
c. quāto. s. eo. vbi ab eo q̄ vult ingredi religionē etiā præ-
textu cōsuetudinis nō debet aliquid exigī. & tñ illud appli-
catur ecclesiæ nec licitū est dare bona tēporalia ecclesiæ
vt ex illis fiat præbēda q̄ postea assignet canonico rece-
pto: vt in p̄alle. c. q̄to. vnde in hac materia sic distingue-

rem: aut nullū subest statutū vel cōsuetudo: & tūc nihil
debet exigī etiā cōuertēdū in diuinū cultū. vt in iuribus
præal. licet possit imponi onus cuilibet canonicorū vt
contribuat aliquid in fauorē piæ causæ: vt in. c. fi. de his q̄
fi. à ma. parte ca. Sed recipiēdo tantū nō debet aliquid
exigī, ne videat̄ fieri in recōpensationē spiritualiū. Si ve-
rò subest statutū ecclesiæ: aut statutū imponit hoc onus
præbēdæ, & valet in fauorē cultus diuini. ar. in. c. signifi-
catū de præbē. & c. vñico. vt eccle. benefi. siue diui. cōse.
& ar. i. c. si propter tua debita. de rescri. li. vj. Aut impo-
nitur hoc onus ip̄s recepto vel recipiēdo vt accipiēdus
vel receptus de nouo teneat dare paramētū b ecclesiæ. &
fortē tale statutū nō valet. per illud. c. notabile. ex mul-
tis. superius alle. aut subest consuetudo, & tūc si à laicis
clericis aliquid debet. dic vt dixi in. c. ad apostolicā. & in
c. suā. s. eo. Si à clericis, & tūc ad priuatā vtilitatē clerico-
rum nō valet: sed in fauorē diuini cultus valet, vbi tamē
non p̄cessit exactio pōt esse vera ratio diuersitatis inter
clericos & laicos: quia laici in dubio ex quo liberē solue-
runt vident̄ se ad hoc obligasse sub noīe cuiusdā obliga-
tionis quā obligationē laici solent facere clericis tēpore
spiritualiū: vt de cōse. di. j. c. oīs christian⁹: sed secus vide-
tur i clericis q̄ recipiunt i canonicos: qd tūc nō cadit ista
p̄suptio oblationū: facit qd no. i. c. nouū gen⁹. s. de deci.

SVMMA RIVM.

- 1 Ordinatus si fuerit aliquis sub promissione de non petendo ab ordinatore prouisionem per aliquod tēpus. vterque punitur ad tēpus: vt. j. nu. 5. & præterquā à papa non restituitur.
- 2 Simoniacus in conferendo est ipso facto suspensus a collatione ordinum.
- 3 Simoniacē scienter ordinatus a solo papa dispensatur: secus si ignoranter.
- 4 Clericus ordinatus si promiserit ordinatori quot per tot annos non quæret ab eo prouideri: an valeat talis promissio etiam iurata: tam respectu ipsius quam ordinatoris?
- 5 Simoniaci in ordine ordinatus deponitur nō solū ab ordine simoniaci habito sed ab alijs.
- Simoniacus in consecutione ad ipsum ordinem nō dispensatur nisi a papa.
- 6 Pœna debet esse commensurabilis delicto.

CAP.

XXXV.

Siquis.

¶ Qui ordinauit aliquem

sub promissione de nō peten-
do ab ipso prouisione p̄ triēniū: ordina-
tor à collatione p̄sentator verò ab execu-
tione ordinū etiā p̄ triēniū suspēsi sunt.
ordinatus verò ab ordine perpetuò sit suspēsus: & solū
per sedē apostolicā cū ei dispensat̄. h. d. ¶ Casus literalis.
Quia frequēter ordinat̄ aliquis sine certo titulo, p̄pter
qd sunt promissiones vel accipiunt iuramēta q̄ super
prouisione sua nō inquietēt eundē. Statuit grego. q̄ si ali-
quis ordinauerit seu ordinē p̄sentauerit aliquē recipiens
ab eodē promissione vel iuramētū q̄ sup sua prouisione
nō inquietabūt eundē, ordinator à collatione & p̄senta-
tor ab executione ordinū per triēniū nouerint se suspē-
sos, & ordinatus ab ordine sic suscepto nouerit se suspē-
sum donec dispensationē per se. ap. meruit obtinere. B.
¶ No. j. ex tex. q̄ cōferēs ordinē simoniacē est ipso fa-
cto suspēsus à collatione ordinū. & ordinatus est suspē-
sus ab illo ordine sic simoniacē recepto. ¶ Secūdo no.
q̄ cū simoniacē ordinato solus pa. dispēsat: qd intellige
qñ & ipse fuit simoniacus, vt qd ipse dedit pecuniā vel
aliquid tēporale, secus si eo ignorante pecunia p̄ aliū data
fuit. vt. s. e. c. de simoniacē. & quod ibi no. ¶ In gl. j. ibi
nullā inducit obligationem. Aduerte. qd gl. tangit vnū de
quo in text. nulla fit mētio. s. an ista promissio valeat. Et
cōclusio est q̄ sic: etiā si nō interuenit iuramētū: sed gl.
in. c. si eps. de præbē. li. vj. dicit q̄ ex post facto valet illa
promissio seu renūtiatio q̄ nihil petet ab ep̄o vel p̄sen-

OOO ij

ZACHARI.

¶ Nūquid hoc sit
verum indistinctē.
Adde Ioā. de ana.
in rub. s. cod. titu.
scrib. in. c. quoniā.
e. tit. & istū in. c. nō
satis. & ibi latē. Fe-
li. ibidem sanctum
Tho. ij. q. c. ar. ij.
in fi. & Bar. in. l. iij.
ff. de ver. obli.

SEBASTIANI.

¶ Paramētū. Vi-
de Feli. in. c. cū. m.
ferra. colū. xj. cum
se. s. de cōsti. Abb.
in. c. sicut pro cer-
to. s. eo.

Panormi. super quinto.

¶ CAP.

XXXVI.

Mandato.

^aHabet duo dicta. secū

^adum ibi. & ad resigna-

tionem. Et propter breuitatē & varietatē

lecturarū aliter nō summat. ¶ Casus lite

ralis. Quidā recepit in mādatis à papa vt

secūdū cōstitutionē generalis cōsiliij. s. e. c. quoniā dispē

faret cū monachis, qui p simoniā aliquo dato in mona-

sterijs sunt recepti nulla de abbatibus in mādato papæ

habita mētionē. consuluit papā iste vtrū authoritate il-

lius mādatis possit dispēfāre cū abbatibus. Itē aliqui sunt

adepti spiritualia nullo dato pretio nullo pacto dādi vel

recipiēdi præcedēte: sed solo affectu animi antecedente

hincinde: quariū vtrū isti propter istū affectū teneātur

ad resignationē huiusmodi spiritualiū? Ad primū rñdet

pa. q mādātū apostolicū ad abbatē etiā extēdit, & sic cō

stitutio illa quoniā simoniaca cōtinet dispēfationē p pa.

exhibendā. Ad secūdū rñdet q isti p hmōi simoniā nō

tenent ad resignationē spūaliū vel tēporaliū q nullo pa

cto sed affectu animi præcedēte ex vtraq parte taliter

acquirunt, sed sufficiat delinquentibus p solā poenitētiā

in hoc casu satisfācere creatori. B. ¶ ¶ No. j. ex tex. q ap-

pellatione monachorū venit abbas. b & ad hoc solet alle

gari quotidie istud. c. q propter abbatia nō definit esse

monachus. & per hoc dicit Ioā. an. s. in proce. in prin. q

appellatione scholariū venit eorū rector: qā per recto-

ratur nō definit esse scholaris qd c no. ¶ ¶ Sed cōtra pri

2 mum opponit de. c. fi. de præb. vbi appellatione benefi-

cij nō veniūt rectoria vel dignitates: d & tñ nō definiūt

d esse beneficia. ad idē. c. sedes. s. de rescri. vbi expressis in-

ferioribus adiecta clausula gñali nō veniunt superiores.

Sol. dicit Inn. hīc multū succinctē q hoc. c. procedit vbi

agīt de salute ipsorū monachorū: sed in cōtrarijs versa-

tur odiū: idē erat fīda strīcta interpretatio. Et ex hoc

sentit Inn. hīc in dispositione odiosa q appellatione mo-

nachorū nō venit Abbas. Host. dicit q vtroq casu cōfi

deranda est intētio scribētis. j. de ver. sig. c. intelligētia. Et

intentio papæ fuit vt isti saluarent, videt ergo idē intel

lexisse de abbatibus eadē ratione. ¶ ¶ Vel secūdū Io. an.

3 pōt dici q dispensatio est strīcti iuris & odiosa quo ad

illos cū qbus dispēfāt: sed quo ad illū cui cōcedit facul-

tas dispēfandi psonis nō exp̄sis est largē interpretanda:

quia quo ad eū videt beneficiū: & est dictū notabile: sed

nō persistit sed simpliciter dicit q plus sibi placet præce

dens solu. d. Ant. tenet q in dispēfatione cū sit strīcti iu

ris nō venit abbas appellatiōe monachorū. sed hoc idē

cōprehendit, quia papā hīc se retulit ad cōstitutionē ge

neralis cōsiliij, vbi tex. loquit tam de p̄latis quā de subdi

tis: ergo & hoc mandatū iuris executiū debet intelligi

prout loquit ius interpretatū. ad hoc qd habet in aut. de

fi. ante do. instr. na. s. j. Sed certē hoc dictū licet sit verū

in se tñ nō cōgruit huic literæ: qā papā hīc se retulit ad

cōstitutionē gñalis cōsiliij nō vt dispēfaret cū omnibus

ibidē cōtētis sed vt dispēfaret secūdū illā cōstitutionē. s.

mutatis prioribus locis & inferioribus assignatis. Item

Io. an. s. in proce. sentit q etiā in dispositione odiosa ap

pellatione monachorū venit abbas, sed cōtrariū postea

sentit post Archi. in. c. vnico. de statu regu. li. vj. Breui

ter cōcordādo sic distinguere. q i materia odiosa nunq

appellatione monachorum venit abbas. pro hoc allego

tex. in simili in. c. statutū. de ele. li. vj. iūcto. c. licet canon.

eo. ti. & lib. ¶ ¶ Vbi habet q appellatione ecclesię parro

chialis in materia odiosa nō venit ecclesia parrochialis

collegiata. quia habet qualitātē collegij vltra parrochia:

vnde licet sit ecclesia parrochialis nō tñ habet illā quali

tatē collegij super parrochia. ita in simili licet abbas sit

etiā monachus tñ habet qualitātē superioritatis super

alios monachos: & idē in materia odiosa nō debet cō

prehendi: & idē in rectore scholariū. & facit hoc dictū

generaliter

tatore. nā sicut pōt quis renūtiare beneficio, ita & huic obligationi canonica, cū succedat in locū beneficij. vij. q. j. c. q̄ periculosum. Sed renūtiatio facta ante ordinario nem nō valet, qā simoniaca vt hīc. hoc dictū puto verū vbi nō interuenit iuramētū: quia hoc pactū tanq̄ de tur pi nō valet. Sed si interuenit iuramentū, tūc nō puto q̄ iste ordinatus possit aliquid petere cōtra iuramentū: qā quo ad eū hoc iuramētū pōt seruari sine interitu salutis eternæ. ar. in. c. debitores. de iureiu. vbi hac ratiōe tenet iuramentū & nō simplex promissio. Sed ordinator vel præsentator nō possunt sine peccato virtute illius obligationis desistere quominus illi ordinato provideat. qā quo ad eū nō pōt seruari promissio sine interitu saluijs eterne. nā hāc renuntiationē acquisiuit simoniacē. ergo nō pōt poenitere nisi renuntiet & resignet omnē vtilitātē inde cōsequutā: vt in. c. de his. s. e. & in. c. inquisitiōis. de accu. in prin. ¶ In glo. in ver. præsentator. in fi. ex hac gl. colligunt duæ lec. ad istū tex. prima est q̄ hīc nō propriē fuit cōmissa simonia: ideo fit hīc suspēsiō tantū per triēniū. nā hīc nō interuenit aliqd̄ p̄tiū vel remissio obligationis iam natę: & hāc lec. fi. tenet hīc Inn. dicēs q̄ hēc simonia nō fuit cōmissa in ordine sed in cōsecutione ad ipsum ordinē. nā & ordinator volebat ordinare & ordinatus ordinari nullo dato. ¶ ¶ Si autē propriē cōmitteretur simonia in ordine ordinator esset p̄petuō suspensus à collatione ordinū: & ordinatus esset suspēsus nedū ab ordine simoniacē recepto sed etiā ab alijs. j. q. j. c. reperiuntur. & dixi i. c. p̄ tuas. ij. s. eo. Ex hac lec. inferit q̄ vbi etiā directē simonia nō cōmittit in ordine ex quo est cōmissa in cōsecutione ad ipsum ordinē non dispēfat alius citra papā: vt hīc probat in tex. qd̄ est cōtra id qd̄ dixi in c. per tuas. ij. s. eo. nisi dicat q̄ illud procedit qñ ignorāter qs̄ excessit: hīc qñ sciēter. nā minus peccat ille q̄ peccat per ignoratiā. de pe. di. ij. c. sciēdū. Secūda lec. colligitur ibi. & hoc intellige. & fuit additio q̄ restringit hoc. c. vt habeat locū qñ crimē est occultū: secus si esset manifestū. & hāc tenet Host. & tenuit primō etiā Inn. licet postea mutauerit. & Archi. xxxij. di. c. p̄ter. verū. Sed prima lec. plus mihi placet. qā in veritate ordinator nō habebat liberā facultatē nō ordinādi nō ductus aliqua turpitudine: sed tantū voluit euitare dānū qd̄ inde posset cōsequi sicut ordinatus nō intēdebat emere ordinē sed voluit seruare indēnē suū ordinatorē. & ideo nō debet isti puniri sicut illi qui directē committunt simoniam. ¶ ¶ Nā poena debet esse cōmēsurabilis delicto. xxiiij. q. j. c. nō afferamus. in. c. q̄siuit. de his q̄ fi. à ma. par. ca. Nec ob. c. veniēs. j. s. de testi. licet em obligatio ibi iā nō esset orta: vt dicit hīc. Io. an. tñ hoc verū respectu presentandis: sed respectu ecclesię obligatio erat orta, & illi parrochiani non solū volebāt seruari indēnes: imō q̄ debitū ecclesię eis remitteretur ex illa præsentatione.

¶ SUMMARIVM.

1 Abbas venit appellatione monachorum: quia per abbatia non definit esse monachus: & hoc procedit in favorabilibus: secus in odiosis. de quo latē. j. nu. 2.

2 Scholarium appellatione venit rector.

2 Beneficiorū appellatione nō veniunt dignitates vel rectoria.

3 Dispensatio respectu illorū quibus conceditur intelligitur strīctē sed respectu illius a quo emanat interpretatur largē. s.

4 Appellatione ecclesię parrochialis in materia odiosa nō venit ecclesię parrochialis collegiata.

5 Habens potestatem legitimādi spurios: ita incestuosos, an possit legitimare spurium & incestuosum simul?

6 Simoniacus nō tenetur restituere quicquid consequutus est ex re simoniace acquisita.

Vsurarius tenetur restituere quicquid vltra sortem principalem habuit.

Super simonia papa potest dispēfāre: quia est prohibita iure tantum positivo. 7.

¶ SEBA. SAPI.

a ¶ Mādato. Ad materiam huius decretalis vide Roma. in cōsil. cclix. p totū. ZACHARI.

b ¶ Venit abbas. Ad de plenē Bar. in. l. iij. ff. de stip. seruo. vbi dicit q̄ quādo relinquitur fratribus cappa & priori biblia, ipse prior habebit & cappā.

¶ SEBA. SAPI.

b ¶ Venit abbas. Facit tex. in. c. ad petitionem. s. de accusa. vbi cōmissa correctione monasterij videtur cōmissa correctio abbatibus. vbi no. Ioan. de ana. vide firmi. in verbo abbas. ver. j.

¶ SEBA. SAPI.

c ¶ Scholaris. Vide Bal. in. l. nec patronus. C. de ope. no. nun. & in. l. q̄squis. C. de epis. & cleri. Feli. in proce. gregori. col. iij. ver. ceterū. in proposito. ZACHARI.

d ¶ Rectoria vel dignitates. addē Car. in cle. auditor. nu. ix. & ibi remissuē in apo. Cel. in ver. cōprehēdit dignitates. de rescri. Ge. mi. in. c. j. in princ. & ibi etiā in apo. eiusdem Cel. vbi examinat de veritate huius dicti in apost. in ver. nō est dignitas. de eo qui mit. in poss. causa rei ser. li. vj. & istū in. c. in nostra & quod ibi dixi in apo. ad eum nu. j. in ver. sine præbenda. s. de rescri.

generaliter ad statutu qd punit scholarẽ deferentẽ arma vel aliud facientẽ: vt nõ cõprehendat eorũ rectorẽ licet sit scholaris. Si verò materia non sit odiosa, & tũc si prouisio est fienda p ipsum abbatẽ: vt qa mandaf abbati vt possit absoluerẽ monachos suos, & tũc ipse nõ cõprehẽditur. vt no. Io. de lig. in cle. attendẽtes. de sta. reg. facit. c. fi. de insti. Aut prouisio est fienda per aliũ: & tũc cõprehẽditur abbas. arg. optimũ ex no. in palle. c. statutu. & optimẽ probaf hĩc in text. hĩc enim agebat de salute eorum.

¶ Et no. qd dixi qd dispẽsatio nõ est stricti iuris quãdo concedit in fauorẽ illius cui datur potestas. qd optimẽ probaf hĩc secundũ istũ intellectu, secus si habet respectus ad personas cũ qbus est fienda dispẽsatio: qa tũc debet fieri strictissima interpretatio: quia oĩs recessus à iure cõi est odiosus: vt est tex. in. c. fi. de fil. præsby. li. vj. & in. c. qd dilectio. de cõsan. & affi. Et ista notabiliter defendunt dictũ Bar. in. l. j. ff. de ver. obl. vbi dicit qd si dat potestas legitimãdĩ filiũ adulterinũ: itẽ incestuosum, poterit ille legitimare adulterinũ & incestuosum simul: quia in materia larga sub simplici veniũt mixta: vt in. l. fi. ita. ff. de libe. & posthu. Cõtra hoc dictũ vltimũ Bart. tenet cõiter canonista. in. c. p. venerabilẽ. qui fi. sint legi. quia dispẽsatio est stricti iuris. Sed põt dici: vt. s. dixi saluãdo vtrũq dictũ qd vbi datur potestas alicui in eius fauorẽ dispensandi cũ aliquibus nõ expressis: tunc tanq principis beneficiũ est latissimẽ interpretadũ. Et ita sentit hẽc gl. j. quã no. & hoc casu procedit dictũ Bar. secus vbi ex primũ personã cũ quibus debet fieri dispẽsatio. ar. in. c. sicut. de prẽbẽ. li. vj. **¶** In gl. fi. ibi. *sed secus videtur in vsura.* no. ergo ex gl. qd vsurarius tenet restituere quicquid ex mutuo cõsequutus est: licet nullũ pactũ expresse pcefferit: sed dũtaxat sola affectio mutuãtis: vt qa nõ erat aliãs mutuaturus nisi habuisset illã spẽ cõsequendi aliquã vtilitatẽ. secus in simoniaco, vt ex sola affectione nõ teneat restituere quicquid inde cõsequutus est: sed satis est agere pœnitentiã de mẽte deprauata. Sed hãc gl. nõ dat rationẽ diuersitatis. Host. dicit diuersitatis ratio nem fore. qa vsura est prohibita vtroq testamẽto. nec papa in ea dispẽsare põt. sed simonia i beneficio est prohibita ex sola cõstitutione ecclesiã, & in ea papa dispensat. & no. ex hoc dicto Host. qd in beneficio nõ cõmittit simonia de iure diuino: sed dic vt plenẽ dixi. in. c. j. s. eo. Sed hãc sol. Host. restringit multũ istã literã: vt nõ procedat in simonia de iure diuino: quia tũc papa dispẽsare nõ posset, & vtroq testamẽto est prohibita. j. q. iij. c. ex multis. Alij dicunt qd hĩc nõ sit restitutio: quia simonia propriẽ cõcernit actum exteriorem & venditionẽ: sed vsura cõcernit animã. iuxta illud euangelicũ: mutuum dantes nil inde sperãtes. & hãc so. fuit abbatis in. c. consultuit. de vsur. sed per hoc (vt dicit Io. an.) nõ reddit ratio quare vsura magis cõcernat animã quã simonia. Alij dicunt aliter & vario modo. Io. an. dicit qd magis vulneratur bonũ charitatis sperare lucrũ ex mutuo qd ex beneficio: quia in mutuo teneris mihi reddere tãtundẽ, sed in beneficio tu cõsequeris vtilitatẽ sine alia restitutione. Itẽ magis quis obligat ad mutuũ qd ad beneficiũ cõcedẽdum: quia ex mutuo minus lædit mutuãs, sed in donatione secus. Itẽ in simonia mens vtriusq scilicet dãtis & recipientis põt esse deprauata: & ideò melior est conditio possidẽtis: sed in mutuo tãtũ est deprauata mēs mutantis. & ideò tenet restituere. Sed aduerte. quia istẽ rationes nõ cõcludũt si bene ponderent. Ista enim vltima ratio nõ est gñalis. qa possibile est vt in simonia tãtũ sit deprauata mens vnus. exẽplũ. ep̃s cõtulit beneficiũ clerico cũ intẽtione principali cõsequẽdi aliqã tẽporale: ille clericus liberaliter ignorãs intentionẽ episcopi in remunerationẽ fecit aliqua dona episcopo, certẽ hoc casu solũ est deprauata mēs vnus sicut in vsura. & tñ tex. loquitur indistinctẽ, ergo ratio nõ est bona: cũ debeat esse

generalis: pcedẽtes rõnes etiã nõ procedũt. nã militaret vbi qs cõferret beneficiũ de suo. qa tũc plus grauaf donando q mutuãdo: secus autẽ vbi cõferret spiritualia ad quã tenet rõne officij sui, nec in aliquo grauaf, sed ille qui mutuat cessat à lucro qd inde posset cõsequi si non mutuaasset: vel ex mutuo fortẽ cõsequerẽ aliqã dãnũ.

¶ Do. an. adducit vnã rationẽ valde generalẽ, & quasi per alia verba incidit cũ opi. Host. qd in vsura qs tenet cõtra ius diuinũ & humanũ: ideò tenet restituere: sed in simonia tenet cõtra ius humanũ: qd quidẽ ius prohibet actũ exteriore, sed certẽ hoc nõ procedit indistinctẽ. nã giez i qui primò cõmisit simoniã in veteri testamento nullũ pactũ expresse sed facit: sed ex sola animi prauitate fuit à deo lepra percussus. j. q̃stio. j. c. cito turpẽ. Item sicut dicit euangelicũ mutuum dãtes &c. ita dicit alibi in istis spiritualib⁹ gratis accepistis gratis date. Itẽ facit. c. tua. i. fi. s. e. & ideò malẽ põt reddi ratio diuersitatis. nisi dicamus illud inductũ in odiũ vsurarũ: quia si hoc esset permissum, dare sepe materia figmẽtis: vt sine peccato soluerent vsuras: vel vt restringat hoc. c. ad simoniã prohibita ex cõstitutione ecclesiã, vel vt intelligat in effectu & spe secundaria & nõ primaria. & hoc esset tutius tenẽdum vt vbi intẽtio fuit principalis immineat restitutio.

Ne praelati vices suas uel ecclesias sub annuo censu concedant.
Rubrica.

¶ Suprà visum est de simonia in genere: nunc subdit de quadam ipsius specie. s. ne praela. vices suas.

SYMMARIUM.

- 1 *Rpiscopus non potest vendere suam iurisdictionẽ episcopale. s. vide j. c. proxi.*
- 2 *Simonia non committitur si episcopus vendit suam iurisdictionem temporalem quam habet in diocesi.*
- 3 *Cõstitutio antiqui iuris declaratoria apponẽdo nouã pœnã receptu pœnã nõ extẽditur ad prætẽrita. sed ad futura tantũ.*
- 4 *Verba futuri temporis important actum fieri per sententiã: non ipso iure.*
- 5 *Salarium licitẽ capiunt accessores vel aduocati & similes locantes operas suas.*
- 6 *Iurisdicção non debet vendi. vide j. c. proxi. in primo no.*

¶ CAP. I.

Præterea. Qui dat pecuniã vt episcopale vel spirituale iurisdictionẽ exerceat officio suo priuat: & sic cõferẽs illud ampli⁹ conferre nõ poterit, & canonicẽ punietur. h. d. cũ. c. seq. & primò ponit excessum quẽ secundò punit ibi. *presenti.* **¶** Casus literalis. Quidã episcopi pro certa quãtitate pecuniã vendebant episcopale iurisdictionẽ quibusdã qui decani vocabant, statuit cõf. latẽ. qd qui decãtero iurisdictionẽ episcopale taliter receperint officio suo priuent & episcopi conferẽdi hoc officiũ potestatem amittat. B. **¶** No. j. ex tex. qd iurisdicção episcopalis nõ põt pro p̃tio vendi. Est enim qd spirituale. pro hoc qd no. in. c. decernim⁹. s. de iudi. & idẽ dicendũ de alia iurisdictione tẽporali. nõ enim debet vendi ne subditi grauent. in aut. vt iudi. sine quo. sufficiãt & aut. de man. prin. s. illud. tñ secundũ Inn. & Host. vbi vendit iurisdicção spiritualis: simonia committitur: secus si vendit temporalis iurisdicção: licet tale lucrum sit turpe & cõtra. legẽ vt. s. dixi. dans ergo pecuniã vt habeat iurisdictionẽ tẽporalẽ nõ cõmittit simoniã: licet aliãs grauiter peccet. ad hoc quod no. in. c. ne mo. de simo. & j. q. iij. in summa. licet cõtrariũ videatur notare glo. j. c. proxi. Sed limita vt ibi dicã. **¶** Secundò collige ibi: *de cãtero præsumpsit &c.* quod cõstitutio

SEBA. SAPI.
¶ Potestas. Vide Feli. in. c. postulat. col. xij. ver. limita quartò. s. de rescrip. vbi allegat Ioan. andre. hĩc. & cõprobat ex pluribus hoc dictum.

Panormi. super quinto.

antiqui iuris declaratoria apponendo nouā poenā tantum respectu poenae extēditur ad futura & nō ad prēterita. & conecor. c. cū tu. de vsur. & c. quoniā. s. tit. proximi. & ibi remissiuē nam anteq̄ emanaret hoc. c. iurisdictionis episcopalis vendi nō poterat. vt. s. tit. proximi. in. c. ad nostrā. sed hīc opponit noua poena. ¶ Sed cōtra hoc & cōtra text. opp. de. c. j. proximi. vbi imponitur grauior poena. Gof. soluit primō q̄ hīc loquat̄ de obuentionibus iurisdictionis. ibi cū venditur ipsa iurisdictionis. Sed certē hāc sol. non est bona: quia tex. dicit q̄ exercebāt iurisdictionem data pecunia. ergo nō dabatur dūtaxat pro obuentionibus. Itē quia ipse obuentiones licitē vendunt: vt. j. c. fi. Secūdo soluit q̄ hāc poena apponit ipso iure. ibi tex. loquitur instituta accusatione: hāc etiā sol. nō est bona. quia hīc est poena apponēda & non ipso iure imposita. vt probat tex. ibi: *priuatur.* & ibi. *amittat.* ¶ Nā vbi poena apponitur per verba futuri tēporis requirit sententia. vt dicit gl. & bene in regula in poenis. de reg. iur. lib. vj. & in. c. quisquis. de elect. & in. l. in criminali. C. de iur. om. iu. & plenē dico. in. c. si diligenti. de fo. compe. Dic ergo secundū Hostiē. q̄ istud capitulū limitatur & suppletur per. c. sequēs. expone ergo tex. si *priuatur officio suo.* i. remoueat̄ a clero. s. per depositionē. & sic perdet omne officiū ecclesiasticū. & dum dicit in *si potestatem amittat.* supple & canonicē puniatur. vt. j. c. proximi. & poena canonica est vt deponatur & notet infamia. j. q. iij. in. c. fi. & perdit potestātē hoc officiū conferendi. vt hīc prima tamen poena includit in se istā. ¶ In gl. ij. ibi *constituere salarium de camera &c.* ratio diuersitatis inter hunc casum & prēcedentē est: quia viciusar recipiendo salariū videt̄ locare operas suas: nō enim debet quis stipendijs suis militare: vt in. c. cū ex officij. de præscrip. sic & assessorī statuitur salariū in. c. statutū. s. assessorē. de rescrip. li. vj. sic & aduocatus licitē vendit patrociniū suum. xij. q. v. c. nō sanē. Sed in casu prēcedēti quando episcopus capit pecuniā ab officiali tūc videt̄ vendere ipsam iurisdictionē: & tēdit in grauamē subditorū: quia officialis vt aliquid lucret̄ ultra pecuniā datā superiori per fas & nephas induceretur ad extorquendū poenam: modicam culpā faciet grauiorē, & saepe punit bursam vbi puniēda esset persona. Ex hoc ergo multa mala proueniunt. ad hoc tex. j. c. proximi. ¶ In ea. gl. ibi. *ar. contra.* dic q̄ illud ar. prēcedēs nō colligit ex tex. nā possent habere iurisdictionē nō tamē episcopale pro qua nūc statuebant pretium. Et an isti inferiores praelati citra episcopum habeāt iurisdictionē in foro contētiōso. dic vt plenē no. in. c. cū ab ecclesiariū. de offi. ord. & xj. q. j. c. experientia. & in. c. cū in cunctis. s. interiora. de ele. ¶ In gl. fi. in fi. sentit hāc gl. q̄ obuentiones iurisdictionis tanq̄ fructus possunt vendi. Sed dicit Inn. q̄ non debet vendi exercenti illā iurisdictionē. & bene loquitur. nam propter connexitatē vident̄ ipsam iurisdictionē vendere. j. q. iij. c. si quis obiecerit. sed alij fructus ecclesie bene possunt vendi vnicuiq̄ secundū Hosti. tene menti.

SVMMARIUM.

- 1 Dissimulatio inducit consensum.
- 2 Simonia non committitur in venditione temporalium puta officiorum &c. nisi habeant aliquam connexitatem spiritualium.
- 3 Vicarius generalis episcopi habet iurisdictionē ordinariam siue sit ad tempus siue in perpetuum.
- 4 Consuetudo dat ordinariam iurisdictionem.

CAP.

II.

Voniā. Summatū est. s. e. pro xi. Diuiditur. quia primō ponit excessum quē expressa causa finaliter prohibet. secūdo poenā addit ibi: *quod si quis.* ¶ Casus literalis. Episcopi & archi. ad agendas vices suas & causas ecclesiasticas termi-

nandas quibuscūq̄ de causis archipresbyteris sub annuo pretio cōmittebāt: quod in subuersionē iudiciorum & grauamē sacerdotū redūabat: statuit cōf. turo. q̄ istud decetero non fiat. Et si quis cōtrafecerit remoueat̄ a clero. & episcopus qui hoc sustinuerit & iudicia ecclesiastica dissimulat perueriti canonicē puniat. Ber. ¶ Not. j. ex tex. q̄ venditio iurisdictionis spiritualis tēdit in grauamē sacerdotū & subuersionē iudiciorū. nā saepe (vt dixi in prēcedēti. c.) isti emptores iurisdictionis grauāt subditos per fas & nephas vt ex torqueant pecuniā. Itē subuertunt iudicia: quia saepe punit res vbi deberet puniri personā, & saepe ferunt sententiā cōtra iustitiā eis corruptis datione pecuniā. ¶ Vltimō colligit episcopum puniri ex sola dissimulatione. nā cū teneat ex officio suo obuicare dissimulando videt̄ consentire. xliij. di. c. ephef. ¶ In gl. j. ibi: *maxime cum iurisdictione sit spiritualis.* no. gl. nā propter hāc dictionē maximē videtur velle q̄ simonia cōmittat̄ cū vendit etiā iurisdictionē temporalis. quod est cōtra id qd dixi post Inn. & Hosti. s. c. prēcedē. Sed cōcordādo pōt dici hāc gl. procedere quando iurisdictionē temporalis habet dependētiā ab officio ecclesiastico. nā propter illā cōnexitatē & depēdētiā committitur simonia: ad hoc qd dixi in. c. cōsulere. s. ti. prox. Contraria opi. procedit vbi iurisdictionē est merē tēporalis nullā habēs dependētiā ab officio ecclesiastico. ¶ In gl. ij. in fi. Hosti. dicit q̄ in duobus casibus episcopus dat iurisdictionē ordinariā. Primus. quādo cōstituit officialem generalē in perpetuū vel ad tēpus prout sibi placet quia appellat̄ vicarius vel vicedominus. nā vicarius generalis episcopi habet iurisdictionē ordinariā: vt no. in. c. sua. de offi. vica. & in. c. pe. eo. tit. lib. vj. & in. c. perlectis. xxv. di. Secūdos casus. quādo cōfirmat vel instituit praelatum habentē iurisdictionē. Potest addi & tertius de quo in gl. quādo hoc habet consuetudo. ¶ Sicut enim consuetudo dat iurisdictionē ordinariā: vt in. c. cū cōtingat. de foro. cōpe. ita pōt dare & potestatem dandi hanc iurisdictionē ordinariā: vt in. c. cū cōtingat. de foro. cōpe. Possit etiam dici q̄ in duobus prēcedētibus casibus non est propriē ipse episcopus qui dat ordinariā: sed lex ipsa interueniēte ministerio & facto episcopi. Et an generaliter quis possit dare ordinariā iurisdictionē: dic vt no. Inn. in. c. cū ab ecclesiariū. de offi. ordi. & vt no. l. & quia. ff. de iurisd. om. iud. ¶ In gl. fi. vel dic secundū Ioan. and. q̄ poena canonica est poena depositionis cum nota infamiae. & dic vt dixi. s. c. proximi.

SVMMARIUM.

- 1 Rector alicuius ecclesie si fuerit impeditus aut tēporaliter aut perpetuū debet sibi adiungi vicarius ex prouisione & consensu episcopi: aliquando ipse rector propria autoritate facit.
 - 2 Clericus an licitē possit operas suas spirituales locare siue sit diues vel non?
- Laicus an possit relinquere aliquid ecclesie cū onere vt dicantur singulis mensibus tot missa vel huiusmodi.*

CAP.

III.

Voniā. Regimen ecclesie sub annuo censu cōmitti non debet. h. d. Et primō narrat cōsuetudinē quā secūdo prohibet. ibi: *ne id.* Ter tiō causam reddit ibi: *quia.* ¶ Casus literalis cōsuetudo erat in quibusdā locis cōtra institutionem sanctorū patrum introducta: vt sacerdotes sub annuo pretio ad regimē ecclesiariū cōstituerent: praecepit cōf. turo. ne id de cetero fiat: quia dum sacerdotiū taliter venale disponit ad premiū retributionis eterne cōsideratio nō habet. B. ¶ No. primō ex tex. ex fi. literē. q̄ sacerdos in regimine ecclesie debet habere cōsiderationem ad premiū eterne retributionis. non autē ad lucra tēporalia: idē tēporalis promotio semper quārit tme poralia:

poralia: spiritualis verò semper quærit eterna: quia quod natum est ex spiritu sancto spiritus est quod natum est ex carne caro est: ideo quia impossibile est ut bonum sit regimine illius qui per pecuniam illud acquirit: ut j. q. j. c. principatus. quæ aut seditio extorsit &c. ¶ In gl. j. in fi. vide tur hæc gl. sentire quod propter impedimentum rectoris episcopus debeat sibi statuere vicarium in ecclesia. de hoc vide quod no. Io. an. in. c. cū ex eo. de elec. li. vj. in nouella. & vide bo. gl. xxj. q. ij. c. præcipimus. & tex. in. c. extirpanda. in. s. qui verò. de præb. & gl. in cle. j. de excels. præla. Et concludit quod aut impedimentum est perpetuum. ut quia habet ecclesiam curatam annexam prebendam ecclesia cathedralis, & tunc debet ibi institui vicarius perpetuus cum consensu episcopi. de quo dic ut in præallegato. s. qui verò. aut impedimentum est temporale. & si est ad tempus modicum: puta ad unam vel duas septimanas: & tunc ipse per se potest sibi instituire vicarium temporale. ad hoc quod no. in. c. præcipimus. præalle. Aut impedimentum est magis longum, & tunc debet hoc facere cum consensu episcopi: ut in præalle. c. cū ex eo. & qd ibi no. & facit. c. peruenit. de appella. ¶ An autem clericus potest licite operas suas spirituales locare siue sit diues vel pauper: & an laicus dando rem temporalem ecclesie potest apponere conditionem spirituales: puta ut fiat anniuersarium vel dicant tot missæ: tractat hic Inn. sed doc. communiter tractat in. c. significatū. de præben. vbi cadit melius: & aliquid dixi in. c. sua. s. tit. proximi. & vide gl. in præalle. c. præcipimus. tene menti. Abbas.

SYMMARIUM.

- 1 Redditi sine fructus ecclesie possunt concedi alteri sub annua pensione: & etiam obventiones ecclesie: cum moderamine. de quo j. nu. 9.
- 2 Alienatio rerum ecclesiarum usque ad vij. an. potest fieri sine consensu episcopi & sine solitis solennitatibus.
- 3 Fidem suam frangens potest sua ecclesia priuari.
- 4 Rector ecclesie potest locare fructus ecclesie sue toto tempore vite sue.
- 5 Successor in beneficio vel in alia re temporali: an teneatur stare colono durante tempore quo habuit a prædecessore?
- 6 Tempus longum dicitur ultra decennium: modicum verò intra decennium.
- 7 Fructus beneficii provenientes post mortem & ante collationem reseruantur successori.
- 8 Pupillus tenetur stare contractui inito per tutorem.

CAP.

IIII.

Querelam. ¶ Fructus ecclesiarum sub annuo censu concedi possunt. Et primo ponit conductoris querelam. Secundo dat ei iudicem ibi: ideoque. ¶ Casus literalis. G. rector ecclesie de capella prouetus illius ecclesie locauit seu concessit magistro Gu. usque ad septennium certum censum eidem rectori annuatim reddendo: præstita fide ab ipso rectore dicto magistro quod usque ad dictum tempus nullam iniuriam vel grauamen inferret super ipsa ecclesia eidem: sed ipse contra fidem præstitam veniens ante unius anni spatium ecclesiam ipsi Gu. auferre præsumpsit: unde idem magister coque: stus est domino pape. Ideoque mandat papa episcopo exonen. quatenus si est ita rector illi compellat ut præfata ecclesia dicto Gu. restituat: & usque ad tempus constitutum secundum quod inter eos conuenerit ipsum eadem ecclesiam permittat pacifice possidere. B. ¶ Not. primo ex text. rectorem ecclesie posse fructus ecclesie sue & omnes obventiones locare usque ad vij. annos etiam non interueniente auctoritate superioris alicuius. quod no. Ex quo inferitur quod concessio usque ad septennium non exigit solennitatem quæ solet & debet interuenire in perpetuis alienationibus. Secundo nota locatorem posse compelli ad standum præcisè contractui locationis: nam contractus à prin-

cipio sunt voluntarij: ex postfacto necessitatis. l. sicut. C. de actio. & obligatio. ¶ In gl. prima in fine nota bene gl. quod nedum transgressor iuramenti sed etiam fractor fidei potest priuari ecclesia sua: & idem no. in. c. peruenit. de fideius. Sed an hoc sit verum plenius dico in. c. ad aures. quod me. cau. & in. c. ij. de spon. & vide per Archi. xxij. q. v. c. iuramenti. ¶ In gl. ij. in fi. no. gl. quæ quotidie solet allegari. Et primo no. ex ea quod rector ecclesie potest locare fructus pro toto tempore vite sue: quod etiam sensit Fed. consue. l. Hosti. in summa de his quæ fi. à prela. s. fin. ¶ Sed an successor teneatur stare contractui inito per prædecessorem decedentem ante finitum tempus locationis multa hic & alibi scribuntur, & vario modo dicitur: sed clare prosequendo & capiendo opiniones efficaciores tam canonistarum quam legistarum: duo principaliter videnda sunt. Primum nunquid successor in beneficio teneatur stare contractui modo prædicto. Secundum quid de alio successore. Quo ad primum distingue, quod aut locatio fuit facta ad non modicum tempus aut ad modicum. Primo casu, non tenet locatio. unde ipsemet locator non tenetur stare nisi facta fuerit in casu licito: ut in aliquo illorum casuum qui no. xij. q. ij. in summa: & seruata sit solennitas quæ debet interuenire in perpetuis alienationibus. ad hoc cle. j. de rebus eccle. non alie. & x. q. ij. c. hoc ius porrectum. s. perpetuo. iuncta gl. & si ista interueniunt: tunc successor tenetur stare. & si ecclesia esset laica posset petere restitutionem in integrum aduersus contractum: ut in. c. j. de in integrum resti. & in. c. ad nostram. de rebus eccle. non alie. ¶ Quod autem dicatur tempus longum: communiter dicitur si excedit decennium: nam ex tali contractu videtur alienari dominium: ideo debet interuenire solennitas contra in perpetuis alienationibus. ut in iuribus præallegatis. & facit. c. nulli. s. de rebus eccle. non alie. Si verò locatio facta est ad modicum tempus, & quod dicatur modicum est arbitrium. sed communiter dicitur usque ad decennium. arg. hic & no. in cle. j. de rebus eccle. non alie. & tunc si erat clericus non habens administrationem ut simplex canonicus & non teneatur successor stare contractui. quia non potest canonicus seu alius non habens administrationem obligare beneficium ultra tempus vite sue, nam datur sibi præbenda ut inde viuat: & sic equiparatur usufructuario vel usufructuario secundum varias opiniones, unde non habet obligare successorem, sicut dicimus in locatione facta per usufructarium: ut l. si quis domum. ff. loca. hoc verum secundum doctores nisi ex causa rationabili & interueniente auctoritate episcopi ad maius tempus locatio facta sit: tunc enim successor tenetur stare: quia tunc videtur facta ab habente administrationem. Si verò sit clericus habens administrationem, ut plebanus, seu alius rector curatus: & tunc aut locauit nomine proprio, non tenetur successor stare: & si quid præceptum fuerit post mortem prædecessoris ante beneficium collatum potest iste successor petere ab hærede clerici vel etiam à conductore. ¶ Quia fructus provenientes post mortem & ante collationem reseruantur successori: ut in. c. relatū. de testa. & in. c. presenti. de offi. ordi. lib. vj. Si verò locauit nomine ecclesie: & tunc communiter distinguitur quod aut in utilitatem ecclesie: & successor tenetur stare. Aut inutiliter, & aut fuit seruata solennitas quæ solet interuenire in alienatione, & successor tenetur stare: aliàs secus: arg. in. c. ij. de prela. & in. c. ij. de re. permu. ¶ Sed do. Anto. tenuit quod ex quo habuit administrationem licet solus locauerit teneatur successor stare: Sed si soluit ultra tempus vite illius sibi est imputandum. pro hoc l. si tutele. ff. de admini. tuto. vbi tenetur pupillus stare contractui inito per tutorem: quasi velut dicere quod solutio facta ultra tempus vite illius non præiudicat successoribus si contractus tenet mero iure. & certe iste articulus videtur satis dubitabilis: & doctores communiter tenent primum. ut si inutiliter fecit non te-

OOO iij

SEBA. SAPI.

a ¶ Ecclesia sua. Vide latè per domi. Abba. in. c. querelam. in pen. & ult. col. s. de iure iuran.

SEBA. SAPI.

b ¶ Non potest. quod successor in canonica tu non tenetur stare colono tenet Ange. in consi. cc. xlv. inci. quia omne datum optimum. & do. Abb. in dispu. incip. sempronius clericus & Imo. & Ro. in. l. si filio. s. vir. in quinqueniū. ff. fo. ma. Bal. & Sa. l. emptorem. C. loca. Alex. in. l. i. iur. nullam. in apost. C. de sacro. sanc. eccle. Bald. in consi. xxxviii. inci. in christi nomine papa. in. j. parte. & in consi. ccxxij. in tertia parte. & in consi. ccxvj. inci. reverendus pater. in. iij. parte. & Bal. in. c. j. qui. suc. te. & in. l. ij. ver. iij. opp. C. de li. pteri. Abba. Are. & mod. in c. ex literis. s. de p. batio. Pe. de anch. in consi. cxv. inci. secundum ordinem dubiorum.

SEBA. SAPI.

c ¶ Nominem proprio. Vide Pe. de anch. idem tenentem in consi. ccxc. aliàs. ccxcv. inci. viso diligenter tenore instrumenti.

Panormi. super quinto.

neatur successor etiā stare contractui. Sed posset dici q aut apparenter cōtractus fuit initus in damnū ecclesiæ, & non teneatur successor stare. Et sic procedet prima opi. quia non habet potestatem deteriorandi conditionem ecclesiæ: vt in. c. ij. de donatio. Aut apparēter cōtractus videbatur initus in vtilitatē ecclesiæ, & tunc tenet contractus: sed prætēxtu læsionis poterit peti restitutio in integrum. arg. in. c. j. de in integ. resti. ¶ Sed cōtra prædicta ob text. in. l. emptorē. C. loca. vbi emptor rei locate: & sic successor nō tenetur stare cōtractui locationis factæ per prædecessorē. Sol. illa lex loquitur in successore singulari, & in eo qui nō habuit administrationē respectu successoris. nos verò loquimur in successore vniuersali, & in eo qui habuit administrationem respectu successoris. Item locatio est facta nomine ecclesiæ, & ecclesiā nunq̄ moritur: vt in. c. si gratiosa de rescrip. lib. vj. & hoc quo ad primū mēbrum. Quo ad secundū videlicet quid iuris in alio successore q̄ in beneficio. distingue q̄ aut est successor vniuersalis vel hæres, & tenet stare locationi iam factæ per defunctū. vt in. l. viā veritatis. C. locati. Aut est successor singularis^b & tunc non habet plenū ius in re: vt quia missus fuit in possessionē illius rei causa rei seruandę, & tenetur stare cōtractui locationis iam factæ: vt in. l. in venditione. §. j. ff. de bo. auf. iudi. possi. Aut successor habet plenū ius, & si colonus habet ius in re tenet successor stare illi contractui. l. j. & quod ibi no. ff. de superfi. & no. in. l. j. & ij. ff. si ager vec. & no. in. d. l. viā veritatis. Et per hoc datur bona cautela cōducendi rem aliquā. vt per obseruantia cōtractus recipiat obligationē omniū bonorū ipsius locatoris: nā tunc cū habeat ius in re locata pro obseruantia cōtractus nō potest expelli per successorē etiā singularem: quod no. Si verò clericus nō habet ius in re: & tūc aut prædecessor qui locauit non habebat plenā administrationem respectu illius rei, vt est usufructuarius. qui licet habeat administrationem plenā respectu usufructus. nō tamē habet respectu rei, & successor nō tenet stare illi contractui: vt in præalle. l. si quis domū. Aut habebat plenā administrationē respectu rei: & etiā respectu successoris: & tūc tenetur successor stare cōtractui. exēplū in prædio dotali locato per maritū constante matrimonio: si enim soluitur matrimoniū ante locationē factā, vxor tenet stare cōtractui locatiōis, quia (vt dixi) maritus habebat plenā administrationē rei illius: & etiā respectu vxoris. vt est tex. no. in. l. si filio. §. si vir. ff. sol. ma. & idē dicendū est in pupillo, vt teneat stare cōtractui locationis factæ per tutorē: vt in præalle. l. si tutelā. ff. de admi. tut. Aut prædecessor habebat administrationē respectu rei & nō successoris, & tūc successor in dubio non tenet stare illi contractui: vt in. l. emptorē. C. locati. Successor verò in administratione tenet stare contractui si rite factus est: & de hoc vltimo plenius tetigi in primo mēbro. & de hoc per Bart. in præalle. l. si filio. & per alios in præalle. l. emptorē. & in. l. viā veritatis. ¶ In gl. ibi: ipse obuentiones ecclesiasticæ &c. no. bene gl. iuncto tex. ibi q̄ non solū possunt locari prædia omnia ipsius ecclesiæ: sed etiā ipse obuentiones ecclesiæ: vt sic quicqd obuenit ecclesiæ cedat conductori. Et dicit hīc Host. quod laico nō pōt talis concessio fieri. arg. in. c. j. & ij. ne cleri. vel mona. & remittit ad sum. huius tit. & ibi etiam tenet q̄ laico pōt fieri dūmodo ipse ponat clericū loco sui pro re collectis obuentionū ecclesiasticarū, ne contingat laicū aliquid spiritualitatis attingere: quod no. Nam posset presumptuosē accedere ad altare quādo sūt oblationes, vel decimę defunctorū, vel quid simile. ¶ In ea gl. ibi: sed ideo ponitur ne videretur prohibita &c. vnde prima & secunda decretalis faciūt ad primam partem rub. tertia verò facit ad secundam, & ista vltima excipitur à materia prohibitionis aliarum: & ideo fuit hīc posita &c.

SEB A. S API.

- a ¶ Locationi. limitat Ioā. de ana. hoc non procedere in colono partiaro, quod etiam tenet Bar. in. l. si merces. §. vis maior. ff. loca. ti. dicens q̄ ad hoc pauci aduertūt. & idem tenet Ro. in. l. si filio. §. si vir. ff. sol. mat. cōtrariū tenet Bal. in. l. certi iuris. in. ij. q. C. loca. & i. l. j. in. ij. col. C. de fruct. & litiū expen. Alex. in. d. §. si vir. vbi multa ad hāc materiam.
- b ¶ Singularis. Adde videndū Lud. Ro. consi. j.
- c ¶ Laico. Adde q̄ laicus spiritualiū obuentionū collector esse potest. vt consuluīt Ro. cōsi. cclxvij.

De magistris, & ne aliquid exigatur pro licentia docendi. Rubrica.

¶ Suprà visum est qualiter spiritualia preito concedi nō debent: nūc submittit de quibuscūq̄ habētibz instar spiritualiū, vt de magistris & licentia docendi, vt in nigro videbitis.

S V M M A R I V M

- 1 Filius dicitur diues si eius pater est diues: & tātum habere in bonis quantum habet eius pater.
 - 2 Habilitatus ad studendum in aliqua facultate an censeatur habilitatus vt possit in ea doctorari: vel legere?
 - 3 Beneficia pinguiora sunt dāda literalitatis potius quā ignavis. Clericus debet viuere de fructibus sui beneficij licet habeat unde possit viuere vt quia diues.
 - 4 Doctor conductus ad legēdū quas qualitates debeat habere.
 - 5 Scholaris conductus aliquando ad lecturam potius vt discat quam vt alios doceat.
- Doctor post promotionem factus inutilis debet degradari a doctoratu.

CAP.

I.

Voniam.

Io. an. summat totum titu. simul. Et

primò quo ad primā partē rub. Secūdo quo ad secundā. & h. d. totus tit. secundū eū. Ecclesiā cathedralis & quelibet collegiata quæ ad hoc sufficit de

bet assignare cōpetēs beneficiū seu redditū vnius præbende vni magistro in grāmatica, qui clericos illius ecclesiæ & alios scholares pauperes gratis doceat: & eligat à prælato cū capitulo vel maiori parte ipsius quorū negligentiam supplebit ordinarius loci. Metropolitana ecclesiā habebit etiā theologū cui fructus vnius præbende q̄diu docuerit ministrantur: nō tamē erit canonicus: & si ipsa vtriq̄ magistro providere nō sufficit, provideat grammatico in aliqua ecclesiā suę ciuitatis & diocesis, & vt possit haberi copia doctorū in theologia prælati & capitulum mittere debet personas dociles ad studiū, quibus si proprij redditus nō sufficiunt eis in expensis per quinquennium ministrabūt. doc. verò q̄diu docuerint, & studētes per quinquennium recipiūt fructus præbendarum suarū: & hoc quo ad primā partē rubri. Pro licētia docendi etiā pretextu consuetudinis nil debet exigi vel promitti. & ob hoc promissum remitti, & solutū restitui. Idonei ad legēdū nō debent impediri in facultate & licētia obtinēda. cōtrafaciētes officijs & dignitatibus priuabuntur: & hoc quo ad secundā partē. Potest etiam quelibet decre. per se summati pro clariori intellectu: & ista prima. h. d. in summa. Ecclesiā cathedralis providere debet magistro de beneficio qui clericos eiusdē ecclesiæ & alios pauperes gratis doceat: & denegās licentiā docēdi aut interdicens idoneū ad docēdū beneficio priuat. Et diuidit in tres partes. In prima provideri mandat de magistro. In secūda factū reprehēnsibile inhihet. Tertiò poenā imponit reddēs causam secūda ibi. pro licētia. tertia ibi. qui autē. ¶ Casus literalis. Volens ecclesiā tanq̄ pia mater pauperibus scholaribus qui parentū opibus sustentari nō possunt providere ne legēdi opportunitas subtrahat: eisde statuit consi. lateran. q̄ per quālibet cathedralē ecclesiā vni magistro cōpetēs beneficiū assignatur q̄ clericos & scholares eiusdē gratis doceat. Secūdo dicit q̄ pro docēdi licētia nullus pretium exigat, ne sub obuetu alicuius cōsuetudinis ab eis quos docet aliquid petat: ne docere aliquē qui sit idoneus petita licētia impediatur. qui autē cōtra hoc venire presumpserit, ab ecclesiastico beneficio fiat alienus: quia dignū videt vt in ecclesiā fructū sui laboris nō habeat qui ecclesiasticū perfectū nitiū impedire. B. ¶ No. primò ex tex. q̄ non dicuntur

a cunctur pauperes^a qui parentū opibus possunt adiuuari:
b ri: b nam pater tenet alere filium & alia necessaria præbere: vt. l. si quis à liberis. ff. de lib. agno. etiā si sint spurij de iure canonico: vt. s. de eo qui du. in ma. quā pol. per adult. in. c. cū haberet. in fi. non ergo refert an quis possit per se vel per aliū: sed si nō pōt nec per se nec per parentes tūc dicitur pauper: de quo dic vt no. Bar. in. l. si constat. ff. sol. ma. & dixi in. c. j. s. de accus. ¶ *No. ibi. legendi & proficiendi.* q̄ verbū legendi potest adaptari etiā ad scholares. dicunt enim legere dum student. concordat. c. nō magnopere iuncto. c. fi. s. ne cle. vel mo. Et facit ad istā quæstionē. nūquid habitatus ad studendum in aliqua facultate possit in ea legere & doctorari: de quo vide per Io. and. in regula cū quid. de reg. iu. libi. vj. in mercu. ¶ *No. tertio neminem debere legere non petita & obtenta licentia.* Et dicit Abbas hoc esse contra scholares facientes publicari receptiōes per scholas nō petita & obtenta licentia ab eorū magistro. ¶ *Itē not. q̄ cuiusq̄ idoneo non est deneganda licentia docendi: qd̄ est verum secundū Inn. & alios doct. nisi existente causa vt quia adest magna copia magistrorū & vnus impeditur per alium. nam semper in omni re. causa attendenda est: vt. s. de accusa. c. cū dilecti.* ¶ *No. q̄nto ibi. fructum sui laboris &c.* q̄ beneficium dicitur fructus laboris: ex eo em̄ prouenit fructus. bñficiū ergo cū deferret clerico est fructus laboris: ex quo em̄ seruit eccl̄ie debet viuere de redditib⁹ eccl̄ie: vt in. c. cū scdm̄ apostolicū. de p̄bē. Et si sit diues in patrimonio: dūmodo auarē nō thesaurizet. vt nō. dicit Inn. in. c. episcopus. s. de p̄ben. vnde ad sciētā habetur respectus in collatione beneficiorū, vt pinguius prouideat literatis quā ignaris. vt in. c. de multa. de p̄ben. & in. c. si j. eo. ¶ *In gl. in ver. magistro. in fi. vel pōt dici magister quasi maior ibidē vt dicit gl. in cle. ij. de magi. & apud italicos in iure canonico & civili appellent doctores: in artibus verō appellantur magistri sed in quibusdam locis ultra montani oēs appellantur magistri.* In glo. in ver. consuetudinis. ibi. *quasi simoniacum reputatur.* not. bene glo. maximē in dictione quasi. nam per istam dictionē quæ habet diminuere infertur q̄ stricto modo nō committitur simonia: qd̄ placet: sed largo modo sic. ¶ *In glo. in ver. qui sit idoneus. in fi. & dic q̄ multæ qualitates requirunt ad hoc vt iudicetur idoneus in docendo. primò vt habeat peritiā docēdi. secundò vt habeat faciendā dicēdi. tertio vt habeat subtilitatē interpretadi. quarto copiā differēdi q̄nto q̄ si approbat⁹ ab habēte potestātē: & hęc oīa p̄bant in. l. vna. C. de p̄f. q̄ in vr. costan. li. xij. iuncta. l. magistros. C. de p̄f. & medi. lib. x. & debet nedum in scientia sed etiam in morib⁹ excellere & se aptare ingenio addiscentium. viij. q̄. j. c. oportet. Et ex his inferendū videretur quod scholaris legere non potest. & dic quod veritate legere non potest vt alios doceat: nec præesse cathedrē doctorali: & si diceret se doctorem & non esset poena falsi tenetur. l. eos. ff. de falsis. & qd̄ ibi no. ¶ *Sed scholaris potest legere vt addiscat. Et ideo in aliquibus locis lecturæ statuuntur scholaribus vt addiscant potius quam vt doceant, & vt se assuefaciant nam multum proficit quis in docēdo alios iuxta illos versus. Discere si cupis doceas sic ipse doceris. Nam studio tali tibi proficis atque sodali. & not. per gloss. in. l. vnica. C. de excu. arti. libro de cimo & vide aliquid per Ioan. andre. in præallega. regula cū quid. Et si primò tempore approbationis habuit doctor has qualitates si postea effectus est inutilis debet degradari à doctoratu: vt in. l. grammaticos. C. de p̄f. & medi. lib. x. facit. l. vt gradatim. in. g. reprobari. ff. de muner. & ho. & in. l. sed & reprobari. ff. de excu. tuto.**

SVMMARIUM.

1 Scholaris si se obligauerit ad intrandum sub certo doctore, ta

lis obligatio non valet.

2 Simoniam committit superior si exigit pecuniam à clerico pro danda sibi licentia eundi ad studium.

3 Negligentia alicuius antequā accusetur debet precedere monitio.

CAP.

II.

Prohibeas.

Pro licentia docēdi nihil exigi debet vel

promitti, & exactū restitui, & p̄missum remitti debet, & negligēte inferiore pla to ad magistrū cōstituēdū supplebit hoc superior. Et sunt duo dicta: secundū ibi. *sanē.* ¶ *Casus literalis.* Quia qdā p̄ licētia docēdi pecuniā exigebāt. Pre cipit pa. vinton. ep̄o vt taliter prouideat ne pro licentia docēdi in parochia sua aliqd̄ exigat: aut etiā premittat: & si postea solutū aliquid fuerit illud faciat restitui. & si aliquid p̄missum fuerit faciat remitti p̄missum ap pel. cessatē: q̄ scriptū est Gratis accepistis gratis date. scda dicit q̄ si aliq̄ distulerit instituere magistros in lo cis cōgruis: liceat huic ep̄o appel. postpo. ad instructio nē aliorū ibi p̄ficere viros ad hoc idoneos. Ber. ¶ *No. j. ex tex. q̄ ep̄s loci supplet negligentia aliorū p̄latorū nedum in conferēdis bñficijs: sed etiā in instituēdo ma gistros in eorū ecclesijs. Scdō no. in fi. q̄ magister debet esse prouidus & discretus. sed dic vt dixi in. c. p̄ceden ti &c.* ¶ *Sed quēro nūquid possit scholaris se obliga re ad intrandū sub certo doctore. doctores cōmuniter dicūt q̄ nō. nā videt turpis promissio cū multū valeat affectio doctorū & modus tradēdi: vñ facilius datur etiā æqualitate scientiæ quis proficiet sub vno quā sub alio. facit. l. j. s. proinde. ff. de var. & extraordina. cogni. Nun quid aut̄ doctor cōmittat vsurā mutendo pecuniā scho lari vt intret sub eo qui al̄s nō erat intraturus: dicā in. c. in ciuitate. j. de vsuris.* ¶ *Sed quēro nūquid exigit pecuniā à clerico volēte ire ad studiū pro licentia tra denda cōmittat simoniā? Inn. q̄ nō licet malē faciat: sed nihil allegat: sed Host. videtur sentire contrariū. per no. in. c. pe. j. e. & facit. c. ad nostrā. de simo. Et satis potest di ci hoc esse simoniacum & nō strictē: vt no. fuit in simili s. c. pxi. ¶ In gl. j. in fi. idē Inn. dūtamē ille q̄ soluit sit ido neus. Tancr. dicit q̄ ex parte recipientis fuit cōmissum crimē concessionis cū propter superioritatē exigit hāc pecuniā. quasi ab fuito. facit. j. q. j. c. iubem⁹ & c. cōcessio nem. non tamen secundum eum committitur simonia cū non sit istud officium spirituale: sed contrarium tenet Vinc. j. c. proxi. sed potest dici vt ibi dixi. ¶ In glo. fi. ibi. de concess. p̄ben. c. nulla. videtur sentire per hanc allegationem q̄ isti p̄lato datur tempus semestre ad instituēdum magistrū, quo elapso deuoluitur potestas ad superiorem si est in beneficialibus.* ¶ *Sed Io. and. & alij cōiter tenent hoc esse arbitrarium, & debet p̄cede re monitio. ad hoc qd̄ not. gl. fi. in. c. ad apostolicę. de re iudi. lib. vj. & not. in. c. ex parte. de cōces. p̄ben. Et not. bene hoc dictum. q̄ ibi non p̄fixo tempore deuoluit ad aliū potestas aliquid agendi propter negligentiam, debet ad conuincendum negligentiam p̄cedere mo nitio. tene menti.*

SVMMARIUM.

1 Doctoratus est dignitas: quando doctor legit.

Iudeus non potest doctorari.

2 Doctor p̄fertur militi.

3 Studia literaria an possint constitui in omni loco?

CAP.

III.

Quanto.

Pro licentia docēdi pe cunia exigi nō debet etiā

si hoc habeat consuetudo. Primò ponit factum damnabile. Secundò poenam apponit. ibi. si qui verò. ¶ *Casus literalis.*

SEBASAPI.

¶ *Pauperes quis dicatur pauper la tē explicat. d. las. l. si constat. colū. xxij. ver. in. ij. q. j. partis. ff. sol. ma. et q̄ filius nō dicat pauper quādo pa ter est diues tenet Bal. i. l. ij. C. de le. hā. & in. l. etiam col. pe. C. de exe. rei iu. & in. l. sciē dū. ff. q̄ satis. cogā.* ¶ *A diuari. Adde q̄ idē tenet Alex. cōsi. xcij. q̄ stante statuto q̄ nullus admittatur ad offi ciū qui nō habeat centū in bonis. q̄ estimū patris hoc casu profit filio ni hil. habenti in bo nis.*

ZACHARI.

¶ *Adde p̄edi. qd̄ no. Bal. i. l. in suis. ff. de lib. & posth. Old. cōsi. cxij. & facit qd̄ not. in. c. tanta. nu. x. in apo st. in ver. in vita parentū. s. qui fil. sint leg.*

SEBASAPI.

¶ *Monitio. Vide quē scribit Car. in cōsi. lvj. inci. dum reueradus. vbi fir mat hanc doctri nā, & infert q̄ stā te statuto q̄ massa rius capituli possit locare p̄ ossessiōes in quibus cōdu ctōres sunt negli gentes ad culturā non poterūt loca re nisi cōductores moneant & post ea negligāt. & hoc refert & sequitur Fel. in. c. sinaut. co. ij. ver. negligētia. probat. s. de rescri.*

Panormi. super quinto.

SEBASAPI.
 ¶ Effic. doctore.
 Quod doctoratus
 fit dignitas firmat
 Alex. i. cōf. xciij.
 inci videretur. co.
 ij. in. j. vol. Deci. in
 c. proposuisti. in
 sing. s. de probat.
 b ¶ Monachus. Ad
 de vt per Cal. cōf.
 j. hoc tit.
 SEBASAPI.
 b ¶ Monachus. Vi
 de ad hęc quę scri
 bit do. Abb. in. c.
 de multa. in. ij. col.
 s. de pręben.

Consuetudo erat in ecclesia gallicana q̄ magistri schola
 rium sine certo pretio alicui docendi licentiam non
 concedebant. Papa volens illam prauam consuetudinē
 extirpare quę de radice cupiditatis procedit: prohibet
 sub anathematis in terminatione vt quicūq; idonei fue
 rint regere scholas sine molestia & exactione aliqua per
 mittant: & si quid huiusmodi prohibitionis fuerint trās
 gressores, officij & dignitatibus spoliē. Ber. ¶ No.
 primò ex tex. ibi. *Et dignitatem assumunt &c.* arg. quòd
 doctoratus est dignitas: & concor. quod habet in proce
 C. ibi. *magisteria dignitate &c.* iste tñ tex. posset intelligi
 q̄ non loquatur de doctoribus: sed de his qui in quibus
 dam ecclesijs consequuntur certum officium docendi,
 & appellantur magistri scholarium, & in quibusdam ec
 clesijs reputatur dignitas. & pro hoc facit text. ibi. *de*
vestris ecclesijs extirpata &c. Barto. tamen in. l. ex eo.
 ff. de mili. testa. videt cōcludere quòd nec miles nec do
 ctor dicatur habere dignitatem: sed aliud dicit in. l. fin.
 C. de iudæis. vbi concludit iudæum non posse effici do
 ctorem: cum doctoratus sit dignitas de quo etiam per
 eum in prima constitutio. ff. forum. & in. l. j. C. de nouo
 codi. compo. Et satis dici potest quòd doctor saltem le
 gens incontinenti cum incipiat dicatur habere dignita
 tē, maximè ex eo probat: quia habet à lege iurisdictionē
 ordinariam super scholares: vt in auth. habita. C. ne fili.
 pro pat. Et si continuat lecturam per viginti annos ac
 quirat maiorem honorē scilicet dignitatem comitatus:
 vt i. l. vna. C. de profes. qui in vrbe constan. li. xij. ¶ Et
 ex his infero quòd doctor maximè qui diu legit est prę
 ferendus militi qui in veritate nullam dicitur habere
 dignitatem: vt no. Bar. in pręalle. l. ex eo. & maximè lo
 quendo de militibus nostri temporis qui non sunt veri
 milites: vt no. in. l. j. C. de iu. & fac. ign. Sed turba docto
 rum & in quibusdam ingens inopia facit contemptibi
 les: vt in simili dicit tex. xcij. diff. legimus. ¶ Vltimò
 potest adduci iste tex. in argu. pro illa opi. quòd in quo
 libet loco vel in qualibet ciuitate pnt constitui studia
 literarū: & non tantū in ciuitatibus realibus: de quo ta
 men in proemio. ff. forum. & plenius dico in. c. tuā. de
 cleri. non resi. ¶ In glo. penul. in fi. & idē tenent commu
 niter doct. nam (vt dixi. s. proxi.) talij cū alio proficeret
 qui cū eo fortē propter ineptitudinem legendi nō pro
 ficeret quia isti profectus impediri non debent.

- SVMMARIVM.
- 1 Monachus an possit assumi in magistrum?
 - 2 Monachus promotus ad ecclesiam secularem nō tenetur obser
 uare austeritatem regulę suę religionis.
 - 3 Doctores siue magistri conducti ad legendum an & quando
 possint petere salarium siue à pauperibus siue diuitibus: si
 ue de publico salarientur siue non?
 - 4 Magistri qui conducuntur docere in aliqua ecclesia collegia
 ta. an debeant percipere de prębendis singulorum: si non va
 cat alia quę sit sibi assignanda.

CAP. IIII.

Quia nonnullis. In qualibet
 ecclesia vel alia in facultatibus sufficien
 ti debet à pręlato vel capitulo vnus ma
 gister eligi, cui redditus vnus prębende
 debent assignari. In metropolitana verò ecclesia etiam
 eligi debet theologus: & si ad grammaticum & theolo
 gum non sufficit prouideat ipe theologo ex redditibus
 suę ecclesię: & grammatico faciat prouideri in aliqua
 ecclesiarum suę ciuitatis vel diocesis. hoc dicit. Et
 primò ponit antiquum consilium: quod secundò inno
 uat & supplet ibi. *verum.* ¶ Casus literalis. Statutum
 fuit in lateranen. consilio quòd in vnaquaq; cathedrali
 ecclesia institueretur magister qui pauperes clericos
 gratis doceret: sed quia illud malè obseruabant: consiliū

generale illud pręcipit obseruari, adiiciens vt non solū
 in cathedrali ecclesia sed etiam in qualibet alia vbi fa
 cultates sufficiūt cōstituatur magister idoneus à pręla
 to cū capitulo seu maiori & saniori parte capituli & in
 metropolitana ecclesia theologus cōstituatur qui sacer
 dotes & alios in sacra pagina doceat: & in alijs quę ad
 curam pertinent animarū: & cuilibet magistrorum à ca
 pitulo assignetur prouentus vnus prębende. & pro hoc
 theologo à metropolitano tantūdem: non tamen quòd
 propter hoc efficiatur canonicus: sed tandiu redditus
 ipsos percipiat quādiu perstiterit in docēdo quod si for
 tē metropolitana ecclesia de duobus grauatur: de theo
 logo prouideat, & grāmatico facit in alia suę ciuitatis ec
 clesia prouideri. Ber. ¶ No. j. ex tex. q̄ n solum in cathe
 drali ecclesia sed etiam in qualibet collegiata debet insti
 tuti magister. dū tamen illa ecclesia ad hoc sit sufficiens.
 Duo ergo requiruntur vt in ecclesia inferiori instituat
 magister & q̄ ad hoc sufficiat & q̄ sit collegiata. nam ex
 quo text. dicit illum eligendum & per pręlatum & per
 capitulum ecclesię satis innuit hoc debere fieri in eccle
 sia collegiata. & hodie prouisum est vt etiam in mona
 sterio instituat talis magister qui doceat monachos
 in primitiuis scientijs, vt sic non desit eis oportunitas
 in alijs proficere: vt in cle. ne in agro. de sta. reg. non solū
 ergo monachi debēt in grāmaticalibus insistere: sed etiā
 in alijs principalioribus scientijs eis tamen non interdi
 ctis: vt satis innuit tex. in. d. cle. ne in agro. & idem pro
 batur in. c. sic viue. & c. si clericatus. xvj. q. j. vbi Hiero
 nymus hortatur monachos vt longo tempore studeant
 quę possint postmodum docere. ¶ Et ex his inferitur
 ad quęstionē. nunquid monachus seu alius religiosus
 possit assumi in magistrū. & primò arguit Host. q̄ non
 per. c. monachos. xvj. q. j. vbi dicitur q̄ non habet offi
 cium docendi. Item homines disparis professionis non
 sunt coniungēdi. xvj. q. vij. in noua. & in cle. j. de elec. Itē
 obft. text. xvj. q. j. c. nemo potest. vbi dicitur q̄ non pōt
 insistere pariter in diuinis obsequijs & in monastica
 ordinatē persistere. Sed his non obstantibus cōcludit
 Host. & Io. and. post eum: q̄ aut se ingerit, & repellitur:
 aut assumitur per habētē potestatem cū licentia supe
 rioris, & admittendus est per. c. doctos. & c. moderami
 ne. & c. sunt nonnulli. xvj. q. j. vbi patet q̄ si promouet
 ad ecclesiam secularē licitē prędicat & oīa sacramēta mi
 nistrat. Itē & promouet ad hoc officiū docēdi quod re
 dundat in vtilitatem totius ecclesię vniuersalis: vt j. ec.
 si. vbi pulcher tex. Nec obstat iura in contrarium allega
 ta. nam. c. monachos. loquitur quando non est assumptus
 ad officium docendi per habētē potestatem. c. in nona
 loquitur de contraria professione. & hi oēs magistri tē
 dunt ad vnū. s. ad docendū. vnde eorū studia nō sunt di
 uersa: nā videmus q̄ in eadē vniuersitate sunt diuersorū
 hominū corpora, diuersa genera, & hoīes etiā diuersa
 rum scientiarū faciunt vnū corpus: vt videmus in ca
 nonistis & legistis. Itē in clericis & laicis qui cōstituunt
 vnā vniuersitatem respectu studij. Nec obstat. c. nemo
 potest. quia in eodem tempore nō pōt insistere diuersis,
 sed diuersis temporibus sic. ¶ Item vide glo. in. d. c. ne
 mo potest. quę per illum text. dicit quòd cū religiosus
 promouetur ad ecclesiā secularem, non tenetur obser
 uare austeritates regulę. & certē magis proficit ecclesię
 vniuersali doctor in legendo quā simplex curatus in
 sacramenta ministrando quod satis euidenter colligit
 in. c. cum ex eo. de ele. lib. vj. vbi propter scientiam ca
 pessendam dispensatur cum curato vt per septennium
 possit se absentare. ad idem j. c. proxi. si ergo religiosus
 pōt promoueri ad curā. ergo potius ad officiū docendi
 & maximè sciētia quę habet in se pietatē. ¶ In glof. j.
 in fi. de hac materia vide bonā glo. in. c. de quibusdam.
 xxxviij. distin. & Gof. hūc tenet quòd doctores iuuenes
 nouiter

nouiter incipientes legere non debent facere collectam
q̄ potius docet vt doceatur & inuitat ante q̄ inuitat,
sed doctores antiqui licite collectā petunt. Hosti. dicit
q̄ si doctor non eget non debet collectam facere: sed si
a eget^a est à diuitibus sua necessitas reuelāda. dicit tamē se
nunquā fecisse collectam propter sui sustentationem.
dominus Anto. concludit q̄ nouitij non exigūt colle-
ctam. antiqui verò quibus salarium cōstitutū est à scho-
laribus illius loci vel à pauperibus nihil exigere debent
nec etiā à diuitibus nisi egeāt. Sed si non est eis cōstitu-
tum salarium, tunc possunt à diuitibus petere. Ego con-
cludere aliter hanc materiā, videlicet q̄ aut in loco est
consuetudo vt fiat collecta aut non. Primo casu, quātū
cūq̄ sit salarius pōt collectā facere secūdm̄ consuetu-
dinem loci: vt in l. q̄ si nolit §. qui mancipia. ff. de edil.
edi. & facit. l. si fundus. ff. de euic. & quod not. Bar. in l.
nemo est qui nesciat. ff. de duo. re. à pauperibus tñ nō pu-
to aliquid exigendū. arg. xlvij. di. in c. sicut. Secūdo casu
quādo nō apparet de cōsuetudine: & tūc subdistingue:
q̄ aut magistro puidet de beneficio. vt hīc dicit: & iste
pōt à diuitibus: nō tñ à clericis illius ecclesie prēmium
laboris exigere: quia beneficiū tantū cōstituit pro cleri-
cis illius ecclesie & alijs pauperibus. ergo alios docere
gratis nō tenet. & in hoc casu saluā dicit huius gl. Aut
doctori constituit salariū de publico: put hodie cōiter
sit in Italia in studijs gñalib. & tūc puto q̄ nihil petere
pōt à quibuscūq̄ etiā diuitibus: quia salarium eis statui-
tur vt nō solū doceāt indigenas sed etiā forenses vnde
cūq̄ proficiscentes imō hodie solēt eligi potius vt con-
fluant propter forēses q̄ propter indigenas. non ergo sa-
lariū quod hodie p̄figit est ita restrictū ad certas per-
sonas sicut prouisio huius capituli: ex quo enī simplici-
ter cōducitur ad legēdū debet legere & quoscūq̄ do-
cere alio prēmio nō exacto. Non ob. si diceret q̄ hoc sa-
larium succedit hodie loco prouisionis huius. c. ergo de-
bet eodē iure censerī. ar. eorū quē no. Inn. in c. ex rōne.
de app. & per gl. no. in l. fori. C. de aduo. diuer. iud. quā
singulariter dicit q̄ salarium receptū p̄ aduocatū à par-
tibus succedit loco salarij quod percipiebant à publico
ideo debet censerī eodem iure vt sit vt quasi castren-
se: quia dico q̄ in veritate istud salarium nō procedit lo-
co prouisionis huius. c. imo diuersa est ratio in vtriusq̄.
nam hāc ecclesia prouidet sicut tenetur pauperibus &
clericis illius ecclesie. de diuitibus se impedit. xij. q. j. c.
videntes. sed hodie salariū statuit doctoribus vt foren-
ses cōfluāt ad ciuitatem bonificādā & ampliandā & fa-
mosam reddendā. quē ratio plus vēdicat sibi locum in
diuitibus q̄ in pauperibus. ¶ In glo. si. ibi. expectetur
quousque vacet &c. doctores hīc cōcludū aliter q̄ do-
nec vacauerit prēbenda debent canonici cōtribuere de
suis prēbēdis. ar. in c. si. de his quē si. à ma. par. ca. & cre-
dere q̄ hoc possent & deberēt facere si eis redditus su-
persunt, nō tñ vigore huius cōstitutionis quia ista con-
stitutio intendit vt prouideāt de prēbāda ecclesie: & nō
de singulis. q̄ innuit iste tex. dum dicit q̄ propter adē-
ptionē istius prēbēde nō efficit canonicus procedit er-
go decisio glo. quo ad terminos huius. c. sed dictū doct.
pcedit de honestate: & scdm̄ qd̄ habet i illo. c. si. ¶ In ea
gl. ibi. modicum pōt expectare &c. & pro hoc vltimo. est
tex. in c. si tibi cōcesso. de prēbē. lib. vj. Et in si. glo. dicit
Hosti. q̄ licite pōt interuenire hęc pactio: quia scientia
est quid spūale. & spūale cōmutat cū spirituali. vt in c.
ad quēstiones. de re. permu. quod satis placet: & facit. s.
de fimo. c. ex insinuatione &c.

SVMMARIUM.

- 1 Scholares euntes ad studium debent ex redditibus sui bene-
ficij gubernari: & si non sufficiunt debet eis praelatus cū
capitulo prouidere.
- 2 Scholares quibus natura resistit non sunt mittendi ad studiū.

ne inanibus sumptibus & laboribus vexentur.

3 Sciētia tribuit habentibus eā perpetuitatē & aternitatem.
Scholaris debet in quantum potest deffendere opinionem ma-
gistri sui.

4 Clericus doctor qui alios absens docet semper in eius absentia
percipit fructus beneficiorum suorum. si autem est schola-
ris. percipit fructus per quinquennium tantū postea opor-
tet quod seruiat.

5 Ingenium supplet tempus in bene studentibus.

6 Scholares absentes non debēt percipere fructus in absentia,
nisi studeant in studijs generalibus.

CAP.

V.

Super specula.

¶ Prælati
& capitula ad

studia theologiae scholares dociles trans-
mittere tenentur qui in absentia reddi-
tus præbendarum suarum & beneficio-
rum per quinquennium integraliter percipient: & si pro-
prij redditus ad sustentationem studij eis nō sufficiūt
debet prælatus cū capitulo eis prouidere. magistri verò
donec docuerint integre percipiant fructus beneficio-
rum suorum. h. d. Primò ponit statutū antiquū quod
secundò addendo corroborat. ibi. statuentes &c. ¶ Ca-
sus litera. Quod statutū fuit per consilium generale in
c. præcedenti de magistris theologicis præcipit Hono.
inviolabiliter obseruari statuentes, ne propter raritatē
magistorum se forsan possint aliqui excusare vt ab ec-
clesiarum prælatis & capitulis à theologie studium ali-
qui dociles destinantur, qui cū docti fuerint alios post
modum instruant & informant quibus si proprij eccle-
siastici prouentus nō sufficiunt prælati & capitula ne-
cessaria subministrent. In si. dicit q̄ docentes in theolo-
gica facultate & studētes in ipsa integre per annos. v.
de licentia se. apo. percipiāt beneficiorū & præbendarū
suarū prouentus: nō ob. cōtraria cōsuetudine vel statu-
to: cū denario fraudari nō debeāt in vinea dñi operan-
tes. Ber. ¶ ¶ No. j. ex tex. q̄ deputadis ad studia literarū
non debet obfata natura nihil decet in hac vita cōtra
naturam. vnde nō est cōtēdendū aduersus naturā: sed q̄
que ad studiū mancipadus est prout patit ingenij & na-
tura sua expostulat^b ad qd̄ multū debent attendere parē-
tes scholarū ne se & filios inanibus sumptibus & labo-
ribus exent. ¶ ¶ Secundò nō. q̄ per scientiā quis eterni-
tate & ppetuitate acqrit i hoc seculo: vñ. dicit doctor^c
fulgere. nā sicut splendor firmamēti suis radijs illumina-
totam terrā ita vir literatus sua sciētia illuminat mūdū
vt in aut. habita. C. ne si. p pa. & dicit splendor firmamē-
ti: quia sicut firmamentū super manet propter memo-
riā p̄stite sciētie: & q̄ instruit multos discipulos q̄ me-
rebunt ascēdere ad cathedrā & conseruare famā sui do-
ctoris: tenet enim scholaris quantū pōt defendere opi-
d sui magistri^d. sicut fecit iuriscōsultus in l. dicere. ff. de
arbi. ¶ ¶ Not. quod magis amplum priuilegium habēt
doctes quā addiscentes. quia doctes q̄diu docuerint
percipiunt in absentia fructū suorū beneficiorum, sed
addiscentes per quinquennium tantū: & est ratio: quia in-
tra quinquennium bene studēdo prēsūmūt q̄ quis debeat
esse prouectus. vltra ergo illud tempus non videt ex-
cusandus propter studiū: sed doctor in docēdo semper
pmouet vtilitatē ecclesie vniuersalis. ¶ Vltiò not. q̄ in
sistentes in sciētia capescēda dicunt corroboratores ad
profectum ecclesie vniuersalis. facit. c. cum ex eo. de
elec. libro. vj. ¶ In gl. in ver. docibiles: id est habiles ad
docendum. dicit Ioā. and. super tex. q̄ melius diceret do-
ciles: quia scientia est docibilis, homo docilis. Et aduer-
te. quia glo. intelligit q̄ debent isti esse apti ad docendū
alios: sed pōt intelligi text. de aptis ad addiscendū: q̄a de
scholaribus loquitur & non de doctoribus. vel pōt di-
ci quod debent esse apti addiscendum qui mittuntur:

SEBASTIANI.

a ¶ Eget. Quia qñ
doctor eget si p
suis scholaribus
sustentandus: pbat
tex. i. l. j. §. si. ff. de
teg. iu. quē ad hoc
allegat Ro. in sing.
ccxxxvij. inc. vo-
lo vnum dicere.

b ¶ Expostulat. Vi
de Hosti. in c. j. de
offi. primi. Bar. in
l. macedoniani. C.
ad macedo. And.
Barba.

SEBASTIANI.

c ¶ Doctor. Vide q̄
dicit And. de Iser.
in pœ. feu. q̄ doc.
legētes nō minus
merent q̄ sacerdo-
tes. vnde doctori-
bus attribuit illud
danieli Fulgebunt
sicut stellæ in re-
gno dei. de quo et
per And. sic. in c.
proposuisti. col.
antepe. s. de pba.

d ¶ Sui magistri. &
in tñ est verū. q̄ si
iudex i iudicādo
sequit sing. opin.
magistri sui nō te-
net i iudicatu: &
debet excusari à
cōdēnatione expē-
sarū. fuit originale
dictū Old. i. l. que
sitū. §. j. ff. de fun.
instr. qd̄ sequitur
d. Abb. sic. in c. j. i
vj. col. ver. sed vi-
de. s. de postu. pla.
& sequit aur² doc.
do. Ias. in l. gñali-
ter. ad si. ff. de ius
vo. qd̄ dictū solet
intelligi dūmodo
talis magistris ma-
gister sit doctor i-
signis: prout sunt
p̄ceptores mei.
d. Vi. de hercula-
nis de perusio. &
d. Camillus de ba-
lionibus doctores
celeberrimi, put
eorū fama p totū
orbē vagatur. Ae-
neas de falco.

Panormi. super quinto.

vt alios possint docere. Et in fin. glo. hoc potest procedere in his qui iam fuerunt electi, sed nō electis nō videtur data facultas aliquid petēdi: sed iudex ex officio debet compellere praelatos ad mittendū dociles. ¶ In glo. in ver. *pro quinque annis.* in fi. No. primō ex glo. q̄ maiori tempore debet esse in studio illi qui postea volunt docere alios. quia debent esse magis prouecti: sed quo ad tex. nostrum glo. potest impugnari: quia cū mittunt hīc dociles citius proficiēt ipsi in quinquenniū q̄ alij in duplicato tēpore. ¶ Quia ingenium supplet tēpus in bene studentibus. vt dicit gl. in c. cū ex literis. de in integ. resti. & melius litera videtur ista vt. docentes percipiant fructus q̄diu docuerint, nisi ex causa secundū doctores reuocentur ad ecclesiam, sed scholares siue sint missi siue non habēt hoc priuilegiū per quinquennium nam ista determinatio per quinque annos & c. debet determinare oīa praeedentia nō ea quae habēt speciale determinationē. docentes em̄ habēt hīc suā determinationem. quia q̄diu docuerint & c. ideo non determinat per clausulam generale in fine positam. vt in c. cū dilecti. de dona. & quod ibi nō. & sic nō obstat. c. inquisitionis. alle. hīc in gl. pro contrario. ¶ In gl. in ver. *de licētia.* in fin. pōt dici secundū doct. q̄ si est contētio inter praelatum & capitulū an transmittēdi sunt dociles: quia tūc expectanda est licentia superioris. ¶ Et in fi. gl. quēro qui gaudeant hoc priuilegio. a solu. dicit hīc Host. & cōmuniter alij doct. q̄ studentes in theologia in studijs generalibus: nō autē in villis seu castris: vt in c. tuē. s. de cler. non resi. Item non sufficit morari in studio: sed q̄ dent operā vt addiscāt. xvj. q. j. c. generaliter. Et licet q̄q̄ diuertant ad curiā romanā vel ad alium locū: gaudent tamē priuilegio ex quo habent animum redeundi. de pe. dist. j. c. diuortium. Item oportet q̄ nedum in scholis: sed etiam in domo studeant in theologia. vnde dicit Host. q̄ si quis in scholis audiret theologiam et post reditum scholarum haberet bacchalarium in domo qui sibi legeret ius canonicum vel ciuile non gauderet hoc priuilegio. Et per hoc sentiūt hīc doct. q̄ studētes in iure ciuili vel canonico nō gaudent hoc priuilegio vt percipiant fructus in absentia. Sed cōtrarium tenet Arch. in c. ij. de priuile. in. vj. & in c. de quibusdā. xxxvij. dist. quia in preal. c. ij. loquitur indistinctē. hūc alticulum latius prosequor in c. tuē. prealle. & ibi sequor opi. quod saltem in iure cano. studentes debēt habere hoc priuilegiū. nā promouēt vtilitatē nedū pprie ecclesiae sed et eccle. vniuersalis q̄ ad sui regimē indiget viris literatis nedum in theologia: sed etiā in iure canonico: vt in c. cū ex eo. de elect. lib. vj. & in c. j. de consangu. & affinita. text. est. s. c. proximi. vbi dicitur q̄ sacerdotes debent addiscere ea maxime quae concernunt curam animarum. & promouentes nedū vtilitatem ecclesiae particularis: sed etiam vniuersalis habentur pro residentibus vt possint percipere fructus b̄ beneficiorū suorū in absentia. pro hoc bo. tex. in c. dilectus. & c. ad audientia. de cle. nō resid. facit. c. cū expediat. de elect. lib. vj. vnde ad tex. istum supplere maxime. An autem isti studētes possint vendere fructus beneficiorum per quinquenniū, & in principio percipere pensionem totius temporis: doct. hīc q̄ non: quia tex. iste permittit q̄ per quinquennium percipiant fructus in absentia. debent autem capere annuatim. Quid aut si hoc faciunt, nūquid successor tentatur stare contractui. dictum fuit. in c. fi. s. titu. proximo. vide ibi & c.

De Iudaeis sarracenis & eorum seruis. Rub.

¶ Supra visum est de his qui spiritum sanctū per simoniā vendēdo blasphemāt: cōsequēter submittit his qui deū dehonora-

rant malē colēdo. vt iudaei & sarraceni. & de his author tractatur submisit etiā de eorum seruis. Et aduerte. quia serui dicuntur stricto modo carētes libertate. sed largo modo etiā seruiātes pro mercede. vt famuli dicūtur etiā serui a seruicēdo. & de vtriusque tractatur in hoc tit. Et dicunt iudaei a tribu iuda: quia illa tribus erat p̄stātor ceteris. Sarraceni verō dicuntur a Sarra vxore Abrahā: sed potius deberent dici agareni ab Agar quē fuit ancilla Abrahā: ex qua descenderunt sarraceni & c.

SYMMARIUM.

- 1 Christiani prohibentur habitare cū iudaeis in loco aliquo. Iudaei scholares non prohibentur intrare scholas cum christianis.
- 2 Iudaeus non potest doctorari.

CAP.

I.

Presenti. Si seruus à iudeo emptus causa mercimonij factus est vel fieri desiderat christianus pro. xij. solidis redimitur. Et primō ponit constitutionē de baptizato vel baptizari volente. Secundo

eius causam ibi. quia. ¶ Casus literalis. Iudaei retinebant seruos christianos: statuit cōsiliū istud quod de cetero iudaei seruos christianos non retineant, sed liceat christiano datis. xij. solidis pro quolibet m̄cipio ipsum redimere siue ad libertatem siue ad seruendum sibi. & si seruus iudaei christianus fieri desiderat & non permittitur idem fiat: quia nephas est iudaeum in seruitutis vinculis retinere illum quē christus sanguine suo redemit. Ber. ¶ No. j. ex text. ibi. *pro quolibet bono m̄cipio &c.* quod istud pretium. xij. soli. statuitur pro m̄cipio bono. est ergo istud supremum pretium. si ergo mancipium non est ita bonum non debetur tantum pretium. ¶ Not. ij. christianum posse emere seruū christianum, tamen ad ingenuitatem id est vt producat eum ad ingenuitatem scilicet vt non sit astrictus vinculis alicuius seruitutis, & potest emere seruendū sibi. ¶ Tertiō not. quod iudaeus non potest habere seruū xpianum siue erat christianus tpe emptionis, siue post emptionē fuerat fact⁹ xpian⁹ vel desiderat fieri xpianus. ¶ Sed cōtra text. & p̄dicta opp. de c. j. de na. ex li. v. d. & in fi. de inge. in princip. & in c. j. de purg. ca. nam ingenuus dicitur ille qui statim cū nascitur liber est. ergo iste qui fuit seruus non potest produci ad ingenuitatem. Solu. ingenuitas capitur hīc largo modo. & ille fit ingenuus quo ad commoditatem & omnem effectum, vt etiam ius patronatus in eo non retineatur. ¶ In gloss. prima in principi. not. ex glo. & ex iuribus allega. in ea. quod non solum prohibetur christianus seruire iudaeo: sed etiam prohibetur cohabitare. vnde non debēt simul commorari in eadem domo imō euitanda sunt consortia iudeorum. vt in c. saepe. allega. in gloss. quia malorum consortia saepe bonos corrumpunt: vt ibi dicit text. nec debet à iudaeis recipi medicina. nec debemus cum eis esse in balneo vel lauari: vt in c. nullus. alleg. in gloss. Et ex his infero ad quāstionem. de qua alias fuit interrogatus. nunquit sit permittendum iudaeo intrare scholas christianorum causa addiscendi & per iura superius allegata videtur saltem de rigore q̄ non: quia ibi contrahitur consortium & quadam cohabitatio: nam si prohibetur sola balneatio vbi est cohabitatio temporalis & quasi momentanea: fortius debet prohiberi ingressus scholarum, vbi inter scholares contrahitur nedum consortiō sed etiam intrinseca amicitia: & quia iuuenes habēt annos aetatis molles de facili possent subuerti ex astutia & perfidia iudeorū: cōsuetudo

ZACHARI.

- a ¶ Qui gaudeant hoc priuilegio. Ad de q̄d not. in apo. ad istū post eū in c. si diligenti. nu. xxx. in ver. i. scholares clericos. s. de fo. cōp. de quo p Bald. ad plenum in auth. habita. co. ij. ver. sed hic q̄rit. iuncto ver. proximi. C. nefil. pro pat.
- SEBASTAPI.
- b ¶ Percipere fructus. Quid autem si essent plures studentes in theologia de vna ecclesia an oēs gaudeant hoc priuilegio an verō solū vsq̄ ad certū numerū? vide doc. in c. ad audientia. s. de cler. non residen.

2 suetudo tamē habet cōtrarium. ¶ Tamē illud est verū q̄ iudei non debēt doctorari: quia cū doctoratus sit dignitas. vt dixi in. c. quantō. s. ti. proxi. nō cadit in iudē: vt. j. e. c. cū sit. no. Bart. in. l. fi. C. de iudē. ¶ In gl. ij. in fi. sed distinge latius. aut iste est seru⁹ ver
a naculus. i. natus ex ancilla iudē: aut est seruus emptiti⁹. Primo casu. si est vel desiderat fieri christianus, statim eripitur in libertatem nullo dato pretio. l. deo nobis. C. de epi. & cle. Aut est seruus emptiti⁹, & tūc q̄ erat christianus tēpore emptionis, & statim est liber: quia iudæus non pōt habere cōmercium christiani. liij. dist. c. mancipia Aut non erat christianus tempore emptionis: licet postea effectus sit christianus: & tunc aut fuit emptus à iudēo. vt sibi seruiret, & statim eripitur in libertatem cū efficiat christia nus nullo dato pretio: vt. liij. dist. c. fraternitatē. Aut seruus fuit emptus causa mercimonij, & si non fuit expositus venalis intra tres menses, statim eripitur in libertatē nullo dato pretio: ex quo vult effici christianus: vt in. c. fi. j. eo. Aut fuit expositus venalis in tra tres menses & habet locū iste tex. vt redimat. xij. solidis. p. p. di. ctis vide bo. glo. liij. dist. c. generalis. s. hoc tunc obseruandū. de hoc no. in. c. fi. j. eo. ¶ Sed quæritur de quibus solidis intelligatur ista litera. Et concludē q̄ debet intelligi de aureis secundū cōsue tudinem loci: & olim. lxxij. solidi cōstituebant vnā libram auri ve netorū seu florentinorū. vt. l. quoties. C. de susce. & arca. lib. x. ho die verō isti aurei venetorum seu florentinorū non sunt tāti pō deris, sed solidi. xcvj. faciūt vnā libram auri. vnde nō esset inue stigandū nunquid debeant dari duodecim aurei currētes & vsua les: an verō habito respectu ad illā antiquā monetam quē erat ma
b ioris pōderis quā nūc. ¶ In gl. tertia. ibi. s. dominus. no. glo. quia tantū probat à simili: sicut enim seruus datus pro noxa. i. pro deli cto eripitur in libertatē auxilio prætoris si nouo domino pretiū attulerit vt in. s. dominus. alleg. in gl. ita & iste debet eripi in liber tatē dato pretio, cū hīc etiā cōcurrat fauor christianitatis. & facit l. fi. C. de cap. ¶ In ea. gl. ibi. locus erit gratificationi. & dicit Io. an. q̄ episcopus debet eligere idoneiorem: vt in. c. cū aut. de iurepatr. & in. l. si plures. ff. de accu. facit. c. si duobus. de rescriptis. lib. vj. & est semper eligendus q̄ meliorē offert conditionē: & ideo si vnus vult emere vt perducatur in libertatem, alius vt sibi seruiat per ali quod tēpus primus. præferendus est quia potior est eius causa. ar gu. in præalleg. c. si duobus.

¶ CAP. II.

Multorum. Iudæus christianum in seruū habere nō pōt, in ascriptitiū verō habere pōt. & sunt duo dicta. secundū ibi. hi verō ¶ Casus literalis. Quærebatur à domino papa vtrū liceret iudēo christianū mācipiū in suo dominio retinere. Et respōdet q̄ nulli iudēo licet christianū mā cipiū in suo dominio retinere, sed si apud eos inueniunt libertati donetur. Secundō dicit q̄ originarij qui in possessionibus iudæo rum sunt qui in colendis terris eorū diutius adheferint quamuis liberi sint ad colenda rura illorum: iura sua eis exhibeant & nihil amplius ab eis exigāt. Tertiō dicit q̄ si aliquis iudæorū aliquē de originarijs suis vel colonis ad aliū locū transferre voluerit vel in seruitio suo secū retinere, ius colonariū qd̄ habet in eo amittat.
1 Ber. ¶ No. j. q̄ licet iudæus non possit habere christianū in ser uum: potest tamen habere originarium seu ascriptitiū. Et dici tur originarius qui est natus est obligatis & ascriptis ad colendū certas possessiones, ita q̄ nō possunt inde recedere deserēdo pos sessiones. de his vide glo. liij. dist. c. generalis. & C. de agri. & cēsi. per totum li. xj. ¶ Itē no. q̄ isti ascriptitij sunt liberi licet teneant ad certa seruitia. Item quia nō tenentur dominus vltra ea quē in iure expressa sunt vel quæ consueuerunt exhibere. ¶ In glo. secū da ibi. non repellantur à legitimis actibus. Et ex hoc inferit q̄ possunt condere testamentum. & vide no. in Spe. in tit. de instru. edit. s. cō pendiosē. circa prin. ¶ In glo. in ver. diutius. in fi. dic. quod illa. l. vltima loquitur de libertate cōtra quam ex tempore nō præscri bitur: sed iste tex. & alia iura alleg. in glo. loquuntur in iure colo nario: quod ex tēpore præscribi potest quia (vt supra dixi) isti co loni retinent libertatem licet ad aliqua seruitia teneantur prestan da dominis prædiorum incolæ.

a ¶ SEBA. SAPI. ¶ Iudæi Et ita se rñdiffe duobus iudæis dicit Bar. in l. oēs. C. de decur. lib. x. & in. l. generaliter. s. fi. ff. de decu. Pe. de anch. in cle. n. de mag.
b ¶ Maioris ponderis. Istud est notabile dubiū. in quo reperio veritatem quā nullus cōsiderauit quē viderim: valet qd̄ tēpus attēdat super valo rem monetē an tē pus quo facta fuit dispositio, an tps in quo nō est. Ias. i. l. cū quid. in. j. lec. in pe. co. ff. si cert. pe. refert quoldā quos ipse sequit, q̄ debet attendi tps factæ dispositiois. p. tex. no. hoc p. bantē in. l. vxorē. s. testō. el. j. ff. de le. iij. Cōtrariū tenet Bart. in. l. cū certū. ff. de aur. & arg. le. per illū tex. q̄ est sing. secundū Ro. in sing. ccccxiiij. inci. modō quero. vbi idē dicit. Ego verō pro priō di cto. alle. sing. deci. Pau. de ca. in. l. fi. i. pri. C. cōia. de leg. quē refert Ias. nō tamē ad illud pro positū. i. l. puniri. C. si contra ius vel vti. publi. qui vo luit q̄ quo ad do nationē quingēto rum solidorum in sinuandā attendū tur solidi nō valor l. scim⁹. C. de do. cogita tu pro deci sioe in materia fa ciūt dicta in. c. pe. s. decenfi. & vide vnā. q. p. Ange. de male. in glo. dictū senpro. in. ccc. & c. i. n. col. ver. q̄ro. vi de Ias. p. opi. Pau. de ca. i. l. n. s. ex his i. pe. col. ff. de ver. ob. No. q̄a sunt vti lia. primā opi. seq̄t Corñ. i. pulcho ca su i. cō. cclxxxvij. inci. i. hac. i. pe. col. & i. fi. in. j. vol. vbi voluit q̄ duos est restituenda scdm estimationē mone tē tpe q̄ fuit data. vide eūdē i. cōf. cc lxxxix. inci. cōsului. e. li. & i. cōf. cix. i. c. viso i. prin. in. iij. vol. Acñ. de fal.

¶ SUMMARIUM.

1 Acquisitioe prohibita non prohibentur acquisi ta retineri.

¶ CAP. III.

Iudæi antiquas sy nagogas retine re possunt: nouas erigere nō possunt & synagoga apud iudæos idem est quod eccle sia apud nos. & synagoga grecē latinē inter pretatur congregatio: quia ibi se cōgregant: sed nos appellamus ecclesiā grecē latinē idē est quod cōuocatio. & nostrum vocabulum est præstantius illo. nam cōuenit etiam peco ribus illud, quia congregantur. & inde dici tur grex. quia congregantur. de his per Ar chi. de conse. dist. j. c. ecclesia. Sarraceni verō appellant mesquitam. vide glo. cū text. in de. j. eo. tit. ¶ Not. q̄ dispositio vetans aliquid de nouo acquirere non vetat iam acquisitū retinere: de quo vide tex. latiore in. c. con sultuit. j. eod.

¶ CAP. IIII.

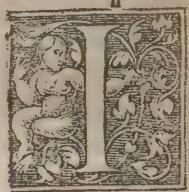

Via super. Breue est vel potest sic sumari. In die veneris san cta non licet iudæis tenere ostia vel fenestras apertas, & vocatur illa dies parāsceue: quia iudæi in die veneris solent parare escas pro die sabbati. & dicitur parāsceue ab apparatu ciborum vel escarum & c.

¶ SUMMARIUM.

1 Iudæi ad fidem conuersi non tenentur dimittere bona iuste acquisita ante conuersionem: secus si essent acquisita ex usuraria prauitate.
2 Iudæi conuersi ad fidem nō perdunt ius succeden di inter se.

¶ CAP. V.

Iudæi. Excommunicari debent christia ni q̄ in domo seruiunt iudæis vel sarracenis siue paganis, & principes seculares excōmu nicari debēt qui iudēos baptizatos suis bo nis spoliare præsumūt. h. d. Secūda pars ibi. si qui. ¶ Casus literalis. Primō dicitur q̄ iudæi siue sarraceni christianas mulieres nulla de causa secū debent habere: & quicūq̄ chris tianus cum his habitare præsumperit excō municetur. Secundō dicitur q̄ si aliqui iudæi vel sarraceni deo inspirante ad fidem chris tianam se cōuerterint, à possessionibus suis nullatenus expellantur: cū propter hoc me lioris debeant esse conditionis quā ante fi dem receptam. Si autem secus factum fuerit præcepit Pa. potestatibus locorum vt por tionem hæreditatis suæ & omnium bonorū suorum ex integro faciant eis exhiberi. Ber. ¶ Not. primō quod indistinctē prohibetur hīc cohabitatio cū iudæis: pro hoc bo. tex. j. e. c. ad hęc. & ibi dicā. ¶ No. ij. q̄ iudæi cōuer si ad fidē non perdūt eorū bona, nec tenen

rem monetē an tē pus quo facta fuit dispositio, an tps in quo nō est. Ias. i. l. cū quid. in. j. lec. in pe. co. ff. si cert. pe. refert quoldā quos ipse sequit, q̄ debet attendi tps factæ dispositiois. p. tex. no. hoc p. bantē in. l. vxorē. s. testō. el. j. ff. de le. iij. Cōtrariū tenet Bart. in. l. cū certū. ff. de aur. & arg. le. per illū tex. q̄ est sing. secundū Ro. in sing. ccccxiiij. inci. modō quero. vbi idē dicit. Ego verō pro priō di cto. alle. sing. deci. Pau. de ca. in. l. fi. i. pri. C. cōia. de leg. quē refert Ias. nō tamē ad illud pro positū. i. l. puniri. C. si contra ius vel vti. publi. qui vo luit q̄ quo ad do nationē quingēto rum solidorum in sinuandā attendū tur solidi nō valor l. scim⁹. C. de do. cogita tu pro deci sioe in materia fa ciūt dicta in. c. pe. s. decenfi. & vide vnā. q. p. Ange. de male. in glo. dictū senpro. in. ccc. & c. i. n. col. ver. q̄ro. vi de Ias. p. opi. Pau. de ca. i. l. n. s. ex his i. pe. col. ff. de ver. ob. No. q̄a sunt vti lia. primā opi. seq̄t Corñ. i. pulcho ca su i. cō. cclxxxvij. inci. i. hac. i. pe. col. & i. fi. in. j. vol. vbi voluit q̄ duos est restituenda scdm estimationē mone tē tpe q̄ fuit data. vide eūdē i. cōf. cc lxxxix. inci. cōsului. e. li. & i. cōf. cix. i. c. viso i. prin. in. iij. vol. Acñ. de fal.

¶ SEBA. SAPI.

c ¶ Synagogas. Vi de Ale. i. l. j. s. si qs edificū. ff. de ope. no. nū. & Ia. i. l. ius aut ciuile. col. ij. ff. de iust. & in. vbi al le. hūc tex. ad hoc quod prohibitus de nouo facere nō prohibetur resi cere.

Panormi. super quinto.

tur illa distribuere in pauperes, contra communem opinionem vulgariam sed inualuit illa opi. quia iudæi habent vt plurimum bona ex vsuraria prauitate acquisita, & talia tenentur dimittere: quia non dimittitur peccatum nisi restituatur ablatum. de vsur. c. cum tu. Sed iste tex. intelligitur de bonis iuste acquisitis. pro hoc de consecra. dist. iiii. c. iudei. nam etiam existentes iudæi licet habent rerum dominia dummodo iuste acquisita. vt no. In no. de voto. c. quod super his. ¶ Vltimò not. quod iudæi non perdunt agnationem post conuersionem ad fidem. vnde debent succedere suis attinentibus & parentibus sicut primò. non enim debent esse deterioris conditionis conuersi ad fidem quā quando erant in iudaismo. ¶ In gl. in ver. permittit. in fi. dic. idem in similibus casibus. nam isti casus positi sunt hinc causa exempli. vide quod not. Inno. in præalleg. c. quod super. de voto. & ibi ponit quam iurisdictionem habeat ecclesia in infideles. ¶ In glo. in ver. excommunicati. ibi. iudex secularis est negligens. hoc intellige vt no. de foro compe. c. licet.

SEBASTIANI.

a ¶ Armis. Quæ dicantur arma. vide Card. in cle. ne in agro. §. ne p. tate. i. v. q. de sta. mon. re fert Fel. in gl. j. p. c. m. hui. libri. col. iij. vers. sic etiā. & hic. de quop Alb. in. ij. parte statuto r. quæst. cxxvij.

SEBASTIANI.

b ¶ Cōsuluit. Vide Fel. i. c. cū accessissent. co. pe. ver. gl. fi. de cōsu. Alex. i. l. j. §. si quis ædificium. ff. de op. no. nuncia.

c ¶ Reformare. Ad de quæ latè scribunt noui. in Ru. ff. sol. ma. & vide Alex. cōsi. cixiij. li. vbi an statutu loquens in faciēte habet locū in reficiente.

SVMMARIUM.

1 Victualia portantes ad sarracenos qua pœna puniuntur tam secundum leges quam secundum canones?

2 Papa habet iurisdictionem in laicos in concernentibus decorem fidei.

3 Excommunicatio quos effectus pariat: siue iusta sit siue iniusta?

4 Excommunicatio quo ad ecclesiam triumphantem parum aut nihil operatur.

Excommunicatio euidenter nulla non est timenda.

¶ CAP.

V I.

Ta quorūdam.

Christiani deferentes sarracenis merces prohibitas, vel in ipsorum nauibus nauigantes excommunicandi sunt, & rebus ipsorum priuandi, & efficiuntur capientium serui. Primò ponit duplicem christianorum excessum. Secundò tripliciter ponit ibi. tales. ¶ Casus literalis. Quidā christiani circumdati cupiditate deferunt sarracenis: arma, ferrum: & lignamina galearum: & dum ad impunationem christianorum prædicta eis ministrant, pares aut etiam superiores fiunt illis in malitia. Item sunt alij qui cupiditate sua in galeis & in nauibus sarracenorum curam gubernationis assumunt oēs prædictos lateran. cōsi. excommunicauit: & præcipit illos per potestates locorum bonis suis priuari, & capientium seruos fieri. & præcepit vt per ecclesias maritimarū vrbium crebra & solēnis excommunicatio proferat. Ber. ¶ No. j. q. prestantes auxilium ad delinquendū pari delicto se astringunt. de quibus dicendū: vt not. in. c. j. de offi. dele. ¶ Not. ij. triplicē pœnā illorū qui deferunt arma ferrū & lignamina sarracenis. primò sunt excommunicati ipso facto. secundò priuari debēt oibus suis bonis. tertio efficiunt serui capientium: & de iure ciuili capite puniunt cū confiscatiōe bonorū. l. ij. C. q. res expor. non de. ¶ Tertiò not. q. vbi delictū cōcernit totā christianitatē seu decore fidei papa iurisdictionē etiā in laicos exercet: ad

idem tex. no. in. c. pro humani. de homi. li. vj. ¶ No. vltimò q. etiā ecclesia potest imponere pœnam seruitutis: & sic ingenuus christianus propter delictum suum pōt redigi in seruitutem de iure canonico. ¶ In glo. in ver. ferrum. ibi. si enim non habet ferrum. ista glos. videtur velle q. pœna huius. c. locū habeat etiā si christiani deferunt huiusmodi res prohibitas absque intentione vt impugnentur christiani: quia satis est q. christiani possunt impugnari: & idem Ioā. and. licet quidā cōtra exigentes intentionē vt christiani impugnantur: sed primū verius. j. eo. in. c. significauit. Expone ergo tex. ibi. ad expugnandum christianos. i. ex quibus possunt expugnari christiani. ¶ In ea. glo. ibi. fustes & lapides. vide tex. qui loquitur magis specificē. in. d. l. ij. vbi fit mentio de loriceis, ensibus & similibus armis. a vide bo. gl. in cle. ne in agro. de sta. reg. in ver. arma. ¶ In glo. in vers. subministrant. in fi. no. glo. & dicā plenius de hoc in. c. ad audientiam. de homi. ¶ In gl. fi. in fi. not. bene gl. quæ quotidie solet allegari, & tenetur cōmuniter per doc. omnes & dicit no. Host. q. excommunicatiōis iustē triplex est effectus quo ad primam pronuntiationē. Primus. quia excommunicator declarat istud separamentum: nam nō excommunicatio sed peccatum est illud quod separat à deo: nec pōt quis separari à deo: nisi velit xj. q. iij. c. illud facit. c. cū æterni. de re iudi. lib. vj. Secundus effectus est quia separat à comuniōe fidelium: & quo ad istos duos effectus secunda excommunicatio nil operatur. Tertius effectus est retinēdi eum extra cōiōnem donec fuerit absolutus: & quo ad istum effectū operatur secūda excommunicatio: nam declarat eum proiectum à deo ex nouo delicto. & q. non debet cōicari secūda si prius absolutionem obtineat etiam à secūda: & idē dicendū de tertia & quarta: & infra & vltiori. & illud firmiter tenendū est secundum Host. q. excoicatus nō ita faciliter resurgit nec recipit gratiā dei sicut alius peccator nō excoicatus: & quia orationes & alia bona opera sunt in eo debiliora quā in alio. Et q. angelus deputatus ad custodiendū eū non ita operat in eo sicut in alio. Et q. angelus malus. i. diabolus habet maiore potestātē in eo q. in alio peccatore. vnde sicut rusticus vtiq. asino vel iumento: ita diabolus excoicato. ¶ Ex quibus patet q. etiā quo ad ecclesiam triumphantem aliquid operabit excoicatio lata per prælatū: sic limita gloss. xxiiij. q. j. c. quodcūq. q. dicit q. nullā vim potestatis quo ad ecclesiam triumphantē exercet prælatus excoicando. hoc procedit intelligēdo in iusta excoicatione vt dixi. Iniuste verò excoicationis vnicus est effectus quia nō debet illi cōmunicari donec fuerit absolutus. & idē dicendum de secūda & tertia. Si verò excoicatio euidenter est nulla: nullū habet effectum: vt in. c. cū cōtingat. de offi. dele. & in. c. per tuas. de sen. excō. ¶ Vlt. querit nunquid isti qui incidūt in seruitutē propter delictū possunt manumitti? Io. an. dicit q. non ad hoc. l. j. C. qui. ad liber. procla. non. li. tene menti.

SVMMARIUM.

1 Prohibita noua constructione alicuius ædificij, an videatur prohibita reformatio?

2 Licet comedere sagimen illis diebus quibus licitum est comedere oues.

3 Synagoga antiqua funditus diruta non licet de nouo in eodem loco synagogam ædificari.

¶ CAP.

V II.

Consuluit.

Iudæi veteres synagogas i priorem statū reformare pnt: de nouo erigere nō possunt. Et due sunt partes. scda ibi verum. ¶ Casus liter. Querebat à dno pa. vtrū iudæi nouas synagogas exigere possunt. Et rñ. q. nō sed antiquas si corruerint pnt reedificare in pristina formam siue statū et nō ampli⁹ exaltare: ampliores & ptiosiores faciāt q. antea fuisse noscūt: & hoc p. magno bñficio habere debēt. Ber. ¶ No. priò q. cui prohibet noua cōstructio alicuius ædificij nō videtur prohibita antiqui ædificij reformatio. & hoc facit pro cōstitutio ne quorūdā locorū. qua cauet vt nō liceat alicui priuata castra de nouo exigere. nūquid liceat antiqua ruinā minātia vel corrupta reformare? & dicendū q. sic: vt hinc probat: ad hoc qd habet in. l. j. §. si q. ædificiū. ff. de noui ope. nū. ita tñ. vt noua reparatio non cōmutet antequā formam vt fiat ædificiū pretiosius vel amplius. nam vbicūq. mutat pristina forma videt nouū ædificiū, & cadit sub ptectione noui ædificij: vt singulariter pbat in isto tex. ¶ Et facit quod

facit quod in simili no. glos. xxxij. q. ij. c. admonere. & c. proposuisti. lxxxij. distin. quæ singulariter dicunt licitum esse comedere sagimen illis diebus quibus licitum est comedere oua^a, licet tunc non sit licitum vti carnibus. quasi mutando formam videatur rei substantia mutata: facit quod not. s. de testi. in. c. cum causam. in ver. tempore. & in gloss. magna. & ff. ad exhib. l. iulianus. s. sed & si quis. ¶ Sed circa hunc tex. & declarationem prædictorum posset dubitari. quid si antiqua synagoga funditus corruit, nūquid licitum sit de nouo ædificari in loco ubi fuit antiqua? & potest dici quod non: quia videtur omnino nouum ædificium ex quo funditus destructum est. ad hoc quod leg. & not. in. l. inter stipulantem. s. sacra. ff. de verb. obli. vide bo. glo. in simili. in. c. iij. de iurepa. & quod ibi not. intelligatur ergo iste tex. quando antiqua synagoga minatur ruinam seu corruit: non tamen ex toto vel funditus. Sed quero quare iudei tollerantur intiquis synagogis? Sol. dicit Ioan. and. quod spes est de eorum conuersione: & ut facilius trahantur ad fidem. arg. xlv. dist. c. qui syncera. quia ipsi semper sunt parati seruire. ¶ In gl. j. ibi *Constantinus imperator*. dic melius quod ipse christus morte sua subiecit iudeos in seruitutem, & ecclesiam crexit. j. cod. c. si iudeos. in princi. sed Constantinus imperator fuit executor & c.

SUMMARIUM.

- 1 *cuius malus corrumpit mores alterius socij.*
- 2 *Iudæi an possunt habere nutrices christianas extra domum:*
- 3 *Episcopus an possit dispensare quod iudæus habeat nutrices christianas?*

CAP

VIII.

Ad hæc. ¶ In familiari seruitio iudeorum christiani esse non dicunt. prohibet & prohibitionis causam reddit ibi. *quoniam*. ¶ Casus literalis. Præcipit hic papa præ latis ecclesiarum quod ipsi prohibeant oibus christianis & compellat si necesse fuerit per cen. ec. ne in seruitio iudeorum assidue morerentur, nec infantes iudeorum nutrices mulieres in domibus eorum nutrire presumant. quia iudeorum mores moribus christianorum non concordant, & ipsi de facili per assiduam conuersationem simplices ad suam superstitionem inclinent. Ber. ¶ No. j. christianum non debere se exponere seruitio iudei per quod contrahat familiaritatem intrinsecam cum ipso iudeo: & ideo prohibetur hic assidua mora & seruitium in domo. ¶ No. ij. quod non debent illi cohabitare & coniungi quorum studia sunt diuersa. ¶ Itē no. ex fi. tex. contra malam societatem: saepe enim ex malo comite socio corrumpuntur mores alterius. ad hoc. xxvij. q. c. saepe malorum & collige ex mente literæ in fi. quod magis prohibet simplicibus conuersatio cum iudeo quam cum viris lralis quia simplices de facili subuertuntur: sed literari possent potius eos ad christianitatem adducere: facit quod no. in diuor. c. quātō. & c. gaudem. ¶ In gl. j. ibi. s. e. multorum. dicit. Host. quod ibi assiduitas non reprobatur imò approbatur ibi. *indissolubilis associatio*. ideo concludit quod extra domum potest christianus seruire iudeo, sed in domo ipsius iudæi non: sic videtur intelligere istum tex. quando in domibus iudeorum christiani se exponerent seruitio. Sed puto quod alia sit mens. c. f. quod extra domum non debet christianus assidue seruire iudeo: nec etiā in domo. licet nutrire infantes eorum: unde iste tex. voluit equiparare assiduū seruitium extra domum & seruitium quod fit in domo: & certe ista videntur paria habito respectu ad causam prohibitionis: nam si bene omnia iura huius materie ponderetur: due sunt principales causæ prohibitionis: vna est ne propter continuam conuersationem & assiduam familiaritatem subuertantur animi simpliciū ut hic in

fine literæ. Secunda ratio, ne iudæi videantur superiores si christiani eis famularentur, cum potius iudæi debeant recognoscere se seruos christianorum. ut dicit tex. in. c. & si iudæos. j. eo. & certe quælibet istarum rationum militat in seruitio continuo extra domum. cum & ibi contrahatur familiaritas, & denotetur quædam superioritas. Item iste tex. facit mentionem de domibus quando loquitur de nutricibus. sed cum in præcedenti casu nullam faciat mentionem de domo. intelligo prædicta & text. quando christianus voluit seruire personæ iudæi secus si ædificium vel aliquod aliud fabricet ad vtilitatem eorum mercede constituta. ¶ In gloss. secunda ibi. *eadem prohibitio est*. no. bene glo. quia quotidie venit in practica & loquitur nimis succincte: & potest habere duos intellectus. primus. quod eadem prohibitio est etiā extra domum: & hunc intellectum videtur etiam sensisse Io. and. hic qui super hac particula glo. dicit supple extra domum: & nihil ultra dicit. & idem videtur hic sentire do. Anto. Et breuiter se expediendo do. Car. sentit oppo. & sic secundum intellectum ut extra domum liceat habere: & credo quod iste vltimus fuit intellectus gloss. ut referatur ista cauda glo. ad text. & non ad id quod proximi dixerat. quasi voluerit dicere quod similis prohibitio huius de qua in text. habetur in. c. fin. j. cod. Et pro hoc intellectu facit dicto. c. & si iudæos. in fin. vbi indirecte ecommunicantur iudæi si non dimiserint nutrices christianas: & sic videtur innuere quod habeant eas in domo ex quo compelluntur ad dimittendum. & iste intellectus est humanior: nam possent iudeorum creaturæ perire si non reperirent nutrices christianas extra domum. Item ille text. expresse facit mentionem de domibus: à contrario ergo permittit extra domum. argu. à contrario sensu est fortissimum si non reperitur oppo. de his quæ fi. à præla. c. cum apostolica. ¶ Sed quero. nunquid ex dispositione episcopi possit iudæus habere nutricem christianam in domo? & videtur concludendum quod non: quia episcopus non dispensat contra ius nisi expresse vel tacite permittatur: ut not. Inno. de temp. ordi. in. c. dilectus. & Archi. in. c. licet canon. de elect. li. vj. plenè dico in. c. at si clerici. in. s. de adulteris. de iudi. maxime quia ista prohibitio iuris tendit ad fauorem & decorem fidei christianæ: & dispensatio tendit in dedecus fidei, & ad commodum priuatum ipsius iudæi: & pro hac parte consuluit do. Cardi. quod satis mihi placet.

SUMMARIUM.

- 1 *Iudæi inuiti nec baptizandi: nec sine iudicio puniendi sunt nec rebus suis spoliandi, nec in festiuitatibus molestandi, nec eorum cimiteria violanda sunt aut eorum corpora exhumandi.*
- 2 *Iudæus fugiens ad christianos & petens baptismum non debet contineri baptizari.*
- 3 *Iudæi non compelluntur suscipere christianam.*
- 4 *Pœna alternatiue imposita iudicis est electio.*

CAP.

IX.

Sicut iudæi ¶ Iudæi nolentes non sunt inuiti baptizandi nec ad hoc cogendi sunt. nec sine iudicio puniendi: aut rebus suis spoliandi: vel in suis festiuitatibus molestandi: nec ipsorum cimiteria violanda: aut eorum corpora exhumanda. partes patent. ¶ Casus literalis. Statuit Clemens papa quod nullus iudæus compellatur ad fidem venire inuitus: & si aliquis ad fidem confugerit christianam postquam voluntas eius patefacta fuerit absque impedimento christianus efficiatur. Fidem christi habere non creditur qui non spontaneus ad fidem accedit. Secundo

SEBA. SAPI.

¶ Oua. Vide. in Gemi. i. c. fi. xxx. dist. vbi dicit quod prohibitus comedere carnes: non potest comedere olera cocta cum carnibus.

SEBA. SAPI.

¶ Ad hæc. Ad materiam huius decretalis. vide Abb. in c. post miserabile. j. de vsur.

ZACHARI.

¶ Nutricem christianam. Adde de hac plenè per Fel. in. c. at si clerici. s. de adulteris. col. penul. ver. episcopus non potest. s. de iudi.

Panormi. super quinto.

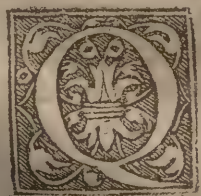
dicit q nullus christianus sine iudicio secularis potestatis iudæum occidere vel mutilare, vel pecunias suas auferre præsumat: vel bonas consuetudines iudæorum immutet: nec in festiuitatibus suis perturbet: vel coacta seruitia exigat. Tertiò statuit vt null⁹ ceteri iudæorum mutilare, aut inuadere, aut obtentu pecuniæ humana corpora effodere præsumat. Si quis cōtra hoc fecerit honoris & officij sui periculum patiat, aut excōicetur nisi satisfecerit. Ber. ¶ No. ibi. *postquā voluntas eius fuerit patefacta*, q iudæus fugiens ad christianos & postulans baptismū non debet incontinēti baptisari: sed expectari debet donec voluntas eius fuerit patefacta. s. q non rancore animi vel ex aliqua causa venerit ad baptismū, sed q recta deuotione: vñ debet stare inter christianos, & xl. dies anteq baptizet: vt in. c. ne quod tamē in multis locis non seruaf & malē: nā quādoq iudæus propter discordiā quā habet cum patre dicit se velle fieri christianum: & sedata discordia proficiscitur ad aliā religionem: & redit ad infidelitatem pristinā: debet ergo stare modo prædicto. ¶ No. ij. q iudæi non sunt compellendi ad fidē christianā suscipiendam: quod est verum de adultis, sed de paruis sunt opi. gl. in. c. iudæorum. xxviij. q. j. tenet q idē vt non possit eripi à parentibus eorū & baptizari. Sed alij tenet opp. quia cū sint serui non habent filios in potestate. vñ principes seculares eorum domini possunt pueros inuitis parentibus eorū facere baptizari. & hanc opi. sentit lo. an. hñc licet apertē non firmet: sed contrariū expressē tenet Archi. xlv. dist. c. q syncera. Ego multum dubitare, cū strictē & propriē nō sint serui: mō ab eis nō possunt coacta seruitia exigi vt hñc. Item indirectē cogere parentes eorum ad fidē suscipiendā. quod non est fiendū, vt in præal. c. qui syncera. ¶ In gl. in ver. *effodere*. ibi. *hac actio infamat*. videtur tex. in. l. j. alle. in glo. de materia in. l. infamā. ff. de pub. iudi. ¶ In glo. fi. ibi. *optioe iudicis*. nō bene gl. q vbi pœna imponitur alternatiuē optio dā iudici quā pœnam illarum imponat. Idem nō. glo. de vi. & hone. cleri. in. c. à crapula. In contrarium videt tex. cū ibi nō. in. l. quicūq C. de ser. fugi. sed dic q aut verba referuntur ad reum. & tunc eius est electio: vt in præalleg. l. quicūq. Aut ad iudicem aut impersonaliter proferuntur verba: & tunc procedit ista glo. sed potest iste tex. intelligi alter. & cessabit decisio huius glo. quod habeat locum priuatio honoris & officij: quando quis est in honore & officio cōstitutus: sed si non est talis, habet locum secunda pars alternatiuē vt excōmunicetur: & hunc intellectum sentit Host. intellectus tamen glo. plus mihi placet. vt cōsideratis circumstantijs iudicij sit eligere pœnam.

SVMMARIUM.

- Socij priuilegiati gaudent eodem priuilegio quo priuilegiatus.
- Cibis infidelium non licet vesci regulariter.
- Religiosis non licet ire ad prædicandum infidelibus sine licentia.
- Volenti intrare strictiorem regulam sufficit petere licentiam à superiore licet non obtineat.

CAP.

X.

Vam sit.

Ponit duas indulgētiās illorum qui pagani prædicant. secunda ibi. *insuper*. ¶ Casus literalis. Quidam episcopus qui volebat fidē catholicam prædicare paganis, quesiuit à papa vtrū deberet vti cibis illorū. concedit eis dñs papa & socijs eius vt cū exhiberent se ad prædicandam fidē paganis liceat eis vti his cibis cū gratiarū actione quæ sibi ab ipsis infidelibus apponent dommodo abstineant ab esu carniū quibus vti non liceat iuxta canonicas sanctiones. Insuper concedit eidem vt quicūq religiosi aut clerici idonei ad annuntiandam prædictam fidem sibi adherere voluerint liberam habeant facultatem

petita & obtēta prælatorū suorū licentia. Ber. ¶ No. primò q socij priuilegiati b gaudent eodem priuilegio quo priuilegiatus: quod intelligo quando priuilegiū esset inutile priuilegiato: nisi socij eodē priuilegio gauderent: de quo dic vt plenē not. de priuile. c. licet. libro. vj. ¶ No. ij. q regulariter nō licet vesci cibis infidelium: nā hoc permittitur ex causa. Item nō. quod etiā infidelibus quis nō potest prædicare, nisi habeat licentiā à superiore. Sed quero nunquid hodie sit necesse petere licentiā de nouo? Lau. videtur hñc sentire q non. vñ de exponit tex. *cōcedimus*. i. concessum esse ostēdimus. Hosti. sentit opp. & dicit q ista priuilegia fuerunt cōcessa de iure speciali. idem videt cōsentire Inn. dicens q licet olim fuerit licitum cōicare cū paganis: hodie secus per id quod nō. hñc in glo. ¶ Vltimò nō. q religiosi nō possunt ire ad prædicandum infidelibus nisi habeant licentiam suorū superiorū. & habeant authoritatem se. apo. vt hñc. ¶ In gl. ij. in fi. lo. an. in. c. oēs. xxviij. q. j. reddit aliam rationē, q maior familiaritas contrahitur in cibo sumendo quā in colloquio: & facilius decipitur inter epulas. xxij. q. iij. c. vnusquisq. ¶ In glo. fi. ibi. *nisi ex officio sibi commissio*. & est ratio: quia prædicare est officium curæ: ideo nō cōpetit illis qui non habent curā animarū: vt dicit gl. nō. in cle. j. de regu. vñ isti fratres mendicantes de iure cōmuni prædicare non possunt. quia non habent curā animarū: sed eis cōpetit ex priuilegio, & audiunt cōfessiones vt in cle. dudum. de sepul. ¶ In ea gl. ibi. *de regularibus*. licet. vbi volenti intrare strictiorem religionem sufficit petere licentiā à superiore: licet non obtineatur. & hñc est opus vt etiā optineatur. & sic facit in contrariū Inn. & Gof. dicūt q religio & prædicare habent se tanquam excedentia & excessa: nā pro religione sufficit petere licentiā: sed pro p̄dicatione est necesse q obtineatur: sed in elijs prædicatio excedit religionem quia pro hoc officio predicandi religiosi assumi potest ad ecclesiam secularem et exire monasterium. vt in. c. q dei timorē de sta. re. Sed vera ratio diuersitatis inter hñc casum. & c. licet. est qā hñc subest periculū in prædicando: quia posset corrumpere proximū. Item est extra iugum obedientiæ: vñ superior secundū qualitatem personę cōcedet vel negabit licentiā. sed in. c. licet. nō est hoc periculū. cū intret religionem strictiorem, & erit ibi sub obedientia, & ideo sufficit petere licentiā à primo superiore: nec ob. cum olim alleg. in glo. quia ibi ex forma arbitrij tantū obligabatur ad consilium petēdum & non consensum: sed hñc debet habere consensum superioris.

SVMMARIUM.

- Dispositio concernens tempus guerra videtur etiam concernere tempus treugæ.
- Dispositio loquens personaliter cōcernens actū personā cōprehendit nedum facientem sed etiam mandantem.
- Iurans non ire nisi facta pace: si vadit facta tātum treugæ, an incidat in pœnam excommunicationis seu periurij.

CAP.

XI.

Significauit.

Habet tria dicta. & h. d. in summa. Pro redimendis captiuis licet ire Alexādrum iurantibus quod nihil deferret auxilij seu subsidij extra redemptionis articulū. portās vel mittens etiam post treugas merces prohibitas excommunicatus est, & pacis appellatione non veniunt treuge. secundum dictum ibi. *illi*. tertium ibi *ad vltimum*. ¶ Casus literalis. Quidam erant in captiuitate sarracenorum: amici siue consanguinei illorum volebant illuc pro ipsis recuperandis: quæritur qualiter valeant illuc proficisci? Respond. papa quod bene possunt ire dummodo nihil in mercibus suis portent: vel alio modo secum illuc deferant: vñ possit sarracenis aliquod

a ¶ Contrariū. Ad de q idē tenet Cal. cōfi. vj. hoc titu. ZACHARI. a ¶ Adde q voluit allegare Cal. cōfi. in. quod iuci. an fi lñ. iudæorū. de Ites. sanctus tho. secunda secundæ. q. x. ar. vlti. Car. in cle. j. in fi. co. ti. & Fel. hic in prin. & dñ iste dixit. s. prox. q iudæi non habent filios in potestate. vide Bal. & Pe. de anc. in. l. itē in potestate. ff. de his q sunt sui vel alie. iu. & Fel. in. c. iudæi. el. ij. col. pe. ver. & ista inducuntur. s. eodem. S E B A. S A P I. b ¶ Priuilegiati. Vi de Abb. in. c. quātō. in. iñ. nō. s. de cē fi. & Bal. in. l. j. C. de vxor. mili. Ol. in cōfi. xj. inc. thema tale. Alex. in. l. le. sta. in gl. in verbo in domo. ff. si cer. peta.

aliquid subsidium provenire excepto redemptionis articulo, ita tñ q hoc prius firmet proprio iuramento. Secundo dicit q illi qui post treugā factā inter christianos & saracenos portā illuc merces prohibitas ab excoicatione nullatenus excusantur: sicut nec illi excusantur qui per alios merces prohibitas illuc trāsmittuntur. Tertiō aliqui iurauerunt in terram sarracenorū cū mercib⁹ prohibitis se amplius non ituros nisi pax esset inter christianos & sarracenos reformata & post factā treugā iuerūt illuc cū mercibus prohibitis: quæritur an excusent ab excoica. Respō. pa. q cōditio illa pace vel treuga eos ab excoi. vinculo nō absoluit: nec etiam à periurio. Ber. ¶ Not. j. q durāte guerra inter christianos & infideles non debet per aliquē christianū subsidium aliquod infidelibus afferri, & sic nō tñ illo tēpore prohibetur dilatio phibitarū mercium: de quibus in. c. ita quorūdā. s. eo. sed etiā aliarū nō phibitarū: vt probat euidenter litera ibi *aliquod commodū vel subsidium*. & pro hoc dicto facit dictū In. in. c. seq. ¶ No. ij. q licitū est redimere captiuos xpianos etiā durāte guerra: licet ex redemptione commodū vel subsidium proveniat infidelibus. ¶ No. iij. in. s. illi q dispositio cōcernēs tēpus guerre videtur etiā cernere tps treuge: quia per treugā guerra non est extincta, vt probatur in. s. seq. & secundū vnum intellectū videtur iste tex. no. etiam q in pœnalibus tēpus guerra comprehendat tempus treuge quo ad hoc vt inimicis nullū subsidium veniat. ¶ Item no. iij. q dispositio loquēs personaliter & cōcernens actū personæ cōprehēdit nedum faciētem: sed etiam mādantē seu fieri faciētem: quantūcūque cōstitutio sit pœnalis. nā. c. ita quorūdā. s. eo. punit ducētes merces prohibitas ad infideles. & hīc dicitur q non solū illi incidūt in pœnam qui tales merces personaliter deferūt: sed etiā probatur q illi q per nūtiū destinauerūt. & probatur. ex. c. mulieres de sen. excō. iuncto. c. si quis suadente. xvij. q. iij. de quo per Bart. ff. de adul. l. hac verba. & l. aut qui aliter. ff. qd vi aut clā. & in præalleg. c. mulieres. vbi hoc dico. Si tamē cōstitutio puniret faciētem personaliter. & tūc faciētem per aliū peccat, tñ nō incidit in pœnā. vt dicit glo. in de. j. de vi. & ho. cle. in ver. personaliter. secus si non apponeretur personaliter. quia tunc faciēs per aliū incidit in culpā & in pœnā vt hīc. & in iuribus superi⁹: alle. ¶ In gl. j. ibi: *secundum quod dicitur. s. e. ista glo. hīc videtur velle restringere istū tex. ad merces prohibitas. vt sit sensus q portans alias merces etiā tempore guerre non incidit in pœnam excon. sed certē ex hoc resultat quādā contrarietas in gl. nam si text. intelligi debet de mercibus prohibitis tantum ergo pro redemptionis articulo licitum est eas deferre cū tex. excipiat hūc casum cuius contrarium cōcludit gl. Et ideo potest dici vt. s. dixi. q tempore guerre non est licitum deferre aliquas merces etiā non prohibitas per. c. ita. s. eo. & hoc videt velle text. iste & hoc not. per dictum. c. ita. & per. c. seq. Aduerte tamen q Inno. & Hosti. hīc tenent cōtrarium & cōtra decisionem huius gloss. dicentes q pro redemptione captiuorum licitum est deferre merces prohibitas. arg. l. sancimus. C. de sacrosan. ecclesi. & in. c. j. de pig. nam vasa quæ prohibentur alio tempore vendi distrahī possunt pro redimendi captiuis. xij. c. aurū. Io. an. cōcludit q ante factū sequēda est opi. gl. nā si infideles per penderēt q pro redemptione possent cosequi istas merces prohibitas non vellent aliud pro redemptione. item volenti fraudem committere paratum esset velamen quia semper diceret fecisse pro redimendis captiuis: sed post factum consulendum est secundum opini. Innocen. & Hostiensis, & sic necessitas redimendi captiuos eos. excusat. argumentum de sen. excommuni. c. inter. & facit de iureiur. c. verum tenerē indistinctē q tales merces prohibitas non licitū deferre etiā pro re-*

demptione: nec excusatur deferens etiā est post facto. quia cū ex illis armis veniāt impugnandi postea christiani nō debet impendi subsidium ad malū committendum propter bonū quod inde sequitur: talis. em. compensatio à iure reprobat. de vsuris. c. super eo. & in. c. non magno. pere. iuncta gloss. j. ne clerici vel mo. pro hoc tex. s. eo. c. ita. vbi deferētes dicūtur pares aut superiores i malitia cū illis qui postea impugnāt. & facit gl. in ver. *subministrant*. & hoc puto pcedere durāte guerra. sed tpe pacis procedat opi. Io. an. ¶ In gl. in verbo. *excommunicationis*. in fine pōdera glo. quia facit pro notabili superius collecto: & sentit clarē quod tempore peccis licitū est deferre merces etiā prohibitas ad infideles & idē sentit gl. in fin. Sed contrarium sentit Inno. in. c. seq. & illud puto. veri⁹. vt ibi dicam. In glo. fin. in. fi. ex gl. colligitur vnus intellectus ad tex. q iurās nō ire nisi facta pace b, si facta tñ treugat iuerit meritō incidat i pœnā excōmuni. & periurij. facit pro illis quæ dixi. s. in tertio. no. quod clarius probatur in. c. seq. vbi exco. munitio promulgatur durāte guerra: & tamē post treugam incidunt in pœnā. Alius intellect⁹ ponitur per docto. videlicet q isti apposuerūt conditiones de pace aut treuga. quod colligitur ex verbis pa. dū dicitur q illa conditio. de pace & treuga habenda & c. vnde si vadunt post treugam non incidūt in periurium: quia purificata est altera pars alternatiua: sed incidunt in excōmunica. quia adhuc non est pax: ideo litera in fin. facit mētionē de excōmuni. Et potest dici q sensus literę sit quod siue sit facta pax: siue sit guerra incidūt in exco. muni. portando merces prohibitas: pro hoc quod dicam in. c. seq.

✠ SKMMARIVM ✠

- 1 Existente guerra inter christianos & infideles non solum est excommunicatus deferens arma & alias merces prohibitas: sed etiam deferens quascunque merces.
- 2 Pœna quæ pro eodem delicto imponuntur à diuersis constitutionibus ambæ imminent contrafacientibus, ita quod ipso facto vtraque ligantur.
- 3 Excommunicatus propter dilationem mercium phibitarum à infidelibus à quo possit absolui.

¶ CAP. XII.

Quod olim. Excōicati sunt qui cum sarracenis tēpore guerra aliquod habent commercium, vel eis præstant subsidium. primò excōmunicat. secundò hortatur illos qui bus scribit ibi: *vestra igitur*. ¶ Cas⁹ literalis. In litera nen. cōsi. phibitū fuit q nullus mercer prohibitas saracenis portaret per se vel per aliū. & Clemēs pa. illos excōmunicationi supponit qui amplius cū sarracenis commercium habuerint per se vel per alios, nauibus, seu quocūq; alio ingenio eis aliqua rerū subsidia dum guerra dura durauerit duxerint imponēda. vnde mandat quibusdā quaten⁹ nullo modo aut quocūq; ingenio ei: mercimonia consilia, vel alia subsidia trāsmittāt & si aliqui contrafecerint, non solum sunt ipso iure excōicati verū etiam irā dei viuētis incurrūt. Ber. ¶ No. primò ibi: *mercimonia*. & ibi. *seu quocūque alio ingenio*. & ibi: *subsidia seu cōsilia* & c. q tēpore guerra existentis inter christianos & infideles non solum imminet exco. munitio deferētibus merces prohibitas. vt in. c. ita. s. eo. sed etiam deferētibus quascūq; merces etiam habentibus commercium cum eis & impendentibus subsidia seu consilia non solum realiter sed cum ingenio: & licet Host. dicat hoc periculosum, & quod eget declaratione: tamen Inn. Gof. & multi alij tenent simpliciter quod dixi. dicentes quod existente guerra du-

PPP

SEBASAPI.

a ¶ Quia dispositio. Qñ mādās teneatur sicut faciēs. vide latissimē Ang. de arc. in tractatu malefactorū in verbo sempronij mādatorē. Feli. in. ca. mulieres. j. de senten. excom.

ZACHARI.

b ¶ Nisi facta pace. Adde q quauis truga aliqñ dicat pax. vt remissiuē. no. in. app. ad istū in. c. nouit de iudi. nu. x. in vers. pōt appellari pax vnde treuga nō sufficit, vbi pax requiritur, puta ad diminutionē pœnæ ex forma statuti. ita no. An. & Pau. de ca. in. l. conuentio nē. & ibi ad plenū do. Alexā. q ipso refert ibi co. n. ver si. itē facit iste tex. cū concor. ibi per eum signatis. ff. de pact. & rō pōt esse ista: q treuga magis, accedit guerre quā paci. not. Bal. in tit. de pace con stan. s. vassalli q tēpore. in princi.

Panormi super Quinto

rat prohibitio generaliter: sed guerra cessante nō durat
canō lata sententiā nisi in illis mercibus prohibitis: &
ideō intellige hoc arg. à cōtrario sensu ubi guerra dura
uerit & c. vt procedat in alijs mercibus & in alijs nō cō
tentis sub dispositiōe. c. ita. sed in illis de quibus in. c. ita
semper stat prohibitio etiam tempore pacis. licet aliud
fenserit gl. s. c. proxi. sed istud plus mihi placet. nā pos
sunt facere infideles pacē fraudulēter, vt sic valerent ful
ciri hmoi armis. & ista opi. benignior est ante factū: sed
post factū possent fortē excusari à pōena: quia illud. c.
ita dicit q̄ deferebāt ad impunādos christianos. ¶ In
gl. in ver. *supponimus*. ibi: *duplici excommunicatione sunt liga*
ti. no. gl. singulariter. ex qua colligit q̄ sicut^a pro eodem
delicto à diuersis cōstitutionib⁹ imponunt pōenā ipso
facto: q̄ vtraque simul imminet cōtrafacientibus: ita q̄
vtraq̄ ipso facto ligantur: licet cōstitutiones non con
cernāt interesse priuatū: de quo dicto dubito p̄ not. per
Io. an. in. c. felicitis. de pōenis. lib. vj. & per Bart. in. l. j. ff.
vi bo. rap. & in. l. quoties. de act. & oblig. & volens tene
re contrariū posse dicere q̄ hīc pa. excōicauit de nouo
prorogando cōstitutionē. c. ita etiā ad merces nō pro
hibitas. Sed contra faciēs in vnā excōi. incidit. pro hoc
tex. in. fi. ibi: excōmunicationem illam. nō em̄ dicit in excōi
cationes. nec in istā nec in illam. q. d. prorogata in istam
& secūdū hūc intellectū nulla sequitur absurditas. Et
an & quādo per secūdā cōstitutionē disponētem super
eodem facto intelligatur reuocata prima: dic vt not. in
iuribus praelleg. facit ad prādicta qd̄ not. in cle. ij. de
magistr. & in. c. cum in cunctis. de ele. per Inn. ¶ In fi.
glo. hoc dictū procedit vt episcop⁹ possit absolvere ni
si excōicatio etiam esset lata ab homine iuxta formā. c.
ita. in fi. s. eo. nam à tali nō absoluit nisi qui excōicat vel
superior. vt in. c. pastoralis. §. prātera. de offi. delega. &
in. c. nuper. de sen. excom. & hodie pater in anno cū fa
cit p̄cessus generales excōicat istos solēniter: & ideo ne
mo possit eos absolvere ab illa nisi pa. qui etiam cū ma
gna difficultate hoc casu facit secūdum Io. and.

¶ CAP.

XIII.

Et si iudeos. Iudæi nutrices vel
nos habere nō debēt, cōtra faciētibus in
terdicitur christianorū commercium. h. d.
Primo ponit exordiū. secūdō facit narra
tionem. tertio prohibet. quartō pōenā imponi mādāt.
secūda ibi *accēpimus*. tertia ibi: *prohibemus*. quarta ibi. *si*
verō. ¶ Casus literalis. Quāuis christiani pro sola hu
manitate recipiāt iudæos & sustineāt cohabitationē
illorum tamē ingrati christianis esse non debēt, vt red
dant christianis pro gratia cōtumeliā: & de familiarita
te cōtemptum, & illā retributionē impendunt de qua
dicitur iuxta vulgare prouerbiū. mus in pera: serpēs
in gremio: & ignis in sinu. hospites suos malē remune
rare consueuerūt: ipsi enim faciebāt christianas mulie
res nutrire filios suos: cū & in die resurrectionis illas re
cipere corpus & sanguinem dñi cōtingit pertridū an
tēquā lactent filios suos laceffundere faciunt in latrinā
quod horrendū est dicere & alia turpia contra fidē ca
tholicā cōmittunt: propter quod timēdum est ne fide
les diuinā indignationē incurrant cū eos patiuntur
talia perpetrare: vñ phibet pa. districtē ne de cetero nu
trices vel seruientes habeant christianas: ne filij liberæ fi
lij famulētur ancillē. si vero nutrices & seruientes non
dimiserint christianos: prācipietur oībus christianis
sub pōena excōi. ne cū eis cōmerciūt audeant exercere
Bern. ¶ Not. j. iudæos posse esse seruos christianorū
propter eorum dilectum, sed ex pietate sustinentur in
libertate & eorum cerimonijs ad hoc vt alliciantur ad
fidem christianorū. & hoc ideo quia aliqua est spes de
eorū conuersione. xlv. dist. c. qui sincera. ¶ Not. ij. ibi:

¶ de familiaritate contemptū. q̄ familiaritas quandoq̄
parit cōtentū. vt l. obseruādum. ff. de offi. præs. & c.
qn. lx. xvj. di. qd̄ procedit vt ibi dicit glo. inter rusticos
& parū prudētes: nā iter prudētes familiaritas nō parit
cōtentū, imō beneuolētiā, affectionē, & amicitia cōfa
bulatio & cōiunctio inducit, & cōseruat amicitia. viij.
eticorum. & consuetudo auget affectionem: vt i. l. ij.
ff. de pe. cu. ¶ No. ij. tex. contra familiarē inimicū: nam
familiaris inimicus propriē reddit illā retributionē de
qua hīc: & nulla pestis efficacior est ad nocēdū q̄ fami
liaris inimicus: quia homo nō sibi prēcāuet ab eo: min⁹
em̄ iacula feriūt quā prāuidentur. ¶ No. iij. ibi: *cum*
in die resurrectionis dominica & c. q̄ corpus xp̄i licitē re
cipitur in ipso die resurrectionis, & satisfit cōstitutioni
in. c. oīs. vtriusq̄ sexus. de pōe. & re. & facit iste tex. pro
illa opi. vt i die resurrectionis debeat recipi & nō in die
iouis sancta. de quo dicam in prā all. c. omnis. ¶ Vl. no.
ibi: non dimiserit. arg. pro his quā dixi. s. e. in. c. ad hoc. q̄
ista cōstitutio nō prohibet indistinctē iudæos nō habe
re nutrices xp̄ianas: sed dūtaxat in domo. nam per hoc
verbū innuitur q̄ habebāt eas in domo. vt quia fortē
erant iudēi potentes, & nolebant eas dimittere, quod
etiam innuitur ex alio quod faciebant emittere lac i la
trina. quod non cōtingeret si nutrices eos haberent in
domibus proprijs: quia non essent sub eorū imperio.

¶ SUMMARIVM.

- 1 Iudæus percussus clericū temporaliter punitur: & si de fa
cto puniri non potest, interdicitur ei christianorū cōmerciū.
- 2 Iudæus de iure cōmuni temporaliter non est subiectus iurisd
ictioni ecclesiæ.
- 3 Inferens iniuriam clerico tenetur satisfacere nedum clerico:
sed etiam ecclesiæ.
- 4 Cognoscens de iniuria criminaliter potest ex officio cōpelle
re iniuriantem ad satisfaciendum læso.
- 5 Excommunicatio est maior pōena ecclesiastica: cuius iudæus
non est capax.
- 6 Iudex ecclesiasticus quando potius debeat imponere pōenē pecu
niariam quā spiritualement?

¶ CAP.

XIII.

Ostulasti.

¶ Iudē⁹ q̄ percussit
clericum tēporaliter
punitur: & si de facto puniri nō pōt, in
terdicitur sibi xp̄ianorum cōmerciū
donec satisfecerit iniuriā passo. Commu
nis diuisio. secūda ibi: *ad quod*. ¶ Casus literalis. Quā
iudēus man⁹ violētās iniicit in quēdā clericū: queritur
qualiter cōtra iudēū sit procedēdū? Respon. pa. q̄ is cu
ius iurisdictionis existit pōena pecuniaria ipsum punit
vel alia tēporalia secūdū q̄ sibi visum fuerit: & faciat
læso & ecclesiæ cōgruē satisfieri: alioquin si dñs ei⁹ hoc
neglexerit, prælatus loci prācipiat christianis per cēsu.
ecclesia. ne cū ipso iudæo cōmerciū habeant donec sa
tisfecerit Bern. ¶ No. j. ex tex. iudæū nō esse de iure
cōmuni temporaliter subiectū iurisdictioni eccle. est
ergo subiectus dño tēporali sicut & laicus. nisi aliud sit
de iure speciali. & vide aliquos casus in quib⁹ iudex ec
clesiastic⁹ exercet iurisdictionem in iudēos & alios pa
ganos: per Inn. in. c. q̄ super his. de voto. & in. c. ita. s. e.
¶ No. ij. q̄ inferentes iniuriam clerico tenentur satisfā
cere nedum ipsi clerico læso sed etiam ecclesiæ, cui vi
detur facta iniuria ex persona clerici. ¶ No. iij. q̄ co
gnoscēs de iniuria criminaliter potest ex officio com
pellere iniuriam inferētem ad satisfaciendum læso. &
facit opti. quod no. in. l. interdū. §. qui furem. ff. de fur.
& licet simul nō possit agi criminaliter & ciuilit. vt i
l. j. C. qn̄ ci. ac. cri. prēiu. tamē si principaliter agitur cri
minaliter, iudex accessorie ex officio suo potest com
pellere reum ad satisfaciendū læso ciuilit. vt in pālla.
§. qui furem. hīc enim iudex primō punit criminaliter
& postea

¶ SEBA. SAPI.

¶ Quia sicut videtur
Pe. de anc. in regu
la ea quæ in. xxx.
vij. col. vers. nono
quæro. de regu. iu.
remissiuē per Ias.
i. l. j. col. vij. ver. vl
timo no. i. §. lec. C.
de sum. tri. ubi latē
Fulg. Bald. & Pau.
de. ca. examinant
quādo ex eodem
delicto quis possit
duplici pōena pu
niri.

& postea cōpellit reum ad satisfaciendum laico. & sic ciuilititer. ¶ Itē no. modū & practicā excōicādi infidelē indirecē vt interdicatur sibi christianorū commercū. est enī vnus ex effectib⁹ excōicationis priuatio hominū, est pœna nō modica inter homines esse, & hominū carere cōmercio. l. hi qui sanctam. C. de herre. & in. c. solet. de senten. excō. lib. vj. Item no. hīc per locū à specia li licitū esse christianis habere cū iudæis cōmercia. hīc enī in pœnam interdicatur christianorū cōmerciū donec iste satisfecerit, facta ergo satisfactio licitū est cū eo exercere cōmercia: debet tñ euitari magna familiaritas. xxviii. q. j. c. sepe. & c. oēs. & c. nullus. sed cōtra hunc tex. in eo qd distinguit an iste sub sit iurisdictioni ecclesiæ: vel nō oppo. d. c. cū sit de foro cōpeten. vbi patet quōd cōtra ledentem clericum vel ecclesiā tanquā sacri legū exercet ecclesiā iurisdictionē, licet aliās tēporaliter sibi nō sit subiect⁹. Sol. puto stādum cōtrario: & ad istū tex. puto respōdendū qd ppter faciliore executionē fecit istā distinctionē, nam quādo iudæus est subiect⁹ tēporaliter seculari dño nō pōt cōpelli de facili per iudicē ecclesiasticum. ¶ Quia maior pœna quā habet ecclesiā est excōicatio. xxiii. q. iij. c. corripian: huius pœnæ iudæus nō est capax⁹ vñ aditur dñs tēporalis: & eo negligēte ecclesiā facit postea quicquid pōt interdicens cōmunicationē: vnde intelligo qd etiā à principio pōt ecclesiā suā iurisdictionē exercere in huiusmodi iudæū sacrilegū, & etiā inuocare brachium secularē vt in prælleg. c. cū sit. iuncto. c. j. de offi. or. simile est in. c. significasti. de offi. dele. Nam delegatus pa. suam senten. potest executioni mādare. vt in. c. in litariis. & in. c. quæ renti. de offi. deleg. & tamē pro faciliore executione interpellatur ordinarius loci, & facili⁹ sibi obtemperatur vt in. c. significasti. e. ti. ¶ In gl. j. ibi: quia spiritualia pœna ipsum punire non potest: sentit ergo glo. qd vbi iudex ecclesiasticus potest punire aliquē ecclesiastica vel spirituali pœna non debet imponere pœnā pecuniariā seu aliā tēporalē. quod tñ nō est indistinctē verū maxime in crimine sacrilegij: vñ cessante cupiditate si magis timetur pœna pecuniaria quā spiritualis, pōt ecclesiasticus illā imponere. arg. de offi. or. in. c. dilect⁹. & quod no. Io. an. in. c. j. de homici. facit. c. qm̄ frequēter. in. fi. vt lit. nō cōtest. Et an & quando iudex ecclesiasticus possit punire pecuniariter, & ad quē vsum deputanda sit talis pecunia dicam. j. de pœnis in. c. licet.

S V M M A R I V M.

- 1 Iudæi debent discerni à christianis in qualitate habitus, nedū de nocte sed etiam de die.
- 2 Vestibus fucatis nō debēt hoīes vti diebus dominicæ passiōis. Christianus cōmiscens se cū iudæa ignoranter an excusetur?

CAP.

XV.

In nonnullis. Iudæi, & sarra ceni vtriusq; sexus debent in terris christianorū vti habitu per quē à christianis discernantur, & in die parasceuæ & passiōis dñi nō debēt in publicū pgredi, nec in cōtumeliā creatoris profilire. Tria sunt dicta. secundum ibi: in diebus. tertiū ibi. illud. ¶ Casus literalis. In quibusdam prouincijs sarraceni per habitū distinguuntur à xpianis. in quibusdā verò nō vnde contingit aliquando qd christiani iudæis & iudæi christianis mulieribus per errorē carnaliter cōmiscantur ne ergotā damnatus excessus par talē errorē. vltērius cōmittatur. statuit cōfil. generale vt iudæi siue sarraceni vtriusq; sexus in qualibet prouincia christianorum per habitum publicē distinguantur à christianis. secundò dicitur qd in dieb⁹ lamētationū iudæi siue sarraceni non exeāt in publicū: quia (vt dicit) tūc ornat⁹ incedere nō

erubescunt. à christiaōs (q sacratissi. passionis memoriā exhibētes lamētationis signa ptedūt) illudere nō formidāt. tertiò prohibet ne in cōtumeliā creatoris profilire præsumat: quia cōtumeliā cratoris dissimulari non debet. p̄cipit cōsiliū hmōi p̄sumptores per potestates locorū cōdigna coheretione cōpesci, ne crucifixū, pro nobis aliquaten⁹ blasphemare præsument. Ber. ¶ No. j. ibi. omni tēpore. & ibi. publicet. qd iudæi debēt discerni à christianis in qualitate habit⁹ nedū de nocte: sed etiam de die & omni tēpore: nec debēt portare signū distinctionis occultet sed publicē. nō est ergo satisfactū huic cōstitutioni si portāt aliquod signū sub mātello, vel in duplicatura mātelli. sicut a multis fieri vidi: sed palā & publicē vt ab omnibus discernantur. ¶ No. ij. ibi. ornat⁹ nō erubescūt &c. qd in dieb⁹ passionis dñicæ nō debēt homines fucatis seu fulgidis vestibus vti vt sic per qualitatē habitus ostēdāt interiorē mētis dispositionē: quod enī exterius agitur interius inducit mētis dispositionē & habitū representat. vt dicit tex. i. cle. exiui de ver. si obscuritas ergo & vtilitas habit⁹ est signū meroris, si cut pretiositas est signū letitiæ. ¶ No. vlti. ibi. per principes seculares &c. qd de iure cōi iudæi & alij infideles exiētēs in terris xpianorū sub sunt tēpaliter iudici seculari. vide Inn. de voto. in. c. qd super his. ¶ In glo. in ver. errorē. ibi. excusatur in eo qd iudæa &c. quasi forte velit dicere gl. qd nō excusatur in totū: qd saltē agebat vt cōmitteret fornicationē simplicē: sed pōt dici qd aut christianus cōtraxit m̄rimoniū ignorāter cū iudæa: & tunc ex toto excusatur, quia agebat rē licitā. & ignorātia facit & excusat. vt in regula ignorātia. de reg. iur. li. vj. & in. c. in lectū. alleg. in gl. aut intēdebat fornicari cū xpiana. & in veritate iudæa erat, & tūc est in culpa, & tenet ad min⁹ de simplici fornicatione? An aut possit aliqua pœna puniri cognoscēdo iudæā quia dedit operā rei illicite. vide quod no. Io. an. in regula cū quis. de reg. iur. li. vj. in mercu. dū ponit. q. de cognoscēte maritatā qd cōmuniter habebat p soluta. & de cognoscēte solutam. qd cōmuniter habebatur p maritatu. vide glo. in pall. c. in lectum. & qd no. in. c. inebriauerūt. xv. q. j. ¶ In gl. i. ver. animaduersionis. in fi. secundū leges est pœna capitalis: vt in auf. vt non luxu. contra na. §. j. cola. vj. & ibi vide.

S V M M A R I V M.

- 1 Iudæi vel aliter infideles nullū officiū possunt habere inter christianos vel dignitatē, sed inter ipsos bene possunt.
- 2 Iudæus non potest assumi ad doctoratum: quia doctoratus est dignitas.
- 3 Acquisita ex negotiatione illicita sine alicuius calumnia nō subiacent restitutioni regulariter: licet aliquando distribuuntur inter pauperes.
- 4 Officia assumētes contra iuris vel statutorum dispositionē qua pœna puniantur?
- 5 Officialis depositus propter baratariā: debet tāttū habere salariū pro tēpore praterito, & tenetur cōducēti ad interestē.
- 6 Restitutionem malē ablatorū an episcopus vel is qui confiteatur: aut confessor possit facere?
- 7 Histriones tenentur ad restitutionem illorū quæ lucrati sunt vigore talis exercitiij.
- 8 Legatū relictuū pro malē ablatis incertis distribuēdū inter pauperes christi per executors testamēti an debeat dispēsari per episcopum?
- 9 Legatū factū pro restitutione malē ablatorum conuertitur ad pias causas: si malē ablata non reperiuntur.
- 10 Lucrum iniuste extortum an sit restituendū pauperibus christi, an verò alijs?

CAP.

XVI.

Um sit. Præponens iudæū vel paganū publicis officijs p cōsiliū prouiciāle corripitur, & preposito denegat xpianorū cōmerciū donec deposuerit officiū & PPP ij

ZACHARI.

¶ Nō est capax. Ad de achie. n. q. j. c. mult. & ibi. tex. Car. i. cle. j. §. fi. q. xix. de vfu. et quare cum iudæis cōicam⁹ & nō cū excōicatis. vide eūdē Car. i. cle. j. de cōst.

SEBASAPI.

¶ Ecclesiā. hāc cōsiderationē Abb. reprobāt Frā. arc. in cōsilio. clviij. incipi. copiose & subtiliter.

Panormi. super Quinto.

ZACHARI.
¶ Officio publico
 Adde Bar. & Alex.
 in l. qualiter. ff. de
 decur. eundē Bar.
 in l. fi. C. de iudæ.
 & in j. consili. C. s.
 hæc quæ nescio.
 Ang. in aut. iusu.
 q. prælt. ab his. s.
 j. col. ij. Car. in cle.
 in ij. no. de test. &
 no. iste in. c. iudæi
 s. eod.
SEBASTIANI.
¶ Dignitas. aliās
 allegat Feli. in. c.
 j. circa si. ver. item
 dum dicunt. s. eo.
¶ Deponere. adde
 quæ sit poena acce
 ptatis offm contra
 dispositionē sta
 tuti. Luddo. ro. si.
 suis. fol. xij. & xl.
ZACHARI.
¶ Adde. q. volu
 ti. alleg. Ro. in. suo
 nu. ccc. lxxxviii. q.
 inci. si statutu pro
 hibet.
SEBASTIANI.
¶ Pro tpe. Vide
 etiam Bal. i. l. idē. i.
 ij. col. C. loca. &
 Bar. i. l. iudices. C.
 de anno. & trib. li.
 x. & Bald. in l. j. ad
 fi. C. de iust. & i.
SEBASTIANI.
¶ Eius parrochia.
 Vide Ioā. de ana.
 firmantē hanc opi.
 i. c. sicut dignū. j.
 de homi. col. vj. &
 Calde. consil. vj. in
 ci. an valeat statutu
 sub tit. de constit.
 Cardi. i. cle. dudū
 s. si verō. in xj. q.
 de sepul. & in cle.
 j. s. q. b. de privi.
 Ang. i. disputatiōe
 sua i. c. al. tēis miles.

in vsus christianorū pauperū restituat inde quæsitā se
 cū dū epi puidētiam. Prima pars ponit cōstitutionē, in
 nouas olim inhibita phibet, & oēs cās reddit. secundo
 punit prapōnētē. tertio prapōsitū quarto prorogat, se
 cūda ibi: *si quis* tertia ibi. *officiali* quarta ibi. *hoc idem.*
¶ Cas⁹ literalis. Statuit cōsi. toletanū q. null⁹ iudæ⁹ sup
 christianos vllū officiū exerceat, sed quia illud nō serua
 bat cōsi. gna. inouauit cōsi. tole. phibēs ne iudæi publi
 cis præferentur officijs. quia sub tali pretextu christia
 nos infestāt plurimū & molestāt. & si quis eis officium
 tale cōmiserit per prouinciale cōsiliū ānuatim celebrā
 dū monitiōe pmissa distinctiōe qua cōuenit cōpescat
 & tali officiali cōio christianorū in cōmercijs & alijs de
 negetur, donec restituerit quicquid ex tali officio ha
 buerit cōuertēdū in vsus pauperū. & epi diocesani de
 hoc prouideāt vt officiū cū pudore dimittat quod irre
 uerēter assumpsit: & hoc idē ad paganos extēdet. Ber.
¶ Not. j. iudæū vel paganū nō posse præfici officio:
 publico⁹ inter christianos. lati⁹ cōtra eos circa istū pas
 sum puidet ius civile in l. fi. C. eo. vbi inhibet vt nulla
 dignitatenullū honorē, nullā peminētiā habeāt inf xpia.
 & p illū tex. retulit ibi Bar. iudæū nō debere doctorari.
 cū doctorat⁹ sit quædā dignitas⁹ & peminētiā. vt lati⁹
 dixi in. c. quanto. s. de mag. Ex hoc infer⁹ q. inter ipsos
 possunt iudæi habere officia & dignitates. & secūdm
 hūc intellectū pōt intelligi tex. l. generaliter. s. fin. ff. de
 decu. vbi pmittit iudæos pmoueri ad dignitates: sed de
 bet intelligi vt dixi. vel procedabat de iure antiquo qd
 hodie est correctū per l. fi. C. eo. **¶** Not. ij. q. prouin
 ciale cōsi. epōrū habet iurisdictionē in totā puincia. vñ
 olim oēs causę agitabātur in hoc cōsi. vj. q. iij. c. dist. j. c.
 de iu. c. ji. & c. sicut. s. de accu. Not. ar. q. acquitū ex nego
 tiatione illicita est inter pauperes distribuēdū ex quo in
 ferebat. Host. q. acquisita per excōicatū negotiādo de
 bent distribui inter pauperes: quia negotiatio erat in
 terdicta sibi tpe excōicatiōis de cle. exc. mi. c. illud. sed
 utrūq. dictum nō puto verū pro hoc facit quod no. In.
 de immuni. ec. c. quia pleriq. vbi no. dicit q. acquisitum
 ex negotiatiōe illicita sine allicui⁹ calūnia necessariō nō
 subiacet restitutiōi. hoc em̄ nō probat iure imō potius
 cōtrarium probatur. vt sit cōsiliū nō necessitatis. vt in.
 c. qui habetis. & c. vlti. xij. q. v. & de excōicato facit qd
 not. in. c. veritatis. de do. & cōtu. licet tñ nō peccauerit
 se immiscendo cōmunioni non tamē tenetur ad resti
 tutionem ex quo ab aliquo nō extorsit. vide simile.
 c. fi. s. de simo. vbi illicitē acquisitū sine alterius calum
 nia nō subiacet restitutiōi. sed sufficit agere pceuten
 tiam. Ad istum tex. dic q. assumpsit officiū cōtra iuris
 dispositionē, & sic sine causa habuit pecuniā. Item hoc
 statuit hīc in poenā. not. bene. **¶** Vltius ex p̄dictis et
 ex tex. collige q. assumpt⁹ ad aliquod officiū cōtra iuris
 dispositionē tenetur officiū cū pudore deponere⁹ & ac
 quisita restituere. Et facit ad illam. q. nūquid officialis,
 depositus propter baratarias debeat habere salariū to
 tius tēporis. Et hāc. q. tetigit glo. in l. diem functo. ff. de
 offi. assesso. plenius per Bar. in l. meūia. ff. de an. leg. vbi
 cōcludit q. pro tpe⁹ ante quā fuerit depositus debet ha
 bere salariū sed nō p sequēti tpe: quia fuit deposit⁹ pro
 pter defectū suū. imō tenet cōducēti ad interresse. per.
 l. si fundus. ff. loc. qd no. Itē collige q. statutu loquēs de
 iudæis nō extēdit ad paganos, nisi ex spāli legis puisiōe
 fiat extēsiō. vt not. pbat hęc litera dū dicit. *extendimus.*
 qd bene no. vide bo. gl. de regula. c. cōstitutiōem. lib. vj.
¶ Vlti. no. vñ calum seruatu epō vt est restitutio ma
 le ablatorū. ad hoc quotidie alleg. iste tex. Et inter casus
 reseruatos epō nūerat hūc casum. glo. in. c. ij. de pce. &
 re. lib. vj. **¶** Sed circa prædicta quæritur nunquid sim
 plex sacerdos qui audiuit cōfessionem alicuius qui tene
 tur aliqua restituere possit facere hanc restitutiōem

Hostiensis. quod non. quia est casus reseruatus episco
 po. & tres rōnes huius reseruatiōis reddit. prima. quia
 si inferiores clerici possent dispensare sæpe sibi iburfa
 rēt & appropriarēt. secūda rō: qā in maiorib⁹ adhibēda
 est prouidētia episcopi. in. c. ad hoc. de offi. archi. tertia
 rō: quia episcopus habet curā omniū ecclesiarum suar
 diocesis, & cūcta spiritalia regit. x. q. j. c. regenda. vnde
 tota diocesis dicit⁹ eius parrochia⁹ in. c. j. de rpto. Sed
 Archi. in. c. ij. de testa. li. vj. tenet cōtrariū. dicēs hanc re
 stitutiōē posse fieri per eū qui tenetur restituere, vel
 per eū de quo ipse prouidit. alleg. c. cū tu. de vsu. & ca.
 tua. de testa. & xij. q. v. c. pe. & vlti. xxiiij. q. iij. c. si quis
 romipetas. quę iura cōiter dicūt q. obligatus ad restituti
 tiōē debet restituere. Ad istū tex. rñ. q. loquitur de iu
 dæo qui erat suspectus de restitutiōe maximē quę erat
 fienda inter pauperes christianorū. Io. an. ibi dicit q. an
 factū tenenda est opi. Hosti. quia secūdm Archi. esset
 facile vnicuiq. euitare restitutiōē dicēdo se restituis
 se. Nec ob. si diceretur q. debet pbare: quia nō pōt sem
 per dando denariū pauperibus adhibere notarium. &
 (vt experiētia docet) pauper qui recipit. x. solidos fatef
 se recepisse. x. lib. Sed ex postfacto vbi in veritate quis
 tenebatur restituere nō apparet ratio quare nō debet
 esse liberatus. vnde solent epi locorū per sua statuta re
 seruare sibi dispositionē malē ablatorū nō solū modo
 peccata, sed etiā restitutiōes facere. vnde Fed. cō. xxvij.
 sequit⁹ est opi. Host. simpliciter: nihil. tñ boni alleg. **¶**
 Car. hīc sequit⁹ opi. Archi. & dicit posse distinguī qd in
 his in quibus trāsiuit dñiū: vt in histronibus & simili
 bus procedat opi. Host. vt sic sciatur qd & qtu sit resti
 tuendū. Sed in casibus in quib⁹ nō trāsiuit dñiū vt in
 vsurario. fure, & similibus procedat opi. Archi. Sed cir
 ea hāc varietatē nō modicū animaduertō. quia nullus
 tex. facit mētiōē de episcopo nisi iste. & si iste tex. be
 ne pōdere⁹ nō dicit q. ep̄s debeat restituere: sed secūdm
 prouidētiā suā fieri distributio. Et ideo dicere q. di
 spensatio malē ablatorū debeat fieri per eum qui tenet
 restituere: vel per eū de quo sibi prouidit: seu scdm cō
 siliū & prouidētiā episcopi: & sic saluatur omnes opi.
 & vitant⁹ absurditates. nā interest obligati vt fiat resti
 tutio realiter: interest epi qui est pater pauperū nā obli
 gatus restituere nō dat propria auctē. & sic nō pōt di
 sponere ad libitū suū, sed reddit quod reddere tenetur
 cū ergo debet fieri restitutio in pauperes debet habe
 re consiliū & prouidētiā illius qui est pater pauperū.
¶ Et circa prædicta vltra alios moueo no. q. pone qd
 stante opi. Host. seu statuto epi testator in suo testamē
 to. reliquit mille pro malē ablatis incertis cōuertenda
 in pauperes per executores sui testamēti: ep̄s per statu
 tū suū & per istū tex. sic intellectū vult dispensare. q̄rit
 quid iuris? Et pro nunc pōt dici q. nisi aliter probetur
 malē ablata episcop⁹ nō pōt intētiōē suā fundare sup
 illis tāq. ablatis malē: quia hęc dispositio seu cōfessio te
 statoris ex quo nō fuit recepta à parte nec iurata habet
 vim cuiusdā legati ad pias causas: vt no. & probatur in
 simili in l. iij. C. de fal. cau. adiec. leg. & no. in l. cūm qs
 s. codicillis. ff. de leg. iij. vide quod dico in simili in. c. h.
 de suc. ab intest. **¶** Itē posset dari ad primam quæstio
 nem alia satis æqua distinctio per quam saluetur mens
 omnium opi. q. vbi de malē ablatis non constat nisi per
 cōfessionē factam in foro poenitētiāli: tunc creditur si
 bi si dicat se restituisse: quia in poenitentia de omnibus
 creditur confitēti. vt in. c. significasti. de homici. & sic
 euitatur absurda Io. an. Aut. constat in iudicio seu pu
 blicē de malē ablatis: & tunc restitutio fiat secūdm
 consiliū episcopi: quia non debet credi asserenti se re
 stituisse. arg. in. c. q̄q. de vsur. lib. vj. & sicut publicē cō
 stat de ablatione & extorsione, publicē constare debet
 de restitutiōe. arg. i. c. j. de poenitē. & remis. **¶** In gl. fi.
 ibi:

ibi: si vellet posset dare pauperes &c. & sic videtur senti-
re glo. q. officialis necessario nō astrigitur ad dādū pau-
peribus quod iniuste extorsit. alleg. xiiij. q. v. c. non sanē
& no. glo. pro intellectu illius. c. loquitur em̄ obscurē. sed
Inn. in. c. quia pleriq. de immu. ecc. sentit cōtrariū q. ex
quō habebat officiū cū iurisdicōe tenet restituere qd
illicite acquisiuit quia videt acquisiuisse per præsū-
ptionē & violētā: secus dicit in eo qui non habet iuris-
dicōne. vt in aduocato. si em̄ aliquid vltra quā debeat
lucratus est licet bñ faciat restituēdo, nō tñ tenetur. &
sic loquitur. d. c. sanē. quōd mihi placet. ¶ In ea. gl. ibi.
quia nescitur a quo sit extortū. Ioā. an. aliter intelligit hoc
c. loquitur em̄ secūdu eū qñ iudex nō grauauit eū vltra de-
bitū extorquēdo: nā tñ esset illi facienda restitutio. vt
dicit glo. sed loquitur cū recipit salariū quod ille prapo-
nēs cuiuslibet soluere tenebat. vñ huic pponēti nō debet
restitui quia quo ad eum non pōt dici debitū & fuit in
culpa prapōnēdo istū. Itē penes prapōsitū nō debet re-
manere, ergo pauperib⁹ erogādum: vt dicit in litera: sed
tu pōdera literā. ibi quicquid fuerit christianis adeptū quā
loquitur nedū de salario quod habuisset a prapōnēte &c.
sed saluādo hunc intellectu do. Ant. potest dici q. ali-
qua adeptus fuit a christianis, nō tñ per extorsionē, vt
quia dederūt sibi quod dedissent alijs officialib⁹. & sic
eis nō est fīda restitutio cū nō prætendāt interesse. fiat
ergo restitutio pauperib⁹. Et ex his cōclude gñaliter q.
vbi ex parte dātis nullū interesse versat in petiōe sed ex
parte recipiētis sic: & tunc restitutio debet fieri paupe-
ribus & de iure ciuili hoc casu fiscus recipit: aut fert em̄
omnia lucra illicita. l. lucius. ff. de iure fisci.

SUMMARIUM.

- 1 Lucrum quæsitum ex commercio damnato subiacet restitu-
tioni: similiter acquisitum per excommunicatum.
- 2 Poena corporalis in subsidium pene pecuniaria non solute ha-
bet locum etiam de iure canonico.
- 3 Quid est dictū illud quod dici solet quod sit remissio pene &
culpe.
- 4 Bona alicuius si fuerit confiscata simpliciter nō censentur con-
fiscata bona acquirenda

CAP.

XVII.

Ad liberandam. Cōsiliū gene-
rale repeti cō-
siliū lateranen. s. eo. ca. ita & adit poenam
satisfactionis tēpore absolutiōis impēde-
da. secūda ibi: & talibus. ¶ No. j. ibi: ex
cōmercio dānato. q. acquisitū ex cōmercio damnato sub-
iacet restitutioni: & sic facit in arg. q. acquisitū per ex-
cōicatū subiacet restitutioni: sed dic vt dixi. s. c. proximi.
¶ Not. ij. q. vbi quis est impotens ad soluēdū poenam
debet castigari alia poena corporali. a ad hoc facit. c. finē
litibus de do. & cōtu. & in. l. fi. ff. de iniur. voc. ¶ Not.
vlt. ex fi. q. poena qñq. imponitur nō tantū ad castigādū
delinquentis: sed vt ceteri metum habeant, seu arceant-
tur a similibus cōmittendis. facit. l. aut facta. ff. de poe.
in fi. ¶ Sed quia decise hīc cōtinebātur multa priuilegia
eorū qui vadū in subsidū terræ sanctæ, & inter alia cō-
fertur priuilegiū plenē remissionis quod vulgariter di-
citur remissio pene & culpe: quāro vñ procedit hoc
vt pro modico fiat plenaria remissio pene cum scri-
ptū sit nullū malū impunitū &c. quod poena cōformis
debet esse delicto. xxiiij. q. j. c. nō afferam⁹. & in. c. quæsi-
uit. de his que fi. a. ma. par. capi. Sol. multa possent dici
circa hoc: & conclusiue sciendum quod vna est ecclesia
vniuersalis. j. q. vij. cōueniētibus. & huiusmodi ecclesiæ
seu corporis est sponsus ipse christus. in. cap. debitum

de biga. & papa. est vicari⁹ & summ⁹ administrator, iux-
ta illud quod cūq. ligaueris &c. xxiiij. q. j. c. quodcunq.
Itē pmittendū q. in hoc corpore vniuersalis ecclesiæ
multa sunt bona irremunerata: vt mors xpī. cuius vna
sola gutta sanguinis fuisset sufficiens ad redimēdū totū
humanū gen⁹. Itē passiōes innocētū & martyru: ex qui-
b⁹ & alijs maritis cōstat thesaurus ecclesiæ cuius plenā
dispensationē habet papa. vnde cū remittit alicui poenā
videt ei hūc thesaurū cōmunicare: vt sit sens⁹ q. in recō-
pensationē illorū bonorū remittit hanc poenā: nā sicut
malū nō debet ipunitū esse: ita bonū nō debet esse irre-
munerātū: sit ergo quēdā recōpensatione hinc inde. & hāc
remissionē cū certa limitatiōe pnt facere inferiores pre-
lati. i. c. cū ex eo. de poen. & re. quia & ipsi electi sunt in
partē solitudinis: vt in. c. ad honorē. de autho. & vsu.
pa. & valet talis indulgētia seu remissio etiā quo ad poe-
nitentiā iā impositā seu imponendā: vt in. c. cū ex eo. p-
alle. & quod no. in. c. quod aut. e. ti. vbi dicā. ¶ In gl. in
ver. totā. ibi. simile crimini vsurariū. sed meli⁹ pōt eq. para-
ri pecuniæ simoniace q. restituit eccl. i cui⁹ cōtumeliā
data fuit, & aliqn cū duplicatiōe. in. c. audiui⁹. s. defi-
mo. & p id q. seq. hīc i gl. pōt solui illud cōtrariū de. c.
pcedēti vbi illa pecunia illicite habita tñ restituitur et
dispensat in pauperes christi. sed hīc restituit duplicata. a
nā diuersitatis ratio est. quia hīc plus deliquit ideō pl⁹
punit⁹. ¶ Sed cōtra op. & vñ q. ista poena nō pōt habe-
re locū per. c. ita. s. e. ti. vbi bona istorū cōfiscantur: ergo
hāc restitutionē facere nō possunt. Sol. & multiplex se-
cūdū doc. pōt em̄ hoc. c. intelligi ante cōfiscationē: vel
qd impone tēpore cōfiscationis: vel itelliget de bonis
acquistis post cōfiscationē. ¶ Nā simpliciter cōfiscatis
bonis alicuius non intelligūtur cōfiscata bona postmo-
dū acqreda: vt colligit in. c. foelicis. de pe. li. vj. & in. l. si
mādauro. s. is cui⁹. ff. mā. vel dici pōt. q. ecclesia iponit
hanc poenā: sed princeps secularis aliam imponit.

SUMMARIUM.

- 1 Iudæi possunt emere iura & introitus alicuius provincie ta-
men pro eis exigendis eligitur aliquis christianus non suspe-
ctus per quem ipsi iudæi consequentur dicta iura: qui tamen
christianus non est per ipsos iudæos eligendus. z.

CAP.

XVIII.

Ex speciali. ¶ Iudei vel pagani
publicis officijs pfi-
ciēdi nō sunt & si eis regalia iura veda-
tur ad ea colligēda pfaciēdus est chri-
stianus nō suspectus. In prima parte po-
nitur culpa regis & excusatio. In secūda cōtra vtrūq. p-
hibetur ibi. mādamus. ¶ Casus literalis. Rex portugalie
in officijs publicis christianis pferēbat iudeos cōtra
cōsiliū generale. s. e. c. cū sit. vnde mādat papa duob⁹ epi-
scopis quaten⁹ regē ipsum moneāt & iducat ne ipubli-
cis officijs iudæos pfiat christianus cōtra cōsil. gene-
rale q. si fortē redditus suos iudæis vēdere voluerit vel
paganis aliquē xpianū deputet nō suspectum degraua-
minibus clericis inferendis & p illū iudæi & sarraceni
sine xpia. iniuria iuria regalia cōsequētur. Ber. ¶ No. j.
ex tex. q. officiū publicū nedū est iudæis inter xpianos
prohibitū & interdictū b. sed etiā quodlibet officiū seu
cōmerciū per quod christianis aliquod pōt īgeri gra-
uamē. ¶ No. ij. q. licet etiā redditus regales vēdūtur iu-
dæis & alijs paganis. nō ergo omne cōmerciū cinter-
dictum est inter xpianos & iudæos. ¶ Itē no. ibi. depu-
tet. q. ad colligēdū istos reddit⁹ vēditos iudæo vel pa-
gano electio debet fieri per principē secularem & non
per iudæum emptorem. nam si ipse eligeret posset cō-
mitti fraus. gl. sunt faciles hic videas.

a ¶ Corporali. Ad
de an nō hñs in gre
debeat semper pa-
ti in corpe. & qd
si venerit ad pin-
guorem fortunā
Lud. ro. sing. suo.
f. xiij.

b ¶ Interdictum.
Adde qd voluit
anch. cōf. cclxxxj.
c ¶ Cōmerciū. Ad
de Ludo. ro. conf.
ccclix.

Panormi. super Quinto

SEBA. SAPI.

a ¶ Quod pari. Ad hanc regulā vide cumulatā p. l. a. i. l. admonēdi. in l. etura. col. xj. verfi. tu ex isto intelle- ctu secundo. ff. de iure iurandi. & ibi inter alia refert quod privilegium cōcessum ecclesie cōsecratē habet lo- cū i. basilica nūdū consecrata, sed de proximo cōsecra- da. vt tenet Abb. in. c. ecclesie. i. iij. not. s. de immu. ec.

b ¶ De hæreticis. Adde quis dicat hæreticus. Old. cō- sil. cx. et vide mul- ta per Cal. ad ma- teriā in consilijs. suis hoc tit.

SEBA. SAPI.

c ¶ Erraret Vide. Alb. de rosa. in. iij. parte statuto. qd. xxxij. vbi dicit a se defendisse ex hoc quosdam me- diolanenses accu- satos de hæresi in curia rom. refert. Bartho. veron. in. cā. ccv. & cā. ccx xxvj. & l. i. rub. C. de sum. tri. & fi. cat.

ZACHARI.

d ¶ Infidelibus. Ad de de hoc Hipp. de marfil. singula. suo. xij. quod inci. iudæus nō potest quod ego amplio procedere etiam in conuerso ad fi- dem. ita not. idem Hippo. de marfil. singu. cvij. inci. pri- uilegium ciuitatis post mediū ibi: dicit qd iudæus. qd tñ Feli. restringit vt intelligatur in nouiter conuerso & baptizato. ita not. in. c. iudæi. lo. ij. in prin. & ibi po- nit quasdam fall. ad hoc dictū. s. de iudæ.

SUMMARIVM.

Argumentum à cōiunctiōe duarum legum validum est in iure.

CAP. XIX.

Nlli. Se summat. & tria facit dictum ponit, mercatori prouidet. pro- uisionē determinita. secūda ibi: qd stertia ibi: si aut. ¶ Casus literalis. Iudæi mebat seruos xpianos, & eos in suo seruitio reti- nebāt. quod fieri nō debet. vnde statuit cōsi. generale qd nō liceat iudæo baptizātū vel baptizari volentē emere vel in suo seruitio retinere. Secūdo dicit qd si aliquis iu- deus causa mercimonij emeret aliquē nūdū ad fidē con- uersum, & post modū factus fuerit vel desiderat xpia- nus fieri dentur ab aliquo. xij. solidi, & ille ab illius serui- tio subtrahatur: si verō inter tres mēses ipsum venalē nō exposuerit vel ad sibi seruiendum emerit eundē: nec ipse vendere nec alius audeat cōparare. sed nullo dato pretio ad libertatē perducatur. Ber. ¶ No. j. ex tex. regulā qd baptizātū vel baptizari volentem non pōt iudæus, in suo seruitio retinere ex quo inferit qd si iudæus emit ba- ptizatum seu baptizari volentem nō tenet venditio. & ita sic ēpt⁹ eripit in libertatē nullo refuso pretio quod pbatur. liij. di. c. mancipia. & in. l. j. C. ne. christi manc. hære. habe. de materia vide bo. glo. liij. di. c. generalis. s. hoc tunc obseruandū. dixi plene in. c. j. s. e. Et ex hoc & ex tex. no. qd pari^a privilegio gaudet id quod est ad esse productū & quod est in fieri: nam quē incōtinēti sunt vident in esse in. c. officij. de elect. l. quod ait. s. quod ait ff. de adult. ¶ Not. ij. ibi. nec ipse vendere nec alius audeat comparare. qd si vn⁹ prohibetur aliquid vendere prohi- betur alius emere. & sic dispositū in vno correlatiuorū extēditur ad aliud nō. Bar. i. l. fi. C. ne fide. do. denf. & di xi. in. c. j. de loc. ¶ Sed quæro quia hīc danf tres menses ad exponēdum seruū emptū causa mercimonij. qñ inci- piunt isti tres menses currere. dicit hosti. qd à tpe vendi- tionis & traditionis. i. post venditionē & traditionē ser- ui factā iudæo: quia extunc acquisiuit dñium serui & ha- buit facultatē exponēdi. isti. de rerū diui. s. p traditionē & C. de pac. l. traditionibus. Io. an. dicit qd à tēpore quo ille seruus petijt christianitatē hoc dictū Ioā. an. habet equitatē. vt emens seruos omnino paganos causa mer- cimonij nō teneat eos intra istud tēpus exponere vena- les: quia fortē nō videt tempus cōgruū, sed satis est qd ex- ponat seruū venalem intra tres mēses à tēpore quo pe- tijt christianitatē: sed dictū Hosti. videtur verius: nā ex quo nō exposuit seruū venalē intra tres mēses præsum- ptio est qd nō causa mercimonij sed ad sibi seruiēdum, aliās semper fraus posset fieri. quia diceret se emisse cā mercimonij. & postquā seru⁹ diceret se velle effici xpia- nū exponeret eum intera tres mēses, & sic nūquā habe- ret locū finis hui⁹ c. & c. fraternitatē. liij. dist. ¶ In gl. in ver. xij. solidi. in fi. sed gl. nō declarat de qualitate mo- netæ cū in loco sit moneta aurea & argētea. Vin. intel- ligit de aurea. quod probatur ex cōiunctione duarū le- gū. nā in. l. cū ex falsis. ff. de ma. testa. dicit qd seruit⁹ præ- stita ex falsis codicillis. nō debet reuocari datis. xx. soli- dis. & in. l. papinianus. s. fi. ff. de inoffi. testa. fit mētio in- simili casu de. xx. aureis. & sic debēt intelligi de solidis aureis. quorū. lxxij. faciūt vnā librā auri. C. de susce. & ar. l. quoties. lib. x. idē sentit gl. in simili in. l. quicūq. C. de ser. fugi. & dixi. i. c. j. s. eo. Et satis est verisimile quod ius intellexerit de aureis nā ridiculū esset vt pro bono seruo darent. xij. solidi argētei. nā modicū esset qd not.

De hæreticis^b.

Rubrica.

¶ Supra visum est de his qui nō baptizati deum blaphemāt male colēdo, cōpetit ordine vidē dū est de illis qui iam bapti-

zati incidūt in hæresim: & ideo meritō & competenti ordine hæc rubrica ponitur.

SUMMARIVM.

- 1 Infidelis vel hæreticus dici non pōt ille qui aliquando super fide dubitans nō perseverat in illa cogitatione.
- 2 Hæreticus nō est ille qui erat in fide tamen credit illum errorem esse fidē, & paratus est se corrigere si aliud tenet ecclesia.
- 3 Infideles nō possunt esse testes contra christianos.

CAP. I.

Vbius. Breue est: vel p alia ver- ba pōt sic summati. in- fidelis est qui non habet cōtitudinē fidei, & infideli nō est credēdū in præ iudiciū alterius. ¶ Not. j. ex tex. qd fi- des debet habere certitudinē & nul-

D

- lā secum admittere dubitationē. cōcor. c. firmiter. s. de sum. tri. ¶ Sed cōtra hoc & cōtra tex. opp. & videt qd oīs homo sit infidelis. nā nullus homo reperit qui aliqñ ex scrupulo cōsciētiae nō dubitet in fide, & de resur- rectione mortuorū, & de creatiōe mūdi, & similibus. So. dicit Io. an. & bene. quod tex. debet intelligi de dubi- tatiōe quæ habet in se firmitatē animi & quādā pertina- ciā: vt quia perseverat in illa dubitatiōe: secus si incidat in cogitationē vel dubitationē ex primis motibus, qui bus nō assistit sed resistit cōfirmādo se fidei ecclesie: quia tūc potius patit ex illa cogitatiōe, & meret potius quā demereat resistēdo. nā qñq etiā mitus quis polluit prauis cogitatiōib⁹: & propriē dicūtur primi mot⁹ qui nō sunt in potestate hominū. ideo nō imputātur ad cul- pā. de hoc qd habet in palea. c. sed pēfandū. vj. dist. & de istis primis motibus intellige dictū apostoli: tētatio vos nō apprehēdat nisi humana, vide tex. de pœni. dist. ij. c. inter. & sic intellige illud psalmiste. Beatus qui time- bit & elidet paruulos suos ad petrā. psal. cxlvj. vide qd no. in rubri. de sum. tri. & facit. xxiiij. q. j. c. hæc est fides ¶ Sed quæro qd intēdit litera in fi. ibi. qui fidē veritatis ignorant. sol. expone. i. qui veritatē fidei ignorabant siue baptizati sint siue nō. ¶ Et intellige qñ se nō confor- mant in fide ecclesie. nā si quis erraret in fide & cre- deret illā esse fidē ecclesie & paratus est se corrigere, si aliud tenet ecclesia iste nō est hæretic⁹: quia fides eccle- est fides sua ex quo se refert ad fidē ecclesie: vt in. c. ij. de sum. tri. & quod ibi not. & in. d. c. hæc est fides cum ibi no. ¶ Vltimō. arg. ex hac litera ibi: nec eis oīno credendū d quod infidelib⁹ & hæreticis nō est aliqd credēdū in præ iudiciū aliorū. nā ex quo sunt infideles deo, nō præsu- mūtur fideles hoībus. & ideo in testes nō admittunt cō- tra christianos. ij. q. vij. c. nō potest. & c. pagani.

SUMMARIVM.

- 1 Errare præsumitur aliquis quando non resistit aliorum errori cum possit
- 2 Non caret scrupulo societatis occultæ qui manifesto facinorosi desinit obuiare.

CAP. II.

Qualios. Breue est: vel potest sic summati. Errare in fide cōiuncitur qui alios errātes cūm potest ab errore non reuocat. ¶ Not. primō ex tex. malum psumendū cōtra presen- tes & tacentes aliorū errores. nā error cui nō resistit ap- probatur. lxxiiij. dist. c. error. & in. c. quid em̄ prodest, ¶ Sed quæro de quo errore intelligitur iste tex. Solu. de- bet intelligi de errore fidei vt faciat ad titu. potest etiā intelligi in quolibet errore: nam errare præsumitur qui errantibus

erratibus eū potest non resistit: sicut alibi dicitur non carere^a scrupulo societatis occultæ qui manifesto facinori definit obuiare: vt in præalleg. c. qui pōt. & in c. dilecto. de sen. excom. lib. vj. Sed præsertim habet locū favore fidei. & qñq; magis peccat aliquis quā ille qui errat. qñ defendit illius errorē: quia ipse nō solū errat: sed alijs offendiculum erroris præstat. xxiiij. qō. iij. c. qui de fendit. ¶ In glo. ibi: *de peccato cōmittendo*. vel potest dici secūdū lo. an. q. favore fidei text. iste intelligit indistin- ctē, siue peccatū cōmissum fuit, siue cōmittēdū: vel propter perseverantiā in peccato potest dici peccatū cōmit- tendum. Et certē etiā glo. habuit bo. intellectū. nam de- bet gl. intelligi de peccato cōmissio & nō perdurāte: tūc enī ad solū prælatū spectat correctio. Sed si habet ite- rationē: vt quia est peccatū successiuū tūc qlibet debet aliū corrigere iuxta denūtiatiōē euāgelicā. vñ dicebat. Host. q. iudicialis correctio spectat ad solū p̄latū: vt in iuri. alle. in glo. sed euangelica spectat ad quēlibet. Et vt aliquid offerat specialitatis hoc possumus dicere q. qui pōt aliū reuocare ab errore fidei & nō reuocat indistin- ctē peccat. sed de alijs erroribus an & qñ quis teneatur reuocare seu denuntiare. dic vt plenē not. in c. nouit. de iudi. & ij. q. j. c. si peccauerit.

SUMMARIUM.

1. Hæreticus si suū errorem nō extirpauerit, impossibile est quod vitam eternam possit cōsequi etiam si fecerit omnia bona opera in hoc mundo pro nomine Christi.
2. Hæresis & schisma fraternitatis: licet in aliquo discrepent. Hæreticus est credens posse fieri duos papas veros. Excommunicati largo modo appellantur hæretici. Hæretici vnde dicantur.

CAP.

III.

Hermisuius. Hæreticus perseveras eternaliter dāneſ cui nec prodest baptismus, nec eleemosyna, vel martiriū, vel aliud qdēq; bonū quo ad hoc vt cōsequatur vitā eternā: secūda pars. ibi omni homini. ¶ Casus literalis. Quæsitū fuit ab

- Augustino vtrū hæreticus vel schismaticus saluari pos- sit. respon. August. teneas & nullaten⁹ dubites q. oīs hæ- reticus & schismaticus cū diabolo & angelis eius eterni ignis incēdio puniet: nisi ante finē vitę. catholicæ eccle- siæ fuerit reintegratus: quia nulli homini de mūdo qui ecclesiæ catholicæ nō tenet vnitatē neq; baptism⁹ neq; eleemosyna quantūcūq; copiosa, neq; aut mors pro noīe christi suscepta p̄ficere potuerūt ad salutē. Ber. ¶ Not. j. ex. tex. q. fides debet habere quādā firmitatē et nullā prorsus dubitationē. ¶ ¶ No. ij. q. hæreticus quā tūcūq; in alijs bonus, & qualiacūq; bona opera exer- cēs nō potest saluari si in illo errore decedit. illa tñ opa nō sunt ex toto deperdita: sed valent ad min⁹ supplicii subeūdū. nā nō cruciabitur ita acriter qui licet sit hære- tius aliqua bona opera excercebat: sicut is qui cū hære- si semper iacebat in peccato: & hoc voluit hic tex. in fi. dum dicit proficere. *potuerunt salutem. i. vt habeat vitā eternā: ad alia ergo proficiū. quā habētur hæc in glo. in fin. vide quod legitur & no. de pe. di. iij. c. si. & in. c.*
2. quod quidā de p̄e. & remis. ¶ ¶ Vltimō collige ibi hæ- reticū vel schismaticū. q. hæreticus vel schismatic⁹ equi paratur. nā schisma nō est sine hæresi quia schisma sonat in diuisionē: quia schismatic⁹ se diuidit ab ecclesiæ san- ctę vnitatē: vide bo. tex. xxiiij. qō. iij. c. inter hæresim et schisma. & hoc est regulare. fallit in dicente se esse papā & aliū antipapam. nā isti nō sunt hæreti. vñ est schisma sine hæresi. quia quilibet credit vnitatē ecclesiæ & eccle- siā esse apud se: ita dicit glos. sing. xxiiij. q. j. c. j. idē dic de credētib⁹ vt credētes vñi nō dicāt hæretici, ex quo cre-

dūt vnā esse ecclesiā quam dicūt cōsistere debere apud istum secus si crederē quēlibet cōtēdentiū esse papā: quia tunc propriē hæretici essent. diuiderent enī eccle- siā & veniret cōtra articulū symboli, & vnā sanctā: sic intellige gl. no. vij. q. j. c. nō aut. ¶ Vlti. collige ibi. *fuerit incorporatus & reintegratus ecclesiæ*: q. hæretic⁹ est extra ecclesiā. & dicitur reintegrari & incorporari p. p̄niten- tiā. ¶ ¶ In gl. j. in fi. & dic secūdū Ho. q. istis duob⁹ vlti- mis modis positis in gl. propriē & strictē dicitur quis hæreticus. nā in alijs præcedētibus casib⁹ dicit quis hæ- reticus largē. nā excōicatus dicit hæreticus: quia se diui- dit ab vnitatē ecclesiæ. nā per excōicationē eiicitur ex- tra ecclesiā. xj. q. iij. c. audi. & sic largo mō iudai & oīs infideles possunt dici hæretici: q. sunt extra vnitatē ec- clesiæ. vide de prædictis bonā gl. xxiiij. qō. iij. & quia ve- rō. Et dicitur hæresis ab elec. c. illi qui. vel ab erro erras vel ab adhereo: quia adheret opinioni eorum. vel ab erisco. q. idē est q. diuido: q. ab vnitatē ecclesiæ sunt diuisi. ¶ In gl. fi. in fi. Itē valēt bona opera quo ad illu- strandam mētē. nā facilius merebitur gratiā cōuersiōis qui bona opera exercet q. qui est semper i peccato. Itē mortificatis peccatis interdū illa bona opera surgūt. de p̄e. dist. iij. c. firmiter. & generaliter vide in iuribus ad quā. s. remisi.

SUMMARIUM.

1. Libris & scripturis hæreticorū nō datur fides aliqua.
2. Si duo cōtēdūt de papatu: debet cōsiliū generale fieri cuius erit de hoc decisio vel diffinitio. quod congregabunt car- dinales.
3. Scripturæ notariorum qui fuerunt de falso condemnati an faciant fidem?
4. Instrumentum si in vno capitulo vel parte probetur vel red- datur falsum, an censetur totum falsum?
5. Notarius damnatus de falso, an & quando possit se rogare de instrumentis conficiendis?
6. Authoritates authorū damnatorū possunt allegari tanquā ra- tionabiles, sed nō tanquā authorizabiles.
7. Sacramenta recepta ignorāter ab hæretico tenent: secus si scienter.

CAP.

III.

Fraternitatis. Breue est: vel

- potest sic sum- mari. Scripta t per hæreticos non habēt fidē autēticā. vel sic. Damnato auctore dānant ei⁹ scripturę, libri, & opera. Cōis diuisio. secūda ibi: *cū celestinus*. ¶ Casus literalis. Cele- stin⁹ & pelagius cōdenati fuerūt de hæresi in synodo ephesina. Antiochen⁹ patriarcha dubitauit an scripta ipsorū recipi debeat. Respōdit papa q. nō: q. ex quo au- ctōres dānati sunt, quō scripta illorū admitti possunt. q. d. nō possunt. Ber. ¶ No. j. ex. tex. q. papa pōt in cōsi- lio seu synodo dānari de hæresi. nā in cā hæresis syno- d⁹ est maior papa. vt no. glo. xix. dist. anastatius. quam no. & vide bo. gl. in. c. si papa. xl. dist. & per Archid. in c. in fidei. de hære. li. vj. ¶ ¶ Idē dic vbi duo cōtēdunt de papatu. & pro certo nescitur quis eorū sit ver⁹ papa nā tunc cōsiliū debet congregari. & quæstionē deci- dere: vide tex. iuncta gl. in. c. si duo. lxxix. dist. & nō est ali- bi ita bo. tex. quo ad hunc articulū. Et ponit ibi Hugo vnum sing. dictū. q. poterit cōsiliū cōgregari per car- dinales quando neuter cōtēdentiū vellet congrega- re suā obediētiam in eodē loco. ¶ ¶ No. ij. ar. ex fi. lite- ræ q. scriptura per notariū cōfecta post q. fuerit condē- nat⁹ de falso f in suo officio cōmissio nō debet recipi tanq. autētica: quia ex quo damnatus est auctōr, opera sua non faciunt fidem. pro hoc in notario est textus. opti. in. l. si qs. C. de suscep. & arca. li. x. facit tex. cū gl. in l. si qs. ex argētarijs. & j. ff. de edē. et ad hoc quotidie so-

PPP iij

SEBASTIANI.

¶ Non carere. Ad hæc faciunt q. scri- bit Deci⁹ post ali- os in. c. j. in glo. j. s. de offic. deleg. vbi traditur an quis te- neatur periclitatē iuuare.

¶ Credētib⁹. Vide Bart. in. l. cū status C. de or. cog. vbi dicit q. tpe schis- matis qs. pōt esse neutralis Andre. Barba.

ZACHARI.

¶ Esse papā. Vi- de Feli. in. c. q. i. ec- clesiariū. circa pri. s. de consi.

¶ De hæresi. Vi- de latissimē vidē- dum per Lud. ro. eius consi. vltimū.

¶ Debet cōgrega- ri. Adde quod cō- suluit Pet. de anc. cū. B. & S. de pa- patu condēnabāt eius cō. lxx. Et qs. debet congregare cōli. vide do. Car. consi. cliij.

SEBASTIANI.

¶ De falso. An p- pter falsitatē com- missam notario in vno instrumen- to alia instrumen- ta reddātur suspe- cta. vide Bal. in. l. ff. s. miles. ff. de his qui not. ifa. & in. l. iubem⁹. s. sanē. C. de falsan. ecc. & in. c. j. in. pri. de le. cō- ra. cū alle. p. Alex. in. l. militib⁹. C. de test. mil.

¶ Non debet reci- pi. Adde Pau. de ca. cōsi. cliij. in pri- mō impressis.

let allegari ista litera. & circa hanc materiā In. hinc posuit
bo. glo. quę quotidie solet allegari per cano. & legis. Et
vt habeat eius gl. clara & cōclusiua quęro nūquid indi-
stincte scriptura cōfecta p notariū falsum sit nulla. So.
capiēdo mētē Inn. q. aut loquit de instrumētis cōfectis
post falsitatē cōmissā p notariū: vel añ. Si añ tūc ex quo
notari⁹ tolerat i offō valēt, licet postea sequat dānatio
seu depositio: qā gesta ratiōe publici officij nō retractā
tur propter publicā vtilitatē licet postea sequat de posi-
tio. hoc. l. barbari. ff. de offi. pto. & iij. qō. vij. c. ifamis-
tria. ver. verū. sed instrumēta cōfecta post dānationem
nō valent: vt hinc in p̄ale. l. si quis. ¶ Sed dubiū est
quādo ante dānationē notarij reperit vnū instrumētū
hns plura capitula. & in vno. c. est admixta falsitas nūqd
ppter hanc falsitatē in vno. c. admixtā reprobet totū^a in-
strumētū. Quidā distinguunt. aut capitula sunt connexa
& reprobaf in totū, an sunt sepata. & tūc nō reprobaf
nisi illud. c. quod est falsum. ita refer Inno. aliquos tene-
re. & opi. Ioā. glo. in. c. si ad sacras. ix. dist. Sed Bart. brix.
ibi in addi. in suis quēstionib⁹ tenuit totū instrumētū
Idem videt tenere. Innocen. hinc Barto. in. l. si ex fal. b. C.
de trāfac. qui distinguit aut falsitas procedit ex vitio no-
tarij, & tūc instrumētū corrui in totū & hoc etiā vo-
luit Inn. hinc quod satis placet. sicut dicimus in teste. vti
aliquā falsitatē adiciat testimonio suo dictū eius in to-
tū reprobaf. quia reperit periurus. iij. q. ix. c. pura. sic est
in notario qui est quidā testis. l. domiti⁹ labeo. ff. de te-
sta. & hoc verū si est falsitas circa substantialia negotij
vel circa circūstātiā ei⁹. vt quia debebat scribere qñ tē-
tius promisit. x. & notari⁹ scripsit de. xx. Sed si falsitas est
orta circa alia extrinseca: vt quia scripsit cōtrahētes esse
cōsanguineos, vel aliquil aliud quod nō facit ad negoti-
um: licet hoc sit falsum nō reprobaf instrumētū ppter
hoc: quia illud non spectat ad officiū notarij, & idē in
teste: & ita voluit Inn. hinc: & ita tēpera dictū Bar. Aut
defectus nō puenit ex vitio notarij. & tūc aut cōcernit
substantialia instrumēti. vt quia fuit omīssa indiatio &
dies: & tūc instrumētū corrui i totū vt i aut. vt prepo.
not. impera. post prin. & no. in. c. inter dilectos. de fi. in-
stru. Aut defect⁹ nō cōcernit substantialia negotij, & tūc
debet fieri illa distinctio. Aut negotia sunt cōnexa aut
non: primo casu non corrui i totum: secūdo casu sic vt
in p̄al. l. si ex falsis & de materia vide p Bart. in repe.
p̄al. l. barbarius. ¶ Sed circa p̄dicta. Bart. posuit
vnā notabilē quēstio. & limitationē ad p̄dicta in extra-
neo loco. videlicet in. l. ea. lege. ff. ad. l. iulianā repe. vbi di-
cit q. instrumēta cōfecta per notariū dānatū sunt nulla
qñ fuit cōdennatus propter falsitatem cōmissam in of-
ficio tabellionatus, sec⁹ dicit si aliās fuisset dānatus de
falso cōmisso, tñ extra officiū, vel sit effectus infamis
ex alia cā tūc em notanter cōcludit q si illud officiū
nō habet in se dignitatē, vt qā nō est notari⁹ principis. l.
j. C. de mā. prin. vel nō habet officiū de publico vt quia
nō est notarius in bācha, quod tūc valent instrumēta
cōfecta per istū quātūcūq; sit infamis. mouet: quia. l. si
quis. superius alle. facit tñ mētione de falsitate cōmissa
in officio. Ita quia notari⁹ nō dignitas sed quoddā mu-
nus. l. si in prin. & ibi gl. C. qui mil. nō po. lib. xij. Item in
famis potest esse procurator. insti. de exce. i. si vn potuit
iste rogari a partibus vt cōficeret instrumētum. ita con-
suluit Bart. & incipit cōfiliū ser. Io. in causa cuiusdā no-
tarij qui fuerat dānatus de falso: quia extraxerat duas
chartas de libro communitatis. & c. Et not. hanc dicta.
& maximē procedūt qñ notarius tolerabat in officio.
ad hoc quod no. in. c. sciscitatus. de rescr. Et an valeāt in
strumēta cōfecta per notarium excommunicatum:
vide bonam glo. de sen. excō. c. decernimus. libro. vj.
¶ In glo. j. in fin. vel dict secundum Hosti. q dicta
auctoris dānati possunt recipi tāq rationabilia: sed nō

tanq̄ autorizabilia: & sic possunt reduci ad cōcordiā
iura al. in gl. ¶ Et extra gl. quæritur qd de sacramētis
receptis ab hæretico? dicit Inn. q si ignorāter ab eo fue-
runt recepta q nō solū cōfertur essentia sacramēti: sed
etiā gratia, nā & iudas fuit heretic⁹. j. q. j. c. eos. tñ bap-
tismi, & tenuit eius baptismus. j. q. j. c. dedit. sed si sciē-
ter. tūc nō cōfertur gratia. vt. j. q. j. c. etiā. et de hoc vide
lati⁹ hinc per In. & per eūdē in. c. j. de schisma. vbi de ista
materia latē tangitur per ipsum.

SYMMARIUM.

1. Hæretici vel alij infideles etiam si sint coniuncti nō possunt heredes institui: & si eos instituerit aliqua persona reli-
giofa erit excommunicata etiā post mortē.
2. Subueniendum est potius fratri carnali hæretico quā extra-
neo catholico vide j. c. proxi.
3. Excommunicatio in multis casibus pot post mortē fulminari.

CAP.

V.

Siquis. Legitur duob⁹ modis: sed
secūdū cōmunē & veriorē i-
tellectū. h. d. Ep̄s instituēs hereticū cōsan-
guineū vel extraneū vel paganū etiam
post mortē excommunicatus denūtiat. h.
d. & vt faciat ad titu. pot̄ itelligi quōd ex hoc p̄sumat
hæreticus. ¶ Casus literalis. Quæsitū fuit i consi. aphri-
cano vtrū hæretici possint institui heredes ab ep̄isco-
po. respō. cōfi. q si ep̄iscop⁹ instituerit sibi heredes ex-
traneos a cōsanguinitate sua vel etiā instituerit cōsangu-
neos hæreticos vel paganos etiam post morāe debet ex-
communicari. & nomē ei⁹ iter sacerdotes dei nullatenus
recitetur. & hoc idē itellige de omnib⁹ clericis. & h. d.
cū seq. Ber. ¶ No. j. q. hæreticis seu paganis nō debet
aliquid relinqui in testamēto. ¶ E pot adduci tex. ad illā
q. nūquid potius sit subueniendū fratri carnali hæretico
quā extraneo catholico. de qua qōne vide p gl. xxx. di. c.
j. & quod no. xlij. dist. quiescam⁹. & in. c. nō satis. lxxxvj.
dist. Et cōmuniter cōcludit q fratri carnali hæretico
potius est subueniendū. ¶ No. ij. casum in quo post
mortē q excommunicatur: alios casus vide. xxiiij. q. ij. in
sum. ¶ Idē no. ij. q. pro decedēte i peccato mortali nō
est orādū. xij. q. ij. c. p obeūtib⁹. & xxiiij. q. v. c. placuit
vnde itellige si hui⁹. c. scdm cōsuetudinē quorūdā lo-
quorum vbi noīa ep̄iscoporum scribunt in aliquo lib.
& recitat in die obitus eorū. & pro eis sit aliqua oratio
vnde isti tales de quibus hinc nō debēt recitari inter dei
sacerdotes. i. inter illos sic scriptos. mō p̄dicto. ¶ In
gl. j. ibi: & sic repete illā dictionē hereticos. Et hac particu-
la gl. colligitur vnus intellectus ad istū tex. vt itelliga-
tur de ep̄o instituēte extraneū hæreticū, secus ergo si i-
stituatur extraneū chatholicū. ex hoc em nō debet dāna-
ri. & hanc lec. tenet cōiter doc. quidā tñ dicūt ponendo
aliū intellectū, q litera debet itelligi indistincte q in-
stituēdo extraneū est p̄sumptio q nō dilexit ecclesiā:
sed iste itellec⁹ mihi nō placet. quia potuit instituere
extraneū amicū. Itē ecclesia sua fortē nō erat indigens.
Itē sacerdos pot̄ disponere de patrimonio suo prout
vult: dūmodo nō in personas prohibitas. xij. q. j. c. sint
manifestē. in ver obtētū. facit tex. in. c. seq. qui loquit de
eadem materia, & facit mentionem dumtaxat de here-
seu paganis.

SYMMARIUM.

1. Constitutio lequēs de episcopis nō extenditur ad alios cleri-
cos nisi per extēsiōē legislatoris.
2. Clerici p̄sunt & debēt subuenire cōsanguineis suis paup-
rib⁹ etiā de bonis ecclesiā: non tamen ipsos ditando.

CAP.

VI.

Neos. Loq̄ de eadē materia cū p̄cedē-
ti, & extēdit qd ibi dictū fuit de
ep̄is ad p̄byteros & alios cleri. ¶ Et ex hoc
no. q dispositio loqns de ep̄is non vēdicat. si
bi locū

SEBASAPI.

a ¶ In testō. quid au-
tē in iudicis. ā pos-
sit eius relinqui
aliquid in testō. vide
Fel. i. c. iudici. ij. co.
j. ver. in glo. hinc nō
obstat. s. de iudic.
b ¶ Totum. Adde
Old. cōfi. xxvj. b.
& Pau. de ca. cōfi.
cccix. incip. ad bē-
ne examinādū du-
biū vbi dicit q scri-
ptura quæ in par-
reperitur vera de-
cōtrariorū eadem
sit disciplina.

c ¶ In. l. si. ex falsis
vide ibi. Paul. de
& las. col. fi. vbi po-
nit cōclusionē cōli-
mitatiōibus. vt ē
hoc per Fel. & vi-
de Rot. deci. cxxlj.
incip. itē no. i anti-
quis.

d ¶ Extraofficiū. Ad
de pro hoc q dicit
Lu. ro. cōfi. cxv. q
officialis pot̄ con-
ueniri de delictis
commis in oīo
durāte offō. nō de
commis extra of-
ficiū.

bi locū in presbyteris & alijs clericis nisi fiat extētio per legislatorem. ¶ Itē nō q̄ hęc prohibitio tñ fit respectu nō catholicorū nō respectu extraneorū. ergo catholicū pōt clericus instituere. prout dixi in p̄cedēti. si tñ moritur intestatus non extantibus cōsanguineis succedit ecclesia. xij. q. vlt. c. fi. no. in. c. j. de suc. ab intest. ¶ In glo. in ver. nihil conferant. ibi: ne periret fama. no. gl. in. c. j. xxx. dist. & est ibi bonus tex. pro hac gl. & sic intelligo qd̄ dixi. s. in p̄ceden. c. q̄ subueniēdū est patri vel fratri hæretico qñ in eo viget magna necessitas, aliās nihil cōferē dū est: vt pbat ista litera vbi dicit nihil conferant. ¶ Ca-
tholicis verò parentibus potest clericus etiam de bonis ecclesiæ licitē subuenire, dūmodo nō faciat eos diuites, sed eis subueniat in necessitatibus sicut & alijs indigentibus, & fortius tenetur subuenire istis q̄ extraneis: vt in c. non satis. lxxxvj. dist. i. & xij. q. ij. c. monemus. & in. c. j. de coha. cleri. & mulie.

1 Papa potest inducere nouum articulum fidei.

¶ CAP.

VII.

Cum christus. Christus fuit verus deus & verus homo. sentiens oppositū hæreticus est & excōicatus. h. d. ¶ Casus literalis. Quidam theologi vltra quā oportet subtiliter intelligentes dicebāt xpm nō esse aliquid secū-
dū q̄ homo: cū ergo xps perfectus deus & perfectus sit homo. Mādat papa Remēs archiepō quatenus sub anathemate interdicit ne qs de cetero audeat dicere ipsum non esse aliquid secū-
dū q̄ homo. q̄a sicut est verus deus & ita est ver⁹ homo ex anima rationali & humana carne subsistens. Ber. ¶ Not. j. q̄ verus homo existit ex anima rationali & humana carne, & altero istorum deficiente nō est homo. cōcor. de cele. mis. c. in quadā. ¶ Not. ij. q̄ xps nō solū habuit habitū hominis sed verā hominis existentiā: fuit ergo cōpositus ex duab⁹ naturis. s. ex diuina & humana: vt i. c. j. & ij. de sum. tri. ¶ In gl. fi. de hac materia qualiter laici & clerici debeant credere, & an eis sit excusabilis ignorantia si nesciunt explicare articulos fidei: not. in rub. de sum. tri. & per Inn. eo. tit. & dic vt ibi no. ¶ Et no. ex hoc & ex text. q̄ papa potest inducere nouum articulū fidei declarando istud ius diuinū. & ex hoc infer⁹ q̄ ista cōstitutio respicit etiā p̄terita cū disponat super iure diuino: ad hoc de vñ. c. cū tu. & qd̄ ibi no.

¶ CAP.

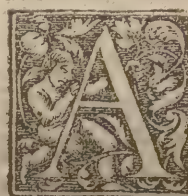
VIII.

Sicut ait. Hæretici & Receptatores & fautores ipsorū excōicati sunt, decedētes in hoc peccato in cimiterio ecclesiæ sepeliri non debent, nec pro eis orari. ¶ Casus literalis. In. c. isto lateran. cōsi. excōicat oēs hæreticos quibuscunq̄ nominibus censeant, & oēs defensores & receptatores eorū: & p̄cepit sub interminatione anathematis ne quis eos in domo vel in terra tenere vel fouere p̄sumat: aut cū eis negotiationē habere. si quis aut in hoc peccato decēserit, oblatio pro eo non fiat, nec inter xpianos recipiat sepulturā: non ob. aliquo priuilegio alicui indulto. Ber. ¶ Not. j. q̄ cū hæretico nō debet quis negotiationē aliquā exercere: nec eum in domo sua recipere, vel aliter fauere. idem de subuenientibus. de quibus in. l. j. ff. de recepta. ¶ Not. ij. q̄ per generalem constitutionem possunt tolli priuilegia quātūcunq̄ specialia. attendi tamen debet tenor ipsorum. de quo tamen vide quod not. de cens. in. c. cum instantia. ¶ Sed quēro. q̄a litera facit mentionem de partibus tholoianis. quid de hæreticis aliorū locorum. doc. q̄ idem. & bene. pro hoc facit. c. excōicamus. j. eo. & j. c. proxi. ¶ Vltimō not. q̄ hæreticus vel fauens hæretico decedens in hoc peccato sepeliri non debet in cimiterio inter christianos, nec pro eis oratur.

- 1 Clerici hæretici degradantur: & curia seculari traduntur puniendi. s.
- 2 Hæretici dicuntur non solū illi qui malē sentiunt de articulis fidei: sed etiam de sacramentis ecclesiæ.
- 3 Hæresis dubia remittitur cognoscenda ad solum papam: sed quando est clara ipsam punit episcopus loci.
- 4 Capitulum sede vacante cognoscit super hæresi.
- 5 Hæretici vt euitent pœnam qua forma seruata debeant reuer-
ti ad fidem?
- 6 Sponte quando dicatur aliquid fieri? vide remissiue.
- 7 Hæresis est crimen morē ecclesiasticū. super quo non cognoscit iudex secularis, nisi in exequendo sententiam ab eccle-
siastico latam. nu. 12.
- 8 Contra suspectum de hæresi quomodo procedatur.
- 9 Canonici veniunt appellatione clericorum.
- 10 Sede vacante vel per mortem, vel per absentiam, vel per ne-
gligentiam in quibus succedat capitulum?
- 11 Ius accrescendi habet locum in iurisdictionalibus.
- 12 Clerici in quibus criminibus sint tradēdi curia seculari etiam
non expectata incorrigibilitate?
- 13 Hæretici puniuntur pœna ignis.
- 14 Priuilegium non restrictum ad certum locum non perditur
propter delictum cōmissum, secus si esset ad certū locum in
quo si deliquit priuilegiatus perdit ipsum.
- 15 Iurisdictio ordinaria non extinguitur per mortem illius qui dat
secus iurisdictio delegata.
- 16 A delegato applatur ad delegantem.
- 17 Capitulum non succedit sede vacante in his quæ habebat epi-
scopus iure speciali.

¶ CAP.

IX.

Ad abolendam. Hæreticus malē sentiēs vel malē dicens de sacramentis ecclesiæ excōicat⁹ est: & cōuictus nisi se correxerit & errorem abiurauerit: t̄ si clericus est: degradetur, & curia seculari tradatur, per quā etiā punietur. eadem etiam est pœna suspecti de hæresi si se non correxerit. & relapsis omnino audientia denegatur seculares principes qui iurare nolunt de ecclesia contra hæreticos defendenda excommunicantur: & terræ eorū supponuntur interdicto: ciuitates verò ipsorū refectēs aliarū cōmercio & episcopali dignitate priuātur: exempti verò subsunt ordinarijs super his qui cōtra hæreticus instituuntur. ¶ Casus literalis. Lucius papa in. c. isto excōicat omnes illos qui de sacramēto corporis & sanguinis domini nostri Iesu christi & de alijs ecclesiasticis sacramentis aliter sentiunt vel docent q̄ sacrosancta. ro. eccle. p̄dicet & obseruet: & omnes illos quos ro. eccle. vel singuli episcopi vel clerici vacante ecclesia cū cōsilio vicinorū episcoporū hæreticos iudicauerint. Se-
condo statuit vt quicunq̄ deprehensi fuerint, eis prius degradatis seculari potestati relinquuntur animaduersione debita puniendi: nisi statim post deprehensionem erroris sponte ad catholicam vnionem redierint, & ad arbitriū episcopi satisfecerint. si verò laici fuerint, nisi (vt dictū est) abiurata hæresi ad arbitriū episcopi satisfecerint: seculari iudicis arbitrio relinquuntur. Tertiō dicitur q̄ si post abiuratam hæresim vel post q̄ ad arbitriū episcopi se purgauerint, deprehensi fuerint in abiurata hæresim incidisse sine vlla audientia seculari iudici relinquuntur. Quarto statuit vt barones, comites, & rectores cuiuslibet loci iuxta cōmotionem episcoporum iuramento p̄stito p̄mittant q̄ cū ab eis fuerint requisiti ecclesiā cōtra hæreticos adiuuabunt bona fide si verò id obseruare noluerint: honore quē obtinēt priuent. & ad alios nullatenus assumant: & ipsi excōicent: & terre illorū interdican, & ciuitates quę his institutis duxe

SEBASAPI.

¶ Ista cōstitutio. q̄ cōstitutio iuris diuini declaratoria cōprehēdat p̄terita: tenet Ab. i. c. fi. col. xvj. s. de p̄scri. cū alegatis. p̄ Feli. in. c. fi. co. vij. ver. fallit. secūdo. s. de consli.

Panormi. super quinto.

rint resistēdū vel cōtra cōmonitiōē episcopi punire ne
 glexerint resistentes: ep̄ali dignitate priuentur & aliarū
 careāt commercio ciuitatum. Quinto dicit q̄ si aliqui
 fuerint exempti à iurisdictione episcoporū & soli eccl.
 ro. subiecti nihilominus in his q̄ contra hereticos sunt
 instituta sunt iudicia ep̄orū: & eis super hoc tanq̄ à sede
 apost. delegatis obsequantur: non ob̄st. aliquibus pri-
 uilegijs suę libertatis. Ber. ¶ No. j. q̄ nō solū est hereti-
 cus malē sentiēs. de articulis fidei qui cōtinētur in sym-
 bolo, sed etiā malē sentiēs de sacramētis ecclesię. a quo
 rum quatuor exprimūtur hīc: reliqua tria vide per glo.
 in. c. veniēs de trāsa. & per Io. an. super rub. de sacra. non
 ite. ¶ No. ij. q̄ ep̄i cognoscūt de crimine heresis tā cō-
 tra clericos. q̄ cōtra laicos etiam exēptos. vt in fi. litera.
 & hoc intellige quando factū est clarum & determina-
 tū: sin aut dubium esset, tūc questio debet remitti ad so-
 lū pa. xxiii. q. j. c. quoties. & s. de hap. c. maiores. ¶ No.
 ta. iij. q̄ capitulū sede vacāte succedēt in potestate etiam
 cognoscendi de hāresi. ¶ Itē no. & quarto q̄ clericus
 conuictus de heresi nō debet incōtinenti tradi seculari
 potestati: sed prius debet deponi & degradari. & formā
 degradatiōis vide in. c. degradatio. de p̄enis. lib. vj. Et in
 hac degradatione in defectu episcoporum possunt assu-
 mi alij p̄lati: de quibus in. c. j. eo. ti. lib. vj. Itē no. casum
 in quo parciť p̄nitēti. nā si heretic⁹ vult incōtinenti re-
 dire ad fidē euadit p̄nā mortis: regulariter tñ per p̄-
 nitētiā nō tollit p̄na. l. q̄ ea mēte. ff. de fur. ¶ Itē no.
 singulariter tex. q̄ duo regunt ad hoc vt redeūtib⁹ ad fi-
 dē dimittat p̄na mortis. s. q̄ incōtinenti & sponte reuer-
 tat ad fidē. si ergo ex interuallo nō spōte sed metu p̄nā
 vel probationū dicunt se ad fidē redire, nō est eis parcē-
 dū. quod bene no. Et quando dicant spōte redire b̄ dic-
 vt no. Arc. in. c. vt cōmissi. de hāre. lib. vj. & Io. de lig. in
 cle. ad nostrū. eo. ti. Itē tertiō requirit vt errorē suū pu-
 blicē abiuret ad arbitriū ep̄i & cōsuetudinē regionis Itē
 potest addi & quartū. vt satisfactiōē cōgruā exhibeat
 de peccato: nā pōt sibi indici p̄nitētiā vel alia p̄na pe-
 cuniaria. de quo dicendū: vt in. c. vt cōmissi. p̄al. & quod
 no. in p̄eall. cle. ad nostrū. & hoc no. ¶ Vltē collige
 q̄ in hoc crimine heresis etiam laicus est subiect⁹ ep̄o
 & dic q̄ hoc crimē est merē ecclesiasticū. vñ iudex secu-
 laris etiā cōtra laicum cognoscere nō pōt. vt no. in. c. vt
 officiū. s. phibem⁹. e. ti. lib. vj. sed sola executio relinquit
 iudici seculari post sententiā episcopi & ad eius requisi-
 tiōē: vt hīc & in. c. cū secundū leges. e. ti. lib. vj. & in p̄-
 alle. c. vt officiū. ¶ No. vltimō modū p̄cedēdi contra
 suspectū de hāresi qui non pōt veraciter cōuinci: vt in-
 dicatur sibi purgatio ad arbitriū ep̄i: & si defecerit puni-
 tur vt conuictus: vt hic. & in. c. inter. de pur. ca. vbi ma-
 gis clarē. ¶ No. in ver. *statuimus*. q̄ ratioē delicti eccle-
 siastici possunt etiā laici principes priuari ip̄orū digni-
 tatibus, honoribus, & officijs per ecclesiasticū iudicē, &
 inhabilitari ad aliqua officia assumenda. No. in ver. *ci-
 uitas*. text. q̄ etiā vniuersitas amplissima pōt cōmittere
 delictū in faciēdo & cōmittēdo, & etiā puniri crimina-
 liter. dic de hoc vt dixi de s̄mo. in. c. dilect⁹. el. ij. ¶ No.
 vltimō vnū casum in quo exēpt⁹ est sub iurisdictione ep̄i
 cognoscit tamē ep̄s vt delegatus. & j. latius dicā. ¶ In gl.
 j. ibi: *Et mādāt ab alijs obseruari*. aduerte. q̄ tex. nihil di-
 cit de mādato: sed quod seruat & p̄dicta romana eccle-
 sia & c. Et ideo concludē melius q̄ in spectātibus ad fidē
 catholicā sequi debemus & tenere quod seruat eccl. ro.
 Sed in alijs à fide nō tenemur sequi consuetudinem ro.
 eccl. vel curiē: nisi doceat & mādēt eā seruādā: quia nihil
 officit in ecclesia dei diuersitas cōsuetudinis. de cōse. dif.
 iij. c. de trina. & ita distinguit gl. in proce. vj. lib. ¶ In
 glo. ij. ibi: *remaneat penes capitulum*. no. bene ex hac gl.
 iuncto tex. quod appellatione clericorum veniunt ca-
 nonici. nam text. facit tantū mentionem de clericis:

sed gloss. & bene intelligit de canonicis: quia capitulū
 succedit in iurisdictione episcopi & nō reliqui clerici:
 vt in. c. cū olim. & in. c. his qui. de ma. & obed. An aut
 in materia odiosa appellatione clericorum veniant ca-
 nonici: dico super rub. de vi. & bo. cle. ¶ Et in fi. gl. In-
 no. hīc generaliter querit ad quem deuoluatur iurisdic-
 tio defuncti ante quā successor instituitur: & in effe-
 ctū hīc cōcludit q̄ aut defunct⁹ exercebat iurisdictionē
 seu aliū actū solus: aut cū alijs. Primo casu. ea quę ha-
 bet iste ab alio deuoluuntur ad illū: & ille potest exerce-
 re si hoc exercere est vtile. Et hoc infert q̄ mortuo Ar-
 chidiacono potestas exercendi archidiaconalia deuolui-
 tur ad episcopum: quia archidiaconus habet iurisdic-
 tionem ab episcopo, & eius vices gerit tanquam vica-
 rius iuris: vt in. c. j. de offi. archi. Si verō defunctus ha-
 bet aliqua à seipso & non ab alio: vt quia ædificauerat
 ecclesiam de bonis archidiaconatus, tunc illa potestas
 non deuoluitur ad aliquem, sed reseruatur successori.
 Secundo casu quando exercitiū spectabat ad defunctū
 & ad alium. concludit Innoc. q̄ potestas deuoluitur ad
 collegā, & nō ad superiōrē. ar. in. l. ij. C. qñ nō pe. par. pe.
 accres. facit. j. ne se. vac. c. j. lib. vj. & si defunctus habebat
 iurisdictionem à pluribus, deuoluitur tūc ad illos put
 ab illis tenebat. ar. in. c. relatū. el. ij. de testa. Ex his etiam
 infert Inno. q̄ cū episcop⁹ & capitulū faciūt vnū cor-
 pus & inter eos contrahitur coniugium spirituale, mor-
 tuo episcopo iurisdicō & potestas cōfirmādi p̄latos
 deuoluitur ad capitulū. sed si episcop⁹ exercebat aliqua
 cū alijs tunc potestas deuoluitur ad alios & nō ad capi-
 tulū. & quod. s. dictum est de defuncto: idē intelligo in
 absente vel negligente. Host. dicit q̄ hęc glo. Inno. nō pro-
 batur per iura alle. & de materia remittit ad no. in. c. cū
 olim. & c. his qui. de ma. & obe. Sed tu. no. gl. Inno. quę li-
 cet expresse non probet iure, nō tñ reprobat. & mul-
 tum valet in dubijs ei⁹ authoritas. & generaliter cū que-
 ritur in quib⁹ capitulū succedat episcopo: vide in. c. cū
 olim. s. alle. ¶ In gl. in ver. *prærogatiua*. in fi. destingue
 melius. q̄ aut quis deponitur verbaliter aut actualiter.
 Primo casu. depositus tenet priuilegiū clericale respec-
 tu fori: & respectu canonis si quis suadente. xvij. q. iij.
 vt in. c. dictū. alle. in gl. & in. c. cū nō ab hoīe. s. de iudi.
 nisi post depositionem sequatur incorrigibilitas. nā tūc
 secūdū verum intellectū. c. cū nō ab hoīe. perdit omne
 priuilegium clericale, & absq̄ alia traditione compri-
 mi potest per iudicē secularē. & plenius dicā. Secūdo ca-
 su cū deposit⁹ est actualiter, incōtinenti perdit omne pri-
 uilegiū clericale: vt probat de p̄enis. c. degradatio. li. vj.
 & ibi plenē: & an talis cōficiat corpus christi: vide ibi
 per glo. melius per Io. and. ibi in nouel. ¶ In gl. in ver.
relinquatur. in fi. no. istā glos. quia quotidie allegatur. q̄
 pro nullo crimine q̄tuncunq̄ graui debet clericus tra-
 di curiæ seculari statim: sed debet deponi & remanere
 sub potestate ecclesiastica. Sed fallit primō secūdū
 gl. in crimine heresis: sed certē ista nō est bona exceptio:
 quia si conuictus de hāresi vult redire ad fidē nō tradi-
 tur curiæ seculari: vt hīc. traditur ergo cū est incorrigi-
 bilis. & sic nō rectē excipitur. Secūdo casus est in cri-
 mine falsi. & intellige de falsificāte literas apostolicas:
 sed hunc casum restringe per no. in. c. nouimus. j. de ver.
 sign. Tertiū casus est in cōspirante seu cōiurāte contra
 ep̄m propriū: & sic sentit glo. q̄ in isto nō expectat in-
 corrigibilitas, sed statim deponi pōt & tradi curiæ secu-
 lari. Sed glo. aliter sentit in p̄ealle. c. nouimus. vbi dicit
 q̄ benignius est intelligere vt procedat si est incorrigibi-
 lis. idem tenet Bar. brixie. ij. q. vij. in. c. si qui sunt & glo.
 in. c. si quis sacerdotum. alleg. in glos. variavit. sed quod
 requiratur incorrigibilitas. sentit gl. in. c. si desti. cog. &
 in. c. cū ab homine. de iudi. & ista tanq̄ benignior tene-
 tur. Remanet tantū ergo vnus casus exceptus in glos.
 qui etiam

ZACHARI.

De sacramentis
 ecclesię. Adde istū
 in. c. dānam. nu. j.
 & qd̄ ibi notauit
 apo. ad eum post
 alios in ver. figs. s.
 de sum. tri. & fi. ca-
 tho. & Fed. plenē
 in rub. e. ti. & in. c.
 j. in prin. s. isto tit.

SEBASAPI.

Sponte redire.
 Vide de hoc pul-
 chre p̄ Abb. in. c.
 excōicam⁹ in ver.
 extra glo. j. eo.

ZACHARI.

Ptate ecclesiasti-
 ca. Hoc est optimū
 ar. q̄ cleric⁹ etiā de-
 gradat⁹ nō pri⁹ est
 fori laici q̄ sit post
 degradatiōē cu-
 rie seculari tradi-
 tus qd̄ in termino
 Spe. in ti. de cōpe.
 iudi. adi. s. j. ver. in
 quib⁹ dā. de quo
 posui aliqd̄ i apo.
 ad istū. i. c. at si cle-
 rici. in fi. in ver. re-
 tinet. s. de iudi.

♣ S V M M A R I V M. ♣

- 1 Bona hæreticorum confiscantur & applicantur fisco domini ciuitatis vbi morantur.
- 2 Papa habet iurisdictionem in terris imperij ratione delicti ecclesiastici & eius vigore imponere potest pœnam confiscationis bonorum. s. vide j. c. proxi. in. ii. no.
- 3 Bona hæreticorum publicantur post eorum mortem si tunc apparet ipso in vita fuisse hæreticos.
Fily aliquando puniuntur propter delicta parentum scilicet temporaliter non autem eternaliter.
- 4 Fily hæreticorum si sint beneficiati an propter delictum parentum priuentur beneficio.
- 5 In confiscatione bonorum an veniant feuda hæreticorum vel ius patronatus?

CAP.

X.

Ergentis. † Bona hereticorum confiscatur, & in terris ecclesie applicantur fisco ecclesie: in terris imperij iudicis secularis fisco. & procedit etiam si catholicos habet filios. Nam diu remitti decisum exordium. Secundum publicationem quod probatur per ar. a maiuit obstaculum. secunda ibi: *in terris. ter. smodi.* ¶ Casus literalis Statuit pa. q. in tali iurisdictioni subiectis bona hereticorum. & in alij idem precipitur obseruari per. & si ad hoc negligentes extiterint, perpellantur, nec ad eos ulterius bona illa redierint & abnegauerint hereticam prauitatem misericordia aliqui ei voluerit misereri ut poena corripiat: quae spiritualis non corripit etiam secundum leges rebus lesae maiestatis bona publicentur: eorum filij vita solum seruata. multo fortius illi qui aberrantes Iesum christum offendunt a capite nostro ecclesiastica debet districtioe precipi alibi spoliari: quia grauius est eternam quam re maiestatem: nec exhereditatio filiorum caret impedire censuram huius seueritatis praemisericordiae: cum in multis casibus filij pro aliter puniantur. & secundum canones quicquid auctores scelerum sed etiam progenies danda no. j. q. in terris subiectis ecclesie quo ad iurisdictionem ecclesia per omnia vendicat sibi iura camera papae tenet locum fisci. facit cle. ij. u. & quod no. gl. Io. an. sup. c. quia diuers. f. preben. ¶ † Not. ij. q. in terris imperij iurisdictione delicti ecclesiastici infligere poenam honorum apprehensio honorum tamen non fit per publicum sed per secularem: ut hic. & in . c. cum titu. lib. vj. Et aduerte quod tempore huius. c. bona publicanda sed hodie ipso facto sunt publicum secundum. unde si dictus hereticus in vita ex quo post mortem potest probari quod fuit a eius possunt capi: ut in. c. ij. de rescript. c. fit. executio: quia publicatio fuit imita

SEBA. SAPL.

a ¶ Ad solū papā.
Vide quæ scribit
Alexā. in l. j. ff. de
dā. infe. & in l. j. in
iij. no. ff. de offi. ei⁹
cui mād. est iurif.
& in l. more. ff. de
iurif. om. iud.

Panormi. super quinto

ZACHARI.

a ¶ Non recuperat bona sua. Adde qd gl. in sum. xxij. q. vij. tenet indistincte qd recuperet. & Card. in cle. j. q. j. de here cuius videtur tenere contra gl. j. q. vij. in. c. qui maximū quas tenet p. dictū istū Fel. hic. Sed aduerte qd non recuperat ius patronatus. Idē tenet Io. an. & Ant. but. i. c. quia & ibi per istum & Imo. s. de elect. de quo vide per Fel. vbi. s. co. fi. ver. no. casum in quo.

SEBASAPI.

b ¶ Filius Regulariter tñ filius nō tenet pro patre: sed nūquid valeat consuetudo vel statutū cōtrariū? vide Ia. latē in. l. de q. bus. col. xiiij. ver. iuxta p. dictam regulam. ff. de legi. Deci. in cōsi. xxx. viij. in pe. col. i. fi. & qd filius puniri possit ex delicto patris. tradit Bal. in. l. filius. col. vlt. de his qui. sunt sui vel alie. iuris.

SEBASAPI.

¶ Superfluitatis. Alios casus in quibus superfluitas excusatur: tradit Fel. in. c. solit. col. fin. s. de ma. & obe. & in proce. huius libri. circa finem.

ipso iure. & ideo transit in hæredes. facit quod no. Bar. in. l. ei⁹ qui delatorē. ff. de iure fi. & prout etiā dixi in. d. c. ij. ¶ No. iij. q. licet hæreticus velit sponte redire ad fidem nō tñ recuperat bona sua nisi ex misericordia quada. ¶ No. iij. q. de iure procedit ar. a maiori. q. vbi reperit maius delictū ibi maior ultio est exercenda. xxiiij. q. j. c. latē. non afferamus. ¶ ¶ Ultimò no. q. ppter acerbitatē delicti fili⁹ b. pōt tēporaliter puniri ppter delictū parentū tñ: qd ipsi parētes puniūt in personis filiorū l. isti quidem. ff. quod me. cau. quia exempla paterni criminis metiuntur in filiis. nā sēpe filius sequitur vestigia parētum. vt. l. quisquis. C. ad. l. iul. i. maieſt. & ideo dicit tex. hic. *temporaliter*. quia spiritualiter & eternaliter filius nunq. puniſ pro parte: & ita debet intelligi scriptura. Filius non probabit iniquitatē patris: nec econuerso. vide de hoc. xxiiij. q. j. in summa. & j. q. iij. in summa. ¶ ¶ Sed circa prædicta dubitat nūquid filius hæretici perdat bñficiū ecclesiasticū quod habet gl. in. c. satis peruersum. lvj. di. concludit qd nō. sed circa ista beneficia filiorū: vide gl. in. c. quicunq. eo. ti. lib. vj. Et nunq. feuda hæreticorū confiscant. vide in Spe. de feu. s. j. ver. xl. Nūquid in publicatione bonorū etiā in alijs delictis ab isto veniat ius patronatus vbi publicatio fit per iudicē secularē? vide gl. xvj. q. vij. in. c. filij. ¶ ¶ In gl. in ver. *ex hereditate*. in fi. no. gl. hac opi. tenet glo. xxiiij. q. vij. in sum. & ibidem Arc. vide Cy. in. l. quis. C. ad. l. iul. ma. & vide te nere Host. in sum. eo. ti. s. qua pœna. licet posset dici secū dū eū qd de misericordia pcedit lex civilis: sed de eq. tate pcedat hoc. c. vel distinguat an hæreticus fuit dāna tus in vitā: & procedat hoc. c. an post mortē: & procedat ius civile. Io. an. dicit qd in terris imperij pōt seruari ius civile, cui⁹ dispositio est benignior sed in terris eccle się præualebit hoc. c. & mirādū de hac opi. Io. nā rarō habet opi. saltem non probabilem. nam hæc opi. nullam habet infē probabilitatem cum hoc. c. expressius fe cerit mētionē de terris imperij, & mādāt principes secu lares ad hoc cōpelli. nec hoc casu curādū de leg. quia cū hoc casu crimē sit merē ecclesiasticū vt in. c. vt officiū. s. prohibemus. eo. ti. lib. vj. pœnē impositio spectat ad ec clesiasticū iudicē, & non ad secularem. xxxiiij. q. ij. c. siue. s. in hoc. Item litera hoc probat per arg. a maiori. & hac opi. gl. sequitur hūc do. Ant. & nō video qd in aliquo sit hesitādū per rationē supradictā. maximē hodie per auf. gazaros. C. e. ti. quē videtur cōcor. huic iuri canonico.

¶ S V M M A R I V M. ¶

- 1 *Specialis dispositio non dicitur superflua ex hoc quod conti neatur sub generali quia per eam plus timetur.*
- 2 *Auxiliari & consulere: & fauere: sunt diuersa: statutum lo quens in vno verificatur in alijs.*
- 3 *Instrumenta confecta a notarijs suspensis non tenent.*

¶ C A P. XI.

Iaduersus Aduocati vel nota rij hæreticis vel eo rū defensoribus fauentes, aut sub eis liti gantibus patrocinaſ, & pro eis instru menta scribentes infames sunt & ab illo officio suspēsi. primo ponit decisiū exordiū. secundo prohibitionē. tertio pœnā. secunda ibi: *quod si*. ¶ Casus literariis. Quamuis generaliter prohibitum sit vt nul lus cōsiliū vel auxiliū vel fauorem præstet hæreti cis: quia tñ plus solet timeri quod specialiter iniungitur qd quod generaliter præcipitur, prohibet pa. aduocatis & notarijs ne hæreticis credentibus fautoribus & defen soribus eorundē in aliquo præstēt auxiliū: cōsiliū: vel fa uorē: nec eis in causis vel in factis aliquibus litiganti bus sub eis præbeant patrociniū. nec pro eis publica instrumenta vel scriptura facere nullatenus attentent: quod si contra fecerint, ab officio suo nouerint se su-

spensos, & perpetuæ infamiæ subiacerē. Ber. ¶ ¶ Not. j. literam in prin. quia solet iste tex. quotidie allegari. & valet ad executionem superfluitatis: vt specialis dispo sitio nō dicatur superflua licet contineatur sub genera li: quia quādoq. fit vt plus timeat: & hoc vult iste tex. di cere. nā generaliter est prohibitum ne hæreticis fautori bus & c. aliquod subsidium præbeatur, sed nunc specia liter prohibentur isti vt magis timeatur: *quia solet plus timeri & c.* ¶ ¶ No. ij. quod aliud est auxiliari: aliud cō sulere: & aliud fauere. hic enim ponuntur vt diuersa: & ideo vnum non comprehendit aliud. l. si idem. C. de co dicil. & hoc facit ad statuta odiosa, vt si loquantur de au xiliantibus non includant cōsulentes vel ecōtra. ¶ No. iij. quod ratione delicti ecclesiastici potest ecclesia pu nire laicos pœna infamiæ & suspendere eos ab eorum officijs. ¶ ¶ Sed circa hoc queritur. nūquid instrumen ta confecta ab istis suspensis teneant: & concludit Host. quod non. facit quod no. in cle. ij. de magi. Sed quid in casu vbi isti fuerunt patrocinati: dicunt quidam snām latam ad eorum patrociniū irritandam hoc tamen iu re non probatur. vnde esset necessaria declaratio secun dum Ioan. and. Sed hæc constitutio poterit habere effe ctum in hoc: quia a principio poterunt remoueri a pa trocinio. Itē lucrum acquisitum poterit erogari in pau peres. ar. in. c. cū sit. s. eo. ti. proxi. & transgressor poterit aliter puniri. ¶ In gl. in vers. *auxilium*. ibi: *hoc poterit habere locum intra annum*. Aduerte quia quod dicit glo. de anno procedit in suspectis de heresi. & ita loquitur. c. excommunicamus. alle. in gl. sed si constat de heresi, non expectatur aliquod tēpus. Host. dicit quod si isti cō ueniuntur super aliquo crimine de heresi tunc audien tia nō est denegāda, nec iusta sentētia. Et si diceret quali ter isti possunt cōueniri cū debeāt puniri pœna mortis vt dixi in. c. ad abolēdā. s. e. rñdet ipse qd potest procede re in eo qui redit ad fidem. nā talis debet detrudi ad agē dam pœnitētiā. vt in. c. pe. j. e. & sic procedit in causa con tra eū. Io. an. dicit se non credere qd hoc. c. habeat locū in redeūtibus ad fidem arg. in. c. statutū. eo. ti. lib. vj. pōt di ci qd istud. c. procedit quādo hæretic⁹ propter ipsius po tentiā vel propter fauorem domini temporalis de facto puniri non pōt & tūc nullum patrociniū nullū auxi lium sit impendendum: & omnis audientia est eis dene ganda. Si autem pōt hæreticus de facto puniri: tunc aut perseuerat in heresi, & damnatur pœna mortis. vt dixi. Aut redit ad fidem, & non habet locum hoc. c. quia nō dicitur amplius hæreticus vel fautor hæretici: & ideo licitē pro eis exercet aduocatio & instrumentū scribitur.

¶ S V M M A R I V M. ¶

- 1 *Sacerdotes habentes curam animarum debent esse literati. Ignorantia dicitur mater omnium errorum.*
- 2 *Episcopus fundat intentionē suam de iure cōi super institutiōe & destitutione beneficiorū in sua diocesi: & vendicās hoc debet probare ista de aliquo iure speciali sibi competere.*
- 3 *Institutio beneficiorum ad quem pertinet ad illum pertinet & destitutio, nisi habuerit ius instituendi ex consuetudine vel præscriptione quia si vnum præscripsit: non sequitur præ scripsit aliud. 4.*
- 4 *Præscribens ius conferendi: non cēsetur præscripsisse ius desti tuendi vel remouendi institutum per ipsum.*
- 5 *Præuilegium concedens potestatem instituendi aliquem in be neficio an & quo casu extendatur quod habeat etiam po testatem destituendi vel remouendi.*
- 6 *Præuilegium concessum ab eo cuius iuris detrahatur est latissi mē interpretandum. secus si detrahit iuri alterius.*
- 7 *Potestas recipiendi resignationem beneficij non pertinet ad ha bentem institutionem de iure speciali: sed ad eū qui potest inuitos destituere.*

CAP.

XII.

Cum ex iniuncto.

Laici nō predicēt

nec occulta cōuenticula faciāt, nec sacer
dotes reprehēdant. h. d. in summa. Diui-
ditur. nā primò ponit triplicē reprehen-
sionē laicorū: quā secūdō prosequitur primò primā ibi:

Deus. secūdō secūdā ibi: sicut enim. tertio tertiā ibi: licet.

¶ Casus lralis. Quidā laici in vrbe metēsi præcipuē delin-
quebant. In quibūsdam articulis faciebāt sibi exponi di-
uinas scripturas vt secūdū eas assumerēt sibi officiū præ-
dicationis. Item occulta conuenticula faciebāt vsurpā-
tes sibi officiū prædicandi. sacerdotū simplicitatē elu-
dunt: & aspernātur eorū cōfortiū qui sibi in talibus nō
inheret. Primò ponit occulta cōuēticula, ibi: *Deus enim:*
Secūdō impugnāt eorū officiū prædicandi, ibi: *sicut enim.*
Tertio dicit q̄ nullus eludere debet simplicitatē sacer-
dotum ibi: *licet aut.* quē omnia clarē videbis in tex. Ber.

¶ Not. j. q̄ instātes circa intellectum diuinæ scripturæ
sunt cōmendandi, & etiam commendandū est studium
adhortandi secūdū diuinam scripturā, licet ergo non
possit quis publicē vel occultē prædicare nisi sit destina-
tus, pōt tamē adhortari proximū ad viam veritatis secū-
dū diuinā scripturā. ¶ No. ij. ibi: *prædicate super tecta:*
q̄ prædicator vel docēs debet stare ī altiori loco. ¶ No.
iij. ibi: *præcipuus.* q̄ doctores in ecclesia sunt valde ho-
norādi: vnde ipsoꝝ ordo dicitur præcipuus: & mul-
ta priuilegia consequuntur doc. ab imperio. de quibus in
l. j. C. de profes. qui in vrbe constant. li. xij. & l. medicos.
& l. seq. C. de profes. & med. li. x. aliquid tetigi in. c. q̄to.
s. de magist. ¶ No. iij. q̄ non est credēdū alicui asserēti
se missum à deo, vel ab eo inspiratum: nisi hoc ostendat
per operationem miraculi, vel scripturæ, seu per testi-
moniū speciale. ¶ Itē no. in ver. *licet.* q̄ sciētia est val-
de necessaria sacerdotib⁹. peccāt ergo sacerdotes & ma-
ximē habentes curā animarū si non insistant studio lite-
rarū: nā ignorantia oīm errorū dicī esse mater. xxxviij.
di. c. ignorantia. Et quā sciētia debēt habere clerici: vide
quod no. de elec. c. cū in cūctis. ¶ Not. ibi. *dij non detra-*
hes. q̄ sacerdotes appellātur dij: & hoc propter ordinis
excellentiā & officiij dignitatē. Et not. ex eodem versū. q̄
quisq̄ sacerdos respectu ordinis dicitur habere dignita-
tem. & hoc capiēdo dignitatem largē. Ex hoc no. laicos
reprehendendos parum deferētes sacerdotibus. ¶ Item
not. q̄ quisq̄ pōt etiam superiorem occultē corripere,
non tamen manifestē. Ex quo infertur q̄ etiā denuntia-
tio euangelica respectu superioris procedit. vide etiam
bo. gl. xxj. dist. in. c. nolite. quē dicit triplicē esse reprehē-
sionē: quēdā est in persona. & ista tantū competit supe-
riori: quēdā est socialis & charitativa: & ista competit
cuilibet etiā subdito, dū tamen eam occultē exercent vt
hic: q̄dā est temeraria. & ista oībus prohibetur. ¶ Vlti-
mò not. q̄ ep̄s fundat intentionē suā de iure cōi super
institutione & destitutione sacerdotū. ad ep̄m ergo spe-
ctat institutio in quolibet beneficio suę diocesis & de-
stitutione. xvj. q. vij. c. nullus. vide bo. glo. in. c. q̄q̄. de elec.
lib. vj. Prælatus ergo inferior vendicans sibi potestatem
institutiōis vel destitutiōis debet hoc probare: quia de iure
cōmuni ista pertinent ad episcopū vt hic: & generaliter
an solus episcopus: an verò cū consilio & cōsensu capi-
tuli, vel alius inferior possit cōferre beneficiū: dicā ple-
nissimē in. c. cū ecclesia vltterana. de elec. ¶ In glo. in ver.
miraculi. & de hac materia vide bo. glo. in. c. vnico. de
reli. & vene. san. lib. vj. vbi narrantur ea quæ sunt de ef-
fentia miraculi. In glo. in versū. *quod quisque tenetur.* in fi.
de materia denuntiationis quoduplex sit, & an sit in præ-
cepto, & qui admittantur ad denuntiandum, & de mul-
tis alijs plenē tractatur in. c. nouit. s. de iudi. dic vt ibi: &
ij. q. j. c. si peccauerit. ¶ In glo. fi. not. ex glo. quod ista

duo sunt cōnexa, vt destitutio spectet ad eū ad quē spe-
tat institutio: & hoc pcedit secūdū Host. de iure cōi. nā
de iure cōi ad quē spectat vnū spectat & aliud. Sed si ex
iure speciali puta p̄scriptiōe. vel ex cōsuetudine ad ali-
quē p̄tinet institutio, nō spectat ad eū destitutio nec de
nūtiatiōis amissio aliās sequeretur q̄ plus esset p̄scriptū
q̄ possessum. cōtra regulā sine possessiōe. de re. iur. li. vj.
& cū hoc dicto transeunt cōiter doct. ¶ Ex his colli-
ge plura quē veniunt quotidie in practica. Primò quod
prescribēs^a potestatem conferendi aliquod beneficiū nō
videtur prescribere potestatem remouendi, vel destituē-
di illū quē ipse instituit. quia ista sunt diuersa. vnde præ-
scriptio in vno nō extenditur ad reliquum etiā si detur
inter ea quēdā cōmunio: sicut est inter institutiōem &
destitutionem. cōcor. de deci. c. cū cōtingat. vbi præscri-
bens decimas in aliquo loco non videtur prescripsisse
decimas noualiū. ¶ Secūdō no. q̄ priuilegiū concedēs
potestatem institutiōis nō extēditur ad potestatem destituen-
di quod ego fateor. vbi priuilegium nō est cōcessum ab
eo in cuius præiudiciū venit: vt quia à pa. conceditur
alicui prælato inferiori potestas destituēdi: quia priuile-
gium tanq̄ tendēs in præiudiciū ordinariorū debet stri-
ctē intelligi. vt no. Inno. de dona. in. c. cū dilecti. ¶ Sed si
priuilegiū esset cōcessum ab eo cuius iuri datrahitur. &
tūc est magis dubiū: quia hoc casu priuilegiū recipit la-
tissimā interpretationem contra concedentē: vt in. c. cū
dilectus. de cōsue. & c. olim. de ver. fig. & l. fi. ff. de cōsti.
prin. vnde hoc casu videtur q̄ ppter istā connexitatem
& cōmunionē quē est inter institutiōem & destitutionē
videat cōcessa etiā destitutio. pro hoc facit. c. ex parte. de
deci. vbi priuilegiū cōcessum super decimis nō soluēdis
extēditur ad noualia. q̄d secus est in p̄scriptione: vt in
c. cū contingat. præall. facit. quod no. pau. de lea. in cle.
vnica. de renū. sed tu vide circa hoc quod dixi in quadā
disputatiōe quē incipit. duo clericali ordine & c. aliquid
dixi de fo. compe. in. c. si quis contra. ¶ Vltimò colli-
gitur ex glo. q̄ potestas recipiendi resignationem bene-
ficii non pertinet ad habentem institutionem de iure
speciali. sed ad eū qui pōt inuitos restituere de quo tamē
dic vt no. per Inn. de renū. in. c. quod in dubijs. & per gl.
& Pau. in cle. j. de renū. & dixi in disputatione prædicta.

SEBASAPI.

¶ Præscribens.
Vide Fel. i. c. audi-
tis. col. vj. s. de præ-
scrip. vbi ponit re-
gulā q̄ p̄scriptio
non extendit de
vno casu ad aliū.
& ad hoc multa cu-
mulat. de quo la-
tissimē per Ioan.
Franci. balbum in
tract. p̄scriptio
nū. in secunda par-
te principali. q. ij.
col. iij. ver. tertius
principalis resul-
tat effectus.

SUMMARIUM.

- 1 Clerici si decesserint ab intestato sine hæredibus vel ecclesia
eius bona applicabuntur episcopo loci.
- 2 Papa ratione delicti ecclesiastici habet iurisdictionem in lai-
cos etiam temporalis iurisdictionis alterius: & in eorum
bona.
- 3 Delictum vasalli non debet præiudicare domino.
- 4 Indulgentia concessa pro recuperatione terra sanctæ: censen-
tur concessa inquisitoribus hæreticæ prauitatis.
- 5 Officium si quis non potest habere quia fuit ad hoc inhabilita-
tus, potest tamen ad illud eligi. vel sic secundum aliam lite-
ram qui non potest habere vnum officium inhabilitatus po-
test eligi ad aliud.
- 6 Ex violentissima præsumptione potest quis condemnari etiam
ex grauissimo crimine.
- 7 Suspectus de hæresi habetur pro conuicto si post annum adhuc
est in sua contumacia. ii.
- 8 Papa quibus casibus potest indicare iustè bellum in principes
seculares?
- 9 Rescriptum impetratum ab excommunicato excommunicatio-
ne suppressa an & quo casu sit ipso iure nullum?
- 10 Hæretici an sint statim tradendi curiæ seculari: an verò sit eo-
rum conuersio expectanda?
- 12 Leges ciuiles in fauorem fidei sunt approbatae per papam.
- 13 Episcopus etiam hæreticus non potest deponi ab alio quam à
papa.

Panormi. super quinto.

Inquisitor hereticæ prauitatis an habeat ordinariam vel delegatam potestatem: & ab ipso ad quem appellatur?

CAP.

XIII.

Excommunicamus.

Habet multa dicta. & pōt sic summari secundū varietatē doc. Excoīcati sunt oēs heretici quibuscūq; noībus nominent h. d. vsq; ad s. *dammati &c.* Dammati de heresi per secularem iudicē puniuntur, & bona laicorū hereticorū cōfiscantur, & clericorū bona applicant ecclesijs vbi beneficiati erāt. h. d. vsq; ad s. *qui autem.* Suspectus de heresi se nō purgans ad arbitriū superioris excoīcatur. Et existens per annū in excoīcatione vt heretic⁹ damna. h. d. vsq; ad s. *moueantur.* Potestates seculares perpetui vel temporales iurare tenent vniuersos hereticos ab ecclesia dānatos pro vitibus exterminare. & tēporalis dñs nō purgās terram suā hereticis excoīcatur. & si p̄fiterit in excoīcatione per annū, nūtiat papæ qui fideles eius a iuramento absoluet, & eius terrā fidelib⁹ exponet saluo iure principalis dñi, nisi & ipse sit in culpa. h. d. vsq; ad s. *catholici.* Cruce signati ad exterminationē hereticorū gaudēt priuilegio cōcesso cruce signatis in subsidium terre sanctæ hoc dicit vsq; ad s. *credentes &c.* ibi ponitur pœna credentiū. receptatorū, & defendentiū hereticos. priō laicorū. secūdō clericorū. vsq; ad s. *quia verō.* Null⁹ debet sibi offm̄ p̄iudicadi assumere, nisi hoc sibi a iure, vel a sede apostolica vel a diocesano epō licētia cōcedat aliās excoīcat. & nō recipiscēt alia pœna iponit. h. d. vsq; ad s. *adijimus.* Archiepi & episcopi inferiorū suorū p̄uincias & diocesis suspecta habentes de heresi saltē semel in anno per se vel per alios idoneos visitēt: qui etiā debent (si hoc expediret) exigere iuramentū ab illis de vicinia ad reuelādos hereticos & occulta conuētacula celebrantes: quos releuatos relapsos canonicē puniet, & retinētes iurare vt heretici condemnent. h. d. vsq; ad s. *volumus.* Episcopus negligēs in heresi persequēda a dignitate epali est remouēd⁹. & alius idoneus est surrogadus. h. d. vsq; ad s. *partes patēt per s.* Casus literalis. Casus expositione nō indiget, qm̄ clarē ponit pœnā hereticis: infligenda, & nō solū hereticis: sed etiā eorū receptatorib⁹, defensorib⁹ ac fautorib⁹, & de alijs ad hoc requisitis vt clarē ex tex. videre poteris. Ber. ¶ No. j. dictū gnale. q̄ oēs heretici sunt excoīcati & anathematizati Anathema tamē in effectu nō differt ab excoīcatione, nisi respectu solennitatis. quia anathema fert cū solēnitate de qua. xj. q. iij. c. debent. & certa solēnitas requirit etiā in absolutioe. de qua ibi. & in c. seq. ¶ No. in s. *dānati.* triplicē pœnā hereticorū. prima est spiritualis. vt excoīcatio. secunda corporalis. vt crematio. tertia bonorū pœna: quia oīa bona debent confiscari. & hodie ipso facto sunt cōfiscata. vt in c. cūm secūdū. eo. ti. lib. vj. ¶ Not. q̄ bona clericorum hereticorū nō cōfiscantur fisco ecclesie vel iudicis secularis sed applicant ecclesijs in quib⁹ habuerūt stipēdia. i. ecclesijs quas habuerūt. Et aduerte. q̄a tex. hīc nō explicat quid de bonis clericorū qui ecclesias nō habebāt: & satis puto q̄ debeāt applicari episcopo loci, qui illa in pios vsus distribuat. ad hoc in simili not. Inn. in c. fi. qui cleri vel vo. & Fede. de senis cōsi. xx. & qd̄ no. in c. quia diuersitatē. de cōces. p̄bē. ¶ Idē puto de bonis clericorū decedentiū siue herede. vt sinō habuerūt ecclesias applicant episcopo. per no. in locis p̄ealle. quod no. Itē no. in s. *moueatur.* q̄ quidā sunt potestates perpetui quidā temporales. Itē q̄ quilibet habens officium publicum cū iurisdictione pōt appellari potestas. a potestate quā habet. sicut in simili no. de magistratibus. in l. eum qui. ff. de iuris. om. iud. ¶ Itē not. vnū casum reseruatum papæ: videlicet absolvere vassallos a fidelitate alicuius domini: seu exponere terram alicui⁹ alijs occupandam. Et ex hoc & ex tex. no. q̄ ratiōe delicti ecclesiastici pōt papa absolvere omnes vassallos & subditos a potestate alicuius domini temporalis. & totum territorium suū exponere alijs occupandum. Et per hoc arguitur. q̄ solus pa. pōt predicāre crucem contra aliquem dominū. i. exponere illum dñm criminofum vt impune possit inuadi. facit quod in simili habere in. c. pro humani. de homi. lib. vj. ¶ Item no. q̄ delictū vassalli non debet redūdere in p̄iudiciū domini: licet imminet publicatio bonorū, vide quod no. in Specu. ti. de feu. s. j. versi. vlti. ¶ No. in ver. *catholici verō.* quod cruce signati in hereticorū exterminationem & cruce signati in subsidium terre sanctæ. s. ciuitatis hierosolymitanæ equiparantur in priuilegijs gaudendis. nam cruce signati in subsidium terre sanctæ habēt multa priuilegia que fuerunt decisa in. c. ad liberandam. de iudēis. & inter cetera habent remissionem pœnæ culpæ & habent consuetudo inducta per inquisitores religiosos q̄ assumentes etiā hanc crucē tempore pacis gaudent hoc priuilegio & alijs. ¶ No. in s. *credentes.* xij. vel. xij. pœnas credentium, seu receptatorum, & defensorum hereticorum. ¶ Et no. q̄ habere officium publicum & habere potestatem eligendi ad illud sunt diuersa. ex quo infertur q̄ prouisio inhabilitans quem ad publicum officium habendum non debet extendi ad potestatem eligendi ad illud, aliās ad aliud officium quod no. ¶ In glo. in ver. *condemnentur.* ibi: *hæc violentissima est præsumptio.* no glo. & similem glo. habes in. c. cūm inter. de purg. ca. & in. c. de hoc de simo. ¶ Et no. q̄ ex violentissima præsumptione quis potest cōdemnari etiā de grauissimo crimine. & ita debet intelligi. l. iudicia alleg. in gl. dixi in. c. iij. de p̄sum. ¶ In ea. gl. ibi: *secus in alijs criminibus.* dic q̄ secus est in casu in quo glo. alle. qui est valde separatus a nostro. i. qm̄ bona distribuuntur propter contumaciam alicuius nec proceditur ad excommunicationem. Sed si est processum ad excommunicationem, non est aliud: imō est idē in alijs criminibus. ¶ Nam sicut excoīnicatus propter contumaciā commissam causa heresis habetur pro conuicto post annū. vt in. c. cū contumacia. eo. titu. lib. vj. ita persistens in excoīcatione in alijs criminibus habetur pro conuicto quo ad illa: vt in c. rursus. & in. c. quicūq; xj. q. iij. non aut̄ habetur pro conuicto de heresi. vt hīc in fi. gl. dicitur & no. in gl. pe. d. c. cūm contumacia. & de intellectu illorū. c. rursus. & quicūq; plenē dico in. c. j. de iudi. ¶ In ea. gl. ibi: *vt impugnet nos.* de hoc dic vt no. xxiiij. q. iij. c. dixit apostolus. ¶ In gl. in ver. *saluo iure.* in fi. dic q̄ illud. c. loquit in filiis hereticorū, qui in veritate viuēt patre nō sunt dñi licet sperēt fieri itē est speciale in filiis: quia in ipsorū p̄sonis puniunt parentes. l. isti quidē. ff. qd̄ met. cau. Itē in eis timef delictū paternū: quia sepe filius sequitur paterna vestigali. l. q̄squis. C. ad. l. iul. maie. Sed iste tex. loquitur in extraneo, qui habet directum dominiū in feudo. in quo cessant oēs ratiōes p̄dictæ: ideo p̄pter delictū alterius puniri nō debet. ¶ In gl. in ver. *accinxerint.* in fi. & idē puto rōne delicti concernentis ipsam christianitatem, licet directē nō impugnet christiana fides. arg. optimū in. c. pro humani. de homi. lib. vj. ¶ Et ex hoc no. tres casus in quibus ecclesia pōt indicere bellū etiam cōtra seculares. Dic etiam q̄ si impugnāt imperatorē seu aliqui sunt sibi rebelles iuuabit papa imperatorē in bello indicendo. xcvj. dist. c. duo. & tenet Inn. de fo. cōpe. in c. licet qd̄ no. ¶ In gl. in ver. *dānentur.* in fi. hodie verō rescriptū impetratum ab excommunicato excommunicatione supressa est ipso iure nullum: nisi in quibusdā casib⁹ put legi. & no. in. c. j. de rescri. li. vj. dic vt ibi: & eo. li. c. pia. de exce. ¶ Extra gl. p̄ declaratiōe tex. op. cōtra. s. *dānati.* vbi dicit q̄ dānati de heresi relinquēdi sunt p̄tātibus secularibus per eos puniendi cuius contrarium

SEBA. SAPI.

a ¶ Bona hereticorum. Vide Federi. de senis in consil. cxxxvij. inci. viso & examinato. & d. Ant. i. cōsi. xxx. vij. & Cal. cōsi. s. titu. de hereticis.

ZACHARI.

b ¶ In p̄iudiciū dñi. Adde glol. & Bal. in. c. decedente. col. iij. in ti. qui feu. dare pos. & in c. j. s. rursus. col. iij. q. mo. feu. amit. in vfi. feu. & i. l. ij. C. de lib. & eo. lib.

ZACHARI.

c ¶ Pōt condēnari. Adde q̄ in hoc casu nō pōt ex vrgētib⁹ suspitionibus cōdēnari, sed requiruntur duo testes: vt no. Old. consil. ecix. pōt tñ ex vni⁹ testis torqueri. not. Car. in cle. j. s. pe. eo. ti. & plenius in cle. j. s. fin. q. vlt. de vsur.

contrarium innuit tex. in. c. ad abolendam. s. eo. ti. vbi dicitur qd si volunt venire ad fidem nō fit ista traditio. So. Io. an. in quadā apostil. hīc sentit qd isti sunt tradēdi nisi velint redire ad fidem. & sic sentit qd nedum ante dānationē de hæresi: sed etiā post sententiā possunt redire ad fidē, & euadere hanc pœnam. Idē tenet glo. not. in. c. pe. j. eo. ti. Sed tex. in p̄gallēg. c. ad abolendam. facit in cōtrariū. vbi requiritur qd incontinenti redeant & spōtaneā post damnationē vident hoc facere timore probationū seu pœnē imponēde. facit qd no. Arch. in. c. vt cōmissi. e. tit. lib. vj. vbi relapsis dūtaxat nō parçitur. semel ergo lapsis licet cōdēnatis parcendū est: ex quo volūt ad fidē redire. & idem no. Io. de lig. in cle. ad nostrā. e. ti. sed prima opi. est mitior: & ideo tenenda: & pro ea adduco in ar. c. accusatus. e. ti. li. vj. vbi relapsis dūtaxat nō parçitur. semel ergo lapsis licet cōdēnatis parcendū est: ex quo volūt ad fidē redire. Et hoc no. qd expresso iure non probat: imō potius posset defendi cōtrariū. qd istud. c. in dānatis nullā dat indulgētiā. & c. ad abolendam. loquit de redeūtib⁹ statim. & c. pe. j. eo. loquit de deprehensis in hæresi, & nō de cōdēnatis: sed (vt dixi) alia opi. tanq̄ mitior sequēda est. arg. regulē odia: & in regulā in pœnis. de reg. iur. lib. vj. Et ad. c. ad abolendam. coloratē responderi pōt. qd satis in incōtinenti dicitur redire si nullā dilationē expectat, nec impositionē pœnē. ar. l. di. c. pōderet. vel pōt dici qd aut sunt cōdēnati de hæresi: sed ad hoc non sunt traditi curiæ seculari. & habet locū istud. c. ex quo ad istū effectum dicunt incontinenti redire. Aut sunt traditi curiæ seculari & priuati omni priuilegio per degradationem actualē: & tūc non sit locus pœnitētię. & videt ista satis bona cōsideratio: nā tunc propriē nō vident venire spōte nec incōtinenti. ¶ Opp. contra. s. qui autē inuenti. de c. ad abolendam. s. eo. vbi dicit qd si suspectus de hæresi se non purgauerit ad arbitriū epī, incontinēti dānatur vt hæreticus. & in isto. s. dicitur qd primō debet excōicari & postea debet expectari per annū. Solu. secundū doct. istud cōtrariū loquit de his qui susceperunt purgationē & defecerūt in ea qd noluerūt iurare, vel nō inuenerūt purgatores propter vehemētē suspicionē eorū. & iste. s. intelligit in eo qui fuit cōtumax in purgatione suscipiēda, non autē deficit in ea. & ideo tanq̄ contumax debet cōdēnari. & si perseuerauerit per annū, iudicabit hæreticus: nām deficiens in purgatione punitur vt cōuictus. vt in. c. accedēs. de accu. Sed secus est in eo qui est contumax in suscipiēda purgatione. Sed contra hoc videtur tex. sing. in. c. decernimus. iij. q. ix. secundū vnum intellectum. sed dic de intellectu huius. c. vt dico de do. & con-
11 tuma. in. c. cū dilecti. ¶ Item quærit hīc Hostien. quid si quis fuit citatus vt veniret ad suscipiendam purgationē: & qd non cōparuit fuit excōicatus: nūquid habeat locū iste. s. Circa hoc multū instat: & videt concludere qd nō: qd nō est cōtumax in se purgādo. i. quo casu intelligit iste text. sed in suscipiēdo purgationē. Sed hoc hodie nō videt procedere per. c. cū cōtumacia eo. tit. lib. vj. vbi dicit qd si cōtumax in causa hæresis excōicatur & stat in ex cōmunica. per annū, habet pro cōuicto: & ideo si in citatione fuit expressum vt veniret ad se purgandū: qd erat suspectus de hæresi, satis habebit locū illud. c. & per tex. illi⁹ capituli & p̄ aut. gazaros. C. e. ti. esset dicēdū. qd post annū nō est necesse qd cōuincat per sniam: nā videt cōdēnat⁹ de hæresi post annū: licet ista litera videat requirere
12 sniam. dū dicit: *velut hæretici cōdēnentur*. ¶ Nec obst. si dicatur lex ciuili non ponit cōdēnare de hæresi: qd leges cōditæ cōtra hæreticos in fauorē fidei sunt approbatae per papam: vt in. c. inquisitionis. eo. ti. li. vj. hoc tenuit Hosti. & bene. ¶ Oppo. contra. s. moneantur. in ver. si verō. vbi dicitur qd dñs temporalis negligēs debet per metropolitanum & ceteros prouiciales episcopos excommunicari. nām videtur quod solus episcopus hoc

possit. vt in. c. ad abolendam. s. statuimus. s. eo. Solu. duplex est: prima. qd illud loquit de paruo domino. sed iste. s. in dñō habente prouinciam sub se. vel etiā melius. ista pluralitas debet cōcernere pluralitatē dominorū & locorū: vt sit sensus qd archiepiscop⁹ excōmunicabit in sua diocesi constitutos sic: & ceteri metropolitani in suis diocesibus. & ista melior: cū casus graues reseruent hīc & in sequētibus ipsi pape. ¶ Opp. cōtra. s. credentes. & videt qd credentes debeāt incontinenti iudicari vt heretici. vt in. s. pe. j. eo. & hic dicitur oppositū. quia primō ex cōmunicatur, postea expectantur per annum. Solu. cōtrariū procedit in credētibus erroribus hereticorū: vn de cū ipsi deuiant à fidē heretici sunt. s. iste potest intelligi in credētibus hereticos esse bonos homines, & eis fauentes: nō tamen credebāt eorum erroribus. ¶ In. s. quia verō nonnulli. quæro qui sunt illi qd prædicare possunt? Sol. episcopi prædicare possunt per orbem etiam in alienis diocesibus, nisi prohibeātur à diocesani, qui sine causa prohiberi nō debet: cū sint missi à deo ad prædicandum iuxta illud euangelicum. Ite & prædicare euāgelium omni creaturæ nam episcopi in locum apostolorum succedunt. xij. q. j. c. videntes. xxj. dist. c. in nouo. tenet Host. hīc. & habes bo. gl. in cle. archiepiscopo. de priuilegiis. Itē dic qd omnes habentes curā animarū possunt prædicare in eorū locis. quia tenebāt instruere populū sibi subiectum. pertinet em prædicare ad officiū curę: vt no. in cle. vna. de regula. Itē hodie medicātes habent priuilegiū per vniuersum orbem, limitatū tamen. vt habet in cle. dudum. de sepul. Sed an isti inferiores possint alijs potestātē prædicandi concedere: ista litera videt innuere qd nō quia tantū facit mētionē de papa & epō loci ergo abbates & alij prælati inferiores nō possunt hoc concedere. Cōclusio tamē est qd in eorū locis possunt hāc potestātē cōcedere, qn̄ persona esset approbata ad officiū prædicandi. pro hoc adduco bonū tex. in. d. cle. dudū. vbi frater minor pōt prædicare in ecclesia curata de licentia curati: sed generalē licentiam prædicandi per totā diocesim non dat alter nisi solus episcopus. ¶ In ver. si qui verō. quæro nunquid oēs nolentes iurare possint puniri de hæresi. Host. qd nō. sed illi qd obstinatione dānabili respuūt iuramentū, quasi ex quadā perfidia & superstitione asserentes iuramentū in se malū: secus si nollēt iurare ex deuotione quadā credentes peccatū esse. prout qn̄ faciunt aliqui religiosi leui religione tenti. licet em vbi causa suggerit hoc facere debeant non tamen sunt hæretici. c. & si christus. de iureiur. ¶ Vltimō in. s. fi. quæritur nūquid episcopus negligēs poterit deponi ab alio citra papā? & cōter cōcluditur qd nō: quia null⁹ citra papā pōt deponere ep̄m. iij. q. vj. c. accusat⁹. & c. quis. & c. ij. de transla. epi. adeo qd etiam inquisitor hæreticæ prauitatis non potest procedere contra ep̄m. vt in. c. inquisitionis. eo. tit. lib. vj. sed debet hoc denunciare pape: & hodie si in loco est inquisitor deputatus à papa, debet si mul procedere cum epō. vnde ad actum præiudicalem non debet procedere vnus sine alio. de quo in cle. ij. eo. tit. & in. c. per hoc. eo. ti. lib. vj. & ibi no. an talis inquisitor habeat ordinariam an delegatam: & ad quem debeat appellari si appelletur ab vtroq; scilicet ab inquisitore & episcopo.

CAP.

XIIII.

Sicut. Laici cuiuscūq; professionis sint præiudicare non debet. ¶ Not. primō qd sub specie boni qn̄q; cōmittit malū. vñ alibi dicit canon. Sepe vitia se ingerūt & mētunt se esse virtutes. nā quādoq; sub specie parsimoniae quæ est virt⁹ cōmittit avaritia. & quādoq; sub specie largitatis cōmittitur prodigalitas. & quādoq; sub zelo iustitię exercet crudelitas & sub specie misericordiæ fit quādoq; indigna remis-

ZACHARI.

¶ Eorū errorib⁹. Pondera tu text. & cōperies qd debeat itelligi de creditibus etiā eorū errorib⁹: & per cōsequens sol. istius non habet locum. Sed tu dic qd intelligatur de discen- te hæresim & cre- dēte doctrinā illā quæ tñ est heret- ica esse catholicā. nā tales nō sunt in cōtinēti iudicandi hæretici. nec tam grauitur vt predi- cantes & docētes puniuntur: vt no. gl. in. c. pe. j. eo. & Bart. in. l. cunctos populos. consi. vj. C. de sum. trin.

SEBASTIANI.

¶ Prædicare. De potestate prædicandi cui competat multa ponit Cardin. Flo. i. cle. dudum. post mediū in. vj. quæstio. de sepul.

Panormi. super quinto.

ho. vt in. c. sape. xij. dist. ita aliqui sunt laici qui sub specie fidei ampliāde errores seminat in mētibus simplicium. ¶ No. ibi: *alios vero doctores.* q. varia sunt dona dei. nā alij tribuit donum scientiæ: alij spiritum prophetiæ: alij virtutem miraculorū: & sic non omnes sunt ad idē officium. ¶ Vti. collige q. laici predicantes mortaliter peccant. quia veniunt contra præceptum ecclesiæ. vnde præcipitur q. debeant excommunicari. vt in. c. s. proximi. q. quia vero. in. c. ij. eo. ti. lib. vj. ergo grauiter peccant quia excommunicatio non fertur nisi pro grauibus culpis. xj. q. iij. c. nemo. de sen. excom. c. solet. lib. vj.

SYMMARIUM.

SEBA. SAPI.

¶ Perpetuū carcerē. Aduerte tamē q. i. dist. in. c. ecclesiā nō pōt imponere poenā perpetui carceris, maxime i. laicos, vt no. Ro. in fin. cccccc. vj. in ci. q. de iure ciuili. vbi dicit q. iudex ecclesiasticus non pōt condemnare laicos ad perpetuos carceres.

ZACHARI.

¶ Sola detrusio. Adde Cardi. i. cle. j. q. fi. q. vlt. de vfu.

ZACHARI.

¶ Conscata. Ad de q. ipso etiā iure & de iure canonico perdit dñum suorū bonotū heretic. c. cū secundū. & ibi Gem. eo. tit. lib. vj. & Bar. in. l. imperator. in fi. C. de iure fil. lib. x.

1 Crimen heresis est merè ecclesiasticum: & ideo seculares non habent se super eo intromittere, nisi quo ad poenæ executionem.

2 Clericus deprehensus in heresi volens redire ad fidem an sit deponendus & in carcere detrudendus.

CAP.

XV.

Excommunicamus.

Hoc capi. vsq. ad. §. si qui autem. habetur in. c. excoicamus. s. eo. titu. in princ. vnde summa & declara. put ibi fuit dictū: sed §. si qui autē. sic summari potest vsq. ad fi. Si in heresi deprehensi nolunt redire ad fidem detrudendi sunt in perpetuum carcerē ad poenitentiam peragendam. & credentes errorib. hereticorū heretici sunt. & habet totū quatuor dicta. secundū ibi: *dammati.* tertiū ibi: *si qui.* quartum ibi: *credentes.* ¶ No. j. ex prima parte. q. nō est faciendā vis in nomine. vbi patet de defectu & de rei substantia. & concor. de simo. c. ea que. ¶ Not. ij. in. §. *dammati.* ibi: *per ecclesiam.* q. crimen heresis ecclesia duntaxat damnare potest. & nomine ecclesiæ intelligitur ipse papa, vel diocesanus loci. vt in. c. ad abolendam. s. eo. vel inquisitor deputatus per papā. vt in. c. j. cū multis similibus. eo. ti. lib. vj. Seculares ergo iudices respectu cognitionis & dñatiōis de hoc crimine se nō impediūt quia est crimē merè ecclesiasticū. vt in. c. inquisitionis. §. prohibemus. eo. ti. lib. vj. sed sola executio poenæ ei demādatur: vt hīc. ¶ In. §. *qui autem.* no. q. hereticus volens redire ad fidem non euadit nisi poenas mortis. nam ad agendam poenitentiam delicto cōmisso debet detru di in perpetuū carcerem: sed hodie ista poena pōt commutari in aliam si visum fuerit superiori. vt est tex. not. in. c. vt commissi. eo. tit. lib. vj. ¶ Sed circa hoc dubito de questione hīc non tacta. nunquid clericus deprehensus in heresi volens redire ad fidem sit deponendus, & post ea in carcerē detrudendus: an verò sufficiat sola detrusio: b. glo. videtur dubitasse in. c. nūc aut. xxj. dist. & nihil firmat nec recolo pro nūc alibi legisse: sed credo talem prius verbaliter deponendū. per. c. j. j. eo. lib. vj. vbi dicit q. in causa heresis solus episcopus potest degradare quādo degradatio fit vt tradatur curiē seculari, vel vt immuretur id est in actum carcerē detrudatur. & sic facit mentionē de depositione etiā qñ sit detrusio, vt sic prima pars illius seu primū dictum illius. c. cōcernat persequerantes in heresi qui sunt tradendi curiē seculari. secundū dictum concernit redeuntē ad fidem qui sunt immurandi. i. in arctum carcerem detrudendi. ad hoc facit tex. in. c. tue. j. de poenis. vbi dicitur q. pro magnis sceleribus debet quis degradari & detru di. licet ergo hīc parcatur redeuntibus quo ad poenā ignis. imponentur tamē alię poenę. cognite satis enim est eis vt euitent mortem cū regulariter ex sola poenitentia quis non euadat poenam. l. qui ea mente. ff. de fur. & in. c. cū non ab homine. de iudi. ¶ Ad idem queritur nunquid sicut parciatur heretico redeunti ad fidem. ita parcendum est accusa-

tori ipsius heretici volenti desistere ab accusatione, & poenitere. laco. de are. in. l. fi. C. de accu. quē sequitur Io. an. hīc concludit q. nō: quia speciale est in crimine heresis. sed accusator deficiens non venit puniendus de heresi, sed de calūnia. ¶ In gl. in ver. *puniendi.* ibi: *ultimo sup. plicio.* dic vt plene dixi. s. eo. in. c. ad abolendam nam isti hodie igne cremantur. In glo. vlti. ibi: *etiam condemnati.* no. gl. fin. q. parciatur hereticis volentib. redire ad fidem. quo ad poenā mortis etiā post dñationem distingue vt dixi in. c. excommunicamus. el. ij. §. *damnatis.* s. eod. titu.

SYMMARIUM.

1 Debitores hereticorum sunt ipso iure liberati.

2 Poena quando imponitur ipso iure afficit delinquentem quantumcunque occultum.

3 Filij hereticorum sunt liberati a patria potestate.

4 Heredes non tenentur de delicto defuncti: nisi in vita ipse defunctus inciderit in poenam delicti.

CAP.

XVI.

Absolutos.

¶ Breue est: vel pōt sic per alia verba. summa ri. Liberantur ab omni obligatione qui hereticis tenebantur astricti. ¶ Casus. literalis. Querebatur a domino pa. si debitorum istorū qui lapsi sunt in heresim teneantur soluere eisdem. Papa respondēdo dicit q. quicūq. obligati sunt lapsi manifestē in heresim, nouerint se absolutos & ab omni debito fidelitatis & toti. obsequij & omni pacto quacūq. firmitate vallato. Ber. ¶ No. j. papā rōne dilecti ecclesiastici posse absoluere vassallos laicorū ab omni obligatione, & alios eisdem obnoxios quocūq. pacto quacūq. firmitate vallato & hodie clarum est cū bona hereticorum sint ipso iure confiscata. vt in. c. cū secundum leges. eo. ti. lib. vj. & sic nihil remanet apud eos. ¶ No. ij. ibi manifestē. q. hoc. c. vēdicat sibi locum in incidente in heresim manifestē. qui autem si occultē Philip. dicit q. idem si probari potest. Io. an. videtur vel le hoc esse verum si processum est ad probationes: quia probatio tūc facit delictum manifestum. vt in. c. cū olim. j. de ver. sig. secus si non est processum ad probationes: ecclesia non iudicat de occultis. vt in. c. sicut tuus. in fi. de simo. & ita pertransit. Sed hoc dictum non puto hodie indistinctē verum. quia cū bona hereticorum ipso iure sint hodie confiscata quantumcūq. delictum sit occultum. vt in. c. ij. de præscri. lib. vj. & præalle. c. cū secundum. ¶ Nam poena ipso iure imposita afficit ipsum delinquentem quantumcūq. occultū. vt dicit gl. ff. no. in cle. j. eo. ti. ver. eo ipso. ergo eo ipso q. quis incidit in heresim incōtinēti perdit omnia bona. & sic sequit absolutio ab obligatione. sed non potest hæc absolutio seu publicatio allegari, nisi manifesta causa probeat: sed re ipsa supposito delicto sequitur absolutio sic possunt reduci ad concordiam omnia dicta. ¶ Sed quæro. quid de famulis & liberis hereticorum? doct. q. idā. nec obstat. c. quoniam. xj. q. iij. & c. inter. de senten. excommu. quia procedunt in non heretico: secus in heretico. ¶ Que ro secundō. quid de filiis hereticorum? dic q. eximuntur a patria potestate, & efficiunt sui iuris: adeo q. emancipatio facta post q. inciderunt in heresim est ipso iure nulla, tanq. facta de hominib. sui iuris. vt in. c. quicūq. eod. ti. lib. vj. ¶ In gloss. j. ibi: *ipso iure.* per hoc dicit Host. quod licet reconcilientur: non per hoc recuperat pristinam obligationem: quia obligatio extincta non reuiuiscit. de conse. dist. iij. c. quæris. & vij. q. j. quā periculosum. sic etiam dic de alijs bonis vt de necessitate non sint eis restituenda. vt. c. vergētis. & quod ibi no. s. eo. imō. ista bona possunt capi etiam post mortem licet in vita

in vita occultam hæresim fouerent. vt in. c. ij. de præscri. lib. vj. quia confiscatio fuit facta in vita eo ipso q̄ incidere in heresim. & per hoc euitatur argum. q̄ de delicto defuncti non tenentur hæredes. ¶ In gl. fi. in fi. not. gl. sed quero. quid de promittente in terminis gl. ei qui postea incidit in excommunicationem. nunquid differenda est solutio sicut in hæretico? & iste est casus diuersus à quæstione gl. quia hæreticus perdit omnia bona: sed excommunicatus non imò remanet apud eum obligatio. sed rō glos. videtur eadem. quia non est licitum communicare excommunicato. ergo res non permanet in eodem statu de hac. q. dic vt not. de dolo & contu. c. veritatis.

De schismaticis.

Rubrica.

SVMMARIUM.

- 1 Schismatici q̄b⁹ modis capiatur: et an sint hæretici et quo casu?
- 2 Schismatici an sint excommunicati?

¶ Quia schismatici incidūt in heresim diuidendo se ab vnitate ecclesie, constituendo sibi sacerdotes & reliquos clericos. xx. iij. q. j. c. loquitur. Ideo post præcedentē rubricam subiicit istā. ¶ Sed ad rubricę & materię declarationem quero qui dicantur schismatici? Sol. colligitur hic ex no. j. c. proxi. Primò largissime dicuntur omnes constituti in peccato mortali. sunt em̄ extra charitatem. xj. q. iij. c. audi deniq. & xx. iij. q. iij. c. dixit. Largè verò dicuntur schismatici excommunicati: q̄a sunt extra ecclesiam & cōmuniōem fidelium. xj. q. iij. c. cū excoīcato. & c. sequi. Strictè verò dicuntur schismatici qui proprium episcopum efficiunt de sede episcopali. sibi occupantes presbyteros suos facientes. & secūdū quosdam isti sunt excoīcati. Alij verò cōiter tenent oppositum. ex quo enim non sunt diuisi a romana ecclesia licet eiecerint proprium ep̄m & alium receperint non tamē dicuntur per hoc strictissime schismatici. sed illi strictissime dicuntur secundum materiam nostrā qui diuidūt se ab vnitate romanę ecclesie constituendo sibi ecclesiam & ordinando clericos & sacerdotes. vt in præalle. c. loquitur. & xx. iij. q. iij. c. inter schisma. Sed circa prædicta quæritur nunquid si schismatici capiuntur. vt. s. dixi sint hæretici? & dic q̄ si capiuntur largissime largè & strictè prout. s. dixi. non sunt hæretici. sed si capiuntur strictissime prout prædixi. & tunc aut constituūt aliā ecclesiā omnino diuidendo se ab ecclesia romana prout faciunt greci: & tunc sunt hæretici: quia veniunt contra illum articulum fidei & vnā sanctā ecclesiam & sic debet intelligi q̄ dicit schisma non est sine hæresi. vt in illo. c. inter schisma. Si verò non constituunt aliam ecclesiam: imò credunt ecclesiam romanam apud se vt contingit quando duo vel plures contendunt de papatu. nam quisque eorum credit vnitatem ecclesie. & illam esse apud se: nec impugnant romanam ecclesiam. & tunc isti sunt schismatici non hæretici. vt not. in. c. j. j. eo. vide bo. gl. xx. iij. q. j. c. quod autem. s. j. ¶ Tertiò queritur nunquid schismatici sunt excoīcati? & aduertendum q̄ vbi est schisma cum hæresi: vt patet ex prædictis. tunc nō est dubium q̄ sunt excoīcati. quia omnes hæretici sunt excoīcati. vt in. c. excoīcamus. s. ti. proxi. Si verò est schisma sine hæresi. & tunc si schismatici capiuntur largissime vel largè: & non sunt excoīcati. ij. q. j. c. multi nisi ab homine vel à iure excommunicentur alio respectu sed capiēdo strictissime vt capitur hic: doc. variant. j. c. proxi. sed magis videntur inclinare in illam partem q̄ non sunt excoīcati. sed dic hoc verum respectu illius. c. j. Sed hodie puto omnes excoīcatos esse per. c. licet. s. de elec. vbi dicit t̄a ipse qui se gerit pro papa quā sibi adherentes excoīcationi subiaceant. per quæ verba fertur excoīcatio ipso iure vt ibi dico. facit quod not. gl. in. c. j. de iure iur. de iniur. lib. vj. & puto hoc verum vbi non cadit probabilis error. Si autem quæstio esset dubia & maxime si consistit in facto intricato & longue. prout contingit in schimate præterito tunc putarem oēs euitare excoīcationem & peccatum. arg. in. i. regula. & in. l. ij. ff. de iur. & fac. ign. & in. c. apostolicè. de cle. excommu. mili. & in. c. vt animarum. de consti. lib. vj. no.

SVMMARIUM.

- 1 Schismaticus non potest conferre beneficia vel ordines et dignitates dare: & si dederit, non tenent. 2. de quo vide latē j. nu. 3. et ordinati vel beneficiati ab eo sunt ipso iure excoīcati.
- 4 Schismaticus: & excoīcatu: et existēs in peccato mortali, an et q̄ possint conferre temporalia vel spiritualia, & in quibus conferatur ordo vel non?

CAP.

I.

Vod à prædecessore

¶ Irrite sunt ordinationes beneficiorū collationes & ecclesiasticarū rerū alienationes per schismaticos factæ: & à dignitate & ordine suspenduntur. q̄ schisma tenere iurant. partes patēt per. s. ¶ Casus literalis. Tēpore Alexan. fuit schisma in roma per. s. & post tunc iste Octavianus ordinatus est per schisma in pa. & post illum Guido. isti schismatici plures ordinauerūt in ep̄os qui ad hæserant eis: quidam etiam sponte iurauerūt de schimate tenendo. Per istos schismaticos alienationes de bonis ecclesiarum factę fuerunt. Isti etiam dignitates & beneficia contulerunt. De his omnibus statuit lateranense consilium primò: scilicet ordines ab istis duob⁹ factos & ab ordinatis ab eis irritos esse. Item qui dignitates ecclesiasticas seu beneficia per dictos schismaticos accēperunt careant impetrantibus. Et alienationes quę per dictos schismaticos seu p̄ laicos factę sunt de reb⁹ ecclesiasticis omni careant firmitate, & ad ecclesiam sine omni honore reuertantur. Si quis autem contra ire præsumpserit, excoīcatum se nouerit. & illi qui sp̄te iurauerunt de tenendo schimate. sacris ordinibus & dignitatibus nouerint se suspēsos. Ber. ¶ No. j. ex tex. quod gesta per schismaticos erga spiritualia & temporalia sunt nulla saltem quo ad effectum: de quo tamen dicendum. vt j. subiiciā. ¶ Item not. casum in quo emens rem ecclesiasticam est ipso iure excommunicatus. videlicet quādo emit vel aliter acquisiuit à schismatico. aliās autem regulariter occupans rem ecclesiasticam non est ipso facto nō excoīcatu: sed excommunicandus. vt in. c. conquæstus. de foro com. peten. ¶ Tertiò not. q̄ tenens beneficium ecclesiasticum à schismatico vel cōsentiens ordinationi factę per eū est ipso facto excommunicatus. Et ex hoc & ex. s. vlti. colligitur arg. q̄ schismaticus regulariter non est excoīcatu: quia si excommunicatio fertur in tribus casibus hic expressis. ergo extra ipsos non est schismaticus excommunicatus per arg. à speciali. Item in fi. literę fertur suspēso contra iurātes tenere schisma. & sic imponitur pœna specialis. ergo nō sunt aliās excommunicati. & fortius illi qui non iurauerunt licet adhæreant intruso. Sed vt didixi. super rubri. verum est. quod autoritate huius constitutionis non sunt excommunicati. & sic procedant dicta doct. hic. sed vigore. c. licet. de elect. & dic vt ibi not. & limita prædicta secundum ea quę dixi super rub. an sit probabilis error vel non. ¶ In gl. in ver. irritas. in fi. ad materiam vide quod not. ix. q. j. in summa. & coniungēdo istam gloss. cum fi. generaliter examinandum est nunquid teneant gesta p̄ schismaticos. circa q̄ multa prosequuntur hic Inno. & Hosti. & in multis sibi contradicūt: Sed conclusiue prosequendo. distingue aut sunt gesta circa spiritualia aut circa temporalia: primo casu. aut circa spiritualia quę vltra gratiam habent executionem sacramenti. vt est ordo: aut sunt spiritualia in quibus tantum confertur gratia, & vltra eam non est aliqua executio fiēda. vt in sacramento corporis Christi & similib⁹. primo casu. quando schismatici conferunt ea spiritualia quę habent executionem extra gratiā. Aut sunt schismatici largissime. vt quia sunt in peccato mortali: & tunc talia gesta tenēt & quo ad characterem & quo ad executionem sacramenti: quia licet existens in peccato mortali sit suspensus quo ad se. non tamen quo ad alios. vt in. c. fin. de coha. cle. & mu. vnde gratia diuina per quam confertur sacramentum transit per istum tanquam per carnale lapideum. vnde peccatum. sacerdotis non potest ista inficere. vt in. c. vestra. de coha. cle. & mu. & idem de ordinatis ab excommunicato minori excommunicatione: quia tales excoīcati remoti sunt à participatione: non tamen

QQQ

Panormi. super quinto.

à collatione. vt in. c. si celebrat. de cle. excom. mi. Si verò sunt schismatici largè, vt quia sunt excoicati. & idem de alijs præcis ab ecclesia: vt quia sunt suspensi vel depositi. Vel etiam sunt schismatici strictissime: & tunc aut sciēter quis recipit hæc sacramenta ab eis, aut circa formā ecclesiæ, & nihil recepit. vnde etiam character non imprimitur. j. q. c. detrahe. & j. c. proxi. & c. j. cū ibi no. de bapt. & sic potest intelligi iste tex. capiēdo verbū. irritas propriè. Si verò fuit seruata forma ecclesiæ: & tūc character imprimitur: sed executio nō cōfertur. & hoc casu procedit tex. secundum lectu. gl. nam ordo bene confertur à talibus. quia ipsi ordinem habent, & character imprimitur à deo, cū sit quædam qualitas impressa in anima per quā quis disponitur ad facilius recipiendum gratiam dei: sed executio non confertur, quia oēs isti sunt suspensi ab ecclesia: ideo conferendo non possunt dare quod non habēt. Si verò ignoranter à talibus hæc sacramenta recepta sunt, si ignorantia erat probabilis. videtur sentire Innoc. quod confertur^a ordo, & etiam executio si isti erant occultis: quia ordo imprimitur à deo vt. xxxij. distin. in sum. & in prætor. §. porro. vnde indignitas ministri non debet impedire cū ordinatus non reperiatur in aliqua culpa. Alij tenent oppositum. & videtur Hosti. concludere qd̄ q̄diu est occultum conferentes conferunt ordinem executionē. & succedit opi. veritati. sed post q̄ hoc fuerit patefactum, requiritur dispensatio etiam si totus orbis esset inuolutus: quia ex quo ordinantes non habebāt executionem non poterat eam conferre. & ista. opi. est tutior, cū propter ignorantiam sit facta ordinatio. vt in. c. j. de ordi. ab episc. sed quandiu hoc est occultum opi. habetur pro veritate. & perinde est ac si isti non sint suspensi. Secundo casu quādo sunt talia spiritualia quæ ultra gratiā nihil habent: & tunc aut ignoranter fuerunt ista recepta ab istis: & tunc confertur gratia, nec est necessaria aliqua dispensatio: aut sciēter, & tunc sacramenta receperunt: sed à talibus recipiendo peccauerunt, nisi in casibus permissis. vt legi. & not. xxxij. distin. in §. verum. Si verò queritur de gestis erga temporalia. aut erant schismatici largissimo modo, & tenent gesta: quia peccatores non sunt remoti ab administratione temporalium. Idē si erant suspensi à temporalibus & spiritualibus. Vel excommunicati vel schismatici strictissimo modo: & tunc gesta in damnum ecclesiæ non tenent: quod intelligo nisi fuissent tolerati: q̄a ratione publici officij debent tenere, si fuit forma seruata & casus erat permissus: sed ecclesiā læsa poterit petere restituti. in integ. ad hoc quod no. de elec. in. c. nihil. & in. c. veritatis. de dolo & contu. gesta verò ad cōmodum ecclesiæ tenent: vt hīc in glo. fi. Circa hoc tamen distingue secundum Hosti. aut contractus fuerunt gesti cum eadem persona & permixtim: & tunc commodum cum incommodo compensatur: vt dicitur in glof. sed si contractus fuerunt separati vel cum diuersis agitati. & tunc procedat ista glof. & gesta ad commodum non. An autem reuocatis rebus malè alienatis aliquod remedium competat emptori? dicit Vincen. quod sic: quia poterit habere regressum contra alienantem. argu. in. l. falsus. ff. quod fal. tu. autho. de quo dic vt melius not. de rebus eccle. non alie. c. si quis presbyterorum.

SVMMARIUM.

- 1 Ordinatus à schismatico est ab officio repellendus: nisi probauerit fuisse cum ipso postea dispensatum.
- 2 Dispensatio non præsumitur nisi probetur.
Dispensatus vel legitimatus ab aliquo dicente se habere auctoritatem debet non solum ostendere ipsam dispensationem sed etiam copiam authenticam potestatis sibi cōcessæ ad ita dispensandum vel legitimandum.
- 3 Dispensare censetur princeps cum inhabili: illum promouendo ad dignitatem.
- 4 Dispensatio quid sit?

Dispensatio nō potest fieri sine causa cognitione: licet aliquando sic. Princeps si asserat se cum aliquo dispensasse, non creditur ei nisi aliud ostendat.

6 Dispensatus an & quando possit de crimine super quo fuit dispensatus accusari?

7 Dispensatio circa schismaticos quibus casibus sit reseruata papæ?

CAP.

II.

Raternitati. Ordinat⁹ à schismatico ab officio

est repellendus, nisi probet secum dispensatum per habentem potestatem. In prima ponitur decisa consultatio. In secunda re-

sponsio ibi: priorem. ¶ Casus literalis. Quidam prior ordinatus fuit à schismatico. quæsitum fuit à pa. quid agendum sit de ipso. Respondet papa q̄ poterit ab officio repelli: nisi probauerit secum misericorditer dispensatum fuisse, & ab illa persona quæ dispensandi habuerit potestatem. Ber. ¶ No. j. q̄ appellatione schismatici intelligimus de schismatico strictissimo modo sumpto: vt dixi sup rub. nam ordinatus à schismatico largissimo modo dicto replendus non est ab ordine. vt dixi. s. c. proxi.

¶ No. ij. q̄ dispensatio procedit ex quadam misericordia.

¶ No. iij. q̄ schismaticus confert verum ordinem sed nō executionem ordinis: q̄ conferat ordinem patet: quia post dispensationem potest ordinatus illū exequi. q̄ non cōferat executionem patet: quia ordinatus repellitur ab officio. i. ab executione: vt hīc. de quo dicendum vt dixi in

præce. c. ¶ ¶ Vlti. no. non credendū alicui asserenti secū dispensatum. oportet ergo vt dispensatio probetur legitime: & quod fuerit facta ab habente potestatem. & ad hoc fis cautus vt quando dispensatio fit ab eo cui est concessa potestas de iure speciali non solum recipias literas sup dispensatione tantum: sed etiam copiam authenticam potestatis sibi concessæ super dispensatione fienda. nam nō crederetur dispensanti si diceret se habuisse potestatem dispensandi. ad hoc quod no. in. c. j. de off. dele. li. sexto. per Io. and. in nouella. & quod no. in simili in. c. cū in iure. de offi. delegati. vide quod dixi in. c. super his. de fid. instr.

¶ In gl. j. ibi. quod expressa causa præsumitur. No. glof. quia quotidie allegatur. Idem no. gl. in. c. literas. de concess. preben. Idem Hosti. & Gof. hīc & Inn. de fi. presby. c. venies.

¶ ¶ Sed aliud idem sensit in. c. diuersis fallacijs. de clemē. coniug. vbi sensit q̄ ordinando seu promouendo ad officium interdictum videtur superior dispensare cum promotio. Io. and. hīc distinguit quod aut super dispensatione fienda vel nō p̄misit superior causæ cognitionē: & tūc nō p̄mouēdo v̄r dispensare: aut nō p̄misit causæ cognitionē: & tūc nō v̄r dispensare: imò punitur promouēdo idignū vt in. c. qui in aliquo in. c. quicunq̄ allega. In glof. & pro hac distinctione adducit i simili no. in. c. si. de coniu. seruo. vide etiam glof. in. c. vnico. de ata. & quali. lib. vj. & cum hac di. Ioan. Andr. quæ videtur satis æqua transeunt cōmuniter do. & solet quotidie allegari. Sed contra hanc distinctionem facit tex. in. c. præterea. de testi. cum ibi not. vbi cum infame promotio ad officium publicum ex sola promotione videtur dispensatum ratione infamiae præterite: & hoc q̄ infamia erat publica: vt ibi no. Hosti. & hoc videtur velle gl. in. c. qui in aliquo. li. distin. vt faciamus differentiam inter occultum & publicum, vt sic cū occulto videatur facta dispensatio. sed in publico nō sic. pro hoc adduco tex. in. l. barbarius. ff. de off. præto. in ver si. potuit. ¶ ¶ Sed glof. in. c. si. qui sine. lxxxj. dist. indistin ctè tenuit q̄ etiam circa votum non videtur facta dispensatio. & pro hoc facit. q̄a in dispensatione requiritur causæ cognitio. est enim dispensatio iuris cōis relaxatio facta cum causæ cognitione ab eo qui habebat potestatem dispensandi. vt dicit gl. no. in. c. requiritis. §. nisi rigor. j. q. vij. si ergo nō præcessit causæ cognitio non potest dici dispensatio. & arguendo à diffinitione vocabuli videtur optime

SEBASAPI.

¶ Confertur. De isto articulo an ordinati ab occulto excommunicato cōsequantur executionem ordinū. vide relata per Fel. in. c. ad probandum. de re iud. vbi multa adducit pro & contra.

probari distinctio Io. an. vt satis sit præcessisse causæ cognitionem: & postea permisisse, licet non fuerit expressum verbum dispenso: quia defacto dispensauit relaxatio ius commune. Sed pro concordia aliarum opinionum sic puto distinguendum quod aut notorius indignus fuit pro motus per principem: & videtur secum dispensatum: quia princeps non astringitur ad causæ cognitionem præmittendam sed sufficit sola voluntas. iuxta no. per Inn. de sta. mo. c. cum ad monasterium. & hoc casu præcedit. d. l. barbarius cum materia sua. Aut loquitur in inferiori. & præcedit opi. & dis. Io. an. quia inferior arctatur ad causæ cognitionem præmittendam: aliam non est dispensatio: vt dicit Inno. in c. cum ad monasterium. de sta. reg. ¶ In ea. gl. ibi: per testes. no. bñ gl. ex qua inferitur quod non est credendum simpliciter verbo superioris asserentis se dispensasse. quod clarius tenuit glo. in c. si qui sine. præalleg. ¶ Et in fi. gl. aduerte: quia in quantum gl. dicit quod post dispensationem in occulto factam potest dispensatus de crimine accusari: non procedit in dispensatione facta ex penitentia. nam si potest probari dispensatio licet sit occulta non potest amplius accusari de crimine illo. iuxta no. in c. de his. de accu. nisi secundum docto. accusator prosequeretur iniuriam propriam: iij. q. vj. in c. omnibus. & quod no. in præalleg. c. de his. Sed gl. potest saluari in dispensatione facta per sacerdotem in foro animæ. nam illa non impedit accusationem in foro contentioso: quia tendit ad alium finem. & ita loquitur. c. admonere. alleg. in gl. Item potest saluari gl. quando dispensatio esset ita occulta quod non potest probari. tunc enim frustra allegatur. Deficit enim tunc sibi probatio & non ius. arg. simile in l. duo sunt titij. ff. de test. tu. ¶ In gl. vlt. in fi. no. gl. secundum Hosti. latius prosequendo dicit quod in episcopatu solus papa dispensat: vt in c. quia diligentia. s. de elect. Item in dignitate exempta. vt in c. cum venerabilis. s. de consue. In alijs vero aut recipit ordinem scienter vel ignoranter, si ignoranter & ignorantia fuit crassa & supina, & solus papa dispensat: aut recipit ignoranter, & ignorantia fuit probabilis, & dispensat episcopus. sicut in simili distinguitur in c. j. de ordi. ab epis. ille tamen qui fuit in culpa schismaticum ordinando dispensare non potest. vt in princ. gl. & hæc distinctio satis placet. ¶ Extra glo. oppo. contra tex. in eo quod dicit quod iste archiepiscopus poterit illud ordinatum ab officio repellere. nam videtur quod non solum possit, imò debeat. quia ordinatio fuit irrita quo ad executionem. s. c. proxim. & innitens tali ordinationi excommunicatus est vt ibi. Sol. duplex. primo vt suppleatur ad literam. ibi: poteris. id est debes vt refertur ad facultatem dispensandi. nam poterit hunc repellere si non vult secum dispensare. & tunc ista litera stat sine aliqua suppletionem.

De apostatis & reiteran. bapt. Rubrica.

¶ Quia hæretici & schismatici incidunt in apostasiam. ideo post titulos præcedentes congruo ordine subiicit istum. Et quoniam reiterantes baptismum videtur apostatate dum recedunt à priori baptismo iō subiicitur hic de iteratibus baptismum.

SVMMARIVM.

- 1 Clericus deprehensus per officialem laicum sine habitu & tonsura non liberatur per censuram ecclesiasticam. Clericus qui sine habitu & tonsura immiscet se enormitatibus perdit privilegium. c. si quis suadente diabolo. 6.
- 2 Apostata quibus modis quis dicatur?
- 3 Apostata qua poena puniatur? Hæreticus est ille qui credit papam non habere præter legis condempnationem.
- 4 Clericus occultus non incedens nec in habitu nec in tonsura deprehensus in maleficio: si allegat se clericum: potest petere se remitti ad iudicem ecclesiasticum: & est audiendus. 6.
- 5 Clericus sine habitu & tonsura etiam in enormi crimine deprehensus non perdit privilegium fori.

7 Clericus in minoribus constitutus postea effectus laicus: puta quia cepit uxorem vel effectus est miles: an & quando perdat privilegium clericale? 8.

CAP.

I.

Præterea.

¶ Non summat per Io. And. & forte propter breuitatem & varietatem lectionum. Sed d. Ant. sic summat clericus sine habitu & tonsura deprehensus in crimine non gaudet privilegio clericali, sed certe hæc summatio est nimis generalis. & contra multos canones & maxime contra c. si iudex laicus. de sent. excō. li. vj. & contra c. contingit. & c. in audientia. de sen. exc. Vnde aliter summo. & primo secundum vnum intellectum sic. Per censuram ecclesiasticam non liberantur clerici à manibus laicorum si sine habitu & tonsura sunt deprehensi: si prius se habebant per omnia vt laici. vel secundum alium intellectum. Clericus qui dimisso habitu & tonsura immiscet se enormitatibus perdit privilegium canonis si quis suadente. vnde eum deprehendentes non incidunt in canonem. i. excommunicationem hoc. d. ¶ Et non recipit congruam diuisionem. Et aduerte. quia secunda decretalis facit tantum ad secundam partem rub. alię verò faciunt ad primam partem. ¶ Casus literalis. Quærebatur vtrum clericus deprehensus in crimine sine habitu & tonsura gaudeat privilegio clericali? Ad hoc papa respondet quod clerici qui habitum clericalem & tonsuram dimittunt & in apostasia tanquam laici conuersantur, si in criminibus comprehensi teneantur præcipit papa per cen. eccle. illos non liberari. Bern. ¶ Not. j. quod clericus dicitur apostata relicto habitu & tonsura. ¶ No. ij. casum in quo clericus statim perdit vnum privilegium clericale. Item not. quod clerici dicuntur habere certum habitum. & de hoc vide text. in c. clerici. de vita & hone. cle. & vide opti. gl. in cle. j. de elect. Sed certe clerici seculares non habent certum habitum determinatum: sed quidam habitus sunt eis interdicti: vt in præalleg. c. clerici. & in c. quoniam de vita & honeste. cleri. vnde vestes eorum debent esse honeste & vsque ad pedes: vt in præalleg. c. clerici. quidam colores sunt eis interdicti. non tamen iure exprimitur de certa forma. de quo per gl. in præalleg. cle. j. quam vide. ¶ In gloss. j. ibi est autem triplex. no. gl. & idem dicit Inno. Et in quantum glo. de tertia specie apostasie ponit vnum exemplum videlicet quando quis recedit ab ordine & religione iam sumpta. Inn. ponit multos alios modos. vt puta: quia dimisit habitum & tonsuram & duxit uxorem & rediit ad seculum. & sic dicendum est in similibus. & adde hic quod no. Inno. in c. fi. de renun. & in c. intelleximus. de ata. & quali. vbi no. dicit quod religiosus recedens in consulto superiore suo & non subiiciens se alicuius obedientie: vt quia non intrat aliud monasterium dicitur apostata: quia tuncque retineat habitum & tonsuram: quia recedit à regula superioris. & sic venit contra vnum ex tribus substantialibus. scilicet contra bonum obedientie contra c. j. de sta. reg. ¶ Qua poena plebantur isti dic secundum Hosti. quod apostata perfidia puniatur vt hæreticus: quia hæreticus est ex quo recessit à fide. & habent locum iura superius posita de hæreticis. Apostata inobedientia puniatur & diuersimodè. vnde aduerte. quia aut quis non vult obedire superiori puta papæ seu ipsius canonibus credendo eum non habere potestatem condendi canones, & puniatur vt hæreticus. d. vt. xix. dist. c. nulli fas. aut non negat hanc potestatem: sed non vult obedire ex contemptu, & grauius puniri debet vt videatur deponi. & sic debet intelligi. c. denique. hæc & si legibus. iij. dist. & vide. c. generali. de elect. lib. vj. & si est incorrigibilis tradetur curiæ seculari. Item poterit excommunicari. vt de iudi. in c. cum non ab hoie. si autem nollet obedire ex quadam concupiscentia: quia tenetur astrictus: tunc mitius puniatur. de quo aliquid

¶ Verbum dispensatio. Adde tex. gl. & doct. in l. imperialis. §. si miles. C. de nupt. vbi disponitur quod si imperator concessit dignitatem alicui censetur dispensare cum omni macula & impedimento, et si non apponatur clausula non obstante. ex quo infert Bal. ibi quod si papa sciens aliquem esse spurium facit illum episcopum intelligit eum legitimare vt succedat & succedat ei tanquam legitimo: quod dubium videtur esse an legitimus matus ad spiritualia dicatur esse legitimatus quantum ad temporalia. de quo in c. per venerabile. s. qui fil. sunt legi.

SEBASTIANI.

¶ Aut notorius. vide doct. in l. qdam consulebat. ff. de re iud. cum alijs allegatis per Fel. in c. non nulli. in princ. col. xvj. in iij. fallentia ver. confirmat ista quarta fallentia. s. de rescrip. vbi concludit quod si papa aliquid concessit in habili ex certa scientia videtur secum dispensasse.

SEBASTIANI.

¶ Quod apostata. Nunquid autem apostata priuatur quod non possit contrahere. vide. præf. papi. in forma libelli in actione reali. col. vij.

¶ Hæreticus. Adde Old. confi. cclxxj. vbi ponit an dicatur quod potest remittat solus deus sit hæreticus.

Panormi. super quinto.

SVMMARIUM

- 1 Sortilegijs non debet quis vti: etiam sub spe consequendi salutē.
- 2 Baptismum reiterans qua poena punitur?
- 3 Baptisma reiteratū non imprimit in baptizato nouū characterē.
- 4 Ignorantia iuris positiui admititur in his qui sunt minores, secus ignorantia iuris diuini vel naturalis.
- 5 Irregularitas an tollatur per ingressum religionis?

CAP. II.

Literarum. Si crimen acolitū q̄ rebaptizandi prębuit ministerium est occultū promoueri pōt. si publicū, non. nisi cū eo religionem intranti dispensetur. h. d. Communis diuīso. secunda ibi: quia

ergo. ¶ Casus literalis. Quidam egritudine longa confectus de consilio quarundam mulierum vt sanari posset se fecit iterum baptizari. quidam acolitus frater illius in firmi ministerium pręstitit scienter presbytero baptizati, quęsitum fuit qualiter puniri debeat acolitus iste qui minoris erat etatis. & hoc fecit vt frater sanari posset: vñ excusandus videbatur. Respondet papa q̄ ad superiores ordines non possit promoueri si publicum est factū eius nisi ad religionem transire voluerit, vt fauore religionis dispensetur cum ipso. si verò occultum est poterit promoueri, & de commisso pœnitentiam agat. Ber. ¶ Nota. j. quod etiam sub spe consequendi salutem non est credendum istis sortilegis: & de istis dicitur in. c. j. & ij. de sortile. ¶ No. ij. q̄ crimen publicum impedit promotio nem ad ordines, secus autem si est occultū: regulariter em̄ vbi nō requiritur dispensatio: sufficit sola pœnitētiā peractio. de quo in. c. fi. de tempo. ord. ¶ No. iij. quod ceteris paribus facilius dispensatur cum intrante religionem quam cum remanente in seculo. & hoc propter pœnitētiā diuturnam quam ibi est acturus. pro hoc. xxxiij. q. ij. c. admonere. Sed quæratur qua poena venit puniendus qui facit se rebaptizari? Sol. secundum leges punitur vltimo supplicio. vt. l. j. & ij. C. ne san. bap. ite. sed secundū canones cleric⁹ deponitur: laic⁹ excommunicatur, & nō promouetur ad ordines. de quib⁹ dicendū: vt in iuri. alle. in glos. & hoc verum quando facit scienter, secus si in casu dubij: quia potest se rebaptizari facere secundum formā quę habetur in. c. ij. de baptismo. ¶ In glo. fi. in fi. dicta men secundum Gof. quod in veritate non offuscatur sacramentum primum seu character iam impressus in anima, nec in reiteratione imprimitur nouus character. de quo vide bo. glo. in. c. presbyter. §. quod ergo. lxxvij. disti. sed offuscatio seu iniuria fit quo ad animam facientis. vñ punitur iste quo ad malum propositum: quia inquātum in se est intulit iniuriam: vel credendo aliter non sufficere: vel aliter estimando. ¶ In glo. iij. in fi. & dic secundum Host. q̄ iste acolitus prębuit ministerium respondendo rebaptizati: vt patet in antiqua quę fuit hic decisa, & minus bene: quia aliqui errant in intellectu istius. c. qui credunt istum acolitum fuisse rebaptizatum, vel rebaptizatē: sed non est verum: quia tantū prębuit ministeriū rebaptizanti, & auxilium in respondendo. ¶ In glo. in ver. minor etas. in fi. Itē licet in minoribus sit licitū ignorare iura positiua, non tamē iura diuina seu naturalia. ad hoc. l. ij. C. de in ius vo. facit. c. qui ea quę dei sunt. xxxvij. disti. nec etiam venire contra sacramēta. vt hīc. ¶ In gl. in ver. intentio. in fi. no. glo. q̄ facilius expiatur delictum ex quadam pietate commissum quam vbi impietas pręstat causam. facit tex. in simili in. l. si adulterium. §. si impetratores: ff. de adulter. vbi minus punitur qui iusto dolore motus aliquod facinus commisit. ¶ In glo. in ver. religionis fauore. in fi. no. glo. quia quotidie allegatur. & puto q̄ non potest dari certa doctrina: quia in quibusdam tollitur & in quibusdam non. sed illud est verum quod fauore religionis mitius agitur cum irregulari. & crederē quod

not. in. c. nā concupiscentiam. & in. c. j. de constit. apostata verò circa irregularitatem potest diuersimodē puniri. vt habetur in. c. pe. j. eo. tū si est clericus secularis nō est ipso facto excoicatus sed excoicandus & grauiori pœna plectendus. vt in. c. tug. & c. pe. j. e. sed religiosus sic. de quo vide bo. tex. in. c. vt periculosa. ne cle. vel mo. lib. vj. Et prędicta intellige nisi habitus relinquatur ex rationabili causa, puta quia transit per loca periculosa vel ex alia iusta cā ad hoc quod le. & no. de vita & hone. cle. c. deus qui. & c. clerici. el. j. eo. tit. & vide ibi per. gl. & faciunt verba illius c. vt periculosa. quę tantum notant causam & materiam vagandi. ¶ In glo. j. in fi. Ex hac. gl. hīc colligunt tres lecturę ad tex. Priā est. vt si clericus dimisso habitu & tōsura omnino viuit seculariter perdit priuilegium clericalē. Sed ista lectura communiter nō tenetur: quia primo restringit. c. si verò. alleg. in gl. pro contrario. Item videt contra. c. si iudex laicus. de sen. excō. lib. vj. vbi tex. multū no. innuit quod quantuncūq̄ clericus vixerit seculariter, neq̄ sit fama ipsum esse clericum, si tamen deprehensus in maleficio allegat se clericum & petit se remitti ad iudicem ecclesiasticum est audiendus. ad idem de sen. exc.

4 c. in audiētia. ¶ Secūda lec. gl. est. q̄ tales clerici sic seculariter viuentes nō perdunt ipso facto priuilegium clericale. sed ecclesia non vult eos liberare per censuram ecclesiasticam a detentoribus: quia ex quo ipsi contempserunt ecclesiam meritō ab ecclesia contemni debent. simili in. c. ij. ne cle. vel mo. & ista lectura satis est pbabilis & vera in se: & secundū eam secundo loco summaui. ¶ Tertia lect. gl. est quod loquitur text. de clericis qui perdunt omne priuilegium clericale. ista lectura est verissima in se licet contineat diuinationem. ¶ Potest & extra gl. dari quarta lect. vt intelligatur tex. non de priuilegio fori sed de priuilegio canonis si quis suadēte. nam clericus habet multa priuilegia: & inter cetera habet priuilegium fori vt tantū cōueniatur sub iudice ecclesiastico. Aliud priuilegium vt percutiens seu iniiciens manus violentas in clericum sit excommunicatus. vt in. c. si quis suadente. xvij. q. iij. Primum cum maiori difficultate perditur q̄ secundum: vnde ex sola dimissione habitus & tonsurę & deprehensione in crimine cum immisione enormitatis non perditur hoc priuilegium: vt in pręalle. c. si iudex laicus. Sed priuilegium canonis si quis suadente. ex quo relicto habitu & tonsura immiscet se enormitatibus: vt est tex. in. c. cū non ab homine. & c. perpendimus. de sen. exc. & in hoc casu potest intelligi ista litera. qd̄ isti immiscebant se enormitatib⁹: vnde percutientes eos non incidūt in excommunicationem: & tunc tex. hīc in fi. facit mētionem de censura ecclesiastica. non enim negat quin debeat iudicari per iudicem ecclesiasticum. ¶ An autem & quādo perdat clericus priuilegium primum vel secundum. dicam plenissimē in. c. perpendimus. pręalle. ¶ Sed quęro nūquid clericus constitutus in minorib⁹ sine alia monitione perdat priuilegiū clericale si conuersatur vt laicus? Sol. dicit Inn. hīc quod si exercet actum omnino cōtrarium clericatui vt quia duxit corruptam in vxorē: vel effectus est miles & exercet arma: tunc ipso facto perdit priuilegium clericale: pro hoc. c. j. de bigamis. li. vj. c. quis quis. lxxxiiij. distinc. secus si non exerceat actum omnino contrarium vt quia duxerat vxorem virginem. & de hoc dic vt in. c. diuersis. de cle. coniu. vel effectus est miles sed nō exercet seua. xxxij. di. c. seriatim. ¶ Et ex hoc no. q̄ licet clericus in minoribus efficiatur miles, non p hoc perdit priuilegium clericale. pro hoc allego tex. cū ibi no. in. c. fi. de cle. coniu. si verò seculariter viuit exercendo aliquā negotiationem: tunc non perdit priuilegium clericale, nisi pręcedat trina monitio. ad hoc. c. in audiētia. & c. contingit. palle. Sed limito put habetur in. c. j. de vita & honesta. clerico. libro sexto. & in cle. quoniam. eo. tit. & no. prędictam considerationem Innocen.

SEBA. SAPI.

a ¶ Clericale. ad hęc vide gl. in. l. si ignorans. ff. loca. & qd̄ no. Bal. in. c. quę in ecclesiarum. co. j. §. de consti.

ZACHARIAS.

b ¶ Ipso facto. Nisi monitione pręmissa. gl. est in. c. transmissa. fam. in ver. post posito. §. de elect. per. c. si. de vita & ho. cle. Ang. in authē. de mona. §. si quis autē Spe. ti. de cle. coniu. co. j. & Io. and. in suo consi. icip. quia sepius dubitari.

c ¶ Enormitatis. adde videndū Cep. consi. xj. Alex. cōf. viij. Ful. cōf. lxxx. iij.

ZACHARI.

d ¶ Istis sortilegis. Adde q̄ sit poena sortilegorū & diuinatorū: & dic qd̄ tā de iure ciuili q̄ canonico fustigantur, nisi sint hæretici. et hoc ī vili psona ī nobili autē est poena ppetui carceris. tex. est fin. & q̄ nō est alibi. xxvj. q. v. c. contra idolum. quē ad hoc p sing. refert & seq̄ Lud. Ro. sing. suo. ccccclx. quod ic. tu scis q̄ isti diuinatores.

quod tantum in casibus in iure expressis tollitur irregularitas per religionis ingressum, cum non habeamus canones loquentes contrarium. nā. c. j. de fil. presbyt. loquitur in casu suo. nec tollit irregularitas in totum. imo beneficium potest quod habere. ut in. c. in quibusdam. de pœnis. tene menti.

SVMMARIVM.

- 1 Infamis apostasia vel aliorum criminum debet se purgare.
- 2 Religiosus professus vel constitutus in sacris relinquens habitum dicitur apostatare.
- 3 Clericus in minoribus constitutus habens beneficium si dimiserit habitum & tonsuram dicitur apostatare: secus si non habeat beneficium. Clerici inhonestis vestibus vestiti licet habeant tonsuram perdunt omne privilegium clericale: si tertiò moniti non desistunt.
- 4 Religiosi professi vel constituti in sacris qui dimiserunt habitum possunt præcisè compelli ad reassumendum habitum. idem in clericis in minoribus beneficiatis. si verò non sint beneficiati: causatiuè tantum compelluntur.
- 5 Clerici constituti in sacris non possunt renuntiare privilegio clericali: alij verò possunt per contrarium actum.

CAP.

III.

V Infamatus de apostasia compelli litur se purgare. primò ponit decisa consultatio. secundò responsio ibi: super secundo. ¶ Casus literalis. Quidam clerici infamati erant de apostasia. i. quia abiecerunt habitum clericale: quæsitum fuit vtrum deberent tales tolerari vel compelli ut habitum reassumant. Respon. pa. q. clerici qui taliter sunt infamati tolerandi non sunt in habitu seculari: sed per cen. eccle. cohercendi ut habitum reassumant donec se purgauerint deficiente probatione. Ber. ¶ No. j. q. infamia de apostasia inducit purgationem sicut infamia natalium. de pur. ca. c. accedens. sic infamia aliorum criminum. ij. q. v. c. presbyter. & c. de hoc. & c. insinuat. s. de simo. ¶ Nota. ij. modum procedendi contra infamatos de apostasia. nam debet coherceri donec se purgauerint: & licet quidam colligant q. debent coherceri ut assumant habitum donec se purgauerint. tamen iste intellectus mihi non placet. nam sapit absurditatem. nam notarentur quadam infamia ex reassumptione & postea ex desertione: sequuta purgatione: sed intellige quod debent compelli ad reassumendum habitum, vel ad se purgandum: & practica erit qd deficiente purgatione statuatur eis terminus ad se purgandum. & si illam præstiterint, bene quidem: aliàs habentur pro convictis, & compelluntur reassumere habitum.

- 2 ¶ In gl. fin. not. bene gl. & duo tanguntur in ea. Primò q. clericus in minoribus ordinibus constitutus non potest compelli ad reassumendum habitum & tonsuram. secundò q. talis potest renuntiare in totum ordini clericali. Sed comprehendendo omnia quæ hic scribuntur dic tria hic examinanda. Primò an clericus dicatur apostatare relinquendo habitum. a Secundò nunquid potest compelli ad reassumptionem habitus. tertiò nunquid potest renuntiare ordini clericali. ¶ Ad primum dico quod si est religiosus, p. fessus, vel constitutus in sacris, dicitur apostatare b. ut hic. & s. e. c. j. & xx. q. ij. c. j. ij. & ij. c. eos. qd. c. sic intelligitur per Innocen. & Hosti. s. c. j. nam loquitur ibi de clericis astrictis. Item ibi equiparat clericos & religiosos quo ad reassumptionem habitus. & illa æquiparatio procedit in clerico constituto in sacris. argumen. c. j. de voto. libro sexto. ¶ Aut clericus est in minoribus. & si tenet beneficium ecclesiasticum dicitur apostatare dimissis habitu & tonsura: quia ratione beneficij tenetur habitum & tonsuram portare. l. disti. c. fi. & quod ibi nota. Aut non possidet beneficium. & tunc licet dimittat habitum non dicitur apostatare. ita tenet Inn. hic. quod placet licet quidam contra. pro hoc facit cle. quoniam. de vi. & hone. cleri. vbi clerici in minoribus non puniuntur ex desertione habitus, sed portado vestes inhonestas, nisi etiā

dimittant tonsuram. nam si deferunt tonsuram non perdunt. licet deferant vestes seculares. secus si per omnia incedunt ut laici. sed puto valde cautum & est optima cautela ut episcopus admoneat omnes tales primò secundò & tertiò ut assumant habitum: & si non assumpserint perdunt omne privilegium clericale. ut. c. in audientia. de sen. ten. excom. Nam aliàs sequuntur multæ absurditates: quia multi recipiunt primam tonsuram seu alios ordines minores non ut velint vivere clericaliter: sed ut deprehensi in criminibus possint effugere pœnam secularem. & iò bonum est illam monitionem præmittere, vel ut incedat ut clerici, vel ut nullo gaudeant privilegio clericali. ¶ Tercio casu principali nunquid possint compelli ad reassumptionem habitus. conclude q. religiosi professi & seculares in sacris possunt compelli. ut hic. & in. c. pe. j. eo. & c. eo. præ alleg. idem de constitutis in minoribus qui habent beneficium ut in. c. Ioan. de cle. coniu. & in prealle. c. fi. l. disti. Si verò non possideant beneficia, tunc præcisè non compelluntur: sed dico q. poterunt compelli causatiuè mō prædicto ut moneantur ad reassumptionem habitus & tonsuræ. & non reassumentes carent omni privilegio clericali. ¶ Tercio casu principali nunquid possit renuntiare privilegio clericali, & si est religiosus vel in sacris clarum est q. non potest. ut in. c. si diligenti. de foro compet. si verò est in minoribus, tunc verbo renuntiare non potest: ut in præallega. c. si diligenti. sed facto renuntiare potest. ut puta exercendo actum omnino contrarium clericatui: ut dixi in. c. j. s. eo. vel quando tertiò monitus non vult resipiscere. ut. s. dixi. & idem in alijs casibus iure expressis.

SVMMARIVM.

- 1 Infidelis non compellitur baptizari: sed si fuerit baptizatus potest compelli in baptismate remanere.
- 2 Infideles minus peccant quia non agnouerunt Christum: quā qui agnouerunt & dereliquerunt.

CAP.

IIII.

Quidam. Iudei baptizati ritus iudaicos omittere compelluntur vel generalius sic. Baptizati alterius sectæ vel fidei ritus dimittere compelluntur. Et primò ponitur Iudeorum baptizatorum excessus. contra quem secundò providens duas auctoritates præmittit. & duas rationes submittit. secunda ibi: cum ante. ¶ Casus literalis. Quidam Iudei seu infideles voluntarij baptizati fuerunt. verumtamen reliquias prioris ritus non reijciunt, unde Christianæ religionis decorem confundunt. quæsitum fuit in consilio quid de talibus sit agendum: cum maledictus sit homo qui duabus vijs terram ingreditur, & indui non debet veste de lana & lino contexta. Statuit consilium ut per prælatos ecclesiarum tales observantiæ veteris ritus compescantur, ut sicut libero arbitrio ad baptismum accesserunt: & necessitas coactionis eos in eius observantiæ conseruet, cum minus malum existat viam domini non agnoscere quam post agnitam retroire. ¶ No. j. quod in baptismo qui efficitur homo Christianus. dicitur enim renasci ex spiritu iuxta illud euangelicum. Nisi quis renatus fuerit ex aqua & spiritu sancto. & ideo baptizatus debet dimittere oēs ritus alterius fidei: nec debet servare euangelium cum lege mosaica. quia trās lato sacerdotio necesse est ut legis trās latio fiat. de consti. c. translato. ¶ Not. ij. homines duplices maledictos esse & fugiendos. vnum enim gerunt in corde: aliud in ore. facit. lxxxviij. distin. eiiciens. ¶ Item not. quod licet à principio paganus non debeat compelli ad suscipiendum fidem Christi. ut in. c. sicut. de iude. xx. iij. quæstio. v. c. ad fidem. tamen post susceptionem fidei debet quis compelli ad ipsam seruandam etiam si fuerit baptizatus ut conditionali. ut in. c. cōtra Christianos. de hered. libro sexto. c. xlv. distinct. c. de Iudeis. ¶ Vltimò not. ex fine literæ quod cæteris paribus in minori pœno

- a ¶ Relinquendo habitum. Adde Old. cōsil. ccxxij. & se. Rom. consi. ccclv. Abb. consi. lxxvj. Cald. consi. vj.
- b ¶ Apostatare. Tu circa hoc pondera gl. no. i. c. ex parte. s. de tempo. ord. q. dicit q. nō dicitur apostatare nisi qui ad seculum redijt.

Panormi. super quinto.

est infidelis non agnoscendo fidem^a q̄ christianus. q̄ post agnitam retrocessit. iuxta illud. Turpius eicitur quā nō admittitur hospes. de iure iur. c. quemadmodū. certo em̄ respectu secūdu Gof. minus malum est cognoscere & re- trouenire quam non cognoscere. quia si retrocedens re- uertatur ad fidem, bona opera prius gesta reuiuiscunt: vt de pœ. disti. iij. c. si impius. sed non sic gesta p̄ paganū cū fuerit sine fundamento quod est christus. j. q. j. c. cū pau- lus. gl. faciles sunt omnes. tene mēti. q̄ ista sunt pulchra.

SVMMARIUM.

ZACHARI.

a ¶ Infidelis non agnoscendo fidem. Adde p̄ hoc Car. in cle. j. q. xix. post gl. de iur. vbi dicit h̄sim non ca- dere in iudēo licet erret in articulis fi- dei christianē. licet posset ē ompesci si hoc dogmatizaret inter christianos, vt no. ibidē. & no. Gemi. ij. q. j. c. mul- ti.

SEBASTIANI.

b ¶ Carcerati. Adde qd̄ poena carceris q̄n̄ q̄s patit̄ famen & frigus æquipa- ratus morti: vt no. Bal. i. c. j. §. deniq; q̄ fuit prima cā bñ fi. amit. facit q̄ no. Bar. in. l. j. §. diu se uerus. ff. de q̄oni. q̄ autē dicatur i car- cere detineri decla- rat Ang. i. l. qui in carcerē. ff. qd̄ me- tus causa.

c ¶ Carceratus. Et an fuga plenē pro- bet & faciat eos ha- beri pro confessis. habes tex. proban- tē q̄ sic i. l. i. eos. ff. de cust. reo. & in. l. milites agnū. §. pe- ff. de re. mili. p̄ An- to. de but. in. c. q̄to. ff. de p̄sum. & qd̄ si aufugit ap̄to. ostio. h̄ p̄ Iac. but. Gui. & Bal. in. l. suc- currit. ff. ex quib. cau. ma. & per Bar. & Lud. in. l. admo- nendi. ff. de iure iur. & per Ang. i. l. ve- rū. ff. de fur. i. q̄bus locis ponit̄ q̄n̄ q̄s aufugit ap̄to ostio & ruptis compedi- bus. de qua mate- ria latē per Ias. in d. l. admonendi. in lxxvii. col.

Irregularitatem incurrunt prelati si permittunt mori carcera- tos in carceribus. s. attenuando cibum & victum.

Carcer etiam arctus est poena ecclesiastica: inductus tam ad cu- stodiam quam ad poenam.

Carceratus frangens carceres de iure civili puniatur poena capi- tis, etiam si fuerit innocens.

CAP.

V.

Nobis. Apostatae carcerari & af- fligi possunt vt habitum re- assumant. secunda ibi: ad quod.

¶ Casus literalis. Quidam clerici apostatae in cu- stodia detinentur, nec induci possunt mi- nis vel terroribus aut blanditijs vt habitum reassumāt.

queritur quid de his sit agendum? Respon. pa. quod ta- les sub graui possunt custodia detineri & incarcerari: ita quod solummodo misera sibi vita reseruetur donec ā sua malitia resipiscant. Bern. ¶ Not. j. quod dimitten- tes habitum ordinis vel religionis apostatae dicuntur. ¶ Not. ij. officium boni pastoris esse vt ad viam verita- tis inducat peccatorem nunc timore poenē: nūc p̄mio virtutis: vt sic prius minis vel blanditijs inducat peccato- rem ad poenitentiam, & si ista non sufficiant, exerceat co- hercionē. facit. xlv. di. c. cū beat. & c. disciplina. ¶ Not. iij. q̄ ecclesiasticus iudex habet poenam carceris & potest clericum deputare sub graui carcere attenuādo sibi vitā, vt mors sit sibi solatium, vita verō tormentum: vt dicit tex. in. c. nouimus. de ver. sig. vnde dicit h̄c text. q̄ refer- uatur istis vita misera. vt quia secundum Io. an. ministra- batur eis panis & aqua. dicit tamen q̄ non debet superior intantum attenuare vitam carcerati^b q̄ propter attenua- tionē vitæ vel asperitatem carceris verisimiliter moriat̄. aliās non euadit poenam irregularitatis: & ad hoc multū prelati aduertant. nam (vt h̄c dicitur) vita debet reserua- ri licet cum miseria: & text. in. c. nouimus. dicit. quod pa- ne doloris & aqua angustiae sustentādus est. non ergo vi- ta ei extenuanda est: vt potius extinguatur q̄ sustentetur. facit quod no. Io. de lig. in cle. j. de poeni. & remis. ¶ Sed contra prædicta facit tex. in. l. aut damnum. §. solent. ff. de poenis. nam carcer deputatus est ad custodiā, & nō omni- no ad poenam. vt ibi dicitur. solu. de iure canonico possu- mus vt i carcerē & ad custodiam & ad poenā. vt h̄c. & in c. quamuis. de poenis. lib. vj. & in perpetuum & ad tēpus vt h̄c in ver. donec. ¶ Quid autem si carcerat^c frangit carcerem de iure civili est puniendus poena capitali etiā si innocens sit. & mitius puniatur si sine fractione p̄ incu- riam custodis cepit fugam. de quo dicendum vt in. l. j. & ij. ff. de effract. & expi. sed de iure canonico potest ad de- positionem procedi. & data icorrigibilitate ad traditio- nem curiæ secularis. de quo dicendum vt no. in. c. cū non ab homine. §. de iudi.

SVMMARIUM.

- 1 Apostata dicitur etiam ille religiosus qui deposito habitu sua re- ligionis efficitur clericus secularis.
- 2 Regularis dimittens habitum incidit in excommunicationem.
- 3 Papa solus dispensat contra canones: nisi in casibus in quibus tacite vel expresse dispensatio permittitur inferiori.
- 4 Regularis intrans aliud monasterium licet sit magis largū non dicitur apostatare.

CAP.

VI.

Consultationi.

Monachus in apostasia ordia- tus potest sine dispensatione papæ in susce- pto ordine ministrare. ¶ Casus literalis. Qui- dā monachus sacrū ordinē i apostasia re- cepit: tantū p̄niam agēs abbati suo recōciliatus fuit, que- rit̄ vtrū ministrare possit i ordine sic suscepto? R̄ndet pa- pa quantūcūq̄ reconciliatus fuerit, & p̄niam egerit, abs- que dispensatione sedis apostolicæ in ordine sic suscepto ministrare nō potest. Ber. ¶ Not. j. q̄ religiosus dicitur apostata dimittendo habitū religionis, et si efficiat cleri- cus secularis. ¶ Itē no. q̄ ordo collatus in apostasia nō ha- bet executionē sine dispensatione superioris quantūcūq̄ resipiscat & agat p̄niam. ¶ Sed q̄ro. q̄a ista litera facit mē- tionē de sacro ordie t̄m: qd̄ si recipit ordinē minore t̄m? dicunt doct. q̄ et habebit executionē: sed hoc casu pote- rit dispensare episcopus: cū papa non reseruet sibi dispen- sationē nisi respectu sacri ordinis. ¶ Sed hodie in reli- gioso hoc simpliciter non procedit: quia per dimissionē habitus incidit in excommunicationē. vt in. c. ij. ne clerici. vel mona. li. vj. vnde ordo reperit̄ collatus in excommu- catione. vnde dicēdū & distinguendū hoc casu prout ha- betur in. c. cum illorum. in fin. de sen. excō. ¶ Sed quæro quia tex. dicit quod non poterit ministrare in ordine sic suscepto. nunquid poterit ad minores ordines promoue- ri? dicendum q̄ multō minus. quia videtur ordinatus per saltum. quia ex quo est irregularis non debet ordinari. vt in. c. j. de regul. iur. libro. vj. ¶ In gloss. ibi: solus papa dis- pensare potest, &c. Item solus papa dispensat cum quis sciēter fecit se ordinari ab excommunicato vel suspenso vt in capi. secūdo. de ordina. ab episco. Item quando quis est simoniac⁹ & simoniacē ordinatus. vt in. c. de simonia cē supra. de simo. Hos casus excipit Hostien. sed dic me- lius faciēdo regulā cōtra canones solus papa dispēsat, nisi in casibus in quibus tacite vel expresse dispensatio p̄mit- titur inferiori vt not. Innocen. de tempo. ordi. c. dilectus. argumen. c. licet cano. de electio. lib. vj. plenissimē dico in c. at si clerici. §. de adulterijs de iudic. ¶ Et in fine gl. no. gl. quod religiosus intrans aliud monasterium in casu nō concessio non dicitur apostatare, etiam si secundum mo- nasterium sit magis largum: quia non reperitur venire cō- tra tria suastantialia regulæ de quibus in. c. cum ad mona- sterium. in fi. de sta. reg. Item not. in. c. ex parte. de tempo. ordi. Et vide Inno. in. c. fi. de renunt. & in. c. intelleximus. de ata. & quali. dixi. §. eod. c. j.

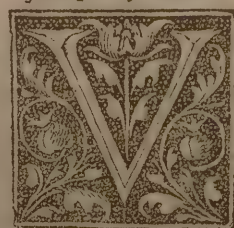
De his qui filios occidunt.

Rubrica.

¶ Suprā i quatuor proximis titulis visum est de his qui peccāt principaliter in deum: consequenter restat videre de his q̄ pec- cant in homines & in deū etiam: vt de committentibus homi- cidium: sed quia inter homicidiorum genera homicidium filio- rum est grauius, ideo primō de his p̄mittitur.

SVMMARIUM.

- 1 Cōfessio cōfitēris posset esse adeo magna: vt ille qui cōfitēr pos- set mereri absolutionem citra aliam poenitentiam sacerdotis. Confessio verecunda multum proficit in remissione peccatorū.
- 2 Delictum commissum calore iracundiae non excusat. Delictum commissum tempore furoris non est punibile.
- 3 Occidēs parentē vel filiū puniatur secūdu leges et in terris eccle- siae, quia secūdu canones non reperitur in hoc aliqua poena

CAP.

I.

Eniens.

Mulier occidens spōte filium debet perpetuō in monasterio poenitere: si tñ timetur de incontinentia datur vel saltem non denegatur sibi licentia nubēdi: & loq̄ h̄c decr. in foro aīe. secunda pars ibi: mandamus. ¶ Casus literalis

quod unus ipsorum communem filium interfecerit.

CAP.

II.

Intelleximus.

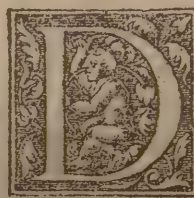
Mulier occi-

dens filium p-
pter hoc à viro separi non debet: sed alia
pœnitētia sibi imponitur. & loquit de fo-
ro animæ: vt dixi in præcedenti. c. ¶ Ca-

sus literalis. Quædam mulier diabolo instigante filiā suā
occidit. propter q̄ dñs terre maritum ipsius ipsam com-
pult abiurare. significatū fuit hoc do. pa. vñ mādāt dio-
ce. ep̄o. quatenus super hoc ita p̄uideat: q̄ de commissio
excessu pœnitentiā agat, vt salutē suā & filiorum con-
sulatur: & non obstante iuramento prædicto eam viro
suo restituat, ita q̄ filios suos possit liberē gubernare.
Ber. ¶ No. j. ibi. *furore diaboli*. q̄ committēs detestandū
facinus videtur diabolico furore accēsus. vj. di. c. sed pē-
sandum. nam demon suggerit peccatum mentibus ho-
minū. xvj. q. ij. c. visis. ¶ ¶ No. ij. q̄ propter crimē etiam
grauissimū ex quo criminofus venit puniendus vltimo
supplicio non debet separari matrimonium coniugib⁹
remanentibus in seculo. ¶ ¶ Vltimō not. specialius: &
sic quod vxor non pōt à marito dimitti propter homi-
cidium ēt in cōem filium commissum. Nam deus tantū
excepit causam fornicationis. de hoc. xxxij. q. vij. in. c. hī
qui. & c. j. de diuor. ¶ Sed opp. & videtur quod ista mu-
lier debeat puniri vltimo supplicio vt dixi in. c. præcedē-
tj. Sol. hīc non aperitur qualiter sibi præceptum fuerit:
sed ecclesia de hoc se nō intromittit cum laica sit: sed tñ
cognoscit de matrimonio quod spectat ad ecclesiam. i.
respectu pœnitentiæ imponendæ in foro animæ q̄ im-
ponitur secundū circūstantias peccari. vt in. c. deus. qui
ecclesiam. de pœni. & remis.

CAP.

III.

De infantibus.

Se summat po-

nens pœnitētiā
parentū circa quos pueri reperiūtur op-
pressi. ¶ Casus literalis. Infantes aliquan-
do reperiūtur mortui cū patre & matre

in lecto, nec appareret utrū à prē vel à matre oppressus
sit, vel propria morte defunctus. Queritur quid sit in
hoc casu agendū patri vel matri? Resp̄o. pa. parentes nō
debēt esse inde securi, nec sine pœna: verū tñ discretio
pietatis debet adhiberi: vbi non fuit voluntas: sed euen-
tus mortis cā. Si verō eos interfecerunt, scire debent se
grauiter deliquisse. Quidā dicunt q̄ pœnitentiā trium
annorum debent agere: quorū vnū peragant in pane &
aqua. Ber. ¶ No. j. contra collocantes paruos filios pro-
pe se in eodē lecto. nā hoc fieri non debet nā dicit cano.
q̄ parētes hortādi sunt ne hoc faciāt. ij. q. iij. c. cōsului-
sti. vbi bo. tex. & si aliter faciāt, sunt i graui culpa adue-
niēte casu aduerso. ¶ No. ij. q̄ vbi p̄babiliter dubitat de
p̄ctō debet imponi aliqua p̄niā. in cōtrarium tñ facit. q̄a
in pœnis mitior interpretatio est fienda: i regula in pœ-
nis de reg. iur. lib. vj. dic q̄ i foro contentioso procedit
cōtrariū: sed i foro aīa^b vbi tñ agi de salute aīa^a habet
locū q̄ ibi dicit: vt fiat durior interpretatio. q̄a illa tutior
vide bo. gl. i. c. j. de scru. in ord. faci. & per Inn. de testib⁹.
c. cū tu. ¶ Vltimō no. pœnitentiā imponēdā i casu du-
bij qñ. i. dubitatur an parētes fuerint i culpa. anne. & fa-
cit iste tex. i. si. contra cōsuetudinē quorūdā locorū i q̄-
bus hoc casu publica iponit pœnitētia & solēnis. de qua
in. c. in capite. l. dist. q̄ fieri non debet. nam illa pœniten-
tia imponi non debet, nisi crimen adeo graue sit q̄ com-
moueat totā vrbē vt in præalle. c. in capite. ¶ In gl. j. ibi.
cū culpa graui præcedente. Exemplum secundū docto. q̄
parētes collocauerunt apud se paruos filios. q̄ facere nō
debent: vt in præall. c. cōsului. Leuis verō culpa est qñ
non apud se collocauerūt: sed in loco remoto. nulla po-
test culpa assignari qñ reperitur mortuus in cunabulis.

ZACHARI.

¶ Nō excusat à pec-
cato. Adde q̄ quis
iracūdiæ calor nō
excuset à delicto.
vt. l. si nō cōuiti. C.
de iniur. facit tñ ita
delinquētē mitius
puniri. ita no. in. l.
j. C. si qs impe. ma-
le. & in. l. famosi. ff.
ad. l. iul. maie. Bar.
i. l. si. & ibi bo. tex.
& Alex. ff. ad. l. iu.
repe. Archi. ij. qō.
iij. c. euphemiū. §.
nondū. & xvj. q. j.
c. inter Hebraicū.
Aduertē tñ q̄ Spe.
in ti. de accu. verfi.
qd si vocauit te. vi-
dēt tenere q̄ omni-
no excuset.

SEBA. SAPIA.

¶ In foro aīa. Ad
de q̄ si cōtrarium
fiat faciēs incurrit
p̄ctm mortale. vt
no. Bald. in. c. si. do
p̄scr. in. j. co. Et ad
hoc multa accumu-
lat Feli. in. c. auditi-
tis. col. xxij. ver. li-
mita secundō. s. de
præscrip.

literalis. Quædam mulier filiū de quodā suscepit. ille ve-
rō ip̄operabat eidē q̄ eius filius nō esset. vñ ipsa diabo-
lico furore accensa filiū interfecit: vnde ipsa lachryma-
biliter ad papā accedens petijt sibi impendi consiliū sa-
lutare. mandat papa ep̄o loci vt laboret eam inducere
vt ad aliquod monasterium trāseat: in quo pœnitentiā
agat de commissio. si autem ad hoc induci non poterit,
det ei licentiā vt in dño nubat: quia tutius videtur vt
nubat vni q̄ inhonestē multos admittat. Ber. ¶ ¶ Not.
j. ibi: *lachrymabili confessione*. & c. qualis debet esse pœni-
tentia. nā lachrymę sunt signū cōtritionis iterioris. &
tanta posset esse confitētis contritio: vt sine aliqua pœ-
nitentiā imponēda per sacerdotē mereret integram ab-
solutionē p̄ctōrū. vt in. c. baptismi vicē. de conse. di. iij.
& de pœ. dist. j. c. mēsurā. nā maxima cōtritio est maxi-
ma pœna interior: sic etiā rubor quē quis patit in cōfi-
tendo est maxima pars pœnē. & multum proficit in re-
missionē peccatorū. vnde multū proficit sepe iterata cō-
fessio. sic de pœ. di. j. quē pœnitet. vide bo. gl. in. c. p̄fecta
p̄niā ea. di. ¶ ¶ Secundō no. q̄ calor iracūdiæ non excu-
sat à peccato^a, ex quo non tollit sensus hoīs: secus si in-
duceret furorem. quia delictū commissum tpe furoris
nō imputatur ad pœnā vel ad culpā. satis em̄ punit suo
furore. vt in cle. vnica. de homi. & iij. qō. ix. c. indicas. &
xv. q. j. in prin. ¶ No. iij. q̄ non est suadēda oīno religio
ei de cuius incontinentia timetur: imō meli⁹ consulitur
vt matrimoniū cōtrahat. xij. di. c. nerui. ¶ ¶ In gl. j. i. fi.
dic q̄ secūdū leges occidens parētem vel filiū acerrima
pœna punit. nam sinitur in culeo. i. in sacco corio cū ca-
ne: simia: gallogallinaceo & vipera. & proicitur i mare
vel in flumen: & si ibi nō est mare vel flumen, tunc por-
tatur ad siluas à feris animalibus lacerandus: & imponit
ista pœna: vt sic viuus careat vsu omnium elementorū:
& superstiti desit coelū & mortuo terra. & fit ista mixtu-
ra istorū animalū ad maiorem pœnam: quia canis natu-
raliter fugat simiam. & simia gallū: gallus viperā: & cū
vipera non inueniat refugium intrat corpus illius. De
iure autem canonico non imponim⁹ hāc pœnā mortis.
vt in. c. sententiam. ne cle. vel mo. sed licet ista gl. dicat q̄
punit vt hīc dicitur. & in. c. si. j. eo. dic hoc non simplici-
ter verum. sed ista iura loquūtur in foro animæ: vbi tñ
imponitur pœnitētia vt satisfiat deo quē lēsit. sed in fo-
ro contentioso ēt secundū canones imponit grauis pœ-
na. Nam videmus q̄ pro simplici homicidio etiam non
qualificato clericus deponitur. vt in. c. cū non ab hoīe.
de iudi. & qd ibi dixi. Item i homicidio qualificato. vt in
eo qui fecit aliquē interfici per assassinum ecclesia impo-
nit magnam & grauissimam pœnam: vnde diffidit eum
cū bonis suis: & sic impune potest occidi. de quo dic vt
in. c. j. de ho. li. vj. vnde concluderem q̄ aut laicus cōmi-
sit hoc crimen & suppositus est tēporali iurisdictioni ec-
clesiæ. & tunc mandabit ecclesiasticus iustitiam facere.
vt in. c. si. ne cle. vel mo. li. vj. & puto q̄ talis punitur pœ-
na legali: quia de iure canonico non reperitur pœna ta-
libus apposita. ergo recurrēdū est ad ius ciuile. vt in. c.
j. de no. ope. nū. Aut est clericus: & tunc etiam existimo
q̄ deponi debeat, & sine alia icorrigibilitate tradi curiæ
seculari. nam si pro simplici homicidio fit depositio &
detrusio in monasterium vt in. c. cū non ab homine. de
iudi. iuncto. c. tuā. de pœnis. debet pro isto homicidio
qualificato imponi grauior pœna: sed grauior prædicta
nō inuenitur. ergo cū non habeat ecclesia quid vltra fa-
ciat, relinquit eū iudici seculari. ar. p̄all. c. cū nō ab hoīe.
& hoc quia dolosē vel appensatē interfecit parentē vel
filiū. secus vbi non esset tāta culpa. & circa hanc pœnā
vide qd dixi i. c. at si clerici. & c. cū nō ab hoīe. s. de iud.
licet doc. hīc tāgētes hāc materiā videant aliud sentire.

SVMMARIUM.

1 Diuortium non est concessum inter virum & uxorem: etiam

QQQ iij

Panormi. super quinto.

nā tunc aliqua pœnitentia propter dubiū poterit adiungi quia fortē p prius minorem diligentiam adhibuerūt parentes, fortē nimis restringendo mēbra, vel nimis curiose attēdēdo. vnde in hoc casu eligatur pars tutior, & in pœnitentia imponenda valet multum arbitrium discreti sacerdotis. vnde secūdum circumstantias potest augere vel minuere pœnitētiā etiam iure expressam & taxatam: vt in. c. Deus qui. de pœ. & remis.

De infantibus & languidis expositis. Rubrica.

¶ Quia exponentes infantes & languidos eos quasi occidunt ideo post rubricam præcedentem subiicit istam.

SVMMARIVM.

- 1 Pater priuetur patris potestate: & dominus dominica, si filios vel seruos exposuerunt, vel ratum habuerunt: vel alimenta eis denegauerunt si fuerint languidi, aliās secus. 2.
- 3 Alimenta præstata alicui, siue sit affinis, siue non, an & quando repetantur?

CAP. I.

- 1 **S** à patre. ¶ Potest sic summari. Infans expositus à patre vel aliquo consentiente, vel ratum habente hoc ipso à patria potestate liberatur. Idem in seruo & liberto, qui ob prædictam causam liberantur dominica potestate. & idem iuris est in prædictis languidis cuiuscunq; ætatis sic expositis, vel cū eis alimenta denegantur. hi tamen qui prædictis alimenta præstiterint nullum ius in eis acquirūt. ¶ Casus literalis. Si à patre vel ab alio patre sciente infans expositus fuerit, contra officiū pietatis, hoc ipso filius à potestate patris est liberatus. cū hoc casu libertus efficitur ingenuus: & seruus in libertatem eripitur. & hoc idem intellige de languidis prædictis expositis cuiuscunq; ætatis fuerint: vel si alimenta alicui de prædictis personis scilicet filiis libertis & seruis languidis negari contigerit. verumtamen qui hos suscipiunt propter hoc in eorum personis ius aliquod vendicare non possunt. Bern. ¶ No. j. tex. q. quo ad expositionē huius. c. paria sunt patrē exponere vel alium eo sciente. & nomine patris, vel etiam non nomine patris, & patre postea habente ratum. ¶ No. ij. bonū casum in quo pater propter delictum suū priuat patriā potestate. ¶ Item no. iij. q. valet arg. de patria potestate ad dominicam circa libertatem. Item no. iiij. q. dispositio huius. c. procedit etiam in filiis. nā cū pater patriā potestate priuetur, sequitur q. c. loquatur de legitimis: quia non legitimis non habet in potestate. vt insti. de nup. § aliquādo. & no. in. c. cū haberet. de eo qui dux. in mat. quā poll. per adul. ¶ ¶ Vltimò no. casum in quo pater vel dominus priuatur patriā potestate, vel dominica denegando alimenta filio, vel dominus seruo. Sed est dubiū nūquid iste tex. debeat itelligi indistinctē siue denegant eis sanis, siue languidis. Gof. itell. exit idistinctē dicēs istos tres casus equiparari. scilicet exponere infantem & languidum cuiuscunq; ætatis. Item denegare alimenta. sed Inno. Hosti. & Vincen. restringunt hanc literam quando denegantur alimenta eis languidis. Idē Azo in sum. huius ti. quod mihi placet. nam maius delictum & magis detestabile est denegare alimēta languidis q̄ sanis: & ideo grauiori pœna afficiendi sunt parētes vel domini. Item in iure expressum est contra parentes impiē denegantes alimenta filiis. vt in. l. ff. si quis à liberis. & de lib. agno. & in præalle. c. cū haberi. & ideo cessat ista pœna. nam in dubio mitior est interpretatio fienda quo ad pœnam incurrendam. vt in regula in pœnis. & in regu. odia. de reg. iur. li. vj. & multum pondera literam: q̄ loquitur de infante. habet ergo locum hoc. c. vsq; ad septimum annum quia infantia durat vsq; ad illud tempus.

vt in. c. literas. de despon. in pub. vide gl. in procmio sex. xti. quæ distinguit omnes etates. ¶ ¶ In gloss. in verb. liberatus. ibi. sed restituet expensas. sed aduerte: quia glo. non declarat quas expensas. sed gl. in. c. vlt. lxxxviij. dist. dicit q̄ repetantur expensę factę circa puerum in addiscendo aliquam artē, non autem alimenta. videntur enī causa pietatis facta ideo non subiacent restitutioni vel repetitioni. l. alimenta. C. de neg. gest. no. xij. q. ij. in. c. sacrorum. & idem videtur velle lo. An. hīc recitando. sed tex. videtur in oppositum in. l. j. C. e. vbi fit mentio etiā de expensis circa alimenta. & licet loquatur in seruo exposito. idem eadem ratione in filio & fortius. sed p̄ opi. gl. multū facit. l. patrem. C. de nupt. vbi in vno casu tantum reseruat repetitionem alimentorum. quando. s. expositus nō vult ducere in vxorem filiā nutritoris. ergo regulariter non repetūtur. Sed potest dici quod aut alimenta sunt præstata ab eo qui ad hoc tenebatur, vt puta ab ecclesia. & debet alere hos pauperes. & tunc non est locus repetitioni etiam præcedente protestatione: vt in præalleg. c. sacrorum. & in præalle. l. alimenta. C. de neg. gest. & quod ibi not. aut sunt præstata ab eo qui tenebatur: & tunc aut à cōiuncto, & præsumptio est q̄ voluit donare nisi fuerit protestatus. ita loquitur. l. nescennius. ff. de neg. gest. aut cessat ratio coniunctionis: & tunc aut nutritor fuit protestatus quod ipse intendebat repetere. & i dubio repetit omnes expensas. vt in. d. l. nescennius. aut nō fuit protestatus, & si facit causa pietatis: & hoc constat saltem ex coniecturis: vt quia erat homo diues vel liberalis: & tunc non repetit alimenta. nisi in casu. vt d. l. patrem. & hoc procedit dictum glo. aut non constat q̄ fecerat causa pietatis, & repetit omnes expensas. & sic procedit. l. j. & de hac materia vide bo. gl. in præalleg. c. fi. vbi de hoc. ¶ In gl. pe. ibi. si monasterium ipsum expulit. conclude ergo q̄ aut solus Abbas expulit, & non debet puniri monasterium: quia delictum personæ, & c. in regula delictū. de reg. iur. lib. vj. aut monasterium expulit, & dicit Gof. q̄ antequam aliud monasterium ingrediat acquirat primo: secus si post ingressum. hoc vltimū placet. Sed dubito de primo. nam si fuerit expulsus de monasterio legitimē non videtur amplius habere communionem cum illo monasterio. argu. c. ne pro cuiuslibet. xvj. q. j. ergo est sub potestate episcopi.

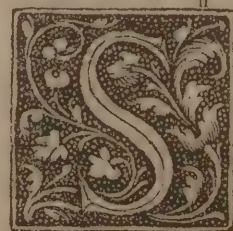
De homicidio uoluntario uel casuali. Rubrica.

¶ Viso de homicidio in specie, competenter subiicit rubricā generalem de homicidio. & quia homicidium quoddam est necessarium, quoddam voluntarium. vt. j. eod. c. licet dignum ideo subiicit de utroq;.

SVMMARIVM.

- 1 Immunitate ecclesiastica nō gaudent illi qui in ecclesia propria commiserunt delictum prætextu habende immunitatis.
- 2 Mors vbiunque in canonibus nominatur, intelligitur de civili.

CAP. I.

I quis. Non potest congruē summari propter breuitatem & lecturarum varietatem: sed secundum intellectum gloss. hoc dicit. Homicida ex proposito non gaudet immunitatibus ecclesiasticis. sed iste intellectus non procedit de iure. vt in. c. fi. de immu. eccle. vt j. dicam. imò potius debebat i illo titulo collocari: iō ad alium intellectum sic summari potest. Homicida ex proposito debet deponi ab altaris ministerio. vel sic. Homicida incorrigibilis debet deponi, & tradi curiæ seculari vt moriatur. Posset & aliter summari. vt infra patebit. ¶ Nota secundum vnum intellectū quod de iure diuino

re diuino pcedit irregularitas^a q̄ causat ex pposito: non autem illa quæ casu cōtrahit. vnde illa videt̄ inducta de iure positio. ¶ No. q̄ industria q̄q̄ sumit̄ in malā partē. vt hīc. Nam hīc dī interficere p̄ industriā q̄ parauit infidias. vnde verbū p̄ infidias declarat illud verbū per industriam. & dic̄ industriam id est ex proposito. ¶ In gl. ij. in fi. ex hac gl. colligitur primus intellectus secundū quem summaui. vt intelligat̄ tex. de laico fugiente ad ecclesiam post homicidiū per infidias perpetrātū. vt ppter atrocitatem delicti non gaudeat immunitate ecclesiastica. simile in publico latrone & committente maleficium in ecclesia. hanc lect. sentit etiam hīc abbas. sed certē hęc lect. non est vera. & licet potuisset pcedere olim in veteri testamento quo tempore non emanauerunt leges humanæ conferentes immunitatem ecclesijs: hodie autē secus est dicendum. & quod ī terris ecclesię debeat gaudere immunitate allego tex. apertum per locū a speciali in. c. fi. de immu. ecc. vbi dicitur q̄ committētes homicidium in ecclesia vel cōmitemio ex proposito vt cōsequatur immunitatem non debēt gaudere ea. vt puniātur in quo deliquerunt. Nam quia violauerunt sacrum committēdo ibi delictum non debēt a sacro defendi. & sic loquitur de homicidio ex pposito commissio. & sic priuantur immunitate: quia homicidium commiserūt in ecclesia: secus si extra licet ex proposito. allego ad idē. c. inter. eo. ti. vbi dicitur q̄ fugiens ad ecclesiam quantū cūq̄ graue delictum commisit non debet iuitus inde ex trahi. cū ergo casus huius. c. secundum hunc intellectum nullibi sit exceptus: & est lex Exodi & non noua, debemus stare regulę generali. fortē tamen (vt dicit Inn.) pro cedebat iste tex. in altaribus veteris testamenti quę non erant tantę authoritatis quantę sunt nostra. Dantur ergo & alij intellectus per doct. vt intelligatur de mortuo per pœnitentiam, vel vt moriatur. i. in peccatis suis: vel vt deponat: quia depositio est mors ciuili. vt. ij. qō. vij. c. quia ergo. vel secundum Host. posset intelligi de iocor rigibili q̄ debet post depositionem tradi curiæ seculari vt in. c. cum non ab homine. s. de iud. Alij vt Gof. intelligunt literā prout iacet. sed dicit q̄ non est hęc lex obseruanda: sed fuit hīc posita vt sciretur. sed contra hoc facit l. j. C. de ve. iu. enu. & c. si apostolicā. de pręb. li. vj. nam omnia nostra facimus quibus authoritatem nostrā impartimur. ex quo ergo papa interseruit in hoc volumine hanc antiquam legem: & in principio mandauit qd̄ deberemus hoc volumine vti ī iudicijs & in scholis: vnde videtur hanc. l. comprobasse. Concludendo ergo possumus dicere q̄ hoc. c. potest intelligi tam in laico q̄ in clerico. ¶ Primō potest intelligi in laico, vt euellat̄ ab altari. i. ab ecclesia & a communione fidelium per excommunicationem. nam vbiq̄q̄ in canonibus fit mentio de morte intelligimus de morte ciuili. & potest intelligi de morte id est. de sententia excommunicationis: vt optimē pbat̄ in. c. per venerabilē. qui si. sint leg. vbi lex antiqua incorporata in corpore canonū faciens mētiōnē de morte exponit, moriatur id est per excoicationis sententiā velut mortuus a cōione hominum separet̄: & ille est ad hoc. tex. no. Fatendum ergo est q̄ tēpore istius. l. & quo ad literā intelligatur de morte naturali. ad hoc q̄ le. & no. xvj. q. j. c. placuit. sed post q̄ incorporata est in canonibus: tunc debet intelligi ciuilit̄: q̄ canon nō imponit mortē naturalem: imō prohibet clericū interesse. vt in. c. sententiam. ne cleri. vel mo. Secundō principaliter potest intelligi in clerico qui propriē euellitur ab alteri cū ipse nō sit affixus & obligatus altari. & potest intelligi hodie dupliciter. Primō de depositione quæ est quædam mors ciuili. Secundō posset intelligi de morte naturali. vt quando homicidium est ita qualificatum, vt non videatur sufficere ipsa depositio. tunc em̄ debet deponi & tradi curiæ seculari vt moriatur: vt dixi in. c. j. de

his qui si. occi. & plenē in. c. at si clerici. de iud. vbi allego istum tex. pro concor. & c. nouimus. de verbo. signifi.

SVMMARIUM.

- 1 Fures possunt impune occidi si non possunt aliter capi. intellige ab illis quibus fit furtum.
- 2 Occidens aliquem vt liberet se & sua non punitur, vel etiam vt liberet res tantum: hoc ultimo casu non punitur scilicet in foro contentioso, secus in foro animæ.
- 3 Occidēs illū qui de iure positio veniebat occidēdus, tenet̄ ī foro aīa, sec⁹ si de iure naturali, vel diuino: q̄ ī nullo foro punit̄.
- 4 Irregularitatē nec p̄ctm̄ incurrit presbyter. interficiēdo aliquē ad necessariam defensionem sui corporis secus rerum suarum.

CAP.

II.

Interfecisti. Ponit pœnitentiam occidētis

latronem cū se poterat aliter liberare. Si verō aliter liberare se non poterat non tenetur agere pœnitentiā, nisi ad cautelam. Et secunda pars ibi. Si autem. ¶ Casus literalis. Dubitabatur circa furum occisores qua pœna essent puniendi. & respondetur q̄ si q̄ interfecerit furem vel latronē, quem capere poterat absque occasione. xl. dies in pane & aqua pœniteat, & alia facere debeat quæ in litera sequuntur. Si verō sine odio liberando se & sua huiusmodi hominem interfecit, consequetur indulgentiam: quia ad imaginē dei factus erat & si aliqd̄ ieiunare voluerit bonum erit & eleemosynā faciat. Si autem presbyter hæc eadem fecerit non deponatur: tamen quandiu viuit pœnitentiā agat. Ber. ¶ Nota. j. differentiam inter furem & latronem. nā potest dici secundum Hostien. quod nocturnus dicitur fur a furto. i. nigro. quia incedit ī tenebris & de nocte. Latro verō de die. & datur versus. Tempore nocturno fur capit latro diurno. In iure tamen capiuntur synonymē seu eque uocē. ¶ No. ij. q̄ vbi latro vel fur potest comprehendere non potest impune occidi: & ex hoc debet limitari tex. iuris ciuili in. l. itaq̄. ff. ad leg. aquil. & c. si perfodiens. j. eo. vt nocturnus latro possit occidi q̄n. i. non potest comprehendere sine occasione. & multum pōdero literam ibi. comprehendere poterat. quia non refertur ad illum cui dam nū fur conabatur inferre: sed loquitur generaliter. ¶ Ex quo infero quod licet non possit comprehendere de nocte, ex quo tamen fuit cognitus, & per iudicem possunt bona reuideri, q̄ tunc nō debet occidi etiam de iure ciuili. & facit pro eo quod no. Bar. in. l. furem. ff. ad. l. cor. de fidei. quod bene not. nam eadem est ratio in fure nocturno qui cognoscit̄ & est soluendo, sicut in fure diurno qui non potest occidi quia cognoscitur. ¶ No. iij. ibi paruis pisculis. q̄ tempore pœnitentiæ non debet q̄s vti cibis exquisitis & voluptuosis. pro hoc vide bonū text. iij. distinct. c. deniq̄: nam cibi quadragesimales inducti sunt ad macerandum carnem & cohibendum libidinē & concupiscentiam: ideo non debent esse multum delicati. aliās parū prodeffent. ¶ No. iij. singulariter text. ibi: te tuaque liberando. quod tunc quis excusatur ab occisione furis etiam nocturni quando fecit vt liberaret se & sua. ergo pro rebus tantum liberandis non licet occidere furem etiam nocturnum: nam ista ponuntur hīc copulatiuē: non sufficit ergo altera pars. & ita tenet glo. xxij. qō. iij. c. in principio. Et aduerte quod b̄ nemo pōderat istum tex. quod sit contra opin. legistarum: vt in præalleg. l. furem. & maximē contra Bart. in. l. j. C. vnde vi. dicunt enim communiter quod si bona aliter saluari non possunt licitum est occidere furem. & pro illa opi. facit tex. in cap. sequen. vbi fit mentio de illa. l. ciuili. sed saluando opin. illam legistarum possumus dicere quod in foro seculari contentioso procedit illa opi. p̄ tex. in. l. itaq̄ præalleg. sed propter hoc non euitatur p̄ctm̄: vnde in foro p̄niali debet imponi pœnitentia. c̄ vt p̄batur

SEBASTIANI.

Irregularitas. An & quando irregularitas sit de iure diuino. vide Fel. i. c. si. col. ij. ver. extra materiā. s. de maio. & obe. & i. c. ad audientia. col. j. ver. sed aduerte. j. eo.

SEBASTIANI.

Et aduerte. Ad hoc fundamentū. Abb. respōdet Ias. in. l. vt vim. col. v. ver. sed contra istā conclusionē. ff. de de iusti. & iur.

SEBASTIANI.

Pœnitentia. vide Fel. in. c. j. col. j. de præscrip. in. c. q̄ in ecclesiariū. col. iij. de consti. Ang. de are. in trac. maleficiorū. in vers. chemē ha adulterato la mia dona.

Panormi. super quinto.

a ¶ Apud hominē dñ. alis multū dubi-
taui sup veritate il-
li. q. an occidēs il-
lū q de iu. veniebat
occidēd⁹ teneat i fo-
ro cōsciē. & hoc iō
ga iuenio doc. con-
trarios. nā. d. Ia. i. l. a
vbipctm i. v. co. C.
de trās. tenet q nō
referēs qdā idē te-
nere. Sed cōtrariū
ipsemet voluit i. l. 3
vt vim. i. vj. col. de
iust. & iur. Veritas
est ista quā elicio
ex dictis Abb. hic
vz q si occido il-
lū q de iu. naturali
vel diuio poterat
occidi: puta ad meā
necessariā defēso 4
nē. & tūc euitabo
peccatum, vt etiā
vult Abb. i. c. olim
el. j. i. nu. 17. s. de ref.
spo. aut ille poterat
occidi de iure posi-
tuo: vt bāniti & si
miles: & tūc teneo
i foro aīē istā cōtra-
rietatē de q. s. posui
lati⁹ i. d. c. olim. sed
nō cōsideraui p di-
stā distictionē quā
nota qā null⁹ ponit
& ē vera sicut de ē
i celis. Aen. de fal.

b ¶ Statuto. Nota. q
cōmittēs homicidiū
licitū nō dī cōmit-
tere homicidiū. q
no. ppter statutū.
vide ea. ille. gladiū
xij. q. iij. vbi non
dī capere gladiū il-
le q null⁹ capit gla-
diū. & vide Bal. C.
ex q. cau. i. fa. irr. i. l.
decuriōes. An. Bar.

c ¶ SEBA. SAPI.

c ¶ Qd dies. Vide
Bal. i. l. vnica. C. de
emēda. iust. col. &
Ang. i. l. j. C. de cu-
sto. ieo. Bal. & Sal.
i. l. fi. C. de his q. vt
indi. Bald. Imo. &
Alex. i. l. titi⁹. s. lu-
ci. ff. de lib. & post
hu. Albe. de rosa. i
secūda parte statu-
torū. q. vij. Pau. de
cast. Alex. & Iaso.
i. l. more romano. b
ff. de ferijs.

c ¶ SEBA. SAPI.

d ¶ Cū iuramēto. ad
exornationē hui⁹
text. videmulta p
Iaso. i. l. ita stipula-
tus. magna. colū. ij.
versu. tertio princi-
paliter aduerte. ff.
de verbo. obligat.
post Alex. ibi.

optimē hīc. & pro hoc optimē faciunt in simili not. i. c.
inter. xxxij. q. ij. nam de iure ciuili pater potest occidere
filiā adulterā. & etiam marit⁹ certo casu. vt. l. q. ait. & l.
nec in ea. ff. ad. l. iul. de adulte. & tamen in foro animē &
quo ad deū peccat: imō imponit eis grauis pēna: vt i. c.
admonere. xxxij. q. ij. iō glo. singulariter in. d. c. inter. di-
cit. q. propter concessionē iuris ciuilis non excusatur qs
à peccato homicidij q intellige nisi concessio sit rōna-
bilis & diuino iuri consonans. & pro hoc tex. in. c. fusce
pim⁹ j. eo. vbi dicitur q potius debet quis relinquere tu-
nicā & pallium & sustinere iacturam rerū q aliquem in-
terficere. ¶ Vltimō collige q inter genera bonorum
seu pia opera multum valent larga elemosyna & ieiu-
niū. ex ieiunio enim multa vitia comprimunt & mens
eleuatur ad cōtemplationē. ¶ In glo. in ver. toro. in fine
intelligit ergo gl. tex. de toro coniugali. vt sit sensus qd
debet abstinere à toro coniugali. i. à coniuge. & tunc in-
telligitur vt ipse non exigat debitū. potest intelligi secū-
dō secūdam alios doct. de toro materiali. vt tēpore pē-
nitentiē nō dormiat in lecto, sed in banco. ¶ In glof.
fi. in fi. ex hac gl. colligitur duplex intellectus ad finē lite-
rē. Primus vt intelligatur qñ sacerdos interfecit aliū de-
fendendo sua, vt non puniā ita grauiter sicut si sine de-
fensione commisisset homicidiū. irregularis tamen est,
sed cum eo potest dispensari circa beneficium. & no. gl.
vt non liceat clerico interficere latronem pro reb⁹ suis
saluandis. sed si fecit agitur secum misericorditer, vt sal-
tem dispensetur vt retineat beneficium. Secundus intel-
lectus est. vt intelligatur quādo sacerdos non poterat ali-
ter euitare mortē nisi interficeret suum aggressorē, sed
tenendo hunc intellectū oportet intelligere vt agat pē-
nitentiam ad cautelam non ad necessitatem. qā sic inter-
ficiendo nullum peccatum nullamq irregularitatem
incurrit. vt in cle. j. eo. tit.

SVMMARIUM.

*Homicida qui interficit aliquem ob necessariam defensionem
sui vel suarum rerum, non comprehenditur sub statuto loque-
te de homicidio.*

*Nox quando dicatur esse, ad hoc vt sciatur quando delictum
sit commissum de nocte vel die?*

¶ CAP.

III.

S perfodiēs. Non occidit fur
diurnus sine cul-
pa sed nocturn⁹ sic. Et primō ponuntur
verba. Exodi secundō. verba Augustini
exponentis. Secūda ibi: *Intelligitur.* ¶ No.
j. q potest fur appellari nedum quando furatur de no-
cte. sed etiam de die: vt clarē probatur hīc, & facit p eo
q dixi. s. c. proximi. vt fur & latro sumantur equiuocē, &
sunt synonyma. ¶ No. ij. q occisio hominis licita nō p-
tinet ad homicidium: quia homicidium secundum com-
munem vsū loquendi sonat in delictum: licet aliud sit
secūdam vocabulī etymologiam. & optimē facit ista li-
tera ad statutū inhabilitans homicidam ad certū actum
vt comittens homicidium licitū nō includatur sub sta-
tuto. b quod bene no. ¶ Vltimō allegatur ista litera ad
pbandū q dies dicatur post ortū solis vsq ad occasum.
Et adducit litera ad quāstionē statutorū Italiæ, q com-
muniter duplicant pēnam committentium maleficiū
de nocte: quidam interfecit aliquem in crepusculo vel
in auroa quādo erat aliqua claritas diei, licet sol adhuc
non esset super terram. nunquid dicatur maleficiū com-
missum de die vel nocte? facit iste tex. in quantum attri-
buit actum diei duntaxat post ortum solis: an verō di-
catur fur nocturnus, & nō diurnus. ad idem. c. j. de treu-
ga & pace. de off. dele. c. consuluu. In contrariū facit iste
tex. ibi. *quod poterat discernere, &c.* tūc ergo dicitur dies
cū quis potest alium discernere: sed immediatē post oc-

casum solis, vel parum ante ortum solis: ita discernitur
quid, sicut post ortum vel ante occasum: ergo debet at-
tribui diei. Item nox dicitur à tenebris, dies à luce: sed
de sero saltem aliquantulū post occasum solis est clari-
tas & non tenebræ: ergo non potest dici nox. posset etiā
argui quod iste casus sit omissus à statuto: quia propriē
illa hora non est dies neq nox: quia non sunt tenebræ
sicut in nocte, neq claritas sicut quando sol est sup ter-
ram: ergo relinquitur sub terminis iuris cōis: vt in. c. su-
sceptum. de rescriptis. lib. vj. & l. commodissimē. ff. de
liberis & posthumis. Ioan. And. refert hanc quēstionem
fuisse disputatam & determinatam pro prima parte: &
illam sequitur Bart. in. l. aut facta. s. tempus. ff. de pēnis
nō tamen alleg. Io. an. hīc tenere oppositum. nam Io. an.
dicit primō aduertēdum an in loco sit aliquod signum
campanæ distinguens noctē à die. prout cōmuniter est
in istis ciuitatibus popularibus: & tunc istud seruandū:
aut cessat tale signum. & erit arbitrariū. vnde iudex con-
siderabit an esset tanta claritas vt attribueretur diei, an tā-
ta obscuritas vt attribueretur nocti. In dubio dicit mitio-
rem partem eligendam. & communiter cum hoc dicto
transeunt canonistæ: licet do. Anto. non faciat mentio-
nem. d. Bart. & hoc dictum mihi placet. & pro eo facit
in arg. q dicimus de hermaphrodito: vt attribuat illi se-
xui in quō magis calefcit. vt. l. quāris. ff. de statu homi-
& c. hermaphrodita. iij. q. iij. Item ratio legis est confi-
derāda. vt patet hīc ibi: *quia poterat discerni, &c.* vbi opti-
mē probatur quod dies dicitur post ortū solis: qā pote-
rat discerni. vbi ergo est tanta claritas q possit discerni
debet illud tēpus attribui diei: & idem dicendum in ob-
scuritate. ¶ In gl. in ver. *legibus.* in fin. & de hac materia
dicitur j. eodem i. c. significasti. aliquid no. Bart. in. l. j. C.
vnde vi. aliquid in. c. olim. s. de resti. spol. & est bo. tex. p
ultima opinio. glof. in. l. si ex plagis. s. tabernarius. ff. ad. l.
aquil. ¶ Quero quid intendit litera ibi: *quoquo modo.* So-
lu. dicit Ioan. Andr. exponendo siue se defendat siue nō
ad hoc. c. tua. j. eo. quasi velit ista litera quod fur noctur-
nus possit impunē occidi, siue se defendat, siue non: sed
puto quod debeat intelligi secūdū ea quæ dixi in. c. pro-
xi. vt not. Bart. in. l. furem. ff. de fidei. quando scilicet fur
nocturnus non potest comprehendi sine occisione: &
intellige prout dixi in. c. pcedenti. nam quo ad pēnitē-
tiam videtur dicendum: vt ibi dixi.

SVMMARIUM.

*Iuramentum quantuncunque generale non comprehendit illi-
cita. 2.*

¶ CAP.

III.

Iuramento. ¶ Iu-
ramētū
generale non extēditur vt quis teneatur
ad homicidium vel sic. Sub generali pol-
licitatione seu promissione etiam iurata
non venit illicitum. ¶ Casus literalis. Herodes cum iu-
ramento pmissit puellæ saltanti dare quicquid peteret
illa etiam si dimidiam partem regni postulasset. Puella
illa consilio ac iussu matris petijt caput Ioann. & acce-
pit. dicit Hieronim⁹. si propter iuramentum hoc fecis-
se dicat: nunquid si patris vel matris postulasset interi-
tum: factur⁹ esset hoc vel nō? quasi dicat non fecisset. er-
go q non fecisset in suis contemnere debuit in prophe-
ta. Bernar. ¶ No. j. de significato huius verbi pollicitus
nam dicimur polliceri quando non pcedente rogami-
ne aliqua promittimus. propriē enim pmittere est præ-
cedente rogamine. & sic etiam differt pollicitatio à pa-
cto nudo: quia pollicitatio est vnus, pactum duorum. l.
pactum. ff. de pollicita. no. gl. in cle. ne romani. de iureiu.
¶ No. ij. quod sub generali iuramēto non venit illicitum. concor. c. j. de iureiur. lib. vj. & c. quinquauallis. & c.
veniens. s. eo. tit. de iureiur.

Homicida

SVMMARIVM

- 1 Homicida dicitur etiā ille qui dat sortilegia siue malias vel venena ad bibendum ad hoc ne soboles nascatur.
 - 2 Homicida est ille qui dat ad bibendum pocula amatoria: si illa quæ sumpsit mortua est licet præter intentionem dantis.
 - 3 Irregularitatem non incurrit homicida mentalis.
- Animam sumunt masculi in utero matris post. xl. dies. fœmina verò post octuaginta.

CAP.

V.

- 1 **S**aliquis. ¶ Homicida est q̄ facit v̄t dat sortilegia, vel venena sterilitatis. ¶ Casus literalis. Postulabatur quæ poena esset infligenda facienti vel danti sortilegia vel sterilitatis venena? Et respondetur q̄ si quis causa libidinis explendæ vel odio homini aut mulieri aliquid fecerit vel dederit ad potādū vt nō possit generare, vel cōcipere, vel quod soboles nō nascatur. vt homicida teneatur. Ber. ¶ No. j. ar. q̄ ex sortilegio potest quis reddi impotens ad generādū vel cōcipiendū. pro hoc facit litera ibi: aliquid fecerit, &c. nā cum postea submittit. vel ad potandum, &c. infertur q̄ primum dictum intelligitur quando hoc facit per incitationem. ¶ No. ij. q̄ dispositio huius tex. procedit siue q̄s fecerit hoc causa explendæ libidinis, siue odij meditatione pone exemplum in primo secundum Ioan. Andr. mulier fortē est talis quam non decet apparere prægnantem. vñ procurat hoc fieri vt possit vacare libidini: dic quod aliqui faciūt ppter paupertatē. vt euitēt sobolē: licet matri monium ad hoc sit institutum propter procreandam plem. Exemplum secundi quando facit ex odio vt succedat fortē abintestato, vt istituitur ab illo decedente sine filijs, vel forsan vt vxor sterilis sit inuisa marito vel contra. ¶ Sed queritur quid si non ex odio sed amore? dicit Vin. q̄ idem: & dic q̄ isti qui dant poculum amatorium grauitur puniuntur. a & si inde sequitur mors licet cōtra intentionem tenentur de homicidio. vt in l. si quis aliqd. §. qui abortionis. ff. ad leg. corne. de fca. ¶ In gloss. prima in fine ibi. quantum ad poenam legalem. tamen grauius puniuntur si habebant animum. de quo dic vt in iuribus alleg. in priuilegio. ¶ In eadem gloss. ibi. sed non est irregularis. Nota ex hoc & ex eo quod sequitur in glo. quod non contrahitur irregularitas nisi actu homo interficiatur. ex sola enim voluntate non est quis irregularis. quod tenet hīc Gof. licet aliud senserit Ioan. Andr. de poenitent. distin. j. c. periculose. sed potest saluari opin. Ioan. Andr. in irregularitate indispenabili quando dicatur partus animatus vel non. vide. v. distin. in princip. & glo. in ver. xl. quæ dicit q̄ post. xl. dies partus est animatus in masculo. in fœmina verò post. lxxx.

SVMMARIVM

- 1 Poena quando nō reperitur limitata, est imponenda secundū circumstantias delicti, ex quibus poena vel augetur vel minuitur.
- 2 Delictū mētale ē in foro cōscientiæ mitius punitur quā actuale.
- 3 Consentiens in foro animæ mitius punitur quam agens.
- 4 Socius criminis præsumitur qui cū possit non obuiat delicto.
- 5 Consentire delicto & auxilium præstare censetur etiam ille qui custodit vestes delinquentium.
- 6 Peccatū nō remittitur ex eo solo quod quis restituit rē furatam.
- 7 Restitutio male ablatorū incertis personis: sufficit quod fiat pauperibus, & per illum qui abstulit & occupauit.
- 8 Delictum si fuerit pluries ab vno perpetratum cū eodem an teneatur pro vno vel pluribus delictis?
- 9 Irregularitatem incurrit clericus ex solo consensu & auxilio præstito ad homicidium: licet ipse manum non iniecerit.
- 10 Mandans an teneatur de delicto?
- 11 Homicida potest per papam dispensari vt postea promoueatur ad sacros ordines: licet hoc cū difficultate cōcedatur. 13. in minoribus autē per episcopum dispensatur. eo. c. proxi. & vl. no.

Papa non dispensat contra legem diuinam.

- 14 Irregularitatem nō incurrit clericus si aliquem interfecit ne interficiatur: secus si ad defensionem alterius vel rerum suarū: vel vbi necessitas fuit euitabilis.
 - 15 Consules vel auxilium præstantes, an & quando teneantur etiam vnus pro omnibus in foro tam poenitentiali quam contēioso ad omnimodam restitutionem totius damni?
- Interdictum vnde vi: & actio de dolo non dantur contra consilium dantem: nisi principali non existente soluendo: vel si cōtra eum non potest agi.

CAP.

VI.

Sicut dignum. Premitte p̄ intel

- 1 **S**icut dignum. Premitte p̄ intellectu istius. c. qd̄ papa mandauit episcopo exonem. quatenus absolueret oēs occisores beati. Tho. & alios qui fuerant in eius morte culpabiles: episcopus verò cōmissarius reperit varios varijs culpis affectos. vnde dubitauit de poenitentia iniungenda tempore absolutiōis. & ob hoc consuluit papam qui sibi respon. vt habetur in litera. & aliter non summat Io. An. propter proximitatem literæ. ¶ Sed potest sic summari de §. in §. i poenitentia imponenda iudex debet attendere circumstantias ex quibus augetur vel minuitur delictum hoc dicit vsque ad §. illi autem qui animo. Socians homicidam animo occidēdi: licet manum non apponat: si tamē ex sua causa mors sequuta est tenetur ferē pari poena cū homicida. hoc dicit vsq̄ ad §. illi etiam qui non vt ferirent, &c. qui sociat homicidam tantū anino prohibendi ne impediatur tenetur paulo minori poena hoc dicit vsque ad §. qui verò se asserunt, &c. Incitans alium ad homicidiū minus punitur q̄ homicida: secus autem si icitauit ad certum homicidium. nam eo sequuto tenetur vt homicida. hoc dicit vsq̄ ad §. hi quoque. Custodientes sarcinas occidentium scientes eos sicarios non sunt immunes à poena homicidij. hoc dicit vsq̄ ad §. eos insuper. Occupans bona occisi non per hoc tenetur de homicidio. & non sufficit occupanti quod eroget illa pauperibus cū potuerit illa restituere eis quorum constat esse. hoc dicit vsq̄ ad §. illis præterea, &c. Participantes interfectores in excōicatione diuersimodē puniuntur iuxta modum participationis hoc dicit vsq̄ ad §. clericos. & in isto §. vsq̄ ad fin. ponitur poenitentia clericorum præstantium prædictæ morti consilium, auxilium, vel fauorem. ¶ Casus literalis. Rex Angliæ ad suggestionem quorundam fecit occidi archiepiscopum Cantuarien. quorum quidam venerunt ad cōfessionem ad episcopum exonem. quæ fuit episcopus exonem. qualiter cum illis esset agendum? Respon. ei pa. determinando poenam de illis: & omnibus suis adherentibus: vt clarē ex text. capere poteris quem per te vide Bernard.
- 2 ¶ Not. j. in prin. multas circumstantias quæ attendi debent per sacerdotem tempore poenitentiae imponendæ quæ habent augere vel minuere delictum: vt quātitas delicti, & qualitas: etas: delinquentis scientia: sexus: conditio vt si seruus vel liber: secularis vel religiosus, in sacris constitutus vel in minoribus, & sic de similibus. Item tēpus delicti. an tempore orationum vel ieiuniorum, & locus, an loco sacro vel religioso vel prophano: & sic de similibus. vide bo. tex. de pce. di. v. in prin. dic etiam quod principaliter debet attendi animus delinquentis. nam secundum qualitatem contemptus mensuramus quantitatem reat. de quo vide bo. gl. in. c. cū quidam. de iureiur. & in c. hō christianus. xl. dif. Et ex his infertur q̄ pnia est regulariter arbitraria. non enim pōt dari certa regula. cū secū dū varietatē aiorū & circumstantiarū maior vel minor sit pnia iniungenda. & ob istam cām in poenitentijs ē iure taxatis pōt sacerdos recedere & aliam pniām arbitrari: vt c. deus. qui. & qd̄ ibi not. de pce. & remis. & in. c. mensurā.

a ¶ Pununtur. Ad de Ioā. de Ana. cō filio. j. Andr. sicul. consi. xxvij.

Panormi. super quinto.

de pœ. di. j. & vide ibi bo. gl. quid si sacerdos in arbitran-
do imponat minorem pœnam debito, ita q̄ malè arbitret?
Potest etiam sacerdos ex potestate sibi cōmissa aliquātu
lum dispensando minuire de pœna debita. vt est pulcher
text. Augustini de pœ. dist. j. c. quē pœnitet. & ideo bonū
est vt sacerdos in impositione pœnæ dispenset cum con-
sentiente circa residuum pœnæ si maior esset imponenda.

¶ In §. illi etiā. no. j. singulariter istum text. licet ad hoc
non soleat induci. quod etiā in foro pñali ex sola volun-
tate deliberata cōmittendi delictū delicto nō sequuto li-
cet per impotentiā facti non debet quis puniri sicuti si de
licto actu fuisset perpetratū. & sic etiā quo ad deū volun-
tas mala non habet pro facto. sed minori peccato & mi-
nori pœna astringunt. per hoc vide notabile gloss. in. c. si
cui. de pœ. dist. j. Iura ergo quæ videtur innuere oppo-

SEBA. SAPIA.

a ¶ Quod præstās.

Vide qñ teneatur
opem præstās per

Bar. in. l. si qs in ri-

xa. ff. de fidei. Alex.

in. l. is qui opem. in

aposto. de fur. latē

Ange. de Aret. &

August. ariminen.

in tract. maleficio-

rū in versic. dicto

maleficio semper

astitit. & latē Bart.

vero. in confi. j. i. c.

scio magnifice. &

in confi. ij. inci. sup

casu homicidij.

b ¶ Socius. Adde an

non obuians deli-

cto teneatur vt fa-

ciens. Lud. Ro. con

fi. cccxvij.

SEBA. SAPI.

c ¶ Consiliū. Qñ qs

ex consilio teneat

vide Ange. Are. &

Augu. arimi. i tra.

maleficio. i verbo

sempronij man-

datorē. Bartho. ve

ro. in confi. xxvij.

incip. requisit. co.

pe. Alex. in confi.

cxcvj. incip. circa

primū. col. j. in. ij.

vol. latē Fel. & De

ci. in. c. j. s. de off. de

leg. post Abb. ibi.

ZACHARI.

d ¶ Tenet oppositiū.

tu tene istā opi. p

constati quā iste te

nuit in. c. clerici. el.

j. co. ij. vers. sed cir

ca hoc. s. de vita &

hone. cle. Fel. in. c.

fi. col. ij. ver. extra

materia. de ma. &

obe. & plenius i. c.

ad audientia. col. j.

ver. sed aduerte. j.

eo. titu.

e ¶ Irregularitatem

incurrit. vide glos.

xxij. qō. vltim. in

summa. Andreas

Barba.

si de illa captione mors eius sequuta fuisset, &c. quod bñ no
tabis. ¶ Secundò intelligo q̄ pñans^a opē ad delictū: ex
quo non fuit principalis videtur aliquantulū minori pœ
na puniendus. hoc nota p̄ limitatiōe illius regulæ. faciētes
& cōsentientes, &c. nā vides hīc tex. notabile alleuiantem
in foro animæ pñiam in consentiente: quod bene nota.

¶ In §. illi etiā, &c. Nota quod præstans opem vt delictū
non impediat non teneat tanta pœna in foro anime sicut
qui delictum principaliter cōmisit. ¶ Itē collige q̄ non
obuians delicto cū potest præsumit socius^b delinquen-
tis. & sic tenetur quis ad repellendū iniuriā inferendam
proximo. ad hoc de sen. excom. c. dilecto. li. vj. & xxij. q.
ij. c. qui potest. ¶ In §. qui verò. no. q̄ prouocans aliquem
in odium & detrimentū alterius delicto postmodū inde
sequuto tenetur de delicto: nam qui prouocauit ad odiū
in genere non tenetur de delicto postmodum perpetra-
to: sed minori pœna. secus si incitauit aliū ad aliquod spe-

cificum delictum post perpetratū. ¶ In §. hi quoque. no.
q̄ præstans aliquod auxilium quantūcūq̄ modicū in deli-
cto committendo teneat etiam si custodit vestimenta de-
linquentium. ¶ In §. eos. no. q̄ occupanti bona alterius
non prodest sola restitutio: sed pro delicto iam commis-

so debet imponi pœnitentia. non ergo remittit peccatū
ex sola restitutione ablati: sed debet imponi pñia pro iam
commisso. ¶ Item no. arg. opti. ex eo. text. q̄ obligatus
ad restitutionem liberaat restituendo pauperibus non su-

perstitibus illis quibus facienda est restitutio illa. & facit
elegantem iste tex. pro opi. illa q̄ non ad ep̄m spectet resti-
tutio & distributio male ablatorum: sed ille met qui oc-
cupauit potest pauperibus restituere, & in foro aiæ libe-

ratur. de quo plenē dixi in. c. cū sit. s. de iudæ. ¶ In §. illis.
no. q̄ participans excoicato est puniendus plus vel minus
secundū tēpus participationis. Ex quo infertur q̄ quan-
tū quis magis p̄seuerat in peccato. tantū est maior ei pœ-
nitentia imponenda. debet ergo sacerdos considerare tē-
pus perseuerantiē in delicto: & facit pro questione quam

ponit gl. in. c. imitare. vj. q. j. nunquid pluries delinquens
cū eadem muliere teneatur ex vna vel multiplici forni-
catione? nam perseueratiā aggrauat. vt hic patet. & dicit
alibi tex. q̄ tantū sunt grauiora peccata quantū diutius
infelicem animam detinent alligatam: vt in. c. cū in eccle-

siæ. & in. c. non satis. de simo. & in. c. fi. de consue. Itē confi-
derantur alia de quibus hīc in tex. ¶ In §. clericos. no. cle-
ricum deponendum non solum ex homicidio facto com-

misso: sed etiam ex solo consilio ad homicidium cōmittē-
dum impensio. Item si clericus exhibet præsentiam suā ad
homicidiū cōmittendū non efficitur irregularis. si ergo
clericus vnā cum alijs vadit ad impugnandum aliquem,

efficitur ipse irregularis: licet homicidium per alios fue-
rit perpetratum. & licet ipse non apposuerit manū. de
quo vide bonum dictum Inn. in. c. pe. j. e. vbi dicā. ¶ Item

no. q̄ depositus non potest in ecclesia separatim cantare.
vide quod no. Inn. in. c. fi. de excels. præla. ¶ In gl. in ver.

consiliū. c. no. gl. quæ magistra est in sua materia. & ad hāc
materiam adde gl. no. Inn. j. eo. in. c. ad audientiam. & i. c.
pe. j. eo. & dicit hīc Io. And. q̄ assessores fori ciuili multū
vtūtur hac gl. inducētes eam ad intellectum statutorum

punientium homicidas. vt verificentur etiam in præcipiē-
tibus fieri homicidium. p hoc. l. si quis id qd. ff. de iurisd.
om. iud. & c. si quis suadente. xvij. q. iij. iūcto. c. mulieres.
de sen. exc. vide no. p Bar. in. l. aut qui aliter. s. hāc verba.

ff. qd vi aut clam. & in. l. hāc verba. ff. de adulte. & in. l. nō
solū. ff. de iniur. & dicit Io. And. hoc procedere nisi statu-
tū aliquid exprimat per qd videat requirere homicidiū
reale: vt si dicit si quis homicidiū manu commiserit vel
ense vel quid simile: tunc statutum non comprehendit mā-

dantem. alleg. in. c. in nostra. de iureiur. quasi velit dicere
q̄ statuta sint stricti iuris vnde debet intelligi in proprio
casu: & est notabile dictum si est verū: sed ad præsens du-
bito per. c. si quid. præalleg. vbi dicitur si quis manus inie-

cerit, &c. & sic exigit iniectionem realē. & tamen in pœ-
na comprehenditur mandans: vt in. c. mulieres. de sen. ex
co. sed de materia vide latius in locis palle. & aliquid i. d.
c. mulieres. tene tamen menti dictum. Io. And. ¶ In ea.

gl. ibi. & cū tali nunquā dispensatur. ista gl. sentit q̄ cū ho-
micida voluntario non potest dispensari etiam per papā
& pro ea facit: quia irregularitas causa ex homicidio vi-
detur de iure diuino: iuxta illud dominicum. Non adifi-

cabis mihi templum: quia vir sanguinis es tu: vt in gl. ista
habetur: & de conse. dist. j. in prin. sed papa non dispen-
sat cōtra legem diuinam. xxv. q. j. c. sunt quidam. Sed Ho-
stien. hīc & communiter docto. tenent oppositū^d. di-
centes quod iura dicentia q̄ cum homicida non dispen-

satur debet referri ad difficultatem. quia de facili non di-
spensatur cum talib⁹: imò cum magna difficultate: tamē
papa dispensare potest si vult: quia videtur sibi permissū
à lege diuina. vt in. c. proposuit de conces. præben. Item in
veteri testō reperitur dispensatum cum phinees nepote
Aaron qui commisit duplex homicidium: tamen postea
sibi permissum fuit administrare diuina. Item Paul⁹ apo-

stolus homicida fuit: & tamen postea ministravit & al-

sumptus fuit i apostolum. vnde præsumendum est deum
voluisse: vt etiam vicarius suus possit ex causa dispensare
facit quod no. Innocē. de voto. i. c. quod super his. & hoc
not. ¶ In eadem gloss. ibi. de misericordia toleratur. dic

de misericordia, id est dispensatione: quia requiritur di-
spensatio. & placet hoc dictum gloss. Hostien. tamen re-
fert quosdam tenere quod post peractam pœnitentiam
poterit iste in susceptis ministrare: sed ad maiores ordi-

nes non promouetur sine dispensatione: vt in capit. sta-
tutum. allega. in gloss. varietas ergo opinio. surgit ex in-
tellectu illius capituli. opinio tamen gloss. est tutior: vt exi-

gatur dispensatio. ¶ In eadem gloss. in fin. licet enim in
ter antiquos olim essent disceptationes quando homici-
dium esset commissum ex necessitate inuitabili. vt quia
non valebat clericus aliter euitare mortem, hodie de-

terminatum est in clem. vnica. eodem titulo vbi dicitur
quod talis nullam irregularitatem incurrit. posset ergo
talis clericus immediate post occisionem ministrare. &

licet gl. ponat exemplū nimis strictē de clerico tenēte gla-
diū i manu ad defendendū se à pagano irruēte i eū. tñ dic
magis latē quod siue Christianus siue sarracenus aggre-

diatur clericum, & clericus non valet aliter euitare mor-
tem nisi suum aggressorem interficiat. occidendo nullam
irregularitatem incurrit. vt in dicta. clem. vnica. se-

cus vbi clericus alium interficit pro defensione proximi.
Nam tunc irregularitatem incurrit. c quia hoc permit-
titur clerico pro euitanda morte propria. non autem
pro salute alterius. Idem dicendum vbi pro rebus saluan-

dis cōmisit: efficitur enim irregularis. vt in. c. suscepimus.
j. eo.

¶ Ico. Idem ubi necessitas non fuit inuitabilis, ut quia poterat se aliter liberare q̄ occidendo. & idem puto si poterat fugere licet possit adeo q̄ si interfecit aggressorē nō tenetur. ut no. Bar. in. l. j. C. unde vi. & i. l. furem. ff. de si. ca. tamen secus videtur in clerico. quia potius debet pati iniuriam quā irrogatur ex fuga^a q̄ ita exardescat in proximum. ut in præalleg. c. suscepimus. & facit illud cōsiliū dominicum. Si quis percusserit te in vna maxilla p̄be ei & alteram. illud tamen non est de necessitate: sed de consilio. de quo. xxij. q. j. c. paratus. & ibi bo. glos. in summa. Extra gl. pro intellectu. §. illi autem. quæro qui dicuntur venisse animo occidendi citra manuum iniectionem? nā videtur hoc continere quandam repugnantiam. Sol. pōt litera intelligi dupliciter. primō q̄ venerant ad occidendum vñā cum alijs, non tamen habebant isti animum apponendi manum ad occisionem. sed circūeūdi locū ut ille non effugeret. Secundo modo potest intelligi q̄ habuerint animum occidendi. sed postea non apposuerunt manum ad occisionem. quia dum ipsi obseruarent illum ad capiendum fuit occisus ab alijs. ¶ Secundo quæro in §. hi quoque. quomodo illi erant ignari huius machinationis ex quo sciebāt illos esse sicarios & homicidas? Sol. duplex quod viderunt illos armatos & venire animo occidendi sed nesciebant quem. unde erant ignari illius machinationis, sciebant tamen eos sicarios modo prædicto. & hoc non obstante custodierunt sarcinas illorum, & vestes, & alia necessaria ad homicidiū cōmittendum quā secū deferrebant isti occisores. & placet Io. And. Secundo potest intelligi quod erant ignari illius machinationis. quia non præstiterunt eis consilium in morte: sciebant tamen eos ire ad interficiendum sanctum virum. & hoc placet Host. sed non est vis quis intellectus teneatur. Nam secundum primum intellectum imponitur minor poenitentia: secundum verō secundum maior. ¶ Ultimo quæro in §. eos. nunquid occupans bona alicuius teneatur ante restitutionem de accusatiōe simul facta^b per alios? Circa qd multum instat hīc Inno. ponendo magnam gl. quā multum solet allegari. & versat ut plurimum in foro poenitentiali. & pone exemplum magis clarum & quotidianum. aliqui simul concurrunt ad spoliandum aliquem, vel ad sponendum castrum vel ciuitatem spolijs, vel ad faciendum vastum: ut sit quandoq̄ tempore guerræ. nunquid vnus teneatur de facto alterius? & concludit Inno. quod si vnus non fuit in culpa in subtractione facta per alium, non tenetur nisi de propria spoliatione. quilibet ergo teneatur de facto suo. Si verō fuit in culpa in facto alterius. & tunc aduertendum ad qualitatem culpæ: nam si dedit cōsiliū ut spoliū faceret: tunc tenetur actione de dolo. unde licet interdictum unde vi: aut vi bo. rap. non cōpetat contra consiliū dantem. ut in. c. cum ad sedem. de resti. spo. tamen in defectum principalis. ut quia non reperitur, vel q̄ non est soluendo, vel ex aliqua iusta causa non vult passus damnum agere cōtra eum: puta quia est terribilis persona: tunc potest agere in iudicio actione de dolo contra eū qui consilium dedit. ar. i. l. j. ff. de dolo. In foro animæ tenetur omnino iste ad restitutionem & satisfaciendum integrè damnum passo. quia & ipse fuit in culpa dando consilium. & procedit secundum Inn. siue reperiatur principalis siue nō. Item siue iusta cā siue iniusta nolit agere cōtra principale. Item ex his habes differētiā inter forū contentiosum & forum poenitentiale. Nā in contentioso tunc agitur contra consiliū dantem quando non potest agi contra principalem. facit. ff. de eo per quem fa. erit. l. ex hoc ædicto. in foro poenitentię teneatur indistincte: quod bene not. Et pōt esse diuersitatis ratio: quia in foro animæ non curamus de stricto modo intentandi actionem: sed attenditur ipsum factum purū. unde ex quo ipse dedit causam damni tenetur ad emendā dāni quod no. quia quotidianum & practicabile. Caueāt

ergo isti consiliarij dominorum. nam tenentur ad restitutionem malè ablatorum per ipsos dominos. & hoc verum secundum Inn. nisi aliquid ad eum peruenisset: quia tūc tenetur illico restituere: secus dicendum est econuerso. nam si liberatur præstans consilium non intelligitur liberatus principalis. per regulam generalem. accessoriū sequi conuenit naturam sui principalis. de reg. iur. lib. vj. ¶ Si verō non dedit consilium ad rapinam committendam: imò eam dissuasit: sed associauit raptorem ne ledere tur ab alio tunc aut principalis fuit captus in rapina, & sic nihil ablatum est, & nō tenetur iste qui associauit, aut aliqua inde asportauit. & tunc si alius iuisset & asportasset sine societate istius non tenetur iste ad restitutionem. ¶ Et sic not. differentiam inter præstantē consiliū & auxilium nam præstans consilium tenetur etiam in totum. præstans auxilium tenetur tantum ad id super quo auxilium præstitit: & quatenus auxilium profuit. Ratio diuersitatis est quia consilium vagatur ad totam rapinam & ideo consules tenetur in totum: sed auxilium restringit ad id super quo præstitum fuit. quod bene no. & quādā alia quę prosequitur Inno. hīc vide per teipsum.

^a ¶ Ex fuga. No. q̄ clericus tenet fugere. sed vide. do. Abb. in. c. ij. de vi. & ho. cle. vbi disti. guit q̄ debet fugere ut non occidat: sed bene pōt verberare. Andr. Barba.

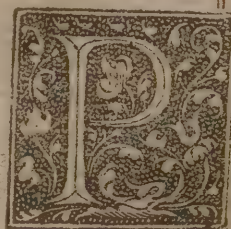
^b ¶ Simul facta. Ad de videndum. Ale xan. consi. c. ij. lib.

✠ SUMMARIVM. ✠

- 1 Homicida est ille sacerdos qui dum vult percutere causa disciplinæ adeo modum excessit quod ex verberibus ille mortuus est.
- 2 Clericus deponitur non solum per homicidium voluntarium sed casuale dummodo culpa sua præstiterit.
- 3 Vulneratus si moriatur post aliquos dies, an præsumatur mortuus ex præcedenti vulnere?
- 4 Homicidium & aliud delictum: vel damnum datum si fuerint commissæ sine dolo non sunt punibilia in foro poenitentię.
- 5 Medicus si promittit aliquem sanare ab infirmitate sua qui sanatus post aliquos dies reuincit in infirmitatem: an dicatur sanasse vel non ad hoc ut possit petere pretium sibi promissum?

¶ CAP.

VII.

Presbyterum.

¶ A sacer dotio deponitur percutiens causa disciplinæ si modum excedat, & mors inde sequat. Vel generalius & sic. Homicidium casuale imputatur ei qui dabat operā rei licite si non adhibuit diligentiam quam debuit. ¶ Casus lralis. ¶ Quidam presbyter causa disciplinæ percussit quēdam puerum in capite qui post paucos dies mortuus est. quæritur quid est agendum de ipso? Respon. papa quod ab omni ministerio altaris debet perpetuò remoueri & ab officio sacerdotali deponi, si percussione ipsius interiit vel aliam infirmitatem incurrit unde mortuus est. Bernar. ¶ Nota primo argumen. quod magister vel doctor licite instat circa correctiōem scholarium, dummodo modum non excedat. ad hoc cap. j. & c. cum voluntate. de senten. excommu. ¶ Nota. ij. clericum deponendum non solum propter homicidium voluntarium: sed etiam casuale si culpa præcessit homicidium. Vltimò nota irregularem coerendum ab omni altaris ministerio non solum ergo deponitur à sacerdotali officio: sed ab omni officio cuiuscunque ordinis potest tamen per episcopum dispensari in minoribus: ut in. c. ad audientiā. in f. j. eo. sed in sacris solus pap. dispensat. ut j. c. proximo. Sed quæro an hoc sit verum indistincte? Solu. dicunt qui dam quod si homicidium fuit commissum post baptismum: tunc causatur irregularitas ut hīc. secus si ante baptismum: quia in baptismo tollitur nedum peccatum: sed etiam sequela peccati. xxvj. disti. c. deinde. vbi de hoc. & dic ut not. in. c. gaudemus. de diuor. ¶ Sed circa text. quærit in eo q̄ ponderat q̄ post paucos dies expirauit. qd si post plurimos dies? Goffre. quod idem: sed cum post paucos dies, tunc est magis præsumendum q̄ ex præcedēti

ZACHARI.

¶ Sed etiam casuale. Ego non puto istud indistincte verum, nisi forte itel ligamus hoc dictū de depositiōe verbalis p̄ ea q̄ no. i. c. clerico. l. disti. & c. seq. & p. Gemi. di. xc. c. j. §. si verò. & ca. studeat. l. disti. & per Bald. in. l. cum fratre. C. ad filie.

Panormi. super quinto.

CAP.

VIII.

Continebatur. ¶ Homicidiū

casuale imputat ei qui dedit operā rei illicitę: vel etiam licite secundū alium intellectū si non adhibuit omnem diligentia quam debuit. Cō-

munis diuifio. Secunda ibi: *ideoque*. ¶ Casus literalis. Cū quidam diaconus & alij quidam clerici à vineis suis opere completo redirent causa leuiādi laboris scrutati sunt quendam ludum viatorum proiciendo baculos suos in directum: vt alter alterius fustē feriret, cuius ludi conditio talis est vt ille qui percutit baculum alterius quasi victor pro equo vtitur alio: sed clerici equitandi licetia nō vtētes sola tractatione contenti erant. Quidam laicus su peruenit & percussit baculum diaconi prædicti: ipse statim indiscretē dorsum ipsi diaconi insilijt: & à falce ipsi diaconi quā ad cingulum habebat mortale vulnus accepit: de quo intra octo dies expirauit: post hoc diaconus cum literis archiepiscopi sui negotium cōtinētibz ad papam accessit. vnde mandat papa eidem archiepiscopo quatenus si res ita se habuit eundem diaconum sine licentia romani pontificis ad superiorem ordinem non ascendere nec in officio diaconatus ministrare permittat, in subdiaconatus verò officio ministrare dispensatiue patiat. Ber. ¶ No. j. ar. prò & contra. an ludus sit clericis pmissus ad alleuiādos labores. de quo. j. cū gl. ¶ Not. ij. q. ludus est alleuiatio laboris. iuxta illud. Interpone tuis, &c.

¶ No. iij. quod cum homicida etiam casuali solus papa dispensat in sacris ordinibus si culpa præcessit casum.

¶ In gl. j. i. fi. Ex hac gl. colligitur vnus intellectus ad tex. quod ideo istud homicidium casuale imputatur diacono quia dabat operam rei licite: quia ludus non congruebat clericis. Hosti. dicit quod talis ludus bene est clericis pmissus. sed non ludi conditio. vt haberent licentiam equitandi. Ex hoc colligitur alius intellectus. Tertiò potest dici. vt in glo. seq. quod ludus erat illicitus propter commixtionem laici: quia clerici non debent ludere cum laicis. Et no. bene hunc intellectum: cauendum ergo est clericis à tali commixtione. nam casus inde proueniens imputatur eis. Alius intellectus est quod ludus est pmissus & etiam ludi conditio. Sed clericus ille erat in culpa in non reddendo se aptum in conditione ludi: debuit em deponere falcem. Sed quæro quid si subdiaconus expressē prohibuisset equitanti licentiam? videtur quod non incidat in irregularitatē. ¶ Contrariū, sentit Host. quod propter ludum debebat cogitare hoc euenire posse. sed de hoc dubitarem ex post facto. sed potius videtur consulendum in fauorem clerici. ¶ In gloss. fin. in fi. tene primam solutionem. nam. c. sequens procedit de iure communi. vt ibi dicam super gloss. fi. Et no. gloss. quia quod pluries repetit ludum. aliās clericis licitum effici illicitū propter commixtionem laicorum. ¶ Sed quæro extra glo. quia papa hic dicit quod dispensatiue poterit iste archiepiscopus pati hunc archidiaconum ministrare in archidiaconatus officio: nunquid hoc casu archiepiscopus dispenset iure suo? communiter tenetur quod non: sed dispensat vt commissarius papæ: quia in sacris ordinibus solus papa dispensat etiam cum homicida casuali: sed in minoribus dispensat episcopus iure suo: vt in. c. ad audientiam. j. eo. Et no. ex hoc & ex illo. c. quod licet cum homicida voluntario non dispensetur, vel saltem non de facili vt in. c. miror. l. distin. tamen cum homicida casuali solet dispensari: vt hic & in. c. ad audientiam. præalleg.

¶ In gl. j. i. fi. Ex hac gl. colligitur vnus intellectus ad tex. quod ideo istud homicidium casuale imputatur diacono quia dabat operam rei licite: quia ludus non congruebat clericis. Hosti. dicit quod talis ludus bene est clericis pmissus. sed non ludi conditio. vt haberent licentiam equitandi. Ex hoc colligitur alius intellectus. Tertiò potest dici. vt in glo. seq. quod ludus erat illicitus propter commixtionem laici: quia clerici non debent ludere cum laicis. Et no. bene hunc intellectum: cauendum ergo est clericis à tali commixtione. nam casus inde proueniens imputatur eis. Alius intellectus est quod ludus est pmissus & etiam ludi conditio. Sed clericus ille erat in culpa in non reddendo se aptum in conditione ludi: debuit em deponere falcem. Sed quæro quid si subdiaconus expressē prohibuisset equitanti licentiam? videtur quod non incidat in irregularitatē. ¶ Contrariū, sentit Host. quod propter ludum debebat cogitare hoc euenire posse. sed de hoc dubitarem ex post facto. sed potius videtur consulendum in fauorem clerici. ¶ In gloss. fin. in fi. tene primam solutionem. nam. c. sequens procedit de iure communi. vt ibi dicam super gloss. fi. Et no. gloss. quia quod pluries repetit ludum. aliās clericis licitum effici illicitū propter commixtionem laicorum. ¶ Sed quæro extra glo. quia papa hic dicit quod dispensatiue poterit iste archiepiscopus pati hunc archidiaconum ministrare in archidiaconatus officio: nunquid hoc casu archiepiscopus dispenset iure suo? communiter tenetur quod non: sed dispensat vt commissarius papæ: quia in sacris ordinibus solus papa dispensat etiam cum homicida casuali: sed in minoribus dispensat episcopus iure suo: vt in. c. ad audientiam. j. eo. Et no. ex hoc & ex illo. c. quod licet cum homicida voluntario non dispensetur, vel saltem non de facili vt in. c. miror. l. distin. tamen cum homicida casuali solet dispensari: vt hic & in. c. ad audientiam. præalleg.

SVMMARIVM.

- 1 Homicidium casuale imputatur ei qui dedit causam rei illicitæ vel licitæ dummodò diligentiam non adhibuerit.
- 2 Homicida casualis non dispensatur nisi per papam si culpa præcesserit casum. intellige in sacris ordinibus: secus in minoribus. 4.
- 3 Ludus an sit prohibitus clericis cum laicis?

SVMMARIVM.

- 1 Homicidium casuale non imputatur ei qui nō fuit in culpa.
- 2 Ludus solatiofus non est clerico interdictus.
- 3 Clericus licite potest portare cultellum aptum ad incidendum panem: & non aliter.

Irregularitatem

percuisione. ^a quod no. & pro hoc facit tex. in. c. seq. vbi decessit post dies octo, & attribuitur vulnere præcedenti. & idem dicendum est de lōgiori tpe: dūmō costaret vel re ipsa vel medicorum iudicio mortē contigisse ex præcedenti vulnere: sed in dubio vbi videt conualuisse quo ad poenā imponēdā potius iudicandū quod non decessit ex illo vulnere: secus si post paucos dies. ^b de quo text. cū glo. in. c. ij. de cle. percuf. & l. dist. c. si qua fœmina. per gl. & Bar. in. l. si rixa. ff. ad. l. corne. de fica. aliquid tangam in. d. c. ij. ¶ In gl. j. ibi: *quia iste quantū ad gratiā*. No. gl. q. in foro animæ non punitur quis de homicidio: licet culpa præcesserit homicidiū ex quo defuit volūtas in committendo homicidiū. pro hoc facit notabile dictū Inno. in. c. præcedenti vbi dicit q. si dānū est datum alicui ex negligētia alicuius: puta quia nō bene cooperuit ignem: q. tunc licet in foro contentioso propter culpā præcedentē teneatur ad refectionē dāni: vt in. l. si seruus seruū. § item si arbutū. ff. ad. l. aquil. tamē in foro aīæ non iniungēt si bi damni satisfactio: sed tantū punietur de negligētia: q. non habuit animum damnificandi. facit. xv. q. j. c. inebria uerunt. & xxxiiij. q. j. in. c. in lectū. & hoc verū secundū eum: nisi lata fuit culpa, vel habuisset à principio animū nocēdi. ^d tūc enim teneat licet non habuisset ita animum damnificandi: prout postea contigit. & sic potest limitari ista glo. & illud. c. si quis non iratus. in ea allegatū. ¶ In gl. fi. ibi. *qui causam causæ præstiterit*. ¶ Nota gl. & vide qd not. in. c. sicut. de testi. & in regula imputari. de regu. iur. lib. vj. & in. c. de custo. eucha. ¶ In eadē gl. ibi: *in. l. vltima*. facit illa lex in contrarium: quia equus cuiusdam mulionis offecit mulā: mula autē mota percussit mulionē, dicitur ibi q. mulio potest agere ad dānum cōtra dūm mulē licet equus suus præstaret causam causæ non tamen attribuitur equo: sed causæ proximæ. si ipsi mulē. Sed gl. respōdet q. ibi mula fuit mota contra naturā. vult dicere gl. q. equus non præstitit causam quod mula deberet moueri ad pcutiēdū. vnde ex se & cōtra naturā mota fuit: q. naturaliter non debebat moueri. Secus autem quando naturaliter aliquid procedit ex causa præcedente: quia quicqd postea prouenit attribuitur primæ causæ. de quo dic vt in iuribz superius alleg. ad quæ remisi. ¶ Et in fine gl. no. bene caudam glo. quia recidiuatio attribuitur primo morbo. vnde non videtur liberatus qui visus est cōualescere si postea reincidat. ¶ Et facit ad illam quæstionem medicus promissit liberare aliquem ab aliqua egritudine ægrotans visus est conualescere sed postea recidiuauit, nunquid dicitur eum liberaſse vt percipiat mercedē promissam? Iste tex. facit q. non: facit etiam. c. ad audientiam. j. eo. sed in contrarium facit. quia non potest quis sanus longo tempore existere. satis enim est eum semel liberaſse. Satis in hoc puto attendendum iudicium medicorum nam credendum est peritis in arte sua. de consan. & afnita. c. j. de præscrip. c. quia indicante. & quod no. Bart. in proce. digestorum. & in. d. l. si i rixa. vnde quo ad gl. dicit Ioan. And. q. si constat aliunde venisse recidiuationē seu processisse ex corruptione humorum: tunc non tenetur iste sacerdos. procedit ergo quando recidiuatio processit immediatē ex illa infirmitate. & sic potest dici in solutione quæstionis propositæ. non enim dicitur recessisse qui non stetit. xj. q. iij. c. certum. de poenitē. distin. j. c. diuortium. & c. de iud.

SEBA. SAPIA.

- ¶ Percussio. Quo hoc procedat vide late Sal. in. l. j. C. de emenda. seruo. & Bal. in. c. j. colū. ij. ver. vj. quæro. q. b. mo. feu. amit. & in l. si ab hostibus. §. si vir. ff. sol. matri.
- ¶ Paucos dies. Ad de Pet. de Ancha. cons. cclxxxv. eo po. cōsi. xxviii.
- ¶ Non iniungēt. ad de Lud. ro. singu. suis fo. vj.
- SEBA. SAPIA.
- ¶ Animum nocēdi. an ille qui est in lata culpa teneatur in foro consciētie. vide Andr. situ. in c. Raynaldus. col. cxiiij. de testa. ver. Item inquantū. d. Abb. Deci. in ca. j. in secunda lect. co. v. ver. quinto. ad de de consi. Corfe. in sing. suis in verbo. forum consciētie. Feli. in. c. præcedēti. in fi.

4 Irregularitatem non incurrit clericus si commisit homicidium casuale sine sua culpa. Libere dicimur aliquid posse facere quando non indigemus alterius auxilio.

¶ CAP. IX.

1 **A**tor. ¶ Homicidium casuale non imputatur ei qui non fuit in culpa. h. d. secunda ibi. ideoque. ¶ Casus literalis. Quidam clericus. p. nomine cum quadam die cum quodam clerico luderet contigit quod ille clericus proiecit istum. p. ad terram: cuius. p. cultellus quem ad latus habebat incidit in illum clericum proijcientem & occubuit vulneratus. unde ille. p. accessit ad papam exponens sibi casum. mandat papa diocesi. quatenus si est ita & alia iusta causa non impediatur permissat. p. ad sacros ordines libere promoueri. Bernardus. ¶ No. j. ibi: cum quodam clerico luderet. quod ludus solatiofus non est clerico interdictus. nam si esset prohibitus, imputaretur ipsi clerico homicidium: cum dedisset operam rei illicitam. vt. d. c. proxi. & intelligit Inno. de ludo schacorū quando est clericis prohibitus vel alio leui. Idem no. gl. iuris civilis in authent. interdicimus. C. de epi. & cle. licet Cy. aliud fēserit. sed primū veri. ar. hic & i. c. clerici. ij. de vj. & ho. cle. iste tamen intellectus licet sit verus in se: non tamē videtur congruere literæ quæ dicit quod ex ludo contigit quod ille proiecit eum ad terram. nam prostratio non contigit ex ludo schacorū. unde potest intelligi quod sic solatiose ludebant ad brachia: sed tunc potest intelligi quod ille ludus non fuit deliberatus. aliās fuisset imputandum clerico non remouēti a se cultellum. sed fortē alius influit in eum ludendo & proiecit eum ad terrā. & sic in nulla culpa reperitur prostratus. ¶ Not. ij. quod licet clericus deferat cultellum. aliās enim fuisset ei imputandum hoc homicidium. quia fuisset in culpa deferendo cultellum. sed debet intelligi de cultello apto ad incidendum panem. & no. hoc: quia potest quotidie accidere. secus dic de alio gladio. vt in c. clerici. de vi. & ho. cle. ¶ Vltimō no. quod dixi in summario. quod etiam clericus non imputatur homicidium casuale quādo non reperitur in aliqua culpa. ¶ In gl. fi. in fi. tene primum intellectum. quod de iure communi iste promouetur quia nullam irregularitatem incurrit ex quo non fuit in aliqua culpa: vt notatum fuit. s. c. proxi. in glos. fi. & pro hoc quod hic non exigit dispensatio facit litera ibi. libere permittas. &c. nam non libere promoueretur si egeret dispensatione. ad hec quod de verbo libere no. in c. licet episcopus. de preben. lib. vj. item pa. hic se refert ad factum ibi: si res ita se habet. &c. & sic de iure promouetur & non ex dispensatione. quod not.

¶ SUMMARIVM.

- 1 Clericis non est licitum aliquem occidere pro defensione rerum suarum: sed se aliter defendere citra mortem sic. 3.
- 2 Homicida dicitur non solum ille qui interfecit sed ille qui ligauit hominem vt facilius interficeretur.
- 4 Clericus debet potius fugere quam alium interficere si fugiendo potest illum euadere.
- 5 Abbas potest monachū suū punire. & contra ipsum inquirere.

¶ CAP. X.

Suscepimus. Is ex cuius opera illicita sequitur homicidium irregularis efficitur. vel sic. Homicidium imputatur ei qui fuit in culpa. Communis diuisio secunda ibi: veri. ¶ Casus literalis. Duo monachi erāt in custodia cuiusdā domus de mādato abbatis. & dū in custodia eēt quidā latrones de nocte ingredientiē ad eos ceperunt eos in personis affligere. & vestimentis ēdē denudare: monachi isti resumptis viribus ligauerunt illos & retinere voluerūt quousque capto nūtiaret dū vnus

illorū ad notitiam abbatis rē perferret dimittēs illos i custodia fratris sui & latrones illi se soluere niterentur frater ille timēs ne occideret ab illis: illos occidit. Iste qui rē ad notitiam abbatis deferrebat dubitās an factū illud sibi imputaretur. ad dñm papam cū literis abbatis sui accessit. unde scribit papa ipsi abbati dicens quod potius expediebat relinquere tunicam & pallium & rerum sustinere iacturam quā p rebus conseruādis vilibus & transitorijs tā acriter in alios exardescere. unde iste abstineat a ministerio altaris. & vterque illorū ad arbitrium abbatis studeat peccatum suū expiare: quia cōstat eos ex studio vtriusque esse interemptos. Ber. ¶ No. j. quod fur & latro capiuntur equiuocē & sunt synonyma. nam isti qui accesserūt ad furandum de nocte in principio nuncupantur latrones. & postea ipsi ijdem appellantur fures. nā illa differentia quā assignant doct. s. eo. in c. ij. non est perpetuū vera. vt hic patet. concor. s. eo. c. si perfodiens. vt ibi dixi. ¶ Secundō no. ibi: vestimentis proprijs. quod largo modo potest frater appellare vestes proprias eas quibus induitur: appellantur propriæ ad differentiam aliarum rerū monasterij quibus non ita vtitur sicut istis vestib. de quo vide quod no. gl. in c. nolo. & in c. nō dicatis. xij. q. j. ¶ No. iij. casum appetissimū & notabilē quod pro rebus conseruandis non licet clerico occidere latronem licet aliter res conseruari non possent. imō potius debet sustinere omnem iacturam rerum. & nullibi ita bene probatur vt hic. tamen ipsas res non prohibetur defendere. vt in c. olim. j. de resti. spo. & dic vt ibi dico super gl. ¶ Item. iij. no. quod ita tenetur de homicidio ille qui interfecit sicut ille qui ligauit. p hoc tex. i. l. item mela. s. si alius. ff. ad l. aquil. vbi tenetur de dāno ille qui tenuit sicut ille qui percussit quod probat hæc litera in fine iuncta gl. vbi dicit quod vtriusque opera illi fuerunt interempti. & tamen tantum vnus prestitit operam in ligando. ¶ In gl. j. in fi. ex hac glo. collige duplicē intellectum ad literam. primum quod ideo imputatur homicidium sequens: licet defensionis causa factum sit: quia precessit culpa in ligando. nam ex quo isti habebant res suas saluas non debebant ligare: sed eos extra monasteriū mittere. Secundus intellectus est quod isti interfecerunt pro rebus saluandis. quod non est licitum clerico. nec ob. c. ij. s. eo. quia defendendo se & sua sequutum est homicidium secus si pro defensione rerum tantum. nec ob. huic intellectui. c. dilecto. de senten. excommu. lib. vj. quia secundum Host. licet clerico pro rebus saluandis inuocare brachium seculare & eius auxilium. ita loquitur ille text. sed non debet in propria persona arma mouere. vt hic. & ita transeunt communiter doct. sed certē iste intellectus nimis restringit illam literam. contrarium sensit ibi gl. fi. & gloss. quæ est in verbo bonis. ideo conclude quod p defensione rerum licitum est clericis manus iniicere & defendere cum baculo & gladio. non debent tamen procedere ad seua: & ad occisiōem. & hoc voluit ista litera: ibi. tā acriter in illos exardescere. &c. non ergo prohibetur licita & moderata defensio. & sic videtur intelligere Innoc. in c. si verō. el. j. de senten. excommu. quod not. An autē laico licitum sit indistinctē occidere pro saluandis rebus dixi in c. ij. s. eo. dic vt ibi. ¶ Tertia lect. colligit ex glo. quæ est in verbo. interimeretur. quod iste poterat fugere dum se soluere nitebantur. & no. singulariter istam gloss. iuncto tex. quod non excusatur clericus ab homicidio si fugiendopoterat illud euitare. Idem no. glo. in cle. si furiosus. de homi. & notabiliter vult gloss. ista probare iuncto text. in fi. quod non solum causatur irregularitas: sed etiā peccatum. quia excessit ecclesiasticam mansuetudinem volendo potius occidere proximum quam fugam capere. in laico verō Bar. tenet contrarium. in l. j. C. unde vi. quia cum fugari sit opprobriosum & iniuriosum potest licet resistere vt se liberet ab illa iniuria: unde quod dixi in d. c. ij. s. eod. Alius intellectus assignatur quod iste fuit in

ZACHARIAS.

¶ Ludus solatiofus. Ego limitare hoc dictum tam in clericis quod laicis procedere si non ludat ultra vnum solidū. vt not. in authent. alearū vsus. C. de reli. & sump. fu. & bar. in l. inficiādo. s. infans. ff. de fur. & quis dicat esse permissus ludus: & quis prohibet? vide Bar. i. l. si gratuita. s. fi. et ibi gl. ff. de prescrip. veritatis & in l. j. C. de spec. lib. xj.

¶ Cultellum. not. ibi quod licet clericus portat cultellum. & sic videtur hic casus pro glo. in aut. de armis. s. pe. iuncto c. ij. de vi. & honesta. cle. And. Barb.

¶ Libere. Facit gl. in cle. si. de es. & quali. And. Barb.

SEBA. SAPI.

¶ Pro rebus. Vide de Ias. in l. vt vim. col. vj. ver. tertio. limita. ff. de iusti. et iu. vbi hoc probat vt per eum.

SEBA. SAPI.

¶ Euitare. Vide Car. in cle. j. xxv. q. de homi. An. de are. l. traeta. malef. in verbo defendēdo vbi Aug. arimi. Alex. in cons. cix. incipit. visis & vt oportet cōsideratis. col. vj. in j. vol.

culpa in dimittendo ibi duos licet ligatos in custodia vni⁹
¶ In gl. in ver. iacturam. in fi. quasi velit gl. dicere q in l. fu
rem. probatur qd nō licet indistincte laicis interficere la-
tronem sed quando non possunt aliter euitare mortis pe-
riculum. ^a Sed tex. intelligitur multipliciter, & commu-
niter de rerum periculo. & tunc solue cōtrarium q licet
hoc liceat laicis: non tamen clericis. dic vt dixi in. c. ij. §. e.
¶ Item gl. penul. in fin. & ex hac gl. no. ar. abbatem pos-
se inquirere & punire monachum suum de homicidio.
nam ipse abbas retulit hoc pape. non autem se impediuit
episcopus. & facit pro opi. lo. de lig. in cle. in agro. de sta.
regu. quod abbas potest inquirere contra monachū suū
iudicialiter & punire. plenius dixi in rep. ca. si quis cōtra
clericum. de foro compe.

SVMMARIVM.

- 1 Irregularis est ille qui dat causam homicidio.
- 2 Verbum non videtur mihi tantum importat quantum verbum non
est: quod nota pro testibus.
- 3 Causa intelligitur de propinqua: non autem de remota.
Causa remota an & quando puniatur? vide remissive.

¶ CAP.

XI.

- a ¶ Mortis piculū.
sed an teneat fuge
re & non occidere
pro recuperatiōe
bonorum vide. d.
Abb. in. c. ij. de vi-
ta & ho. cle. Andr.
Barba.
- b ¶ Ad David. Vi-
de Fel. in. c. fi. co. ij.
ver. extra materiā
s. de maio. & obe-
dien.

DEcetero. ¶ Dās causam homi-
cidio irregularis est hoc
dicit. ¶ Nota primo ibi: non videtur. qd
per hęc verba respondetur de iure. & tan-
tū est dicere non videtur quantum non
est. & facit pro dicto testis. ¶ Sed quero quia literaloqui
tur de diacono: qd de alio clerico? dicēdū quod idē. & idē
in laico: sed hīc narratur factum. Secundō quæritur: quia
hic dicitur quod non est promouendus ad sacerdotium.
nunquid possit ministrare in alijs prius receptis? & dicē-
dum q non: quia ex quo incurrit irregularitatem remo-
uendus est ab omni ministerio ecclesiastico: vt in. c. pres-
byterum. supra eod. ¶ In gloss. prima in fin. no. gl. iun-
cto tex. quod appellatione causæ intelligimus de propin-
qua & non remota: & quod causa propinqua imputatur
& non remota. pone exemplum in causa remota: feci fe-
nestram in domo, aliquis sponte præcipitavit de ea: tunc
enim ego sum causa remota nec sum in aliqua culpa. Sed
causa propinqua fuit fatuitas illius se precipitantis: sed in-
quantum gloss. alleg. c. presbyterum supra eodē ad pro-
bandum quod causa remota imputatur vbi fuit animus
nocendi. dicit Innocē. quod ibi fuit causa propinqua. Et
an & quando imputetur causa remota. vide quod not. in
c. sicut de testi. & in regula imputari. de regulis iuris. lib.
sexto.

SVMMARIVM.

- 1 Homicidium casuale imputatur ei qui licet dederit operam rei
licite tamen non adhibuit diligentiam.
- 2 Peccatum, vel delictum, vel irregularitas: vbi in dubio possunt
esse & non esse: semper ad cautelam in foro animæ debemus
considerare quod sint secus: in foro contentioso. vide j. eo. in. c.
significasti. el. ij. in. iij. no. vide infra eo. c. sicut. nu. 7.
- 3 Homicida dispensatur in sacris per solum papam: in minoribus
verò per episcopum. 4.
- 5 Irregularitatem incurrit aliquis ex solo consilio: propter quod se-
quitur est homicidium: siue directe: siue indirecte: nisi forte
consuleret quis rem licitam: puta mori pro fide: & similia.
- 6 Mandatarius vt committeret maleficium si fuerit in illo inter-
fectus: an mandans in aliquo teneatur maxime quo ad irregu-
laritatem mandantis?
- 7 Mandatarius si post longum tempus ultra determinatum inter-
fecerit aliquem: mandans teneatur si mādātum non reuocauit.

Audientia. ¶ Homici-
dium casuale

imputatur ei qui dedit operā rei licite si
non adhibuit diligentiam quā debuit. Cō-
munis diuisio. secūda ibi: quia vero. ¶ Ca-
sus literalis. Quidā presbyter volens corrigere quendam
de familia sua cingulo quo cingi solebat ipsum verbera-
re tentauit: contingit q cultellus de vagina quæ cingulo
adherebat elapsus in dorso aliquātulum vulnerauit. post
modum cū ille vulnerat⁹ aliquandiu vixisset & cōualuif-
set à vulnere grauiore (vt dicitur) infirmitate percussus
decessit quæsitū fuit à papa qd de ipso sit agendum? Rñ.
papa quia dubitabat vtrum occasione vulneris decessit,
& in dubijs tutior via sit eligēda: prædictus sacerdos in sa-
cris ordinib⁹ nō ministret. tñ iniuncta sibi pñia cōpeten-
ti cōcedi potest eidem vt minoribus ordinibus sit cōten-
tus. Si verò ille ex alia infirmitate decessit, vt prius suū of-
ficium exequat. Ber. ¶ No. j. q clericus licite instat circa
correctionem familiæ suæ etiam moderatē verberando
nec casus inde cōtingens sibi imputat si modū in corrigē-
do nō excessit: secus autē si modū in corrigendo excede-
ret. & ita intelligit iste tex. pro hoc ca. cū volūtate. de sen.
excom. ¶ No. ij. q in casu dubij debet quis poti⁹ repu-
tari irregularis: & videtur iste tex. contra Inno. qui dicit
hic quod cū irregularitas sit de iure positio nō debet
iudex aliquem ī dubio reputare irregularem: quia pœne
moliendæ sunt potius q̄ exaspirandæ. de pœni. distin. c. j.
pœnæ. & in l. interpretatione. ff. de pœnis. & in regula in
pœnis. de reg. iur. lib. vj. Sed certē nec primum dictū nec
secundum videtur indistincte verum. nam irregularitas
quæ causatur ex homicidio voluntario est etiam de iu-
re diuino. cū deus dixit ad David. b post homicidium nō
edificabis mihi templū: quia vir sanguinis es tu. de conse-
cra. distin. j. in prin. vide bo. gl. xxj. distin. in sum. facit tex.
secundum vnum intellectum in. c. j. §. eo. & quod not. gl.
in. c. sicut dignum. eo. tit. Item secundum dictum non est
verum. vt patet hīc: & in. c. significasti. j. eo. dictum tamē
Inno. solet communiter allegari pro notabili. & malē: qā
nō procedit indistincte. vñ sic distinguerem q in foro cō-
tentioso vbi agitur de pœna imponenda pro irregulā-
tate contracta non debet qs in dubio reputari irregula-
ris: qā purē tūc agit ad pœnam, & hoc casu procedat di-
ctū Inn. & ita loquuntur iura alle. per eū: aut agit in foro
pñiali ad imponēdam pñiam. & in dubio debet potius re-
putari regularis, quia in foro pœnitentiæ semper tutior
pars est eligenda: licet videatur durior: quia in illa parte
nullū subest periculum: ad hoc præalleg. c. significasti. &
idem dic vbi cūque dubitatur de aliquo delicto: ad hoc
vide glo. no. in. c. vnico. de scruti. in ordine faci. nā bona-
rum mentiū est timere culpā vbi culpa minime reperit.
v. distin. c. ad eius verò. not in. c. ij. de obser. ieiū. Idem est
vbi agitur in foro quasi pñiali. vt puta qā nō agit ad pœ-
nam propriē: sed vt ab altaris ministerio abstineat: vel vt
abstineat à contractu matrimonij: vel ab alio actu exercē-
do in quo exercendē subesset peccatum: tunc enim debe-
mus interpretari in partem securiorem: licet illa sit du-
rior. de hoc optimus tex. hīc & in præalleg. c. significasti.
& in. c. iuuenis. de spon. cū fi. & ad prædicta facit q no. p
Inn. in. c. cū tu. de testi. & hoc no. ¶ In glo. j. in fin. not. glo.
p intellectu illi⁹. c. lator. debet eū ille text. restringi quan-
do ille non facit insultum: secus autem si irruisset in aliū
etiam ludendo: quia tunc fuisset in culpa ideo postea ca-
sus contingens sibi imputaretur. ¶ In gloss. ij. in fin. re-
stringe hęc generalia gloss. secundum ea quæ dixi in secū-
do notabili. ¶ In gloss. fi. dicit Hostien. quod solus papa
in sacris dispensat: vt in. c. continebatur. §. eo. sed in mino-
ribus pōt episcopus suo iure dispensare: p hoc facit iste
tex.

4 text. poteris concedere vt minoribus &c. ¶ Nota ergo hoc dictum. & cōclude latius q̄ cū homicida volūtario nunq̄ dispensatur in aliquo ordine: papa tamen dispēsat licet de facili non faciat: vt dixi in. c. sicut dignum. s̄. eo. cum homicida verò casuali pōt ep̄s dispensare in minoribus dūtaxat: vt hīc. In sacris aut̄ secus: q̄a solus papa dispēsat & solet dispensare: vt in. c. continebatur. s̄. eo. & qd̄ no. in. c. sicut dignū. prealleg. ¶ Extra glo. queritur hīc: quidam consuluit iactū balistę vel machinę vel insultum alicuius castri, ex tali consilio sequutū est homicidiū. nunquid consulens sit irregularis: ex quo directē nō consuluit in mortem alicuius? Inno. concludit q̄ sic: quia non fuit causa propinqua homicidij. debuit enim cogitare q̄ verisimiliter ex talibus sequeretur homicidiū. Idem concludit in consulente vt furtiuē aliquis capiat, vel aliquod castrū secundū eum: licet enim de facili non sequatur homicidium sicut in predictis casibus: tñ sape ex hoc homicidiū prouenit: & ideō sequuto homicidio cōsulens est irregularis. & hęc not. quia extendunt iura dicentia quē effici irregularem ex solo consilio. l. dist. c. si quis viduam. & c. sicut dignū. s̄. eo. vt procedant nedū quando directē cōsuluit in mortem alicuius: sed etiā qñ pręstatur causa propinqua ad mortem. Et hoc intellige vbi consulitur res illicita. secus si licita secundū Inn. puta consuluit quis vt maleficus capiatur, vel vt exponat se morti pro patria, vel pro fide. nam si tunc sequeretur inde homicidiū nō imputatur consulēt. xxij. q. viij. c. omni timore. & c. hortatur. Idē si consuluit alicui vt exponat se morti pro fide christiana: & idem dic in similibus casibus. ¶ Secundō queritur quidā consuluit amico suo vt interficeret alium. de illo consilio interēptus fuit iste qui debebat alium occidere, nunquid consulens sit irregularis: & primō videtur q̄ non: quia cōsuluit in mortē illius: sed non in mortem alterius. ergo non cōmisit homicidium, nec factō, nec consilio, nec p̄cepto. Inn. & Hosti. concludunt q̄ si verisimiliter iste poterat occidi ab inuaso, tūc est irregularis: quia debebat cogitare hoc posse euenire: secus vbi cessat illa p̄sumptio seu verisimilitudo: vt quia ille cui datum erat consilium erat illo longē fortior: sed lo. and. in. c. si. s̄. eo. tit. lib. vj. contrariū tenet per tex. illum. & istud verius. nā omni casu iste incurrit irregularitatē tanq̄ dans operā rei illicitē: quia cogitare debuit hoc euenire posse. nam si mando vel cōsulo vt titi⁹ verberet: & iste mādatus excedēdo fines mandati illum interficiat, ego teneor: quia p̄stitit causam propinquam morti. vt est tex. in dicto. c. si. ergo fortius quando dedi consiliū ad mortē. per illū tex. idē dicē dum in casu nostro si cōsuleret vt occideret: & inuadēs fuisset occisus: vt tunc cōsulens sit irregularis tanq̄ dans operam rei illicitę. ¶ Vltērius queritur quid si consului amico vt occideret aliquem inimicum suum. ille incontinenti nō fecit: sed longo tēpore interposito. Inn. concludit quod cōsulēs est irregularis: quia debebat cōsiliū reuocare. & si putabat amicū suū non obtemperaturum in reuocatiōe, debebat hoc intimare illi cōtra quē cōsuluit vt sibi cauere: aliās non euadit irregularitatē. & similes. q. vide per Inno. & maximē de tenēte vrsū vel leonem ex quibus aliquis peremptus est si non tenebat ipsos ligatos b per gl. in. l. ij. ff. si qua. pau. fe. dica.

S V M M A R I V M.

- 1 Homicidium casuale non imputatur ei qui dat operam rei licite nec fuit in aliqua culpa.
 - 2 Equus alicuius vel aliud animal si pręter voluntatē domini aliquid damni fecerit, non tenetur eius dominus ad aliquid.
 - 3 Index qui aliquem licet iustē ad mortem condemnauit non potest promoueri ad sacros ordines sine dispensatione.
- Homicidiū casuale & sine culpa non facit quem irregularem.

CAP.

XIII.

Dilectus. ¶ Homicidium casuale non imputatur ei qui dat operā rei licitē nec fuit in culpa. Cōmunis diuisio. Secunda ibi: ideoque. ¶ Casus literalis. Quidam capellanus. A. nomine cū infirmitate corporis grauaret: vt comedēdi appetitum excitaret, equū quem nutrebat ascendit: qui cū bene non pareret habentis: sed pręter voluntatem sedētis cōepit salibus lasciuire, capellanus vt eum refrenaret, vim intulit freno, & equum calcaribus stimulauit: & freno factō equus currebat festināter, arbitrio p̄prio relictus: quēdā mulier infantem portās veniens ex obliquo obuiauit: equus in eam ruēs puerū interfecit, procul abiecto sessore. Capellanus ad dñm papam accedens eidem p̄dicta exposuit. vnde mādāt dioecesa. Ep̄o quatenus si est ita ipsum non impediāt: quominus suū officiū exequatur: cū ipse nec volūtate nec actū homicidiū perpetravit, nec dabat operā illicitę rei. Ber. ¶ No. j. tex. q̄ clericus licitē ascendit equū etiā pro salute corporali: vt hīc patet in fine literę, vbi dicit quod iste dedit operam rei licitē. nam si fuisset in culpa ex tali causa equitādo. casus inde sequens sibi fuisset imputatus. ¶ Nota secundō, q̄ actus cōtingens ex ferocitate equi p̄ter voluntatē & culpam sessoris, sessori nō imputatur quo ad irregularitatē. Et idem puto quo ad. l. aquil. vel ad refectiōnem dñi: de quo tñ dicēdū, vt in. l. j. si quadru. pau. fe. dica. & in. l. in. l. aquilia. ff. ad leg. aquil. ¶ In gl. in ver. nec actu. pondera bene glo. nam si esset vera, haberetur maxima limitatio ad multa iura: vt solus actus in homicidio cōmisso etiam p̄ter culpam & voluntatem redderet quem inhabilem ad ordines suscipiendos: licet nō impediāt iam promotum. Et fortē glo. fuit mota imponendo hanc specialitatem in promouēdo, ex eo qd̄ dicimus de iudice, vt impediāt ad ordines si aliquem, licet iustē, fecit occidi vt. l. dist. c. j. Sed hęc differentia inter promotum & promouēdum non bene probatur iure. vt dicit lo. an. nec ob. dictum de iudice: q̄a in eo fuit voluntas faciēdi occidi. secus autē vbi interuenit solus act⁹ sine voluntate & sine culpa. exemplū in incidente arborem, & clamante vt quis sibi cauere. Nam tūc si ex incisione arboris vel rami aliquis comprimatur, ille non efficitur irregularis, nec inhabilis ad ordines ad hoc. l. dist. c. si duo. & c. hi qui arborem.

S V M M A R I V M.

- 1 Presbyter parochialis si non potest esse sine scandalo in parochia sua episcopus debet ipsum mutare ad aliā parochiam etiam inuitum.

CAP.

XIII.

Litteris. Summa vt. s̄. ca. prox. Primō ponitur consultatio. Secundō Papę indagatio. Secūda ibi: nos. Tertia ibi: ad te. ponitur decisio. ¶ Casus literalis. Quidā presbyter dum vellet fenum de curru deponere, perticam qua fenum ligatur proiecit in terram: & dum fenum in terram proiecit, quendam puerum iuxta currum: quidā inuenit seminiuum, qui modicū lioris in fronte habebat: & nihil aliud lēSIONIS. dubitauit Sacerdos an hoc esset sibi imputandum. Et ideō accessit ad dominum Papam cum litteris episcopi sui. Papa quęsiuit ab eo vtrum circa currū sollicitē circūspexit antē q̄ perticam projiceret in terrā an esset aliquis circa currum: qui respon. quod diligenter circūspexit, sed neminem vidit. vnde Papa ipsum remisit. mandans quatenus si est ita ipsum libere permittat officiū exequi Sacerdotis: nisi contra eū graue scandalum sit obortum, vel tāta laboret infamia quod inde

R R R

SEBA. SAPI.

¶ Interpositio. Vide Bald. in. l. j. col. ij. versic. sed postea. C. de ser. fugi. Imo. j. l. post dotem. in princi. ff. solu. matri. Sali. in. l. nō ideō min⁹. col. vj. C. de accusatio. Ias. in. l. j. C. de ser. fugi. Ange. Are. in tracta. maleficio. in verbo sempronij mādatorē. vbi latē Ang. arimi.

¶ Ligatos. Adde quę sit p̄ena eorū qui ducūt animalia ferat: si illa aliquem occidunt Lud. Ro. sing. suis. f. xvij.

ZACHARI.

¶ Adde q̄ voluit allegare Lud. Ro. singula. suo. dcc. lxxij. fo. xxv. qd̄ inci. quēro à testib⁹ locatores. vbi ponit qua p̄ena puniantur: non autē q̄ irregularitatē contrahant.

Panormi. super quinto.

4 pig. ¶ Itē no. q̄ in dubio vbi nō agitur ad p̄nam imponēdam: sed tantū vt quis cesset à diuinis, debet quis iudicari irregularis. secus si ageretur ad p̄nam imponēdam: quia tunc potius non debet iudicari irregularis. vt dixi. s̄. eo. c. ad audientiam. & pro vtroq̄ adduco istam literam. Nam hīc dicitur quōd ideo in dubio debet cēferi irregularis. quia in cessatione nullum subest periculum: sed si ageretur ad p̄nā, ibi subest periculum: quia innocens non debet puniri vt alius nocens relinquatur impunitus: vt not. dicit text. in l. absentem. ff. de p̄nis.

5 ¶ Item not. quōd defensio debet fieri cum moderamine inculpatæ tutelæ: & ad hoc quotidie alleg. iste text. & est sensus quōd quis defendendo se debet adhibere moderamē cuiusdam inculpatæ tutelæ: vt illa defensio non excedat fines meræ defensionis, nec accedat ad vindictam: vnde not. gloss. quam tene menti. dicit hīc q̄ seruatur moderamē, cum istud dūtaxat fit, quo omisso violentia repelli non posset. Idem Barto. in l. j. C. vnde vi. Si ergo potuit violentiā repellere cum minori vel leuiori percussione, non adhibuit moderamē. & sic est in culpa. & hoc verum. quādo ex proposito excessit^a modū: secus si indeliberatē, & accensus furore iracundiæ: nam de facili tunc quis decernere non potest verum à falso. xj. q. iij. c. ira. tunc non imputatur. vt in præalle. c. olim. & no. hīc in gloss. ¶ In gl. j. in fi. Inno. clarius dicit. quōd si habuit animum occidēdi, & processit ad actū, licet non letaliter percussit. sed ex aliorū percussione percussus interiit, homicida est cēsendus. Hostiē. dicit hoc verum. vt voluntas imputet, q̄ potuit istum liberare, nec liberauit. Ista restrictio mihi non placet. nec videtur cōgruere literæ, vbi nō pōderat an potuisset liberare vulneratum vel ne. Et verisimile est q̄ nō potuisset, ex quo parochiani fecerunt illum subitaneum insultum. Sed Papa hīc ponderat an habuit animum occidēdi. Et ideo cōcludere. q̄ si habuit animum occidēdi, & vna cum alijs percussit: licet percussio sua non fuerit letalis: tñ irregularis est cēsendus: nā præstitit operā homicidio. & pro hoc text. apertus. xxij. q. vlt. c. fin. & adduco text. in c. si cut dignum. s̄. vlt. s̄. eo. vbi clerici fuerunt depositi pro homicidio: quia p̄stiterunt opē, dando cōsilium, vel veniendo cum armis^b. vnde plus dico. q̄ si bellum est iniustum, & clericus adhibet præsentia suam auxiliando, licet non interfecerit. ex quo tamen ab alijs confocijs homicidia perpetrata sunt: ipse est irregularis. vt in c. petitione. eo. & facit. c. presentium. & c. seq. de cle. percu. ¶ In gloss. in ver. credendum. in fi. No. glo. iūcto tex. nā quotidie ad hoc allegat. quōd in foro animæ de omnibus creditur contenti. Et ratio est: quia ibi tantū tractatur de fauore vel præiudicio suo, nō alterius: vnde mendaciū sibi soli nocium est, & veritas sibi proficua: vide tu bonā gloss. in c. si quis suadete. de p̄nis. in ver. commode: q̄ dicit q̄ vbi agitur de salute alterius, credit cōfidenti: quando hoc cōtingit in foro animæ, quo ad tollendū istud vinculum publicū. & solet allegari multum ista gl. sed certē iste text. facit multū in cōtrariū: quia non agebat præcisē in foro aīæ: vt patet. quia nō iatus est presbyter. & publicū est peccatū, quasi de se factum erat publicum. vt patet in tex. Et ideo plus hīc colligitur. quōd non solum vbi agitur præcisē in foro animæ, sed etiā vbi quasi in foro animæ, credendum est contenti: Et dicitur quasi forus aīæ: q̄ non accusatur, nec inquiri, nec denūciatur: sed sponte à superiore petijt cōsilium salutare: nā cum nulla extrinseca ratione cogente hoc faciat. sed pro salute animæ, sibi credendum est: vt hīc probatur not. Fateor tñ q̄ sua confessio nō habebit nocere accusatori vel superiori volēti inquirere: sed tantū erit sibi nociuū mendaciū, vel proficua veritas. & sic in aliorū. præiudiciū p̄t procedere illa gl. ¶ In gl. in ver. quod si discerni. Hec glo. not. diuersitatē, inter ius canonicū & ciuile: vt

q̄n potest apparere quis extinxit, ille solus teneat de homicidio. & primus licet letaliter percussit, tenetur tantū de vulnerato^c. Secus secundū canones: vt hīc. quia letaliter percutiens tenetur de occiso, sicut & alij qui postea occiderūt^d. Sed potest esse diuersitatis ratio: quia ius canonicū q̄tum ad irregularitatem contrahendam concernit animū & actum subsequutū. sed ius ciuile & iura alle. hīc in gloss. loquūtur, quādo agitur ad p̄nā pecuniariam, nam ille teneat qui occidit. Vnde posset dubitari. quid si ageretur contra vulneratē letaliter. l. cornel. de fidei. scilicet de p̄na legali, letali, vel pecuniaria, nūquid omnes teneantur de occiso: quia tunc non agitur de emēdatione dāni, sicut q̄n agitur. l. aquil. satis probabiliter posset dubitari. & de hoc plenē Bart. in l. i. ff. ad se. corne. de fidei. ¶ In gloss. vlt. No. hanc gl. maximē in vlt. di. & quotidie solet alle. hoc. c. cū ista gloss. Et q̄n gloss. est aliquantulū intricata, & malē ordinata: pōt sic breuiter distingui. quia aut violentia infertur personæ, aut rebus. Primo casu. aut pōt euitare sine occisione: puta fugiendo. & Clericus debet potius fugere^e q̄ occidere suū aggressorem. vt not. s̄. eo. c. suscepimus. & in cle. j. eo. tit. Si verō est laicus, multi distinguunt, attēdētes qualitatem personarū: vt si miles aggrediat rusticū, debet rusticus fugere, si potest: quia nō est verecūdia militē fugare rusticum. Alij vt Bar. vident tenere q̄ non teneatur fugere: quia semper fugiendo est verecūdia: & pro verecūdia seu iniuria euitada licitū est resistere. vt no. i. l. j. C. vnde vi. Et fortē ista pars est verior de rigore iuris: sed i foro animæ alia pars est tutior. arg. in c. suscepimus. s̄. e. Si verō non pōt euitare iniuriā fugiendo, vt quia est ita affricus: seu ad angulū positus vt sine percussione nō possit recedere. & tunc licitē se defendit. Sed vt defensio non dicat inculcata multa sunt attendenda. Primò tēpus. vt faciat incontinenti, & nō ex internallo, nisi timeretur secunda percussio: quia tunc esset defensio secūde percussione. Itē debet facere ex causa defensionis, & non animo vlciscēdi. vnde si potest impedire ictum alterius, & non impedit: imō percussit letaliter, tunc tenetur, quia excessit merē defensionis fines. Et ad considerandū animū istius debent attēdi circumstantiæ: vt qualitas armorū, habitus vtriusq̄. Nā si vnus fortis aggredere fortiorē cū pugno, non debet fortior resistere cum gladio, ex quo pōt sine eo repellere iniuriā. ¶ Itē si veniebat cum baculo, & iste potens erat ad resistendū cū baculo, non debebat capere ensē: bonus ergo Iudex arbitrabitur: quia nō pōt dari certa regula: vnde seruet quod dixi. s̄. vt illa dicatur mera defensio. q̄n id fit sine quo nō pōt repelli violentia nisi aggrediens occidatur. impune potest occidi etiā per ferrū. vt in cle. j. e. tit. Si autē modus excedat non ex proposito: & tunc nō tenebit: & Iudex ex circumstantijs arbitrat^f an fecerit ex proposito. vt hīc in gl. & bene. ¶ Secundo aut membro principali. q̄n vis infert reb⁹. Et tūc aut querit nunqd sit licitū occidere pro eis saluandis. in Clerico: dicendū q̄ nō: & fortius p̄ eis recuperandis: vt hīc & s̄. e. c. suscepimus. in laico posset probabiliter dubitari: licet Legistē teneat posse occidere si res aliās saluæ esse non possunt^f. vt not. in l. furem. ff. de sic. & in l. itaq̄. ad legē acqui. sed dic. vt dixi in c. ij. s̄. e. Aut q̄ritur nunquid liceat aliter resistere præter occisionē, vel mutilationē: & pariter dico in Clerico & in laico q̄ sic siue pro eis saluandis siue pro eis recuperandis incontinenti: vt hīc. & in c. olim. j. de rest. spol. & possunt recuperari ab inuasore incontinenti: quā citius fieri pōt recolletis armis & amicis. Et dicit hic Host. q̄ fieri dicit incontinenti ante q̄ ad alia negotia deueniat: alis esset guerra q̄ inferri non licet: ideo tūc debet ad iudicē recurri. vt in l. j. C. vñ vi. Bar. videt sentire de triduo. vt videlicet intra triduum debeat res recuperari. Sed idē Bar. no. alibi. videlicet in l. iij. s̄. cū igi. ff. de vi & vi arma. tenet attendēdas

- a ¶ Excessit. Adde videndū Are. cōfi. a lxxx. Alex. cōfi. lxxxij. lib. j.
- b ¶ Cum armis. Adde q̄n ex homicidio sequuto quis sit irregularis. Fed. cōf. clxxviij. Cepo. cōfi. ix.
- c ¶ De vulnerato. Adde Francisc. de Cre. fin. suo. lv. incip. qdā malus ad uocat⁹. p̄ quo alle. tex. no. i. l. item Mela. s̄. Celsus. ff. ad le. aquil. & in l. huic scripturæ. s̄. si seruus. eo. tit.
- d ¶ Occiderūt. Adde Pet. de Anch. cōfi. ccxvij. Alex. cōfi. cxv. ij. lib. & cōfi. xij. i. lib. & cōfi. xliij. iij. lib. Cepo. cōfi. lxij.
- e ¶ Fugere. Adde videndū Alex. cōfi. s̄. alleg. lxxvij. & cxix. j. lib.
- f ¶ Non possunt. Adde Cepo. cōfi. xl. & cōfi. lxxvj.
- g ¶ Incontinenti. Adde Alex. cōfi. s̄. alleg. cix. Cepo. cōfi. xxix.

circumstantias

circumstantias & qualitates personarum, & rei, unde facta est deiectionio. Nam si nobilis expelleretur de castro, daretur maius tempus quam si rusticus unus de parua re, unde possit differri etiam quoad sex menses. Conclude ergo quod circa hoc certa regula dari non potest. & coniunge has opiniones simul dicendo. quod debet hoc fieri quam citius potest, dummodo non diuertatur ad alia negotia: quia tunc non esset fieri quam citius posset. non tamen intelligitur quod dicatur diuertere ad alia negotia quando comedit, vel bibit, vel dormit. sed quando relicto primo tendit ad alia. Et ratio diuersitatis inter propulsiuam iniuriam illatam personae & illatam rebus est: quia quando inferitur iniuria rebus, perditur naturalis possessio, non civilis. & hoc si habebat animam continuandi possessionem suam & restituendi. l. qui possessionem. ff. de vi & vi arma. & l. clam possidere. §. qui ad nundinas. ff. de acquir. pos. Unde redeundo incontinenti, dicitur potius suam possessionem defendere: scilicet civilem: quia non potest liberaliter uti, nisi de iusticia detinens: unde potius dicitur defendere quam vim inferre circa naturalem possessionem occupatam per alium. Sed quando iniuria inferitur personae, cessat ista ratio: nam seipsum non possidet, nec dicitur spoliatus, nec se defendit cum armis amplius prosequatur: & ideo non dicitur ex interuallo repercutere. ¶ Extra glo. pro declaratione littere quaero quid si iste percussit non letaliter: apparet tamen quod ex percussione sua non potuit iste fugere unde fuit iste occisus a parochianis: nunquid iste teneatur? Ho. quod sic. quia praestitit causam homicidio. ad hoc. c. de cetero. §. eo. & ita cōiter trāseunt doc. ¶ Sed circa hoc posset dubitari: nam si tenemus quod. §. dixi. quod liceat clerico pro defensione rerum percutere: licet non letaliter, tunc cum iste infisteret rei licite, non debet euentus mortalitatis sibi imputari, cum ipse in homicidio non reperiatur culpabilis. ad hoc. c. ex litteris. §. eo. c. cum si. Unde posset dici quod quoad poenam non debeat iste teneri: sed quoad cessationem a diuinis potest seruari opinio. Host. tanquam tutior. ¶ Et sic posset dubitari de alia. quod quā ponit hic Inn. & Hosti. videlicet viso latrone iste clamauit ut caperetur: vel simpliciter clamauit quod ibi erat latro: unde venerunt alij, & illi occiderunt: dubitatur nunquid ille clamans sit irregularis: videtur quod sic, etiam si non habuit animam ad mortem quia lex promotionis considerat factum non voluntatem. xv. q. j. c. si. sed sibi ex eo maxime est imputandum, quia verisimiliter cogitare potuit quod hoc sequeretur homicidium. sed (ut dixi) non est sine dubio; ubi audius non fuerit ad mortem. ¶ Vltimo quaero. quid si percussio vnius cuiusque per se considerata non sufficiebat ad mortem: sed omnes simul iunctae mortem inflixerunt: tenet hic Inn. quod quilibet tenetur de occisione. xxij. q. vi. c. si. & idem sequitur Bar. in prealleg. l. fin. ff. de sicarijs. quod not. vide tamen gl. in palle. l. itē mela. §. si plures. Et hec tene meti.

S V M M A R I V M.

- 1 Religiosus chirurgicus, si pietatis causa chirurgiam exercuerit ex qua mors sequuta est, irregularitatem non euadit.
- 2 Officium chirurgiae est interdictum omnibus clericis: & peccant exercendo etiam intuitu pietatis. c. nu. 5.
- 3 Doctor si dederit consilium per imperitiam, ex quo sequuta est sententia tenetur parti contra quam lata est sententia ad interesse.
- 4 Homicidium licet non processerit ex culpa: tamen quia ille qui fuit causa dabit operam rei illicitae non excusatur.

CAP.

XI X.

Vanos. ¶ Religiosus chirurgiam exercens, si ex ea mors sequitur, irregularis est: etiam si sit peritus & diligens, & hoc fecerit causa pietatis: sed cum eo post satisfactionem misericorditer dispensari potest. hoc dicit. vsq. ad §. ad vltimum. & ille. §. vsq. ad finem. hoc intendit. Qui iudici seculari dedit inter

signia furis a quo fuit vulneratus, irregularis non est: licet ille postmodum occidatur. Et duae sunt partes ut per §. patet: & qualibet pars diuiditur in consultationem & responsionem. ¶ Casus literalis. Quidam monachus credens se quandam mulierem a gutturi. tumore liberare. ut Chirurgicus cum ferro tumorem illum aperuit. & cum tumor aliquantulum recessisset, praecipit ille mulieri ne venter se exponeret villo modo, ne forte si ventus subintraret, causam mortis inferret: sed mulier contempto eius mandato dum messes colligeret vento exposuit se in caute: & sic per apertionem gutturis sanguis multus effluxit: & mulier diem clausit extremum. quæsitum fuit quid de illo monacho sit agendum: respondit Papa quod licet ille monachus multum deliquerit alienum officium usurpando, quod sibi non conueniebat: si tamen causa pietatis hoc fecit, & peritus erat in exercitio chirurgiae, & adhibuit diligentiam quam debuit, ex eo quod per culpam mulieris contra illius mandatum hoc ei contigit, non est adeo reprobandus, quin post satisfactionem condignam cum eo misericorditer agi possit ut valeat celebrare diuina. Alioquin interdicenda est ei sacerdotalis ordinis executio de rigore. B. ¶ Not. j. quod multa debent concurrere ut mors infirmi non imputetur medico. Primo quod istud officium sibi conueniat. ut quod sit laicus non autem clericus: quia clerico interdictum est istud officium chirurgiae. ut in c. sententiam. & c. non magno pere. ne cle. vel mona. & in c. si. eo. Unde haec littera licet loquatur in monacho: quia fuit in facto. tamen intelligitur in quolibet clerico seculari eadem ratione. Secundo requiritur quod sit peritus. b. unde non sufficit quod appellet se peritum: sed debet esse peritus re ipsa: unde si doctor dedit consilium per errorem, & per imperitiam suam & sequuta sit sententia: per illud consilium tenetur ad satisfactionem illius contra quem est lata sententia: ut hic. & in l. illicitas. §. sicuti. ff. de offi. presi. & in l. idem iuris. §. j. ad leg. aqu. & in reg. non est sine culpa. de reg. iur. lib. vj. facit quod not. glo. in c. j. de confes. eo. lib. de aduocato qui docet clientulum mentiri. Tercio requiritur quod adhibeat omnem diligentiam secundum artem suam. Quarto quod informat egrum de his quae sunt contraria egritudini. his ergo seruatis euentus mortis non imputatur medico: alias secus. ad idē de aeta. & quali. c. ad aures. ¶ Itē no. quod danti operam officio vel rei illicitae imputatur euentus mortis, quantuncumque processit sine culpa. ¶ Not. quod clericus quantuncumque peritus in arte chirurgiae peccat exercendo illam artem etiam intuitu pietatis. Ex hoc inferitur, quod propter pietatem non est impietas exercenda: nec licet alicui officium alterius exercere. facit. j. q. j. c. non est putanda. ¶ Vlti. no. quod cum homicida casuali qui non fuit in culpa de facili dispensatur post satisfactionem. Tene menti.

S V M M A R I V M.

- 1 Irregularis non est ille qui ad nutum potestati dedit signa alicuius latronis qui ab ipso potestate eius curia occisus est.
- 2 Vulnerare & prosternere sunt diuersa, & statutum loquens in vno, non verificatur in alio.
- 3 Chirurgico non imputatur mors: si obseruauerit omnia de quibus. §. in prin. nu. 2. Clericus medicus, si intuitu pietatis exercuerit artem suam: ex qua sequuta est mors: non imputatur ei quo ad peccatum & dispensationem: sed quo ad irregularitatem sic: quia non erat exercitium suum.
- 4 Medicus quando est peritus, & in nulla culpa reperitur, non imputatur ei mors infirmi: secus si non est peritus, vel dedit medicinas malas.
- 5 Infirmi non obediētes medicis non incurrunt crimen inobedientiae. Infirmitas quae prouenit ex defectu infirmi causat peccatum.

R R R iij

ZACHARI.

¶ Irregularis est. Adde quod licet infirmus mortuus fuerit chirurgi in curia, potest ipse his non obstantibus ad sacros ordines etiam ad Episcopatum promoueri, si tamen in medendo habuit conscientiam saluam ita not. Goffre. in sum. e. titu. & c. ad aures. §. de aeta. & qualita.

SEBASTIANI.

¶ Peritus. De qua culpa medicus tenetur: vide Card. Alexan. in c. j. lxxxij. dist. Et de illis qui suscipiunt aliquid in se tanquam periti: vide Feli. in c. quā indicat. col. ij. §. de praescri. & Abb. in rubr. de appel. in fi. Mod. in l. ij. ff. quod quisque iur. Geor. nata in repe. cle. saepe. §. quod oia. col. vj. de verbo. signi.

- 6 *Seruiantes infirmis non debent eis exhibere aliquid nociuum, nec obedire appetitui corrupto ipsius infirmis, vel extra preceptum medicorum aliquid facere, alias peccant.*
- 7 *Irregularitatem quis incurrit ex sola membri debilitatione vel abscissione.*
- 8 *Furtum ascendens summā quinque solidorū punitur furca: intellige quādo etiam ex tali furto rumpitur pax: alias secus.*

Ad vltimum. No. ibi: furem. & ibi: latronem.

¶ accedens ad furandum de nocte, pōt appellari fur vel latro: capiuntur ergo ista vocabula promiscuē. & sic non est semper vera ista distinctio. inter furem & latronem, quam ponunt. s. eo. c. ij. & in eadem scriptura potest appellari fur & latro. ¶ Causa literalis. Alia quæstio facta fuit domino Papæ. Tece quidam scholaris timens ne latrones essent in domo, surrexit de lecto, & inuenit ibi furē, qui scholarem vulnerauit, & recessit. mane factō scholares ceperunt eundem, & inuētus est vulneratus, & traditus potestati, coram quo asseruit qd prædicta nullatenus perpetravit: potestas ad scholarem illum nūtiū misit: vt diceret quicquid sciret de fure illo, vel traderet interfignia: qui cultum quem ipsi latroni abstulit, & sotulares quos in domo dimiserat nūtijs tradidit memoratis: nil amplius de ipso facto se intromittens. Potestas his receptis interfignijs, latronem illum apparitoribus suis tradidit puniendum: qui sibi amputauerunt virilia: & oculos eruerunt. Latro ira & dolore commotus, nec cibum sumere voluit nec potum. & sic mortuus est. queritur vtrum scholaris iste ad sacros ordines possit promoueri: respondet Papa qd præfatus scholaris si aliās dignus est, propter prædictum euentum nō est à sacris ordinibus prohibendus.

¶ Ber. ¶ Nota primò. ibi. qui solum prostravit: quòd aliud est prostrare. aliud vulnerare. Facit pro statuto dicente. si qs vulnerauit aliquē: qd nō sufficit si prostravit & nō vulnerauit. ¶ Nota qd licet clerico defendere res suas contra latronem: nam iste scholaris vulnerauit latronē: nec sibi imputatur. potest tamen dici quòd hæc litera hoc non probat: sed posset facere ad defensionem. ¶ Vltimò no. cōtra no. per glo. in. c. dilectus. s. eo. qd etiam cōtra promouendum nō imputatur aliquid, si mors casualis inde subsequatur. ¶ In glo. j. opp. Et videtur qd euentus mortis non debet imputari medico, ex quo accidit propter incuriam & imperitiā infirmi. vt in l. illicitas. s. ficuti. ff. de offi. præf. Solu. coniunge omnes tres priores glo. quæ videntur cōtrariari. & dic qd in medico cui cōuenit hoc officiū chirurgiæ non imputatur mors, si seruat ea quæ dixi in primò notabili. Sed religioso vel clerico bene imputatur quantuncūq; perito si deliquit: quia fuit in culpa immiscēdo se illi delicto. vt in regula non est sine culpa. de reg. iur. lib. vj. Et ideo inquantū gl. iij. dicit. qd culpa mulieris nō debet imputari ei: dic quo ad peccatum, vel quoad dispensationem: imputatur tñ quo ad irregularitatem contrahendam: vt hīc apertē dicitur: & hoc rationibus prædictis. ¶ In glo. in vers. alioquin. in fi. Intellige quòd ista requiruntur, & pōderant quoad inducendam dispensationem. nā istis deficiētibus vel aliquo istorum non debet secum misericorditer dispensari: qd reperitur in maiori culpa: omni tamen casu est irregularis: vt hīc in litera. ideo indiget dispensatione.

¶ Aduerte. quia Inn. & Host. tractāt hīc aliquid circa personas medicorum. & tam infirmorum qd custodientium ipsos infirmos. Et conclude sic. qd si medicus est peritus, & in nulla reperitur culpa: tunc etiam in foro animæ, non imputatur ei infirmi mors: qd hoc officiū non est interdictum laico. imò laudabile, & institutum per Deum seu etiam per ipsum approbatū. iuxta illud Proverb. honora medicum propter necessitatem. nam & illum creauit altissimus. Si verò medicus reperitur in aliqua culpa: vt quia non erat peritus: vel quia nō adhibuit

diligentiam quam debuit: & adhuc grauius peccat, si ex certa scientia dat infirmo medicinam nociuam: vel differt liberationem vt pecuniā cōsequatur: vel ponit species antiquas vel malas in medicina: quod no. cōtra istos aromatarios, qui ex cupiditate quadam cōficiūt medicinam ex speciebus antiquis, quæ potius obesse habent qd prodesse, qui grauius peccant: & si medicus dubitat an medicina sit proficua vel ne, potius debet abstinere quā dare medicinam. secundū Innocen. & sic potius remittat infirmum manibus Dei, qd eum exponat dubiæ medicinæ. ¶ Quoad secundū de infirmo: concludit Inno. qd nō incurrit crimē inobedientiæ non obediendo medico: qd non est prælatus suus. Item si est sanus nō debet viuere medicinaliter: quia omnia sana sanis. tamen non debet quid sumere qd sibi sit nociuum: alias peccat: quia per infirmitatē futuram subtrahit se à seruitio Dei. & grauius peccant infirmi vel sani capiēdo venenum, vel aliud mortiferum: quia non licet contra se sēuire, sicut nec in aliū. xxij. q. v. c. si non licet. & in. c. significauit. de corp. vitia. Nemo enim est dominus membrorū suorū. vt ibi. & l. liber homo. ff. ad le. aquil. Illi qui interficiunt seipsos, moriuntur in peccato mortali, nec debent sepeliri in sacro: nec pro eis orari debet. c. placuit. xxij. q. v. & c. non æstimemus. xij. q. ij. ¶ Circa vltimū cōclude qd custodientes siue seruiantes infirmo grauius peccant exhibentes aliquod nociuum & contrariū infirmitati: etiam si faciant ex compassione quadā: quia non debent obedire seu indulgere appetitui corrupto ipsius infirmi, etiam peccant non obediendo medico: nam cuiuslibet in arte sua credendum est. vt in. c. significasti. el. ij. s. eod. in quo multum peccant mulieres infirmis seruiētes. ¶ In glo. in ver. nuncijs. Ex hac glo. colligūtur duę sol. & duo intellectus ad istum. s. Primus: quòd isti scholari nō sunt imputata mors furis: quia non cōmisit homicidium aliquo ex modis quibus committitur: vnde nec facto nec præcepto: nec testimonio: quia in causa criminali testis debet esse in iudicio, & deponere iuratus. Secunda sol. est. qd iste fur seipsum occidit: scilicet nō sumendo cibū nec potum. sed ista solu. non valet. quia isti apparitores per prius amputabant sibi virilia: & eruebant oculos, & sibi sic abscindebant membra. ¶ Et ad incurrendam irregularitatem sufficit membri debilitatio vel abscissio. vt in. c. ij. tit. proximi. & in. c. is qui. eo. tit. lib. vj. & in. c. j. eo. tit. Tertiò pōt colligi ex glo. seq. qd propter interfignia non fuit conuictus de furto. sed potest illa ratio impugnari: quia saltem dedit causam morti. & quia ista materia est satis dubitabilis & disputabilis, dantur & alia sol. extra glo. Quidam dixerunt qd de iure aut. & sic huius. c. huic scholari pro furto non imminēbat pœna mortis, nec abscissionis alicuius membri. vt in aut. sed nouo iure. C. de fur. Vnde si iste potestas excessit, nō erit mors imputanda scholari. Sed hanc lec. impugnat Host. qd intrauerat cum armis. & sic debebat decapitari, seu furca suspendi. vt in. d. aut. sed nouo iure. ¶ Item per constitutio nem Fed. secundi. Furans quinque solidos & vltra suspenditur. vt in lib. seu. de pa. tenen. c. j. in. s. si quis quinque solidos. Et not. qualiter Hosti. intelligit, illum tex. nam Legiste intelligunt: & credo qd verius. quando ex tali furto sequitur pacis fractio: alias pro tam modico furto non debet sequi mors. Alij dicunt qd iste scholaris dedit interfignia vt recuperaret res malè ablatas. & sic civili modo. & sic iste intellectus non habet dubium. Alij dicunt quòd dedit interfignia vt fieret iustitia de vulnere sibi inflicto. & tunc debet intelligi qd nō faciebat: vt iste moreretur. Hosti. tenet quòd verus intellectus est quòd nō reperitur in aliqua culpa in morte istius. & sic Papa interpretatur. sed non descendit ad specialitatē. sed potest dici quòd non fuit in culpa: quia non accusauit: nec perhibuit testimonium: nec aliquo modo mandauit: nec subiecit

¶ Poena mortis. Adde Alex. cōfil. v. & cxxxv. j. lib. Cep. i. aut. sed nouo iure. & eius cōfilio. xlij. & xxvj. Fulg. cōfil. clvj. ij. lib.

subiecit illū morti: sed tātū requisitus à potestate red-
didit illa signa. Fuit ergo ista causa multū remota: vnde
nō sequitur irregularitas: pro hoc bona gl. in. c. exhibita.
J. eo. in ver. corruens. facit quod not. in. c. accedens. s. eo.

✠ S V M M A R I V M . ✠

- 1 Homicida est qui dat causam abortiōi: quando scilicet conce-
ptum erat viuificatū anima rationali: aliās secus. & nu. 2.
& de iure civili capite punitur. & nu. 3. & 8.
- 4 Mulier asserens se concepiſſe ex aliquo: & ille dicat contra-
rium: cui est credendum? vide remissio. & nu. 5.
- 6 Maritus vel alia coniuncta persona ludens cum muliere cum
ludo honesto, & dedisset causam abortiōi, nō imputaretur
sibi mors: secus si fuisset aliqua persona cum qua non lice-
bat ludere, etiam quod mulier concepiſſet ex ea.
- 7 Abortiū præsūmitur i dubio fuisse cū anima potius quā sine.

✠ C A P .

XX.

- 1 **S**icut. ¶ Qui dat causam abortiōi ho-
micida est: si conceptū erat vi-
uificatū anima rationali: aliās secus. h. d.
Secūda ibi: nos verò. ¶ Casus lralis. Qui
dam monachus Cartusienſis ordinis quā
dam mulierem asserentē se concepiſſe ex eo traxit per
zonā, quasi ludēs cum ea: ipsa per hoc se asseruit sic esse
laſam q̄ huiusmodi occasione fecit abortum: propter
q̄ dictus sacerdos de consilio quorūdā ab altaris mini-
sterio se suspendit. quēsitū fuit quid esset agendū: rñdet
Papa q̄ si nondū erat viuificatus cōceptus poterit mi-
nistrare: alioquin debet ab altaris ministerio abstinere.
- 2 Ber. ¶ ¶ Not. j. q̄ ante infusione animæ rationalis non
potest quis dici homicida in dādo causam abortiōi. &
est ratio: q̄ qd non vixit mori nō potest. de despon. im-
pu. c. ad dissoluēdū. xxij. q. ij. c. quod verò. & c. Moyses.
Item non est homo ante infusione animæ: cū homo ex
corpore & anima cōponatur. vt in. c. in quadā. de cele.
missa. & s. de here. c. cū Christus. & ideo non potest dici
homicidiū, cū homicidiū dicat à cede hominis. ¶ ¶ No.
ij. q̄ irregularitas causatur nedum ex cede hominis cū
productus est in lucem: sed etiam cū est in ventre ma-
terno: vnde secūdū ius civile capite punitur dās causam
abortiōi post infusione animæ. vt in. l. si quis aliquid.
- 4 ¶ s. qui abortiōis. ff. de poenis. ¶ Sed quēro ¶ quia mulier
dicebat se cōcepiſſe ex illo monacho: nūquid sit credē-
dum eo asserente contrarium? Hostiē. q̄ nō. remittit ad
no. in. c. trāsmisse. q̄ fil. sint legi. & in. c. per tuas. de pro-
ba. & in. c. michael. de fi. presby. ¶ ¶ Sed q̄ro. q̄a mulier
ista dicebat se cōcepiſſe ex illo monacho: nūquid sit sibi
credendū? Io. an. dicit q̄ non. ¶ ¶ Scias. tamen q̄ si ludus
fuiſſet iustus ex parte conditionis ludi: quia fuiſſet gra-
cilis: & fuiſſet licitus ratione personæ: vt q̄a fuiſſet ma-
ritus mulieris, vel frater, vel alia coniuncta persona: tūc
mors non imputaret: quia non reperit in aliqua culpa:
quod not. Ex quo not. q̄ ludus levis non est prohibitus
cū pregnāte muliere: vnde si persona nō est inhonestā,
nō imputatur abortio inde contingēs quod tene menti.
- 7 ¶ ¶ Vlti. quērit quid si probabiliter dubitat vtrū anima
esset infusa: vel non? Dicit Io. an. q̄ in dubio debet iste
abstinere. per. c. ad audientiā. s. e. & qd ibi dixi. ¶ ¶ In gl.
ibi. Similiter distinguit lex. dicens q̄ si aliquis interfecit
cōceptū animatū debet capite puniri: si nō erat anima-
tū, distinguit: q̄a si nobilis, sit publicatio in parte bono-
rū: si ignobilis, damnatur in metallum. & hoc verū, nisi
fecisset propter pecuniā: q̄a tunc puniretur poena capi-
tali. vt i. l. Cicero. ff. de poenis. & vide quod no. i. c. Mo-
yses. alle. in gl. ¶ In ea. gl. ibi: non teneatur lege canonica & c.
Intellige non teneri quoad irregularitatem: sed quoad
peccatum & poenam peccati, benē tenetur lege canoni-
ca: licet anima adhuc non fuiſſet infusa vt probatur. s. e.
c. si aliquis.

✠ S V M M A R I V M . ✠

- 1 Irregularitatem non incurrit quis ex eo quod agit contra aliquē
civiliter: ille verò punitur postea in sanguine.
- 2 Iudicium debet finire vbi est inchoatum: nisi per impotentiam
facti hoc fieri non posset.
- 3 Clericus pōt agere contra laicū sine metu irregularitatis ciui-
liter, licet possit præsumere quod poterat puniri in sanguine,
dūmodo protestetur quod non intendit ad vindictā sanguinis.
- 4 Excommunicatio videtur contemni, si intra terminū assignatū,
vel intra annū non fuit facta restitutio, vel ei nō fuit paritū.
Excommunicatus si steterit in excommunicatione ultra annū,
præsūmitur hæreticus.

✠ C A P .

XXI.

- 1 **P**ostulasti. ¶ Non imputatur cle-
rico civiliter iustitiam
petenti de laico. si iudex in laicum exer-
ceret vindictam sanguinis. h. d. Secunda
ibi: ad quod. ¶ Casus literalis. Quidā q̄a
decimas debitas ecclesiæ non soluebant excōicati fuerūt:
ipsi excōmunicatione contempta, decimas soluere non
curabant. quāsiuit Eps vtrūm licitū esset illis potestātē
regiam implorare cū ad solutionē decimarum absq̄ san-
guinis effusione vix possint compelli: rñdet papa q̄ si de
huiusmodi querimonia simpliciter deponat apud regē:
& ipse in eisdem rebelles traditā sibi exercuerit pote-
statem, eorum erit duritiē aut malitiē imputandū. Ber.
- 2 ¶ ¶ Not. j. q̄ si remedium ecclesiasticū non sufficit con-
tra laicum, pōt clericus adire iudicem secularem, vt sic
suam potestātē in ipsum exerceat quod no. propter no.
in. l. vbi ceptū. ff. de iudi. & per gl. de rescri. c. ex tenore.
habent ergo locū illa iura. vt ibi causa est cepta ibi etiā
finem capiat. quando totaliter potest ibi effectum con-
sequi: secus si nō potest ibi habere executionē etiā pro-
pter impotentiam facti. ¶ No. ij. q̄ pro solutione decima-
rum laicus potest excommunicari. Item arceri perso-
naliter & sic est necessarium personaliter affici: vt hic.
¶ Item not. quod vindicta maleficiorum est laus bono-
rum. Item alibi dicit tex. not. q̄ parum obedientia pro-
desse videtū humilibus si contemptus cōtumacibus nō
obesset. vt in. c. j. de postu. Mela. Vnde in Psal. lætabitur
iustus cū viderit vindictam. Sed pro declaratione literē
queritur. ¶ quid si clericus pro certo sciat q̄ sine sangui-
nis effusione non potest debitū consequi. nūquid possit
cum bona conscientia iudicis officium implorare? Vin.
quod nō. imò debet potius post decimas dimittere pri-
mitias. arg. s. e. c. ij. & c. suscepimus. Sed hodie tene q̄ ha-
betur eo. titu. c. ij. lib. vj. secūdū Io. and. quasi velit dice-
re q̄ premissa protestatione q̄ non intendit ad vindi-
ctā sanguinis, pōt petere iustitiā, nec imputatur clerico
si postea iudex secularis imponit poena mortis: non tñ
tenetur à petitione iustitiæ desistere: dūmodo premittat
protestatio. qd no. pro intellectu illius. c. & videtur satis
rationabile. aliās autem daretur materia cruciandi cleri-
cos, & bonis suis spoliandi. vt dicit ibi text. ¶ Secūdo
quæritur ¶ qñ isti dicūtur contemnere excōicationem?
Dicit Host. q̄ si intra terminum præsūm per iudicem
ecclesiasticum non satisfaciunt: satis dicuntur cōtemne-
re: & si animo indurato excommunicati fuerunt per an-
num, d tunc sunt suspecti de hæresi. arg. in. c. excommu-
nicamus. s. j. s. de here. qd no. & vide tex. in. c. fi. de poenis
vbi narratur de biennio ad inducendū hanc suspitionē
hæresis: sed ibi narratur factum. Idem ergo videtur de
anno. & not. hoc dictum. quod non solum in excommu-
nicatis in causa hæresis: sed etiam in alia causa incidit in
suspitionem hæresis post lapsum anni. nam tanto tem-
pore ferendo excommunicationem non videtur benē
sentire de sacramentis. cū non faciat, nec facere possit
quod alij fideles faciunt & facere tenentur. ¶ In glo. fin.

R R R iiii

ZACHARI.

¶ Animæ. Hoc est
verū antē q̄ sit na-
tus, sed post, tenet
de paricidio. l. di-
uus. & in gl. of. &
Barto. ff. de va. &
extraor. cog. & l.
Cicero. ff. de poe-
nis. Bal. in. l. qd di-
cit. & ibi p. Alex.
in. j. col. in. fi. ff. de
li. & posth. & An-
gel. Are. i suo tra.
maleſi. verſ. mor-
tuus.

SEBASAPI.

¶ Interfecit. Vi-
de copiose de hac
materia p. Albe.
de Ros. in. l. qui in
vtero. j. ff. de stat.
homi. vbi ponit
qñem: si stat sta-
tutum q̄ homici-
da decapitet: an il-
le qui pede per-
cussit mulierē pre-
gnantē, & illa fa-
cit abortū debeat
decapitari.

¶ Ignobilis. Adde
quis dicatur nobi-
lis & quis ignobi-
lis. hoc casu Cep.
conf. xl.

ZACHARI.

¶ Adde Paul. de
cast. cōſi. xxij. col.
ij. ver. possent etiā
adhuc. & consilio
ccxxvij. & ccxix.
vel verius secūdū
veriorē numerum
cōſil. xxvj. secūdū
verum numerum.
col. iij.

ZACHARI.

¶ Per annum. Ad
de de hoc Roma.
sing. suis. nu. ccc-
iij. quod incip. de
hoc heri fui inter-
rogatus, & ibi qd
an per talem occa-
sionē quis priuē
ipso facto benefi-
cio vide eundem
vbi. s. folio. x.

Panormi. super Quinto.

ibi: vt puniatur pecunialiter. Item potest agere vt laicus capiatur. s. de depofi. c. j. Item vt flagellis afficiat. xiiij. q. vj. si res. dūmodo ad effusionē sanguinis nō procedat. vt in. c. in Archieptu. de rap. Itē ad feruitutem quam imponit ecclesia. vt in. c. ita quorūdam. de iudeis. Et in fi. glo. hodie dicendum vt habetur in. c. ij. eo. titu. lib. vj. vt prēmittatur protestatio: vt prādicti. Abbas.

SVMMARIUM.

- 1 Homicidium casuale non imputatur ei qui nō occidit, nec fuit in culpa.
- 2 Homicidium casuale non impedit quin quis possit promoueri. & nume. 4.
- 3 Ludus noxius est in culpa. & nu. 5.
- 6 Absolutio vel venia si fuit petita ab aliquo, non per hoc fatetur delictum.

CAP.

XXII.

Homicidium casuale nō imputatur ei qui nō occidit, nec fuit in culpa, etiam si ad cautelā veniam postulauerit. In prima parte ponit petitio. In secunda exauditio. ibi: quocirca.

¶ Casus literalis. Quidā clericus I. nomine dum esset in puerili etate constitutus, & cum quibusdā alijs pueris luderet, & insequeretur vnū ex illis, lapidē post illum proiecit: non animo percutiendi: sed timorem incutiendi: qui lapide proiecto non fuit tactus sed cadens ad alium lapidem caput laesit: tum propter imperitiam medici: tum propter patris incuriā qui laboribus ipsum exposuit expirauit dictus. I. veniā postulauit à patre illius vt mitigaretur dolor ipsius. propter quod Episcopus illum à sacris ordinibus repellebat quāuis pater defuncti laborans in extremis confessus fuerit Episcopo q. dictus clericus nihil in morte filij commisisset. vnde petebat clericus ille à Papa vt cū laesam conscientiam de morte illius nō haberet, cū eo misericorditer agere dignaretur: vnde mandat quatenus si constiterit ita esse, à sacris ordinibus propter hoc nullatenus repellatur. B.

¶ Not. j. q. ludus inter clericos & pueros non videtur prohibitus: aliās enim homicidium inde cōtingens fuisset imputatū isti clerico. vt in. c. cōtinebatur. s. c. ¶ No. ij. q. per petitionem veniē extraiudicialiter factam non videtur recognoscere culpam. ¶ Vlti. not. argu. q. homicidiū casuale nō imputatur etiā promouēdo. qd facit contra glo. s. eo. c. dilectus. ¶ In glo. j. ibi: illa etas ignorat quicquid videt. Aduerte. q. glossator hīc multū contrarius sibi videtur. nam videtur intelligere tex. de infante. quia de illa etate infantuli loquunt iura q. dicūt q. ignorat quicquid videt: sed in seq. glo. & in tertia videtur sentire de puero: prout tex. loquitur. Item in quarta glo. videtur velle q. iste clericus fuit in culpa: quia ludus erat noxius. sed dic concludendo veritatem, q. tex. debet intelligi de puero prout loquit, & puerilis etas septennio incipit, & durat vsq. ad. xiiij. annū. de quo vide glof. in proce. sexti. vbi de omnib. etatibus habes. ¶ & q. iste ludus erat licit. istis pueris: & hoc beneficio etatis: sed inter maiores non esset licitus. quia ludus noxius in culpa est. sicut ludus lapidum. Ita debet intelligi contrarium quod gl. facit ad. l. nam ludus. ff. ad legem aquī. Et ex hoc no. q. casus contingens inter maiores ex ludo lapidum,

- a imputatur ipsis proijcientibus. a secus inter pueros b.
- b ¶ Et in quantum gl. ij. oppo. de. c. si quis non iratus. xv. q. j. vbi ¶ quoad legem promotionis imputatur solū factum. intellige illud. c. quando prācessit aliqua culpa: secus si nulla culpa prācessit. vt in. c. lator. s. eo. ¶ In glo. in ver. corruens. ibi: fugiebāt propter timorem illius. Innocē. dicit q. si iactus lapidis fuisset causa lēSIONIS illius, quod iste proijciens tenetur. arg. s. eo. c. decetero. Idem Abb.

& Vin. & sic videtur multum restringere istam literam & videntur sentire quod si iste cecidisset in alium lapidem fugiendo percussione lapidis proiecti, imputaretur proijcienti. & potest adaptari tex. ad hunc intellectum in eo quod dicit q. ille fugiebat, & ipse insequēdo proiecit lapidem: sed certē non ponderaretur hīc iactus lapidis si non incidisset in alium vt fugeret istum. Item sicut in sequenti non imputatur qui fuit causa lēSIONIS: ita non debet iactus lapidis imputari: vnde intellige q. iste corruit in alium lapidem: vt fugeret etiam percussione, dūmodo percussio nō fuerit grauis, vel forte remotē proiecit lapidem: & ille pauefactus corruit in aliū lapidem. ¶ Secus autē si lapis proiect. fuisset magn. & infligisset percussione magnam seu grauem, si ille non cepisset fugam: quia tunc posset dictum Inn. procedere: nam talis ludus noxius esset, etiā inter pueros d.

¶ In gloss. in versi. veniam. in fi. ¶ Sed contra hoc facit. c. venerabilem. de elec. vbi tex. innuit quod petēs absolutionem ab excommunicatione, videtur fateri seligatum nam absolutio presupponit vinculum. arg. in. c. ad dissoluendum. de despon. impu. & in. l. decē. de verb. obli. sic etiā venia prāsupponit culpam. xiiij. di. c. nerui. Sol. dicit Hostiē. quod. c. venerabilem. procedit. vbi in iudicio & solenniter petit absolutionem: secus si extra iudicium & non solēniter. Item hīc fuit petita venia ad cautelam, vt mitigaretur dolor patris. & idem quando petitur absolutio ad cautelam. vt in. c. solet. de senten. ex commu. li. vj. dicit etiam quod. c. venerabilem. nō probat istud ad quod cōmuniter inducitur: debet intelligi quod recognouit se ligatum tunc quando ille petijt absolutionem: vt quia expressē se dixerit excomunicatū. de quo dic vt ibi plenē not. hīc tamē text. est apertus q. simpliciter petens veniam ab aliquo: non per hoc fatet se culpabilem: sed potius videtur hoc fecisse ex humilitate quadam. & vt euitentur opi. cautum est vt fiat petitio conditionalis: & dicat nō puto me hoc fecisse: sed si in aliquo laesi peto veniam: tunc enim cessat omne contrarium.

SVMMARIUM.

- 1 Homicidium casuale non imputatur ei qui dedit operam rei licitae: nec fuit in culpa.
- 2 Casus fortuitus imputatur danti operam rei licitae.
- 3 Officium quod non spectat ad aliquem: si ille exercet: an sibi imputetur si ex hoc aliquod scandalum oriatur? & nu. 4.

CAP.

XXIII.

Ioannes. ¶ Homicidium casuale nō imputatur ei qui dedit operam rei licitae: nec fuit in culpa.

Prima pars narrat factum. ¶ Secūda diffinit. ibi: nos igitur. ¶ Casus literalis. Sacerdos iste Ioan. dum pulsaret campanam vt populus fidelis ad diuina officia conueniret: de campana tintinabulum cecidit, & occidit quendam puerum coram ipso vnde ipse hēc domino Papā intimaui humiliter. Papa considerans q. dictus sacerdos dabat operam rei licitae nihil debet ei imputari si casus omnes fortuitos nō prēuidit: vnde mandat quatenus si cōstiterit ita esse, dictus sacerdos liberē suum officium exequatur. Ber. ¶ Not. j. ibi: campanas. q. licitae in vna ecclesia tenentur plures campanae: sed in oratorijs priuatis nō est licitū tenere etiam vnā, nec habere campanile. vt in. patentibus. j. de priui. ¶ Nota secundo quod casus fortuitus non imputatur danti operam rei licitae: secus si rei illicitae. vt. s. eod. c. dilectus. ¶ Sed contra hoc oppo. & contra text. ¶ Nam pulsare campanas non spectat ad sacerdotis officium

¶ Proijcientibus. Adde limitandū vt p. Pe. de Anch. cō. cclxxxv. Cep. cōf. xxx. & xxxj. ZACHARI.

¶ Inter pueros. Adde de hoc Frā. de Cre. singu. suo cxlix. q. inci. Mos puerorum est bononia. vbi refert Pe. de Anch. in. c. cū venerabilis. s. de cōsue. vbi idem tenet, & dicit se euasisse bononia vnū puerū à poena mortis.

¶ Aliū lapidem. Adde videndum Cep. cōf. xiiij. vbi de fugato qui cecidit super lapidē & mortuus est.

SEBASAPI.

¶ Inter pueros. De consuetudine puerorū proijciē di lapides: an qui occidit aliquē excusetur. vide Pet. de Anch. in cōfil. cclxxxiiij. inci. Iure stricto. Barto. Veroñ. in cōfil. xxx. inci. Regatij. scholariū. colū. ij. ¶ Ligatū. Adde an hoc sit verum Old. cōf. ccxxiiij.

SEBASAPI.

¶ Petens veniam. Vide Alexā. i. l. j. in prin. ff. de oper. no. nun. vbi dicit de hoc esse gl. singula. hic. & ad hoc vide Mod. in. l. de cē. ff. de ver. obli.

cium: sed ad clericum inferiorem. xxv. dist. c. perle&is. vñ quisq; presbyter debet habere clericum. vt in. c. vt quisq; de vita & hone. cleri. ergo sacerdos exercebat officium nō conueniēs: ergo sibi imputari debet. vt in. c. s. eo. Solu. dicit Ioan. and. q̄ quēdā sunt officia non spectantia ad aliquē: quia prohibita. & i istis habet locū cōtrariū & sic loquitur. d. c. Quēdā sunt officia non spectantia ad aliquē: quia ad illa nō tenet, nec cogi debet & tūc ex quo sunt officia licita, nō imputatur casus inde contingēs, nūc ad propositū. Pulsare campanas non spectat ad officiū sacerdotis: quia nō tenetur illud officiū exequi. si tñ vult potest: quia per susceptionē maioris non perdit quis executionē minoris. lxxiiiij. dist. c. gesta. & c. honoratas. nam & laicus potest habere hoc officiū pulsandi campanas. vt no. de cleri. coniug. c. Ioānes. ¶ Sed cōtra hoc iterum opp. pulsare campanas spectat ad officiū custodis. vt in. c. j. de offi. custo. ergo iste sacerdos nō sine culpa fuit attentādo officiū non sibi cōmissum. Sol. ibi non erat custos. quia erat parochialis presbyter, & pulsabat: aliās imputaretur ipi sacerdoti, nisi fecisset ex officio custodis: vel ex permissioe cōsuetudinis, vt clericus primò occurrens pulsaret campanā, tene mēti.

SUMMARIUM.

- 1 Clericus etiam pugnando cōtra sarracenos, & aliquē ex ipsis interfecerit: non euitat irregularitatem. & nu. 2.
- 3 Clericus percutiēs aliquē, vel dans auxiliū in bello iusto non incurrit irregularitatem: excepto quod non occiderit: secus, in bello iniusto: in quo qualitercunque praestet opem incurrit irregularitatem.

CAP.

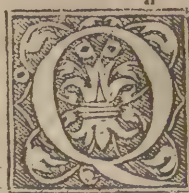
XXIII.

- 1 **R**etitio. ¶ Clericus pugnando etiā cōtra inimicos fidei catholice siquēquā percussit: & de interfectione ipsum remordet conscientia à ministerio altaris abstinere debet. Cōmunis diuino. Secunda ibi: mandamus. ¶ Casus literalis. Sarraceni inuaserunt quoddā castrū, in quo Pelagius presbyter morabatur. tandem Christiani tam laici quā clerici exuerūt cōtra illos, & adinuicē cōfligētes hinc et inde multi occisi fuerūt, vnde cū sacerdos ille aliquos percussisset, timebatur ne irregularitatem incurrisset, propter quod exposuit hoc domino Papē: & ipse mandat eidem, quatenus si de interfectione cuiusquā in illo cōflictu ipsum conscientia sua remordet, à ministerio altaris abstineat reuerenter cū in hoc tutius sit abstinere, quā temerē celebrare. Bern. ¶ No. primò, quod clericus prohibetur pugnare etiam cū infidelibus: non solum cū inuadunt infideles: sed etiā qñ ab infidelibus, terra inuaditur. ad hoc de voto. c. ex multa. licet ergo clericus possit interficere ad defentionem suam quādo non potest aliter euitare mortem. vt in. cle. j. eodem titulo. secus quando inuaditur tota terra: quia per alios potest repelli iniuria: vnde tūc necessitas non est inuitabili. ¶ No. secūdo quod clericus percutiēs^a in aliquo cōflictu vbi plures fuerūt occisi ab alijs: ex sola percussioe nō est irregularis. b & iste est casus not. & probatur ex eo quia iste querebat de percussioe: & fatebatur se percussisse, & plures ab alijs ibi occisos fuisse. & papa respōdet tantū de interfectione. Sola ergo percussio non nocet quo ad irregularitatem. ¶ Sed contra hoc fortiter oppo. de. c. sicut dignum. §. si. s. eodē. vbi ex solo consilio vel ex praesentia armata cōtrahitur irregularitas sequuto homicidio per alios. Sol. dicit Inno. hoc. c. procedere vbi bellum est iustum, vbi autem bellum est iniustum tunc qualitercunq; clericus praestiterit opem: vel con-
- 2
- 3
- a
- b

filiū, efficitur irregularis sequuto homicidio licet per alios. & ideo infert q̄ si clerici vadunt cum pugnātib; vt eos audaciores faciant: vel vt inimicis timorē incutiāt, vt nō audeant se defendere, quod sequuto p alios homicidio ipsi efficiuntur irregulares: quod no. Secus si vadunt ad aliam bonam causam: puta causa pacificādi. tunc enim nō imputatur eis si inimici putantēs contrariū se non defendāt, dummodo absit dolus. Quādo autē bellū est iustū, tunc clerici possunt hortari alios ad pugnādum & interesse, sed non pugnare. xxij. q. v. ij. j. c. igitur. & c. pridem. facit gloss. vij. q. j. c. sciscitatus & licet malē faciant percutiendo. vt in praalleg. c. ex multa. de voto. tamen non incurrunt irregularitatem ex quo non occiderunt, vel aliās membrum mutilauerunt. & no. perpetuò hunc tex. quia non habetur alibi ita clarē sicut hīc.

CAP.

XXV.

Vidam. Idem dicit q̄ c. Ioānes. s. eo. & tñ ponit diuersitatem in facto. ¶ Casus literalis. Quidam presbyter uocauit quēdā in adiutoriū ad edificatiōē ecclesiā: & cū presbyter quoddā lignū dissolueret, ille homo cum ligno ruit in terrā, & mortuus fuit dubitabatur an illi presbytero esset hoc imputandum. significatum fuit hoc domino papā. Ipse verò cōsiderās qd sacerdos ipse dabat operam licitā rei: etiam adhibuit diligentia quā debuit circumstantibus praemonitis ita alta voce quod intelligere potuerunt respondit quod propter hāc causam vel quia oēs casus fortuitos non prauidit qui prauideri non possunt, debet ei quo ad officium vel beneficiū imputari. B. ¶ No. j. clericū licet posse insistere ad edificatiōem eccle. nemo enim reprehendi potest quod ecclesiam edificat. xij. q. ij. c. aurū. & pondera qd istemet clericus iuuabat in propria persona: licita iudicatur talis operatio: aliās aut casus fuisset sibi imputatus: vt in litera. ¶ No. ij. arg. contra istos clamātes submissa voce, vel post casum cōtingentem. non enim excusantur per hanc protestationem. Et i hoc peccāt plurimū rustici ducentes malos. nam post percutionē dicūt caue te. nā debent praemonere ita tēpestiue, et ita fortiter clamare, vt illi quibus imminet periculū possint praecauere & fugere. ¶ No. vlti. quod quis de casu fortuito^d non tenetur: & intellige de fortuito quē etiam diligentissimus prauidere non posset. nam quidam sunt casus in quibus diligentissimus non prauidere posset. vt. l. si quis domum. ff. loca. & argu. eorum quā dixi in. c. si. ne pra. l. vices suas.

De torneamentis.

Rubrica.

¶ Viso de homicidio in genere & in specie: videndū restat de quibusdā actibus per quos licet nō semp, quādoq; tamen deuenitur ad homicidium: ideo subiicit hanc rubric. et duas rubricas sequentes.

CAP.

I.

Fœlicis. Hoc dicit cum seq. Torneamenta fieri nō debēt & vulnerato in eis cōcedit poenitētia sed si mori, denegatur ei sepultura ecclesiastica, si accessit animo pugnādi: sec^o si accessit ex alia cā: vt puta vt debita sibi exigeret. hoc dicit. Primò prohibet, secundo poenam imponit. scda ibi: quod si. ¶ Casus literalis. Lateran. cōciliū inherendo vestigijs In. & Euge. phibet detestabiles illas nūdinas vel ferias q̄ vulgo torneamenta

SEBASTIANI. ¶ Percutiens. vide ad hāc materiā pulchrū consil. Card. in consil. xix. incipien. quidam presbyter.

¶ Irregularis. dixi. in. c. sicut dignum. s. eod. And. Barba.

¶ Non pugnare. Adde vt per Cald. cōsi. j. de treu & pa.

¶ Casu fortuito. Quid si dedisset operā rei illicitae vide Bart. in. l. illud §. si quis feruum. ff. de imu. & c.

Panorm. super Quinto.

vocant, in quibus milites ad ostentationem virium conue-
niunt: unde mortes & animarum pericula sepe proueniunt:
quod si quis eorum ibi mortuus fuerit, careat ecclesiasti-
ca sepultura, poenitentia tamen ei postea non denegetur. Ber.
¶ Not. j. q. torneamenta appellantur ferie seu nundine
& forte a feriendo: quia vulgariter sunt dicta torneame-
ta: quia vadunt circueundo, seu percutiunt, se circueundo.
¶ Not. ij. q. attendendum est vulgare loci: unde Papa hic
ponit nomen vulgare. ex quo patet quod constitutiones
etiam principum debent intelligi secundum vulgare mo-
dum loquendi: quod not. pro hoc. l. librorum. §. quod tamen
casius. ff. de lega. iij. & quod not. de sponsa in. c. ex lite-
ris. & per Bart. in. l. oes populi. ff. de iusti. & iure. ¶ No.
iij. & tene menti. q. non licet exercere ludum, etiam ad
ostentationem virium: & causa virtutis demonstrande: si
imminet ex eo periculum mortis & animarum quod not. q.
videtur contra. l. j. §. bestias. ff. de post. & de hoc aliquid j.
¶ Item not. q. ecclesia potest prohibere laicis ludum peri-
culosum, & apponere poenam contrahentibus. ¶ No. ca-
sum in quo poenitenti denegatur ecclesiastica sepultura
& ad terrorem aliorum. ¶ In glo. ibi. secundum leges. vide-
tur ergo gl. velle quod aliud sit de iure civili. Sed Host.
dicit q. leges non corriguntur: quia debent intelligi in
alio ludo, & ostensione virium extra torneamenta: pro
hoc quod habetur in aut. vt omnes obediunt iudi. pro-
uin. §. j. col. v. vbi dicitur q. fortitudo non est laudabilis
sine iustitia: & loquitur de fortitudine que exercetur cum
armis: sed illud exercitium est illicitum propter rationem hic
positam: & idem de iure civili: per aut. predictam. glo. tamen in
l. qua actione. §. si quis in colluctatione. contrarium videtur
tenere: sed primum dictum tutius est. Et ex hoc dicto. Hosti.
& ex text. no. qd alius ludus ad ostendendum vires non
prohibetur de iure canonico: & sic ad damnum inde con-
tingens non tenetur quis. vt in. d. §. si quis in colluctatione
Tene menti.

ZACHARI.
¶ Modum loquendi.
Adde qualiter pro-
betur iste modus
vulgaris loquendi
Lafra. de oria in. c.
qm contra falsam.
§. statum. versic.
testium depositions.
nu. 103. versic. que-
ritur. vltra. & ibi
in apo. §. de proba.
¶ **SEBASTIANI.**
¶ Modum loquendi.
Multa de coi vsu-
tradit Feli. in glo.
j. in prooe. huius li-
bri. col. ij. cum seq.
Iasi rub. ff. de op.
no. nu. col. ij. vers.
secunda conclusio.
Bart. post Alex. &
alios ibi. & Alex.
in consilio. lxxxv.
col. penult. in. iij.
volumine.

ZACHARI.
¶ Mutilatio. Adde
Card. in cle. j. q. ix.
de homi. & in cle.
fi. de corp. vitia &
quod no. in apost.
ad istum in. c. de dia-
cono. nu. 8. in apo.
vers. vel membri
detructio. §. qui
ele. vel vouedis.

*Sepultura, an debeat denegari ei qui decessit in peccato mor-
tali.*

¶ CAP.

II.

Audiantiam.

Sumat est in superiori
c. ¶ Casus literalis. Quidam causa requiren-
di quedam pro debitis, accessit ad locum
torneamentorum. contigit qd casu de equo
cadens mortuus fuerit in torneamento: sed quia ibi mortuus
erat denegabatur ei sepultura: quoniam fuit a Papa quid iu-
ris esset? Papa vero considerans quod illis tamen qui ad tor-
neamenta animo ludendi accedentes decedunt ibidem eccle-
siastica sepultura debeat interdici, mandat quatenus si
confiteretur quod ad predictum torneamentum. non animo
ludendi: sed percipiendi credita accessisset, licet ibi casu
fortuito obierit, non debet carere ecclesiastica sepul-
tura: maxime cum dominicum corpus acceperit: & fuerit
oleo sacro perunctus. Ber. ¶ No. j. ibi: animo faciendi. &
ibi. non animo ludendi. quod sepultura ecclesiastica dene-
gatur morienti in torneamentis quoniam decedentes veniunt
causa ludendi: secus si causa videndi duntaxat. licet tex. non
aperiat: sed loquatur de eo qui venit causa exigendi de-
bitum. Et idem puto (vt dixi) si venit causa videndi tornea-
mentum: quia cum ista sit poena debet restringi in propriis
terminis. de poeni. disti. c. poena. ¶ ¶ No. ibi maxime qd
sepultura conceditur etiam ei qui non recepit corpus
Christi, & extremam unctionem. & intellige quoniam pretermisit
sine contemptu. Quid autem si non recepit poenitentiam subito
morte preuentus? glo. nostra sentit q. tunc non debet
sepeliri in coemeterio. & doc. simpliciter transeunt. Sed
ego intelligo quoniam constat eum decessisse in peccato mor-
tali. nam si fuerat semel confessus in anno: & habuit pro-

positum confitendi, non denegatur ei sepultura: licet in vlti-
mo non recipiat poenitentiam: si hoc non fecit ex contem-
ptu ar. in. c. omnis vtriusque sexus. de poenite. & remis. Idem
si non fuisset semel confessus in anno: sed in vltimo appa-
ruissent signa contritionis. arg. in. c. a nobis. de sententia. ex-
co. ¶ In glo. in ver. dispensatione. in fi. Et quare ecclesia or-
dinavit vt corpora sepeliatur in loco sacro. vide gloss.
in. c. cum graua. xij. q. ij.

De clericis pugnantibus in duello. Rubrica.

¶ Visum est. §. de torneamentis vbi plures pugnant: nunc subi-
xit de duello: vbi duntaxat duo pugnant: vel posses dicere q. §.
proxi. rubri. continuata est hac rubrica.

¶ SUMMARIUM.

- 1 Irregularis efficitur quis ob membri detructionem, siue mutila-
tionem.
- 2 Irregularis an efficitur quis ex sola membri debilitatione?
- 3 Irregularis ob homicidium vel membri truncationem non dispen-
satur per Episcopum.
- 4 Si quis in duello perdit, non habet presumptionem contra se:
videlicet quod presumetur convictus de crimine super quo
ipsi adinuicem contenderunt. vide j. c. proxi. in fi.

¶ CAP.

I.

Orror.

Hoc dicit. Clericus iniectus
dullum, siue obtulerit siue
susceperit, deponendus est. poterit tamen
episcopus cum eo dispensare si mors vel muti-
lacio membri non sit inde sequuta. Secun-
da pars ibi: sed quatenusque. ¶ Casus
literalis. Quoniam fuit a domino Papa qua-
liter puniri debet clericus qui alicui duellum sponte obtulit
vel suscepit oblatum? respondet Papa q. siue victor fuerit,
siue victus clericus duellum obtulerit vel suscepit, de
rigore iuris est deponendus: verum tamen quantuncumque excesse-
rit episcopus suus poterit cum eo dispensare, dummodo ex ipso
duello homicidium vel membrorum diminutio non sit sub-
secuta. B. ¶ No. j. crimine de positione dignum. §. cum cleri-
cus. iniectus. duellum, siue alium interpellauerit: siue fue-
rit interpellatus siue victor fuerit. ¶ No. ij. ibi. sponte. qd
clericus sponte non pugnas non est deponendus & intelli-
go quando fuit necessitas inuitabilis. hoc enim casu li-
citur est clerico etiam suum aggressorem occidere. vt in
cle. si furiosus. de homi. Secus videtur vbi necessitatem
poterat euitare: vt puta quia pro recuperatione bono-
rum iniuit duellum, vel propter metum conditionalem. Nam
potius debet omnia mala quam huic duello prohibito con-
sentire. vt in. c. sacris. quod me. cau. Posset tamen dici q.
poena huius decre. procedat quoniam sponte iniuit duellum:
secus videtur si aliquo facto necessitatis: licet necessitas
fuerit inuitabilis: quia in hoc casu peccat: tamen ne-
cessitas alleviat culpam: & per consequens poenam. vt
ij. q. j. in primis. & in. d. c. sacris puniatur. ergo poena mi-
tiori, cum tex. hic requirat spontaneum actum ad deposi-
tionem faciendam: ergo non sufficit factum, nisi ad sit qua-
lites facti requisita. & pro hoc. l. Fulcinius. ff. ex qui. cau.
in pos. ea. xxij. questi. v. c. significasti. & c. fi. de rest. spo.
¶ No. iij. arg. q. episcopus non dispensat, nisi in casibus
sibi permixtis. nam si posset dispensare ubicunque sibi non
prohibetur (vt quidam tenuerunt) frustra hic expri-
meretur quod episcopus possit dispensare. ¶ ¶ No. vlti.
quod irregularitas causatur non solum ex homicidio: sed
etiam alicuius membri detructione seu mutilatione. con-
cor. c. fi. de homi. lib. vj. Quid autem si membrum non
esset detructum: sed tamen debilitatum vt quia propter incisio-
nem neruorum non potest liberè vti hoc membro. dic vt plene
no. in. d.

not. in. d. de. j. & in. c. j. qui de. vel vo. & quod plenè legitur & no. j. q. j. c. sicut vrgeri. ¶ Itē pōt colligi quod
 1 Episcopus nō dispēsat cū irregulari^a siue irregularitas
 ex homicidio sit cōtracta, vel ob detruncationē mēbri
 vt hīc & j. c. proxi. & adde quod ibi dicam: siue sit cōtra
 2 cta post excōicationē vel suspēsiōnē. vt in. c. j. de reg. iu.
 lib. vj. & in. c. j. de sentē. excō. co. lib. ¶ In. gl. j. in. fi. Hoc
 intellige vt. s. dixi in nota. nisi necessitas fuerit euitabi-
 lis, vt quia clericus ita erat lāstrictus & inangulatus vt
 3 oporteret eū pugnare, vel pati se occidi. ¶ Sed extra
 gl. quārit: quia duellū fit qnq; propter crimē qd alicui
 impingitur, vt sic propter euentū belli declarēt innocē
 4 tia: nūquid conuictus in tali duello habeatur pro cōui-
 5 cto de tali crimine? Doct. q. nō: quia hoc duellū^b est re-
 probatū. vt j. c. proxi. & j. de pur. vul. per totū. Itē iste nō
 cōfitef sponte, & vt plurimū magis fortis cōculcat min⁹
 fortē. vnde nō ē vera probatio. Et fuit hoc duellū inuē
 tū ex diabolica imaginatione. vt. ij. q. v. c. Monomachia.
 vt sic homines se trucidarent, vt insurgeret animarum
 perditio.

SYMMARIUM.

- 1 Consuetudo non valet vt quando res non potest aliter appare-
 re: accusans & accusatus pugnent: & qui succumbit ha-
 beatur pro conuicto.
- 2 Mandans non censetur verē facere veritate inspecta: nisi
 quo ad peccatum.
- 3 Cum homicida potest dispensari circa habendum beneficium
 curatum per Papam, nō curatum verō per Episcopum &
 numero. 4. & 5.
- Dispensatio si non concedatur per illum qui habet facultatem
 dispensandi: an ipse peccet?
- Dispensatio concessa Episcopis circa beneficia intelligitur de
 simplicibus: quia dispensatiōis verba debēt strictē intelligi.
- 6 Dispensatio quando reperitur simpliciter concessa, siue per-
 missa, intelligitur concessa episcopo: quia de papa non erat
 dubium.
- 7 Cum homicida voluntario an Episcopus possit dispēfare in mi-
 noribus, ordinibus?

CAP.

II.

Henricus Irregularis est clericus nō
 solū si ipse interfecit per
 se: sed etiam si pugil ab eo datus aduersa-
 rium occidat, nec excusat consuetudo: po-
 terit tamen cū eo circa beneficium haben-
 dum dispensari. Secunda ibi: quia igitur. ¶ Casus literalis
 ¶ Quidā præsbyter nomine Henricus conuenit quēdā
 super furto coram seculari Iudice. & quia intentionem
 suam non potuit probare per testes: secūdū prauā con-
 suetudinem terrē pugilē introduxit, qui aduersarium
 adeo vulnerauit quod exinde mortuus fuit. Sacerdos,
 ille hoc significauit domino papē. & dioce. Episcopus
 consuluit dominum Papam quid de eo sit agendum:
 respondet Papa. quod tales pugiles veri homicide sunt
 & p̄dictus sacerdos non debet in sacris ordinib⁹ mini-
 strare: quamuis non pugnaverit in duello, sed alius pro
 ipso: quia homicidium cōmittitur tam facto quam p̄-
 cepto, siue consilio: aut defensione tamen circa benefi-
 cium habendum cū dicto p̄sbytero poterit misericor-
 1 diter dispensari. Ber. ¶ No. j. prauam esse & damnan-
 2 dam consuetudinē secūdum quam accusatus & accusa-
 3 tor tenetur pugnare: vt sic ex euentu belli appareat de.
 4 innocentia: vel conuincatur de crimine illato. ¶ Not.
 5 ij. q. ille est verus homicida qui p se interfecit secus, er-
 6 go si p aliū: licet em̄ tūc mandans teneat vt homicida.
 nō tñ verē ipe cōmisit homicidiū & in hoc nō. bene tex.
 propter statuta. & vide q. no. in. c. sicut dignū. sup gloss.

magnam de homicidio. & vide eleganter per Bart. in
 l. sed et si vnus. & in. l. non solum. ff. de iniur. tex. tamen
 in. c. mulieris. de se. excō dicit q. is verē facit cuius man-
 dato fit. sed pōt pcedere ille tex. quō ad peccatū: sed ve-
 ritate inspecta ipse nō facit: sed intelligitur vt ibi plene
 dicam. ¶ No. iij. q. homicidiū cōmittitur quatuor mō-
 dis. Facto: cū quis per se interfecit. Consilio, aut defen-
 sione. & quod dicit defensione pōt intelligi indistinctē
 quo ad hoc: vt propriē dicatur homicida: sed quo ad
 culpam vel p̄nam. intellige de defensione nō necessi-
 3 tatiua: prout dixi in. c. sicut dignū. ¶ Vlti. no. qd cum
 homicida etiā voluntario potest dispensari circa habē-
 dū bñficiū. cōcor. l. dist. c. studeat. Sed nūquid ista dispē-
 satio sit debita: vt sic peccet superior nō dispēfando? So-
 lu. Host. dicit q. si est corrigibilis, est debita: aliās secus. a
 nam nō debet pati superior istū medicare in opprobri-
 um cleri. ex quo corrigibilis est. xcij. dist. c. diaconi. fa-
 cit qd no. l. c. dist. in. vt cōstitueret. & c. dñō sancto. hoc
 tamen dictum mihi nō placet sic indistinctē nā pro ho-
 micidio & pro alio grauissimo crimine debet clericus
 deponi, & detrudi perpetuo in monasterium ad agēdū
 p̄nitentiā. vt in. c. tuā. j. de p̄e. ergo cessat ista ratio, ne
 cogatur medicare, cū i monasterio sit sibi prouidendū
 de victualibus. vt in. c. nouim⁹. j. de verb. sig. Et ideo cō-
 cluderē q. ista dispensatio est omnino gratiosa. pro hoc
 tex. ibi: misericorditer. et hāc materiā dispensationis ple-
 4 nē explico in. c. at si clerici. s. de adulterijs. de iu. ¶ Vlti-
 terius quis poterit dispēfare circa bñficiū? dicit Host.
 q. circa simplex bñficiū dispēfat Episcop⁹, circa cura-
 tū solus Papa. arg. in. c. fi. de fi. p̄sby. Et sentit Goffrē.
 quod poterit fieri ista dispensatio etiā vt habeat benefi-
 cium intuitū. ¶ No. ex dicto Hosti. duo. Primum q.
 vbi cōceditur episcopis dispēfatio circa bñficiū, de-
 bet intelligi de simplici quod tene mēti. quod satis mi-
 hi placet per hāc rationem: quia in materia dispensatio-
 nis verba debēt strictē intelligi. in. c. j. & ij. de filijs p̄s-
 byte. li. vj. vbi optimē videtur probari primū dictum.
 6 & facit. c. cū in illis. de p̄ben. li. vj. ¶ No. ij. quod vbi
 in iure dicitur, quod poterit dispensari, potestas intelli-
 gitur cōcessa episcopo. nā de Papa nō erat dubium. & ver-
 ba debēt aliquid operari. de priui. c. si Papa. li. vj. & hoc
 voluit Inn. de tempo. ordi. in. c. dilect⁹. & quō ad casum
 huius. c. posuit Inn. in. c. ij. de cleri. nō ordi. mi. vbi singu-
 lariter dicit episcopum quasi semper posse dispēfare cir-
 ca beneficium. arg. huius text. vbi dispēfat cum homici-
 da. & alibi posuit dictum notabile. q. vbi cōcederetur
 dispensatio, intelligitur concessa episcopo, & nō infe-
 7 riori prelato. nisi aliud exprimat: q. ista ardua reseruāt
 episcopis Ita sing. dicit de eo qui fur. ordi. rece. in. c. ij.
 & tene semp mēti ista duo dicta Inn. Nā cōiter appro-
 bantur & solēt multum allegari. & pro vtroq; facit iste
 text. cum dictis doct. ¶ Vlti. potest quāri: quia hīc di-
 citur, quod non debet ille p̄sbyter in sacris ordinib⁹
 ministrare: quid in minoribus? Inno. dicit q. idem. quia
 ex quo est homicida, ab omni altaris ministerio est re-
 mouendus. vt. s. de homi. c. p̄sbyterum. quod dicit ve-
 rum Hosti. quo ad facultatem administrandi, sed in mi-
 noribus poterit Episcopus suo iure dispēfare. adducit
 not. in. c. ad audientiam. & in. c. continebatur. de homi-
 ci. pondera tamen hoc dictum: nam si est verū, est val-
 de singulare. vt cum homicida voluntario possit epis-
 copus in minoribus dispensare: nam iura superius alle-
 loquūtur de homicidio casuali non voluntario. Et si
 quis vellet respondere ad istum text. dum facit mentio-
 nem de sacris, posset dici quod hīc sacer ordo capitur
 largē. nam quilibet ordo sacer est et sacrum signaculū:
 licet per excellentiā dicantur aliqui sacri. de quo vi-
 de glossam. xxxij. dist. in. summa. & facit contra
 hoc dictum Hostiensis. supra. capitul. proxim. vbi

ZACHARI.

¶ Cum irregulari.
 Imò solus Papa q.
 talem absoluit. vt
 no. Gemi. in. c. j. in
 fi. de re iud. lib. vj.
 & de sentē. excō. c.
 j. in fi. co. lib. quod
 est verū ab irregu-
 laritate: sed ap̄tō
 quod ei inest abso-
 luit etia ab infe-
 riore. vt no. Car. in
 cle. dudū. s. ac de-
 ide. q. vj. de sepul.
 & no. i. c. iij. de cle.
 excō. mit. licet idē
 Car. in cle. j. q. pe-
 nul. de confan. &
 affi. videatur tene-
 re contrarium.

SEBASTIANI.

¶ Duellū. Quod
 duellū sit reproba-
 tū tradit latē Imol.
 in. l. is qui reus co-
 lū. xx. ff. de publi.
 iud. vbi dicit q. li-
 citē potest recusa-
 ri. & subiicit ex
 hoc Ange. lucratiū
 fuisse cētum flore
 nos refert Ias. in. l.
 ex hoc iure. col. v.
 ff. de iust. & iu. de.
 quo latē tradit An-
 dr. Sicu. in cō. ant.
 incip. Illud in me-
 dium referā. col.
 xvj. versū. capio
 nūc alā dñbitatio
 nē. in. j. vo. Et infi-
 nitas qōnes ponit
 de duello. Paris de
 puteo i lōgo trac.
 de duello.

¶ Damnadam. Ad
 de Old. cōfil. c. xcj
 vbi tenet quod nō
 valet consuetudo.
 vt qui vicerit in-
 eampo potior sit
 in iure.

indistincte prohibita est dispensatio. Episcopo, ubi sequitur est homicidium, vel inebriorum diminutio. ¶ In glof. j. in. fi. & videntur tentare Deum: quia agunt ut in pugna Deus ostendat miraculum. nam credunt quod habes iustam causam pugnandi erit victor operante dispositione diuina. Et ex hoc habes unam causam quare reprobantur ista duella. possent assignari plures alie nam ista probatio non est efficax: imo fallax: cum ut plurimum minus fortis, succubat. nam non de facili reperiuntur duo pugiles eiusdem fortitudinis & industria. Item fuerunt ista inuenta diabolo suadente. ut dixi in. c. s. proxi.

De sagittariis.

Rubrica.

¶ Continuata est rub. s. de torneamentis. Et not. ex hac rubrica iuncto nigro quod nigrum quandoque latius disponit quam rubrum. nam rubrum dicit tantum de sagittariis: & in nigro addit de balistariis: facit simile quod no. C. etiam ob chiographa. pecu. pigno. & facit rubrica de offic. delega. libr. vj. iuncto. c. j. & c. finali.

SEBA. SAPI.

a ¶ Insidias. Vide Bart. in. l. j. s. pre. rea. ff. de qoni. vbi. alle. tex. i. d. c. dñs noster. facit dictum Maronis. dolus an virtus qd in hoste regnat. & ex hoc voluit Cal. Alex. in. c. in mandatis. xliij. distin. qd licitum est aduocato uti fiddolis exceptionibus contra eum qui iniuste litigat.

b ¶ Sumus. Adde qd Old. conf. lxxij. dicit qd licet potest Papa imponere collesta pro indicendo bello farracenis. et ibi vide quare dicatur farraceni. & an apud eos sit iurisdicatio.

c ¶ Colligitur. Ut si dicat principio oino ut excoicationi subiacet. ut voluit Roma. fin. iusto. j. a

S V M M A R I V M.

In bello iusto licitum est parare insidias inimicis. Specialis provisio solet plus timeri quam generalis. Excoicatione an inferatur ipso iure per ista verba: precipio sub pena excoicationis. & illi precepto fuerit contraveni. Iudex precipiendo alicui sub pena: si ille contraxerit non incidit in penam ipso iure. sed venit puniendus.

CAP.

V N I C V M.

Item. Excoicatus est sagittarius & balistarius contra christianos. h. d. ¶ Casus literalis. Precipit Papa sub in terminatione anathematis quod nullus debet exercere aduersus christianos & catholicos arte illam mortiferam & odibilem balistariorum. B. ¶ Not. j. quod factum reprobatum potest appellari ars. ¶ Not. ij. quod hac ars balistariorum dicitur mortifera, & est odibilis & horribilis. propter pericula corporum & animarum. Et dicit Ioan. And. se exhortari qd in bellis capestris homines non vterentur balistis, cum saepe accidat quod homo vilis & villissimus cordis perimat hominem magni pretij ad defensionem tamen murorum vel nauis hac arma sunt multum necessaria. ¶ In glof. j. in. fi. Not. glo. quia restringit tex. & bene quando bellum est iniustum nam data iusticia belli licitum est pugnare quibuscumque armis. imo licitum est decipere inimicum per seditionem parando insidias a ut in. c. dominus. xxij. q. ij. & de materia belli vide Innoc. de iureiur. c. sicut. & c. olim. el. j. de resti. spo. ¶ No. ij. ex glo. qd aduersus farracenos licite arma sumuntur. b Idem dicunt Doct. de schismaticis & haeticis. nam ecclesia indulget preuilegium pugnantibus contra istos. ut in. c. excommunicamus. s. catholici. s. de hare. Sed contra hoc facit: quia aut bellum est iustum: & tunc nulla specialitas, est ut patet hic aut bellum est iniustum, & tunc non licet pugnare etiam contra infideles: ut dicit Inn. de voto. c. quod super his. & facit. c. sicut. s. de iuda. Et pro hoc dicit Host. quod nihil disponit de infidelibus: nec probando nec reprobando: sed secundum predicta de nihilo seruit hoc. c. posset tamen sic dici. quod ubi bellum est iniustum, aut aduersus christianos, quod non debet exerceri hac ars: & exercetes debent excommunicari. Si autem bellum est iniustum contra infideles: tunc cessat remedium huius. c. & habebunt locum alia remedia. Et si dicis si bellum est iniustum, peccant mortaliter homines pugnando, & propter peccatum mortale & graue (sicut est istud) potest quis excoicari. arg. c. nouit de iudi. Sol. facilius ecclesia se impedit contra istos balistarios quam contra alios.

tra alios. ¶ Itē solet plus timeri qd. specialiter iungit quā quod generaliter impator. ut in. c. si aduersus. s. de hare. & in. c. quāq. xxij. distin. Vnde ut homines sibi magis paueret, voluit hic Papa specialiter providere aduersus istos balistarios. ¶ In gl. ult. in. fi. Ex hac gl. colliguntur duae opi. Prima. quod ubi hac verba precipio sub excoicatione: vel ana themate: vel similia: proferunt a lege, non inducunt excoicationem ipso facto: sed contra facies excoicatus est: secus si proferunt ab homine. Secunda opi. quod indistincte nunquam inducat excoicationem: sed contra facies est excoicandus: quasi sit quedam superioris comunicatio inferendi excoicationem contra facienti. Sicut in simili dicitur. qñ iudex praecipit sub pena mille librarum: nam comunicatio est non sententia. optimē facit. C. comina. vel episto. & c. p. totum. hac opi. approbat glo. & idē tenet in. c. ij. de matrimo. cōtrac. cōtra iterdi. ecc. & c. sicut. de fimo. vide gl. lxij. distin. in. c. salnitana. hac opi. placet Host. in dubio quando non apparet de mente proferentis: secus ubi apparet de mente. quae ex circumstantiis colligitur puta quia dicit excoicationem velle proferre, vel protulit haec verba cum solennitate: & dicit qd statim est declarationi ipsius. arg. in. c. curia. xj. q. ij. & in. c. post cessionem. de proba. Sed ante declarationem excusatus est subditus contra facies, non gerens se pro excoimunicato: quod not. qd saepe accidit. do. Anton. addit. unum verbum: & videtur satis fuisse de mente Hosti. dicit enim quod ubi superior premi sit causa cognitione: vel cum solennitate protulit illa verba puta accēsis cadelis & extēctis, videtur tunc proferri excoimunicatio ipso facto: quia a lege non potuit proferri talis solennitas: Et ideo inualuit forte talis opinio. qd illud est qñ a lege proferuntur ista verba: & aliud qñ ab homine. dubito tamen de dicto Hosti. ubi dicit simpliciter standum esset dicto superiorum ipso facto. nam illud dictum admitterem, ubi non immineret graue periculum contra facienti. & ita intelligo haec iura alle. per eum. secus si graue periculum immineret: Finge enim quod contra facienti ante declarationem fuit collatum beneficium. nam si erat excoimunicatus, collatio non tenuit: & sic superior posset per suam declarationem graue iudicium inferre. qd non est tolerandum arg. vj. q. ij. per totum. Circa hoc tamen durius esset dubitandum in quibusdam actibus ex quibus prouenit quandoque homicidium.

De adulterijs & stupro.

Rubrica.

S V M M A R I V M.

1 Omnis coitus est prohibitus prater vxorium.

¶ Supra visum est de homicidio: & de quibusdam actibus ex quibus prouenit quandoque homicidium: Sed qd secundum ordinem decalogi: id est legis antiquae continetur decem precepta. post homicidium sequitur adulterium seu mechia: ut patet ibi: non occides: non mechaberis. Ideo post homicidium submittit hic de adulterio. & quia sub nomine mechiae omnis illicitus coitus continetur. ideo subiicit de stupro. xxxij. q. iij. c. meretrices. Et ex hac continuatione & ex illo tex. colligitur qd omnis illicitus coitus seu quilibet fornicatio prater vxoria est prohibita de iure diuino, saltē interpretatiue. adeo qd etiam concubinitus reprobatus est. de quo vide tex. cum gl. not. xxxij. q. iij. in. c. nemo sibi bladiatur. vide Io. and. in reg. sine culpa. li. vj. in mercu. post Hosti. nam ut euitaretur haec simplex fornicatio quae committitur inter solutum & solutam, inducitur est matrimonium, seu secunda causa matrimonij. iuxta illud. habeat unusquisque suam causam euitandi fornicationem. xij. distin. c. nerui. sed prima causa fuit susceptio sobolis. de quo vide gloss. xxxij. q. ij. in summa.

S V M M A R I V M.

1 Stuprans virginem, tenetur eam dotare, & in vxorem ducere & si non vult vxorem ducere debet dotare, siue sponte siue non hoc perpetraverit. & nu. 2.

- 2 Dos data à marito ipsi uxori eo quia ipsam ante euirginauerat, soluto matrimonio reuertitur ad uxorem.
- 4 Dos quādo constituitur eo quia aliquis euirginauit puellam cōstituitur maior quā exposcat qualitas sua.
- 5 Virginitas præsuntur nisi aliud probetur.
- 6 Pater non tenetur dotare filiam iam maritatā: nisi ipsa dū maritabatur clā promisit dotem marito: quo casu pater debet ipsam soluere.
- 7 Donatio facta mulieri seu sponte ante cōtractū matrimonium valet: dūmodo non conferatur in tempus matrimonij. Confessio mariti de dote recepta an & quo casu valeat.
- 8 Maritus potest constituere dotem uxori sue quādo illa est de nobiliori genere quam sit ipse: & talis constitutio valet Donatio remuneratoria nō est prohibita inter virū & uxore

¶ CAP.

I.

Si seduxerit. Hoc.c. & sequēs ponūt poenā stūprantis virginē. & sūmo vrūq. c. sic.

- 1 ¶ Stuprans virginē, tenetur eā dotare, & ducere in uxore: & si nō vult cū ea cōtrahere vltra dotem corporaliter castigabitur. h. d. ¶ Casus literalis. Querebat de poe ne seducētis virginē nondū desponsatā. & rñdetur vt legitur in Exodo. scilicet quod si quis virginē seduxerit nondū desponsatā, & dormierit cū illa: dotabit eā, & habebit uxore si verò pater puellē eā sibi dare noluerit, dabit ei pecuniā secundū modū dotis quā virgines recipere consueuerunt. B. ¶ No. j. ibi: si seduxerit. q. dispositio huius. c. hebet locū cū vir seduxit & decipit virginem. a quid autē si nō seduxerit: sed illa spōte acquieuit: dic quod adhuc habet locū istud. c. quia virgo semper præsuntur seducta & decepta. nā si nō essent infidiæ, hominis tm̄ facinus non perpetraret: vt dicit text. in l. vnica. C. de rapt. vir. vide gl. in reg. scienti. li. vj. ¶ Not. secundò q. peccans mortaliter cū muliere, dicitur cum ea dormire, quasi extractus de Dei cōtēplatione & ei⁹ pceptis, vnde in scriptura: peccās mortaliter dicitur, dormire. venialiter verò dormire. iuxta illud: dormierit & dormitauerit. nā ad dispositionē huius. c. nō exigit dormitio, sed ipsa defloratio virginitatis. ¶ Not. iij. casum in quo vir tenetur dotare uxore: nō solū ergo tenetur eā ducere sine dote b & ex bonis propriis alere: iuxta not. in. c. per tuas. de do. post diuor. resti. sed etiā tenetur sibi constituere certā dotē, vt soluto matrimonio aliquo casu dos illa sic cōstituta redeat ad mulierē, vel lucrifaciat eam propter delictū viri. ¶ Not. vlt. quod ad dotē cōstituendam inspiciatur cōsuetudo regionis, quē variā secundū dignitatem puellæ, & facultates ipsius. Item si non contrahit iste cum illa, debet tantò plus dare quātum oportet dare propter deflorationē: vt dicunt hīc Doc. & bene. nā maior dos requiritur post deflorationem cū virginitas sit secunda dos ¶ Sed quēro quia tex. dicit. virginē quid si vir negat eam virginem fuisse an mulieri seu patri hoc asserenti incūbat pbatio? Doc. hīc cōmuniter qd nō: quia præsuntur virgo, ex quo habebatur pro virgine, & impu tet isti qui abusus est. nā ratione huius dilecti probatio transfertur in eundem pro hoc bonus text. in. c. vnico. vt ecclesiæ. benefi. sine. dimi. cōfe. de despon. ipu. c. cōtinebat. ¶ Sed vltra alios quēro de notabili & quotidiana. q. Pone q. quis contraxit cum virgine clam non cōsentiente patre: nunquid pater tenetur eam dotare vel iste q. contraxit cū ea, an verò stabit sine dote? Glo. not. xxxij. q. ij. c. si. dicit quod pater tenetur eam dotare: quia mulier sine consensu patris potest contrahere matrimonio de iure diuino & canonico. xxij. q. ijc. sufficiat sed pater tenetur dotare filias suas lege qui liberos. ff.

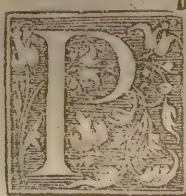
de ri. nupt. & lege. finali. C. de do. promiss. ergo & c. q. te net gl. xxxvj. q. j. c. de raptoribus Addit tamē vnū verbū quod si puella eligit sibi sponsum suo generi seu moribus indignū, q. tūc pater nō tenetur illā dotare. Bar. in. l. obligationū. ff. de ver. obli. dicit q. si puella nō cōstituta aliqua dote nupsit, q. pater non tenetur eam dotare quia cessat ratio quare pater tenetur eā dotare, ex quò reperit virum. & sic sentit quod maritus tenet de suo subire onera matrimonij. qd placet nam imputandum est viro contrahenti m̄rimoniū sine dote. tacitè em̄ videtur se obligare ad subeundū onera matrimonij. ad hoc quod no. in. d. c. per tuas. & l. si cum dotē. ff. sol. ma tri. Sed vbi cōstituit puella certā dotē: quia aliter vir cū ea cōtrahere nolebat, tunc pater tenet eā dotare. Et no. bene hoc dictū vt seruetur cautela in istis nuptijs clandestinis & cōiugijs: vt puella cōstituatur certam dotē viro. Et no. hāc limitationem ad illā gl. iuris canonici: qā cōiter non solet allegari. Intellego igitur istum tex. propriè. sicut loquitur quādo deflorauit virginē nullo pcedente matrimonio inter eos. ¶ In gl. j. in fi. Hec gl. vult hīc dicere q. si donat ante cōtractum matrimonij aliquid mulieri seu sponsæ, tunc valet donatio. & res donata pōt postea capi in dotē à marito: sed si donatio nō sortit effectū de præsenti: sed cōfertur in tēpus matrimonij: vt puta vir cōstituitur animo donadi recoepisse in dotē mille cū in veritate nihil perceperit: tūc nō valet ista donatio: quia dos non pōt sine matrimonio constitui. vt in. c. & si necesse. de dona. inter vi. & vxor. vnde videtur collata ista donatio in tps matrimonij: quo tempore donatio est prohibita inter virum & uxorem. vt. s. de dona. inter vi. & vxor. c. si per hoc sentit gl. quod in casu huius. c. deberet fieri donatio prius: quā cōtrahatur matrimonij. Sed certe glo. videtur errasse quia non esset pura donatio, cū teneatur ad hoc ex debito: & in necessitatibus nullus est liberalis. ff. de leg. l. ad rē legatā. Itē facit tex. dū dicit. dotabit eam. & sic satis est q. confiteatur se habere dotem. nomine mulieris: puta emille. sed in alijs casibus poterit procedere dictū gl. vin. li. j. & l. q. spōsæ. C. de dona. inter vi. & vxor. & qd ibi not. quod limita vt not. Bart. in. l. si diuortio. ff. de verb. obli. ¶ Et de hoc est gl. ordi. quæ est sing. in l. si voluntate. C. de do. promiss. nam si vxor esset de nobiliori genere: tunc posset aliquid dari, & dos augeri: quia illa nō est pura donatio, sed remuneratiua: vt acquirat sibi amicos potentioris generis: & inter virum & uxore nuda donatio est prohibita, & non remuneratiua: quod no. quia facit admulta: quod maritus posset donare uxori: & econtra pcedentibus alijs meritis. ¶ In glossa. fin. si vir, contrahit cum puella, & si constituit sibi dotem, euadit poenam. aliās autem punitur: vt in. c. seq. & hoc intellige de iure canonico: de iure autē ciuili aliter punitur, & arctius. vt in. c. seq. quod no.

SVMMARIUM.

- 1 Stuprans virginem: si non vult ipsam ducere in uxorem, corporaliter punitur vltra dotē. 3.
- Ius canonicū in omnibus in quibus cōtrariatur iuri ciuili obseruatur in terris ecclesiæ.
- 2 Ius ciuile seruatur in terris imperij indistinctè: vbi eius obseruantia non inducit peccatū.
- 4 Clericus deflorans virginē, debet cogi ad dotandā ipsam.
- 5 Stuprū per vim cōmissum quomodo punitur tam secundum leges quā secundum canones?

¶ CAP.

II.

Pruenit. Summatum est. s. in. c. proxi. ¶ Casus literalis. Quidam Felix nomine deccepit quandā virginem stupro qualiter sit punitendus: rñdet Papa si hoc verū est secundū legē

a ¶ Decipit virginē. Verbis blādis: p̄tio promissionibus, vel lenocinio ita no. in. l. j. §. si. de extra ordi. crimi. Bal. in. l. raptore. ad fi. ver. vlt. no. C. de episcopis et cle mē. & Ang. Are. i traet. maleficio. in ver. adulterium. Ang. in ay. de lenoci. §. sancimus col. iij.

SEBA. SAPI.

b ¶ Sine dote. Vide do. la. in. §. fuerat. co. antep. in. st. de aet. Ang. de arim. in traet. maleficio. Ang. Are. in versi. che me hai adulterato lamia dona.

c ¶ Eam dotare Adde videndum eum in cōfi. xj. & lxxv. vbi in facto cōsultuit.

SEBA. SAPI.

d ¶ Remuneratiua. Videmulta alle. p. la. in. l. ex hoc iure. colū. vij. versic. tertius effectus. ff. de iust. & iure. & i. l. si nō sortē. §. libertus col. iij. ver. secundus effectus. ff. de cōdi. indebi.

Panormi. super Quinto.

debet puniri. tñ aliquatūlū temperet pœnam legalē, statuens vt aut illā in vxorē accipiat, aut si noluerit, corporaliter castigetur, & à cōmunionē sacramentorū priuatus in monasterium detrudatur ad pœnitētiā peragēdā nec inde recedat sine licētia. B. ¶ Not. j. q. deflorās virginē cōpellitur omnino cōtrahere cū ea, sed si nō vult

2 cōtrahere, punitur: vt hīc habetur. ¶ T̄ Secundō collige. Papam posse mollire & moderare duritiem & rigore iuris ciuili: quod videt̄ procedere in suo tñ foro. a Nā in foro ciuili seruabit̄ sua lex, ex quo nullū ex eius obseruantia imminet peccatū. vt no. glo. fin. in reg. possessor. de reg. iur. lib. vj. & sic videt̄ quod hoc. c. & sequens habeat em̄ locū in terris temporaliter subiectis ecclesiæ, sed in terris imperij seruabit̄ ius ciuile: de quo in. gl.

¶ T̄ Quero ad declarationē literæ, nūquid indistinctē iste in monasteriū detrudi debeat si nō vult cū ea cōtrahere. Inn. tenet quod sit detrusio si non vult dare dotē arg. s. c. prox. Sed nō declarat an sufficiat dare dotē ad euadē dū oēs pœnas, nec Doct. aliter declarāt. sed puto q̄ sola dotis cōstitutio nō sufficiat, cū teneat̄ eā dotare, & ducere in vxorē: sed si nō vult cōtrahere, debet eā dotare, & etiā corporaliter castigari. sed detrusio poterit vitari secūdū illā opi. Inn. nō em̄ delictū sufficienter videt̄ punitū ex cōstitutione dotis: quia persona puniri debet quæ deliquit & non bursa. ¶ T̄ Ex prædictis potest colligi pœna clerici deflorātis virginē. & dicit Ioā. and. magistrū suū dixisse quod cū ipse non posset eam ducere in vxorē deberet corporaliter fustigari: vt hīc. ar. in. c. iij. de calū. Ego puto quod poterit cōpelli ad cōstituendā dotem: quia cōtractus matrimonij nō cadit in eū: tñ dotis cōstitutio sic. cū quasi pro interesse mulieris ista pœna sit statuta, & clericus bene potest puniri pecunialiter maximē pro interesse alteri. vt in. c. finē. liti bus. de do. & cōtu. de off. ordinis. c. dilect. & de pœnis licet. Item hoc delictū est sufficiens ad depositionē iuxta ea que plenē dico. de iudici. c. at si clerici. ¶ T̄ In gl. j. lbi: vt relegetur. Dic etiā quod publicā dimidia pars bonorū suorū: vt habet̄ in loco j. alle. per gl. & hoc q̄ persona est honesta. Si villis, subiicitur verberibus. vt in gl. quilibet tñ punitur capite si violētiā intulit: & hoc de iure ciuili. De iure aut̄ canonico procedūt ista capitula. ¶ In glo. ij. in fi. hoc procedit quo ad terminos hui. c. quia ista capitula loquuntur tātū de virgine: sed quo ad aliā dispositionē stuprū cōmittit̄ nedū in virgine: sed etiam in vidua honesta, & cū puerpera. vt. l. inter liberas. §. j. & l. stuprū. ff. eo.

SVMMARIUM.

- 1 Maritus non debet vxori fornicanti necessaria ministrare: nec cum ea habitare: aliās erit particeps criminis. 2.
- 2 Debet. Istud verbum de sui natura importat necessitatem: sed aliquando importat honestatem.

CAP.

III.

SI VIR. Maritus retinēs adulterā coniugē non peracta pœnitentia particeps est delicti, secus si egit pœnitentiam, non tñ debet eā sepe recipere. Distinguitur. Secūdū membrū ibi. Quod si.

¶ Casus literalis. In Cōsilio Areteñ. q̄rebatur de pœna mariti retinētis adulteram cōiugē non per acta pœnitentia. & respondetur quod si vir scit vxorē deliquisse quē nō egit pœnitētiā, sed permanet ī fornicatiōe, & iste terit cum illa reus erit peccati illius. Si verò mulier pœnitentiam egerit, & voluerit ad virum reuerti qui eam propter peccatum suum dimiserat. debet eam recipere sed non saepe. B. ¶ T̄ Nota primō quod maritus retinens vxorem perseverantem in adulterio peccat: nam videtur quasi leno vxoris. & facere causa quæstus.

- 2 ¶ T̄ Itē no. non esse parcēdum ei qui deliquit pluries b nam delicta impunita trāseunt in exemplū. facit opti. l. iij. C. de epi. audiē. non enim est miserendum illius qui impunitatē delicti magis consuetudini quā emēdationi deputauit. Sed quia tex. hic loquitur in viro sciēte, dubitatur quid in ignorāte. cōmuniter tenetur qd̄ tunc non habet locum hoc. c. quia peccatum nō cōmittitur sine voluntate: & ignorās nō cōsentit. xv. q. j. in principi. & hoc verū quo ad culpam: sed bigamiā cōtrahit. xxx. iij. dist. c. si cuius. & no. in. c. ij. de biga. vbi de hoc. Itē dubitatur nūquid maritus possit vxori manenti in fornicatione necessaria pietatis causa tribuere: dicit̄. doct. q̄ sic. sed non debet secū maritali affectiōe adherere. Ego dicerem oppositum: quia fortē administratio necessariorum dat sibi causam permanēdi ī peccato. Nam vtilius esuriētī panis tollitur. q̄ si de cibo secur⁹ iustitiam negligat. v. qō. v. in. c. nō omnis. & malē meriti egestate debent laborare. vt. l. bona fides. ff. depo. ¶ T̄ In glo. in verb. debet. in fi. No. q̄ verbum debet ip̄portat honestatem & non necessitatem. cōcor. c. j. c. de despon. impube. sed regulariter vbi materia est indifferens importat necessitatē. ita dicit gl. no. in cle. attēdētes. de statu reg. quam no. bene pro statutis.

SVMMARIUM.

- 1 Præsumptio violenta sufficit ad probandum adulterium: & huiusmodi quæ directē probari non possunt.
- 2 Maritus accusans vxorē de adulterio, an subscribet se ad pœnam talionis: & an sit necessarius libellus?
- 3 Separatio tori permittitur propter crimen sodomiticū: vel inualem pollutionem.

CAP.

III.

MARITIS. Breue est. vel pōt sic summari. Maritus propter suspitionē pōt accusare vxorē de adulterio. & in accusando præfertur ceteris. hoc dicit. Nō diuiditur. nec aliquid nō.

¶ Casus literalis. In consilio Pharisi. quærebatur si sola suspitio sufficit ad accusandum mulierem de adulterio. Et respondetur quod maritus ex sola suspitione accusare pōt vxorē suam de adulterio, & ipsi plus ceteris permittum est. Ber. ¶ T̄ In glo. j. ibi. violenta. nā violēta præsumptio sufficit ad cōdemnandum. vt in. c. in liti teris. & in. c. afferte. de præsump. maximē in adulterio & fornicatione: cū directē probari non possunt: quia:

- 1 non cadunt in sensum testis. de testi. c. prætereā. ¶ T̄ In glo. ij. in fi. de hoc an hodie marit⁹ se subscribere debeat ad pœnā talionis cum accusat vxorē de adulterio: & an libellus sit offerendus. dic. vt in. l. miles. §. sexaginta. ff. de adulte. & c. tuē. alle. in gl. & potest intelligi iste tex. secūdū doc. q̄ admittantur mariti plus ceteris: qui possunt accusare ad separationem tori. Et ad hunc effectum nō admittuntur alij. cum eorum non intersit. Sed ad pœnā legalem infligendam admittitur quilibet idoneus: vt in. l. si maritus. la. j. ff. eo. & sic potest intelligi iste tex.
- 2 ¶ T̄ Inn. quæsiuit. s. c. j. & Io. an. hīc nunquid sicut propter adulterium separatur cōiugium quo ad totū, ita & propter crimē sodomiticū. Inn. tenuit q̄ non. nam propter nullum crimen separari debet matrimonium quo ad torum excepto crimine adulterij: nisi maritus ad illud peccatum trahere vellet. xxvij. q. j. idololatria & sic intelligūt. c. oēs causatiōes. xxxij. q. vij. & ibi. etiam ponit quid de pollutione manuali. & fuit hæc opi. ipsi us gloss. in. d. c. omnes causationes. vbi gl. transit allegādo aliqua iura pro & cōtrā. sed Hugo. & Lau. tenuerūt oppositum. & idem Ioan. cal. hic. & Archi. in. illo. c. omnes. & do. Ant. hīc: q̄a nomie adulterij. seu fornicatiōis comprehendit̄ omnis illicit⁹ coitus. xxxij. q. vij. c. nō solum.

ZACHARI.

- a ¶ Tantū foro Adde istū in. c. si duo b. i. prim. s. de ap. eūdē et ibi Ant. de bu. & Moder. i. c. clericus. s. de iudi. Pau. de ca. cōf. c. lxxxvij. & Alex. cō. clxxxvj. vo. ij. et con. lxxxvj. vo. iij.
- b ¶ Pluries. Vide Bald. in. l. iij. C. de Epi. audi. vbi per illū text. in fi. dicit post Guil. de cug. q̄ qui geminat de licitū nō debet sperare deuenia. & dicit Bal. i. c. de appellatiōibus. s. de appell. q̄ non est parcendum assuetis delinquere.
- c ¶ Concor. c. j. Ad de quod ibi no. in apo. ad istū in fin. in apo. in versim. portat honestatē.

ZACHARI.

- d ¶ Violentia p̄sumptio. Adde Alex. post Bart. in. l. ij. §. ff. e. & in. l. capite. vers. circa hanc legē. eo. tit. & in. l. quod ait lex. i. fin. priū. eo. tit. & plenē per istū i. c. prætereā. l. j. colū. de testis. & in. c. ex literis in fi. de p̄sump. & in. c. tertio loco. & ibi dixi in apo. ad eū. co. ij. in pri. s. de probat. & an per testes vidētes successiue per foramē. vide gl. iij. q. ix. c. nihilominus. in ver. simul q̄ sic.
- e ¶ An maritus se subscribere debeat. Adde de hoc dicto. & an adultera perdat dotē si vir se non subscripsit. Pau. de ca. cōf. cxv. & Spe. in ti. de excep. §. dicto. p̄ dilatorijs. vers. itē q̄ritur ecce. vbi cōcludūt quod non perdat dotem hoc casu.

lū. ea. causa & q. iiii. c. meretrices. & hāc veriorē puto. nā maior iniuria infertur matrimonio ex nephādo crimine cōtra naturā, q̄ ex crimine naturaliter cōmissio cum autem Christus dixit q̄ ex causa fornicationis licitū est vxorē dimittere. videt̄ itelligere de qualibet fornicatiōe. nā satis videtur fornicari iste in corpus suum & ista videtur opi. communior.

SVMMARIUM.

- 1 Sacerdos de adulterio infamatus debet se purgare: aliās ab officio suspendetur.
- 2 Ecclesia debet recōciliari, si in ea fuit semē emissum, & coitus perpetratus. & hoc verū. quādo est publicū hoc si vero occultum. non requiritur reconciliatio: quā potius fit ad terrore: quia ecclesia cum sit sancta non polluitur.
- 3 Deficiens in purgatione. an puniatur semper vt cōuictus?
- 4 Mulieri asserenti se commisisse adulterium cum aliquo nō creditur.
- Allegans turpitudinē suam: auditur ad vitandū peccatum. Sacerdos potest pandere delictum sibi confessum ex consensu confitenti.
- 6 Probatio contra vnū ex pluribus inculpatis de eodem crimine non facit fidem contra alios.
- 7 Confessio socij criminis non est sufficiens causa ad causandum infamiam.

CAP. V.

Significasti. Sacerdoti de adulterio infamato indicatur purgatio: quā si praestiterit, in officio dimittitur: aliās ab ipso suspenditur si communiter summat: sed ista summatio continet in se dubitationē. Vnde summo sic: videlicet. Ad solā mulieres confessionē asserētis se cōmissis se adulteriū cum sacerdote nō debet sacerdos puniri, sed sibi infamato potest indici purgatio, quā si praestiterit, absoluitur. deficiēs verō suspendit̄ ab officio. Secūda pars ibi: Ideoque. ¶ Casus literalis. Quidā præsbyter in ecclesia dormiuit cum quadā cōiugata. tandē tā mulier q̄ præsbyter illi cōfessi fuerūt huiusmodi peccatū cuidā sacerdoti, q̄ postmodū publicē hoc dixit ep̄o diocefano. f. se & illū cuidā sacerdoti hmoi delictū confessos fuisse. Et hoc ipsum idē sacerdos in praesentia ep̄i scopi dixit nomē adulterē celās, sed sacerdos ille. f. adulter hoc negabat: muliere in sua cōfessione perseverate quā fuit Ep̄s quid super isto negotio fieri debeat? Mādat Pa. quatenus cōdignā poenitētiā mulieri iniūgat & ecclesiam per asperionē aquae recōsiliare procuret & quia præsbyter ille super hoc infamatus erat, ei purgationem indicat secūdum q̄ sibi visum fuerit cū quique vicinis præsbyteris: de quibus nō sit verisimile q̄ debeāt deierare, ne populus in eo scādālū patiat̄. & ne alij ad similia prolabantur. si autē se purgare poterit, in officio ministrare permittat. alioquin ab officio suspendat eundē. Ber. ¶ No. j. q̄ ex feminis emissio polluitur ecclesia, & eget recōciliatione nō solū cū a principio est publicū: sed etiā cū ex postfacto venit in notitiā. vt hīc. Si verō delictum semper esset occultū, non est necessaria recōciliatio: quia in veritate ecclesia non polluitur: quia q̄ sancta sunt cōinquinari nō possunt. de coha. cle. & mu. c. vestra. sed quo ad nos ad terrorem dicitur pollui. de quo vide glo. in. c. vnico. de cōse. eccl. vel alta. li. vj. ¶ Itē notia mala quae insurgunt ex publico crimine sacerdotis. Nā primō aliorū maxime laicorū corda scandalizāt̄. Secūdo vituperatur officiū & ordo clericalis. Tertiō praestatur alijs materia & licētia peccandi: iuxta illud. Si quis ex vobis peccauerit, faciet delinquere populū: vt in. c. magne. de voto. ¶ Vltimō no. casum in quo deficiēs in purgando de adulterio suspenditur ab officio. Sed cōtra hoc opp. nā videtur q̄ debet deponi: quia deficiēs in purgatiōe

punitur vt cōuictus: vt in. c. accedēs. de accu. sed conuictus de adulterio debet deponi. vt in. c. cū nō ab homine. de iudi. ergo & c. Sol. dicit Host. q̄ iste potuisset graui⁹ puniri. arg. de coh. cle. & mulie. c. si quis. Io. an. dicit q̄ vbi agitur ad certā poenam: tunc deficiens in purgatione punitur vt cōuictus: sed vbi nō agitur ad certā poenā: tunc habet locū q̄ hīc dicit̄. vnde propter infamiam iste debebat suspēdi ad officio. si ergo i purgatione deficiat, satis est q̄ suspēdatur. not. hoc dictū & limitata vt dixi in. c. accedēs. pall. ¶ Secūdo opp. ex quo em constabat ex cōfessione mulieris, debebat iste sacerdos puniri. Sol. nō sufficiebat sola cōfessio mulieris. Primō quia mulier. j. de ver. fig. c. forus. Scdō. quia sola. nā vni soli non creditur q̄tūcūq̄ idoneus sit: vt in. c. licet. de testi. Tertiō. quia erat particeps criminis. & confitebat̄ delictum suū: vt in. c. j. de cōfess. & s. de testi. veniēs. c. si diceret quare ergo audiebat̄ hāc mulier cū allegabat turpitudinē suā cōtra. c. cū super. de cōfess. pben. & l. de tutela. C. de ininteg. rest. Sol. rōne peccati hīc auditur. Et an & q̄ mulier possit testificari. vide in. c. qm̄. & in. c. tā literis. s. de testi. ¶ Vltimō opp. & videtur q̄ iste sacerdos cui mulier fuit cōfessa non debebat pandere delictū in poenitētia sibi confessum & detectū: vt in. c. omnis. de poeni. & remis. Sol. hoc fecit ex cōsensu mulieris: vt patet in tex. ¶ In gl. ij. in fi. dic q̄ illa iura parū faciūt: q̄tūcūq̄ em plures teneantur ex cōi delicto, probatio facta contra vnū (q̄ plus est) nō facit fidē contra aliū: quia fortē ille fuit cōuict⁹ ex falsis probationibus: l. denuntiāse. ff. de adul. vbi plus pbat. q̄ etiā si mulier fuisset cōuicta i iudicio p testes: talis probatio nō sufficeret cōtra sacerdotē. q̄ res iter alios acta & c. vide tñ ad materiā q̄ no. i. c. pe. de re iu. & in. l. sape. ff. e. ti. ¶ In gl. pe. inf. no. q̄ sola cōfessio participis criminis nō est sufficiens causa ad causandū infamiam, & ad indicendum purgationē ei quē dixit esse participē. vide quod no. in. c. j. de confes. & in. l. fi. C. de accu. posset tamē tex. intelligi q̄n ex cōfessione muneris infamia transfuit apud bonos & graues: & imminēbat scādālū euitādum etiā sine alia infamia indicitur purgatio. vt i. c. inter. de pur. cano. dixi planē in. c. qualiter & quando. j. s. de accu. Ab.

SVMMARIUM.

- 1 Propter adulteriū potest Episcopus loci ex suo mero officio excommunicare adulterū & adulterā.
- 2 Adultera quādo absoluitur ab excommunicatiōe debet abiurare adulteriū, id est ad eum nō velle vltius redire.
- 3 Agēti possessorio recuperādā obstat exceptio defectus proprietatis notoria, siue surgat notorietas ex facti euidētia, siue ex cōfessione partis, etiā quod talis notorietas sit tantū super parte rei de qua agitur.
- Vxori agentī ad restitutionē cōiugis obstat exceptio adulterij notoriij, vel per euidētiā rei. 6. vel per cōfessionē partis: nō autem per tres probati. 4.
- 5 Paria delicta mutua cōpensatione tollūt̄. quādo agitur ad priuatam vilitatē, secus si ad publicam: vt ad infligendā poenā legalem. Vide distinctionē j. nu. 8. & 9.
- 6 Adulterium manifestū dicitur duobus modis. Primō si mulier adhefit publicē alicui cōcubinario. Secūdo si habet filiū cum alieno marito: vel si palam admittebat viros causa adulterandi.
- 7 Filius praesumitur ille, qui est natus in domo in qua vxor & maritus simul cohabitabant: etiam si probetur quod tēpo re cōceptionis adulterabatur.

CAP. VI.

Intelleximus. Mulier petēs restitutionē mariti, repellitur per exceptionē adulterij manifesti: Nisi & ipse vir adulterat⁹ fuerit & probetur. vel summa sic & ge-

¶ Indicitur purgatio. Vide. d. Ab. in. c. accedens. de acc. vbi. all. pro singu. istum tex. Andrae Barba.

SEBASAPI.

¶ Participis criminis. quādo dictum socij criminis probet cōtra socium. vide Bartho. vero in cō. xxxij. inci. q̄ dam rustici. col. iij. Ange. Are. in trac. malef. i. ver. fama publica. i. iij. charta. ver. q̄ro an particeps. Ale. in con. fi. lxx. i. fi. i. ij. vo.

Panormi. super quinto.

herali⁹. Coniunx coniugē de adulterio impetere nō po-
test, si & ipse adulteriū cōmisisse cōuincat. Diuidit. Pri-
mō facti narratio. Secundo iudicis datio. ibi: *quo circa.*
¶ Casus literalis. Quidam. S. nomine vxorē suā à se re-
mouebat: illa cū alio adulterium cōmisset. dioecanus
episcopus hoc audiens: eā & adulteriū excōicauit quā
tādē adultero abiurato absolutiōe recepta corā epō
memorato virū suū sibi restitui postulauit: ille obiecit
sibi adulteriū, & qd ab eo sponte recesserat: & ideo non
debebat restitutionem petere, quia nō valebat. qd mu-
lier negans replicauit. f. q. & ipse fuerat fornicatus. ad
hec probanda testes fuerunt inducti: & vir testes indu-
xit ad reprobādū testes mulieris, per quos adulteriū vi-
ri probare volebat, quēsitū fuit à Papa quid in hoc ne-
gotio sit agendum. Mandat Papa dioce. quatenus ipm
recipere compellat eādē, nisi cōstiterit mulierē prae-
dictā adulteratā esse, vel per euidētiā rei, vel per cōfes-
sionē mulieris, cessante etiā probatiōe adulterij qd vir
dicitur cōmisisse. si aut cōstiterit de fornicatiōe mulie-
ris, cū constet virū adulteriū cōmisisse, & paria delicta
mutua cōpensatione tollantur: nihilominus cōpellat vt eā
recipiat, & maritali affectu pertractet: nisi testes mulie-
ris per quos viri adulterium est probatum fuerint re-
probati alioquin, id est si cōstiterit de adulterio mulie-
ris. & nō viri mulieri filētiū iponā. Ber. ¶ No. j. epm
loci posse excōicare laicū propter adulteriū. nā (vt hec
litera innuit) nō ad petitiōē mariti, sed ex offic. suo ep̄s
adulteriū & adulterā^a excōicatione astrinxit: & sic habes
vnū casum in quo iudex ecclesia. habet iurisdictionē su-
per laicis. f. rōne adulterij, & istū tex. induco cōtra Ioā.
an. in. fi. de fo. cōpe. lib. vj. vbi dixit ecclesiasticū iudicē
se nō impedire de adulterio, nisi quaten⁹ agitur ad sepa-
rationē tori. hīc em̄ non agebatur ad tori separationē:
& nihilomin⁹ lata fuit excōicatio in istos adulteros &
non solū in mulierē quā recesserat à viro, sed etiam in
adulterantē secū quod est fin. not. facit. c. j. de offi. ord.
Et rō quare se impedit in istis casibus contra laicū & nō
in alijs^b criminibus pōt esse: quia per istud, matrimoni-
um violat quod est vnū de septē sacramētis ecclesiā: vt
in. c. debitū. de biga. vñ quasi ipsum sacramētū violatur
pro hoc. de foro cōpe. c. cū sit. ¶ Not. ij. q. adultera pe-
tēs absolutiōē ab excōicatione debet pri⁹ abiurare adul-
teriū. j. cū iuramēto renūtiare, pmittēdo de nō redeūdo
amplius ad eūdē. Et sit ista abiuratio qñ timef de redi-
tu ad eundem de quo in. c. clericos de coha. cle. & mu.
¶ No. iij. q. cōtra petētē restitutionē cōiugis obstat ex-
ceptio adulterij manifesti. & petenti restitutionē ob-
stat exceptio defectus proprietatis notoriā. siue surgat
notorietas ex euidētia facti, siue per partis cōfessionē,
cōtra quā agif. cōcor. c. significasti. s. de diuor. & q. no.
Inn. de fil. p̄f. in. c. cōstitutus. Et no. hoc etiam proce-
dere. qñ notorietas nō est super totali defectu ipsius iu-
ris. nā propter adulteriū nō dissoluitur matrimoniū in
totū: sed tantū quo ad torum. xxxij. q. vij. in. c. j. & tamē
exceptio adulterij manifesti obstat petēti restitutionē
facit. c. ad decimas. de resti. spo. li. vj. ¶ Itē no. q. cōtra
petentē restitutionē coniugis pōt objici de adulterio
notorio: vel per euidētiā rei, vel per cōfessionē par-
tis. Vnde per testes non potest probari ad impediendā
restitutionem spoliati. & hoc ideo. quia spoliatio priui
legiata est: vt in. c. fi. de ord. cog. ¶ Vltimō not. casum
in quo dolus cū dolo cōpēsat⁹: & delictum cū delicto
Et aduerte. quia hoc indistinctē nō procedit. nā si age-
retur ad poenā legalem infligēdam, delictum vnus non
tolleret per peccatū alteri⁹. Imō cuiuslibet delictū poe-
na cōdigna puniri debet. in. l. ij. § si publico. ff. eo. facit. c.
multi. ij. q. j. sed iste tex. procedit cū agif. ciuilit⁹ ad sepa-
rationē tori. & sic agif. ad priuatā vtilitatē. tūc em̄ paria
delicta mutua cōpensatione tollunt⁹: vt j. subijciā. ¶ In

glo. j. in fi. No. gl. & vide quod no. p. gl. in. c. significasti.
de diuor. & c. literas. de resti. spo. & no. Inn. de reg. c. ve-
niēs. Ratio huius gl. est. quia vxor recedēs spōtanē à vi-
ro. nō perdit quasi possessionē quā habebat à viro: quā
solo animo detinet talis quasi possessio: vnde si rediēs
nō admittit. tūc spoliari videt⁹. Et q. dixit in vxore. idē
intelligas in marito: nā maritus & vxor in hoc iudican-
tur ad paria: vt hīc in tex. & in. c. gaudemus. s. de diuor.
¶ In gl. in ver. euidētiā. in fi. no. duos modos probandi
adulteriū manifestū. Primus. si mulier publicē fuit adul-
terata: nō tñ capias strictē verbū publicē. f. q. omnibus
vidētibus sit prostituta: sed intelligitur q. recedēs à ma-
rito suo adhesit publicē cuidā cōcubinario. nā cōuinci-
tur publicē de adulterio. ex quo i. domo habet alienū vi-
rum. in mensa: & lecto & c. vt in. c. fi. & in. c. tua. de coha.
cle. & mulie. Itē posset cōuinci de publicitate si passim
admittebat viros ad eā causā adulterij. facit. l. palā. ff. de
ritu nup. & qd no. in. c. cū in diocesi. de vsur. Secundus
modus probandi. si habet filium cum alieno marito. Et
intelligo hunc casum. qñ tanto tēpore stetit separata à
viro q. non potuisset concipere a marito: vt quia nūc
peperit. est annus quod à marito recessit vel marit⁹ ab
ea tūc apertissimē probat adulteriū^c vt. l. filiū. ff. de his
qui sunt sui vel alie. iur. & ita intelligo istā glo. ¶ Nā si
in domo mariti secū cohabitātis peperit filiū: tunc p̄e-
sumit filius mariti: vt in. l. quia semper. ff. de in ius voc.
& in. l. si vicinis sciētibus. C. de nupt. etiā si probaretur
q. tēpore cōceptiōis adulterabat pariter cū quodā alio:
vt est tex. valde no. in. l. miles. § defuncto. ff. eo. titu. qd
not. Et est ratio. quia ex quo eodē tēpore pariter co-
gnoscebat à viro & ab adultero. debemus favore filiorū
p̄sumere eū filiū mariti^c & q. in dubio debem⁹ facere
benignam interpretationē. vt in regula odia. de reg. iur.
lib. vj. cū fi. ¶ In glo. in ver. mutua cōpensatione. ibi dici-
tur. s. de exce. dilectis. & ibi gl. clarius loquitur quā facit
hīc Inn. tñ non tradidit perfectā & clarā theoricā. Sed
tu dic clarius. vt colligitur ex dictis legistarū. in. l. cum
mulier. ff. solu. mat. & fuit de mente Inn. hīc & gloss. in
p̄alle. c. dilecti. licet non clare loquat⁹. qd vbi excipies
de dolo certat de dāno vitando, tunc nō admittit repli-
catio doli. & ita loquit⁹ tex. in § marcellus. hīc alleg. pro
cōtrario. Et ratio est quia si admitteret replicatio doli.
elideret exceptio. et actor consequeretur p̄miū ex
dolo suo: sed vbi excipies de dolo certat de lucro cap-
tando, tunc admittitur replicatio doli. & ita loquitur
iste tex. nam maritus excipiebat de adulterio ad lucrū
cōsequēdū, videlicet vt lucrū cōsequeretur lucrando
dotem propter adulterium. & vt cōsequeret matrimo-
nij separationē quo ad eorū: ideo admittit replicatio
mulieris de adulterio viri. nam si non admitteretur re-
replicatio mulieris de adulterio viri: ipsa remaneret in
damno & puniretur de adulterio suo, & adulterium vi-
ri remaneret impunitū. & lucraretur maritus de adul-
terio mulieris, & non cōtra. quod esse non debet. Con-
clude ergo eandem esse rationem in admittendo repli-
cationem, & non admittendo replicationem, quia sem-
per animaduerti debet vt non consequatur vnus lu-
crū, & alter dānū. Sed diceret tu. cōtra hanc theoricā
facit. quia vxor debet excipere de adulterio ad lucrum
captandū: videlicet vt euadat poenā delicti. Sed dic q. il-
lud propriē non est lucrū captandum: videlicet vt eua-
dat poenā delicti: sed euitatio dāni. ¶ Sed oppo. con-
tra p̄dictā. & tex. videtur q. paria delicta non tollant⁹
mutua cōpensatione. imo quodlibet per se puniri de-
bet. argu. in. l. quēadmodum. § si nauis. ff. ad. l. aquil. Sol.
Aut agitur criminaliter: & non tolluntur mutua cō-
pensatione: vt. s. dixi. Aut agitur ciuilit⁹, & tunc: aut
delicta sunt commissā circa idem. vt hīc. aut circa vnū
& tunc habet locum iste tex. aut sunt commissā circa idē
sunt

a ¶ Adulteram. Ad
de q. eodē libello
nō pōt adulter &
adultera accusari:
& itāte statuto q.
adulter possit tor-
queri, nō pōt adul-
tera torq̄ri. vt vo-
luit Bal. consi. cc-
lxxx. iij. lib. & vi-
de Ro. singu. suis.
fo. vñ.

b ¶ Nō in alijs. Ad
de vidēdū. Ludo.
Ro. fin. suis. fo. xx.

c ¶ Adulteriū. Ad-
de qualiter probe-
tur adulteriū. Ro.
cōsi. clxvij. & me-
lius. cccclj.

SEBA. SAPIA

d ¶ S. defuncto. Idē
dicit Abb. p. illū
tex. in. c. per tuas.
s. de prob. et in. c.
trāmissa. s. qui fi.
sint legi. & Bal. in
rub. C. de probat.
col. vj. Pau. de cas.
in. l. iij. in princ. ff.
de li. & post. And.
Sicu. in cō. xxvij.
inci. Super primo.
col. ij. i. j. vol. Are.
Ias. & Soci. in. l. ga-
lus. i. prin. ff. delib.
& posth. Frā. Cre.
in sing. cxxvj. inc.
Mortuo marito.
vbi ampliat hoc
dictum Abb. pro-
cedere. qñ vxor
post mortē mariti
incōtinenti est p-
fecta cōcubina
scholaris & pepe-
rit filium in nouē
mensibus.

ZACHARI.

e ¶ Filiūma riti. Ad
de istū in. c. p. tuas.
s. de prob. Lafran.
de oria. in. ca. qm̄
cōtra falsam. §. sta-
tuimus. versicu. te-
stū depositiones.
nū. 104. & ibi ad
plenū in apof. Cel.
in ver. filiatio. s. de
proba. & Feli. in al.
leg. c. per tuas. col.
ij. in. j. no. latissimē
per istum in. l. Mi-
chael. nu. j. ij. & ibi
posui in apof. ad
eū in ver. fili⁹. s. de
fil. p̄sby. & Alex.
cōsi. ij. vo. j. & con-
xxij. vol. iij.

vt sunt hic. aut sunt commissa circa diuersa: vt puta tu dixisti mihi conuictum & ego tibi: vel quia tu fuisti mihi furatus vnam rem: & ego tibi aliam. & tunc non fit compensatio vt in contrario. imò quilibet agere potest pro iniuria sua & pro suo damno. nec repellitur ab agendo propter exceptionem furti vel iniurię secundū Inn. quod not. Et ex hoc habes duas limitationes ad istū tex. Vide per Spec. de iniur. §. j.

SYMMARIUM

- 1 Separatio tori ob adulterium commissum non debet fieri, quando & vxor & maritus fuerunt pariter adulterati.
- 2 Adulterium probatur ex sola deprehensione: absque eo quod fuerint visi coire.
- 3 Matrimonium quando separatur quo ad torum. si ex delicto mulieris vir lucratur dotem: si ex delicto viri. vxor lucratur donationem propter nuptias. & isto casu vterque debet seruare continentia: alias vnus restituitur alteri.
- 4 Vxor adulterata, excipiens quod etiā maritus adulterauit: an au diatur si maritus adulterauit post sententiam latā super separatione tori?
Spoliatus per viam iuris, nō pōt agere remedio possessorio.
- 5 Maritus potest propria auctoritate negare debitum coniugale
- 6 & vxorem expellere: quando scit ipsam adulterare: dotem verò non lueratur nisi sequuta sententia.
Pena non potest imponi nisi per Iudicem.
- 7 Maritus si adulterā vxorem cognouit, censetur reconciliatus cū ea adeo quod non pōt vltius ex praterito adulterio niti.
- 8 Vxor accusata de adulterio, an replicabit adulterium mariti si de eo egit pœnitentiam?
- 9 Exceptio adulterij, an sit peremptoria vel dilatoria?

¶ CAP.

VII.

- 1 **T**ua fraternitas. ¶ Adulteria cōiugū mutua cōpensatione tolluntur. vel sic. Non pōt maritus cōfortiū vel cohabitationē vxoris declinare propter adulteriū si & ipse fuit adulteratus. Vel tertio sic. Nō debet separari matrimonium quo ad torū propter adulteriū, qñ ambo cōiuges fuerūt adulterati. Secūda pars ibi. Super quo. ¶ Casus literalis. Aliquis deprehendit vxorem suā in adulterio propter qd negauit ei debitū cōiugale. postmodum cū alia cōmisit adulteriū manifestū: querit vtrū vir cogi debeat vt eandē maritali affectione pertractet? Rnd. Papa q cū paria crimina mutua cōpensatione deleant vir prætenu fornicationis nequit vxoris suę cōfortiū declinare. Ber. ¶ No. j. ar. q ex sola deprehensione^a in adulterio conuincit mulier, seu vir de adulterio. Vñ nō est opus vt testes probēt adulteriū: sed deprehensionē dūtaxat secundū Host. Sed tu intellige hoc dictū quādo deprehensio fuit facta in ipso facinore. secus si ad deprehensionē fuerunt admissi extranei. de quo dic vt plenē no. in. c. cū non ab homine. de iudi. ¶ Not. illud generale paria delicta & c. & limita vt dixi. §. c. pxi. ¶ Itē no. q licet ppter adulteriū mulieris possit separari matrimonium quo ad torū: non potest tamē maritus cū alia cohabitare: sed tenetur cōtinere. aliās ad vxorem redire quia licet propter adulteriū separet matrimonium quo ad torū: nō tamē quo ad vinculū: quia remanent coniuges. Sed nō teneat maritus eam alimentare, & lucrari dotem: vt in. c. plerūq. de dote post diuor. restit. Idem dic econtra: si maritus fuit adulteratus, vt possit vxor petere separationem matrimonij quo ad torum: & lucrari donationem propter nuptias. vt. §. vt lite non contesta. c. j. & c. dixit. & c. si qs vxorē. xxxij. q. j. ¶ In gl. j. ex hac glo. valde intricata colligi pnt quatuor viles & quotidianę qōnes. Pria nunqd dispositio huius. c. procedat qñ maritus commisit adulterium post sententiam separationis latam propter adulterium mulieris: vt sic ex adul

terio sequuto post sententiam vxor recuperet dotem suam, & seruitutem amissam in maritū. nam text. iste nō dicit q sententia fuisset lata nec in veritate est aliquis tex. in iure hoc clare probans. nam. c. ex literis. de diuor. quod videt vrgere, expressē non loquit in sentētia: vt patet in eo inquantū dicit q priuatim, fuit iniuncta cōtinentia. nam si fuisset ibi lata sententia, nō priuatim, sed publicē fuisset lata. Secūda quēstio principalis est. nunquid propter adulterium coniugis possit cōiunx q deliquit propria auctoritate denegare debitum coniugale. Tertia quēstio, nunquid retentis eisdem terminis possit propria auctoritate ex domo. Quarta quēstio: nūqd coniunx non peccans faciat sibi prēiudiciū reddendo debitū coniugi, qui peccauit ante sententiam latam per ecclesiam. ¶ Quo ad primam quēstionem concludit gl. q nō obstatē sententia pōt vxor petere suum: & sic per consequens repetere dotem. quia vir adulterando videtur renuntiare iuri suo. & sic cōmuniter doc. transeunt Sed gl. tenuit contrariū in. c. apostolus. alle. in glo. dicēs q licet iudex ex officio suo posset reintegrare matrimonium: non tamen coniugi competit actio. Et hanc opi. tenuit ibi. Archidi. & Inno. in. c. illa de diuor. ¶ Et hęc opin. tanquā verior mihi placet. non enim potest vxor prætendere spoliatiōē, ex quo fuit separata per iudiciū ecclesię. nec ius agendi de nouo tibi competit cū semel amiserit seruitutem quā habuit in maritū. Sed Iudex ex officio suo debet reintegrare matrimonium ratione delicti, ne propter separationem iaceant in peccato. ¶ Quo ad secundam & tertiam quēstionem. concludit glo. quod si adulteriū est manifestū, propria auctoritate potest denegare debitum cōiugale, & eam de domo expellere. b secus si occultum & idem Hosti. hic. & Io. Cal. qui tamen dicit q dotem nō lucratur, nisi sequuta sententia: quia cū illa sit mera pœna, non debet imponi nisi per Iudicem. xxxij. q. ij. in. c. origo. §. nil. Sed denegare debitum, & eam dimittere pōt auctoritate diuina. vt in praeale. c. apostolus. ecclesia tamen compellet eum ad restitutionem, nisi sibi fiat fides de adulterio. d. Ant. dicit q debitum propria auctoritate potest denegare sed expellere de domo non pōt: quia hic requiritur factū. quod sine Iudice fieri non potest, nec debet. argu. in. c. porro. de diuor. & ista fuit opin. glo. xxxij. q. j. c. j. & vide etiā gl. in contrariū in. c. ex parte. de spō. sed primū dictū sequit indistinctē & sequor p hoc adduco tex. in. c. agathosa. xxvij. q. ij. vbi quidam propter adulterium mulieris intrauit monasterium. & ibi Papa dicit quod si potest cōstare de adulterio, licitē intrauit. Si enim requireretur sententia ad perdendam istam seruitutem cōiugalem, non valuisset iste ingressus ante sentētiā. argu. in. c. quidam. de conuer. coniug. ad idem facit. c. significasti. de diuor. & hoc puto verum indistinctē si nō manifestum sit adulterium, siue occultum. nam ipse deus dedit hanc potestatem coniugi vt possit dimittere propter fornicationem. nec. d. c. agathosa. distinguit. Fateor tamen quod ecclesia compellet ad restitutionem, nisi sibi constet de adulterio. ¶ Quo ad vltimam. q. nūquid faciat sibi prēiudiciū debitū reddendo ante sententia. Gl. cōcludit q sic: si sponte faciat secus si ad mādātū ecclesię. Idem Host. & idē Inn. in. c. inquisitionis. de sentē. excō. licet aliud videat sentire in. c. §. proxi. sed primum dictum plus placet. & vide gl. xxxij. q. j. in. c. j. nam si ipso facto perdit ius qd habebat in maritū videtur maritus in reddendo debitū sibi parcere, & mores suos ap probare. arg. de loca. c. potuit. & in. c. quēadmodū de iniur. ¶ Extra glo. queritur quid si maritus qui cōmisit adulterium egit pœnitentiam, nūc accusat mulierem de adulterio ad separationē tori: nūqd possit per exceptionē adulterij repelli licet de eo egerit pœnitentiā. In no. §. c. proxi. tenet q sic. nam pœnitentia non prēiudi-

SSS

ZACHARI.

¶ Ex sola deprehensione Adde qd no. i apo. ad istū in. c. marit. nu. i. i. ver. violenta psumptio. in remis. in finali. bus verbis positus §. eo. tit.

¶ Domo expellere. pōdera bene q simile notoriū crimen adulterij. pōt propria anthoritate vir expellere vxorē. ad hoc all. tex. in. c. ex parte. despon. quē tex. istę partes non al legāt. ibi em marit. recessit ab vxore: seu repulit auctoritate ppria tex. hic dicit q requiritur snia. hic tex. ibi dicit non posse nisi. pro manifesta fornicatione. ex quo sequitur q si fornicatio est notoria pōt propria anthoritate vir expellere vxorē est ibi casus contra glos. c. sicut patron. xxxij. q. j. deinde dico cōtra cōmunē opi. q pcedat hoc dictū etiā si adulterium est occultū. & probat q ipso iure marit. pōt expellere vxorē, nec requirit sententiā ecclesię. Ad hoc adduco tex. ad quē nemo aduertit. Sit mihi deus suprem. testis quod cū essem scolaris pōderauit ad hoc illū tex. sed deo sit gloria. in. c. dixit dñs. xxxij. q. j. vbi dicit qd ppter fornicationē vel suspiciōē fornicatiōis libere dimittit vxor. nā illud verbū libere excludit sniam. qd est canō latē snia. c. p hūani. in verbo liberē. de hom. li. vj. c. i. pialē. §. calidus. de phi. alie. seu. p Fe. Itē excludit licetiā alicuius c. de illis de spō. c. j. de reg. li. vj. c. fi. de testi. li. vj. c. ij. de pcul. li. vj. cū si. ecce nūc casu ibi ad quē nō aia duertit antiqua. nec moderna iuris prudētia. Itē adduce qd habet in iurib. de materia loquētib. vbi dicit q licitē di

Panormi. super quinto.

mittitur vxor vbi
verba sunt cano-
nis late sententię: qđ
sunt pręsentis tē-
poris. And. Bart.
SEBA. SAPI. 9
a ¶ Vitandus. Vide
allegata per Fel. in
c. j. in princi. s. de
treuga. & pace.
b ¶ Ipsa anima. Ad
de de hoc late vi-
dendum Fed. cōsi.
xvj.

cat iuri quęsito mulieri ex adulterio mariti. arg. in. c. gaudemus. de diuor. Secus si agit per viam denuntiatio- nis ad pœnitentiam. quia tunc nō repelleretur, ex quo non fuit amplius in peccato. arg. in. c. quęadmodū. de iu- reiu. & qđ ibi no. ¶ Vltimò quęrit an exceptio adul- terij sit peremptoria vel dilatoria, dic secundū Inno. in c. pręcedenti. qđ pōt opponi in vim peremptorię. vt colligitur hīc in. c. pręcedenti. & sic sufficit opponere post li. contest. Item pōt opponi in vim dilatorię: vtpu- ta tu nō est audiendus petēdo separationē propter adul- terium: quia etiā tu es adulteratus. arg. xxxij. q. vj. c. j. & ij. & quod ibi no. & hoc quādo agitur ciuilit̃ ad sepa- rationē matrimonij. Si verò ageretur criminaliter ad pœnam infligendam, tunc non admittitur aliqua exce- ptio dilatoria post lit. conte. vt in. l. si maritus. §. pręscri- ptiones. ff. e. de quo. per Inn. in. c. pręcedenti. Tene mēti.

De rapto. incendia. & uiola. eccle. Rub.

¶ Quia inter cętera pręcepta decalogi scribitur nō occides: nō mechaberis: nō furtū facies &c. & sic post mechiam sequit̃ prohibitio furti. Ideo post rubricas pręcedentes restat vide- re de furto. sed quia rapina partim se habet ad mechiam: cum scilicet rapitur mulier: partim se habet ad furtum cum cōmit- titur in alijs rebus. Ideo interferit hanc rubricam de raptori- bus. Et quia frequenter cōmittitur in hoc delicto incēdia & violationes ecclesiarum. Ideo in rubro subiicit de incēdiarijs & violatoribus ecclesiarum.

SVMMARIVM.

- 1 Forum sortitur quis ratione delicti: quādo imponitur pœna tē- poralis. 6. secus si pœna pœnitentialis. 4.
- 2 Excommunicatio non fertur ab homine, nisi pro contumacia à iure autem fertur aliquādo ob delictū, nulla pręmissa mo- nitione.
- 3 Excommunicatus in vno loco: est vbique vitandus.
- 4 Delinquens vel peccans in aliena parochia, non tenetur in lo- co vbi deliquit illud peccatum confiteri.
- 5 Confessio pœnitentialis multū perficitur ex eo quōd cōfiteus verecōdatur. quia verecūdia est maxima pars pœnitentię.
- 6 Sententia condēnatoria lata per iudicē loci vbi est commissum delictum mandabitur executioni per ipsum, si est corpora- lis: si verò est exequenda in rebus mandabitur executioni per iudicem originis.
- 7 Iudex delicti puniet delinquentem secundum statuta loci vbi est ipse iudex.
- 8 Iudex originis an puniet subditum alibi delinquentem secun- dum statuta sua?
- 9 Iudex originis vel domicilij cognoscit de crimine alibi commis- so, vel de contractu alibi gesto per suum subditum.
- 10 Iudex qui non potest cognoscere de aliquo delicto, debet de- linquentem ad suum iudicem remittere.
- 11 Furtum vnum, an puniatur pro pluribus ex multiplici cōtre- ctatione?
- 12 Statuens non potest incidere in pœnas statuti quod ipse fecit. Superior non potest ligari nec puniri per suum inferiorem, nec par per suum parem.

¶ CAP.

I.

DE illis. Raptor ab illo epō puniſ in cuius diocesi rapinā cōmisiſt & iudex domicilij suffragat̃. Vel plenius. & sic. ¶ Ratione rapinę sortit̃ quis fo- rum nō sui iudicis, & ab eo poterit puni- ri proprio iudice suffragante. Primò excessus. Secundò pœna. ibi. placuit. ¶ Casus literalis. Contingit aliquando qđ aliqui devno loco ad alium inter faciūt, & ibi rapinas

& deprædationes cōmittunt. quęsitum fuit in consilio à quo puniri debeant. Placuit consilio vt à prælato illi⁹ loci in quo delinquant excōmunicentur. nec antea de parochia exeant quā satisfaciant. quorum excōmunica- tio proprio epō intimanda est, nec illos recipiat anteq̃ reddeant illuc vbi rapinā cōmiserunt, & omnia emen- dent. Bern. ¶ Not. primò differentia inter rapinam & depredationē. ponuntur enim hīc vt diuersa. Et rapina secundū Io. and. committitur in rebus immobilibus: de- predatio in mobilibus: vt in animalib⁹. Dic tñ qđ vt plu- rimū sumunt equiuocē. de quo instit. vi bono. rap. post prin. ¶ Secūdo no. qđ excōicatio ferri pōt pro delicto quod videt̃ cōtra. c. sacro. j. de sent. excom. Ideo intellige- tex. qđ debet fieri excōicatio pro delicto. i. pro cōtuma- cia surgēte ex delicto. Nā primò debet admoneri qđ sa- tisfaciat. & si nō intendit satisfacere, excōicabitur: vt in d. c. sacro. Conclude ergo qđ ab homine non fertur excō- municatio nisi pro cōtumacia: sed à iure fert̃ qñq; pro delicto. vt. xvij. q. iij. c. si quis suadēte. ita dicit glo. xj. q. iij. c. epī. posset etiā dici qđ etiam à iure fert̃ pro cōtuma- cia: quia cōstitutio tacitē admonet ne quis cōmitat illi- co delictū. Et iō ē in statuto synodali pōt ferri excōmu- nicatio pro delicto absq; alia admonitione. vt. c. ij. de cō- sti. li. vj. ¶ Not. iij. ibi. loci prælato &c. qđ nedum ep̃s sed quilibet prælatus habens iurisdictionē potest excōicare quod etiā probat̃. c. cū ab ecclesia. de offic. ordi. & in. c. j. de sen. excō. lib. vj. dico plenē in repetitione. c. si qđ cō- tra clericum. de foro cōpe. ¶ Quartò not. qđ excōmu- nicatus in vno loco excōicatus est in quolibet alio loco & tanquā excōmunicatus est vitandus. ¶ Not. qđ ra- tionē delicti cōmissi in alieno territorio potest ligari nedū corpus à iudice delicti: sed etiā ipsa aia^b nam excō- municat̃. vt hīc patet fortius ergo poterit affici corpus. ad hoc. c. postulasti. de foro. cōpe. & aut. qua in. provin- cia. C. vbi de crimi. agi. oportet. Et faciūt hęc ad. q. nunqđ delinquens in aliena parochia subiiciat̃ quo ad forū ani- mę iudicio illius sacerdotis vbi deliquit, & sic teneatur illud peccatum sibi conferri, & ab eo recipere pœniten- tiam: glo. est sing. xvj. q. j. c. placuit. licet obscure loquat̃ videtur tamen cōcludere qđ non: & ita communiter te- netur. Et sic no. vnā differentiam inter forum cōtētio- sum & pœnitentiale. Et diuersitatis ratio esse pōt. nam in foro cōtētioſo imponit̃ pœna, vt satisfaciāt reipubli- cę lēſe quā scādalizauit delinquēs & ideo pœna imponē- da est vbi delictū fuit perpetratū. Et ob. hoc delinquēs quo ad istam pœnā sortitur forum alieni iudicis. Sed in foro pœnitentialem imponitur pœna, vt satisfaciāt Deo quē lēſit. et cū in hoc foro habeat sacerdotā proprium loco Dei: vt in. c. omnis vtriusq; sexus. j. de pœni. & re- mi. Ideo à proprio sacerdote non ab alio debet iudicari in foro animę. Item interest proprij sacerdotis cognos- cere vultus parochianorum suorum, vt sic melius possit redarguere parochianos suos quorū notitiam habet. Et ista ratio multum facit vt quis potius debeat confiteri suo sacerdoti dūmodò sic intelligens, quā istis fratribus mendicantibus, quia ipse habet curā animarū, & melius cognoscit qualitatem personarum. ¶ Et plus credo eos mereri confitendo sibi quā extraneo: quia magis verecū- datur, & verecūdia est maxima pars pœnitentię: vt di- cit Ang. in. c. quā pœnitet. de pœni. dist. j. Nam multi va- dunt ad fratres ignotos, vt euitent verecūdiā in confi- tendo proprio sacerdoti. ¶ In glo. j. ibi. sed hoc non est verum. Et hęc opi. communiter teneſ. Conclude ergo qđ nedum ratione rapinę sed etiam cāuſlibet alterius de- licti quis sortitur illius iudicis forum vbi deliquit. vt si ibi reperiat̃ possit excommunicari si non vult satisfa- cere. Item poterit capi, & alia quātuncūq; graui pœna affici prout delictum meretur. Vnde potest etiā ab ordi- ne de poni, & ab omni beneficio per iudicem delicti: vt in. c. po-

ZACHARI.
c ¶ Differentia in-
ter forū cōtētio-
sum & pœnitēria-
le. Vult iste innue-
re ex hac differen-
tia. qđ quis fortit̃
forū ratione deli-
cti: quando impo-
nitur pro eo deli-
cto pœna tēpora-
lis: secus si pœna
pœnitentialis. de
quo vide qđ not.
Gem. in. c. romana
§. cōtrahentes. &
ibi in apo. Cell. ad
eum in fi. de foro
compet. lib. vj. &
Car. in cle. ij. §. rur-
sus. in. j. oppo. de
reiudi. pro quo al-
leg. glo. xvj. q. j. in
princ.

in. c. postulasti. de foro cōpe. & licet gl. hic dicat q̄ sentētia mandabitur executioni per ep̄m propriū. tamen intellige quando sententia est exequenda in rebus positis in alienis territoriis. & ita loquit. c. postulasti. all. in gl. Si autem sententia esset corporis afflictiva: tunc mandatur executioni etiam per episcopū delicti: quia ratio ne delicti habet plenā iurisdictionem circa personā. ad hoc cle. pastoralis. de re iudica. Et de hac materia dic vt plenē not. in. c. fi. de foro cōpe. ¶ Sed circa hoc dubitatur de. q. quotidiana: nunquid iudex^a delicti possit punire delinquentē secundum statuta sua, an secundum ius cōmune tantū. & post multa concludit hic Io. cal. et bene, q̄ sic. quia ratione delicti efficitur subditus quo ad illud delictū. pro hoc. viij. distin. c. quæ cōtra mores. & c. à nobis. de sentē. ex cō. facit. c. vt animarū. & quod ibi no. de consti. lib. vj. Idem tenuit Io. de lig. in cle. pastoralis. vbi format aliam. q. magis no. & dubiā. ¶ Nūquid iudex domicilij possit punire subditum alibi delinquentē secundum statuta sua^b? Et conclusio fit ista quod aut statutū loci domicilij pēnā imponit ipso facto. & tunc nō ligat subditum alibi delinquentē: vt no. in. d. c. vt animarū. Aut pēna est imponenda per sentētiam, & tunc poterit punire secundū istud statutū, dūmodo statuto non causet delictū de nouo. sed disponat circa illā prohibitionem à iure. Ratio diuersitatis est. quia non potest quis inducere delictū de nouo in alieno territorio. Exēplum de nocte passionis dominicæ. Consuetudo est vt christiani vadant de nocte ad ecclesiam: episcopus vnus loci sub certa pēna prohibuit. & stante prohibitione subditus episcopi qui prohibuit in dioecesi alterius episcopi: iuit tali nocte ad ecclesiā. certē tunc non pōt puniri per istum episcopū proprium. quia in loco vbi commisit nō erat delictum. & hoc no. ¶ In ea glo. ibi. si crimen facile fuerit &c. hæc glo. cōcludit q̄ de crimine leui alibi commissio potest iudex domicilij cognoscere: quia de graui non posset. Sed concludit melius post Cal. hic. quod de quocūq; crimine alibi commissio potest iudex domicilij cognoscere & punire. Nam sicut ratione cōtractus alibi gesti & ratione rei alibi sitę potest iudex domicilij cognoscere. vt in. c. dilecti. de foro cōpe. & no. glo. in. l. fi. c. vbi in rem act. ita & ratione delicti. aliās foris domicilij superflueret & hoc specificē videt probari in. c. cū cōtingat. de foro cōpe. Non ob. iura quæ loquunt de remissione: quia remissio debet fieri ad requisitionē iudicis delicti. Vnde si ille nō curat requirere, potest iste punire: vel fortē p̄uenit requisitionē: & maximē hoc procedit hodie vbi de consuetudine nō fit remissio. ¶ Et ponit hic Cal. illam. q. no. nunquid valeat consuetudo in nō remittendo. Et concludit q̄ in iudice domicilij seu delicti valeat cōsuetudo: sed in alieno iudice non valet. Ratio diuersitatis est quia primo casu delictū nō remanet impunitum: quia iudex domicilij vel delicti poterit punire. Sed in secūdo casu delictum remanet impunitum: quia iste fortē qui transtulit se ad aliū locū nunq̄ iret ad domicilium, vel locum delicti: & sic si non fieret remissio delictum remaneret impunitum: ergo cōsuetudo est irrationabilis: & per cōsequens nō p̄scriptibilis: vt in. c. fi. de cōsue. & not. bene hanc. q. Et de hac remissione an sit necessaria: & qualiter debet fieri: vide bonam glo. & in. d. cle. pastoralis. & plenē examino in. c. fi. de foro cōpe. Et inquātū gl. in prima parte alleg. l. de militibus. dic q̄ ponit casum specialem in milite: de eo tamen dicendum vt not. gl. in. l. magisteria. c. de iuris. om. iudi. ¶ Et facit hoc ad. q. Aliquis cōmisit hūc furtū, & cū ipsa re furtiua trāstulit se postea ad alienū territoriū: nūq̄ possit puniri per illū iudicē vbi reperit cū re furtiua vsq; ad tēpus. Bar. Cōmunis opi. erat q̄ nō: q̄a ex assidua cōtentione nō orit noua actio furtiua. Sed Bar. in. l. si dñiū

ff. de furt. tenuit cōtrariū. Sicut enī ex interuentione personæ orit noua actio furti. vt in. dicta. l. si dñiū. ita ex cōtentione facta in nouo territorio, & per illā opi. Bar. plurimi & plurimi homines sunt suspensi. Sed moderniores adhuc dicunt q̄ de stricto iure illa opi. Bart. non procedit. d. Fracis. tñ de Are. illā opi. Bar. fuit sequutus: & dicit illā probari in. l. inficiendo. in. §. infamis. ff. de fur. bene tñ facit in arg. sed nō probat necessariō: nec vltra procedo: q̄a opi. periculosa est. ¶ Et in. fi. gl. Vt clarē intelligas hanc vltimā partē, possunt plures elici qōnes. Prima q̄stio: nūquid episcopus, seu alius superior delinquēs in territorio sui inferioris possit ab eo puniri. Scda q̄stio. positis eisdē terminis: nūquid statuēs incidat in statutū hoc inferioris. Tertia q̄stio: nūquid statuēs incidat in pēnā sui statuti si cōtrafaciat. Quarta q̄stio: nūquid par vel superior in dignitate possit puniri p iudicem delicti. Multæ olim fuerūt opi. vt no. in. c. vt animarum. de consti. lib. vj. per Arch. & hic. per Cal. Ioā. and. postea disputauit: vt habetur in regula cui licet: de reg. iur. lib. vj. in mercu. Et cōmunis opi. seu conclusio est ista: q̄ superior non pōt ligari à suo inferiori: nec ēt incidit in statutum illius: quia regulariter inferior non iudicat superiorem: vt in. c. cū inferior. de maio. & obe. & licet statutū habeat vim canōis: tamē lex inferioris est vnde sicut inferior nō potest superiorem suū oretenus ligare: ita nec per legem suam. Conclude ergo q̄ cōstituēs nō incidit in pēnā statuti: quia nō pōt quis seipsum ligare, nec per legē suam. Circa vltimū. dicendū est q̄ par vel maior in dignitate ex quo nō est sibi superior, pōt puniri ab inferiore: quia ratione delicti efficitur minor & ibi censetur priuata persona. l. iij. ff. de offic. p̄f. & per Inn. in. c. cū inferior. de maio. & obedi. vbi posuit ad p̄dicta vnū no. dictum, q̄ Archiepiscopus delinquēs in episcopatu quem habet suus suffraganeus, ex dispensatione nō potest puniri à suo suffraganeo: quia semper suus inferior est.

SVMMARIUM.

1. Eleemosyna non debet recipi à publico peccatore: ne recipiens videatur ipsum fauore in peccato.
2. Clericus raptor, vel particeps in rapina, irrecuperabiliter deponitur: & beneficio priuatur.
3. Depositus etiam per homicidium, dispēsat per episcopū quo ad beneficia: quā ad alia requiritur dispensatio papæ.
4. Peccator si ipsum pœnituerit, an careat ecclesiastica sepultura? vide j. in primo nota.
5. Peccatum si fuerit condignē punitum in hoc seculo: & fuerit pœna patiēter recepta: non punietur amplius in alia vita. vide j. in ij. nota.
6. Decedens, & non satisfaciēs de re subtracta: siue quia nō potest, siue quia nō vult: an careat ecclesiastica sepultura?

¶ CAP.

II.

Super eo. Manifestus raptor, vel ecclesiæ violator, si restituit, vel de restituendo cauet in vita & in morte, ad pœnitentiā & sepulturā admittit. Si verò noluit cauere cū posset & in morte nō pōt: clerici eius sepulturæ interesse non debēt: & clerici interessentes vel iniūgētes in pñiam cōtra hanc dispositionē deponuntur ab officio & beneficio. h. d. Et quatuor sunt partes. Secunda ibi. Si verò. Tertia ibi. qui autē. Quarta ibi. Quod si. Prima tractat de satisfatione in vita vel in morte. Secunda de satisfatione in morte. Tertia de volēte satisfacere in morte, sed non valente. Quarta de pēna imponēda trāsgressoribus. ¶ Casus literalis. Querebatur hic de pēna manifesta raptoris, seu ecclesiæ violatoris. Et respōdetur. q̄ quicunq; rapinam fecerit violēter, seu in ecclesiārlū violatione manifestē fuerit deprehensus: pœnitentia ei penitus denegetur: nisi prius ablata restituat si poterit: vel

SSS ij

SEBA. SAPI.

¶ Nūquid iudex. Vide Pe. de anch. in. c. canonū. statuta. in. xij. q. s. de cōsti. & i. c. h. vbi Gemini. de cōstit. in. vj. Adde. & Feli. i. c. a nobis. j. de sent. excom.

ZACHARI.

¶ Secundum statuta sua. Adde de hac. q. Bart. in. l. j. q. ix. & ibi ēt Bal. C. de sum. tri. quē vide in. l. ij. C. de enu. gl. & Card. in cle. j. §. j. q. vñ. de foro cōpe. & Fed. de senis consi. ij.

SEBA. SAPI.

¶ In remittendo. Vide Paul. de ca. & Mod. in. l. hæres absens. in. fi. ff. de iudi. Bar. verò. in cōfil. lix. incip. Pau. & Ful. cōfil. cxlix. inci. Super inquisitione. Bel. lame. in cōfi. xj. in ci. primò quidem videtur. col. iij. in fine.

¶ Non procedit. Adde videndum Ful. cōfi. clviij.

Panormi. super Quinto.

ZACHARI.

a ¶ Non denegatur sepultura. Adde Archi. in. c. si quis ausus. ij. q. vj. vbi ponit alios casus, quibus ecclesiastica sepultura denegatur. glo. ordi. in. c. ex parte. el. ij. de sepultu. & Bal. in. l. qui sepulchrū. §. hoc edictum. ff. de reli. & sumpt. fune.

saltem emendādi securitatem præstiterit. Si verò in cōtumacia sua vsq; ad obitū durauerit: & in extremis positus poenitentiam postulauerit: si satisfecerit, vel emendandi securitatem præstiterit: ei poenitētia & sepultura ecclesiastica cōcedatur. Tertiò dicit q; q; in sanitate obstinata mente nō poenituerit, vel emēdauerit, & in morte securitatē emēdandi præstare nequiuert: poenitētia sibi parū prodesse videt, sicut creditur. Sed si de peccato contritus fuerit: si satisfacere non pōt, viaticū non negetur: ita tñ q; nullus clericorum sepulture sue intersit: nec eius elemosynā quisquā accipiat. Quartò se refert ad primū casum: vt si aliquis clericorū contra hoc in vita vel in morte poenitentiā dare aut sepulturā interesse, vel eorū elemosynas accipere psumpserit, vel particeps huius rapinæ fuerit, periculum sui ordinis patiatur, & careat ecclesiastico beneficio. Ber. ¶ No. j. ex tex. q; decedens in peccato rapinæ alicuius rei ecclesiasticæ nō debet admitti ad poenitentiā, nec debet sepeliri in cemeterio sacro. Et idē est in quocūq; decedente in peccato mortali. xij. q. ij. c. pro obeuntibus. & xxij. q. v. c. placuit. Sed specialitas in raptore manifesta est: quia licet in morte ipsum poeniteat, ex quo tamen nō satisfact licet nō possit: tamen clerici nō debēt interesse sepulture istius. quod secus arbitror in alijs delictis: quia ista est poena quæ nō debet extendi ad alios casus. de peni. dist. c. poenæ. Nam regulariter ex quo quē poenitet, licet non possit satisfacere: tamen absolutus est à peccato vt in. c. cū tu. de vsu. sed in odium rapinæ specialiter statuit. ¶ Itē not. q; licet dimittatur peccatū data cōtritione, si ablatum restitui non pōt: vt in. c. cū tu. præalle. tamen poena peccati non remittit. vnde in poenā hīc clerici nō debēt interesse sepulture, qñ voluit in morte satisfacere: sed non potuit. non tamē hęc est sufficiens poena: sed punietur in purgatorio: nisi hīc egisset poenitentiam condignā. Nam qui agit in hoc seculo poenitentiā sufficientē, non puniet in purgatorio: quia nō vult deus quē bis iudicari. xxij. q. v. in. c. quid ergo. Et hoc est contra vulgares dicentes q; omnino debet transire per purgatorium. quod est falsum. vt prædixi. Vnde debet quis conari vt agat poenitentiā hīc. & facit cōtra illos quibus poenitētia imponit p sacerdotē, q; dicūt se nō posse facere. debēt em̄ scire q; si nō puniunt hīc sufficienter puniētur in purgatorio. de quo p Hof. in sum. de poen. & remis. in. §. & an fide. ver. qd ergo si aliqs. ¶ Itē not. q; à publico peccatore non debet sacerdos recipere elemosynā, ne videat ipsum fouere in delicto suo. pōt tamen hoc esse speciale in raptore. sed generaliter de alijs peccatoribus vide bo. glo. §. de deci. c. ex transmissa. & xij. q. j. in summa. ¶ ¶ Vltimò no. poenam clerici cōmittētis rapinam, seu participis in rapina. debet enim deponi irreuerabiliter ab ordine & etiam priuari beneficio. ¶ ¶ Sed quēro quare text. dicit irreuerabiliter: cū de positus nūquā recuperet ordinē amissum: nā depositio est perpetua suspensio ad tēpus: vt in. c. at si clerici. de iudici. Sol. dicit Io. and. q; hoc verbū positū est ad denotandum q; ep̄s proprius non pōt hūc restituere requiritur ergo Papæ dispensatio. in beneficio tamen puto q; ep̄scopus possit dispensare: vt in. c. salontanæ. lxij. distin. vide bo. tex. in. c. ij. de cle. pug. in duel. vbi ep̄scopus dispensat cum homicida in beneficio. & vide quod ibi dixi. ¶ ¶ Sed contra prædicta & cōtra text. oppo. de. c. in literis. j. eo. vbi nō denegatur sepultura, a ex quo in morte poenitet. Communiter soluūt doct. q; contrariū procedit in rapina nō manifesta. hoc. c. in manifesta. & hoc videtur velle tex. ibi. manifeste fuerit deprehensus & c. Nā delicta notoria saltem propter exemplū magis puniuntur, ne multis crassentibus locus sit exemplo. l. aut facta. ff. de poenis. & in. l. capitalium. §. famulos. eod. titu. & in. c. quāquam. de vsu. lib. vj. & c. quia j. de vsu. ¶ In gl. ij. in

fi. Abbas dicit q; si delictū est manifestū, denegatur poenitentia in totum. & ita loquit hīc. si occultum procedit contrariū. Tutius est tamē secūdum eū, vt in omni casu admittatur poenitentia de alijs delictis. Sed dic secūdū Hof. q; solennis poenitētia denegatur istis. & in introductū est hoc ad terrorē istorum raptorum. & ista opi. est mitior. vtrāq; tamen opi. pōt sustineri. & hoc ad terrorem istorum raptorum: vt videntes se sperni & respui à poenitentia, inducantur ad restitutionē. & de solenni poenitentia vide quod no. l. dist. c. in capite. per Hostien. in summa. de poeni. & remis. in. §. vtrū. ver. his prælibatis. ¶ ¶ In glo. in ver. parum prodesse. in fi. not. bene glo. quia solet allegari. & facit pro his qui moriūtur post cōfessionē, nec valēt agere poenitentiā. certē ex quo non fuit hīc peracta, peragetur in purgatorio. xxv. dist. c. qualis. & xxij. q. v. c. quid ergo & idem dicendum vbi poenitentia imposita per sacerdotē non fuit condigna. facit quod no. de poeni. dist. j. c. in. c. mensurā. Et in quātū glo. dicit q; pro quolibet peccato debetur duplex poena tēporalis & æterna: credo q; melius dixisset. q; pro peccato mortali debet poena æterna. xxv. dist. c. vnū orariū. & in. c. debeat peccator. j. de reg. iur. sed illa poena æterna in poenitentia cōmutatur in poenam temporale: quia sacerdos imponit sibi poenā temporalem, & si non peragat hīc poenitentiā tēporaliter, peraget in purgatorio. Et aduerte quia isti qui quotidie puniunt pro eorum delictis à iudice in foro contentioso, non puniunt iterum à deo si ipsos poenitet hīc, & recipiunt poenam patienter dummodo poena sit cōdigna peccato: quia ex quo puniti sunt per iudicem terrenū sufficienter, nō debent puniri per iudicē coelestem. ad hoc vide quod no. in præal. quid ergo. ¶ ¶ In glo. in verbo. sepultura. Sed cimiterium eis non denegatur. licet quidam contra. Conclude latius & clarius. q; aut decessit quis in peccato rapinæ, nec poenituit. & tunc etiā cimiterium sibi denegat, q; decessit in peccato mortali. vt in præalle. c. placuit. & c. pro obeuntibus. præalle. Aut poenituit ipsum in morte & satisfecit. & tunc ex toto conceditur sepultura, & clerici debent interesse. Aut poenituit in morte. sed nō potuit satisfacere. & tūc terra cimiterij nō denegatur sibi: sed clerici nō debēt interesse sepulture. & ita propriè loquitur tertius casus huius. c. & ista interpretatio tan q; benignior tenenda est. vt no. c. odia. de reg. iur. lib. vj. & l. pen. ff. de poenis. Abbas.

SYMMARIUM

- 1 Excommunicatio fertur ipso iure per hæc verba: noscant se excommunicationi subiaccere.
- 2 Poena siue poenalis dispositio quo casu ligat aliquem ipso iure, vel oportet quod præcedat monitio.
- 3 Laici publicè delinquentes, possunt puniri à iudice ecclesiastico, vel per excommunicationem, vel per aliam poenam.

¶ CAP.

III.

Xcommunicationi.

Excōmunicari debent qui capiunt vel spoliāt fideles ex iusta causa nauigātes. h. d. primò. Excōmunicati sunt spoliātes naufragium patientes, nisi ablata restituant. hoc secundo. Et duę sunt partes, prout duo sunt dicta. Scđa ibi. illi etiam. ¶ Casus literalis. Dubitabāt de poena spoliātiū fideles nauigantes, aut naufragium patientes. Et consultus papa, respōdet q; illi qui spoliare præsumunt romanos, vel alios nauigio vectos pro negotiatione, vel alijs iustis causis excōmunicentur. Secūdo dicit q; illi qui spoliāt christianos naufragium patiētes quibus potius auxilium præstare deberent, nisi ablata restituerint, excōmunicatiōi ipso facto se nouerint subiaccere. Ber. ¶ No. j. ex tex. q; capientes seu spoliātes mercatores, vel alios ex iusta causā itinerantes seu nauigantes non sunt ipso facto

facto excommunicati: sed debet excommunicari. concor. xx. iij. q. iij. c. si quis romipetas. hodie tamen isti pirata excommunicant soleniter ab ore papae ter in anno. ¶ No. ij. q. negotiatio est iusta causa & honesta nauigandi seu itinerandi. & que proprie dicat iusta negotiatio. dic. vt habetur notabiliter. lxxvij. dist. c. eiiciens. & c. quonia. & xiiij. q. iij. c. quicunq. aliquid per Inno. in. c. j. de cle. vel mona. ¶ Ita no. iij. ex secundo dicto. q. spoliantes naufragium patientes magis puniuntur quam spoliantes nauigantes. nam contra istos non fertur excommunicatio ipso facto. vt hic dicit Io. an. & bene. Prima pars huius. c. non promulgat excommunicatos ipso facto. sed dicit ipsam ferendam. In secunda parte excommunicatio fertur ipso facto. dum tamen precedat admonitio q. debeatur ablata restituere. Sed an sit monitio necessaria. dicat. cum glo. fi. ¶ In glo. pen. ibi. *sunt ipso iure excommunicati* hoc referas ad secundam partem. c. vt. s. dixi. Et not. ex hac gl. iuncto tex. q. per hac verba noscat se excommunicationi subiaccere^a fertur excommunicatio ipso facto. & vide quod no. in. c. j. de iureiuran. lib. vj. ¶ In ea glo. ibi. *in quadruplum*. Et hodie de iure aut. aucta est ista poena: quia contra istos inducitur publicatio bonorum. vt in aut. nauigia. C. de fur. An. tamē aliquo casu sit licitum capere res naufragij. seu res proietas causa nauis alleuianda. dic. vt dixi in. c. cū dilecti. de accusa. Et in fi. gl. hac. l. allega. in glo. non probat id ad quod allega. melius facit. l. nauis onustae. ff. ad. l. rhodiam de iac. ¶ In gl. fi. in fi. Not. sing. glo. iuncto text. q. vbi poena ponitur negatiue. ipso iure poena non intelligitur inflicta. nisi procedat prima admonitio. vel saltem mora in non faciendo. & glo. hic non firmat pedes vtrum prius requiratur admonitio. sed Io. an. super tex. tenet admonitionem necessariam. & pro hac opi. facit theoricā. Inno. in. c. extirpandae. in. s. qui verò. de praben. que solet multum allegari. Dicit enim ibi Inn. q. vbi poena^b apponitur negatiue sine determinatione temporis ad hoc vt incurratur poena requiritur admonitio precedens Exemplū: lex dicit quicunq. non fecerit residentiam sit excommunicatus. requiritur hoc casu admonitio secundum eum quia nobis est occultum an fecerit residentiam: an habuerit causam non residendi. sed per admonitionem convincitur secus quando poena ponitur affirmatiue vt puta quicunq. que tali hora intrauerit ecclesiam sit excommunicatus. non enim tunc requiritur admonitio secundum eum. ratio: quia secundum leges non facta latet: sed facta se manifestant. & valet multum illa theoricā pro intellectu statutorum. Sed ego in repetitione illius. s. qui verò. non fui sequutus simpliciter illam theoricā. sed conclusi q. quo ad Deum poena est commissā ipso facto q. est in mora. nam quo ad Deū cessat ratio Inn. quia apud deū nihil latet. & id quod est certum naturae. est certum legi. sed quo ad ecclesiam militatem posset illa theoricā procedere. & hoc casu requiritur admonitio: & sic posset ista glo. reduci ad concor. vt admonitio sit necessaria quo ad homines. sed sola mora sufficit quo ad Deum. Et tene menti hanc glossā. sic intellectam iuncto text. ¶ Et not. ex praedictis & ex text. ecclesiam habere iurisdictionem in laicos publice delinquentes. maxime contra nauigantes & itinerantes. & naufragium patientes: cum sint quasi miserales personae. facit quod not. Inn. in. c. significantibus. de off. deleg. Et not. vbi cūq. ecclesia excommunicat. habet in eo casu iurisdictionem. sic etiam posset imponere aliam poenam. & est valde not. dictum Lapi in allegationibus suis. & dico in. c. cū sit generale. de foro compe.

SVMMARIUM.

- 1 Sodomita punitur. pariter abutendo masculis vel foeminis.
- 2 Causae criminales possunt delegari clericis de iure canonico.
- 3 Clerici possunt esse indices delegati laicorum.

- 4 Poena corporalis potest imponi per iudicē ecclesiasticū: dummodo non transeat in emanationem sanguinis.
- 5 Poena corporalis etiam vltimi supplicij. an & quando possit commutari in poenam pecuniariam?
- 6 Clerici habentes iurisdictionem: vt sunt prelati. an possint committere causam criminalem sine metu irregularitatis?
- 7 Iudex ecclesiasticus potest iure proprio exercere suam iurisdictionem etiam in laicos exercentes detestabile vitium maledictae sodomiae.

CAP.

IIII.

In Archiepiscopatu.

Ex principis delegatione possunt prelati de raptu & alijs criminibus iudicare. poenam tamē sanguinis infligere non possunt. h. d. Communis diuisio. Secūda ibi. *Consultationi*. que distinguit & secundum membrum prosequitur ibi. *Si verò*. ¶ Casus literalis. Rex Siciliae commiserat archiepiscopo panormitano & alijs epis excessus sarracenorum puniendos. contingebat aliquando q. sarraceni mulieres christianas & pueros rapiebant. & eis abutebantur: & quosdam etiam occidere non verebantur. quāsiuit Archieps quatenus huiusmodi excessus punire deberet. Respondet papa q. tales existentes in iurisdictione illius pecuniaria poena poterit punire. & etiam flagellis afficere: ita tñ q. flagellantes in vindictam sanguinis non transeat. Si verò fuerit ita grauis & enormis excessus q. mortem vel truncationem membrorum debeant sustinere. vindictam illā Regi reseruet. Bern. ¶ Not. primò ex tex. secundum vnum intellectum. q. abuti foeminis & masculis iudicantur à pari. & pro hoc vide bo. glo. quae hoc sentit in. c. oēs causationes. xxxij. q. j. & facit qd habet in authentic. vt non luxu. contra natu. ¶ Secūdo no. q. de iure canonico possunt delegari causae criminales clericis: & ad hoc solet allegari iste text. sed non multum facit: quia loquitur in Rege. & hodie isti Reges cōiter praescripserunt sibi iura principis. facit qd no. Inn. in. c. cū te. de re iudi. & in. c. per venerabile. qui fil. sint legi. de hac materia dicat in. c. qd sedes. de offi. ordi. ¶ Tertiò not. clericos posse constitui delegatos laicorum. quod videt contra. c. te quidem. xj. q. j. Sed potest dici q. istud poterat admitti: quia cōcernebat fauorē animae. Sed regulariter licet clerici sint capaces iurisdictionis seu delegationis. non tamē deberēt acceptare: qd plenius dico in. c. ij. s. de re iudi. ¶ Vltimò no. iudicē ecclesiasticū non debere imponere poenā corporis afflictiuā. ita q. non transeat in vindictam sanguinis. sine ergo sanguinis effusione licetē pōt imponi per ecclesiā poena corporalis: vt hic & in. c. s. de cal. & vide no. i. c. ad audiē. de cri. fal. ¶ In gl. in ver. pecuniaria. in fi. No. bñ gl. iuncto tex. q. etiā iudex delegatus pōt commutare poenā vltimi supplicij in poenā pecuniariam. vel aliā temporale. De quo dic. vt no. in. c. licet. de poenis. Et dicit hic Hostiē. q. vbi subesset scandalum. vel non subesset causa commutandi. vel vbi ageretur ad poenā legale per accusationem tūc non debet fieri ista excommunicatio facit. l. iij. in fi. C. ne sanctū bap. ite. & no. bene hęc dicta q. vbi agitur per accusationē ad poenā legale non potest fieri commutatio poenae. & optimē facit illa. l. iij. Item subest scandalū in commutatione. vel non subest cā commutandi. & sic debet intelligi. l. qd ergo. in. s. poena grauior. ff. q. no. i. fa. & l. hodie. ff. de poe. cū fi. ¶ In gl. fi. ibi. *quod licet et secundum canones &c.* Pōt hęc gl. intelligi dupliciter. Priò qd scdm canones licitū ē p̄lato habēti iurisdictionē temporale committere causam criminalem: licet veniat imponenda poena mortis. & hoc hodie clarius probat in. c. fi. ne cler. vel mona. Secundo modo pōt intelligi q. secundum canones possunt committi causae criminales. Sed de hoc dic. vt plenius dicam in. d. c. quod sedes. de off. ordi. ¶ Et in fi. aduerte. quia licet hac glossā generali-

SSS iij

SEBASTIANI.

a ¶ Subiacere. Vide Feli. i. c. rodolph. col. xix. ver. sciat se excommunicatum. & col. xx. in fi. ver. si. alioquin excommunicatus esse cognoueris. s. de rescrip.

SEBASTIANI.

b ¶ Vbi poena. hac doctrinam Inno. sequitur Card. in consi. lvi. inc. dum reuerendus. Pe. de anc. in consi. lxxj. inc. pro clariori. Feli. in. c. ij. col. ij. ver. extra glo. s. de magi. vbi limitat pluribus modis. vt ibi p. eum.

c ¶ Clericis. Adde videndum Fran. de are. consi. lxxj.

ZACHARI.

d ¶ Non transeat in vindictam sanguinis. Adde & amplia hoc dictū per ea q. notauit app. ad istū in. c. j. nu. 3. in apo. i. ver. citra tamen sanguinis effusionem. s. de calum.

Panormi. super quinto.

ter intelligat illam aut. quidā tamē vt las. de bel. ibi dicunt non procedere indistinctē secundum ius ciuile: sed debet intelligi qñ pñficiat iudex de necessitate. vel etiam anteq̃ intret prouinciam: & sic non corrigunt leges antiquæ. ¶ Extra gl. opp. cōtra tex. quia videt sibi contrarius. Nam primò dicit q̃ illi prælati recipiebant iurisdictionem ex delegatione. & postea dicit q̃ ista crimina cōmittebātur infra iurisdictionē eorū. Sol. dicūt doct. q̃ cōmittebātur infra iurisdictionē eorum. s. spūalem. vnde tēporaliter nō poterāt suo iure cognoscere: sed ex delegatione. Et sic sentiūt cōiter doct. q̃ prælati nō vendicāt sibi iurisdictionē iure proprio etiā in casibus hīc expressis. ¶ Sed aduerte: quia Inn. sentit cōtrariū in. c. quod super his. de voto. vbi dicit q̃ ecclesia habet iurisdictionē in infideles peccantes cōtra naturā. nam si cut Deus tales puniuit: vt Gene. xix. ita videt q̃ vicarius suus possit. & per cōsequens etiā prælati qui sunt assumpti in partē sollicitudinis. vñ placet mihi illud dictū. Et potest dici q̃ si tlocus p̃occupationi. vt de hoc possit cognoscere tam secularis q̃ ecclesiasticus. & pro hoc text. in. c. clerici. de excels. praela. in fine vbi ecclesia mādāt laicos ob hoc delictū excōicari. ergo vendicat sibi iurisdictionem isto casu. per ea quę dixi. s. in. c. proxi. Sed de facto non exercent prælati hāc iurisdictionē. & ideo fortē recipiebāt hīc delegationē. poterant tñ iure proprio vt. s. dixi. Vltimò quæritur: quia tex. dicit q̃ si excessus fuerit ita grauis q̃ debeant sustinere p̃cā mortis & c. Quando dicatur excessus grauis? Sol. potest dici grauis secundū doct. quādo isti procedebāt ad homicidiū. vel quādo imminēbat scandalum in cōmutatiōe p̃cā: vel quia agebat per excusationē ad p̃cā legis. Nic. Abb.

SYMMARIUM.

1. Iudex ecclesiasticus habet iurisdictionē in laicis: vt satisfaciatur quę debet eius author defunctus.
2. Hæres contumax in non satisfaciendo, facit p̃iudicium defuncto, qui in vita fuit negligens in restituendo. 4.
3. Hæres an & quando teneatur ex delicto defuncti etiam ultra vires hæreditarias? Hæres censetur tacitē grauatus per defunctū vt restituat malē ablata, si defunctum in vita p̃nituit. & secundum formam ecclesiæ absolutus fuerit.
5. Excommunicatus pro manifesta offensa, non absoluitur ante satisfactionem: nisi sit in articulo mortis: quo casu sufficit promissio de satisfaciendo. P̃nitentia non datur p̃nitenti in morte: sed bene sibi notificatur?

CAP.

V.

Literis. Incendiarius ecclesiæ in morte p̃nitens, & absolutus, in cemeterio sepeliet, & hæres eius cōpellitur ad satisfaciendū. Cōmunis diuisio. Secunda ibi. & hæres.

¶ Casus literalis. Quidam. H. nomine multis criminibus fuit irretitus, qui ecclesiarū incendiū diabolo instigante cōmiserat. vnde fuerat excōicatus. Tandē in egritudine cōstitutus accepta p̃nitentia de cōmissis per capellanum suū fuit ab excōicatiōe absolutus: sed eo mortuo sepulturā ecclesiasticam habere nō potuit. quæritur quid iuris sit? Mandat. papa. quia si ita est, corpus in cemeterio sepeliri faciat: & hæres eius monendi sunt. & compellendi vt illis quibus ille damnū dedit cōtra iustitiam, per incendium vel alio modo, secundum facultates defuncti satisfaciāt vt sic à peccato valeat liberari. Ber. ¶ No. j. ex tex. ibi. diabolo instigante. q̃ peccatū dicit cōmitti diabolo instigante. Et facit pro cōsuetudine istorum iudicū condēnantū de aliquo delicto. Peccatū em̃ cōmittit tribus modis: Per suggestionē: quę fit per diabolum. Per delectationē: quę fit per carnem. & per cōsensum perficitur: q̃ fit per seipm. & de his. vj. distin. c. sed

pensandū: ¶ Secūdo no. q̃ q̃tuncq̃ peccatori in vita nō debet in fine mortis p̃nitentia denegari. & sic videt q̃ etiam in fine mortis p̃nitentia pōt esse fructifera. Augustinus tamen dicit se dubitare vtrum infine quis possit saluari: quia quasi impossibile est vt in fi. possit p̃nitere. & potē ipse relinquē à peccatis q̃ ipse relinquat peccatū. Vñ multos decepit ferotina p̃nitentia. & vide de his de p̃c. dist. vij. per totum maximē in. c. si quis positis. & in. c. nullus. in. s. fin. si tñ rectē p̃niteat, sperandū est de eo bonū. l. dist. c. ponderet. maledictus tamē homo qui peccat in spe. ¶ Tertiò no. q̃ defuncto absoluto à prælbytero, & non valente satisfacere propter casum mortis, hæres eius possunt cōpelli ad satisfaciendum. & quotidie allegatur ista litera q̃ de iure canonico hæres tenetur ex delicto defuncti, licet nihil ex illo delicto peruenerit ad hæreses: & sic solet notari diuersitas inter ius canonicū & ciuile: nam aliud est de iure ciuili. vt in. l. vnica. C. ex deli. defun. Ista tamen diuersitas mihi non placet. vt plenē dico in. c. si. de sepul. & j. aliquid dicā. ¶ No. iij. casum in quo iudex ecclesiasticus habet iurisdictionē in laicum heredem. vt compellat eū ad satisfaciendū pro defuncto. ¶ Vltimò not. ex fine literæ, q̃ contumacia hæredū in non satisfaciendo nocet defuncto. nam fuit defunctus in culpa in non satisfaciendo in vita. de quo aliquid j. ¶ In gl. ij. ibi. & effractoires ecclesiarum & c. De hoc dic melius: vt no. in. c. cōquesti. alle. in gl. secūda nā illud. c. loquitur de effractoribus spoliantibus. de quo ibi dicā. ¶ In glo. in ver. sepeliri. in fi. vel secundū doct. ibi delictum fuit manifestum hīc non vel ibi obstinata mente nō restituerūt, hīc secus. Itē hīc non dicitur q̃ clerici debeant interesse sepulturæ: sed q̃ tantum debeāt sepeliri in cemeterio. & ita distingue. vt ibi dixi. ¶ In glo. in ver. iuxta facultatem. in fi. no. gl. que apertissime sentit heredem teneri de iure canonico pro delicto defuncti etiam ultra vires hæreditarias, si non confecit inuentariū. & sic multum extendit. l. fin. C. de iur. deli. & doct. cōmuniter trāseunt cū ista gl. Sed aduerte subtili. quia lo. an. in. c. quāquā. de vsu. lib. vi. in in nouella. & Fed. de se. confi. xj. tenent oppositū: cōcludentes. q̃ siue hæres fecerit inuentarium, siue non tenet ex delicto defuncti ultra facultates hæreditarias. Nā ius canonicū inducens hanc æquitatem contra rigore iuris ciuilis vt hæres teneat ex delicto defuncti, noluit obligare heredem ultra vires hæreditarias. cōcurreret enim duplex rigor: quia obligaret ultra vires hæreditarias, & teneret ex delicto defuncti: contra not. in. l. c. de do. promiss. & pro hoc intellectu facit iste tex. in eo q̃ nullā mentionem facit de inuentario. mādāt em̃ heredē cōpelli iuxta vires hæreditarias: & hæc lect. satis no. est & tenenda. intelligēdo q̃ spāte est de iure cano. vt hīs teneat ex delicto defuncti, scdm q̃ tenet cōiter canoniste. Sed (vt dixi) nō puto aliquā spālitatē in hoc inter ista duo iura vt plenē dico in. c. si. de sepul. nā hīc iste in fi. accepit p̃nitentiā, & fuit absolutus ab excōicatione secūdo formā ecclesię: ergo promissit sacerdoti de satisfaciendo: & ex eo q̃ expresse nō promississet: ex quo tñ ipm̃ ponituit videt mandasse hæredibus restitutionē: quia qui vult vnū vult omnia sine quibus illud esse nō pōt: vt in. c. prudentiā. & c. p̃terea de offi. dele. & l. ad rem mobilē. & l. ad legatū. ff. de pcur. cū fi. & sic hīc nō tenent ex puro delicto ipsi defuncti: sed ex dispositiōe ipsius defuncti. & ita intelligit gl. fi. in. c. à nobis. de sen. excō. istū tex. Vñ papa hīc mādāt, si res ita se habet. i. si fuerit absolutus. Et in hoc casu loquunt oīa iura canonica quę mādant heredē cōpelli ad satisfaciendū pro defuncto: vt in. c. à nobis. j. de sen. excō. & pal. c. si. de sepul. & sic isto casu etiā de iure ciuili debet teneri hīs. sec⁹ ergo est vbi delinques nō recepisset p̃nitentiā. nā tūc hæres nō cōpelleretur. nam cessaret ratio posita in fi. c. & ratio superius allega.

Et hoc

¶ Delicto defuncti. Adde vidēdū Pet. de anch. conf. ccccxij.

Et hoc fortè casu posset procedere ista glos. vt si hæres nō conficeret inuētarium, teneat insolidū: cū obligetur ad satisfaciendū ex dispositione defuncti. & sic nō procederet dictū lo. an. & Fed. in glo. fi. in fi. No. bene gl. iūcto tex. q. bona hīc promissa pro defuncto licet nō valeant quoad eum liberandū à pœna aeterna, quia ibi nulla est redēptio. xiiij. q. ij. c. tempus. & no. in. c. cū marthe. de cele. mis. tñ profunt quoad temporalē satisfactionem

4 vt. xiiij. q. ij. c. animæ defunctorū. vbi bo. text. ¶ Et no. q. hæres nō satisfaciēdo pro defuncto pstat cām vt maiori tēpore defunctus flet in purgatorio. nā fuit ipse defunctus in culpa in nō satisfaciēdo in vita, vt hīc colligitur in litera si habetis. valeat. quia referit tunc ad defunctum, sed aliqui habent verbum valeant. & tūc refertur ad hæredes, nā hæredes peccant in nō satisfaciēdo. ideo debent cōpelli vt valeāt liberari à peccato: & prima litera communior est. ¶ Extra gl. opp. cōtra tex. de. c. ex parte. de ver. sig. vbi excōicatus pro offensa manifesta non debet absolui ante satisfactionē. ergo presbyter iste non debebat absoluerē satisfactionē nō pmissa. Solu. Gof. hīc quem cōiter vident sequi doct. ponit sollennē limitationē ad illud. c. vt procedat qñ quis absoluit in vita: sed qñ in morte sufficit promissio de satisfaciēdo: quia timeat ne cito moriatur in peccato, sicut in simili dicimus. q. pœnitēti in morte non est imponēda pœnitentia: sed innotescenda. vt in. c. j. xxvj. q. vij. ¶ Vltimò querit quid si iste morte pœuent nō fuisset absolutus, apparuissent tamen signa cōtritionis. doct. dicūt q. idē dicendum. & bene. per. c. à nobis. de sen. excom.

SVMMARIVM

- 1 Rapiens sponfam suam de eius consensu non incurrit aliquam pœnam: secus si non esset sponsa: & eam cum eius voluntate raperet. 4.
- 2 Matrimonium post copulā carnalē ex nulla causa pōt dissolui.
- 3 Maritus vel vxor non potest etiam de consensu alterius intrare religionem: quando. s. remanens in seculo sit iuuenis. & de incontinentia suspectus.
- 4 Rapiens an puniatur hodie ex eo quod inter raptorem & raptam est contractum matrimonium?
- 5 Pater non tenetur dotare filiam maritatum: si nullā ab initio promissit dotem: sed si filia quando se maritauit promissit dotem, tenetur pater illam soluere.
- 6 Confessio coniugij an & quando praeiudicet matrimonio carnali siue spirituali.
- Episcopus si dicatur vel petatur maritus alicuius: fauebitur in dubio matrimonio spirituali.
- 7 Professio an fuerit facta vel non per regularem, statum suo iuramento: etiam si habeat contra eū semiplenam probationem quando non apparet contrarium plene.
- Iuramentum in supplementū semiplenæ probationis nō deferatur in causis praeiudicialibus vel grauissimis praeiudicij.

¶ CAP.

VI.

Cum causa. Raptus non dicitur vbi volēs pro matrimonio abducit. Raptor tñ cū rapta matrimonij contrahere pōt: & post cōsummationem matrimonij, alter sine cōsensu alterius religionē ingredi non pōt. h. d. cū seq. Diuiditur. Nā prima ponit decisā cōsultatio. scdā respōsio ibi. respondemus. quē rñsio tria facit. Nam primò respondet de raptu cū redditione causæ. Secūda ibi. præterea. de ingressu. & cām reddit. Tertia de vtroq. concludit. ibi non ergo. ¶ Casus literalis. Quidā miles volebat cōtrahere matrimonium cū quadā muliere, parētes eius eam si bi dare nolebāt, tandē consensu mulieris eā rapuit: & cū ea contraxit: & carnaliter eā cognouit. demū illa monasterium intrauit: miles eā repetebat tanquā suā vxorem quia sine licentia post carnalem copulam monasterium intrare non potuit. mulier allegabat econtra, dicens qd

eam habere non poterat in vxorem, cū eam rapuerat, & raptor non pōt contrahere cū rapta puella. Quæsitum fuit à papa: quid iuris sit: & respondetur q. in hoc casu ille miles raptor dici non debet, cū habuerit mulieris assensum. sed raptus dicitur, vbi nihil antè de nuptijs agit & miles iste prius eam desponsauit q. cognouit. quis parentes reclamarent. Præterea cū post matrimonij carnali copula consummatū vxor non habet potestatem sui corporis: sed maritus & econuerso. Vnde si constiterit matrimonium p̄cessisse ex probationibus viri, vel ex mulieris confessione, postmodū mulier sine licentia viri non potuit monasterium ingredi. aut aliter continentiam profiteri: ergo pro eo q. post matrimonium consummatū rapta monasterium intrauit, non poterat viri consortium declinare: maximè si probari non poterit virum consensisse vt mulier continentiam profiteretur.

1 Ber. ¶ No. j. q. raptus propriè dicitur committi vbi a mulier rapitur causa libidinis exercendæ: secus vbi causa matrimonij cōtrahendi: & hoc vbi prius p̄cessit tractatus de matrimonio: & in hoc multum iste tex. est not. & multū iudicio meo iste tex. deuiat à l. vnica. C. de rap. virgi. nā ibi raptus dicitur cōmitti. etiā cū sponsa de futuro. & hīc tex. apertè innuit oppositū: & valet hodie ad multa maximè in pœna quæ imponit raptori, & applicatur rapta: vt p̄supposito hodie q. illa pœna locū habeat: vt not. glo. in. c. cū secūdū leges de hære. li. vj. tñ vbi p̄cessit tractatus matrimonij, raptus subsequutus nō dicitur pœnalis: b. vt innuit hæc litera. & in hoc standum est potius iuri canonico q. civili. arg. in. c. pe. & vlt. de secun. nup. & quod not. in regula possessor. de regul. iur. lib. vj. ¶ No. ij. q. matrimonium dicitur perfectū post commixtionē carnalē: ergo à contrario sensu antea non dicitur perfectum. quod videtur cōtra no. in. c. ex publico. de conuer. coniu. & cōtra. c. ii. de sponsa. duo. Sed istū tex. intellige q. dicitur perfectū. s. quoad significatū vt in. c. debitum. de biga. & vt amplius non possit dissolui ex quacūq. causa: vt in p̄all. c. ex publico. & vide qd not. gl. xxvij. q. ij. in. c. qua propter. ¶ No. iij. q. post cōsummatum matrimonium non potest alter coniugum intrare religionem, etiā cū cōsensu alterius coniugis, & hoc pbat hæc dictio maximè. Sed intelligo hoc qñ remanens in seculo est iuuenis, & suspectus de incontinentia: quia tūc non sufficit eius consensus, aliās secus vt. s. de conuer. coniug. c. cum sit: & quasi per totum.

4 ¶ In glo. ij. in fi. no. glo. & inquantum in fi. dicit quod non dicitur raptus vbi cōsensit puella. loquitur nimis generaliter. Vñ itelligo gl. vt pcedat qñ de nuptijs habitus fuit prius aliquis tractatus ita q. fuit rapta pro matrimonio cōtrahendo. & ita loquitur iste tex. si autē nullus p̄cessisset tractatus de nuptijs q. tumcūq. puella consentiret raptui, si violentia inferret parentibus, raptus committitur. vt in. c. de raptoribus. xxxvj. q. j. & idē videtur vbi parētes ignorabant. vel fortè nō erant superstites. nam mulier non pōt exponere se raptui, sicut alia delicta cōmittere nō potest, nec mēbra sua exponere vt. l. liber homo ff. ad legem aquil. c. significauit. de corpor. vi. Item puella semper p̄sumit extorta & decepta. vnde ille consensus videtur extortus. Cōclude ergo q. vbi tractatus de nuptijs nō p̄cessit: raptus semper dicitur committi, siue puella cōsensit, siue nō: vt apertè vult tex. in. d. l. vnica. & vide glo. in regula scienti. de regu. iur. lib. vj. Sed vbi p̄cessit tractatus, & pro matrimonio contrahendo fuit abducta: tunc de iure canonico non committitur raptus quia matrimonium debet esse liberum: & puella non poterat liberè contrahere in domo parentum eis renitentibus. Vnde ius canonicum considerauit libertatem matrimonij. Ius verò civile considerauit delictum raptoris, & deceptionem mulierum. vnde habuerunt diuersos respectus: & sic potius iura sunt diuersa quàm

SSS iij

SEBA. SAPI.

a ¶ Raptus. Hec verba refert do. And. sic. in cōfi. vlti. in ij. volu. vbi multū extollit.

b ¶ Pœnalis. Adde vt consuluit do. Pe. Phi. Cor. in cōfi. lxxx. in ij. vol. q. talis raptor nō incurrit pœnam. l. si qs non dicat rapere. C. de epis. & cler. Aeneas de falco.

Panormi. super quinto.

contraria. sed in matrimonio & in accessorijs stamus iuri canonico: vt in. c. penulti. & vlti. de secun. nupt. vnde hodie multum dubitari potest: nunquid procedat ius ciuile dñ aufert bona delata raptę: quia contraxit matrimonium cum raptore. & glo. not. in. d. c. cum secundum leges. de heredi. lib. vj. tenet quod sic. Sed potest multum dubitari vtrum illa glos. sit vera. quia licet ius ciuile tollat lucrum quod aliās contulerat mulieri: tamen interdicitur matrimonium & tollitur libera facultas cōtrahendi cum raptore. vnde videtur quod hodie de iure canonico non procedat illa dispositio. de quo Feder. de sen. consil. xxxv. circa quod tamen considerandum est. ¶ In gloss. in ver. *reclamarent.* in fin. Idem not. in. c. sufficiat. allega. in gl. nam in istis spiritualibus non curatur patria potestas: vt in. c. si vnum. de iudic. libro. vj. ¶ Sed dubium notabile formari potest: nunquid hoc casu pater teneatur dotare filiam quę contraxit matrimonium eo inuito. ¶ glo. in. c. de raptoribus. xxxvj. q. j. tenuit q. sic. si elegit sibi idoneum. & idem voluit gloss. xxxij. q. ij. c. fina. sed Bart. in. l. obligamur. ff. de act. & ob. post Guil. de cu. generaliter tenet quod nō compelletur dotare vbi cūq. filia contraxit matrimonium sine eius consensu. Mouetur hac ratione. b pater tenetur dotare filiam ad hoc vt possit eam maritare. l. qui. liberos. ff. de ritu nupt. sed ex quo puella maritum est consequuta sine dote cessat ratio compellendi patrem. Sed si puella promisit dotem, tunc pater compellitur. & satis placet hac opi. Et ideo cautē puella debet promittere dotem: posset tamen instari circa dictum Barto. nam melius alimentabitur puella si fuerit constituta dos. argu. in. l. si cum dotem. §. finautem. & pcedēti. ff. solu. matr. Item dicitur dos quasi patrimonium mulieris. l. in causę ff. de minor. & deberet dotari: vt sit soluto matrimonio cum primo haberet dotem paratam ad contrahendum cum alio. nam per hanc rationem dos profecta à patre, ab eo solo repeti non potest. l. ij. ff. solu. matrim. & hoc videtur procedere de rigore: sed dictum Bart. est equū ¶ In glo. in ver. *mulieris confessione.* in fin. hec gloss. videtur simpliciter innuere vt valeat professio intrandi religionē in p̄iudiciū religiōis. Inn. dicit hīc q. licet cōfessio valeat quoad iudiciū p̄fessiōis: nō tñ valet quoad bona tradita monasterio. Hof. lati⁹ attingit hāc materiā cū querit an & quando confessio coniugū p̄iudicet matrimonio carnali vel spirituali: dicens q. aut cōfessio tēdit ad separationem matrimonij, ad quā etiam tēdit iste cōfitem: & tūc cōfessio nō valet in fauorem confitentis xiiij. q. ij. in princip. Aut confitem stat pro matrimonio carnali vel spirituali. & hoc certum est: & tunc confessio contra matrimonium tenet: quia nō est p̄sumptio q. confiteatur falsum contra se: & sic procedit iste text. Nam ista mulier stabat pro monasterio: & contra matrimonium carnale: & ideo si confitetur in p̄iudiciū monasterij, valet cōfessio. Et de matrimonio carnali est bo. tex. de p̄sump. c. tertio loco. Aut dubitatur vtrum in veritate stetit pro matrimonio: quia timetur de collusionē: & tunc si fama vel alia adminicula adiuuāt confessionem: valet cōfessio cōtra matrimoniū. xxxv. q. vj. c. si duo. & sic intellige no. in. c. sup. eo de eo q. cog. cōsan. vxor. suę. Si autem nō adsunt adminicula: & tūc non valet cōfessio contra matrimoniū spirituale, si tendit in fauorē matrimonij carnalis. & sic potest secundo modo intelligi iste tex. nam ista confessio licet esset contra professionem pro qua mulier instabat, tendebat tamen in fauorem matrimonij carnalis. & ideo iudicatur potius pro carnali q. pro ipirituali: quia carnale est fortius respectu solutionis vt in. c. ij. de trāsa. epif. Item in carnali vertitur vtilitas publica, in qua est etiā priuata. l. j. ff. solut. mat. Sed in spirituali vertitur tantū vtilitas priuata. Secus ergo videtur dicendum vbi verteretur etiam

vtilitas publica: vt quia promotus in episcopū petitur in maritum: tunc in dubio faueretur matrimonio spiritali. ¶ Et ex p̄dictis infero ad illam. q. nunquid in causa monachus c possit deferri iuramentū voluntariū vel necessarium. nam ex quo sola confessio non iurata valet fortius debet esse locus delationi iuramenti. Ideo concludo q. vbi quis stat pro religione, & Abbas negat professionem, tunc bene potest sibi deferri iuramentū voluntariū vel necessarium: vt optimē probat hīc. Itē causa nō est grauis respectu monasterij. Idem puto vbi quis negat se fecisse professionem, & Abbas instat pro professione. & probat semiplenē. tunc debet deferri iuramentum reo vt iuret se non professum, vt sic purget illam p̄sumptionem quę insurrexit contra eum ex semiplena probatione, vel ex alia p̄sumptione: & sic intelligo tex. not. in. c. attestaciones. de desponsa. impu. sed Abbati non debet deferri iuramentum: quia respectu alterius causa est p̄iudicialis & grauissima: quia agitur quasi de statu hominis. & sic intelligo glo. in. c. mulieri. de iureiurā. & no. in. c. si. eo. tit. & hac not.

SVMMARIVM.

- Metus siue promissio facta metu, tollitur per spontaneam solutionem subsequentem. In matrimonijs contrahendis statuitur iuri canonico.

CAP. VII.

Accedens. Summa. vt supra ca. proximo. vel sic. Rapta potest matrimonium contrahere cum raptore, d vbi datur libera facultas in contrahendo. hoc dicit. ¶ Casus literalis. Querebatur vtrū potest contrahere raptor cū rapta. Et respondet papa quod rapta puella legitime cōtrahat cum raptore sic: si prior dissensus trāseat postmodum in cōsensum, & qd prius displicuit postea incipiat complacere dummodo ad contrahendum legitime sint persone. Ber. ¶ No. j. ex tex. qd per subsequentē cōsensum tollitur vitiū p̄cedens. Simile in. l. ij. C. quod metus cau. vbi si promisi decem per metum, & postea sponte soluo, tollitur vitium metus p̄cedentis. ad id idem c. ad id quod. §. de spon. ¶ Not. vltimō q. in matrimonio contrahendo nō statuitur dispositioni iuris ciuilis: sed attendendum est ipsum ius canonicū. de iure enim ciuili rapta non potest contrahere matrimonium cum raptore: vt in. l. vnica. C. de raptu virgi. sed de iure canonico secus: vt hīc & c. p̄cedenti. ¶ Sed quero. nunquid sufficiat tacitus consensus ad inducendum matrimoniū inter istos. Doctores quod sic. & bene facit. c. literas: de desponsa. impube. & dicto. c. ad id quod. ¶ Secūdo queritur quia text. hīc dicit q. si personę sint legitime & c. quę legitimatas requiritur. Solu. oportet quod sint legitime ætatis: & quod non impediantur alio impedimento: vt puta quod non sint consanguinei, vel aliter impediti. Abbas.

De furtis.

Rubrica.

SVMMARIVM.

- Furtum non est punibile quādo quis non credit tollere rem suam vel quod dominus verisimiliter erat permittitur.

¶ Continuata est hac Rubrica supra in proxima Rubrica. & dic vt ibi.

- ¶ Quæro primō pro declaratione materię quid sit furtū. Dic quod

SEBASTIANI.

a ¶ Eo inuito. Vide Bald. in. l. fin. C. de sen. q. sine cer. quāti. p̄fe. & Alex. in. c. cōf. c. xxxix. inci. vifothemate. in. ij. vol. Alb. de ro. i. l. paul⁹. ff. de sta. ho.

b ¶ Hac rōne. Vide eūdē. i. c. j. de adul. & in. c. j. de despō. impu. And. barb. b ZACHARI. ¶ Adde istū latē de hoc cū distin. tractatē in. d. c. j. & qd ibi dixi i apo. ad eū nu. j. i apo. in versu. patris. & Archi. in. c. de raptoribus. post gl. xxxvj. q. j.

SEBASTIANI.

c ¶ Monachus. Vide Alex. in. l. iij. in prin. ff. de iureiur. cū alle. p. Ias. in re. pe. l. admonendi. col. xcviij. versu. ij. principaliter. ff. eo dem titu.

d ¶ Cū raptore. Ad de Alex. cōf. xij. ij. li. And. sic. latissimē eius cōf. xix.

e ¶ Furtū. Adde Lu. ro. cōf. cliij. & ibi vide an agēs de re immobili actione furti rectē agat

ZACHARI.

¶ Adde Card. in cle. j. §. porro. de herē. & Aulū gel. in notis atticis lib. x. c. fi. Bal. i. l. si abducta. & in. l. de his. C. eo. Bar. in. l. falsus. §. si. ff. eo. & in. l. sed nec legatorius. ff. de condi. furt.

Dic qd est contrectatio rei alienæ fraudulosa inuito domino animo lucrandi, siue ipsius rei, siue vsus rei: siue possessionis. vt dixit tex. in. l. j. ff. eo. & vide glo. in. c. dudum. de elect. ¶ Et ideo dicitur fraudulosa: quia si quis contrectaret rem alterius putans probabiliter esse suā, vel dominū rei permissurū, non committit furtū: vt. l. inter omnes. §. recte. ff. eo. & in. st. de obli. quæ ex delicto nascitur. §. placuit. non tamē creditur sibi simpliciter asserenti: qd credebatur rem suā, vel dominū permissurū, quia sic quilibet de facili vitaret poenā furti. sed ex cōiecturis Iudex habebit hoc iudicare. vt no. in iuribus præalle. imò etiā indistincte non creditur domino, si dicat ex eius consensu factum, quia hoc posset dicere in fraudem, vt reus absolueretur ab inquisitione per Iudicem formata contra eum. de quo per Bart. in. d. §. recte. Item ideo dicitur in diffinitione, siue ipsius rei, siue vsus & c. quia semper committitur furtū, siue quis furatur vt habeat ipsam rem, siue vsum ipsius rei, siue vt habeat solam possessionem: vt quia proprietarius subtrahit rem vsufructuarij. Vnde autem dicatur furtum. dicā furno id est à nigro. vel dicitur furtum à fraude, vel à ferendo: vt in. l. j. præalle ga. quod no.

Abbas.

SUMMARIUM

- 1 Statutum quod quicumque duxerit hominem ligatum lucretur tantum non valet, nisi ille sit hostis ciuitatis statuentis.
- 2 Venditio cōprehendit omnes contractus per quos dominia trāsferruntur.
- 3 Irregularis non efficitur ille, qui interrogatus respondit quod pro tali delicto est poena mortis: nisi tunc immineret casus, & ob hoc consilium ille mortuus est. nam isto casu incurritur irregularitas.
- 4 Mortis poena quādo reperitur in canonibus intelligitur de excommunicatione.

CAP.

I.

Qui furatur.

Breue est, & nō summatur. Not.

- j. ex tex. quod furtum committitur in homine libero. ¶ Sed circa hoc potest quæri, quid dicendum de istis magnis dominis qui pro encennio tradūt homines vanos, seu ioculatores, vel peritos in aliqua arte: nunquid inuoluātur in hac poena. Barto. in. l. lege fauia. ff. ad leg. fauiam de plagia. dicit quod non: quia non præsentat hos homines vt auferant eis libertatem: sed vt seruiant illis ad placitū eorū. ¶ Circa hoc potest etiam formari quæstio. Ciuitas fecit statutum, vt quicumq; duxerit talē hominē ligatū in fortiam cōis: habeat tantum nunquid valeat statutum. Bar. in. l. j. ff. ad legē fa. de plagia. tenuit qd non potest statui pretium pro homine libero, nisi ille esset hostis ciuitatis, quod no. ¶ Sed quæro tex. hīc loquitur in vendēte: quid in emēte, quid in donante: donatario & similibus? Dic quod omnes tenentur eadem poena, ex quod scienter faciunt: vt in. l. j. & in. l. lege. præalleg. nam venditio dicitur qualitercūq; dominum transferatur. vt in. l. statu liberi. §. quintus. ff. de sta. lib. ¶ In glo. in fi. Sed tunc obit. iste tex. nam si ecclesia non imponit istam poenam: hæc decretalis est hic su per sua contra proēmū huius compilationis. Solu. ista non est institutio canonica, sed lex antiqua: vt patet in superscriptione: sed compilator eam posuit hīc: & potuit interficere, primò vt sciretur quomodo acriter furantes homines liberos sunt puniendi: quasi innuat qd si secundum legem antiquam sunt puniendi morte, non debēt per iudicem ecclesiasticum circa mortem acriter puniri. ¶ Ex quo intellectu tex. no. qd non efficitur qd irregularis si interrogatus de poena delicti respondet qd est poena mortis: quod intellige quando casus non imminet de præsentī: aliās autem si ex responsione & consilio suo sequeretur mors, efficeretur irregularis. vt. l. dist. c. si quis viduam. & c. sicut dignum. §. de homi. in fi. de quo per Hostien. in. c. ex literis. j. de excels. prela. & per

- 4 Archi. in ca. omnes. iij. dist. ¶ Secundo potest dici qd ideo hīc interfecit hanc decretalem: quia per mortem hodie de iure canonico interpretatur excommunicatione. iste est tex. no. in. c. per venerabilem: qui filij sint legitimi. vbi Papa per legem antiquam inferentem mortem temporale intelligit quod ad iudicem ecclesiasticum de sententia excommunicationis: & sic Iudex ecclesiasticus potest istos fures furantes homines excommunicare. Et ex hoc collige casum in quo Iudex ecclesiasticus habet iurisdictionem in laicos, scilicet furantes homines liberos, & vendentes, seu aliter exponētes: & hoc ideo: quia per hoc detrahitur religioni christianæ. arg. opti. in. c. j. de homi. lib. vj.

SUMMARIUM

- 1 Mortuus in aliquo facinore: præsumitur mortuus in peccato mortali nisi appareant aliqua signa contritionis.
- 2 Sacramenta ecclesiastica non sunt neganda homini: quantum cunque facinoroso: vt sunt isti qui suspenduntur, vel decapitantur: si in morte appareant contriti & confessi.
- 4 Confiteri potest quis in casu necessitatis illi qui non sit sacerdos, tamen non potest ab ipso absolui: sed deus dimittet sibi peccatum propter contritionem.

Papa potest dare potestatem absoluendi non sacerdoti.

CAP.

II.

Vres.

Breue est: sed potest per alia verba summarī: & sic. Furib⁹

- & latronibus in peccato obeuntibus sacramenta ecclesiastica deneganda sunt: secus si in morte eos poenituit. ¶ No. j. ex text. qd interemptus in aliquo facinore, præsumitur decessisse in illo peccato. Et ex hoc & tex. no. qd in extremo vitæ non præsumit contritio, ex quod manifeste patet de peccato præcedenti. Oportet ergo qd per aliqua signa exteriora constet de contritione. ¶ Secundo no. qd pro decedentibus in peccato mortali non est aliquo modo in ecclesia orādum. pro hoc. xij. q. ij. c. pro obeuntibus. & xxij. q. v. c. placuit. ¶ Tertiò no. quod fures & latrones puniuntur hīc vt diuersi, si enim non essent diuersi, non haberēt diuersa vocabula. l. si idem. C. de codicil. de quo dixi. §. de homici. in. c. ij. & sentiūt ibi & hīc doc. quod fur dicitur de nocte: latro de die: vel dic vt sentit Bar. in. aut. sed nouo iure. C. eod. titul. furem dici qui furatur clam sine aggressura, siue cum armis, siue sine. & etiam satis hoc videtur velle tex. in. d. aut. maximè in corpore vnde sumitur. Et hæc videtur mens huius litteræ nam verbum depredando hīc refertur ad latrones capiuntur tamen diuersis locis equiuocè. vt in capi. tua. §. de homici. & dixi in præallega. c. ij. ¶ Vltimò not. qd quantuncūq; facinoroso in vita & in morte contrito non sunt deneganda sacramenta. ad hoc de penitē. dist. vij. in capi. si quis. nisi in casibus à iure expressis: nam ecclesia non claudit gremium redeūti. de hæreticis in. c. su per eo. lib. vj. ¶ Et hæc faciūt ad quæstionem: nunquid isti qui propter facinora sua suspenduntur in patibulo, vel aliter morte violenta afficiuntur, sint in cimiterio ecclesiastico sepeliendi, & alia sacramenta sint eis concedenda. Doc. quod sic. si eos poenitet de peccato. vt est tex. xij. q. ij. in. c. fin. nec valet consuetudo in contrariū in clemen. si. de poeniten. & remis. ¶ In glo. in versicu. diacono. sed dic quod licet in casu necessitatis non presbytero possit & debeat quis confiteri: non tamē ab illo potest absolui, quia non habet potestatem clauium sed propter cōtritionē deus dimittit sibi peccatū. Ita dicit tex. in. c. quæ poenitet. alle. in. gl. & vide qd no. in. c. pastoralis. de offi. ordi. in. ver. pter qd in mortis articulo. Imò & Papa nō posset hāc potestatem dare nō sacerdoti de quo vi-

SEBA. SAPI.

¶ In vendēte. Quod textus iste loquēs in vendēte habeat locum in emente probatur in simili per tex. in. l. j. C. de cupressis. li. x. vbi poena apposta vēdēti habet locum in emente. de quo ponit aliqua Feli. in proce. Grego. col. ij. & Ias. in. l. fi. C. de indi. vidui. tollen.

ZACHARI.

¶ Nō presbytero. Adde Fel. in. c. pastoralis. §. præterea col. pe. ver. licitum est confiteri laico. §. de of. ordi. & ibi not. in apostil. ad istū nu. in. in apostil. in ver. tempore necessitatis.

Panormi. super quinto.

de quod no. gl. in. c. peruenit. xcv. distin. quia hæc potestas data fuit à deo tantum sacerdotibus. Tene menti.

SYMMARIUM.

- 1 Furans ex maxima necessitate nullum incurrit peccatum: sed si necessitas non fuit multum vrgens: in leuem poenā incurrit: quia tempore necessitatis omnia sunt communia. 2.
- 3 Religiosi regulares, an & quo casu possint facere eleemosynā?
- 4 Vxor an & quando possit facere eleemosynam sine consensu mariti?
- 5 Eleemosyna de rebus alienis non licite fit.
- 6 Furans tempore necessitatis, debet illud restituere si quando habuerit modum.
- 7 Furans ob necessitatem vrgentem, non punitur nec in foro contentioso: nec in foro animæ.
- 8 Pauper constitutus in maxima necessitate potest implorare officium iudicis contra diuitē, vt sibi subueniat, & ille nō subueniendo peccat mortaliter: secus si nō sit magna necessitas.

CAP.

III.

Iquis. Breue est: nec recipit congruam summationē maximē propter varietatē intellectuum: Summari tamē pōt sic secundū cōmunē intellectum. Cōmittēs furtū ex necessitate non multum vrgēte peccat: sed nō grauiter: vnde imponēda

est ei leuis poenitētia. ¶ Pro declaratione literę quæro nunquid teneat iste cōfiteri de peccato, vel an sufficiat ieiunare: vt hīc dicit. Hosti. dicit q̄ teneat cōfiteri. arg. in c. omnis vtriusq; sexus. de poenit. & remis. hoc intelligo verum, vbi necessitas nō fuit maxima. aliās autē nō teneatur cōfiteri, nec aliquā agere poenitentiā. quia tūc temporis omnia sunt cōmunicanda. vt in. c. discipulos. de cōsecra. dist. v. & in. c. sicut. xlvij. distin. Et ex hoc inferat ad aliam quēstionē: quid si iste vult restituere rē subtractā, nunquid sit cogēdus agere poenitentiā. Hosti. dicit q̄ sic: per. c. sicut dignū. de homi. s. Sed vt dixi. hoc intelligo, vbi peccatum fuit cōmissum vt quādo nō suberat maxima necessitas: aliās secus, per ea quæ proximē dixi.

¶ In gl. ibi: quia in necessitate omnia sunt cōmunia & c. Et hæc faciūt ad quēstionē nunquid tempore necessitatis possit religiosus facere eleemosynā de bonis monasterij sine consensu superioris: & cōclusio est q̄ sic: ex quo tanta est necessitas q̄ nō potest interim haberi recursus ad superiorem. vt no. gl. in. c. nō dicatis. xij. q. j. Idem est vbi non est necessitas tanta, & religiosus sit absens: puta in studio tunc enim pōt facere cōpetentē eleemosynā. vt no. ibi gl. & vide glossam in clemē. ij. de vita & honesta. clerico. Vnde per hoc dico q̄ clerici religiosi ex quo ab alijs percipiunt diuina, possunt & debent facere oblationes sicut & laici. per text. expressum iuncta gl. in. c. alia. xvj. quēstio. j. & facit gl. in clemen. ij. pallea. ¶ Et ponit hīc Ioā. an. q. Hosti. in summa. nunquid vxor possit facere eleemosynam. & cōcludit Hosti. in summa de poeniten. & remis. in. §. quibus & qualiter. in ver. quid de facientibus eleemosynā: q̄ aut vxor vltra dotem habet alia bona: & tūc de eis potest facere eleemosynā: quia de illis maritus nō potest se intromittere cōtradictē vxore. l. hac lege. C. de pactis conuen. inter virū & vxorē. l. maritus. C. de procurato. Aut nō habet alia bona vltra dotem, & tūc cōtradictē marito nō potest facere eleemosynā, quia dominiū rei dotalis pertinet ad maritum cōstātē matrimonio. l. doce ancilā. C. de rei ven. Sed si maritus nō cōtradicit, potest facere eleemosynā cōformando conscientiā ad voluntatē mariti. quasi dicat q̄ facit illā quā præsūmit maritū velle non aliā. Et est ratio, quia de rebus alienis non licite facit quis eleemosynā. j. q. j. c. nō est putāda. & pro prædictis allego. tex. expressum cū glo. in. c. quod deo. xxxij. quēstio. v. ¶ Ex prædictis habetur vnus intellectus ad istud. c. vt intelligat quādo

necessitas fuit modica. Potest & secūdo intelligi: vt sentiunt hīc doctores quando necessitas fuit maxima: sed postea veniēs ad pinguiorē fortunā nō restituit. ar. in. l. nescennius. ff. de neg. gest. ¶ Nota bene hāc lectur. ex qua habes q̄ subtrahens aliquid tempore necessitatis etiā teneatur illud restituere cū potest: nā talis subtractio permittitur propter necessitatē: sed cessante causa cessare debet effectus: sicut dicimus in eo qui prebet alimēta tempore necessitatis, & protestat de repetendo vt no. in. d. l. nescennius. & dicta. l. alimēta. ff. de nego. gest. xij. quēstio. ij. c. sacrorū. & c. sicut. ¶ In eadē gl. ibi sed in fornicatione non est ita. Et ratio est secundū Io. an. quia humana creatura non venit in fructu. institutu. de rerū diuisione. in. §. pecudum. nā in ea attendit reuerētia diuinæ pulchritudinis. l. si quis. C. de poenis. & in. c. ad audientiā. j. de cri. fal. ¶ Et in fi. gl. ex hac glo. infertur hoc procedere etiā in foro cōtētiōso: quod puto verū, vt nō possit puniri per iudicē, qui per necessitatē maximā aliqd subtraxit. & facit. d. c. discipulos. & l. ij. ff. ad legē rhodi. de iac. ¶ Vltimō quēritur ex quo tempore necessitatis omnia sunt cōmunia: nunquid pauper possit agere contra diuitē vt sibi subueniat? vide gl. no. in. c. sicut. xlvij. dist. quæ concludit, & bene, q̄ actio nō cōpetit pauperi: sed bene pōt implorare officiū superioris contra diuitē: quia ille peccat non subueniēdo in tāta necessitate. Sed si necessitas non est tanta, non teneat quis ad eleemosynā, nisi sicut ad alia pia onera, vt no. s. de spon. c. inter opera. Abbas.

SYMMARIUM.

- 1 In furtis tantum punitur qui nō indicat furem tanquā participem, quantum ille qui actualiter furatur. 3.
- 2 Furem tenetur quis indicare: aliās potest excommunicari.
- 4 Posseßio aliquando capitur pro ipsa proprietate: & possessor pro domino.
- 5 Furem indicare nemo tenetur, nisi ad instātiā iudicis hoc precipientis sub poena excommunicationis.
- 6 Pro inuenienda re furata, an possim perquirere domum alterius?

CAP.

IIII.

Vicum fure. Breue est: & vario modo in-

telligitur & potest summari secundū vnū intellectum. Non indicans furē propter lucrum quod ab eo cōsequitur, reus peccati est, & potest aliter summari: vt. j. patebit ex varietate intellectuum. ¶ Casus literalis. Querebat de poena non indicātis furē propter lucrum. Et cōsultus Papa respondet quod qui cū fure partitur, occidit animā suā. Item non solū fur tenetur furti: sed ille etiā qui conscius furti non indicat domino ipsius quærenti. Ber. ¶ Not. j. ex tex. secundū vnum intellectū q̄ agēs & consentientes in furto pari poena afficiunt. de quo in. c. j. de offi. dele. ¶ No. secundū aliū intellectū q̄ cōsciū furti tenetur indicare furtum quærenti domino: aliās peccat: & per istum text. iustificari potest sentētia episcoporum, qui quotidie subditos suos conscios furti admonent vt debeant reuelare: & nō reuelantes excommunicāt. Si enim non esset peccatū in non reuelando, non deberent posse excommunicari: tenetur ergo quis de necessitate indicare furtum. Hoc etiam voluit Barto. in. l. ciuile. C. eo. ti. quod no. ¶ In glo. j. in fi. ex hac glossa. colligi potest vnus intellectus ad istud. c. vt intelligatur q̄ ille peccat in non reuelando qui lucrum ex hoc consequitur à fure, vel ipse occultat. Nō enim est licitū aliquid capere à fure vt nō indicet, vel vt occultet. vt. l. qui vas. §. qui furem ff. eo. & l. iij. & l. si à seruo. ff. de cōdi. ob turpē causam. & iste intellectus nō habet dubiū. aliū intellectū tāgam j. cum

SEBASAPI.

¶ Cōmunia. Vide text. in. l. ij. §. cū in eadē. in fi. ff. ad legē rhodi. de iactu. per quē dicit ibi Ang. q̄ armigeris dantibus operam bello licito pmittitur depreddari vitualia tempore necessitatis, & multa circa necessitatem vide per Iaso. in. l. principalibus. ff. si cer. petatur & per Firma. in tract. de gabellis. in secunda pte. viij. principalis. q. j. & q. vij.

ZACHARI.

¶ Vt sibi subueniat. Adde gloss. in fi. in. c. sicut. & ibi Gemi. xlvij. dist. & istum in. c. cū causam. nu. viij. & q̄ ibi no. in apostil. ad ipsum in versi. electio.

SEBASAPI.

¶ Subueniat. Vide Feli. in. c. j. §. de offi. iudi. post Abba. ibi: vbi dicit q̄ aduocati possunt cogiad pattociniū gratuitū pro pauperibus & doctores ad consulendū & medici ad medendum pauperibus gratis.

SEBASAPI.

¶ Quæretū domi no. Hoc declaratur & limitat quatuor modis vt per Iaso. in. l. j. §. si tibi indicū. in primo nota. ff. de condi. ob tur. causam. & ibi latē de materia huius decretalis.

4 j. cū gl. fi. ¶ In gl. in ver. possessore id est domino. No. ex tex. iuncta gl. q. possessor quandoq. sumit pro domino. sic & verbū possessionis quandoq. denotat proprietatem rei: sicut quādo testator legat possessionē quā habet in tali loco: videt enim legare nō nudam possessionem, sed proprietatē rei. vt dicit tex. in. l. interdū. alle. in gl. & facit ad materiā. c. quoniam frequēter. §. qd si super vt lit. nō cōtest. ¶ In gl. fi. in fi. vult ergo gl. notare diuersitatem inter ius canonicū & ciuile: vt de iure ciuili non teneat quis ad indicandū furē, cū licitē recipiat pecunia pro eo indicando. vt in. l. iij. hūc alle. sed secus secundū canones. Hosti. dicit q. nullo iure tenet quis indicare furem, maximē quādo timet de morte furis eo indicato: sed Iudex ex officio suo pōt quē cōpellere ad indicandū furē. ar. l. iij. & l. cōgruit. ff. de offi. presi. Clarius adhuc hūc articulū attingit Bar. in. d. l. ciuile. cōcludens q. furtū quis indicare debet: & sic videtur propriē iste text. velle si rectē ponderet. nihil enim dicit de fure sed de furto, sed iudex ex officio implorato, vel dū procedit per inquisitionē generalē potest cōpellere ad indicandū furē: vt in iuri. p. alle. quod no. Rectē ergo possunt Episcopi admonere & excōicare nō indicātes furē vel furtū: quia superiores tenent omnibus modis purgare prouinciam malis hominibus: vnde ex hac causa possunt cōpellere ad manifestādū. Nō ob. p. dictis si dicatur q. ad instantiam partis quis tenet perhibere testimonium cōtra furē. arg. in. l. nullū. C. de testi. ergo tenet indicare: nā aliud est perhibere testimonium: aliud est indicare sine testimonio: nā cum quis testificat, iam fur erat detectus per accusationē: secus autē quādo fur est omnino occultus: quia tūc ad instantiā partis nō tenetur indicare furē. ¶ Et hac faciūt ad. q. Quidā perdidit librū, vel vestē, vel aliā rem suspicāt q. sint in domo titij: petit per iudicē vt quērat domus illius, & vt aperiantur scrinia & loca secreta titij: nūquid iudex debet hoc facere. Et videt q. sic per. l. requirend. C. de seruis fugi. vbi dicitur q. officij p. fidalis est inquirere seruos fugitiuos. Cōmuniter ibi per doc. & hūc cōcluditur q. speciale sit in seruo & in alia re seu persona quā pōt cōmittere dolum in se occultādo, vt tunc possit inspicere domus alterius: & sic loquit. l. requirend. Vnde si qs. suspicāt vt vxor sua sit in domo alicuius. tūc potest petere a iudice: vt quērat domus illius: secus in alijs rebus quē nō possunt cōmittere fraudē: tūc enim Iudex non debet facere quēri domū alterius: q. periculosum est vt paterfam. habeat pandere suū patrimoniū alijs. arg. in. l. ij. C. quando & quibus quar. pars debe. & in. l. ij. C. de ali. pup. p. stan. nisi esset vehemens suspitio q. esset in domo illius. arg. in. l. ij. ff. de q. stio. ¶ Vltimō pōt iste text. intelligi & tertio modo, quādo qs. nō indicat furē: quia commisit rem furtiuā secū quod etiā sensit tacitē. j. gl. Abbas.

S V M M A R I V M

- 1 Fur occultus potest promoueri ad sacros ordines post penitentiam, & rei furata restitutionē: sine aliqua dispensatione. §. 7.
- 2 Furans simpliciter res ecclesie, non est excommunicatus ipso iure: secus si fregit ostia, & rapuit
- 3 Fur conuictus nō potest promoueri ad sacros ordines sine dispensatione.
- 4 Inueniens nummos, vel alias res quę verisimiliter nō erant habitę pro derelicto, non committit furtum si habuit animum restituendi, si patronus appareat: qui si nō reperitur, debet erogare in pauperes.
- 6 Custos alicuius rei qui ipsam minus cautē reliquit, adeo quod fuit furto subtracta: an teneatur de mala custodia? vide remissiuē. 8.
- 7 Famulo consueto alicuius creditur, & aliquid sibi restituitur: vt patrono suo reddat: qui si commiserit fraudem: talis tradens non tenetur.

Signum alicuius si quis portauerit alteri, ad hoc vt sibi creda-

tur, licite illi cui tale signū defertur credit, & ei restituit licite rem.

- 10 Fur qua pœna puniatur secundū vtrunque ius. & quibus modis agatur contra furem.

Furtum quinque solidorum puniatur morte, si ex hoc sequatur fractio pacis.

CAP.

V.

X literis.

- 1 Fur occultus nō post restitutionē & penitentiam ad sacros ordines promoueri. h. d. Cōmunis diuifio. Secūda ibi. mandamus. ¶ Casus literalis. Quidā clericus. B. noie quendā calicē surripuit de ecclesia ibi minus caute dimissum. & lōgo tēpore ipsum tenuit: sed postmodū restituit ipsum, & volebat ad sacros ordines promoueri: Querebat qd iuris sit: Rn. papa si spōte cōfessus fuerit, & exinde ecclesie cuius erat calix satisfecit, nec est super hoc infamatus, post peractā penitentia aut partē ipsius, dūmodo aliās idoneus sit, ad sacros ordines poterit promoueri. B. ¶ No. j. ex text. arg. optimū. & rapiēs rē ecclesie etiā sacrā nō est ipso facto excōicatus: nā Papa hūc non mādāt istū absolui ab excōicatione. quod fecisset si fuisset excōicatus peccat ergo grauiter, & est excōicandus pro hoc. c. cōquestus. de foro cōpe. & qd legi & no. in. c. cōquesti. de sen. excō. quod procedit solū qn rapuit rē ecclesie. secus si fregit ostia ecclesie, & rapit. vt in. d. c. conquesti. ¶ No. ij. q. fur manifestus seu cōuictus in iudicio de furto nō pōt amplius promoueri ad ordines sine dispēsatōe: & idē est in quolibet peccato notorio. vt in. c. fi. de tēpo. ordi. ¶ No. iij. q. furtū cōmittit etiā capiēdo rē alterius minus caute dimissam. Et hoc facit ad. q. Quidā reperit in via florenū, vel aliquā aliā rē: nunquid cōmittit furtū eā capiēdo? dicit hūc lo. an. q. si vult euitare furtū, debet facere p. conizari. vt is cuius est cōpareat. pro hoc tex. in. l. falsus. §. qui alienū. ver. solēt. ff. e. & idē voluit gl. in. c. q. frustra. de vsu. Tu dicere potes latius. q. aut ex qualitate rei verisimiliter iste p. sumpsit rē habitā pro derelicto, & tūc nō cōmittit furtū: q. hūc non est intētio fraudulosa. vt in. d. §. qui alienū. Aut p. sumpsit rē nō habitā pro derelicto, vel p. sumere debuit ex qualitate rei vt quia reperit florenū, & tūc cōmittit furtū. Vnde nō est verisimile q. qs. spōte proieciisset florenū: & tūc si vult euitare omnē suspitionē furti, debet facere p. conizari. Sed si in veritate nō habuit intētionē furandi, sed capiēdi, & restituēdi vero domino si apparuerit: nō tenet de furto, licet non faciat p. conizari: & maximē hoc procedit hodie. q. ex cōsuetudine ille qui perdit rē facit eā p. conizari. vnde potuit iste expectare vt p. conizet. & ad ver. solēt. pōt dici q. illa est caute la, & cōsiliū ad euitandū omnē suspitionē, Sed ex qualitate personę reperiētis & ex verbis prolatis per eū, satis pōt purgari illa suspitio. Quid autē si nō reperit dominus. Dic q. si p. sumit rē habitā pro derelicto, pōt sibi retinere: aliās autē debet dare pauperibus. ar. in. c. cū tu. j. de vsur. & in. authē. oēs peregrini. C. cōmunia de success. & no. in. d. §. qui alienū. ¶ Vltius no. quinq. requiritur vt semel fur possit promoueri. Primō requiritur q. sponte fuerit cōfessus. Secūdo q. satisfaciāt læso. Tertiō q. infamia non surrexerit cōtra eū. Quartō q. peregerit penitentia, vel partē ipsius. Quintō q. aliās sit idoneus. ¶ In gl. fi. Prima opi. cōter tenet & verior. Conclude ergo q. regulariter ex quo peccatū est occultū, & nulla infamia inde est orta, quis pōt promoueri per acta penitentia, vel parte ipsius in. c. fi. de tēpo. ordi. & qd ibi no. ¶ Extra gl. querit: hūc dicit q. calix iste erat minus caute dimissus: nūquid custos ecclesie teneat ad emēdā si nō potest recuperare? Docto. q. sic: ex quo reperit in culpa, de quo vide glo. & Innocē. in. c. ea quę. de offic. Archi.
- 8 ¶ Et hac faciūt ad quæstionem quotidianā. Scholaris

ZACHARI.

Nūquid iudex debet hoc facere. Adde Bal. plenē i. l. ij. C. de ser. fugi. vbi ampliat hoc quod hic dicitur procedere etiā in alieno territorio, & domino nō citato. dū tamen extēt indicia quantuncq. leuia.

Panormi. super quinto.

dimisit librū in scholis, qui subtractus fuit, nūquid bidellus teneatur ad emendā? & videtur q̄ sic: quia tenet ad custodiā, sicut custos. Bar. hāc quēstionē ponit in l. si quis vxori. in §. apud labeonem. ff. eo. & ibi concludit q̄ aut scholaris specialiter assignauit librum bidello, aut simpliciter dimisit librum in scholis. ¶ Primo casu, si bidellus restituit socio scholaris cōsuetō vel familiari, si ille postmodū asportauit, non tenetur. argu. in l. eum qui. & in l. argentū. ff. cōmo. faci. c. significante. de pign. Idem dic si assignauit eum alicui deferētī aliquod signū scholaris. Et bene nō. hoc dictū. q̄ licitē quis restituit rē alterius deferenti signum illius, nihil tamen allegat ibi. Bar. Ego allego tibi bonū tex. cū ibi nō. in. c. significauit. de app. quod puto verum, nisi res esset valde pretiosa: quia tunc nō est credendū de facili simplici signo. argu. opti. ex nō. in ca. post cessionē. de proba. & in. c. j. & ij. de fi. instru. Aut scholaris specificē nō assignauit librum bidello: & tunc videtur adhuc etiā bidellus teneri si nō restituit modis prādictis, & fuit deperditus: sicut dicimus in nauta & caupone, qui tenētur de rebus perditis in navi vel hospitio. Sed hoc nō placet Bar. quia illa lex est cōtra ius: & loquit in certis casibus vt ibi. & in l. iij. Et ideo dicit q̄ hoc casu posset distingui secundū. l. dominus horreorum. ff. loca. vt scilicet distingamus: an bidellus obtulit se ad custodiā vel nō: vt primo casu teneatur. Secundo nō. Sed potest aliter dici q̄ aut loquitur in bidello speciali vel generali: vt specialis teneatur: quia ad hoc collectas & alia cōmoda consequitur, vt custodiat libros. Si ergo reperitur in culpa, tenet ex mala custodia, sicut. s. dixi de custode. Sed in generali bidello posset procedere opi. Bart. quia officiū suum nō versat circa custodiā librorum. ¶ Sed posset dubitari quid in ista ciuitate Senensi, vbi nō sunt bidelli speciales sed generales tantū. Et puto aduertendū esse ad formā cōstitutionis: vt si tenet custodire libros, procedat illa opinio: aliās secus. ¶ Vltimō vt intelligat materia huius tituli. quā minus perfectē habetur in hoc titulo. Quāro qualiter puniatur: dic q̄ de furto pōt agi ciuilitē & criminaliter. Ciuilitē potest agi cōditione furtiua, ad ipsam rem dūtaxat recuperandā: & de hac cōditione habet. ff. de condi. fur. per totū. Itē potest agi ad pōenā furti, ad commodū eius cui res subtracta fuit. Et si furtū est manifestum, tenetur pōena quadrupli. si verō nō est manifestum, tenet pōena dupli. Et dicitur fur manifestus quādo deprehēditur in ipso furto, vel cum re furtiua anteq̄ illam ducat ad locum destinatū. institu. de oblig. quē ex delic. nasc. in prin. & in §. pōena furti. Potest agi & criminaliter ad vindictā. & tūc vario modo potest agi. vt nō. in authē. sed nouo iure. C. de ser. fugi. & in. c. ij. de homi. nam si esset fur sine aggressura: tūc de iure auf. nō debet imponi pōena mortis, vel abscissio aut debilitatio membri alicuius. sed fustibus potest castigari: secus si est latro cū aggressura. de quo ibi: & in l. capitalium. §. famos. ff. de pōenis. Alij verō dicunt q̄ etiā hodie rapiens rem vltra. v. solidos valentē debet puniri pōena mortis. vt in lib. feu. de pace tenen. §. si quis. v. solidos. Sed mihi placet illa opi. quōd illa iura intelligātur quādo ex tam modico furto sequitur pacis fractio: sed hodie cōmuniter statuta prouident de pōena in quolibet loco. & hoc de iure ciuili. Sed de iure canonico clericus cōmittens furtum debet deponi & detrudi in carceres ad agendū pōenitentiam. vt in. c. cū non ab homine. de iudi. & in. c. tua. j. de pōenis. Tene menti. Abbas.

De usuris.

Rubrica.

SYMMARIUM.

1 Duplex diffinitio vsuræ.

2 Vsuræ in quibus rebus committatur?

- 3 Vsuræ non committitur quando quis ponit pecuniam ad bankum alicuius: & exinde recipit aliquod lucrum.
- 4 Vsuræ committitur licet sorti non accedant res consistentes in pondere numero vel mensura: sed reddatur vltra sortem aliqua species, puta equus, vel quid simile.
- Vsuram committunt doctores qui alliciunt scholares ad intrandum secum propter pecuniam: qui alias nō essent intraturi.
- 5 Vsuræ quare prohibita in vtroque testamento.
- 6 Circa vsurariam prauitatem: ecclesia habet iurisdictionem in laicos.

¶ Continuari potest hæc rubrica ad præcedentes hoc ordine:

- a Quia vsuræ exercens rapinam quodammodo^a & furtū committit. xiiij. q. iij. c. si quis vsuræ. & subiacet restitutioni sicut furtum cōmittens, siue rapinam. vt in. c. cū tu. j. eodem. Ideo postquā visum est de raptoribus & de furtis: cōpetenti ordine subiicitur rubrica de vsuris. ¶ Sed quāro pro declaratione materiæ. quid sit vsuræ. Solet dari duplex diffinitio. Prima est quōd vsuræ est quicquid forti accedit. Et hæc diffinitio potest elici ex. c. vsuræ. xiiij. q. iij. sed nō est perfecta diffinitio: quia posset accedere aliquid forti gratis: & tamē non esset vsuræ. argu. j. q. iij. c. sicut & s. de simo. c. dilectus. & c. & si quæstiones. Ideo ad saluandū hanc diffinitionem. oportet addere vt dicatur, quōd est quicquid forti accedit ex pacto vel intencione præcedente. vt in. c. consuluit. j. eo. potest etiā aliter diffiniri: & sic. Vsuræ est lucrum mutui ex pacto debitum vel exatum. ¶ Secundō quāro potest in quibus rebus committitur vsuræ. Dic quōd in his in quibus consistit mutuum^c. & mutuum quidem consistit in his quæ sunt triplicis generis. Nam Quædam consistunt in numero: vt pecunia. Quædam in pondere: vt argentum & aurū. Quædam in mensura: vt triticum & vinum. In alijs verō rebus nō potest consistere mutuum. Ratio est: quia in mutuo transfertur dominiū rei mutuatæ: vnde dicitur mutuū. quia de meo fit tuum. vt. l. iij. ff. si certū petatur. Recipiens verō mutuum non tenetur restituere ad identitatē eiusdem substantiæ: quia vt plurimū ista quæ mutuantur consumuntur vsu: sed tenetur restituere. tantūdem sub certitudine eiusdem valoris. vt. l. cū quid. & l. vinū. ff. si certum petatur. Certitudo autē valoris nō potest haberi in alijs rebus non consistētibus in numero, pondere, vel mensura: Nam verē in possibile esset inuenire vnum equum omnino eiusdem valoris cuius est alius equus: sed in pecunia & in alijs consistētibus in pondere & mensura, reperitur certitudo eiusdem valoris in alijs rebus eiusdem substantiæ. Quare autem vsuræ consistit in his rebus tantū: ratio potest assignari: quia in istis transfertur dominiū: & vsus rei non est separatus à consumptione ipsius rei, sed dominiū ipsius rei. vnde in istis rebus exigens aliquid propriē rapit vsu: quia vult capere aliquid ex vsu rei mutuatæ: & tamen in istis non est dare vsu separatū à dominio rei: quia (vt dixi) dominiū consumitur ex vsu. sed in alijs rebus secus est: nā si loco tibi domum vel equum, vsus rei est separatus à dominio: nec consumitur dominiū rei ex vsu: Et ideo non facio contra naturam rei capiendū aliquid pro vsu ipsarum rerum. nam dominiū equi seu domus remanet apud me: & tu habes vsu rei. Nam ex illo vsu quem loco licitē possum aliquod lucrum capere: sed hoc non contingit in rebus mutuatæ. quia (vt dixi) dominiū incontinēti transfertur in me: & non possum vti remutuata quin cōsumam dominiū rei. vnde dicitur vsuræ, quasi raptus vsus: quia quis rapit vsu, & inducit vsu vbi in veritate vsus non est. Ex his habes quare ex re locata possum licitē capere lucrum, & non ex re mutuata. ¶ Et ex his inferitur quōd si ego locarem tibi pecuniam non vt expendas: sed vt ad pompam^d retineas in banco: licitē tunc possum aliquod lucrum capere: quia tunc vsus rei est separatus à dominio. vt nō. in. c. cōquæstus. j. eo. ¶ Et quōd. s. dixi vsuram consistere in his tantum in quibus consistit mutuum: intellige de rebus procedentibus ab vsurario. nam ex parte capientis ad vsuram pecuniam non est vis quōd detur ratione lucri: nam siue detur equus, siue domus, vel fundus, seu quicquid aliud estimabile, vsuræ committitur^e. adeo quōd certo casu doctor cōmittit vsuram mutuando siholari pecuniam vt intret secum^f: aliās non intraturus vt plenius dicam post. Calde. in. c. nauiganti. j. eo. & de his vide quod bo. Ioan. and. in regula peccatum. de reg. iur. lib. vj. & per Calde. in. c. nauiganti. præallega. ¶ Sed quāro. Quare vsuræ est sic vtroq̄ testamento prohibita: & ita detestata iure humano? Innocen. hic super rubric. ponit aliquas rationes^g. Prima est. quia si licitū esset lucrū vsuræ, omnes ferē homines

SEBA. SAPI.

a ¶ Quodammodo. ex hoc q̄ Abb. vti tur verbo quodammodo videtur vel le q̄ vsuræ sit improprie rapina: ita quōd dispositio loquens de raptoribus non habeat locum in vsurarijs & ita voluit Archid. in. c. ij. si quis vsuram. xiiij. q. iij.

b ¶ Vsuræ. Adde Fe. de. cōsil. cccij. Ro. cōsil. cccxxij. & cōfi. j. allegato.

SEBA. SAPI.

c ¶ Mutuum. Nunquid autē sit vsuræ, si quis accipit aurum ad mercantiā faciendā: & reddit argentū, quia creuit. vide Fel. in. c. excōmunicamus. s. de hæreticis.

d ¶ Pompam. Adde Lud. Ro. cōfi. ccc. & ibi vide multa ad materiam.

SEBA. SAPI.

e ¶ Vsuræ committitur. Vide Abba. in. c. cōsuluit. in tertio no. & in. c. fin. ver. vltimō hic que ro. j. eo.

f ¶ Vt intret secum aliās non intraturus. distingue de hoc dicto vt per Ant. cor. singu. suo. in ver. doctor. lo. j. & Moder. in. l. rogasti. §. si tibi dederō. in fi. ff. si cer. peta.

SEBA. SAPI.

g ¶ Aliquas rationes. Vide vnam rationem principalē quare vsuræ sit prohibita per Bartho. vero. in cau. cxxvij. & per Moder. in repe. l. cunctos populos. C. de sū. trini. & fide catho.

homines relicta agricultura & alijs mercimonijs intenderent
 vsuræ: cum sit lucrum valde tutum. Et ex hoc de facili cōtin-
 geret caristia seu rerum penuria. Nā pauperes ex defectu pe-
 cuniæ non possent intendere agriculturæ: nec reperirent pe-
 cuniam sine vsuris: & sic sequeretur excidiū pauperū. Secun-
 da ratio est. quia vix euitatur idololatria in hoc peccato. nam
 videntur vsurarij nummū vt deū venerari. xlvij. distin. c. sicut
 hi. Tertia ratio est: quia est contra pietatē & charitatē. Nam
 debet quis subuenire proximo in necessitatibus constituto:
 Vnde contra charitatem peccat nolens mutuare sine lucro:
 vnde nō diligit proximū sicut seipsum. quemadmodū tene-
 tur ex præcepto diuino. vt in. c. charitas. §. item proximos. de
 poeniten. distin. ij. Sunt & aliæ rationes coadiuuantes. sed vide-
 tur q̄ illa scilicet quā tacitē suprà sensi sit melior: quia vsura
 est vitium quoddā contra naturā rerum, quando pecunia ger-
 minat pecuniam: quæ tamē naturaliter non est apta germina-
 re, cum sit tantū in mensura rerum. ff. de contrahen. emp. l. j. &
 in. c. ejiciens. lxxxviij. distin. & venditur vsus rerū vbi non est.
 ¶ Et per hanc rationem dixit Io. mona. in. c. j. eo. tit. lib. vj. q̄
 ecclesia hoc casu vendicat sibi iurisdictionem in laicos: quia
 vsurarij committunt principaliter in deum abutendo rerum
 vsui: idē ad eius vicarium spectat punitio. Item vsura est pec-
 catum indutū ex veteri & nouo testamento, & ex lege ca-
 nonica: & idē punitio spectat ad cōditorem canonum, & ad
 vicarium christi.² Abbas.

✠ S V M M A R I V M ✠

- 1 Fructus rei pignoratæ deductis expensis debent computari in sortem: aliās esset vsura. 2.
 - 3 Fructus rei pignoratæ computantur in sortem quando sunt con- sumpti: si autem non sunt consumpti: debent restitui vna cū pignore.
 - 4 Clericus vsurarius deponitur ab officio ecclesiastico.
 - 5 Fructus percipiendi, vel qui percipi potuerunt, an & quando computentur in sortem? Vsura non est, si quid accedit sorti loco interesse.
 - 6 Vsura non est, si mutuauit tibi centum: quæ non potuisti restituere. & idē si necessitatus accepi centum sub vsuris possum exigere à te non solum sortem sed vsuram quā alteri solui.
- Fideiusor potest repetere à principali: si ipse cum nō haberet de suo accepit pecunias sub vsuris.

¶ CAP. I.

I.

- 1 **P**lures. ¶ Si creditor percipit sortem ex fructibus pi- gnoris deductis expensis, tenetur pi- gnus restituere debitori: b & vnum ca- sum excipit. Vel summa aliter: & sic. Vsura est lucri facere fructus rei pi- gnoratæ. Fallit in casu hic excepto. hoc dicit. Et diuidi- tur in tres partes. Nam primò prohibet clericis vsuram generaliter, & non nominatim certā speciem. Secunda ibi: quod si. poenā addit. In tertia à prædicta specie vnū casum excipit. ibi: Nisi &c. ¶ Casus literalis. Quia plu- res clerici data pecunia possessiones recipiebant in pi- gnus dicentes non esse vsurā. Statuit cōsiliū turonen- se. vt nullus cōstitutus in clero hoc vel aliud genus vsu- ræ exercere præsumat. Sed si quis possessiones alicuius data pecunia recepit in pignus, si sortē suam recepit, de- ductis expensis possessionē liberē restituat debitori. Si autem aliquid minus habet eo recepto, possessio ad do- minum liberē reuertatur. Si verò post istud statutū in clerico quisq̄ vsurarum crimen commisit, officij peri- culum patiatur, nisi fuerit beneficiū ecclesiæ, quod redi- mendum sibi hoc modo de manu laici videatur. Bern.
- 2 ¶ Nota primò ex tex. quòd vsura committitur nō so- lum quando expresse aliquid datur annuatim. sed etiam si ex pacto creditor lucratur fructus rei pignoratæ. Nā cum fructus recipiant estimationē, accedunt nunc sorti ex pacto præcedenti. & licet tex. hic loquatur in genere

de possessionibus fructiferis: idem dicendum in domi-
 bus & alijs rebus. debent enim soluta pensione extenua-
 re sortem: vel perinde est ac si per vsurā solitam recipe-
 ret pensionem. Quicquid enim estimabile percipitur
 vltra sortem, vsura est. xiiij. q. iij. quasi per totum. Et sic
 not. quòd creditor potest vti fructibus rei pignoratæ:
 debet tamen illos computare sibi in sortem. ¶ Not.
 3 secundò quòd fructus percepti ex re pignorata ipso iu-
 re attenuant sortem: vt hīc: vbi mandatur quòd absolu-
 tē idest. sine aliqua difficultate res pignorata debeat re-
 stitui debitori: quod intelligo. quando creditor cōsum-
 psit fructus. nam tunc habet locum quod hīc dicitur,
 aliās secus: quia non debet fieri compensatio de specie
 ad quantitatem: & fructus sunt tacitē obligati: & in ea
 causa in qua est ipsum pignus principale. vt in. l. iij. C. in
 quibus cau. pig. ta. contrahi. & in. l. j. & ij. C. de pact. pig.
 & hoc probatur in. c. ad nostram. j. secundum vnum in-
 tellectum. §. de iureiurā. ¶ No. vlti. poenā clerici exer-
 centis vsuram. debet enim deponi^d ab officio ecclesiasti-
 co. de quo in. c. inter dilectos. j. de exces. præle. ¶ In gl.
 4 j. in fi. & de hac materia vide tex. cum ibi not. in. c. cum
 5 contrā. §. de pigno. & per Hostien. in sum. eo. titu. §. quā-
 do efficaciter. ver. sed nunquid creditor. & ibi Hostien.
 quærit. & ponit Io. and. hīc post eum: nunquid creditor
 teneatur sibi computare in sortem fructus percipiēdos
 nam de fructibus perceptis non est dubium, vt hīc, &
 concludit Hostien. quòd non. nisi fuisset in fraudē. Idē
 si non locauit domum solitam locari, vel si non erat so-
 lita locari, reperiebat tamen cōductorem: sed noluit lo-
 care istis casibus tenetur ac si locasset. argumen. in. l. j. &
 ij. C. de pac. pigno. Io. and. dicit q̄ vna lex in hac materia
 dicit. creditorem sibi debere computare in sortem fru-
 ctus quos percipere potuit. vt in præalleg. l. j. & ij. C. de
 pac. pig. Alia lex dicit. q̄ debet sibi computare fructus
 quos percipere debuit. vt. l. ij. C. de pign. act. Ioan. Cald.
 dicit quòd sorti nondum satisfacto tenetur sibi compu-
 tare fructus perceptos tantū: sed postq̄ satisfactum est
 sorti, tenetur computare etiam percipiēdos. Ratio di-
 uersitatis: quia hoc vltimo casu est malæfidei possessor
 in non restituendo rem, ex quo sibi satisfactū est de fru-
 ctibus. vt hīc: nam malæfidei possessor tenetur restituere
 etiam fructus percipiēdos. vt no. in ca. grauis. §. de re-
 stitu. spolia. do. Anto. cōcludit quòd si creditor fuit in
 dolo vel lata culpa, tenetur de percipiēdis: aliās secus: &
 satis potest hoc dictū procedere, quando cōtractus pi-
 gnoratitius sit gratia debitoris tantū: quia hoc casu non
 tenetur creditor nisi de dolo & lata culpa: Secus puto
 vbi talis cōtractus fuisset gestus gratia vtriusq̄. vt quia
 tu inhabitates domum meam, pignoraui tibi eam: vel
 constitui tibi aliquod lucrum: eo casu debet teneri cre-
 ditor nō solum de dolo & lata culpa: sed etiam de leui. l.
 si vt certo. ff. commo. l. cōtractus. ff. de regu. iur. & idē
 debet sibi computare & illos fructus quos diligens pa-
 terfami. percepisset: & hanc sententiā satis puto veram:
 & ad hanc distinctionē reducerem leges superius alleg.
 ¶ In glo. fi. in fi. No. glos. singu. in eo quòd dicit idem in
 laico. Potest ergo generaliter cōcludi. quòd licitē quis
 percipit aliquid ex mutuo vbi illud erat suum, vel aliās
 sibi debitum: nec poterit aliter illud consequi. sicut dici-
 mus in simili, quòd licitum est parare hosti insidias quo-
 cunq̄ modo expugnes. xiiij. q. ij. in. c. dominus. vbi bo.
 6 tex. cum gl. ¶ Et ex his habes vnum casum in quo ali-
 quid percipitur vltra sortem, & non est vsura. Sunt alij
 casus quos vide per bo. gl. xiiij. q. iij. in summa. Et gene-
 7 raliter vbicunq̄ percipitur aliquid loco interesse, non
 8 cōmittitur vsura. Et pone exemplū^f in terminis quoti-
 dianis, Mutuauit tibi cētum: & cū indigerē hac pecunia:
 & tu nō valeres restituere: recepi tantam pecuniam sub
 vsuris: tūc poterō exigere à te nō solū debitū: sed etiam

✠ SEBA. SAPI.

a ¶ Ad vicariū chri-
 sti. Nunquid autē
 materia vsurarum
 spectat potius ad
 canonicas q̄ ad
 theologos, vide
 Pet. de anch. in di-
 sputa. i. ci. antiquis
 & moder. tēpori-
 bus. refert Ana. in
 c. in ciuitate. colū.
 xiiij. j. e. Alexan. in
 consil. j. in. ij. volu.

✠ SEBA. SAPI.

b ¶ Debitori An ex
 cōmunicatus pos-
 sit opponere con-
 tra ereditore de re
 medio huius de-
 cretalis. vide Feli.
 concludentē q̄ sic
 in. c. cū inter. colū.
 pe. j. de exceptio.
 ¶ In sortē. Adde
 q̄ si in re ex qua
 percipit fructū su-
 stinuit notabiles
 labores, q̄ tūc fru-
 ctus non compen-
 santur in sortē. vt
 dicit Ro. sing. suis.
 fo. xxj.

d ¶ Deponi. Adde
 Alexā. consil. lxxx.
 ij. lib.

e ¶ Loco interesse.
 Adde Ludo. Ro.
 consil. xcij. & c.

✠ SEBA. SAPI.

f ¶ Exemplum. Vi-
 de Roma. in consi-
 c. incip. Proposi-
 tæ consultationis.
 vbi ponit de eo q̄
 accepit pecuniam
 sub cambio.

Panormi. super quinto.

vsuram quam solui: quia nō vt vsuram: sed vt interesse: nam mihi nullū lucrum accedit ad hoc. c. dilecti. de foro compe. & quod ibi nō. & c. peruenit. de fideius. Idem in fideiussore qui necesse habuit soluere creditori, & recepit sub vsuris. & de hoc vltimo per Ioan. andr. in regula damnum. de regu. iur. lib. vj. in mercu. de hoc etiam per glo. in. c. conquestus. j. eo. & idem glo. iuris ciuili in. l. curabit. C. de act. emp. Abbas.

SYMMARIUM.

a ¶ Lege canonica. Adde Ang. confi. ccxix. Alex. cōfil. lviij. ij. lib.

SEBA. SAPI.

b ¶ Tertia poena.

An ista poena habeant locum cōtra fictum vsurarium manifestum. vide Abba. in. c. ad nostram. s. de emp. & vendi. vbi refert se consuluisse. Quid autē si est publica vox & fama, q̄s mutuat sub vsuris, an ex hoc probatur manifestus vsurarius quo ad poenas de quibus hic. vide Bald. in. l. j. in iij. col. vers. quāro quid in testamēto vsurarij. C. de sac. sanc. eccl. vbi tenet q̄ sic. & idem Bal. in. l. j. in. viij. q. ad fi. C. de testa. Contrarium tenet Pet. de ancha. in consil. clxxx. Fed. de senis confi. lxij. Lauren. de rodul. in re pe. c. cōsuluit. q. lxxvij.

c ¶ Ab vsurario. Ad de Pe. de anch. cōf. ccccx.

1 Vsuram quomodocunque committatur: cognoscitur per iudicem ecclesiasticum.

2 Pignus debet restitui sub poena excommunicationis computatis fructibus in sortem.

3 Fructus quantuncunque modici: ex vilibus arboribus nati, computantur in sortem.

CAP.

II.

Quoniam. Idem in effectu dicitur cum precedenti. c. sed addit tacite idē esse in laicis. nā in precedenti. c. tantū fuit facta mētio de clericis. Ber. ¶ Nota primò ex text. laicos esse compellendos ad restitutionē vsurarum per ecclesiam: nam hoc delictū seu eius coercio spectat ad ecclesiā. vt dixi. s. super ru. ¶ No. ij. q̄ excommunicari pōt qui nō restituit possessionē pignoratam, si sibi ex fructibus satisfactum est: vel si restat aliquid eo oblato nō vult restituere. vt. s. c. proxi. ¶ Tertiò no. q̄ fructus etiam ex arboribus cōtingens debet cōputari in sortem, & fortē erant arbores fructiferae: puta viridariū: vel erat nemus ex quo inciduntur ligna, & venduntur. Et generaliter omnes fructus quantuncunque modici cōputantur in sortē. Et dic vt plenius dixi in. c. precedenti. & ibi vide. Abbas.

SYMMARIUM.

1 Vsurarij manifesti repelluntur ab ecclesiastica sepultura, & altaris communione. 2.

3 Sepelientes manifestum vsurarium in terra sancta sunt excommunicati ipso facto.

4 Vsurarius manifestus non sepelietur in ecclesiastica sepultura, etiam quod eius haeres velit satisfacere: nisi ipse in morte sua hoc mandauerit.

5 Vsurarij, & ceteri manifesti peccatores non admittuntur ad oblationes. sed bene ab eis recipitur elemosyna: quia oblationes sūt publice: elemosyna vero solet fieri in occulto. 6.

7 Vsuram est prohibita in vtroque testamēto: de iure canonico: & secundum leges vide. s. in secundo notabili.

8 Restitutio ablatores an debeat fieri per Episcopum loci: an vero per illum qui extorsit?

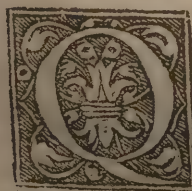
9 Vsurarij incurrunt poenas quibus subiacent ipso iure. Excommunicatio inducitur ipso iure per ista verba, talis subiaceat excommunicationi.

10 Testamentum quod fecit vsurarius manifestus praestita cautione de restituendo. an valeat si praedictus vsurarius post testamentum exercuerit vsuras licet non manifeste?

11 Vsurarius quomodo & quibus praesumptionibus dicatur manifestus.

CAP.

III.

Quia in omnibus. ¶ Manifesti vsurarij ad cōmunionē altaris: ecclesiasticā sepulturam, & oblationē offerendā admitti non possunt: & clerici contra hoc facientes puniuntur. vt hic dicitur hoc dicit. & est text. valde allegabilis: & multa iura faciunt mentionē de isto consilio lateranē. Et tria facit. Primò ponit factū dāna bile per cōstitutionis causam. Secundò tripliciter punit vsurarios manifestos: Tertiò punit dupliciter clericos transgressores. Secunda ibi: Ideo. Tertia ibi: qui autem.

¶ Casus literalis. In multis locis tantū inualuit vsurarū consuetudo: vt multi alijs negotijs praetermissis vsuras exercebant tanq̄ licitas: non considerantes qualiter crimen istud vtriusq̄ testamenti pagina condēnet. & ideo statuit consil. lateranē. vt vsurarij manifesti ad communionem nō admittantur altaris, nec christianā accipiant sepulturam qui in hoc peccato decesserint: nec oblationes eorum quisq̄ accipiat: qui autē acceperit aut christianā tradiderit sepulturā, quod acceperit restituat: & ab officio suo suspensus maneat donec ad arbitrium Episcopi satisfaciatur. Ber. ¶ No. primò ex tex. vnā ex causis ex quibus prohibet vsura. nā alijs negotijs seu licitis mercimonijs postpositis diuites intenderent vsurā: & dic latius vt dixi suprā super rubrica. ¶ No. vsurā prohibitam ex veteri & nouo testamēto, & lege canonica.

a ¶ Not. tertiò tres poenas vsurarij manifesti. Prima vt non admittatur ad communionē altaris. i. ad suscipiendum corpus christi secundū Inn. hoc. Abbas aliter exponit in. c. cū tu. j. eo. vt non admittat ad ecclesiā quādo celebrantur diuina: nā assistentes in ecclesia debēt admitti ad cōmunionē altaris. & fortē hāc expositio melior. vt vsurarius rubore confusus facilius resipiscat. sicut dicimus de excommunicato. vt. c. pia. de excep. li. vj. & multū placet mihi hāc expositio: & esset obseruanda. ¶ Secūda poena. vt manifestus vsurarius decedēs in hoc peccato careat christiana sepultura: & sic nō sepeliatur in cimiterio ecclesiastico, nec clerici debēt interesse suae sepulturae: & hodie ista poena est aucta. Nā sepelientes hodie manifestū vsurariū sunt excommunicati ipso facto, vt in cle. eos. de sepultu. & vide ibi bo. gl. qui dicant sepelire an clerici tantū an laici associantes: an foueam facientes, seu proprijs manibus in foueā trudētes. ¶ Et ex praedictis & ex tex. infertur q̄ licet haeres velit satisfacere: non tamen debet vsurarius admitti ad sepulturam ecclesiasticam: quia ex quo decessit in peccato mortali, restitutio haeredū nō liberat animā suā. oportet ergo q̄ ipsemet restituat, vel caueat de restituendo. ita q̄ appareat nō decessisse in illo peccato. de quo vide quod legitur & no. c. q̄q̄. eo. tit. li. vj. & in. d. cle. eos. ¶ Tertia poena est vt non admittatur ad oblationē faciendā: Vnde debet clericus respuere oblationē vsurarij manifesti.

¶ Circa hāc vltimā poenam imminēt duo dubia. Primum. nūquid idē sit in alijs peccatoribus manifestis, vt non admittantur ad oblationē: & circa hoc vide text. cum gl. no. in. c. oblationes. xc. di. quē videt cōcludere q̄ non, nisi in casibus expressis. Hugo tamē cōtra. Sed primum dictū æquius. arg. c. multi. ij. q. j. ¶ Secundū dubiū. nūquid saltē elemosynā q̄s possit recipere ab vsurario: nam hic prohibet facere oblationē, nō elemosynā. Ioā. and. in. c. cū voluntate. de senten. excōi. generaliter cōcludit. q̄ prohibitus facere oblationē, nō prohibetur facere elemosynā de illicite acquisitis quē subiaceat restitutioni. pro hoc bo. glos. in. c. ex transmissa. de decimis. & xliij. q. v. in summa. Et ratio diuersitatis est: quia oblatio fit in publico, elemosyna in occulto: & licet elemosyna possit fieri in publico. tamē de sui natura non exigit publicitatē, sicut oblatio. ¶ Vltimò no. clericū teneri ad restituendū ea quā habuit ab vsurario offerente. Item vltra hoc tenet satisfacere de delicto. ¶ In gl. j. ibi. etiam iure ciuili. Et idē tenet gl. in aut. ad hęc. C. eo. & in auth. de eccle. tit. in prin. & plenē tractat in regula peccatum. de reg. iur. lib. vj. in mercu. & plenissimē attingo in. c. cū sit generale. de foro cōpeten. arg. tamē huius glo. potest tolli: quia Nicena Synodus, de qua gl. facit mentionem non loquit de laicis: sed de clericis: & sic Imperator approbando illā synodū, nō videtur per hoc laicis prohibuisse vsuras: maximē cū ibi & in authē. seq. certis casibus permittit vsurā. sed potest dici q̄ alio respectu non sunt permittē. s. iure ciuili: quia Imperator in cōcernētibz animam

bus animā profitetur se velle sequi canones. vt in auth. de eccle. tit. & in aut. vt determi. fit nu. cleri. Sed de iure canonico vfurę sunt prohibite: ergo & de iure ciuili. Itē lex ciuilis cōtra legē dei nō potest dici lex. xxv. q. j. in. c. sunt quidā. Inferior enim nō potest tollere legē superioris. in cle. ne romani. de elec. ergo & c. Et dic vt dico plenē in. d. c. cū sit generale. ¶ In gl. fi. primā opi. vt restitutio fiat episcopo, sequunt hīc Goffre. Inn. & Hosti. dicentes q̄ suspitio est in restituēdo ipsi vfurario: quia forte ipse non restitueret. Io. an. distinguit. q̄ aut vfurarius inchoauit restituere, vel paratus est ad restituendum. & tunc procedat secūda opi. glo. aliās procedat prima opi. Ex gl. potest colligi. q̄ restitutio malē ablatorum debet fieri per illū qui extorsit. de quo tamē dic vt dixi in. c. cū sit. s. de iud. ¶ Extra gl. quāro. quia hīc continētur tres pēnæ cōtra vfurarios manifestos: nūquid iste pēnē ipso iure sunt inflictæ, an verō requirāt sentētia hominis? Inn. tenet q̄ ipso factō. Goffre. cōtra. & pro eo facit. c. cū tu j. eo. Et hāc opi. Goffr. videt placere Host. etiā quo ad alias duas pēnas impositas clericis trāsgredientibus: vt sicut ipsi vfurarij nō incurrunt has pēnas ipso iure ita nec clerici cōtrafaciētes: & hoc idē videtur tenere gl. in. c. cū tu. p̄alle. Sed ego tenerē tam in clericis q̄ in laicis, vt nō requirāt sentētia hominis. quia non est hīc positū aliquod verbū per quod sentētia hominis exigatur. Nā in vfurarijs videt vt nō admittātur ad sepulturam & c. & nō dicit vt priuētur. Itē in clericis dicit maneat suspēsi donec satisfecerint & c. nō enim possent manere suspēsi, nisi suspensio esset inflicta per canonē ipso iure: nā video q̄ hoc verbū subiaceat: inducit sententiam ipso factō. vt no. in. c. j. de iniur. lib. vj. facit. c. si quis suadēte. xvij. q. iij. ergo fortius istud verbum maneat suspēsus & c. Hodie non est in hoc magna vis: quia de iure nouo habetur. q̄ sepeliētes vfurarios manifestos sunt ipso factō excōmunicati. vt in cle. eos. de sepul. Itē respectu sepulturæ est tex. in. c. q̄q. eo. tit. li. vj. vbi dicit q̄ nisi vfurarij prætēt cautionē, nō admittunt ad sepulturam: & sic ipso iure hodie addita est alia pēna vt testamētum vfurariorū manifestorū nō valeat ipso iure, nisi prætēt cautionē vt. d. c. q̄q. ¶ Circa hoc tamen occurrit q̄stio. qd si vfurarius manifestus prætētit cautionē, & fecit postmodū testamētū, deinde cōtinuauit vitiū vfuræ, sed nō manifestē: nunquid valeat testamētū? Fed. in cōf. suis plenē examinat. & tandē cōsultuit q̄ nō: quia ex quo nō intimauit, nō videt postmodū destitisse. argu. de pēn. c. j. ¶ Circa hāc distinctionem posset instari: quia ex quo annullatur testamētū manifesti vfurarij: & in veritate iste postea nō fuit manifestus nō videt testamētū annullari debere. ar. eorū quæ no. per gl. in cle. j. de vi. & hone. cle. & xxxij. q̄stio. v. c. no. tificasti. & maximē cū ista sit pēna debet restringi. Sed pro declaratione p̄dictorū & tex. quēro: q̄ dicant vfurarij manifesti. Io. an. hīc & gl. in. c. j. eo. tit. li. vj. dicūt q̄ ille dicit manifestus qui est notorius: vel de iure: q̄a conuictus & condēnatus de vfuris, vel notorius notorietate facti. vt quia publicē tenet altare paratū, & mutuatur omnibus volētibus capere, vt experiētia docet. Item si pōt cōuinci per argumēta & alia adminicula: nā tūc debet ferri sententia cōtra eū. & deinde dicit manifestus arg. in. c. cū in diocesi j. eo. Itē gl. in. c. ij. eo. tit. li. vj. addit aliū casum seu modū probandi publicantē quādo corā sacerdote & testibus cōfessus est se vfurariū: & mandauit restitui vfuras: & resignauit libros. Sed Fede. in cōf. lijs suis dicit q̄ sola cōfessio extraiudicialis nō facit quē vfurarium manifestū. pro hoc facit. c. venerabilis. in. s. secus. de sen. excō. li. vj. Imō plus dicit ipse. q̄ si vfurarius mādauit in genere vfuras restitui, vel illis personis quæ probauerint vfuras dedisse, pro hoc non dicitur vfurarius manifestus. quia simpliciter nō cōfiteat se vfurariū

manifestum: sed mādāt restitui si apparuerit, quod not. Fatetur tamē illā gl. procedere si omnia ibi posita concurrerent: videlicet quod vltra confessionē restituerit libros, b in quibus apparet qualiter vfuras extorsit.

S V M M A R I V M

- 1 Vsuræ est prohibita etiā si quis eam exercuerit pro aliquo pio opere faciendo.
- 2 Papa quando dispenset contra dispositionem veteris & noui testamenti.
- 3 Peccare non licet etiam venialiter, ad hoc vt alius vitet mortem, vel peccatum mortale.
- 4 Ille qui recipit pecunias sub vfuris, an & quo casu peccet. & dicatur committere vfuras.

CAP.

IIII.

Super eo. ¶ Potest intelligi dupliciter. Primō in mutante. Secūdo in recipiente vfuras: secundū primū intellectū hoc dicit. Etiam pro opere pio nō licet vfuras. cōmittere: secundū aliū intellectū hoc dicit. Etiam pro pio opere non licet vfuras recipere, quando per receptionē datur causa vfuræ cōmittendæ. Vel clarius: & sic. Nō licet inducere quē ad exercendū vfuras etiā pro pio opere. & ista lec. colligitur ex decisa. Diuiditur: nā in prima ponitur decisa cōsultatio. in secunda respōsio ibi: *Respondemus.* & respōsionē probat per argu. a maiori. ¶ Casus literalis. Quidā exercebāt vfuras vt inde captiui redimerentur: Querit an liceat. Rnd. Papa q̄ cū vfurarum crimen vtroq̄ testamēto condēnetur: super hoc nō est aliqua dispēsatio adhibenda: quia etiā dicit scriptura. pro alterius vita mētiri nō licet: multō magis prohibendus est quis ne vfurarū crimen exerceat pro redimēda vita captiui. Ber. ¶ No. j. ex tex. q̄ cōtra dispensationē noui & veteris testamenti Papa nō dispēsāt. Sed cōtra hoc facit. c. licet. de fer. vbi videtur text. apertus in cōtrariū: nam Papa indulget ibi in diebus dominicis piscari propter necessitatē, & tamē ibi sunt ferię tam de iure diuino quā humano. Sed potest dici hoc procedere in eo quod in se malū est: quod aliqua ratione nō potest fieri bonum. vt in. c. quemadmodū. de iureiur. Cōtrariū pro cedit in eo quod in se malū nō est. ¶ Secūdo no. quē non debere mētiri pro aliena vita. concor. xxij. q. ij. c. ne quis. quod est cōtra doc. dātes cōsiliū cōtra cōscientiā, vt liberēt quē a morte. Et ex hoc & ex tex. no. q̄ non tenetur quis cōmittere crimē etiā modicū, vt euitet mortem tēporalē. Itē vt euitet mortē eternā. Nā etiā & venialiter non debet quis peccare, vt alius euitet mortale. vt plenius no. xiiij. dist. in summa. & c. quod ait. ¶ Sed quāro nūquid iste tex. intelligat in mutuāte tantū vel etiā in recipiente. Inno. hīc ponit magnā gl. & videt velle q̄ debeat intelligi in vtroq̄: nā si nō reperiretur qui reciperet sub vfuris, hoc peccatū nō cōmitteretur: ergo recipientes dant causam huic crimini, & per consequēs videntur teneri: quia qui causam dāni dat & c. vt in. c. fi. de iniur. & hoc videtur probare ista litera: prout colligitur ex decisa. In contrarium facit. c. debitores. de iure iuran. vbi iurās soluere vfuras, tenetur adimplere iuramentum: ergo recipere vfuras nō est peccatū. aliās illud iuramentum esset illicitū: & sic non seruandū. de iureiuran. c. si verō. Sed cōclude post Hostien. q̄ in mutante semper est peccatū. In recipiente verō, aut capit pro opere illicito: & idem. aut pro opere pio: aut pro opere indifferenti: & tūc aut ille erat paratus aliās mutare, & recipiens non peccat. quia non inducit illū ad peccandum, sed potius obsecrat vt preeligatur vel vt succurrat cum illis: nam libenter vellet habere mutuū sine vfuris. Si autē ille nō erat aliās paratus mutare sub vfuris.

- a ¶ Manifesti. addo videndū Cal. cōf. suis hoc titu. Abb. cōf. j. & lxxvj. & lxxxj. & do. Card. cōf. lxxvj. Lap. allega. cxxv. Anto. de but. cōf. xxv. & xxviij.
- b SEBA. SAPI. ¶ Libros. Nunquid autē libri rationū probent quem manifestū vfurarium. vide Fed. de seq. in cōf. viij. in ci. quē stio. quomodo accipiat. refert Imo. in cle. j. in glos. in verbo eos. de sepul. vbi tenet q̄ sic sed contrarium tenet Bald. in. l. j. col. iij. C. de sac. san. eccle. sentit Abbas in. c. cū in diocesi. j. eo.
- c ¶ Opere pio. Adde Lud. Roma. cōf. eiusdem. cccc

Panormi. super quinto.

ris: tunc nō est licitū eū inducere: quia daret causam deli-
cto. Et ita potest intelligi iste tex. secundū secundā lēct.
Si tamen nō mutuando incurreret iste maius peccatū q̄
sit peccatū vsuræ: tunc posset sibi persuadere: vt potius
mutuet sibi sub vsuris q̄ incurrat maius peccatū in non
mutuando. Quidā tamē cōtra secundū lo. an. in. d. regu-
la peccatum. Sed primū dictū mihi plus placet per. c.
si quod verius. xxxij. q. ij. vbi Augusti. consuluit minus
peccatum, vt euitetur maius. Abbas.

SVMMARIVM.

1 Vsurarij quibus cogantur restituere pecunias propter vsuram
extortas. 2.

3 Statutum etiam pœnale concernens executionem actus: porri-
git vires suas etiam ad actus præteritos. 7.

4 Raptores qui rapuerunt in certis personis, puta quādo aliqua
ciuitas fuit spolijs submissa: debent restituere pauperibus,
quicunque & vbiunque sint. 14.

5 Vsurarij incurrunt pœnas, quibus subiiciuntur ipso iure.

6 Absolutio ab excommunicatione quo casu requiratur, si ille sa-
tisfecerit id pro quo fuerat excommunicatus.

SEBASAPI.

a ¶ Constitutio. Vi-
de multa relata p
Feli. in. c. fi. col. vñ.
ver. fallit secundū.
s. de constitutio.

SEBASAPI.

b ¶ Optio. An &
quando de optio
iudici i pœnis. Vi-
de latē Feli. in. c. in
ter cæteras. s. de re-
scri. & ibi an iudex
teneatur impone-
re illam pœnā que
magis timetur.

8 Pœnæ vbi sunt posite plures pro aliquo delicto: electio est iu-
dicis.

9 Vsurarius an debeat restituere pecunias extortas expēsis suis,
fortē quia illi quibus debet restituere sunt in alio loco quā
sit vsurarius.

10 Vsurarius si cesserit bonus, non habetur ratio deducto ne egeat
in foro pœnitentia: secus in foro contentioso.

11 Vsurarius debet restituere pecunias extortas, etiā si remaneat
pauper adeo quod non possit viuere.

12 Bona vsurariorum non sunt tacite hypothecata illis à quibus
fuerunt pecunia extorta.

Bona vsurariorum in alium translata titulo oneroso non sunt
debita illis quibus fuit pecunia extorta: secus si sint transla-
ta titulo lucratiuo.

13 Dos constituta ex pecunia feneratoria: an debeat restitui credi-
toribus vsurarijs?

15 Vsurarius liberatur à restitutione, si illi quibus extorserat: pu-
re & simpliciter & sine dolo remiserint.

CAP.

V.

1 **V**mtu. ¶ Vsurarij qui sunt sol-
uendo cogunt p pœnas la-
teranē. consilij vsuras restituere etiam
quas ante consiliū receperūt: & faculta-
tibus nō extantibus debent possessiones
emptæ ex pecunia fenebri vendi, & debētibus recipere
satisfieri. h. d. Diuiditur. Nā in prima ponit consultatio
tres articulos cōtinēs, quorū duo sunt decisi. Secundū or-
dinatē ad illos respondet. Super his. ¶ Casus literalis.

2 ¶ Archiepiscopus Salernitanus iuxta decretū prædictū.
s. eo. in. c. quoniā præcepit vsurarios manifestos cōmu-
nione altaris & ecclesiastica sepultura priuandos, donec
restituant vsuras: quidā ad excusandas excusationes in
peccatis dicebāt illas vsuras tantū restituēdas quæ post
prædictū consiliū sunt receptæ. Alij dicebāt q̄ nō habe-
bant vnde restituere possent vsuras: & alij dicebāt q̄ de
pecunia vsuraria possessiones fuerāt cōparatę, vnde pe-
cuniam illā restituere nō possent. quæsiuit Archiepisco-
pus quid super his sit agendū: Rñ. Papa ad primū quod
siue antē: siue post consiliū prædictū vsurę sint extortę,
cogēdi sunt per pœnā illius cōsiliij ad eas restituēdas his
à quibus extortę fuerūt, vel eorū heredibus: vel si non
extant aliqui heredes, pauperibus debet, dūmodo ha-
beant in facultatibus vnde possint reddere: quia (vt di-
cit Augusti.) nō dimittit peccatū nisi restituatur ablatū.
Illi verò qui nō habēt vnde reddere possint: nō debent
illa pœna puniri: quia paupertas eos excusat. Possessio-
nes verò de vsuris cōparatę debēt vendi, & ipsarū pre-
tia inde recepta restitui his à quibus sunt vsurę receptę:
vt nō solū à peccato sed etiā à pœna prædicta possint li-

berari. Ber. ¶ No. j. ex tex. q̄ vbiq̄ constitutio etiam
pœnalis dat modū executioni obligationis, cōcernit ne-
dum obligationē postea cōtrahendā: sed etiā iam cōtra-
ctam ante cōstitutionē: nā. c. quia in omnibus. s. eo. con-
cernebat executionē. videlicet qualiter debeant cōpelli
vsurarij ad restitutionē, ideò concernit vsuras etiā iam
extortas. Et in hoc est iste tex. nota. & multū allegabilis:
& limitat iura dicentia cōstitutionē nō cōcernere præte-
rita. & de hoc aliquid. cū gl. ¶ Secundū no. modum &
ordinē adhibendū in restitutione vsurarū: nā primò de-
bent restitui illis à quibus fuerunt extortæ: Si verò non
extant, restituunt eorū heredibus, si etiā illi non super-
sunt, restituunt pauperibus. Et idē secundū Hosti. vbi nō
apparet cui dānum illatum sit: vt puta quia ciuitas fuit
submissa spolijs. vnde quisquis accepit aliqd, & nescit
à quo, debet saltē pauperibus illud restituere. ad idem. c.
sicut dignū. s. de homi. ¶ No. q̄ valens restituere illicitē
extortū, ex quo pœnitet, liberatur à pœna eterna. Et sic
no. intellectū ad illud dictū Augusti. q̄ peccatum nō di-
mittitur nisi restituat ablatū. vt hic. & facit in simili. c.
super eo. de rap. debet enim intelligi si restitui potest.

3 ¶ In glo. ij. in fi. Vult ergo ista gl. q̄ vsurarius manife-
stus nō incurrat pœnas. c. quia in omnibus. s. eo. ipso iu-
re, sed requirat sententia: sed tu dic vt ibi dixi. Et ad istū
tex. pōt responderi. q̄ hic Archiepiscopus dixit istos pu-
niendos de facto: quia mādauit vt vsurarij nō admitte-
rentur & c. Sed idē puto simplicē sacerdotē potuisse fa-
cere in ecclesia sua. per ea quæ ibi dixi. ¶ In gl. in ver.
donec. in fi. Conclude & est de mēte docto. q̄ aut iudex
in sentētia apposuit istud verbū donec satisfecerit & c.
& tūc facta satisfactio sunt isti liberati à suspensione:
de quo dic vt est gl. no. in clemē. j. de decimis. Aut iudex
simpliciter suspēdit istos: & tunc nō sufficit simpliciter
satisfacere: sed debet obtineri absolutio. & hoc tenēdo
q̄ hic requirat seu interuenerit sentētia hominis. Si au-
tem loquimur de sentētia iuris tenēdo illā opi. vt sit ca-
non latæ sentētię: tunc eo ipso q̄ vsurarius satisfacit, de-
bet admitti ad cōmunionē, quia definit esse manifestus.

4 & sic cessat illud. c. quia in omnibus. ¶ In gl. in ver. sue
post. in fi. hec gl. hoc intendit q̄ vbi constitutio est anti-
qui iuris declaratoria: tunc cōcernat etiā præterita: nam
vsurę erant prohibite ante illud. c. quia in omnibus. &
ideò illud. c. non inducit ius nouū, sed declarat antiquū.
Sed hoc dictū nō videt posse procedere. quia inquantū
constitutio de nouo addit pœnā, est noui iuris inducto-
ria: quia saltē pœnā inducit de nouo. & ideò pœna non
debet cōcernere præterita: vt no. Pau. de leaza. in proce-
cle. & in. c. fi. de cōstitu. Et ideò dic aliter, & fuit de men-
te Inn. hic in prin. q̄. d. c. quia nō apponit pœnā exercēti
bus vsurā: sed apponit modū cōpellendi vsurarios ad re-
stitutionem vsurarū. restitutio verò est quid de futuro
ideò cōcernit vsurarios iam p̄teritos, ex quo nondū re-
stituerūt & c. sic illud. c. nō respicit præterita. vt dixi: sed
potius futura. pro hoc bo. tex. iūcta gl. in cle. vt hi qui. de
ætā. & qualita. ¶ In gl. in ver. per pœnam. in fi. dic post
doct. q̄ aut quærimus de ordinario, aut de delegato. Pri-
mo casu pōt excōmunicare si illa pœna magis timeat. Itē
potest opponere pœnā. c. quia. s. eod. ¶ Nā ex quo va-
rię pœnę cōtra vsurarios statutę sunt optio b datur iudi-
ci. vt in. c. quoniā frequēter. in fi. vt lite nō conte. delega-
tus verò nō pōt excōicare si sibi mandat vt cōpellat per
pœnā cōsiliij lateranē. quia excederet formā mandati:
posset tamē delegatus in processu excōicare, nō tamē re-
spectu restitutionis fiendæ. ar. in. c. ex literis. & in. c. j. de
offic. dele. ¶ In gl. in ver. non superstitibus. in fi. Cōclu-
de melius post docto. q̄ aut vsurarius recessit de loco
vbi extorsit vsuras: & tūc cū sit malæ fidei tenet expēsis
suis remittere ad locū vbi extorsit. Aut illi à quibus vsu-
rę fuerunt extortę recesserūt: & tūc procedit ista gl. vt
expensis

De vsuris.

c. Inciuitate

145

- expensis illorum mittant. Similis distinctio fit in re legata. vt. l. cū eos. ff. de lega. j. & hoc verū, nisi reperiat aliquis fidelis qui velit gratis deferre vsuras ad personas à quibus fuerint extortę. argu. in. c. significate. de pigno. ¶ In gl. in ver. in facultatibus. in fi. No. gl. in eo quod dicit quod etiam si aduersarius cessit bonis teneat ad restitutionem integram, nec habebitur ratio ne egeat: quod intelligitur in foro pœnitentia. qđ valde no. Vnde licet in foro cōtentio so debeat haberi ratio ne egeat post cessionem bonorū. vt not. in c. ij. de pigno. tamen. secus in foro pœnitentia. ¶ Itē aliud no. ex glo. q. vsurari⁹ tenetur restituere vsuras, etiā si post restitutionē integrā remaneat pauper: quia non debet viuere de alieno. ¶ In glo. fi. in fi. hīc doct. aliqua scribunt ex quibus non habet clarē materia huius glo. & c. Et ideo pro clara decisione. Primò tanq̃ pro fundamēto quēro. nūquid bona vsurariorū sint tacitē obligata^a pro vsuris restituēdis? & gl. videtur velle q̃ sic. in. c. tua. j. eo. & sentit tacitē ista glo. Sed Io. an. in. c. ij. eo. ti. lib. vj. dicit hoc nullo iure probari & idem Fede. confi. xxij. nec in aliquo facit iste tex. nā hīc non dicit q̃ agat hypothecaria, seu reali actiōe super istis possessionibus: sed tantum dicitur quod possessiones debent vendi. Et iō cōclude quod vbi bona vsurariorum peruenerunt ad aliquē ex titulo honesto, non possunt vendicari per debentes recipere vsuras, sed si possessiones emptę ex pecunia fenebri peruenerūt ad tertium ex causa lucratiua, tūc per officiū iudicis poterūt vendi: nō autē eo respectu q̃ possessiones sint obligatę: sed ex quadā equitate. quia ex quo res mea, vel mihi debita peruenit ad te ex causa lucratiua: tu teneris restituere. l. si & me & titium. ff. si certū peta. & sic pōt saluari ista gl. in quātū distinguit inter causam lucratiuā & onerosam. Et pro prędictis facit quod no. gl. in. c. si quis vsuram. xiiij. qō. iij. quę dicit q̃ dominiū pecunię vsurarię trāsīt in vsurariū: ergo fortit⁹ res emptā ex illa pecunia: & de hoc aliqd in prę all. c. tua. ¶ Et faciunt hęc ad quēstionē. Quidā vsurarius nō habens nisi pecuniā vsurariā sine fraude maritauit filiā: & dedit dotem genero restituendam filię in casu soluti matrimonij: quærīt nunquid filia post solutū matrimoniū & dotē sibi redditā teneat satisfacere creditoribus^b, ex quo non assunt aliās facultates? Fed. tractauit confi. lx. & consuluit q̃ si non in fraudē constituta fuit dos non teneat filia restituere: licet habeat ex causa lucratiua: quia illa non est pecunia vsuraria: nam pecunia vsuraria transiuit in dominium mariti: & ista est alia pecunia quę proficiscitur ex bonis mariti: & sic nō obstat iste tex. quia loquit in possessione emptā ex pecunia vsuraria: & sic multū restringit istū tex. Et circa hāc decisionem dubitauit do. Ant. cū dos sit quid vniuersale. vt no. Bar. in. l. j. ff. soluto matrimo. & in vniuersali vna res succedit loco alterius. vt in. l. Imperator. in fi. ff. de lega. ij. Item si filia in potestate erat, ergo hāres: & prius restitui debent omnia debita. l. si. §. in cōputatione. C. de iure deliberan. ¶ Sed aduerte. quia Fed. loquitur quando filia non est hāres: sed posset dici q̃ licet nō sit hāres, nō debet habere quartam suam nisi primò deductis onerib⁹ & debitis: & hęc decisio videtur satis dubia: & fortē de rigore procederet opi. Fed. sed de equitate procederet alia opi. ¶ Extra gl. quēro quibus pauperibus^c sit restituēda pecunia vsuraria nō extātib⁹ illis quibus fiēda erat restitutio? dicit Host. eam restituendam pauperibus illius loci vbi pecunia fuit extorta: vel illis pauperibus illius loci cuius fuit habitator is à quo fuit pecunia extorta. Ratio. quia inter illos facilius poterunt reperiri hāredes illorū, vel is cui dānum datum est. Fede. confi. xxxij. tenet q̃ licet sit hoc consilium, non tamen est de necessitate. vnde satis est quod restituitur pauperibus: quod no. vt ibi latius per eū. Et ista restitutio debet fieri per episcopū. secūdū Host. Et circa hoc instat: sed tu dic melius vt plenius dixi. c. cū sit. §. de iudais. ¶ Vltimò pōt hīc subijci quęstio quotidiana & notabilis. tex. hīc dicit peccatū non remittitur nisi restituatur ablatum. nunquid sufficiat remissio illius^d qui soluit vsuram: vt sic euitetur peccatum absq̃ restitutione reali? & glo. hoc tetigit in regula peccatū. lib. vj. & consuluīt q̃ sic. Dy. hoc limitat verum esse, qñ vsurari⁹ erat parat⁹ restituere vsuras, aliās secus. Eed. in confi. suis latius tractat: & post multa concludit. q̃ cū ille qui exercuit vsuras leserit Deum & proximum, tenetur vtriusq̃ satisfacere: sed satis videtur satisficisse proximo, si proximus à quo extorsit purē & simpliciter sine

dolo remisit vsurā: nam satisfactum intelligitur qualitercūq̃ voluntati creditoris satisfiat. l. si rem. §. omnis. ff. de pigno. act. & idem Archi. in. c. ij. eo. titu. lib. vj. Et hęc opi. procedit secūdū Fede. etiam si vsurarius continuaret vitium vsurę: sed deo teneat satisficere per pœnitentiam. Sed non video quomodo possit nūc recte pœnitere, nisi pœniteat saltem se exercuisse vsuras, & habeat propositū nunc restituendi, aliās remissio non fuisset ita facta q̃ saltē nūc habeat illud ppositū licet non habuerit tempore remissionis factę. & c.

S V M M A R I V M

- 1 Vendēs rem plusquā valeat, ex eo quia differt solutionem peccat, nisi valor rei venditę posset variari mutato tempore: & talis veditor non a erat tunc venditurus.
- 2 Vendēs rem maiori pretio, ex eo quod differt solutionem: quando sit vsurarius vel non. §.
- 3 Valor rei an attendatur tempore emptiōis & venditionis: an tempore absolutionis pretij.
- 4 Peccatum quando dubitatur an sit vel non sit: debemus potius interpretari pro salute animę quod sit peccatum: & abstinendum.
- 5 Vendens vsque ad dimidiam plusquam sit iustum pretium, etiam si incontinenti res & pretium dentur: non est autus in foro conscientie.
- 6 Vsurā non est si quis dederit alicui certam pecuniā quātitatē, cū pacto vt ipse & sui hāredes reddant certam quantitātē singulis annis.
- 7 Vsurā nō est si quis occurrat suę reipubli. quę dat sibi tantum omni anno: & non potest ille talis sortem principalem repetere.

¶ C A P.

V I.

Nciuitate.

¶ Vendens rem plusquā valeat: quia solutio nē differt peccat: nisi dubiū sit an tempore solutiōis erit valor rei variatus, & veditor non erat venditurus tēpore quo vēdidit. Hoc dicit secūdū cōmunē intellectu. Communis diuisio. Secūda ibi: Licet autē. ¶ Casus literalis. Quidam mercatores emūt piper, cinamomū, seu alias merces quę tempore vēditionis nō valent vltra quinq̃ libras. & promittunt se soluturos in termino cōstituto sex libras. Querebatur vtrū talis contractus esset vsurarius? Respō. Papa q̃ licet talis cōtractus ex forma tali vsurarius non possit iudicari, tamen venditores nihilominus peccatum incurrunt: nisi dubiū esset merces illas plus vel minus valituras tēpore solutionis faciendę: & ideo qui sic contrahunt melius facerent: & bene sibi consulerent si à tali contractu abstinerēt: cū hominum cogitationes Deo occultari nō possunt. Ber. ¶ Not. j. q̃ ex cōtractu emptiōis licet maius pretiū debito interueniat soluēdum certo tempore post venditionem, non resultat formalis contractus vsurarius. Vnde ex forma sui non potest dici vsurarius. & hoc ideo: quia vsura committitur regulariter ex mutuo. Sed vbi fraudem contrahētes habēt in mēte: tunc vsura committitur: si propter hoc statuitur maius pretium: quia solutio differtur. fingit enim solutio facta ab ipso emptore, & pretiū sibi restitutū, quasi cōtraha-

T T T

¶ Tacitē obligata. Adde Lapū alleg. lxxxiiij.

ZACHARI.

¶ Tenet satisficere creditoribus.

Adde Bar. i. l. etiā §. fi. & ibi omnino

Allex. col. fi. ver.

vlti. in quātū bart.

ff. sol. ma. vbi se re

mittit ad theolo-

gos. & Pet. de anc.

in regula peccatū.

de reg. iur. libr. vj.

¶ Quib⁹ pauperi-

bus Adde Ioā. an.

in sua nouel. in. c.

ij. e. tit. li. vj. Io. cal.

in. c. fi. eo. tit. Petr.

de vbal. in. iij. par

te principali. i suo

trac. de vsu. co. ix.

& Pau. de cast. cō-

fi. cxlvj.

¶ Remissio illius.

Adde Anch. cōfi.

ccccxxx. & §. pos-

tum fuit.

SEBASTIANI.

¶ Vsuram. Vide

Laurē. de Rodul.

in trac. de vsuris.

in. ij. parte. q. viij.

vbi cōtra hęc op-

ponit. de. c. p. tuas.

j. eo. & soluit vt p-

eum.

Panormi. super quinto.

a ¶ Vel plus valitu
ra. Adde Alexan.
confi. lxxij. j. libr.
Lud. Roma. cōfil.
ccccvj.

SEBA. SAPI.

b ¶ Cōtractu. Vide 3
Feli. in .c. auditis.
col. xxiij. ver. limi
ta secundò .s. de
præscriptio.

¶ De hac q̄stione

si aliq̄s emat pro

certa pecunia an

nuū redditū quò

ad vixerit. Item si

aliquis daret eccle

siæ fundū vel pos

sessionem quā ha

bet cū hoc q̄ ec-

clesia teneatur eū

alere toto tēpore

b vitę suę, & pro ali

mētis datur tantū

in anno. & post

mortē fundus sit

ecclesię. an tales

contractus sint li-

citi propter incer

titudinē, q̄a pos

set mori intra an-

num. Item posset

viuere. lxx. ann.

Et quid si iste qui

dedit pecuniā tali

modo vixit tanto

tēpore q̄ reddit⁹

percepti sunt ma

iores q̄ pecunia

quā dedit, an i fo

ro conscientię te

neatur reddere il

lud plus vltra id

q̄ dedit. de istis

q̄. vide Io. an. hī.

& in addi. Spe. in

eo. ti. super rub. &

do. Lau. de Rodul.

in sua repeti. c. cō

fuluit. s. e. & in .ij.

parte. i. q. xv. Cy.

& Bald. in .l. si pa

ter puellæ. per il

lū tex. C. de inoffi.

test. Cy. Bal. Ang.

& Sal. in .l. ea pa

etione. C. de vsur.

Paul. & d. Alexā.

in .l. de fideicom

misso. C. de trāsa.

Ludo. Ro. in cōfi.

ccccxxij. j. ci. Pro

pleniori discussio

ne in terrio dubio

ad finem.

¶ Adde quoad

q̄. hīc tactam per

Abba. Ludo. Ro.

cōfi. cccij. & Fed.

cōfi. cccij. & quo

ad. q. tactā per ad

dētē videre origi

naliter Oldr. cōfi.

ccvij. & Anto. de

but. confi. xvij.

SEBA. SAPI.

c ¶ Licitum. Vide

multa per Alex.

& Iac. in .l. si pater

tur de nouo mutuum cum lucro illius exce
sus qui erat in pretio. Nā plus valet q̄ in ve
ritate agitur q̄ q̄ simulatē cōcipitur. C. plus
valet q̄ agitur in rubro & nigro. & in .c. p. tuas.
qui filij sint legiti. Et an teneatur restituere
isti tales in foro animæ illū excessum pretij.
dicam in .c. cōsuluit. j. eo. ¶ Tercundò not. q̄
verus valor rei attendit̄ secūdū tempus em
ptionis & vēditionis. vt in .c. cum dilecti. de
emptio. & vendi. & .l. ij. C. de rescin. ven. hoc
verū. nisi dubiū sit an tēpore solutiōis pretij
res sit min⁹ vel pl⁹ valitura⁹ vt in tex. & vēdi
tor nō erat aliās vēditur⁹ tēpore cōtract⁹ p
valore nūc currēte. istis enim duobus cōcur
rētib⁹ vt habet hīc & .c. f. ij. e. nō attēdit̄ valor
existēs tēpore cōtract⁹. q̄d est singulariter no
tandū pro limitatione illius. c. cū dilecti. & il
lius. l. ij. ¶ Tertiò no. q̄ vbi cōtract⁹ est du
bius an scilicet cōtineat in se peccatū vel nō:
debem⁹ poti⁹ abstinere à tali cōtractu⁹: quia
in dubio debem⁹ capere partē magis tu tã ani
mę, etiā si illa pars videat̄ durior respectu cor
poris. & no. gl. in .c. vnico. de scrui. in ord. fa. fa
cit. c. significasti. & .c. ad audiētiam. de homi.

¶ No. ex fi. literę arg. q̄ in foro cōtentioso
nō posset venditor cōuinci ex forma huius
contractus de vsura: q̄d intelligo, nisi cōsteat
q̄ al̄s erat venditurus tēpore contractus pro
iusto prætio, vel certum sit q̄ plus nō valeat
res tempore solutionis pretij. ¶ In glo. j. in
fin. Not. gl. videtur enim permittere de iure
canonico deceptionem vsq̄ ad dimidiū iusti
pretij, quando res & pretiū sunt de presenti:
secus q̄n differit solutio pretij: q̄a tunc id quod
est vltra verū pretiū, videtur cōstitutū pro
pter illā dilationē pretij: & non q̄ res valeat
tantū. Sed gl. x. q. ij. i. c. ea enim. s. hoc ius por
rectum. dicit q̄ ecclesia non debet alium deci
pere in contractu: vnde si offeratur aliquid
plus debito, non debet illud capere. Idē putat
hīc do. Anto. in personis ecclesiasticis & etiā
in laicis quo ad forū animæ. Sed Io. Calde. in
c. nauigati. j. eo. in repeti. dicit q̄ iura permit
tentia deceptionem vsq̄ ad dimidiam iusti
pretij, debent intelligi quando deceptio ve
nit in re ipsa. secus autē vbi dolus dedit cau
sam contractui, vel incidit in cōtractum: q̄a
tunc debet illud quis restituere: nō enim est
verisimile q̄ ius canonicum conditum in
stinctu spiritus sancti. vt in .c. si q̄s diaconus. l.
distin. approbet hāc deceptionē dolosam. &
hoc bene no. ¶ Ex hoc ergo dicēdum. q̄ vbi
ex coniecturis pōt apparere de dolo, ex pro
posito potest cōpelli clericus etiā in foro cō
tentioso, ad restituendum id quod habuit
vltra verū pretium: & idem puto in laicis sal
tē in foro ecclesiastico. ¶ In gl. in ver. ex for
ma. ibi: omne esse est ex forma. No. gl. iūcto
tex. & vult id quod dicitur quotidie. Forma
dat esse rei. ¶ Sed gloss. hīc non respondet:
quare in isto casu non inducatur ille contra
ctus ex forma. sed ratio colligitur ex gloss. in
ver. venditores. & est illa propter intentio
nem de prauatā istius venditoris. & sic nota
q̄ non semper attenditur forma quo ad iudi
candum qualitatem contractus. quia plus va
let quod agitur & c. vt dixi. s. & facit quod
no. Bar. in .l. cotem ferro. ff. de pu. & .l. si vno
ff. locati. & .s. dixi rationem quare iste contra

ctus ex forma sui nō erat vsurarius. ¶ Extra gl. querit̄ de nota
bili & quotidiana q̄stioe. nūquid sit licitū dare alicui cētū: vt ipse
singulis annis in perpetuum seu ad vitā suā sen heredum det sibi
certum annuū redditū: puta quinq̄. Hostien. & Inno. & commu
niter omnes doct. sequentes dicūt q̄ sic: siue iste annuus redditus
constituatur ex redditibus alicuius fundi, vel domus siue ex labo
ribus liberæ persone, vel serui: quia non potest dici q̄ hoc sit vsu
ra: cū in veritate non interueniat mutuum: vnde licitum est isti
emptori petere pretium ad libitum. Sicut ergo potest quis eme
re liberē totam possessionem, vel capere possessionem in emphy
teusim, vel emere annuū redditum iam constitutum ab antiquo.
Ita licitū est de nouo cōstituere & emere. nec ob. si dicatur quòd
tractu tēporis poterat iste percipere plusquā sit pretium: quia
hoc etiam contingit in contractu emptionis, & in contractu em
phyteutico. Item iste emptor exponit se periculo: quia fortē ille
venditor efficietur inops: & per hoc nō ob. illud ca. nam hīc res
erat in presenti: sed pretium dilatum: sed in quēstione propo
sita res & pretium sunt in presenti. Itē hīc nulla fraus: & per hoc idem
dicunt doct. in actione empti. Nam si habes actiōem contra Ti
tium ad mille, non est peccatum quòd ego emam pro octingen
tis: quia hęc est vera venditio, & expono me periculo, cū dubi⁹
sit euentus litis: nam posset ille debitor effici pauper, vel fugere.
Sed si aliquis reciperet centum, & constitueret se daturum omni
anno plusquā reciperet tunc hoc esset illicitum: quia nō posset
propriē dici emptio annui redditus. ¶ Et ex his infertur ad quē
stionem. Venetijs & Florentiæ tempore necessitatis ciues com
pelluntur subuenire communi: & commune postea statuit liberē
eis lucrum: videlicet quinq̄ pro centenariio, & quandoq̄ minus,
& non possunt ciues illud capitale repetere: sed bene possunt ven
dere alteri, nunquid committatur hoc casu vsura? Communiter
Moder. hīc & in .c. fin. j. eodem dicunt quòd non pro hoc facit di
ctum Inno. nam ciuitas habet redditus vnde videtur constituere
annuum redditum ex redditibus suis. Item hīc non est mutuum:
quia ciues compelluntur subuenire communitati, & nō possunt
repetere quando volunt: licet commune possit se exonerare ab il
lo debito soluendo capitale. Item commune liberē constituit lu
crum. facit. c. & si quæstiones. de simo. & j. q. ij. c. sicut. & de simili
bus quæstionibus tractabo in .c. fin. in f. j. eo. Abbas.

SVMMARIUM.

- 1 *Vsurarius monitus non desistens si fuerit clericus, ab officio & beneficio suspenditur: si laicus excommunicatur.*
 - 2 *Vsura est crimē: de quo cognoscit Iudex ecclesiasticus etiam inter laicos.*
 - 3 *Vsurarius non tenetur ad aliquam satisfactionem, si creditores liberē remiserunt.*
 - 4 *Pœna quando sunt plures in vno delicto: Iudex potest eligere quam vult.*
- Pœna illa est primò infligenda: quæ verisimiliter plus timetur.*

CAP.

VII.

Raterea. ¶ Vsurarius monitus nō desistēs
si clericus est, ab officio & bene
ficio suspenditur: & si laicus, excommunicatur.
hoc dicit. Secūda pars ibi: Si laici. ¶ Casus litera
lis. Dubitabatur de pœna vsurarij moniti & non
desistentis. Consultus Papa respondet mandato cuidam Episco
po quatenus omnibus parochianis suis vsuras recipere interdi
cat. quod si facere contempserint, si clerici fuerint, illos ab officio
& beneficio suspēdat: si laici, eos excommunicet vsq̄ ad debitam
satisfactionē. Ber. ¶ No. primò ex tex. ibi: vsuras recipere. quòd
nēdum prohibetur quis vsuras exigere: sed etiam recipere: & hoc
quando propter lucrum inducitur ad mutuum: secus autem quā
do sponte aliquid offertur: & iste erat aliās mutuaturus. arg. in .c.
dilectus. de simo. & j. q. ij. c. sicut. ¶ Not. secundò quòd clericus
vsurarius non est ipso facto priuatus nec suspensus ab officio &
& beneficio: sed debet suspendi. vt hīc patet. & potest etiam pri
uari & deponi. vt in .c. j. in fine. s. eodem. ¶ Tertiò nota quòd
laici

puelle. C. de inoff. a
 test. post Bal. ibi.
 q. refert opi. theo-
 logorū. & Ro. in
 cōf. cccxliij. in ter-
 tio dubio. ad fin.
 SEBA. SAPI.
 a ¶ Quorum laici.
 Vide Alex. in. l. si
 nō sortē in pri. ff.
 de cōdi. inde. Feli.
 in. c. cū sit genera-
 le. col. ij. ver. respe-
 ctu vfuræ. s. de fo-
 ro compe.
 SEBA. SAPI.
 b ¶ Conquæstus. Per
 istū text. dicit Ro.
 i. l. diuortio. s. ob
 donationes. ff. sol.
 matri. q. qñ credi-
 tori daret res pi-
 gnori. in qua cre-
 ditor haberet dire-
 ctū dominium, &
 debitor haberet
 tantū vtile fructū
 percepti ex re pi-
 gnorata per credi-
 torem non cōpu-
 tatur in sortē nec
 eam extenuant.
 c ¶ Fructus i sortē. Et
 ideo dixit singu-
 Lu. pō. per istum
 tex. & p. tex. in. d.
 c. ij. de feu. q. quo-
 tiescūq. creditori
 daretur res pigno-
 ri in qua creditor
 haberet directum
 dominium. & de-
 bitor haberet tantū
 vtile puta q. a em-
 phyteota daret rē
 emphyteoticā pi-
 gnori dño directo
 vel q. a vasallus da-
 ret feudū pignori
 domino q. isto ca-
 su fructus pcepti-
 ex re pignorata p
 creditore nō cōpu-
 tatur in sortē. nec
 eam extenuat. nō.
 fuit per Lud. pō.
 in. l. diuortio. in. s.
 ob donationes. ff.
 sol. ma. vide Abb.
 in. c. at si clerici. in
 ix. col. vers. itē ibi
 s. de iudi. & in. c. li-
 cet ex suscepto. ad
 fi. s. de fo. cōpe. ad
 duco aliū casum
 singularem in quo
 fructus nō cōputa-
 tur in sortē. valet
 qñ debitor iura-
 uit nō molestare
 donec sortē solue-
 rit Abb. i. c. ad no-
 strā. nu. ij. s. de iure
 iuran. Aeneas de
 falco.
 d ¶ In mercimonio.
 Adde videndum
 Lu. d. Ro. cōf. c. &
 sing. suis. fol. viij.

laici^a subsunt ecclesiæ: quo ad istud crimen
 vfurarium. & possunt excōicari in vita vt de
 sistant, & satisfaciant de preteritis: & malè fa-
 ciunt Episcopi hoc non exercētes, expectan-
 tes tantū tēpus mortis: nam ipsi peccant pa-
 tiendo alios peccare vt. xliij. distin. ephesus.
 Nam melius esset ante tempus occurrere. q.
 post causam vulneratā medicinā querere. l.
 fi. C. in quibus cau. in integ. restitui. non est ne-
 cess. ¶ Ultimò nota ibi: *vsque ad cōdignam*
satisfactionem. q. iste tex. loquit magis largē
 quā tex. in. c. cū tu. s. e. nā ibi dicit q. debet
 restitui ablātū: & hīc sufficit satisfactio. Nā
 verbū satisfacere est magis latum q. verbū re-
 stituere: quia qualitercūq. voluntati credito-
 rum satisfiat, dicitur esse satisfactum. l. si rē. s.
 omnis. ff. de pigno. actio. sed non sic contin-
 git in restitutis. quia restitutio est in pristi-
 nū statū repositio. sed illud verbum non de-
 bet ita stricte capi: sed largē modo predicto:
 & ideo sufficit libera remissio creditorum
 absq. reali restitutioe: vt dixi in. d. c. cū tu.
 ¶ In gl. fi. ibi: *primò inflicta pœna* & c. vult
 ergo gl. q. Iudex debet primò incipere à pœ-
 nis illius. c. quia. s. eo. & si nō proficiunt, de-
 bet tunc recurrere ad istam. puto hoc esse
 æquū vt incipiat à mitiori pœna. vt dicit gl.
 in. c. cū tu. s. eo. Sed tamen puto quod sit in
 optione iudicis à qua pœna potius incipiat:
 quia ex quo varię pœnę in iure statutę sunt
 potest Iudex imponere illam quę sibi videat.
 vt in. c. quoniam frequenter. in. fi. s. vt lite nō
 contesta. maximè suaderem hodie vt incipe-
 retur ab ista: quia illę pœnę parum timent.
 & carentia sepulturę contingit post mortē.
 vnde melius est in vita hanc pœnam exerce-
 re, & ante tēp. occurrere & c. vt. s. dixi. Abb.

SVMMARIVM
 Fructus rei pignorata cōputantur in sortem: nisi
 creditor habeat in re pignorata directum domi-
 nium. 4. s.

Vfuræ nō debet nec possunt exerceri non solū per
 singularem personā, sed nec per vniuersitatem

Pignus potest consistere in re propria, respectu iu-
 ris quod alius habebat in ea.

Vsura non committitur si aliquis ponit pecunias in
 banco & inde accepit aliquod lucrū honestū
 vel si mutuarius nō restituit in termino, &
 aliquid petitur ab eo ratione interesse.

Pactum de reuendendo facit præsūmi cōtractum
 vfurarium conuictum cum modicitate pretij,
 & emptor consuevit vfuras exercere.

Casus in quibus non committitur vfura ultra sor-
 tem accipiendo.

Prælati tenentur si potest acquirere ecclesiæ &
 non acquirunt.

CAP.

VIII.

Conquæstus. ¶ Fru-
 ctus rei
 pignorata computari debet
 in sortem, & excipit vnum ca-
 sum. Primò Ponit decisam
 questionem. Secundò prouisionem, ibi: *dis-*
cretioni. Tertiò exceptionem ibi: *Nisi.*
 ¶ Casus literalis. Quærebatur quid esset fructus
 de pignorum fructibus. Consultus Pa-
 pa respondet quod fructus pignoris semper
 computandi sunt in sortem: nisi terra ipsa fue-
 rit de feudo monasterij. Bern. ¶ Nota pri-

mò ex tex. iuncta superscriptione. quod ne-
 dū singularis persona prohibetur exercere
 vfuras: sed etiam vniuersitas. Et sic ciuitas nō
 potest impune exercere hoc crimē: licet non
 habeat animam: Nā vniuersitas peccare po-
 test de quo dic vt plenē dixi in. c. dilectus. de
 simonia. ¶ Secundò not. quod habens pro-
 prietatem rei, potest capere in pignus rē cu-
 ius vfusfructus pertinet ad aliū. Quod ergo
 dicitur quod in re propria non consistit pi-
 gnus. l. rem alienam. ff. de pignor. actio. pro-
 cedit tantum quando res est omnino sua: se-
 cus si alius habet aliquod ius in illa re: tūc re-
 spectu illius iuris potest constitui pignus.
 ¶ Itē nota quod creditor habēs proprie-
 tatem rei pignoratæ non tenetur computa-
 re fructus in sortem: quasi consolidetur tūc
 vfusfructus cum proprietate: & est casus val-
 de notabilis. ¶ In glossa. ij. ibi: *hoc fauo-*
re ecclesiæ. Idem puto & fortius in laicis: nā
 magis debet ecclesiæ abstinere à contractu
 vfurario q. laici. argu. in. c. per tuas. de dona-
 tio. simile in. c. super eo. s. eo. Potest ergo qui-
 libet etiam laicus hoc casu licitè nō compu-
 tare fructus in sortē, ex quo proprietate est
 sua. quasi cōsolidetur vfusfructus cum pro-
 prietate. de quo etiam not. in. c. j. de feud. &
 facit quod not. gloss. in. c. j. s. eo. ¶ In eadem
 gloss. ibi. *non quasi vfura sed quasi interesse.*
 ¶ No. glo. singulariter. Sed potest dubitari
 in quo consistat istud interesse: & do. Pet. de
 ancha. cōsultuit quod nō solum cōsistat in dā
 no habito: sed etiā in lucro cessante: vt si iste
 veditor erat solitus mercari: vnde si habuif-
 set pretium in termino constituto, fortē lu-
 cratus fuisset in mercimonio. d. Item passus
 est damnum in alio: quia ille emptor percepit
 fructus quos iste percepisset si habuisset rē.
 Idē putō in istis viduis quę solent ponere pe-
 cuniam in banchis & aliquod lucrum conse-
 qui ex honesto mercimonio. vt in capitu-
 per vestras. de dote post diuor. resti. Et istę
 rationes concludunt idem esse in mutuante.
 Vt si debitor non soluit in termino, possit
 haberi post terminum respectus ad lucrum
 cessans dummodo sit talis persona quod ve-
 risimiliter iustē fuisset lucratus: & habebit
 estimare hic Iudex pro hoc adduco text. in
 fin. de eo quod cer. lo. l. ij. vbi dicitur quod in
 hoc interesse habebit ratio lucri cessantis. f.
 Idem Innocē. in. c. sacro. de sen. excō. Idē gloss.
 in. l. curabit. C. de act. empt. facit quod not.
 in. l. iul. s. offerri. ff. eod. & hoc tene perpetuo
 menti. vt sic etiam de iure canonico possit
 peti aliquid ultra sortem ratione interesse
 non solum damni contingentis: sed etiam lu-
 cri cessantis. ¶ In eadem gloss. ibi: *si modi-*
cum esset pretium præsūmitur contractus in frau-
dem vfurarium. not. hanc gloss. singularem. f.
 expresse enim sentit quod pactum de retro-
 uendendo coniunctum cum modicitate pre-
 tij. facit contractum præsūmi vfurarium.
 p̄sertim si iste emptor cōsuevit vfuras exer-
 cere. de hac materia vide plenē i. c. ad nostrā.
 de emp. & vend. & c. illo vōs. de pignori.
 ¶ Et in fi. gl. hīc gl. excipit sex casus in qui-
 bus aliquid licitè recipitur ultra sortē. sunt
 & alij casus. Et septimus casus secundum or-
 dinem materie est in fideiussore qui soluit

Alex. cōf. cccxx. &
 cccxxj. ij. lib. Abb.
 cōf. vñ. & lx. ij. lib.
 SEBA. SAPI.
 d ¶ In mercimonio.
 Vide multa allega-
 ta p. Alex. in. l. di-
 uortio. in prin. in
 ij. char. ff. fol. ma.
 vide moder. in. l.
 ij. s. fi. ff. de eo. qd
 cer. lo. Are. in cōf.
 clviij. inci. visis di-
 ligenter. vbi vult
 q. etiā interesse lu-
 cri cessantis possit
 peti ab eo qui ve-
 nit cōtra pactum.

Lucrū cōsequi.
 Adde vidēdū An-
 cha. cō. xcij. & cxi.
 ix. Lu. Ro. cōf. l.
 ccccxij. Paul. de
 ca. cōf. cccclxxxv.
 in primò impres-
 sis. & vide qd vo-
 luit Abb. cōf. l.
 xxxix.

Lucri cessantis.
 Adde vidēdū late
 Lu. Ro. cōf. cxxx-
 ix. & cōf. clxxx-
 viij. & ibi an pecu-
 nię depositę pro
 emendis prædijs
 computentur in-
 ter immobilia.

Panormi. super quinto.

vsuras creditori, de quo tamen dic vt plenè notat Io. and. in regula damnum. de regulis iuris. li. vj. in mercu. Octauus casus est. quado emitur annu redditus de quo dic vt dixi in. c. in ciuitate. s. e. Nonus est ratione dubij. vt in d. c. in ciuitate. de quo dic vt ibi dixi. Decim⁹ quando aliquid gratis dat cessante praua intentione. vt in .c. dilectus. de fimo. & .j. q. ij. c. sicut. Vndecimus. qñ ratione mutui creditor subiit laborem: tunc in compensatione laboris pōt fructus non cōputari in sortē, secūdū Hosti. quod bene not. & remittit ad summā eo. tit. s. in aliquo. Duodecimus casus. quado ratione administrationis tenebatur quis collocare pecuniā in emptione prēdiorū: vt tutor. si enim non collocet pecuniā pupilli in prēdijs emendis, tenetur soluere vsuras, & poterunt peti de iure canonico ratioe lucri. l. tutor. s. si post depositionē. ff. de admi. tut.

¶ Et nota hoc contra praelatos. nam etiam ipsi tenentur si possunt acquirere ecclesie & non acquirunt. xij. q. iij. c. quicunq. & vide ad prēdicta quod no. xiiij. q. iij. in summa. & aliū casum vide per no. per me in. c. post miserabilem. j. eo.

SYMMARIVM.

¶ Obligata. Adde Lap. alleg. lxxix. vbi vide de alia. q. hic non tracta.

1. *Heres vsurarij siue filius, siue extraneus, tenetur vsuras restituere. & ad hoc pōt compelli quasi ex contractu inito cum defuncto. 2.*
3. *Bona vsurariorum non sunt tacite obligata creditoribus vsurarij. 7. & ideo si venerunt in alios quocunque titulo singulari non subiacent restitutioni: nisi sint emptā ex pecunia vsuraria. & tunc distinguitur. vt j. nu. 8.*
4. *Heres vsurarij potest compelli ad restituēdas vsuras, per easdem pōnas per quas poterat ipse vsurarius compelli.*
5. *Rescriptum impetratum contra aliquem qui tempore datæ erat in humanis, habet vires contra eius heredem: etiam re integra.*
6. *Heredes vsurarij tenentur ad restituēdas vsuras pro portionibus hereditarijs: sed si vnus effectus est non soluēdo, alter tenetur in solidū. 10.*
9. *Opinio communis doctorum si est falsa, non est admittēda: & cōtra ipsam legitime pronūtiatur.*
10. *Heres nō tenetur vltra vires hereditarias etiam non confecto inuentario, ad restituēdas vsuras defuncti.*
11. *Heres non confecto inuentario non tenetur in foro pōnitentiali.*
12. *Pōna in foro animæ non debentur. Constitutio non continens iniquitatem, & facta ab habente potestatem, an sit obseruanda in foro animæ?*

¶ CAP.

IX.

Vanos. ¶ Heres vsurarij filius vel extraneus, vsuras extortas per defunctū restituere cōpellit. h. d. Cōis diuisio. Secunda ibi: Tux. ¶ Casus literalis. Quæsitū fuit à Papa qd sit obseruandū de filijs vsurariorū qui eis succedūt in crimine vsurarum: aut etiam de extraneis heredibus ad quos bona illa perueniunt. Respondet Papa qd filij eadem distinctione cogēdi sunt vsuras restituere, quā pa-

2. rentes eorum cogerentur si viuerent. & idem est faciēdum de heredibus extraneis. Bar. ¶ Nota primò ex tex. qd licet defunctus decesserit in peccato vsurarum: vt quia non restituit, nec mandauit restitui vsuras tacite vel expresse, nihilominus hæres eius cōpelli debet ad ipsas vsuras restituēdas & sic punitur hæres ex delicto defuncti: licet non appareat defunctum non pœnituisse. & hoc ideo potest intelligi: quia ipsa bona peruenerunt ad heredē: vel quia iste hæres non cōuenitur pœnisse ex delicto defuncti: sed ex contractu, vel quasi gesto cum defuncto. indebitè enim recepit vsuras. de quo dicendum vt in. c. Michael. j. eodem. & sic respō de ad contrarium quod formari posset ad notata per me in. c. in literis. s. de raptō. ¶ Nota secundò argu. optimum ex tex. quod bona vsurariorum non sunt obligata creditoribus pro vsuris restituendis. textus em se hīc nō refert ad bona seu ad illos ad quos peruenerunt bona. sed tantūm ad heredem ipsius defuncti. cum enim consultatio fuisset facta in genere, videlicet quid de extraneis ad quos bona vsurariorum peruenerunt. Papa in responsione se astrinxit ad heredē: & sic illi quibus vel ad quos peruenerunt bona vsurariorum titulo singulari non possunt conueniri, & compelli ad dimittendū ipsa bona, quod est contra gloss. hīc.
4. & cum ea latius. j. subiiciam. ¶ Tertiò nota ibi: *ea sunt districtio- ne cogendi &c.* quod hæres vsurarij potest compelli ad vsuras restituēdas per pōnas positas in consilio lateran. & per alias, per quas poterit compelli defunctus. Si ergo non restituit, potest excommunicari nec admittetur ad communionem altaris: nec ad sepulturam ecclesiasticam. ¶ Et facit iste text. in arg. quod per rescriptum impetratum contra vsurarium possit conueniri heres, etiam reintegra: quod quidam non admittunt. dictum tamen in se est verum. Et idem in quocunq. alio. vt hæres possit conueniri ex rescripto impetrato contra defunctum, si tempore datæ viuebat defunctus. quia censetur eadem persona cum defuncto. in auct. de iureiu. à mori. præsti. xxxv. q. iij. c. contradicimus. s. hac auctoritate. de hac tamē materia plenè no. in. significasti. de rescrip. & in regula is qui. de reg. iur. lib. vj. in mercu. ¶ In gloss. fi. j. in fi. Ex hac glo. colliguntur duæ conclusiones. Prima est, qd heredes vsurarij tenentur ad restituēdas vsuras non in solidum, sed pro hereditarijs portionibus. vt si vnus habuit duas partes hereditatis, tenetur ad duas partes vsurarum, & alius tenetur ad partem tertiam, & hoc non est speciale in heredibus vsurarij. Sed idem est regula riter in quibuscunq. heredibus: quia actiones competentes contra defunctum diuisæ sunt per legem inter heredē ex hereditarijs portionibus. l. j. & .ij. c. de here. actio. & .l. pacto successorum. c. de pact. Secunda conclusio gloss. est. quod altero heredum effecto non soluendo, alius potest conueniri in totum, quia bona vsurarij sunt obligata pro vsuris restituēdis. Et ex hoc vltimo posset colligi tertia conclusio: sed hoc vltimum dictum esse verum, videretur etiam quod si alter heredum, esset soluendo, posset vnus conueniri in solidum, in quantum sufficiunt bona ad eum deuoluta si ageretur hypothecaria. ¶ Et incipiendo ab hoc vltimo scias quod communis opin. antiquorum fuit illa, de qua in ista gloss. videlicet quod omnia bona vsurariorum sunt tacite obligata. a de quo vide gloss. in. c. q. q. eodem titu. libro. vj. in versicu. facultates in fin. Sed moderniores communiter tenuerunt oppositum. vt Hostien. hīc. & Ioan. an. in. d. c. q. q. dicendo hanc hypothecam nullo iure probari. & Fede. consilio. xxij. dicens quod ex quo ista hypotheca est iure expressa, non debet per docto. interpretatiuè induci. & c. cum tu. s. eo. nō loquitur generaliter de omnibus. sed de bonis emptis ex pecunia vsuraria. nec etiā ibi probatur. vt ibi dixi. quod illa bona sint obligata. licet emptā de pecunia fenebri, sed quod possunt vendi. & ideo hīc not. dicit Hosti. quod ille ad quem bona vsurariorum peruenerūt titulo singulari siue ex causa lucratiua, siue est causa onerosa, nō potest molestari super illis bonis, etiam pro vsuris restituendis. argu. in. l. eris alieni. c. de dona. aliās multi illaquearentur. ¶ Sed in bonis emptis ex pecunia vsuraria potest procedere illa distinctio, an ex causa lucratiua vel ne: vt ibi not. Et hac opin. vt domi. Anto. refert, fuit aliās in factō seruata: nec curandum de communi opin. antiquorum, ex quo iure non probatur. ¶ No. bene hoc dictum quod licitè iudicatur contra communem opin. doct. & etiam gloss. quando illa opi. iure

- ^a opin. iure non probatur^a. & ita dicit singulariter Ioan. and. in. d. c. j. de consti. quod ubi communis opin. est euidenter falsa, non tenetur illam Iudex sequi. & quod Iudex acutissimi ingenij debet hoc existimare. pro hoc facit. c. j. C. de ve. iu. enu. Et hodie potest dici quod ista sit communis opin. cum omnes sequentes eam teneant. Et ex praedictis potest inferri. quod prima conclusio gloss. sit vera: ut teneantur pro hereditarijs portionibus: & secunda conclusio sit falsa, tanquam fundata super opinione danata. Si enim bona non sunt obligata, ergo alius haeres non tenetur in solidum altero effecto non soluendo. ¶ [†] Doct. tamen communiter tenent illam conclusionem: quae ut dicit do. Anto. & bene posset praticari favore animae^b ut sic liberetur facilius anima defuncti ex integra satisfactione. unde iuris rigore non videtur conclusio vera. unde & Io. cal. dicit quod si diuisio fuisset facta inter heredes, tunc alter non conueniretur in solidum: puta quia creditores receperunt portionem illius extra iudicium vel conuenerunt eum super parte sua tantum.
- ¹¹ ¶ [†] Extra gloss. quero quid si bona defuncti non sufficiunt ad usuram restituendas: nunquid haeres teneatur de suo^c? Host. hic quod sic. si non confecit inuentarium. l. scimus. C. de iure deli. Sed ipsemet Host. in summa hanc suam opi. in pluribus locis positam modificat, & restringit ad forum contentiosum notabiliter, concludens quod in foro animae non tenetur^d haeres licet inuentarium non confecerit, ultra vires hereditarias. & hoc in summa in tit. de testa. in §. pe. versi. quid si non sufficit & sequitur Io. and. in. c. ij. eod. titu. lib. vj. in nouel. Fed. tamen (ut ego dixi in. c. in literis. §. de rap.) tenuit etiam quod in foro iudiciali haeres usurarij non tenetur ultra vires hereditarias, etiam si non confecerint inuentarium: quia tenentur ex delicto defuncti: & hoc casu ius canonicum non astringit ultra vires hereditarias: ut dixi in. d. c. in literis. & dic ut ibi. Sed aduerte. quod si nos tenemus heredem conueniri praecise ex delicto defuncti, non posset procedere opi. Fede. quam ponit Io. and. & sequitur in. d. c. ij. Sed si tenemus heredem conueniri ex conditione indebiti: & sic potius ex quasi contractu: ut not. gloss. in. c. Michael. eo. non video quod opin. Fed. possit procedere. tamen illud teneo, & dico valde notandum, quod nullo casu in foro animae tenetur haeres ultra vires hereditarias. ratio. quia lex inducens oppositum est fundata super praesumptione: quia praesumit plus fuisse in hereditate, sed in foro animae de omnibus creditur confitenti: & ex quo cessat ratio legis, debet cessare ipsa lex. & pro hoc. c. significasti. ij. de homicidio. & quod not. Innoc.
- ¹² in. c. quia plerique in fi. de immu. eccle. ¶ [†] Item quia in foro animae non habet locum solutio poenae: sed satis est satisfacere ut dicit glo. singu. xij. q. ij. c. fraternitas. & sequitur Fede. & Ioan. and. ubi supra. quod lex condita ab habente potestatem non continens manifestam iniquitatem debet seruari etiam in foro animae debet intelligi quando non cessat ratio legis in foro animae, seu eadem est ratio in utroque foro: alias secus. ut in ca. tua. de spon. Et hoc bene notabis.

SUMMARIUM.

- 1 Vendens rem pro maiori pretio. eo quia solutionem differt usurarius est
- 2 Usurarius est qui mutuatur ea mente ut inde aliquod lucrum habeat.
- 3 Usurarius est ille cui debitor liberè aliquid ultra sortem dedit si ipse habeat mentem deprauatam: vel non fuisset alias mutuaturus, nisi sperasset aliquid consequi. Et tenetur restituere. §. in utroque foro.
- 4 Usurarius debet restituere usuram, licet creditores remiserint: quando ipse habeat mentem corruptam omnino nolle ipsas restituere.
- 5 Usura committitur, etiam si quid modicum ultra sortem recipiatur.
- 6 Usurarius est ille qui prorogat terminum debitori aliquo accepto.
- 7 Obligatio antidotalis si committitur in pactum non inducitur usura: verbi gratia mutuo tibi decem cum pacto quod alia vice tu mutues mihi decem.

CAP.

X.

Consuluit. ¶ Mutuans ea mente: ut ultra sortem aliquid recipiat tenetur in foro animae ad illud restituendum si ex hoc aliquid consequutus est Idem in non dante parabolam iuramenti, nisi aliquid inde recipiat: & idem

in vendente rem plus quam valeat. quia differt solutionem. hoc dicit. In prima ponitur consultatio tria continens. In secunda simul ad omnia respondet. ibi. Verum. ¶ Casus literalis. Tres quaestiones hic formantur. Prima est talis. Aliquis mutuatur pecuniam sine aliquo pacto vel conuentione: eo tamen animo ut aliquid ultra sortem accipiat. queritur an talis saltem in iudicio animae usurarius sit censendus. Secunda quaestio est. Aliquis mutuauit pecuniam ad certum terminum: termino adueniente creditor non vult dare parabolam donec aliquod emolumentum percipiat, non tamen aliquid petit vel exigit a debitore: queritur utrum iste eodem crimine cum primo inuoluatur. Tertia quaestio est. Aliquis negotiator vendit merces suas longe maiori pretio ut alio tempore pretium persolueretur, quam si incontinenti pretium persolueretur: queritur de isto: an poena simili debeat condemnari? Ad hoc respondet Papa quod ex euangelio Luce colligitur, quid in his casibus sit tenendum in quo dicitur. Mutuum dantes nihil inde sperantes. homines isti pro intentione lucri quam habent, cum omnis usura & superabundantia prohibeatur in lege, iudicandi sunt male agere: & ideo in animarum iudicio efficaciter sunt inducendi ut taliter accepta restituant. Ber. ¶ [†] Not. primo singu. ex tex. quod libera donatio creditoris occasione mutui non prodest ipsi creditori habenti intentionem deprauatam: ut quia alias non fuisset mutuaturus, nisi sperasset inde aliquid consequi. Et singu. facit iste tex. quod remissio usurarum etiam liberaliter facta ab eo qui soluit non prodest ipsi usurario habenti mentem corruptam, & propositum non restituendi remissione non facta: quod est contra gloss. in regula peccatum de reg. iur. lib. vj. & contra Fede. ut saltem tempore poenitentiae habeat hoc propositum. de quo dic ut dixi in. c. cum tu. §. eodem. ¶ [†] Secundo not. quod omnis spes consequendi aliquod lucrum ex mutuo est damnata: intellige tamen prout not. in gloss. in versicu. sperantes. ¶ [†] Item not. quod omnis superabundantia est prohibita ergo quantuncumque modicum sit & quaecumque sit quod datur occasione mutui, semper inducitur usura & tenetur ad restitutionem pro hoc. xiiij. q. iij. in. c. j. ij. & iij. etiam si sint munuscula ut ibi dicitur. ¶ [†] Vl timo no. quod in foro animae omnes isti de quibus in text. sunt inducendi efficaciter ad restitutionem: & not. ver. efficaciter. quia cum effectu debet esse illa inductio debent ergo effectualiter & realiter restituere, si volunt consulere animabus eorum. Et per hunc text. in fi. qui refertur ad omnia praecedentia dico hic esse casum apertum pro opin. Innocen. Hostie. quam sequuntur communiter doct. quod adeptus lucrum ex mutuo, intentione tamen deprauata tenetur restituere in foro animae, nec sufficit agere solam poenitentiam: licet aliud in simonia mentali: ut in. c. si de simo. & rationem diuersitatis ibi dixi.

¶ [†] An autem in foro contentioso talis teneatur: ista litera videtur velle quod non. pro hoc videtur glo. vlti. quae dicit quod tanquam usurarij

SEBA. SAPI.

¶ Non probatur. vide de Deci. in consil. lxxij. in vlti. col. ver. non obstat si dicatur. Ias. i. l. ut vim. col. pe. ff. de iust. & iu. Fel. in. c. j. col. pe. §. de constitutu.

¶ Fautore animae. Intelligo istud dictum, quoniam usurarius mandauit usuram restitui in morte. quo casu heres non satisfaciendo facit praedictum defuncto. qui in vno fuit negligens in restituendo: ut §. de raptu. i. c. literis. per Abb. in nu. 2. & in nu. 4. Si vero non mandauit restitui, tunc cum decesserit in peccato mortali non est amplius sperandum de salute sua ut §. eo. c. quia ex omnibus. per Abb. ibi. in ver. ex praedictis. & eo casu quo tenetur haeres: licet defunctus non mandauerit, non est ut exoneret conscientiam defuncti: sed quae ceterum obligatur ex contractu. ut §. nu. i. no. quo casu non tenetur nisi pro rata sua ut l. j. & §. c. de here. act. & ista distinctio est vera sicut deest in c. collis. Tenemur. Aeneas de falco.

SEBA. SAPI.

¶ De suo. de isto articulo vide latius simè per Areti. & Moder. in rub. ff. de acquir. heredi.

¶ Non tenetur. Adde Anc. col. ccccxxx.

SEBA. SAPI.

¶ In foro animae. Vide Fel. in. c. canonum statuta. col. xij. ver. tertius casus. §. de constitutu.

isti tales non sunt puniendi: & hoc ideo. quia ex forma non apparet contractus usurarius, nec interuenit aliqua pactio vel exactio. & hoc indubitatum, vbi iste creditor negat habuisse intentionem corruptam, sed si confiteretur: tunc dicit Host. quod si petitio emana uit, vt cogere tanq̃ reus usurarius, esset absoluendus propter ineptam petitionem. nisi aliud diceremus fauore animæ. & hoc plus placet: nam ideo iste tex. dicit de iudicio animæ: q̃a in foro contentioso non iudicamus de occultis: sed vbi habetur confessio, factū est notorium. & tex. damnauit nō solum pactum sed spem. vt in litera. sed si iste negaret, tunc clarum est q̃ sequi debeat absolutio, si tamen fuisset petitū, vt condemnaretur quasi usurarius: tunc in dubio est condemnatus, ex quo apparet de intentione. & idem dicendū in alijs duobus articulis. de quibus in text.

¶ Quæro. † quid intendat litera, dū dicit q̃ creditor nolebat dare parabolam iuramento &c. Solu. quodcumq̃ contingit q̃ debitor iurat restituere mutuū intra mensem, & adueniente termino non valens commodē soluere, rogat creditorem vt differat terminū: ille malitiosē non vult progare: vt prius aliquod lucrū inde recipiat: ex lucro percepto prorogare terminum. iste talis tenet. videtur enim percipere lucrū pro termino prorogato. **¶** In gl. in ver. sperantes. in fi. no. sing. glo. nam tenendo contrarium multi illaquearent.

¶ An autē debitum naturale possit licitē deduci in obligationem ciuilem: vt puta mutuo tibi. x. volo deducere in pactum vt tenearis alia vice mihi mutuare alia. x. Dost. tenent q̃ non. ^a quia non sequor lucrum. nam ex illa obligatione naturali non poteram te compellere. secus vbi intercedit obligatio ciuilis. & de hoc. xiiij. q. iij. c. j. in fi.

SVMMARIUM.

1 Usurarij manifesti à quibus repetuntur vsuræ, nō possunt appellare, quando appellatio est friuola vel contra ius. 2.

2 Appellare non possunt manifesti criminosi: quādo scilicet appellatio est friuola.

CAP. XI.

Vām pernicio-

sum. **¶** Manifesti usurarij appellans ad subterfugiendum restitutionem, audiendus nō est. h. d. Cōmunis diuisio. Secunda ibi: *Mandamus.* **¶** Casus literalis. Aliqui sunt manifesti usurarij. quorum quidam publicē renuntiauerunt vsuris. cum isti usurarij manifesti conueniebantur super vsuris, appellabant. Queritur an appellationib⁹ ipsorum sit deferendum. Mandat Papa praelatis quatenus manifestos usurarios & præcipuē illos quos constiterit publicē renūtiasse vsuris: cū quis eos conuenerit, non permittant appellationis beneficio se tueri. Ber. **¶** Not. j. ex text. casum in quo denegatur appellatio. & dicūt quidam hoc esse speciale in odium vsuræ. nā & raptori non est interdiciendum appellatio-

nis remedium. argu. in. c. in literis. de restit. spo. Sed communiter tenetur vt in hoc nulla sit differentia. nam text. non ponit aliquam specialitatem in usurario: loquitur enim in manifesto: sed quilibet criminosus manifestus non auditur appellans: vt in. c. cum sit romana. de appel. & idem in raptore manifesto vt ibi. Et intellige tex. quando appellatio est manifeste friuola. vt quia dicit se non usurarium, vbi manifeste constat de contrario. vel appellat ne cogatur ad restitutionem quod est contra iuris præceptum secus dic quando appellatio possit esse iusta. vt quia conuenitur sub vno, & condemnatur ab alio. nam hoc casu non sequitur erat usurarius manifestus: ergo extorsit vsuras ab isto. Item vbi voluit reprobare testes, & non fuit admissus. Et idem est vbi cūq̃ grauetur. nam grauato quantumcūq̃ criminoso non denegatur appellatio. sicut nec alia defensio. vt in. c. inter. de excels. prela. & in c. vt debitus de appel. quod etiam sensit glo. hīc.

SVMMARIUM.

- 1** Iudei coguntur restituere vsuras coactione causatiua videlicet quia priuantur mercimonijs & communione fidelium.
- 2** Vsura possunt repeti coram iudice seculari, vel ecclesiastico ad libitum. Vsura tunc cognoscitur in foro ecclesiastico: quando dubitatur an sit vsura vel non.
- 3** Iudei & christiani, an licitē conuersantur in mercimonijs, dummodo non sit nimia familiaritas inter eos?
- 4** Iudei excommunicantur indirecte in quantum priuantur communione Christianorum.
- 5** Vsuram exercere cum hostibus est prohibitum.
- 6** Iudei possunt compelli in vtroque foro restituere vsuras.
- 7** Iudei committentes contra eorum legem in mortalibus subiaceant iudicio ecclesiastico.

CAP.

XII.

Ost miserabilem. **¶** Per subtractionem com-

munionis christianorum per principes seculares cogendi sunt iudei ad vsuras restituendas. hoc dicit. Ponit duplicem prouisionem contra iudeos usurarios. Secunda ibi: *donec.* **¶** Casus literalis. Quarebatur qualiter iudei compellendi sint ad vsuras restituendas vel remittendas. præcipit Papa iudeos compelli ad remittendas vsuras christianis per principes & potestates seculares. & donec eis remiserint vel restituerint, ab vniuersis fidelibus & mercimonijs & alijs iubet papa per excommunicationem omnem communionem eis donegari. Bern. **¶** Nota primò. tex. singu. & apertum in argu. quod coram iudice seculari possunt repeti vsuræ. seu agi ad remissionem vsurarum promissarum. nam si cut Iudei possunt compelli per potestatem seu principem secularem, ita & christiani. Est ergo istud crimen mixtum, seu mixti fori. vt possit fieri restitutio seu appetitio tam in foro seculari quā ecclesiastico. & hoc vbi non dubitatur contractum usurarium esse. si autem dubitaretur cognitio pertineret ad forum ecclesiasticum vt plenē not. in. c. cum sit generale. de fo. compe. & c. si Iudex laicus. de sen. excom. lib. vj. & in. l. titia. ff. sol. ma. Et tene mēti in hoc istum tex. **¶** quia multi tenuerunt quod Iudex secularis nullo modo possit se intromittere de vsuris. vt plenē dixi in. d. c. cum sit generale. & vi de gl. in cle. dispendiosam. de iudi. **¶** Secundò not. arg. à contrario. q̃ christiani non peccant communicantes iudeis in mercimonijs. nam in poenam interdicitur eis communicatio. vt hīc, ergo regulariter non est interdicta: sed nimia familiaritas & conuersatio bene interdicitur. xxviij. q. j. c. sape. & c. nullus. & s. de iude. in. c. ad hęc. cum si. **¶** Item not. q̃ in crimine vsurarum ecclesia potest indirecte excommunicare iudeos, interdicens eis communionem christianorum. **¶** Ultimò potest intelligi q̃ iudei peccant exercendo vsuras etiam contra christianos. ipsi tamē putant oppositum. per id quod habetur deutero. xvij. c. fratri tuo non feneraberis & c. quia dicunt q̃ contra gentes alterius fidei liceat fenerari. Ad idem tex. opti. in. c. ab illo. xiiij. q. iij. vbi dicitur q̃ contra

¶ Not. vñ esse. cū obligationis antidotalis: quia si antidota deducantur in pactū, nō committit vsura de cui⁹ veritate vide late hic p do. Lau. de rodulpho. de flo. i. suano. repe. in. j. col. & ad hoc vide qd not. gl. in ver. onera. de vsu. quod est not. ad materiā. l. ex hoc iure. ff. de iust. & iure.

SEBA. SAPI.

¶ Repeti vsuræ. Vide Card. flo. in cle. m. j. q. xviij. de vsur. Pau. de ca. & Alex. i. l. si nō forem. in prin. ff. de cōdi. inde. & Ale. remissiuē in cōfil. ix. in. iij. vol. & in cōfil. xci. col. ij. i. n. vo. & Ias. in. l. quoties. co. ij. C. de iudi. Lāfrā. de oria. in cle. dispendiosam. col. v. in ver. punctus quæstionis. de iudi.

¶ Modo potest. Adde q̃ cū vsuræ peti tanq̃ interesse. q̃ illa pōt peti corā iudice seculari. vt voluit Lappus alleg. lv.

¶ In mercimonijs. Sed vtrū iudei possint exercere vsuras, & facere societatem inter se de faciendis vsuris. vide Ioan. de imo. in. vj. cōfil. & vtrū si accidat casus aduersus ex casetur socius. vide ibi. And. barb.

contra hostem possumus licite exercere vsurā: cū licite possumus aduersus eos gladio militare, & bona eorum occupare. fortius licet exercere vsurā contra eos. Et est casus in quo vsura nō est peccatū: & est addēdus iste casus ad alios quos dixi in c. cōquestus. s. eo. sed certē iudei ex hoc non excusant à peccato excercēdo vsuras contra christianos. primò per id quod habetur deuter. xxviii. c. alienigena fenerabitur tibi: tu autē nulli. Itē in psal. generaliter dicit. q. ille habitabit in regno dei^a q. pecuniā suā nō dederit ad vsurā: & sic lex antiqua indistinctē p. hibet vsurā. Nō obstat prima authoritas. quia illa nō facit nisi per contrariū sensum. & arg. à cōtrario nō valet: vbi cōtrariū est alibi exp̄sum. vt in c. à nobis. ij. de sent. exco. Nec. ob secundū qd dicitur de hoste: q. christiani nō sunt hostes iudeis: imò eos tolerāt ex humanitate vt in c. & si iudeos. de iude. Itē iudei ptātē indicendi bellū nō habēt ergo cōcludit iudeos peccare excercēdo vsuras cōtra christianos, b & quod possunt ab hoc crimine cōpelli. ¶ In gl. j. in fi. Et licet iudei in tēporalib⁹ subsint principi seculari, non tamen intelligas q. ecclesia nō possit eos cōpellere ad vsuras restituendas. nā cū hoc crimen sit ecclesiasticū & vt iudei peccant cōtra legē eorū & cōtra naturā excercēdo vsuras, licite possunt cōpelli per iudicē ecclesiasticū. vt not. Inn. in c. quod super his. de voto. Pro hoc facit iste text. in fin. vbi ecclesia interdicit eis cōmunionē christianorū. Nec ob. si dicat, quare Papa mādāt eos cōpelli per iudicē secularē, si ipse potest? Respōdeo quod facilius possunt compelli per secularē habētē homines armatos: nā ecclesia nō habet arma & de iurisdicōe spiritali parū curāt iudaei. ideo vt facilius cogant habēt recursus ad principē secularē. Simile in c. postulasti. & quod ibi dixi. s. de iudaeis. & quod dicā in fine. ¶ In gl. fin. ibi. *pœna corporali puniantur.* sed hoc facit cōtra id quod dixi in præce. gl. nam si possunt corporaliter puniri per ecclesiā, quare Papa mādāt eos cōpelli per secularē ptātē. Sed potest rñderi quod ecclesia hoc facit vbi habet iurisdicōnē tēporalē, licet vbi habet spiritalē possit idē facere inspectatibus ad forū suū inuocato auxilio brachij secularis. Itē hīc non negat quin ecclesiasticus possit. nā hoc crimē est mixti fori: vt s. dixi. ¶ Et in fi. gl. Not. bñ gl. quod iudaeus ratioe delicti fortitur forū ecclesiasticū & intellige de delictis cōtra legē eorū in moralibus: vt sicut christiani fortiuntur forū ecclesiasticū si delinquant cōtra legē diuinā, vt cōtra iuramētū, vel quid simile. ita iudaei. nā nō debēt ipsi gaudere maiori prerogatiua. nā (vt dicit in euangelio) vnū debet esse ouile, & vnus pastor. Itē qñ iudaei & alij infideles peccāt cōtra naturam. nam sicut deus tales puniuit, Gen. vij. ita & eius vicarius potest eos punire. vt not. Inno. in c. super. de voto. in quātū gloss. dicit, quod ratione delicti fortiuntur forum: idem dic secundū Host. ratione rei, vel contractus, vel domicilij. cū ista equiparentur: vt s. de foro competen. c. fina. quod tene menti.

S. V. M. M. A. R. I. V. M.

- 1 Iuramentum de non repetendis vsuris non efficit quin vsurarius possit compelli ipsas restituere.
- 2 Iuramentum de non repetendis vsuris non inducit liberam remissionem vsurarum.
- 3 Vsurarius potest compelli non solum vsuras exactas restituere sed exigendas exigere.
- 4 Iudex potest suum officium nobile impartiri ad utilitatem priuatam vbi vertitur periculum animarum.
- 5 Iurans non repetere vsuris potest absolui à iuramēto, & ipsas postea repetere.
- 6 Denuntiatio euangelica non potest per iuramentum remitti.

CAP.

XIII.

Vas. ¶ Vsurarius qui fecit debito re iurare de soluēdis vel de non repetēdis vsuris, ecclesiastica censura cōpellitur ab exactiōe desistere, & exactas restituere. h. d. vel aliter & sic. Nō obstat te iuramēto de non repetendis vsuris per debitore præstito: potest iudex ex officio suo vsurariū ad restituendas vsuras cōpellere. hoc dicit. Cōmunis diuisiō. Secūda ibi: Nos. ¶ Casus literalis. Quidā vsurarij faciūt iurare illos quibus mutant pecuniā quod vsuras nō repetent ab eis, & super solutis nullā mouebunt quæstionē. Quæ sitū fuit à Papa qd super hoc sit agēdū. Respōdet Papa Episcopo diocesano vt vsurarios ipsos monitiōe præmissa per cen. ec. app. re. cōpellat ante solutionē vsurarū desistere ab earum exactiōe, vel restituere ipsas postq fuerint persolutæ: ne de dolo suo & fraude videant cōmodū reportare. Ber. ¶ Nota primò ex tex. quod iuramētū præstitū de vsuris nō repetēdis nō inducit liberā remissionē vsurarū. imò vsuræ vident magis extortæ. cū iuramētū non præsumat interuenire ex libero cōsensu iuratis vt in c. super hoc. de renuntia ¶ Nota secundò. iudicē posse ex suo officio supplere nedū post vsuras solutas, vt earū fiat restitutio: sed etiā ante solutionē, vt earū nulla fiat exactiō. pōt em iudex præuenire ante cōsummationē peccati, cū iudex videt aliquē in præcipitio peccadi. de quo vide bo. gl. i. c. ex literis. s. de spō. ¶ Itē no. casum. in quo iudex supplet ad cōmodū priuatarū personarū, cū mādāt vsuras restitui: sed hoc facit potius ppter utilitatē publicā & animarū, vt obuiet periculis & peccatis. aliās nō faceret. vt not. in c. ad nostrā. s. de iureiur. & in l. j. §. hoc aut iudicium. ff. de dā. infect. ¶ In gl. j. ibi. *relaxato prius iuramento.* Ista suppletio ad literā est poti⁹ quēdā extortio. nam si hoc esset necessariū, Papa dixisset in tex. ar. c. ad audiētiā. de deci. Et ideo dic melius. q. aut iudex pcedit ex officio nō implorato per istū iurātē, & tūc nō est opus hāc absolutionē facere. q. in nullo venit iste cōtra iuramentū. quia iurauit nō repetere. nō aut iurauit vsuras nō recipere si redderent: & in hoc casu propriē loquit iste tex. Aut istemet qui iurauit intēdit repetere. & tūc pcedit quod dicit gl. vt prius petat relaxatio iuramenti: vt in c. j. de iureiur. Et no. gl. q. iurās nō repetere, pōt petere absolutionē, licet absolutio ordinet ad finē repetendi: & hoc ideo. q. primū factū est dānatū. & ideo restringendū ad terminos tantū. ¶ Et in fi. gl. Sed quero quid si iurauit non denūtiare? dic q. nō valet iuramētū: quia nō potuit se obligare cōtra bonū charitatis, dispositionem euāgelicā si peccauerit & c. fundat enim se denuntiās su per peccato creditoris & salute anime illi⁹, & nō sup p prio cōmodo. de quo vide qd no. in c. ad nostrā. ij. & c. quēadmodū. de iureiur. teneas bñ mēti. Et de materia petēdi hāc solutionē dixi plenē i. c. j. & c. debitores. de iure.

S. V. M. M. A. R. I. V. M.

- 1 Vsurarius non potest repetere vsuras quas alius sibi extorsit nisi ipse restituat quas alij extorsit.
- 2 Auxilium legis non debet quis inuocare si in legem committit. vide plenē j. nu. 5.
- 3 Vsurarius non repellitur à limine iudicij excercēdo actiones quæ sibi competunt.
- 4 Vsurarius potest ab alio vsurario excipere nedum de vsuris ex tortis de se, sed à quibuscumque alijs.
- 6 Frustra: Ista dictio quid importet.
- 7 Exceptio criminis an habeat obstare prosequenti ius propriū.
- 8 Contra vsurarium non possunt excipere conuenti ab eo quod non restituerit vsuras.
- 9 Exceptio quam vnus vsurarius opponit contra alium est dilatoria, & ante litem contestatam opponenda: & intra octo dies probanda.

TTT iij

SEBA. SAPI.

a ¶ In regno. dei. De istis vide latē etiā copiosē Io. bap. de sancto seuerino in repe. l. cunctos populos. C. de sum. trini. & fide chatho. & ibi nun quid liceat retinere iudæos mutuan tes sub vsuris. de quo etiā p las. ibi. b ¶ Christianos. Ad de quod idem tenet Io. de Imo. cōf. si. vj. Alexā. conf. lxxx. ij. lib. c ¶ Punire. Adde Pe. de ancha. conf. xiiij. Oldr. conf. vltimò. d ¶ Ante solutionē. Adde q. antereceptionem vsurarū nō potest dici vsurarius. vt dicit Ludo. Ro. confil. cxxxviij.

Panormi super Quinto.

¶ C. AP. XIII.

Via frustra. ¶ Non audis vsu-
rarius repetens vsu-
ras, nisi prius restituat ex ortas per se. h. d.
Ponit statutum cuius causam premitit ibi:
Statuimus. ¶ Casus literalis. Quia frustra

legis auxilium implorat qui committit in legem. statuit
Papa ut si aliquis vsurarius literas impetrauerit super re-
stituendis sibi vsuris, vel fructibus computandis in sortem
authoritate illarum literarum nullatenus audiat, nisi prius
restituerit vsuras quas ab alijs noscitur extorsisse. Ber.

¶ Not. primo principium tex. quod solet quotidie alle-
gari: quod non est dignus auxilio legis qui committit in legem.
facit quod not. in c. ij. de consti. & c. cum oēs. eo. tit. patere

legem quam ipse tuleris. ¶ Secundo nota quod nec re-
petens vsuras nec petens computari fructus in sortem audi-
ri debet, nisi prius restituat ipse vsuras quas ab alijs ex-
torfit. Et ex hoc potest colligi arg. quod ab alijs civilibus actio-
nibus vsurarius non repellitur ante quam restituat vsuras: argue-
do per locum a speciali. nam speciale est cum repetit vsuras,
ut non audiat nisi restituat per se extortas: ergo in alijs
actionibus audiri debet hac exceptione non obstante.

¶ Ultimo nota ibi: alijs & c. quod vsurarius ab alio vsu-
rario potest excipere nedum de vsuris extortis a se, sed a qui-
buscunque alijs. & sic audis allegans de iure tertij. & hoc
fit in odium vsurarij, ut prius sit purgatum crimen quam
aliud de ipso arguat. ¶ Sed dubium est quid fiet cum vsu-
rario excipiente contra vsurarium. non procedit in causa, re-
manebit ne peccatum primi vsurarij impunitum: nam ex hoc
iste vsurarius prius conuentus reportabit commodum.
& sic uterque retinebit vsuras. quod videtur absurdum. Sol.
doc. intelligunt mirabiliter hunc tex. quod Iudex ex officio
suo repulso actore compellet conuentum ad restituendas vsu-
ras non isti actori: sed illis qui debent recipere vsuras ab
illo actore: & iste actor tenebitur postea hoc habere ra-
tum. cum negotium suum utiliter gestum sit. l. si pupilli. ff. de
nego. gest. facit quod no. in c. intelleximus. de adulte. & fa-
cta integra restitutione audietur actor. In istis enim mul-
tum exuberat officium iudicis. arg. s. c. proxi. ¶ In glo.
prima in fin. de hac materia vide quod no. Inn. in c. intel-
leximus. de adul. & Cy. in l. ij. C. quod sit lon. consue. ultra me-
diu. Hosti. hic sequitur gl. dummodo iste non peccauerit erga
fidem. ad hoc. j. de reg. iur. c. defleat peccator. & ij. q. vij.
c. non potest. Vin. in c. fi. de immu. ecclie. dicit. quod aut quis
deliquit contra legem generalem, & generaliter perdit
auxilium legis: aut contra legem specialem, & non perdit bene-
ficii aliarum legum. nisi ubi iure cauetur. arg. in aut. qua
in prouincia. C. ubi de cri. agi oportet. Et in veritate hec
via brocardica est. Vnde non potest dari inuariabilis doctri-
na: sed secundum casus contingentiam & qualitate iudicandum
est: satis tamen potest teneri pro quadam regula generali conclu-
sio gl. cum dictis doc. precedentiu. Et ad l. auxilium. alleg. pro
contrario. Dic quod non est proprie delictum quod facit perde-
re illud beneficium: sed quia in delicto cessat ratio beneficij
concessi. nam conceditur beneficium restitutionis minori lae-
so ob suam facilitate: quod ratio cessat in delicto, cum delictum
non sit sine dolo. Non ob. c. dilectis filiis. de appel. quia ibi
ideo audietur appellans qui non detulit appellationi ad-
uersarij. quia sue appellationi fuit delatum per iudicem, unde
posito quod sit frustratoria, tamen propter delationem deuoluit
causa ad superiorem. ut in c. cum appellationibus. de ap. li. vj.
Non ob. l. filio patroni. §. j. ubi dicitur quod si patronus ducit
libertam ignominiosam in uxorem, perdit beneficium alte-
rius legis, quia cauetur ut patrono viuo non possit liberta
diuerrere ab eo, loquitur enim in odium patroni contrahen-
tis cum ignominiosa: vel illud est propter coniunctionem
& connexitatem quam habet cum facto principali. ¶ In
glo. in versi. restituerit. ibi: restituere saltem pauperibus
si nullus appareat. hoc intellige verum quando nescitur

SEBASAPI

a ¶ Dignus auxi-
lio. Vide quod p. ista
regula dicit Fed.
de senis in consil.
lxxxix. refert do.
Abb. in ca. j. s. de
iureiur. ubi mul-
tum extollit.

b ¶ Restituat. Ad-
de videndum Lap.
alle. xcij. Ro. consil.
xxxij.

SEBASAPI.

c ¶ Per exceptio-
nem. de hoc late
videas per Felin.
in c. Rodolphus.
co. xx. ver. frustra
aliquid fieri. s. de
rescrip.

ubi sit cui fienda est restitutio: si autem esset absens, &
de proximo venturus, tunc de pecunia illa debet confi-
gnari & deponi. argu. in l. acceptam. C. de vsuris. ¶ In
ea. gl. ibi. si vsurarius impetrator appellat. secus ergo sen-
tit gl. si aduersarius appellat. Et potest esse ratio diuersita-
tis. quia contra impetratorem est presumptio quod vsuras extor-
sit. ideo non audis interim volens vsuras ab alio repetere:
sed quando alius appellauit, est presumptio pro eo quod habeat iu-
sta causam. Nec ob. si dicatur appellatio pedetene nihil in-
nouandum: quia illud verum in preiudicium partium. sed ista est
causa separata. & hoc dictum gl. est satis equum licet non iu-
re probeat. ¶ Et in fi. gl. No. fi. gl. iuncto tex. quod verb. fru-
stra: quoniam refertur ad id quod tenet, sed elidit per exceptionem.
& solet ad materiam facere. l. p. s. ad crim. ff. de pub. iud.
ubi dicitur quod in criminali causa frustra interuenit procu-
rator, quasi per hoc verbum necessario non concludatur pro-
cessum esse nullum: sic hic per hoc verbum non inducitur nulli-
tas literarum. sed in effectu respondeat ut dixi in c. veniens. de
accu. ¶ Extra glo. opp. contra tex. Vide enim quod exceptio
criminis non habet obstare prosequenti ius proprium. in j. q.
vj. c. omnibus. nam quantumcumque criminofus audiri debet
petens iustitiam: ut ibi. So. dicunt quidam hoc speciale in odium
vsurarij, vel quod repetens vsuras fundat se super peccato.
ideo excipit de peccato consimili. sed prima sol. verior.
quia ista sunt diuersa facta: unde non recipiunt compensationem:
ut dixi in c. intelleximus. de adul. ¶ Sed quare. vtrum
alij a reo conuenti possunt proponere hanc exceptionem
contra impetrantem? docto. coter concludunt quod non: quia
ad eos non extenditur virtus literarum: sed ipse reus potest bene
excipere de vsuris: etiam ab alijs extortis: ut hic in text.
¶ Ultimo queritur quando hac exceptio est proponenda:
comuniter concluditur quod ante li. contestata. quia est exceptio
dilatatoria. ut patet in fin. Vbi nullatenus audietur. si ergo
fuit auditus, non potest amplius excipi. & debet proba-
ri hac excep. intra. viij. dies secundum Hosti. arg. c. pia.
de exceptio. lib. vj. Tene menti.

SVMMARIUM.

- 1 Vsurarij manifesti dicuntur etiam illi qui licet non possint con-
uinci testibus, conuincuntur alijs presumptiōibus. & sub-
iacent penis prout verè manifesti.
- 2 Vsurarij dicuntur manifesti, ex fama iunctis certis alijs presu-
ptionibus. §. 6.
- 3 Contra vsurarios potest iudex ex officio suo procedere.
- 4 Vsurarius notorius etiam notorietate facti permanentis dicitur
quando habet mensam paratam ad mutuandum omnibus.
- 5 Notorium facti permanentis, & facti interpellati procedunt
a pari.
- 6 Vsurarium quem fuisse quomodo probabitur: quando tracta-
tur maxime de validitate testamenti ab eo conditi sine ali-
qua cautione.
- 7 Statutum episcopi per quod conuincitur vsurarius per unum
testem vel per plures de auditu: vel per eius confessionem
extraiudicalem non valet.

¶ C. AP.

XV.

Vm in diocesi. ¶ Manifesti
vsurarij etiam

nullo accusante possunt compesci per penam la-
teran. consilij. h. d. Vel aliter & sic. Conuictus
de vsuraria prauitate per famam & alia argu-
menta, potest manifestari vsurarius, & tamquam manifestus vsura-
rius compesci secundum dispositionem lateran. consilij. h. d. nota
bis secundum verum intellectum. c. nam primum summarium Io. an.
parum habet dubij. Secunda pars ibi: Fraternitati. ¶ Ca-
sus literalis. In altifiodoresi diocesi plures erant vsurarij,
de quibus non dubitabatur quin essent vsurarij manifesti. sed
propter timorem potentium qui defendebant eos, de nullis accu-
sator contra eos apparebat, nec etiam per finiam condemnati
fuerunt: quod fuit quod de illis sit agendum. Respondet papa dio-
cesano. Episcopo quis contra eos non appareat accusator, tamen si
alii

alijs argumētis cōfiterit illos esse vsurarios manifestos
 2 pēnā lateran. cōsiliij poterit cōtra illos exercere. Bern.
 3 ¶ No. j. ex tex. scdm vnū intellectū qui satis est ver² in
 a se quod sola fama nō facit vsurarium manifestum^a etiā
 quo ad pēnas lateran. cōsiliij: sed vltra famā requirūt
 alia argumēta. Et in hoc iste tex. est sing. & alibi nō pro
 batur q̄ per solā famā & argumēta possit quis cōuici,
 & condēnari de vsuraria prauitate, vt sic cōuict⁹ & cō
 3 dēnatus dicat manifestus: qd̄ intelligo vt j. dicā. ¶ No.
 q̄ nemine istāte cōtra vsurariū nihilomin⁹ debet ordi
 4 narius cōtra eū suū officiū exercere. ¶ In glo. ij. in
 fi. hęc glo. tendit ad declarationē. c. & obscure aliquan
 tulū loquit^r: & pro intellectu pōt sic opponi. videt^r em̄
 iste tex. sibi cōtrarius. nā in prin. dicit quod minimē du
 bitabā quin isti essent vsurarij manifesti: & tñ postea
 dicit in ver. *frater*. quod si alijs argumentis illos cōsti
 terit esse manifestos. si ergo erāt manifesti & notorij,
 nō debēt requiri alia argumēta: vt in. c. euidētia. de ac
 cu. si aut caput manifestū prout differt ā notorio: vt di
 catur illud quod probari pōt tunc nō debent sufficere
 argumēta: sed requiritur euidēs probatio. nā probatio,
 debet esse nō præsumptiua: sed necessariō cōcludēs, vt
 in. c. in præsētia. de proba. glo. soluit duob⁹ modis. Pri
 mō q̄ principiū tex. debet intelligi de manifesto. i. no
 torio: sed quia hoc notoriū nō est permanens in vsura
 rio, sed est facti trāsēntis, cum nō semper mutuet sub
 vsuris: ideo requirūt alia argumēta vltra illā notorieta
 tem. & si glo. esset vera multū foret notāda. & pro hoc
 vide q̄ no. gl. ij. q. j. c. de manifesta. sed Io. an. nō videt^r eā
 sequi. nā ex quo vsurarius habet mēsam paratā, et exhi
 buit se paratū ad mutuādū omnib⁹: satis dicitur noto
 rius & vsurarius. & hęc opi. mihi placet. nā istud nō est
 notoriū facti trāsēntis sed facti permanentis: quia habet
 mēsam paratā, vel est notorium facti interpolati:
 vnde de eodē iudicādū: vt de notorio facti permanentis
 & sic vbi adesset hęc notorietas alia requirerēt argu
 mēta pro hoc. c. quanquā. et. c. j. e. tit. li. vj. & in cle. eos.
 5 de sepul. ¶ Secūda sol. gl. est q̄ prima pars. c. intelligat^r
 de manifesto per famā & cōem opi. quē non sufficit ad
 cōuincendū quē de hoc crimine. & ideo requirūt alia
 argumēta. quib⁹ insertis poterit iste dici manifestus: qd̄
 intelligit Hosti. post manifestationē factā per iudicē vñ
 exponit tex. manifestos. i. manifestādos. q. d. q̄ post q̄ Iu
 dex, receptis his arg. istū declarauerit vsurariū pōt dici
 b tūc manifest⁹ & est dictū satis notabile. nō em̄ officiū
 priuatarū personarū iudicare per argumenta quē mani
 6 festū. ¶ Et faciunt hęc ad questionē quotidianā & no
 tabilē. Quidā vsurarius cōdito testamēto decessit nulla
 c cautione de restituēdo præsita: opp. post mortem^c de
 nullitate testamēti: quia erat manifestus. & nō præsita
 cautionē, ad probandā hanc publicitatem: articulatur:
 de fama & alijs argumentis. nunquid post mortē suffi
 ciat ista probare ad nullitatē testamenti. reperio quos
 dam summos viros consuluisse quod sit per istum tex.
 sed non fecerunt mentionem de consil. Fede. cōsil. lxii.
 vbi apertē consuluit contrarium. Ad. istum tex. rñdet
 restringendo dupliciter primō quod loquitur vt pē
 na lateranensis. consilij possit exerceri in istos. nam hoc
 casu agit^r de modico præiudicio & expedit ad salutē
 animarum vsurariorū. ideo sufficit ista modica proba
 tio per famā & argumenta. sec⁹ si ageretur ad nullitatē
 testamēti quia cum testimonium sit res fauorabilis: vt
 in. capitulo. fin. de re. iudi. nō debet dici nullū nisi aper
 te constet testatorem tūc fuisse vsurariū manifestum.
 Item istud. c. dicit ista argumenta cū fama sufficere, vt
 manifestetur per iudicē secūdū lectū. Hosti. ante ergo
 quā Iudex manifestet nō pōt dici qd̄ testm̄ fuerit cōdi
 tū ā manifesto vsurario & certe istā duē sunt maximē
 restrictiones ad istū tex. & sunt valde notāde in practi

a ¶ Quis dicatur vsurarius manifestus & quō conuincatur. Vide Ang. de A. re. in. §.
 ex maleficijs. in. ij. col. inst. de actio. & Bal. in. l. j. C. de fal. causa adie. le. & in. l. j. in
 viij. q. ij. de testa. vbi inquit q̄ ad probādū in specie illum contrāctum esse vsura
 rium, testes singulares non admittuntur: sed ad probandū quem esse vsurarium
 testes de vno quoq̄ actu singulariter deponētes iunguntur vt faciāt plenā pro

ca. Sed dubito nūquid de iure procedāt & vtrū admit
 terent in iudicio. & sic etiā dubito de elec. Hosti. nam
 iste tex. dicit: si constiterit istos esse vsurarios manifestos per
 alia argumenta &c. ergo ante sententiam iudicis pos
 sunt dici manifesti: & tūc post mortē poterit fieri pba
 tio ad declarādū qd̄ erāt manifesti. Itē vsurarij nō pos
 sunt de facili cōuinci. ideo sufficiūt arg. cū fama. arg. in
 cle. j. e. ti. q̄ possunt esse ista argumēta doc. ponūt mul
 ta exēpla pone q̄ vltra famā apparet q̄ iste vēdebat ca
 riori pratio q̄ differebat solutionē vt in. c. in ciuitate
 s. e. vel emebat cū pacto de retrouēdēdo cū maiori p
 tio vñ reperit^r istum. vsuraria. ¶ Itē puto si repe
 riūt^r sui libri in quib⁹ sunt rōnes vsurariæ. arg. in. d.
 cle. vna licet gl. sentiat oppositum in. c. sanē. xxiiij. q. ij.
 7 ¶ Sed quero quia. s. dixi sufficere argumēta cū fama:
 d nūquid valeat statutū^d episcopi vt per vnū testē vel per
 tres de auditu vel p̄ quatuor testes singulares vel p̄ cō
 fessionē factā extraiudiciū coram quocūq̄ possit cōui
 ci de vsura. Fed. cōsi. xvij. cōsuluit quod nō vt cōmuni
 ter tenetur: quia episcop⁹ nō pōt tollere dispositionē
 iuris cōmunis cū sit inferior. pro hoc quod no. Io. an. in
 simili. in. c. si. de appel. libro. vj. & c. vlti. de offi. Archi
 presby.

SUMMARIVM.

- 1 Maritus nō tenetur fructus pro dote promissa in sortem com
 putare. 2. secus est in suo herede. 4.
- 3 Si pro dote promissa muneranda certo tēpore dentur tot so
 ludi pro centenario singulis mensibus, an sit vsura?
- 4 Pro dote soluto. ma. restituenda si detur vxori aliquod pignus
 tenetur fructus pignoris in sortem cōputare.
- 5 Statutū quod donec restituatur dos mulieri soluto. ma. teneat^r
 tur heres mariti certū quid dare vt possit inde se alere:
 valet eo casu quo tenetur heres ipsam alere donec resti
 tuerit dotem aliās secus.
- 7 Heres mariti tenetur alere vxorē mariti defuncti donec re
 stituerit dotem: si non habet vnde aliunde se alat: aliās se
 cus.

CAP.

XVIII.

Salubriter. ¶ Maritus fruct⁹
 rei dotalis, vel obli
 gata pro dote non tenetur in sortem
 computare. Vel aliter & melius. Mari
 tus recipiens pignus pro dote promissa
 non tenetur fructus in sortem computare. & est casus
 singu. & alibi non probatur. hoc dicit. Primō ponit di
 ctum & eius causam assignat ibi. Cum frequenter. ¶ Ca
 sus literalis. Aliquis accepit aliquam in vxorem certa
 dote sibi ā focero cōstitutā: sed quia focer ille pecuniā
 tunc temporis non dedit, & cum genero sponsam tra
 didit, quasdam possessiones pro dote dedit sibi in pi
 gnus quousq̄ dos fuerit ei persoluta. quæritur vtrū
 fructus percepti de istis possessionibus pignori obliga
 tis debeant cōputari in sortē? & respōdet Papa qd̄ nō:
 cū frequēter fruct⁹ dotis nō sufficiāt ad onera mrimo
 nij supportāda. Ber. ¶ No. Primō ex tex. qualiter mari
 tus lucrat fruct⁹ dotis hoc em̄ inductū fuit ppter one

bationē quia vide
 mus q̄ in proba
 tione alterius facti
 habētis tractū suc
 cessiuū nō momē
 taneū testes singu
 lares de vno quo
 que actu de per se
 deponētes faciunt
 plenā probatio
 nē. Inno. in. c. qua
 liter & qñ. de accu.
 Ioan. and. in. c. j. de
 arb. in. vj. Bal. in. l.
 de quibus prope.
 fi. de legi. Inno. i. l.
 j. §. si supulet. si. de
 verbo. oblig. & an
 in causā vsurarium
 existente solum fa
 ma sit defferendū
 iurandum in su
 plemētum proba
 tionis vide tex. re
 putatum si. scdm
 vnam lect. in. c. ex
 literis. s. de iure iu
 ra. & ibi per doct.
 ¶ Adde quis dica
 tur manifestus vsu
 rari⁹ q̄ posuit. s. c.
 quia in omnibus.
 quo verō ad dicta
 huius addētis vidē.
 Alexan. consil. lx
 xij. li.

SEBASTIANI.

b ¶ Manifest⁹. Ex q
 bus conuincatur
 manifestus vsura
 rius & vide Ang.
 de are. in. §. ex ma
 leficijs i. ij. colum.
 in sit. de act. Ale.
 in consil. clxxxij. p
 totum in. ij. parte.
 Lanfran. de oria i
 cle. dispendiosam
 col. viij. & in ver.
 tertia cōclusio. de
 iudi. And. Siculū
 in rep. rub. de fid.
 instru. chart. xvij.
 in vl. col. Fulg. in
 consil. cxxxviii. in
 cip. visis p̄cepto.
 colum. ij. vbi dicit
 quod fama cum
 aliquibus admini
 culis probat vsura
 rium manifestum.
 & allegat not. hic
 et idem dicit Ab
 bas in consilio. lx
 xxj. incipiente. ex
 themate. in. ij. vo.
 c ¶ Post mortem.
 Adde videndum
 eundem Abb. con

ij. lib. vbi eadem verba ponit. & vide eundem cōsi. j. lxxxj. cxij. & cxiiij. e. lib.
 d ¶ Valeat statutum. Vide Petrū: da ancharan. in. c. canonum statuta. in. ij. princip.
 q. in ver. accedat qd̄. de costi. vbipōnit an valeat statutū ep̄i q̄ p vnū testē deponētē
 de veritate possit plenē cōuinci vsurari⁹. & late disputat Ang. in. q. p eūdisputatū
 q̄ i. c. Astēsis. miles. xxij. co. & duab⁹ se. post Fe. de seā. i loco ibi. p eum al. cum alijs
 multis ibi per eū adductis.

Panormi. super Quinto.

SEBASAPI.

a ¶ Pecunie, vide. Bald. nouellum in tracta. de dote in, vñ. parte primi te poris. in. in. priuilegio. Pet. de ancha. in. cōfil. cl. in. ci. in qōne que ver 2 titur. Alexā. in. cōfi. xli. inci. viso the mate. in. v. volu. Paul. de ca. in. l. i. f. lā. §. v. furas. ff. soluto matri.

SEBASAPI. a

b ¶ Et faciūt. Vide Paul. de ca. i. l. j. C. de sum. tri. & fide. cath. Bal. in. l. f. §. pterea. C. de iure do. Iaf. in. d. l. j. in vtracq. lectura. & in. l. de qbus. ff. de legi. & in. §. fuerat ff. de act. Are. in. l. diuortio. in princ. ff. so. ma. Paul. de ca. in. l. titia. ff. de sol. & Fel. in. c. cōsultationib. de of. fi. dele. practi. pa. i. forma libelli quo agis ad dotis resti tutionē. & Alex. i. cōfi. lxiij. i. iij. vo. c ¶ Cōcludit statu tū nō valere. & ita exp̄sse ēt determi nāt Bal. & Pau. de ca. i. l. j. C. de sum. tri. cōtrariū tenet idē Bal. in. l. f. §. p terea. C. de iud. do.

SEBASAPI.

c ¶ Perfoluatur. Ad hāc materiam vi de Alex. i. cōfi. c. i j. vo. & in cōfi. xlv. iij. i. iij. vo. & i cōfi. xxvij. i. iij. vo. & i cōfi. lvj. et i cōfi. cxx xij. i. iij. vol. & in cōfi. lxxiij. & cōfi. cxliij. et cōfi. clvij. i. v. volu.

e ¶ Et Adde Bar. & alios in. l. infulā. §. v. furas. ff. solu. ma. tri. i. l. at q natura. §. nō tm. ff. de neg. ge. & in. cōfi. inci. Frānsē vxorem quadā noīe thomo siā. & multū latē et diffuē Lud. Rot. cōfi. ccccviij. inci. In eā ppositā cō sultationis circa ce leberrimorū do. consilia. & c. Pe. de anch. in. cō. cxxx. viij. inc. In. q. quā vertitur inter no bilem. d. & d. Ale xan. in. cōfi. cciij. i. ci. Viso. processu canse vertētis in ter Ioannē.

¶ Adde eñdē Ab ba. cōfil. lxxxiiij.

ra matrimonij supportāda. nā tenet maritus alimētare vxorē, & ideo recipit dotē. sed fructus debent cedi ad alimenta, & non cōsumi ipsum capitale. Et ideo dicim⁹ q̄ secūdm quātitatē dotis vxor est alimentanda. l. fi cū dotē. §. finaūt. ff. so. ma. & in. c. per vestras. de do. post di rest. Et ex hoc infertur qd cōmodius & honorabili⁹ alimētari debet mulier quē portauit amplā dotē, quā si portasset tenuē. ¶ Secūdo not. casum sing. in quo fru ctus rei pignorate nō extenuāt sortē: sed cedūt ipsi cre ditori, & hoc quia succedūt loco interesse, quia mari tus patitur in non recipiendo dotē promissam. ¶ Sed circa intellectū. c. quāri⁹ de notabili & satis dubia quā stione. Pater puellē promissit certā quantitatem pecu niā pro dote suo genero, & p̄stetit cautionē de nu merāda certo tēpore: & p̄ misit dare interi certos de narios pro libra quolibet mense. nūquid liceat? & videt primō q̄ sic. Nam sicut pro dilata dote lucrificat ma ritus fruct⁹ rei pignorate. ita licite debet posse aliquid recipere donec sibi dos fuerit soluta. Io. an. sentit hīc op positū. dicēs qd qui dicit hunc casum licitū debet allega re casum exp̄ssum. nā in iure nō habemus nisi istum tex. qui loquitur in fructibus possessionis qui subijciū tur diuino iudicio. q. d. istud nō est lucrum certū quia poterit esse quod nihil percipiet ex possessione: secus qñ ex pacto facto quid certum recipit. Nec obst. si diceres, hoc permittēdū, vt marit⁹ possit sustinere onera matri monij: quia posset responderi per id quod habetur in. d. c. per vestras. in fine. q. d. q̄ ipsa dos debet deponi apud mercatorē: vt ex honesto lucro possit supportare one ra matrimonij. d. An. videtur ad huc magis restringere intellectū hui⁹. c. dicēs quod aut nulla mora cōmissa est in dote numerāda, vt quia in principio conuentum ex titit de ea soluēdo in certo termino: & tūc nihil potest gener licitē cōsequi. nec etiā fructus, rei pignorate. q̄ ex quo nulla mora p̄cessit, nullū debet esse interesse: aut p̄cessit mora, vt quia dos debebat solui in cōtinē ti, & tūc pro interesse potest percipere fructus. Item posset petere quantum verisimiliter fuisset lucratus cū illa pecunia. vt sic habeatur ratio interesse lucris cessan tis, sicut latius dixi in. c. cōquāstus. §. eod. sed non vide tur do. Anto. vidisse Cald. qui dicit q̄ licet opin. Ioan. and. sit tutior, contraria tamen videtur esse verior, vt à principio possit conueniri cū focero: prout. §. dixi. nec, ob. dictū. Ioan. and. quia iste tex. loquitur indistinctē vt lucretur fructus possessionis. & qñq̄ tales fructus sunt certi: vt quia est dom⁹ solita lucrari: vel possessio ad affi ctum cōcessa. Vnde circa hanc quēstionē satis dubiam, putarem sic dicendū qd aut à principio simpliciter da tus fuit terminus ad dotem perfoluēdā non interueniē te pacto interuentionis pignoris: licet ex post pacto pi gnus fuerit redditū & tūc nihil potest gener cōsequi. Nam sicut potest vxorem sine dote ducere. & de pro prio tenetur alere: vt not. in. d. c. per vestras. ita potuit, vxorē txānducere dato termino ad dotē perfoluēdam sed si à principio interuenit datio pignoris: tūc credo opi. do. Ant. procedere quia gener recipiēdo pignus, vi detur cōfusus autoritate. huius. c. & recipere pignus vt lucretur fructus in cōpensatione dotis dilate. Et puto etiam quod à principio possit conueniri cum focero de percipiēdo aliquid annuatim vsque ad solutionem dotis, dummodo sit solitus mercari, vel ponere pecuni am apud mercatorem. cum iste non capiat pro mu tuo, nec pro dilatione data, sed vt sustineat onera ma trimoni. & sic potius capit vt interesse. nec videtur hoc contra bonum charitatis. ¶ Secundo principa liter quāritur quid in hārede mariti possidente seu detinente pignus, post mortem mariti: nunquid lucre tur istos fructus sicut maritus. Innocentius tenet quod non: quia in optione hāredis est quandoquā resti

tuere pignus, & liberare se ab obligatone: quod non est in marito, cum ipse teneatur ad onera matrimo nij. sicut etiam pōt quāri de vxore cui soluto matrimo nio datum est pignus pro restitutione dotis: nunquid lucretur fructus: & cōiter tenetur quod non, licet enī vxor alimētetur ex dote sua: tñ cū ipsa nō sustineat ser uitia matrimonij, soluto matrimonio debet cōputare fructus in sortē: & ideo fit cauta vt faciat sibi dotē solui vel possessionē dare in solutū. ¶ Et faciūt b hāc ad. q. In multis locis statutū est vt soluto m̄rimonio q̄diu hāres mariti steterit in dote perfoluēda. teneatur dare certū quid vxori relicte: vt possit inde alere, nūquid va leat statutū vt possit mulier cū bona cōscientia recipe re istud? & sēpā vidi infacto dubitari. Io. de lig. in. cle. j. e. ti. cōcludit quod statutū nō valet, per ea quā. §. dixi: quia vxor nō sustinet seruitia matrimonij ideo nō de bet aliquid lucrari: sed debet agere vt dos sibi restituatur seu perfoluatur. ¶ Ego autē aliter dicerē: & pro decisioe huius qōnis est examinanda alia q̄stio. nūquid hēres mariti teneatur alere vxorē relicta donec perfol uerit sibi dotē: & licet sint opi. mihi pl⁹ placet illa opin. quod si non habet vxor alia bona, debet ali ab hārede mariti, etiam. infra annum datum hāredi ad dotem re stituendam. & hanc opinio. tenuere glossam. & Barto. in. l. j. §. exactio. C. de rei vxo. ac. & Spe. in titu. qui si sint le. §. j. vers. nūqd vxor. hoc supposito ad p̄missam. q. dico qd aut sumus in casu in quo vxor debet ali ab hā rede mariti: & tūc valeat statutū loco alimentorū decer nens certā quātitatē. cū. honestius sit recipere quantita tem, quā alimēta annuatim: aut nō debet ab hārede ma riti ali, & tūc secus & c. ¶ In gl. fi. ibi: *cretis fodino fundo*. ex pone. i. in fundo in quo foditur creta pro faciēdo regu las, siue lateres. ¶ In ea. gl. ibi: *secus est in fetu ancillarū do talitū* & c. Ratio autem quare partus ancillæ dotalis nō cedit lucro mariti est quia humana cratura non compu tatur in fructu: imō rerū natura gratia hominis iduxit omnes fructus. vt dicit tex. in. l. in pecudū. ff. de v. usufru. Et Cicero. li. vj. de officijs. Vnde cū maritus debeat lu crari fructus, & part⁹ nō est in fructu, ergo & c. ¶ In ea gl. ibi. & in *arboribus non cedendis*. secus ergo in arborib⁹ cedendis, vel ceduis, vt quia intra breue temp⁹ renascū tur. nam tūc potest dici fruct⁹. secus vbi nō renascūtur.

SVMMARIUM.

- 1 *Vsurarius non repetit vsuras sibi ab alio extortas, nisi ipse restituat quas alijs ipse vel suus auctor extorsit. 2. §.*
- 3 *Procurator si repetat vsuras quæ suo principali fuerint extorte: non potest sibi obijci vt ipse restituat quas extorsit quia venit ex alterius persona.*
- 4 *Heres tenetur restituere vsuras quas suus defunctus extorsit licet ad ipsum nihil peruenerit quia conuenitur ex qua si contractu defuncti conditione indebiti.*
- 5 *Rescripta nō extenduntur ad personas nō exp̄ssas nisi ex dis positione iuris persona non exp̄ssa cōprehendantur.*
- 6 *Vsurarius qui extorsit vsuras nomine alterius an & quo casu teneatur ipsas restituere.*

CAP.

XVII.

Michael. ¶ Repetens vsuras nō au ditur, nisi restituat extor tas per se, vel per alium à quocunq̄ cau sam habeat. h. dicit. Primō ponit partis quārelam. Secundō clausulam quam sty lus curiæ apponit in literis quæ impetrātur ad recupe randas vsuras. ¶ Casus literalis. Michael laicus conque stus fuit dom. Pepæ. quod M. & quidā alij. ciues bono nien. multa extorserunt ab ipso & à patre suo, cuius hē res

res existit per vsurariam prauitatem. Vnde mādāt episcopo bono nienfi .vt in causa procedat secundum quod de iure fuerit procedendum. prouideat tñ attētius, ne in negotio procedat eodem auctoritate literarum: nisi dictus Michael restituerit si quas ipse aliquando vel pater extorsit vsuras Bernar. ¶ Nota primò ex text. laicum posse adire Papam contra laicum pro vsuris restituendis, & rescriptum impetrare. nam hoc casu. Iudex ecclesiasticus habet iurisdictionem inter laicos. vt in. c. quia. s. eodem & dixi super rubr. & not. in. c. cum sit generale. de foro compe. ¶ Nota. ij. filium posse exigere vsuras extortas à patre. & intellige de filio hærede: & idem est in quolibet hærede extraneo. ¶ Item nota. quod nō auditur repetens vsuras, nisi restituat extortas per se & per patrē, suum. Et idem puto consimili ratione de extortis per defunctum cuius iste extitit & hīc cadit iste textus. ad. c. quia frustra. s. eodem quia ibi fit mentio tantū de extortis per inpetratem seu repetētem. hīc autem etiam de extortis per patrem. ¶ Sed dubium est aliquod in clerico repetente vsuras nomine ecclesiæ: nunquid possit excipi q̄ ab alijs ipse extorsit vsuras. & Doctores cōmuniter tenent quod non: quia agit nomine ecclesiæ: ideo delictum suum non debet obesse ecclesiæ, vt in regula delictum. de regulis iuris. lib. vj. & facit. c. frequens. in fi. de resti. spo. eodem. libr. Idem dicendū in procuratore, cōsimili ratione: vt nō possit excipi de extortis per se. Et declara huius. c. materiam prout habuisti in capitulo. quia frustra. s. eodem. ¶ In gloss. fi. ibi: *sed potius ex quasi contrahutione indebiti.* Nota. gloss. singul. quia facit ad decisionem multarū quæstionū. Primò potest inferri: quod etiā de iur. ciui. hæres tenetur restituere vsuras extortas per defunctum. licet de vsuris nihil peruenerit ad hæredem: quia non conuenitur ex delicto hæredis: sed ex quasi contractu. & sic cessat. l. j. C. ex deli. defunctorum. Secundo potest inferri contra opinionem Fede. vt heres teneatur si non confecit inuentarium pro restitutione vsurarum ultra vires hæreditarias. sicut dicimus in alijs obligationibus contra defunctū. vt in. l. scim⁹. C. de iure delibe. de quo dixi i. c. tua. s. eodem. & in. c. in literis. de raptō. ¶ Sed tunc fortiter oppo. conglōst. si non agitur ex delicto sed ex quasi contractu: quid ad ecclesiam contra laicum? Sol. licet agatur ex quasi contractu, tamen versatur delictū quod est mixti fori. vt dici glo. in. capitulo si episcopum. xvj. q. vj. Et ad prædicta vide quod not. Bartolus in lege. j. C. de priua. deli. ¶ In ea gloss. ibi: *quod potius credo. concludit in hoc gloss. quod siue in rescripto sit facta mentio de vsuris extortis à patre vel defuncto, cuius hæres iste fuit. siue non sit facta mentio semper potest excipi contra impetrantem, vel agentem, vt prius restituat vsuras extortas per se, vel per alium, cuius hæres fuit & hæc conclusio cōmuniter approbatur. Nec ob. si dicatur quod cum in literis nulla fiat mentio de patre, non potest de eius facto excipi. quia non extenduntur ad personas non expressas, vt in capitulo. p. & g. de offic. delega. Solu. ista obligatio seu prouisio non oritur ex virtute literarum: sed ex iuris dispositione. ex quo enim iste impetrator siue ex persona sui siue alterius tenetur vsuras restituere: non debet ante alium impetrare quam ipse restituat extortas per se. ¶ Et in fine glossa. Nota. & tene bene menti in eo quod concludit quod is qui vsuras extorsit nomine alterius b non tenetur ad restitutionem. nec potest contra eum excipi. Sed contrarium sensit glossa iu capitulo sicut. xxvj. dist. Hosti. & Goffre. in eorum summis huius titu. vt refer hīc Ioannes andreas. qui videtur eorum sequi opi. concludunt quod aut principalis est soluēdo, & non tenetur iste ad restitutionem, aliās secus & hæc opi. mihi placet. vt ex quo dedit causam delicto, teneatur alio non valente satisfacere: quod not.*

SUMMARIVM.

- 1 Iudæi compelluntur soluere decimas de possessionibus suis, & oblationes ecclesiæ dare. de quod. j. nu. 5. vbi plenè.
- Iudæi compelluntur restituere vsuras quas extorserunt
- 2 Vsurā quā ratione prohibeatur.
- Testis pauper non solet admitti ad testimonium ferendum.
- 3 Iudæi ratione vsurariæ prauitatis sortiuntur forum ecclesiasticum.

4 Iudæi possunt acquirere rerum dominia.

CAP.

XVIII.

Quantò. ¶ Iudæi qui ex

torquent graues vsuras à christianis, vel de possessionibus decimas vel oblationes solitas percipi p ecclesias eis non soluunt, priuātur christianorū communione. Vel sic breuius. Etiā iudæi cōpellēdi sunt ad restituēdas vsuras extortas à christianis, & ad soluēdas decimas & oblationes de eorū possessionibus. h. d. Sunt duo dicta. secundū ibi. *Hæc eadem.* Primū dictū facit tria. Primò ponit cām statuti: Secundò statutū ibi: *Synodali.* Tertiò prouidet cōtra grauamē suspicātū ibi: *Principibus.* ¶ Casus literalis. Quātò amplius christiani cōpetūt ab exactiōe vsurarū, tantò grauius iudæi super his infestant grauiore & imoderatas extorquendo ab eis vsuras. vnde statuit cōsiliū generale, vt si de cætero iudæi quacūq; occasione graues & imoderatas xpianis vsuras extorserint, christianorum eis participium subtrahat, donec de tāto gramine satifecerint. & si opus fuit christiani per cēsū. eccle. appel. postpo. cōpellant ab eorum cōmercijs abstinere. præcipit in super consilium principibus, vt propter hoc non sint christianis infesti: sed potius iudæos compescant à tanto grauamine. In fi. dicit qd eadem pœna compellantur iudæi ad satisfaciendam ecclesijs. pro decimis & oblationibus debitis, quas à xpianis de domibus & possessionibus alijs percipere cōsueuerunt tanq̄ ad iudæos quocūq; titulo peruenissent, vt sic ecclesiæ conseruetur idemnes. Ber. ¶ Not. primò vnā causam quare vsura prohibetur, nam diminuntur facultates hominum. & sic breui tempore reducūtur ad paupertatē, & paupertas est res periculosa etiam animabus. iuxta illud Salomonis. Diuitias & paupertates ne dederis mihi & c. hinc est quod propter suspicionē pauper nō admittitur ad testimoniu. iij. quæstio. iij. c. si testes. testium. & hanc rationem b etiam ponit In. super rub. & vide bo. tex. in. c. j. e. ti. lib. vj. ibi: *vsurarū quæ animas deuorat & facultates exhaurit.* ¶ Scdō no. q̄ ratione vsurariæ prauitatis etiā iudæi sortiūtur forū ecclesiasti. vnde indirectè hīc compelluntur per ecclesiam ad restitutionē. de quo dixi. in. c. post miserabilem. s. e. ¶ No. tertiū modū cōpellendi iudēū per ecclesiā vt subtrahatur ei cōmerciū christianorū. & ad hoc pōt excōicare christianos cōtra faciētes & ista est maxima pœna. scilicet inter homines esse, & hominum carere commercio. l. hi qui sanctam. C. de apost. excommunicantur enim indirectè. ¶ Quartò no. ar. optimū quod oblationes sunt in præcepto & de iure parochiali ecclesiæ iudæi tenentur ipsas soluere si stant in domibus solitis habitare per christianos. de quo infrā. ¶ Vltimò nota quod iudæi possunt acquirere rerum dominia. de quo latius per Innocen. in capitul. quod super his. de voto. In glossa. j. ibi: *à contrario sensu.* Nota. glossam iuncto textu. quia solet allegari quod argumentum, c

a ¶ Nonne alteri? Adde videndum Lap. allega. xcm. vbi an valeat. etiam mentū talium ad ministratorū.

b ¶ Hanc rōnē. Ad de Io. Pe. de ferra. papien. in practica sua super for. li. in actiōe hypothecaria in gloss. in vers. sine aliqua. in. iij. col. vbi enumerat vñ. causas quare vsu. de iure diuino & canonico sint prohibitæ. ponit etiam rationē quare ius ciuile eas p miferit.

c ¶ SEBAS API. ¶ Hæc rationem. Vide practica papien. in forma libelli in actiō. hypoth. in glo. iij. verbo sine aliqua in. iij. co. vbi enumerat septem causas quare vsurę sint prohibitæ de iure canonico. & quare ius ciuile p miferit.

c ¶ Qñ valeat arg. acōtrario. Adde gl. in. c. j. de eta. & qli. Io. de imo. q il lam glo. alle. in. l. si ita fidei. ff. de fide iusso. Adde an valeat ar. à contrario sensu. Lud. ro. con fi. cccclxxxix.

ZACHARI. ¶ Adde vltra alle. per istos. Ant. cor se. sing. suo. in ver. argumentū quod est sing. j. i. nu. vbi habes an & quādo & in quibus pce dat arg. à contrario sensu. de quo p Alex. cōfi. l. xvij. i. cipien. circa præmissa. col. ij. volu. iij. & consi. vij. co. fi. volu. v.

Panormi. super Quinto.

¶ Decimas Adde Old. cōti. xxi.
¶ S E B A. S A P I.
¶ Nauiganti No-
 uū intellectum ad
 hūc tex. ponit Ar.
 chiep. florē in iij.
 parte suā sumēti.
 j. c. vij. versic. xxiij.
 valet q̄ intelligat
 q̄ illud quod reci-
 piat rōne mutui
 tū nā tūc est v̄sura
 nō obstante q̄ mu-
 tuas suscipiat in se
 periculū Secus si
 mutuus praeise
 reciperet rōne pe-
 riculi cui intelle-
 ctui videtur repu-
 gnare verba text.
 ibi receptur aliquid
 &c. Aliū intellectu
 dedit frater ange-
 lus de clauasio in
 summa sua in verbo
 v̄sura. j. versic. xxx-
 viij quod intelli-
 gitur q̄ mutuās no-
 lebat mutuare nisi
 cum tali pacto su-
 scepcionis pericu-
 li & p̄prie grauat
 debitore in aliqd
 pl⁹ ex mutuo & iō
 v̄sura est sed si q̄s
 liberaliter mutua-
 ret. deinde post mu-
 tuū ad instantiam
 debitoris suscipit
 h̄e periculū quod
 dicitur asscuratio si
 aliquid recipit. nō
 est v̄sura. Alius in-
 tellect⁹ colligit ex
 verbis eiusdē fra-
 tris Ang. in verbo
 v̄sura. j. versic. xlvj.
 q̄ intelligat q̄ mu-
 tuū principaliter
 fiebat spe habēdi.
 v̄ltra sortē aliquid
 tūc em̄ v̄sura. sec⁹
 si mutuū fieret li-
 beraliter. & postea
 propter susceptio-
 nē periculi aliqd
 acceperit. De quo
 vide Soci. & Mo-
 der. i. l. si quis nec
 causam. in prin. ff.
 si cer. pet.

a contrario sensu non procedit vbi insurgit
 absonus intellectus, vel alibi reperitur con-
 trarium. & de hoc plenē dico in. capitulo. cū
 apostolica de his quae finali. a prela. nota.
 Ioanem. andream. & Cal. in capitulo publica-
 to. de elec. vel dic & aliter secū dū Hostien. qd
 ois v̄sura solet esse grauis. vnde nō p̄mittitur
 aliquo modo. In ea. glo. ibi: *legitimum modum*
&c. nā de iure ciuili nō poterat v̄surē ad libi-
 tum exigere: sed vsq; ad certā mēsurā, vel sum-
 mā tantū: vt habetur in l. omnes. C. de v̄sur. et
 dic vt ibi: de quo nō est hodie instandū: quia
 omnino v̄surē hodie prohibetur: vt. s. eo. per
 totū. & j. eo. c. fi. ¶ In glo. fi. ibi. *res transit cū*
onere suo. Pondera glof. sentit em̄ tunc iudeos
 compellēdos ad obligatiōes & decimas perso-
 nales & prēdiales, q̄ illa possessio peruēta ad
 iudaeum habeat hoc onus annexū. & hāc opi-
 nionem tenuit Host. & sequut⁹ est Gof. &
 postmodum ab ea recessit, & tenuit indistin-
 ctē iudaeū debere cōpelli ad decimas a perso-
 nales, & etiā oblationes quas ecclesia consue-
 uit recipere a christianis habitātib⁹ in illa do-
 mo: ne per defectum iudaei ecclesia patiatur
 detrimētum, nā posset sequi quod iudaei eme-
 rent fere totam parrochiam. & sic diminuerē-
 tur iura parrochialia. Ego in hac diuersitate,
 vbi. omnes nō esset annexum rei satis putarē
 standum cōsuetudini. secus, vbi esset annexū
 rei: vt i decimis prēdialibus. nā in dubio etiā
 omnes infideles tenentur soluere decimas
 prēdiales, etiam si christiani nunquam illa
 prēdia possederint: vt in. c. de terris. & in. c.
 aliquibus. de deci. et tenet Oldra. consiliorū,
 xxv. nec valet ibi argumentū. a contrario sen-
 su tene menti.

¶ S V M M A R I V M.

- 1 *Vsurarius est etiam ille qui recipit aliquid vltra sortem: licet suscipiat in se periculum.* 3.
- 2 *Emens vel vendens rem plus vel minus iusto praetio, an et quando sit vsurarius.* 6. 7.
- 3 *Vsura committitur etiam in modico quod vltra sortem recipitur.*
- 4 *Dives debet gratis succurrere proximo pauperi in suis necessitatibus.*
- 5 *Recipiens ex pacto aliquid vltra sortē dicitur vsurarius, ab vsura. & vnde dicitur vsura.*
- 6 *Vsura quo ad formam contractus non committitur, nisi in contractu mutui: sed quo ad intentionem deprauatam committitur in alijs contractibus.* 8.
- 7 *Peccatū vbi potest esse & non esse quo ad cōscientiam, debemus potius attendere quod sit peccatum: quo ad forū verò contentiosum secus.*
- 8 *Res an possit esse plus vel minus valitura: statum cōsuetudini, & etiam attendetur id quod frequentius accidere potest.*
- 9 *Societas coita vt ad vnum tantum spectet periculum: sapit naturam vsurariam, ideo non valet.*
- 10 *Deponens pecuniam apud vnum banchum, vt capitale sit semper saluum, & lucrū cōmuniter diuidatur, non est vsurarius.*
- 11 *Vsurarius an sit cōsensus ille qui relicta quadā mercatū in qua erat verisimiliter lucraturus de cō: mutauit ad preces alicuius illam pecuniam ad mercantiam preparatam. cū hoc quod id quod ipse in ea poterat lucrari talis mutuatarius soluat ratione interesse & lucri cessantis.*

- 12 *Mutuatarius si fuit in mora restituendi mutuatam pecuniam, poterit conueniri ad interesse sine metu v̄surae.*
- 13 *Mercator volens transportare suas merces ad alium locum vbi carius venduntur: & alius antequam mercator portet illas ad locum offert id quod poterat ibi carius vendere: non incurrit crimē v̄surae si talis mercator sibi vendat.*
- 14 *Vsura committitur si recipitur aliquid vltra sortem etiam quod consistat in facto: puta quod tu doceas me aliquam artem: vel vadas pro me periculum. & similia.*
- 15 *Doctor mutuans pecuniam scholari vt intret secum, committit v̄suras si de hoc doctor sperat aliquid lucrari.*
Molendinarij vel furnarij mutuantes ad hoc vt veniant ad molendinum, vel furnum suum, committunt v̄suram: quae est restituenda pauperibus.
- 16 *Vtrum & quomodo liceat rem emere vt carius vendatur?*
- 17 *Emens rem minus quam valeat scienter, & venditore ignorante, non caret peccato.*
Mercimonia prohibitum est clericis exercere: si tamen indigent, possumt aliquam honestam negotiationem facere, vt emere chartas, & scribere libros &c.
- 18 *Mutuans frumentum quod valebat tunc decem: si tempore receptionis, valet viginti, an possit cum conscientia recipere si plus valet?*
- 19 *Vsurarius an teneatur restituere quicquid ex v̄suris lucratus est?*

¶ CAP.

XIX.

Nauiganti. **¶ Vsurarius est qui a debi-**
 tore recipit aliquid vltra sortem.
 etiam si suscipiat in se periculum. hoc dicit. Primò
 Non est vsurarius emptor rei minus iusto pretio,
 si tunc verisimiliter dubitetur an tempore solutio-
 nis plus vel minus sit res valitura. hoc secundò. propter dubium
 excusatur is qui ex eo quod differt solutionem pretij si vendit re
 plus quam valeat. si non erat eam aliās venditurus hoc tertio: &
 sic tria dicta esse patent. Secundum ibi: *Ille quoque.* Tertium ibi.
Ratione huius dubij. ¶ Casus literalis. Aliquis mutuauit certam pe-
 cuniae quantitatem alicui nauiganti vltra mare, vel eunti ad nū-
 dinas: & pro eo quod creditor recipit in se periculū pecuniae reci-
 pit aliquid vltra sortē. quæritur vtrum vsurarius sit censendus?
 Et respondet Papa q̄ sic. Secundò ponit aliam: quæstionem. Ecce
 aliquis dedit decem solidos. vt alio tempore recipiat totidem mē-
 suras vini olei vel frumenti quae tunc plus valent. Quæritur vtrū
 ille sit vsurarius censendus? Respondet Pa. si dubium sit vtrū plus
 vel minus fuerint res valiturae tempore solutionis, nō debet pro-
 pter hoc vsurarius reputari: & ideo propter dubium excusatur.
 Tertio ponitur alia quæstio. Ecce aliquis vendit pannos, vinum,
 granū, vel res alias vt amplius recipiat termino constituto quam
 valeant tempore venditionis. Quæritur vtrum iste vsurarius sit
 censendus? Respondet. Papa quod iste etiam ratione dubij excu-
 satur ab vsura. dummodo merces suas tempore contractus non
 fuerat aliās venditurus. Ber. ¶ Not. j. ex text. q̄ recipiens ex mu-
 tuo aliquid vltra sortem peccato interueniente, est vsurarius. &
 no. bene quod tex. dicit aliquid Ex hoc ifertur quod quicquid sit
 illud quod recipitur, ex quo potest pecunia estimari quantumcū-
 que modicum sit inducit v̄suram. xxiiij. q. iij. in ca. j. ij. & iij. & vo-
 luit beatus Thom. secunda secundae. q. lxxviij. arti. ij. ¶ Nota. se-
 cundò quod occasione mutui non potest recipi aliquid ex pacto
 etiam si mutuans suscipiat in se periculum pecuniae mutuae, etiā
 si mutuet nauiganti vel eunti ad nundinas, qui ex ponunt se varijs
 periculis & vadunt causa lucri. Et sic nota bene, quod non est lici-
 tum recipere etiam a mercatore. ex quo tu contrahis secū mutū.
 licet ipse recipiat vt lucretur: quia posset euenire contrarium vt
 ipse perderet ex mercimonio, et vsurari⁹ esset in toto, & semper
 lucraretur. ¶ Fortius ergo committitur v̄sura quando mu-
 tuatur non volenti exercere mercimonia: sed pro necessitate sua:
 quia debet quis subuenire proximo gratis i necessitate. & peccat
 quis nō subueniendo proximo in necessitate cōstituto: vt no. in. c.
 cōsultuit.

5 consuluit. s. eo. facit. c. ficut. xlvij. distin. & quod ibi no. ¶ Nota quod recipiens ex pacto aliquid ultra forte dicitur usurarius ab usura & usura potest derivari & dici ab usuris crediti: vel forte quia ibi rapit usura quia vendit usura pecunie quod non est in rerum natura cum ex usu pecunie consumatur dominium, ut dixi super rub. ¶ Not. ex versu. ille quoque quod usurarius est censendus ille qui emit rem de presenti minus quam valeat, ex eo quia differt traditionem rei empte & soluit pretium de presenti. nisi dubium sit quod plus vel minus sit valitura res tempore traditionis. & si diceretur usura non committitur nisi in contractu mutui: ut in c. consuluit. s. e. et dixi super rub. ergo non debet hic committi, cum sit contractus emptitius. Respondeo quod quo ad formam contractus non est usura: sed quo ad intentionem depravatam est usura quia per inde ius fingit ac si illam pecuniam mutualet illi venditori, ut recipiat illud lucrum quod est ultra vera estimationem rei. ¶ Item no. quod ratione dubij quod excusat in foro Iudiciali sed in foro pnie stabit cōsciētia. ¶ No. vlti ex versu. si quod quando venditur res plusquam valebat, & differtur pretium rei ad certum terminum, duo debent concurrere, ad hoc ut contractus non censeatur usurarius. Primo quod dubium sit an tempore solutionis pretij res sit valitura plus vel minus. Secundo quod iste venditor non erat alias venditurus tempore contractus. Si ergo certum sit quod tempore solutionis non valebat plus vel minus quam iste erat venditurus nunc pro minori pretio si habuisset pecuniam in presenti. tunc contractus censendus est usurarius: & hoc ratione dicta in q. praece. nam fingimus emptorem soluisse pretium de presenti, & venditor sibi illud mutuasit usque ad terminum prefixum pro illo lucro. quod est ultra verum pretium rei. ¶ In glo. ij. ibi: *usurarius est censendus*. No. bo. gl. quod licet inter partes descriptus sit contractus emptitius, & venditiois et in veritate non possit repeti pretium. tamen propter fraudatam mentem emptor potest dici usurarius, licet ex forma sui contractus non appareat usurarius. Ex hac gl. posset defendi libellus ubi talis dicitur usurarius: licet Hostiensis dubitauerit in c. in ciuitate. & c. consuluit. s. e. & facit iste text. in §. ille. qui venit aduersariū ad precedētia. ¶ In ea. gl. ibi *sunt in talibus conscientia sua &c.* glo. formaliter non soluit contrarium. Et ideo dic quod in dubijs quis debet abstinere a tali contractu, ex quo ad conscientiam suam & in foro animē debet fieri interpretatio potius contra eum: quia illa pars est benignior quae est tutior. ut habes glo. no. in c. unico. de scruti. in ordi. fa. facit tex. in c. significasti. el. ij. de homi. sed in foro cōtētio so interpretatio fit in benigniorem partē. & ita loquitur text. iste. 10 & facit. c. cum tu. & quod ibi no. Inno. s. de testi. ¶ Sed quæro. c. qñ potest dici certum quod res valebit plus tempore solutionis. Sol. dicit Host. quod debet attendi communis opinio. & cursus regionis nam communiter minus valet frumentum tempore messium quam tempore pasche. & licet quandoque accidat contrarium, tamen propter hoc non est recedendum a dicta presumptione. quia debet considerari id quod frequenter accidit. l. nam. ad ea. ff. de legi. & in c. literas. de spon. impu. ¶ In glo. fin. declara hunc vltimū. §. prout not fuit in ca. in ciuitate. s. eodem. ¶ Sed extra gloss. quæro pro declaratione prime partis. c. hic non est licitum mutuae, & aliqd recipere ultra forte, etiā si creditor suscipiat in se periculum quid in istis qui quotidie contrahunt societatem, & unus apponit operam & alius pecuniam. Gof. dicit realem contractum societatis licitum, ex quo communicat sibi damna & lucra. & de hoc vide bo. glo. quae solet allegari. xliij. q. iij. c. plerique. quae dicit hunc contractum societatis non esse licitum, si unus vellet sentire lucrum. & non damnum. Hosti. in sum. huius. §. in aliquo. versu. sed quid si periculum tenet oppo. dicens quod sicut in alijs contractibus ex quorum natura periculum spectat ad alterum, potest apponi pactum ut periculum ad reliquum spectet: ut in c. unico de commo. & l. j. ff. de po. ita dicendum est & in hoc contractu societatis: ut licet ex eius natura periculum spectet ad utrumque, tamen ex pacto potest ad alterum dumtaxat pertinere. nam contractus ex conventionem legem accipiunt, ut in regula contractus. de regulis iuris. lib. vj. & pro hac sua opinione adducit bonum textum in fi. pro soc. in §. de illa. cum versiculo sequenti sed Acc. & Azo tenuerunt oppositum, & sic concordant cum glossa allegata. in lege si non fuerit. ff. pro soc. & idem Ioan. cal. hic. Non ob dictū Hosti. quia in alijs contractibus est non contra sed praeter naturam contractus. Sed in contractu societatis cum habeat instar cuiusdam

fraternitatis. l. verum. ff. pro socio. est proprie contra naturam contractus ut unus solus sentiat damnum Nec ob. §. de illa. quia non debet intelligi secundum eum in capitali: sed debet intelligi in alijs lucris & damnis. ut in illis valeat pactum ut sentiat de lucro sed non de danno. Daretur alium intellectum ad illud tex. ut loquatur in recipiente pecuniam, & ponere operam tantum: ut ex pacto possit damnum non sentire scilicet pecunie. satis est si sentit damnum operam amissam. nam sicut in lucro pecunia et opera equiparantur: ita & in danno sentiendo: sed et parte pecunie datus non potest hoc pactum interuenire: quia proprie est contra ipsam societatem quia recipiens pecuniam posset sentire duplex danum, videlicet operam amissam, & pecuniam receptam & alius nullum danum sentiret, cum haberet suam pecuniam integram. Et scias quod hec opinio est tutior. ideo est amplectenda. ¶ Sed aduerte ad vnum dictum Io. and. de quo Io. cal. non facit mentionem in c. per vestras. de dom. post. di. resti. ubi sensit quod pecunia dotalis potest deponi apud mercatorem, qui debet cauere de pecunia integraliter restituenda, sed lucra debent compensari cum damno, & quicquid super erit de lucro, poterit diuidi: & sic appertissime sentit quod possit apponi pactum ut capitale semper sit saluum: sed videtur sentire quod sit speciale in dote, cum allegat. l. j. ff. sol. mat. ubi dicitur prouidendum ut salua sit dos mulieris. Ego semper dubitavi de illo dicto. nam non probatur iure. imo in contrarium facit text. in c. super eo. s. eo. nam si contractus in se esset usurarius & illicitus: talis contractus non posset recipere aliquam compensationem propter bonum quod inde sequitur. maxime propter bonum charitatis & corporale. ut no. in d. c. super eo. & no. Ioan. an. in regula peccati. de re. iur. lib. vj. ¶ Secundo quæro de alia ratione notabili. Quidam mercator paratus erat proficisci in aliam regionem, empturus merces, in quibus verisimiliter fuisset lucraturus centum. accessit amicus, & rogauit eum ut mutualet sibi illam pecuniam, quam promittebat sibi restituere in termino cum lucro sparato: nunquid contractus sit censendus usurarius? Inn. quod sic. licet aliqui oppositum teneant: quia daretur materia committendi hanc prauitatem usurariam. Hosti. in c. salubriter. s. eo. dicit quod iste est obligatus creditori ad id quod verisimiliter fuisset lucraturus. quasi hoc percipiat creditor ratione interesse. & non ratione usurae. Ioan. and. dicit hoc dictum Hosti. procedere post moram commissam. sed ante moram non: quia ibi nullum est interesse: alias usurarius posset fingere se velle ire ad emendum merces, ut mutualet pecuniam sub isto colore ad usuras. ¶ No. primo & non tradas obliuioni: id quod sentit Io. an. ex his verbis, ut etiā in contractu mutui possit peti post moram interesse lucri verisimiliter cessantis de quo dixi in c. conquestus. s. e. Sed an a principio possit haberi ista ratio: posset forte dici quod ubi mutuans ducitur bona intentione, & potius mutuat ut seruiat amico quam in fraude. quod tunc excusat a peccato: licet alia opinio sit tutior. ¶ Circa hoc dubitatur etiā de alia questione. Aliquis habet hanc merces, quas intendit deferre ad aliam regionem, & videre pro cariori pretio: alius apparet hic:

¶ Ad certum terminum. Adde Alex. cō. fi. lxxij. j. lib. & cl. xxij. ij. lib.

¶ Usurarius. Facit quod habet in c. illo vos de pig. ubi p. Ioan. de imol. & q. dixi pridie in cō. quoddā. And. Bar.

¶ Tempore solutionis. Vide latē Ale. xā. in l. pretia rerū ff. ad. le. falc. Bar. & alios. in l. ij. in fin. C. de rescin. vēdi.

¶ De illa. Et ibi vide plenē Ange. de Are. de hac qō.

¶ Sit saluum. Adde Ludo. Ro. cō. fi. cc. xxxvj.

Panormi. super Quinto.

a **ZACHARI.** ¶ Doctor mutuatur pecuniā scolarī. Adde de ista qō. Ant. corse. fin. suis in verli. doctor. q. incipit. Pro solutione quod sing. retuli & sequit^r sum in apost. ad istū. s. in rub. eod. tit. nume. iij. vt intret se. cū alijs non intraturus.

b ¶ Simonia. Et adde quod dicit Inno. in. c. tuā. de gra. & qua. quod si donatari⁹ vel qui alia seruitia recipit pcuriat in romana curra bñficia pro donante, & se libere ab illa obligatione antiorali, cōmittit simoniā, & est simoniacus: & ibi exclamat pferit cōtra cardinales procurantes bñficia pro seruitoribus et familiaribus suis. quia com mittit simoniā. & refert & sequitur Ang. in. l. sed & si lege. §. cōsultuit. ff. de peti. hāredi.

SEBASTIANI.

b ¶ Simonia. Vide pulcrē & copiosē per Dec. in consil. cxj. per totum.

c ¶ Nō ex pposito Et iō dicit glin. l. sem p in cōtractib⁹ ff. de re. iu. q. quan uis licitū sit cōtrahētib⁹ se decipere tñ hoc nō cōuenit bono viro.

d ¶ Mutuauit. Vide ad hanc materiam Alex. in cōf. lxxv. incip. diligenter inspecto in. q. colū in. q. vol. vbi tgit an sit licitus cōtrahē videri frumētū, hoc pacto q. de tur. pretiū quanti valebit mēse mai⁹ & nūq. si do pecuniā vt reddas quique pro cētenario sit vsura. vide Soz. tenetē q. nō in. l. q. in pñ. ff. si cert. pet. Sed cōtrariū cōcludit Ab. in. cōf. l. cxij. incip. in qōne mouēda in. l. v. & in con. l. xxiij. incip. vide. l. j. vo. Aret. in cōf. clj. incip. viso the mate.

c ¶ Frumētū. Vide Io. de imo. consil. xxv. vbi quārit quidā mutuauit, frumētū cū pacto quod debitor teneat illud reddere qñ creditori placuerit consiluit q. est vsura. allega. q. voluit Ioan. Cal. ibi vide omnino. Andre. Barba.

& offert idem pretiū hīc q. posset habere in loco destinato: nunquid liceat facere hūc cōtractū. Inno. quod sic nā sicut rōne tēporis excusat qui vendit merces plusquā valeant. vt hīc in fi. ita & rōne loci. Host. inclināt in cōtrariā sniam. & mouet. quia non sine magna necessitate mouet ad emendū. cum & ille subijisset labores i itinere: & fortē pdidisset aliquo casu. Io. an. dicit quod aut pratiū soluit de prāsenti, & cōtractus est licitus. quia vult fortē deferre ad aliū locum. Aut differit solutio pretij. & procedit opi. Hosti. Potest dici quod etiā hoc vltimo casu vbi cessaret fraus adhuc procedat opi. Inn. quia fortē vult deferre ad locū vbi sperat mai⁹ lucrū. Itē ex quo iste non erat hoc vediturus pro isto pretio satis cōpensatur.

16 ¶ Vlti hīc quēro dicitur hīc q. nō est licitū aliquid recipere vltra fortē ex pacto quid si recipiat aliquid seruitiū verba le, vel facti: puta mutuo tibi decē vt instruas me vel filiū meum, vel vt intercedas pro me apud deū, vel vt vadas pro me romā. Ray. & Gof. i eorū summis hui⁹ ti. quos sequit^r Cald. cōcludūt quod nō est licitū: sed hoc intelligē dū est qñ illud qd recipit est pecunia estimabile vt. s. dixi secūdū Tho. nam nulla incrementa recipi debēt ex mutuo quācūq. sint & quā

17 liacūq. xiiij. q. iij. c. j. ij. & iij. ¶ Et ex his inferi ad quēstio. doctor mutuatur pecuniā scolarī vt intret secū & aliās nō erat mutuatur nec scholaris intraturus: vel mutuauit vni vt veniat ad molēdinū vel ad furnū suū. Io. cald. dicit q. si iste mutuans recipit aliqd cōmodū pecunia estimabile, q. cōmittit vsura. exēplū in doctore qui ex cōcursu scholarium efficit magis famosus: & habet maiores causas, prae manib⁹, vel ex hoc ampliā sibi salariū. & ita in dño molēdini: quia plurimi ppter hoc cōcurrūt nāverē ex mutuo isti recipiūt aliquid vltra fortē: ideo tenentur ad restitutionē: sed eā dare debēt pauperibus. quia ab illis quibus mutuauerūt nō extorserāt istā pecuniā: & ad hanc cōclusionē debēt reduci gl. iuris ciuiliis: vna est in. l. j. ff. de offi. pñe. vrb. Alia in. l. ij. ff. de calū. & senserūt quod cōmitteret simoniā qd nō est verū: quia scholaris nō vendit doctrinā doctore: imō Doctor instruit scholarē & ad hoc mutuatur pecuniā, sed cōmittit vsurā secūdū distinctionē prēdictā.

18 ¶ Vltērius quārit nūquid sit licitū rē emere vt caris vēdat^r & cōcludit post Cald. hīc Inno. in. c. j. ne cle. vel mo. q. aut quis emit rē hīc vt eā integrā vēdat, & principaliter inducit sub spe lucri: & nō licet. pro hoc bo. tex. in. c. eijciens. lxxv. di. & in. c. qm. xiiij. q. iij. Aut habet intētionē mutuā mutuādū in aliam formā, vt quia emit lanā, & inde facit pānū, vel vult deferre rē integrā ad aliū locū. & tūc est licitū, licet inducat spe lucri: quia hīc ponit labores & industriā suā: iuxta illud dñicū. In sudore vultus tui vesceris pane tuo. & probatur. d. c. eijciens. & c. qm. Sed tēpore pñae debet quis abstinere a mercimonijs. de pe. di. v. c. qualitas. Aut non inducitur principaliter spe lucri

sed emit frumētū, vt abundaret cū familia sua, vel ne ciuitas tractu temporis pateretur penuriam: quia alij extrahebant frumētū, & tunc licet alio tempore vendat carius quā emit, non peccat argumentū opti. hīc vbi quis potest vendere merces plus quā valeant quādo dubitatur an tēpore solutionis sint valiturae pl⁹ vel min⁹. ¶ Dicit tñ Cal. hīc vñū notabile verbū, q. mihi placet illū nō euitare pñm qui sciētē emit rē min⁹ q. valeat saltē ignorāte vēditore q. a videt decipere proximū. & sic limita illud. qd licitū sit cōtrahētib⁹ se decipere vīq. ad dimidiā iusti pretij. vt pcedat qñ re ipsa interuenit deceptio nō ex proposito. clerici aut nō est licitum aliquo casu exercere huiusmodi mercimonia. ad hoc. c. negotiatorē clericū. lxxv. di. dist. vide q. no. in. c. j. ne cle. vel mo. Si tñ idigeret, licitē posset exercere aliquod op⁹: vt puta emere chartas, scribere libros. & vide quod no. gl. xiiij. q. iij. c. cononū. & c. j. de cele. mis. ¶ Vltēri⁹ quērit mutuauit tibi certā speciē puta frumētū quod tpe cōtractus valebat tres florenos: nūc tpe satisfactiois valet sex. nūquid salua cōsciētia possim hoc frumētum pretiosius recipere? Et cōclude qd aut ductus bona intētionē tibi mutuauit: & tūc licet varie pretiū possum salua cōsciētia recipere, & tu teneris reddere. nā mutuauit frumētū, iō debeo recipere etiā frumētū eiusdē bonitatis intrinsecā. l. cū quid ff. si cer. pet. nam sic potuisset vilescere eius pretiū: secus si habuissē intētionē de prauatā: q. mutuauit frumētū antiquū. vt sic postea haberē nouū & sic in meliori pretio & de hoc per Hug. & Arch. xliij. q. iij. c. fi quis clericus. ¶ Vlt. posset quēri nūquid quis teneatur restituere vsuras & quicqd lucrat^r est ex illis. an vsuras Et dumtaxat de hac qō. vide quod no. Io. an. in. c. quāq. e. ti. li. vj. & cōclusio videt^r q. aut lucratus est per vsurariā prauitatē rē germinātē & producētē fructum, puta vineam. & tenetur totū restituere: quia hoc immediatē procedit ex vsuraria prauitate: aut recipit pecuniā, & non tenetur restituere nisi pecuniā, quia reliquū processit ex operib⁹ suis & ex industria. nam pecunia lucrata ex vsura non est apta ad producendum aliquem fructum. vnde lucrum attribuitur potius personā q. pecuniā Et dic vt plenius no. in praelleg. loco per doct.

De crimine falsi.

Rubrica.

¶ Quia inter cetera praecepta legis diuinæ cōtinetur. nō furtum facies: non falsum testimonium dices: & suprà visum est de furto. Itē de vsura, quā est quā dā species furti: Et idē cōpetēti ordine annectit de crimine falsi. De materia habetur in decretis in. c. in memoriam. xix. dist. & xj. q. iij. c. quisquis. iij. q. iij. c. sit testes. §. qui falso.

SYMMETRIUM.

1. Falsum committit testis non solum si dicit mendacium: sed etiam si veritatem occultat: si super ea fuit interrogatus: vel iurauit dicere veritatem in tota causa. 3. 4.
2. Testis falsus ledit deum. Iudicem: & partem.
3. Delinques si ex eodē delicto ledit plures personas: debet omnibus satisfaccere.
4. Veritatem tacere regulariter non est peccatum: nisi adducatur in testem: vel ex officio teneatur ipsam dicere.
5. Testis cōmittēs falsum: potest puniri extraordinariē per iudicem durante causa super qua commisit falsum: causa verō finita: non potest ordinariē formando cōtra eius processum, & ista pēna ordinaria non tollitur ex eo quod fuit extraordinariē punitus.
6. Testis qui deposuit falsum: potest & ciuilitē & criminaliter condemnari: nec vna tollit aliam.
7. Testis qui deposuit falsum punitur pēna falsi: licet eius testimonium non habuerit effectum.
8. Sententia lata per falsas probationes an teneat: & vsque ad tempus potest retractari?
9. Testis falsum deponens: potest puniri per ordinariū: & an per delegatū?
10. Clericus deponens falsum: deponitur & detruditur in monasterium.
11. Testis si recepit pecuniam vt non dicat testimonium: punitur pēna falsi: idem si capit pecuniam vt dicat verum.

¶ CAP.

CAP.

I.

Falsidicus.

¶ Testis falsidicus tres ledit

Deū: iudicē: & partē: & falsus est nō solū qui mēdaciū dicit, sed etiā qui veritatē occultat. h. d. Secūda pars vtraque. ¶ Casus literalis. Testis qui falsum testimoniū dicit tribus personis est obnoxius. Primū deo cuius

præsentiā continuit. Iudici, quē mentiēdo fallit. Postremō innocentī, quē falso testimonio lēdit. Item ille qui veritatē occultat reus est qui mendacium dicit primus nō vult prodesse. secūdo

nocere desiderat. Ber. ¶ ¶ No. j. ex. tex. q. ex eodē delicto potest quis lādere plures personas, et omnibus tenetur ad satisfactiōē, facit quod leg. & no. in. l. nunquam. ff. de priua. delic. & in. c. par-

rochianos. de sen. excō. ¶ ¶ Not. ij. q. testis dicitur falsus, & tenet de falso non solum quando dicit mendacium, sed etiam quando

occultauit veritatē & hoc intellige quando interrogatus super certo articulo dicit se nihil scire: vel quando iurauit dicere purā

vel meram veritatē. & multa subicit vt in. c. cū dilecti. s. de accus. secus autē vbi non iurasset, vel non fuisset interrogatus: vt in p̄alle. l. nunq. ff. de priua. delic. tunc enim non tenetur si nō

dixit veritatē: quia testis non debet esse verbosus: satis enim est quōd respondeat ad interrogata. ¶ ¶ Tertiō not. q. quis peccat

& tenetur celando veritatē: quod intellige secundum Innoc. quādo assumpsit officium testificandi, vel aliās tenetur ex officio dicere veritatē, vel cū aliās veritas haberi non potest aliās autē tacere veritatē non est peccatum. xxij. questio. ij. in. c. ne quis arbitretur. ¶ ¶ Vltimō potest colligi ita p̄sumendum contra eum

qui vetuit, sicut contra eum qui potuit prodesse & noluit. ¶ ¶ In glo. ij. hęc glo. tria intendit. & primō q. testis falsus puniri potest dupliciter. primō extraordinariē causa durante. secundo ordina-

riē p̄na falsi causa p̄finita. ¶ Et declara hunc articulum latius. quōd aut causa non est finita, aut est finita. primō casu potest puniri per ipsum iudicem, non inchoādo contra ipsum processum

de nouo extraordinariē. secundum q. sibi videbitur. Sed ista punitio non tollit p̄nitionem ordinariā, quē poterit fieri per legem corne. de fal. vt no. Cy. in. l. nullum. C. de testi. & Spec. in tit. de teste. s. j. ver. sed nunquid per p̄nam. & vide glo. in. c. p̄sbyteri. v. q. fi. & p̄alleg. c. ne quis arbitretur. Finita verō causa non

potest amplius puniri quā ordinariē: quia cū ista p̄na veniat accessoriē ad causam principalem, & per sententiā finitū sit officium iudicis: tollitur hęc potestas quē veniebat accessoriē. l. iij. C. de posi. & c. cum appellationibus. de appel. lib. vj. sed nunc

poterit puniri & accusari dumtaxat. l. cor. de falsis. ¶ ¶ Et si queratur quē p̄na sit imponēda falso testi. Concludo quōd aut agitur civilite, aut criminaliter. primō casu tenetur ad satisfactiōē in quantum lēgit. l. qui nomine. ff. de fal. & arg. hīc poterit, etiam postea accusari criminaliter. vt. s. dixi. & cum agitur criminaliter est differentia inter liberum & seruū. nam liber deportatur, & eius bona publicant. Seruū verō punit vltimo supplicio. de quo

in. l. j. s. fi. ff. eo. Sed si executio facta in cā criminali nō pōt retracta

rit tunc punit testis, p̄na talionis. l. j. s. j. ff. ad. l. cor. de fisca. & secundum p̄dicta intelligo not. ij. q. o. iij. in sum. & xxxiij. q. v. c. hęc imago. & in. c. ad falsariū. eo. ¶ ¶ In ea. gloss. ibi: & si conatus non habuit effectum. Not. bene gloss. quod testis potest puniri de falso, licet testimoniū suū non habuerit effectū puta quia ex alio

quo alio facto non valuit, vel quia aduersarius melius probauit et sic Iudex nō fuit sequut⁹ dictū hui⁹ falsi. Ratio est quia per hoc nō releuatur quin cōmiserit falsum. Et intellige hoc dictū qñ dixi falsum in forma testimonij: licet ex aliquo actu vel facto, intrinseco non valuerit dictum eius: secus autē vbi non dixisset in forma testimonij: vt quia solum coram notario, nō p̄cedente mandato iudicis. nam tunc pōt dici falsus testis. Et de hoc articulo dic vt plenus no. per Io. an. in regula non est sine culpa. de regu. iur. lib. vj. in

mer. & per Bart. in. l. si quis legatum. ff. de fal. & in. fi. gloss. ¶ ¶ De hac materia an & quando teneat sententia lata per falsas probationes, & vsq. ad quantum tempus retractari potest. dic vt plenē no. in. c. licet de probati. & per Ioanem. andream. in capitulo cū venerabilis de except. per Barto. in lege diuus. ff. de re. iudi. & l. qui

agnitis. ff. de excep. ¶ In gl. in ver. lēdit in fi. In tellige gl. prout. s. dixi in p̄ace. glo. ¶ ¶ Sed hīc queritur quis est cōpetens Iudex ad puniendum testes falsos? Sol. aut est Iudex habēs merum & mixtū imperiū, & nō est dubiū talem posse punire testē ordinariē & extraordinariē: vt. s. dixi: aut est Iudex habens iurisdictionem in civili tantū: & tunc quidam dicunt. vt no. in. l. diuus. ff. de fal. quōd debet remittere eum puniendū ad iudicē propriū. Sed opi. verior videtur. vt possit eū punire extraordinariē. pro hoc tex. in. l. nullum. p̄alleg. & sentit Spe. in ti. de teste. s. j. ver. sed nū quid Iudex. et hęc procedunt in ordinario: delegatus verō non punit, sed remittit eum puniendum ad ordinariū. Sed Innocē. in. c. pe. j. de p̄enis, aliter sentit. Spec. in titu. de teste. s. j. ver. sed quid de legato. & ibi Io. and. distinguuit inter delegatū a principe & inferioris, vt primus possit punire extraordinariē. ar. in aut. de exhibē. re. s. j. & facit. c. j. & c. de causis de offi. deleg. Secūdu autē debet remittere ad extraordinariū. vt in aut. de testi. s. si verō ignoti. ¶ ¶ Item quāro. qualiter punietur testis clericus qui falsum testimoniū dixit? Sol. vide bo. tex. in. c. si episcopus l. dif. nam debet deponi, & detrudi in monasterium ad agendum p̄nitentiam: pro hoc facit. c. cū non ab homine de iudi. & c. tuā j. de p̄enis. ¶ ¶ Vltimō quāro. quid si testis recepit pecuniam vt non diceret testimoniū vel vt dicat verū testimoniū? dic q. tenetur p̄na falsi. vt in. l. j. ff. eo. vbi per Bar.

SUMMARIUM.

- 1 Sentētia lata per falsas literas, non debet executioni mādari.
- 2 Merus executor sentētiarū pōt admittere exceptionē nullitatis oppositam contra sententiā, ne mandetur executioni.
- 3 Suspectus de falso potest detineri & capi, donec constet de veritate.
- 4 Sentētia lata per falsas literas nūquā poterit mandari executioni sine tēporis p̄finitione.
- 5 Sentētia lata cū falso procuratore: nūquā mādatur executioni.
- 6 Snia lata ex falsis probationibus pōt intra certa tēpora retractari: de quibus vide remissiuē.

CAP.

II.

Super eo.

¶ Snia lata per falsas literas.

non debet executioni mandari. h. d. Primō cōmēdat eū cui scribit de p̄terito. Secundo instruit eū de futuro. ihi: mandantes. ¶ Casus literalis. Quēdā sententia fuit lata auctoritate falsarū literarum: ille pro quo lata fuit im-

petrauit executionem faciendam per Episcopum vigorien. ille citatis partibus vt sententiam executioni mādaret: oppositum fuit corā illo quōd sententia illa lata esset per falsas literas. Episcopus literis visis noluit eā executioni mandare cū essent falsæ. Cōsuluit Pa-

& ipse commendat ipsum q. noluerit sententiam illam latā per falsas literas mādare executioni: p̄cipiens ei vt quoties aliqua scripta sub noīe Papē redarguēda viderit. nullā

SEBASTIANI.

¶ Falsidicus. vide Felin. declaratē & limitatē in. c. sicut colū. iij. ver. nō obstat. c. j. s. de re iudic.

¶ Non solum est falsus testis q. falsum deponit. sed etiam ille qui verū supprimit. Et est valde no. secūdu

Bal. in. l. p̄sbyteri. C. de epi. & cle. idē Bal. in. l. vbi exigitur. l. s. dolo. ff. de edē. q. omittendo cōmittatur falsum a teste & tabellione, sicut falsum exprimendo. idem dicit

Bar. i. aut. de testi. per glo. ibi de quo dicit haberi in. l. ij. in aut. p̄sbyteri. C. de epi. & cleri.

vnū no. pro defensione istorū. rusticorū deponētium falsum. q. rusticus deponens falsum testimoniū nō debet puniri de falso nisi appareat q. ex

malignitate falsum deposuisset q. p̄sumitur potius ex simplicitate dixisse, & propterea debet multum Iudex aduertere. ita

no. Ang. in. s. & licet. in aut. de testi. in. iij. co. habet p̄ Io. an. in. c. cū Ioā. eremita. de fi. inst.

& hoc procedit in istis rusticis quādratis & simplicibus. secus autē in rusticis sagacibus. nā qdā sunt sagacesse cū dū gl. in. l. athleta. in. s. de rusticis ff. de execu. tuto.

SEBASTIANI. ¶ Veritatē. Vide multa cōgesta per Iaso. in. l. p̄scriptiōe. in. ij. not. C. si cōtra ius. vel

vti pub. per Fel. i. c. ij. s. de testi. cog. ver. virū aut testis.

SEBASTIANI. ¶ P̄finita. Vide Ias. in. l. j. s. q. mandatum. col. ij. ff. de offic. eius cui mā-

est iur. Deci. in. c. p̄terea. s. de offi. deleg.

¶ P̄na talionis. Adde Bal. in. l. p̄sbyteri. C. de epi. & cle. in. ij. colū.

vbi subiūgit not.
q̄ eadē pōna pu-
nitur ptās cōpel-
lens testē ad dicen-
dū, falsum, quod
est no. secūdū eū al-
leg. Bar. ita tenere
i. l. j. §. j. ff. ad. l. cor.
de fide. Subiūgit
etiā q̄ ptās nō ad-
mittēs defensionē
iuris, perinde pu-
nitur ac si non ad-
mitteret defensio-
nē verē innocētiē.
& est no. secūdū
eū. quid aut in eo
qui vt veritas oc-
cultetur non vult
cōparere. qualiter
puniat? vide Bald.
in. l. presbyteri. in
iii. co. C. de epi. &
cle. vbi dicit q̄ pu-
nietur criminali-
ter pōna criminis
stellionatus. & ci-
uilitē parti tene-
re, vel reipub. per ac-
tionē de dolo.

a ¶ Cū falso procura-
tore. Adde quod
etiā post talis snie
executionē potest
snia declarari nul-
la, & retractari exe-
cutio. Ita multum
notabiliter voluit
Inn. i. c. ex insinua-
tiōe. in sua gloss. in
ver. snia. §. de pecu.
& quod hic dicit
de procuratore in-
telligi de procura-
tore actoris, nō rei
vt no. Ange. in. l. fi
tutor. ff. i. qui. cau.
in integr. resti.

b ¶ Pōnā corpora-
lē vide bal. & que
ibi not. in. l. de pe-
coribus. C. ad legē
agl. Andr. Barba.
c ¶ No. cōtra p̄latos
ita extenuātes vi-
tam clericis carce-
ratis vt faciant eos
expirare & c. Ad-
de quod no. idem
Abb. in. c. cū non
ab hoīe. de iudi. &
vide quod no. ibi
d. Antō. in. iii. co.
& vide eū de Abb.
in. cap. a nobis. de
aposta. & ad de. d.
Ant. in. c. qualiter
& q̄n. el. ij. de accu.
in antepe. colū. &
plus dicit sing. Io.
an. de imol. in cle.
j. de pōn. & re. in
fi. q̄ officiales de-
putantes clericos
tali carceri sunt ir-
regulares si inde
sequatur mors. &
idem quod. domi.

eis fidē adhibeat. nec obseruet quod per ipsas
mādatur: sed eū qui presentauerit illas detine-
ri faciat diligēter. Ber. ¶ Not. j. quod mer⁹
executor potest admittere exceptionē nullita-
tis ad effectū differēdi executionē, & referēdi
eā ipsi superiori. de qua materia plenē not. in
c. olim. de re. iudi. & c. pastoralis. in. §. p̄terea.
& se. de offi. deleg. ¶ Itē not. q̄ suspectus de
falsitate potest capi & detineri donec reperta
fuerit veritas. de quo in. c. i. memoriā. xix. dif.
¶ In gl. ibi: sine tēporis p̄finitioē. Tene per
petuo menti gl. & multū allegat quod sentē-
tia lata per falsas literas delegatorias pōt re-
tractari sine p̄finitioē tēporis. Idē est in snia
lata cū falso procuratore. vt in. c. i. nostra de
procur. secus vbi Iudex habebat aliās iurisdic-
tionē: sed probatiōes fuerūt falsę: quia tūc ad
agēdū de falsitate tēpora sunt limitata. de qui-
bus per Io. an. in. c. cū venerabilis. de except.
¶ In glo. ij. ibi: decetero & plenē de materia
per Bart. in. l. a diuo pio. ff. de re. iudi. & in. d.
c. pastoralis.

SUMMARIUM.

- 1 Clericus falsificans sigillum principis deponitur & aliquo signo in facie eius posito mittitur in exilium. 2.
- 2 Degradatio actualis eximit clericum a potestate iudicis ecclesiastici: degradatio autem verbalis quæ est depositio: secus.
- 3 Degradatiōis appellatiōe venit aliquando depositio.
- 3 Episcopus potest mittere suos clericos in exilium, ne veniant in eius diocesi nam pōna exilij est approbata a iure canonico.
- 4 Pōna corporalis ex qua possit verisimiliter expectari pōna mortis est penitus prohibita, ne per iudices ecclesiasticos imponatur.
- 5 Faciens carcerare clericum, & ei minuere cibum & potum, non euadit pōnam irregularitatis: si talis clericus moriatur.

CAP. III.

Audientiā. ¶ Cle-
ricus, falsans sigillū principis depo-
nitur. Itē & character impri-
mit, & in exilium mittit. h. d.
Cōis diuifio. Secūda ibi: Fraternitati. ¶ Casus
literalis. Quidā clerici falsauerāt sigillū regis
Erāciæ: ep̄s quidā posuit eos in carcere signi-
ficauit hoc dño Papę postulas qualiter essent
puniēdi. Rñdet Papa q̄ nec membrū eis aufer-
ri faciat, nec pōnā infligi corporalē per quā
mortis periculum incurrere possent: sed eis a
suis ordinib⁹ degradatis in signū maleficijali
quē charecterē imprimi faciat, per quē inter
alios cognoscant: & provinciā eos abiurare,
cōpellat. Ber. ¶ Not. j. ex. tex. tres pōnas in-
fligendas clerico falsanti sigillū principis. Pri-
ma est degradatio, & intelligi de depositione
verbalis: nā et illa degratio est: nā si caperetur
pro actuali degradatiōe, relinquere iudici se-
culari, & afficeretur pōna mortis: vt in. c. de-
gradatio. de pōnis. lib. vj. Sed hic post degra-
dationē remaneret sub ecclesia: vt patet ex im-
positiōe aliarū pōnarum. Et ex hoc infertur
q̄ appellatione degrationis quādoq̄ intelli-
m⁹ de depositiōe verbalis. Secūda pōna est ali-
cui⁹ characteris impressio. vt sic possint isti cle-
rici iter alios cognosci & alij magis terreātur

& dicūt doctores hic & bñ q̄ ista pōe. nō est regulariter infligēda
per ecclesiā, quia periculosa: sed est spāle in odiū maleficij: & idē
sentit gl. hīc. Tertia pōna est exiliū: Et sic nō. q̄ ecclesia habet pōe
nā exilij. concor. c. fi. §. de calū. ¶ Et ex hoc no. q̄ Ep̄s potest cle-
ricum compellere ad abiurādā diocesim suam vt nunq̄ ampli⁹
illā intret: sed debet exultare. Et de multiplici specie pōnarū vide
per Inn. in. c. qualiter & quādo. ij. de accu. ¶ Secūdo no. q̄ Iudex
ecclesiasticus nō debet imponere pōnā corporalē, ex qua possit
verisimiliter sequi pōna mortis: & est iste tex. no. cōtra aliquos p̄-
latos qui clericos mancipāt indurissimo carcere diminuētes eis
adeo cibum & potum, vt in breui tēpore cogātur expirare: nam
certē tales p̄lati non euadūt pōnā irregularitatis. nā i pōnā ex-
tingunt & emittunt animā: licet em̄ p̄latus possit moderatē dimi-
nuere cibū & potum, sicut agentes p̄niam faciunt. vt in. c. nouim⁹
j. de ver. sig. nō tñ adeo q̄ inde possit sequi pōna mortis: et p hoc
bo. tex. in. d. c. nouimus. & vide qd no. Io. de lig. in. cle. j. de pōe. &
remis. vbi idem ad literā tenet.

SUMMARIUM.

- 1 Excommunicatio non fulminatur per ista verba statuo sub pōna excom-
municationis: etiam si proferantur per papam.
- 2 Literas apostolicas non potest quis recipere in curia ab alio quam a papa,
vel eius officialibus ad hoc deputatis: sub excō. pōna quæ incurritur
ipso facto. 8. si verō extra curiam: tunc secus: vt j. nu. 7.
- 3 Commodatarius si remiserit rem commodatā per non idoneum qui rem il-
lam asportauit: tenetur: secus si elegerit nuntium fidum.
- 4 Excommunicatio potest eodem facto frequenter innouari.
- 5 Rescriptum ab excōicato impetratum: est ipso iure nullum: nisi fuerit im-
petratum in causa absolutionis vel defensionis.
- 6 Literas ad lites non potest vnus pro alio impetrare, nisi habeat speciale
mandatum, idem ad beneficia.
- 8 Amicus potest impetrare literas ad beneficia pro amico sine speciali man-
dato.
- 9 Excōicatio incurritur ipso facto per ista verba: excōicationi subiaceat.
- 9 Omnis excōicatus est suspensus: vnde absolutus ab excōicatione cēsetur
absolutus a suspensione: nisi fuerit citra excōicationem etiam suspen-
sus: quia vtraque de per se requirit absolutionem.
- 10 Literas falsas habens si ipsas intra viginti dies non destruat vel resignet,
incurrit excommunicationem: cuius absolutio reseruatur soli papæ. vt
dicitur in tex.

CAP.

IIII.

Dra sape. Existens in curia literas aposto-
licas nō recipiat nisi de manibus
Papę vel officialium ab ipso deputatorū: Personæ
tñ solēnes per nūtiōs recipere poterūt: de manib⁹
tamē p̄dictorum. Cōtra faciēs si laicus est, excōi-
cationi subiacet: si clericus est, ab officio & beneficio deponit. h.
d. vsq̄ ad §. adijcienes. Et ille §. hoc dicit Per excōicationis pōnā
prouidet contra non resinātes nec destruentes literas falsas. intra
xx. dies. & absolutio Papæ reseruatur: & contra factum non tenet
Vel sic. & breuius. Prima pars punit non recipientes literas de ma-
nibus Papæ vel officialium. Secūda punit non destruentes literas
falsas: & per hoc patet diuifio: & secūda ibi: *Adijcienes*. ¶ Casus
literalis. Quia clerici & alij recipiebant literas apostolicas i curia
a quibuscunq̄, propter q̄ falsitatis periculum imminēbat: statuit
Inn. sub pōna excommunicationis & suspensionis ordinis & benefi-
cij districti⁹ inhibendo ne aliquis apud se. apo. literas Papæ recipi-
at, nisi de manibus dom. Pa. vel de manibus illorum qui ad hoc
officiū de mandato domini Papæ. sunt deputati. Si verō per-
sona tantæ fuerit authoritatis vt deceat per nuntium literas reci-
pere, nuntium ad cancellarium mittat idoneum, per quem literas
recipiat iuxta modū p̄dictū. Si verō aliquis huius mandati trā-
gressor extiterit, si laicus fuerit, excommunicationi subiaceat. Si
clericus, beneficij, sui & officij sup̄sitione damnetur statuit etiā
vt p̄lati ecclesiarum generalem ferant sententiam: quam per sin-
gulas parochias frequēti⁹ faciant innouari: quod si quis falsas li-
teras se habere cognoscit. intra. xx. dies illas aut destruat aut resi-
gnet, si pōnā illam voluerit euadere: quam sententiam nullus re-
laxare p̄sumat sine spāli mandato Papę, nisi in mortis articulo:
& si

& si absolutio cōtra hęc præsumpta fuerit, nullā obtineat firmitatem. B. ¶ Not. j. ex tex. q. per hęc verba statuo sub pœna excommunicationis & suspensionis & c. non fertur excommunication vel suspensio ipso facto, etiā si ipsa verba proferatur à Papa. nam hęc licet hęc verba fuissent appositae in principio, tamen Papa postea pœnam ingerit, & respectu suspensionis dicit eam imponendam: quod facit ad ea quę dixi in c. vnico. de fagi. ¶ Secundò not. ibi: *apud sedem apostolicā & c.* quòd recipientes literas per alium non resistentē apud sedē aposto. non incurrunt istā pœnam. Ista ergo pœna afficit existentes in curia, recipientes literas ab alio quā à manibus Papæ vel officialiū suorū: & sedes apostolica dicitur ibi esse vbi est Papa & curia sua. ad hoc. c. ego. N. & quod ibi nota. de iureiur. ¶ No. ibi. *idoneum*: q. is qui tenet per se aliquid facere, si facit per nuntiū debet eligere idoneū: aliās factū nuntij sibi imputatur: & ideo si remisisti librū tibi commodatū per nuntiū nō idoneum, illo librū asportate: tibi imputatur mitteti: & nō domino: secus si elegisti nuntiū verisimiliter idoneū: vt. l. eum qui. cū. l. seq. ff. de cōmo. & in c. significante. de pigno. & quod ibi no. facit quod no. gl. in c. presbyteri. xcv. dist. ¶ Vltimò no. q. excommunication potest pro eodē facto frēquēter innouari. ¶ In gl. ij. in fi. Dic melius vt habet in c. j. de rescrip. li. vj. vbi ponitur regula. q. rescriptum ab excommunicato impetratū est ipso iure nullū, nisi in casu absolutionis vel defensionis. b. de quo ibi. ¶ In gl. in ver. subiaceat excoica. in fi. No. q. finis videtur cōtrariari principio: & Inno. dicit q. requirit sentētia: Cōtrariū tenet Goffre. & Hostiē. Sed circa hoc sic conclude q. aut quærif nūquid quis possit impetrare literas per aliū, & tūc aut ad lites aut ad beneficia: si ad lites, oportet q. impetrans habeat speciale mādātū: vt in c. nonnulli. de rescrip. & in hoc casu nō loquitur hoc. c. Vnde quilibet cuiuscunq. qualitatis sit potest per alium impetrare literas ad lites, dando sibi speciale mādātū: vt in d. c. nonnulli. Idē in literis ad beneficia Imò illas potest impetrare amicus pro amico sine aliquo mandato: vt no. gl. in d. c. nonnulli. & in c. ad aures. eo. ti. & adhuc sumus extra terminos huius. c. ¶ Aut quærif nūquid quis possit recipere literas ab alio quā à manibus Papæ vel officialium suorū ad hoc deputatorū. Et distingue q. aut iste est in curia, & non debet. Et iste est propriē casus huius. c. vt patet ibi: *ne quis apud sedē apostolicā & c.* Si verò est extra curiā, tunc potest recipere literas de manibus alterius quā papæ, puta amici: Sed ille qui extitit in curia nō debuit recipere literas de manib⁹ alterius. vt hic in tex. in versi. *ne quis & c.* Siue ergo impetret pro se, siue pro alio, debet literas recipere de manibus Papæ, vel officialiū: & hoc fit: quia antiquitus multū falsabatur literæ apostolicæ in curia. & falsantes dicebāt se à Papa eas impetrasse. & sic non loquitur tex. in terminis huius gl. ¶ An autē contra faciens sit excommunicatus ipso facto. Glo. & Doc. variāt. Sed dic q. per hęc verba excommunicationi subiaceat: fertur sentētia ipso facto: nam ex proprio significato verborū nō requiritur actus facti: & pro hoc. c. si quis suadente. xvij. q. iij. & no. in c. vnico. de iniurijs. li. vj. in gl. in verbo. euadere. ibi: tamē aliā sententiā domini Papæ & c. dic melius quod. c. ad falsariorū. j. eo. excommunicat falsantes literas per se vel per aliū scienter sed si quis habet literas falsatas per aliū & eis nō vtitur non habet locū illud capitulum & in hoc casu habet locum iste tex. dum dicit q. per hominē debet fieri excommunicatio: vnde punif hęc ille qui habet & non resignat vel destruit: & ideo si iudex specificē non fert excommunicationē contra talem nulla pœna talis afficitur ex quo non falsauit In glo. fin. in fine. Et no. hoc, quia facit ad statuta & ad alia iura. ¶ Sed cōtra prädīcta & tex. oppo. nam ex quo fertur hęc excommunicatio, superuacua est suspensio: quia quilibet excommunicatus est suspēsus: de quo dic vt plenē nō. in cl. cupientes. de pœnis. in gl. quæ incipit. non nouam. Sol. duplex primò q. suspensio quādo est sequela ad excommunicationē sublata excommunicatione tollitur suspensio. vt in regula accessoriū de reg. iur. li. vj. secus quādo suspensio est per se secundū Host. & sic licet absoluator ab excommunicatione, remanet tamen obligatus ex suspēsiōne: vel secundū eū pœna excommunicationis cōcernit laicos, suspensionis verò clericos. Et licet prima solu. videatur sibi plus placere: secūda tamē plus mihi placet: quia tex. in medio distinxit pœnas, & in pœnis debet fieri

mitis interpretatio: nec debet quis duplici pœna coherceri: vt in c. quoniam. in fi. vt lit. non conte. nā sequeretur ex primo intellectu q. clericus excommunicaretur & suspēderetur.

✠ SUMMARIUM. ✠

1 Falsitas literarum apostolicarum ex quot & quibus signis apparere potest. vide j. c. primo.

¶ CAP.

V.

Licet. ¶ Ponit nouē modos falsandi literas Papales. ¶ Casus literalis. Licet in decretali præsenti distinguat Papa septem species falsitatis, per quas literę apostolicę cognosci debeant vtrū sint falsę ad quas quilibet diligens qui per literas apostolicas cōuenitur debet aduertere diligenter. quas per singulos. s. videre poteris. per te ipsum. In s. illo. Eos etiā dicit Papa quòd illi nō sunt immunes à peccato falsitatis qui literas apostolicas recipiūt contra tenorem constitutionis proximę prędictę. Item quidā sunt qui accedunt ad bullam, & falsas literas cautē projiciunt vt de vera bulla cū alijs sigillantur: sed istę species falsitatis non possunt facili cōprehendi: nisi vel in modo dictaminis, vel in forma scripturę, vel in qualitate chartę. In alijs autē diligens indagator consideret falsitatē, vel in adiunctione filiorū, vel collatione bullę, vel monitione, vel obtusione, præsertim si bulla non sit equalis, sed alicubi magis tumida, & alibi magis depressa. omnia prędicta nota. Bern. ¶ Nota. j. ex tex. multos modos cōferēdi scripturam ad scripturā: Non solū ergo fit comparatio literę: sed etiā dictaminis & chartę. nam habent curiales certum modū dictandi, quem de facili alij ab eis nō possunt imitari. Itē in forma scripturę: quia faciūt aliquos tractus & certa signa eis tantum manifesta. adeò vt de facili nō posset litera illa ita falsari quin per scriptorem apostolicū falsitas deprehenderetur. Item in qualitate chartę: quia literę apostolicę scribunt in chartis rasis, & in pulchra forma. ¶ Itē nota q. suspitio oritur contra bullam seu sigillum, quādo per omnia nō est signum simile vero sigillo. nam aliquādo propter falsitatem bulla est in vna parte depressa propter malleationē, & in alia parte tumida, propter impressionem filorum: Et solent isti falsarij ponere bullā in loco calido: vt sic effecta tenera possit filum extrahi. In glo. fin. Nota bene gl. dicit tamen Ioan. andr. & Host. quòd vbi litera esset deleta cū herba seu cum aqua distillata non posset perpendi ex remedio huius glo.

✠ SUMMARIUM. ✠

- 1 Falsę præsumentur literę Papales: si in eis episcopus vocatur filius: vel inferior frater: vel si vni scribitur in plurali. 2. 3. 4.
- 2 Falsę præsumentur literę apostolicę, quando emanant pręter vel contra solitum stylum curiæ.
- 3 Papa quare appellat episcopos fratres: alios vero filios?
- 4 Papa scribēs cardinalibus Episcopis, appellat ipsos fratres: alios vero filios: intellige de illis Episcopis

VVV

✠ SEBASAPI.

a ¶ Per nuntiū. Vide de Paul. de ca. in. l. videamus. in prin. ff. loca. & ibi glos. allegat plura. quādo quis teneat ex mala electione.

ZACHARI.

b ¶ In casu absolutionis vel defensionis. vt super appellatione: quia etiam tunc nō tenetur facere mentionē de excommunicatione. vt no. iste in ca. significauerunt. s. de exce. & Philip. francis. in c. bonæ. ver. xj. de appella. & Specu. in tit. de actore. versic. itē q. est excommunicatus. s. de rescri. pręfata. s. v. versi. ad primum.

¶ Not. hic quod valde no. scribit Baldus in l. cōtractus. in ver. deinde quæro. si apparet. C. de fi. instru. Itē addo hęc Archi. in c. i. memoriā. in fi. pe. col. xix. di. vbi dicit q. rescriptorum quedam sunt vitia visibilia, & quædam inuisibilia, sed intelligibilia prius. sed visibilia sunt ea de quibus in hoc. c. licet. & ista vitiant ipso iure. Item adde omnino quod notat Arch. xxv. quęstio. ij. in summa. & do. in c. in memoriā. in iij. col. xix. dist.

Panormi. super quinto.

a ¶ Ioan. de imol. in cle. j. in. ij. colū. de sup. neg. pla. alleg. istum tex. q. stilus curiæ facit ius. & quæ differentia sit inter stylum & cōsuetudinē. vide latē per do. Anto. in a repe. c. fin. de consue. in. xxij. col.

SEBA. SAPI.

b ¶ Stilū. Videmul ta cumulatā per Feli. in. c. ij. col. vj. ver. stilus curiæ. s. de rescri. Roma. in consi. cclxxvj. incip. quæstio est. ad de etiam q. clausula insolite arguūt præsumptionē falsi. & per Alexā. in consi. xlvj. col. j. circa si. in. ij. vo. Feli. in. c. causam. ij. de testi. facit Bartho. vero. in tractatu si mula. in. vj. & ix. præsumptione.

c ¶ Præter stilū præsumitur. pro hoc optimus tex. in. c. porrecta. de cōfir. vti. vel inutil. & ad de hic Ang. in. l. fi. C. de cano. lar. lib. x. vbi dicit q. literæ emanantes de cancellaria Papæ contra stilum curiæ nō sunt exequendæ: dicit q. secundū stilum curiæ est q. Iudex citet vt cōpareat sub pœna eris tātū. & citetur sub pœna eris & psonæ. si q. citatus non cōparet. non punitur vt contumax. quia citatio fuit contra stilū curiæ. & de ista obseruantia stilli curiæ. vide text. in ca. ex literis. quā no. ibi. d. Anto. s. de cōsti. Scias tamē q. quādo de stilo. curiæ cācellariæ aliquid consuevit exprimi in literis. si nō exprimitur habetur pro expresso. tex. est no. in. ca. cū. m. ferrarien. de cōsti. & c. q. translationē. de offi. leg. pro cuius tamē intellectu vide omnino quod no. post do. Anto. in. d. c. cū. m. de cōsti.

ZACHARI.

4 ¶ Adde q. intantum attenditur stilus in rescriptis & alijs literis. q. si citatio sit præter & cō

pis prout est sabinensis. portunensis. & similes. Papa rescribens infidelibus. an appellat eos filios? Prælati inferiores à Papa dum scribunt subditis. debent appellare ipsos socios. aut fratres: dum autem ipsis à subditis rescribitur. debent appellari patres.

¶ CAP.

V I.

Quam graui. se sunt

literæ Papales in quibus Episcopus vocatur filius. vel inferior frater. aut vni scribit in plurali. hoc dicit. Primò ponit admirationē. Secundò ibi: Cum scire in tribus quæ sunt in stylo curiæ informat. & primò reducit ad propositum. Tertiò ibi: propter quod. generaliter concludit. ¶ Casus literalis. Quidam Episcopus corā Legato apostolicæ sedis quibusdam criminibus accusatus renūtiavit Episcopatu: postmodū ad apostolicā sedē accedens. quasdam literas reportauit sub nomine apostolicæ sedis ad Archiepiscopū suū attinacē. in quibus cōtinebatur q. ipsum restitueret ad ecclesiam suā altero substituto inde remoto: quod & fecit Rex illius loci: nō credēs literas à sede apostolica emanasse: præcepit literas illas per ipsum impetrantem ad sedem apostolicam præsentari: dominus Papa visis literis quæ ipsi Archiepiscopo fuerunt præsentatæ rescribit eidē. dicens q. in eis tam in continentia q. in dictamine falsitatē inuenit. & in hoc fuit admiratus q. literas illas credit à sede apostoli. emanasse: cū ipse scire debeat consuetudinem aposto. sedis talē vt Patriarchas. Archiepiscopos. & Episcopos fratres appellet: ceteros omnes dilectos filios in suis literis nominādo. & quando vni personæ scribit. nunq. ei loquitur in plurali vos. vel vester appellando: sed in literis præsentatis huic dilectus filius vocabatur. cū in alijs literis sibi aliquando transmissis videre potest se fratrem venerabilem appellatū: Vnde mandat quatenus literas apostolicas taliter studeat intueri tam in bulla. filo. & charta. q. stilo: quod veras pro falsis vel falsas pro veris nullo modo admittat. Ber. ¶ No. j. ex tex. attendendum stilum romanæ ecclesiæ. & literæ emanantes contra seu præter stilū præsumuntur falsæ: & hoc procedit nō solū respectu dictaminis: sed etiam respectu continetiæ: literarum: Vnde alibi dicit gl. in. c. causam quæ. de testi. quod si aliquid cōceditur in priuilegio quod deuiat ab omni æquitate & communi cursu priuilegiōrū. præsumitur nō emanasse à sede apostolica. & ad prædicta facit. c. ex literis. s. de cōsti. & s. de voto. c. quod super his facit c. si quādo. s. de rescri. ¶ Itē no. q. de cōsuetudine romanæ ecclesiæ cū Papa scribit Episcopo & superiori. appellat eos fratres. quasi Papa non sit eis maior. sed equalis: & intellige q. est equalis in ordine. sed in administratione est maior. xxj. distin. c. in nouo. vbi bonus tex. cū glos. facit quod no. in proce. sexti. Alios verò appellat filios. quasi eis sit maior. & in ordine & in administratione. ¶ Aduertendum tamē q. cū scribit. seu facit mentionem de cardinalibus. per mixtim appellat eos fratres. vt j. c. proxi. Cū autem sigillatim de eis facit mentionē. Episcopos Cardinales

appellat fratres. reliquos filios: vt in calicet el. ij. de test. Item Reges appellat charissimos filios: reliquos verò Principes appellat dilectos filios. quasi se inferiores. ar. eorum quæ no. in ca. solita. de maior. & obedi. Iudæū tamen. infidelem. vel paganū. nō appellat filiū.

¶ Vltimò no. q. in deprehendēda falsitate debet quis multum intueri bullā. filiū chartā. & continentia literarū. & modum dictandi. Et multos alios modos habes in. c. præcedē. ¶ In gl. ij. ibi: fratres vel socios. No. ex gl. q. quando prælati inferiores citra Papam scribunt subditis suis debent eos appellare fratres. vel socios: Nā Episcopus sacerdos est. & olim regebatur ecclesia per sacerdotes tantū. nec erant Episcopi: sed propter schismata & disceptationes ordinatum fuit vt vnus eligeretur qui præesset omnibus. & appellaretur Episcopus. xxv. distin. in. c. olim. Subditus verò scribens prælato suo. debet eum appellare patrem. de quo vide bonā gl. in. c. esto subiectus. xcv. distin.

¶ SUMMARIUM ¶

- 1 Falsantes literas Papales per se. vel per aliū. sunt excommunicati: si verò sint clerici. degradantur. & curiæ seculari traduntur. etiam nō expectata incorrigibilitate. 3.
- 2 Falsis literis vtentes laici excommunicantur: clerici deponuntur: & beneficijs priuantur. 6. intellige vt j. nu. 10.
- 3 Statutum potest fieri quod non liceat ignorantiam statutorum allegare: & intellige vt j. nu. 7.
- 4 Falsans literas apostolicas efficitur de foro ecclesiastico.
- 5 Expendens scienter falsam monetam. non punitur pœna falsi regulariter.
- 6 Falsarius an incurrat pœnas de quibus hic: siue cū eo agatur ciuilit. siue criminaliter?
- 7 Falsantes literas & rescripta principum puniuntur vltimo supplicio.

¶ CAP.

V II.

Ad falsarios.

d ¶ Qui per se vel per alios literas Papæ falsant: excommunicati sunt cum suis fautoribus. & clerici officijs & beneficijs priuati sunt. & degradandi. & tradēdi curiæ seculari per quā laicus legitimè punitur. Qui verò falsis literis vtitur. si clericus est. officio & beneficio priuatur: si laicus. excommunicatus est. hoc dicit. Vel aliter & breuius. Primò punit falsantes literas Papæ per se vel per aliū. Secundò punit vtentes literis falsis. Secunda ibi: quæro. ¶ Casus literalis. Ad falsarios confundendam malitiā statuit Papa vt qui literis apostolicis vti voluerint. eos prius diligēter examinent: quia si se falsis literis vsos dixerint ignoranter. pœnas euitare non poterunt inferius annotatas. Ipse enim excommunicationi supponit omnes falsarios literarum apostolicæ sedis. qui per se vel per alios vitium falsitatis exercent cū omnibus fautoribus & defensoribus suis: statuens vt clerici qui falsari deprehensi fuerint. omnibus officijs & beneficijs perpetuò sint priuati: ita quod qui per se vitium falsitatis exercuerint. à suis officijs degradati

tra formam stilli. q. tūc citatus comparere nō tenetur Ita multum no. dixit Inno. in. c. præterea. in. ij. colū. in gl. mag. s. de dila. & Bald. in sua mar. in ver. citatio. verfic. xvij.

¶ Falsarios. Ad de videndum Fed. de se. consil. cccix. Hodie præceptū est q. in literis Pa. nec in magno nec in modico audeat quis manū apponere. aut literā aut punctum vni coniungēdo exceptis officialibus quib. hoc est cōmissum alioquin manum apponēs ex canone lata sententiæ ipso facto excommunicationis sententiam incurrit à qua nō potest per aliquē citra sedem apostolicam relaxari Ita dicit Hosti. in sum. co. ti. de cri. fal. s. quæritur in. ij. col. vers. sed hodie præceptum est quem refert & sequitur Archi. in c. in memoriam. in iij. col. xix. distin. Adde etiam q. Cardinalis legat. non potest absolute illam impartiri officio legationis. quia Papa eam sibi reseruat. prout le. & no. in. c. dura. de cri. fal. & adde q. occultus falsarius literarū Papæ post poenitentiam & absolutionē factam ordinatus nō cōpellitur petere celsionem: quia nō est infamis ipso facto. cū nullo iure reperitur esse infamē. ita ad literam dicit Inn. in. c. nisi cū pridē in. j. gl. quæ incipit quale est de renun. quem refert & sequit idē Archid. in. d. c. in memoriā. in. ij. col.

gradati seculari potestati tradantur secundū leges puniendi: & si laici fuerint, per easdem leges legitimè puniantur. Illi verò qui sub nomine Papæ falsis literis per alios impetratis vtuntur, si clerici fuerint, officijs spoliuntur: si laici fuerint, tandiu maneant excommunicati donec satisfaciant competēter. ita videlicet quod & in clericis & in laicis malitia grauius puniatur q̄ negligentia: & idem obseruandum est de his qui falsas literas impetrant. Ber. ¶ Nota. j. ex tex. argu. quod valet statutum vt respectu statutorum non possit ignorantia allegari. quod tenet Bart. in l. diuus. ff. eo. & aliquid subijciat. j.

¶ Not. secundo multiplices poenas contra falsantes literas apostolicas. ^a nam si est clericus, est excommunicatus. Item priuatur officio & beneficio. Item tradi debet curiæ seculari: vt per iudicem secularē puniatur poena legali: & est casus valde specialis in quo statim de crimine cōuictus quis traditur curiæ seculari Regulariter verò non traditur curiæ seculari, nisi sit incorrigibilis: & de hac materia plenè tetigi in c. at si clerici. & in c. cum non ab homine. de iudi. & dic vt ibi. & aliquid tangam in c. nouimus. j. de verbo. signi. Si verò est laicus, subijcitur excommunicationi, & est excommunicatus ipso facto.

¶ Et ex hoc no. q̄ falsans literas apostolicas subijcitur foro ecclesiastico: & debet iste casus addi ad alios no. in c. cum sit generale. de foro compe. ¶ Item not. quod arctius puniuntur falsantes literas per se, vel per alios, quā simpliciter vtentes: Et facit iste text. eleganter ad quæstionem. Nunquid expēdentes scienter monetam falsam debeant puniri vt falsantes? & dicendum q̄ non regulariter. nisi in casibus expressis. de quibus in l. lege cornelia. ff. eo. & dico in c. quanto. de iureiur. quod bene nota. ¶ Item nota quod vtentes literis falsis si sint clerici, debent priuari officijs & beneficijs: sed si laici, sunt excommunicati ipso facto. Et videtur hæc litera limitare quod clerici vtētes nō sunt excommunicati ipso facto: Sed Hosti. tenet oppositum. & intelligit quod clerici sunt excommunicati: & etiam priuandi officijs & beneficijs. sed certè ista opinio mihi non placet. cū iste tex. aperte distinguat inter clericos & laicos. & in poenis est fienda mitis interpretatio. vt regula in poenis. lib. vj. nec debet duplici poena coherceri vt in c. at si clerici. de iudicijs. ¶ In glo. in versic. dixi. Nota bene gl. iuncto text. quod quāquam in dispositione aliqua caueatur vt non admittatur allegatio ignorantie, non tamē excluditur qui allegat & assertit ignorantie probationes. aliās autem quis puniretur sine culpa. vt in c. ij. s. de constit. & hoc in dubio procedit. vbi statutum punit factum dolum. vt hīc: secus vbi punit factum sine dolo. de quo temen aliquid per Barto. in præalleg. l. lege. ff. eo. ¶ In glo. in versiculo. *deprehenso*. in fine. Nota. glof. intelligit enim quod ista poenæ cōtentæ in tex. infliguntur falsario quādo conuictus est criminaliter, secus si agebatur ciuilitur. Hosti. verò sentit quod qualitercūq̄ constet de hoc crimine, semper habet locū dispositio huius. c. quasi sit speciale in hoc delicto. Circa hoc aliter distinguere. Aut loquitur de poenis quæ infliguntur ipso facto, & tūc statim intelliguntur inflictæ commisso delicto: nec est vis qualiter fuerit actum. quia constitutio ligat delictum omnino occultum: vt dicit gl. no. in cle. j. de hære. Sed respectu poenarū infligendarum per iudicem satis tenerem cum opinio. glo. argu. c. super literis. de rescrip. & in c. super his. s. de accusatio. & eorum quæ notat Inno. in c. per inquisitionem. de electio. Nam diligentiū fortè defendisset causam suā si fuisset actū criminaliter. ¶ In gl. in ver. *legitimas*. ibi. *qui falsant rescriptum principis*: Vult ergo glo. quod falsantes rescriptum principis puniantur vltimo supplicio id est poena mortis: & sic falsans literas papæ traditur iudici seculari post degradationē vt puniatur poena mortis. Et est speciale

in ista specie falsitatis: Nam regulariter crimē falsi non punitur ita acriter vt in prin. glo. facit. c. ad audientiam. s. eo. ¶ Extra glof. quæro quæ est differentia in modo puniendi inter falsantes literas papæ & vtentes qui non falsarunt. Sol. secundū Hostien. Illi qui falsant, sunt excommunicati & priuati officijs & beneficijs degradati traduntur curiæ seculari. Illi verò qui vti sunt falsatis per alios, non traduntur curiæ seculari: sed debent priuari officijs & beneficijs: & laici sunt excommunicati ipso facto. vt in prin. c. & hoc. si vtentes non desistūt in tra. xx. dies. vt in c. dura. s. eo. Et sic sentit Hosti. quod. s. qui verò. debet intelligi & restringi secundū d. c. dura. quod in veritate nō puto procedere: quia in alijs terminis loquitur iste tex. procedit enim quando vtitur scienter quis literis falsis: tunc enim est excommunicatus ipso facto: nec expectatur lapsus. xx. dierum. sed ca. dura. loquitur in habente literas falsas, & non lacerante, seu destruente, vel restituente: tunc enim si eis non vtitur, nullam excommunicationem incurrit. nisi sit lata à iudice prout ibi dicitur. cum termino. xx. dierum. Sed quæro. quid intendit litera hīc in fi? Solu. duplex est intellectus. Primus. quod intendit extendere prouisionē huius ca. ad eos qui per suggestionem falsitatis impetrant literas à papa & ex hoc intelligendo quod verbū statuimus est præteriti temporis: tūc est sensus. quod sicut fit differentia in terminis. c. super literis. de rescri. an per malitiam, an per ignorantiam quis suggererit falsitatem, ita hīc debet in modo puniendi distingui inter malitiam & negligentiam & c.

SUMMARY

1. *Literæ de simplici iustitia nō præsumuntur falsari: nec quis punitur si illis non vtatur.*
2. *Fraus & dolus non præsumuntur committi pro rebus modicis.*
3. *Quando aliquid consistit in cōscientia alicuius, admittitur probatio per iuramentum.*
4. *Præsumptio vna tollit aliam. quando illa est magis fortis. quod relinquitur iudicis arbitrio: si verò sunt equales, vna non elidit aliam.*
5. *Literæ Papales gratiosæ si reperiantur falsæ: habet locum dispositio. c. ad falsariorum. s. eodem. si verò sunt literæ de iustitia, procedit hoc ca.*

CAP.

VIII.

Accedens. ¶ Non præsumitur quis falsare literas de simplici iustitia, nec punitur, si hoc comperto destitit illis vti. hoc dicit. In prima ponit decisam conqueſtionem. In secunda prouisionem ibi: *Fraternitati*. ¶ Casus literalis. Qui dam impetrauit literas contra suum aduersarium de simplici iustitia, in quibus literis falsitas fuit deprehensa: impetrator hoc intelligens amplius noluit vti eis: propter quod diocesanus ipsum in officio & beneficio suspendit: Vnde accessit ad dominum Papam rem sibi exponens. Mandat Papa Episcopo si literæ apostolicæ in quibus falsitas fuerit deprehensa formam habeant de simplici iustitia: officium & beneficium illi restituat, & ipsum super hoc vltius nō moleſtet: quia non est præsumendū quod pro talibus literis quæ de facili habentur quis committat vitium falsitatis: & ille non fuerit vsus eis postquam eas falsas esse cognouit. Ber. ¶ Not. j. ex tex. quod pro modico nō præsumitur quis scienter deliquisse: Et optimè facit iste tex. ad animū probandum cuiusq̄, vt circa modica nō præsumatur dolus. facit quod no. in c. j. de psum. ¶ Secundo collige q̄ propter falsitatem literarū apostolicarū quis debet priuari officijs & beneficijs, distingue tamen latius prout habetur in c.

VVV ij

SEBA. SAPI.

¶ Literas apostolicas. De poena falsantium literas Papæ: vide remissiue per Fel. in c. ij. co. vj. ver. & qui apponit. s. de rescrip. nunquid poenæ de quibus in hoc tex. habeant locum in falsante literas de legatorū Papæ? vide Abb. in c. olim. s. de rescript. & ad hæc vide Fel. in rubri. s. de rescri. i. fi.

SEBA. SAPI.

¶ Deliquisse. Vide Dec. i. c. sin autē. col. j. s. de rescri. & facit qd no. Alex. in consil. ciiij. inci. Statutum loquens in fi. j. vol. vbi vult q̄ poena imposita falsanti monetam non habet locū in falsante bagatinos vide Bartho. verò. in consil. lxxvij. in cipi. Visa inquisitione. & Corle. in tract. de minimis. & Iaso. in l. sciendum. col. iij. ff. qui satis. cog.

Panormi. super quinto.

a Tene menti quod ea quę cōsistūt in consciētia nostra: probātur p̄ simplici assertionē nostram cum iuramēto. Et adde gl. in. c. qui humanis. xij. q. ij. quam ad hoc alleg. idē Panor. in c. cognoscentes. in vlti. col. s. de cōsti. vbi pro istis duabus glo. alle. optimos text. ego ad hoc alle. op. glo. in ver. si est ita. in. c. significasti. el. j. j. de homi. & ibi gl. alle. ad hoc multa iura. Item adde gl. in ver. dicit post mediū. ibi. reliqua cōsistunt in intellectu & c. in. s. sed iste. institui. de acti. bene facit quod voluit gloss. no. in ver. si. animo. C. ad le. corū. de fisa. quā valde sing. reputat Ludo. Ro. in. l. illa. in pe. col. ff. de ver. obli. ga.

b ¶ Loco suspecto. Adde Ro. consilio cccxlvj.

c ¶ SEBA. SAPI.

¶ Modica. Vide Moder. i. l. si vnus. C. de testi. Feli. in c. ex literis. s. de fi. instr. & in. c. frater nitatis. colū. v. s. de hāre. & Moder. in l. sing. C. de edi. di. adri. tollen.

d ¶ Sortilegijs. Ad de videndum Fed. de se. consi. cclxx. xiiij.

3 s. proxi. ¶ In glo. j. ibi: dico quod per iuramentum. No. glo. quod vbi venit aliquid probandum consistens in mera conscientia, tunc fit probatio per iuramentum: & facit quod not. in. c. innotuit. de elect. vide bo. text. in. c. nulli. eo. tit. lib. vj. & per gl. in. c. proposuisti. lxxxij. dist. Item quo ad casum nostrū poterit probari quod adiuit peritiores, & non potuit ab eis informari. ad hoc quod no. glo. ij. s. c. proxi. ¶ Et in fi. glo. dic quod secundum diuersitatem factorum ex quibus oriuntur pręsumptiones: vna pręsumptio tanq̄ fortior elidit aliam: Si ergo pręsumptiones sunt equales, tunc confunduntur: alia verò minus fortis cōfunditur ab alia: & ex circumstātijs Iudex habebit arbitrari quę dicat fortior: ad hoc quod no. in. c. literas de pręsum. & in. c. tuæ. qui fil. sint legi. ¶ In glo. fin. in fi. No. glo. quia multum limitat. c. pręcedens. vt restringatur ad literas gratiosas. Hostiē. ponit alias solutiones. Prima est, vt illud intelligatur quando scienter: istud quando ignoranter vsus est. Sed hęc sol. non videtur bona: quia hīc statuitur simplici allegationi ignorantie: & ibi dicitur quod talis allegatio nō admit titur. Alia sol. est quod intra. xx. dies potest desistere ab vsu: & sic fuit hīc. quia statim destitit. hęc etiam sol. nō placet, quia terminus. xx. dierum datur ad resignandum & destruendū: sed vtens illis falsis scienter, statim est excommunicatus. Et ideo tene sol. glo. vt in literis iustitie non pręsumatur scientia, sed ignorantia propter rationem literarū.

SYMMARIUM.

1 *Rasura paucarum literarum in loco nō suspecto, non reddit literas falsas. 2. 4.*

3 *Obligare potest se aliquis ad perdendū causam vel beneficium, si aliquid non facit.*

4 *Falsitas an pręsumatur commissa per officialem Papæ, an per impetrantem?*

5 *Beneficium si litigatur inter duos: & vnus propter suum delictum fuerit illo priuatus: an per hoc alter litigans possit illud beneficium absque alia licentia tenere?*

6 *Appellans an possit renuntiare appellationi suæ: & redire ad superiorem a quo appellauit? vide remissio.*

¶ CAP.

IX.

PX conscientia. ¶ Propter paucarum literarum rasuram in loco nō suspecto rescriptum non probatur falsum. hoc dicit. ¶ Primò diffinit. obiectum dubium.

Secundò obijcientem puniri mandat ibi: verum. ¶ Casus literalis. Quidam impetrauit literas contra aduersarium suum super quadā ecclesia: aduersarius ille in iudicium vocatus postulauit sibi fieri copiam rescripti: quo viso cœpit illas literas arguere falsitatis, obligādo se sub periculo causæ ad probandum quod literæ falsę essent. Iudex literas illas misit ad dominū Papam vt sciret veritatem huius falsitatis: Papa diligenter illas literas inspiciebat, nullum signum falsitatis vel suspicionis inuenit in eis, nisi rasuras paucarū literarum, quę sapientis animū in dubitationem adducere non debuerunt: Vnde mandat quatenus si constiterit prædictū. R. se obligasse sub periculo causę quod literas illas falsas esse probaret: sibi super dicta ecclesia silentium imponatur: cum quilibet habeat potestatem renuntiandi iuri suo. Ber. ¶ No. j. regulam. quod rasura paucarum literarum inducit probationem falsitatis: hoc intellige & restringe, nisi ex ista rasura sequeretur equiuocatio nominis: de quo dubitatur, & quod est in loco suspecto: vt est text. opt. in. c. inter dilectos. s. de fid. instru. & c. ex literis. eo. titu. & pro hoc facit litera quę sequitur ibi: quę nequaquam sapientis animum & c. nam si rasura esset in loco valde suspe-

cto, & induceret equiuocationem nominis seu dictio nis: tunc haberet vertere animum sapientis in dubitationem. ¶ Not. ij. aliam regulam ex tex. quod illa rasura in inducit probationē seu suspicionem falsitatis quę habet vertere sapientis animum in dubitationē. non ergo sufficit quod cuiuslibet animus in dubitationē inducatur: sed sapientis animus duntaxat. ¶ Nota. iij. q. quis potest se obligare ad poenam perdendi beneficiū suum: simile in. c. cum dilecti. s. de elect. & valebit ista obligatio in præiudicium sui: licet superior possit illam non acceptare. per ea quę habentur in. c. quod in dubijs. & in. c. admonet. s. de renun. ¶ In gl. j. in fi. dic quod contraria loquuntur vbi rasura fit in loco suspecto: b & intellige quando fuit facta per officialem Papæ. nam si iste impetrans rasisset: tunc falsarius iudicaretur, quantum cunq; rasura esset: modica: vt in. c. licet. s. eo. sed quādo est in loco non suspecto, pręsumitur rasura facta per officialem. Si verò est in loco suspecto, pręsumitur facta per impetrantē seu vtentem: Ideò non datur talibus literis fides. ¶ In glo. fi. Hostiē. tenet oppositum. cum enim iste cōtra quem agebatur possideret beneficium: satis est quod actori imponitur silentium: vnde sibi nō incumbit aliquod onus probandi: argumen. in. l. fina. C. de rei vendi. & ij. quæstio. vj. in. c. ei qui. s. j. Idem est secundum eum si iste nō possidebat, ex quo conuentio facta fuit cū aduersario autoritate ordinarij, & eo non probante falsitatem beneficiū assignaretur illi Ioā. and. dicit quod si hęc vera sunt in facto, procedat opinio Hostien. aliās procedat ista glo. & bene loquitur. nam si aduersarius peteret beneficiū, oporteret probare titulum: nec sufficit quod aduersarius fuerit priuatus propter delictum suum. vt in. c. olim. allega. in gl. ¶ Extra glo. Hostien. hīc ponit vnam quæstionem latam. quam non examino: quia non facit ad materiam rubricę: quę rit enim nunquid appellās possit renuntiare appellationi suæ, & redire ad superiorem a quo appellauit, Et assumpsit materiam ex verbis text. dum dicit quemlibet posse renuntiare iuri: Sed de hac materia dic plenē: vt no. in. c. interposita. de appel. & c. cū appellationibus. eo. titu. lib. vj. & in. c. j. de electio. eodem libro.

d De sortilegijs. ^d

Rubrica.

¶ Continuatur ad præcedentia hoc ordine. Suprà visum est de crimine fal. verum quia sortilegia continent in se falsitatem, meritò subiicitur hęc rubrica: & vide pro hac materia gl. opti. xxvj. q. ij. in summa.

SYMMARIUM.

1 *Sortilegium est crimen ecclesiasticum: non tamen merè adeo quod est locus prauentioni inter ecclesiasticum & secularem. 3.*

2 *Sortilegium quomodo puniatur tam secundum canones quā secundum leges?*

4 *Sortilegium nisi contineat haresim manifestā, non punitur per inquisitorem haresis.*

Sortilegium quando sapiat haresim vel non.

Inquisitor haretice prauitatis, an & quando possit cognoscere vtrum aliquod crimen sapiat haresim.

5 *Sortilegi sunt infames. non autem intelligas de illis qui ludunt ad ludum fortunę, quasi etiam se committant sorti: nec de illis qui de sorte dirimunt aliquam rem: vt in prima gl.*

¶ CAP.

I.

IN tabulis. Sortilegiapro fur tis inueniendis, vel diuinationibus faciendis, prohibetur, & contra faciētibus poena imponitur. hoc dicit. Primò ponit prohibitionē. Secundò poenam ponit transgressoribus. ibi:

bus. ibi: qui autem. ¶ Casus literalis. Quarebat de pœna per sortilegia, vel diuinationes furta inuenientiū. Et respondetur q̄ furta nō sunt requirenda sorte in tabulis, vel codicibus, aut alijs, nec diuinationes aliquas in aliquibus rebus quis obseruare p̄sumat: & qui cōtra fecerit, quadraginta dies pœniteat. Ber. ¶ No. j. ex text. q̄ sortilegia^a omnia prohibentur, siue fiant per inuocatio nem demonū, siue fiant in codicibus, sicut faciūt pleriq̄ dicentes versus aliquos psalterij, & faciunt illud voluerit: siue fiant in tabulis: & dicuntur fieri in tabulis. quia faciunt ibi puncta, sicut faciūt nigromātics, omnia ergo ista & similia prohibentur. ¶ Secūdo no. ex hoc & ex text. q̄ crimen sortilegij est crimen ecclesiasticum. vide tex. cum gl. in. c. cōtra idolorū. xxvj. q. v. ¶ Not. iij. quōd omnis diuinatio in quacūq̄ re prohibita est vt sciencia astrologie^b per quā quodammodo p̄iudicatur futura, & occulta: & quid de sciencia alchimie. dicam in. c. seq. ¶ Vltimō no. pœnitentiā imponendam sortilegijs. Et intellige si. tex. de pœnitentia imponēda in foro pœnitentiæ. Nā in foro contentioso imponitur alia pœna magis grauis. vt dicetur cum gl. fi. ¶ In gl. j. ibi. fors in sui natura non sit mala. hoc intallige quando quis submittit se fortunæ: puta habentes rem cōmunē indiuisibile volunt ponere sortē super illā cuius debeat esse: certē ista de sui natura non est male, nec de ista certē loquitur iste tex. sed de sortilegijs quæ fiunt per incātationē, vel per puncta, vel qd simile, omnia prohibent: quia in se mala sunt. & de istis loquitur iste text. & vide bonā gl. ad quā remisi in rub. & quod dicā in. c. fi. ¶ In gl. fi. ibi. officio & beneficio potest priuari: Videtur hæc gl. contraria tex. cum in tex. imponatur pœnitentia tantū. xl. dierū. vt dixi. notando q̄ in textu imponitur pœnitentia iniungenda per sacerdotem: sed gl. & iura allegata in ea loquuntur in pœna imponēda per iudicem in foro cōtentioso. Sed aduerte. quia vltra pœnas positas in tex. potest Episcopus istos tales sortilegos dehonestare. vt puta mitrādo. ¶ vt sit in quibusdam locis: vel ponēdo ad scalā cum vituperio, & eijcere eos extra diocesim: vide bonū text. xxvj. q. v. in. c. Episcopi. & quod not. xxxij. q. j. c. de benedictō & vt. s. dixi. cohertio ergo huius delicti tanq̄ cernentis maiestātē diuinæ clementiæ: quia attribuitur creaturæ id quod est solius creatoris, vt scire omnia occulta, vel p̄dicere futura, spectat ad Episcopū loci: vt p̄alleg. c. cōtra idolorum. ¶ Credo etiā q̄ Iudex secularis potest se impedire. quia licet sit crimen ecclesiasticum, non tamē est merē ecclesiasticum: & ideō locus est p̄uēctioni inter eos. nā vtroq̄ iure hoc crimen est damnatum, & acerrimē punitur per ius civile: vt. C. de malef. & ma. per totum. ¶ Sed inquisitor hæretice prauitatis nō potest se impedire de hoc crimine, nisi saperet hæresim manifestā: vt est tex. in. c. accusatus de hereti. li. vj. & sapiunt hæresim manifestē huiusmodi sortilegia, quādo consuluntur demones, & expectantur eorum responsa, & fiunt eis preces & sacrificia. Nā cōmittitur hīc idolatria. Itē vbi fiunt cum hostia consecrata, seu rebaptizādo aliquem: secus autē vbi ista, vel similia non accidunt: licet inuocarentur demones vt promouerent puta animū mulieris ad impudiciam: nam istud licet sit grauissimum peccatū in se, non tamen sapit hæresim. quia propriū demonis est tentare creaturam: vt habetur in euangelio: & accedens tentator & c. vt patet xvj. q. ij. c. visis. Vide a p̄dicta gl. in p̄dicto. c. accusatus. Old. in consilijs suis, & beatū Tho. secunda secūda. q. xcij. c. de superstitionibus. Et aduerte. quia inquisitor nō potest se impedire, etiā si sapuerit hæresim, dummodo non manifestē, nec potest cognoscere an sapiat hæresim, quia iurisdictio est sibi tributa existente illa qualitate notorietatis. vt dicit ibi gl. & bene secus dico vbi ipse vellet cognoscere an sapiat manifestē^d. vel non & ita

intellige. c. fi. de offi. deleg. li. vj. quæ iura sunt contraria illi gl. in. d. c. accusatus. ¶ Et in fine glo. dic soluendo q̄ illud. c. fi. loquitur de exercentibus nō sortilegia & diuinationes, sed de subijcientibus se fortunæ per breuia, vel ludendo cum taxillis. Illi enim non sunt infames, nec puniuntur istis pœnis. sed primi sunt infames, & repelluntur à testimonio & ab accusatione. iij. q. v. c. cōstitui mus. & ij. q. viij. quisquis. & afficiunt pœnis supradictis.

SYMMA R I V M.

- 1 Sortilegium si commiserit p̄sbyter: suspenditur ad tempus ab administratione altaris: aliquando tamē priuatur officio & beneficio. 4.
 - 2 Sortilegium cōmittitur etiā quando quis vult inuenire furtum etiam factum alicui ecclesiæ.
 - 3 Suspendus ad tempus: lapsa tempore potest circa aliquam absolutionem suum officium exercere.
 - 4 Excommunicatus etiam quod satisfecerit, debet absolui.
 - 5 Episcopus potest cum sortilegis dispensare.
 - 6 Astrologia non est sciencia prohibita à iure.
 - 7 Astrologi non peccant quando aliquid p̄dicunt: prout indicant motas superiores: nisi credant quod tales motus non solum inclinet: sed necessitent: & idem est in alijs aximē rusticis, qui secundum cursum stellarum semināt, vel aliud faciunt.
 - 8 Alchimia non est prohibita.
- Species vna quod in aliā trāsmutetur solus deus potest facere.

¶ C A P.

I I.

Extuarum tenore. ¶ P̄sbyter qui per inspectionem astrolabij furta requirit, ad tempus suspenditur ab altaris ministerio. Ita cōmuniter summatur. & in veritate hæc summatio non est indistinctē vera: quia acrius potest puniri: vt j. dicetur cū gl. hoc dicit. Primō ponitur consultatio. Secūdo respōsio ibi: verum. ¶ Casus literalis. Quidam p̄sbyter. V. nomine acceffit cum quodam infami ad locum priuatū, non illa intentione vt demonem inuocaret: sed vt posset inuenire furtum cuiusdā ecclesiæ per inspectionē astrolabij: Patriarcha graden. significauit domino Papæ. Vnde ipse scribit eadem dicens: quia licet ex bono zelo & simplicitate ille p̄sbyter hoc se fecisse proponat, cū non modicam maculam peccati inde contraxit. Quare mandat quatenus per annum, & amplius si ei visum fuerit, eum ab altaris ministerio p̄cipiat abstinere, & ex tunc liberē officium poterit exercere sacerdotis. Ber. ¶ Not. j. q̄ etiam pro furto facto ecclesiæ non licet consulere istos diuinatores seu sortilegos, etiā si hoc fiat sine inuocatione demonum. Ratio quia omnia occulta nōscit solus deus. xxxij. distin. c. erubescant. ¶ Secūdo no. quōd vbi grauius delictum committitur, sic grauior pœna inde imponi debet, vbi in sortilegio inuocantur demones. Item fortius delinquit is qui ex proposito q̄ ex simplicitate & bono zelo facit, grauissimū tamen peccatū omni casu committitur vt hīc in tex. ¶ Vltimō no. quōd suspensus ad tēpus potest post lapsum temporis. sine alia absolutione exercere officium suum: secus dic de excommunicato quia semper ibi requiritur absolutio. vide gl. nō. in. cle. j. de deci. ¶ In glof. j. Pondera hanc glo. & gl. fi. ex quibus collige. quōd sacerdos consulens istos sortilegos grauissimē puniri potest secundum qualitātē delicti, & eius intētionem. Vnde potuisset iste priuari officio & beneficio: sed dignus fuit misericordia: quia ex simplicitate & bono zelo fecit, & intuitu ecclesiæ: pœna ergo contenta in hoc. c. non est ordinaria. & ideō illa summatio communis non est vniuersalis. Et ex hoc tex. iuncta gl. collige vnum valde notandum, quōd in pœna imponenda istis sortilegis, vel eos consulentibus, debet

V V V iij

¶ Sortilegia. An sit licita diuinatio quæ sit per sortes. vide latē per beatū Tho. in secūda secūde. q. xcvi. art. vlti. in qua. q. ponit pulchrā. q. de diuinatione quæ sit per demones. ¶ Astrologie. vtrū sciencia astrologie sit per ius canonicum vel ciuile prohibita. Vide p̄ dōr in. s. sed enim. xxx. xxxviij. distin. ¶ Mitriando. Ad de Ludo. Ro. sing. suis. fo. xx. xix. ZACHARI. ¶ Adde q̄ volunt allegare h. o. singu. suo. cclx. quod incipi. Tu scis q̄ isti diuinatores & c. fo. xxiiij. ¶ SEBASAPI. ¶ Manifestē. Vide Abb. in. c. si clericus laicū in. vij. col. s. de cōpe. Imo. in. c. super litteris. colū. xij. s. de rescrip. vbi videas Fel. in. xxx. col. ¶ Notandū est q̄ pœnitentiā impositam à Papa Episcopo minuire nō potest. de quo est glof. in. c. tempora pœnitentis. xx. vj. quæstio. vij. & in. c. latrone. xxx. iij. q. ij. & in. c. cum p. in glof. fin. s. de accu. Adde etiā q̄ pœnitentiā iniunctam ab Episcopo inferior sacerdos minuire nō potest vt no. Archidia. & prout refert ibi Ioā. and. in. c. fi. de pœ. & re. lib. vj. & vide omnino not. in. d. c. accedens. in princ. vlti. col. l. di. & Cald. in repr. c. omnis vtriusq̄ sexus. in. v. colum. de pœnis. & re.

SEBA. SAPI.

a ¶ In idolatriā. Vide Deci. i. c. nouit. in. j. not. s. de iudi. vbi ponit quare prohibere sint sortes & diuinationes, & astrologia.

b ¶ Nunquid alchimia sit prohibita. Vtrum exercētes alchimiam peccēt? de hoc vide p Ioā. an. in addi. Spe. in titu. de cri. fal. vbi arguendo ad partes. videtur cōcludere q non: vtrum licitum sit videri aurum alchimiatū pro vero auro. vide eleganter p beatum Tho. distinguente in secunda secūde. q. lxxxvii. ar. ij. circa fin. & de hoc per Bal. in. c. j. in pe. col. que sint reg. in vñ. feudo. ¶ Adde q dicta Ioā. and. in loco. s. allega. sunt Oldra. conli. hic alleg. per Abb.

SEBA. SAPI.

b ¶ Alchimia sit prohibita. vide. d. Hieronymum de zane tinis in repe. c. j. s. de accu. vbi tractat materiam peccatorū in materia auaritiā.

SEBA. SAPI.

c ¶ Quod fors. Vide Feli. in. c. capitulum. col. vlti. de rescri. vbi etiā tangit an in papatu possit interuenire fors. Nunquid fors regulariter sit prohibita. Vide Bald. tenentem q sic. C. quādo & q. quart. pars debet. l. meminimus. sed cōtrarium sentit glo. hic cuius opi. dicit veriorē Alexā. in. l. huiusmodi. §. fi. ff. deleg. j. Ad cuius declarationē vide Ang. in. l. si ambo. ff. de comp. Bar. in. l. si duo. in. iij. col. ff. vti. pos. Bal. in. §. itaq. in. poe. 1 ff. de mod. in. d. §. fin.

animaduerti ad qualitatem & quantitatem delicti, & ad animum delinquentis, & secundū hoc poenam imponere, quandoq; accerrimā, quādoq; grauē, quandoq; leuē: facit quod no. in. l. hodie. & in. l. aut facta. ff. de poen. & l. quid ergo. §. poena grauior. ff. de his qui not. infra. facit. xxiiij. q. j. in. c. non afferamus. ¶ Et no. etiā ex gl. fi. Episcopum posse cū sortilegio dispensare. s. vt non deponatur: sed vt imponat sibi alia poena. ¶ Vltimò hīc queri potest nunquid per ius canonicū seu ciuile sit prohibita scientia astrologiā, & nunquid eam exercētes peccent? Ioā. an. latē prosequitur hīc, & ad primū concludit q hāc scientia non est in se mala, nec prohibita. cū sit vna de septem artibus liberalibus: & iura prēmiant has scientias exercētes. l. j. ff. de var. & extraord. cog. & facit tex. in. l. eorum. C. de male. & ma. sed abijt hāc sciētia in dissuetudinē: quia ex eius occasione homines quandoq; incidebāt in idolatriā^a quia credebāt homines necessarios esse corporibus supercālestibus. vt dicit Greg. xxvj. q. ij. in. c. fors non est. §. his ita. ¶ Ad secundū. nunquid exercentes peccent: respondeo q si volunt prädicare ea quā causantur ex corporibus supercālestibus, vel eclipsim lunę, seu solis siccitatem, vel abundantiam frumenti, non peccāt, dummodo nō credant necessitatem inesse: quia Deus pōt aliter facere q̄ astra indicēt: Et ideo dicit gl. in. c. non licet. xxvj. q. v. q. medici in dando medicinam, & rustici in seminando & c. nō peccant inspiciendo cursum lunę, vel stellarū, dummodo non credāt necessitatem inesse: quia ista corpora supercālestia sunt signa rerū: & non causā. Itē beatus Tho. secunda secūde. q. xc. art. v. Aut volunt isti astrologi prädicare casus fortuitos hominū certitudinaliter hoc asserentes, & peccant: quia licet corpora supercālestia habeant inclinationē: non tamē necessitatē: quia homo licet inclinatur secūdu dispositionē corporis ad aliquod vitium: tamē per rationem liberi arbitrii pōt aliud facere: anima enim nō subiicitur istis corporibus supercālestibus: Sed quia pleriq; homines sequuntur vires sensitiuas & appetitus naturales, & captiuant liberū arbitriū & rationem intellectus: & ideo quandoq; astrologi dicunt verum. dicendo q talis dispositus est ad tale vitium. Sed si astrologi dicunt quē inclinātū ad tale vitium, vel quia astra inclinant ad tale quid, nō tamē imponunt necessitatem, nō peccāt. ¶ Sed iuxta prädicta pōt queri de alia quāstione quā facit & ponit Old. confi. lxxix. nunquid alchimia sit prohibita, & sic nūquid exercentes eam peccent? videbat q sic: quia vna species cōuertitur seu trāsmutatur in aliā, cū plumbū efficiatur argentū vel es aurū & c. Sed citra deū nemo potest vnā speciē in aliam trāsmutare. vt. xxvj. quāstio. v. in. c. Episco. §. quisquis ergo. Old. tamē cōcludit oppositū: quia in hoc vna species non mutat in aliā diuersā: cū omnia metalla procedant ex eodē fonte. videlicet ex sulphure & argento viuo. sed vbi est melior influentia astrorū. ibi producit metallū pretiosius. Vnde per influentiā astrorū & cum herbis & lapidibus quibus insunt multæ virtutes potest naturaliter vna species metalli conuerti in aliam speciē magis pretiosā. quod est notandum.

SYMMARIVM.

- 1 Electio prelatorum, vel aliorum similium vt iudicum, est prohibita fieri per sortem: quia per rationes de quibus. j. nu. 3. inter laicos: tamen huiusmodi electio non prohibetur. 3.
- 2 Actus explicandus collegialiter debet fieri omnibus in vnum conuenientibus. adeo quod non valeret, si omnes per se dicerent votum suum.
- 4 Electores possunt vnum ex eis eligere.
- 5 Electio facta per sortem est nulla.
- 6 Sorte dirimi quando sit prohibitum etiam inter laicos: vide hic plenē.

CAP. VII.

Ecclesia. ¶ Non solum electio per sortes fieri non debet, sed etiam electiones cōpromissariorum per sortes assumi nō debēt. hoc dicit. In prima ponitur electio. In secūda electionis prosecutio, examinatio, & reprehensio. In tertia gratiosa confirmatio, & sortis prohibitio. Secūda ibi: *Procuratoribus.* Tertia ibi: *electionem.* ¶ Casus literalis. Vacante Lucana ecclesia canonici cōuenientes in vnū de futura pastoris electione tractaturi, elegerunt vnū ex se per sortem, qui vice capituli tres elegit electores, per quos vice omniū prouideretur ecclesiā de pastore. quorum duo ex illis tertiū ex se magistrum. R. scilicet elegerunt. quod expressē licebat eisde: quia sub hac forma eis data fuerat eligendi potestas: vt ex se vel ex alijs eligere possent. Electionem istā per nuntios suos presentauerunt domino Papę petētes eā cōfirmari. Dominus Papa examinato tali processu digno multa reprehensione: pro eo quod fors in talibus interuenit, electionē celebratam de prädicto magistro ad gratiā confirmationis admittit: sortis vsum in electionibus perpetua prohibitionē cōdenans. Ber. ¶ No. j. ex tex. ibi: *conuenientes in vnum & c.* argumentum q actus pertinentes ad collegiū debēt expediri collegialiter: & per congregatos in vnū. De quo vide quod not. per gl. in. c. j. de rebus eccle. non alie. lib. vj. & latius dico in. c. cū omnes. de consti. ¶ Secundō no. q fors nullo casu potest interuenire in tractatu electionis, & ratio est, quia potest assumi indignus, cū fors possit super eum cadere. Item per sortē tentatur Deus. quia volunt facientes sortē q Deus inuisibiliter reuelet meliorem: nam debēt ipsi ex quo possunt eligere meliorem, & nō tentare Deum eligendo & promouendo. Et intelligo hoc secundū doc. in electione ad officia ecclesiastica: seu autē inter laicos, vel inter clericos quo ad temporalia. quia hīc vsum sortis nō reperitur in illis prohibitus, ex quo tantū subiiciunt se fortunæ: & ita in multis locis faciūt laici eligentes officiales per ballotas seu breuia: quod not. melius tamen puto abstinendum: quia militant rationes superius allegatæ. ¶ In glo. j. in fi. Communiter tenetur opi. cōtraria. quod etiam data potestate simpliciter possunt eligere vnū ex se: de quo dic vt plenē no. in. c. cū in iure. de electio. & in regula in toto. de reg. iur. lib. vj. in mercu. vbi ponitur questio notabilis: Nunquid si in vniuersitate sint tantū duo, possit vnus eligere alium. ¶ In glo. in ver. *ad gratiam.* in fin. No. glof. quod electio debet cassari, vel potius est nulla, quando fors in ea interuenit: nam est facta contra dispositionem iuris, & contra formam. c. quia propter. §. de elec. vbi datur forma electioni fiendē. ¶ In glo. fi. in fin. Et quare prohibetur fors in electionibus. §. tetigi. In alijs autem dicit Ioan. andr. secundum legistas. quod aut factum est incertum, aut ius. Primo casu in iudicio non admittitur fors: sed dicenti incumbit onus probandi: vt. l. ei qui. ff. de probatio. & vj. q. vlti. c. actor. Si verō ius est incertum, sed factum certum: & tunc aut tractatur de praiudicio alterius quā cōtendentium: & tunc ad petitionem illius Iudex facere poterit fieri sortem. argu. in. l. huiusmodi. §. fi. ff. de lega. j. vt quia duo successerunt in locum legatarij, & vnus vult intentare vnam actionem, & alius aliam pro eadem re: aut tractatur de praiudicio contententium, & si volunt fortunam iudicem discordiē eligere, non compelluntur: sed mutuō se impediunt: vt. l. ij. ff. quibus modis vsusfructus amittatur. Sed ad petitionem alterius Iudex compellit ad sortem: vt. l. fi & ambo. & l. si duobus. allega. in gl. Et de hac materia vide gl. in. l. j. C. vti. possid. & ca. licet. §. de probatio. & ista procedunt in iudicialibus: sed in extraiudicialibus fors non est prohibita. Consulere tamen abstinendum per

¶ Vtrum admittantur plures simul ad accusandū aliquem. Et de hoc vide per gl. in ver. accusatores. in. c. in primis. ij. q. j. Quidam autē econtra. vtrum vnus possit accusare plures in eo. libel. vide gl. in. c. prohibentur in ver. quēstū. ij. q. j. & per gl. in ver. libelli. in. c. maximianus. lxxxj. di. Et adde quod his & similibus cui libet est licitū accusare plures. Vide Bart. in. l. j. §. accusatorē.

ff. ad turp. & in. l. hos accusare. ff. de ac. Item vide Bar. in. l. nihil interest. ff. de adulte. Itē de q. hic posita p glo. vide lūn. i. c. olim. in ver. idoneos. de acc. & q. plures admittantur ad accusandum. est text. in. c. euphemium. ij. q. ij. quem ad hoc ibi pōderat Arch. qui etiam dicit q. Goffre. hic. & in. c. cum dilecti. circa princ. de do. & cōtu. intelligit tex. il lius. c. euphemiu. q. vbi vnus tantū erat accusator. sed alij erant infligentes qui inciderant in turpillianum sicut accusator. si in calumnia deprehēdatur. Et q. possit simul de pluribus criminibus accusari. tenet Arch. in. c. lator. circa princ. xvj. q. v. & alleg. c. placuit. ij. q. x. & c. si quis. ij. q. vj. & idem tenet glo. ij. q. x. in sum. quod Arch. in. d. c. placuit. circa princ. Itē vide Arch. in ca. epiphanium. q. v. vj. vbi dicit quod si plures vellent accusare. tamē nō debēt admitti. nisi se inscribāt. Et an possit simul cōmouere inquisitionē contra vnum. vide latē per. d. Mari. in repe. c. qualiter & quādo. in. xj. q. vj. q. princ. de accu. & an possit quis contra plures in eo. libello agere. vide tex. in. c. litera. de dil. & ultra ibi no. vide per Ang. in. l. si idem cū eodē. in prin. ff. de iur. om. iud. vide text. in. l. si quis cum procuratore. §. j. & ibi pōderat Barto. ff. de procu. in authē. & in corp. vnde sumitur. C. de duo. re. et per Bart. in. l. ij. §. pe. ff. de duo. re. in l. si plurib. in pri. ff. de le. ij. vbi concludit q. sic. si agatur ex ea causa. sed

nendum. per ea quā no. in. c. j. §. eo in glo. nisi necessitas aliud inducat.

De collusione detegenda. Rubrica.

¶ Quia in collusione inest falsitas: ideo subiicitur hæc rubrica de collusione & c. De materia rubricæ respectu quo colludens preuaticatur, habetur. ij. q. ij. in. c. si quem. §. si. facit tex. in. c. ij. in fin. de procura. libr. vj. & in cle. constitutionem. §. fanē. de electio. Et collusio est inter actorem & reū latens & fraudulenta conuentio: vt voluit gl. in. c. ij. j. eod. in versicu. collusione & vide glo. ij. q. ij. c. si quem. §. notādum est. dicitur colludēs falsum committere. quia aliud agit, & aliud simulat.

SVMMARIVM.

1 Accusator si desistat ab accusatione, debet Iudex perquirere an fecerit per collusionem.

Accusator si ab accusatione desistat: potest & debet Iudex ex officio suo super crimine inquirere.

2 Accusatores criminaliter efficiuntur inimici accusati.

3 Accusatores plures super eodem crimine, an & quando debeant admitti?

4 Eleemosyna data ad pompam, potius demeretur: quam meretur.

Missa si audiatur vt facilius quis possit foeminas videre, potius est peccatum quam meritum.

5 Liti quibus modis quis possit renuntiare: & quando non?

Agere quibus casibus quis compellatur?

6 Transactio non potest interuenire in causis spiritualibus: vel popularibus: intellige vt j. c. audiuius. in. j. nota.

7 Transactio potest interuenire in causis vbi venit imponēda poena sanguinis: præterquam in adulterio.

8 Transactio in quibus causis criminalibus admittatur?

9 Poena sanguinis, an imponatur de iure canonico? Transactio quid operetur in causis criminalibus. Dans pecuniam ne accusetur, non censetur faten crimen.

CAP.

I.

Scripta.

¶ Si accusator ab accusatione desistat, debet Iudex inquirere an per collusionē hoc faciat. Ita summatur cōmuniter: Sed ego sic summam rem videlicet. Accusatore desistente ab accusatione, potest Iudex ex officio suo inquirere super crimine illato: quod intellige: vt infra subiiciam. Primò ponit factum. Secundò decidit quæstionem circa factum ibi: quia.

¶ Casus literalis. Quidā accusauerunt Adrianum Episcopum: tandem accusatores cū eodem in amicitiam conuenerunt desistendo ab accusatione: significatum fuit domino Pa-

secus si ex diuersis: vt. l. ad officiū. quā ibi ponderat Bal. C. cōmuni di. & l. hos accusare. §. j. & ibi no. ff. de accu. de quo vide pulchrē per Spec. in tit. de libel. cōcep. §. si. ver. sed pone cū duobus seq. & per Bart. in. l. inter liberas. §. si. ff. de adul. per Cy. & Bal. in. l. quāuis. C. si cer. peta. per Bal. in l. edita. in repe. perufina. in. xxv. col. C. de eden. & in. l. ab eo in. ij. col. C.

pæ quod per collusionem desisteret ab accusatione: Vnde Papa scribit Episcopis de Corinth. super hoc, dicens quod qualitas facinoris nuntiati ipsum inducit vt talia dissimulare non debeat, præsertim cū gratiam inter se fecisse dicantur. Vnde mandat hoc diligenter inquiri, ne fortē huiusmodi cōcordia nō ex charitate, sed ex præmio sit comparata.

2 Bernar. ¶ Not. j. ex tex. quod plures accusatores seu denuntiatores possunt admitti contra aliquem. & dic melius: vt infra dicam in glo. j. Secundò not. quod per sortes, seu pretium non est licitum desistere ab accusatione: quod intellige: vt infra subiiciam. ¶ Item nota quod accusatores criminaliter in dubio efficiuntur inimici accusati. facit tex. in. c. cū p. §. de accusa. & statim cū desistunt, reuertuntur in amicitiam: vt hic dicit tex. Et dicitur accusatio id est illaudabilis intentio: vt in c. si quis Episcopus. ij. quæstio. vij. & Iudex ex officio suo debet inquirere de modo desistendi scilicet an sit licitum vel non. ¶ In glossa prima in fin. Not. glo. & dic latius quod aut interest omnium accusatorum æquē principaliter: & tunc omnes admittuntur ad accusandum: vt. l. ij. §. si plures. ff. de sepul. vio. quisq. enim debet admitti ad prosequendum ius suum proprium: Aut prosequuntur vindictam publicam, & tunc Iudex debet eligere idoneiorem: vt in. l. si plures. ff. de accu. sed si non excipitur, nec iudex eligit: & tunc valet iudicium cum omnibus agitatum: vt voluit ista glo. & benē not. in. d. l. si plures. & hoc colligitur intelligendo text. in accusatoribus: sed potest intelligi in denuntiatoribus: & pro hoc text. ibi. nūtiati facinoris: & tunc argu. gloss. non colligitur: sed potest colligi quod plures admittuntur ad denuntiandū licet non ad accusandum. æquum tamē esset etiam in prosequenda denuntiatione eligere vnum propter faciliorem expeditionem causæ. arg. in. c. olim. de accu. & de pluribus procuratoribus vide tex. in. c. si duo. de procuratoribus libro sexto & c. penulti. de electionibus eodē libro sexto. ¶ In glo. ij. in fin. not. bene glo. quia quotidie allegatur. & pro hac glo. optimē facit text. iuncta gloss. in. c. vide quantum. j. q. j. vbi dicitur quod dans eleemosynam, vel sustinens martyrium ad pompam peccat: ita quod non meretur: sed demeretur: quod bene no. ad idem facit tex. cum glo. in. c. odi & proieci. xxij. q. j. vbi gl. arguit cōtra scholares qui vadunt ad ecclesias non vt audiant missas & diuina: sed vt videant dominas. & facit. c. relegātes vigesimatertia quæstio. quinta. ¶ In gloss. in versicu. fecisse gratiam. No. glo. & maximē not. etiam in quantum dicit quod secundum ius canonicum omne crimen censetur quasi publicum. & idem no. ij. quæstio. ij. in. c. si quē §. vlti. vbi est etiam bona glo. de hac materia: & fortē ideo censetur quasi publicum: quia ius publicum non solum intendit providere hominibus, vt sit concordia inter eos: sed etiam vt

quo. & quādo iu. & per Ang. in. l. j. §. fin. ff. si pars hæ. pe. & per doc. in. c. j. vel. ij. de libel. ob. & de illo arti. an in vna accusatione de crimine alius admittatur ad accusandum de eodem crimine. vide per Spe. in tit. de accusato. §. j. in. j. colū. ver. item q. nō potest quis. & ver. se. & in ea. col. ver. sed an in eo libello potest quis. De illo autem arti. an quis possit plures i eo libello accusare. vide per Spec. in. d. ti. de accusato. §. j. circa princ. & ibi omnino latē Ioan. an. in addi. & an liceat in eod. libello similiter accusare masculū & foeminaq. similiter delinquant. tex. est in. l. reos. C. de adul. sed secus in crimine in cessus. text. est in. l. qui pupillam. §. j. ff. de adult. & in. l. vim passam. §. in cessu. eo. titu. in crimine tamē ad alterij. licet similiter accusare illū qui prebuit domum text. in. l. nihil. §. si. ff. de adulte.

SEBA. SAPI.

¶ Publicam. quod multa admittatur parte nō opponente quæ aliās nō admitterentur. vide cumulatā in. c. iter monasterium. col. xvj. de re iudi. & in. c. pastoralis. co. pe. & vlti. §. de except.

SEBA. SAPI.

¶ Ad denuntiandum. Hanc differētiā inter accusantes & denuntiātes ponit gl. in. c. quōties. j. de purga. cano. sed cōtrarium tenet Abba. & alij in. c. i. §. de accusa.

Panormi. super quinto.

a ¶ Est popularis. Vide Bar. i. disputatione incipiente Iudex malefactorum ubi allegat istum text. sed Pe. de ancha. ponit in c. se. And. Barb.

b ¶ An in criminali causa liceat transigere. Et adde gl. in c. prauaricator. ij. q. iij. in glo. mag. in c. j. de iura. calū. itē adde hic quod no. Anch. & Ioā. an. in c. j. de accu. in. vj. ubi dicunt de Episcopo q. dedit pecuniam ne accusa retur de crimine. q. licet hoc potuit facere ante litē motam: itē in illo art. vtrum liceat transigere in criminali. vide Lu. ro. in suis singu. incip. quæro an liceat transigere. & vide gl. in l. j. C. de pœ. iudi. qui ma. iudi. & an si ex statuto pro pœna corporali imponitur pœna pecuniaria possit interuenire transactio. vide Albe. in ij. parte. sta. q. cxx. xvj. Itē vide Arch. in ij. §. in omnibus causis. c. si quæ quæstio. iij. ubi dicit q. cum in foro ecclesiæ non habeat locum pœna sanguinis, non potest secundū canones in criminalibus transactio fieri, sed gratuita pactio: & vide quod de hoc no. Archi. in c. istudendū. xc. di. quia illud idē quod dicit Archi. in d. §. in oibus. repetit ipse Archi. in c. primates. q. quæstio. ij. itē vide omnino quæ de hoc multū latē feribit Imol. in c. proxim. & beatus Tho. in secūda secundæ. q. lxxix. ar. ij. & tex. & Bar. & Bald. & ibi omnes legistas latissimē in l. transigere. C. de transact. & Spe. in tit. de accu. §. j. vj. col. ver. item reperitur accusator. si iam transigat. text. in l. crimen adulterij. C. de adulterij. C. de adulterij.

¶ Adde an valeat transactio in criminali de iur. ca. Pau. de ea. consil. cxix.

eos dirigat ad deum: & in puniendo delictū habet principaliter respectum ad deum: vt in capi. nouit. de iudi. ¶ Et pro intellectu materiæ huius glo. concludendo aliqua breuiter. quia materia esset satis longa, præmitte quod multis modis potest quis à lite recedere. Primò propria autoritate siue proprio motu: quia sic sibi placet. Secundò per gratiam. vt quia ad preces rei vult recedere à lite. Tertiò per transactionem: vt quia recedit à lite aliquo sibi dato vel retento. nā ista est propriè transactio: vt in c. super eo. de transactio: vt in c. super eo. de transactio. Quartò per abolitionem. videlicet impetrando à iudice facultatem recedendi: & vt accusatio aboleatur & deleatur, & cancelletur ex aliqua causa, quia per errorem vel calore iracundiæ eum accusauit, vel ex aliqua causa legitima: vt l. ij. C. de aboli. vide tex. cum glo. ij. q. iij. in c. si quem poenituerit. Et ex his præmissis. dic quod aut quærit nunquid liceat recedere à lite in causa ciuili, aut criminali. Primo casu: ante oblatum libellum licitum est regulariter recedere etiam motu proprio. Item per gratiam & transactionem, quia nemo inuitus compellitur agere. C. vt nemo inuitus. in rubro & nigro. & no. in c. causam. de dolo & contu. quandoq. tamē ratione infamiæ: quia vel reus vult recedere de ciuitate, actor compellitur agere: vt in l. diffamari. C. de inge. manu. & c. conquerente, secundum vnam lect. de offic. ordi. & quod no. glo. in l. j. C. vt nemo inuitus. Post oblatum verò libellum, & fortius post contestationem litis non licet recedere ab ea propria autoritate imò compellitur agere: vt in d. c. causam. & in authen. qui semel. C. quomodo & quando iud. nisi vellet renuntiare liti, & causæ in totum: vt l. postquam liti. C. de pact. sed per gratiam & transactionē, licitus est recessus, nisi sit actio famosa vt actio furti. vt in l. furti. alleg. in gl. nisi sit talis causa quæ non dependeat à libera voluntate litigantium: & sub hoc membro potest comprehendere causa matrimonialis. ¶ Item alia causa spiritualis. in qua non potest interuenire transactio strictè sumpta: vt in c. super eo præalle. Item si causa est popularis^a. non enim licet transigere nisi deferendo iuramentum: vt in l. eum qui. in §. in popularibus. ff. de iure iuran. Secundo membro principali. quando causa est criminalis: b & tunc aut agitur de crimine ciuilitate. & dicendum: vt. s. dixi in causa merè ciuili: aut agitur de crimine criminaliter, & tunc aut vult desistere ante inchoatam litem, vt puta antequam se inscripserit ad pœnam talionis: & potest: vt in c. licet. de accusatio. & in l. quæsitum. & quod ibi plenè no. ff. ad turpil. Aut vult desistere post inchoatam litem: & aut motu proprio, & non potest: & desistens incidit in turpillianum, & pœna turpilliani est: quia punitur in quinque libris auri, & efficitur infamis, & potest proprio motu & arbitrio iudicis coherceri: vt in l. iij. ff. de preuarica. & in l. ij. C. ad turpil. Si verò crimen est priuatum, & tunc non punitur pœna turpilliani, sed arbitrio iudicis: vt in l. si quis repetere. ff. ad turpil. & sentit hinc gl. quod non efficiatur infamis. Sed aliud sentit gl. in d. c. si

quem poenituerit. & facit text. in d. l. ij. C. ad turpil. quæ loquitur indistinctè. & quæ dicatur priuata delicta, & quæ publica. vide in Spe. de accu. §. ij. in principi. ¶ Aut vult desistere per transactionē. Et tunc aduerte ad duas regulas quæ in hac materia traduntur in l. transigere. C. de transact. Prima regula affirmatiua est. q. vbiq. venit imponenda pœna sanguinis, licitum est transigere. Fallit in crimine adulterij. Ratio regulæ est: quia licitum est quocunq. modo redimere sanguinē suū, & ratio exceptionis est frequentia delicti, & in odiū eius. vnde vt adulteriū prohibeat: & ne ita frequenter cōtingat fuit sancitū vt nō liceat super eo transigere. Secūda regula est q. in omni causa vbi nō venit imponenda pœna sanguinis non est licitū transigere. Fallit in crimine falsi. Ratio regulæ est ne crimina remaneant impunita. nā publicæ vtilitatis est vt crimina puniantur: vt in c. vt famē. de sentē. excō. Ratio exceptionis est, quia condēnatus de falso est quasi mortuus cū multi homines detestentur hoc crimen: & nulla fides isti amplius adhibetur. vnde tenet multi quos sequitur Barto. in d. l. transigere. q. in crimine falsi potest indistinctè transigi quæcūq. pœna veniat imponenda prædicta ratione. ¶ Et per hoc inferit ad q. de iure canonico nunquid imponat pœna sanguinis: sed habemus aliquas pœnas quasi similes, quando videlicet pōt tradi curiæ seculari: & tunc satis credere q. admittat transactio quod videtur sentire Gof. in sum. de tras. Idē putarem vbi venit imponenda pœna perpetuæ detractionis: licet contrariū senserit hic d. Ant. Sed primū tenet do. Card. in d. c. si. de transact. Et hoc dictū satis mihi placet, per no. per Inno. in c. qualiter & quādo. el. ij. de accu. vbi dicit q. ista pœna equiparatur mortuo. Itē quia sicut in crimine falsi licitū est transigere, hac ratione vt dixi: ergo & in ista pœna, quæ videtur grauior. Et circa hoc pōt quæri quid in criminibus priuatis: nūquid admittat transactio indistinctè: & credo gl. hinc sensisse q. sic: dum dicit q. de iure canonico omne crimen censetur quasi publicū: ideò nō licet per transactionem recedere & c. quasi innuat q. in priuatis licet transigere: & fuit ista quorundā opinio. no. in d. l. transigere. Sed glo. ibi & Bart. & cōmuniter alij tenet oppositū, vt etiā in priuatis delictis nō liceat transigere, nisi secundū regulas prædictas. ¶ Quid autem operatur transactio vbi licita est. Breuiter dic quod respectu Dei operatur vt ab isto actore non possit amplius molestari. Item finitur instantia, sed non præcluditur alijs facultas accusandi eundem de eodem delicto: nec etiā iudici quominus possit ex officio suo inquirere, super noua tamen instantia. & hoc in casibus in quibus iudex potest ex officio suo inquirere. ita concludit Barto. in d. l. transigere. Ex quo infero. q. de iure canonico post transactionem in casu licito factam non potest iudex inquirere de illo crimine, nisi præcedat infamia. Ex parte accusatoris operatur transactio: quia non punitur pœna talionis, nec efficitur infamis secundum quosdam: sed bene incidit in turpillianum. vnde debet in v. libris auri puniri si publicum est delictum: vel extraordinariè, si priuatum. vt no. Bar. in d. l. transigere.

in j. impressis.

¶ Pro hoc facit in fi. glo. in l. ij. C. qui testis. fac. pos.

¶ Tu dicas q. imò ibi non equiparat hanc pœnā mortis: sed pœnā dānationis in metallū. quæ non est pœna mortis, sed bene genus pœnæ capitalis. vnde de pro saluādo dicto & opi. d. Card. & d. Ab. hic. dicas q. doct. s. relati dū dicūt q. pœna sanguinis, rectius dicent pœnā capitalem. pro hoc pondera tex. in d. l. transigere. C. de trasact. dum dicit crimen capitale. & sic dicēdo saluatur opi. prædicta do. Car. relata ad theoricā Inno. in d. c. qualiter el. ij. de accu.

¶ Adde pro equiparatione pœnarum Pe. de ancha. consil. clvij.

*hæc abbi. traditio est magis
dicit improbat. in Padill.
in l. transigere. §. 2. n. 115*

d.l. transigere. Item reus non habetur pro confesso. Sed ubi aliās transactio nō esset permessa, habetur pro confesso: vt in l. quoniā. & l. furti. §. pactus. ff. de his qui not. infā. Item hoc casu posset iudex procedere super instantia inchoata, & punire reum. l. ij. C. de aboli. Sunt & alij defectus. de quibus not. in d. l. transigere. Aut vult discedere à lite per pactum seu gratiam, & non licet transigere. & tamen hoc casu reus paciscens non habetur pro confesso. vt in d. §. pactus. Aut vult recedere impetrata absolutiōe. & potest vt in d. l. ij. C. de aboli. Et per hoc patet clarè & succinctè materia huius gloss.

SVMMARIIV M.

1 Accusator si desistat ab accusatione, an possit iudex ex officio inquirere, siue delicta sint prolata, siue non: siue sit finita instantia, siue nō.

CAP. II.

Crimina. ^a Desistente accusatore & accusato iudex prosequitur ^b .h.d. non patitur congruam diuisionem. ¶ Not. j. ex text. q̄ regulariter de iure canonico recessus à lite per gratiam seu transactionem non impedit inquisitionem per iudicem fiendā. Sed tu intellige hoc. c. secundum materiam quam tetigi in c. præcedenti. Vnde Hosti. ponebat duplicem intellectum ad hoc. c. Primum. vt intelligatur litera quando crimina erant probata: & tūc debet tex. exponi. *semel audita*. i. probata: & ibi. *indiscussa*. idest impunita: vt sit sensus quod postquam crimina sunt probata iudex potest procedere ad punitiōnem, licet accusator desistat quod not. pro hoc facit text. in l. quāuis. C. de adult. Secundus intellectus, vt litera intelligatur proprie quando accusator desistit ante probata delicta: & tunc potest iudex inquirere ex officio: quod intelligo si fama subest. Sed tu dic melius & latius. vt dixi in c. præcedenti. nam ubi nō est licita transactio, si accusator recedit à lite potest iudex procedere ad vltiora etiam super illa instantia, quantuncūque non præcedat infamia: quia aut interuenit transactio, & reus habetur pro confesso: vt in l. furti §. pactus. ff. de his qui not. infā. Aut non interuenit transactio, sed gratuita pactio vel propria autoritate accusator recedit à lite inchoata: & tunc super eadem instantia iudex procedere potest. vt l. ij. C. de aboli. & dic vt dixi in c. præcedenti.

SVMMARIIV M.

1 Beneficium si efficiatur censuale per collusionem fraudulenter factam clericus priuatur ipso beneficio.

CAP. III.

Audiuius. ¶ Beneficio suo priuatur qui per collusionem illud constituit censuale. hoc dicit. Vel generalius & sic colludens in causa beneficii priuari beneficio debet. h. d. Primò refert collusionem. Secundò illum priuari mandat. ibi. Vnde. ¶ Casus literalis. Quidam clerici super beneficijs quæ possident se permittunt & sustinent ab alijs molestari, & postmodum vt questioni cedant, & illi quietè possideant quasi noie transactionis soluūt alijs de ipsis beneficijs annuam pensionē, vt post mortem eorū in beneficijs illis super quibus facta est collusio ius sibi valeāt vèdicare. Peruenit hoc ad notitiam dñi papæ. Vnde mandat diocesano episcopo quatenus si cōstitit ei clericos suæ iurisdictionis per collusionē fraudem huiusmodi cōmisisse, eos bñficijs illis super quibus collusum est non differat spoliare, cū satis esset indignū si fraus: & dolus quæ in præiudicium sui iuris & aliorum nituntur cōmittere, in eorū incōmodum & iacturā non redundarēt. Ber. ¶ Not. j. ex tex. ar. à cōtrario. q̄ super beneficijs licita est transactio ubi cessat collusio: sed dic q̄ istud argumentū à cōtrario nō est verū. quia habemus ius expressum in contrariū. vt in c. super eo. de transac. vñ cōclude q̄ ista transactio non valebat etiā si collusio cessasset, nisi iudex ex offi suo fecisset istā transactionē & cōpositionem: vt est bo. tex. in c. nisi essent. de præb. ¶ Secundò not. pœnā colludentium super beneficijs, qñ per collusionē volūt trāsferre beneficia in alium modo illicito. Debent enim priuari huiusmodi bñficijs.

SVMMARIIV M.

3 Accusator per collusionem si desistat ab accusatione, non impedit facultatem iterum accusandi. 3. 4.

2 Inquisitio cōtra prælatū nō debet fieri, nisi præcedente infamia scādaloſa aut periculosa. 6.

3 Absolutus legitime per viam inquisitionis, non debet amplius super dictis criminibus impeti, licet remaneat aliqualis infamia: secus si fuerit absolutus per collusionem. 1. 4.

5 Testium examinatio vel inquisitio, an possit alteri committi?

7 Actiones plures siue pœnales siue persecutoria, si cōpetunt: an si vna intentatur, censeatur altera renuntiatum?

Cumulatio diuersarum actionum vna prius intentata, an fieri possit?

CAP. IIII.

Intantum. ¶ Ille illū inquitur de crimine qui per collusionē fuit absolutus vel sic. Absolutio de criminibus illatis per collusionē facta nō impedit facultatē iterū accusandi & inquirendi de illis criminibus. h. d. Diuidit. Nā priò ponit cōmissam inquisitionē relatā collusionē, & ipsi⁹ exitū. Secūdò ponit bimēbrem cōmissionē. Secūda ibi. *Discretioni*. ¶ Casus lralis. Archiepiscopus Archerotinus sup simonia & alijs criminibus intantū fuerat infamatus, q̄ sine scandalo & periculo nō poterat ipm vltiori dissimulare. Vnde papa multorū clamorib⁹ excitatus horū inquisitionē cōmisit, sed propter tergiversationes ipsius & calliditates cū ipsis inquisitoribus & examinadoribus (vt dicebatur) collusionē fecerat: & testes duxerat corrupendos. ita q̄ nō solū p̄dicti excessus remanserūt hactenus incōrecti, verū etiā peiora priorib⁹ cōmittere nō expauit. Vñ mandauit pa. q̄busdā quaten⁹ si de hmōi collusionē ac corruptiōe cōstitit ex itegro sup primis excessibus & alijs alioqñ super nouis dū

2 taxat ingratis q̄ videritis in grēda. B. ¶ Not. j. ex tex. qualis debet eē infamia: ad hoc vt fiat inquisitio cōtra prælatū. debet eī esse scandalosa vel periculosa. & idē vult tex. in c. qualiter. el. ij. de acc. & declarauit ibi dixi. ¶ Scdò no. q̄ absolutus legitime per viā inquisitionis non debet amplius super eisdem criminibus impeti. qd no. pro extentione. c. de his. s. de accu. & videtur optimè probare ista litera. q̄ licet per absolutionem infamia non fileat: nō est tamen licitum de nouo inquirere: quod no. & intellige nisi per collusionē fuerit absolutus. ¶ No. iij. q̄ snia lata p collusionē. i. p fraudulosa cōuentionē nō tollit facultatē iterū accusandi & in grēdi de illis criminib⁹: perimit tñ instantiā. Nā papa hoc casu mandat integrè pcedi. ¶ Vlti⁹ pōt colligi ibi. *corruptis examinadoribus*. q̄ inquisitio pōt cōmitti & examinatio testiū. de quo tñ dicendum vt no. in aut. apud eloquentissimū. C. de fi. instr. & dic vt dixi in c. cū cām. de testi. ¶ In gl. in ver. *scandalo*. ibi. *quæ scandalū generat*. hoc est verū in inquisitione fiēda cōtra prælatū tā tñ: sed cōtra subditum nō requirit talis infamia scādaloſa: sufficit eī sola infamia. Et ratio diuersitatis ponit in c. qualiter. allegato i gl. & dic vt ibi dicit per me. ¶ In gl. fi. in fi. hac materiā plenè expediui i. c. de his. de accu. & dic vt ibi dixi. ¶ Extra gl. Inn. posuit hīc illā materiā quando alicui competunt plures

¶ Crimina. Vide Bal. in l. athletas. §. fi. ff. de his q̄ no. infā. & bar. in l. q̄ reus. i. fi. ff. de pub. iudi.

ZACHARI.

¶ Iudex prosequitur. Tu dic idē eē si in totū non desistat, sed differat tātum. ita not. Inn. in c. cū oporteat. s. de accusa. Bal. in sua margā. in ver. iudex. ver. xv. & i. l. si accusator. C. de accusa. & in athen. de sen. episc. §. fi. qd limita vt p Ale. i. l. fi. de accu. vt pcedat i casib⁹ in q̄bus iudex pōt inquirere, vel quādo accusat⁹ est in carcere. vt. l. j. de custoreo.

¶ Pro intellectu huius decre. Vide omnino quæ scribit do. Anto. & d. Archi. in c. si quæ pœnituerit. ij. q. iij. & qd no. etiā Arc. in §. in omnibus causis.

Panormi. super quinto.

SEBA. SAPI. a

a Plures actiones. Vi
deno. in. l. qd i he
redē. §. ff. de tribu
ro. & latē doc. i. l.
edita. i. materia cu
mulationis. C. de
edē. vbi Alex. col.
iij. ver. ij. fallit Bal.
& alios. in le. j. C.
de furtis.

b ¶ Vtrū pueris pos
sit dari corp⁹ chri
sti. Vide p. sanctū
Tho. in. iij. sentē.
disti. ix. q. j. art. v.
circa fin. Et an &
qñ minor ætas ex
cuset vel nō. vide
oīno latē p Arch.
in. c. q. bōa. §. si er
go. i. xj. & xiiij. co.
xvij. q. j. vbi i hoc
ar. alle. gl. i. ver. mi
nor ætas. in. c. ij. de
apostola. Itē adde
hic tex. cū gl. in. c.
pueri. j. q. j. Itē vide
Bal. i. l. data opera.
i. iij. co. C. q. accu.
nō pos. Itē vide Sa
lic. in. l. j. in vlt. co.
ver. no. xvj. & ver.
itē dicit Cy. q. do
mus. C. de fal. mo.
& ibi in vers. vltē
rius. p. hūc tex. itē
opi. Sali. in. l. inca
pax. quo ad deli
ctū. Itē vide Do.
i. c. j. §. q. verō ver.
op. q. minor. de re
gu. in. vj. Itē vide
tex. in. c. j. & ibi oī
no qd not. domi.
Anto. & do. Abb.
circa pri. j. de sent.
excom. & Lapus
alleg. xciij.

SEBA. SAPI. c

c ¶ Quod pueri. Vi
de Ang. are. in tra
ctatu maleficiorū
in verbo sciēter.
vbi Augu. ari. di
cit q. si puer ali
quē occidit nō de
bet decapitari. vi
de Com. i. cōs. xcv.
vbi dicit q. si mior
rapuerit mulierē
debet miti⁹ puni
ri. & dicit Pet. de
anc. i. cō. cclxxxij.
inci. i. restricto. cir
ca fi. q. sola misera
tio etatis attenuat
culpas. & dicit
Bart. vero. in cōs.
xxx. inci. Regatij
scholarū. i. fi. q. si
maior qñq. eēt re
legad⁹ ppter ali
qd delictū. ob il
lud minor nō de
bet ita puniri sicut
maior sed iudex
posset illud tēpus
abbreviare.

¶ Doli capax. Pon

actiones, nūquid vna intenta tollat reliqua.
& solet multū allegari, & verē extracta fuit
hæc gl. Innoc. ex dictis Accursij. instit. si qua.
pau. fe. di. & clarius & ordinatius loquit ibi
Accur. q. hic Innoc. Io. an. remittit ad not. per
se in. c. cū dilect⁹. de reli. do. sed ibi nihil di
cit de suo: sed refert tātū ista gl. Inn. hic. Vn
de dic clarius post gl. allegatā. q. aut cōpetūt
alicui plures actiones pœnales: aut rei persecu
toria: aut vna est pœnalis alia rei persecuto
ria. Primo casu. cū omnes sunt pœnales, aut
oēs oriunt⁹ ex eodē delicto: & tunc vna tollit
aliā per perceptionē nō per cōcursum, nisi in
id quod aliā excedit. tūc em̄ in id quod exce
dit nō tollitur: pone exēplū. Aliquis per vio
lentiam subtraxit mihi librū. Ex hoc delicto
cōpetunt mihi duæ actiones pœnales contra
istum. Primò actio furti. quia cōtrestatuit rē
meam me inuito: & si furtū est occultū, cō
petit actio in duplum. Itē quia violētia intu
lit: Cōpetit actio vi bo. rapt. & ista dāt in qua
druplum: Et sic ex eodē facto cōpetunt mihi
contra illū duæ actiones pœnales: si ergo prius
intentaui actionem furti & cōsequutus sum
pœnam dupli: possum postea agere actiōe vi
bo. rap. vt cōsequar vsq. ad quadruplū: & in
quātū excedit aliam, secus autē si prius in
tētaui actionē vi bo. rap. & fuissē conse
quutus quadruplum: quia tunc nō agā actiō
ne furti: quia illa excedit istā. de hoc est text.
in. l. j. ff. vi bo. raptō. Si verō oēs actiones pœ
nales surgūt ex delictis vniuersis: tūc vna nō
tollit per aliā etiā perceptā: vt in. l. nūq. ff. de
prius delict. Exēplū: Surripuisti mihi seruū,
& occidisti: q. surripuisti, cōpetit mihi actio
furti. quia occidisti, mihi cōpetit alia actio.
Vnde licet intētauerim vnā actionē, & per
ceperim duplū vel quadruplū: nō tollit alia
actio. & hoc quo ad primū. Secundo casu qñ
sunt rei persecutoria: Aut competunt cōtra
eundē, & tunc vna tollitur p aliā pceptionē,
& nō per cōcursum. vt in. l. si merces. §. culpe.
ff. locati. Exēplū. Locaui titio possessionē
meā: ipse verō incidit multas arbores: & sic
dedit mihi damnum: tunc multæ actiones ad
consequēdū estimationē dāni cōpetūt mihi
contra eum. nā possum agere actionē locati:
q. malē versatus est in re locata. Itē actione
leg. aq. lē q. dāt pro dāno dato cōtra quēlibet
extraneū. vt. ff. ad. l. aq. l. per totū. & etiā aliæ
cōsimiles cōpetūt. vt i. d. §. culpæ. Si ergo pri⁹
intētaui actionem locati, & cōsequutus sum
estimationē dāni. nō possum postea intenta
re actionē. l. aq. l. q. iā percepi estimationē
damni per vnā actionē. Si verō competūt cō
tra diuersos, & tunc vna non tollitur per aliā
etiā perceptionē. vt in. l. locū. §. condemna
tio. ff. de tab. exhi. vt si contra subtrahentem
tabulas testamenti egi ad damnum, & conse
quutus sum estimationē, possum nihilomi
nus postea agere pro legato mihi facto. ¶ In
tertio mēbro. qñ vna est pœnalis & alia rei
persecutoria: Aut est pœnalis originaliter,
& tunc vna non tollit per aliā etiā perceptio
ne. Exēplū. Subtraxisti mihi librū furtiue. &
egi cōtra te rei vēdicatiōe prosequēdo ipam
rem: licet eam sim consequutus nihilominus
possum postea agere actione furti. & sic ad
pœnam: & idē ecōuerso: vt est text. in. l. si pi

gnore. §. cum furti. ff. de fur. Fallit qñ vna actio esset ex iure civili.
alia ex bñficio pratoris. Exēplū. Cōtra nautam competūt mihi
plures actiones pro rebus meis ibi subtractis. Primò actio furti,
que est de iure civili. Alia actio nau. cau. stabu. q. fuit idulta ex bñ
ficio ptoris. hoc casu vna tollit per aliam. vt. l. iij. & l. licet. ff. nau.
cau. stabu. nec ob. c. cōstitutus. de in integ. resti. vbi nedū successi
uē, imò simul fuit intentata restitutio in integ. quæ est de iure spe
ciali ex iudicis officio. Nā secūdum Inn. ibi non cōpetebāt simul
illæ actiones. Imò propter dubiū intentauit illas alternativē. Si ve
rò pœnalis est accidētaliter & nō originaliter: tunc vna tollit per
aliā. Exēplum: Contra auferentem mihi rem per me tamē cōpe
tit mihi actio qd me. cau. q. accidentaliter est pœnalis: & etiā com
petit rei vendicatio: tunc si ego intentauī vnā. & cōsequutus sum
rem, non possum intentare aliā. l. metum. §. licet. ff. quod me. cau.

De delictis puerorum.

Rubrica.

SVMMARIUM.

1 Pueri dicuntur vsque ad annum. xiiij. in masculo. in femina vsque ad. xij.
aliquando tamen sumitur vsque ad annos. xvij. & xvij.

¶ Supra visum est de quibusdam delictis. Verum quia dubitatur an ta
libus puerilis ætas implicetur merito annectitur hæc rubrica. De ma
teria habetur. x. v. quæstio. j. per totum. & iij. quæstio. ij. c. j. & xxiij. q.
v. c. paruuli. cum duobus ca. sequenti. ¶ Sed quæro pro declaratione
rubricæ qui dicantur pueri. Solu. secundum Ioā. and. Regulariter pueri
incipit in septēnio, & finitur in masculo. in. xiiij. & in femina in. xij.
anno. nam hac ætate homines pubescere solent. l. fin. C. quando tuto. vel
curat. esse desit. & quod not. in. c. puberes. de despon. impub. quandoq;
tamen pueritia extenditur vsque ad. xvij. annum in masculo, fauore
alimentorum: vt quando alimenta legantur vsque ad pubertatem: vt
plenē not. in. l. mela. ff. de alimen. & ciba. lega. quandoque vsque ad. xvij.
vt respectu exercendi officium aduocati. vt in. l. j. ff. de postu. quandoq;
& seruientes dicuntur pueri. vt. ij. quæstio. vij. c. cum pastoris. & quod
ibi nota.

SVMMARIUM.

- 1 Pueri puniuntur ex omni delicto præterquam in vitio carnis.
- 2 Puer non potest accusari de adulterio.
- 3 Pueri ex eorum delictis non puniuntur ita grauiter sicut maiores. vide j.
c. proxi. nume. 4.
- 4 Puer potest esse doli capax regulariter supra septennium: sed etiam in
tra aliquando. §.
- 5 Irregularitatem pōt incurrere infans doli capax. §.
- 6 Irregularitatem incurrit index si faciat aliquem decapitari, etiā iuste.

CAP.

I.

b **P**ueris. ^b Impuberes præter vitium car
nis delinquere possunt, puniuntur
tamē mitius quā adulti. Primò ponit dictū qd
secundò reprobatur ibi. Quod meritò. ¶ Casus li
teralis. Quidā nolebant pueris etiam grādiu
culis peccatum attribuere: nisi post. xiiij. annū.
cū incipiant pubescere. dicit grego. Istud meritò crederemus si
non essent alia peccata nisi quæ de genitalibus committuntur: sed
furta: mēdacia: periuria sunt peccata. & puerilis ætas plena est his
veruntamen non ita puniendæ sunt in his vt in maioribus puniū
tur. Bern. ¶ No. j. ex text. quod in. xiiij. anno quis efficitur ipubes
quod procedit in masculo. nam foemina pubescit in. xij. anno. vt
in iuribus alleg. §. in rubrica. & quandoque ista ætas præuenitur.
vt j. dicam cum glo. ¶ No. ij. regulā. q. puero attribuit oē pecca
tum præter delictū carnis. nā præsumit inhabilis ad coitum. Et
ideo dicit lex q. maio. xij. an. non pōt accusari de adulterio. tex. est
in. l. minor. ff. ad. l. iul. de adul. ¶ Tertio not. aliam regulam. q.
pueri ex eorum delictis nō debent ita grauiter puniri sicut ma
iores. concord. in. c. j. pxi. c. fi. j. de sen. excō. & l. auxilium. ff. de mi
no. ¶ In gl. j. in fi. Et dic cōmune eē vt i septēnio quis sit doli ca
pax. nam

dera bene: quia text. dicit grandiusculis. & gloss. dicit doli capacibus & restringitur in septennio. quia pro certo gloss. & doct. male dicunt ex eo quod text. i. l. heredibus. ff. de dolo. dic. tunc est proximus pubertati. & dicit Ang. in l. impuber. ff. de fur. & ita intelligit illa. l. inquantum dicit quod pupillus doli capax. tenet furti, ut intelligat quando est proximus pubertati. Item potest aliud: quia iste text.

a debet intelligi grandiusculis. i. p. x. mis pubertati p. d. l. heredibus: sed quod dicat proximus pubertati. gloss. isti. de inuti. stip. in. s. pupillus. in versi. proximus. dicit in x. anno cum dimidio. vide quod remi si ad Io. de imo. i. l. ad testium. s. conditio n. ff. de test. sed in materia criminali non bene dicitur p. text. in l. excipiant. ff. ad fil. vide ibi Bal. Ego dico hic fore casum nouum & singulare pro gradu sculis quando sunt proximi pubertati. Item male dicit hic. do. Abb. quod in infante doli suppleat etatem text. est in contrarium in l. impuber. in ver. infans. ff. de fur. qui ad hoc non allegat. Item d. Card. hic dicit. quod apud Gregorium non reperitur illud quod dicit gloss. i. sum. xx. q. j. tu vide Io. an. i. c. puberes. de despo. impu. & in c. fi. de eo quod cog. co. sanguis. sup. vbi alle. gl. inde summa. vide Hieronimum i. epistola tex. vbi refert de salomone. quod habuit in. x. anno filium ex filia regis pharaonis. & ibi dicit quod illa nutrix infantuli expositi quare eum cum esset decem annorum induxit ad libidinem: adeo quod spatio duorum mensium continuando emisit ille infans spuma. Item potest quia bene dicit dominus Abbas limitas de cle. j. de homi. quod in contrarium videtur text. in d. l. impuber. And. Barb.

a ¶ Et circa iuramenta pupillorum. Vide oino Bal. in c. ad nostram. ij. in vlti. col. l. v. q. r. n. q. d. pupillus. de iureiur. & q. d. le. & no. i. c. pueri. & c. parvuli. xxij. q. v. Et pro intellectu istius gl. cum text. vide oino. Pau. de casu in d. l. i. iurasse. in prin. hic alle. in gl. ista. & ibi habebis veritatem huius arti. & vide text. in c. tribus. xxij. q. i. iij. & tex. cum gl. in ver. potuit. i. l. fi. s. j. ff. de li. causa. & vide beatum Thoma. ij. q. stio. lxxxix. art. v. cir. fi. vbi dicit quod pueri habentes usum rationis obligant suo voto vel iuramento quo ad deum licet quo ad ecclesiam non obligent ante. xiiij. annu. Sed tu vide Imo. in rep. c. cum contingat. in. iij. col. de iureiur. vbi post Hostiensem per istum text. tenet quod dispositio autem sacramenta puerum. & c. parvuli. xxij. q. v. loquuntur in pubere doli non capace. & pro hoc facit illud singu. dictu. Guil. de cu. in. d. l. qui iurasse. in prin. ff. de iureiur. de quo ita ibi exclamat Paulus de cast. quod in eis terminis latius firmat idem Imo. in ea. repe. c. cum contingat. in xxxj. char. ver. ite potest dubitari. ita dices tenere Bar. in dicta autem sacramenta: licet multi alij contra. vbi etiam vide do. Ant. in. fi. j. colum.

b ¶ SEBA. S. A. P. I. ¶ Referente. vide Roma. in singulari ultimo incip. Item audiisti. vbi alleg. huc text. ad hoc quod quando statutum vel consuetudo punit aliquid quod de iure cum non est punibile non includit minorem. c. SEBA. S. A. P. I. ¶ Statuta. An valeant homini statuta & consuetudines. Vide Feli. in rubri. s. de homi. Alex. in. l. j. col. iij. q. d. q. scilicet iuris. Are. i. col.

lviij. inci. diligenter. col. vj. late allegat preceptor & affinem meum do. Rochum Curtium in repe. c. fi. col. xxj. versi. ij. infertur. s. de consuetudi. d. ¶ Est irrationabile statutum imponens poenam pecuniariam pro furto, vel homicidio. & idem tenet Hosti. in sum. de costi. & in. c. fi. de consue. & ibi oino. Bal. in. j. col. & Dom. in. c. ij. in. j. col. de consue. in. vj. & per eundem in. c. fi. circa fin. ne cle. vel

c **R**eferente. ¶ Impubes pecuniarie, alius interficiens alium non debet puniri poena pecuniaria secundum consuetudinem terrae.

Nec ob hoc quod potest exigi a pre: vel sic. Pater ex delicto filij impuberis non tenet. vlt. tertio. Puer non debet ita seuerè puniri sicut maior. Primo ponit appellatis qrela. Secundo iudicis datio. ibi. Vnde. ¶ Casus literalis. Quidam puer. x. ann. dum cum alijs pueris sagitaret: quendam alium fortuito casu sagita percussit, et mortuus fuit. propter quod Abbas sancti Remigij a pre: ipsius pueri. c. solidos instatius requirebat secundum consuetudinem illius terre. vnde dicitur. H. pr. pueri appell. ad pa. Sup. hoc scribit pa. hermonen. epo. dicens quod quia pueri non ita puniuntur secundum leges sicut ille qui sunt maior. eta. Mandat si constiterit filium dicit. H. intra annu. xiiij. dictu. excessu commisisse predictu. Abba. moneat, & compellat ut ab eodem H. predicto. c. solidos propter aliquam consuetudinem non exigat: nec requat pro tali poena. Ber.

2 ¶ No. j. ex tex. quod ex consuetudine ciuita. potest pro delicto exigere poena pecuniaria et per iudicem ecclesiasticum. cor. c. dilectus. de of. or. Ho. tñ dicit hoc no. verbu. quod consuetudines & statuta imponetia poenam pecuniariam pro homicidio, furto vel fribus sunt irrationabilia: quia homines exponuntur venales ad delinquendum: nam talis timebit poenam mortis, seu corporale, quod de poena pecuniaria non timebit seu curabit dummodo satisfaciatur voluntati sue. ar. in. l. in seruorum. & in. l. aut facta. ff. de poe. et i. aut. de ma. prin. in. s. oportet. No. ob. iste tex. debet enim intelligi quod consuetudo erat ut possit exigere pecunia ex post facto: sed an factu delictu non debet pecunia taxari per hoc tex. xj. q. iij. l. c. paup. ¶ No. ij. prem. n. teneri ad poenam pecuniariam in qua filius condonabit vnde tractat spec. i. ti. de sen. exc. i. s. seq. in ver. quod si filius. nu. qd. pr. teneat saltu in l. ima. filij, vel ex alijs alimentis filio debitis soluere code. filij & conclu. dit quod non. nam viuente pre legitima non potest separari a bonis patris. l. j. s. fi. impuberi. ff. de colla. bo. facit quod no. gl. & Bar. in aut. si qua mulier. C. de fac. san. ec. Quid autem si subest statu. sicut in mul-

niaria pro costati ponit Bar. in. l. pe. s. ad crim. vlt. tra mediu. ver. q. r. extra gl. qd. si pro homicidio imponatur poena pecuniaria. ff. de pub. iud. & in. l. ij. circa pri. eo. tit. sed quod non valeat statutum imponens pecuniariam poenam firmat Bal. i. c. ad nostram. circa mediu. de prob. Itē quod valeat statutum imponens poenam pecuniariam pro homicidio pro costati: ponit Ang. & Sal. & Pau. de ca. i. l. j. in pri. i. quadam. q. ff. quod quisque iur. de quo per Bal. i. l. j. C. de sum. tri. & p. Pe. de Anch. hic p. Ant. in. l. is quod cum telo. C. de fca. Bal. in l. gracchus. C. de adul. in. c. j. s. furtum. de pa. iur. fir. Itē vide Spec. in titu. de accu. s. j. in. ij. col. ver. qd. si Iudex ipm. vbi dixit quod valeat consuetudo quod quando debet imponi poena corporalis imponatur pecuniaria. Itē vide oino quod elegat de hac. q. hic posita potest Bal. i. aut. cassa. ver. in. q. r. C. de fac. san. ec. ADDE an valeat statutum imponens poenam pecuniariam pro homicidio. Fran. de are. consi. lxxij.

e ¶ Pater non tenet pro delicto filij etiam quo ad legitimam, vel quo ad ea que debent ei ratione alimentorum. Et idem tenet Bal. i. l. lege corne. ff. de vul. & pu. vbi etiam dicit quod bene valeat statutum quod pater teneat prestare legitimam filio propter delictu filij, alle. gl. formale in rub. C. de decu. lib. x. vbi etiam no. dicit quod stante dicto statuto pater tenetur prestare legitimam de bonis que habebat tpe delicti non de postea quaesitis. & sequit. ibi Imo. de. q. hic posita. vide late p. Albe. in. j. parte sta. in. q. inci. Itē q. r. an statutum valeat. & est in ordine. q. d. xlvij. per Pet. de ancha. in repe. c. canonum statuta. de consi. in. ij. princ. q. in. vj. col. illius. q. ver. quare etiam an statutum. Et aliud ad materiam istam dixit Pau. de ca. in. l. si filiofa. ff. so. ma. quod si filiof. sit soluta

circa fin. ne cle. vel mo. eo. li. & p. Io. de ana. in rub. de homi. vbi dicit quod bene valeat statutum imponens poenam pecuniariam pro homicidio effectuali tantu: quia ibi etiam dicit quod valeat statutum super homicidijs iam commissis. quia tunc videtur dispensare, secus esset super committendis. Et ad. q. hic posita vide no. per Io. de lig. in. c. ex pte. de consue. vbi quidam vtrum valeat consuetudo quod pro delicto imponatur poena pecuniaria. Et adde quod non credo valere statutum quod imponit poenam pecuniariam pro homicidio tantu: quia illud statutum est contra verbum Christi. quod habetur i. euangelio passionis domini ca. qui dicit: quod gladio ferit gladio peribit. & vide Io. de lig. in. d. c. fina. de consue. circa pri. & ibi Imo. sed quod valeat istud statutum tenet Ludo. Ro. in suis singu. & dicit de hoc esse tex. singu. in. s. poena. ibi propter os fractu numerarie poene. insti. de iniur. & de q. hic posita vide per Albe. in. ij. pte. sta. q. cxxij. Et quod pro homicidio per statutum possit imponi poena pecuniaria

Panormi. super quinto.

dos, & repetit ab eo, & nō sit soluēdo, q̄ pater nō teneat ēt q̄tū ad legi-
timā ip̄s filij. nisi statutū aliter disponere qd̄ dictū est intelligēdū qn̄
filio soluta est dos sine cōfessu patris. per tex. i. l. si cum dotē. §. trāsgredia
mur. ff. sol. mat. & alle. istū text. Pau. de cas. i. d. l. si filio. & si dicit statutū
q̄ pater teneat p̄ delicto filij, dubitatur an eo casu pater teneat p̄ deli-
cto filij naturalis.

de hoc per Albe. a
vbi. s. & vide Pet.
de anc. in repe. ca.
nonū. s. de cōsti. in
prin. q. in. xxxix.
co. illius. q. ver. iu-
xta p̄dicta q̄rit. vbi
inter alia ponit. q.
Ioan. and. in addi.
Spe. in tit. q. si. sint
legi. & in illo arti. b
vtrum cessante sta-
tuto vel cōsuetudi-
ne pater teneat sol-
uere condēnatio-
nē quātum ad legi-
timā. vide Bal. i. l.
oimodo. §. nuptia
rū. C. de inoff. test.
in. x. colū. vbi dat
multas remissioes.
Et inter cetera di-
cit q̄ si pater soluit
pro condēnatione
filij rōne pietatis,
illud postea non
computat in legi-
timā: sec̄ si solui-
set vigore statuti,
vel cōsuetudinis.
Item de. q. hic po-
sita & si. vide om-
nino Bal. i. l. si qua
poena. ff. de his q̄
sunt sui. vel alien.
iu. Et qd̄ ecōtra. an
ppter delictū pa-
tris filius amittat
peculium suum.
de hac. q. vide Al-
ber. i. in. parte sta.
q. xij. & Bal. i. l. si
filius. in vlti. col.
ff. de his q̄ sunt sui
vel alie. iu. & vide
gl. i. auz. vtoēs obe.
iud. i. p̄i. i. ver. no.
hic. Et de hoc. an
valeat statutū q̄ fi-
lius teneat pro de-
licto patris. vide
Bal. i. l. dotis. C. de
iu. do. & do. Anto.
in. c. ex parte. in fi. de consue. Vt de primo an valeat statutum quod pa-
ter teneatur pro delicto filij. vide Bal. in. l. ij. verfi. q̄ro nunquid. C. de con-
sti. pe. Bal. in. l. j. C. ne si. pro patre. Bal. in. l. de quibus. in. ij. colū. ff. de leg.
Barto. & Ange. in. l. cum filij. §. in hoc. ff. de verb. oblig. text. & ibi Barto.
in. l. iure prouisum. C. de fab. lib. xj. & an valeat statutum q̄ Potestas te-
neatur pro delicto suæ familie. vide per Bald. in. l. obseruare. §. profici-
sci. ff. de offi. procon. & an valeat statutum q̄ confors teneatur pro con-
sorte. vide per Bal. in. l. sancimus. C. de poenis & si statutum dicat quod
pater teneatur soluere legitimā pro delicto filij. & pater post tps delicti
ante tempus condēnationis acquisiuit multa bona, an in solutione le-
gitimæ attendetur quantitas patrimonij secundum tps delicti ante tem-
pus condēnationis. vide plenē per Alberi. in. ij. parte sta. q. xxv. Et stāte
p̄dicto statuto. an filius q̄ propter cōtumaciā fuit habitus pro cōfesso
de delicto, teneat nihilominus pater legitimam assignare. Vide Albe. in
ij. parte sta. q. xxvj. & ibi etiā in. xxij. qd̄. examinat de validitate p̄dicti
statuti. Et de illo arti. an illud quod soluit pater pro cōdēnatione filij cō-
putari sibi debeat in legitimā. vide Imo. in. l. quāuis. ff. so. ma. & an valeat
statutum q̄ agnati & cognati confinati teneant si cōfinatus rumpit con-
finia. vide Ang. in cō si. suo. lxij. incip. Nobilis miles. Itē an valeat statutū
q̄ dñs teneat ex delictis familie. vide per Albe. in. j. parte statu. q. ij. Et de
illa. q. an valeat statutū q̄ pater teneat pro delicto filij. vide per Sal. in. l. si

tis locis, vt pater teneat pro filio. a. dic vt ple-
nē no. Bar. in. l. cum filius. ff. de verb. oblig.
¶ In glos. in ver. *multum*. ibi: *cum ille puer
nihil habeat*. Et ex hoc colligit vna rō decidē
di ad text. Aliū intellectu sentit do. Car. q̄
iste puer idē non incidit in poenā pecunia-
riā: q̄ cū ista cōsuetudo esset de iure speciali
nō pcedit nisi in casu suo: vbi ergo ex aliqua
causa venit q̄s mitius puniēdus. tūc nō inci-
dit in poenā cōsuetudinariā: & idē dicit in
statuto. hoc dictū si esse verū, foret valde no-
tādū: vt vbiq̄ ex aliqua causa q̄s veniat pu-
niēdus mitius, nō incidat in poenā statuti, vel
cōsuetudinis: sed debet puniri alia poena: &
q̄nq̄ hoc dictū mihi placuit: sed postea repe-
ri Bart. c. sentire apertē cōtrarium in. l. ij. ff.
de recepta dicit tñ quod Iudex ex hac causa
poterit secum dispensare imponendo mitio-
rē poenā: sicut facit i alijs delictis & alijs cau-
sis: ad hoc qd̄ no. in. l. quid ergo. §. poena gra-
uior. ff. de his qui no. infā. nihil tñ allegat pro
dicto suo. Ego allego duo bona iura. Primū
in ca. sacris. qd̄ me. causa. vbi dicit q̄ cōicās ex
cōicato per metū, incidit in excōicationē, si-
cut ille qui cōicat spōte: & tñ metus attenuat
culpā vt ibi. & ij. q. j. in primis. Secūdō alle-
go. c. si quis suadēte. xvij. q. iij. vbi percutiēs
clericū excōmunicatus est: & idē est in puero
percutiente: licet veniat mitius puniēdus. vt
in. c. j. & si. de sen. excō. & cōcludit ibi: q̄ puer
propter etatē nō debet ire ad sedē apostoli-
cā p̄ absolutiōe: & sic dispēsat cum eo in alia
poena. Dicamus ergo q̄ incidit in poenā sta-
tuti: sed mitius ex dispēstatione iudicis puniri
debet. Et hoc no. ¶ Sed contra p̄dicta facit
iste tex. vbi nō fuit iste punitus illa poena cō-
suetudinaria: nec ēt mitiori. Nec ob. qd̄ dicit
gl. q̄ iste nil habeat. nā filius. ff. de verb. oblig. cō-
pellit cedere bonis: & pōt teneri i carceribus
vt. l. cū & filij. ff. de bo. cede. pos. Sicut em̄
obligat ex cōtractu: ita ex delicto. vt. s. c. pro-
ximo. sed pōt dici q̄ Papa noluit hīc istā poe-
nā pecuniariā imponi: q̄ de p̄senti erat fru-
stratoria: & sic imponit alia poena, ne delictū
ad p̄sens remaneat impunitū. ¶ In gl. fi. ibi. si

filius. C. ne si. ppat. & per Bald. in. d. l. si filius. ff. de verb. oblig. in princ.
Bald. in. auz. si captiui. ad fi. C. de episcop. & cle. & in. l. j. in. ij. colū. ff. si
ex noxa. cau. aga. & per Inno. in. d. l. si filius. ff. de verb. oblig. in princ.
& in. d. l. lex corne. per Bald. in. l. si quis in tantam. in. ij. colū. C. vnde
vi. & in. l. filius. C. de bo. prosci. & in. l. j. §. j. C. de vsu. rei iudi. & de hoc

fuisse supra. xiiij. Sed cōtrahoc facit qd̄ no. gl.
pcedēs. nā si euitat istā poenā pecuniariā: q̄
nihil habebat, idē dicendū post. xiiij. annū: ex
quo est filius. & ideo dic vt ibi. ¶ In ea. glo.
ibi: *nisi consuetudo aut priuilegium*: dic melius
q̄ aut Iudex ecclesiasticus habet iurisdicō-
nē tēporalē: nō tñ in feudū: & tūc pcedit gl.
q̄ debet appellari ad superiorē ecclesiasticū.
Aut habet in feudū. & tūc debet appellari ad
dñm feudi: licet sit secularis: vt pbat in. c. ro-
ma. §. debet de app. li. vj. & ibi gl. & no. i. c. ce-
terū. de iudi. & in. c. ex trāsmis. de for. cōpe.

De clerico uenatore. Rubrica.

¶ Supra visum est de quibusdam delictis tā cleri-
corū quā laicorū: nunc submittit de quibusdā deli-
ctis clericorū tantū. §. de clerico uenatore.
De materia habetur. lxxxvj. dist. in. c. qui venatori-
bus. cum. v. capitulis seq. & xxxvj. dist. c. j. in prin.

SVMMARIUM.

1 Venatio cuiuscūque generis, an & quando tam lai-
cis quā clericis prohibita?

Histriones an peccent & ipsi: & illi qui dant eis
pecuniam.

CAP. 1.

Piscopum.

Cleri-
co p-
hibet venatio, & cōtra faciē
ti poena imponit. h. d. cū se
quēti. In p̄ia ponit phibi-
tio. In secūda poe. ibi: quod
si quis. ¶ Casus literalis. Dicit i. c. isto q̄ Ep̄s
Præsbyter: Diaconus aues ad venādū, aut ca-
nes, aut huiusmodi habere nō debēt. Quod si
aliqs eorū in hac voluptate sepe inuētus fue-
rit Ep̄s trib⁹ mēsb⁹ a cōiōe: psbyter duob⁹:
diacon⁹ ab oī offō suspēdat. B. No. j. ex text.
d q̄ clerico phibet nedū venatiōes d̄exercere:
sed ēt tenere accipitres: canes, et hmōi aptos
p̄ venatiōe. Scdō colligo q̄ delictū venādī in
clerico nō est depositione dignū vñ hīc. sus-
pēdit, nō aut deponit. ¶ Tertiō no. ibi quod
in hac voluptate sapius & c. q̄ clericus rarō ve-
nationē exercēs nō debet hac poe. puniri. de
quo. j. cū gl. ¶ In gl. ij. ibi. excepto episcopo. hac
gl. excipit ep̄m dūtaxat: sed j. in fi. videtur ex-
cipere oēs in sacris ordinib⁹ cōstitutos. Sed in

Iun. in. d. l. si filius. in. vj. q. C. ne fil. pro pat. Bar. in conclu. Specu. in
ti. de sen. prola. in. xvij. co. Bal. & Ang. in. l. q̄ repudiātis. §. j. ff. de inoffi. te-
sta. Ang. in. l. ij. §. si. ff. si ex nox. cau. aga. Bald. in. d. l. C. ne filius. ff. de his
qui sunt sui. Sal. in. d. l. si filius. p̄ pa. & Lud. Ro. in. d. l. si filio. ff. de
mat. Bal. in. l. si. §. j. in. v. col. C. de bo. q̄ li. & Bal. in. l. ij. in. vj. col. C. de edē.
& do. Ant. in. c. quāuis. in pe. co. de re iudi. & vide gl. reputatā sing. in. l. i.
de noxa. a. §. fin. Itē ad p̄dicta vide Bal. in. c. fi. in. ij. colū. de consue.
ADD E an valeat statutum q̄ pater teneat p̄ filio. Frā. de are. cōsi. xxiij.
& q̄ Potestas teneat p̄ familia. Lu. Ro. cōf. cxv. Et an cōtumacia filij no-
ceat patri cū pater teneat p̄ filio. vide Lud. Ro. cōf. cliij. Abb. cōf. lxxxvj.
a SEBA. SAPI. ¶ Pro filio. De tali statuto an valeat. vide
domi. Ias. in. l. de quibus. colū. xiiij. ver. iusta p̄dictam regulam. ff. de
legibus.

b ¶ Non incidit. Vide do. Abb. in. c. j. de sen. excō. & c. super eo. vbi etiā
tenet cum Barto. in. d. l. ij.
c ¶ Dominus Bartol. de bellē. hīc in addi. dicit se non reperire q̄ Barto. in
d. l. ij. dicat id ad quod inducit eum. & alle. iste hīc. & dicit q̄ voluit vide-
re duas lect. Bart. ne fortē altera esset defectuosa. & vide omnino ad hoc
quod not. Bald. in. l. ij. circa fi. C. de proba.
d ¶ Nedum venationes. Vide in. l. j. C. de venā. fera. li. xj. & vide quod not.
do. in. c. j. in vlti. col. verfi. itē si clerico prohibet venatio. de iur. cal. in. vj.
hac mate.

generaliter an va-
leat statutū quod
vnus teneatur pro
alio. vidē Bal. i. ru.
C. res inter alios.
acta. Bar. in tract.
repressa. in. ij. q. j.
q. prin. Bar. in. l. hi
penes. C. de agric.
& cē. li. xj. & Bar.
in auz. sed oīno. in
ij. col. C. ne vxor
p̄ mar. Iac. de bel.
in auz. vt nō si pig.
in. q. ibi disputata
per eū. & Io. an. in
reg. non debet ali-
quis. in mercu. &
pro parte affirma-
tiua. q̄ valeat facit
tex. in. l. i. §. q. C. ad
liul. ma. & in. c. q̄.
rō. §. verū. vj. q. j.
i. c. vergētis. de he-
re. & in. c. q̄bū dā.
de poenis & i. cad
aures eo. titu. & c.
vbiq̄. & c. cōfeli-
cis. de poenis. li. vj.
& qd̄ no. Inn. in. c.
grauē. circa fin. &
qd̄ ibi no. de sent.
ex cō. Itē qn̄ statu-
tū dicit q̄ pater te-
neatur pro delicto
filij, qualiter tunc
sit necesse p̄bare
delictū ad hoc vt
pater teneat. vide
omnino per Bart.
in. l. j. in fi. ff. quan-
do ex fa. tu. & po-
sito q̄ valeat p̄
dictum statutum
q̄ pater teneatur
soluere pro deli-
cto filij. an teneat
si filius propter
cōtumaciā habi-
tus fuit pro con-
fesso de delicto:
non fuit directē
condēnatus: vi-
de per Barto. &

hac materia distingue, latius expediendo materiā tam in clericis quā in laicis, q̄ aut loquimur de venatione hominū oppressiva: & illa prohibet indistincte omnibus clericis. quia nō debent pugnare etiam cōtra infideles vt. s. de voto. in. c. ex multa. laicis vero licitū est in casu quo moueat iustum bellū. vt. c. sicut. & quod ibi plenē no. de iureiura. & xxij. q̄o. viij. in. c. reprehensibile. & in c. omni timore. Quēdā est venatio adulatoria, sicut faciūt histriones qui verbis adulatorijs capiūt homines sicut in venatione capiūtur bestię. & illa est illicita oībus. xj. q̄. iij. c. vt quē dicitis. & in iuribus allegatis in gl. Imo peccatū est dare aliquid istis adulatoribus & histrionibus: vt in. c. qui venatoribus. lxxxvj. dist. & ibi est bo. gl. de hac materia. Alia est venatio arenaria: idest quē solet fieri in arena, vbi homines pugnant cū animalibus feris, & indomitis: & ista venatio indistincte clericis phibet. arg. hīc. In laicis distinguitur q̄ aut faciunt pro pretio, & non licet: imo tales efficiuntur infames. l. j. §. item senatus. ff. de postulan. sed si faciūt gratia virtutis ostendende: tunc eis licita est talis venatio. Et videtur hīc velle doc. q̄ nō sit eis peccatū de iure canonico. excipiunt torneamenta. vt in. c. j. de torne. ergo alij ludi sunt eis cōcessi gratia virtutis experiunde. Ego putarem quod non liceret de iure canonico vbi esset periculū mortis. per illā rationē quā est in torneamentis. nam non debet homo vt experia virtutes incidere de facili in promptū periculum mortis vbi nedum corpus sed etiā anima posset periclitari. Quēdā est venatio fatuosa & clamosa, puta quē fit cū canibus. & ista secundū gl. est permessa laicis ex cā voluptatis. & idem videtur velle Io. an. hīc alle. insti. de re. diui. §. ferā. & ff. de acqui. re. do. l. naturalem. cū si. nisi tempore quadragesimali, vel alijs precipuis festiuitatibus. Sed aduerte. quia glo. voluit contrariū in. d. c. qui venatoribus. quē dicit q̄ illa clamosa nō est licita laicis, nisi ex necessitate: puta pro carnibus vel pellibus habendis. Et pro illa opi. facit tex. in. c. esau. lxxxvj. dist. vbi dicitur quod esau erat peccator quia venator. & quod non legitur quod aliquis venator fuerit sanctus, intelligitur dum exercet venationem. Puto sic posse distingui seu dici quod aut omnino laicus deditus est huic venationi. & tunc illicita est, ex quo fit ad voluptatem tantum. aut raro, & tunc procedat ista gl. In clericis verō gl. variavit. Sed cōcludo quod aut sunt in minoribus cōstituti. & secundū do. Anto. nō puniūtur. sed Host. & Io. and. tenent hīc oppositum: & dicūt q̄ debent puniri pōna arbitraria: sed potest concorditer dici q̄ aut omiserūt tonsurā, & tenētur: alias secus. facit cle. ij. de vita & hone. cle. in versic. & si tonsuram. Aut sunt in sacris, & si habent redditus in venatione. sicut in frācia: & licet eis quia non faciunt ad voluptatem. & hoc voluit etiam Hostien. j. c. proxi. Aut nō habent in huiusmodi redditus. & tūc debent evitare istam clamoram venationem. Putarem tamen eos non multū peccare, si rarissimē hoc quādoq̄ facerēt causa recreationis. b ar. hīc dum dicit tex. in hac voluptate sepius detentus &c. secus si rarissimē, & non causa voluptatis: sed causa necessitatis: puta vt excitaret appetitū propter morbū præcedentem. vt in. c. dilectus. de homici. Quēdā verō est venatio q̄ fit cū rethe seu laqueo, vel piscando, & licita est clericis dūmodo frequēter nō insistant. & vide gl. in. d. c. esau. quē dicit quare magis concedit piscatio quā venatio. ¶ In gl. si. in fi. No. bene hāc theoricā gl. q̄ pōna dicit maior vel minor secundū qualitatem personę cui imponitur vt sic eadem pōna grauior reputet in maiori quā in minori. ¶ Sed cōtra hoc facit iste tex. vbi dicitur ep̄m debere suspendi per tres mēses. Præbyterum verō per duos mēses. Et secundū theoricā glo. debuisset ep̄s per duos suspendi mēses. Præbyter per tres. Sol. deferēdendo theoricā glo. dic secundū Ioā. an. q̄ hīc ep̄s suspēdit per tres mēses a cōmunionē tātū: sed p̄byter suspendit p̄ duos ab omni officio. Vnde ista est maior pōna in se: & sic ep̄s mitius punitur pōna inspecta, quā p̄byter & p̄byter mitius q̄ diacon: sed pro qualitate personarū pōna reputatur maior vel minor, quod no.

CAP.

II.

Omibus. Summatū est. s. c. proxi. ¶ Not. j. ex tex. ibi. omnibus seruis dei &c. iuncta glo. q̄ oēs clerici possunt dici serui dei: sed non oēs laici. Et dicunt serui dei clerici & no laici propter opprobrium: sed propter excellentiam:

quia ipsi magis seruiūt deo. vnde papa appellat se nedū seruū dei: sed seruū seruorū dei: quia ingerit se vtilitatibus & commodis seruorū dei. Sic etiā intellige qd̄ dicit de monachis: quia etiā specialiter dicunt serui dei. vt. liij. dist. c. multos. ¶ Secundō no. ibi: vagationes. q̄ venatio est prohibita clericis causa vagandi. secus ergo si faciunt causa necessitatis: quia (vt dicit Hostiē.) habent redditus vt plurimū in venatione, sicut Franciæ & c. tūc enim intendunt vtilitatibus ecclesiarū, & nō vagationi. maxime si familia eis deest. Idē videtur qd̄ faciunt causa necessitatis propter infirmitatē præcedentem. & raro, vt dixi in. c. pcedē. & facit. c. ep̄m. xxxij. dist. vbi ille ep̄s redarguitur: q̄ erat deditus vagationi & venationi: secus ergo si nō deditus, sed rarissimē propter causas prædictas.

De clerico percussore. Rubrica.

¶ Continuatā est hæc rubrica in præcedenti rubrica. Et de materia istius rubricæ habet. xlv. di. & j. q̄. vij. capi. si quis omnem. & lxxxvj. dist. in §. similiter. & c. sequen. & c. penult. & c. nō licet.

SUMMARIUM.

- 1 Consuetudo delinquēdi aggrauat delictum: licet in se esset minus punibile.
 - 2 Fur suspenditur pro tertio furto: licet alia duo alibi cōmiserit, quæ non poterant in loco tertij furti puniri.
- Peccatum reiteratum aggrauat licet fuerit alias punitum.

CAP.

I.

Si quis. Breue est. Vel sic pōt summa. Clericus sape aliū percutiens, & monitus non desistens, deponendus est. ¶ Casus literalis. In cōsilio Agaten. quærebat de pōna clerici sape alium percutientis qui monitus non desistit. Et responsum est q̄ si aliquis in sacro gradu percussor extiterit, corripia a crimine: & si nō emēdauit, deponatur. Ber. ¶ Not. j. ex tex. q̄ pro simplici percussione nō debet clericus deponi, sed aliter corripi: sed si assumat percussione in cōsuetudinē: tunc deponendus est. quia cū sit inhumanus & ferus, nō debet in māsuetudine clericatus permanere. Et intellige tex. in his q̄ sunt multū faciles in percutiēdo: vt puta p̄ minimis verbis sibi nō placitis pcedūt ad verbera. ¶ Sed q̄ro quā tex. hīc facit mētionē de cōstituto i sacris quid si in minoribus? Dicūt q̄ idē per iura allegata in gl. Vnde ad text. supplemt maxime. ¶ In glo. si. ibi. intellige de eo qui in vsu habet &c. No. ex gl. iuncto tex. q̄ peccatū pluries iteratū licet pluries fuerit punitū aggrauat tū idē peccatū vltimō cōmissum: & facit pro dicto Bar. in. l. si cui. ff. de accu. vbi notabiliter dicit. q̄ licet quis pro furtis alibi commissis non possit hīc puniri, si est forensis: tū furta alibi cōmissa aggrauāt hīc cōmissum furtū: quā videtur sibi assumpsisse in cōsuetudinē actū furandi: vnde poterit hīc suspēdi li

SEBASAPI.

¶ Pugnare. An liceat clericis pugnare. Vide latē Abb. in. c. ij. s. de vita & hone. cleri.

SEBASAPI.

¶ Causa recreationis. Adde q̄ si p̄batur venatio cōtra clericos, in dubio præsumit facta causa recreationis. vt tenet Arc. in. c. q̄ venatoribus. lxxxvj. di. Alex. in consil. lxxxij. tē. inspecto diligēter processu. in vlti. col. in primo vol. repetitū in consil. clxxxv. in. ij. volu.

¶ Vide Bal. in. l. j. C. de ser. fug. & in l. si is q̄. C. q̄ testa. fa. pos.

¶ Furtū factū alibi habet aggrauare furtū hīc cōmissum & hoc dictū ponit et. d. Abb. in. c. j. de p̄ce. pro quo vide qd̄ not. Imo. i. cle. pastoralis. in. xvij. colū. de re iudic. & ad hæc optē facit qd̄ no. Pe. de anch. i. repe. reg. peccati veniā. li. vj. i. iij. op. ver. & ista faciūt. vbi omnino vide & ad hoc eundem Petr. de anch. in re. p̄e. canonū de cōsili. in. vj. p̄r. q̄lito in. xvj. col. illi. q̄ si ti. ver. format etiā de qōne hic posita vide p̄ Al. in. iij. p̄testa. q̄. xxxix. & idē qd̄ hīc tenet. d. Ab. tenet et Bal. i. aut. sed nouo iure C. defer. fu. de quo per Io. an. in addi. Spe. in ru. de fur. cir. mediū. vbi tenet opi. Bar. i. d. l. fi. & p̄ Sali. i. l. seru. uos. i. vl. co. C. ad. l. iul. de vi. & hoc et vide p̄ d. Maria. i. repe. c. qualiter & q̄. i. lxxvj. q̄. de ac. vbi vltra aliqua ex p̄dictis all. i. hac. q̄. d. Nellū in trac. bā nitorū. in. vj. q̄. ij. p̄tis hīc posita p̄ d. Alb. vide etiā per Bal. in aut. q̄ semel in. v. col. C. quō & q̄. i. in. & l. si certū. ff. si cer. pet. & in. l. j. i. iij. co. C. de edi. ac. & per Petr. de an. c. in cle. j. de p̄ce

Panormi. super quinto.

nis. & facit q̄ in fi.
scribit Bald. in .l.
apud antiquos. C.
de fur. de eo. q̄ ho
die furat dñō vnū
denariū, cras aliū.
Adde an furta ali
bi cōmissa aggra
uent inuentū hic
cū furto. Lu. ro. cō
fi. xxxvj. vbi dicit
q̄ non aggrauāt, si
de illis fuit absolu
tus.

cet aliās pro primo furto nō debeat suspen
di. arg. in .l. capitulū. §. famosos. ff. de poenis. &
bene facit. l. iij. C. de epis. au. & .c. ita nos. xxv.
q. ij. Tene menti.

SVMMARIUM.

1 *Vulneratus præsuntur mortuus ex eisde vulne
ribus si post octo menses nunquā fuit visus cō
ualescere: sed potius in deterius ire. 3.*

2 *Pœna fustigationis est permīsa per ius canonum.
dum tamen non sit crudeliter facta.*

CAP.

II.

Rateria.

¶ Duobus
mensibus à
missarū administratione sus
penditur episcopus qui cru
deliter aliquem fustigari fa
cit. Vel sic. Nō pōt episcopus pœnā grauem
verberum imponere. Primò ponit episcopi
seuitiā. Secundò ibi. *quam.* excusat illū à mor
te. Tertiò illū punit. ibi. *quia.* ¶ Casus litera
lis. Episcopus Tarentinus fecit cedi crudeli
bus fustibus quandam mulierē propter deli
ctum suū contra ordinē sacerdotij, quē post
viij. mēses decessit: sed nō propter illā percu
sionem: peruenit hoc ad notiā papę. Vnde il
li papa pręcipit vt duobus mēsis ab admi
nistratione missarum abstineat: quia ad ordi
nē suū noluit habere respectū. Ber. ¶ No.
j. ex tex. & tene menti. q̄ decedēs multo tem
pore post. viij. menses à tempore inflēti vul
neris non præsuntur decessisse ex vulnere.
sed intellige quādo percussus visus est cōua
lescere. vt sentit glo. in .l. j. C. de emen. seruo. Se
cus putare vbi semper in deterius processit
& tandē defunctus est. Vñ pōt satis hoc relin
qui arbitrio iudicis. de quo in gl. ¶ Tertiò
no. episcopū posse mulierē propter delictū
suum fustigari facere: sed nō crudeliter. & fa
cit. c. ij. de calū. & .v. q. v. c. illi qui. Sed dices de
qua muliere intelligit tex. dicit Io. an. q̄ pōt
intelligi de vxore. Nam clericus habet pote
statē ligādi & verberādi vxorē propter pec
catum suū. vt est tex. in .c. placuit. xxxij. q. ij.
¶ No. ex hoc dicto. q̄ effectus clericus vxore
remanente in seculo, & vouente castitatem:
habet ptatē eā corripēdi. nō em debet eā ab
ijcere à cura. sed à toro tantū abstinere. vt in
c. omnino. xxxj. distin. ¶ Secundò pōt intelli
gi in muliere delinquente in ecclesia. ar. in .c.
veniens. de sen. excom. Vel. fortē ista mulier
erat supposita iurisdictioni temporali istius
episcopi. ¶ In glo. ij. ibi. *si qua fœmina.* vbi
quis præsuntur decessisse ex vulnere. & idē
tenet text. in .l. vna. C. de emen. seruo. sed vide
text. in .c. continebatur. §. de homi. vbi etiam
decedens post. viij. dies præsuntur decessisse
ex vulnere. vide etiam. c. presbyterum. eo. ti.
vbi dicitur post paucos dies & c. vnde satis
putare hoc arbitrium. vt. §. dixi. In gl. fi. No.
glo. cōtra præsidentes qui grauissimē puniūt
potius vt timentur quā vt delictum pun
niant. Nam isti grauius peccāt: ideo grauius
puniendi sunt. Tene menti.

SVMMARIUM.

1 *Irregularitatem an incurrat clericus si interfuit
alicui homicidio: non tamen ipse dedit causam
ipsi homicidio? 3.*

2 *Irregularitatem & non peccatum incurrit quis interficiendo aliquem ad
defensam sui consanguinei. 3.*

CAP.

III.

Ræsentium.

Duobus annis à missarum
celebratiōe suspendit pres
byter, qui associat repellentes violentiā in confli
ctu vbi aliqui mortui sunt, & lapides proiecit, li
cet nullum percusserit. Hoc dicit iuxta literā. Vel
potest sic summiari. Non punit clericus vt homicida si fuit ipse
in cōfliktu pro parte violentiā repellentiū, licet ibi aliqui mortui
sint & ipse lapides proiecit ex quo nullū ipse percussit. Primò
narrat factum. Secundò ibi. *quem nos.* temporaliter punit. Tertiò
post tempus admittit. ibi. Mandamus. ¶ Casus literalis. Quidam
presbyter fuit in quodam cōfliktu: pro parte tamē illorū qui vio
lentiam repellebant: in quo cōfliktu lapides proiecit, sed aliquem
nō percussit. aliqui occisi fuerūt illic per alios, dubitauit sacerdos
an esset ei imputandū: accessit ad papā. Ipse intellecta eius confes
sione pręcipit illū abstinere à celebratione missarū per biennium
ita q̄ si aliud non impediāt, ex tūc suum officiū exequatur. Bern.
¶ Not. j. q̄ clericus licitē pręstat opem obsessis, seu oppressis,
nō tñ debet procedere ad occisionē pro defensione alteri. Facit
qd le. & no. in cle. si furiosus. de homici. Sed contra istū tex. oppo
de ca. sicut dignum. & .c. clericos. de homici. & .l. distin. c. si quis vi
duam. vbi patet q̄ pręstans opem ad homicidiū efficit irregulari
tis: licet ipse nō interfecerit. Solu. hoc. c. legi duobus modis. Pri
mò vt intelligatur q̄ hīc interuenit dispensatio. Vnde de iure cōi
iste erat irregularis. Sed cōtra hunc intellectum facit tex. in .c. pe
titio. de homici. vbi patet q̄ clericus qui interfuit bello iusto nō
tenetur de homicidio facto per alios, etiam si ipse percusserit, dū
modo non occiderit. Solu. iac. antiquus doctor qui tenuit hāc le
ctu. respōdebat ad illū text. q̄ procedat illud qñ clericus defende
bat rempubli. vt patriā. argu. in .l. vt vim. ff. de iust. & iur. sed hoc
c. procedit in cōfliktu speciali: cū aliqui ab alijs specialiter oppri
mūtur. Nec ob. c. dilecto. de sentē. excom. lib. vj. vbi dicit quē ob
uiare debere iniuriæ inferendę proximo. quia loquitur de laico,
& nō de clerico. Et per hunc intellectū insurgunt istę duę maxi
mæ restrictiōes. vna ad. d. c. petitio. alia ad. c. dilecto. Ideo Hosti.
volēs inherere literę tenet cōtrarium dicens hoc. c. procedere de
iure cōmuni, non ex dispensatione. & q̄ pœnitentia fuit hīc im
posita ad cautelam, sicut etiā sentit glo. fi. & ista lect. mihi placet.
Primò quia non est hīc aliquod verbū sapiēs dispensationē. Imo
text. potius innuit oppositū ibi. *si alia non impediāt.* nec apparet
in iure differentia inter cōfliktum specialē & generalem. Item. c.
dilecto. præl. loquitur indistinctē: & cōiter solet intelligi tam in
clerico quā in laico. ¶ Et pro hoc vide bonā glo. xxiij. q. viij. c.
de episcopis. §. j. quę singulariter dicit q̄ interficiens aliū ad defen
sionem proximi nō peccat licet efficiat irregularis: & idē sentit
glo. in dicta cle. si furiosus. de homici. & Inno. in .c. si verò. el. j. de
sentent. excom. & hoc intellige quādo maxima fubest necessitas
ex parte oppressorum. aliās autem clericus peccat assumēdo ar
ma. non tamen efficeretur irregularis propter homicidiū per ali
quos commissum. & sic alio modo posset intelligi tex. iste q̄ pœ
nitentia fuit imposita. quia aqualiter excessit proijciendo lapi
des: sed quia cōfliktus erat licitus & iustus ex parte oppressorum
non teneat de homicidio. ¶ In glo. fina. in fi. No. glo. sentit enim
istū presbyterum in nullo peccasse: & sic nedum irregularitatem
imo peccatum non contraxit: & Hos. dicit etiam posse dici quod
hīc propter scandalum euitandum, vel propter infamiā fuit im
posita pœnitentia: vel. dic vt. §. dixi quod non erat magna neces
sitas: quia illi fortē per se erant sufficientes ad defendendum. Vn
de clericus si reperitur in aliqua culpa assumēdo arma, non ta
men tenetur de homicidio cū illi qui interfecerunt iuste inter
fecerint.

SVMMARIUM.

1 *Irregularitatem non incurrit aliquis si interfuit in aliquo conflictu
in quo sit commissum homicidium. in quo neque verboneque fa
cto non*

a ¶ Adde Bald. & alios in l. j. c. si quis imper. maledixit. **b** ¶ Adde hic Arch. & in c. si quis sacerdotum. xj. q. j. vbi plenè ponit quid sit conuictus. Itè de maledictione vtrū sit mortale peccatum. vide tex. in c. vnū orararū. §. crimis. & i. §. alias ea demū in fi. xx. v. dist. & latè p. bea. tū Tho. in. ij. q. q. lxxvj. artic. ij. & in ea. q. arg. j. ponit vtrū licetq. possit maledicere irōnabili creaturæ i. e. q. art. iij. ponit de cōparatione maledictionis ad alia peccata.

c ¶ An & quādo superior possit punire subditū cōtra eum excedēt. Et vltra hoc adde gl. in c. si quis sacerdotum. xj. q. j. glo. in c. cū personæ. de priuile. in. vj. & v. de oīno quod latè scribit Io. an. i. no. in c. foelicis. §. fin. **2** sup. ver. priuata. de poenis. in. vj. gl. in c. contingit. cl. j. de sen. exc. Et de hoc aliquid per Inn. in c. dilectus. & i. c. fin. de poenis. & p. d. Ant. in c. j. vj. col. de off. leg. & v. de oīno do. Abb. in c. dilectus. & c. fi. de poe. & Oldr. cons. vj. & gloss. in ver. ecclesijs. & ibi Io. and. in cle. j. de fo. cōpe. Et q. i. facto notorio q. possit esse iudex i. causa propria tenet. d. Ant. in c. ex parte decani. i. vj. col. de rescript. & alleg. Inn. c. in. ex parte. j. de ver. fig. & idè firmat Bal. in l. i. apertissimi. C. de iudi. Cyn. & alij in l. j. C. ne q. in sua causa. Itè ad de qd. no. Bar. in l. i. itè apud labeonē. §. idè ait. ff. de ini. i. Et qd. plenè de hac materia scribit i. c. romana. de poenis. in. vj. Item vide Arch. in c. si quis ab epō. ij. q. vij. vbi dicit q. si litigator dicat iniuriā iudici. non punit ipse. sed punit superior: & dicit ita

Et o nō præsstitit opem, adeo quòd sine alia dispensatione poterit promoueri. 2. Responso facta per superiorē ad consuetudinē præssumitur facta de iure.

CAP.

IIII.

Continentiā. Hoc capi.

legitur duobusmodis sicut. c. pracedens. Vno modo quòd dispensatiue iste possit promoueri. Alio modo q. de iure communi. & secū dum hunc intellectū qui mihi plus placet. h. d. ¶ Clericus qui fuit in conflictu vbi aliqui fuerunt occisi sine eius facto vel consilio, de iure communi promoueri potest. Cōmunis diuisio. Secunda ibi. Consultationi. ¶ Casus literalis. Quidā acolitus. P. nomine arma sumpsit ad resistendū predonibus, & in illo conflictu tres fuerunt vulnerati ad mortem, ita tñq. homicidia illaneq. cōsilio neq. facto ei⁹ ppetrata fuerūt: tādē acolitus ille ad religionem trāsīuit & voluit promoueri ad sacros ordines: quāsitum fuit à Papa an posset? Respondet Papa quod cū ad frugē melioris vitæ trāsīuit, poterit ad Subdiaconatus ordinem promoueri, & altaris ministerium exercere. Ber. ¶ Not. j. ex tex. secū dūm vnum intellectū q. licet clericus etiam assumit arma ad resistendū pdonibus, nec tenet de homicidio ibi facto, si absq. eius consilio & facto gestum est: & de hoc statim dicitur cum gl. fina. ¶ In gl. fi. in fi. ex hac glo. colligitur primus intellectus quòd hīc interuenit dispensatio: quia fuit in culpa assumendo arma. Sed contra hūc intellectum facit tex. in c. pracedenti. vbi ille presbyter assumpsit lapides & p. iecit: & tamen non tenet de homicidio facto per alios, ex quò fuit pro parte illorum qui violentiam expellebant. Ideo Hof. tenet q. de iure cōi iste potest promoueri. & hac lectura mihi placet. Et primò facit iste text. vbi respondet ad consultationem ergo non inducitur dispensatio. ¶ Quia quando Papa respondet ad consultationem, respondet de iure: vt dicit glo. in c. consultationi. de tēpo. ordi. Item tex. hīc dicit quòd iste poterit promoueri. sed id quod fit per remedium extraordinarium nō dicitur fieri posse: vt not. Innocen. in c. pastoralis. de causa possessio. & proprieta. faciat. xxij. q. ij. c. faciat homo. ¶ Item facit tex. in fine. dum generaliter dicit quòd poterit iste altaris ministeriū exercere. Nec ob. quod dicitur de Subdiaconatu: quia adhuc poterit in presbyteriū promoueri. Nec obstat quòd pōderatur istum transire ad religionē: quia hoc fuit vt non impone retur sibi aliqua poenitētia, sicut factum fuit in c. prace. Ad hoc qd. no. in. simili in c. scripturæ. de voto. & xxxij. q. ij. c. admonere.

De maledictis.

Rubrica.

¶ Continuat hanc rubricam ad pracedentes hoc ordine videlicet: quia alia percussio fit puta manu alia lingua. cū maledici & detractores quodammodo percutiunt, & suprà visum est de percutientibus manu rectè nunc subiicitur rubrica de maledicis. videlicet de percutientibus lingua.

SVMMARIUM.

Actio iniuriarum competit etiam illi qui fuit in

absentia iniuriatus.

2. Iniuria tamò dicitur atrocior quantò coram pluribus facta est.
3. Damni dati emendationem non tenetur quis remittere & iniuriæ satisfactionem. 4. 7.
5. Iniuriatus si fuerit superior, an possit ipse iniuriatē punire?
6. Iudex ordinarius potest de iure canonico in totū recusari.
7. Iniuriæ satisfactionem nemo tenetur remittere: sed rancorem sic.

CAP.

V.

Innotuit. Maledi

- cens Pa. pæ puniendus est, vt alij deinceps deterreatur & abstineant, & ipse arceatur. h. d. Primò ponit culpam. Secundo illam puniri mandat. Tertiò ponit causam. Secūda ibi: ipsum. Tertia ibi vt poena. ¶ Casus literalis. Quidam clericus in presentia multorum quādam verba protulit in in cōtemptū & depressionē officij & beneficij dñi papæ. Significatū fuit ei. Mandat papa cuidā vt illū clericum à sua temeritate cōpescat: sic q. poena illius sit alijs in terrorem. ne decetero cōtra romanā eccle. verba talia proponat. Ber. ¶ No. j. q. iniuria seu cōuictiū alteri illatum quāquā in absentia est poena dignum. Ex quo infertur quem posse agere actione iniuriarum pro iniuria sibi illata in absentia. facit. v. q. j. in c. j. & quasi per totū. & ff. de iureiurā. l. itè apud labeonē. §. si q. libellos. ¶ Secundò no. quod cōuictiū & de tractio est magis detestabilis & poena digna, quātò corā pluribus fit. inf. de iniur. & atroc. & in c. q. sit. j. de excels. praela. ¶ Vltimò no. praelatum possit bona conscientia punire et procedere contra detractores suos. non ergo tenetur remittere satisfactionem iniurię pro hoc. c. olim. de iniurijs. & c. grauis. de resti. spol. & quod not. xxij. q. iij. c. si is. & lxxx. dist. quasi per totū. ¶ In glo. ij. in fi. Ex hac glo. eliciuntur due so. Prima est. q. iniuriā illa tam personæ debet superior remittere: sed illatam dignitati non: & sic pōt intelligi illa. l. vnica. C. si quis impe. maled. & procedit ille tex. secū dū vnū modū intelligendi, vt intelligat q. debeat remitti iniuria. Sed accur. glossator aliter intellexit. videlicet q. persona iniurians debeat remitti ad principem, vt considerata qualitate personę ei remittat vel puniat. Et iste intellectus plus applaudit illi literæ. Secūda so. gl. est q. de misericordia & benignitate tenet superior remittere iniuriā, sed nō de iure. Imo ipsemet pōt ob hanc cām punire subditū. Et de hac materia nūqd superior possit punire subditū cōtra eū excedēt. no. p. Inn. in c. ex parte. cl. j. de ver. fig. & vide bo. tex. in c. si q. erga. ij. q. vij. c. si q. ab epō. & gl. in c. romana. de poe. li. vj. & disputa uit la. de are. vt refert Cy. in l. vna. C. ne q. in sua cau. & plenè tetigi in c. cū venissent de de iudi. ¶ Sed quātū ad propositū nostrū, sic cōiter solet distingui. q. aut iniuria est notoria: & tūc pōt ipsemet superior illā punire vt no. Inn. in loco prælleg. & Cy. vbi. s. hoc em dictū ego limito qn poena est à iure exp. fa: sed vbi poena venit ipōneda arbitrio iudi

notare Inn. & Hof. in d. c. dilectus. de poenis. Itè adde omnino bea. tū Tho. in. ij. q. q. cvij. artic. j. vltra mediū. vbi tenet q. si iniuria illata in aliquem redūdat in deū vel ecclesiā tunc licet vt propriam iniuriā vici sci. Sed inquātum iniuria cōcernit p. priā personā debet eam tollere patiēter, si expediat. & vide text. i. glo. in c. inter que relas. & c. guilfari. xxij. q. iij. q. est hodie in c. dilecto. de sen. ex commu. in. vj. & Dom. in c. & q. emendat. vltra mediū. xlv. distin.

ADDE quādo de iniuria sibi illata quis possit cognoscere. Alexā. cōsi. xxxv. ij. libr. Oldr. cōsi. cclviij. vbi dicit q. capitulum ecclesię pōt cognoscere de iniuria sibi illata.

d ¶ Vide ibi plenissimè per do. Ant. & Bar. in l. si quis aliquid. ff. de poenis. ¶ No. hanc nouā & singularem limitationem quā etiā repetit idem do. Abb. i. c. dilectus. j. de poenis.

Panormi. super quinto.

SEBASAPI. ¶ Notorietas delicti. Contrariū sentit Bal.in.c.j. §. iniuria.in prin.de pace tenē.vbi dicit q si quis dederit alapā p̄tori,pōt eum facere decapitari.tñ illud dictū restringe. vt per do.Ial.in.l. qui iurisdictioni.c.j. ff. de iurisd. om. iudi.

b ¶ An autē papa possit parcere iniuriā Antipapæ vide Oldra.in confi. xliij. Itē quod q̄s

teneatur remittere propriā iniuriā, ni si velit. Hostien. tenet in summa de male. §. j. in. j. colū. vers. vel dicit q̄ li teræ. Itē vtrū sit licita vēdicatio vi de oīno per bea- tum Tho. latē in ij. q. c. viij. arti. j. Et ibi etiam in. ij. arti. prox. seq. po nit plures q̄o. de vindicta. Et an q̄s teneat remittere iniuriā vel rācorē. Et an remittendo vnū videat remitte- re aliud. Et ad hoc vide oīno gl. fi. & ibi Bal. in. l. de iniur. §. fi. Et q̄d no. idē do. Abb. in. c. j. circa fi. de in- iur. & vide glo. in ver. emēdat. & ibi latissimē Domi. post Hostiē. in no uel. in. c. p̄latus de homi. in. vj. & vide glo. in. c. fi is qui. & c. si illic al- le. hic in gl. fi. & j. q. iij. c. quia p̄su- latus. & vide glo. & ibi Do. in. c. & q̄ emēdat. xlv. dist. Bar. i. l. nō solū. §. iniuriarū. ff. de in- iur. & vide bal. post Cy. in. l. diu. ff. ad sille. vbi dicit q̄ re- missio iniuriæ fa- cta in foro poeni- tentiali prodest in foro seculari: & ita dicit contigisse in morte dñi Otto- nis.

c ¶ Et facit q̄d dicit Bal. in. l. fi tibi. §. penul. ff. de pact. vbi ad literā dicit q̄ ille qui remittit iniuriā tacitē vel expresse: nō p̄ hoc intelligitur remi- sisse dāna & inter- esse: vel expensas quas est passus q̄ ad oīa ista possit agere non obstan- te remissione iniu- rię expresse facta vel tacite dato q̄ faciat pacem & re- mittat quascūque iniurias. Ideo fis- cautus scdm̄ ipm̄ vt i iſtrumēto cō- cordiæ & pacis fa- cias remittere q̄ cūque dāna & in-

cis. quod est regulariter secundū ius commu- ne in actione iniuriarum: tunc dico quod iste superior tanquā suspectus potest recusa- ri: quia posset in arbitrando excedere modū nec excusat ibi notorietas delicti^a. Pro hoc quod not. glo. in. c. super his. de accu. & facit quod dixi in. c. proposuit. de appel. Aut iniu- ria non est notoria: & tunc aut est illata per- sonę, & nō potest: quia nemo pōt esse iudex in facto proprio. vt. xxij. q. iij. c. inter quere- las. & in. d. l. vna. C. ne quis in sua causa. Aut est illata dignitati, & potest. vt in. d. c. si quis erga. & in. l. j. C. de offi. eius qui vi. alte. gerit. In hoc tamē casu Pet. de bel. per instat. & pla- cuit Cy. in. d. l. j. & vide placere Ioā. and. hic qui dixit, q̄ quia in cōsequentiam tangit per- sonā. si iste est delegatus, pōt recusari. Si verō est ordinarius, petet adiunctus. vt. l. apertissi- mi. cū auth. sua. C. de iudi. & quod dicitur de adiuncto procedit de iure ciuili. secundū q̄ ordinarius non recusatur in totum. vt no. in dictis iuribus. ¶ **†** Secus dicerem de iure ca- nonico. nā etiam episcopus in totū recusari potest si est suspectus: vt in. c. si quis cōtra cle- ricum. de foro cōpe. & no. hoc dictū perpe- tuō. nam limitat iura communiter dicētia su- periorē posse iudicare cū iniuria seu causā tā- git dignitatem, vt possit recusari: q̄ etiā di- co in. c. cū venissent. §. de iudi. ¶ **†** An autem peccet nō remittēs iniuriā? **b** Cōclusio est q̄ rancorem iniurię debet remittere. xc. dist. in. c. si quis contristatus. q̄ limitat Bar. in. l. fi ti- bi decē. §. j. ff. de pac. referēdo magistrū sen- tentiarū. quādo aduersariū poenitet, aliās no- tabiliter dicit q̄ nō tenetur sibi ostendere si- gna amicitie & dilectionis. Sed satisfactionē iniurię nemo tenet remittere si nō vult. pro hoc quod no. in. d. c. si quis. & c. studendū. xc. dist. in. & facit. c. olim. j. de iniur. Et ex hoc in- fert Bar. in dicto loco. q̄ si infirm⁹ dicit^c sa- cerdoti: remitto iniuriā mihi illatā per talē q̄ censetur remisisse odium, & nō satisfactio- nem iniurię quod est bene notandum.

SVMMARIUM.

1 Blasphemans an & quando possit & debeat ab episcopo loci absolui?

2 Luere in corpus in defectū poenę: habet locū in poenis pro maleficio: secus si est obligatus ex con- tractu.

3 Blasphemans qua poena puniatur. §. 11.

4 Delictum quādo est punibile in vtroque foro, an poena imposita ab vno iudice impediatur aliam im- ponendam ab alio iudice alterius foro?

6 Blasphemans colore iracundię, an puniatur ita acriter sicut alij?

7 Confessio facta colore iracundię non p̄iudicat.

7 Publice quando dicatur aliquid fieri.

8 Clericus blasphemans quomodo puniatur.

9 Blasphemia est crimen, quod potest cognosci in vtroque foro.

10 Peccatum in spiritum sanctum quid sit: & an re- mittitur in hoc seculo?

12 Poena pecuniaria est soluenda de pecunia quę vsi- tatur in illo loco.

teresse si vis q̄ plena sit remissio. Idē & plenius tenet not. Bal. in. l. fi do- mus. in prin. per illum tex. ff. de ser. vrb. p̄di. & Ang. de are. in. §. p̄a- terea. j. in. viij. col. in fi. in. l. de excep. Dicit statutū q̄ pro maleficio com- misso de nocte debeat duplicari poena. stat aliud statutū q̄ q̄ blasphe- mauit deum debet puniri in. x. libris. Modo quidā blasphemauit deū

CAP.

II.

Statuimus. Hic po- nitur poe-

na blasphemantis deū vel ali- quem sanctū: & maximē vir- ginē gloriosam. Et primō po- nit poenā ecclesiastici iudicis. Secūdo secula- ris. ibi. *per temporalem.* ¶ Casus literalis. Sta- tuitur in. c. isto qualiter puniri debeat qui pu- blicē blasphemiam dicere p̄sumserit cōtra deū & aliquem sanctorū ei⁹: & p̄cipuē cōtra beatā Virginē. & per episcopū suum poena ista est imponēda prout inferius in tex. anno- tatur. Si verō aliquis poenā istā recipere no- luerit, ecclesiā sibi interdicať ingressus: & in obitu ecclesiastica careat sepultura. Itē si blas- phemus diues fuerit per temporale potesta- tem mulctetur poena. xl. solidorū. alioquin. xxx. siue. xx. & si ad id nō sufficit. v. soli. v. sua- lis monetæ. nullā in hoc misericordiā habi- turus: & si potestas hoc nō fecerit: per ep̄m cōpellat. & hoc statutum ponat inter alia sta- tuta cōicātū. Ber. ¶ Not. primō ex text. ibi. *maximē beatam virginem &c.* q̄ in arbitrarijs debet pl⁹ puniri delinquens in beatā virginē quā cōtra aliū sanctum. ¶ **†** No. ij. aliū casum reseruātū ep̄o in poenitētia, vt est absolutio illorū qui publicē p̄sumpserunt blasphe- mare deū, vel aliquē sanctum, inferior ergo p̄sbyter non pōt a tali delicto absolvere. p̄ hoc quod no. glo. in. c. ij. de poe. & remis. lib. vj. & hoc procedit vt dico, quando publicē blasphemia fuit illata: vt in tex. secus ergo si occultē. tunc em̄ non imponitur hac poeni- tentia publica, nec casus reseruatur ep̄o: imō proprius sacerdos poterit absolvere. secūdu Hostien. & bene quod satis innuit hec litera.

2 ¶ **†** Tertiō no. q̄ obligatus ad poenā pecu- niariam pro maleficio cōmisso, si nō est sol- uendo debet luere in corpus: & cōcor. c. finē litibus. de do. & contu. & melius in. l. fi. ff. de in ius voc. secus vbi est obligatus ex contra- ctu vel quasi: quia tūc expectatur donec per- uenerit ad pinguiorem fortunam. & sic intel- lige. c. odoardus. de solu. ¶ **†** Item no. casum in quo quis priuatur ecclesiastica sepultura: quando publicē deū vel aliquem sanctū blas- phemans, non vult peragere iustam poenitē- tiam hīc iniunctam. ¶ **†** Item not. casum in quo iudex ecclesiasticus & secularis concu- runt ad puniendum idem delictum, nec poe- na imposita per vnum impedit poenā impo- nendam per alium. Nunquid aut hoc sit tra- hendum ad alios, vt in delictis misti forivter que possit effectualiter punire. Docto. hīc sentiunt q̄ non. sed tu dic vt no. in. c. felicis. de poenis. lib. vj. in nouel. & facit quod not. Bar. in. l. j. ff. vi bo. rapt. ¶ **†** Vltimō not. ibi. *nullam misericordiam habiturus &c.* q̄ contra dispositionem huius. c. non adhibetur dispē- satio. dicit tamen Hosti. vnum dictum satis æquū. q̄ ex magna causa posset adhiberi mi- sericordia. vt si persona est nobilis vel hono- rabilis, quam non deceat sic publicē poenite- re: & vult

de nocte. Quarit vtrū debeat dupli- cari poena? Bar. in. l. aut facta. ff. de pe- nis. dicit q̄ nō: q̄ illud nō dicit male- ficiū sed maledi- ctiū. In cōtrariū fa- cit gl. in ver. iniu- ria. in. l. de obli. q̄ ex delict. nasc. vbi omnino vide Bal. qui hac. q̄o. ponit ibi in terminis. Et si statutum impo- nit certā poenam blasphemanti deū & sanctos, debet omnibus poenis puniri. vide Albe. in prima parte sta- tu. q. xliij. Item ad hoc vide q̄d notat Bart. in. l. itē apud labeo. §. sed q̄ di- citur. maxie i ver. sed q̄ro vtrū inter blasphemā. ff. de iniur. Item vide Ar- chi. in. c. si q̄s p̄ ca- pillum. xxij. q̄o. j. circa mediū vbi di- cit q̄ quādo q̄s iu- rat per mēbra dei quę in alijs homi- nibus represantā- tur: hoc dicit esse blasphemia. Et quō intelligat blas- phemiā vide oīno p̄ beatum Tho. in. ij. q. xij. ar. iij. Itē vide Hosti. i sum. de male. §. quārit. i. j. col. ver. linguā. in blasphemā. vbi di- cit q̄ blasphemia dicit peccatū i spi- ritū sanctū. Et ille dicit blasphemare qui dicit q̄ de⁹ nō est potēs, ipm̄ vitu- pandosicut faciūt ribaldi. Secus si q̄s iuret p̄ corp⁹, vel p̄ ventrē, vel p̄ ca- pillos dei: sed hoc dicit affirmādo, si- cut burgūdiēs & francigenę: q̄ tūc nō habet locū lite- ra hmoi statuti. Item de blasphe- mia vide omnino per beatum Tho. in. ij. q. xij. arti- cu. j. & iij. & iij. ¶ Adde q̄ appel- latioe malefici nō venit maledictum Alexand. consil. lxxvij. j. lib.

a Calore iracundie. Et de hoc oīno p Ho
sti. i. summa de ma
le. §. quæritur. i. §.
col. versic. hoc aut
secūdū intelligas:
vbi cōcludit q nō
excusat, nisi esset
talis calor iracundie
q dementie equi
pararetur. Item an
calor iracundie ex
cuset a pūrio gl.
tenet q sic in. l. §.
in versic. placet. C.
de reb. credi. & gl.
in. l. si duo patroni
§. si. ff. de iureiurā.
& faciūt quæ scri
būt per moder.
post ipm abb. in.
c. literis. de diuor.
Sed tñ in articulo
hic posito p do:
Abb. distingue. vt
per beatū tho. in.
§. q. xiiij. arti. §. in
fi. q dicit q aut blas
phemās est ita tur
batus quod nō ad
uertit id quod di
cit esse blasphemā.
& tūc peccat
mortaliter. & ita
etiā pūctualiter in
alia. q. ver. de illo q
ex cursu iurat fal
sum distinguit bea
tus Tho. in. §. q.
xcviij. artic. in. cir
ca fi. vbi dicit q
aut nō aduertit id
q d iurat esse falsū.
& tūc excusatur a
periurio. Et vide
Ioan. and. in. c. j. de
homici. ad qd alle.
istū tex. & Ab. in.
c. licet. de poenis.
vide quæ dixi. in.
c. postulasti de iud.
And. Bar.
¶ Adde an iracun
dia calor excuset.
dictū Lud. Roma.
sing. suis consi. ex
vii.

SEBASAPI

a Iracundia. Quan
do iracundia excu
set delinquētem.
vide Gem. in. c. si
quæ poenituerit. §.
notā dū. in fi. in.
& Feli. in. c. dilecti
filij. colun. viij. de
exceptioni.

b Cui applicetur
poena quæ impo
nitur blasphemāti
de hoc vide elagā
ter per Hostiē. in
summa. de malefi.
in. §. si. in vlti. col.
ver. sed cui appli
cantur.

re: & vult hanc poenitentiam elemosynis re
dimere pro hoc. c. j. de voto. & c. mulieris. de
sen. ex com. c. medicina. de poeni. dist. j. qd no.
¶ Sed quæro. quid si calore iracundia vel
ebrietatis aliquis pfiliuit publicē in blasphe
miā. Abbas tenuit hanc poenā nō habere lo
cū. licet grauiter peccauerit: & pro hoc tex.
ibi: relaxare. & sequūtur doc. recitādo hoc di
ctū: & prima fronte videtur æquū per verbū
presumpserit positū in tex. quod sonat calorē
& iracundiā animæ: sed accensus calore iracū
dia vel vino. nescit quodammodo quid agat
vñ cōfessio tunc facta non præiudicat: vt gl.
singulariter dicit in ca. ex literis. de diuor. Sa
tis mihi placet hoc dictū in ebrio. argu. in. l.
omne delictū. ff. de re mili. vbi text. not. Sed
in accenso calore iracundia fortē nō proce
deret. nisi maximus esset calor iracundia & ex
iusta cā prouocatus esset argu. in. l. si adulte
riū. in. §. imperatores. ff. de adul. secus aut si ex
iniusta causa erat prouocatus: vt puta ex amif
sione facta in ludo: nā debet operā rei illicitę
facit. xv. qd. j. c. inebriauerūt. ¶ Secūdō quæ
ro: quia tex. dicit. publica. & c. quando quis di
catur publicē blasphemare: vt sic sit locus di
spositioni huius. c. so. dicit Hostiē. q quando
blasphemia est notoria de iure vt quia cōui
ctus & cōdēnatus in iudicio. vel factō. quia
publicē palā pluribus astantibus blasphemā
intulit. facit. c. fi. de coha. cle. & mulie. Item di
cit publicē quādo coram pluribus personis.
blasphemauit. hoc referētibus postea Episco
po: & sic licet non transferit in notoriū. satis
est quod probari potest. arg. in. l. palam. ff. de
verbo. significat. sumitur ergo hic publicum
prout species distincta à notorio. quod not.
¶ Tercio quæro. an hoc. c. habeat locum in
clerico blasphemate. Communiter tenetur
q non: quia clericus nō agit publicam poeni
tentiā. vt in. c. i. de biga. & l. dist. c. ex poeniten
bus. tamē quia tex. in versic. temporale. dicit q
debet puniri per temporalem potestātē poe
na pecuniaria. Sed si esset clericus. non recur
reretur ad iudicē secularem punitur ergo cle
ricus poena arbitraria: & ita graue posset esse
delictū q fieret depositio: vt innuit tex. xxij.
q. j. in. c. si quis per capillū. ¶ Vltimō quæ
ro cui sit applicanda ista poena pecuniaria:
quidam dicūt quod iudici seculari. Alij & me
lius. quod si exigat. à laico. applicatur iudici se
culari. si à clerico: & tūc applicatur iudici ec
clesiastico: & ex hoc sentiūt docto. & bene q
etiam clericus poterit puniri poena pecunia
ria ex delicto. Et not. ex prædictis & text. qd
crimē blasphemie in Deū & sanctos est misti
fori. vñ de Iudex ecclesiasticus potest ob hoc pu
nire laicum & si queratur quare Papa man
dat hoc poni inter alia statuta communitatū
doctores dicunt vt nemo possit pretendere
ignorantiam: & vt potestas debeat obseruare
hoc statutū si erit inter alia. ¶ In gloss. j. ibi
nisi poenituerit Si vis scire quid sit peccare in
spiritum sanctum. & an remittatur hoc pec
catum in hoc seculo. vide in. §. potest. de poe
niten. distinctio. j. & vide bo. glo. in. capi. j. de
voto. vbi fit pmutatio poene. ¶ In ea gl. ibi
olim laicus excommunicabatur & c. Sentit ergo
gl. q hodie nō excommunicabitur: Sed dic me
lius. qd per istam prouisionē illa tollitur arg.

in. l. nūquā. ff. de actio. & obli. & q no. in. c. fce d
licis. præal. Vnde si laicus nō vellet hanc poeni
tentiā agere. bene poterit excommunicari. arg.
in. c. fi. de excep. li. vj. vbi dicit q tales possunt
excommunicari. ¶ Itē no. q clericus poterit de
poni si delictum suū hoc meretur. ¶ In gl.
fi. in fi. No. ex gl. iūcto tex. Quod poena pecu
niaria à iure imposita. debet intelligi demo
neta vsuali illius loci vbi delinquitur. ad idē.
l. nūmis alle. in gl. Quid aut si plures monete
ibi sunt in vsu: dicit Go. per illā. l. nūmis. & p
c. ex parte. de cēsi. qd debet exigi minor Ho
stien. dicit q si altera est vsitatio illa debetur.
sed hæc dicta possunt concordari. vt dictum
Hostien. procedat. vbi vna est magis vsitata.
sed vbi equaliter. procedit dictū Goffred. &
& est de mente illio rum iuriū.

c De clerico excommunicato. deposito. uel interdicto ministrante. Rubrica.

¶ Suprà visum est de varijs delictis propter q in
terdum clerici suspenduntur. & interdū deponū
tur. interdum excommunicantur. Sed q quādoque
clerici depositi. excommunicati. vel suspēsi celebrāt
& ingerūt se diuinis sicut prius. & posset dubita
ri de poena eis inferēda ex hoc nouo delicto: Ideo
subijcitur hæc rub. & de materia habet. xj. q. iij. c.
placuit & in. c. pe. & l. dist. accedens.

SVMMARIUM.

1. Sacerdos depositus si celebrauerit. excommunicatur.
2. Sacerdos depositus nō perdit characterē sacerdota
lē: adeo quod si celebrauerit. cōficiat eucharistiā.
3. Dictio olim: dudum: quondā possunt significare tē
pus præteritum: præsens & futurū.
4. Depositio vel excoctatio iniuste prolata an liget?

CAP. I.

Si quis episc. ^{† Bre}ue est
vel potest sic summari. Cle
ricus depositus celebrās ex
coictat. h. d. & nō diuiditur.
¶ Cap. literalis. Statutū est
in canone apostolorū quod si qs episcopus. p
byter. vel diaconus iuste depositus fuerit p cer
tis criminibus: & postea ausus fuerit attrecta
re ministeriū sibi ante depositionē cōmissū
ab ecclesia abscindatur. Ber. ¶ No. primō ex
tex. q nō solum Ep̄s vel pbetur. deponi pōt:
sed etiā diaconus. Quid aut de cōstitutis in mi
norib⁹: dic quod idē: vt in. c. cū nō ab hoīe. de
iudi. ¶ Secūdō no. poenā depositi celebrātis.
seu ministrātis. officiū sicut pri⁹. debet. em
ab ecclesia abscindi. i. excoictari. nā per excoi
cationē qs scinditur & separāt ab ecclesia. i. à
cōmunionē fidelīū. & à participatiōe sacra
mentorū. ¶ Tercio no. iūcto rubro. quod de
positus nō definit esse clericus. nā hic. in. c. &
in rubrica appellat clericus: & etiā post depo
sitionē. nā character ipressus in anima à deo
nō pōt deleri per factū hominis. & facit ad id
quod no. gl. in. c. seq. quod depositus celebrās
verē cōficiat corp⁹ christi. de quo in. c. seq. la
ti⁹. ¶ Vltimō no. ibi. dudū cōmissum. q hæc
dictio dudū: cōiter ponit qualitātē de præte
rito. & remouet de præsentī. Qd q tñ ponit
de p̄sentī. sic facit etiā dictio olim. vñ versus
olim iandudū quodā tria tpa signāt. vt in. c.
olim. de offi. deleg. & in proce digestorum.

¶ Ad intellectu
huius rubricę vide
vñ multū singul.
dictū & valde pe
regrinū. & canoni
stis incognitū. qd
ponit sanct⁹ Tho.
in. iij. sen. distin. v.
q. ij. art. ij. vltra me
dium. vbi dicit q
quicūq; i peccato
existens exhibens
se ministrū ecclesi.
in quocūq; specia
liter. peccat morta
liter. Et ideō dicit
q si sacerdos exi
stēs i peccato mor
tali baptizet vel
ministret ecclesię:
nō aut priuātē vt
facit qlibet vetula
i necessitatis arti.
peccat mortaliter.
Ex quo dātō tho.
ego optime deci
do qd diaconi &
Subdiaconi. et ali
cantates & seruie
tes missę. si sunt in
peccato mortali
seruiedo peccant
mortaliter. qd nō
est mihi nonū. pro
quo bñ facit illud
vergilianū. i. ij. aen.
Tu genitor cape
sacra manu victos
q penates. me bel
lo e āto digressū
& cede recenti. At
trectare nephas.

SEBASAPI.

¶ Quondā. Vide
Feli. in. c. ex parte.
S. colū. j. versicu.
prima intelligētia.
& ibi qd si dicatur
filius quodā talis
& pater viuat. de
ver. sig.

¶ Et gl. in ver. olī.
in. l. j. §. j. vbi doct.
ff. de oper. no. nū.
& in. l. nec emptio
ff. de contrahē. em
ptio. & per eundē
Panor. in. c. cū cō
tra. in prin. de pi
gno.

Panormi. super Quinto.

a ¶ Vide Do. in. c. ac. 4 cedēs. in. iij. not. l. di. & i. co. c. i. a. p. col. & i. ver. op. etc.

b ¶ Et plenē de mate. Adde hīc Spe. in tit. de deleg. §. iuxta. in. viij. col. verfi. qd de simplici. qui dicit qd si clericus su spēs hīs solū pri mā tōsurā. i. psalmistatū solū. & su spēs exercet offm ptinens ad psalmistā est irregularis. & idē dicit arc. in. d. c. si quis pby. a suo epō. xj. q. iij. & vide p. d. Ant. in. c. clericis. el. ij. de vita. & ho. cle. & vide Do. i. c. Acolit. cir ca mediū. xxij. di. vbi dicit quod si. Acolitus efficiat irregularis. p quē dispēbatur de quo dicit notari p doc. in. c. fi. de excē. pre la.

c ¶ Depositiō verba lis. Et adde hic eū dē Abb. Pa. in. c. ij. ante fi. s. de sol.

d ¶ Cōficiēdi. Vtrū & qualiter degra datus cōficiat & p opi. gl. vlt. glo. in di. xc. c. degradat⁹ ego alle. gl. in. verfi. vlt. p. j. c. ij. de cle. non ordi. mi. & facit gl. in. verfi. or dinē. in. c. post trāslationē i. §. fi. de re nū. Sed in cōtrariū est gl. ma. in. fi. in. c. accedēs. l. disti. nct. vtrum degradatus actualiē possit cō trahere mīmoniu vide qd no. p eū dē d. Abb. in. c. j. in fi. q. clerici. vel voluē. qd hoc alle. Io. a. i. d. c. degradatio. & q degradat⁹ cōfici at corp⁹ xpi. tenet sanct⁹ Tho. in. iij. sen. dist. xij. q. j. circa fi. Itē q excoi cat⁹ cōficiat corp⁹ xpi. tenet sanct⁹ tho. in. iij. sen. dist. xvij. q. ij. arti. ij. Itē de qd. hīc posita vide oīno Do. in. c. accedēs. i. p. i. ij. col. l. disti. et. i. d. c. degradatio. §. fi.

SEBASAPI.

e ¶ Officiū. Vide. Io. delig. i. rep. c. sicut dignū. in. iij. q. s. de cele. mis. et Deci. i. c. itellexim⁹. col. ij. ver. scdo pīcipali ter not. s. de iudi.

¶ In gl. ij. ibi: iniuste. no. gl. q. sententia depōsi tionis iniusta tenet & ligat: sicut quelibet alia sentētia iniusta ex causa de quo in. c. cū inter. de re iudi. ¶ Not. tñ glo. propter si q. senten tia depōsitionis iniusta ex ordine non tenet: secus in sentētia excoicationis: vt in. c. sacro. de sen. excō. & quod ibi not.

SYMMARIUM.

- 1 Degradatio potest fieri non solum ab ordine sacerdotali: sed ab omnibus ordinibus.
- 2 Excoicatio nūquā fertur in pēnā: sed depositio sic.
- 3 Sacerdos degradatus si celebraverit, non incurrit, excoicationem: si prius non fuit monitus.
- 4 Sacerdos suspensus nō solum non potest celebrare, sed nec epistolam vel euangelium dicere: nec alijs ordinibus se immiscere. 7. 10.
- Irregularitatem incurrit suspens⁹ si administrant.
- 5 Degradatio presbyteris, vel inferiorum clericorum corā quot Episcopis fieri potest.
- 6 Sacerdos degradatus perdit omne priuilegiū immunitatis, nō aut perdit ptatē cōficiēdi eucharistiam.
- 8 Sacerdos excommunicatus, vel depositus, tenetur dicere officium: aliter grauit⁹ peccat: intellige priuatē non publicā in ecclesia. j. c. proxi. in se cundo nota.
- 9 Excommunicatus peccat ecclesiam ingrediendo. & alios non euitando.
- 11 Irregularis per quem potest dispensari.

¶ CAP. II.

I quis presby. De gra datus, vel suspensus celebrans & monitus nō desistēs, excōi cat⁹: & si nec sic desistat, per secularē Potestatem ad requisitiōē ecclesiæ exilio dānā. hoc dicit. In prima ponit pēnā In secunda aggrauat. ibi. quod si. ¶ Casus litere lis. Statutum fuit in consi. Antiochen. quod si presbyter, aut alius clericus degradatus fue rit ab officio pro certis criminibus suspēsus: & ipse postmodum per contēptum & suber biam de ministerio sibi prohibito agere præsumpserit: si ab Epō suo admonitus nō desti terit, excōicetur. & qui ei participauerunt, erūt excōicati. Similiter de clericis laicis, vel sceminis excommunicatis obseruādū est. Si ve ro aliquis ista cōtēpserit & Episcopus illa cor rigere nō poterit: inuocetur auxiliū Regis & exilio damnetur. Ber. ¶ Not. primo ex tex. presbyter aut alius clericus. quod nedū presby ter sed etiam inferior clericus potest ab ordi dinib⁹ degradari. ad idem tex. in. c. precedētī & in. cū nō ab homine. & quod ibi not. s. de iudi. ¶ Secundo not. pro certis criminibus, suspēsiōē posse fieri ab officio propter cri mē. & hoc casu nō est necessaria admonitio. se cus si propter cōtumaciā. pro hoc quod not. Inno. in. c. primo. de excēssi. prela. Et inter ce tera hīc est vna differentia inter excōicatio nem & suspēsiōem. nā excommunicatio nū quā fertur ab homine immediatē, nisi pro pter crimē: vt in. c. sacro. de sentē. excommu. & no. gloss. xj. q. iij. c. episcopi. Sed suspensio potest si ferri propter crimen, & propter cō tumaciā. & est ratio, quia suspēsiō pōt infligi i pēnā quā ad sui impositionē nō requirit

monitiōē: sed excoīunicatio nūquā fertur in pēnā: quia si ex communicatus vult se corrigere, incontinētī debet recōciliari. vt in. c. ex parte. de verb. signi. ¶ Tertiō no. quod degradat⁹ ab or dine ecclesiastico non est excoīunicat⁹: imō nec celebrans inci dit ipso facto in excoīunicationem sed debet excoīunicari mo nitione premissa. ¶ Item no. ibi: aliquid sibi de ministerio a interdi cto. quod suspēsus ab officio incidit in irregularitatē, nō solū si celebrat missam, sed etiā si attētat aliquid attributū alicui de or dinibus ecclesiasticis. Nā ab omni officio ecclesiastico est suspēsus. Et sic si presbyter suspensus dicit epistolā, vel euangeliū efficitur irregularis. Idē si exercet officiū deputatū minoribus. de quo no. in. c. fi. de excē. praelatorū. & plenē de materia b. per Ioan. Cald. in tractatu de interdicto. Vltimō ex fi. litere pōt colligi argumē. qd ecclesia nō habet pēnā exilij etiam contra clericū. Sed cōtrarium tene tam contra clericum quā cōtra laicū: vt probatur in. c. j. de calum. & xxv. questio. vj. c. Episcopi. sed in hoc recurritur ad iudi cē secularē, quādo de facto Episcopus non valet hanc pēnam im ponere. Nam hic inuocat auxiliū brachij secul. qd regulariter po test: vt in. c. j. de offi. ord. ¶ Contra hoc tamen et contra tex. oppo ni potest de. c. cū non ab homine. de iudi. vbi dicitur quod si cle ricus depositus est incorrigibilis, puniendus est per iudicem secu larem. Solu. secundum veriorē intellectum illius. c. non requiri tur alia traditio vbi incorrigibilitas sequitur depōsitionē: & hīc post depōsitionē incorrigibilis remāsit in potestate ecclesiæ: sed potest dici quod hic non fuerunt seruata omnia quā requirun tur in. d. c. cū non ab homine. ¶ In glo. prima ibi: adiunctis sibi alijs Episcopis. & de hac materia quot Episcopi requirantur in degradatione presbyteri, vel inferiorum clericorum. dic vt plenē no. xv. q. vij. in summa. Et nunquid iste numerus Episcopo rum requiratur in depōsitione verbali id est cum episcopus examinat causam requirētē depōsitionē. & cum sententiam profert: an verō requiratur in degradatione actuali. dic vt plenē notat. Io. and. in. c. degradatio. de pēnis. lib. vj. in nouel. aliquid tango in. c. at si clerici. de iudi. ¶ Et in fin. gl. Nota. gloss. Nam ex ratione sua videtur velle quod qualiscūq. sit depōsitiō verbalis, siue actua lis non potest auferre potestatem cōficiēdi corpus christi: licet quidam distinxerunt inter depōsitionem verbalem & actua lem. Circa hoc multæ sunt sententiæ: sed communiter tenetur opinio glo. quā etiam tenent theologī. & ponit Thomas parte. iij. q. lx. xxij. & vide per Io. an. in. nouel. post. gl. suam in. d. c. degradatio & gl. in. c. accedēs. l. disti. licet enim per de gradationem actua lem perdat clericus omne priuilegiū immunitatis personæ: vt in. d. c. degradatio. nō tamē perdit potestatem cōficiēdi corp⁹ chri sti. Et ratio est: quia illa potestas causatur ex charactere impresso in anima per deum inuisibiliter. vñ etiam per mortem non perdi tur clericatus: vt no. xxxij. c. q. vij. in sum. ¶ In gl. in ver. præsumpserit. in fi. cōclude quod clericus suspensus vel excōicatus attētat aliquid attributū alicui ordini: tūc efficitur irregularis. secus aut si attētat aliquid exercibile per laicos vt quia cantat vñ respon soriū in ecclesia: vel dicit aliquem versum de psalmo: tunc em li cet: grauit⁹ peccet non euitando cōionem. nō tamen efficitur ir regularis. vt no. in. c. illud. j. eo. & in. c. tanta. de excē. prael. ¶ Et hoc infertur ad questione gl. an posset dicere officiū. & cōclude quod nō solū pōt, imō debet & peccat excōicatus non dicēdo of ficiū: quia delictū nō debet sibi præsare immunitatem: vt in. c. si necesse. de do. inter virum & vxō. & l. relegatorū. in fi. ff. de in terdic. & releg. debet tamē dicere vt priuata persona & priuatim: vt no. j. ca. illud. de quo etiam per Hostien. in sum. e. tit. §. j. Ex quo infertur: quod dicendo officiū. non debet dicere dominus vo biscum: quia nō est verbum priuatē personæ: de quo vide no. per Io. an. post Io. mo. in. c. j. de senten. excom. lib. vj. ¶ In gl. in verfi. obseruandū. in fi. vel dic secūdū Io. an. qd sensus literæ est vt quēad modum clerici excōicati vel suspensi in gerentes se diuinis debēt aggrauari, ita in laicis excommunicatis ingerentib⁹ se diuinis pē na augeri debet. Nam scias quod excommunicatus etiā laicus nō debet ecclesiā ingredi: aliās debet expelli. xxj. disti. c. clericos. & x xv. dist. c. perlectis. & peccat nō euitando alios: vt in. c. illud. j. eod.

¶ Extra gl. quēro nūquid clericus in minoribus constitut⁹ exer cens officiū sicut prius post suspēsiōē vel excoīunicationē incidat

incidat in regularitate. Hostien. hic & Ioan. and. post eum instat, arguendo pro & contra. Sed conclusio vera & comunis est quod sic: quia iura loquuntur indistincte, & ratio pariter, concludit ad omnes clericos. Dic ergo quod qualiscumque sit clericus, si suspensus, vel excommunicatus exercet aliquid deputatum alicui ordini efficitur irregularis. i. quod amplius non potest exercere officium clericale sicut alij clerici, nisi obtineat dispensationem a Papa: vt in c. j. de re iudi. libro. vj. & vide quod ibi not. Ioan. and. de hac irregularitate: ad idem tex. in c. j. de senten. excom. eod. libro.

¶ Nunquid autem episcopus vel legatus possit dispensare. not. in cap. prox. & ibi videbis.

SVMMARIVM.

- 1 Irregularitas incurritur ipso facto: circa aliam sententiam.
- 2 Irregularis ex eo quod suspensus celebravit: an possit dispensari per episcopo.
- 3 Sacerdos depositus, an possit restitui per inferiorem a Papa?

CAP.

III.

Clerici. Interdictus et excommunicatus celebrans, monitus non desistens deponitur hoc dicit non diuiditur. ¶ Casus literalis. Querebatur de poena interdicti vel excommunicati celebrantis, qui monitus non desistit. Et respondet Papa quod si qui clerici ac Episcopus suis: aut etiam de mandato Papae ab alienis Episcopis interdicti, vel excoicati fuerint, & ante absolutionem diuina officia celebrauerint, nisi moniti incontinenti redierint: perpetuo pro ausu tante praesumptionis deponantur. Ber.

- ¶ Nota primò ex textu poenā excommunicati vel interdicti celebrantis diuina. debet em̄ deponi perpetuo ab officio & beneficio, & hec poena est imponenda per iudicē: aliam poenam incurrit ipso facto: quia efficitur irregularis, vt in c. j. de re iudica. libro vj. & dixi in c. p̄ce. ¶ Not. ij. ibi: diuina officia celebrauerint. quod excommunicatus celebrans incurrit hanc poenam in celebrando alia diuina officia: Et ideo dicit Ioan. and. idem esse si celebrat vesp̄as vel matutinum. Intellige hoc dictū: vt dixi in p̄ceden. qñ celebrat in ecclesia, secus si priuatum in domo sua. ¶ In gloss. ibi. intellige hoc dictum dispensatiue. vult ergo gloss. in hac prima parte q̄ suspensus, interdictus, vel excommunicatus celebrans diuina officia deceat incontinenti deponi, quātuncūq; vellet se corrigere: & qđ de necessitate nō requiritur monitio p̄cedēs: vt probatur. s. c. prox. & quod hec monitio interuenit dispensatiue. Hostiē. dicit quod si nō est paratus se corrigere, solus Papa disp̄sat. sec⁹ si vult se corrige. quasi monitio hec reat ad facultatē disp̄sandi. dicit etiā Hostien. quod legatus cū celebrāte disp̄sat, si nō per cōtēptum celebravit, licet scienter etiā per supinā ignorantiam. hoc tamen dictum potius obsetuatur de facto quā probetur de iure: vt dicit Ioan. and. sed gloss. cōcludit hic in sequēti questione quod solus Papa dispensare potest: Et potest dici saluando opin. quod aut requiritur a nunquid per inferiorem a Papa possit iste talis celebrans liberari ab irregularitate iam causata: & dic quod non ita loquitur. c. j. de re iudi. & c. j. de seb. excom. lib. vj. quē iura dicunt in distincte solū papam ab irregularitate posse quem liberare. Ant quaretur de poena disposicionis imponenda per iudicem, & tunc procedat alia opi. vt etiam Episcopus disp̄set cum parato se corrigere, maxime quia in celebrando incidit in poenam irregularitatis ipso iure: & sic facili⁹ debet admitti disp̄satiō circa dispositiōnē alteri⁹, pene duplici poena cōterat. cōtra. c. at si clerici. de iudi.
- ¶ Et in fi. glo. Circa hanc vlti. q. nūquid depositus possit restitui per inferiorem a Papa multū variat glo. & doct. Gloss. ista concludit quod nō, nisi sentētia fuerit iniusta. aliter dicit glo. ij. q. vj. in c. ideo & in c. si quis p̄sbyteri vij. q. j. & in c. ep̄s. xj. q. iij. vide etiā glo. in c. quāuis. de rescrip. lib. vj. & in glo. in c. contumaces. l. di. & per Ioan. and. in c. ex tuē. de cle. non residen. plenē per Spec. in titu. ij. s. nunc ostendum. versicu. ix. dicit plenē in c. at si clerici. de iudi. ad quod me remitto.

SVMMARIVM.

- 1 Sacerdos suspensus si celebravit: perpetuò deponi potest etiam quod non fuerit monitus.
- 2 Irregularitas incurra p̄ clericū iducit depositionē.
- 3 Multitudo hominū si commiserit aliquam coniurationē: facit quod delictū mitius propter scandalum vitādum puniatur. Principales verò gra

¶ Quare. Vtrū tps disp̄sare possit cū irregulari. vide tex. in c. vlti. s. fi. & ibi not. idē. d. Ab. de cle. pu. in ducl. & de. q. hic posita. vide per Arch. in c. si quis p̄sbyter a suo episcopo. xj. q. iij. & in Spec. i. ti. de leg. s. nunc de ep̄orū. in antep. co. & vide oīno Inan. c. j. in gl. sua q̄ est sup ver. suspēsiōne. de cle. pe. & vide Archi. in c. si ep̄s. i. cōf. xj. q. iij. vbi dicit qđ dato

uiter puniuntur. 4.

4 Sacerdotes alicuius ciuitatis interdicti si cogantur metu domini temporalis celebrare, an sint omnes irregulares?

5 Pauci, ista dictio in quot verificatur?

6 Accessorium an sequatur naturā sui principalis?

7 Peccatū vbi pot̄ esse, & nō esse pot̄ est cēsendū quod sit quam nō n̄ sit: licet sit vel fiat durior interpretatio. vide j. c. prox. nu. 4.

CAP.

IIII.

Latores. Excommunicati vel interdicti celebrantes, deponi debent nisi propter multitudinē mitigetur poena. h. d. In prima ratio & decisa supplicatio. In secūda ibi: Frat̄nitati. tua. cōmissio distinguēs: scđm membrum ibi: si verò. ¶ Cas⁹ literalis. Quidā p̄sbyteri accedētes ad papā nūtiauerūt ei quod tā ipsi quā multi alij post q̄ interdicti vel excoicati fuerūt diuina officia celebrarūt: vnde mādāt Papa. Archiep̄scopo Toletano qđ xl. solūmodo vel pauciores i hoc deliquerūt omnes perpetuò ab officio sacerdotali deponat. Si verò multitudinē magnā in hoc peccasse constiterit: illos deponat qui causam delicti dederūt: illos qui nō tantū deliquerūt, ab officio suspēdat ad tēp⁹. & omnib⁹ scđm quod sibi visum fuerit poenitētiā iniungat.

- 1 Ber. ¶ No. j. ¶ q̄ clericus suspēsus celebrans sine alia monitione p̄petuo deponi pōt. monitio ergo necessaria non est, nec requirit ad depositionē fiedā. de quo. s. in c. p̄ce. ¶ No. ij. arg. ex tex. q̄ ome crimē irregularitatē inducēs est depositione dignum: de quo not. in c. cum nō ab hoīe. & in c. at si clerici. s. de iudi.
- ¶ Tertiò quod vbi multitudo est in causa, ita quod propter scādālū vel aliā causam parcedum sit multitudini. p̄cipaliores tñ in dicto debēt poena ordinaria affici: & in alijs mitigatur poena. & hoc s̄ape fit quādo fit aliqua cōiuratio seu proditio in ciuitate in qua est multido: vt p̄cipaliores puniātur poena cōdigna. & i alijs mitigat poena. ¶ In gl. ibi. feriēda est multitudo. Vult ergo glo. qđ vbi nō subest scādālū, nō est parcedū multitudini: quod nō. Sed cōtra hoc facit iste text. vbi oēs nō deponūt qñ multi fuerūt i cā. Sed dic quod ex illa cā papa hic taxauit hūc numerū, ne ciuitas pateret defectū i sacerdotib⁹, si oēs fuissent depositi. Et ex hoc no. quod propter cām it̄infecā parcedū est multitudini in poena ipōnēda, licet scādālū nō subsit. Et pōt iste cas⁹ quotidie cōtingere qñ ciuitate it̄erdicta clerici cōpellūt celebrare p̄ dñm tēporalem.
- ¶ Et i fi. gl. no. q̄a facit ad statuta facientia mētiōnē de paucis, vel de multis i gñre, vt dicant pauci vel multi scđm materiā subiectā. Nā respectu āplissimē puiciē. xxij. milia dicerent pauci: sed respectu ciuitatis, seu castri, v̄l colegi iſeniorū: sec⁹ eēt. & iudex qñq; habet cōsiderare. l. sed & si suscepe. ff. de iudi. ¶ In glossa. in ver. ab officio. ibi, vnum propter alterum &c. hoc intendit glossa. ista. quod

XXX ij

qđ existēs i mino rib⁹ incurrat irregularitatē, ep̄s tñ poterit disp̄sare. sup tali irregularitate. et vide etiam Archi. i. d. c. nunc de ep̄orū. i. fi. vbi dicit qđ dispensationes sup natalibus vel sup irregularitatibus: secūdu curiē. vsum cōm tūt diocesanis qñ aut & p quē disp̄sari possit sup irregularitate pueniēte ex homi vide Spe. i. ti. de leg. s. iuxta. i. pe. co. ver. qñ aut & p quem possit. Item. an legat⁹ de latere possit disp̄sare cū irregulari q̄ celebravit dum esset excoicat⁹? vide elegāter p Spe. in d. tit. s. nūc. ep̄orū de in pe. co. ver. sed nū. qđ possit ep̄s delegat⁹. & in eo. ti. s. cōsequēter. iij. col. vers. quid si legat⁹ de latere. Et dico q̄ nō possit de iure, nisi sit et specia liter cōmissum in priuilegijs a Papa quia poterit tunc cū secularib⁹ & alijs qui sunt tp̄aliter & nō p̄petuò moratur i sua p̄uincia disp̄sare. vide Spe. in d. s. cōsequēter in. ij. col. vers. nūqđ legat⁹. Itē de ep̄o. an disp̄set cū irregulari qui celebravit excoicatus. vide gl. l. dic. miror. & gloss. in c. requiritis. s. nisi rigor. j. q. vij. & gl. in ve. dispensat. in c. j. de eo. q fur. ordi. su. Itē vide Archi. in c. quē decā. vñ. q. v. vbi latē ponit an ep̄s dispensare possit cū irregulari q̄ celebravit suspēsus. Itē vide Lap. alle. xij. in fin. vbi dicit q̄ legatus pōt absolueri irregulārē. qui incurrit irregularitatē celebrando suspēsus. dū modo non fecerit in cōtēptum. Item adde hic Do. in c. ephesijs. i. iij. nota

Panorm. super Qunito.

xliij. distinctione.

¶ Vtroq; vtrum su-
spensus ab officio vel
beneficio intelligat
suspensio ab utroq;
Et de hoc aliquid
per gl. fi. in. c. a cra-
pula. de vi. & ho.
cle. & p gl. xj. q. iij.
in. c. nudi. deniq; §
cū ergo vbi hī de
fina. quē dicit ex-
cōico, vel absoluo
vide per glo. in. c. a
p̄dicator. xvj. qō.
j. adde hīc Archi.
xviij. q. iij. i. sum.
vbi dicit qd qū est
dubiū an fīa ex-
cōicati. teneat, pu-
ta quia est lata a p-
lato deposito. qā
a fīa depōitiōis.
non appellauit. &
dubitatur an p̄se-
quatur sit appella-
tionem q̄ interim
subditus excōicat⁹
debet gerere se p̄
excōicato.

¶ Cōstat. Pro ista
dist. facit quod no.
idē. d. Abb. post
Inn. in. c. ad audie-
tiā. de homi.

¶ Monitio. tex. in.
c. bone. de electi.
Andre. Barba.

¶ Famam tñ. vide
gl. in. c. apostolicā
j. e. And. Barbar.

¶ Actiua. de hoc
per eūdē Abb. in.
c. nulli. de sen. ex-
cō. Et adde q̄ excōi-
catus ingerens se
cōioni aliorū dicit
peccare ex contē-
ptu: vt dicit do. in.
c. nul. circa me. lv.
distin.

SEBAS API.

¶ Excōicat⁹. vide
de isto art. latē per
Feli. i. c. anobis col.
iij. s. de exception.

¶ Cōtrariū. Cōtra
hoc tenet glo. in. c.
deuotā. xxvij. qō.
j. & vtrū excōica-
tus admittatur,
ad testificandum
cōtra alium excōi-
catū. vide spe. in.
ti. de teste. §. j. i. xi.
col. versiculo. quid
si oēs devniuerfita-
te. & adde q̄ idē
q̄ dominus abb.
hīc tenet do. Ant.
i. c. ex parte deca.
xi. col. de testi. &
vide eūdē Abb. in.
.d. c. nulli. de accu.
Itē vide do. Anto.
in. c. a nobis. in. ij.
col. & q̄ ibi nota-
tū de excep.

vbi duo sic se habent q̄ vnū accedit alteri, suf-
ficit amoueri a principali: quia accessorium.
sequitur principale, & ratione accessorij cē-
setur vnum & idem. Et sic facit quod su-
spensus ab officio intelligatur etiā suspensus
a beneficio. de quo tñ vide gl. no. in cle. cupiē-
tes. de poenis. super ver. suspēsi. & vide gloss.
fin. in. c. pastoralis de appel. Cal. alleg. c. si com-
promissarius. §. pe. de elec. lib. vj. ¶ Et in fin.
gl. Hosti. tenet opi. glo. vt in istis spiritualib⁹
sit abstīnēdū ab vtroq; quia iste sentētē cē-
sure magis depēdēt ab intētiōe proferentis
quā a verbis. Itē in eis existente dubio fienda
est tutior interpretatio, licet sit durior vt i. c.
seq. Et no. in. c. vni. de scrui. Cōtraria pcedūt
in tēporalib⁹. Gof. in. c. quāto de magi. tenuit
sentētīā istā nō valere rāione incertitudinis,
vt. C. de sen. quā sine cert. quāti. p̄se. l. iij. Alij
aliter. Do. Ant. dicit q̄ aut cōstat de intētiōe
proferētis, & ipsa seruāda est. Aut nō constat
& tūc tutius est abstīnere ab vtroq; sed si nō
abstīnet, nō incurrit irregularitatem & hoc
vltimū puto verius. nā licet sentētia cēsure in
iustā liget. hoc est verū. q̄ de ea apparet: sed
hīc nō apparet an ab officio vel bñficiō volue-
rit suspendere. ¶ In gl. fi. in fi. vel dic & meli⁹
secūdū doc. qd hodie propter cām hīc expref-
sam poterūt Episcopi nō deponere etiā sine
alia dispēsatiōe Papē: quia hodie istud est ius
cōe vt existēte multitudine non fiat depōi-
tio. sicut hīc dicitur.

SYMPTOTICA

1 Sacerdos excōmunicatus si celebrauerit est deponē-
dus: sed si dubitauerit se esse vel non esse ex-
cōmunicatum, non ita grauiter punitur. 4.

2 Episcopus nō pōt sine licentia Papæ se de vno Epi-
scopatu ad alium transferre, nec sufficit quod
petat licentiā, nisi obtineat. 11.

3 Notoria puniuntur: nulla monitione prēmisa.

4 Fama in casu de quo hīc facit plenā probationem.

5 Peccatū cōmissū sub spe veniæ multum aggrauat.

6 Excōmunicatus priuatur cōione aliorum astiue,
& passiue.

7 Excōicatus priuatur etiam cōmunionē excōicati.

8 Excōmunicatus si ingerat se celebrationi diuinorū
quomodocunque, grauissimē peccat: & irregu-
laritatem incurrit secundum aliquos.

9 Excōicatio a quocunque ferenda, debet ferri prē-
missa monitione: licet aliter lata liget etiam.

10 Sententia quando dicatur lata contra ius partis,
vel contra ius scriptum?

Iudex delegatus potest procedere non seruato te-
nore rescripti, quando rescriptum continet mo-
nitionē potius quā cōditionem.

11 Episcopus transferens se de vno Episcopatu ad
alium sine licentia Papæ debet vtroque carere.

CAP.

V

¶ Illud. ¶ Excōicatus cele-
brans, deponēdus est
nisi cum eo misericorditer di-
spensetur. Sed secūdum hoc ni-
hil affert istud. c. de nouo. Ideo
summo aliter vt aliquid afferat. & sic. Si habēs
notitiā excōmunicationis per solā famam
celebrat: debet de rigore deponi: licet cū eo
possit misericorditer dispēsari. hoc dicit &
est casus notabilis. Diuidit nā in prima ponit

Hilde semēsis episc. trāsītū. In secūda ibi: Vnde. ponit mādātū dele-
gato factū, & ei⁹ excōmunicationē. In tertia ibi: Ipse. cōpēsationē
episcopi & recognitionē: & excusationē. In quarta ibi: Licet. excu-
sator ipugnat. In quinta ibi: Cū eo. poenē remissionē. ¶ Casus litera-
lis. Hildesemēsis episcop⁹ nō petita nec obtēta licētia domini pa-
pē relicta Hildesemēsi ecclesia herbipolen. ecclesiā auctoritate p-
pria occupauit: ppter qd papa mādauit episcopo magdeburgen.
vt cū factū illud notoriū esset in partib⁹ illis, nisi intra. xx. dies ab
administratiōe herbipolen. eccle. cessaret, ipsum excōicatū publi-
cē denūtiaret: quod idē episcop⁹ nō distulit adimplere. Ipse verō
nihilomin⁹ diuina postmodum officia celebravit, & fecit sibi ab
alijs celebrari, & se igessit celebratiōi diuinorū. Ipse verō postmo-
dū in p̄sentia domini papæ cōstitut⁹ suū recognoscēs errorē mise-
ricordiā & nō iudiciū postulauit. tamē in suā excusationē propo-
suit. quod cū magdeburgen. nō esset ordinari⁹ iudex ei⁹, nō crede-
bat quod monitiōe nō pmissa auctoritate delegata posset pcede-
re cōtra ipsum: vnde cū nec ante factū nec post literas ab eo mo-
nitorias accepisset, peccare nō credebatur si diuina officia celebra-
ret, maximē cū sibi nō cōstaret nisi per famā de sententia cōtra eū
lata. dñs papa his auditis scribit. Capitulo herbipolen. dices: quod
licet i hoc videat nō omnino culpabilis extitisse: qā tamē i dubijs
via tutior est eligēda, quāuis dubitaret de sentētia cōtra ipsum la-
ta, debuit poti⁹ abstīnere, quā sacramēta ecclesia pertractare. Illud
verō qd allegabat quod sub spe veniē post q̄ nouerat se excōmu-
nicatū a Papa sibi fecit diuina officia celebrari & aliorum cōioni
se ingessit, ipsum non excusat. sed potius contra eum facit: cū
sub spe veniē null⁹ debeat delinquere, & graui⁹ est excōmunicato
nō vitare alios q̄ ab alijs nō vitari. Papa tñ facit ei gratiā: quia nō
imponit ei poenā quā canō illis imponit qui post excōmunicatio-
nē p̄sumūt celebrare diuina. et celebrationi se ingerere diuinorū.

2 Bernar. ¶ No. primō episcopo. nō licere trāsire de vno episco-
patu ad aliū sine licētia papæ: nec sufficit petere licētiā nisi obti-
neatur. vt. s. de trāsila. epi. per totū. & sic ad maiore exaggerationē

3 pōderatur quod nec licentia fuit postulata. ¶ Secūdō not. quod
in facto notorio nō requiritur monitio. c̄ pōt ergo ferri excōica-
tio sine alia monitione: quod tñ intelligo vt no. in. c. cū sit roma-
na de appella. & in. c. ad nostrā. el. iij. de iureiurā. & ibi de materia.

4 ¶ Nota tertio quod habēs notitiā sententiē excōmunicatiōis
etiā per solā famā, debet abstīnere a cōmunionē fidelīū, et sancto-
rū: aliās peccat, & incidit in irregularitātē celebrādo diuina. & in
hoc est iste text. valde nota. & quotidie cōtingit quod episcopi ex
cōmunicātur in curia, & nō habēt notitiā excommunicationis, ni-
si p famā tātū. Ideo tene mēti istū tex. nō tamē delinquit ita gra-
uiter sicut si pro certo sciuiſſet. Ex hoc elicitur vnus casus in quo

5 fama facit plenā probationē. ¶ Quartō nota quod delinquens
sub spe veniæ magis peccat. vnde in sacra scriptura. Maledictus
homo qui peccat in spe. ¶ Item not. quod excommunicato pro

6 hibetur communio actiua & passiua: vnde nec alij debent sibi
communicare. xj. q. iij. c. cum excommunicato. & in. c. nuper. de
senten. excom. nec ipse excommunicatus debet alijs communica-
re: vnde grauiter peccat excommunicatus communicando alijs:
quia videtur contēnere excommunicationem, & vsurpare cō-
munionem sibi interdictam. ¶ An autem excommunicatus de

7 beat vitare excommunicatum. videtur quod non: quia sunt in pa-
ri causa. argum. xxxij. q. vj. c. nihil iniquius. sed contrarium & com-
muniter tenetur. Nam prætēxtu priuilegij non potest quis excō-
municato communicare: vt in. c. nulli. de senten. excom. Fortius

8 delictum suū non debet sibi hanc immunitatē prāstare. ¶ Vi-
timō ex fin. literæ collige, quod siue excommunicatus celebret dl
uina. siue ingerat se celebrationi diuinorum: & siue faciat coram
se celebrari, grauissimē peccat: & videtur quod efficiatur irregu-
laris. Circa quod multum instat Hostien. secūdū Ioan. and. & cō-
cludit qd celebrās vī cōcelebrans efficiť irregularis. sec⁹ si simpli-
citer audit. Sed dic melius. Aut quis audit diuina autorizando:
vt quia episcopus auctoritate sua facit coram se celebrari: & tūc
efficitur irregularis: aut simpliciter audit, non autorizando, &
procedit opin. Ioan. andr. & hoc voluit iste text. dum posuit ista
duo sub eadem distinctione: & hoc voluit glossam. sing. in clemē.
ij. de priuilegio. in vero. celebrari. quā ad hoc allegat istum textū:

& tene

& tene illam semper menti. quia multi episcopi in hoc errāt, facientes coram se celebrari propter pudorē: nō obstante excōicatione contra eos lata. ¶ In gl. in versic. *diuina officia: ibi. sed alia officia pratermissa &c.* Gloss. hīc minus cautē loquitur. nam sequeret quod posset exercere alia deputata alicui ordini. quod est cōtra. c. ij. s. eo. vbi dicitur quod non debet attentare aliquid de ministerio interdicto. vñ intelligo gloss. quod pōt dicere officium in priuato scilicet quotidianū, & non annexū alicui ordini. sicut notatū fuit in. c. ij. s. eo. & ibi dixi. ¶ In glo. in verb. in hoc. in. fi. Ioan. and. remittit ad not. in. c. inquisitioni. de senten. excōmu. Sed cōclude quod si de notificatione pluriū surgit probabile dubium: tunc debet abstinere. quia tractatur de magno praiudicio, do nec fuerit certificatus. Nec ob. iste tex. quia non exigit famā praeiudicē, sed dicit famam sufficere, licet contrariū allegaretur. ¶ Extra gl. opp. cōtra tex. in eo quod innuit differentiam esse inter ordinariū & delegatū. vt ordinariū possit excōicare sine admonitiōe: delegatū nō. vñ ob. c. sacro. de sen. exc. Sol. illa fuit allegatio partis: & non est vera. vt dicit Inno. & benē. Nam quilibet Iudex debet prius monere: licet teneat excōicatio sine monitione: vt no. in. d. c. sacro. & ij. q. j. in sum. vel fortē secū dum Host. fit differentia hīc inter delegatū & ordinariū: quia respectu ordinarij. nō pōt allegari ignorantia seu defectus potestatis. sed in delegato sicut quā certificetur. vt in. c. cū in iure peritus. de offi. del. vel secundum eū excōicatio lata ab ordinario sine monitione tenet. secus si a delegato. quia videtur contra intentionē, delegantis. arg. in. c. fi. de preben. Et esset hoc maximum dictū si fuisset verū. sed in veritate nō procedit: quia ea quę sunt de iustitia: etiā si exprimantur nō dant certam formam: vñ tenet actus gestus in contrariū etiā a delegato: vt singulariter voluit Inno. in. c. prudentiā. de offic. dele. ¶ Vbi dicit qd si delegato mādatur. vt cōdemnet titiū Sempronio in. c. si cōstitit illū obligatū, tenet sententia cōdemnationis: licet sibi non constet. vt quia fortē nō fuit plenē probatū: quia hęc sententia est cōtra ius partis, & nō contra ius scriptū: nec illa verba sapiūt conditionē sed monitionē cū sint de iustitia pro hoc. c. licet de offi. ordi. & c. graue. Et hoc dictum nō. quia facit ad multa. Itē ex dicto Host. sequeretur quod sententia iniusta a delegato lata nunquam teneret quia non fuit de mente delegātis. quod est falsum. ¶ Sed opp. contra fi. literę: Et videtur quod in nullo Papa isti fecerit miseriam. nā priuauit eū vtroq; Episcopatu: vt probatur in c. quāto. de trāsla. epi. vbi loquitur de eodē facto. Solu. Illa est pœna temerarię translatiōis: quia temerē transiēs de vno Episcopatu ad aliū, debet carere vtroq;. Sed hīc papa pepercit respectu pœnē imponendę, quia celebravit post excōmunicationē. Nam propter hoc debet deponi: vt in. c. praeedenti vnde remansit iste eps sine Episcopatu. & poterit assumi ad aliam ecclesiam, & ministrare diuina. vbi aliās non potuisset deponi: & ideo fecit sibi gsatiam.

SVMMARIVM.

1. Excōmunicatio semper fertur propter contumaciā in aliquid non faciendo.
2. Sacerdos excōmunicatus si celebrat diuina: debet deponi etiam quod non praeceperit aliqua monitiō: vt in vlti. nota.

CAP.

VI.

Fraternitati. Excōmunicat⁹ celebrās a beneficio suo deponitur hoc dicit. Primò de consultatione. Secundò responsio ibi presbyteros &c. ¶ Casus literalis. Archiepiscopus biluntinus excōmunicauit quosdā presbyteros,

& clericos pro suis excessibus, qui nihilominus excōmunicati celebrarūt diuina: Quæ fuit Archiepiscopus a Papa vtrū possit eos suis beneficijs spoliare. Respon. Papa qd si canonicę sunt excōmunicationis sentētia in nodati. & postea celebrare diuina præsumpserint, poterit eos omnib⁹ beneficijs ecclesiasticis spoliare. Ber. ¶ No. primò ibi: presbyteros & alios clericos &c. quod pœna irregularitatis cadit nedum in presbyteros, sed etiā in alios clericos. & cū tex. loquitur de alijs clericis simpliciter, verificari debet in omnibus clericis, etiam in minorib⁹ cōstitutis. xxxj. di. c. qd si dormierit. & facit pro his quod dixi in. c. ij. s. e. ¶ Secundò not. ibi: pro suis excessibus. quod excōicatio pōt ferri propter crimē etiā ab homine. quod videtur cōtra not. in. c. episcopi. xj. q. iij. Sed intellige qd crimē fuit causa mediata. Vnde debet exponi. i. pro cōtumacia surgēte ex excessibus in non satisfaciendo. & sic intellige omnia iura in hac materia loquentia. pro hoc quod no. in. c. ex parte. el. ij. de ver. signi. Tertiò no. qd sine alia monitione excōicatus celebrans puniri pōt. facit quod no. in. c. clerici. s. eod. ¶ Vltimò no. ibi: poteris pro illa opin. qd episcop⁹ pōt dispensare cū celebrante in excōmunicationē circa pœnam imponēdam ab homine. nam hoc verbū. poteris. nō inducit necessitatē. l. nō quicquid. ff. de iudic. ¶ Sed si instituere actio, & probaretur delictū: tūc sentiūt hīc docto. qd debet de necessitate puniri. pro hac opi. potest adduci text. in. l. iij. C. ne san. bap. Sed generaliter accusatio impediāt dispēlationē vbi superiori cōpetit facultas dispensandi: dic vt no. in. c. at si clerici. de iudi.

2. ¶ In gl. ibi. deponere, quare ergo tex. hīc dicit de beneficijs dic vt no. in. c. at si clerici. de iudi. & dicit Io. an. qd fortē. quia in depositione ab ordine requiritur numerus episcoporum. xv. q. vij. in. c. si aut. & in. c. felix. qui de facili haberi nō potest. argu. in. c. j. de hereti. li. vj. sed de positio bene pōt fieri per solū episcopū de cōsilio capituli. vt. xvij. q. ij. c. si quis abbas. & de his quę fi. a pre. c. nouit. & c. quātō. & ideo Papa hīc dicit de pœna faciliore. vnde et illa alia pœna imponi pōt scilicet ab ordine: vt dicit gl. et bene. Quid aut de interdicto ab officio & beneficio, qui imiscet se illi beneficio, an debeat deponi. vide Archi. in. c. si quis a proprio episcopo. xj. q. iij. qui dicit qd non.

SVMMARIVM.

1. Collatio beneficij facta excommunicato non tenet. Conferens scienter excommunicato beneficiū, suspenditur a beneficiorū collatione etiam quod nō fuerit monitus. 3. 6. Sacerdos si celebrauerit in loco interdicto priuatur beneficijs & efficitur irregularis & ineligibilis. & per solum Papam dispensatur. 5.
2. Excommunicatus nō pōt salua cōsciētia retinere beneficium quod acquisiuit tempore excommunicationis.
4. Excommunicatus occultus & manifestus, an & quō differant? Excommunicatis an sint auferenda beneficia quę ante excommunicationem habuerunt? 7.
8. Dispensatio si in aliquo casu requiritur, nec dicatur per quē, potest fieri ab episcopo.
9. Dispensari quis non potest per illum a quo habuit causam vt mereretur dispensari.
10. Promotus p Papā ad aliquos ordines nō poterit ad alios per inferiore a Papa pmoueri: ex quo ipse semel manū iposuit.
11. Archiepiscopus est ordinarius omnium episcoporum suę prouincię: & poterit eos interdicere & excōmunicare. quinimō hoc poterit facere etiam eius vicarius.
12. Excōicatio iniusta si cōtemnatur, ligat etiā quō ad Deum.

CAP.

VII.

Postulastis. ¶ Collatio bñficij excommunicato facta nō tenet. & sciētē talib⁹ cōferēs. a bñficiorū collatione suspēdit. Celebrās in loco interdicto si

XXX iij

SEBASAPI.

¶ Postulastis. Vi de q scribit Inno. & post eum. d. An to. & Ioā. de imo. in. c. post electionē s. de. cōcessio. pbe.

Panormi. super Quinto.

¶ Adipisci. vtrum
excōicatus possit
acquirere bñficiū
de quo vide p Do.
de rot. deci. xl. secū
dū ordinē meū in
nouis.

b ¶ Dilect⁹. Vbi cla-
re dicit Inno. q col-
latio bñficiū.
fctā excōicato non
tenet. & habet in.
c. pastoralis. §. verū
de appel. De suspē-
so à bñficio, an pos-
sit sibi cōferri. vide
in. c. bñe. & quod
ibi no. de gta. & qua
gl. in. c. inquisitionē
de ele. Sed nūq d te-
neat collatio bene-
ficiū facta ab excōi-
cato. vide Inno. in.
c. si verò. hic alleg.
vbi aliqua addidi
i hoc ar. Itē an exe-
cutor excōicatus,
possit cōferre bñ-
ficiū: vide Doc.
de rot. in anti. deci.
clxxxvj. & in no-
uis deci. clxxxv.
iñ. & an excōicato
possit cōferri bñfi-
ciū. & vide p Bald.
in. l. j. i. j. co. s. de iu-
di. & de collatione
beneficiū facta ex-
cōicato. vide gl. in
c. audiui⁹. xxiii.
q. j. & do. Ant. in. c.
ad probandum. in
pe. col. de re iudi.
Itē de hoc an vale-
at collatio bñficiū
facta excōicato. vi-
de p do. Ant. post
do. in. c. electio-
nē. in. vj. col. de cō-
cessio. preben.

SEBASAPI.

c ¶ Excōicati. qñ ge-
sta per excōicatū
occultū valeāt. &
qñ fiat differētia in
ter occultū & ma-
nifestū. vide latē Fe-
li. in. c. ad pbādū. §.
de re iud. in. c. si ve-
rē. co. si. j. de sentē.
excom.

d ¶ Concessa Epīs.
vide gloss. in. c. ex-
cōicam⁹. §. credētes
& ibi dixi de here.
And. barba.

est clericus secularis, beneficijs priuatur, si monachus in
arctius monasterium detruditur. h. d. Primò decisa con-
sultatio. Secūdò respōsio. ibi: cōsultationi. q̄ sub diuidit
vt patet in text. & per. §. ¶ Casus literalis. Quidā erant
excōicati, & tpe suę excōicationis ecclesiastica bñficia
sunt adepti. quæritur vtrū ea possint retinere. Respon-
det Papa quod cū excōicatis cōicari nō debeat, & excōi-
catis clericis bñficia cōferri nō possint: nec illa valeant
licet retinere, nisi cū eis fuerit dispensatū: cū ipsa cano-
nice nō fuerint cōsequuti. & illi qui scienter talibus illa
bñficia contulerant tādū debent à collatione bñficio-
rum suspēdi, donec super hoc veniā consequi merean-
tur: vti in hoc in quo delinquere p̄sumpserūt puniantur.
Secundò ponitur alia quæstio: Clerici quidā monachi
& moniales celebrauerūt in locis suppositis interdicto:
tpe ipsius interdicti: & adhuc celebrare diuina non ces-
sant, quāuis propter hoc sint excōicationis sentētia in-
nodati. queritur qualiter isti sunt puniēdi. Respōdet pa-
pa quod clerici qui talia p̄sumpserūt, sunt ecclesiasti-
cis bñficijs spoliandi monachi & moniales in arctiora
monasteria ad peragēdam poenitentia detrudendi. Ber.
¶ No. j. ex prin. literę quod cui denegatur aliquid, de-
negatur & omne id per qd peruenit ad illud: pro hoc. l.
oratio. ff. de spō. Nā quia excōicato denegatur commu-
nio, nō possunt ei cōferri bñficia, quia sine cōmunionē
nō potest bñficia adipisci⁹ nec in eis administrare: nec
etiā iuuat preuilegiū nisi in casibus iure expressis: vt in.
c. nulli. & c. cū desideres. j. de sentē. excō. & facit iste tex.
in ratione sui pro opi. Hostien. & in. c. veritatis. de dolo
& contu. quod cōtractus initus cum excōmunicato nō
valet in fauorē suum. de quo tamē dic melius: vt ibi no.
& in. c. si verē. de senten. excom. ¶ Not. secundò quod
adeptus beneficiū ex excōmunicatione nō potest salua
conscientia, illud retinere, cū canonicē non sit illud
adeptus, nisi sit dispensatum cum eo. quod videtur con-
tra Compo. in. c. sicut. de elec. vbi dicit quod clericus in
excommunicatione non tenetur. cedere. ¶ Not. quod
dispensatio fieri potest vbi collatio nō tenuit. ¶ Item
not. in verfi. illi verò. poenam imponendam conferenti:
bñficiū excōmunicato. nam si sciēter facit, debet su-
spendi a collatione bñficio-
rum. Et not. quod non requiri-
tur alia monitio p̄cedens: & sic sumus extra casum
capitulo. graue de prebendis. Item talis incurrit poe-
nam. de qua in. c. cū in cunctis. de electio. & c. nihil. eo-
dem titulo. Sed si ignoranter contulit, nulla poena puni-
tur: collatio tñ nō tenet. argu. c. si. j. eod. & in. c. cū dile-
ctus de consuet. ¶ In his em̄ quę tendunt in fauorē
excōmunicati⁹ non est differentia inter occultum & ma-
nifestum: & idem in his quę facit excōmunicatus, in fa-
uorem alterius, non ratione publici officij: vt singu-
la. tenet Innocen. in. d. ca. cum dilectus. & sequit Ioan.
andre. in. capitulo. j. de rescrip. libro. sexto. An autem
excōmunicatis sint auferenda beneficia prius collata.
Io. andre. quod sic. alleg. ca. cū bonę. §. de gta. & quali-
tate. & ibi glo. quod si steterit in excōmunicatione per
annū habet locū talis priuatio: licet quidam intelligant
de triennio. Itē no. quod in loco interdicto nō possunt
diuina celebrari. hodię dic vt not. tex. in. c. si. de senten. ex-
com. libr. vj. ¶ Item no. quod celebrans in loco inter-
dicto debet beneficio spoliari. Dic etiā quod efficitur
irregularis: à qua irregularitate per solū Papā liberari
pōt & efficitur ineligibilis actiue & passiue: vt in. ca. is
qui. de sen. excō. libr. vj. & p cōsequēs poterit deponi ab
oibus ordinib⁹ vt sentit hic gl. & bñ. sed fortē fecit mē-
tionē de bñficijs. p ea quę dixi in. c. p̄cedēti. ¶ Oppo.
cōtra tex. in eo. qd dicit quod sciēter cōferētes bñficia ex-
communicatis debent suspēdi. nam videtur qd ipso iure
sunt suspēsi per. c. cum in cunctis. ver. Epīs. §. de electi. Sol.
potest dici qd iste text. loquatur in curatis beneficijs: hic

verò in simplicibus, q̄a maior diligētia debet ibi adhi-
beri quā hīc. vel pōt dici qd ille tex. pōt intelligi qñ epī-
scopus prouidet sciēter indigno i dignitate morū &c.
vt ibi: sed si alij indigno: vt puta qd est excōicat⁹, vt hic
nō habet locū illa poena. ¶ In gl. ij. in fi. Aduerte. qd
7 fortē hęc gl. sic simpliciter intellecta nō est vera: vt p
pter excōmunicationē sequētē possit excōmunicatus
priuari bñficijs pri⁹ habitis. nā de directo hoc esset cō-
tra. c. j. de iudi. Sed pōt glo. saluari intelligendo eā secū-
dū. c. quod allegat de gta. & quali. c. cū bonę. videlicet
quādo quis perseverat in excōmunicatione p triēniū:
nā quia ex hoc surgit p̄sumptio hāresis cōtra eū: vt in
c. si. j. de poen. & nō modicū peccauit tāto tpe cōtēnen-
do clauēs ecclesię, nō imeritò ex hoc nouo delicto po-
test beneficijs habitis priuari. Et dicūt quidam qd suffi-
cit perseverantia per annū: vt no. in. d. c. cū bonę. & hic.
per. c. rursus. & c. quicūq. xj. q. iij. Sed tu de intellectu
illorū cap. dic plenē vt dixi in. c. j. de iudi. vbi omnino
8 videas. ¶ In gl. in ver. dispensatum. in fi. Not. bene gl. nā
sentit notabiliter illā theoricā quā sentit Inn. in. c. dile-
ctus. de tē. ord. de qua sit magnū festū: qd vbi à iure ex-
primitur vt possit dispensari: & nō dicūt per quē, tūc po-
d testas dispensandi videt cōcessa episcopis. Alij verò di-
cunt qd ad casum nostrū, qd dispensatio debet fieri per
cōsiliū prouinciale, seu per patriarchā. arg. in. c. graue.
de pben. & hoc sentit primò Hosti. postea distinxit. qd
aut absolutio ab excōmunicatione est reseruata papę, et
solus ipse dispensat, aut epō: & tunc poterit ep̄s dispensa-
re. Ego puto per rōnē glo. & illā theoricā Inn. qd post
absolutionem à quocunq; factam poterit episcop⁹
9 dispensare. ¶ Dū tamen nō sit ille idē episcop⁹ qui sciē-
ter contulit: quia cū peccauerit in cōferendo, nō est di-
gnus habere hāc potestātē: vt in simili dicit gl. in epī-
scopo simoniacō: vt. j. q. v. c. p̄sentiū. Et itelligē quod
licet collatio spectet ad inferiorē p̄latum: nihilominus
interueniēte dispensatiōe episcopi nō requirēt alia col-
latio: Et sic potest episcop⁹ dispensare circa beneficium
quod cōferre nō pōt. sicut dicimus in eo interponēte
authoritatē permutationi beneficiorū ad alios spectā-
tiam: vt no. in. c. q̄situm. de re. permu. & in cle. vnica. eo-
10 dē titulo. ¶ Sed si collatio fuisset facta per papā, for-
tē inferior nō posset tūc dispensare, ex quo semel pa-
pa manū apposuit. sicut dicimus in eo quē ipse ordina-
uit, vt alius eū sine eius licētia ad altiores ordines pro-
mouere nō possit: vt in. c. cū in distribuēdis. de tem.
ordi. ¶ In glo. in ver. mereatur. in fi. sed est dubiū quis
erit superior hoc casu scilicet in imponēda poena col-
latori, & in tollēdo postea suspēsiōnē inflictā. Aliq (vt
Hosti.) dicūt quod synodus prouincialis, aut proprius
patriarcha. per. c. graue. de p̄bēd. sed (vt dicit Ioan. an-
dr. & bene) hīc non sumus in casu illi⁹. c. vnde ibi requi-
ritur bona monitio, & hīc nulla. Item non loquitur il-
le text. in excōmunicatis: sed aliter nō declarat quis erit
11 iste superior: nec alij doc. specificē attigūt. ¶ Sed dic
quod hęc poena poterit irrogari per superiorē imme-
diatum istius collatoris. vt si est inferior episcopo po-
terit suspendi per episcopum. argu. xvij. quæstio. ij. c.
si quis. Abbas. si enim est episcopus, poterit suspendi
per Archiepiscopum suum. nam Archiepiscopus est
ordinarius omnium episcoporum suę prouincię. &
poterit cognoscere de criminibus episcoporum non
inducētib⁹ depositionem. Vnde potest archiepisco-
pus suspendere, & interdicere: & excommunicare, &
alias poenas imponere: & pro hoc bo. tex. in. c. sacro. de
sen. excom. & in. c. quia cognouimus. x. q. iij. & expres-
sius in. c. p̄senti. in fi. de offi. ordi. libr. vj. vbi patet qd
etiam vicarius Archiepiscopi potest absente Archiepi-
scopo excommunicare, & suspendere, & interdicere
episcopos suffraganeos: fortius hoc potest ipse archie-
piscopus. &

piscopus: & de his vide quod no. Ioan. and. in. c. vt liti-
gates. de offic. ordi. lib. vj. si verò archiep̃s fuit collator,
hoc poterit proprius Patriarcha. vt not. in. d. c. graue.
¶ In gl. in ver. spoliandi. in fi. ratio est quia excōicatio
etiam iniusta ligat quo ad nos. vt in. c. cū contigat. de
offi. dele. & contēnendo hanc excōmunicationem quis
ligatur etiam quo ad Deum: vt in. c. per tuas. de sen. ex-
cō. frustra ergo postquā eā cōtempnit allega. eā iniustā.

SVMMARIVM.

- 1 Legatus de latere potest conferre beneficia vacantia in sua le-
gatione.
- 2 Clericus an licitè posset preces porrigere superiori pro institu-
tione sua.
- 3 Excommunicatio non notat excōmunicatum infamia perpetua
sed eo absoluto tollitur infamia.
- 4 Semel excōicatus semper præsūmitur excōmunicatus, nisi pro-
betur absolutus. Intellige & limita, vt hīc dicitur. & in
numero. 5.
- 5 Excommunicatus, an præsūmatur absolutus ex eo quod com-
municat cum superiore?
Iustè communicatur cum excommunicato, qui ab omnibus ha-
betur pro absoluto.
- 6 Aduocatus excōicati qui eum defendit, an incidat ipse etiam
in excōmunicationē.

CAP.

VIII.

Proposuit. Valet collatio bñfi-
cij ei facta qui prius
fuit excōmunicat⁹: sed tempore collatio
nis absolutus. Primò narrat factū & col-
lationes vtriusq; partis. Secūdò diffinit.
ibi: quia. ¶ Casus literalis. Episcopus Tusculanus erat
legat⁹ in partibus Lemouicē. quidā de Lemouicē. su-
plicauerūt legato pro se magistro. P. clerico ep̃o lēmo-
uicē. vt eisdē in lemouicē. ecclesia prouideret, & eos
faceret recipi in canonicos & in fratres: & prācipuē cū
quinq; vel quatuor prēbendā ab vltima ordinatione,
ipsius ecclesiā vacarēt. Idē legatus ciuitatē Lemouicē.
ingressus, canonicos monuit diligētē vt illos in socios
reciperēt: & in fratres ad prēdictas prēbendas vacantes
quod tñ post petitas & concessas deliberationis indu-
cias facere non curarūt. Legatus de prēdictis prēbendis,
inuestiuit eisdē: postmodum verò poenitētiarius lēmo-
uin. contra prēdictū magistrū. P. literas impetrauit ad
quosdā iudices delegatos, corā quibus petijt institutio-
nem factā de ipso cassari, & ipsum remoueri ab ecclesia
lemouicē. pro eo quod tēpore suā institutionis erat
excōicatus: quia per episcopū lemouicē. pluribus an-
nis ante suam inuestiturā excōicabatur cū omnibus fau-
toribus suis. Super hoc testes ab vtraq; parte producti
fuerunt. Iudices causam instructā remiserūt ad aposto.
sedē. partibus in prēsētia pa. cōstitutis, ex parte prēdi-
cti magistri. P. prādicta proposita fuerunt. Papa verò
auditis quē partes proponere voluerūt acta iudicij fe-
cit inspicere diligētē, & inuenit esse probatum per testes
poenitētarij q̃ Ep̃s Lemouicē. prādictū magistrū. P.
& quosdā alios excōicauerat plurib⁹ annis ante inuesti-
turā dicti magistri: per testes verò magistri. P. probat⁹
q̃ ep̃s dictū magistrū & alios clericos & etiā laicos p tres
annos absoluit antequā dictus magister fuerit inuestit⁹
& q̃ Episcopus dicto magistro cōmunicauit postea in
ecclesia & in mēsa: sed q̃ poenitētiarius nō probauit di-
ctū magistrū tpe suē inuestiturē excōicatum extitisse ab
ep̃o suo sicut obtulerat se probaturū: cū ex parte ipsius
magistri fuerit facta fides de absolutione & cōione ep̃i
dñs Pa. q̃ de prādicto magistro per legatū prādictum
factū est p diffinitiuā sentētiā approbauit. Ber. ¶ No.
primo legatū Cardinalē & sic de latere posse cōferre ca-
nonicatus existens infra suā legationem. & generaliter

quā bñficia possit legatus cōferre dic vt in. c. j. & in. c.
pe. de offi. leg. li. vj. ¶ Secūdò no. quod licitè potest
cleric⁹ porrigere preces apud superiorem pro institutio-
ne sua, & generaliter quādo preces hoc casu inducunt
simoniā. dic. vt no. in. c. tuā. de aet. & quali. in ca. qbus-
dā. j. q. j. ¶ No. iij. q̃ excōicatio nō notat excōicatu īfa-
mia ppetua: Imò ea sublata tollit īfamia, & excōmica-
tus absolutus est capax omniū bonorū. vt optimè hīc
probat⁹. ex quo inferit qd infamia ciuilis nō irrogat per
excōmunicationē: sed canonica tātū: aliās nō valuiſſet
collatio isti facta. cū ad famā non possit q̃s restituere
nisi sol⁹ princeps. l. j. §. de qua. ff. de post. no. Inn. in. c. cū
te. de re iudi. ¶ In gl. ij. ibi: præsūmitur quod adhuc sit
excommunicatus &c. No. gl. perpetuò. quod semel excō-
municatus semper præsūmit⁹ excōmunicat⁹, nisi pbe⁹
absolutus. nam qualitas semel posita quē ex solo cursu
tpis nō tollit, semper præsūmit⁹ existerre, nisi probetur
sublata: p hoc regula semel mal⁹. de regu. iur. li. vj. & l.
siue possidetis. C. de proba. & quod no. in. c. si fortē de
ele. c. li. vj. Et aduerte. quia referēdo hanc glo. ad tex. sin-
gulariter probatur qd licet fuerit articulāt⁹ b q̃ tpe in-
uestiturē fuerat excōmunicat⁹, sufficit hoc pbare⁹ prē-
sumptiuē: videlicet quod fuerit excōicatus iā sūt aliq an-
ni, & sic admittit⁹ probatio psumptiua: sed hoc ideo. q̃a
est psumptio iuris. & sic videt⁹ hīc casus p dicto Bart.
in. l. j. ff. si certū peta. licet Inno. circa hoc titubet: dictū
tñ puto verissimum: nā impossibile est aliter probare
excōicationē de prēsēti. & itellige hoc dictū gl. q̃n excōi-
catio fuit pura: secus si fuerit sub cōditione secūdū Inn.
puta si nō satisfeceris intra mēsem te excōmunicō. Ad
probādū em̃ excōicationē de prēsēti nō sufficit pbare
talē excōicationē cōditionaliter pmulgatā, q̃a necessa-
riò nō cōcludit: q̃a potuit satisfecisse intra terminū: &
hoc verū respectū tertij volētis probare excōmunica-
tionē de prēsēti. secus respectū eius ad cuius instantiā
emanauit pceptū: quia satis est sibi probare obligatio-
nē. vñ necesse est q̃ per aduersariū pbet satisfactiōnē.
ad hoc. l. j. C. de proba. & est hoc notabile dictū Inn. in. c.
sup his. de accusa. qd no. & limita vt dicam in gl. sequē.
¶ In gl. fi. in fi. doc. circa hoc istāt. Sed cōclude. qd aut
querit nūquid sola cōmunio cū excōicato p superiorem
adhibita inducat absolutionē. ad qd dicēdū qd non: de
quo dic vt legi. & no. in cle. si sūm⁹ pōtifex. de sen. excō.
Aut querit nūquid psumat absolutionē factā fuisse in p-
teritū vigore huius cōmunionis: & q̃a habebat p abso-
luto. Inn. dicit q̃ iustē cōmunicat talis, ex quo habebat
cōiter p absoluto maximē p suū excōicatorē. Alij di-
cunt q̃ respectū cōicantiū procedit ista opi: sed si excōi-
catus aliquid petit. & opponit de excōicatione nō suffi-
cit probare quia habebat pro absoluto: sed debet verē
probare absolutionē. faciūt no. in simili p Inn. in. c. ve-
niēs. de ver. sig. lib. vj. Alij distinguūt q̃ aut factū est an-
tiquū. & procedit opi. aut recens: & procedit secūdum
dictū & dicit Host. quod hāc opi. est rigidior & veri-
or, sed alia equior & tādē hoc relinquit arbitrio iudi-
cantis cōsideratis alijs qualitatibus. d. Ant. sentit vt sem-
per requirat vera probatio. Mihi aut satis placet vt cōi-
cantes in nullam culpā incurrāt, ex quo habebat cōmu-
niter pro absoluto: quia in facto alieno non tenetur q̃s
esse valde curiosus. argu. in regula psumitur. de reg. iur.
li. vj. & quod no. Inu. in. d. c. veniēs, sed respectū ipsius
excommunicati relinquerem arbitrio iudicis: vt dicit
Hosti. nā habebit cōsiderare an factū sit antiquum, &
an tps cursu potuerit verissimiliter perire pbatio ab-
solutionis: puta sunt. xl. anni quod quis fuit excommu-
nicatus: de facili em̃ moriuntur testes, & solēt perire p-
bationes intra tantum tempus: vel ciuitas fuit supposi-
ta spolijs: vel domus eius cōbusta: et psona est bonē cō-
ditionis. & sic de similib⁹. arg. opti. ex not. in. c. illud. de

SEBASAPI

¶ Preces. Quando
preces inducant si
monia. vide Felin.
in. c. tuanos. colū.
j. i. j. no. 5. de fimo.
post Abb. ibi.

¶ Articulatū. Ad
probandū quē ex
cōicatu sufficit p-
bare eū fuisse ex-
cōicatum. Et vide
oīno qd de hoc
not. d. Auto. in. c.
dilecti. i. xviij. col.
verſi. ex hoc deci-
dit Cy. de iudi. &
glo. magna in fi. in
c. cū in iure. perit⁹
de offic. dele. & an
sufficiat producere
snām, per quā
in alio loco fuit re-
pulsus & excōica-
tus absq; alia pro-
batione excōica-
tiōis noua. dic qd
nō: ita elegātē di-
cūt Innoc. & Ho-
stien. in. c. cū dile-
ctus. de ordi. cog.
quorū dictum re-
fert & sequit⁹ Ar-
chi. i. c. Ep̃s. §. j. iij.
qō. j. in. j. colū. Itē
vide. de. rot. in an-
tiquis deci. cclvj.
ZACHARI.

¶ Sufficit hoc pro-
bare: Add. Rot. de
ci. cclvj. inci. licet.
in nouis. & q̃ dixi
in apost. ad istum
i. c. p prudētia. n. 11
in apost. in verſi.
per sentētiā de-
offi. delega.

¶ Probare. quomodo probet ex-
cōmunicatio. Vide
latē Felin. in. c. pru-
dētia. §. sexta. §. de
offi. delega.

Panorm. super Quinto.

SEBASAPI.

¶ Excōicatorum, videq in simili no. a lopus alle. ly. incip. quidā corā iudice col. iij. ver. itē si ex cōicat⁹ & Gemin. in. c. j. col. vj. verfi. q̄ro an excōicatus, de rescrip. in. vj.

ZACHARI.

b ¶ Et non curauit. Adde Spe. in titu. decōsti. in p̄n. & in ti. de cōtra. emp. et v̄di. §. iij. verfi. sed i casu & i quo dif ferāt ignorātia & error q̄ tractatur, in seq. nu. vide glo. & Bar. i. l. de statu. ff. de testamē. & in rubri. de iur. & fac. igno. vbi etiam in quo differat iudubi tatiōe. de quo etiā vide Baldū. in. l. falsus. in. j. q. C. de fur. & in. l. manife stissimē. e. t. & spe. in titu. de pos. §. vj. ver. xij.

c ¶ Et ignorans. Adde hoc oīno gl. in. c. q̄quā. ij. q. vj. & glo. in. c. de ma nifesta. ij. q. j. & gl. in ver. publica in. c. venerabilē. de ele. Et facit quod not. idē do. Abb. in. c. cū desideres. circa fi. de sen. excōi.

d ¶ Si celebrat. pro intellectu huius de cre. vide oīno cald. in repe. c. cū. excō munito. xj. qō. iij. i. q. inci. itē. q̄ro an participium & se. q. an si suspen sus a beneficio cele brat sit irregularis & vide glō. in. c. si is cui. de electi. in. vj. & per gl. & oī no Ioā. de. imol. su per ea. in. cl. qm̄ in ver. suspēsus a bñfi cio de vi. & hone. cle. Itē suspēsus a. p̄tate vocis dan de & eligendi possit. in eadem ecclesia. eligi per Imol. in. cle. vt hī qui circa p̄ri. de eta. & qua. Itē adde q̄ clericus 2 notorius fornicator cū sit à iure suspēsus si cele bratefficiū irregu laris secūdū dom. Ant. post. vinc. j. c. sicut in fine. de. co. cle. & mi. qui ita dicit remissē sic in hoc. c. si celebrat.

præsum. ¶ Extra gl. quæro. quia iste magister fuit ex cōiatus ex eo quia erat consiliari⁹ & fautor illorū excōi catorū nūquid aduocatus pro excōicato incidat in ex cōicationem. Conclude post Host. qd̄ aut extra iudiciū sibi cōicat⁹ & in nō pertinētibus ad defensionē, & inci dit in excōicationē: quia ille casus non reperitur à iure permissus, & ita pōt procedere iste tex. Aut iste exercet officiū aduocatiōis in iudicio ad defensionē excōicati. & tūc si excōicatus fouet iustā causam, nullum peccatū incurrit: quia ex quo excōicato permittitur defensio, permittitur & omnia illa sine quibus defensio esse nō pōt. vt not. in. c. intelleximus. de iudi. & in. c. cū inter. de excep. aut scit eū fouere iniustā causam: & tūc incidit in excōmunicationē: quia cōicat sibi in crimine. arg. in. c. si cōcubine. de sen. excō. Sed dic melius in hoc vltimō qd̄ aut defendit eū super crimine pro quo fuit excōicat⁹, & tūc procedit opi. Host. vt aduocatus incidat in excōica tionem maiorē: quia cōmunicat criminoso in crimine. Aut defendit eū in alia causa licet iniuste. & tunc licet cōicet. quia tñ non in crimine pro quo fuit excōicatus incidit tñ in minorem excōmunicationem. vt in. c. nu per. de sen. excom. tene menti.

SVMMARIUM.

- 1 Sacerdos si probabiliter ignorat se suspensum, & celebrare: non incurrit irregularitatem.
- 2 Ignorantia probabilis excusat aliquem alia non: nec requiritur quod quis sit multū curiosus in sciendo: dummodo non sit nimis desidiosus.
- 3 Ignorantia crassa, & supina quæ sint. & quare dicantur. Ignorantia crassa & supina & latissima culpa, æquiparatur sci tia etiam in pœnis delictorum.
- 4 Ignorantia ab errore quomodo differat.
- 5 Excommunicatio non debet ferri non præmissa monitione: ta men lata tenet.
- 6 Rescriptum impetratum per excommunicatum, an saltem va leat post absolutionem.
- 7 Absolutio an possit fieri per epistolam?
- 8 Excommunicatus potest absolui in morte, quādo apparent signa contritionis.
- 9 Excommunicatus non potest allegare probabilem causam igno rantia si scit per famam se esse excommunicatum.

CAP.

IX.

Postolica. ¶ Qui probabili ter ignorat se su pensum, & celebrat: non efficitur irre gularis: sec⁹ si nō probabiliter. Vel sic. Suspensus vel excōicatus ignorāter ce lebrādo nulla indiget dispensatione re spectu irregularitatis. aliās sec⁹. Secūda pars ibi: Ceterū.

Casus literalis. Duo canonici pragen. ecclesiæ pro pra gen. ecclesiæ ordinatione acceperunt ad sedē apostolicā obiectū fuit eis quod erāt suspensi vt sic repellerentur. ipsi volebāt probare sentētias illas nullas esse & eis igno rantibus latas fuisse. Papa relaxauit sentētias illas ad cau telā ne ordinatio ecclesiæ differret. sed quia tpe suspen siois ignari celebrarūt diuina eos p̄babilis excusat igno rātia: si verō crassa aut supina aut erronea ignorātia fuit p̄pter q̄ indigebāt dispensatiōe papa dispēlauit cū eis. Ber. ¶ Not. primo ex tex. q̄ nō quilibet ignorātia ex cusat. sed probabilis tātū. & dicūt doc. q̄ nō requirit q̄ quis sit multū curiosus in sciendo. dūmō nō sit nimis de sidiosus. arg. l. nec supina. ff. de iu. & fac. igno. ¶ Secūdō not. q̄ excōicatio nō trahit secū executionē respectu pœnæ quo ad probabiliter ignorātē. ¶ T No. iij. q̄ igno rātia crassa & supina dicitur qm̄ de facili potuit scire & nō curauit indagare. Sicut em̄ existēs supin⁹ pōt videre q̄ ibi agunt eleuādo caput: & crassus qm̄ respiceret ad pedes leuādo caput, ita & similiter ille qui potuit scire, & non curauit videtur esse in ignorātia crassa & supi-

na. Ignorātia crassa, supina, & latissima culpa æquiparāt sciētē etiā in pœnis delictorū: pro hoc est tex. in. c. j. in fi. de ordi. ab epō qui renun. ep̄s. licet regulariter in de lictis lata culpa nō æquiparet dolo: de quo in. c. ij. de cō sti. tñ latissima culpa bene æquiparatur. vt hīc. ¶ Itē no. differētia inter ignorātia & errorē. Nā ignorantia propriē est ignorare ea q̄ quis scire debet. vt. xxxvij. di stin. c. nō oīs. & meli⁹ diceret tex. nesciētia q̄ ignorātia quia ignorātia sonat in vitiū. qm̄ scilicet quis ignorat q̄ teneat scire: sed nesciētia qm̄ quis ignorat ea q̄ scire nō te netur. Errare verō est vnū pro alio putare. xxij. q. ij. c. in quib⁹. xxvij. dist. c. quis. & de his p gl. ff. de iur. et fa. igno. super rubr. ¶ T In gl. ij. ibi: absens & ignoras pōt ex cōicari. sentit ergo gl. hīc intelligēdū hoc pri⁹ p̄cedente monitiōe legitima: aliās excōicatio est iniusta: licet li get: vt no. in. c. sacro. de sen. exc. ¶ T In ea. glo. ibi: audiet per literas tales nisi post absolutiōem & c. sentit ergo gl. hīc q̄literē ipetratē p̄ excōicatū ignorātē valeat vt saltem post absolutionē audiat. Cōtrariū est verū. p. c. j. de res. li. vj. vbi tex. loquit̄ idistinctē. & qd̄ ibi not. Nec ob. iste tex. q̄a loquit̄ respectu pœnæ imponēdē q̄ nō peccati iponi nō debet: vt in. c. ij. de cōsti. nō aut loquit̄ respe ctu validitatis actus. ¶ T An aut possit quis absolui per epistolā ab excōicatiōe vide gl. ij. q. iij. c. quātō. & quid de absente gl. & ibi no. per arch. xj. q. iij. i. c. cū aliquis. ¶ T In ea gl. ibi: absolue debet post mortē. hoc itellige qm̄ in morte apparēt signa cōtritiōis illi⁹ delicti, pro quo fuit excōicatus. ar. in. c. a nobis. ij. de sen. excō. & ibi gl. & no. gl. in. c. cū nō ab homine. eo. ti. Nā excōicatio non ferri nisi propter contumaciam: vt in. c. nemo. xj. q. iij. ¶ T Et in fi. gl. No. gl. quod sciēs se excōicatū per famā, non potest allegare probabile ignorantiam: vt in. c. il lud. s. eod.

SVMMARIUM.

- 1 Excōicat⁹ minori excōicatiōe si celebret, nō efficitur irregu laris: licet peccet, & pōt eligere. & ea quæ sunt iurisdic tiōis exercere: & sacramēta cōferre: tamē nō pōt eligi.
- 2 Excōicat⁹ excōicatiōe maiori celebrādo diuina efficitur irre gularis, addo q̄ āpius sine dispētatiōe celebrare nō potest. Excōicatio minor quomodo differat & quare?
- 3 Collatio beneficij facta excōmunicatio etiā minori excommu nicatione non valet.
- 4 Suspensio quid sit, & quotuplex sit: & quis sit eius effectus maximē circa irregularitatē incurrendam.
- 5 Sacerdos notoriē fornicator, si celebrauerit, an incurrat irre gularitatem?
- 6 Constitutus in peccato mortali, an possit eligi in prelatum?
- 7 Suspensus ab officio: sentetur etiā suspēsus à iurisdictione.
- 8 Clericus crimin⁹ nō est suspēsus à collatione sacramētorū.

CAP.

X.

d ¶ Si celebrat. ¶ Excōmunicat⁹ mi nori excōmunicatiōe celebrans, non est irregularis. sed peccat, & potest eligere, & ea quæ sunt iurisdic tiōis exercere: sed non eligi: & si con fert sacramēta, licet peccet, tamen collatio tenet, & su um habet, effectum. h. d. Hęc decretalis est quo ad ma teriam solennior & famosior qualibet alia. nam infini ta iura sunt loquentia de excommunicatione maiori quæ infertur ab homine. vt in. c. si quem. de senten. ex commu. sed de minori quæ infertur à iure: vt in. c. nu per. de sententia excommu. sunt iura paucissima. et ap pertē non prouidentia. sicut hoc. c. Et hęc decre. potest sic diuidi. Primō tractat de validitate gestorum circa sp̄itualia per excōicatum excōmuni catiōe minori. Secūdō ibi: si tamē. tractat de his quæ geruntur ad cō modū

modū eius passiue. Tertiō tractat de gestis ab eo actiue in aliū sacramentando. ibi. *Peccat autem.* Vlti. quādam limitationem submittit. ibi. *Dummodo.* ¶ Casus literalis Aliquis participauit excommunicato in locutione vel oratione, & sic incidit in minorem excoicationē. cōsueuit dubitari de tali vtrū si celebraret tēpore talis excoicationis esset regularis? Rñ. pa. q. licet grauitur peccet celebrando, nō tamen est irregularis, & eligere potest, & alia q. iurisdictionis existunt exercere, tamen si talis sciēter electus fuerit, talis electio est reprobanda, eo q. eligi ad susceptionē eorū a quorum perceptione priuatus est per sanctos patres. ¶ Peccat. Dicitur q. talis excoīcatus peccat celebrando: vnde poterat fortē aliquis dubitare: vtrū sacramenta ab eo collata habeant effectum. Dicit papa q. sacramenta illa non carēt virtutis effectū licet ille peccet conferendo. Et redditur ratio cū ille nō videatur remotus à collatione sacramentorū sed à participatione q. consistit in sola perceptione: & hęc vera sunt, dūmodo non ingerat se pertinaciter cōiōni excoīcatorū, in contemptū ecclesię cōtra prohibitionem sui superioris. qd si post admonitiōē legitimā fecerit, debet excoīcari, & si postea celebrat, sacramenta ab eo collata virtutis carebūt effectū, & priuat⁹ erit electione & iurisdictione. Ber. ¶ Not. j. ex text. ¶ q. licet excoīcatus maiori excoīcatione celebrādo diuina efficiatur irregularis: q. amplius sine dispensatione diuina exercere nō pōt. vt in. c. j. de sen. exc. li. vj. & in. c. cū eterni. de re iudi. eo. lib. & xj. q. iij. c. si quis eps. cū seq. tamē excoīcatus minori excoīcatione nō incurrit irregularitatē celebrādo. Et est ratio differentię: q. excoīcatio maior includit suspensionē ordinū. vnde celebrādo attentat officia sibi interdicta, sed excoīcatio minor nō inducit suspensionē ordinū vel officij. sed tantū priuat participatione sacramentorū: vt in. c. a nobis. de sen. exc. & ideo celebrando nō attentat sibi officiū interdictū: sed q. participat ex sacramētis exercēdo officiū, ideo peccat, sed nō efficitur irregularis. Et ex his habes rationē decidendi in principio decre. & duas differētiās inter excoīcationē maiore & minorem: q. excoīcatio maior priuat participatione sacramentorum & cōiōne fideiū. & suspendit ab ordine: sed excoīcatio minor non priuat cōiōne fideiū. sed tū participatione sacramentorū. Secūda differētia respectu effect⁹: q. excoīcat⁹ maiori efficit irregularis celebrādo: secus in minori. ¶ Secūdo no. q. ea q. sunt iurisdictionis actiue pōt exercere excoīcat⁹ minori. Et rō est, q. actus iurisdictionalis est qd extrinsecū à participatione sacramentorū, qua sola excoīcat⁹ minori priuat⁹ est. ¶ Tertiō not. vnū effectū excoīcationis minoris: nā reddit ipsum excoīcatū inhabile ad beneficiū cōsequēdū: adeo q. ipsa electio per quā mittat matrimonij spūale de eo facta non valet. vn̄ (vt dicit Inn.) nec dignitatē, nec aliquē clericatū excoīcat⁹ minori cōsequi pōt. nisi prius ipsum poeniteat, & absoluat. Ratio decidēdi redditū litera. q. excoīcatio minor suspēdit à participatiōe sacramentorū sed ille qui eligi, vel promouet ad aliquod beneficium, principaliter eligi vt exerceat se in sacramētis ecclesię: vn̄ cū ille sit priuat⁹ sacramētis, eligi nō pōt. Ex quo infertur q. prohibitio exercitio alicui⁹ actus prohibet omne p id qd peruenit ad illū actū. l. oratio. ff. de despō. Cui aut cōpetat facultas absoluēdi ab hac excoīcatione minori. dic vt in. c. nuper. de sen. excō. ¶ Not. in ver. *peccat* &c. q. duplex est participiū i sacramētis. vnū est actiū, in quātū q. participat suscipiēdo ea. aliud est passiū, in quātū cōfert alijs. Nā excoīcatione minori prohibetur participatio sacramentorū ad comoditatē suā: non autē in quātū hac sacramēta cōfert alijs: vel dic & melius, q. potius dicit agere qn alijs cōfert: & illud est ppiē participiū actiū: passiū in quātū sibi ppi conferunt: & ratio est: nā virt⁹ sacramēti descēdit à Deo, immediatē in ipsam

sacramētū. Vnde licet quis recipit sacramētū ab excoīcato minori: sed ipse peccat cōferendo: quia participat. b ¶ Item no. q. cōicās excoīcato etiā in cōtēptū b superioris. & pertinaciter non incurrit excoīcationem maiore: sed bene debet excoīcari maiori: vt in fin. an aut peccet mortaliter. dic vt plenē no. in. c. sacris quod metus cau. 4 ¶ In gl. iij. in fi. Circa hanc materiā capiēdo veriores conclusionēs scribētū hīc & alibi. sciēdū est q. multiplex est suspensio à diuinis. Nā quidā suspēsi sunt à diuinis quo ad Deū tantū. vt sunt constituti in peccato mortali. quia peccato durāte nō debēt se immiscere sacramentis participando: vt in. c. fi. de coha. cle. & mu. Et isti celebrando secūdum oēs nō efficiuntur irregulares: quia iure nō cauetur: vt in. c. is qui. de sen. excō. lib. vj. Rō est q. directē nō est eis offm̄ interdictū à iure, sed peccat participādo. Quidā sunt suspēsi à Deo & à cano. vt qn canon suspendit quē propter peccatū suū. Quidā sunt suspēsi à Deo & ab homine vt quādo ppter peccatū homo vt iudex suspendit quē. Et istius suspensionis duplex est effectus vel spēs. Nam quēdā est suspensio minor. & quēdā maior. Suspensio minor est illa quē priuat à participatione sacramentorum tantū: vt est illa excoīcatio minor quē cōtrahitur ex participio cū excoīcato minori. Idem esset si iudex excoīcāret quē minori excoīcatione: vt in engeltrudā. iij. q. iij. licet illa non sit in vsu in quātū ferī ab homine. Suspensio maior est qn̄ interdictū offm̄ seu exercitiū ordinū. vt quia iudex vel canon propter peccatū alicuius suspendit eū ab officio suo. Suspensus minori siue à canone, siue ab hoīe nō incurrit irregularitatē celebrādo per rationē supradictam. & pōt eligere, & exercere ea quē sunt iurisdictionis. q. illa suspensio refert ad participiū sacramentorū. De suspensione verō maiori aduerte. q. quēdā suspensio fit propter delictū, quēdā propter defectū, quēdā propter infamiā. Suspensus maiori ppter delictū efficitur irregularis celebrando: quia exercet offm̄ sibi interdictū. & iste est casus in. d. c. j. de sen. excō. li. vj. & in. d. c. cū eterni. vbi etiā p loā. an. & ista est communis opi. & vera conclusio. licet quidam cōtra. Suspensus verō propter defectum puta quia erat illegitimus, vel quia patitur defectum c in corpore propter quem prohibetur promoueri. Iste celebrando non efficitur irregularis: sed peccat. quia non est directō sibi interdicta executio officij: & iure nō cauetur quod talis efficiatur irregularis. Suspensus verō ppter infamiā si directē à superiore est sibi interdictū officiū d efficit irregularis celebrādo. vt. d. c. j. sed si nō directē, vt quia in iure nō dicit q. notoriē criminosi nō debēt celebrare ppter infamiā, & scādālū qd orit in populo: & iste sic celebrādo nō incurrit irregularitatē. q. directē nō est suspēsus à iure vel ab hoīe, sed est quēdā prohibitio propter scādālū euitādū. ¶ Ex his infertur ad quēstionē nūqd notori⁹ fornicator celebrās efficiat irregularis. In. tenet hīc, q. non. idē in. c. sicut. de coha. cle. & mul. & in. c. tantaj. de excē. p. la. sed Host. & Io. an. contra. vt no. in. c. cū eterni. & c. j. p alleg. Vnde tota difficultas consistit in videndo an notorius fornicator sit directē suspēsus ab homine, vel à canone in poenā: an sit illa suspensio indirecta: vt quia alij prohibent audire ab eo diuina, vt facilius resipiscat. Et circa istum articulum dic plenē vt dico in. c. vestra. de coha. cle. & mu. vbi propria materia. ¶ Ex prædictis infertur ad quōnem. nunquid cōstitutus in peccato c possit eligi in prelātū. & videt q. nō: quia in eo subest ratio literę: sicut in excoīcato minori: nā est priuatus participio sacramentorum quo ad se: vt in. c. fi. de coha. cle. & mu. & ita videtur concludere Inno. hīc licet in cōtrariū faciat tex. cū glo. in. c. sicut. de iureiur. & in. c. Archidiaconū. xxxv. dist. & satis puto posse distingui inter peccatum graue & leue: vt priō casu impediatur: secūdo nō: nā inuolut⁹ i peccato minori seu leui de facili surgit

¶ Irregularitatē. Sed tu vide Arch. in. c. excoīcatos. xj. q. ij. vbi vñ dicit q. talis excoīcat⁹ sit irregularis. Et dic q. text. iste dū dicit. nulli notum & c. vult cōcludere q. super hac irregularitate nō requirit dispēfatio papę. & adeo dicit q. hoc casu episcop⁹ poterit dispensare.

SEBASTAPI.

¶ In contemptum. Adde in quātū tex. hīc probat q. cōtēptus aggrauat delictū: vide plura q. adducit Fe. in. c. j. col. vj. ver. ali⁹ est casus. de cōsti. & i. c. ij. col. iij. de mai. & obe.

¶ Defectū. Suspēsus ab officio propter defectū si celebrat, nō est irregularis. Et idem firmat Do. in. c. apostolica. an medi. lvi. dist. alleg. Inno. hīc.

SEBASTAPI.

¶ Officiū. Vide ad hęc multa p Fel. i. c. apostolicę. col. viij. s. de exce.

ZACHARI.

¶ In peccato. Adde Arch. i. c. de petro. xlvj. dist. gl. eū de Arc. & oēs doc. & maxie. d. Gemi. & Cel. in apost. ad eū in. c. q. in aliquo l. di. & lxxxj. di. c. tantis. plenissimē. p Inn. in. c. inter dilectos. & ibi etiam Celsum in apost. ad eū. nu. i. in apo. in ver. in peccato mortali. j. de excē. prelatorum.

SEBASTAPI.

¶ In peccato. Vide Card. in cle. vt hī q. q. xvij. de ata. & qualita. cū allegatis per Fel. in. d. c. apostolicę. col. vj. de exceptio.

Panormi. super Quinto.

non sic est in excōicato minori excōicatione: q̄a illud est
7 vinculū cōtrariū ab ecclesia, & requir̄ absolutio. ¶ In
gl. in verb. *iurisdictionem*. ibi: *tam ab officio quā a iurisdic-
tione*. Vult ergo ista gl. q̄ suspēsus ab officio nō sit su-
spēsus a iurisdictione: quasi iurisdictione sit qd̄ separatū ab
officio. ar. in. c. trāsmisam. de elec. sed cōtrariū cōiter te-
net in. c. cū dilectus. de cōfue. habet em̄ iurisdictione cōne-
xitatē cum officio post collationē ordinis. Vñ suspēsus
ab officio intelligitur suspēsus ab omni iurisdictione. Nā
illa cōpetit ratioe officij. & de hoc dic plenē vt no. in. d.
c. cū dilectus. ¶ In gl. in ver. *scienter*. ibi: *sed non credo*.
Et hanc opi. teneas. nam ignorantia eligētium nō debet
prodesse excōicato: facit quod no. in. d. c. cū dilectus. Et in
fi. gl. Contrariū cōmuniter tenet hīc. & in. d. c. cū in cun-
ctis licet em̄ eligendo scienter talē excōicatū peccet, nō
temē incurrūt pōnā illius. c. habet em̄ locū illa pōna in
casibus tantū ibi expressis. de quo plenē per lo. an. in re-
gula odia. de re. iur. lib. vj. in mercu. ¶ In gl. in ver. *dum-
modo in fi.* Et iste vltimus intellectus pl⁹ mihi placet: nam
8 primus est nimis rigid⁹: cū regulariter criminofus nō sit
suspēsus a collatiōe sacramētōrū: vt in. c. fi. de coha. cleri.
& mulie. nec alij prohibentur recipere sacramēta a cri-
minofis. vt in. c. vestra. de coha. cleri. & mu. vbi ponitur
casus specialis. Tene menti.

De clerico non ordinato ministrante. Rubri.

¶ Supra visum est de ordinatis celebrantibus post officium
interdictum. Competenti ordine nunc subnectitur de non or-
dinatis ministrantibus in ordine collato.

SVMMARIUM.

Clericus nō ordinatus ministrans sacramēta pertinētia ad ordi-
natum deponitur, adeo quod nūquam ordinabitur: & tene-
tur pōna falsi.

Afferens se doctorem cū non sit, tenetur pōna falsi.

¶ CAP.

I.

Siquis. Breue est, & sic summo. Cleric⁹ ministrās in perti-
nentib⁹ ad ordinē quē nō habet depo-
nendus est: & amplius nō ordinandus.
h. d. ¶ Casus literalis. Querebatur de
pōna ministrātis in pertinentib⁹ ad or-
dinē quē nō habet. Consultus papa respondet q̄ si aliq⁹
non ordinatus ita p̄sumptuosus fuerit vt nulla neces-
sitate tanquā esset ordinat⁹ baptizauerit: aut aliquod di-
uinū offm̄ exercuerit, non ordinatus propter suā p̄sum-
ptionē abijciat ab ecclia, & nūq̄ ordinē. Ber. ¶ No.
j. q̄ nō ordinat⁹ temerē exercēs offm̄ spectās ad ordinē
quē nō habet, est deponendus: dic etiā q̄ tenet pōna falsi
ficut nō habens dignitatē, & simulat se habere illam &
vtitur illis insignijs: vt in. l. eos. ff. de fal. quod facit con-
tra eos q̄ in remotis partib⁹ veniētes de studijs dicūt se
esse doc. vbi non sunt, tenent em̄ pōna falsi. ¶ Sed op.
b contra tex. Nā quotidie simplex clericus dicit epistolā.
& tñ nō est subdiaconatus. Sol. secūdū Host. dic istū tex.
intelligendū qñ in solēni apparatu nō subdiaconus dicit
epistolā, vel nō diaconus euāgeliū, vel nō presbyter di-
ceret missam sec⁹ aut qñ sine solennitate seu solēni appa-
ratu diceret nō subdiaconus epistolā. ad quod facit. c. vt
quisq̄ presbyter. de vi. & ho. cle. ¶ Vltimō quero. quid
intendit litera dū dicit. *abijciatur de ecclesia &c.* Host.
intelligit literam tripliciter. Primō q̄ pōt abijci per ex-
cōicationē prius p̄cedēte monitiōe. Secūdō q̄ poterit
priuari beneficio. Tertiō q̄ poterit deponi. arg. in. c. j. &
ij. ti. j. Et iste vltimus intellectus plus mihi placet pro-

pter id q̄ sequitur in litera dum dicit quod nūq̄ debet
amplius ordinari. Et tene menti.

SVMMARIUM.

- 1 Dignitatem quā non habet si quis sibi ascribit, punitur quod
nunquam poterit consequi dictam dignitatem.
- 2 Homicida potest ab episcopo dispensari.
- 3 Episcopus an possit dispensare cum illo qui cū non esset ordi-
natus administravit divina?

¶ CAP.

II.

Litteris. Diaconus missam cele-
brās, ad sacerdotiū non
pmouet: & diaconatu suspendit ad tēp⁹,
sed in beneficio poterit cū eo dispensari.
Cōis diuisio. Secunda ibi: *Consultationi*.
¶ Casus literalis. Quidā diacon⁹. I. noīe ante q̄ eet in pre-
sbyterū ordinat⁹, missarū solēnia vsurpare p̄sumpsit
querit qd̄ iuris sit de illo. Rñ. papa. q̄ ad officiū sacerdo-
tis nō poterit pmoueri: sed a diaconatu biennio vel triē-
nio secūdū q̄ iudici visum fuerit suspēsus maneat: de be-
neficio aut poterit cū eo mitericorditer agi, ne sustenta-
tione priuat⁹ ad seculi negotia in cleri opprobriū reuer-
tatur. vt aut cū eo securius dispense, sibi cōdigna pōni-
tētia imponat. vtilius tñ faceret si ad vitā monasticā se
trāsterret. Ber. ¶ No. j. ex tex. pōnā excercētis specta-
tia ad dignitatē quā nō habet: nā nūq̄ ampli⁹ debet illā
dignitatē cōsequi. imō puniri debet circa aliā dignitatē
2 habitā. ¶ Secūdō no. ep̄m dispēare posse circa beneficiū
cū eo q̄ ministravit nō ordinat⁹. & dicit Inn. q̄ ep̄o qua-
si semper licet dispēare in beneficijs: nā dispēat cū ho-
micida. vt in. c. ij. de cle. pu. in duel. & in. c. studeat. l. dist.
3 ¶ In gl. in ver. *hanc materiā*. in fi. no. gl. Et hanc opin.
sequitur Host. hīc. & Guil. in Spe. ti. de leg. s. nūc ostēde
dū in ver. xvij. nā cū nō dispense cū ordinato ministrā-
te post suspensionē: vt no. in. c. clerici. s. tit. pxi. forti⁹ nō
debet posse dispēare cū nō ordinato ministrāte, q̄ vsur-
pauit sibi offm̄ Inn. in. c. dilect⁹. de tē. or. simplr̄ dixit po-
nēdo casus in quibus ep̄s dispēat: & dicit ep̄m posse di-
spensare cū non ordinato ministrante per hoc. c. Sed pōt
intelligi dictum Inn. q̄ dispēat circa beneficiū: & vt nō
priuet diaconatu prout intelligitur iste tex. nō aut vt di-
spense circa susceptionem maiorū ordinū. nā nō ordi-
natus celebrās debet abijci ab ecclesia, & nūq̄ ordinari:
vt. s. c. pxi. Sed in isto. c. nō abijcitur. vnde intelligo hoc
dictū dispensatiue: quia dispensabitur circa diaconatū
& circa beneficium. Itē ep̄s non dispensat nisi in casibus
in iure expressis: vt in. d. c. cū dilectus. Sed iste casus non
est in iure expressus nisi circa beneficium & ordinem
quem habebat. ergo in alijs secus est &c.

De clerico per saltum promotō. Rubrica.

¶ Quia interdū nō ordinati ministrant interdū p̄posterē &
per saltū promouent, meritō post rub. p̄cedēte sequitur ista
rubrica. Et de materia rubricę plenē habetur. lñ. di. in. c. qd̄ in-
cipit sollicitudo. & ibi optima glo.

SVMMARIUM.

- 1 Assertio bonorū virorum inducit probabile dubium.
- 2 Sacramētū quod de necessitate debet cōferri, si dubitat an inter-
uenerit, debet ad cautelā conferri, & confertur vt. j. nu. c.
- 3 Ordo sacer habet annexum votum continentie.
Renuntiare quis non potest rei quam ignorat.
Minor non potest se obligare ante pubertatem voto continen-
tie, sed alijs votis sic, si est doli capax.
- 4 Presbyter potest quis fieri ante collationem minorum ordinum.
- 5 Episcopus pōt quis fieri ante collationem ordinis presbyteralis.

¶ CAP.

SEBA. SAPI.

¶ De studijs. Vide
Bar. in. l. reddat. &
C. de p̄f. & me-
di. lib. x. & Pet. de
an. i. c. vtaphicę. de
priui. in. vj. cū alle-
gatis per Feli. in. c.
tertio loco. in pri.
s. de prob.

¶ Pōna falsi. Vi-
de pro hoc dicto
Bar. in. d. l. eos. qui
inter se. & Bald. in
l. qui sub p̄textu.
C. de fac. sanct. ec-
cle. & Lap. in alle.
xvj. vbi pulchrē
loquitur. & quæ
dixi in. c. vt quisq̄
de vi. & ho. cleri.
And. Barb.

CAP. I.

Væ literæ. Qui ignorāter & per saltū de Subdiaconatu fit presbyter, post pñiam in Diaconū ordinatur: & postea pōt secum in sacerdotio dispensare^a. h. d. Communis diuisio. Secūda ibi: *Man-*

damus. ¶ Casus literalis. Quidā Subdiacon⁹. P. nomine Diaconatus ordine prætermisso fecit se in presbyterū ordinari: & postmodum in secreto confessus fuit Epō suo se nescire si res taliter se haberet. sed ex quo boni vi-
 1 ri hoc asseriebant inter quos fuerat conuersatus crede-
 2 bat assertioni eorū: cū tunc tēporis quo ordines infio-
 res susceperat esset intra annos discretionis cōstitutus.

Quæsiuit Ep̄s à Papa quid esset de eo agēdū. Vnde Papa ei mādāt quatenus cōdignā pñiam pro hmōi negligētia imponat: qua peracta, ipsum in Diaconū ordinare pro-
 1 curet: qā nō intelligit iteratū qd nescitur esse factū. & ita
 2 de misericordia permittat eū ministrare in ordine sacer-
 3 dotis. Ber. ¶ No. q̄ tenet ordinū collatio præposterē fa-
 cta licet fieri nō debeat. & transgrediētī sit pœna impo-
 1 nenda. facit. c. sollicitudo. li. j. dist. ¶ T̄ Secūdo no. q̄ asser-
 2 tio bonorū inducit probabile dubiū. & q̄ sacramēta de-
 3 bent cōferri vbi de collatiōe cōstat per assertionē eorū:

facit qd no. in. c. illud. de cle. excō. mi. ¶ T̄ No. hīc regulā
 q̄ vbiq̄q̄ probabiliter dubitat an sacramētum qd de
 necessitate debeat cōferri interuenit, debet ad cautelam
 conferri. facit. l. fi. C. de hāredi. instit. vbi ille ignorabat
 nomē suū. & illa fuit maxima ignorantia. & sic hoc casu
 in hoc facto ignorantia est valde punibilis. concor. text.
 in. l. fi. ff. pro suo. & quod no. in. c. ab excōicatio. de rescri.
 ¶ Vltimō not. q̄ ordinatus p̄posterē non pōt sine dis-
 3 pensatione administrare in ordine sic suscepto. Et not.
 casum in quo permittitur Epō dispensatio. ¶ T̄ In gl. ij.
 in fi. Inno. in. c. vel nō est cōpos. alleg. in glo. & Hosti. hīc
 tenēt istū non cōpelli ad seruandā cōtinentiā, ex quo cō-
 tradicit ante aduentū pubertatis intra triduū. ar. in. c. ad
 nostrā. de reg. & vide per doc. i. c. cū olim. de cleri. cōiu.
 vbi dicūt q̄ ordo sacerdotij habet annexū votū castita-
 tis. Nā si expresse nō pōt se obligare an pubertatē voto
 continentie. vt. xx. q. j. c. j. fortius nō pōt tacitē suscipien-
 do sacrū ordinē: sed glo. j. q. j. in. c. pueri. tenet doli capa-
 cem obligari. Archi. ibi post Hug. tenet q̄ aut ille adue-
 niente pubertate vult tenere clericatum: & gaudere pri-
 uilegio clericali, & tunc tenetur continere: aliās secus: &
 hoc etiā credo fuisse de mēte Inno. & Goff. & hanc opi.
 approbabo. q̄q̄ enim doli capax possit obligari in alijs
 votis: vt no. Inn. in. c. scripturę. de voto. secus tamē est in
 voto continentie. qā cū ante pubertatem nō habeat po-
 testatē coeundi, & ignoret quid sit continere, nō potest
 renūciare ei qd nescit. Nec ob. qd dicit q̄ ordo habet vo-
 tū cōtinentie annexū. qā illud verū, si aliud non impedit.
 sed hīc defectus ætatis cōtradicit voto cōtinentie tacitē

quod oriebāt ex susceptiōe ordinis sacri. ¶ T̄ In gl. fi. in
 4 fi. duo vidēda sunt^b. Primō nunqd teneat collatio p̄by-
 5 terat⁹, vel alteri⁹ sacri ordinis, prius minorib⁹ ordinib⁹
 6 nō receptis. Secūdo nūquid teneat collatio ordinis Ep̄a-
 7 lis nō p̄cedēte sacerdotio. Ad primū cōiter^c tenet cū gl.
 q̄ tenet collatio licet nō debeat exequi talē ordinē. vt in
 lra: & p hoc facit secūdū Inn. qā in primitiua ecclesia nō
 erāt instituti minores ordines: & tñ erat sacerdotiū. xxj.
 dist. in. c. decretis. § j. & an sit de necessitate sacrorū ordi-
 num q̄ quis prius habeat minores ordines. Beat⁹ Tho.
 tractat in. iij. sent. q. xxij. arti. v. & breuiter concludit q̄
 nō est de necessitate sacrorū ordinū q̄ qs minores pri⁹
 habeat. & assignat rōnē. qā ptātes sunt distinctæ, & vna
 nō requirit alterā. qā ptās minorū ordinū est separata à
 ptāte sacramētorū. Item non est dubiū q̄ inferior ptās
 includat in superiori, sicut sensus in intellectu & ratio e.

Item ordo superiorū ordinū est à canone introductus. a
 vt in. c. de his. xxvij. di. & lxxvij. di. c. j. ij. & iij. ¶ T̄ Quo
 ad secūdū tenet cōiter cōtra gl. q̄ tenet collatio ordinis
 Ep̄alis. licet ordinat⁹ nō sit sacerdos. qd ē tenet gl. i. c. so-
 licitudo. li. j. di. Nā p̄posteratio in collatiōe ordinū nō vi-
 tiat: licet impediāt executionē: nō ob. c. ex lris. alle. in gl.
 qā illud. c. loquit de executiōe ordinis Ep̄alis: nō aut de
 impressiōe characterū. i. qn nō sacerdos exeq nō p̄t Ep̄a-
 6 lē ordinē, sed character bñ imprimi ex collatiōe ordi-
 nis Ep̄alis sine sacerdotio. ¶ Extra gl. ¶ T̄ quæro qualiter
 ordinabitur ille qui ignorat an fuerit promotus in Dia-
 conatu? Sol. ordinabit cū illa protestatiōe: si nō es ordi-
 natus te ordino & c. prout fit in illo de quo ignoratur
 an fuerit baptizatus: vt not. in. c. ij. de bap.

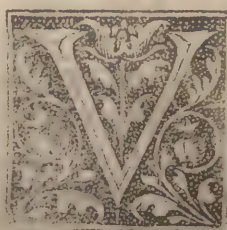
De eo qui furtiue ordinem recepit. Rubrica.

¶ Interdū quis ordinatur p̄posterē, & per saltū, & de his. s.
 visum est. qnq̄ verō quis recepit ordinē furtiue. i. sine ordina-
 tione & licētia sui superioris & sine examinatiōe: vt quia inge-
 rit se cum multitudine ordinandorum ignorante ordinatore.
 Et de hoc. nunc videndū est ad materiā. facit. c. salomitanā.
 lxij. dist. & lx. q. ij. lugduñ.

SYM M A R I V M.

- 1 Ordinatus sine examinatione & cōsensu superioris recipit ve-
ros ordines, tñ nō habet eorū executionē sine dispensatione.
- 2 Archidiaconus, venit appellatione prælatorum.
- 3 Monachus per ingressum religionis non liberaur à contractu
vel delicto ante ingressum perpetrato.
- 4 Archidiaconus non potest regulariter excommunicare.

CAP. I.

Eniens. Qui furtiue recipit or-
 dinem, si contra faciē-
 tes lata erat excommunicatio sine di-
 spensatione papæ in sic suscepto mini-
 strare, vel ad superiorem ascendere nō
 potest, sed si excōicatio lata nō erat,

Episcopus & Abbas poterunt dispensare. Hoc dicit cū
 duobus seq. Prima pars narrat factū. Secunda ibi: *Vnde.*
 ponitur responsio distinguens. & secunda subdiuiditur.
 Tertia ibi: *Si verō.* ¶ Casus literalis. Clericus quidā. P.
 nomine accessit ad Papam, exponēs eidē se furtiue Dia-
 conatus ordinem suscepisse. Vnde mādāt Papa Ep̄sco-
 po dioce. q̄ si nō fuit ab ipso, vel ab aliquo Archidiacono
 suorū vel Prælatorū sub interminatione anathe-
 matis prohibitus, cōdigna sibi imposita pœnitētia pro-
 moueat ipsum ad officium sacerdotis dispensatiue pro
 arbitrio suo, nisi alia impediāt. Si verō excommunica-
 tio super hoc facta fuit, ipsum moneat vt ī aliquo mōa-
 sterio seu canonica habitū suscipiat regularem. & postq̄
 ibi fuerit aliquanto tpe laudabiliter cōuersatus, poterit
 cum illo misericorditer prouidere. alioquin nulla ratio-
 ne Papa permittat eū ad sacerdotium promoueri. Ber.

- 1 ¶ T̄ Not. j. quod furtiue & clandestinē ordinatus, sine
examinatione & consensu superioris recipit verum ordi-
nē: sed nō habet executionē illius ordinis, nisi ex dispen-
satione. ¶ Secūdo not. argu. q̄ Archidiaconus, vel infe-
rior prælatus pōt excōicationem promulgare & habet
iurisdictionē. de quo tñ dicendum vt no. in. c. Archidia-
conus. de offi. Archi. & in. c. cūm ab ecclesiis. de offi.
ord. ¶ T̄ No. iij. arg. quod appellatione prælatorū conti-
2 nēt Archidiaconus^d: vt patet ibi: *prælatorū & c.* sed po-
3 test dici q̄ Papa hīc hoc iō expresse ad maiore mētis cla-
ritatē. ¶ Not. quartō q̄ sicut incidit in irregularitatem
ministrans post interdictum: ita suscipiens ordinem in
excōicatione: & ista est ratio quare cum ordinato post
sentētiā excōicationis solus Papa dispensat. pro hoc. c. cū
illorū. de sen. excō. ¶ T̄ Item no. q̄ licet ingressus religio

¶ Vtrū autē Ep̄s possit dispensare cū clerico ad sacerdotiū p saltū promo-
 moto. vide Pla. al. le. xxvij. Itē an or-
 dinat⁹ ad aliquos ordines omisso psalmista sit etiā
 ad illū ordinād⁹. vide p Do. xxij. dist. c. psalmista. i
 vlti. col. post Inn. in. c. cū cōtīgat. de
 ata. & quali. non est necesse q̄ reliq̄
 ordines iterentur ibi: nō debēt itera-
 ri. ita notāter de-
 cidit. Do. post Ar-
 chi. & Doc. xxxij. dist. i. sum. in fi. &
 de illo articulo an Ep̄s possit dispē-
 sare cū clerico per saltū p̄moto vide
 elegantissimē per Do. i. c. sollicitudo
 circa fi. li. j. di. post. Hosti. i. sum. de cle-
 ri. per sal. promo. §. in fi.

¶ Videnda sunt. Tu vide omnino
 Do. q̄ latissimē & elegantissimē istā
 materiā psequit in. c. sicut viri. i. ij. col. xl. dist.

¶ Communiter. Et hāc tenet do. i. c. illiteratos. in fi. xxxvi. dist. de quo
 vide p gl. & Archi. in. c. sollicitudo. li. j. di. & Inn. in. c. j. de
 p̄sby. nō bap. qua pœna sit p̄niēd⁹
 p saltū p̄mot⁹, & an sit ipso iure sus-
 p̄sus ab ordinib⁹ & an possit eligi
 ad dignitatē eccle-
 siasticā, & an post
 q̄ fuit ordinat⁹ ad
 ordinē omissum
 possit ad alios ma-
 iores absq̄ dispensa-
 tiōe p̄moueri. de
 his oib⁹ vide oīno
 p Do. post Archi. i. c. sollicitudo. li. j. di.

ZACHARI.

¶ Cōtineat. Archi-
 diaconus. Adde
 Card. i. cle. ij. §. olī.
 q. ix. de sepul. eū-
 dē i. cle. i. de excē-
 pla. Imō etiā gli-
 bet habēs dignita-
 tē perpetuā appel-
 latiōe plati venit.
 vt no. idē Card. in
 cle. j. qō. j. de sup-
 p̄len. negli. pla. &
 Inn. in. c. de mul-
 ta. s. de praben.

SEBA. SA PF. Archidiacono-

Panormi super quinto.

nus. Qui proprie dicant prelati tradit Fel. in. c. ij. col. fi. ver. gl. fi. s. de iudicijs.

nis non tollat contractum & irregularitatem ex proprio delicto, prebet tamen facilitatem dispensandi. de quo. s. de apost. c. ij. ¶ Item no. casum in quo permittitur episcopo dispensatio. Et conclude. q. aut excoicatio non erat lata & tunc episcopus potest dispensare iure suo cum illo furtive ordinato. Si vero excoicatio erat lata: & tunc si intrat religionem potest episcopus etiam iure suo dispensare si vero manet in seculo. & tunc ut promoueatur ad maiorem ordinem cum recepto solus Papa dispensat. Idem secundum Ioan. and. in ordine furtive recepto. sed in alijs prius habitis poterit episcopus dispensare: & pro hoc facit iste tex. in fi. iusto.

4 c. seq. ¶ In glo. ij. in fi. Conclude melius. q. de iure cum archidiaconus excoicare non potest, nec fundat intentionem suam nisi in duobus quæ not. in. c. ad hęc. in. s. in quadam. de offi. archi. In alijs vero si quid precipit archidiaconus, hoc facit de iure speciali. & communiter officium archidiaconi consistit in consuetudine. ad hoc quod no. in. c. ij. titu. proxi. Excommunicare vero nemo potest nisi sit iudex ecclesiasticus, & habeat subditos. ad hoc. c. j. de senten. exco. lib. vj. facit ad hoc. c. archidiaconus. de off. archi. In glo. in ver. dispensat. in fi. opinio. glo. videtur magis communis. & plus mihi placet ut tunc solus Papa dispenset, quoniam excoicatio erat promulgata in contrafacientes: quia tunc iste ordinatus est irregularis. Et intellige q. fuit excommunicatio per alia verba q. recites in tex. secus putato ubi fuisset facta prohibitio simpliciter sub pena excommunicationis. quia tunc cessat irregularitas. ¶ In glo. fi. ibi: non tuo iure &c. vult ergo glo. q. etiam cum intrante religionem non possit Episcopus dispensare cum recipiente ordinem furtive ubi excoicatio lata fuit. tamen videtur tex. innuere oppositum. Sed pro dicto gl. facit tex. in. c. fi. eo. prope finem. Nec ob. c. ij. de apost. dicit enim q. ingressus religionis non tollit defectum puenientem ex proprio delicto. sed tribuit facilitatem dispensandi. & ita loquitur hic. Si enim non intraret religionem, Papa non dispensaret cum isto, licet posset &c.

a ¶ Possediuare. Vide Bal. in. l. pro grama. C. comi. vel epist. ubi pulchre loquit & glo. in. c. ij. de costit. lib. vj. & do. Pet. de anc. in. c. j. iurep. And. Barba.

casibus in iure expressis. quia grauiora sunt reseruata Episcopis. ad hoc clemen. j. de priuil. & cap. at si clerici. s. de adulterijs. ubi plene dico & c. cum ex eo. de ele. lib. vj. & hoc dictum tene perpetuo menti. quia est singulare. ¶ In gl. j. in fi. Quidam tenent oppositum: sed dic ut no. in. c. i. de tep. ord. ubi ponunt opi. & propter difficultatem opinionum facta fuit hic metio de consuetudine loci: unde ad hęc est iste tex. no. q. ubi subest consuetudo loci possunt licite quatuor minores ordines conferri. nam consuetudo interpretatur lege: ut in. c. cum dilectus. de consue. & in. l. fi. de interpretatione. ff. de legi.

SVMMARIUM.

- 1 Ordines sacri non possunt recipi ab alieno Episcopo: nisi obtenta licentia a proprio.
- 2 Episcopus potest adiuuare dispositionem canonis: qui dum simpliciter loquitur: ipse potest imponere penam contra facientem.
- 3 Ordines plures sacri non possunt eadem die vni conferri: tamen collati tenent: licet eorum administratio sit prohibita. Intellige ut in. c. 4. s.
- 6 Notarius, siue sacerdos qui semper pro talibus habitus sunt: si moueat questio q. non sit notarius, vel sacerdos quid agendum?

CAP.

III.

LNotuit. Summatum est. s. c. j. Communis diuifio. Secunda

ibi: Consultationi. ¶ Casus literalis. Quidam clerici. G. nomine, duo alij cum literis Episcopi sui accesserunt ad Episcopum sequenti. ut ordines reciperent ab eodem. Episcopus dum accederet ad ordinationem, excoicauit quemcumque q. se ad duos sacros ordines ingereret. predicti clerici nihilominus subdiaconatus & diaconatus ordines susceperunt furtive: queritur quid iuris de illis respondet Papa q. illi de iuris rigore non debent in susceptis ministrare. Sed si ad religionem voluerint se transferre, peracta poenitentia si laudabiliter ibi fuerint conuersati diocesanus illorum cum licentia Papæ cum eis poterit dispensare: ut in susceptis ordinibus ministrent. Bern. ¶ No. j. q. clericus vnius diocesis potest accedere ad Episcopum alterius diocesis. & ab eo ordines recipere: sed hoc intellige obtenta prius licentia ab Episcopo proprio: alias ordinari non potest ab alieno Episcopo. & ordinarius & ordinator puniretur: ut in. c. j. & ij. & fin. de tep. ord. lib. vj.

- 2 ¶ Secundo no. Episcopum posse adiuuare dispositionem canonis per appositionem poenę. Vnde si cano. aliquid prohibet poenam non apponendo, potest Episcopus per statutum suum poenam apponere: quia tunc non derogat, sed adiuuat dispositionem canonis. p. hoc. c. vt animarum. de costit. li. vj. & plenam. Io. an. in. c. fi. de offi. Archi. vide gl. in cle. ne romani. de elec.
- 3 ¶ Tercio no. q. licet duo ordines simul conferri non possint: collatio tamen tenet, sed executio interdicitur: non ergo impedit impressionem characteris simulatio, sic nec furtiua receptio, nec preposteratio, sed omnibus his casibus impeditur ut. s. tit. pxi. c. j. ¶ No. q. recipiens ordinem in excoicatione non potest ministrare in ordine sic suscepto: etiam de licentia Episcopi. Et facit iste text. q. etiam cum intrante religionem non possit Episcopus dispensare. Nam hic mandatur ut faciat de licentia Papæ: ipse ergo de iure suo non potest. ¶ In glo. in ver. non debet. ibi: quia contra sententiam excoicationis. Ex hoc soluitur contrarium quod posset formari de. c. literas. de tempo. ord. ubi dicitur q. recipiens simul duos ordines sacros, suspenditur tantum ab executione ultimi ordinis sic furtive recepti. & hic suspenditur ab omnibus ordinibus. nam hic loquitur quoniam excoicatio precessit: & sic iste effectus est irregularis: sed ubi excoicatio non precessit, habet locum contrarium. ¶ In gl. fi. ibi: cum de susceptis ordinibus. Intelligit hoc secundum Hof. quo ad ordines furtive susceptos. Nam in prius susceptis potest Episcopus suo iure dispensare, nisi precessisset

SVMMARIUM.

- 1 Ordines plures sacri citra quatuor minores non possunt eadem die conferri.
- 2 Dispensatio non conceditur Abbati, vel inferiori prelato, nisi in casibus a iure expressis.

CAP.

II.

Cum. h. lator.

Summatum est. s. c. proximo. Prima pars narrat factum, cui secundum respondendo distinguit. ibi: quia vero. ¶ Casus literalis. Quidam. H. homine accessit ad Episcopum tempore ordinationis & idem Episcopus iuxta consuetudinem patrię contulit ei quatuor minores ordines, quibus non contentus furtive preter consuetudinem Episcopi subdiaconatus ordinem suscepit. Postmodum videns q. male fecerat ad Papam accessit rem sibi exponens. Quia ipse multum excessit. mandat Papa diocesi. Episcopo, ut eum in minoribus ordinibus ministrare permittat. Si vero domum religionis intrare voluerit: si alias dignus fuerit, Abbas suus (si voluerit) in alijs ordinibus cum eo poterit dispensare. Bern. ¶ No. primo q. quatuor minores ordines licite possunt eidem eadem die conferri: sed subdiaconatus vna cum minoribus ordinibus eodem die conferri non debet. de quo in. c. ij. s. de tepo. ordi. An autem Acolitatus & diaconatus possint conferri eodem die: & breuiter dic q. non quia regulariter susceptio plurium ordinum eodem die fieri non potest. Fallit tamen in quatuor minoribus: ut in. d. c. ij. & c. dilectus. & c. litera. eodem tit.

- 1 ¶ Vltimo no. casum in quo Abbas potest dispensare. sed regulariter secundum Inno. & Host. & est communis opinio. q. Abbas, vel alius prelatus inferior nunquam dispensat nisi in

cessisset excoicatio. vt. s. c. proxi. ¶ Extra glo. quærit. quidā fuit habitus pro sacerdote: nunc opponit q non sit sacerdos: iste non pot aliter probare se esse sacerdotē: nunquid sufficiat probare illā cōem reputationē? Inno. refert hīc duas opi. ^a Quidā em dicunt q sic: vt in. c. illud de p̄sum. ar. & eorū q ibi no. Alij verò dicunt q aut Ep̄s mouet quēstionē. & tunc iste debet probare se fuisse ordinatū, aut opponit ab alio. & tunc procedit alia opi. Host. distinguit inter factum antiquū & recēs: vt in antiquo procedat prima opi. & in recenti procedat secunda. Sed potest dici prout in simili no. Inno. in. c. veniens. de verb. fig. lib. vj. vbi notabiliter dicit. q si mouetur quēstio de qualitate extrinseca inherente personæ, putā q talis non sit notarius. q aut est quēstio inter alios. & tunc sufficit probare q ille cōmuniter habebatur pro notario. arg. in. l. barbarius. ff. de offi. p̄cto. & iij. q. vij. in. c. infamis. §. tria. Aut est quēstio cum ipso notario, vel p̄sbytero. & tunc satis potest distinguī inter antiquum & recens: nam difficilimum esset ordinatio iam sunt quadraginta anni elapsi qui fortē perdidit literas ordinationis sue, probare eum fuisse ordinatum. & optimē faciunt not. in simili in p̄alle. c. illud. & per Host. in. c. inter quatuor. de cle. peregr. & generaliter an p̄sumatur qualitas intrinseca, vel extrinseca no. Bar. in. l. sciendum. ff. de verb. obli. aliquid per Ioā. and. in. c. sicut. de re iudi. vbi posuit aliqua dicta Inn. hīc.

De excessibus praelatorum.

Rubrica.

¶ Supra visum est de varijs delictis subditorum: sed ne praelati superbi-
rent, subiicit de excess. praela. vel aliter & melius. Supra visum est genera-
liter de varijs excessibus tam praelatorum q subditorum; nunc subiicit
rubri. specialem de delictis ipsorum praelatorum.

SUMMARIUM.

- 1 Episcopus debet tractare sacerdotes non vt vassallos, sed vt fratres.
- 2 Episcopus an possit excommunicare, & alia exercere iurisdictionalia sine consensu capituli. & an possit prædicta præscribere cōtra capitulum?
- 3 Excommunicationis sententia potest ferri sine aliqua citatione, licet ita lata sit iniusta. 4.
- 4 Excommunicatio nunquā fertur in pœnam.

CAP.

I.

Peruenit. Monet p̄latos abstinere à gra-
uaminibus subditorum, & ali-
qua enumerat: & geminatā pœnā imponit con-
tra faciētib⁹. Secunda pars ibi: *Scituri.* ¶ Casus
literalis. Ep̄i p̄sbyteros & alios clericos quasi
filios & fratres summa debēt charitate tractare
sed ipsi cōtrariū faciebāt: qā nisi ad volūtātē eorū eis pecuniā sol-
uerēt diuinū officiū interdicebant eisdem: vnde mādāt Papa Epi-
scopis quatenus in eos tallias & exactiones indebitas exercere nō
p̄sumāt, nec decetero illos grauēt indebitē, vel tractēt inhone-
stē, & sine cōsilio capituli sui ipsos suspēdere, vel eorum ecclesias
interdicere nō p̄sumāt: neq; duas ecclesias quarū vna sufficiat eos
habere permittāt: nec aliquos excōicēt sine ordine iudiciario. sci-
turi q si cōtrafecerit. Papa eos taliter puniet q timore pœnæ alij
à similib⁹ abstinēbūt. Ber. ¶ No. j. ex tex. q p̄bri tractandi sunt p
Ep̄m vt filij seu fratres: nō aut vt vassalli. nā & ipsi p̄bri sunt: licet
pro bono publico habeāt illā p̄minetiā: vide bonū tex. in. c. esto
subiectus. xcv. dist. vnde dicit canō: q ep̄s in quolibet loco sedens,
stare p̄sbyterū corā se nō patiat. vt in. c. ep̄s. ea. disti. & in. c. seq.
vbi dicit q in loco publico debet ep̄s sedere i sublimiori loco: sed
in camera debet se reputare collegā sacerdotū: id est parē sacerdo-
ti. ¶ Not. ij. regula. q Ep̄i nō possunt aliquā exactionē exercere in
clericos, nisi reperiat iurē vel cōsuetudie permisa. x. q. iij. c. qā co-
gnouim⁹. xv. q. ij. c. seruitiū. & in. c. cū apostolus. de cens. & mul-
tas extorsionum species vide in cle. j. eo. tit. & concor. tex. in. c. ad-
uersus. de immuni. eccle. vbi exemplum de Pharaone. ¶ Item no.
q pœna imponitur ad duos effectus. s. vt delinquentes puniantur:
& vt ceteri metū habeant. cōcor. c. j. §. de maled. ¶ In glo. in ver.
capituli. in fi. Vult ergo hæc glo. Ep̄m non posse aliquem excōica-
re nec suspendere, nisi de consensu capituli. Doc. dicunt hīc quod
in excōmunicatione nihil hīc dicitur de consensu capituli. Item

in suspensione dicūt tex. debere intelligi qñ
Episcopus vellet suspendere ecclesiam vel
presbyterū in perpetuū: vel ad longū tēpus
vel quando clerici sunt subiecti capitulo ex
consuetudine iuxta no. in. c. irrefragabili. §. ex-
cessus. de offi. ordi. vel quando omnia cōmu-
nia sunt Episcopo & capitulo: aliās autē epi-
scopus solus potest suspendere, & excommu-
nicare. & ita seruatur de consuetudine. Ego
satis crederem in hoc distinguendum. q in
casibus prædictis requiratur consensus capi-
tuli: quia in arduis explicandis per episcopū
requiritur consensus capituli. ^b iuxta not.
per Inno. in. c. nouit. de his quæ fi. à praela. &
quod not. in clement. ij. de re eccle. non alie,
quia episcopus de iure communi etiam cau-
sam alicuius non debet sine consensu capitu-
li audire. vt in. c. nouit. & in. c. quantō. de his
quæ fi. à praela. Et in hoc casu. posset proce-
dere opi. glo. sed hodie episcopi præscripse-
runt iurisdictionalia contra capitula. & va-
let talis consuetudo & præscriptio. vt in. c.
iij. de consue. lib. vj. In quibusdam tamen nō
valet consuetudo. vt not. in. d. clement. ij. &
in. c. pastoralis. §. de dona. ¶ In gloss. in versi.
iudicari. ibi: si legitima admonitio fiat. Dic-
quod etiam debet saluari ordo. de quo habe-
tur hodie in. c. j. de sentent. excomm. libr. vj.
aliās punitur vt ibi. ¶ Et not. hanc gloss.
in fi. Ex qua habes vnam specialitatem in ex-
communicatione respectu aliarum senten-
tiarum, vt valeat excommunicatio lata sine
citatione: licet sit iniusta. & satis probatur
in. c. sacro de sentent. excommu. & not. ij. que-
stio. j. in sum. sed alię sententię sunt ipso iu-
re nullę. vt iij. quēstio. ix. c. caueant. & capit.
omnia. & c. j. de cau. posses. & propri. & c. j.
de sentent. excommu. libr. vj. ¶ Et inquan-
tum glo. dicit monitionem præmittendam
in suspensione & excommunicatione. Inno.
hīc ponit notabile verbum. dicens quod aut
suspensio fertur propter contumaciam. &
procedit ista glo. aut fertur propter crimen,
& in pœnā: & tunc non requiritur aliqua
monitio. sicut em alię pœnæ ingeruntur si-
ne monitiōe: ita & pœna suspensiois. & pro
hoc adduco tex. apertū. in. c. latores de cle. ex-
com. mini. & sic secūdū prædictā distinctio-
nē debet intelligi. c. reprehensibilis. de appel.
vbi specificē dicitur q admonitio præmittē-
da est. ratio diuersitatis inter suspensionē &
excōicationē est: quia excōicatio nunquā fertur
in pœnā: sed loco medicinæ, vt ille induca-
tur ad satisfaciendum. nā coipso q satisfacit,
reconciliatur Deo: ergo non debet amplius
tenere excōicatio: sed suspensio potest fieri in
pœnā. & quātūcūq; istum pœniteat, oportet
tamen vt peragat pœnitentiam, siue pœnam
delicti. & hoc semper no.

SUMMARIUM.

- 1 Episcopus non potest vnam ecclesiam alteri sub-
iectam à seruitio illius liberare. de quo. j. nu. 3.
- 2 Clerici vnius ecclesie possunt vigore consuetudi-
nis præstare obsequium & reuerentiam infe-
riori praelato citra Episcopum.
- 4 Archidiaconus fundat quasi officium suū & con-
sistit in consuetudinibus.

¶ Duas opin. Ad
de q Inn. in. c. j. de
ver. fig. lib. vj. disti-
guit q aut mouet
qō iter alios: vtrū
talis sit notari⁹ vel
sacerdos. & tūc p̄-
bato q habeat cōi-
ter p̄ notario suffi-
cit. sed si contra eū
mouet de ea re qō
adhuc subdistiguit
q in facto vel crea-
to recenter, q tūc
debeat ordinatio-
ne p̄bare, in anti-
quo aut secus, sed
q cōiter p̄ tali ha-
beret. ita etiam te-
nuit Bar. in. l. actua-
rios. C. de ac. & nu.
lib. xij. & Ale. cōf.
cxxxviij. volu. j.
¶ Vtrū ep̄s possit
excōicare sine cō-
sensu capituli. & vi
de Arch. in. c. si q.
xv. q. viij. vbi dicit
q si ep̄s vult p̄pe-
tuō suspendere ab
offiō vel bñficio nō
debet hoc facere si-
ne cōsensu capitu-
li. An aut Archi-
ep̄s sol⁹ possit ex-
cōicare ep̄m suffra-
ganeū suū: videt q
fic: p̄ tex. in. c. ro-
mana. de offi. ordi.
li. vj. ex hoc exp̄sse
tenet Inn. in. c. gra-
ue. circa med. de p̄-
bē. Sed potes dice-
re q verbū solum
positū ibi p̄ Inn. in-
telligit quo ad ex-
cludēdū numerū
ep̄orū: nō quo ad
excludēdū capitu-
lum suū. & ad hoc
vide bonū text. in
c. si autem. §. sol⁹.
xv. q. viij.
SEBASTIANI.
¶ Consensus capi-
tuli. Vide Fel. in. c.
cām. co. iij. ver. vbi
materia est ardua.
s. de iudicijs. & in
c. si. §. is aut. co. iij.
uersi. verū autē so-
la. de offi. delega.

Panormi. super quinto.

¶ CAP.

II.

¶ SUMMARIUM.

¶ Nō pōt. Vide gl. in c. j. x. dist. & ibi Dñi i. c. j. xxij. dist. in gloss. And. Barba.

¶ SEBA. SA PI.

¶ Intrudere. Intrusus qd dicatur. vide Fel. i. c. in no. tra. colū. ix. verfi. quot modis. s. de rescri. & in c. venies ver. no. q. intrusus. s. de accu.

¶ De ista decre. posset dici vt dicit Bar. in l. cū vir nubrit in foemina. C. de adult. vbi dicit q. illa lex nō cōfuevit legi. q. de ea loqui nō est honestū. & vide qd de isto peccato luxuria cōtra naturā scribit latē sanctus Tho. i. ii. q. xl. iij. articu. pen. & ultimo. & vide pulchrē text. in c. adulterij malū. & i. c. flagitia. xxxij. q. vii. & quod no. gl. in c. extraordinaria. xxxv. q. iij. & tex. cū gl. i. ver. sodomita. i. c. oēs causatiōes. xxvij. q. vii. & qd not. in no. & ibi latē scriptū post cū in c. j. de adult. & vide tex. in fi. de pub. iu. s. item. l. iij. de adul. & in l. cū vir. C. de adul. & tex. ibi & Ang. in aut. vt nō lux. cōtra naturā. colū. vj. Item apud ficulos multū frequētat hoc vitij sodomie. tex. est in c. i. archiepi scopatu. de rapt. qd aut sit de anglicis. vide pulchrū tex. in c. figens an gloriū. l. vj. di. Sed ficuli. respondent ad tex. in d. c. in archiepi scopatu. q. ibi nō dicitur q. ficuli facerent. sed saraceni compellebant ficulos ad patiendum scelus illud. Item de vitio isto sodomitio loquitur text. in ca. vt clericorum mores. de vi. & hōne. cleric. Item ad de quōd sodomitanon potest postulare pro alio: ita dicit Archidi. in capit. infames.

¶ Dhac.

¶ Episcopi ecclesias Archidiaconis subiectas ab eis liberare non possunt. h. d. Vel generaliter sic. Non pōt. Ep̄s sine causa ecclesiam alteri subiectam ab illi subiectiōe & obsequio liberare. Et secūda pars ibi: Mandamus. ¶ Casus literalis. Quidam Ep̄scop⁹ suffragane⁹ Cantuarien. Archiepi scopi plures ecclesia constituit immunes à consuetudine & obsequio Archidiaconorū. propter quod redditus eorū diminuabatur peruenit hoc ad Papā: vnde mādāt Archiepi scopo p̄dicto quatenus factū Ep̄scopi super hoc corrigat & emēdet. & ita pvideat q. Archidiaconis sua iura seruent illeſa in earū ecclesijs. & presbyteri illis debitā reuerētiā exhibeāt & honorem B. ¶ No. j. ex tex. Archidiaconū posse ex consuetudine acquirere seruitia & obsequia in alijs ecclesijs in suo Archidiaconatu positis. vel etiā alibi. & sic valet consuetudo vt vna ecclesia p̄stet seruitiū & obsequiū seu reuerētiā & honore inferiori p̄lato citra ep̄m. ¶ Secundō no. arg. ibi: consuetudine &c. q. de iure cōmuni ecclesie non tenentur Archidiaconis in aliquib⁹ obsequijs seu seruitijs. ¶ In gl. j. in fi. Host. hīc dicit q. stāte dignitate nō pōt Ep̄scopus cū capitulo illius iura diminuere sede vacante. sed in totū potest supprimere illā dignitatē. & pro hac diffinitione Host. possunt adduci iura noua quę multū faciūt. vt in c. j. de re. eccle. nō alie. lib. vj. & cle. ij. eo. ti. Sed dic meli⁹ q. aut dignitas seu ecclesia inferior nō vacat: aut sic. Primo casu pōt ep̄s cū capitulo suo ex causa diminuere iura illius inferioris & attribuire alteri ecclesie: vt puta si vna abundat. altera multum egeat: sed sine causa hoc facere nō potest. hoc probat in d. c. j. Itē potest in totum illā ecclesiā vnire alteri. seu subijcere ex causa. sed non p̄iudicat rectori viuenti. vt in d. cle. ij. Si verō alia ecclesia vacat: & tunc de vnione seu suppressione in totū. dic vt in d. cle. ij. nam pōt ipsam facere nō obstante vacatione. sed diminuere ipsius iura non potest nō dato sibi defensore. vt in c. j. Et quare potius sede vacante permittitur suppressio & vnio in totum q. diminutio p parte. vide bonā gl. in d. cle. ij. & vide ad materiam gl. an Ep̄s possit priuilegiū cōcedere vbi ecclesie in p̄iudiciū alteri. qd plenē no. per gl. & doc. in c. cōstitutus de reli. do. ¶ Et ex p̄dictis infero ad itellectū hui⁹. c. q. si hāc fecisset cā liberādi has ecclesias inferiores ab obsequio Archidiaconi. & fuisset seruata forma quā in alienatiōe saruari debet valuisse factū ep̄scopi: vt in d. c. j. sed hīc nulla cā videt subsistere. ¶ In gl. fi. ibi: potius ex consuetudine quā iure inuatur &c. No. bñ gl. iūcto tex. q. offm Archidiaconi vt plurimū cōsistit in cōsuetudinib⁹: & ita debet itelligi ferē totū. de off. Archi. vt pcedat secūdū locorū cōsuetudinē. & dixi ferē. q. de iure cōi fundat Archidiacon⁹ intētiōe suā super duob⁹ videlicet sup ordinatione clericorū. & super institutiōe corporali. vt ponat institutos in possessionē. vt in c. ad hoc. s. in quadā de off. Archi. vbi p Io. an. plenē tractatur. Abbas.

¶

1 Habens ius conferendi beneficia non potest illa pro suo vsu retinere, siue sibi conferre. 2.

3

Custodia ecclesie vacantis spectat ad illum ad quem spectat eius collatio.

4

Conferens beneficium sibi ipsi: perdit ius conferendi illud: & collatio spectat ad superiorem.

¶ CAP.

III.

¶ Daures.

¶ Archidiaconi ecclesias sibi subiectas ad suū Vsum retinere non possunt. h. d. Vel generalius & sic. Habens subiectiōne beneficij. illud pro suo vsu retinere nō pōt seu sibi conferre. h. d. Prima pars narrae factū. Secunda prouidet ibi: mandamus. ¶ Casus literalis. Quidā Archid. Exonen. Ep̄scopi in ecclesijs quę in suis archidiaconatibus vacabāt se autoritate propria intrudere nō verentur: & eas suis vsibus deputabāt. cū personas deberent instituere in eisde. Peruenit hoc ad papā. vnde mādāt ep̄scopo Exonen. quatenus illos q. taliter occupant ecclesias. vel detinet occupatas eccle. cē. cōpellat vt eas dimittant. & ordinent de personis idoneis: p̄fatos verō Archidiaconos pro tanta p̄sumptione puniat animaduersione cōdigna. Ber. ¶ No. j. ex tex. quōd quis dicitur se intrudere in ecclesiā qñ eā nō consequitur ab habente potestātē cōferendi. cōcor. c. ex frequentibus. de insti. ¶ Secundō not. q. habens ecclesiam sibi subiectam non pōt illius ecclesie redditus sibi retinere. sed debet illi ecclesie de p̄lato puidere: quod procedit etiā si beneficium sit manuale. vt in cle. quia regulares. de supplen. negli. p̄la. ¶ Tertiō no. q. si Archidiaconus nō confert ecclesiā sibi subiectam vel confert personā indigne potestas ordinandi deuoluitur ad superiorem: scilicet ad ep̄scopū. Itē gl. j. ibi: sed si causa custodia &c. Aduerte: quia si gl. intellexit Archidiaconū posse habere custodiam ecclesie vacantis sibi subiecte donec fuerit prouisum de rectore. bene loquitur. nam ad illū spectat ecclesie vacantis custodia. ad quē spectat illius collatio. ad hoc gl. in c. cū vos. de offic. ord. plenē tetigi in c. bonæ memorię. de appel. & per Inn. in c. vt nostrū. vt ec. be. sine dimi. cōse. sed si gl. intellexit q. custodia cuiuscūque ecclesie vacantis spectat ad archidiaconū. de iure cōmuni. male dixisset. & esset cōtra casum. c. cū venissent. de insti & ideo intellege primo modo. ¶ Et in fi. gl. dic q. etiam si ecclesia pleno iure esset subiecte Archidiacono. vel alijs p̄lato. nō posset ille illam retinere: vt in p̄al. cle. q. regulares. nisi esset de mensa sua. vide glo. in cle. j. de exceſ. p̄la. in ver. si ad mensam. ¶ In gl. in verfi. ordinans. ibi: ad eorum p̄sentationem. hoc ideo fortē dixit gl. quia intellexit q. hmoi ecclesie sitæ in archidiaconatibus istorū pertinerent ad p̄sentationem archidiaconorū. & nō ad collationē sed tu potes dicere latius q. aut iste ecclesie pertinebant ad collationem archidiaconorum: & tunc si contulerunt ipsas sibi ipsi: in cōtinenti fuit deuoluta potestas conferendi in ep̄m: quia collatio fuit facta indigno. & ep̄s tunc pvidebit sine p̄sentatione alicuius iure deuoluto: vt in c. q. q. de elect. lib. vj. & in p̄al. cle. quia regulares. aut retinuerūt in vsus suos: & tunc lapso tempore eis permissio ad retribuendum ep̄s cōfert solus iure deuoluto: vt in c. ij. de cōces. p̄bē. aut spectabāt ecclesie ad p̄sentationē Archidiaconorū. & tūc si lapsa sunt tpa p̄fixa ad p̄sentandū. ep̄s prouidebit ar. in c. qm. de iu. pa. sed si adhuc non est elapsus tps p̄fixū ad p̄sentandū. & archidiaconus hmoi fructus tanq. suos dilapidaret: tūc posset habere locum gloss. vt ep̄scopus prouideat ad p̄sentationem archidiaconorū. vt vult gl. hīc & Inn. Abbas.

¶ SUMMARIUM.

1

Sodomia quomodo puniatur de iure canonico tam perpetrata per clericos quā laicos.

2

Sodomia est crimen ecclesiasticum.

3

Vsura quare est potius crimen ecclesiasticum quā furtum & rapina.

¶ CAP.

IIII.

¶ Clerici.

¶ Cōtra naturā incōtinētes. si sunt clerici. deponūt & i monasteriū detruunt: si laici. excōicantur. Secunda pars ibi: si laici.

c

¶ Casus literalis. Quidam clerici & laici laborabant illo vitio sodomitarū. ppter qd ira dei venit in filios

filios diffidētiē: & quinq; ciuitates igne consumpsit. statuit Lateran. consi. vt quicūq; illo vitio deprehensi fuerint laborare: si clerici fuerint, deiciant a clero vel ad agendū poenitentia in monasterijs detrudantur: si laici fuerint, excommunicent, & a cœtu fidelium excludant. Ber. ¶ No. ex tex. q. ecclesia habet iurisdictionem in laicos q. delinquant cōtra naturā. & sic habes vnū casum valde generalē. in quo ecclesia vendicat sibi iurisdictionē in laicos. ex quo enim p. hoc delicto eos excoīcat, manifestē colligit q. hoc crimen est ecclesiasticū. vt in. c. cū sit gnale. de foro compe. do. Ant. intellexit q. hoc crimē nō erat ecclesiasticū. sed Iudex ecclesiasticus hīc se impedit ppter perseuerantiam in delicto. sed certē hoc dictum non placet. & esset diuinatio ad istum text. Vnde dico q. qualiter cūq; hoīes peccent cōtra naturā, vel in actu venereo: vel adorando idola: vel alio modo contra naturā, semper ecclesia pōt iurisdictionem suam exercere in laicos. ita quod erit crimē mixtum, seu mixti fori. de hoc sentit Innocen. in. c. super his. de vo. vbi dicit q. etiam contra infideles peccantes cōtra naturā ecclesia iurisdictionem exercet. nam & Deus puniuit. vt Gene. xix. vbi plenē habet historia quā tangit hoc. c. Eodem modo potest ipse vicarius. nam ex hoc peccato lādatur ipse Deus qui est auctor naturæ. ¶ Et per hāc rationē sensit Ioan. mona. in. c. j. de vsur. lib. vj. q. ideo ecclesia punit vsurarios, & non fures seu latrones: q. vsurarij delinquant contra naturam, facientes germinare pecuniam quā naturaliter nō germinat & c. vt ibi. ¶ Sed opp. contra tex. in fi. dū dicit q. debent laici excommunicari & a cœtu fidelium excludi. nā per excommunicationē sunt a cœtu fidelium exclusi. vt in. c. cū excommunicatos. xj. q. iij. & c. a nobis. de exceptio. So. exponitur secundū Host. & pro idest. pro hoc. l. sape. ff. de verbo. signifi. vel cū dicit excoīcentur, denotat poenam spiritualem. cū dicit a cœtu fidelium & c. notat poenā capitalē quā imponitur per iudicē secularē: sed certē de ista poena hic tex. non videtur sensisse. arg. op. in. c. in Archiepiscopatu. de rapto. ideo intellige primo modo. vel hoc dicit ad maiorem expreſsionem: & vt etiam de facto excludantur a cœtu fidelium, licet non obseruetur in practica. Abbas.

SUMMARIUM.

1. Priuilegiatus non debet parere suo superiori contra tenorē sui priuilegij.
2. Priuilegium libertatis vel immunitatis potest concedi per Papam ecclesijs, etiam in præiudicium Episcopi.
3. Priuilegia ecclesiastica violans, dicitur venire contra libertatem ecclesiasticam.

CAP.

V.

Anē si episcopi.

¶ Si a priuilegiatis aliquid petiſ cōtra tenorē priuilegij, licitē denegatur. h. d. Vel sic. Subditus non tenetur parere superiori aliquid exigenti, vel præcipienti contra tenorem sui priuilegij. b. hoc dicit. ¶ Casus literalis. Quærebatur de poena petentis aliquid a priuilegiatis contra priuilegij tenorem. Consultus Papa respondet quod Episcopi aliquid ab Abbatibus præter debitam obedientiam non exigant contra libertatem huic ordini concessam. si autem amplius exegerint, liberum sit Abbatibus huius ordinis autoritate apostolica denegare illud quod petitur. Ber.

- ¶ No. j. ex tex. q. in priuilegio libertatis seu præstantis aliquam immunitatem ecclesijs inferioribus non intelligitur excepta auctoritas Episcoporum: imò Episcopi tenentur illas immunitates & libertates conseruare. Et sic not. Papam posse in præiudicium Episcoporum ecclesias inferiores priuilegiare. ad hoc quod no. in. c. cōstitut. de reli. domi. ¶ No. ibi: contra libertatem ecclesiæ & c. quod violans priuilegia ecclesiæ dicitur venire cōtra libertatem ecclesiæ. & facit ad illam materiam quando statuta laicorum dicantur venire contra libertatem ecclesiasticam. c. de quo per Inno. in. c. nouerint. de sen. excom. per Bart. in aut. cassa. C. de sacrosan. eccle. ¶ In gl. fi. ibi: autoritate huius canonis. Gof. dicit q. imò etiā autoritate propria ex quo vigore priuilegij non tenetur. ad hoc c. quia. x. q. iij. vel potest secundū eum dici vt aliquid afferat hoc c. quod aut superior non est in possessione eius quod petit, & subditus propria autoritate illud denegare potest. & ita loquitur. c.

quia. Aut erat in possessione. & tunc pcedat iste text. vt autoritate apostolica denegat. nam autoritate propria non posset subditus superiorem suū priuare. ar. in. c. cū inferior de maio. & obe. Tene menti.

CAP.

VI.

Llud etiam.

Ponit poenā vicariorū qui ad vendicādas prælaturas se erigūt cōtra prælatos. h. d. Vel aliter: & sic. Vicarius ecclesiæ vsurpās sibi ipsius ecclesiæ personatum cōtra præstitū iuramentum: ad officij sui executionē admitti non debet. ¶ Casus literalis. Aliqui sunt constituti vicarij in ecclesijs autoritate Episcoporum qui obligati sunt personis ecclesiarū fide & sacramēto: vicarij isti se in superbiā erigētes falso assumebant sibi nomen personatus, cōtra fidē & iuramētū. statuit Alexā. qd si super hoc in iure cōfessi fuerint vel cōuicti, decetero in eodem Episcopatu ad executionem sui officij nullatenus admittantur. Ber. ¶ Et ex prædictis & ex tex. no. poenam illorum qui in beneficijs mutant sibi cām possidendi ¶ Opp. cōtra tex. nam videt q. cū isti vicarij essent periuri & infames. vt in. l. si quis maior. C. de transact. & in. c. querelā. de iureiur. non a debebāt amplius admitti ad executionē officij, nec in eodē episcopatu nec in alio: quia periuri sunt infames. vt in. c. peruenit. s. de fi. de iusso. Sol. doc. fatentur cōtrariū: & ad literam suppleant maximē quia poena imposita hīc habet locum vbiq; scilicet in hoc episcopatu & in alijs.

SUMMARIUM.

1. Excommunicatio lata contra subditum quia non paret contra priuilegiū sibi a superiore concessum non valet. & nuz.
- Sententia notoriē iniusta est nulla.

CAP.

VII.

Vm ad quorū-

dam. Snia excoīcationis lata cōtra subditū denegantē procuracionem exactā ultra numerū consilij Lateran. non tenet. h. d. Vel generalius: & sic. ¶ Excoīcatio lata cōtra subditū q. nō paret cōtra priuilegiū sibi a superiore concessum non tenet. h. d. Secunda ibi: Ideoque. ¶ Casus literalis. Statutū fuit in Lateran. cōsilio q. plati ecclesiarū cū visitāt ecclesias suas certū numerū equorum & personarum debēt habere: sed quidā prælati hoc nō seruabant: quidā prælati ecclesiarū quarūdam petierūt a domino Papa sibi super hoc prouideri. Vnde Papa autoritate apostolica indulget istis vt si ecclesiarum prælati numerū euectionis & personarum in Lateran. consilio constitutum exceſserint cū eorum ecclesias visitauerint, liberum sit eis autoritate apostolica denegare si procuracionem pro pluribus postulauerint: & si prælati propter hoc in ecclesijs illorum vel clericos aliquam sententiam tulerint, Papa decernit ipsam non valere. Ber. ¶ No. j. argu. ex tex. quod prælatus visitando licitē excedit nume-

ij. q. vij. similiter ecōtra masculū muliebria passus pro alio postulare nō pōt tex. est in. l. j. s. remouet. ff. de postu & in. d. c. infames. Et adde q. absolutio a peccato cōtra naturam est de reseruatis episcopo. vt dicit Spe. in aureo reposito. in ti. de poe. & remis. s. sequit in prin. vlt. col. Item adde q. vitiū sodomiticiū impedit ordinis executionem & post actā penitentia vt no. do. Ant. i. c. nisi. cū pde. circa fi. prin. de renū. Itē dicit philosophus. ij. ethi. quē refert. s. Tho. in iij. sent. di. lxj. q. j. artic. iij. post mediū. q. luxuria cōtra naturam nō est humana: sed bestialis.

¶ Vtrū Iudex ecclesiasticus possit cognoscere de vitiō sodomie. & de hoc etiā vide per do. Abb. in. c. in Archiepiscopatu de raptori.

ZACHARI.

¶ Cōtra tenorem sui priuilegij. Ego limito hoc dictū esse verū, nisi talis superior eēt is qui cōcessisset priuilegiū. vt no. Bald. in l. si cui. paulo post prin. C. de nō nu. de pōderādo tex. in. l. amicissimos. s. luci. ff. de exco. tu. & Bar. in alleg. s. luci. ver. itē pōt ex isto in lectu. Nico. de neapo. Item Bar. in. l. petendā. ver. quāto dicitur hīc. C. de tēpo. in inte. resti. & pau. de ca. cō. cccviii. in cipi. vt bene attinatur. circa fi.

SEBA. SAPI.

¶ Ecclesiasticam. Qñ statuta laicorum dicantur venire cōtra libertatē ecclesiasticam declarat Fel. in. c. ecclesia sanctæ Mariæ col. xxv. verfi. expedita. j. q. ij. de consitu. Andree. ficu. in rubric.

Panormi super quinto.

dere. eccle. nō alie. in. iij. dubio. & Alex. in consi. xxix. inci. Statutis. in. ij. vol. cū duobus seq. And. sicu. in consi. xxij. inci. à ioue principiū. col. penult. in. iij. vo. Ias. in. l. filiū familias. §. diu. col. xj. ff. de le. j.

¶ Consensu Metropolitan. Adnotata in hac decreta. vide p do. Abb. in. c. consultationibus. de dona. Item adde q̄ reseruatō Papæ non impedit vnionem ordi-

narij. secundū do. de Rota in antiq. deci. xij. Sed cōtra rīū tenet Lap. all. xxvij. Itē benefi. ciū vnitū nō dicitur nouum. secundū dñs de Rota deci. xlij.

b ¶ Diocesanorum. Adde hic gloss. in c. lege imperatorum. x. distin.

SEBASAPI.

c ¶ Vnire. Adde q̄ Episcopus potest vnire beneficiū seculare monasterio monachorū. & statuere q̄ regat per monachos. & tale statutū operatur dispensationem cū monacho vt possit regere beneficiū. licet aliās episcopus expresse nō dispenset sup hac translatione. itā tenet Rota in tit. de off. ord. deci. in. in antiquis. refert Fel. in. c. in nostra in vlt. col. de rescrip.

d ¶ Subiectas. Vt dicit gl. in verbo ordinarios. in. d. cle. ne i agro. §. ad hoc & idē dicit Archi. in. §. sicut duo episcopatus. xvj. q. j. & Inno. hic in materia vnionis. vide elegās dictū Inno. in. c. pastoralis. de of. ord. vbi dicit q̄ bona ecclesiastica vnita non possunt alienari pro soluēdis debitis alteri ecclesie cui est vnita. & vide omnino quē ibi addidi. Itē adde q̄ Episcopus non pōt vnire ecclesias suę diocesis sine consensu capituli. gl. in fi. & ibi do. Abb. in. c. cum dilect. qd me. cā. sed tñ de hoc mihi videtur casus in. c. sicut duo episcopatus. xvj. q. j. Itē pulchra dubia in materia vnionis. vide p Pet. de ancha. in consi. c. viij. Itē adde q̄ falsitas causę non vitiat vnionē. sed collationē. vt dicit do. de ro. in antiquis deci. cxciij. Itē q̄

rum personarum contentarum in consilio Lateran. dūmodo pro illis procuracionem non exposcat. Item nō. hanc constitutionem habere locum siue excedat numerum euectionum siue personarum. & aduerte. quia consilium Lateran. de quo in. cū apostolus. de censu. non taxat numerum personarum. sed euectionum tantum. & hic. etiam dicit de numero personarum. Vnde est dubium quod debeāt esse personę pedites vltra equitantes. & in hoc sunt varię opi. nam quidam dicunt q̄ quot sessores. tot debent esse famuli seu pedites sternētes equos. nā durū esset quod socij episcoporū sternerent sibi equos. Alij dicunt q̄ tribus equitaturis sufficit vnus famulus pedester. alij quod duabus. pro hoc est tex. in. c. in singulis. de reg. Hostiē. dicit q̄ bene attendenda est consuetudo regionis. & status personarum. tñ salua interpretatione papali æquum esset vt pro duabus equitaturis non ducatur vltra vnū. nec pro tribus minus vno. vir tamen bonus seu iudex in hoc arbitrabitur. ¶ In gl. ij. in fi. Hos. tenet q̄ hac sententia de iure communi sit nulla: quia in ea fuit expressus error. dū dicit Episcopus. excommunico te nisi me recipias cū tot eqtaturis. & pro hoc quod de iure cōmuni procedat iste tex. alleg. Ioan. and. quia aliās esset superflua: cū nō appareat cui loquatur. & sic priuilegium istud esset inutile. & ideo tene hanc lect. tanq̄ veriore. & sic summaui siue error sit expressus in sententia siue constet eum excommunicari. talis sententia est ipso iure nulla. ad hoc. c. per tuas. de sent. excom. & quod not. Inno. in. c. fraternitatis. de frigi. & malef. vbi not. dicit sententiam iniustam notorie esse nullam. quod videtur probare text. in. c. inter ceteras. de re iudic. pro hoc facit. quia præsumptio est illa quę conseruat iniustam sententiam: sed vbi est notorietas iniustitię cessat præsumptio: nec est præsumentum quod iura quę innituntur summę equitati voluerint defendere & dare robur notorie iniustitię.

SYMMARIUM.

- 1 Episcopatus vnio vel subiectio pertinet ad solum papam: citra aliquorum consensum. & nu. 2.
- 2 Vnio ecclesiarum potest fieri per episcopos in suis diocesibus: non tamen possunt hoc sine consensu capituli facere.
- 3 Prælatus inferior an possit ecclesias sibi pleno iure subiectas vnire.
- 4 Prælatus inferior dicitur habere iurisdictionem episcopalem in ecclesijs sibi pleno iure subiectis.
- 5 Archiepiscopus non potest aliquid attētare in diocesibus suffraganeorū nisi quatenus reperiatur in iure expresse.
- 6 Legatus de latere an possit vnire beneficia posita in sua legatione licet in alterius diocesi.
- 7 Episcopus potest vnire beneficia posita in sua diocesi. etiam quod eorum collatio sit deuoluta ad papam propter eius negligentiam.

beneficiū vnitum non pōt permutari per illum qui detinet etiā antequā vnio sortiatur effectum. secundū do. de ro. in antiquis deci. clxxxv. Itē ad id quod dixi de vnione facta ex falsa causa. vide do. de ro. deci. lvi. in ordine in eo nouis. Item adde hic q̄ vnio beneficiorum prescribitur per tantum tēp̄ cuius non sit memoria in contrariū ita notanter dicunt do.

7 Episcopus an possit vnire certum beneficiū quod papa sibi reseruauit.

¶ CAP.

VIII.

Sicut vnire. Abb. sub

scopo monasteriū suū alteri subijcere vel vnire nō potest sine cōsensu diocesani etiam cum consensu metropolitan. ¶ Vel generalius: & sic. Prælatus inferior citra episcopum non potest suam ecclesiam vel sibi subiectā alteri vnire sine episcopi consensu etiā Metropolitan. auctoritate interueniente. h. d. & est casus allegabilis. Diuiditur. Nā primò ponit quādam consuetudinem. Secundò narrat factum quod informari mandat. ibi: Cum itaque. Tertiò soluit obstaculum. ibi: non obstante. ¶ Casus literalis. Prior Granden. monasterium suū quod est in diocesi Faustini Episcopi subieci. siue vniuit monasterio de Accato sine consensu dioce. Episcopi prædicti de cuius auctoritate id fieri debuisset assensu tamen Archiepiscopi interueniente. Episcopus significauit hoc domino papæ petēs vt sibi liceat reuocare qd ille prior Granden. fecit eo inconsulto non obstante assensu vel confirmatione Archiepiscopi quā interposuisset proponitur: quia Archiepiscopus in dioce. sui suffraganei sine ipsius assensu nihil disponere potest contra canonicas sanctiones. & Papa idem decernit irritandū: & q̄ Episcopus id in irritum reuocare possit primò illud ostēdit. sicut enim ad Papā pertinet vnire Episcopatus & alienę potestati subijcere: ita ad Episcopum pertinet vnio & subiectio ecclesiarū suę dioce. B. ¶ Not. j. ex tex. duos casus reseruatos soli summo pōtifici sicut vnio & subiectio episcopatuū tanquā maxima causa. Sol⁹ ergo Papa pōt duos Episcopatus vnire: vel vnū alteri subijcere. 2 ¶ Secundò nō. alios duos casus reseruatos solis Episcopis. & denegatos ceteris prælatis inferioribus. vt vnio & subiectio ecclesiarū inferiorum suorū diocesanorum. b. Episcopi ergo ad similitudinem Papę in suis diocesibus possunt vnire c ecclesias sibi subiectas. Est tamen differentia: quia Papa potest vnire etiam sine causa & sine consensu canonicorum. quod non posset facere Episcopus: vt est casus no. in. c. pastoralis. in fi. §. de don. 3 ¶ Et per hunc tex. dicunt hic doct. quod quantūcūq̄ prælatus inferior habeat ecclesias pleno iure sibi subiectas d. tamē non potest vnā ecclesiam vnire. vel vnā alteri subijcere. Sed in hoc dicere aliter. quod aut prælatus inferior vult potestate sua ordinaria à iure attributa hanc vnionem facere: & non potest: quia ista tanq̄ grauiora solis episcopis reseruata sunt: vt hic. Hoc fallit vbi prælatus inferior hanc potestatem vniendi præscripserit. hoc enim præscriptibile est cū sit iurisdictionis. hoc enim voluit gloss. not. in clemē. ne in agro. §. ad hac. de sta. reg. & facit

de ro. in antiquis deci. xxiij. & in eis de deci. ccxxvij. q̄ incipit. itē q̄ vbi aliquis. & alle. glo. in ver. ad emēlam. in cle. frequens de excess. pla. de quo vide oīno p Io. an. i regula. q̄ cōtra de reg. iij. in merc. li. vj. & in repertorio aureo in ver. nuper. i vlt. q̄ vbi oīno vide. quia qdam alia allegat & ponit an prescribi possit minoritpe. & q̄ ista vnio præscribat spatio. xl. an. facit optimē quod no. Inn. i. c. cū sup circa med. de re eccl. nō alie. vbi dicit q̄ res q̄ nō erāt de mensa possunt vniri mēsa ecclesie p p̄scriptionē. xl. an. p ea quę habētur in. c. cū de beneficio. de p̄bē. li. vj. Itē adde hic vnā. q̄ in materia vnionis. quā ponit Old. cōf. ccxxij. videlicet an possit fieri vnio de de cē ecclesijs parochialibus. x. dignitatibus ecclesię cathedralis. vide Old. cōf. cclx. cum tribus seq. Item de p̄tate à Papa concessa cuidam Ep̄o vniendi mēsa ecclesie aliquā ecclesiā. vide Old. cōf. cclvij. Itē. c. sede vacante pōt vnire ecclesias: dūmodo nō præiudicet iuri episcopali. secundū Inno. in cle. ne i agro. in. x. col. de statu. mon. Itē in materia vnionis. vide vnū consi. Ang. in cōf. ccllij. Itē in ista materia vide aliquapul. i repertorio aureo in verbo: vnio.

& facit q̄ not. in cle. ij. de re. eccles. non alie. Aut iste praelatus vult hoc facere auctoritate speciali: vt quia praelatus iurisdictionem quasi Episcopalem in illis ecclesijs, & potest. arg. in. c. auditis. & c. cū olim. de praelat. nam ex quo habet quasi Episcopalem iurisdictionem, & vnire est iurisdictionis Episcopalis: ergo vnire poterit: & circa hoc do regulam. q̄ omnia pertinentia ad iurisdictionē episcopalem possunt explicari p̄ plātū inferiorē habētē iurisdictionē quasi Episcopalem in loco. ad hoc gl. no. in cle. j. de re. ecc. nō alie. no. Inn. in. c. ij. de transac. & Fed. confi. xxiii. Et ex hoc posset inferri dictū doct. p̄cedēs nō esse verum. nam vbi ecclesie pleno iure sunt subiectae praelato inferiori, talis praelatus dicit ibi habere quasi iurisdictionē Episcopalem. ad hoc tex. cum ibi no. in. c. quoniā. & seq. j. de priuile. & in. c. vnico. de capel. mona. lib. vj. Et hoc no. quia facit ad multa. ¶ Vlti. no. hanc regulam metropolitanū nihil auctoritatis posse attentare in Diocesi sui suffraganei, nisi quatenus in iure reperiatur expressum. facit. c. duo simul. & c. pastoralis. & qd̄ ibi no. de off. ordi. ¶ In ver. auctoritate nostra. in fi. Et pro hoc facit quod ipse solus possit quando ecclesie simul sunt in Diocesi sua sitae. facit tex. in. c. ij. de p̄ca. & in. c. Episcopi. de rebus ecc. non alie. facit q̄ no. in. c. fi. de success. ab intest. & pro hoc litera ibi: sicut iustum fuerit, &c. non enim intendit praeiudicare iuri tertij. ¶ Extra gl. quæritur de. q. quotidiana: hinc dicitur quod cum auctoritate Metropolitanī non possunt vniri ecclesie sitae in Diocesi suffraganei. nunquid hoc fieri possit auctoritate legati? docto. antiqui non tetigerunt hoc dubium, sed moderniores videntes multos variasse in hoc articulo. Fed. confi. cxc. dicit q̄ cū casus esset de facto habito diligenti studio: & facta collatione cum multis iurisperitis cōsultuit q̄ nō: & maximē si sint talia beneficia quae non spectant ad collationem legati. & mouet inter cetera. quia legatus non potest attentare id per qd̄ diminuuntur iura Dioecelanorum, & inferatur eis perpetuum praeiudiciū. vt in. c. fi. de confir. vti. vel inuti. & hoc dicit sentire Inn. & Hosti. ibi. & hanc opi. Fed. sequitur do. An. i. d. c. fi. sed nulla mentio ibi fit nec in confi. Fede. de dicto Spec. & Io. And. in additio. nam Spec. in tit. ij. §. nunc ostendendū. ver. v. dicit sub dubio fortē, legatum hanc vnionē posse facere: & tradidit ibi regulam in ver. legatus. q̄ omnia quae potest facere praelatus i Diocesi sua sicut Episcopus vel Archiepiscopus, potest facere legatus in legatione sua. & Io. And. in addi. in. d. ver. dicit hoc tenendum si ne dubio fortē. & plus ibi dicit tenendum legatū posse vnire vnā ecclesiā mensē Episcopali. licet ipse Ep̄s hoc facere nō possit. qd̄ est valde notabile pro limitatione cle. primē. de rebus ecc. non alienā. hanc opinionē sequuti sunt multi moderniores dicētes expressi q̄ siue bñficia spectent ad collationē legati siue nō. vt puta quia sunt deuoluta ad Papā. q̄ poterit ipse hanc vnionē facere: nā hanc vnio respicit p̄prietatē bonorū. Vnde licet non habeat ius conferendi. habet tñ ius vniendi. ¶ Et per hanc rōnem infertur ad decisionem alteri q̄onis. Nūq̄d Ep̄s possit vnire bñficia deuoluta ad Papā per eius negligētiā? & cōcludendū est q̄ sic. Quia licet respectu iuris cōferēdi quo ad titulū sit sibi sublatā potestas prouidendi: nō tñ respectu vniendi, & aliter prouidēdi de ipsis beneficijs. Nam p̄pter negligētiā Ep̄i solū deuoluitur potestas ad superiorem respectu collatiōis quo ad titulum: sed vnio concernit proprietatem ipsius beneficij. Item vnio fit ex cā, adeo q̄ causa non subsistente vnio est nulla. vt no. Domini de ro. deci. lv. & no. in. d. clēm. ij. & sic non est actus omnino voluntarius. Et per hoc corrobora decisionem primē. q. Nam cū legato sit permissum ius conferendi quod est voluntarium ius: fortius vniendi. quod est quasi necessarium: nec per hoc praeiudicatur iuri Episcoporum: quia habebunt ipsi alia iura Dioecesana in illis ecclesijs. Itē ipsemet hoc debuisset facere. ad p̄dicta facit. c. ij. de offi. leg. lib. vj. ¶ Et ex p̄dictis infertur ad. q. Papa reseruauit sibi certum beneficium, nunquid Episcopus possit illud vnire alteri? Et concludo quod in praeiudicium reservationis Papae non videtur hoc posse facere. Vnde non praeiudicabit ei p̄ quo beneficiū Papae reseruatur. ar. in. c. vt nostrum. de app. & c. si eo tempore. de ele. lib. vj. Valebit tamen vnio, & habebit effectum suum illo dimittente beneficium pro quo Papa fecit reservationem. Nam & ius praelati non impedit vnionem, sed sibi nō praeiudicatur. vt in. d. cle. ij. Ita dic & in reservatione. Et hoc intellige quando reservatio concernebat collationem respectu tituli. Secus

¶ Vtrū legatus possit vnire bñficia ad collationē Ep̄i pertinētia. & de hoc vide p̄ Inn. i. cle. neī agro i. x. colū. de sta. mo. & vide oīno de hoc per d. Ant. in. c. fi. de confir. vti. vel inuti. & adde q̄ excellēs doct. d. Io. de Ana. ad hanc. q. alle. Do. de Ro. deci. xxviij. & plenē in. c. fi. de cōfir. vti. vel inuti. an autē legatus possit disimēbrare. hoc est diuidere ecclesias vnitas. vide p̄

putarem si papa reseruasset certam ecclesiam suae depositioni. Quia istud verbum est generale. adeo quod inferior non poterit de ea disponere. arg. vt in. c. vt nostrum. vt eccle. be nesi. sine. dist. con. Abbas.

SUMMARIVM.

1 Clericus qui de suo crimine publicē gloriatur, debet ab officio suspendi.

2 Confessio extraiudicialis de crimine nō probat crimen, sed est sufficiens indicium ad torturam. Suspenditur ab officio & beneficio simpliciter, an dicatur suspendus in perpetuum, vel quomodo.

CAP.

IX.

Q Vām sit graue.

1 ¶ Clericus qui de crimine publicē gloriatur, propter quod scandalum sequutum est, ab officio & beneficio suspenditur: Et per hoc commune summariū nimis restringitur sensus literae: quia videtur exponere scandalum. quod videtur contra principium. & ideo simpliciter potest sic summari. suspendi debet clericus qui de suo crimine publicē gloriatur. h. d. Secunda pars ibi: Ideoque. ¶ Casus literalis. Quidam diaconus. P. nomine publicē confitebatur se carnaliter cognouisse uxorem cuiusdam sui cōuicini siue parochiani: propter quod vir ille remisit uxorem suam ad propriam domum. Significatum fuit hoc do. Pa. vnde mandat cuidam Archiepiscopo quatenus si confliterit de p̄missis: praefatum clericum ab officio & beneficio ap. ces. suspēdat: & virum illum cōpellat vt uxorem suam recipiat, & maritali affectu pertractet eādem. Ber. ¶ No. j. ex tex. delictū p̄cedens aggrauari ex gloriatione subsequēti. ¶ Secundo no. q̄ ipsa gloriatio delicti etiā si aliter non constet de dilecto est graue peccatum: iuxta illud Psal. quid gloriaris in malitia, & c. ¶ Tertiō not. quod etiā de iure canonico confessio facta extra iudicium de crimine non probat ipsum delictum quo ad poenam ordinariam ipsius delicti infligēdā. nam si aliās constitisset de delicto, grauius iste fuisset punitus, ex quo constabat de eius cōfessione: vt in. c. cum non ab homine. de iudi. iūcto c. qualiter. ij. de accusa. sufficit tamen talis confessio ad supponendum contententem torturē: d vt est tex. & ibi Bart. in. l. capite quinto. ff. de adulte. tenent Do. de ro. deci. clxxij. als. cxxxij. Hoc tamen dictum aliter limito in. c. at si clerici. de iudi. & dic vt ibi. ¶ Vltimō. no. quod ex sola confessione gloriantis de delicto non licet marito a se uxorem abicere. nā nō valet confessio in praeiudicium alterius: vt in. c. j. de cōf. & c. significasti. de adul. & l. fi. C. de accu. ¶ In glo. j. ibi. aliās non fuisset suspendus, &c. Glo. sentit hinc vnam lect. ad istū tex. secundum quam summat Io. And. q̄ propter scandalum inde sequutum: iste fuit punitus extraiudicialiter. non autem quod per hanc cōfessionem constaret de delicto. quia si consti

Do. in. c. cōnomensem. vltra medium. lvj. disti. vbi post do. de Ro. determinat q̄ nō. & recorder de hoc aliās vidisse decisionem in ordine meo nouis. quē in ci. item q̄ in disimēbratione. quae est cxxxv. in ordine. vt postea reperi. Item ad. q. hic positam per. d. Abb. vide deci. per Do. derota deci. cxlii. n. in ordinem nouis. fimo.

SEBA. SAPIA.

¶ Negligentiam. vide Pe. de Anch. in. c. n. nefede vacan. & Imo. in. c. j. eodem titu.

SEBA. SAPI.

¶ Quām sit graue. Vide ad istū text. Abb. in. c. olim ex literis. s. de rescrip.

ZACHARI.

¶ Torturæ. Tu vide plenissimē de hoc quod not. in apost. ad istum in. c. olim. num. ix. in versi. subiici torturæ. vbi do cautelam ad euadendum cōfessionem extraiudicialiter crimen a torturafu. pra vbi etiam Fed. de. confil. ij. versic. ij. nisi reuocet. supra de rescrip. no. etiam in apost. ad istum. in. c. de hoc. num. vij. in apost. in versi. ad supponendum torturæ. s. de fimo.

SEBA. SAPIA.

¶ Torturæ. Vide Angel. Aret. in tract. in malefic. in verbo fama publica. versi. quæro an vnum iudicium. in verbo comparent dicti inquisiti & negant totū. columna prima. & in verbo nec non ad denunciationē. versicu. quæro an confessio. Felin. in. c. de hoc supra. de fimo. Roma. in consilio. vñ. incipiente visis necessarijs. & in consil. iij. incipien. quædam mulier.

Panormi. super Quinto.

a ¶ Episcopus. Dicit Bal. in c. cūctos populos. in vlti. co. C. de sum. tri. q. si quis est suspectus de fuga, non est necesse q. peremptorium veniat in eius notitiam. & idē dicit Sal. in l. absentes. in ver. tertio quēro. de accusa.

b ¶ Famul⁹ cuiusdā. Vtrū videat mādasse q. dixit seruo nō reuertaris ad me nisi facias qd. sentiā nouū? & illā decisione Bar. i. d. l. si q. mihi bona sequū

tur Bal. Ang. Ioan. de Imo. & Mod. ibi. Pau. de cast. in confi. cclx. inci. vide per prædicta. Ang. de are. i. trac. malef. i. verfi. semproniu mādatorē. in. xxj. q. & Pe. de Anch. hic. q. adistā qōnem pōderauit istum tex. quē etiā alle. ad hoc Io. de Anan. in confi. lix. inci. visa iquisitio ne formata per magnificum dñm capitaneū florētiniū, &c. fortius p. illū text. sing. in. d. c. fi. extendit prædictā deci. Bar. do. Mat. de mathesi. i. nota. clxxxviii. q. et pcedat qñ dñs proferēs talia verba ex

pressē ihibuisset ne occideret: q. vulnera non possunt fieri ad mēsuram: Bal. in l. non iō. in xviij. q. C. de accusati. & illa decisio Bar. ab oibus approbat. & illā ibi limitat Rap. cum. & Lud. ro. nisi offensa fuisset illata domino non cum ferro, sed cū alapa, vel cū pugno: q. dominus vtens illis verbis erga famulū, facias q. sentiā nouū de tali, intellegere mādasse de simili vindieta cū alapa, vel cū pugno: & ideo fitunc famulus occideret, non teneatur dominus p. not. in l. j. C. unde vi. Secundò limita prædictam decisio nē Bar. vt. pcedat: & sit vera in terminis in quib⁹ loquitur Bar. scilicet in

tali famulo in quo nō poterat eadē alia verisimilis interpretatio: quā homicidij committēdi. sed si talia verba: facias q. sentiā nouū de tali essent prolata ad talē personā in qua verisimiliter posset cadere aliud sensus, tunc stare interpretatiōi domini: puta si iniuriatus diceret pcuratori suo, vel alicui aduocato, facias q. sentiā nouū de tali. ita probat ex do. not. Bal. in l. j. C. de ser. fugi. Tertiò limita deci. Bar. vt nō pcedat. qñ dictus passus iniuriā diceret famulo q. acciperet vnū bastonū, & faceret q. sentiret nouū. nā ex genere instrumēti qd. verisimiliter nō est aptū ad mortē inferendam dñs nō teneret, dato et q. cū illo bastono eū occideret. Ita sing. inquit Bal. in l. cū mādati. circa fi. C. mād. ita sing. limitās. d. c. fi. de homi. & facit qd. si gnanter dicit idē Bal. in d. l. si q. mihi bona. & si corā. vbi limitādo. d. c. fi. dicit nō pcedere, qñ mādasset q. percuteret alapa, vel ligno, & ille ferro percuteret. facit et benē do. ciuidē Bal. in l. nō ideo in pen. colū. ad fi. C. de accu. vbi quærit an mādās teneat in delictis si mādatus excessit mandatū. & dicit distinguēdo vt ibi per eū. & seq. Ang. de are. in. d. ver. semproniu. i. xviij. q. Quartò no. limi. idē. Bal. i. l. si literas. ad fi. C. mād. nisi famul⁹

tisset, acius fuisset punit⁹. sed (vt. s. dixi.) ista lect. mihi non placet: quia in princ. c. ponderatur grauitas delicti surgēs ex gloriatioe. Itē secundū hanc lec. gl. sequeretur absurdum. q. de delicto gloriantis vnde scandalum non est sequutum nulla pœna imponderetur. Inno. tñ dicit hic istum puniri tanquā maledicū detractorem & leuem. quorū quodlibet sufficit ad hāc pœnā imponendā. non autē punit de delicto cōfessato. quia de eo nō cōstabat. Idē videt velle Hosti. dicēs q. hāc decretalis iponit pœnā gloriāti se de delicto. nā cū hoc delictū sit graue, non debet remanere impunitū. vt in. c. vt famē. de sen. exc. Nō ob. q. hic nō erat accusator. q. iste publicē fuit cōfessus, & euidentia facti non indiget accusatoribus. vt i. c. euidentia. de accu. Conclude ergo q. confessio facta extra iudiciū de crimē reglariter nō probat delictū, vt de eo possit iste puniri. sed si transit ad aliā speciē delicti, tunc punit de illo delicto nouiter accusato ex gloriatioe sua vt est delictum gloriatioe de malo, & ex his habes pœnam istius delicti gloriantis.

¶ Sed quēro vltra alios ¶ nunquid iste remanebit suspensus in perpetuum? Et sic generaliter potest quēri vbiq. a iure aliquis suspenditur simpliciter ab officio & beneficio. Inn. in. c. ij. de sol. sentit q. sicut in excoicatione canonis absolutio conceditur Episcopo si Papa sibi non reseruata: ita est in suspensione. Contrarium sentit glo. in. c. cupientes in. s. ceterū. in ver. suspēfos. de ele. li. vj. Sed dic vt no. gl. in cle. j. de hereti. in ver. excoicationis. q. aut suspensio est ad tempus. & tunc inferior non potest relaxare: aut simpliciter sine pœfinitioe temporis & hoc potest, sicut in excommunicatione. & dic latius vt ibi not. glo. quæ est sing.

SVMMARIVM.

1 Episcopus præstās causam directē vel indirectē homicidio: priuatur ab officio sacerdotali, & ab administratione episcopatus.

2 Irregularitatem non incurrit clericus si præsentia suam exhibuit alicui homicidio.

Episcopus, vel alter prælatus habens iurisdictionē temporalem, non debet præstare præsentiam suā quando fit iustitia corporalis, ex eo quia videtur præstare opē: & ideo incurrit irregularitatem.

3 Mandatum ad delictum inducitur per ista verba,

nunquam reuertaris domum nisi aliud sentiam de te.

Mandans verberari aliquem, si sequatur mors, tenetur de homicidio.

4 Episcopus potest quis fieri etiam ante acceptatum ordinē presbyteralem.

5 Irregularitatem an quis incurrat per ista verba: talis meretur decapitari ob crimen quod commisit.

¶ CAP.

X.

Literis

¶ Episcopus cui⁹ autoritate homicidium commissum est, a ministerio altaris, & officio pontificalis, & Episcopatus administratione deponitur. Vel sic. Episcopus præstans causam directē vel indirectē homicidio committendo, eo commissio priuari debet officio pōtificali & sacerdotali, & ab administratione Episcopatus remoueri. Vel tertiò: & breuius. clericus autoritatem vel consilium directē vel indirectē homicidio præstans irregularis efficitur. hoc dicit. Prima pars narrat factum. Secunda diffiniendo committit ibi: Nos autem. ¶ Casus literalis. Quidam visitatores in Lombardia acceperunt ad ecclesiā albigan. vt in ea visitatiōis officiū exercerent. Episcopus Albigan. inter cetera q. proposita fuerāt contra ipsum, confessus fuit quod cū quidam in villa quadā quæ ad eius iurisdictionem spectat infamaretur de furto: & ipse fur hoc negaret offerens q. cadentis ferri iudicio se purgaret: & si deficeret, suspenderetur. Episcopus quæsiuit a iudice deputato ab ipso ad maleficia puniēda, quid sibi super hoc videretur. Iudex respondet vt fieret sicut fur dixerat. tandem ferrum candens in ipsius præsentia est alatum: quod cū fur illud accepisset, combustus est. vnde Iudex pauēfactus quid sibi super hoc videretur, consuluit Episcopū memoratum & ipse respondit q. si fur sic euaderet, malum esset: & sic Episcopus & Iudex villā illam exeuntes in eorū præsentia ille fur est suspensus: tamen episcopus ipse dicebat in eius excusationem se talibus verbis vsum fuisse auditis quantus est rumor populi: & omnes dicunt malum est si sic euaserit impunitus: his auditis & redactis in scriptis inquisitores ipsum Episcopum cū literis suis dictam confessionem continenti bus remiserunt ad papam: sed ipse nihil super his proposuit coram Papa, nec literas inquisitorum ostendit: ipse tamen dicebat se illas Papæ præsentasse: imò statim cū alter de prædictis inquisitoribus ad apostolicam sedem accessit qui rem per ordinem domino Papæ exposuit. Idem Episcopus de curia recessit, & perquisitus nō potuit inueniri dominus Papa his omnibus auditis per dictū inquisitorem & per literas inquisitorū, quia idem Episcopus non solū in iudicio ferri candentis, verū etiam in furis suspendio multum excessit: cū his nō tātū autoritatem præstiterit: sed etiam præsentia suam exhibuerit corporalem: ipsum reputauit indignū ministerio altaris. & quia pontificale officium sine ministerio altaris exerceri non potest, mandat dictis visitatoribus quatenus moneant eundē vt Episcopatu cedat, alioquin remoueat ab ecclesia Albigan. & eidem ecclesiæ faciāt de persona idonea provideri. ¶ No. j. ex tex. q. Ep̃s habens iurisdictionem temporalem in loco, non debet præsentiam suam exhibere cū iustitia corporalis exhibetur: aliās incidit in irregularitatem, si inde sequitur mors, vel membri mutilatio. videtur enim præstare operam ipsi homicidio: & ideo irregularitatem incurrit. l. dist. c. si quis viduam. & in. c. sicut dignum. in. s. clericos. s. de homi. secus dic in alio non habente iurisdictionē temporalem. licet enim præsentiam suam exhibeat vbi talia exercetur, non tamen efficitur irregularis: sed grauitur peccat: quia facit contra. c. sententiam. ne cle. vel mona. de quo ibi no. & ita intellige & limita istum tex. ¶ Secundò no. q. iudiciū seu purgatio cum ferro calido seu aqua calida est reprobata. per hoc. j. de purga. vult per totū. Nam per eam tentatur deus. quia agatur vt Deus miraculose ostendat innocentiam vel nocentiam. Item est iudicium fallax: quia cessante diuina potentia naturaliter debet comburi. ¶ Tertiò no. q. verba enuntiatiua disponunt tacitē quando ex illis sequitur malum imminēs. nam iste Episcopus dixit. auditis quantus est clamor populi, omnes dicunt, &c. ¶ Et facit ad quæstionem quæ fuit de facto quæ quotidie potest contingere. Famulus cuiusdā nobilis fuit verberat⁹: dominus eius sibi dixit, nunquam reuertaris domū, nisi aliud sentiam de te contra verberantem: postea famulus interfecit verberatorem suum, quæritur nunquid dominus ex illis verbis teneatur de homicidio, quasi mādasset sibi illud homicidium? & fuit determinatum

repudiasset cōmissionem patroni, dato q̄ postea iuerit, & sequutū fuerit homicidium, quid autem esset si famulus à principio acceptasset mandatum, sed postea repudiato mandato deliquisset: an dominus tunc teneatur? vide no. Bal. in. d. l. j. C. de ser. fugiti. in. ij. col. ad fi. post Inn. in. c. ad audientia. s. de homi. & pūctus stat in eo q̄ mandatū semper p̄sumitur du

rare: & eius vigore homicidiū fieri, nisi dñs expresse reuocasset, & reuocationē intimet mādatorio. vt nota. declarat. Bart. in. l. nō solū. §. si mādato. ff. de iniur. Quin tō mirabiliter limitata. q̄ ad hoc vtilis decis. Bar. pcedat requirē q̄ tria copulatiuē cōcurrāt. Primò q̄ p̄cederet inimicitia capitalis inter dominū & illū iniuriatē. Secundò q̄ dominus secretē mandauerit famulo ad aures. Tertiò quod incontinenti consequutū fuerit homicidiū. aliās vbi vnum ex istis cessaret, nō haberet locum illa decis. Bar. dato q̄ famulus, aut domesticus, aut amicus homicidiū perpetraverit. ita est de mēte Bal. in. d. j. C. de ser. fugiti. in. ij. col. in ver. & pbat mandatum, & c. ita intelligitur not. p Bar. in. d. l. si q̄s mihi bona. §. si iūctis. no. per eundē Bar. in. l. si vētri. §. si. ff. de his que in fraucre. & ita expresse & ad literā ponderat & firmat Io. de Ana. in. d. con. l. ix. in. ij. col. Sextò mirabiliter limitat illam deci. Bart. do. Alex. de imo. i. cōfi. dcxj. i. ci. quoniā abundē in. ij. colū. vt pcedat quādo dominus receperat iniuriam illicitē. vñ tunc illa verba domini facias q̄ sentia noua de tali, important q̄ sicut iniuriam illicitē receperat. ita videtur pariter mandasse famulo q̄ illum illicitē aut vulneraret aut occideret: eo quia qualitas p̄cedentis iniuriæ arguit qualis fuerit animus domini in sequentibus. ar. d. l. si ventri. §. si. & quod in fi. decis. declarat. Bal. in. l. si p̄diciū. in vltima columna

determinatum q̄ sic: & ita fuit dominus punitus. vt recitat Bart. in. l. si quis mihi bona. §. iussu. ff. de acquir. here. Et pro hoc facit qd non refert an directē vel indirectē aliquid cōsulat. & optimē probat ista litera: & facit ad illam decisionem tex. i. l. certum. ff. si certum peta. & l. cum quid. eo. tit. ad idem. c. fi. de homi. lib. vj. vbi si mando aliquem verberari, & is cui mandatur illū interfecit, teneor de homicidio: quia fuit in culpa illud mandatū p̄bendo. ita in proposito iste nobilis tacitē mādauit verberatē verberari: ideo tenetur de homicidio sequuto: quod bene not. ¶ Vltimò collige qd officiū pontificale non potest exerceri sine ordine presbyterali. supensus ergo ab officio presbyterali non potest exercere officium pontificale: nūquid autē possit haberi ordo pōtificialis sine presbyterali? Io. an. hīc q̄ sic: sed habebit in habitu, non i actu. Nec ob. iste text. q̄ loquit de exercitio ordinis pontificalis. & pro hoc q̄ no. gl. lij. dist. i. c. sollicitudo. quæ dicit q̄ recepit quis characterem si ordinatur in Episcopum, licet non sit presbyter. & dixit in. c. vnico. de cle. per sal. pmo. Circa hoc tamen potest multum dubitari. & tenendo opi. Theologorū q̄ Episcopatus non sit ordo fortē hęc opi. non esset vera: quia in substantia non videtur differre ordo pontificalis à sacerdotali: nisi ampliēt potestatem sacerdotalem vt sentit hīc. do. Anto. sed pro hoc adduco. c. olim. xcv. dist. i. vbi dicit q̄ olim Episcopus nō erat presbyter: sed omnes presbyteri regebāt vniuersalem ecclesiam, & exercebant omnia sacramenta. sed ppter schismata fuit ordinatum vt eligere vn⁹ ex presbyteris qui p̄esset omnibus: & vocaretur Episcopus quasi supra sacros. Et sic videtur q̄ Episcopus p̄esit tantum in dignitate, & nō in ordine: licet quædam fuerint sibi reseruatæ, & iterdicta presbyteris: vt chrismare, & c. ¶ Ad idem adduco q̄ dicit de omnibus apostolis q̄ parem potestatem receperunt à deo. sed Petrus p̄ alijs recepit principatum. vñ de omnibus dictum fuit. ite & p̄dicare euāgelium, & c. & cuiusq̄ remiseritis peccata, & c. sed Petro soli dictum fuit: pasce oues meas, & c. xxj. di. in nouo. vbi bonus tex. & hęc not. & sunt addenda ad ea quæ dixi in. c. vnico. de cle. per sal. promo. ¶ In gl. ij. in fin. Conclude verum intellectum posse dici, q̄ ex duob⁹ (vt etiam sentit gl.) iste Episcopus contraxit irregularitatem. Primò in quantum dixit illa verba: *malum est si sic*. & c. nam videtur p̄stitisse consilium ad mortem: & non refert an directē vel indirectē quis p̄stet consilium ad mortem alicuius: vt. s. dixi & ex solo consilio contrahitur irregularitas. l. dist. si quis viduam. & p̄alleg. c. sicut dignum. Secundò videtur p̄stitisse autoritatē & opē illi suspendio exhibendo suam p̄sentiam corporalem: ex quo habebat ibi iurisdictionem temporalem: vt latius. s. dixi. facit q̄ not. in. c. j. s. de offic. delega. de consensu autoritatis. ¶ Ex his inferitur ad. q. quam tangit gl. nun-

C. de edi. act. ista sic recollegi sub domino meo. do. Ias. de Mayno dum legeret dictam. leg. j.

a ¶ SEBASA PI. ¶ Punitus. Per illam decisionem dicit Bald. in. l. multum. colum. ij. C. si quis alte. vel sibi. quod si inter Titium & Martinū fuit tra statum de occidendo Seiu per ipsum Titium: p̄sumit quod Titius

Seium interfecerit si reperiatur occisus. quod sequitur Alex. in consi. j. in cip. viso processu. col. fi. in. ij. volu.

c quid clericus incurrat irregularitatem, si interrogatus dicit q̄ pro tali casu debetur poena mortis. & conclude secundum Hostiē. hīc & Archi. in. c. fi. ij. dist. q̄ aut crimen non imminet puniendum de p̄senti, & non cōtrahit irregularitatem. & ita procedit ista gl. aſs autem si ex consilio siue generali siue speciali sequatur homicidium, irregularis erit. vt in p̄alleg. c. si quis viduam. secus dic vbi ex sua sola responsione non sequeretur homicidiū: puta quia omnino Iudex est dispositus ad illum decapitandum. & iste fuit interrogatus à quodam alio: quæ poena debet imponi pro illo delicto: & respondit q̄ capitalis: nam ex hoc non efficitur irregularis. quia homicidium non fuit sequutum ex consilio suo: quia Iudex omnino ad hoc erat dispositus. ¶ In gl. in verfi. *perquisitus*. in fin. Dic q̄ hīc non erat necesse istum citari: nam citatus fuit à iudicibus vt p̄senteret se Papæ. vt in. c. fi. & quod ibi not. de accusa. vñ statim fuit contumax ex quo ibi non fuit repertus. Tene menti.

b ¶ SEBASA PI.

¶ Presbyterali. Hoc idem dicit Io. an. And. per istum tex. in. c. ij. s. de cle. percul. & in. c. sanē ij. de offi. deleg.

c ¶ Clericus. Vtrū clericus incurrat irregularitatem si interrogatus dixit q̄ de iure pro tali crimine deberet poena mortis puniri. & ibidem. q̄ istam ponit Abb. sic. in capit. j. s. de fur. & de. q̄ ista in terminis vide per Ray. in sum. de homici. circa finē. in §. item nota quod si Episcopus. vbi conclude videtur, qd si casus erat de facto: & respōdeat quid iuris: & ex hoc sequitur homicidium, erit irregularis: aliās secus de quo vide latē & elegāter per Spe. in titu. de leg. §. iuxta p̄positionis. in xv. co. ver. si Iudex habens latronem. Sed dic qd clerici possunt dare consilium in legibus & statutis cōdēdis & licet ex hoc sequatur semp mors non sunt irregulares: secundū Bart. in authē. habita. in princ. C. ne fi. pro Pa. ad quod vide Inn. in. c. ad audientiam. de homi. vbi dicit q̄ qui dat cōsiliū relicitē secundum conscientiam, licet ex hoc indirectē sequatur mors non efficitur irregularis: de qd. hīc posita per do. Abb. vide omnino Domini. in. c. fina. ij. dist. in.

SVMMARIUM.

- 1 Collatio beneficij facta clerico aleatori est nulla. & nu. 6. & 7. vbi limitat.
- 2 Vsurarius est infamis ipso iure citra aliquā sniam.
- 3 Iudices possunt deponere tanquam testes coram alijs iudicibus de gestis coram se.
- 4 Falsum non committit quis si vtatur instrumento falso in iudicio, nisi ipse falsauerit instrumentum: vel sciēter ipso vtatur. nā p̄sumitur ignorantia si desistit ab eius vsu.
- 5 Beneficium collatum indigno non potest alteri conferri, donec fuerit super indignitate illius iudicatum. Intellige vt infra. & no. 8. & 9.
- 6 Clericus aleator excluditur à beneficio obtinendo non autem ab obtento, nisi sit incorrigibilis. vsurarius verò et ab obtento & obtinendo excluditur.
- 10 Collatio beneficij facta per Papam si reddatur nulla: vel quia subreptitia, vel indigno facta: an reuertatur ad Papam vel ad ordinarium loci?
- 11 Agēti possessorio adipiscenda aut recuperanda et in beneficalibus vel etiam petitorio, an & quocasu obstat exceptio criminis cum infamia?
- 12 Poena quando imponitur alicui ipso facto: non requiritur quod apponatur in sentētia cōdēnatoria.

¶ CAP. XI.

Inter dilectos.

Ab obtinenda dignitate repellitur vsurarius & public⁹ aleator. h. d. Vel summa aliter: & sic. Collatio bñficij facta indigno occulta casari debet, & conferens. Secūdo ante cassationē primę collationis priuari debet ea vice potestate conferendi. h. d. Diuiditur. Nam primò decisē narrat factum. Secūdo diffinit. ibi: Nos igitur. Subdiuiditur. Nam prima diffinit de. P. Secunda de. B. Tertia de cantatore. Secūda ibi: *præterea*. Tertia ibi. *quia verò*. ¶ Casus literalis. Vacante succentoria pictauiensi, cātor ipsius ecclesiæ ad quem pertinebat collatio Succentorię eam contulit. P. canonico

YYY ij

d ¶ SEBASA PI.

¶ Irregularis. De isto articulo vide Fel. in. c. sicut dignū. columna quarta. versic. fallit tertiò supra de homici.

Panormi. super Quinto.

Pictauiensi. Postmodum dicta collatione nō cassata eandem Succentoriam contulit. B. canonico Pictauiensi. Vnde orta quæstione inter eos causa commissa fuit super ipsa Succentoria quibusdam iudicibus delegatis: corā quibus petijt vtraq; pars electionem de se factā confirmari, & electionem alterius cassari: lit. conte. & testibus hincinde receptis, causa delata est ad dominū Papam. Præterea iudices quasdam literas concefferunt partibus, in quibus quedam clausula i literis illis vltimò fuit apposita: proponebatur contra dictum. B. q̄ illa nō fuerat apposita de conscientia iudicis & sic falsauerat literas illas: & quod vsus fuerat literis sic falsatis. & super hoc deposuerūt iudices qui literas concefferant. dominus Papa attestationibus vtriusq; partis inspectis inuenit esse probatum dictū petrum publicum aleatorem esse, ac publicum vsurarium, qui vndecim pro duodecim mutabat in ludo. ipse verò in sui excusationē allegabat consuetudinem Gallicorum, qua ferè vniuersi clerici sic mutant frequenter & ludunt: sed Papa illam consuetudinem penitus reprobauit, cū in illis magis sit puniendā offensā per quos de linguendi authoritas vsurpatur. vñ quod circa dictum. P. de Succentoria ipsa factum est, propter indignitatem & vtilitatem ipsius decreuit dominus Papa irritandum: cum personis vilibus & indignis patere non debeāt portē dignitatis iuxta legitimas sanctiones. Præterea contra præfatum. B. fuit probatum q̄ de conscientia iudicum vltima clausula non fuerat inserta in literis eorundē. sicut p̄ ipsorum depositiones exprimitur: euidenter proponebat quod prædictus. B. vsus fuerat literis sic falsatis: & idēo tanquam falsarius debebat repellī: Papa tamen considerauit q̄ licitē constaret de dicta clausula qd̄ i illis literis fuisset apposita præter conscientiam iudicis: tamen fides facta nō fuit q̄ dictus. B. illam clausulam apposuerit, vel procurauerit, vt ab alio poneretur: vel ēt quod scienter vsus fuerit literis sic falsatis. Vnde Papa ab huiusmodi falsitatis obiectu absoluit eundem, maximē cū post huiusmodi obiectū eis vti noluerit: sed quia per depositiones duorum testium cōstitat q̄ concessio facta. P. prædicto præcesserat quāq; propter indignitatem eiusdem meruerit reprobari concessionem postmodum factam. B. decernit irritam & inanem: & quia Cantor ita inconstanter se habuit in hoc facto vt prima donatione non cassata secundā facere attentauit: & dignum sit vt in eo quis puniatur in quo peccauit: dominus Papa priuat ipsum potestate conferendi hac vice Succentoriam ipsam mandās iudicibus quaten⁹ eandem autoritate apostolica personæ idoneę assignare procurent. Ber. ¶ No. j. ex text. ibi: cuius donatio pertinebat, &c. q̄ ver. pertinere latē ponitur & patet. vnde refertur etiam si pertineat de iure speciali. nam collatio hui⁹ dignitatis non poterat pertinere ad Cantorē nisi de iure speciali: quia de iure cōmuni spectat ad Episcopū. xvj. q. vij. c. omnes basilicę. &c. nullus. non ergo vitiatur libellus neque probatio si dicitur beneficiū pertinere ad collatiōem alicuius, licet pertineat solo iure speciali. facit. l. verbum pertinere. ff. de ver. sign.

SEBASAPI.

a ¶ Ludus alearū. & ita per istum text. cōcludunt Ioā. de imo. & Car. i. c. penul. s. de vita & honestate clerici. refert dominus Rochus cur. in repe. c. fi. co. xij. s. de consuetu.

b ¶ Sit infamis. Vide Bal. in d. l. improbi. & l. fratres. C. de inoff. test. And. Barba.

ZACHARIAS. c ¶ Desistit. Adde plenē hanc materiā esse examinātā p̄ Lanfr. de oria. i. c. qm̄ contra falsam. §. statuimus. verfi. instrumētōrū productiones. nu. 34. ver. quæro vlti⁹. & ibi remissiūe & plenē i apost. Cel. ad eū. s. de proba.

SEBASAPI.

d ¶ Beneficio. An collatio bñficii facta infami sit nulla vide Felin. in c. ex parte. colū. ij. verfi. collatio tñ facta. s. de resc. c. oī potēs. in fi. s. de accu. & in c. querelā. col. ij. s. de iureiur. & ibi an infamia priuet ipso facto titulo beneficii. & alijs dignitatib⁹ & honorib⁹.

¶ Secundò no. q̄ ludus alearum tantum est clericis prohibitus vt etiam consuetudo non valeat in oppositum, etiā si faciat respectu cuiusdam voluptatis, quinimò clericus aleator debet reputari vilis & indignus ad beneficium obtinendum, & tene menti tex. q̄ ista est vna causa sufficiens ad irritandum collationem factam clerico aleatori. ¶ Tertiò no. q̄ vsurarius est vilis persona, & indigna ad obtinendam aliquam dignitatē. & facit iste text. q̄ vsurarius sit infamis ipso iure. de quo vide tex. cū gl. in l. improbum scē. C. ex quib. cau. inf. irre. vbi gl. intelligit tex. & benē q̄ sine alia sententia talis est infamis infamia ciuili ipso facto. & clarius loquitur tex. iij. q. vij. c. infames. §. porrò. sed de vno multum dubito: q̄ tex. in d. l. improbum. loquitur de vsurario exercente vsuras vltra modum à iure ciuili permissum. Quid si quis exerceret vsuras secūdū modum à iure ciuili permissum; nunquid sit infamis ipso facto, cū de iure canonico omnis modus reprobetur: & ius ciuile in hoc non de dignatē sequi canonem. vt in authen. de eccle. ti. & no. in c. quia frustra. de vsu. & certē dubium est satis pulchrum: nam respectu iuris canonici omne scēnus est improbum, & iste tex. facit q̄ sit infamis ipso facto. & tex. in d. §. porrò. cogita. ¶ Quartò no. ibi. in ipsorum depositionibus, &c. Iudices posse deponere tāquam testes coram alijs iudicibus de gestis coram se. & solet multū ad hoc alleg. iste tex. & dic vt plenē no. in c. cū à nobis. de test. ¶ Quintò no. q̄ vtens instrumento falso in iudicio, non p̄ hoc potest puniri poena falsi, nisi probetur q̄ ipse falsauerit, vel q̄ ipse sciēter vsus fuerit, & præsumitur ignorantia si post obiectionem desistit ab vsu eius. ¶ Vlti. no. q̄ conferens beneficium indigno quem putabat idoneum, non debet ante obiectionem seu reprobationem illius collationis illud beneficium alteri cōferre: licet de indignitate ipsius modo sibi innotescat: aliās debet puniri: prout hīc dicitur, q̄ benē no. ¶ In gl. j. in fi. No. gl. q̄ aleator clericus indistinctē repellitur ab obtinendo beneficio vnde collatio sibi facta est nulla, si de hoc constabat tanquam facta vili & indigno: & si non constabat quia erat occult⁹, debet irritari: sed à bñficio obtēto antequā exerceret ludum non debet incontinētī repellī, & eo priuari: sed aliamitiori poena poterit plecti, nisi monitus noluit se corrigere: quia & tunc beneficio priuabitur. vt. xxxv. distin. c. j. vsurarius verò potest repellī ab obtento & obtinendo. Episcopus tamen cū se correxerit dispensare potest circa beneficium. & facit quod dicitur & no. in c. præterea. s. de vsur. Et ex hoc no. q̄ magis peccat & exosus est vsurarius quam aleator. ¶ In gl. in ver. voluptuosus. in fi. No. bene gl. nā relata ad tex. probat quod etiam clericis licitum est ludere causa conuiuij. & idem voluit gl. in c. j. xxxv. distin. sed Philo. tenet hīc contrarium in clericis, dicens eos non debere facere conuiuia. xliij. distin. c. conuiuia. & c. non oportet. Idem dicit Goffre. in laicis. nam conuiuia vidētur eis reprobata, nisi ex quadam charitate faciant. vt in d. c. conuiuia. & credo hoc dictum verius quo ad conscientiam: licet repetitio non competat hoc casu. & sic potest procedere lex. q̄ in conuiuio. alleg. in gl. talis tamen sic ludens: licet malē faciat non tamen crederem q̄ debeat reputari vilis ita q̄ repellatur ab obtinendo beneficio. ¶ In gl. in ver. vel procurauerit in fine. Vel dic q̄ illud. c. loquitur de literis gratiæ in quibus citi⁹ psuimitur falsitas, secus i literis iustitię. quę de facili possunt obtineri: vt in c. penult. eo. tit. ¶ In gl. in ver. postmodum. in fi. ¶ Hęc gl. non attingit perfectē intellectum decretalis: nec etiam doct. apertē attingunt. ¶ Sed pro clariori intellectu sic oppon. videtur enim q̄ collatio secundò facta debuit valere: nam prima fuit nulla ipso iure tanquam facta criminoso & infami saltem infamia facti. nam infamia nedum repellit à dignitate obtinenda. vt in l. ij. C. de digni. libro. xij. & in regu. infamibus. libro sexto. vbi per Dynum. quinimò si est infamia iuris, repellit à dignitate quæsitā. per hoc bonus tex. cum gl. in l. ij. §. miles. ff. de his qui notan. inf. & in l. omni. & l. infamia. C. de decur. lib. x. vbi dicitur quod infamia quæsitum adimit honorem. ergo debuit valere secunda collatio. ar. in reg. nō præstat impedimentum. de reg. iur. lib. vj. Solu. potest hęc decreta. intelligi dupliciter. Primò quod collatio prima non fuit nulla ipso iure. & hoc sentit hīc Hosti. exponendo ver. irritandum. idest irritum nuntiandū. & etiam sequitur Fede. de senis. confi. xliij. & xlix. & tunc potest responderi q̄ secunda non valuit propter defectum potestatis: quia propter delictū collatoris deuoluta erat potestas conferendi

conferendi ea vice ad superiorem. sed iste intellectus mihi non placet: quia hic cassatur & punitur iste collator propter suam inconstantiam: & quia prima non reprobata processit ad secundam. ideo intellige istum tex. quando collatio fuit facta indigno ignoranter: ita quod notorie non constabat collationem esse nullam. nam presertim respectu consuetudinis poterat dubitari vtrum collatio esset nulla ipso iure & vtrum iste deberet reputari vilis ex quo usurarius exercebat tantum in ludo: & quod ludebat secundum consuetudinem aliorum clericorum. Vnde antequam reprobare prima, non debuit procedere iste ad secundam collationem. nunquam enim fienda est secunda collatio vel electio, nisi constet notorie primam viribus non subsistere. ut not. in capitul. auditis. & c. cum terra. de electi. Vnde iste collator non erat priuatus ipso facto potestate conferendi: quia ignoranter fecit sed fuit priuatus propter ipsius inconstantiam. ut dicitur in text. quia prima non cassata processit ad secundam. & istum puto verum & clarum intellectum capituli. omisis dictis Innocentii. per quem non approbatur intellectus. ca. ¶ Ex predictis omnibus not. hoc dictum singulariter in practica quod ubi collatio est facta indigno per ignorantiam, non debet procedi ad secundam collationem per collatorem, nisi prius reprobetur prima ex quo notorie non constabat de nullitate primae collationis. ¶ In gloss. in ver. irritam. ibi: sed valde sunt ista dissimilia, &c. Et ratio est nam secunda stipulatio ideo valet quando prima est elidibilis per exceptionem. quia potest hoc casu interesse. nam nisi interueniret secunda, prima posset tolli per exceptionem. ergo valet secunda: ex quo potest pretendere interesse. insti. de ver. ob. §. alteri. sed secus est in collatione: quia si prima collatio tenuit licet veniat irritanda ante quam irritetur beneficium, non vacat. ergo non potest alteri conferri. §. de concess. preben. per totum. ¶ Et in fine gl. de hoc dicitur ut supra dixi. & ut no. in prealleg. c. auditis. ¶ In gl. fi. in fi. Hec gl. potest adduci ad questionem: nunquid si collatio beneficii facta per Papam vel eius executorem non tenuit: vel propter subreptionem literarum, vel propter indignitatem personae redeat potestas ad papam. an vero ordinarius loci possit illud beneficium alteri conferre? Inno. hic posuit duas opiniones. quidam dicunt quod ad Papam tantum: ex quo enim Papa semel se intromisit de illo beneficio non licet alteri apponere manum. arg. in c. vt nostrum. de appel. Alij contra. Sed conclude post Ioan. An. & compostel. in c. quod sicut. de ele. quod aut Papa reservauit sibi beneficium: & tunc licet collatio non habet locum vel effectum, non potest tamen inferior se intromittere in illa vacatioe arg. in c. si eo tempore. de elect. lib. vj. Aut non est usus verbo reservationis: & tunc aut mandauit illud beneficium referri non expressa certa persona: & idem videtur sibi reservasse, & illi voluisse providere: aut mandauit conferri certae personae: & tunc si collatio non valuit, potestas redit ad ordinarium: quia Papa intendebat providere tantum illi personae expressae: ex quo ergo illa persona non potest habere. vel propter surreptionem literarum, vel indignitatem eius potestas redit ad ordinarium: quia cessante causa cessat effectus. in c. cum cessante de appel. Et hoc no. ¶ Vlti. extra glo. oppo. videtur enim quod exceptio criminis non debeat admitti contra istum. P. ex quo habuerat collationem, & agebat tantum possessorio adipiscendo de id est pro possessione habenda. ut in c. accedens. de accus. Sol. dicit Inn. quod exceptio criminis non debeat admitti sine infamia: quasi sentiat istum fuisse infamatum de istis obiectis. Et circa hoc dicit aliqua pulchra verba quae solent quotidie allegari. dicit enim quod aut quis agit in beneficialibus possessorio adipiscendo ad confirmationem vel collationem: ut quia habuit electionem & confirmationem aut collationem: & tantum sibi deest possessio. & tunc non admittitur exceptio criminis nisi cum infamia. ut in prealleg. c. accedens: ubi plenè dixi. Aut agit possessorio recuperando: & tunc non admittitur aliqua exceptio criminis cum infamia. ut in c. item cum quis. de resti. spo. ¶ Et no. bene hoc dictum. quod etiam in beneficialibus non ob. agenti possessorio recuperando exceptio criminis etiam cum infamia. Sed licet Inn. omnem exceptionem excludat, tamen multa opponi possunt. de quibus plenè dico in c. in literis. de resti. spo. & facit quod no. iij. q. j. in sum. Aut agit quis petitorio pro beneficio quod semel habuit, & tunc aut opponitur tale crimen quod inducit priuationem ipso facto, & admittitur exceptio secundum eum & bene puta si opponitur quod sit hereticus, vel quod fuit sententialiter

de aliquo crimine condemnatus. Et not. bene hoc vltimum. quod condemnatus de aliquo crimine per sententiam censetur priuatus ipso facto beneficio suo. quod intellige quando crimen erat tale quod inducebat priuationem beneficii: vel quando irrogabat infamiam ipso facto. ¶ Nam sufficit quod condemnatur, licet poena non exprimat in sententia: quia illa intelligitur imposita auctoritate iuris. l. j. ff. ad turpil. & iij. q. iij. c. euphenum. §. notandum. & in c. postulasti. secundum vnam lectionem. §. de foro compe. & ad idem tex. in prealleg. l. ij. §. miles. ff. de his qui notantur infamia. ubi dicitur quod miles damnatus de adulterio efficitur infamis, & infamia soluit vinculum militiae. Vnde ipso iure infamatus per sententiam perdit dignitatem a ne dum secularem: sed etiam ecclesiasticam. ut no. in gl. Secus puto ubi quis damnetur de crimine quod non induceret infamiam. nec priuationem beneficii. tunc enim talis exceptio non admitteretur ut statim dicam. & sic restringe Inno. Si verò opponitur exceptio criminis quod non inducit priuationem beneficii ipso facto: ut puta quia est Simoniacus: vel adulter: vel periurus: vel quid simile: & non debet admitti talis exceptio. Ratio est, quia illa etiam probata ille non remanet priuatus beneficio. Nec ob. si dicatur quod debet priuari: quia ad hoc non tendit exceptio ut in c. j. de ordi. cogni. in fi. Nec ob. si dicatur quod ex quo datur actio siue accusatio contra istum de istis criminibus, fortius debet admitti exceptio. ut in reg. qui ad agendum. de regu. iur. lib. vj. & in regu. cui damnus. ff. eo. quia secundum Inno. illa iura habent locum quando ad id agitur & excipitur: secus autem quando actio & exceptio tendunt ad diuersa. nam hoc casu accusatio tendit ad vindictam, ut priuetur. exceptio verò tendit ad defensionem rei familiaris. ut no. perpetuo hoc dictum Inno. & vide quod dico in c. pastoralis. de cau. posses. & proprie. & in c. si diligenti. de foro compe.

SVMMARIUM.

1. Causae matrimoniales vel literae indulgentiales non conceduntur per inferiorem praelatum Episcopo nisi competat de iure speciali.
2. Ea quae sunt ordinis episcopalis non possunt nec consuetudine nec praescriptione acquiri: illa verò quae sunt aut dignitatis aut iurisdictionis bene possunt acquiri. et. n. 3.
4. Episcopus electus & confirmatus: non tamen consecratus: an possit concedere indulgentias maxime si non sit sacerdos?

CAP. XII.

Accedentibus. ¶ Ab de matrimonijs cognoscere, & publicas poenitentias iniungere, & literas indulgentiarum concedere non possunt, nisi eis competant de iure speciali. hoc. d. Vel sic & generalius. Cognoscere de causa matrimoniali. Item poenitentias publicas & indulgentias concedere, spectat ad dignitatem Episcopalem. Vnde inferior praelatus de his se intromittere non debet nisi ei competat de iure speciali. Primò ponit Episcoporum querelam cui secundò prouidet ibi: Volentes. ¶ Casus literalis. Episcopi in concilio generali constituti coquesti sunt de Abbatibus quod ipsi suis terminis non contenti

Y Y Y iij

¶ Perdit dignitatem. Vide Inn. in c. qualiter. el. §. ad fi. & ibi do. Anto. & quae ibi dixi de accu. do. Ab. in c. qrelam. de procu. An. Barba. ZACHARIAS. ¶ Adde de hoc Lu. Ro. sing. suo. ccccc iij. incip. Fuit à me questum ubi tenere videtur quod ipso iure. quod probatur per text. in l. infamia. pòderando text. in ver. adicit. C. de infamia. li. x. & per l. miles. ff. de his qui notantur infamia. ¶ SEBASTIANUS. ¶ Dignitatem. Vide Fel. in d. c. qrelam. col. ij. ver. similiter §. de iure iur. post Abba. ibi. col. ij.

¶ Abbates. Quod sacerdos parochialis & Abbates & alij praelati inferiores Episcopo non possunt concedere indulgentias disputando concludit. S. T. in iij. sen. di. xx. q. j. arti. iij.

Panormi. super Quinto.

SEBASAPI.
a ¶ Ad dignitatem. Epālē. Videlatissi mēp.d.Io.fra. bal bu.in tract. prescri ptiōnū in priā par te gntē partis pri cipalis.q. xj. & ibi col.ij. allega. etiam Abba. hic.
b ¶ Matrimoniali. & sup hoc est tex. pūctualis i. d. c. au ditis. ad fi. de pscr. Sed tu vide ēt glo. ibi: & do. Anto. & Ab. i. c. lra. de rest. spol. q. fin. scribit. d. Ant. in. c. cū olī. in. iij. colū. per illū tex. de prescript.
c ¶ Per solū. Ep̄s p̄t cōcedere alij infe riori vti pōtificiali bus. de qbus i hac decr. p̄ter insignia. & p hoc facit q no. arc. i. c. placuit. de p̄e. di. vj. vbi di cit q ip̄ositiō pū a blicē p̄nā debet i poni ab ep̄o: v̄ci⁹ mādato ā sacerdo te. Et ex hoc infer tur ēt vñū. de q plu ries sui i terrogat⁹: videlicet an Ep̄s q p̄tātē habet cōce dēdi indulgentias possit alij i feriori Ep̄o delegare. & fa cit q i fi. dicit gl. i c. decernimus. de iu di. & facit qd pōit Arch. in. c. si q̄s sua dēte. circa fi. xvij. q. iij. & q Ep̄s pos sit inferiori delega re casus p̄nē refer natos. v̄i sētre tex. ā cōtrario. i. c. ij. in fi. primi. rñ. de p̄e. & re. li. vj. in cōtra riū ei⁹ qd dicit hīc d. Ab. facit qd no. In. & Imo. i. c. cām matrimonij. de off. dele. vbi dicit q cā matrimonialis nō pōt delegari infe riori ab Ep̄o nisi p papā. & sup hoc vi de q latē scribit in suis recollectis do. Bart. de bellē. in. c. teneor. in. i. not. de re. iudi. sed p op̄i. d. Abb. & do. facit 3 tex. cū gl. no. & q ibi no. do. & maxi mē. d. Abb. in. c. fi. de hoc vide oīno q valde eleganter scribit Spe. i anti quo suo rep. i ti. de p̄e. & re. s. sequit. in princ. ij. co. ver. sed nūquid pōt cō mittere simplici sacerdoti.
d

manus extēdunt ad ea quē ad episcopos per tinere noscuntur. videlicet cognoscendo de causis matrimonialibus, iniungendo pēnitē tias publicas: cōcedēdo literas indulgentiarū & similia. p̄sumendo propter quē authoritas Episcopalis vilesit interdum apud multos. volens concilium Episcoporum dignitati & abbatū saluti in his prouidere: prohibuit ne decatero aliquis Abbatum ad talia se extēdat si propriū periculū voluerit euitare: nisi for tē aliquis ip̄sorū speciali concessione vel alia legitima causa super huiusmodi valeat se tue ri. Ber. ¶ No. j. ex tex. q quādam sunt spectā tia ad dignitatem episcopalem quā inferiori praelato non competunt. vt sunt tria hīc ex pressa. & de similibus vide quod leg. & not. lxvij. di. c. q̄uis. & c. cor. Episcopi. & inter ca sus hīc expressos nota illū. q nemo citra epi scopum potest iniungere publicam pēnitē tiam. priuatam enim potest quilibet sacerdos iniungere. & de hac publica. vide gl. & text. in c. in capite. l. dist. xxvj. q. vij. c. fi. & est text. i. c. ij. de male. ¶ ¶ Secundō no. q ex speciali con cessione. vel alio iure speciali. puta ex consue tudine possunt spectantia ad dignitatē episco palem competere inferiori praelato. Et circa hoc dicendum est quod quādam spectantia ad episcopum sunt ordinis episcopalis: quā dam sunt dignitatis episcopalis: quēdam sim plicis iurisdictionis. ea verō quē sunt ordinis vt chrismare: ecclesias consecrare: clericos or dinare: & similia non possunt cōpetere infe riori. etiam ex consuetudine. vt i. c. quātō. de consue. quia in eis deficit ordo episcopalis. Ea verō quā sunt dignitatis Episcopalis vt sunt ista hīc enumerata. vel simplicis iurisdictionis vt cognoscere de causis clericorum. ista bene possunt acquiri per inferiorem ex consuetu dine. vel ex concessione superioris. ad hoc. c. cū olim. & c. auditis. de p̄scrip. Et not. bene hunc tex. iuncta gl. pe. & fi. q ista quē sunt di gnitatis episcopalis. vt cognoscere de cā m̄i monialis. & dare indulgentiam. & c. possunt p̄scribi per inferiorem. Sed ad declaratio nem literē queritur de qua concessione loq tur iste tex. Sol. dicunt docto. q potest intelli gi de concessione etiā Episcopi. xvj. q. ij. c. vi sis. p̄ter insignia. nam illa non possunt con cedi nisi per solum c Principem. q bene not. ar. in. c. vt apostolicā. de priui. li. vj. vnde Ab batibus & inferioribus praelatis per papam so let concedi vsus mitrā & aliorum pontifica lium. vt in. d. c. vt apostolicē. dicunt tamē hīc do. & ibi. & bene. quōd licet ista insignia epā lia quandoq ad decorem concedantur praela to inferiori. non tamen potest ille p̄pter hoc exercere iura Episcopalia. est ergo quēdā nu da demonstratio quē habet significatū suum. q no. ¶ ¶ In glo. in versū. Episcopalis dignitatis. in fi. No. ex hac gl. & sequi. iuncto tex. quod ea quā sunt dignitatis episcopalis. non dico or dinis. possunt acquiri per inferiorem ex con suetudine. & hoc probatur apert⁹ q̄ alibi in ca. auditis. de p̄scrip. vbi Abbas p̄scripsit causam matrimonialem. nisi fuisset probata interruptio q est contra Host. qui tenet con trariū in. c. literas. de resti. spol. ¶ ¶ Inducitur etiam iste tex. ad quāstionem quotidianā. nū quid electus d & confirmatus in Episcopum

non consecratus possit concedere indulgen tias. maximē si nō sit sacerdos: vt quia adhuc non sit effectus presbyter? & sepe accidit cō similis quāstio in legato apostolico non pres bytero. Hostiē. hīc post multa concludit q si est presbyter. potest concedere: aliās secus. sed Fran. tenuit q etiam si sit presbyter. concede re non potest: quia non dicitur Episcopus sit cōsecratus. Vñ antea vocatur electus. & non episcopus: vt in. c. tua. de his quā fiunt ā prē la. & iura hoc concedunt Episcopis. Io. an. vi detur tenere q cū hoc non sit ordinis. q hoc possit electus confirmatus. dummodo sit sa cerdos. Io. cal. post Tho. iij. di. xxii. ar. ij. tenet q etiam si non sit sacerdos hoc potest. & idē in legato. & ista opi. est verior. Ratio. qā con cedere istas indulgentias procedit ex dispen satione bonorum ecclesie: & sic ex iurisdictione. ergo isti possunt cū habeant iurisdictionē licet non sint consecrati in Episcopos. vel sa cerdotes. vt in. c. transmissam. de elect. nā (vt hīc patet) illa possunt q̄ri per inferiores Ep̄os ergo nō sūt ordinis Epālīs. sed iurisdictionis. In foro tamen pēnitentiā non posset absol uere. vel cōdemnare. vel indulgentias conce dere quia illud est ordinis presbyteralis. & nō iurisdictionis: quod tene menti. Abbas.

SVMMARIVM.

1. Furem indicare. & etiam furtum commissum po test quis compelli.
2. Sacerdos nullo modo potest compelli reuelare quod ipse scit in confessiōe. etiam si papa diceret. vel adduceretur in testem. 4.
- Interdictum & excommunicatio quō differant.
5. Iurans non reuelare secretum: si adducatur in teste potest ipsum reuelare sine metu periuurij. Nemo potest iurare nolle testificari: et si iurauerit iuramentum non valet.

CAP. XIII.

Electus. Ad reuelandum peccatorem siue peccatum in pēnitentia cōfesi sum sacerdos compelli nō po test. h. d. Primō ponitur quere la presbyteri. cui secundō prouidet expressa causa ibi: quia igitur. ¶ Casus literalis. ¶ Qui dam fecerant quoddam furtum. quod vt di cebatur confessi fuerant super furto Ioanni presbytero in pēnitentia iudicio: rectores fraternitatis vr̄bis compellebāt dictum pres byterum Ioannem ad reuelandum fures: & id quod sibi tāq sacerdoti super furto fuerat re uelatum. ad satisfaciendum exinde damnum passio. & nisi alterum p̄dictorum faceret. tu lerunt in ipsum sententiam interdicti: p̄pter quod dictus sacerdos conquestus est domi no Papā: quia perniciosum esset dictum pres byterum reuelare taliter sibi credita. vel cogi ad soluendum id quod non rapuit. Mandat Papa Cardinali sanctā Prudentianā presby tero suo vicario quaten⁹ p̄dictos rectores coram se venire faciat. & iniūgat eisdem vt ā grauamine presbyteri memorati super hoc penitus conquelescant. Ber. ¶ ¶ Not. j. ex tex. ar. opt. q Iudex ecclesiasticus seu secularis po test ex officio suo quem compellere ad indi candum furem f & furtum commissum: & su per hoc potest ferre sententiam censurā con tra non reuelantes. quod probat hīc p locū ā ipeciali.

d ¶ Nunquid elect⁹. Vtrū ep̄s elect⁹ & cōfirmatus nō cō secratus possit da re indulgentias ec clesijs. & idē tenet d. Ab. i. c. suffragā neis. de ele. de q̄ ēt per Paul. de lea. & Car. i. cle. j. dereli. & vene. san. & per Old. cōf. suo. lxxij. & q possit. bñ fa cit i simili glo. i. c. adijcimus. xvj. q. j. & gl. i. ver. presby teri. i. pri. i. cle. j. de priui. sed cōtrariū tenet Arc. i. c. j. de p̄e. & re. li. vj. put ibi refert Io. an. su per gl. i. ver. mone re. in fi. De hac. q. vide p Io. de Imo. in. d. cle. j. de priui. i. xij. co. ver. an au tē elect⁹. et vide pe. de Anc. i. rep. regu la. q. cōtra. i. ij. op. princ. vbi dicit qd cōcedere i dūlgen tias nō est ordinis sed pontificalis di gnitatis. & q elect⁹ & confirmatus li cet nondū sit cōse cratus i Ep̄m. neq sit sacerdos. valeat cōcedere indulgē tias. firmat Pet. de Anc. in repe. regu le p̄t̄m. in. iij. opt. prin. circa mediū. li. vj. & al. Io. Cald. in hoc. c. & idē ap tē etiā firmat. S. T. in. iij. sen. dist. xv. q. j. ar. iij. ante fi.
e ¶ Casus literalis. Pro intellectu hu ius decr. vide. S. T. in. iij. sen. dist. xxj. q. iij. ar. j. vltra me diū. vbi dicit q si sacerdos qui audi uit confessionē p ducatur in testimo niū. pōt cū recta cō scientia iurare se ni hil scire: qā addu citur vt hō i testi monium. & scit vt deus. vide oīno de ista reuelatiōe quē scripli post. d. An. in. c. oīs vtriusque. sexus. circa fin. de p̄e. & re.

SEBASAPI.
f ¶ Ad indicandum furem. Vide quan do quis teneatur indicare furem. p Ia. in. l. filij. s. si tibi iudicium in. j. nota. ff. de condic. ob tur. causam.

speciali. nā hoc est speciale q̄ nō possit fieri cōpulsio, q̄n hoc ī p̄nā detectum fuit secus ergo si iste sciūisset non tanquā deus sed tanq̄ homo: pro hoc tex. ibi: *periculosum esse, &c.* Et tene hunc tex. sic in ductum perpetuō menti. nam optimē probatur practica Episcoporum fulminantium hodie excōicationē contra non reuelantes furem siue furtum, & melius probat hoc. c. q̄. c. qui cum fure. s. de furt. licet ad hoc illud soleat allegari. & vide ibi q̄ plenē dixi pbat etiam text. opt. Barto. in. l. in ciuilem. C. de furt. ¶ Not. ij. sacerdotem non posse compelli etiam per iudicem ecclesiasticum ad reuelandum peccatorem in p̄nitentia sibi confessum. quinimō nec etiam peccat. nam hīc & respectu peccati & peccatorum prohibetur ista compulsio. Et nō bene quod etiam non potest ad hoc compelli, si talis reuelatio tendit ad vtilitatem proximi, vel ad vtilitatem animæ ipsius confessi. Nihil enī debet detegi per sacerdotem etiā si concernat claritatem conscientie ipsius peccatoris, nisi ipse peccator sacerdotem ducat in testem. arg. in. c. significasti. de adul. & in. c. omnis vtriusq̄ sexus. de p̄c. & remis. & quod ibi not.

3 Inn. ¶ No. iij. ibi: *sententiam interdicti, &c.* q̄ sententia interdicti potest ferri nedum in loco sed etiam in persona. & hęc est differētia inter interdictum & excōicationem: quia excōicatio nedū priuat a participatione sacramentorum: sed etiam a communione hominum: vt in. c. a nobis. de excep. sed interdictum solū priuat participatione sacramentorum. ¶ Vltimō pro declaratione literę queritur qui sint isti rectores fraternitatis, de quibus in text. Solut. sunt quidam habentes iurisdictionem super clerum ex speciali prouisione aut institutione. ¶ In gl. j. ibi: *quia secundum leges nemo potest compelli.* hoc non est absolute verum, quinimō potest ex officio cōpelli. de quo dic vt no. in. d. l. in ciuilem. & plenē dixi in. d. c. qui cū fure. ¶ In ea. gl. ibi. *in hoc erat maior ip̄s rectoribus, &c.* Per hāc rationem inferunt doc. q̄ etiam per Papam^a non potest sacerdos cōpelli ad detegendum peccatum in p̄nitentia confessum. Nam in illo actu sacerdos est specialis vicarius Dei, & Papa est generalis vicarius Dei: & specialis quo ad illam speciem est maior generalis. de off. leg. in. c. studuisti. & nō bene gl. & hoc dictum. quia est cōtra multos simplices sacerdotes qui reuelant peccatum Episcopo, seu peccatorem, seu alteri sacerdoti: licet dicant Episcopi ego recipiam in confessione, quia nullo modo debet dicere: quia tanquam Deus non indiget confessione: & quia illud est peccatum alterius & non suum: & hoc saluo casu. c. omnis. vtriusq̄ sexus. de p̄c. & remis. Et ex hoc & ex tex. etiam infertur quod si sacerdos producit in testem in iudicio. quod recta conscientia potest dicere se nihil scire. si hoc tantū sciebat: vt Deus. nam quis potest habere duplicem scientiam. s. scientiam vnam vt Deus: aliam vt homo. In testem verō producit vt homo, non vt deus, & tanquam homo nihil scit. Vnde sine metu periurij rectē potest dicere se nihil scire. Puto tamen quod iste sciret vt deus, & vt homo: vt quia ipse vidit tanquā homo, & audiuit vt Deus in confessione. q̄ hoc casu tenet reuelare virtute iuramenti. aliās autem vt dicit Innoc. in p̄alleg. c. omnis. prope fin. nunquam debet reuelare. nisi subesset maxima necessitas, vel vtilitas: vel immineret scandalum. tunc enim potest dicere, & reuelare. ex quo scit etiam vt homo. ¶ Quid autem si quis iurauerit nō reuelare secreta, & postea producit in testem nunquid possit reuelare, cum videatur positus inter duo iuramenta contraria? Inno. in. c. qualiter el. j. s. de accusa. nota. dicit q̄ sic: quia aut intendebat iuramentū extendere ad istum casum & fuit temerarium. cū non possit quis se astringere ad hoc iuramentum. cū sit contra publicam vtilitatem, vt testis: aut non cogitauit istū casum, & iuramentum ad hoc non extēditur arg. in. c. j. de iureiur. li. vj. Et in fi. gl. quod primō dictum est plus placet Host. & pro p̄dicta gloss. facit. c. cū ad quorundam. supra eodem titulo. Tene menti.

S V M M A R I V M.

- 1 Collegium quomodo constituatur in aliqua ecclesia?
- 2 Abbatissa potest habere iurisdictionem super clericos de iure speciali: non autem de iure communi.
- 3 Insignia an quis possit portare: & ex cuius privilegio?
- 4 Insignia aliorum non est licitum facere siue portare. Collegia quibus casibus sint permisa?

CAP.

XIII.

Dilecta.

Nō p̄nt subditi singulares in p̄iudiciū p̄lati exigere signa collegij. h. d. v. sic. Priuati homines regulariter nequeūt constituere collegiū, & habere signa collegij. nisi aliter eis cōcedat. Prima pars ponit querelā. Secunda dat iudicē ibi: *discretioni.* ¶ Casus literalis. Presbyteri & clerici Iotreñ. ecclesie Meldeñ. Diocesis proprium nō cōsueuerūt habere sigillū: nec sint vnū corp⁹ ita q̄ capitulū appellaret: nihilominus contra volūtātē Abbatissæ Iotreñ. ecclesie quę est ipsorū caput & patrona, p̄priū sigillū habere contendūt. Vnde Abbatissa significauit hoc do. Pa. Vnde mandat quibusdā quatenus si eis constiterit ita esse dictis presbyteris & clericis autoritate. d. Pa. p̄cipiant expresse nē p̄sumant vel de nouo fabricare sigillū, vel vt eo si fortē nouiter fuerit fabricatū. Bern. ¶ Not. j. ex tex. ibi. *consueuerunt, &c.* optimum argumentum q̄ ius collegij pōt queri ex consuetudine. p hoc facit: q̄ not. Inno. in. c. postulasti. de iurepatr.

1 ¶ No. secundō q̄ licet sint plures clerici beneficiati in eadē ecclesia, non tamē per hoc dicunt cōstituere collegiū, seu facere capitulū, cū non possint exigere signa collegij, nec collegialiter se congregare. b collegium ergo cōstituit in ecclesia, vel per privilegiū concessū a superiore post fundatā ecclesiā, vel si a principio fuit ordinatū qd ecclesia esset collegiata, vel si longo tpe vixerunt collegialiter, & sunt in quasi possessione collegij, de quo vide per Inn. in. d. c. postulasti. & per Io. an. in. d. c. a nobis. de iurepa. ¶ Not. iij. q̄ abbatissa pōt habere iurisdictionē sup clericos de iure speciali: secus autem est de iure communi. Vltimō collige ex tex. quē posse se opponere pro suo p̄iudicio volentibus indebitē exigere signa collegij. ¶ Et induci hoc ad quæstionē. Quidā vult vt priuatis armis alterius, nūqd possit per illū prohiberi? Et primō discutiedū est. nūqd q̄s possit portare arma seu insignia. & sciēdum est quēdā esse insignia dignitatis, quibus licitē vtitur existens in illa dignitate. & tunc non hñs^c illam dignitatem committit falsum eis vtendo. l. eos. & q̄ ibi no. ff. de fal. facit. c. j. s. de cle. non ordi. mi. & q̄ ibi dixi. Quēdā sunt insignia singularis dignitatis, quibus vtuntur reges, & principes, & nobiles, & istis priuata persona vt nō potest: vt l. j. C. ne li. po. Quēdā sunt insignia seu arma quibus vtunt priuata persona. & aut vtunt ex concessione principis, & in dubio vt possunt. Aut cessat principis concessio: & cōmuniter tenetur vt quilibet possit sumere sibi certa insignia, siue arma, sicut omnia nomina propria assumuntur ad placitum, vt vnus ab altero cognoscatur. vt institut. de lega. s. si quis in nomine. & in. l. ad recognoscendos. C. de inge. manu. ita & arma potest quis assumere vt vna parentela discernat ab alia. ¶ Sed an possit sumere^d arma alterius? videtur primō quod sic. Nam sicut licitum est assumere nomen proprium alterius. vt in. l. duo sunt tij. ff. de testa. tute. ita videtur q̄ etiam arma possit quis assumere. cū eadē sit ratio in vtrisque. & hoc est verum. vbi ille non posset p̄re

YYY

iij

a ¶ Sacerdos et p̄ Pa pā nō pōt cōpelli reuelare cōfessionē. & vide. S. T. in iij. sen. xxj. dist. q. iij. arti. j. vltra mediu vbi dicit q̄ nullus sacerdos ad reuelationē cōfessionis pōt cogi ab homine, vel licētiari, & si sibi p̄cipiatur sub p̄cena excōicationis, nō timeat eā. quia sibi p̄cipit vt hōi et scit hic vt deus sed ad hoc vltimū vide gloss. i. c. sacerdos de p̄c. dist. vj.

a S E B A. S A P I.

a ¶ Per papā. Vide Ang. de are. & Ange. arimi. in tracta. malefica. in verb. che hai tradito la tua patria. & an sacerdoti cui est aliū quiddā in p̄nā nō tñ in forma cōfessionis, si p̄ducatur in testē, an possit testificari? vide Fel. in. c. intimaui. col. iij. ver. & istud dictū. s. de testi. & nū quid possit sacerdos reuelare cōfessionem de licentia cōfitei. vide Fel. in. c. j. col. ij. ver. si in quantum tenet Abb. s. de except.

b ¶ Quot modis cōstituitur collegiū. de quo per. d. An. i. c. nobis. de iurepa.

c ¶ Vide gl. in. c. vt apostolicę. de priuilib. vj.

d ¶ Possit sumere. Vide Bakin disput. sua quę incipit accusatus de vltur batina: vbi ponit an notarius vtens vno signo, possit prohibere alij ne vta^r eodē signo: & hoc ponit ibi i. ij. col. vbi ponit. qd. posita hic de mercatore qui habet signum artis. & concludit q̄ si illud signū est sibi cōcessum a superiore. poterit aliū volem vti p̄hibere. aliās non & vide. d. An. in. c. ad nostrā. cir. fi. de appel. vbi dicit q̄ q̄s nō potest vti ligno proprio in p̄iudiciū alterius. & alle. istud. c. dilecta. & de. q. hic posita vide p̄ Bal. i. quātō. i. ij. col. de iureiurā. vbi ponit vtrū vn⁹ mercator

Panormi. super Quinto.

possit super ballis suis appondere signū alterius mercatoris. Et adde q si vnum castum habet picta arma alicui⁹ domini insignum subiectionis, si delectur illa arma, dicitur priuari dominus subiectione & possunt puniri vt rebelles. ita dicit Do. in. c. quicunq; xxx. dist. Item adde q illi qui faciūt construi ecclesias, & ibi ponūt signa sua non habēt meritum ecclesiæ. ita tenet Do. recte in tinenti. in. c. duē sūt circa medium. xlv. dist. Item adde q quando aliqui propter prodicionem expelluntur de ciuitate, arma depicta pro eorum honore per ciuitatem debēt destrui. text. est & ibi Bal. in. l. eorum. ff. de poenis pro quo illud dictum iuuenalis. Seianus ducit vnicō discedunt statux restemque sequuntur. Ipsas de inde rotas bigarū impasta securis. Cedit & meritis franguntur crura caballis.

SEBASTAPI.

a ¶ Omnia collegia. Vide Paul. de cas. & d. Bart. soci. in. l. cum senatus. ff. de reb. dub. Feli. in. c. accedentes. in pri. s. de preser.

b ¶ Itē ibi. fratri ei⁹ & c. facit ad qd. de faciente pacem cū aliquo occidendo vel vulnerando ei⁹ fratrem vel cōsanguineum: vtrū videatur frāgere pacem. de quo vide per Io. an. in regla frustra de reg. iur. lib. vj. in merc. p. d. Ant. in. c. j. de pac. in vl. col. per Bart. in. l. licitatio. s. qd illicitē. ff. de publ. & per Per. de anc. in. c. sciant cuncti. de elect. lib. vj. vbi bo. tex. bene etiam facit tex. in. c. qucunq; de sent. excō. li. vj. de ista. q. per eundē Pet. de anc. in. c. nuper. de sen. excō. Sed ponam⁹ q feci pacē tecū. s. postea tuus cōsan

tendere aliquod prēiudiciū, vt puta quia assumit arma longē distantia: secus vbi subesset illi aliquod prēiudiciū. vt qā iste nouiter assumens est homo facinorosus & exosus & propter vnitatē armorū timet ille iterim propter istū, seu vice ipsius & potest tunc implorari officiū superioris, vt ille nō vtatur eisdē armis: qā ad superiorem spectat quies populorū: vt in. l. j. s. quies. ff. de off. prefe. vr. Idem est vbi interest reipublice: vt quia bonus artifex, seu mercator vtitur quibusdā insignijs & alius vult vti illis, vt habeat cōcursum, & sic decipere populū. Potest enim hīc per iudicē prohiberi ratione prēdicta. Conclude ergo sic. q quilibet priuatus etiam potest assumere sibi certa insignia seu arma: sed non potest assumere seu vti armis alterius quando tēdit in eius prēiudiciū, seu reipublicā. & de his per Bart. in tract. de insign. & armis. ¶ In gl. j. in fi. hēc gl. non reddit sufficientem rationem quare isti clerici non poterāt facere collegium: & ideo pro clariori doctrina post Innoc. hīc. & Bar. in. l. fi. de colle. illiciti. scias quod regulariter omnia collegia^a sunt interdicta. quia homines nō debent facere ista conuenticula, seu congregationes, cū ex eis timeat cōspiratio, seu cōiuratio contra principem, seu ciuitatem. hoc verum, nisi approbetur à iure gentium, vel à iure positio: nam quedā sunt collegia quę approbantur à iure gentium, qdam q approbātur à iure positio. A iure gentium approbat collegium ciuitatis, castri, vel villæ. l. ex hoc iure. ff. de iustit. & iur. & q ibi nō. nam debent homines multa agere in fauorem & commodum ciuitatis: ideo oportet q plures insimul conueniant. à iure positio approbantur collegia ipsorum qui sunt alicuius artis: vt sunt pistores, barbitonsores. & similes: vel alicuius professionis, vt sunt scholares, vel si faciunt causa pietatis, vt ad subueniendū oppressis, & c. quia isti habent multa agere ad vtilitatem illi⁹ professiois, seu artis. ideo permittunt iura vt possint simul conuenire & facere vnum corpus. Vnde ad propositum huius. c. clerici singulares cū non habeant aliqua communiter expedienda, non possunt propria authoritate facere istas congregationes, & constituere vnum colligium, nisi à principio fuerit ordinatū vt ecclesia sit collegiata: tunc enim cū ipsi clerici debeāt promouere vtilitatē ecclesię licitē se congregant & faciunt vnum corpus: sed isti de quibus in text. non representabant illam ecclesiā sed erant singulariter ibi beneficiati. Et de materia collegiorum. vide hīc per Innoc. & in. c. cū ab ecclesiarum. de offi. ordi. & per Bar. in. d. l. fi. de colle. illiciti.

SVMMARIUM.

Episcopus non debet appellari dominus, nisi de hoc fuerit sibi prestitum iuramentum à vassallis.

CAP. XV.

Rauem. Qui cōtra iuramentū negat platum dominū suū: vel corā seculari iudice de epō conquerit, vel ipsum inuadit: deponi debet. h. d. & primò de cisē narrat factum quod sub triplici diffūctiua puniri mandat ibi: discretioni. ¶ Casus lralis. Archidiaconus Ambian. veniens contra fi-

dem homagij prēstitā, & debitam reuerentiā semel & secūdō Episcopum proprium dñm suum esse negauit. Item in foro seculari deposuit contra eū super rebus spiritalibus questionē. Item causam & consiliū prēbuit fratri ipsius Archidiaconi & cōplices suis aduersarijs Episcopi, & inuasi Epī, & sociorū ei⁹ ita contra fidelitatem in tribus peccauit. propter q episcopus ambianē. grauamē de ipso archidiacono coram domino Papa deposuit qōnem. Vnde mandat quibusdam quatenus si cōstiterit ipsum Archidiaconū semel & secūdō contra fidem & reuerentiā prēstitam Episcopum prēdictū dñm suum denegasse: vel in foro seculari deposuisse contra ipsum sup rebus spiritalib⁹ qstionem. Aut tā inuasi foribus episcopi & sociorum eius, quā fratri eius, b vel cōplices suis causam vel consiliū prēbuisse, ipsum eundē Arc. tanquam putridū mēbrū ab Ambian. ecclesia ppetuō abscindant, & beneficia sua p eos ad quos donatio pertinet personis idoneis faciant assignari. Bern. ¶ No. j. ex tex. q Ep̄s potest & debet dici dñs subditorum. & q subditus negans eum dominum suum debet acriter puniri. vt hīc contra hoc facit. c. ij. de donat. vbi dicitur q praelatus est procurator, & non dominus. Sol. dicit Inn. hoc. c. procedere ratioe prēstiti iuramenti. aliās autem non crederet subditū peccare si non vocaret eum dominū sed praelatum. arg. x. q. iij. c. cauendum. p hoc facit secundum Host. qā qui dicit verum, nō peccat. l. eum qui nocentem. ff. de iniur. vel secundum Io. an. licet ipse praelatus dicatur procurator respectu rerum: tamen respectu subditorū potest dici dñs: mihi placet opi. Inno. vt licet honestum sit vt subditus appellet eū dominum, non tamē necessariū. pro hoc bo. tex. xcv. dist. c. esto subiectus. vbi dicitur sciāt Episcopi sacerdotes esse non dños, & c. sed qn prēstāt iuramentū Epō à recipiente dignitatē vel ecclesiam ab eo. tūc appellat dominus pro hoc tex. opt. in. c. cū clericij. de verb. sig. & de forma illius iuramenti puto istum text. loqui. nā iste iurauerat obedire domino suo. ibi: suum esse dominū. & c. vñ negando eū post ea dominum suum venit contra iuramentū: sed circumspecto iuramento non putarē subditū excedere si appellaret eum praelatum, vel patrem ad hoc q not. in. d. c. esse subiectus. & in. c. q graui. de crimi. fal. ¶ Secūdō nō. quod prēstantes consilium & auxilium conspirantibus contra Episcopum proprium, debēt deponi: & sentiunt hīc doc. q etiam debent tradi curiē seculari: & ita exponunt verbum, abscindatis, positū in tex. xj. q. j. c. si quis sacerdotum. sed hoc dictū mihi nō placet. primò per istum tex. qui simpliciter non mandat istū ab ecclesia vniuersali, sed ab ecclesia Ambianē. ergo non debet tradi curiē seculari, nisi sit in corrigibilis, etiam si coniuret cōtra Episcopum proprium: licet aliqua gl. sentiant oppositum: sed de hoc dicendum vt dixi in. c. cū non ab homine. & c. at si clerici. de iudi. ¶ In glo. j. ibi: fidelitātē & obedientiam. nō. gl. q clericus recipiens beneficium ab Episcopo iurat sibi nedum obedientiam: sed etiam fidelitatem. pro hoc tex. in. d. c. cū clericij. de verbo. sig. q tenuit etiam ibi Host. licet quidā contrā

guine⁹ prohibuisset. vide not. in. c. petēs. de homi. i. c. quia praelatus. j. q. iij. & c. sicut tuis de simo. Et ad primum facit qd nō. Bald. i. s. poena iu. qui malē iud. vbi ponit an iniuria illata familiæ potestatis censetur illata pātī. & facit quod not. Inn. in. c. dilecti. de appel. & qd nō. in. c. autoritate. de priui. li. vj. & adde hīc Lu. ro. i. l. licitatio. s. qd illicite. in fi. ff. de publi. vbi dicit q per iniuriā vel offensā factam fratri nō intelligit rupta pax cū fratre & hoc dicit tenere Bar. in. l. si ita stipulatus. s. chrysogonus. i. fi. ff. de ver. ob. & bal. in. c. j. qui. mo. feu. amit. & dic qd de hoc videt cas⁹ quē ipsi allegant in. c. j. in princ. de eo qui interfe. fra. dñi sui in vfi. feu. & qn iniuria facta vni de familia intelligatur facta oib⁹ de familia vide p Bart. i. l. j. in. j. col. C. si quacunque prēdi. po. Item an pro iniuria illata procuratori, vel negotiorū gestori meo, vel aliā personā mihi liberē seruici agere possim actione iniuriarum. vide p Sali. in. l. j. C. de iniuri. Item adde ad p dicta vide qd not. beatus. T. in. ij. q. lxv. art. vlt. Itē adde qd iniuria facta vni ex socijs itinearis videt facta alijs & ideo alius poterit agere. ita nō. gl. & Bar. i. l. iij. s. si tu tor inimicus. ff. de susp. tu. Itē adde q si habeo pacem cū aliquo & ille offendat socium meū mecum venientē, quod intelligitur fregisse pacem secundum Ioan. An. singu. in Specu. in de treug. & pa. s. j. sequuntur domi. Alex. & Aretin. in l. si stipulatus. ff. de verborum obliga. Aneas de falso.

cōtra sed homagiū nō pręstatur p̄ spiritualibus quia illud pręstat tantū a vasallo ratione feudi quod habet a domino: sed clericus non est vasallus Episcopi. licet ab eo recipiat beneficium, nisi receperit ab eo feudum.

SVMMARIVM.

- 1 Religiosi non tenentur obedire Episcopo pręcipienti aliquid contra eorum regulam a sede apostolica approbatam.
- 2 Sepulturam an & quando possunt sibi eligere religiosi morientes extra monasterium?
- 3 Eleemosyna facta alicui imagini situata intra aliquam parochiam cedunt lucro illius parochie.
- 4 Religiosi a quibus grauaminibus sint exempti. & infra. c. proximi in text.

CAP.

XVI.

Nimis. Ponit. xv. grauamina illata religiosis a quibus pręcipit pręlatos abstinere. Secunda ibi. quo circa. ^a Casus literalis. In. c. isto reprehenditur auaritia, siue auiditas pręlatorum quam exercet contra viros religiosos qui dimiserunt omnia propter Deum. & enumerantur multa. prout in ipsa litera continentur. In fin. mandat papa quatenus vniuersi & singuli pręlati a prędictis grauaminibus desistant, subditos suos ab huiusmodi arctius compescendo. Bernar. ¶ Nota primò ex text. q̄ religiosi tenentur viuere nedum secundum regulam: sed etiam secundum instituta ordinis. nam vltra regulam habet quasdam constitutiones editas per totum ordinem, sicut fratres predicatorum: maximè qui secundum eorum regulam poterant habere proprium in communi. sed ex cōstitutionibus postea editis nullo modo habere possunt aliquod proprium etiam in cōmuni: vt no. Fede. in cōf. xij. & pro hoc text. c.

- 1 seq. in prin. ¶ Tercio not. q̄ religiosi non tenentur obtēperare episcopo cōtra regulā eorū a sede apostolica approbatā: & cōtra statuta ordinis approbatā. ¶ Tertio no. q̄ religiosi nō tenentur cōfiteri ep̄ovi rectori parochie vel ab eis recipere corp⁹ christi: sed ad inuicē audiūt cōfessiones, vel cōfitentur priori eorū secundū no. in c. j. xvj. q. j. Hostiē. in sum. de p̄n. s. cui. dicit q̄ abbas debet cōfiteri episcopo si nō est exēptus & monachi debēt cōfiteri abbati quia quilibet debet cōfiteri superiori suo. & hoc videtur rationabile, tamen iure non p̄batur. nā pręalleg. c. j. xvi. q. i. videtur cōferre priuilegium eis, vt inter se possint cōfiteri. & vide quod ibi not. Archid. ¶ Item not. ibi: eligat sepulturam, & c. argu. quod religiosus potest sibi eligere sepulturam. & dicit Inno. quod est priuilegium istorum minorum & predicatorum cūm decedunt extra monasterium. Hostien. dicit q̄ quilibet potest sibi eligere sepulturam: quia refertur hęc electio ad tempus mortis quo absoluitur ab obedientia superioris. arg. in. c. de vxore. de sepultu. sed hodie dic vt in. c. fi. de sepult. lib. vj. q̄ nullus religiosus decedens in monasterio, potest sibi eligere sepulturā. sed si lōgē distat a monasterio, & cōmodē ad illud reuerti nō pōt tūc licite pōt sibi eligere sepulturā. vt i. d. c. fi. & ita potest intelligi iste text. ¶ Item not. quod religiosi etiam mēdicantes licet non habeant populum: possunt tamen habere campanam & cōmitem. quod limita vt no. in. c. patentibus. de priuilegiis. Sed circa hoc est dubium. nunquid religiosi possunt quoslibet recipere ad sepulturam. & hodie de minoribus & predicatoribus dicendum est quod sic: vt in cle. dudum. de sepult. de alijs verò religiosis non sic priuilegiatis sunt opi. Inn. videtur velle quod sic. Hostien. dicit de mente iuris esse quod vt si habent populum possint recipere quoslibet ibi eligentes sepulturam: aliās autē non. nisi ibi dem hospitatus decederet. xvj. q. j. c. j. plus mihi placet prima opinio, quę videtur probari in. c. fraternitatem. de sepult. & tenuit Archid. in pręalleg. c. j. & ita habet cōsuetudo. ¶ No. ibi: celebrent primas missas, & c. quod religiosi etiam mendicantes licitē celebrent primas missas. Item no. ibi: infra domorum suarum ambitum, & c. quod de collatis & oblatis religiosi in ecclesijs eorum non possunt pręlati vel rectores aliarum ecclesiarum aliquid sibi vendicare. quia videtur eis illa collata intuitu eleemosynę & non nomine oblationis. ¶ Tercio dicit vbi aliquid oratorium vel imago esset intra parochiam alicuius: tunc enim oblationes ibi factę cedunt rectori parochie. hoc probatur per locum a speciali. in cap. ad audientiam de eccle. a. diff. facit quod not. not. in. c. pastoralis. de his quę fiunt a pręlat. & in rubrica de parochijs. & c. ¶ Vltimò nota quod dona-

tio facta pro ordinamentis altaris & pro libris ecclesiasticis equiparatur. Sed q̄ro de quibus religiosi loquitur iste text. Solū. quidam dicunt quod de omnibus. Innocent. videtur velle quod loquatur de predicatoribus & minoribus, & habentibus similia priuilegia. & per hoc ibi text. contra regulam a sede apostolica approbatam. & c. ¶ Tercio Ego fatis puto quod omnes religiosi regulariter approbati debent esse exempti ab istis grauaminibus: de quibus in textu. ¶ In gloss. fin. quo ad fratres predicatorum & minores, dicendum est hodie: vt habetur in. d. cle. dudū. quo ad alios dic vt le. & no. in. c. requisisti. & in. c. fina. de testa.

SVMMARIVM.

- 1 Argumentum ab ordine scripturę validum est.
- 2 Fratres minores & predicatorum debēt viuere in arctissima paupertate, adeo quod nil possūt possidere: nec annui redditus eisdem relinqui.
- 3 Fratres minores & predicatorum: & alij omnes tenentur ire ad processiones, dummodo non fiant ex leui causa. s. Add. Capell. Thol. ubi Aug. q. 434.
- 4 Episcopus an possit excōdicare religiosos regulares?

CAP.

XVII.

Nimis praua. Ponit. duodecim grauamina predicatorum & minorum, a quibus pręcipit pręlatos abstinere. & secunda ibi: quo circa. ^a Casus literalis. Quidam viri religiosi scilicet fratres predicatorum & minores, quorum ordinem & regulam sedes apostolica noscitur approbasse: in arctissima paupertate Christo pauperi famulari elegerunt: sed pręlati ecclesiarum & alij in multis articulis eos aggrauare nituntur, quę enumerantur in litera. Vnde mandat Papa vniuersis pręlati ecclesiarum, quatenus vniuersi & singuli a dictis grauaminibus oīno desistant, & subditos suos arctius compescant ab huiusmodi. Ber.

- 1 ¶ Tercio No. primò ex text. q̄ vbi fit mētio de predicatoribus, & minoribus, semper in ordine scripturę pręmittuntur predicatorum. vt hīc & in. c. quorundam. de elect. libro sexto. & in omnibus locis vbi de his fit mētio. Et ratio est: quia ordo predicatorum fuit priò approbatus per ecclesiam Romanam quā ordo minorum. licet parum antè secundum Ioan. And. & recitat hīc Ioan. Cald. quod ordo predicatorum fuit approbatus. M. ccxv. anno. ab honorio tertio qui successit Innocentio. qui promiserat se facturum, & eodem anno fuit approbata institutio minorum: & idem tenet Ioan. Andr. in dicto capitulo quorundam. in nouel. de minoribus. tamen ibi non facit mentionem. Et ex prędictis verbis not. ordinem seruandum circa istos religiosos in honoribus deferendis. vt illi magis honorentur quorum regula prius fuit approbata. ¶ Tercio Secundo nota ibi: in arctissima paupertate, & c. quod fratres nedum minores: sed predicatorum dicuntur esse in arctissima paupertate: vt hīc. ideo quia non possunt habere aliquā proprietatē: nec in particulari nec in cōmuni: sed debent viuere ex eleemosynis. vñ mēdic-

¶ Qui dicāt mēdicantes. pōt Bal. in authē. ingressi in. vj. col. C. de sac. san. eccle.

SEBA. SAP. ¶ Approbatā. imò non tenentur religiosi obedire Papę in his quę sunt contra regulā suā: vt p̄t Feli. in. c. si quando. col. iij. ver. p̄terea dixit. Host. s. de pręscrip.

SEBA. SAPI. ¶ Oblationes. Vi de Ang. in disputatione inci. In resurgenti delictarum palatio. cum allegatis per Feli. in. c. dilectus in princ. s. de offi. or. & Maria. Soci. in transt. de oblatione.

SEBA. SAPI. ¶ Predicatoribus. Videmulta p̄ Fel. in rub. s. de maio. & obe. col. v. ver. fratres predicatorum

Panormi. super Quinto.

a ¶ An religiosi teneant venire. vide text. in. c. cū olim. i. fi. el. ij. de priui. Et an oēs clerici tā q sunt in ciuitate q in dioceſi teneantur venire ad letanias. vide oīo Do. poſt Arch. i. c. qñ. in fi. xxxviii. diſt.

b ¶ Quotuplex ſit clauis eccleſiæ. Et adde hic do. Ant. i. c. firmiſ. §. vna de ſum. tri. in ver. no. ex lra. & vide Bal. q eccleſia habet duas clauis. ſ. clauem ſcientiæ & clauem potentiæ: ſcientiæ quæ nihil ſcit, cū ipſa ſit imperiū. & de iſtis clauib⁹ ecclēſiæ & earū effectibus vide omni no latē p. S. T. i. iij. ij. ſenten. diſtinc. j. xviii. q. j. argu. j. & iij. nā in præalle. arti. circa fi. tenet qd ſint duæ clauis tm non vna, nec plures quā duæ. Item quis habeant clauis iſtas eccleſiæ: & de earum effectū. vide multas qōnes quas ponit. vide oīo latē per ſanctū Tho. i. iij. ſentē. diſt. xix. q. j. artic. ij. nam ponit ibi vtrum ſacerdos legales habuit. & vtrū à Chriſto habuit clauis. & vtrū ſoli ſacerdotes habeant clauis, & vtrū ſancti hoīes nō ſacerdotes vſum clauis habeant. & vtrū ſacerdos poſſit vti clauis quam habet in quēlibet hominē. & vtrum ſacerdos poſſit ſubditū ſuum abſoluere. & vtrum aliquis poſſit vti clauis in ſuū ſuperiōrē. Itē adde hic Petr. de Ancha. in rep. reg. peccatum i. iij. op. prin. cir. fi. vbi pulchre ponit qualiter ſunt duæ clauis eccleſiæ. non vna tātum. p quo vide do. in. c. vt cōſtitueretur. in. iij. no. per iſtum tex. l. diſtinc. Item de multiplici genere clauis eccleſiæ vide omnino. Cal. in repet. c. noſtro. in. xliij. columna. de poeniten. & remil.

tas ſcorta debet eis tribuere neceſſaria. ad hoc c. j. de exceſ. præla. li. vj. & de reli. do. c. j. eo. li. & qd no. in. d. c. quorundam. & pluries dixi q ſicut fratres minores non poſſunt habere annuos redditus perpetuos: vt in cle. exiui de paradifo. §. cūq annui redditus. de ver. ſigni. ita nec fratres prædicatores. quia debent ſeruare deo in arctiſſima paupertate: vt hīc dicī. Vñ relictā quæ cōiter ſunt in hac ciuitate ſenarum hoſpitali ſanctę Marię de la ſcala cū hoc onere vt det certum annuum redditū annuatim prædicatores, & minoribus, & alijs mēdicantibus religioſis, non valent. qā eſſet habere proprietatem quādā. & tot poſſent eſſe annui redditus q non oporteret mendicare: quod eſt contra regulam & inſtitutionem eorum. prædicatores tamen non ſunt incapaces ex regula eorū, ſed ex conſtitutionibus quas poſtea cōiter fecerunt: de prædictis vide per Fede. cōſi. xij. & ſeq. & per Io. de li. poſt Bar. in. d. cle. exiui de paradifo. ¶ ¶ No. iij. ibi: cum proceſſionaliter veniant, &c. tex. ſing. q fratres prædicatores^a & minores non tenentur ſemper ire cū epiſcopo & clero ad proceſſionem & no. q dicit: ex leui cauſa. Secus ergo ſecundū doct. ſi ex magna cauſa fieret proceſſio: vt puta in nouo introitu epiſcopi, vel legati: vel imminente peſte, ſeu alio flagello: vel ad generales letanias quę ſunt poſt paſcha ante feſtū Aſcenſionis. Pro prædictis facit. xvj. q. j. c. reuertimini. & de conſe. diſ. iij. c. rogationes. nā q omnibus imminet ab omnibus debet explicari. de offic. Archi. c. ad hoc. & in. c. ij. §. de elect. & idem per oīa puto de alijs religioſis, vt teneantur pro iſtis, & ſimilibus cauſis ad proceſſionem venire: ſecus vbi proceſſio fieret ex leui cauſa. & pondera tex. in prin. qui videtur tantū de prædicatores & minoribus facere mentionem cauſa exempli. vt patet ibi: vt puta fratres, &c. & ea quæ dicuntur cauſa exempli non reſtringunt diſpoſitiōem generalem: vt in. c. j. ne cle. vel mo. Vnde dico q oēs religioſi vt quietius intendant diuinis nō debent ex leui cauſa cōpelli vt veniant ad proceſſionem. ſecus autem ex magna cauſa, vt dixi.

¶ ¶ Quartū no. q de iure cōi omnes religioſi etiam prædicatores & minores ſunt ſubiecti Epiſcopis locorum. nam omnes tam religioſi quam ſeculares clerici ſubiecti ſunt epiſcopis locorum de iure communi. vt in. c. cū venerabilis. de reli. do. & xviii. q. ij. per totum: ſed ſunt exempti ab iſtis de quibus hīc. & à quibusdam alijs iuribus expreſſis. Sed hodie iſti prædicatores & minores ſunt ex toto exempti à iuriſdictione Eporū: vnde nō poſſunt ex quacūq cauſa ab eis excoīcari. circa hoc tamē inſpicienda eſſent eorū priuilegia, & ſeruanda. vt in. c. porro. de priui. ¶ ¶ Et aduerte q licet tempore huius. c. iſti prædicatores & minores eſſent ſubiecti epiſcopis: non puto tamen quod propter exemptionem poſtmodum eis conceſſam, releuentur ab illo onere veniendi ad proceſſionē, ex cauſa magna fienda. nam exempti ex multis cauſis ſubijciuntur Epiſcopis: vt in cauſa hereſis, & in quibusdam alijs. vt in. c. ad abolendam. de here. Item rogare deum p ſalute populi omnibus clericis imminere debet tam exemptis q nō exemptis. arg. in. c. reuertimini. præalleg. ¶ Quintū no. ibi: villas, &c. b

qā etiam in villis licet religioſi poſſunt habere monaſterium: debent tamen honorabiles eſſe. vt hīc innuit tex. ibi: ad honorabiliores &c. Vltimū no. q iſti fratres non debent nec tenentur ſoluere decimas de fructibus hortorum. ſunt ergo in hoc priuilegiati: ideo dixi de horto & non de alijs. quia iſti mendicantes non poſſunt habere alia p̄dia præter hortos. arg. in. d. cle. exiui. ¶ In gl. i. ver. de hortorum. in fi. de alijs religioſis nunquid teneantur ſoluere decimas. dic vt le. & no. in. c. nuper. & c. ex patte tua. §. de deci.

SVMMARIUM.

- 1 Clericus qui ſine culpa ſua non poteſt reſidere in beneficio metu tyranni non eſt ſibi imputandum: adeo quod tanquam in eo non reſidens non debet eo priuari.
- 2 Clericus homicida vel irregularis non eſt ipſo facto priuatus beneficijs. ſed priuandus: ſi homicidium vel irregularitas fuit poſt collationem.
- 3 Ciuitas ſi eſt interdicta, non cenſentur interdicta ſingulæ perſonæ: adeo quod clerici illius ciuitatis poterunt celebrare diuina in alio loco.
- 4 Clericus ſi celebraverit in loco interdicto: vel ſi ipſe ſit interdictus & celebraverit, incurrit irregularitatem, à qua per ſolum Papam diſpenſabitur.
- 5 Irregularitatem an incurrat illi clerici qui exercent aliqua officia in eccleſia: ad quæ non ſunt ordinati?
- 6 Irregularitatem an incurrat qui audiuit diuina ab irregulari: vel ille qui facit irregularem celebrare?

¶ CAP.

XVIII.

Anta. Violans interdictum iuriſdictione & clauium poteſtate ſe priuat. h. d. vel aliter ſic. Non ſeruans interdictum ſuſpēſus eſt. ab officio & beneficio, & ab omni iuriſdictione. h. d. ſecundum vnum intellectum. Primū ponit & aggrauat culpas Epiſcopi. Secundū ibi: licet autem. recitat ceſſionem ipſius, & culpas aliorum fautorum & irritos decernit actus poſt interdicti ſententiam violatam. Tertiū ibi: quia verū. punit fautores q beneficia receperunt, & qui interdictum violauerūt, & qui illud ſeruantes oppreſſerunt, & eos citari mandat ad curiam. ¶ Caſus literalis. Do. Papa propter quosdam exceſſus quorūdam cōmiſſos in quosdam canonicos, & prælatos, & clericos, & res preſbyterorum regnum Portugaliæ ſupponit interdicto. P. Epiſcopus Colubrieſis ab initio cœpit ſeruare interdictum, tandem mutato conſilio violauit temerē interdictum, delinquendo in dominum Papam q tulerat ipſum, & eccleſiam Romanam, contemnendo petri clauis: & lædendo eccleſiaſtica poteſtatem. & alios iduxit, imō compulſit non ſeruare interdictum, & quos inducere non potuit, poſt multas iniurias ſpoliauit eos dignitatibus, præbendis, & beneficijs ſuis: & eos coegit exulare interdicens & excommunicando eoſdem, & conferēdo prædicta beneficia fautoribus ſuis: quæ omnia idem Epiſcopus in præſentia Papæ & fratrum ipſius publicē recognouit renuntians Epiſcopatum in manu domini Papæ ſpontanea voluntate: & licet ille renuntiauerit volens, tamen dominus Papa vt illi qui ſententiam interdicti violauerant & receperunt beneficia aliorum qui ſine cauſa rationabili non debuerant ſpoliari non eſſugiant impuniti, ne facti peruerſitas tranſeat præſumptoribus in exemplū: decreuit irritas & inanes omnem inſtitutionem: deſtitutionem: collationem beneficiorum & dignitatum præſumptas per dictum epiſcopum & excommunicationis & interdicti ſententias in quoscuque prolatas ab eo hac occasione poſt violationem interdicti. Quia verū vbi magis exceditur, grauius eſt vindicandum. Mandat pa. Archiepiſcopo bracharen. quatenus omnes illos quos Epiſcopus intruſit in beneficia & dignitate aliorum, non ſolum à beneficijs ipſis, verumetiam ab alijs (ſi qua obtinent) debeat remouere tam præſumptores prædictos quā omnes alios qui violarūt damnable interdictum, ab officio & beneficio ſuſpendēdo. Et illos quos conſtituit manus temerarias extendiſſe in perſonas, & res prædictorum canonicorum, & prælatorum, & clericorum ad præſentiam Papæ venire compellat poenitentiam pro meritis recepturos: iuocato ad hoc ſi opus fuerit brachio ſeculari. Ber. ¶ Nota. j. ex textu, quod poteſtas eccleſiæ appellat clauis. b Et aduerte. quia

quia in principio loquitur in singulari. & inuit vnam esse clauem ecclesie: sed postea loquitur in plurali. & innuit esse plures, vt patet ibi. *petri clauis*. &c. & dic quod in veritate vna est clavis, & est vna potestas. sed in plurali dicuntur: quia vltra potestatem debet habere prelati discretioem. vna est ergo clavis potestatis, alia discretionis. Vnde quod decimus quod Papa potest omnia clauem non errante de quo. xxiiij. quæstione. j. c. manet. vide pro prædictis bonam gloss. in capitu. decretales. §. primo. xx. distin. in ver. dedit & quod notat Innocentius in capitulo. quanto. de consuetu.

¶ Secundo no. admittendam spontaneam cessionem prelati, qui ob delictum suum priuandus per sententiam venit. Et est sanum consilium ad vitandum dedecus & infamiam, vt prius cedat quam expectet sententiam. argumen. eorum que leguntur & notantur in l. si reus. ff. de procurato. & in capitu. licet heli supra de simo.

¶ Tertiò not. quod clericus non valens in beneficio suo reside-
re propter potentiam tyranni, seu iniqui domini, non debet priuari beneficio suo tanquam non residens. non enim sibi est imputandum si sine culpa exulat. pro hoc. c. pastoralis. vij. quæstio. prima. & q. no. Inn. §. c. proxi. facit. l. dist. c. satis peruersum. ¶ Not. iij. ibi potest interdicti violationem. &c. Tene menti ista literam. q. per interdictum non suspendit iurisdictionem prelati etiam circa spiritualia. hic enim irritatur dumtaxat sententia excommunicationis & interdicti, & collationes beneficiorum, & institutiones attentatæ post violationem interdicti. facta ergo ante interdictum tenet. virtus ergo interdicti ecclesiastici refertur dumtaxat ad exercitium ordinis ecclesiastici. non autem ad iurisdictionem. Et ex hoc & ex litera infertur. q. per violationem interdicti quis perdit iurisdictionem. vnde suspendit eo ipso ab omni potestate. & ad hoc est ista litera singularis secundum verum intellectum.

¶ No. v. q. violans interdictum etiam papæ non est ipso facto priuatus beneficijs, nec excommunicatus: sed priuatus per sententiam, suspensus bene est secundum communem intellectum. nam etiam homicida & irregularis non est ipso facto priuatus beneficio suo, si homicidium seu irregularitas sequuta est ipsam beneficii collationem: vt aperte probatur in. c. ex literis. §. eod. facit. c. clericis. §. ne cle. vel mo. & sic intellige Inno. in. c. cum nostris. de concess. præben. ¶ Sextò collige q. iniicientes manus temerarias in clericum, nedum tenentur p. absolutione ire ad sedem apostolicam: vt in. c. si quis suadente. xvij. q. iij. quod tamen limitandum est, vt dicam in. c. peruenit. de sen. exco. sed possunt compelli ad mandatum Papæ ire ad curiam, vt per eum ibidem puniantur. nam isti tales licet laici, sacrilegi sunt & ratione sacrilegij fortiuntur forum ecclesiasticum. vt in. c. cum sit generale. de foro. compe. ¶ Vltimò potest hic colligi delegatum Papæ posse pro executione delegationis sue inuocare auxilium brachij secularis. de quo tamen dicendum vt no. in. c. significasti. de off. de leg. vbi plenè dico. ¶ In gl. in ver. irritas. hæc gl. multum intricatè procedit: & conclusio sua stat in hoc q. violans interdictum est irregularis & suspensus ab omni officio, & beneficio, & iurisdictione. et vt habeat clarè tota materia, tria videnda sunt. ¶ Priò nūquid loco interdicti ceseant interdictæ personæ. Secundò de pena interdictum violantis. Tertiò quoniam quis dicat violare interdictum: & sic quando incurrat irregularitatem. b & in hoc ultimo videbitur effectus interdicti. ¶ Quo ad primum concludere (quicquid dicat gl.) q. loco interdicti personæ non sunt directè interdictæ, sed respectu ad illum locum dumtaxat. vnde si interdiceret hæc ciuitas & non personæ, licet possunt clerici huius ciuitatis celebrare in alijs locis, quia respectu aliorum locorum non sunt personæ interdictæ. sed hic non possunt celebrare tanquam personæ censeantur suspensæ quo ad locum interdictum dumtaxat non alibi. de hoc est tex. in. c. si sententia. & c. is qui. de sen. excom. libr. vj.

¶ Quo ad secundum concludere q. celebrans in loco interdicto: vel si persona est interdicta & celebrat, incurrit irregularitatem. à qua per solum Papam liberari potest: vt in præalle. c. is qui. & est suspensus ab omni potestate clauium, & officio: & ratio est. quia (vt dixi) interdictus simpliciter, vel respectu loci est suspensus: vt in. c. is qui de senten. excom. li. vj. Si ergo celebrat, incurrat irregularitatem. vt in. c. j. de re iudic. in. vj. & irregularitas hoc intendit, vt non possit iste sequi regulas traditas ab apostolis & ecclesia sicut alij clerici: vt no. in. c. j. de re iud. li. vj. est ergo (vt dixi) ipso facto suspensus. nam & iurisdictionem competens prelati habet dependentiam ab ordine post eius collationem: vt not. in. capitu.

cum dilectus. de consuetud. non tamen per hoc est priuatus beneficio suo ipso facto. vt hic probatur in textu. ¶ Quo ad tertium principale. Conclude post Innocentium. & docto. quod illi incidunt in irregularitatem non seruando interdictum, qui exercent aliquid deputatum alicui ordini ecclesiastico: & hoc faciunt tanquam clerici: quod procedit siue sint presbyteri, siue inferiores clerici: vt dixi in. c. ij. de cle. ex. mini. vnde si diaconus dicit euangelium, vel subdiaconus epistolam, tamen Subdiaconus vel Acolitus exercet officium suum tanquam acolitus efficitur irregularis: vt in. d. c. ij. & ibi dixi. secus autem ubi exercetur aliquid non deputatum certo ordini: Vnde cantans responsoria, vel dicens psalmos non officinando principaliter ecclesiam: sed vt qui libet alius, non efficitur irregularis & bene secundum Innocentium. Idem in benedicente missam arg. xliij. distin. c. fi. quia illud non est deputatum certo ordini: sed consuetudine illud exercetur indistinctè etiam à non ordinatis vt est videre in epistola quæ ex consuetudine communi dicitur sine apparatu p. quemcunque. vnde si suspensus, vel excommunicatus, vel interdictus tali modo diceret epistolam, non incurrat irregularitatem. Idem si exercet ea que sunt iurisdictionis. Vnde tempore interdicti non est irregularis alium excommunicans, vel absolvens. dummodo non absoluat tanquam sacerdos, videlicet cum solennitate. de qua in. c. à nobis. el. primo de senten. excommu. Conclude ergo breuiter q. iurisdictionalia non sunt prohibita tempore interdicti: nec exercens à tempore excommunicationis efficitur irregularis. Idem si non sunt deputata certo ordini, vel si sunt deputata, tamen ex consuetudine exercentur per quemcunque. refertur ergo interdictum ad ordinem, & ad quædam alia de quibus in. c. non est. de sponsa. & c. quod in te de poeni. remis. & c. fin. de senten. excommu. libro sexto. ¶ Sed circa prædicta, dubitatur quid de audiente diuina. Conclude post doctores maximè Hostien. q. aut vidit diuina ex deuotione quadam. & iste non est irregularis licet malè faciat. Aut audiuit diuina authorizando: vt quia prelati præcepit celebrare: & tunc efficitur irregularis. quia iste ingerit se diuinis: & violat interdictum: & hoc inuit verbum *violauit*. &c. de quo in tex. & vide gl. in cle. Archiepiscopo. de priuil. Caveat ergo prelati tempore excommunicationis, suspensionis, vel interdicti ne faciat coram se celebrari: aut intersit celebrationi, quia videtur tunc autorizare.

De noui operis nuntiatio. Rubrica.

¶ Continuatur hæc rubrica. supra visum est de excess. prela. in genere, nunc restat videre in specie de excessu q. fit in edificando: vel potest sic continuari. Supra visum est de excessibus prela. in subditos & etiam de excessibus subditorum in prelatos. Verum quia quandoque aliqui delinquant in contemptum iuris seu superioris. Ideo subiicitur hæc rubrica. de noui operis nuntiatio. & quando dicatur nouum opus, & de solennitate adhibenda in denuntiatione, & in quibus rebus habet locum hæc denuntiatione. plenè no. per glo. j. eodem. c. ij. & dic vt ibi, &c.

ZACHARI.

¶ Non est ipso facto. Adde Anton. Corfe. fin. cccvij. i. ver. testis. inci. Clericus homicida. & istud. i. c. nisi. nu. 4. & qd ibi notauit in apost. ad ipsum in versic. ipso iure. de renun.

¶ Incurrat irregularitatem. nota circa materiā irregularitatis. de qua vide plenissime per Spe. in ti. de leg. §. iuxta. per totum illud. §. q. durat p. sex chartas. & p. Arc. i. c. si quis presbyter à suo ep. xj. q. iij. & adde Io. And. in d. c. i. de re iud. i. vj. & hic. Et qn. sacerdos suspensus celebrat, non solum sacerdos sed & clericus ei sciēter ministrans incurrat irregularitatem. vide Arch. in. c. si quis episcopus. in cōf. xj. q. iij.

¶ De audiente diuina. vide Inn. i. c. j. in gl. sua q. est sup. ver. à diuersis. de sent. exco. in. vt. & q. suspensus audiēs solum diuinam incurrat irregularitatem. tenet Arc. in. c. si quis presbyter à suo ep. xj. q. iij. & de hoc vide Do. in. d. c. j. §. si. de senten. exco. in. vj. in. j. col. & per doc. in. c. is cui in prin. i. n. co. ver. qd si ille. de sen. exco. in. vj. & per Io. cal. in. trac. de ecc. inter. in. vj. mēbro in. xxij. q. & cum hoc q. dicit hic iste cōcordat Do. in. c. testm. in. iij. col. vj. di. & alle. Inno. hic & glo. in. d. cle. Archiepiscopo.

Panormi. super Quinto.

SVMMARIVM.

- 1 Nuntiatio noui operis habet locum etiam quando ecclesia edificatur, et opus post denuntiationem constructum debet destrui expensis edificantis vide j. c. proxi.
- 2 Imperator non potest ligare Papam: sed bene potest ligari à Papa.
- 3 Causa ecclesiastica in defectu canonice prouisionis possunt per leges civiles decidi.
- 4 Ius civile non dicitur præiudiciale ecclesiis, quando potest se habere ad præiudicium & fauorem.
- 5 Ius canonicum seruatur in utroque foro in concernentibus animam, vel in interpretatione iuris diuini: & in quibusdam alijs de quibus hic.
- 6 Ius canonicum seruatur in utroque foro, in casu in quo ius civile non prouidet.
- 7 Ius canonicum & civile si discordant: & utrumque sit rationabile, utrumque seruabitur in foro suo.
- 8 Ius civile an & quando seruabitur per clericos? Statutum quod agnati excludant fæminas: habet locum si agnatus sit clericus.
- 9 Attentata post nuntiationem noui operis sunt irritanda, secus post appellationem extraiudicalem: et quæ sit ratio differentie vide hic.
- 10 Nuntiatio noui operis non operatur quod edificium postea constructum destruat, quando notorium est nuntiantem nullum ius habere, secus si dubitat. Citatio impune potest sperni, ubi notorium est ipsam non posse fieri.

SEBASAPI.

- a ¶ Causa ecclesie, vi de Archi. in. c. con. tinua. xj. q. j. & Ab. i. c. ecclesia sancte marie. col. vj. de consti. Fel. i. c. j. co. ix. ver. tertia declaratio. eo. ti. de consti. & ibi an Papa possit tollere leges quo ad forum seculare. & late Dec. i. c. clerici. s. de iur.
- b ¶ Adde hic Arch. in. c. si inter Epos. vi. q. iij. vbi dicit qd leges sunt recipiendæ qñ non obuiant canonibus: sed si obuiant, sunt reprobandæ. Itē vide glo. in ver. tēporaliū. in. c. cū ad ver. r. xcvj. dis. & do. in. c. constitutiones. x. di. Et vide qd eleganter scripsit Io. de imol. in repe. c. cum contingat. in iij. col. de iure iur.
- c ¶ An leges debeant seruari in utroq; foro, vel contra. sup quo vide plenissime Pe. de anc. in repe. c. canonum in. xxvj. col. ver. j. quæro. cū ver. se. s. de consti. & vide oīo qd not. Bar. i. l. privilegio. & l. oī nouatione. vbi per Bal. C. de sacr. san. eccles. & adde hoc

- 11 Exceptio peremptoria potest opponi ante litem contestatam, quando notorium est ipsam competere.
- 12 Res aliena si fuerit inuito vel ignorante domino cōsecrata: non debet desacrari: sed est satisfaciendum domino de interesse suo.

CAP. I.

Ntelleximus.

¶ AEdificium post nuntiationem noui operis demoliri debet expensis construētis. hoc dicit. v. l. aliter & sic. Etiam ecclesia edificata post nuntiationem noui operis destruenda est expensis construētis. Hoc dicit cum sequen. In prima consultatione. In secunda responsio ibi: quia. ¶ Casus literalis. Clerici de rogidio coeperunt edificare quandam capellam in præiudicium baptismalis ecclesie de costa pertinentis ad priorē sancti Cypriani de Venetijs. Ex parte ecclesie baptismalis denuntiatur fuit nouū opus clericis de rogidio, ne in præiudicium ipsius ecclesie illam capellam edificarent. Ipsi sprete denuntiatione processerunt in opere. Vnde super hoc ad petitionem prioris sancti Cypriani de venetijs commissa fuit causa Padua no Episcopo, Episcopus quia de no. ope. nuntia. in canonibus non reperitur: quæ fuit à Papa qualiter super hoc esset procedendum. Quia verò sicut leges non dedignatur sacros canones imitari: ita & sacri canones principū constitutionibus adiuuantur, mandat Papa eidem Episcopo. Quatenus diligenter consideret qd si post denuntiationem noui operis sue iure, sue iniuria, aliquid construatur secundum leges debet demoliri: & secundum canones nulla ecclesia in præiudicium alterius est construenda. Vnde negotium ipsum tam secundum leges quā secundum canones non differat

terminare. Bern. ¶ Not. j. ex tex. quem posse denuntiare nouum opus nomine ecclesie fibi subiectæ: & hoc, quia sua interest ratione subiectionis sicut enim pro subiecta ecclesia quis potest agere: vt in capi. fina. de successi. abintest. in clemen. j. de rescriptio. ita & opus nouum nuntiare. ista enim ecclesia Baptismalis erat subiecta isti priori: ideo prior hic fuit admissus. ¶ ¶ Not. ij. q. leges famulantur canonibus, canones verò debent adiuuari constitutionibus legum. Et est ratio: quia Imperator velit nolit quosdam canones tenetur sequi & obseruare: vt in. c. fina. de prescrip. & quod ibi nota. & j. dicam. sed non est sic in ecclesia. necessarium enim non tenetur obseruare leges, sed eas approbat quandoque in auxiliū suum. & est ratio rationis. quia Imperator cū sit inferior potest ligari à Papa: sed non ligare, vt in. c. cū inferior. de maio. & obediē. in authen. de eccle. tit. in principi. & l. j. C. de sū. trini. ¶ ¶ Not. iij. quod causa ecclesie debet decidi per ius civile in defectum canonum: omnes enim leges principum non contradicētes canonibus sunt approbatæ per ecclesiam: vt patebit hic: & ad hoc solet quotidie allegari iste tex. Et idem dicendum est de constitutionibus approbatis per principem: hoc dico propter edita à iuriscōsultis quæ fuerūt post ea approbata ab imperatoribus, vt patet in libro fforum. nam & illa debent iura principū dici: quia omnia nostra facimus, & c. vt in. l. ij. C. de vete. iur. enuclea. & in. c. si apostolica. de præben. lib. vj. ¶ ¶ No. iij. & tene menti tex. qd iura civilia non dicuntur præiudicialia ecclesijs quando possunt se habere ad præiudicium & fauorem. & hoc dico. quia licet cautum sit quod lex imperialis damnosa ecclesijs non sit recipienda: vt no. in. c. si. de sol. tamen non dicitur poenalis quando disponit generaliter: & potest se habere ad commodum & dānum, vnde etiam ecclesia constructa post denuntiationem noui operis venit destruenda auctoritate legum. ¶ Not. v. q. causa non existente, non debet capella seu ecclesia edificari intra limites alterius ecclesie. ratio est. quia omnia spiritualia illius parochie sunt attributa illi ecclesie parochiali. vnde præiudicium illi generaretur saltem facti si alia esset ecclesia ibi edificata. quemadmodum si vnus Episcopus vellet exercere episcopalia in Diocesi alterius Episcopi. ¶ Vltimò no. ibi: secundum legem & canonum statuta, & c. pro libello sustinendo. in quo dicitur peto iustitiam mihi fieri secundum canones & leges, vel secundum leges & statuta, seu consuetudines. possunt ergo multe spēs iurium simul accumulari in eo libello. Et not. qd eadem causa potest terminari secundum leges & canones. licet ergo canonista allegat leges vbi etiam concurrunt canones, quia fortior videtur ille casus vel illa decisio vbi concurrat duplex dispositio. & sic intellige not. in. c. si in adiutorium. x. distinct.

¶ ¶ In gl. in ver. adiuuantur. in si. dic post Ioā. Andr. & Cald. addendo aliqua. cū quæritur an & quando debeant obseruari leges vel canones in utroque foro. c. quod aut sumus in materia concernente peccatum: vel interpretatione directa iuris diuini, seu in varietate opinionū: & tūc in utroq; foro seruadū est casus canonis

oīo vnū verbū qd no. d. Ant. in. c. ex parte Decani. sup gl. in ver. dicebāt. de rescr. & adde qd qñ sunt opiniones iter legistas, recurrit ad Papā p. de cisiōe. text. est quē ibi no. d. Ant. in. j. col. i. c. per venerabile. ver. rōnibus qd si. sint le. & in. c. sup literis. quē ibi etiā not. d. Ant. de rescrip. & in. c. j. de iudi. cal. & idē dicit do. Aut. i. c. fraternitatis. de testi. in. xxxiij. colū. & ideo dicit qd cū cle. n. de testi. decidat id de quo erat magna alterationes iter legistas, seruanda erit etiā in foro seculari iter laicos. adde hic Bal. in sua marg. Inno. in ver. lex. in. vj. q. Itē adde hic qñ in causa feudari nō reperitur casus decius per constitutiones feudorū, debet re curri ad ius cōe: vt in. c. j. de feud. & tenet Ober. de hor. to. in sum. de feu. i. ver. qd iura obseruentur in feudis. & tunc si reperit cōtrarietas iter ius civile & canon. & rōne iuramēti. qd terponit sup feud. do. debet seruari dispositio iuris canon. ita singu. determinat Bal. in. c. ipe riale. i. s. si. de p. hi. feu. alie. per Fe. in vfi. feu. ex quo infert qd pares curiæ poterunt recusari, si iusta substat, licet sint ordinarij. cū de iure cano. ordinarius recusetur. vt in. c. cū specialia. cū si. de app. licet secus sit de iure civili vt. l. aper. tissimi. & in auth. si verò contigerit. C. de iud. qd perpetuū tene mēti. Idē vide omnino Pe. de anchora. in repeti. c. canonū. i. xvj. columna ver. vltim. non omitto. de cōsti. & vide omnino Bald. in capi. i. fin. penultima columna. ver. vj. quæro nunquid hæc decreti. de prescrip. tio. Item quando leges civiles vel cō

suetudines laicorum
sint seruade in iur
re canonico: vide
oīno per Do. in. c.
lege. in fi. j. colū. &
melius & lati⁹ ibi
de in. iij. co. x. dist.
& vide oīno quod
de hoc scripsit. d.
Bar. de Bel. in suis
recollektis. i. c. j. cir
ca prin. de re iudi.
De statutis autem
laicorum quando
sint seruanda inter
personas eccl. pōit
do. Ant. i. c. eccle-
sia sancte Marie. de
cōst. & ibi latissime
post eū scripsit. d.
Bar. de bellen. Itē
de ista materia quā
ponit. d. Anto. &
do. Abb. vide i ter
minis elegantissi
mep' do. Anto. i. c.
clerici. i. vlt. col. de
iud. vbi sing. loq̃.
Itē adde qd no. d.
Io. An. i. c. ecclesia
el. j. vt li. pē. & ibi
refert et seqtur. do.
Ant. in fi. vbi dicit
q oēs leges i peria
les p canones sunt
approbatæ. Itē ad
de illud q dicit q
canō seruandus est
i foro ciuili. qñ lex
ciuilis nutrit pec-
catū: vt no. gl. i re.
possessor i vi. cum
concor. & hoc ve
rū nō solū si lex ci
uilis nutriet pec-
catum mortale: sed
et si nutriet venia
le. ita sing. dicit do.
An. i. c. fi. circa pri.
de prescrip. Et idē
dicit ibi Io. de imo
in repe. in. j. col. ad
hoc in simili not. p
Arch. & Io. an. i. c.
quis. de pac. lib. vj.
Itē appellatiōe le-
gū cōprehendunt
et canones. vt dicit
do. i. c. Nicena sy-
nod⁹. i. ij. no. xxxj.
di. & alle. iur. & vi-
de ad idē no. i. c. cō
cubina. in fi. xxx-
iij. distin.

SEBA. SAPIA.

a ¶ Seruare leges. vi
de Feli. in. c. eccle-
sia sancte marie. co
lū. xvj. versi. septi
ma declaratio. s. de
consti. Rapha. com-
mē. i cōfi. cxxxix.
incipi. P. laicus. &
Alex. i cōfi. clx-
viij. incip. viso pro
cessu. i. ij. vo. & are-
ti. cōf. xlv. incip.
visis articulis. &
and. sicu. in cōfil.
xxxj. iaci. bñ etem

nonis, seu ipse canō, & non lex ciuilis: qā i istis
similib⁹ solus Papa habet ptatē. & imperator
in cōcernentibus aīam est ipsi Papæ subiect⁹.
& tenet suas leges obseruare. quinimō oīa aīa
est sibi subdita in hoc. xcvj. di. c. si Imperator
& c. duo. & in. c. oēs principes. de ma. & obe.
vide gl. in reg. possessor. de reg. iur. li. vj. facit
qd no. i. c. cū esset. de testa. & faciūt no. in. l. fi.
C. si cōtra ius vel vti. publ. ¶ Si verò sumus
extra hos casus. Et tunc aut deficit dispositio
iuris ciuilis, vel variæ sunt opi. & debet serua
ri canon in vtroq; foro. arg. optimū hīc. nā si
deficiēte lege recurrit ad cōsuetudinē, vel ad
similia: vt i. l. nō pnt. ff. de legi. forti⁹ debet re
curri ad canones. ex quo p eos ille casus est ex
pressus. cū canō sit maioris autoritatis q sit
consuetudo. ar. à simili. xj. dist. c. q̃s nesciat. &
Imperator gñaliter dixit q leges nō dedignat
sacros canones imitari: ergo in casu dubio de
iure ciuili seruandus est canō. ¶ Si verò lex
nō deficit. & tunc aut canō & leges sibi cōdi-
cūt. licet em vtraq; sit rōnabilis i se. tñ ppter
varias rōnes pnt sibi cōtradicare, & tūc quæ-
libet lex seruanda est in foro suo: vt no. i. c. ij.
de arb. li. vj. & in. d. regula possessor. & maxi-
mē hoc h; locū i ordinarijs iudiciorū: in qb⁹
et laici subiiciunt foro ecclesiastico, & cleri-
ci in foro seculari: vt no. in. c. qd clericis. de fo
ro cōpe. & in cle. dispēdiosa. de iud. In iudi-
cijs verò decisorijs clerici iudicāt i foro ec-
clesiastico secūdū canones tm: & ita laici i fo
ro seculari secūdū leges tm. ¶ Sed dubiū est
qd si clerici litigāt in foro seculari: nunqd de
beāt seruare leges cōtradicientes canonibus,
vel si laici in foro ecclesiastico debeant serua
re canones cōtradicientes legibus. de hac mate
ria satis prolixa recurre ad not. in. d. c. qd cle-
ricis. & plenē tango i. c. ecclesia sancte Marie.
de consti. Si verò nō cōtradicat sibi adinuicē.
Et tūc aut sunt leges i periales: aut leges secula
riū inferiorū. Primo casu. seruant leges in fo
ro ecclesiastico, vbi deficiunt canones: vel etiā
vbi cōcurrunt cū canonibus, vt hīc. nisi sit lex
merē dānosa ecclesijs, qā illa nō recipit nisi ex
pressē approbet p Papā: vt i. d. c. ecclesia. & c.
fi. de cōst. Scdo casu. cū sint leges seculariū i se
riorū, nō sunt seruade i foro ecclesiastico: siue
contradicant siue nō, et si fauorē afferāt si p
cedunt imperiosē & disponēdo tanq; habētes
iurisdictionē: secus si afferāt merum fauorē
& saperent priuilegium. quoddā. Exemplum.
Existātibus agnatis masculis foemine nō suc-
cedant. nā clericus agnatus excludit foeminā
licet sit cleric⁹. de quo plenē i. d. c. qd clericis.
& c. ecclesia. ¶ In glo. i ver. siue iure siue iniuria.
ibi: *est simile in excōicatiōe, &c.* Et dicq; ea
est rō i vtriscq; nā i denūtiatiōe est authori-
tas pratoris. Nā propter eius autoritatē de-
bet edificans omnino desistere post denun-
tiationē, donec denuntians intra tres menses
probet de iure suo: vt in. c. fi. j. eo. in excōica-
tione est autoritas ecclesiæ & censurę, & vt
magis timeatur. ¶ Sed oppo. contra hoc &
contra tex. & videtur q ea quæ sunt attenta-
ta post appellationem extraiudicialem nō ve-
niunt irritanda, nisi sint contra ipsam appel-
lationem: & prius iustificetur ipsa appellatio
vt in. c. cū à nobis. & quod ibi no. de ele. & in
c. bonæ. de appella. facit. c. non solū. eo. tit. lib.

vj. ita deberet esse in denuntiatione. Nā denū-
tatio est quedā appellatio & prouocatio ex-
traudicialis. non ergo debet demoliri & de-
strui id q iure factū est: ideo deberet expecta-
ri finis & euentus denuntiationis. Sol. contra-
rium videtur difficile in videndo rationē di-
uersitatis. Sed breuiter concludē. q in denun-
tiatione hoc spāle inductum fuit propter ri-
xas euitandas: & quia tractatur de modico p-
iudicio. Nā intra tres menses debet denūtiās
probare de iure suo. vt. s. dixi. & si non pbat,
ille admittit ad edificandū cū satisfatione &
in mora modici temporis nō est praiudiciū.
ideo statutū fuit vt post denuntiationē omni
no cesset ab opere. aliās propter cōtēptū prae-
toris inducentis illā prouisionē omne adifi-
ciū iure vel iniuria. i. siue de iure, siue non sibi
competat, venit destruendū: sed in causa ap-
pellationis est alia ratio: quia sibi datur annus
& ex cā bienniu. Vnde durū esset q per quā-
libet appellationē deberet pars ius suum reli-
quere, vel inde ad vltiora nō procedere: ex
quo adhuc non tulit snām: & sic non esset fū-
ctus officio suo. vt in. d. c. nō solum. Et de hoc
aliquid no. in. d. c. cū à nobis. ¶ Sed circa pre-
dicta dubitat. nunqd sit verum indistinctē vt
omne adificium post denuntiationē veniat
destruendū. ex quo de iure fieri poterat: tex.
iste videtur velle q sic. dum dicit. *siue iure si-
ue iniuria, &c.* Sed dic q iste tex. & similia iu-
ra debent intelligi in casu dubij. vbi dubitat
an ille de iure possit ibi edificare: secus autem
vbi notoriē constaret ius denuntianti nō cō-
petere: non enim est verisimile q iura volue-
rint dare locum figmētis, delictis, & deceptio-
nibus. imō prohibet cōtinuō iniurias. ad pre-
dicta facit. l. j. & ij. ff. ne quis eum qui in ius
vocand. vbi patet quod citatio potest sperni
vbi notoriū est ipsam non posse fieri, vt no.
in. c. veniens de accu. & iij. q. ij. c. si eps. ad idē.
l. j. §. usufructuarius. ff. de noui oper. nunt. vbi
usufructuarius non potest denuntiare do-
mino vbi sua non interest. sicut enim non va-
let denuntiatio vbi de iure constat denuntiā-
ti ius non cōpetere: ita & vbi aliās notorium
est: vt quia aliās fuit iudicatū inter istos sup
illa re. hoc fuit principale & originale dictū
Ros. in libellis suis. & sequutus est in Spe. eo.
ti. j. §. sed nunquid verum. prope fi. & Bart. in
l. j. post prin. praelleg. eo. ti. q est sing. notan-
dū. & pro hac decisione allego. bo. tex. j. c. pro
xi. ver. sup eo. vbi dicit q Archiepiscopus de-
bebat acquiescere denūtiatiōi illorū mona-
chorum: qā cū essent viri perfecti, nō est pre-
sumendū q denūtiasset nisi cognouissent sua
interesse: ergo si notoriū fuisset ius non com-
petere, non tenebatur deferre denuntiatiōi.
¶ Facit qd not. in simili in. l. post rē iudica-
tam. ff. de transact. & in. c. j. de lit. contest. lib.
vj. vbi ratione notorietatis admittit perem-
ptoria exceptio ante lit. contest. & operatur
effectum dilatarum, & hoc semper no. ve-
nit enim ad declarationem huius tex. & doct.
non posuerunt hīc. ¶ In gl. fi. in fi. Sēt ita
glo. iuncto tex. quod citra denuntiationem ec-
clesia edificata sine causa infra limites alteri⁹
debet destrui. Sed ego dubito nunquid ista so-
la causa sufficiat. & in contrarium vñ text. &
ibi gl. xvj. qō. v. in. c. fi. facit. c. Eps in Diocesi.

col. pen. in. iij. vo.

SEBA. SAPIA.

b ¶ Possessio. vide
q adducit And. si-
cu. in cōfil. xxx-
viij. inci. preclaro.
col. iij. cū seq. in. ij.
vo. & in cōfi. an-
tepe. col. iij. in. j. vo
lu. & cōfil. xvij.
incip. Clementissi-
mis. eo. vo. Roma.
in cōf. xliij. incip.
visis que egregij.

c ¶ Vbi rōne noto-
rietatis. No. diligen-
ter istos effect⁹ no-
torietatis. & adde
ipsum. d. Pañ. i. c.
inter ceteras. s. de
re iud. vbi p illum
tex. dicit q licet in
rescripto phibeat
appellatio a sentē-
tia diffinitiuā. non
tñ videt remoueri
facultas appellan-
di pretextu noto-
riæ iniquitatis. &
idē. d. An. i. c. ex cō-
questione. s. de re-
fili. spo. Itē facit ista
reg. quā ponit. d.
d. Fran. de are. i. §.
nihil cōe. in. l. natu-
raliter. ff. de acqui.
pos. in. v. co. vbi di-
cit q ista solet esse
regula. q in oī ma-
teria q̃tūcūq; pci-
sanon excluditur
exceptio, vel alle-
gatio alicuius iuris
nūquā tñ intelli-
tur excludi talis al-
legatio, & talis ex-
ceptio. si sit noto-
rietas superueniēs
post sentētiā facit
eam retractari. c. ij.
de purg. vulg. secū-
dum vñū itellectū
tenet Inn. & mod.
in. c. fraternitatis.
de fri. & ma. & ipe
do. Ab. Pan. c. sub
orta. s. de re iud. fa-
qd no. Bal. i. l. j. C.
ne li. in vna eadēq;
cāter. puo. & cle.
j. de re iudi. q dicit
q contra tres snās
cōformes nō pōt
opponi exceptio
nullitatis. non ha-
bet locū, qñ nulli-
tas erat notoria. p
do. Alex. & alios.
in. l. iij. §. cōdemna-
tū. ff. de re iud.

Panormi. super Quinto.

vij. q. j. & xiiij. q. vj. c. cōperim⁹. & xvij. q. iij. q̄ti sūt. nā si res aliena cōsecrat, nō debet execrari, sed faciēs fieri, tenet dño ad itereffe: ita si ecclesia in territorio alteri⁹ ædificat: vt i iuribus p̄all. sed hoc casu fatēdū est q̄ nullū p̄iudiciū generat ecclesiæ antiquæ. xvj. q. j. c. ecclesiæ. & c. quicūq̄. Iura ergo q̄ dicunt q̄ vna ecclesia nō debet ædificari in parochia alterius: habuerunt respectū ad p̄iudiciū antiquæ ecclesiæ, ne fortē vsurparet iura ei⁹. sed ex quo constructa est, debet remanere sine tamē p̄iudicio antiquioris ecclesiæ. & sic intelligerē istum tex. Vnde secunda ratio literæ venit ad coadiuuandum primam.

SEBA. SAPIA.

a ¶ Cum ex iūcto. hunc tex. dicit sin gu. An. sic. i. c. cau. fam. s. de iur. ad hoc q̄ standū est dicto & assertioni viri bonæ conditionis & famæ. ad qd̄ vi de eūdem. in. c. j. co. lū. vj. c. ti. de iudi.

b ¶ Deneget actio. vide q̄ notauī post Bar. in. l. j. ff. ad tre. Andre. Barba.

SEBA. SAPIA.

c ¶ Destructa est. An destructa ciuitate vel ecclesia sint sublata eius priuilegia. vide remissio nē per Alexā. in. l. inter stipulantem. §. sacram. i. fi. ff. de verbo. obli. & in. l. sigrege. ff. de le. j. & per Feli. in. c. cū di lecta. col. fi. ver. de strueto mōasterio. §. de rescrip.

SVMMARIVM.

- 1 Nuntiatio noui operis non debet, nec potest fieri illi qui est in aliqua dignitate, vel magistratu: nisi dignitas, vel magistratus sint perpetui.
- 2 Denuntians an admittatur ad probandum ius sibi esse ædificandi?
- 3 Nuntiat⁹ si velit ostendere ius sibi esse ædificandi, potest nuntius excipere quod non audiatur nisi si demolito ædificio.
- 4 Spoliatus si conueniatur à spoliante super petitorio, potest opponere exceptionem spoliationis ante lit. contest. non autem post.
- 5 Actio si denegatur alicui, intelligitur non ipso iure: sed ita demum si opponatur sibi non competere actionem.
- 6 Ciuitas vel ecclesia, si à superiore destruat⁹: perdet omnia iura & priuilegia. adeo quod ciues nō appellabūtur amplius ciues illius ciuitatis, vel canonici illius ecclesiæ: secus si sit destructa ab aliquo tyranno.
- 7 Iurans vigore alicuius rei, cessante illa re absolutus est à iuramento.
- 8 Iurans obedire superiori si ille non erit amplius superior, censetur absolutus.
- 9 P̄ctū nō debet quis cōmittere pro scādalo vitādō.
- 10 Nuntiatio noui operis an transeat in successorem nuntiat⁹?
- 11 Nuntiatio noui operis non habet locū in operis rusticis: vel vbi in dilatione esset periculum.
- 12 Absentes an & quando & quomodo sint vocandi in actibus spectantibus ad ipsam vniuersitatē tanquam clericorum?

¶ CAP. II.

a Vm ex iniūcto.

Sūma vt. s. c. pxi. Nā priō mā dat opus demoliri, & irritat qcqd ex illo secutū fuit. Scdō reprehēdit Archiepm q̄ non curauit scādālū subditorū ibi. super eo. Tertiō orat eū vt parcat ibi: finis. ¶ Casus literalis. Archieps Cātuarien. coepit ædificare quādā capellā de lameth in loco pertinēte ad ecclesiā Cantuarien. monachi Cantuarien. denuntiauerunt ei nouum opus: ipse Archiepiscopus. spreta denuntiatione ædificauit ecclesiam, & canonicos instituit in eadem redditus assignando eis dē. recepit etiā iuramēta fidelitatis ab ipsis. Vñ monachi Cātuarien. dño Pape grauiter sunt cōquesti: Mā dat Pa. Cātuarien. Archiep̄o: quatenus quicquid ædificatum est in ecclesia de lameth. post noui opis denūtiatiōē suis expēsis faciat penit⁹ demoliri, eo nō obstante si absens fuerit. cū in lege sit cautū. vt si ille cui nouum opus fuerit nūtiatū ædificauerit an remissionē &

post agere coeperit ius sibi esse ita ædificatū h̄re: debet sibi actio de negari, & in irritū reducat qcqd de instituēdis canonicis ibi et alijs ad ipsam ecclesiā pertinentibus ordinatū est, & ab ipso vel ab eius antecessore. & canonicos ab obligatione prestiti iuramēti denuntiet absolutos auctoritate Pape: quia ex quo principale non tenet quicquid ex eo vel ob id sequutū fuerit debet irritari. ¶ Super eo verò. In isto. §. dicit Pa. q̄ mirat q̄ monachi Cantuarien. cū omnia dimiserint propter Deū tot laboribus & periculis personas & res nō dubitauerunt frequenter exponere. qd̄ nullo mō fecissent, nisi cognoscerent premissa in p̄iudiciū Cātuarien. ecc. redundare. Archieps pro vitando scandalo ipsorum. ab h̄mōi iniurijs nō cessauit cū scriptura dicat q̄ illa q̄ sine mortali peccato ommitti non possunt non sunt, pro scandalo vitando dimittenda: nec illa debent p̄ scandalo vitandō cōmitti q̄ sine mortali peccato cōmitti non possunt, pariter & dimitti. pro scandalo vitando cessandum est, & eis infistēdū. Vnde apostolus. Si scandalizatur frater, non comedā carnes in eternum. & licet scandalū maiorū sit vitādū: vitādū est etiā scandalum minorum: iuxta illud veritatis testimonium. qui scandalizauerit inquit vnum de pusillis istis qui in me credunt, & c. In fi. dicit q̄ contradictioni sue taliter finem imponat vt cōtradictio preterita per virtutē obedientiæ valeat expiari. Bern. ¶ Not. j. ex text. q̄ ædificans ante remissionem denuntiationis, non solū tenet habere patientiam vt ædificium destruat⁹: sed etiam debet expensis suis illud destrui. Et ex hoc & ex tex. no. q̄ ē h̄c p̄ena habet locum in ecclesi. vt ex facto p̄lati ædificantis nō ē ecclesiæ post denuntiationem teneatur ad impensam p̄standam pro destructione operis, etiam si fuerit alia ecclesia ædificata. ¶ Item no. q̄ etiā existenti in dignitate seu magistratu potest denuntiari nouū opus & debet destrui etiam eo existente in dignitate. & hoc ideō. quia h̄c dignitas Archiepiscopalis est perpetua: secus vbi esset temporalis: quia tunc propriē existenti in dignitate nō fit denūtiatio: sed quedam p̄statio. & post finitum officium fit denūtiatio. quē tñ trahitur retro ad diem protestationis. de quo dicendum prout legi. & no. in. l. v. §. si quis ipsi p̄tori. ff. eo. & vide hic tex. pro opi. Bar. in. d. §. si quis. vt tex. ille procedat in habente officium temporale, secus in habente perpetuum officium vt h̄c. Et ex hoc & p̄dictis colligit. q̄ habens dignitatem ad vitam potest conueniri et per subditum durante dignitate. facit q̄ le. & no. xj. q. j. c. si cleric⁹. & ij. q. j. c. prohibentur. & in. l. nec magistratibus. ff. de iniur. ¶ Itē not. ibi. debeat actio denegari, & c. q̄ denuntians volens probare ius sibi esse ædificandi, ante destructionem operis noui debet admitti sicut etiam in simili dicimus spoliatores non audiendum ante restitutionem volentem probare de proprietate sua: vt in. c. fi. de ordi. cog. ita nec iste denuntians audiendus est, nisi prius omnia reducat in statū pristinū. ¶ Et aduerte. q̄a tex. hic dicit. q̄ debet actio denegari. opus est ergo exceptione. non autem repellitur ipso iure vt etiam no. Bar. in. l. j. §. si quis. ff. eo. vnde sumptum fuit q̄ h̄c dicitur. & sic si non opponerē ante contestationem litis, non potest amplius opponi. & si docuerit de iure suo, sentētia fertur pro eo sine alia destructione operis. Simile dicimus in exceptione spoliationis, vt nisi opponatur ante lit. contest. non potest amplius opponi. & si actor docuerit de proprietate, sententia fereť pro eo, & ab sorbebit illa sententia possessorium: vt legitur & not. in p̄alle. c. fi. & c. ij. eo. tit. & ij. q. ij. in. c. j. ¶ Et not. ex p̄dictis & ex tex. q̄ per h̄c verba denegetur actio b, non audiatur, & similia, non fit exclusio ipso iure: sed opus est exceptione: nam exceptio ista dilatoria est. ad p̄dicta facit gl. in reg. in p̄enis. de reg. iur. libro. vj.

¶ No. q̄ destructa ecclesia auctoritate superioris omnia debent reponi in statum pristinum. Ex quo infert Inn. q̄ clerici ibi instituti non possunt amplius appellari canonici ipsius ecclesiæ, nec aliqd inde consequi de prouentibus deputatis illi ecclesiæ. Idem dicit (& bene) si ciuitas auctoritate superioris destruerē, vt non possint inde oriundi appellari ciues illius ciuitatis: quia destructa est: & oīa priuilegia ciuitatis sublata sint facit. l. si vsusfructus. ff. quib. mod. vsu. amit. secus est secundū eū. vbi ex facto alicui⁹ tyrāni. vel ab hostib⁹ vna ecclesia destruerē, seu ciuitatis: q̄a tunc retinet oīa priuilegia: & clerici pnt se appellare canonicos: & ē eis mortuis alij i eorū locū substituēdi sūt. xxij. di. c. i. noīe dñi. & vij. q. j. c. pastoralis. q̄ bñ no. ad p̄dicta vide bo. glo. in. c. statutum. de ele. libr. vj. ¶ Nota ibi denuntiat

ibi: *denūtiat absolutos, &c.* q. prastans iuramentum alicuius rei: cef-
sante illa re, absolutus est a iuramento. Isti em canonici iurauerunt
obedire Archiepo, vel facere ibi residetiam: certe destructa eccle-
sia auctoritate superioris, absoluti cēsent ab illo iuramento: ita si iu-
ro obedire tibi tāq. superiori, post tuā depositionē a dignitate nō
teneor tibi ampli⁹ obedire. quia cessat cā cuius rōne iuraueram: vt
7 in. c. venerabile. s. de elect. ¶ *¶* Vltimò no. & tene^a mēti tex. i. ver.
8 *super eo.* vbi possunt colligi duæ regulæ. Prima q. pro scandalo cui
tando nō debet quis ea cōmittere vel omittere per q. incidit i pec-
catum mortale. Secunda regula. q. pro scandalo euitando debet fe-
ueritas iuris remitti, vel ea q. possunt omitteri vel committi sine pec-
cato mortali: & q. peccat non obuiās scādalo, p. ximorū, cui pōt ob-
uiare sine peccato & nota illud: ve illi per quē scandalū venit. Mat-
9 the. xxiij. c. & c. ¶ *¶* In gl. j. ibi: *successerit in vitiū, &c.* hæc gl. pōt in-
telligi multipliciter. Primò q. iste successit in vitiū prædecessoris:
quia p.decessor inchoauit opus, & iste successor post denuntiatio-
nē factā prædecessori perficit opus sciēs denūtiationē fuisse factā.
& iste intellectus bonus est in se. arg. c. sepe. de res. spo. Itē q. eccle-
sia tenet, ex quo noīe suo ædificabat. & ecclesia nūq. morit. vt i. c. si
gratiosē. de rescrip. li. vj. Secūdò potest intelligi q. iste successit in
vitiū. quia res erat vitiosa. & tunc oportet saluare secundum qd
intelligit Barto. in. l. penulti. ff. eod. quando conuenitur dignitas,
& non persona. & hoc casu non requirerem scientiam istius suc-
cessoris. sed de mente istius literæ est: qd iste sciebat: vt patet in
ver. *super eo.* ibi. *tu saltē pro vitādo, &c.* aliās autem vbi requiritur
malafides p. lati, nō sufficit mala fides prædecessoris. q. successor in
dignitate nō causat ius suum a defuncto, sed a superiore: vt est gl.
9 in. c. de quarta. de præscrip. & in. c. cura. de iure pat. ¶ *¶* In gl. i. ver.
nūtiatū. ibi: *in solo fuit & nō ad alia, &c.* Ex hoc inferi secundum do-
cto. & bñ. q. si q. secaret segetes, seu incideret arborē, nō haberet
locū ista denūtiatio noui ope. Idē in opere rusticano. s. si vellet col-
ligere vuas ex vinea, ne momēto pereant, & cōmoditas colligendi
absit, & c. l. ij. C. de fer. Idē vbi cūq. in dilatione subesset periculū. l.
de pupillo. s. si quis riuos. ff. eo. ¶ *¶* In ea. gloss. ibi: *authore prætoris exi-*
gitur, &c. valet ergo denuntiatio sine iuramento: q. non tenet ni-
si ad instantiā iudicis: vt in. s. qui opus. alle. in gl. & si iudex nō exhi-
beret iuramentū non per hoc inficit virtus denūtiationis. ar. in. c.
10 j. de iura. calū. li. vj. ¶ *¶* Extra gl. querit quidā ex canonicis sunt ab-
sentes, quidam verò p. sentes: imminet electio fienda, vel aliquod
negotiū ecclesie, quō cōgregabit capitulū, & qualiter expedietur
negotiū: In. posuit super hoc vnā gl. fin. & quotidie allegatur. quā
sic concludo. Aut canonici sunt absentes ex causa volūtaria, vel p-
pter delictū propriū, & tūc nō tenent canonici intrinseci exire ad
intrinsecos: quinimò si negotium non est graue, non tenent eos re-
quirere. sed vbi negotium est arduum, is ad quē spectet conuoca-
tio capituli: vel si nō est aliquis ibi ad quē spectet cōgregatio de iu-
re, vel consuetudine, debet saltē cōuenire duę partes totius vniuer-
sitis, & p. figere terminū absentibus vt veniāt per se, vel consti-
tuāt procuratorē, & si non venerint, imputetur eis, & valebit q-
quid fecerit maior pars istarū duarū partiū. Et no. ex p. dictis. pri-
b mō q. vbi cūq. negotiū est arduum & graue, semper absentes vo-
cādi sunt, si cōmodē vocari possunt. & placuit mihi semper hoc di-
ctū, & sequitur do. Ant. licet gl. quā allegat totus mundus in. c. ij.
de testi. l. vj. dicat q. in tribus casibus tantū absentes sunt vocandi.
sed certē in illis casibus vocantur propter arduitatē negotij: ergo
idem in omnibus arduis cōsimilibus. vel maioribus. ar. ei⁹ qd no.
gl. i. l. j. C. de cōd. inde. ¶ *¶* Secūdò no. qualiter debeat cōgregari vni-
c uersitas: quia si est aliquis ad quem spectet de iure vel consuetu-
dine, is debet congregare: si autem non est: tunc potestas congre-
gandi pertinet ad duas partes vniuersitatis: quia virtus vniuersita-
tis: consistit in duabus partibus antequā congregetur: sic intellige.
l. nulli. quod cuiusq. vniuer. not. nec in istis duabus partibus debet
computari non vocādi: vt no. glo. in cle. quod circa. de elect. sed va-
let quicquid facit postea maior pars illarū duarū partium. & sic in-
tellige. d. l. nulli. & l. qd maior. ff. ad muni. & c. j. de his quē si. a ma-
io. parte cap. ¶ *¶* Si verò aliqui sunt absentes propter potentiam ty-
ranni. & nō audent securē venire ad locū: tunc si electio vel cōtra-
ctus ecclesie potest vtilius expediri extrā debent isti qui sunt in ci-
uitate exire ad forinsecos: & ibi fiat electio vel contractus, etiam si

fit minor pars. aliās autem fiet in ecclesia amif-
sis procuratoribus absentium. Et ex his no. q.
expulsus iniuste de vniuersitate nō perdit ius
vniuersitatis: imò debet vocari ad actus vni-
uersitatis: vel saltem constituat procuratorē.
Statuta ergo vel alia ordinamēta facta p. p. re-
sentes non valent in p. iudicium absentium
non vocatorum. pro quo vide tex. lxxij. disti.
c. quantò. & per Bar. in. l. omnes populi. ff. de
iusti. & iur.

S V M M A R I V M .

- 1 Nuntiatu nō potest etiā p. stita cautio de demo-
liendo interim ædificare, si denuntians nō vult
vide infra. c. prox. vbi ponitur ratio.
- 2 Nuntians nouum opus tenetur intra tres menses
docere de iure suo: alias nuntiās ædificabit, da-
ta cautione de opere demoliendo.
- 3 Appellatio ab interlocutoria requirit exp. sionē
causæ: appellatio verò d. diffinitiuæ secus: quæ sit
ratio differentie vide hīc.

CAP. III.

Significantibus.

- 1 ¶ In optione est nuntiantis
nouum opus an intra tres mē-
ses de p. iudicio suo debeat offe-
dere, & interim cessetur ab opere: an verò re-
cepta cautione de opere demoliendo statim
ædificare permittat. h. d. cū seq. In prima nar-
rat factum appellationis remedio relatum. In
secunda dat iudicem ibi: *Ideoque.* ¶ Casus lite-
ralis. Quidam ciuis Parisiē. N. nomine cœ-
pit ædificare in platea ecclesie sanctę oppor-
tunæ Parisiē. in p. iudicium ipsius ecclesie
canon. sanctę opportuna denuntiauerunt ei
nouum opus: deponētes de ipso super hoc co-
ram officiali Parisiē Archidiaconi questio-
nem & offerentes se probaturos incontinen-
ti plateam illam ad suam ecclesiam pertinere.
& illum in suum p. iudicium ædificare: Vn-
de petebant illum prohiberi ne ædificaret, nō
obstante q. dictus. N. offerebat cautionem de
opere demoliendo si apparet eum ius ædifi-
candi non habere. Officialis interlocuēdo de
creuit probationes canonicorum admitten-
das: & ab opere interim quiescendum, a qua
interlocutoria idem. N. ad Senon. ecclesiā ap-
pellauit. Officialis Senon. interlocutoriā illā
cassauit decernens p. dictum. N. procedere
debere in opere construendo p. stita prius
cautione de ipso demoliendo si ius nō habue-
rit non amissis probationib⁹ clericorum. p. re-
dicti canonici ad sedem apostolicam appella-
uerunt. Mandat Papa quatenus si est ita. quic-
quid factum est post appellationem in statū
2 pristinum reuocetur & post & c. Ber. ¶ *¶* No.
primo ex tex. quod denuntians nouum opus
tenetur probare de iure suo intra tres menses
& hoc si vult impedire ædificium. non enim
tenetur omnino intra dictum terminum do-
cere: sed post lapsum trium mensium po-
test procedi in ædificio, recepta cautione de
opere demoliendo. & procedetur in causa.
¶ Secūdò not. argum. opti. ex tex. clericum
posse p. sequi mutationē noui operis cōtra

¶ Adde hīc oīno
qd not. Io. de imo.
in cle. i. de imm. ec-
cle. in. ij. col.

¶ In arduis nego-
tj. absentes sūt vo-
candi. & vide do.
An. in. c. cū omnes
de consti. & ibi de
hoc latē no. d. Bar.
de bellen.

¶ Vniuersitas. Et
vide. d. Anto. post
Innoc. in. c. in. j. de
ma. & obed. & qd
ibi latē not. & do-
mi. Anton. in. c. cū
nobis olim. de ele.
& vide omnino q.
scripsit latē in suis
recolle. d. Bar.
de Bel. in. c. quæsi-
uit in. ij. no. de his
quæ si. a maio. par.
capi.

Panormi. super Quinto.

SEBA. SAPI.

a ¶ Specificare. Quia grauaminis sit spāliter exprimenda. vide Deci. in. c. cōsuluit. ij. s. de ap. & ibi nūqd sufficiat exprimere relationē ad acta. aliqd ē pōit idē deci. i. c. cōsuluit. j. e. tit.

b ¶ Vt debit. et ibi vide eundē Pano. in. iij. not. cum his quē ibi addidi.

c ¶ Ad esse ciuitatis. non est de substantia quā ibi sit ep̄s & p hoc ē tex. i. c. vrbes. et i. c. illis et i. c. illud. lxxx. di.

& i. c. foelix. & c. a mltis. xvj. q. j. & tenet Bar. i. l. j. circa mediū. C. de meta. li. vj. sed i cōtrariū dicit Bal. & malē i extrau. de pa. cōst.

i ver. nos roma. circa fi. ij. col. de q̄ vide p Bar. i extrau. q̄ sunt rebel. i ver.

Lōbardie. & i tra. de insula. in. xij. figura. & i. l. j. si p̄ci. ff. de ver. sig. Et aduerte. q̄a dicit in l. si post p̄ci. ff. de col. lili. q̄ cōsuetudine nō appella-

tur ciuitas nisi illa q̄ habet Ep̄m: sed de hoc vide plenē p Bal. i. si i aliquā. ff. de of. p̄co. & le. p Io. de imo. latē. i. l. j. s. si aut. ff. de ope.

no. nū. & p cōclusiōe. d. Ab. hic alle. est text. i. c. ita nōs xxv. q. ij. q̄ ep̄s cre-

atus ad ciuitatē de struētā vel submersam. habet iurisdic-tionē. saltē i distri-

ctu. vel Diocesi il-lus ciuitatis. secū-dū Bal. sin. i extrau. de pace cōstā. i ver. nos Romano.

ad fi. ij. col. q̄d est bñno. p̄po adria-no & Cemadēsi. & similib. q̄rū ciui-tates sunt submer-

se.

SEBA. SAPI.

d ¶ Ciuitatem. vide Bar. in. l. opus no. uum. ff. de ope. pu-blicū multis alle-gatis per. d. Iaso. in l. ex hoc iure. col. ij. ff. de iusti. & iu-re.

SEBA. SAPI.

c ¶ Ad. q. Vide ad hāc multa cōgesta per Fel. i. c. rodul-

laicū in iudicio ecclesiastico. & sic est casus in quo Iudex ecclesiasticus habet iurisdictionē in laicos. sed Io. an. videtur aliud sentire. dum super tex. dicit istum Archidiaconū habuisse iurisdictionem in laicum de iure speciali. Sed potest dici saluando primū. q̄ specialitas erit respectu Archidiaconi. q̄a non habet de iure cōi iurisdictionē: sed corā Episcopo potuisset iste laicus de iure cōueniri. quia ille q̄ nun-tiat. molestatur in iure suo. & sic est reus. & quodammodo cōmittitur sacrilegium turbādo rem ecclesiē. moritō potest conueniri corā ecclesiastico. ar. i. c. cū sit de fo. cōpet. & vi-

de hīc sentire do. An. q̄ semp no. ¶ Vltiō scias q̄ Inn. posuit hīc q̄stionē. nūqd cū appel-lat sit necesse exprimere cām. & dicit quādā quā cōiter nō approbant. Sed concludē bre-

ter veritatē. q̄ appellās ab iterlocutoria tene-tur cām grauaminis specificare. a nec pōt ex nō specificatis appellationē iustificare. vt i. c. cordi. de appel. lib. vj. & melius in clemen. ap-pellanti. eo. ti. Sed in appellatione à diffinitiuā nō est necesse exprimere causam: quinimō expressa vna causa potest appellās ea dimissa aliam proseguī. vt. l. ij. & l. scio. ff. de appel. & no. i. d. c. cordi. Rō diuersitatis est: q̄a ante dif-

finitiuā cū Iudex non sit functus officio suo fit sibi iniuria per recessum. l. litigatores. ff. de arbitr. & in. c. vt debitus. b de appell. ideo de-bet cā appellationis exprimi. sed q̄n appel-latur à diffinitiuā. iniuria non fit iudici. cū sit functus officio suo: & habet locum illud. op-

positū opponam. & c. vt in. c. cū lo. de fi. instr. & l. p hac. C. de tēp. appel. q̄ est mēti tenēdū.

¶ CAP. IIII.

S cui opus. Sūmatū ē s. c. proxi. & non diuiditur. ¶ Casus lite-ralis. Quidā denūtiavit nouū opus alicui. qui in suum p̄ciu-

diciū aedificare volebat. Ille volebat p̄stare cautionē de opere destruendo: denūtiāns no-lebat cautionē illā recipere: imō volebat sta-tim probare p̄iudiciū suum. vel saltē vsq̄ ad tres menses. Quēsiuit iste denūtiās an de-beret audiri? Respon. ei Pap. dicens q̄ ille cui ipse nouū opus denūtiavit tenet ipsum ex-pectare vsq̄ ad tres menses volentem proba-re p̄iudiciū sui iuris. non obstāte cautio-ne quā offert ab ipso de opere destruendo si non iure aedificatum appareat. ¶ No. j. ex te-xtu. q̄ oblatio cautionis de opere destruendo non dat facultatem procedendi in edificio. ni-si vel consentiente denūtiatore. vel post la-psum triū mēsiū à tpe denūtiatiōis. nō em̄ vltra expectare tenet cū graui p̄iudicio suo. Et aduerte. q̄a (vt dicit Ioā. And. & bene) ista prouisio de qua in tex. licet prima fronte vi-deat dura. est tñ vtilis. & ei cui facta est denū-tiatio. & denūtianti. nā sepē aliquis credens ius aedificandi habere errando aedificat. vnde si posset aedificare oblata cautione. posset per-dere expensas factas in aedificando. & facien-das in destruendo. vnde vtilius sibi est expe-ctare denūtiāntem per tres menses. nā si p-bauerit de iure suo. vterq̄ conseruat indem-nis. & hēc prouisio vtilis etiam est denūtiānti. nam si ius aedificandi illi non competeret. tunc posset interim isti p̄iudiciū magnū

generare in edificio: pone quōd aedificium ante portam domus est vel in alio loco isti p̄iudiciali.

De priuilegiis & excess. priui. Rubrica.

¶ Continuat hęc rubrica ad p̄cedētes hoc ordine. Suprà visum est de excessibus p̄latorum. verū quia quandoque delinquit subditi excedēdo terminos priuilegiū suorum. & dubitatur etiam de intellectu priuilegiū. Ideo hīc subdit de priuilegiis & excessibus priuilegiatorum. De materia rubricę tractatur. xxv. q. ij. per totum. facit quod habetur. iij. distin. c. priuilegia. ix. qō. iij. c. Episcopo. s. sola. vsq̄ ad fin. xj. q. iij. c. priuilegium. xij. qō. ij. c. qui & diuinis. & reperitur in. vj. & in clemen.

¶ S V M M A R I V M.

1 Ciuitas de iure communi potest esse sine Episcopatu. licet consuetudo aliter obseruet in Italia. alibi secus.

2 Ciuitas potest constitui etiam sine principis licentia.

3 Absolutio ab excommunicatione non conceditur per inferiorem p̄latum Episcopo.

4 Dignitas quantuncunque excellens vilescit quando sunt in numero perso-næ illam habentes.

¶ CAP. I.

Piscopalia. Maiores ciuitates duntaxat priuilegio Episcopat⁹ sūt honorādē. h. d. Vel aliter & sic. Episcopalis dignitas non debet tribui nisi locis insignibus & populosis. h. d. ¶ Casus literalis. Dubitatur quē per sonē ciuitatis priuilegio Episcopali sint honorādē. Consultus Papa respondet q̄ Episcopi non nisi maioribus. po-pulis & frequentioribus ciuitatibus p̄sistere debent. ne honor Epi-scopalis cui debet excellentiora cōmitti sui numerositate vilescat.

1 Bernard. ¶ Not. j. ex tex. & tene menti. q̄ ad esse ciuitatis c non requiritur Episcopus: potest enim esse ciuitas licet nō habeat Epi-scopum: vt in. c. Episcopos. lxxvij. distin. & hoc apertissimē probat hāc litera ibi: & frequentioribus ciuitatibus. & c. p̄supponit em̄ q̄ potest esse ciuitas populosa absq̄ eo q̄ habeat Episcopum: sed potest de nouo sibi concedi: nam & antēq̄ esset creata hęc dignitas Episcopalis ciuitates iam constitutę erant. episcopus em̄ constitu-tus est de iure positiuo: & post aduentum Christi in primitiua ec-clesia tempore apostolorum in consilio generali: vt probat. xvj. distin. incip. olim. & idem in alijs dignitatibus ecclesiasticis. xxj. dis-tin. c. j. & ij. sed ciuitates & prouincię erant longē ante aduentum Christi. xxj. di. clerici. & xcix. distin. c. j. Sed communi interpretatio-ne Italicorum receptum est. vt ea duntaxat repetetur ciuitas q̄ ha-bet Episcopum. sed apud vltimōtanos maximē theutonicos hoc non recipitur. vt no. Io. And. in. c. si ciuitas. de sen. exc. li. vj. & Bar. in. l. si. ff. de col. illi. & in. l. ij. ff. de ver. sig. ¶ Vbi etiam Bar. notan-

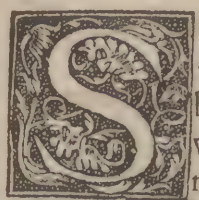
ter voluit. q̄ ad constituendam ciuitatem d non requiritur indulgētia principis. sed populi de se possunt cōstituere ciuitatē: quia hoc secundum eum est de iure gentium arg. l. ex hoc iure. ff. de iusti. & iu. & quod ibi no. In contrarium facit. l. intantum. s. si. ff. de ver. sig. vbi sine licentia principis non potest cōstitui nec refici ciuitas. Ex hoc refert Bar. ad. q. c quē de facto potest adduci i hac ciuitate Se-narū. vbi populus spontē pluries ampliavit ciuitatem cōstruendo novos muros. an appellatiōe ciuitatis veniāt illa loca nouiter iter-clusa: & tenendo illam opi. Bar. q̄ non requiratur specialis licentia principis. satis potest dici q̄ sic. Inn. tamen in. c. cū ab ecclesiari de offi. ord. tenet oppositum. videlicet q̄ ad esse ciuitatis requirāt licentia principis. sed primum dictum fortē est verius. ¶ Not. ij. q̄ dignitas Episcopalis non debet concedi omnibus locis potentibus eam. sed maioribus & populosis duntaxat. Idem probat in. c. Epis-copi. lxxx. distin. ¶ Tercio no. excellentiora committi. & c. quod oīa grauiā & excellentiora referuntur Episcopis. facit ergo iste tex. pro opin. Innocen. in. c. ij. de eo qui fur. ordi. rece. vt in casibus per-missis à iure solus Episcopus dispenset. & non inferior p̄latus. Item quod solus Episcopus absoluat à sententia excommunicatio-nis. & nō inferior p̄latus: vt no. i. c. sup. de sen. exc. & i cle. j. de priui.

¶ Vltimō

¶ Ultimo no. q. ex numerositate vilescit dignitas quæ de se est excellens. & est simile in. c. legimus. xciiij. dis. Ideo dicit gl. in auth. de referenda. in prin. q. illa dignitas propter extensum numerum vilescit. Sic videmus hodie in Italia in doctoratu. nam quia oēs pafsim ad illum promouentur, est contēptibilis longē vltra q. cōsueuit esse. ¶ In glo. j. in fi. Vel dic & melius q. à principio debet seruari quod hīc dicitur. & in. c. episcopi. alle. in gloss. vt maioribus dūtaxat locis concedat hāc dignitas: sed ex postfacto si ciuitas de struatur, siue diminuatur, haberet locum dictū. c. legimus. vt propter defectū diuitiarū nō minus debeat honorari: q. in eis principaliter honorat dignitas ordinis, & non potētia diuitiarū: nam & olim in primitiua ecclesia non erat proprietas apud ecclesias, sed volentes conferre bona sua ea vendebant, & pretiū offerebāt egenis: sed postea fuit constitutū vt melius subueniret constitutis in necessitatibus, vt proprietas non videret: sed reseruaret ecclesijs, & ex redditibus alerent indigentes: vt in. c. videntes. xij. q. j.

¶ CAP.

II.

Sicut. Nō obstatē priuilegio fori potest laicus ecclesię malefactor, per ecclesiam puniri. h. d. ¶ Casus literalis Dicit Grego. q. sicut ipse non vult in iudicijs perturbare priuilegia laicorum: ita non vult q. ipsi laici ei debeāt praiudiciū aliquod inferre: quod si fecerint authoritate apostolica vult eis resistere, et ipsos laicos violentos cohercere: nō est contra legē agere: sed legi facere subsidiū. Ber. ¶ Not. j. ex tex. q. turbās iura ecclesię pōt coherceri & puniri per ecclesiā. ad hoc. c. significatibus. s. tit. proxi. & quod ibi dixi & in. c. cū sit generale. de foro. compe. vbi clarius hoc probat. & loquitur iste tex. de priuilegio fori, per quod reus conueniendus est in foro suo.

¶ SVMMARIVM.

- 1 Excommunicatus in vno loco est etiā excommunicatus in omni alio loco. Sepeliens vsurarium vel excommunicatum manifestam incurrit excommunicationem. Celebrans coram excommunicato manifesto, nō incurrit irregularitatem, sed suspensionem per annum.
- 2 Institutio vel destitutio in ecclesia nō spectante ad aliquē pleno iure pertinet ad episcopum: & nō ad aliū, nec valet consuetudo in contrariū.
- 3 Prælatus habens ecclesiam sibi subiectam potest à presbytero exigere rationem: non quantū expēdit quolibet die, sed quantū expendit in fabrica ecclesię.
- 4 Oblati non tamen plenē alicui religioni, non gaudent priuilegijs illius religionis. Fratres tertij ordinis sancti Francisci nō gaudēt ecclesiastico priuilegio.
- 5 Dictio pleno iure importat omnimodam exemptionem.
- 6 Patroni nullā aliam iurisdictionem habent in presbyteros ecclesię patronatę, nisi quod possunt ipsos presentare: & postea ab eis generalem rationem temporalium exigere: & episcopo referre. Prælatus habens ecclesiam subiectam pleno iure, an possit solus eius bona alienare.
- 7 Excommunicatio siue interdictum non fertur per ista verba, subiaceant excommunicationi, vel interdicto.

¶ CAP.

III.

Vm & plantare. Religiosi etiam exempti ecclesias & decimas non debent à laicis recipere sine consensu dio cesanorū. h. d. vsq. ad. §. excommunicatos. & ille. §. h. d. Excommunicati & interdicti omnino non debent admitti ad diuina etiā per religiosos exemptos. h. d. vsq. ad. §. in ecclesijs. & ille. §. hoc intendit. Religiosi etiam exempti in ecclesijs non pertinentibus ad eos pleno iure non instituunt nec destituūt inconsultis episcopis, sed rationem exigunt de temporalibus ab institutis. hoc dicit vsq. ad. §. quod si. & ille. §. hoc intendit. Hospitalarij & templarij semel in anno celebrant in ecclesia posita in loco interdicto: ibi tamen non sepeliuntur corpora mortuorum. hoc dicit. vsq. ad. §. de confratribus. & ille. §. hoc intendit. Confratres exemptorum, seu ipsorū oblato qui in totum se non transfulerūt iudicari pnt ab ordinarijs locorum. h. d. vsq. ad. fi. & diuisio patet per. §. sed loā. and. diuidit totā decretalē in tres partes tantū. Nā primò ponit exordiū & querelā Epōrū decimam. Secūdo pro

uidet. Tertiò prorogat, & pœnam imponit. Secūda ibi: ecclesias. Tertia ibi: Quod autem. Et secūda principalis subdiuiditur in quinque. quæ oīa patēt ex summarij intellectu. & ista diuisio est bona. ¶ Casus literalis. Fratres tēpli & hospitalis excedebant in pluribus contra Epālē authoritatē, q. & scandalū faciebāt & inducebāt periculū animarū propter quē Epī in laterē. concilio de ipsis grauitur sunt conquesti. sup. his primò dicit Papa: cūm & plantare sacram religionē & plantatam fouere modis oībus debeamus. Nusquā illud melius prosequitur. quā ea nutrire quæ recta sunt, & corrigere q. pfectum virtutis impediunt. Demum descendit ad articulos in quibus pdicti fratres excedebāt: recipiebant em ecclesias & decimas de manibus laicorū sine cōsensu Epōrū: phibet Papa pdictis fratribus & alijs qbuscūq. religiosi, ne decatero prædicta recipiant sine consensu Epōrū dimissis illis quos cōtra tenorē istū aliquo tēpore receperunt. Item excōicatos & noīatim interdictos ab Epīs recipiebant ad diuina. pcepit consilium tam his q. alijs religiosi pdictos euitandos iuxta sententias Episcoporū. Item in ecclesijs suis quæ ad eos pleno iure nō pertinent presbyteros instituēdos in eis cūm vacauerint Episcopis representent, vt de cura plebis Episcopis rñdeant. Ipsi pro fratribus verò rebus temporalibus cōpetentē rōnem exhibeāt, & institutos incōsultis epīs nō audeant remouere. Item si tēplarij vel hospitalarij ad ecclesiā venerint interdictā, non nisi semel in anno ad ecclesiasticū officiū admittant, exclusis excommunicatis & interdictis. nec ibitunc sepeliant corpora defunctorum. Itē de confratribus pdictorū statuit cōciliū: vt si oīno se non reddiderint fratribus pdictis: sed in proprietatibus suis remāserint, propter hoc ab Epōrum suorum snia & iurisdictionē nullatenus eximant, sed potestātē suā in eos sicut i alios parochianos suos exerceant cūm delinquant. Quod aut dictum est de pdictis fratribus idem præcipit obseruādū de alijs religiosi. Si enim contra hoc institutū venerint, & ecclesię in quibus ista præsumpserint subiaceant interdicto: & qd egerint irritū habeat. Bern. ¶ Not. primò ex text. quod excōicatus vel interdictus in vna ecclesia est excōicatus vel interdictus in qualibet alia ecclesia, & tāq. excōicatus vitari debet etiam ab exemptis. An autem celebrans coram excōicato vel interdicto incurrat irregularitātē vel excōicationē? dic q. nō. vt in. c. is qui. de sent. excom. lib. vj. hodie tamen celebrans coram excōicato manifesto incurrit suspensionem per mensem. de quo dic vt in. c. Episcoporū. eod. titu. lib. vj. Item sepelientes vsurariū seu excōicatum manifestū incurrūt manifestē excōicationem. de quo dicendum vt in cle. eos. de sepul. ¶ Secundò no. quod in ecclesijs nō spectatibus ad aliquem pleno iure institutio & destitutio pertinet ad Epīm nec valet consuetudo in cōtrariū. vt in. c. j. de capel. mo. lib. vj. ¶ Tertiò not. q. prælatus habens ecclesiā sibi subiectā pōt exigere rationē de rebus tēporalibus: tamē nō tenetur presbyter institutus minutā reddere rationē vt quantum expendat qualibet die pro vita,

col. j. cū pluribus sequentibus. s. de rescrip.

SEBASTIANI. Excommunicatus. Vide Fel. in. c. j. in prin. s. de treu. & pace. & in. cap. prudētiā. §. sexta. s. de offi. delega.

Panormi. super Quinto.

4 sed q̄tum expēdit in fabricā ecclesiā. ¶ + VI-
timō no. q̄ oblato aliquibus religionibus nō
gaudent priuilegijs illarū religionum, nisi ex
toto sint translati: vt quia tradiderunt se &
sua, aliās remanent sub iurisdictione ordina-
riorū, & pro hoc bonus text. cū gloss. in .c. fi.
de sepultu. lib. vj. & in .c. vt priuilegia. j. eo. Et
facit hæc litera contra. Bart. in .l. semper. ff. de
a iure immu. vt isti fratres tertij ordinis^a non
gaudeant priuilegio ecclesiastico cū nō sint
plenē translati in ecclesiā. nam viuūt in cōiu-
gio: & idem videtur in istis rectoribus hospi-
taliū, qui plenē translati nō sunt. quod plenē
dico de his & similibus in .c. ij. de for. compe.
¶ In glo. in ver. *nominatim*. in fin. de hoc dic
vt plenē no. in .c. in Lateran. de prebē. ¶ + In
gl. in ver. *pleno iure*. ibi: *episcopus nihil possit*
attentare. Et no. benē glo. quid importet pri-
uilegiū, cū ecclesiā pleno iure alicui inferiori
prelato conceditur. eripit em̄ illa ecclesiā à
potestate dioce. Episcopi ita q̄ nullū ius epi-
scopale ibi exercere potest. qd etiā tenet Ho-
sti. in .c. qm̄. j. eo. ¶ + In eo. gloss. ibi: *Et ista in-*
stitutio & destitutio &c. De hac materia dic
latius vt no. in .c. de monachis. s. de prebē. Et
dixit hīc Innoc. inter cetera q̄ isti religiosi ha-
bentes ecclesias subiectas habent iurisdictionē
nē in clericos ibi institutos: nec sine eorū cō-
sensu possunt alienari bona illi⁹ ecclesię. Ho-
stien. dicit hoc posse procedere in patronis
exēptis. secus aut in nō exemptis: quia ex solo
iure patronatus nō quærit iurisdictione vel po-
testas præstandi cōsensum alienationi rei ec-
clesiasticę. Sed tu dic melius prout latē solet
notari in .d. c. de monachis. Sed q̄tum ad pro-
positum. conclude q̄ religiosi qnq̄ habent in
ecclesijs ius patronatus dūtaxat, qnq̄ habent
ecclesiam subiectam vt possint redditus con-
uertere in vsus suos: qnq̄ habent in ecclesijs
solam collationem: qnq̄ habent pleno iure.
Primo casu, quādo habent tantū ius patrona-
tus, dic q̄ siue sint exēpti siue non: non habēt
iurisdictionē in presbyteros institutos, sed
solū habēt præsentare episcopo presbyteros
instituendos, & possunt exigere rationē ge-
neralem de administratione tēporaliū: & si
reperiant aliquid correctione dignū, debent
referre ad episcopū. pro hoc text. in .c. j. xvj.
q. v. vbi dicitur q̄ si etiā episcopus in diocesi
alterius edificat ecclesiā, nō habet ibi nisi præ-
sentationem rectoris, & alia quæ consequit̄
quilibet ex iure patronatus. cetera verò re-
seruant̄ ep̄o loci. Idē ergo in religiosis exēptis
vel nō, nam specialitas hæc nō probat̄ iure in
eis. Secūdo casu. qn̄ habēt ecclesias subiectas
vt possint redditus deputare in p̄prios vsus
tūc etiā nō habēt iurisdictionē in psbyteros
nec etiā possunt ibi aliquē instituere sine cō-
sensu ep̄i: quia populus solū est subiectus ip̄i
episcopo. de quo no. in .c. visis. xvj. q. ij. & in
c. de monachis. Si verò habent ibi collationē
tūc nihil vltra possunt sibi vsurpare. ar. eo. q̄
dixi in .c. cū ex iniuncto. in fi. de hare. Vltio
casu quādo habēt pleno iure. Dic q̄ aut po-
pulus est sibi subiectus pleno iure, & habent
ibi institutionem liberam & destitutionē, &
sic intellige hoc arg. à contrario sensu. vt i. c.
j. de capel. mo. li. vj. Si verò ecclesia est pleno
iure subiecta: sed non populus, tunc religiosi

habent ibi institutionem collatoriam titu. sed institutio auctori-
zabilis quo ad curam populi spectat ad episcopū. vt no. hīc. & in
c. j. de capel. mona. lib. vj. & hoc casu intellige illud dictū Innoc. q̄
habent iurisdictionem super clericos. & q̄ possunt interponere
auctoritatem alienationis rei ecclesiasticę: ita ipsemet. Innoc.
sentit alibi in .c. ij. de transac. & vide glo. in cle. j. de reb. eccle. non
alie. ¶ In glo. in vers. *semel in anno*. in fi. Et hodie an & quādo pos-
sit celebrari in ecclesia sita in loco interdicto. vide bonum text. in
c. fi. de sent. excō. lib. vj. & quod ibi not. ¶ + In gl. fi. ibi. *subiaceant*
interdicto episcoporum. Sentit hæc gl. quod per ista verba subiaceat
interdicto non fertur interdictum ipso facto: sed debet ferri per
episcopum: & idem cōiter doct. hīc: sed contrariū tenet glo. in .c.
j. de iniur. lib. vj. in fine. & videtur probari in .c. si quis suadente.
xvij. q. iij. & dixi in .c. licet. de crimi. fal. Abbas.

SVMMARIVM.

- 1 Priuilegiatus non admittens vel conseruans priuilegia alterius priua-
tur suis.
- 2 Negligentia prelati vel alterius officialis in administrando iustitiam: an
sit in aliquo punibilis?

CAP.

IIII.

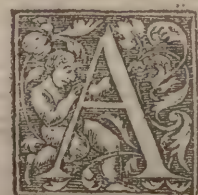
Dilecti. Suis priuilegijs priuadus est qui alienis
priuilegijs derogat. h. d. In prima ponit
querelā. in secūda ibi. *pro certo*. prouidet. ¶ Casus
litalis. Fratres hospitalis Hierosolymitani con-
questi fuerunt dño papæ. q̄ archiepiscopi & ep̄i
eis de suis malefactoribus iustitiam facere nolūt, priuilegia ipso-
rum non respiciētes. Vnde papa scribit prelatis predicti, q̄ ipsi
certō sciāt q̄ ipse priuilegia ipso-
rum prelatorum decurtabit. cū
ipsi obuiare non timeant scriptis authē. ecclesię romanę. Bernar.
¶ No. j. ex tex. regulam q̄ plati tenent̄ administrare iustitiā plenā
priuilegiatis scdm̄ tenorē priuilegiōrū ipso-
rum, aliās puniri debēt,
& priuari eorū priuilegijs. Et no. ex hoc & ex tex. p̄enam nolētis
seruare priuilegia alteri⁹, vt priuet̄ priuilegijs sibi cōcessis. ¶ + In
glo. j. in fi. Sed dubitatur nūquid prelatus negligēs facere iustitiā
incurrat p̄enā suspensionis. de qua in .c. j. de re iud. lib. vj. & tenet
hīc Host. q̄ non: quia illud .c. punit facientē iniustitiam, non negli-
gentem. aliās multi illaquearentur: & hoc dicit tutius esse. licet
in oppositum faciat .c. nemo. de simo. sed idē Hostien. tenet con-
trariū in .c. legitima. de appella. lib. vj. vt recitat ibi Io. and. Credo
sic posse distingui, q̄ aut prelatus stat in meris terminis negligē-
tiæ, vt quia petenti iustitiam negligit facere. & habeat locū dictū
Hostien. hīc. Aut negligētia resoluitur in factum, vt quia nō vult
dare dilationem vni contra iustitiam, & contra conscientiam: &
tunc habet locum p̄ena dicti. c. j. quia tunc satis dicitur facere in
iustitiam. quod tene menti. Abbas.

SVMMARIVM.

- 1 Sepelientes scienter excommunicatos, incurrunt excommunicationem
ipso facto.
- 2 Excommunicatio durat etiam post mortem excōicati: adeo quò dñs sociās
cadauer vel aliter participādo cū eo, incurrit excōicationē minorē.
- 3 Excommunicatus qui fuit de facto sepultus, non debet dehumari, nisi ste-
terit per eum quominus in vita absolueretur.

CAP.

V.

Ahac. Etiam priuilegiati qui sepeliūt mōr-
tuos excommunicatos eos extumu-
lare tenent̄. h. d. Vel sic. Etiam priuilegiati nō pos-
sunt admittere excōicatos ad sepulturā. & si ad-
miserint debent inde eos eijcere, & si nō fecerint,
episcopus supplebit. hoc dicit. ¶ Casus litalis. Hospitalarij de-
functum in excōmunicatione sepeliebant in cōmeterijs ecclesia-
rum: quod significatum est do. papæ. Mandat papa Canturien. ar-
chiepiscopo, quatenus præcipiat ip̄is hospitalarijs, vt corpora il-
lorum defunctorum in excōmunicatione extra cōmeteria eij-
ciant qd

ZACHARI.

¶ Fratres tertij or-
dinis. Adde Card.
in cle. j. de sen. exc.
eūdē i. cle. j. q. xxx
vj. de deci. gloss. &
Gemi. in .c. q̄ quis
vj. q. iij. doct. in .c.
vt priuilegia. j. eo.
Bal. in .l. placet. co.
vj. ver. qd de foro
ribus. C. de sacro-
san. ecc. & Bar. i. l.
j. & in auth. ingres-
si. col. ij. ver. quero
si aliquis ingredit̄.
eo. titu.

SEBASAPI.

¶ Tertij ordinis.
Vide plenē p do.
Māri. sozi. in .c. ij.
col. iij. in noua de
claratione. s. de fo-
ro compe.

Virtus. Vtrum liceat cōicare ex-
cōicato mortuo vi-
de hic pulchri⁹ p
Io. de lig. & p Cal.
in repe. c. cū excōi-
cato. xj. q. iij. circ.
prin. Ludo. ro. in
suis sing. in litera
P. notabili qd inc.
Participās. vbi re-
fert se de facto ita
fuisse interrogatū a
dño Car. de vrsi.
no. & facit qd no.
Bar. in l. ij. ff. de ca-
da. puni. vbi dicit
de statuto punien-
te bānitum ingre-
dientem ciuita-
tate, an habeat lo-
cū in bānito mor-
tuo q fuit porta-
tus in ciuitatem.
Et facit quod not.
Bal. in l. i. fororem.
C. de his qui. vt
indign. vbi dicit
Ang. si ex statuto
est licitū interfice-
re bānitū, an liceat
vulnerare bānitū
mortuum & ista fa-
ciunt ad. q. quā nō
vidi per aliquē ta-
ctā. An percutiēs
clericū mortuū sit
excōicat⁹. & dicit
do. Abb. in. c. a no-
bis. el. ij. de sen. ex-
cō. q mortuus nō
pōt creari miles ne-
que doctor. Itē ad
pdicta optimē fa-
cit qd no. Arch. in
c. fi. xvj. q. j. vbi di-
cit pone q cleric⁹
iuit aīo īterficiēdi
aliquē & eū repe-
rit mortuū attū vt
satiaret appetitū
suū iratū iā mor-
tuo amputauit ca-
put qrit an sit irre-
gularis. & alle. pro
& contra. & tandē
cōcludit eū nō eē
irregulārē cū de
iure nō reperiātex
pressum. c. is q. de
sen. excō. li. vj. p q
optiē facit qd no.
Arch. in. c. de mo-
nachis. §. si ergo. i.
xij. col. xvj. q. j. &
Archid. post Lau.
i. c. periculose sup
gl. fi. de poeni. dist.
j. vbi dicit q volēs
interficere hoīem
si non potuit, ex
hoc nō est irregu-
laris: licet gl. i. d. c.
piculose. dicat cō-
trariū. Itē adde q
iniuria pōt fieri iā
mortuo. vt dicit
Bar. in l. ij. ff. de his
q vt indig. & gl. et
Bal. i. l. fidei cōmis-

ciant quod si non fecerint archiepiscopus il-
lud exequi non omittat. Bern. ¶ Not. j. ex
tex. q excōicati debent sepeliri extra coeme-
terium ecclesiasticū: & hodie sepelientes ma-
nifestos excōicatos incurrunt excōicationē
ipso facto, de quo dicendū vt in cle. eos. de se-
pult. ¶ Secundō not. arg. q episcopus potest
extumulare excōmunicatos sepultos in eccle-
sijs exēptorū: si ipsi exempti sunt negligētes
in hoc faciendo. vt hīc colligitur. intelligēdo
q isti hospitalarij erant exēpti: dictū tamen
satis placet in fauorem ecclesiasticæ discipli-
næ, qd videtur hīc tenere Inno. An autē pos-
sit episcopus punire sepelientes excōmunica-
tos, vel admittentes excōicatos ad diuina?
Vide plenē per Io. and. post Io. mo. in. c. epis-
coporū. eo. ti. lib. vj. vbi cōcludit qd nō, si p-
sonæ & locus sunt exēpti. ¶ In glo. j. in fin.
No. glo. & tene mēti. q virtus^a excōicationis
durat etiā post mortē: & sic excōmunicatio
nedum afficit animā: sed etiā corpus. Host. ta-
men sentit cōtra istā gl. dicēs q mortuus nō
est homo: quia nō est ibi anima, & in eo non
cadit vera cōio. Item cessat ratio quare pro-
hibetur cōmunio excōicati. nā hoc fit, vt ru-
bore cōfusus citius inducat ad excōicationis
satisfactionē. vt in. c. pia. de excep. lib. vj. que
ratio cessat in mortuo. Io. and. ponit cōtra-
rium. & sequit glo. & probat opi. glo. in. c. a
nobis. el. ij. de sent. excō. vbi etiā post mortē
excōicatus mandat absolui, si in eo apparue-
runt signa contritionis: ergo excōicatio du-
rat post mortē etiā in decedēte in contritio-
ne, cū semper opus sit absolutione. Item nō
est verū q oīno cessat ratio participationis.
vt dicit Hosti. quia tēpore vitæ inducentur
ad satisfaciendū sciētes, quia etiam post mor-
tem debēt euitari. lauando ergo mortuū, vel
vestiēdo, vel sepeliendo, seu sociādo ad sepul-
turam cōtrahit ista excōicatio minor ex tali
participio quod no. ¶ In gl. ij. ibi. nisi forte
tales fuerint &c. Not. benē gloss. q excōica-
tus sepultus ante absolutionem non debet
exhumari, si nō deficit pro eo quominus fue-
rit absolutus in vita. de quo pōt dubitari per
cā nobis. palle. nā debet absolui et post mor-
tē & postea sepeliri: sed satis pōt teneri glo.
vt fiat absolutio in tumulto, & hoc in fauorē
& respectu humanitatis.

SVMMARIVM.

1. Priuilegiatus de aliquid nō faciendo, si illud post-
ea fecerit, perdit suum priuilegium. 6.
2. Ad decimas soluendas tenentur etiam religiosi.
3. Decima licet sint de iure diuino: tamen papa po-
test concedere priuilegium de eis non persol-
uendis.
4. Prælatus potest præiudicare ecclesiæ in omitten-
do, ipse tamen tenetur de satisfaciendo om-
ne damnum quod per negligentiam suam per-
uenit.
5. Renuntiare an quis possit priuilegio suo?
7. Priuilegiatus an perdat priuilegium suum, si
per multum temporis venit contra illud igno-
rante?
- Præscriptio currit aduersus ignorantes, licet con-
tra eam detur restitutio.
- Præscriptio non interruptitur ex sola contradi-
ctione.

CAP. VI.

I de terra.

S de terra. ¶ Cōtra
ecclesiæ p̄scribit spatio. xxx.
anno. Hodie verō. xl. vt j. e. c.
accedētib⁹. ¶ Casus literalis.
Monachi sancti Andree ordinis Cisterciē.
habent priuilegiū de nō dandis decimis de la-
boribus suis. Monachi isti habent terras in
parochia canonicorū de Plautio, de quibus
decimas persoluerunt per triginta annos di-
ctis canonicis. Quæritur vtrū sint exempti
ratione p̄dicti priuilegij ad nō soluendum
decimas dictis canonicis de eisdē terris? Con-
sultus papa mandat monachis illis quatenus
si de terra illa quā habent in parochia illorū
canonicorum per triginta annos decimas
persoluerunt eisdem, eas decetero integrē
sibi soluāt: quia licet eis sit cōcessum vt de la-
boribus suis decimas nō persoluant, de priui-
legio tamen indulto tanto tēpore detrahare
voluerunt. Vnde nō possunt per priuilegiū
se in hac parte tueri cū liberū sit vnicuiq⁹ iu-
ri suo in hac parte renuntiare. Ber. ¶ Not.
primō ex tex. ibi. parochia &c. q decimę de-
bent ecclesię parochiali vbi prædia sita sunt
etiam religiosi personis. de quo plenē in. c.
cū contingat. de decimis. Ex quo & ex text.
not. q de iure diuino seu cōmuni etiā religio
si tenentur ad decimas persolueudas. de quo
in. c. ex parte. & c. nuper. de deci. ¶ Not. q
quāquā decimæ sint de iure diuino. vt in. c.
tua. §. de deci. tamē papa pōt priuilegiū con-
cedere de eis nō persolueendis. & q clericis et
religiosis hoc possit concedere clarū est. vt
hīc. & in. d. c. ex parte. & c. nuper. Sed an lai-
cis possit hoc cōcedere: Dic vt legitur & no.
de deci. c. a nobis. ¶ Not. q canonici seu re-
ctores ecclesię possunt præiudicare ecclesię, ta-
cendo & patiēdo præscriptionē currere de-
lictum ergo istorū in tacendo: & nō faciēdo
expressē protestationem: nocet ecclesiæ. &
vide glo. singu. in. c. placuit. xvij. q. iij. que di-
cit prælatū qui passus est præscriptionem
currere contra ecclesiā, posse cōueniri per
ecclesiā ad satisfactionē de omni damno ob-
suā negligentia cōtingente, & nō mirū. nam
prælatus tenet de suo sicut tutor, si potuit ali-
quid acquirere ecclesię & neglexerit. xij. q. ij.
c. monemus. l. quicquid. C. arb. tu. fortius qn
neglexerit, & passus est aquista dilabi. facit
ad p̄dicta. l. nō est ignotū. C. de admi. tuto.
¶ Ex fine literę no. q liberum est vnicuiq⁹
renūtare priuilegio suo: qd intellige qn nō
tangit ius superioris, vel tertij. vnde priuile-
gio exemptionis nō potest priuilegiatus re-
nūtare sine licentia papę. vt in. c. cū tempo-
re. §. de arb. Potest etiā colligi ex hoc tex. iū-
cto. c. accedentibus. j. eod. q sicut contra ius
cōmune non currit p̄scriptio nisi. xl. anno-
rum vt in. c. fina. de cōsuet. ita nec etiā cōtra
priuilegia indulta ecclesię: vt hīc. & in. c. ac-
cedentibus nec etiam contra alia bona com-
petentia ecclesijs. vt in. c. de quarta. §. de præ-
scrip. & in aut. quas actiōes. C. de sac. san. ecc.
¶ Et not. hūc text. iuncto. c. accedentibus
q etiā priuilegiū datū ad nō faciendū nō tol-
litur per vnā cōtrafactionē, sed requirit spa-
tium. lx. anno. si cōpetit cōtra ecclesiā: de qua

ZZZ ij

sum. C. de fidei cō.
vt patet et per gl.
xxij. dist. i. c. quo
rūdā. & xxij. q. ij.
in summa. & in. §.
p cōtrariū. inst. de
hare. q ab inte. de
fe. & insti. qui. ex
cau. ma. nō licet. §.
j. & alibi dixit bal.
in auth. cui reliētū.
in. iij. col. in versi.
no. qd ānuā. C. de
edi. di. adri. toll. q
aīa defuncti cōtri-
statur de secundis
nuptijs vxoris: sed
de qōne hic posi-
ta per glo. & p. d.
Abb. vide in ter-
minis per Arch. i.
c. illi q. vi. qō. j. vbi
cōcludit eū opin.
Host. hic videlicet
q nō sit excōicat⁹
dic tamen q pos-
set talibus imponi
poenā p hoīem, q
ex hoc tex. pōt di-
ci. & dicit q hoc
fallit in casu. in. c.
excōicamus. el. j. §.
sanē de hæred. &
de q istā gl. alles
p sin. & sequit. d.
Abb. in. c. cū mu-
lieres. in. ij. col. j. de
sent. excō.
¶ Pro intellectu
huius. c. vide gl. in
c. fi. xvij. q. iij.
SEBA. SAPI.
¶ Præscriptionē.
Idē dicit Abb. i. c.
j. §. de in integ. res.
& in. c. ij. cir. prin.
§. de præscri. & in
c. j. §. de dolo. & cō-
tu. & Car. in cle. ij.
in prin. i. v. no. de
relig. do. & And.
ficut. in. c. vt sup. i.
de reb. ecc. nō alie.

Panormi. super Quinto.

SEBA. SAPI.

a ¶ Privilegiū. Quo
& quāto tpe pri-
uilegiū tollat tra-
dit latē do. Ias. i. fi.
col. ix. ver. iij. prin-
cipaliter querūt. ff.
de cōsti. prin. Feli.
i. c. cū accessissent.
col. xiiij. ver. vñ. li-
mita. s. de cōst. vbi
latē an p cōtrariū
actum tollat priui-
legium.

b ¶ Est solutio. Ad
de Lud. cōst. cclij.
Alex. cōst. cxc. &
ccxij. v. lib.

c ¶ Et facit ad di-
ctū testis q̄ debeat
de necessitate cō-
cludere: aliās nō p-
bat hoc esse & c. cō-
cor. tex. vulg. in. l.
hoc. C. vñlegi. quē
ibi multū nō. Bar.
q̄ articulus & po-
sitio debet de ne-
cessitate cōclude-
re vt ibi p eū. cū cō-
cor. ibi signatis p
do. Alex. imo. &
alios. adde ēt tex. i.
c. auditis. s. de p̄sc.
in ver. si pilla cō-
fiterit q̄ vallis sit
ille loc⁹ & c. vbi di-
cit idē Panor. i. x.

col. post Io. an. de
bidello q̄ cōduxe-
rat equū ad vētu-
rā p eūdo Floren-
tiā, & talis equus
naturaliter perit i
itinere sine culpa
bidelli, & ita pba-
uit p socios itine-
ris. nā succubuit.
q̄ pbatio sua erat
dubia, & nō cōclu-
dēs necessariū. q̄
bñ probauit vnū
equū fuisse mor-
tuū i via. sed nō p-
bavit q̄ fuerit ille
equus locatus. de-
buit ergo ille bidel-
lus ēē caus⁹, & pro-
bare colorē & qua-
litatē eq̄ mortui. et
Io. an. sequit̄ ēt ibi
d. Ant. in pe. co. cū
cōcor. ibi additis
post istū in. d. ix.
col. facit ēt ad istā
regulā. q̄ dictū te-
stis deat de necessi-
tate cōcludere. vt
hic q̄ dno. dicit idē
Panor. i. d. c. audi-
tis. in. v. col. an me-
diū. i. ver. mihi nō
placet & c. cū his
q̄ ibi addidi post
eū in addi. incip. 2
No. limitationem
& c. limita dictā re-
gulā pcedere. q̄
pbatio dubia ni-
hil cōcludit sec⁹ est

materia plenē in. c. cū accessissent. de cōstitu-
tione. ¶ Sed pro declaratiōe literē quārit an in-
distingtē tollatur privilegiū a spatio. xl. an-
norum? Io. and. & Host. hic vidētur limitare
mirabiliter hoc. c. an procedat q̄n spōtē facta
est solutio b. vt ipsi volūt: secus si per ignorā-
tiam, vel inuiti solutēs. ar. l. ad eos. ff. cōmo.
& l. quod a quoq. de reg. iur. Et mirandū q̄
alij doct. sequentes simpliciter inhereāt huic
dicto. nā nullo mō puto verū: quia licitē in-
ferunt q̄ cōtra ignorātes nō currit p̄scrip-
tio, quod falsum est: vt in. c. vigilanti. & ibi
dixi de p̄scri. & clarius in. l. fi. in fi. C. de p̄-
scrip. lō. tēp. licet Bar. in. l. j. §. si quis aut. ff. de
itine. actūq̄ priua. dicat simpliciter q̄ licet
currat cōtra ignorātem p̄scriptio. dat̄ tñ
restitutio. & sic secundū oēs saltē currit p̄-
scriptio: & sic etiā nō puto verū: quia inui-
ti soluentes nō p̄iudicat ex quo in bona fi-
de sunt p̄scribentes: imputandū est ergo
soluentibus quare non allegabant privilegia
& in iudicio nō egerūt: sola enim contradi-
ctione nō interrumpitur p̄scriptio. xvj. q. iij.
c. dilectio. §. pōt. & l. fi. C. de p̄scri. lon. tēp.
quod limita: vt no. in. c. nihil cū scandalo. de
p̄scrip. Si enim nō reddebatur iustitia in lo-
co propter hostilitatem, tunc posset proce-
dere illud dictū. ad hoc. c. ex trāmissa. & qd
ibi not. de p̄scrip. Abbas.

SVMMARIUM.

1 Privilegium si quis allegat: debet illud ostendere:
aliter sibi non creditur.

2 Dictionis quamvis natura.

CAP.

VII.

Porro. Privilegium te-
nor inspiciendus
est & seruandus. h. d. Vel ali-
ter: & sic. De privilegijs non
est iudicādum nisi eorum te-
nore inspecto. q̄ secundum continentia eorū
ab omnibus subditis sunt seruanda. h. d.
Et potest exemplificari text. per. c. nuper. s.
de decimis. ¶ Casus literalis. Templarij &
hospitalarij multa prerogatiua libertatis
sunt muniti. Verū aliam libertatem habe-
re videntur in locis illis in quibus fuerint ha-
bitatores, antequā ad eos peruenissent quā-
m in alijs suis possessionibus: & si habeant ean-
dem vel aliam, hoc ex inspectione privilegio-
rum valet cognosci, & secundum quod inue-
nitur in privilegio, ita est obseruandum. In
fine dicit papa, sic volumus eos tenore suorum
privilegiōrū seruare q̄ fines eorū non trans-
grediantur. Bern. ¶ Not. primō ex text.
q̄ alleganti privilegiū nō creditur, nisi illud
ostendat, & secundū continentia eius ita est
seruandū: ad hoc solet quotidie allegari iste
tex. & de modo exhibēdi privilegia vide ho-
die bo. tex. in. c. cū personē. eo. tit. lib. vj. ¶ Se-
cūdo pōt colligi arg. pro & cōtra: q̄ bona ac-
quisita per privilegiatos assumūt sibi naturā
privilegiatorū. facit. c. quia circa j. eo. & cle. j.
de decimis. & l. fiscus. ff. de iure fī. & qd not.
in. c. vnico. de iur. epa. lib. vj. In hoc tñ inspi-
ci debet tenor privilegij: vt in litera. ¶ In gl.
ibi. sed propriē non videtur posse stare & c. Et
est ratio: quia ista dictio quis de natura sua
debet aduersarij: tam in iure quā in facto. si-
mile no. in. c. at si clerici. de iudi. in prin. Sed

hic non sumitur aduersatiuē sed ampliatiuē
nam sensus literē est secundum gloss. se-
quen. q̄ cū isti hospitalarij habeant multa
privilegia in bonis suis nō est dubitandū qn
habeant libertatem in bonis acquirendis. Et
ex hoc not. q̄ de propria natura istius dictio-
nis quis est aduersarij p̄cedentibus, & non
ampliare. Et sic facit p̄ intellectu statutorū,
in qbus verba debēt stare propriē. vt i. c. in
nostra. de iniur. Sed si intelligeret q̄ isti non
habeāt libertatē aliquā in bonis acquirendis
tunc dictio quis stat propriē aduersans p̄-
cedentibus. ¶ In glo. in ver. ex inspectione. in
fi. No. glo. in practica. & vide no. in. c. cōtin-
git. s. de fid. instr. & in. d. c. cū personē. Abb.

SVMMARIUM.

1 Censui si fuerit solus per multa tempora, an per
hoc probetur subiectio?

2 Exemptio siue immunitas per quā verba conce-
datur.

3 Recipere aliquam in protectionem, non p̄iudicat
iuri aliorum.

Recipiens aliquem in protectionem: non tenetur
ipsum defendere si sibi moueatur guerra: quā-
do scilicet est iusta, secus si iniuste oppri-
uitur.

4 Exemptio, siue immunitas nō p̄sumitur, nisi pro-
betur: quia de iure communi quilibet est sub-
iectus.

CAP.

VIII.

Recepimus. Solutio
census nō
probat quem exemptum, ni-
si ex alio deprehendatur, vt
quia soluitur adiudicium per
ceptā libertatis. hoc dicit. Vel aliter. & sic.
Per solutionem census quā fit romanæ ec-
clesiæ non probatur exemptio a iurisdic-
tione episcoporum. hoc dicit. Primō ponitur
consultatio. Secundō responsio. ibi. *Ceterum.*
¶ Casus lralis. Quidam legatus apostolicæ
sedis inuenit plurimas ecclesias in sua legatio-
ne. Dubitatur vtrū hoc ipso essent exēptē a
iurisdictione epōrū. Quæsiuit a papa qd iu-
ris sit super hoc. Et ipse cōmendās in hoc di-
ligentiā suā dicit q̄ sicut nō oēs illi qui spāli-
ter existūt de iure beati Petri apostolicę sedi
annuatim censum exoluunt. Ita non oēs cen-
suales epōrū subiectiōe habent immunes: ve-
rūtamen inspicienda sunt privilegia ecclesia-
rum, & eorū tenor est diligenter attēdendus.
Et si fuerit deprehensum q̄ ecclesia quā sol-
uit cēsū specialiter beati Petri iuris existat
& ad iudicium perceptē libertatis annuatim
census soluat, ecclesia illa libera est & exēpta.
Si verō ad iudiciū perceptā protectiōis cen-
sus persoluit, p̄pterea a iurisdic-
tione epī nō est subiecta. Ber. ¶ No. j. ex text. q̄ licet in
privilegio exemptionis nō reseruetur cēsū
persoluedus superiori, nihilominus valet &
tenet collata exēptio: q̄ nō est. de esse exem-
ptionis vt soluat cēsū. licet quādoq̄ soleat
superior sibi retinere. de quo in. c. cōstitutus
de religio. domi. Secūdo not. ex litera illud
argu. nō probat hoc esse quod ab hoc cōtin-
git abesse. simile in. c. tuā. de sponsa. l. nō hoc
C. vnde

q̄n pbatio dubia
alterū duorū cōclu-
dit, quorū alterū
sufficit qd cūq̄ il-
lorū sit ita limitat
do. An. de but. i. c.
plerūq̄. in fi. de re-
scrip. iste aut nihil
ibi dicit. vbi. d. an.
teputat valde nota-
bi. & idē do. An. in
c. ex pte. i. iij. co. e.
tit. Itē limitat p̄tex.
nota. i. c. p̄posit. de
cleri. ex cō. mini-
strā. quēno. ibi do.
Ant. post Imo. q̄
vbi requit̄ pbatio
tpis p fama, suffi-
cit p̄sumptiuē pro-
bare, p̄bado q̄ oī
erat p̄sumptiuē, p-
bat q̄ ēt fuerit illo
tpe certo & deter-
minato. Et sequit̄
sing. do. Frācis. de
are. in cōst. l. j. inci.
Vide dīcēdū. in. j.
col. Quis cōtrariū
i hoc voluerit Bal.
i. l. siue possidetis.
in vlti. col. C. de p-
ba. & hoc adde ad
d. c. p̄posit. Itē li-
mita vt p gl. no. i. l.
neq̄ notales. C. de
pbatio. p quē infe-
rūt ibi Iaco. butri.
& Bal. ad multa p̄-
sertim ad p̄bādū
aliquā esse meretri-
cē. q̄ pbat, p̄bā-
do q̄ scholares va-
dūt ad eā in domū
& subiungit ibi
Bal. q̄ scholaris q̄n
loquit̄ cū muliere
nō p̄sumit ei dice-
re pater noster. vi-
de ēt Bal. in. l. data
opera. in. xvij. col.
C. q̄ accu. nō pos.
Bal. & Imo. in. l. fi.
ff. de h̄redi. insti.
vbi multa pulchra
dicunt̄ ad p̄posi-
tū per Bar. in. l. j. in
prin. p̄ illū text. ff.
de fur. & vide etiā
qd p. d. gl. dicit Sa-
li. in. d. l. nō hoc. C.
vñ leg. Itē limita
vt p Gemi. i. c. j. in
vlti. col. de pac. in
vj. Limita ēt vt p
gl. fi. in. l. cū do-
tē. quā ad hoc ibi
not. C. de iure dot.
q̄ sufficit dictū te-
stis cōcludere a cōi-
ter accidētib⁹. Itē
limita ex eo quod
no. idē Bal. in. l. cū
virū. p̄ illū tex. i. j.
not. C. de fideicō.
vbi no. q̄ admittit̄
pbatio pertinēs,
licet nō vrgēs & q̄
dicat̄ pbatī oper-
tines. vide ip̄m in

l. ad p. batione. C. de probatio. & et Barto. ibi & in l. si duo. §. si q. iuraue rit. in vlti. colū. ff. de iureiur. & in l. iam dubitari. per glo. ibi in verb. nō ab re. ff. de hared. institu.

SEBA. SAPI.

a ¶ Censur præstatio. An præstatio census arguat exemptionem vel subiectionem. vide Fel. in c. ad audientia. colū. vñ. vers. & dū remittit Ab. s. de præscrip. vbi dicit q. quandoq. denotat subiectionem, qñq. exēptio nem: quādoq. protectionem.

b ¶ Quid significet receptio sub protectione. & q. ille qui tenet ad protectionem debeat defendere cū armis, vide probare tex. in l. desertorē. §. si. ff. de re mili. An aut si lata snia pars dicat subiecio me protectioni talis, videat appellare? vide de tex. in c. ad audientia. de appel. Angel. in l. j. C. de excusa. mu. lib. x. Sed de illo qd dixi de defensione cū armis, vide Barto. in j. cōsti. ff. in prī. Item de ista protectione adde qd not. Bart. in l. j. in vlti. colū. C. si qua p. pote. Item adde hic q. ille q. tenet aliquē defendere de iure & facto, tenet defendere armata manu ita tenent Bart. Ang. & Imo. in l. stipulatio ista in prin. de ver. ob. Cyn. Bald. & Sal. in l. si. C. de actio emp. Bal. in l. nō solū. §. si stat. ff. de procu. & Bal. in recollectis. in l. j. ff. de euic. & Pet. de ancha. & Io. de imo. in ca. fina. de emp. & vendi. & etiam Bu. in cons. suo incip. In christi noie promittē. cū seq. cōsi. & Pet. de ancha. in cōsil. lxxxij. inci. noie. cōmissio dubio. Pe. de ancha. in d. cōsi. limitat hoc falle re in Papa promittē. Sed tu de hoc

C. vnde cog. sic enim arguit Papa. exemptio solet competere sine solutione census, ergo sola census præstatio nō probat exemptionem.

¶ Tertio. nō. q. ista duo simul iuncta nō probant exemptionem. videlicet census præstatio: & receptio sub protectione. Nunquid autem solutio census per multa tempora facta pbet subiectionem? tex. facit hīc q. nō. sed vide Bar. in l. solent. in fin. de off. procō. dixi in c. peruenit. & c. omnis anima. s. de censu.

¶ Quarto not. q. ista verba recipimus te vt sis specialiter in ius beati Petri & c. inducunt exemptionem. & est ratio. Nam omnes ecclesie sunt de iure beati Petri. Si ergo specialiter recipitur videtur quid nouū concedi. Et multa verba quæ habent inducere libertatem plenariam & exemptionem. vide in c. si papa. eo. tit. lib. vj. & c. j. de ver. sign. eo. lib. per quē de ciduntur aliqua nō. hīc per Inno. ¶ No. ex fi. literē q. per receptionem factam sub protectione non detrahīt in aliquo iuri aliorū, q. not. in facto: quia quotidie dñi temporales potentiores recipiunt minus potētes sub protectione eorū. nā per hoc nō præiudicat iuri aliorū in aliquo: & sic habentes iura parata possunt hoc nō obstante liberē exercere. Ex quo infero quod si guerra iusta mouetur cōtra receptos sub protectione, nō tenetur recipiens ad defensionem pro hoc quod not. hīc glo. si. & ibi dicā super ea. ¶ In glo. j. in fi. qua si glo. velit innuere istos esse exēptos. sed Hosti. tenet contrarium: dicens istos nō esse exēptos. licet in multis sint priuilegiati. Et de Cisterciē. probatur. s. de simo. c. ne dei. ¶ De templarijs & hospitalarijs in c. veniēs. de verbo. signi. lib. vj. & facit. c. patētibus. j. e. sed cōcordando potest dici. q. glo. habuit respectū ad factū: vt quia post ista iura fuerūt istis cōcessa priuilegia exemptionis. ¶ Dictū verō Hostien. ad ius: quia de iure nō sunt exempti quia oēs subiecti sunt epīs locorum de iure cōmuni. xvj. q. vij. c. oēs basilicę. & c. domus & x. q. j. p. totū. & i. c. venerabilis. de religio. domibus & facit. c. cū epīs. de offi. ordi. lib. vj. ¶ In gl. si. ibi. cū iniuste grauantur & c. ¶ No. ta glo. pro his quæ. s. dixi. q. recipiens aliquē sub protectione sua non tenetur eū defendere, nisi cū iniuste grauat. mouet ergo superior facilius ad defendendū eū & fulminandum snias. Et not. q. etiam in subdito receptio sub protectione parum operatur: & videbatur oppositum: quia oēs subditi debent esse sub ptectione dñorū, & verba debēt aliqd operari. sed (vt dixi) operant istud: quia facilius mouet p. eis superior q. p. alijs quā p. alijs pōt scribere ordinarijs vt iustitiā faciāt: sed pro istis receptis sub protectione pōt fulminare snias. Vnde dñi tēporales recipiētes aliquos sub ptectione, tenet eos defendere iniuste oppressos: ita dicit Hosti. papā debere facere si recepit aliquem sub protectione. & ad c. vnicū. de peregr. alle. in glof. dic. vt ibi. ¶ Extra gl. querit Inn. an ecclesia exēpta censentur clerici exēpti. & qd de parochianis. hodie decisum est in c. per exemptionē. eo. tit. lib. vj. ¶ Vltimō pōt queri. tex. dicit priuilegiū inspiciendū. an in eo dicat q. census soluitur ad iudiciū perceptę libertatis: & tūc censet exēptio, an ad iudiciū perceptę protectionis: & tūc nō est collata exēptio: qd ergo dicendum. In dubio quando simpliciter reseruatur census vel solutio. dicūt doc. q. p. hoc nō probat exēptio & bñ vt satis probat per principū literę: quia nō probat hoc esse & c. facit. l. neq. natales. C. de proba. & in c. inter corporalia. de trālatio. epis. vel eccle. Abb.

SVMMARIUM.

1 Priuilegium non extenditur ad alias res vel personas in eo non expressas, licet in non expressis sit eadem ratio secus est in lege. ratio differentia ponitur infra. nume. 3.

2 Ius patronatus contra patronum est præscriptibile: secus contra ecclesiam.

CAP. IX.

Sanè. ¶ Priuilegium nō extendit ad personas in eo nō expressas. h. d. Vel aliter & sic. Priuilegium vni cōcessum non potest ad aliū extēdi propter idētitatē rationis. h. d. & solet quotidie allegari. ¶ Casus litera. Querebatur a dño papa vtrū priuilegiū vni concessum extēdi pōt ad aliū. Cōsultus papa rñdet q. nullus debet autoritate sua sibi psumere, q. alicui (certa ratione inspecta) romana ecclesia in priuilegiū est cōcessum. B. ¶ No. j. ex tex. q. priuilegiū est ius singulare: et sequitur personā priuilegiatā, et cū ea extīguitur. vnde nō trāsit ad aliā personā. ad hoc regula priuilegiū. de re. iur. lib. vj. ¶ Not. ij. q. vni cōcessum priuilegiū nō pōt per aliū vsurpari. Et facit ad. q. nunquid laicus possit psc̄ribere ius patronatus. & videt q. nō: quia illud ius concessum est laicis in priuilegium. vt in c. iij. de iure pa. ergo nō debet vsurpari per aliū. Sed dic vt nō. Io. an. in regula. qd alicui de regu. iur. lib. vj. in mercu. & nō. in c. querelā. de elect. Et cōclusio est q. cōtra patronū currit psc̄riptio: quia est ius priuatū: secus cōtra ecclesiam nō patronatā. ¶ In glo. j. in fi. & est ratio diuersitatis. nā lex debet esse cōmunis oībus, dū tamē sit cōscripta pro cōiutilitate oīum. iij. dist. c. erit aut lex. & ideo si in lege exprimit vna persona tm̄, videt illa expressa cā exēpli. nō q. dispositio legis ad illam personā dūtaxat restringat. sed priuilegiū est lex priuata, & cōcedit ex quadā rōne speciali. ideo nō extēdit ad alios nō expressos sine autoritate concedentis. Abbas.

SVMMARIUM.

1 Hospitalia præsumuntur publica, & autoritate episcopi constructa, si in eis est campana: & publice celebratur.

Campana si est in aliquo loco, præsumitur ille locus publicus: si autē esset campanella quæ priuatē sonaret: est secus. 2.

3 Oratoria priuata nō gaudēt priuilegio ecclesiariū. 4.

5 Exemptus si cōmittit delictum ex loco exempto in loco non exemptum punitur per ordinariū loci exempti. vide j. c. proxi. nu. 8.

Mandans cōmitti delictum in vno loco, punitur in eo loco: nō aut in loco vbi factum est mandatū.

CAP. X.

Potentibus. In oratorijs priuatis cāpanæ publicæ tene ri non possunt etiā per religiosos. h. d. & secūda pars ibi.

ZZZ iij

etiam primo vide glo. in verb. saluo. & do. Anto. in c. ego. de iureiur. ille autem qui simpliciter promissit defendere, intelligit defendere de iure, nō de facto secundum Bar. in l. dāni infecti. la. iij. ff. de dā. i. se. Itē adde q. ille qui tenet nō si nēre fieri certū qd non solū prohibet tenere: sed etiā debet adhibere diligentiam vel custodiā ne id fiat. text. est nō. i. l. j. ff. loca. ¶ Adde an promittēs aliquem defendere, teneat defendere cū opprimitur de facto An ge. consi. cclxiij. & de eo qui submittit se gratia alicuius. vide Calde. cōsil. iij. de verbo. si gni. & de eo qui se submittit miseri cordi alicui per Alexā. cōsi. lxxvij. ¶ Protectione. Vide Ang. i. l. j. C. de excu. mu. lib. x. & Bar. in j. constituti. ff. orū. And. barb. SEBA. SAPI. ¶ Nō extēditur q. priuilegium nō extendat ad personas non expressas vide Bal. in l. non tm̄. §. nō oīa. ff. de excu. tu. Gemi. in c. ne alig. de priui. in. vj. Pe. de ancha. in cōsi. cix. i. ci. prima facie. Ang. in cōci. cclxxij. i. ci. p. quādo dictū priuilegiū. Card. in cōsi. xij. Deciū in cōsil. xlvij. in princi.

Panormi. super Quinto.

SEBA. SAPI.

a ¶ An hospitalia. Vide Fed. in. c. de quarta. col. v. ver. tertia declaratio. s. de prescri. & ibi late qñ hospitalia gaudeant privilegio ecclesiarum.

b ¶ Et hoc tenet do. Anto. in. c. fina. de censu.

¶ Addet de hoc dicendū. vt p Fed. cōf. cxxx. Lap. al. leg. xli.

c ¶ Pro istis religio-
fis. Religiosi nō de-
bent habere ni-
si vnā campa-
nam: & an p̄dica-
tores possint habere
re plures cāpanas
vide Oldra. cōf. l. cxxxviii.

ZACHARI.
¶ Adde q voluit
alleg. Old. cōf. cxxv.
cui adde
Car. in de. exiui. s.
proinde. de verb.
fig. & Alex. cōf. l. cxxxviii. vol. ij.

d ¶ Falsū habitum.
Adde videndum
Lap. all. xviii. vbi
ponit de poena in
fingenda his qui
sunt validi, & fin-
gunt se infirmos,
& mutant habitū
vt extorqueant
eleemosynas.

respondemus. & tene mēti istū tex. qā quoti-
die allegat & ē in vsu. ¶ Casus literalis. Ho-
spitalij, templarij & alij certa habēt orato-
ria in domibus suis. Quæsiuit ep̄s Abulen.
vtrū liceat p̄dictis ponere ibi cāpanas, &
publicē pulsare. Rndet papa q non licet eis
hoc agere. imō compellendi sunt vt iure suo
sint ita contenti q iustitiā nō impediāt alio-
rum. Bern. ¶ ¶ Not. j. ex tex. & tene perpe-
tuō menti istā literā. q habere cāpanam pu-
blicam in loco, & pulsare publicē est signum
loci publici & sacri. Et ex hoc inferē ad que-
stionē, de qua quotidie dubitatur. An hospi-
talia^a censeant publica vel priuata, si nō ap-
paret an auctoritate ep̄i sint cōstructa. nam
si ibi est cāpana que publicē pulsā, signū est
illa esse publica, & subiecta esse ep̄is. Idem
si ibi publicē celebrat, & popul⁹ admittit ad
diuina. Sunt em̄ ista signa publica. de cōsecr.
dist. j. in. c. vnicuiq. & c. fi. no. Archi. de con-
se. dist. j. c. nemo, dico plenē de dona. in. c. in-
ter delictos. ¶ ¶ Not. ibi. publicē. q in orato-
rijs priuatis nō est prohibitū tenere campa-
nellā priuatā, & priuatē pulsare. ¶ Vltiō no.
q oratoria non gaudēt privilegio ecclesia-
rum. & dicuntur oratoria loca apta ad oran-
dum nō consecrata nec habētia dotē sicut ha-
bent magni dñi in domibus suis: & possunt
destruere qñ volūt. Ecclesię verō sunt conse-
crata publicē. & habēt dotes suas. & de his
not. in. c. fi. s. de censibus. ¶ ¶ In gl. j. in fi. Ho-
stiē. dicit q publicē nō pōt ibi celebrari: sed
priuatim sic. Vel dic melius post Io. an. q aut
auctoritate ep̄i oratoriū est cōstructum, aut
nō. Primo casu. pōt celebrari publicē: se cūdō
nō: & hoc placet. Intelligit ergo iura alleg. in
gl. que dicūt q in oratorijs nō debet celebra-
ri. s. publicē, nisi qñ locus fuit cōstructus au-
thoritate ep̄i, vel priuatim qñ sine ei⁹ autho-
ritate. & hoc not. & vide qd no. in. c. ff. de cē-
si. ¶ In glo. ij. in fi. Hæc glo. loquitur nimis gñā
liter, nec est vera ita indistinctē prout loqui-
tur: quia esse cōtra. c. j. eod. tit. lib. vj. de quo
dicet in. c. j. proxi. sed quo ad terminos huius
c. satis pōt sustineri vt exēpti excedētes i hoc
possint puniri per ep̄m. Ratio est: quia cāpa-
na pulsā propter audiētes: & sic ledunt per-
sonā nō exemptē, & cōmittit delictū extra
locū exemptū. ¶ ¶ Sicut dicimus in projiciē-
te lapidē ex loco exēpto, & percutiente in lo-
co nō exēpto, vt possit puniri per ordinariū
loci propter delictū cōmissum extra locum
exēptū. vt no. in. c. in obscuris. de reg. iur. lib.
vj. in mercu. Simile qd dicimus in mandante
delictū cōmitti in vno loco, vt delicto ibi se-
quuto possit mandās ibi puniri: quia videtur
ibi delictū cōsummāse. vt in de. pastoralis.
de re iur. & no. Bar. in. l. si vt proponit. ff. de fi-
dei iur. & hoc dictū optimē pbat hīc. si intel-
ligim⁹ istos tēplarios esse exemptos. vt dicit
glo. in. c. recepimus. s. eo. ¶ Sed extra gl. oppo-
cōtra tex. de c. nimis. de excels. p̄re. vbi dicit q
religiosi licitē tenēt cāpanā, licet nō habeāt
parochiā. Sol. dicit ibi Gof. illud procedere
in monasterijs eorum. i. in ecclesijs positis in
monasterijs. vel scdō illud pcedit ex privile-
gio. istud de iure cōi. Vel tertiō secundū Ho-
cōtrariū loquit de vna campana: vt sic liceat
istis religiosis vnā cāpanā tenere in eorū mo-

nasterijs & non plures: vt in ista lra. & quāquā primus intellectus
Gof. multū mihi placeat & sic amicus isti literę. tñ perpetuō not.
c dictū istud Host. pro istis religiosis potissimē medicatibus, qui
retinent plures cāpanas: ita q eorū loca videantur principaliora in
ciuitate. Nā non possunt de iure cōi tenere nisi vnā cāpanā. & sa-
tis debet eis sufficere. qd hoc permittat ex quo non habēt populū
& ita seruāt fratres minores obseruatiōe: & pro hoc facit cle. exiui.
de ver. sig. vbi etiā prohibet eis habere loca pretiosa. Abbas.

SYMMARIVM.

1 Fratres sancti Antonij, vel sancti Spiritus, an licetē possint petere ele-
mosynas?

2 In ecclesia polluta sanguinis effusione, non debent celebrari diuina.
Ecclesia quomodo potest pollui: & quomodo debet reconciliari?

3 Excommunicatus vel suspensus ab vno non pōt, nisi per illum vel eius
superiorem absolui.

4 Conuersi ad aliquā religionē: nisi nō sunt omnino cōuersi, nō gaudent ec-
clesiastico priuilegio: & remanēt subiecti statutis ciuitatū & terrarū.

5 Irregularitatem an incurrat ille qui celebrat in ecclesia indicta: siue inter-
dicto iuris, vt pollutione, siue interdicto hominis.

6 Monachus quis nō efficitur ex eo quod deferat habitum, si ipse nō inten-
debat profiteri.

7 Monachus qui iocose simulat se monachū: non obligatur ad monachātū.
Monachus qui fecit professionē in monasterio monialiū: nō valet profes-
sio & cōpellitur illud exire, & monasteriū monachorum intrare.

8 Exemptione loci: si delinquant: vel alio modo se obligant in loco nō
exempto per quem possunt puniri.

Quid de exemptis ratione personæ.

CAP. XI.

Varum. In tota prouincia exhortatiōis of-
ficio priuant hospitalarij qui mit-
tunt pro eleemosynis cruce falsō signatos & si mis-
si sunt laici excōicant: si sunt clerici, ab officio &
bñficio suspendunt: & eadē suspensione puniuntur
q an recōciliationē in polluta ecclesia celebrant, & suspēsi p̄ epi-
scopos exēptos absolui nō possunt, & fratres priuilegiatorū q ad
eos se omnino nō trāsferunt, priuilegiati nō sunt. h. d. vsq ad finē.
In prima ponitur querela & consultatio. In secunda responsio ibi.
verum. & in prima ponuntur quatuor excessus istorū hospitala-
riorū. ¶ Casus literalis. Fratres hospitalis sancti Ioannis cām pro
eleemosynis colligendis mittere debeāt clericos & fratres de ordi-
ne suo cruce signatos, ipsi mittūt laicos & illiteratos, qui in super-
biam elati in multis excedere præsunt. In quadam ecclesia ba-
ptismali sibi ab archiepiscopo Lugdunē. concessa. quidā eorum
percussit vicariū sacerdotē, ipsam ecclesiam sanguinis effusione
sedando: propter qd archiep̄s phibuit ibi celebrari diuina donec
fuerit recōciliata: ipsi nihilominus ibi diuina officia celebrarunt.
Item quosdā p̄sbyteros ab ep̄o suo officio suspensos ijdē (quis
laici possint) restituerūt ad diuina officia exequenda. Idē quosdā
laicos qui cū vxoribus suis in domibus proprijs cōmorant eo q
sibi soluant aliquid annuatim ita eximere contendunt, vt alijs se-
cundū legē terrę de sibi obiectis respōdere nō teneant. Cōsultus
papa rndet cū priuilegiū mereat amittere q permissa ibi abutit
potestate. Mādat archiep̄o Lugdunē. quaten⁹ si aliquos clericos
aut laicos inuenerit missos a p̄dictis fratribus pro eleemosynis
colligendis falsō cruce signatos, interdicit illis q eos miserūt of-
ficiū p̄dicationis in tota prouincia sua. Missos si laici fuerint, ex-
cōicet, si clerici ab officio & bñficio suspendat: nō obstante aliquo
priuilegio, vel appellationis remedio. Illos verō qui post interdi-
ctū suū in ecclesia p̄dicta celebrauerūt diuina eadē poena suspē-
sionis inuoluat: & in eo diuina officia celebrari nō permittat, do-
nec fuerit reconciliata. P̄sbyteros ab ep̄iscopis suis suspēsos, &
fratres illos ad officia sua temerē restitutos in eadē snām reducat
Illos verō quos propter p̄missam cām ad rndendum alijs asserūt
nō teneri, cōpellat alijs rndere nō obstante appellatione. B. ¶ No.
j. text. optimū cōtra istos qui nō sunt verē obliti seu cōuersi por-
tantes falsō habitum religionis. possunt ergo per ep̄m loci coher-
ceri: quia vident delinquere ipsam religionē ecclesiasticā: idē
fortiunt forū ecclesiasticū. Isti em̄ erant cruce falsō signati. i. pro-
bant signū crucis falsē in pectore. sicut portare debent verē obliti
& cōuersi

- 1 & conuerſi ipſorū hospitaliū. ¶ Tercio no. q̄ in eccleſia polluta ſanguinis effuſione nō debēt clerici celebrare diuina ſine recōciliatione. & quā hīc acceſſerit interdictum, etiā epiſcopi nihilominus ſine eo à iure prohibetur ibi celebrari. arg. hīc & clariuſ probatur in. c. ſi. de conſecra. eccle. vel alta. & tenet Io. an. in. c. vñ. de cōſecra. ec. vel alta. lib. vj. vbi de bo. gl. quomodo pōt pollui eccleſia, & quando debet fieri recōciliatio. ¶ Quarto not. q̄ ſuſpenſus a per ep̄m nō pōt abſolui per inferiorem prelatus etiam exemptū. ſed de hoc parū dubitandum: quia ſententia cenſuræ lata ab homine nō pōt relaxari niſi ab eodem vel ſuo ſuperiore. vt in. c. paſtoralis. de offic. ordi. Imò plus dicendum eſt. quòd à ſententia excommunicationis vel ſuſpenſionis lata à iure regulariter non poſſunt inferiores ep̄s abſolvere etiā ſubditos: quia epiſcopis dūtaxat cōpetit: vt no. in. c. nuper. de ſent. excō. & bonus text. in cle. j. de priuile. niſi iſti haberēt quaſi epiſcopalē iuriſdictionē. ad hoc no. in cle. j. de rebus eccleſi. non alie. in glo. & dico in. c. ſignificasti. de foro cōpe. ¶ Not. vltimò & tene mēti. q̄ fratres ſeu oblatores, religioſorū, ſi non ſunt omnino oblatores: vt quia ſe & ſua nō obtulerunt: non gaudēt priuilegijs exemptorum, ſeu ipſius religioſi: quinimò ſubijciunt ſtatutis ciuitatū & terrarū. ¶ In glo. ij. ibi. non extendit ad hunc caſum. & hoc ideò quia cōtrariū loquit de interdicto generali: ſed hīc loquit de interdicto ſpāli vnius eccleſiæ tantū: licet propriè nō ſit interdictū: ſed ſuſpendunt ibi organa donec eccleſia ſit recōciliata. ¶ In ea. glo. ibi. fuit interdicta à iure & non ab homine. Sentit breuiter gl. & clariuſ glo. antepenul. q̄ epiſcopus præcipiendo ne celebretur in illa eccleſia, videtur ponere nouum interdictū, adeo q̄ celebrantes ibidē incidūt in irregularitatē & ſic ſunt ſuſpenſi ipſo facto ab officio & beneficio. Cōtrarium tenet hīc dñs Antho. & meli⁹ eſt vt in dubio nō cenſeat velle ponere nouū interdictū: ſed poti⁹ velle exequi interdictū: quia (vt dixi) non debēt ibi celebrare diuina ante reconciliationē. Conclude ergo q̄ aut eſt verū interdictū in eccleſia iuris, & ibi celebrans efficit irregularis. vt in. c. ſi. de exceſ. prela. & in. c. j. de re iudi. lib. vj. & c. is cui. ſi. qui. de ſen. excō. eod. lib. vj. Aut ibi eſt verū interdictum hominis, & idem dicendū. Si vero eſt interdictum iuris nō verū: vt quia eſt ibi quædam ſuſpenſio organorum, vt quando eccleſia polluta eſt ſanguinis vel ſeminis effuſione. & tunc celebrans non efficitur irregularis vt. d. c. is cui. Si autem ſequitur interdictum hominis, aut intendebat de nouo ponere interdictum. & vera eſt gloſſa. Sed in dubio non eſt præſumendum q̄ voluerit interdictum nouum ponere: ſed potius voluiſſe recenſere prohibitionē iuris. arg. in. c. graue. & c. licet. de offi. ordi. & quod ibi not. & pro hoc ſingulariter facit iſte text. dum mandat iſtos præbyteros ſuſpēdi, ergo nō erāt ſuſpenſi. & ſic nō erāt irregulares. & licet gl. antepe. dicat q̄ referi hoc ad factū iſta eſt impropriatio. Ex quo inferi q̄ cū ep̄s præcepit clerico notoriè criminoſo vt nō celebret efficit irregularis ſi celebrat quia vñ poti⁹ ep̄s recēſere prohibitionē iuris q̄ nouū interdictū inducere. & idē dicendū in ſimilib⁹ q̄nibus. ¶ In gl. in ver. falſo ſignatos. No. ex hac gl. q̄ vbiq̄ cōſtat de animo deferentis habitū q̄ nō intendit p̄teriri, tūc delatio habitus q̄tūcūq̄ tēporis nō inducit profeſſionē. ¶ Tercio no. illā quæſtionē poſitā in ſi. vt iocoſe ſeu cauſa explendē libidinis ſimulās ſe monachū, nō obligatur ad monachatū. Cōtrarium ſentit gl. in. c. clerici. de regula. & Bartho. brix. q̄ſtione dominicali quæ incipit Iuuenis. Io. an. dicit cōtrariū procedere in profeſſione expreſſa: iſta glo. procedit in profeſſione tacita. hoc dictū admittere in foro contentioſo tantū ſecus in pœnitentiali quo ad deū, per tex. optimū in ſimili. in. c. tua de ſponſa. & no. ex dicto Io. an. q̄ valet profeſſio facta per virum in monaſterio monialiū: ſed cōpellit poſtea intrare monaſterium monachorū. ¶ In gl. in verſi. priuilegi. in fine. Adde hodie. c. j. e. tit. lib. vj. Et aduerte: nā quādoq̄ exemptio cōceditur aliquibus ratione certi loci, vt monachi reſpectu monaſterij, vel canonici

reſpectu certę eccleſiæ. & habet locū. c. j. de priui. li. vj. vñ rōne delicti cōmiſſi extra locū exemptū vel rōne cōtractus alibi initi: vel rōne rei alibi ſitæ poſſint cōueniri corā ordinario loci. Vnde in terminis huius. c. ſi volumus præſupponere iſtos fuiſſe exemptos, dicendo q̄ poterāt puniri per ep̄m: quia delinquebant extra locū exemptū, mittendo iſtos falſo cruce ſignatos. & ſic videt deliquiſſe in loco vbi explicatur mandatum. vt in cle. paſtoralis. de re iudi. & dixi. ſ. c. proxi. Et not. ſingulariter iſtum text. ſecundū iſtum intellectum. vt iſti exempti ratione certi loci poſſint puniri per ordinarium loci, quādo verè vel fictè delinquunt extra locū exemptum. Quandoq̄ exemptio conceditur perſonæ, & nō reſpectu certi loci: vt patet in priuilegio conceſſo capellanis & familiaribus papæ: & tunc ratione delicti nō poſſunt coram ordinario conueniri: aliās eorū priuilegium eſſet inutile, ex quo ſunt perſonaliter priuilegiati & nō reſpectu loci. Poſſet tñ dubitari de eis quando trahūt moram in domicilijs eorum, faciēdo reſidentiam in eccleſia, nunquid talis capellania eos excuſet: & videtur quod nō. arg. c. j. ſi in eos. præalleg. hoc tamen eſſet latius exordiendū & examinādū quā hīc ſit examinātū: ſed pro curſu lectionis iſta ſufficiant.

SUMMARIUM.

- 1 Priuilegium ſi perdat, & conſtet de eius tenore per teſtes innouatur.
- 2 Inſtrumentū perditū, & eius tenor probatur per teſtes qui illud perlegerunt: ſi deponunt de tenore & quòd erat ſine vitio. 8.
- 3 Priuilegia & etiā inſtrumenta non debent renouari ſine citatione illorum quorum intereſt. Citatio per edictū fit: quādo nō reperiuntur certa perſonæ quæ debent citari.
- 4 Scriptura licet requiratur in aliquo caſu ſi tamē fuit perditā, poterit per teſtes probari.
- 5 Teſtis ad hoc ſi credatur debet eſſe iuratus, etiā ſi eſſet cardinalis, vel aliquis ſanctę vitæ.
- 6 Teſtis deponens ſine iuramento, facit aliquam præſumptionem.
- 7 Excommunicatus an præſumatur abſolutus ex eo quòd papa participat cum eo.
- 8 Teſtes qui habent probare tenorem inſtrimenti perditū, an habeant probare omnem eius ſolennitatem.
- 9 Legato vel commiſſario vel alteri aſſerenti ſe venire mandato ſuperioris: an credatur, ſi nō oſtēdat cōmiſſionem?
- 10 Inſtrumentum quòd fuerit deperditum an ſtetur iuramento perditis.
- 11 Literæ papæ etiam ſi nunquā fuerint exhibitæ, probantur per teſtes ſi fuerint deperditæ.

CAP.

X II.

Cum olim.

- ¶ Priuilegium deperditum, docto de perditione & eius tenore per teſtes innouatur. Vel aliter & ſic. Priuilegium deperditum, de cuius veritate & tenore & perditione conſtat per teſtes, pōt innouari. h. d. & eſt caſus notabilis. In pria proceſſus narratio. In ſcda diffinitio ibi nos verò. ¶ Potest etiā tertio ſummary & generalius. Contra in inſtrumento perdito probari poſſit.

ZZZ iij

SEBASTIANI.

¶ Suſpenſus. Vi. de Fel. in. c. tā literis in prin. ſ. de teſti. poſt Abb. ibi col. ij. & ibi quid de ſuſpenſo à papa, an poſſit inferior abſolvere.

¶ Cōtrariū. Et hoc tenet Archi. in. d. c. qd̄ interrogasti. xxvj. diſt. Sed de hoc vide p Io. de imo. in cle. j. de de ci. in vlt. co. p Spe. in titu. de ſtat. mo. ver. xxxix. ſed q̄ talis nō obliget. i terminis in hac. q̄ decidit Archi. i. c. ſi quis verò. iij. q. iij. p illū text. quē dicit optimū ad hoc. & ita dicit tenere Lau. Vinc. & Gof. in. c. tuarū. ſ. verū & ita etiā dicit ſentire Inno. in c. ij. de reg. & vide de hoc latiffimè & melius quā alibi. i d. c. qd̄ interrogasti. xxvj. diſt. in vlt. col.

¶ Procedere in pfeſſione. Pro iſta differētia iter hoc tacitū & expreſſū facit opti. qd̄ not. do. Ant. in. c. j. qd̄ met. cau. vbi dicit q̄ facilius obligat q̄ p profeſſionē expreſſam q̄ per tacitā & plus obligat. & facit text. quē ipſe nō alleg. i c. cōſtitutionē. de regu. lib. v.

ZACHARI.

¶ Ratione delicti. Adde Fel. in. c. j. colū. iij. ver. quō priuilegiū. ſ. de foro cōpe. Gemi. in. c. j. ſ. illū. & qd̄ ibi no. Cel. in apoſtil. ad eū in apoſtil. i ver. exempti. nu. 2. de verb. ſigni. in. vj.

¶ Quomodo probat amiſſio inſtrimenti. Et de hoc vide per Bal. in. l. ſi. C. de edē. adde hic qd̄ no. Bar. i trac. de teſti. i. v. co. ver. ſi. teſtis dixit aliquā vera eſſe quā audiuit. vbi dicit q̄ ſi ſcriptura cōtinēs dicta teſtium deperiret, & extarent teſtes q̄ dicerēt ſe audiuiſſe teſtes idoneos iuratos & ſolenniter examinatos ſic deponere, valebit.

Panormi. super Quinto.

eorū dictū: & an
si feruus manumif
sus amittat chartā
libertatis, proba
re possit amissio
nem instrumēti. vi
de per Archi. in. c.
ij. iij. dist. & adde
hic gl. in ver. com
pellēdos. in cle. i. c.
ceterū. de vsur. gl.
in. c. nobilissimus.
xcviij. dist. & Spe.
in tit. de leg. §. sup
est. in. vj. col. versi.
fēd quid si literæ
negotiationis. vbi
tenet qd nō sufficit
p testes probare
tenorē instrumēti
amissi, nisi probet
ipsum, non esse vi
tiosum, & nō abo
litū, neq; cācellatū
per. l. edicto. C. de
edi. di. adr. tol. quā
Spec. voluit alleg.
dū alle. in. l. j. C. de
edi. di. adri. tol. Itē
de. q. huius gl. vi
de omnino p Bar.
in. l. ij. §. diuus. i. fi.
ff. de iure fisci. &
Bal. in ea. l. vbi dat
fingu. & nouū in
tellectū ad istum
tex. Bar. in. l. pen.
col. ff. si cer. pet. &
Bal. in. l. testū. C.
de testi. Cyn. in. l.
in exercendis. C.
de fi. instr. & vide
tex. & Bal. i. c. j. §.
j. inti. quid sit iue
sti. & vide gl. not.
& Bar. in. l. j. C. de
discusso. libr. x. &
vide gl. Bar. in. l. fi.
circa prin. C. de iu
re emphy. & Bal.
plenē in. l. qm. C.
de hær. Ang. i. au.
de tabel. ibi in gl.
que incipit. facili.
& omnino de hoc
vide Pau. de cast. i.
l. nostrā. C. de test.
& Bar. multum ele
ganter. in. l. si quis
ex argentarijs. §. 4
penulti. ff. de edē.
adde vide adum
Alex. cōfi. cxcij.

sunt per testes qui illud perlegerunt, si depo
nunt de tenore, & q erat sine vitio: & non
est alibi casus ita clarus. ¶ Casus literalis. Ab
bas monasterij Eugubin. olim p̄sentauit dño
pape priuilegiū libertatis lucij papæ petens
illud innouari. Episcop⁹ Eugubinus cōtradi
cit. asserens illud in eius p̄iudiciū redundare
propter qd priuilegiū nō extitit innouatum.
Tēpore procedēte Abbas iterū cōstitut⁹ co
ram papa procuratore ep̄i p̄nte allegās se p̄
dictū priuilegiū lucij amississe, petijt vt dñs
pa. faceret recipi testes sup amissione ipsius
priuilegij, & tenore ipsius. Papa cōmisit hoc
cardinali. xij. apostolorū. q fideliter i scriptis
rediget depositiones. x. testiū iuratorū, & eis
publicatis procurator ep̄i petijt inducias ad
reprobandū testes abbatis. Papa illas ei cōces
sit, vt apud se. aposto. probarēt q vellent, vbi
pars altera suos testes produxerat. Post hoc
dñs papa manifestē cognoscētā per disposi
tiones testiū quā assertionē quorūdā card
inalium tenorē dicti priuilegij talē fuisse q
cōnobiū illud nullo mediāte ad ro. ec. perti
nebat. & q nō liceret alicui ep̄o cōtra mona
sterium illud & illius capellas excōicationē
proferre, cū soli roma. pōti. sit subiectū, & q
nulla i eo diocefani ep̄i mētio habet. Prēter
ea à tēpore Celestini ad prēsentiā eius acce
dens, ipse inspectis priuilegijs ipsius abbatis
ipsum licet excōicatus diceret ab ep̄o Eugu
bino tanq nō ligatū admisit ad osculum pa
cis. qd nō fecisset nisi esset exēptus. Istis om
nibus cōsideratis. do. pa. decreuit priuilegiū
illud lucij papæ qd sine reprehensione bullę,
chartę, vel literę apparebat qn fuit ei osten
sum illius fuisse tenoris cuius dicit extitisse
p depositiōes testiū & cardinaliū assertiones.
Ber. ¶ Not. j. ex tex. q cōtra petētē innoua
tionē alicuius priuilegij, seu instrumēti, pōt
pars de cuius prēiudicio agit se opponere, et
impedire innouationē si probat de iure suo:
& ideo qd hoc pōt tendere in prēiudiciū al
terius, nūq debet innouari priuilegiū siue in
strumentū, nisi citatis illis quorū interest: & si
non apparet de interesse alicuius debet fieri
edictū generale. vt quicūq putauerit sua in
teresse cōpareat ad cōtradiciendū. de quo no.
plenē in. c. albericus. & c. significauit. de testi.
& c. fi. de fi. instr. ¶ Secūdo no. q perduto pri
uilegio seu instrumēto nō est necesse pbare
de veritate instrumēti, sed satis est pbare de
tenore: qd tñ intellige. vt j. lati⁹ dicā. ¶ No.
ij. q licet scriptura sit de substantia gratiæ
aplicæ: qd nō pōt pbari nisi per scripturam
scdm regulā curię. tñ si scriptura q interue
nit p̄dita est pōt probari per testes q scriptu
rā viderūt. Alia nō colligo: qd veniūt exami
nāda cū gl. ¶ In gl. ij. in fi. No. glo. Vult em̄ q
ibi tenet reus pcedere suos testes vbi actor
pducit. Sed cōtra hoc facit. nā si actor voluit
suos testes pducere ad curiā, mos ei gerēdus
fuit ad acquiescēdū suę volūtati. cū de suo tā
tū p̄iudicio agebat. ar. in. c. j. de resti. spo. & l.
circa. ff. de proba. & hoc nō debet imputari
reo nolēti facere talem sumptū, vel nō volē
ti de facili suos testes producere ad curiā: &
ideo lo. an. & cōiter doc. tenet oppositū dicē
tes quē nō cōpellādū ad producendū testes
in curia. argu. in. c. cōstitutus. de fideiuf. Et

ad istū text. rñdent multipliciter. Primō q
fuit fortē cōuentū inter partes, vel q ep̄s re
cepit iducias spōtē sub illo tenore. vñ tertio
& meli⁹. Pa. habebat illud factū suspectū. iō
voluit q testes producerent in curia. qd not.
¶ In glo. in versi. *quorūdam fratru.* ibi. *cū iu
rati nō fuerunt* &c. No. perpetuō gl. q card
inalibus non credit⁹ vt testibus sine iuramen
to, nisi sicut & alijs bonis viris, ad inducendā
quādam prēsumptionē. Ex quo duo singula
riter collige. Priō q homo i quacūq sit di
gnitate cōstitutus nō potest valde deponere
ad plenā probationem sine iuramēto. Et idē
dic de viris religiosi quantūcūq honestis &
validis, vt eis nō credat ad plenū sine iuramē
to: etiam in fauorem ecclesię, vt est tex. opti
mus in. c. nuper. §. de testib⁹. ¶ Secūdo no.
limitationē ad illud dictū q testibus nō testi
monijs iudicandū est. i. q simplici assertioni
sine iuramento non est standū. vt in. c. tua. de
coha. cleri. & mu. vt intelligat de plena pro
batione. sed quādā prēsumptionē benē indu
cūt assertiones bonorū virorum sine iuramē
to: & licet Inn. colligat hīc ex text. assertioni
bus cardinaliū credendū: tamē intelligo scdm
prēdictā distinctionem. vt credatur quo ad
prēsumptionē quādā inducēdā. pro hoc iste
tex. vbi papa ponderat testiū depositiones vl
tra assertionē cardinalium. facit quod not. in
c. cū a nobis. de testi. & c. quod super. de fi. in
stru. ¶ In gl. in ver. *mentio.* No. ex hac gl. iun
cto tex. q in priuilegio exemptiōis nō est ne
cesse facere mētionē de ep̄o loci seu de iure
suo: quia satis tacitē fit mentio de iure or
dinarij: nam exēptio importat vt exēptus eri
piatur à iurisdictione ordinarij: & subijciat
soli superiori: & ponderatur hīc q in priuile
gio nō fiebat mētio de episcopo. ad denotan
dum q nullū ius reseruatur episcopo in mo
nasterio. ¶ In gl. in verb. *nō ligatum.* ibi. *arg.
contrariū.* dic q hoc ar. venit cōtra tex. & non
contra prēcedens dictum glo. & oppo. cōtra
text. in eo q per admissionem ad osculū iste
probatur non ligatus. cuius cōtrariū innuūt
iura allegata in glo. Conclude veritatē quod
aut quæritur nunquid admissio ad osculum
inducat absolutionem: & dicendum q non
sed debet fieri absolutio cum solennitate. vt
in. c. cū desideres. & c. a nobis. de sent. excom.
Fallit in papa: qui est supra ius. & hoc quan
do papa hoc intendit. sed in dubio non præs
umitur absolvere tali modo. vt in clemen.
si summus. de senten. excommu. Aut quæri
mus nunquid in dubio per talē admissionē
præsumat non ligatus. & tunc dicit Inno
cen. & benē, quod si superior hoc facit causa
cognita, tunc est præsumptio quod non si
ligatus & ita loquitur ista litera. Aut facit
sine causa cognitione: & per hoc nō probat
nō ligatus. vt in. c. si aliquando. alleg. in gloss.
& adde quod dixi in c. proposuit. de cler. ex
com. mini. ¶ In gl. fi. ibi. *oportet quod plura
probet.* Et dic iuncta glo. in fin. & satis colligi
gitur ex tex. q tria de necessitate probanda
sunt. b. Primō tenor instrumenti: & sub hoc
cōprehēditur quod etiam probetur dies &
locus instrumēti. & idē de alijs substantiali
bus instrumēti: nā non est instrumentū, si nō
adsunt substantialia ipsius vt in an. vt præs
po. nomen

SEBA. SAPI.
¶ Non creditur.
Vide quādo cre
datur testibus nō
iuratis per Ias. in
repe. l. admonēdi.
col. lxxix. ver. iij.
quærit. ff. de iure
iuran.

SEBA. SAPI.
b ¶ Probāda sunt.
Ad hoc multa alle
gat Alex. i cōsilio
cxcvj. incipi. Viso
testamento. colū.
ij. in. ij. volū. Felin.
in. c. sicut. col. vj. §.
de re iud. Moder.
in. auth. si quis in
aliquo. C. de eden.

po. nomen impera. in prin. & in. c. Abbate sanè. de re iudica. in. vj. facit. l. si vnus. C. de testa. Et ideo si erat instrumentum in quo erant necessarij quinque vel sex testes, oportet q̄ probent, duo tamē sufficiunt ad probandum hanc solēnitatē. pro hoc bo. text. cum gl. in. l. ij. C. de bo. pos. secundū tabu. sicut & duo probant notoriū & famam. vt no. glos. ij. q. j. c. deus omnipotēs. §. fi. Ista omnia sunt de tenore instrumenti. & ideo tacitē cōprehenduntur in tex. si enim instrumentū exemplatū non facit fidē sine istis substantialibus, fortius nec depositiones testiū. Secundō debet probari autoritas instrumenti, q̄ fuerit sine aliquo vitio falsitatis: nam in fraudem posset dici instrumentū perditum quod in veritate erat falsum. Et ideo oportet q̄ testes deponāt de autoritate ipsius: & hoc satis apertē vult dicere tex. in fin. & in hoc testes debent esse discreti. Tertiō requiritur q̄ probetur perditio instrumenti. ne fraudulenter allegetur perditio, vt non possit deprehēdi falsitas. Sed diceret tu. ad quid oportet probari perditionē instrumenti, cū parem vim habeant in iudicio testes & instrumentū^a, vt. c. cū Ioannes. de fide instru. & l. in exercentis. C. eo. tit. Respōdeo q̄ verum est, vbi testes deponerēt de veritate rei. vt q̄ fuerint præsentes in gestis contentis in instrumento: secus quando deponunt de tenore instrumenti, & instrumentū poterat esse falsum: Nā tūc testes nō deponūt de veritate rei. Vnde cōcludēdo mētē doc. Dic, q̄ quādoq̄ scriptura est de substantia actus: vt in sentētia, vel in gratia Papæ: & tūc nō sufficit q̄ testes fuerint præsentes: sed oportet probare quōd scriptura interuenerit, & quod fuit perditā. l. testiū. in fi. C. de testibus. vbi bo. tex. Quādoq̄ scriptura nō est de substantia actus, & tūc aut testes nō viderunt gesta in instrumento: sed tantū tenore instrumenti, & oportet q̄ probetur perditio: quia potuisset instrumentū esse falsum, & meli⁹ sciret cognoscere Iudex q̄ testis. Qñq̄ testes interfuerūt gestis cōtētis in instrumento: nec scriptura est de substantia: & tūc nō est necesse probare perditionē instrumenti: vel q̄ instrumentum fuerit sine falsitate: sed satis est deponere de veritate rei: quia testes etiā equiparant instrumentū. vt. s. Et aduerte q̄ vbi scriptura est de substantia actus, & testes nō interfuerunt actui, sed viderūt tantū tenorem: hoc casu dicit gl. sing. in. l. sicut iniquū. C. de fide instru. quā sequitur ibi Bar. & in authē. si quis in aliquo. C. de eden. q̄ testes non faciūt plenā fidem: sed semiplenā: ita q̄ pōt deueniri ad iuramentū: quia sicut nō credi⁹ notario exemplanti sine autoritate iudicis: ita nec testibus deponentibus de tenore: quod videt cōtra hūc tex. & dicta Doc. nostrorum. Et mirandū q̄ Doct. nostri de hoc non faciunt mentionē. sed Bar. vbi. s. restringit hūc tex. quando testes erāt maxime autoritatis: vt aduocati, vel magni doct. qui de facili potuissent deprehēdere vitium falsitatis. tūc enim testes faciunt plenā probationem: & hoc etiam sentit gl. ista in fi. dum dicit q̄ testes debēt esse discreti: & testes qui vitium potuissent cognoscere. & hoc etiam est de mētē huius literæ. vbi Papa fundat se super

9 visione sua: & ita loquit̄ text. in fi. quod no. ¶ In ea. gl. ibi. si honestus & notus esset &c. No. gl. & videtur prima fronte contra. l. vnica. C. de manda. prin. vbi dicit̄ q̄ etiam comiti nō debet credi asserenti sine literis se legatum principis. Aliqui restringunt illud notabiliter ad

b Cardinales: sed gl. extēdit se ad quēlibet^b notū & bonū virum. quod no. Et ad contrariū credo posse responderi, & erit optima limitatio ad illā. l. q̄ vbi non tractatur de præiudicio alterius, credat̄ noto & probo viro asserenti se legatum sine literis: & ita intellige glos. no. in. c. sicut. de sen. excom. secus vbi in præiudiciū alterius: quia vt legatus vult deponere prælātū. pro hoc. c. cū in iure.

10 peritus de offi. dele. ¶ In ea. gl. ibi. per iuramentum &c. No. sing. gl. q̄ perditio instrumenti potest probari per iu-

ramentum perdētis. sed Inn. & Io. an. hīc dicūt q̄ requiruntur aliquæ cōiecturæ de perditione. & sic Iudex adhibebit aliquam causæ cognitionem: quod satis placet.

¶ Et in fi. No. eandē gl. q̄ literæ Papæ de iustitia possunt probari per testes si fuerūt perditæ. Doc. hīc multū instāt. & cōcludūt q̄ aut fuerūt semel exhibitæ & præsentatæ in iudicio & tūc possunt probari per testes eis de perditis. Secus si nunq̄ fuerunt in iudicio exhibitæ. Ego tamen tenerē gl. nā si literæ gratiosæ quæ sunt præiudiciales alijs. & instrumenta præiudicialia possunt probari per testes: licet nunq̄ fuerint exhibitæ in iudicio. fortius literæ iustitiæ, in quibus nō pōt præsumi falsitas. cū de facili possit haberi. pro hoc. c. pen. de cri. fal. Tene mētē.

S V M M A R I V M.

- 1 Priuilegium innouatum non tribuit nouum ius: sed antiquum conseruat. adeo quod si primum non valebit: nec secundum innouatum valet. 4.
- 2 Rescriptum nō faciens mentionē de exemptione vel exceptione peremptoria partis: non est nullum: nisi sit de stylo curiæ. 5. secus si non faceret mentionem de exceptione dilatoria.
- 3 Renouatio priuilegij. an requirat citationem partis? 7.
- 6 Excommunicatio lata in illos qui appellauerunt: an liget?
- 8 Impetrans rescriptum, vel offerens libellum, an teneatur probare causam expressam in rescripto vel libello?

CAP.

XIII.

- 1 **Ex parte.** ¶ Innouatio priuilegij nouum ius non tribuit: sed antiquum cōseruat. hoc dicit. quo ad titulum. & primō ponitur appellantium conuastio: priuilegij productio, & de ipsius innouatione decisa petitio. in secunda ibi. Nos autem. ipsius innouatio & protestatio. ¶ Casus literalis. Episcopus Meldē. impetrauit quasdam literas contra Abbatissam & conuentū Iotrensis ecclesiæ. ad quosdam delegatos, in quibus nulla mentio fiebat de priuilegijs monasterij quæ ipsum monasteriū & populum Iotren. declarant ad romanam ecclesiam nullo mediante pertinere: quorū priuilegiorum episcopus non erat ignarus. coram quibus iudicibus petebat episcopus obedientiā ab Abbatissa, & monialibus, & a clero, & a populo Iotrensi subiectionem requirebat: sed cū Iudices, Abbatissam & moniales valde grauaret: ad sedem aposto. appellauerunt Iudices nihilominus in Abbatissam excōmunicationis: & in clerum & populum Iotren. interdicti sententias protulerūt. Post hæc nuntij monasterij prædicta & alia coram domino Papa retulerunt. ostendentes eidem priuilegiū libertatis, & petentes illud priuilegium innouari: dominus Papa propter appellationem prædictam nuntios prædictos diutius detinuit: tandem cū pro altera parte nullus apparuit qui defenderet eandem: priuilegium ecclesiæ Iotrensi concessum innouauit: ita tamen quod per talem innouationē ecclesiæ non plus iuris accrescat quā per priuilegia suorū antecessorum obtinuit, sed ius antiquum conseruetur. Bernar.
- 2 ¶ Not. j. ex tex. argu. quod in rescripto impetrato contra exemptum in præiudiciū ipsius exemptionis debet fieri mentio de exemptione: hoc tamē communiter non admittitur. quando priuilegium est tale quod causat peremptoriam exemptionem. sicut enim de peremptorijs non est necesse facere mentionem in rescripto. vt in. c. j. de lit. contesta. libro sexto ita nec de huius priuilegio: quia nullum præiudiciū ex hoc generatur parti aduersæ, cū saluum ius sibi remaneat opponendi peremptoriam contra impetrantē, & per consequēs absolutoriam & condemnatoriā expensarū: secus vbi priuilegium causat dilatoriā: ita intellige. c. cū ordinē. s.

SEBASAPI.

¶ Et instrumentū. vide Alex. in cōfi. cxxij. inci. discussis. col. ij. in. j. vol. Bald. in. l. scripturas. C. qui poti. in pigno. habet. Feli. in. d. c. sicut. de re iudi.

¶ Extendit se ad quēlibet. Vide qd no. post do. Anto. in. c. quod super his. in. fi. colū. de fide instru. vbi ad hoc alie. Specula. in duobus locis. Adde Paul. de ca. cōfi. cxcvj. in primō impressis.

¶ Eis de perditis. Adde quod voluit Ancha. cōfi. xlj. & quid si committitur q̄ aliquis absoluat ab excommunicatione. & instrumentum cōmissio nis ostendit quod est specialiter de excōmunicatione, & testes dicunt q̄ commissio fuit generalis. cui sit danda fides. vide Anchara. cōfi. lxxvj.

Panormi. super Quinto.

de rescrip. hinc ergo ponitur narratio partis. Et de materia dic vt plenè no. in. d. c. cū ordinē. & in. c. constitutus. eo. tit. vbi per Inn. ¶ Secundo no. ecclesia exēpta, populus ipsius ecclesie nō censetur exēptus, nisi specialiter ex primatur. quod clarius probat in. c. per exēptionē. eo. ti. li. vj. & dic clarius vt ibi. ¶ Tertiò collige secundū verum intellectū. c. q. quādo innouatio^a priuilegij fit per eum qui pōt de nouo illud cōcedere, nō est necesse citare aliquē ad cōtradiciendū ipsi innouationi, nisi velit hoc facere ad cautelā: secus autē si innouatio fit per inferiorem: quia nō valet tūc transumptio seu innouatio nisi citata parte, seu premisso edicto generali. vt no. in. c. significauit. de testi. & c. fi. de fi. instru. & hoc no. ¶ Vltimò no. finē literæ. q. innouatio priuilegij nullū ius de nouo tribuit. & ideò si primū priuilegiū pōt probari falsum. secundum corrui, etiā si fuit innouatū ab habente potestatem de nouo cōcedēdi: quia in dubio nō videt vel le aliquid de nouo cōcedere: sed ius antiquū (si q. cōpetebat) confirmare. vt hinc in fi. & in. c. cū dilecta. de confir. vti. vel inuti. ¶ In gl. j. Ista gl. & sequēs innuit istas literas nō valuisse, seu fuisse subreptitias: quia non fuerat facta mētio in eis de priuilegio aduersarij. Sed Doc. communiter tenent oppositū: & dic melius. vt dixi. s. in primo no. nā etiā si expressisset priuilegiū exēptionis nihilominus habuisset literas, vel disputaret de viribus priuilegij. Dicit tamen Hostiē. q. de stylo curiæ debet fieri mentio de exēptione vbiq. literæ impetrant contra exemptū: quia alios iudices dat curia cōtra exemptū. nam contra exemptum nō solet deputari ordinarius loci: & hac ratio concludit vt semper fiat mētio de exēptione, siue impetretur in præiudiciū exēptionis, siue non. & si hoc habeat stylus, obseruādus est. vt in. c. ex literis. de cōstitū. & c. q. graui. de crimine falsi. sed de iure nō est necesse facere mentionē. ¶ In gl. in ver. specialiter. in fi. Doc. dicūt primā rationē verā: & secundā nō procedere. quia isti qui protulerūt has sentētiās censuræ erāt de legati. vnde istorū respectu non erāt exēpti: secus in. c. s. proxi. quia ibi sentētia fuit lata ab ordinario. Dic etiam q. prima ratio gl. nō est indistincte vera: sed dependet à validitate appellationis: nā si appellatio erat minus legitima, sentētiæ valuerūt. vt in. c. licet. de sen. excō. li. vj. & in. c. nō solū. de appel. eo. lib. ¶ In gl. in ver. innouandum. Alij dicunt q. episcopus hinc fuit cōtumax: sed hac sol. non placet Inn. quia nō apparet de eius cōtumacia, saltē respectu eius innouationis: quia de hac innouatione nulla pendeat cōtrouersia: sed dicit q. ideò Papa innouauit: quia episcopus nō cōtēdebat de priuilegijs. quasi vellet dicere q. episcopus nō cōtēdebat priuilegiū, sed fortē dicebat se prescripsisse. ¶ Et ex hoc fortē posset colligi illa limitatio. vt. s. dixi. q. citatio fit fienda in nouatione priuilegij vel instrumēti quādo pars contendit de validitate, vel contēdere pōt. secus vbi fatetur validitatem. Vel solue vt dixi. s. q. innouatio hinc fuit facta per habentem potestatem de nouo cōcedēdi. & ista lec. magis applaudit literæ: quia aliē diuināt. ¶ Sed opp. cōtra tex. nam debebat hinc Papa diffinire articulū principalem. s. appellationem. Sol. causa ista nō erat in curia. quia appellatio non fuit recepta à iudicibus, nec approbata à parte: de quo dicendum vt in. c. sape. & in. c. interposita. de app. ¶ Vltimò Inn. hinc quærit de vna quæstione factis quotidiana. Nūquid impetrās^b rescriptū, vel offerēs libellū teneatur probare causam, vel demonstratiōē expressam in rescripto vel libello: & pone exemplū in hac litera. Abbatissa impetrauit expressa causa q. episcopus vigore cōmissionis eā molestabat & c. & cōcludit q. vbi intentio libellantis fundat super illa causa vel demonstratiōe, tunc necesse est illā probare. ita in rescripto si aliter rescriptū non habuisset: secus vbi causa vel demonstratiō principaliter non fundat intentionē libellantis,

^a ¶ Quādo innouatio. Vtrū innouatione priuilegij sit necessaria citatio aduersarij. & de hoc vide per do. Ant. in. c. cū dilecta. vbi no. s. de cōfir. vti. vel inuti.

^b ¶ Nūquid impetrans. Vtrū impetrans rescriptum. vel offerēs libellū, teneatur probare causam expressam in libello, vel rescripto. & vide quod no. Pet. de ancha. post Ioā. an. in. c. j. in fi. de lit. contest. in. vj. vbi dicit q. veritatē expresse tenet probare impetrans, sed falsitatē tacite opponēs.

seu impetratis: quia tūc nō est necesse probare causam, vel demonstratiōē: nam falsa demonstratiō nō vitiat. vt. l. cū tale. §. falsam. ff. de cōdi. & demonstra. secus est in conditione. vt ibi no. Et hac bene not. quia sape accidunt & veniunt in practica.

SVMMARIUM.

- 1 Libellus potest continere plures articulos contra eundem, qui possunt eadem sententia terminari.
- 2 Condemnatio expensarum potest fieri tam in principio sententiae quam in fine.
- 3 Instantia de iure canonico non perit per lapsum triennij.
- 4 Episcopus non potest aliquam ecclesiam à sua iurisdictione in totum eximere, & cum consensu canonicorum.
- 5 Concessio facta ad mandatum principis, praesumitur metu facta: & ideò potest reuocari.
- 6 Monachus acquirit monasterio, si perseverat in illo, secus si transfert se ad aliud monasterium vel ecclesiam.
- 7 Monachus factus episcopus: non soluitur à nexibus regulæ in substantialibus: in certis concernentibus solennitatem secus.
- 8 Clericus, vel episcopus si aliquid dederit consanguineis de fructibus beneficiorum: an possint taliter data repeti?
- 9 Ecclesiæ edificata in parochia aliena sine licentia episcopi veniunt destruendæ: sed cedunt commodò episcopali. 16.
- Ius patronatus non queritur in ecclesia edificata sine licentia episcopi.
- 10 Restitutio in integrum aduersus sententiam petitur hoc modo. dico sententiam nullam: & si qua est, peto aduersus eam restitui.
- 11 Iudex ad quem: si reuocat priorem sententiam, ex nouiter actis debet causam exprimere, vt seruetur honor primi iudicis.
- 12 Citatio ad diffinitiuam an censeatur facta ad totam causam?
- 13 Causa an possit committi à sede apostolica monachis qui sunt in ecclesijs cathedralibus.
- 14 Metus non vitiat actum ipso iure: quando qualitas libertatis non est de substantia actus.
- Matrimonium metu contractum est ipso iure nullum.
- Confessio facta calore iracundiæ, an valeat?
- Confessio extorta per metum, an valeat?
- 15 Prælatus habens liberam administrationem, an possit aliqua donare?
- 17 Priuilegium vnum tollit aliud, etiam impetratū super eadē re. Clericus dubitans super validitate sui tituli: potest à superiore alium titulum impetrare: non tamen potest vtroque agere.
- 18 Instrumentum redditur dubium propter rasuras, & propter subscriptiones plurium vna manu factas.

CAP.

XIIII.

Vm olim. Habet multa dicta: sed quo ad titulum. hoc dicit. Ecclesia vtens duplici priuilegio exēptionis, licet succubat ex vno, potest nihilomin⁹ ex alio se iuuare, & obtinere: nec tenet exēptus promittere obedientiā Diocesi: vigore tamē exēptionis nō pōt sine licentia Diocesi ecclesiā construere in loco nō exēpto. & si exēptus de facto in loco nō exēpto construit ecclesiā, cedit iuri episcopi. hoc dicit. Prima pars narrat factū. Secunda ponit diffinitionem. ibi. *Iudices.* Tertia petitionē monasterij contra sententiā. ibi. *Tandem.* Quarta ponit sententiā Papæ, & primò interlocutoriā. Secundò diffinitiuā. ibi. *Distinguentes.* ¶ Casus literalis. Episcopus Colubrien. mouebat quæstionē cōtra monasteriū sanctę crucis, super subiectione ipsius monasterij, & quibuscūq. alijs articulis: super quibus impetrauit literas cōtra monasteriū ad iudices delegatos: corā quibus episcopus subiectionē ipsius monasterij & duo milia marabatinorū sibi restitui petebat quę M. Colubrien. eps qui fuerat canonicus regularis ipsius monasterij dederat ipsi monasterio. Petit etiam quasdam ecclesias cum fructibus medio tempore per

pore perceptis, quas monasterium autoritate propria fundauerat, præter assensum Colubrien. episcopi: & expensas factas & fiendas in lite. Et li. contesta. inter partes super prædictis. tandem ex parte monasterij extitit appellatum. propter quod episcopus Colubrien. ad apost. sedem accedens moram fecit ibidem longiorem: sed quia pro parte altera nullus comparuit responsalis: fratribus ipsius monasterij mandauit certum terminum præfigendum: in quo venirent ad præsentiam suam, recepturi sententiam diffinitiuam super priuilegijs & libertatibus quæ à romana ecclesia & ab. M. quondam Colubrien. episcopo se habere dicebant, & super alijs quæstionibus intentatis contra eos ab ecclesia Colubrien. Interim autem liceret vtriq; coram abbate de Alchobacia, & eius coniudicibus: quibus causa prius fuerat delegata proponere, & probare quicquid vellent: & si de partium procederet voluntate, diffinitiuam sententiam promulgarent. Iudices de consensu partium audierunt hinc & inde quicquid partes proponere voluerunt: & credentes sufficienter actum esse de causa, condemnauerunt monasterium in expensis: quas episcopus per quadriennium occasione ipsius negotij iurauit se fecisse. infirmando libertatem quam dictus M. episcopus Colubrien. contulerat monasterio sanctæ crucis canonicorum assensu extorto per nuntium regis. Item condemnauerunt monasterium ad restitutionem duorum milium marabatinorum. quæ. M. Colubrien. dederat monasterio. Item iudicauerunt prædictas ecclesias, quas monasterium fundauerat sine assensu episcopi cum fructibus medij temporis in eis Colubrien. ecclesiæ reuocari. cum pars sanctæ crucis nec præscriptione nec alia defensione super hoc potuerit se tueri. Tandem procurator monasterij ad apo. se. accedens, proposuit sententiam non valere nec tenere: & si etiam teneret, dicebat monasterium indefensum, nec priuilegia libertatis exhibita iudicibus fuerunt, & delictum personæ non debet in damnum monasterij redundare. Vnde petebat ad exhibitionem priuilegiorum de benignitate apo. se. admitti. Papa vero considerans quod priuilegia illa non solum pro libertate monasterij faciebant: sed etiam exprimebant ius papale, & ecclesiæ ro. iustitiam tuebatur ne in ipsum papam læsio monasterij redundaret, ad exhibenda priuilegia procuratorem admisit. consideratis priuilegijs & alijs causæ meritis distinguendo inter libertatem per. M. Colubrien. episcopum monasterio concessam. & libertatem eidem monasterio à roma. ecclesia concessam: quia consensus capituli extortus fuit in concessione episcopi. & pagina concessione in aliquot lineis rasuras habebat suspectas, & subscriptiones singulis manibus subscriptorum annotatas. Aliud scriptum quod exhibitum fuit, nullam rasuram habebat & eadem manu conscriptum libertatem ab episcopo concessam dominus Papa iudicauit irritam. & tamen quantum ad hoc sententiam iudicium confirmando. Verum quia per priuilegia antedicta constituit monasterium liberum & exemptum, & quod tanto tempore fuerat in possessione libertatis, quod alijs cessantibus præscripsisset libertatem illam monasterio concessam. Dominus Papa confirmauit, perpetuum episcopo super hoc silentium imponendo per hoc tamen in nullo derogatur sententiæ priorum iudicium. cum ipsi de hac non cognouerint libertate. Pronuntiavit etiam monasterium non teneri ad ius professionis: quod est contrarium libertati non derogando iudicibus delegatis, quibus priuilegia libertatis non fuerunt præsentata. In cæteris vero articulis sententiam pro Colubrien. ecclesia promulgatam confirmauit. Ber. ¶ No. primo ex tex. quod in eodem libello contra eundem possunt plures articuli diuersi cumulari, & eadem sententia terminari. licet in effectu tot sint sententiæ quot sunt articuli. l. etiā. ff. de conditio. & demonstrat. ¶ Secundo no. iudicem in sententia posse prius

condemare partem in expensis quæ pronuntiare super principali. contrarium tamen seruatur. Nam condemnatio expensarum reseruatur in fine sententiæ: & hoc fuit factum in principio. Nota ergo bene quod ex hac præposteratione nullum vitium oritur contra sententiam. ¶ Tercio nota. quod per lapsum triennij non perit instantia de iure canonico. b quod bene no. & optimè probatur hic. & longè melius quæ in. c. pen. de iudi. vt patet ibi. per quadriennium & c. & dic vt plenè dico in. d. c. penul. ¶ Quarto no. quod episcopus potest cum consensu canonicorum vnam ecclesiam eximere à iurisdictione sua, sed sine consensu canonicorum non potest. Dic tamen melius quod ex toto à sua iurisdictione non potest vnam ecclesiam eximere. nam si posset vnam, ergo posset & aliam, & sic omnes. & sic à se abijcere curam. quod non potest. argu. in. l. legatus. ff. de offic. præf. bene tamen potest eximere in multis, sed debet quadam sibi reseruare. de quibus dic vt plenè no. in. c. cum venerabilis. de reli. domi. & c. pastoralis. de dona. & sic potest intelligi iste tex. ¶ Quinto no. & tene menti istum text. pro reuocatione concessionum quæ quotidie fiunt per episcopum, & canonicos ad mandatum regis. nam talis consensus videtur extortus, & per metum deductus: & ideo potest fieri reuocatio, quod tene menti. ¶ Sexto no. quod quicquid acquirit canonicus regularis vel alius religiosus post promotionem ad episcopatum, vel ad aliam ecclesiam, acquirit secundæ ecclesiæ ad quam promotus est, & non primo monasterio. vt no. probatur xvij. q. j. c. vno. quod no. pro limitatione iurium dicentium quod omnia acquiruntur monasterio quæ habet intras tam in re quæ in spe. vt not. xix. q. vlti. c. si qua mulier. & in authen. ingressi. c. de sacrosan. eccle. & in. c. in præsentia. de probatio. & illa iura procedunt quando perseverat in monasterio. secus si promouetur ad aliud monasterium: quia proueniencia postea etiam de quibus habebat spem acquirit secundæ ecclesiæ: sed an acquisita ipsi monasterio sequantur personam longa est questio. & dic vt no. in. d. c. vno. & plenè dico in. c. quædam te. de cle. coniuga. ¶ Septimo not. quod regularis factus episcopus non per hoc habilitatur ad habendum proprium, & ad disponendum ad libitum de proprietate. remanet ergo substantialia regula: licet in quibusdam concernentibus solennitatem absoluitur: vide text. cum gloss. xvj. q. j. c. nemo. ¶ Octauo no. ex eodem verbo: episcopum non posse magnam donationem facere etiam monasterio de rebus episcopatus, etiam si sit pecunia numerata: quod tene menti. fortius ergo possunt repeti data consanguineis nisi per modum elemosine. xij. quæstio. j. c. quisquis. ¶ Nono no. tex. opti. pro his quæ dixi in. c. j. de no. ope. nun. quod ecclesiæ ædificatæ in parochia aliena sine licentia episcopi non veniunt destruendæ, sed cedunt iuri episcopi vnam cum dotibus suis: & intellige secundum Innocentium. & alios quod cedant iuri ipsius. non vt episcopus disponat ad utilitatem propriam. sed sicut de alijs ecclesijs: quia habebit ibi ipse collationem & alia iura episcopalia. x. q. j. c. regenda. & credere edificatorem non querere ius patronatus: quia in edificando non habuit episcopi licentiam. quod no. ad quod facit iste tex. vbi simpliciter iste ecclesiæ fuerunt adiudicatæ episcopo, nec reseruatum fuit ius patronatus edificatoribus: nec possunt edificatores retrocedere, & dotem ad eorum utilitatem conuertere. ¶ Decimo no. practiceam petendi restitutionem in integrum aduersus sententiam, vt generaliter petatur proponendo sententiam nullam. & si qua est oportet petere aduersus eam restitui. & admittitur libellus talis alternatiuus: vt hic patet. & in. c. constitutus. de in integ. resti. vbi per Innocentium. & ratio est quia dubietas non dependet à facto suo. ¶ Item no. iudicem appellationis debere exprimere causam in sententia quando reuocat priorem sententiam ex nouiter actitatis: vt conseruetur honor primi ius.

¶ Per lapsum triennij. Vide Balin. l. j. c. de ser. fug. i. h. col. in veran. glan. verb. monacho. in presenti decre. & c. vide do. de Rota in antiquis deci. cccxxxij.

SEBASTIANI.

¶ Triennij. Vide Feli. latè in. c. venerabilis. col. j. s. de iudi. & ibi col. p. c. quid in causis summarijs: an currat instantia. & quid in causa appellationis. vbi dicit quod elapso anno vel biennio concessio ex causa cadit appellans à causa.

¶ De iure canonico. Causa nullam habet instantiam. Idem tenet gl. in. l. properadū. c. de iudi. & gl. in. c. p. s. de iudi. & plenius quæ alibi glo. in. c. si. de do. & c. otu. Spe. in titu. deleg. §. restat. in ver. ite quæ instantia Innocentius in. c. consuluit. de offi. dele. & omnes legistæ indifferenter in. d. l. properadū. vnde dicit ibi Bar. quod Canonistæ seruabunt ius suum in foro suo & in terris ecclesiæ. nos in nostro. & ita seruatur in practica. Ludo. io. in. l. h. ff. de re iudi. dicit per ista opin. esse hic text. meliorem de corpore iuris: & miratur quod cano. non ponderauit. & tamen vides quod iste hic bene poterat. & poterat etiam in. d. c. penul. s. de iudi. in. iij. col. & si diceret quod hic forte fuisset renouata instantia, istud dinare est: si vis scire quæ potuit effertio diuersitatis inter ius canonicum & civile: vide per istum in. c. sup. eo. ij. s. de appel. in. j. col. post medium. cum his quæ ibi addidi.

¶ Not. limitationem ad authen. ingressi. c. de sacrosan. ecc. cum limi.

¶ Adde videndum latè Fed. confi. xx.

Panormi. super Quinto.

¶ Delegatus. Ad de quæ posui. in. d. cle. & si principalis. post Io. de imo. in apostil.

SEBASTIANI.

¶ Delegatus. An causa possit committi monacho. vide de Are. post Abb. ponderat ad hoc illum text. in. c. cū dilecti. s. de accusationi. & Moder. in c. decernimus. s. de iudicijs.

ZACHARI.

¶ Calore iracundie. Adde pro hoc scilicet qd confessio facta calore iracundie non valeat. gl. fin. in. c. ex literis. s. de diuor. quā ad hoc pro singulis allegauit Lud. ro. sing. suo. ccccvij. inci. Volo cōmentare. circa medium; ibi: quarto quid in confessione. Gemi. i. c. i. in princip. & ibi Cel. i. apo. de accu. libr. vj. & Feli. in. c. mattheus. s. de fimo. & ibi notauit in apost. post istū & eundem Feli. in c. si verò. colū. fi. & meli⁹ in. c. sicut ex literis. s. de iureiur. 15

dicis. & quod prima sententia potest pro parte reuocari, & pro parte confirmari. Alia non colligo: quia leuia. sed prædicta sunt no. digna. ¶ In gl. in ver. diffinitiuam. ibi. processus fuerat ad plenum &c. In contrarium facit text. in ver. interim. vbi datur facultas partibus producendi coram iudicibus quicquid vellent. ergo non erat ad plenum cognitum de causa. Inno. dicit quod debet ista citatio intelligi ciuilitur, videlicet qd veniet ad audiendam 12 sententiam tempore suo ferendam. ¶ Ex quo dicto colligitur notabile dictum. qd valeat citatio ad iudicem ad quem super diffinitiuam sententia ante diffinitum articulum appellationis: sed hoc dictum non puto verum in quolibet iudice: quia super principali non habet iurisdictionem nisi in habitu: ergo non potest interim exercere, argu. in. l. obseruare. in. fi. ff. de offi. procon. & in. c. romana. de offic. ordi. lib. vj. Sed potest intelligi saluando dictum Innoc. qd fuerat appellatum ad diffinitiuam. & sic causa appellationis erat in examine principali: & tunc dic qd va 13 luit ista citatio ad diffinitiuam. quia valet citatio ad totam causam quando fit de longinquo: vt plenè dico in. c. fi. de dila. no. Inno. in ca. cōsuluit. de offi. deleg. Vnde citando ad diffinitiuam, videtur citasse ad totam causam: vel dic qd est speciale in Papa. vt possit totam causam ad se reuocare, & eam diffinire omisso appellationis articulo: vt in. c. j. de appel. lib. vj. facit. l. iudiciū soluitur. ff. de iudi. ¶ In glo. in ver. monacho. ibi. presenti decreto. hodie incipit statutum de resc. lib. vj. dic vt ibi. & vide cle. & si principalis eo. ti. vbi habetur qd prior conuentualis etiā 14 obediens potest esse delegatus sedis apostolicæ: quia dicitur habere dignitatē. Et ex illa cle. cōsului aliās qd monachis ecclesiā cathedralium potest pariter fieri cōmissio a sede apo. nā vbi reperitur qualitas in monachis requisita in clericis, censentur habiles. vt patet in cle. & si principalis. & xvj. q. j. c. sunt nonnulli. & c. doctos. sed illi censentur canonici ecclesie cathedralis. lxij. distin. c. j. iuncta gl. licet aliud sentit Archi. in. d. c. statutum. & vide quod plenè dico de iudi. c. causam. ¶ In glo. in ver. extorto. in fin. Dic melius qd quando in actu requiritur consensus libertatis, ita qd qualitas libertatis est de substantia actus, & tunc non valet confessio extorta, neq; cōsensu extortus: quia licet consensus extortus sit consensus, non est tamen liber cōsensu: & ideo cōmuniter dicimus qd matrimoniū metu cōtractum est ipso iure nullum. quia requiritur liber cōsensu. vt in. c. cū locum & c. gemma. de spon. & ibi plenè dico: & vide gl. in. c. notificasti. xxxij. q. v. & no. quod vbi qualitas libertatis non est de substantia actus, tunc consensus extortus per metum tenet: sed debet agi ad restitutionem per actionem quod metus causa. vt ff. quod met. causa. per totū. & s. quod me. causa. c. pe. In confessione tamen vide gl. quam nescio alibi in. c. ex literis. de diuor. qd si calore iracundie emanauit, non tenet, nisi detur perseverantia. & in confessione extorta per metū aliud fortè esset dicendum, vt si fuisset facta metu tormentorum. xvj. q. vj. c. j. & l. j. ff. de quaest. ¶ In gl. in ver. restitutionem. in fi. Sed contra hoc oppo. de. c. ceterum. de dona. vbi patet quod episcopus seu Abbas potest aliqua donare de rebus ecclesiæ. Item prælatus habet liberam administrationem, & pinguiore qd tutor vel curator: vt no. in. c. quia episcopi. v. q. ij. & in. c. cū dilecti. de elect. Sed circa hoc multum instat Innoc. & videtur se fundare super causa falsa. quod habens liberam administrationem possit donare: quod est contra text. in. c. fi. ff. de offic. vic. lib. vj. & contra tex. l. & cōtra iuris. ff. de pac. Dic ergo quod prælatus secularis vel regularis modica donare potest: & si hoc habet consuetudo. de quo dicendum vt in illo. c. ceterum. de dona. sed magnam donationem facere non potest, etiam de rebus mobilibus, etiā si vellet donare monasterio, vt probatur hic aperte. saluo casu in ca. ad apo

stolicæ. de dona. nā habens administrationem quantum cunq; largam, non potest donare. pro hoc ultra prædicta. l. filiusfamilias. ff. de dona. & quod ibi no. ¶ In gl. in ver. reuocari. ibi. etiam si sit exemptus. hoc verū, quando vult ædificare in loco non exēpto: sed in loco exempto debet habere licentiā à Papa: quia ibi est loco Diocesani: vt in. c. autoritate. eo. titu. lib. vj. ¶ Et in fi. gl. Intellige vt. s. dixi in notabilibus. quod episcopus reuocabit ad dominium suū. nō vt lucrifaciat sibi fructus: sed vt de eis disponat sicut de ceteris ecclesijs sue Diocesis. 16 ¶ In glo. in ver. de gratia. in fin. Et no. singulariter ex hac glo. & ex tex. quod impetrando secundum priuilegium exemptionis etiam ab alio superiore non videtur impetrans renuntiare priori priuilegio super eodem obtento. imò potest ex utroq; priuilegio se defendere. ar. in regula nullus pluribus. de regu. iur. li. vj. simile no. in. c. post electionem. de concess. præben. quod clericus dubitans de validitate sui tituli, non videtur renuntiare impetrando alium titulum ab alio superiore: imò cautum est hoc facere vbi dubitatur de validitate primi tituli. & optimè facit iste tex. non tamen potest ex utroq; agere: quia ex diuersis titulis non potest acquiri dominium. vt in. c. inter dilectos. de fide instru. & in. l. fi vt certo. s. si duobus. ff. cōmo. & in. c. vt quis duas de elect. lib. vj. tamē potest se defendere: quia reus potest vti pluribus defensionibus etiā contrarijs, dummodo successiue: vt in. d. regula nullus. & not. in. c. cū venerabilis. 18 de re. do. ¶ In glo. in ver. subscriptiones. in fin. Vel dic, & clarius. quod vnum fuit priuilegium exhibitum de confessione facta per episcopum: sed in eo dicebatur qd canonici subscriperāt se singulariter, & quod habebat aliquas rasuras: tamen ipsum priuilegium productum nullam habebat rasurā, sicut attestabatur scriptura, nec habebat subscriptiones variatas: & ideo reddebatur suspectum. Et ex hoc no. vnum modum vitiandi instrumentum quando subscriptiones diuersorum eadē manu sunt annotatæ. Abbas.

SVMMARIVM.

- 1 Priuilegia ecclesie præscribuntur spatio. xl. annorum. 4.
- 2 Decima præscribuntur spatio. xl. an.
- 3 Hospitalia gaudent priuilegijs concessis ecclesijs.
- 5 Statuta & omnia alia fauorabilia ecclesijs non tolluntur minori spatio. xl. annorum.
- 6 Possessio præsumitur semper cōtinuata: probatis extremis, scilicet principio & fine.
- 7 Præscriptio circa vnam rem, an extendatur ad aliam connexam?

¶ CAP.

XV.

Ccedentibus.

¶ Contra priuilegia ecclesie minori spatio. xl. annorum non præscribitur. hoc dicit secundum verum intellectum. Primò ponitur partium comparatio, & actoris narratio. Secundò iudicium datio, seu causæ commissio. ibi. Discretionem. ¶ Casus literalis. Monachi Nouiac. in præsentia domini Papæ petebant terrarum decimas cuiusdam loci: & postquam templarij terras illas acquisierunt, nihilominus monachi decimas earum per quadraginta annos & amplius pacifice perceperunt. Sed modò de nouo templarij eas subtrahere moluntur. Ex parte templariorum allegabatur priuilegium per quod de laboribus suis ecclesijs soluere decimas non tenentur. Mandat Papa iudicibus. quatenus si Abbas & monachi probauerint quod à templarijs decimas de terris prædictis per. xl. annos cōtinuè perceperunt, sine

SEBASTIANI.

a ¶ Ecclesia. Idem tenet Abba. in. c. j. col. penul. de resti. in inte. cum multis allegatis p. Feli. in c. de quarta. col. j. 2 de prescript. vide Alex. in c. cxx. incipit. Super eo quod querit. col. j. in. j. vol. & in c. fil. c. ix. inci. Statu tis accurate per spe 3 etis. col. ij. in. ij. volumi. & do. Franci a schinum curtiū in consi. xx. inci. Sepen numero.

SEBASTIANI.

b ¶ In. c. cū accessi- sent de consi. Vi- de ibi per Feli. la- tissimē. & per Ias. in. l. fi. col. ix. versi. in. j. principia quæ runt.

c ¶ Vide Bar. Vide

Ang. in vlti. consi. 4 secundū quosdam vbi hoc dicit Bal. in. j. consi. C. & in b d. l. siue possideris. secundū quosdam. vide gl. do. Ant. & alios in. c. cū ad fe- dem. de resti. spo. glo. in. c. accedens. de conuer. coniug. & ibi. d. Ant. alle. no. i. c. ex parte de cani. de rescri. vide do. Ant. in. d. c. ex parte. d. Abb. in. c. cū olim. de resti. spol. el. j. Bart. in. l. sicut. §. superua- cuum. ff. qui. mod. pig. vel hypo. fol. videtex. ling. in. c. cū olim. el. ij. de resti. spo. vbi pro- bat qd si semel pos- sedi, psumor pos- sideretēpore spo- liationis, ideo suf- ficit allegare quod tunc possidebam. Bar. in. l. Celsus. de vsucap. ff. Bart. in l. admonendi. ff. de iureiurā. do. Pe. in c. fi. de prescri. gl. in. c. cū ecclesia su- trina. de causa pos. & propri. vbi per do. Abb. & alios. vide Spe. in tit. de proba. vbi tenet id quod gl. sed in tit. de peti. & pos. §. j. ad h. videtur dice- re cōtrariū. vide. d. Abb. in. d. cū olim 6 el. j. & pōt allegari glo. in simili in. c. fi quis per. xxx. an- nos. in tit. si de feu. fue. cōtro. sed pon- dera. quia nō vide

runt, sine lite compellāt tēplarios ad præs- tationem ipsarū: quia cū tāto tēpore cōtra pri- uilegia sibi concessa decimas ipsas soluerint, eis tacitē renūtiasse vident. Si verō in proba- tione defecerint, absoluāt tēplarios ab eis dē. Ber. ¶ No. j. ex tex. qd decimæ prescribūtur spatio. xl. an. etiā cōtra ecclesiā. non enim re- quiritur tēpus duplicatū, sicut requirit in ser- uitate non cōtinua: de quo tamē dicendū. vt no. plenē in. c. de quarta. de prescrip. & in. l. fi quis diuturno. ff. si serui. vendi. & in. l. j. C. de serui. & aqua. ¶ Tercio no. qd etiā hospita lia gaudent priuilegio. xl. anno. sicut gaudent ecclesiæ: Vnde priuilegia fauorabilia cōces- sa ecclesijs, vidētur cōcessa etiā hospitalibus, & pijs locis. ista enim vidētur equiparari: vt in. c. requisisti. de testamen. firmat Io. an. in. c. ij. de in inte. resti. lib. vj. & Bar. in. l. omnia. C. de epi. & cleri. ¶ Tercio no. ibi: quod si in pro- batione defecerint &c. qd prescriptio. xl. an- no. de necessitate probanda est cōtra priuile- gium ecclesiæ. Et per hūc text. tollitur opi. qd hīc recitetur factum. nā hīc Papa mādāt istis actoribus silentiū imponi, nisi probauerint præscriptionē. xl. annorū. ¶ In gl. prima in fine. generaliter cū queritur quāto tempore tollatur priuilegiū ex contrauentione. plenē no. in. c. cū accessissent. b de cōsti. & dic vt ibi dicef. Sed quo ad terminos huius. c. licet va- riæ dentur solutiones & lecturæ, quæ potius inuoluunt intellectu quā vtilitatē afferāt. cōmuniter tenet cōclusio huius glo. qd. c. si de terra. sit correctū. nec per falsas solutiones debemus vitare correctionē iuriū. Cōclusio ergo sit. qd contra priuilegia cōpetentia eccle- sijs nō prescribitur minori spatio. xl. anno. nam hodie cōtra alia bona ecclesiarū nō cur- rit minor prescriptio: vt in autē. quas actio- nes. C. de sacrosan. ecc. & de prescri. quasi per totum. Ideo hodie idē dicendū in prescrip- tione cōtra priuilegia ecclesiæ: vt hīc. Sed. c. si de terra. ideo dicit de prescrip. xxx. an. quia tempore illius. c. alia bona ecclesiarū tanto tē- pore prescribent: vt in. c. sanctorū. §. de pre- scrip. sed quia illud fuit immutatum. ideo & istud. ¶ Et idē tandē dicit Inn. in statutis & consuetudinibus fauorabilibus ecclesijs, vt non tollātur minori spatio. xl. anno. quod est notandum. nā cū expresse non possint isti de ecclesia huic iuri introducto in fauorē eccle- siæ renuntiare. ita nec possunt facere contra uentionem. arg. in. l. si preses. C. de trasac. sed in prescrip. xl. anno. adest negligētia etiā superioris in patiēdo. & illa est inducta ne rerum dominia diu sint in cōfuso & in incer- to. quæ ratio cessat in vnica cōtrauentione. Non ob. c. cū accessissent. de cōsti. quia illud non concernbat principaliter vtilitatē eccle- siæ: imō ex perditione priuilegij augmētabat ibi cultus diuinus. ita in ca. pro illorū. de pre- ben. Vnde dicit Inn. & bene. qd ad vtilitatem ecclesiæ posset ibi allegari illud priuilegium: sed non ad vtilitatē singulorum. & dic vt ibi plenē no. ¶ Vltimō hīc aduerte. quia gl. re- quirat hīc in probāda prescrip. tione, vt sit cō- tinuata possessio quolibet anno. & gl. alibi in ca. volumus. xvj. q. iij. tenet qd sufficit proba- re extrema, scilicet principiū prescrip. tione, & finē: quia media presument. & illā gl. tenet

hīc cōmuniter Doct. & solet multū allegari. Sed tu vide Bar. in. l. Celsus. ff. de vsuca. vbi post alios legistas dicit sufficere qd probetur initium possessionis, & alleget nūc possessio de presenti: quia qui semel possedit presumit possidere, ex quo allegat possessionē ad com- modū propriū: vt probatur in. l. siue posside- tis. C. de proba. cū ibi no. quod mihi satis pla- cet: nā perditio possessionis dicit qd accidēs, cū requirat desertio animi: & facta nō præs- sumantur, imō semel posita qualitas presu- mitur adesse. vt no. in. c. semel malus. de regu. iur. li. vj. & in. c. si fortē: de elec. eo. lib. & in. c. fi. de prescri. Et ad istū text. potest responderi. qd probatur cōtinuata possessio probādo ini- tium, & allegando possessionē de presenti. & sic etiā potest intelligi glo. & nō reprobabit. Cautū tamē est probare ambo extrema, scili- cet principiū & finē: vt dicit gl. in. d. c. volu- mus. ¶ In gl. fi. in fi. Et pro hac solutione gl. potest induci hāc ratio qd tantū prescribitur quantū possidetur: quia sine possessione non procedit prescriptio: vt in reg. siue possessio- ne. de reg. iur. li. vj. Et ideo quo ad alias terras in quibus nulla fuit possessio nō potest dici prescriptio. Nō obstant iura in contrarium allegata in gl. quia ibi priuilegiū ex toto tolli- tur tanq̄ vnicū & indiuiduum. nā recipiendo aliquē canonicū tanq̄ vnicū vltra numerum, contractus est ipse numerus ex toto. secus hīc. quia tot cōsent priuilegia quot possessio- nes ex quibus debetur decima. ar. l. scire debe- mus, de ver. obli. Tene menti. Abbas.

SUMMARIUM.

- 1 Exemptus, siue priuilegiatus ratione certæ rei, vel loci, non dicitur exemptus respectu alterius loci, vel rei. 2. 6.
 - 2 Priuilegium concessum respectu certæ rei, vel lo- ci, non extenditur ad aliam rem, vel locum. 6.
 - 3 Capella & capellani istorum dominorum subsunt iurisdictioni episcopi.
 - 4 Canonicus an possit habere ecclesiam parochialem.
 - 5 Priuilegium concessum capellis suis, nō extenditur ad capellas postea acquisitas.
- Pronomen meum, tuum, & suum, verificantur tan- tum in presenti.
- 6 Priuilegium exemptionis circa vnā rem non ex- tenditur ad aliam. 1. 2.

CAP.

XVI.

1 **C**um capella. ¶ Ra- tione vnus beneficij dicit ille subie- ctus qui ratione alterius est exemptus. hoc dicit. Vel aliter & melius. Exemptus ratione certæ rei, vel loci non censet exemptus respectu alterius loci, seu rei. est tex. notabilis, & multum allegabilis. In prima parte ponitur querela. In secunda pro- uisio ibi: quo circa. ¶ Casus literalis. Capella ducis Burgundiæ gaudet priuilegio speciali sibi à sede apostolica concessa: videlicet qd nullus Archiepiscopus vel eps in personas ca- nonicorū ipsius capelle sententias suspensio- nis vel interdicti, aut etiā excoicationis au- deat promulgare. Quidam canonici ipsius ca- pelle habent ecclesias parochiales quæ sub- sunt epo Lingonensi: occasiōe dicti priuilegij

tur qd non sit opus allegare. quia noto- riū resultans facto iuris nō est necesse allegare: sed Iudex potest: secus si re- sultet facto partis quia posset allega- ri. Simile quod di- cit omnes in. c. cū apostolica. de his que sūt. à praela. qd sufficit allegare qd cōcessio fuit facta ante cōciliū Late. probando posses- sionem vetustā. & vide Ioan. de imo. consi. ix. vbi cōsu- luit. Quidā stetit in ciuitate Bono- niæ per. x. annos & erat de castro san- cti Pe. tēpore quo venit ad habitādū bononiā: illud ca- strū erat subiectū ecclesiæ. in medio. x. anno. non erat subiectū. sed in. x. an. erat subiectum dicit qd non atten- duntur media tem- pora. vide etiam. c. ex literis de in in- teg. resti. vbi dici- tur olim. & nūc vi- de quæ ibi dixi. & Bald. in. l. testū. in vlti. col. C. de test. & in. l. fi. C. de edi- diui hadr. in. xij. col. Ange. in. l. qui sella. §. rusticis. ff. de ser. rusti. prædi. d. Ant. in. c. litera. de dila. do. Matth. de mat. no. cxxij. facit quod voluit do. Pet. de anch. in c. cū de beneficio. de præb. lib. vj. & consi. clxj. inci. in questione ecclesiæ. And. Barb.

SEBASTIANI.

d ¶ Perditio posses- sionis. hāc opi. se- quitur Alexan. in consi. xlvij. incip. Circa primū. col. iij. in. j. volu. & in cōsil. cxxxij. inci. Viso. pcessu. col. ij. in. j. vol. & in co- sil. lxxx. inci. Exa- minato processu. circa prin. in. ij. vo- lu. & in cōsil. lxxx. inci. Excellentissi- mi. col. j. in. v. volu.

Panormi. super Quinto.

¶ Pro exhortatio-
ne. Et vide omni-
no ad cōmendatio-
nem iustitie pul-
chrū tex. in authē.
vt omnes obe. iudi-
ci pro in princi. v.
colum.

dicunt se exemptos in his etiā quarū iurisdic-
tio ad alios pertinet vt quantumcūq; gra-
uiter interdictum excedat, nolunt sententia
ipsius episcopi subiacere. Episcopus significa-
uit hoc domino Papæ. Vnde mandat eidem
quatenus inquantū exēpti sunt ratione ipsius
capellæ priuilegijs apostolicis deferat reue-
renter: sed ratione aliarū ecclesiarum quas ab
ipso episcopo habent, vel aliās ad iurisdic-
tionem episcopi pertinet, officij sui debitum in
eosdē liberē prosequatur. Ber. ¶ No. primò
ex tex. q. priuilegiū concessum personis respe-
ctu certi loci non extēditur ultra locū: Vnde
censetur priuilegiū potius reale q̄ personale.
¶ Secundo no. & tene menti. q. capellē isto-
rum dominorū, & capellani ibidem admini-
strantes subsunt ordinarijs locorū, & nō ma-
gistris capellarū. nā & ipsi domini subsunt in
spiritualibus episcopis locorū. vt in. c. omnes
principes. de maiori. & obe. fortius ipsi cleri-
ci capellarum, & ipsa capella. episcopus enim
fundat iurisdictionē suā in tota Diocesi, &
in qualibet eius parte. x. q. j. per totū. & xvj.
q. vij. c. omnes basilicę. & c. cū episcopus. de
offi. ordi. li. vj. ¶ Vltimò no. arg. quē posse
esse canonicū, & habere ecclesiā parochialē.
quod intellige: vt no. in. c. gratia. de rescri. lib.
vj. c. j. de cōsue. e. lib. & in. c. de multa. in fi. de
præben. ¶ In gl. ibi. *l. cū stipulamur* &c. vbi
si stipulor quid tibi dare, vel facere. in stipula-
tione solū venit id quod debet ante tēpus sti-
pulationis. & sic nō extēditur ad id quod fuit
debitū in futurū: ita videt dicendū in propo-
sito, vt priuilegiū concessum monasterio &
capellis suis nō extendat ad capellas postmo-
dum acquisitas. & huic cōtrario inheret Ho-
stien. & Ioā. an. & cōiter seq. pro quo optimē
facit. l. si ita. ff. de au. & argen. leg. vbi dicit q
si testator legat vestē suā, vel argentū suū: so-
lūm venit, id quod erat tēpore testamēti. Nā
hoc pronomen. meū, tuū, suū, &c. cū sit de
monstratiuū, tantū verificat in præsentī. Itē
facit q̄ ista priuilegia sunt odiosa tanq̄ præiu-
dicantia iuri ordinariorū: & idēd restringen-
da. vt no. in. c. cū dilecti. de dona. Et de mate-
ria an & quādo simpliciter dispositio conce-
pta extēdatur in futurū. no. Bart. in. d. l. si ita.
& aliquid in. l. talis scriptura. ff. de leg. j. aliqd
tangam in. c. q̄ circa j. eo. vbi bonus tex. ¶ In
ea gl. ibi. *huic decretali cōtrarium videtur*. &c.
Hæc gl. redit ad tex. vnde nō cōtinuat ad præ-
cedētia, sed oppo. cōtra tex. vt patet ex sequē-
tibus. & est vera eius solutio: nā rationē iuriū
diuersorum cōcurrētū in eadē persona quis
censet diuerso iure: vt in. c. cū olim. & quod
ibi no. s. de re iudi. & in. c. ex literis. de proba.
¶ & in. l. si consul. ff. de adoptio. Sed ¶ quæro in
quo proderit priuilegiū hoc exēptionis re-
spectu capellæ ex quo alio iure sunt subiectæ.
Sol. priuilegiū habet effectū suū si isti canoni-
ci delinquant in loco capellæ. quia nō pote-
runt cōueniri ab episcopo sed si delinquāt ex-
tra capellā: & sic extra locū exemptū: vel con-
ueniantur ratione ecclesiarū parochialū, po-
terūt excōicari per episcopū loci: quia habēs
domiciliū in vno loco, & prædiū in alio lo-
co, ratione illius prædij pōt ibi cōueniri: licet
aliās non sit subditus illius: vt in. c. fi. de foro
compe. ita in proposito. ¶ Vltimò quæro an

concesso priuilegiū in terminis istius ca. vt canonici non possint
excōmunicari, nunquid poterunt conueniri corā episcopo, & ali-
ter puniri. Doc. q. sic. nā per hoc non violatur priuilegium. imò
tacitē videtur hoc concedere vno denegato. argu. in. c. nonne. de
præsumptio. & in. c. qualis. xxv. dist. Abbas.

♣ S V M M A R I V M. ♣

- 1 Exemptio concessa alicui monasterio, non censetur cōcessa capellis exem-
ptis ab ipso monasterio. 4. In contrarium facit text. in. c. quoniam j. eo.
- 2 Argumentum ab absurdo validum est in iure.
Intellectus continens absurditatem est vitandus.
- 3 Abbas debet stare immediate post episcopum: & præfertur alijs præla-
tis citra episcopos.
- 5 Exemptus si deliquit in loco exempto, a quo puniatur?
Clericus an sortiatur domicilium in loco vbi habet beneficium?
- 6 Forum sortitur clericus coram illo episcopo a quo suscepit ordines.
- 7 Appellans a sententia Abbatis exempti, ad quem debet appellare?

¶ CAP.

XVII.

EX ore. Abbas monasterij exēpti, pro mem-
bris exemptis ad synodū episcopale
accedere, & episcopo parere tenet. hoc dicit. Vel
sic. & melius. ¶ Per exemptionē cōcessam mona-
sterio, capellæ sibi subiectæ non censent exemptę.
hoc dicit. Primò præmittit exordiū. Secundò narrat factū & par-
tium allegationes ibi: *cū igitur*. Tertiò diffinit ibi: *Nos igitur*.
¶ Casus literalis. Inter episcopū Vigoren. ex vna parte, & mona-
sterium Euasē. ex altera quæstio vertebat super subiectione ac li-
bertate ipsius monasterij. Proposuit monasteriū q̄ ipsum ab ipsa
sua fundatione liberum extitit, & exemptū cū capellis suis. ad hoc
probandum induxit priuilegia romanorū pontificū. Cōstantini
vnum, & alterū Alexandri, & indulgētijs Clemētis & Celestini.
quorum vsum cōtinuū a longis retro tēporibus per testes osten-
dere nitebatur. Ex parte aduersa respōdebāt q̄ in priuilegio Con-
stantini aliquid videt cōtineri. per quod monasteriū videt ad iu-
risdictionē episcopi pertinere, scilicet q̄ Abbas eiusdē primum
locum post Vigoren. episcopū semper obtineat: sed hoc locū ha-
bere non posset in generali cōcilio, neq; in provinciali. & sic relin-
quitur q̄ illud intelligit in Synodo episcopali. quare ad eius Syno-
dum venire tenetur. In priuilegio verò Alexandri quoddam aliud
continetur per quod Dioecesanus episcopus in eodē monasterio
iurisdictionem suā (quāuis nō in omnibus) in quibuscūq; tamē re-
tinuisse videt: quia ibi dicit q̄ episcopi Vigoren. a fratribus eius-
dem monasterij aliquid iniuste nō exigāt: sed his cōtenti sint quæ
fratres eiusdē monasterij Vigoren. episcopis præstare rationabi-
liter cōsueuerūt. per hoc videtur q̄ aliqua de bonis suis Abbates
episcopis exhibere tenentur. Dominus Papa his & alijs intellectis
cū a neutra parte sit probata præscriptio, sentēcialiter diffinit
q̄ monasteriū Euasē. liberū est in capite, tanq̄ prorsus ab episco-
pali iurisdictione exemptū, & soli romanæ ecclesiæ subiectū: tu-
tela tamen ipsius Archiepiscopo Cantuariensi reseruata. In mem-
bris verò quæ nō probātur exempta a Diocesa. episcopo sit sub-
iectum. propter quod Abbas ad Synodū episcopi venire tenet.
& primum locū post Vigoren. episcopū obtinere debet: & idēd
Abbas pro ipsis membris nō exēptis tenetur Vigoren. episcopo
exhibere reuerentiā & honorē. quibus exhibitis Vigoren. episco-
pus debet manere cōtensus. Ber. ¶ Nota primò procemiu text.
quia optimum est pro exhortatione iustitiæ. & habet hoc pro-
cemium vsq; ad ver. *cum igitur*. Apocalypsis. j. & xix. c. & ponit
quo ad istum casum materialiter. & expone. *bis acutus*. idest ab
vtraq; parte scindēs. ad modū ensis, & nūc tangēs actorem, nunc
reum prout causa desiderat. prout facit hīc Papa qui partim pro-
nuntiauit pro actore, partim pro reo. ¶ Secundò nota q̄ Abbas
non exemptus tenetur ire ad Synodū episcopale. Idem si ipse est
exemptus, & ecclesiæ sibi subiectæ nō sint exēptæ: quia tūc ratio-
ne illarū ecclesiarū tenetur ire. Et generaliter an & quādo Abbas
teneat ire ad Synodū episcopale. vide quod legi. & no. in. c. quod
super his. de ma. & obediē. & xvij. dist. c. in palea. quę incipit eps.
¶ Tertiò no. q̄ valet argumē. a vitiatione absurditatis. vnde fu-
giendus

giendus est intellectus absurditatem continens. ad idem. c. in genesi. s. de elect. ¶ Quarto no. argumē. q. Abbas debet tenere primū locū inter alios praelatos citra Episcopū. nā ratione religionis & dignitatis sibi primū deferendū est. pro hoc. c. j. de a. ta. & quali. facit tamen iste tex. in contrariū, quia hoc fuit concessum in priuilegiū: ergo secus de iure cōi. Sed potest respondēri q. priuilegiū operatur respectu aliorū abbatū ibidem existentium. ¶ Quinto no. q. etiā priuilegia ab eadē parte producta quā prima fronte vidētur contraria debent per decisionē reduci ad concordiam, & sic limita. c. imputari. de fide instrumē. ¶ Ultimo not. q. mēbra monasterij exempti nō gaudent priuilegio exemptionis concessio monasterio. tale enim priuilegiū odiosum est. ideō aliquatenus non extendendum: vt dixi in. c. pracedēti. ¶ In gl. in verb. aliqua. in fi. De hoc dic vt plenē no. in. c. penul. de cōfir. vti. vel inuti. ¶ In gl. in versi. quæ non probantur. in fi. Et dic vt no. s. in. c. proxi. ¶ Extra gl. queritur ad quid prodest istud priuilegium respectu monasterij, ex quo respectu membrorū Abbas est subditus? Sol. vt dixi in. c. pracedenti. Si Abbas delinquit in monasterio suo exēpto, nō pōt puniri per Episcopū loci: nec super iuribus monasterij tenet coram episcopo respondere. sed respectu membrorū tenetur respondere coram episcopo. Sicut enim exēptus ratione rerū alibi existētium potest cōueniri per ordinariū loci. vt in. c. j. de priuileg. lib. vj. ita ratione membrorū non exemptorū tenetur Abbas respondere coram episcopo. & sic pōt Abbas corā episcopo cōueniri: sed ratione domicilij dicit Inn. singulariter hīc q. nō potest conueniri coram illo vbi habet monasteriū, etiā si nō est exēptus. quia Abbas non potest habere domiciliū, nisi in monasterio suo. quod no. secus dicit Innoc. in clericis secularibus qui possunt habere diuersa domicilia sicut laici: vt in. c. postulasti. de foro cōpeten. & in. c. dilectus filius. de rescri. nisi secundū eū habeat beneficiū exposcens residentiā. quia tunc habet tantū domiciliū vbi habet illud beneficium. quod no. & plenius dixi in. d. c. postulasti. ¶ Item voluit Innoc. hīc. q. ratione clericatus quis sortiat forū episcopi: id est si fuit ordinatus ab vno episcopo, licet mutauerit domiciliū, poterit tamē ratione illius clericatus cōueniri corā eo. argu. in authē. clericus. C. de episco. & clericis. & gl. in l. hares absens. ff. de iudi. quod no. ¶ Ultimo hīc querit. si cōtingat appellari ab Abbate exempto ratione mēbrorū nō exemptorū, ad quē debet appellari? nā ratione personæ Abbatis debet appellari ad Papā: quia ipse est ibi loco episcopi, vt in. c. autoritate. eo. tit. li. vj. Si verō considerent mēbra super quibus appellat, debet appellari ad episcopū qui est sibi superior. & licet sint opiniones, tamē magis cōmunis est, vt appellat ad episcopū: quia ratione mēbrorū tenetur Abbas exemptus exhibere reuerentiā & honorē episcopo: vt in fine huius ca. & ire ad Synodū suā & eius statuta seruare. ergo in hoc episcopus habet corrigere iniustam sententiam Abbatis. non enim Abbas est simpliciter exemptus. Tene menti. Abbas.

SUMMARIUM.

1 Receptus sub protectione Papæ: non per hoc dicitur exemptus.

CAP.

XVIII.

1 **P**X parte. ¶ Receptus sub protectione Papæ per hoc non censetur exēptus hoc dicit. & secunda pars ibi: Nos. ¶ Casus literalis. Clerici vel etiā laici impetrāt literas à domino Papā, per quas recipit eos cum personis & rebus suis sub ipsius protectione: queritur vtrū per talē protectionē exempti sint à iurisdictione episcoporū suorū. Respondet Papa quod per tales literas à iurisdictione episcopi non subtrahuntur. Bern. ¶ Nota primò ex tex. q. nedum per receptionē sub protectione eximitur ecclesia quādo recipitur sub protectione. vt in. c. recepimus. s. eodem. sed etiā persona singularis, siue sit clericus, siue laicus: quantūcūq. exprimantur nomina propria in priuilegio. hoc voluit text. ibi: ex nomine. Ex prædictis tollitur contrariū quod posset formari de superfluitate: quia capi. recepimus loquitur quādo ecclesia recipitur sub protectione. hīc verō quando persona singularis recipitur. Vnde gl. si. intrat quæstionē: quid ergo operatur tale priuilegiū. sed dic plenius vt dixi in dicto cap. recepimus.

SUMMARIUM.

- 1 Ecclesia si concedatur in proprios vsus aliquibus religiosis, illi non poterunt eius possessionē accipere sine licētia Episcopi: nisi aliter dicatur in concessione. quæ intelligitur facta mortuo rectore qui in illa ecclesia permanet. 2. 5.
- 3 Ecclesia potest concedi alicui loco religioso in proprietatem: & in titulum.
- 4 Dominium transit in ecclesiam ex titulo solo, sed possessio non, nisi corporaliter accipiat.
- 5 Possessio beneficii concessi in titulum potest accipi absque alia licētia Episcopi: sed dati in proprietatem secus.
- 6 Episcopus an possit concedere ecclesias religiosis, vt possint conuertere in suos vsus proprios.
- 7 Ecclesia quando conceditur aliquibus religiosis in proprios vsus: quid censetur concessum?
- 8 Ecclesia concessa alicui in proprios vsus, non eximitur à iurisdictione Episcopali.
- 9 Ecclesia si concedatur alicui pleno iure: quid intelligatur concessum: vide j. eo. c. quoniam. in. j. no.
- 10 In alienatione prædij ecclesiastici an requiratur autoritas Episcopi loci vbi est sita ecclesia, an vbi est situm prædium. In alienatione rei minorum requiritur decretum iudicis vbi sita est res.

CAP.

XIX.

1 **P**astoralis. ¶ Religiōsi quibus à Papa concessum est vt ecclesias eis subiectas: possint in proprios vsus conuertere: non autoritate propria, sed à Diocesano loci possessionem illarū ecclesiarū recipere debent, nisi in priuilegio aliud exprimat. hoc dicit. Cōmunis diuisio. Secunda ibi: Ad quod. ¶ Casus literalis. Quidā religiosi literas obtinent à sede apostolica. in quibus indulgetur eis vt ecclesias suas in proprios vsus conuertere possint: decedētibus personis illarū. Queritur vtrum liceat autoritate propria possessionem illarū intrare: vel per Diocesānum episcopum in illas sunt inducendi. Ad hoc respondet Papa q. suo episcopo inconsulto, non liceat eis in possessionē earum intrare: quia per huiusmodi indulgentiā episcopali iuri nihil intelligitur derogari: nisi forte in ipsa indulgentia contineatur expresse q. episcopo inconsulto id facere possint. Bernardus. ¶ Nota primò ex text. ibi. ecclesias suas &c. quod religiosi nō possunt propria autoritate ecclesias sibi subiectas in proprios vsus conuertere, debent ergo in illis ecclesijs instituere rectore, non autē redditus capere, & in eorum vtilitatē conuertere: & idem in alijs praelatis habētibus ecclesias subiectas: vt in. c. ad aures. de excels. praela. Item si sunt prioratus manuales seu reuerentiales. vt in cle. quia regulares. de sup. negli. praela. nā hīc fuit impetrata indulgentia Papæ. ¶ Secundò no. ibi. decedētibus personis &c. quod concessio ecclesiæ in proprietatem non præiudicat rectori nunc existenti, sed sortitur effectum suum, demū post eius mortem. & cōcor. c. cōsultationibus. de do. & cle. si vna. de re. eccle. nō alie. ¶ Tertiò no. q. ecclesia quādoq. cō-

ZACHARI.

¶ Facit iste tex. in contrarium. Adde etiā tex. in. c. quis, el. j. s. quāq. & ibi Gemi. tenentē hāc opi. & Cel. i. apost. qui contrariā opi. tenet. quam iste sequitur & sol. cōtra hoc & illud i. apo. in ver. Abbates ciuitatis. nume. 9. de præb. lib. vj. & hāc opinio. approbat Bal. & Moder. in c. pastoralis. in gl. in ver. superiores. de offi. deleg. & ibi Feli. col. iij. ver. gl. in ver. superiores. notauit in apost. ad istum in. c. decernimus. nu. 2. in apo. in ver. dignitates. s. de iudi. & in. c. p. tuas. nu. 7. in apo. in ver. excellentem dignitatem. s. de simo.

SEBA. SAPI.

¶ Ratione domicilij. Multa de domicilio clerici accumulatur Feli. in. c. dilectus. ij. col. j. ver. prima conclusio cum pluribus sequentibus. s. de re scrip. vbi multum commendat in prima. colu. Inn. hic.

SEBA. SAPI.

¶ Pastoralis. Allegatur iste text. ad hoc. q. verba importantia liberam voluntatē nō operantur secundum effectum suū quo ad tertiū. sed solū inter eos de quib. dispositio loquitur: & quo ad tertiū seruatur ius cōmune. ita ad hoc alle. Imo. in. c. j. de cons. refert ibi Felin. colū. antepe. ver. sed circa hæc & similia.

Panormi. super Quinto.

a ¶ Vbi no. Bar. circa si. in pe. q. q. in omnibus casibus in quibus transfer-
tur dominium ipso iure sine traditione, nunquā tamē transfertur posses-
sio quod limita verum, nisi ex titulo vniuersali accedente personæ: tunc
enim nō solū dominiū sed etiam possessiones iure trāfferunt. l. si adopta
uero. ff. de preca. est gl. reputata fin. in. c. si qua mulier. xix. q. vlti. & Bar.
expressè in authē.

si qua mulier. C.
de sac. sanc. eccl. in
pe. col. Cano. in. c.
in p̄sentia de pba.
SEBA. SAPI.

b ¶ Pleno iure. Vi-
de Abb. in. c. cum 4
intet. col. iij. de re a
iud. & Cald. in cō-
fil. vj. in tit. de do-
na. cū multis alle-
gatis per Feli. in. c.
auditis. col. iij. ver.
item in quantum 5
Ab. s. de p̄fer. in
Abb. in dispu. in-
cipiē. duo clerici.
colum. xxxiij.

c ¶ Quando vna ec-
clesia vult alienare
prædia sita in alia
diocesi, quis Epi-
scopus debeat in-
terponere autori-
tatē. & de ista. q. vi
de per Bart. in. l. j.
C. de cōtrahē. emp.

de isto articulo vi-
de etiā per Ioā. de
imo. in cle. j. de re.
eccl. nō alie. in. vñ.
col. ver. ex prædi-
ctis. & per Bart. &
Sali. in. l. si prædiū.
C. de prædijs mi. vi
de Bar. & Bal. in. l.
iurisperitos. §. cum
oriundus. ff. de ex-
cu. tu. Bal. in. l. ma-
gis puto. §. illud.
ff. de rebus eorum.
& facit quod not.
in fi. per do. Anto.
in. c. si annū quar-
tum decimū. de iu-
di. circa mediū li.
vj. vbi dicit q. hoc
casu sufficit cōsen-
sus illius vbi est si-
ta. & alle. Inno. hic
sed dicit q. aliq. di-
cūt q. vtriusq. epi-
scopi autoritas
est necessaria. arg.
ff. de excus. tu. iu-
risperitos. §. cum
oriundus. & quod
hoc casu sufficiat
autoritas legati i
cuius prouincia si-
ta est res alienada.

d ¶ Secus dic. Vide Bar. in. d. l. si prædiū. & ibi ad eum notauit. vide quē
dixi in. c. j. de rebus eccl. non alie. Andr. Barba.

e ¶ SEBA. SAPI. ¶ Dote sua. Vide ad hæc And. ficulum in. c. primo.
s. de rebus eccl. non alie. vbi post Iano. ponit præmissam quæstionem.

ceditur in titulū. & hoc est regulare: vt. s. de
concel. præbē. per totū. quādoq. cōceditur in
proprietatē. i. tanq. quædā proprietatē. vt hic.
nam religiosi nō habēt hīc ecclesias in titulū.
sed habent eas vt proprietatem quandam.

f ¶ Quartò no. q. licet dominiū trāfferatur
in ecclesiā ex tit. solo. vt. l. si. C. de sac. san. ecc.
& no. in. c. ij. de cōsue. possessio tamē nō trāf-
fertur, nisi corporaliter apprehēdā: q. pos-
sessio habet plurimū facti: vt no. in. d. c. ij. fa-
cit in simili. l. cū hæredes. in prin. ff. de acqui.
pos. ¶ Vltimò colligi pōt. q. dare possessio-
nem ecclesiæ cōcessā in proprietatē spectat
ad Episcopū: secus si datur in titulū: vt in. c.
ad hoc. & in ca. vt nostrū. de offic. Archidia.

g ¶ Sed quæro. nunqd Episcopus possit con-
cedere ecclesias religiosi vt possint cōuerte-
re redditus in vsus proprios: dic q. sic. dum-
modo interueniat autoritas capituli, & sub-
sit causa: vt quia religiosi sunt multū indige-
tes: vt probat in. d. c. cōsultationibus. & in. c.
pastoralis. de dona. facit text. in. d. cle. si vna.

h ¶ Secundò quærit. quid intelligit cōcessum
quādo concedit ecclesia in proprios vsus: dic
concludendo post doc. maxime Inno. q. videt
concessum regimē ipsius ecclesiæ in tēporali-
bus & spiritualibus. tamē cōseruabūt ecclesiā
in statu pristino: vnde si ecclesia erat collegia-
ta, debet ibi seruari collegium: si solebat insti-
tui vnus rector, ponent ibi vicariū: Nā ipsi
præsentabūt clericū Episcopo: & ipse illū in-
stituet in vicariū perpetuū. & sic regimē ec-
clesiæ recipiet vicarius ab Episcopo. maxime
si habet populū. ar. in. c. extirpādē. §. qui verò.
de præbē. & in. c. ij. de sup. neg. præla. & in gl.
in cle. j. in ver. ad mensam. de excus. præla. Ex
causa tamē cū autoritate Episcopi pōt com-
mutari status ecclesiæ in alium vsum magis
Deo acceptū. vt puta olim ecclesia habebat
populum & plurimos canonicos, nūc deficit
populus: poterit statui vt diminuā numerus
canonicorū, & redditus conuertant in vsum
pium. Cōsequunt ergo religiosi ex hac dona-
tione, vt redditus superfluos possint cōuerte-
re in propriū vsum: & quādoq. redditus oēs
dimittere vicario: certā portionē sibi refer-
uantes: de quo in. c. de monachis. & c. auari-
tiæ. de præbē. & cle. j. de iurepa. sed vbi eccle-
sia est connexa mensæ eorū, & pleno iure est
subiecta, tūc non tenent ponere vicariū ibi
perpetuū: sed sufficit ponere rectorē tēpora-
lem quē possint ad libitum reuocare. de quo
vide gl. in cle. j. de excus. præla. ¶ Ex quibus
& ex text. no. q. per hanc cōcessionē factā in
propriis vsus nō eximitur ecclesia à iurisdic-
tione Episcopi: vt probat hic in fin. ¶ Sed
quæro. quid si concedatur ecclesia religiosi

pleno iure, b quid intelligitur cōcessum? Sol. dicit Inno. q. est con-
cessum regimen in spiritualibus & tēporalibus. Vnde habebunt
ibi ipsi iura quasi Episcopalia: vt no. j. eo. c. quoniā. sed nō possunt
conuertere fructus in vsus proprios, sicut Episcopus, qui habet
ecclesiam subiectā pleno iure. tamē non capit fructus pro vtili-
tate propria. Sed si donator recepisset fructus pro vtilitate pro-
pria, & postea concessisset pleno iure. videretur etiā concessisse
quo ad fructus. vt sic fiat largissima interpretatio quo ad donato-
rem. ar. in. c. pastoralis. de dona. ¶ Vltimò quæro de quæstione
quotidiana & no. Pone q. ecclesia donata sit in vna diocesi: dona-
tor verò est in alia, imminet alienatio prædij ecclesiæ donatæ, qs
Episcopus interponet autoritatē in hac alienatione? Inno. dicit q.
Episcopus ecclesiæ donatæ: quia ecclesia est sibi subiecta, vt hic: se-
cus dic vbi ecclesia habet prædiū in alia diocesi: quia tūc in alie-
natione illius interuenit autoritas Episcopi vbi ecclesia sita est,
non vbi prædiū est sitū. ar. xij. q. ij. c. sine exceptione cū similibus.
& hæc est prima opinio in materia. Aliā opinionē sentit gl. xvij.
q. iij. c. in venditionibus. vt interueniat autoritas Episcopi vbi
prædiū est sitū. ar. in. l. si prædiū. C. de prædi. mi. vbi si alienatur
prædiū pupilli existēs in alia iurisdictione, interuenit autori-
tas illius præsidis vbi prædiū est situm. de hoc etiā per gl. x. q. ij. c.
casellas. in ver. duos. Tertia opi. potest elici in simili ex dictis Cy.
post Io. de are. in. d. l. si prædiū. vt sufficiat autoritas cuiusq. Epi-
scopi per. d. l. si prædiū. cōiuncta. l. magis puto. §. illud. ff. de rebus eo.

¶ Quarta opinio est. vt ad cautelā interueniat autoritas vtriusq.
ar. in. l. iurisperitos. §. cū oriundus. ff. de excu. tu. Io. ponit aliā opi-
nionē. vt de necessitate interueniat cōsensus vtriusq.: quia inter-
est Episcopi loci vbi ecclesia sita est ne ecclesia depauperetur: &
sic diminuā iura Episcopalia. Itē interest Episcopi vbi prædiū
est situm. cū habeat prædiū subiectū. & ratione ipsius possit corā
eo conueniri. do. Ant. tenet opinionē. q. sufficiat autoritas Epi-
scopi vbi ecclesia sita est: quicquid dicat in alienatione rei mino-
rum. & est opi. Inno. Credo opinionem Inno. procedere quo ad
vtrunq. dubiū: vt in alienatione rei ecclesiæ donatæ interueniat,
autoritas episcopi ipsius ecclesiæ per text. optimū in. c. ij. de reli-
do. & per text. hic in fi. Si verò prædiū est sitū vbi est ecclesia, tūc
sufficit q. interueniat autoritas Episcopi vbi ecclesia est sita: q.
ad Episcopū spectat cura ecclesiæ vnā cū dote sua. x. q. stio. j. c. no-
uerint. & xvj. q. v. c. j. in fi. vbi bo. tex. cautū est tñ habere autori-
tatē vtriusq. gl. nihil habet, q. nō tetigerūt materiā. Abbas.

i ¶ Civitas potest subijci interdicto propter delictum particularium personarum: quia de facili corrigi non possunt.

k ¶ Dictio propter eos, & pro eis, differunt.

l ¶ CASP. XX.

Etistis. Quandiu templarij vel hospitalarij
non seruāt interdictū pro eis in lo-
co prolatū: alij seruare non tenent. h. d. Vel sic, &
pinguius. Si eis propter cuius delictū positū est in-
terdictum illud non seruāt, alij nihilominus ser-
uare tenent, secus si ille nō seruāt in cuius fauorē latū fuit. hoc di-
cit. & secūda pars ibi: Ad quod. ¶ Casus literalis. Aliquādo con-
tingebat q. ciuitas Tripolitana propter hospitalarios generali
supponebatur interdicto. isti quorū fauore fuerat promulgatū
interdictū illud nō seruabāt: quæsiuit Episcopus Tripolitā. vtrū
ipse cū capitulo suo illud debeat obseruare. Respondet Papa q.
excessus illorū illis non præbet licentiā delinquēdi: sed si prædicti
fines priuilegiōrū suorū excefferint: violando interdictum quod
pro eis fuerat promulgatū, Episcopus & capitulū p̄dicti in p̄cā
præsumptionibus illorū q̄diu ipsi non seruauerint interdictū, de
licentia domini Papæ celebrēt, ne videant de aliorū luctu ridere.
Ber. ¶ No. j. ex tex. q. propter delictū particulariū personarum
potest tota ciuitas subijci interdicto. ad idē. c. non est de spon. &
hoc solet fieri, quādo personæ particulares de facili non possunt
corrigi: nā tunc subijci tota ciuitas interdicto: vt inducatur illæ
personæ ad emendā. ¶ Secūdo no. q. delictum vnus non præbet
alteri licentiā delinquēdi. nā non minus ardebunt qui cū multis
ardebunt. ij. q. j. c. multi. Sed oppo. nā videtur ista litera sibi cōtra-
ria. nam primò ponit q. excessus templariorū non præbet alijs
licentiam

licentiā excedēdi: & tñ in fine dat licentiā alijs celebrā di, si illi violauerint interdictū. Sol. Vin. & cōmuniter doct. intelligūt literā, vt ponat duos casus. Primus. qñ interdictū fuit latum propter delictū templariorū: tūc enī licet ipsi non obseruent, alij tñ tenētur obseruare & ita loquitur prima pars. c. Aut interdictū fuit latū in fauorē iporū: & h3 locū scda pars. ¶ Et sic ex p̄dictis & ex tex. colligit differentia inter propter & pro: nā propter eos fertur interdictū quando propter eorum delictum. pro eis verō dicitur ferri quādo in eorū fauorē. Sed quāritur quando ipsi dicantur violare interdictū nunquid sufficiat vna persona. Doct. q̄ non: sed requiritur quōd maiores violent, seu maior pars eorum. argumen. in capitu. finali de procu. & oportet q̄ habeant animum perseuerandi. & hoc potest percipi ex actibus eorum.

Abbas.

SVMMARIUM.

- 1 Monasterium potest habere clericos seculares ibi beneficiatos qui tamen non facient vnum corpus cum monachis.
- 2 Priuilegium concessum personæ respectu certi loci non sequitur personam extra illum locum.
- 3 Ecclesia si cōcedatur pleno iure, vel vtroque iure idē importat.
- 4 Solutio census, an faciat præsūmi subiectionem?

CAP.

XXI.

Quoniam Priuilegiū concessum monasterio vt eius monachi excommunicari non possint intelligitur monachis existentibus in monasterio, vel in ecclesijs sibi subiectis vtroque iure. hoc dicit. & est casus quotidianus. ¶ Casus literalis. Episcopus Nephesinus petebat ius episcopale in ecclesia sancti Blasij de flangrano pertinente ad quoddam monasterium in diocesi dicti Episcopi constitutum. Ex parte aduersarij allegabatur quoddam capitulū quod continetur in priuilegio monasterio cōcesso. videlicet vt nullus Episcopus ecclesias vtroq̄ iure illi subiectas interdicto supponere: vel monachū seu clericum eiusdē monasterij synodare, vel excōicare præsumat: sed procurator monasterij fuit cōfessus in iure q̄ eps Nephesinus ius episcopale percepit in ecclesia prædicta dubitabat, vtrū capitulū prædicti priuilegij obfaret quominus episcopus ius episcopale possit exerce re in dictā ecclesiā vel capellanū ipsius. Rndet papa. cū per confessionē procuratoris monasterij cōstet q̄ eps percipit ius episcopale in ecclesia prædicta: idē episcopus nō obfate capitulo ipsius priuilegij potest dictam ecclesiā interdicere, & excōicare clericū, seu monachū ad regimē ipsius ecclesiæ deputandū cū alterutrū de iure fuerit faciendū. quia illud. c. intelligitur de monachis vel clericis in ipso monasterio permanentibus, vel in de finatis ad ecclās vtroq̄ iure sibi subiectas. Ber. ¶ No.

- a j. ex tex. q̄ ecclesia nō dicitur subiecta alicui prelato inferiori pleno iure vbi episcopus nō percipit ius epāle. Illa ergo ecclesia ē alicui pleno iure subiecta, vbi eps nō percipit ius epāle: vt optimē probat hīc ista litera. Et ex hoc not. modū probādi, qñ ecclesia non est alicui subiecta pleno iure. ¶ T Not. secūdō ibi. de monachis seu clericis. q̄ in monasterio clericus secularis pōt esse bñficiatus: non tñ facit vnū corpus cum monachis: vnde nō habebit ibi vocem in capitulo, nec stallum in choro, inter monachos, sed officiat in monasterio, & erit cōtētus redditibus beneficij & sic intellige. c. fi. de regu. quōd videtur in oppositū vt ibi no. ¶ T Tertiō not. q̄ priuilegiū cōcessum personæ respectu certi loci nō sequitur personam extra illum locū. Vnde si moratur in alio loco, nō gaudet priuilegio. ad idē. c. j. §. eos. e. titu. libr. vj.

- 3 ¶ In gl. j. in fi. No. gl. q̄ paria sunt cōcedere ecclesiam pleno iure, & cōcedere vtroq̄ iure. quibus casibus ecclesia videt concessa in spiritualibus & tēporalibus. & dic in spiritualibus. i. vt habeat potestātē donatarius institutiōdi & destitutiōdi & alia iurisdictionalia exercēdi. dicitur in tēporalibus, nō q̄ redditus cōuertat in vsus suos. vt dixi in. c. pastoralis. §. e. sed vt possit exegere rationē de temporalibus, sicut patronus ecclesiasticus: vt in. c. cū & plantare. §. e. & hoc voluit Inno. in. c. cū ad seden. de resti. spol. vel intellige secūdū Inn. hīc q̄ pleno iure b̄ videtur cōcessa ecclesia qñ conceditur quo ad legē iurisdictionis & quo ad legē diocesana. de quib⁹ no. in. c. dilectus. de offi. or. & c. j. de sta. re. & quelibet expositio est bona. vel clarius dic. q̄ dicit cōcessa pleno iure eccl. vt habeat ibi iura episcopalia q̄ sunt tñ iurisdictionis.
- b ¶ Sed quārit qd si ecclesia exēpta soluit aliqd epō: dicit quidā q̄ si illud est ius episcopale, tū p̄sumit subiecta: secus si esset quid extraneū à iure epāli. Hostiē. tenet q̄ semper præsūmi c̄ debet pro epō rōne iuris epālis. secus ergo videt in alio. Ex hoc sentit q̄ si vna ecclesia soluit alteri ecclesiæ aliquid annuatim, q̄ ppter hoc nō p̄sumit illi subiecta. Aliud tamē sentit Bal. in. l. sollet de off. procō. in fi. Sed vide no. in. c. omnis anima. & in. d. peruenit de censu. ¶ In gl. ij. in fi. Vel secūdum Ho. dic Synodale. i. aliquid nomine cathedratici in Synodo exigere.

Abbas.

SVMMARIUM.

- 1 Decima si remittatur indefinitē cēsentur remissa & præterita & futura.
- 2 Gestā per ætecessorē legitimē facta extēditur ad successorē.
- 3 Priuilegiū in quantum cōcernit tantū præiudicium concedentis, est largissimē interpretādum: sed quatenus concernit præiudicium tertij: strictē interpretatur. 4.
- 5 Indefinita an æquipolleat vniuersali? Publicatio bonorū nō extēditur ad bōa post delictū acquisita. Rescriptū ad lites, vel ad beneficia nō extēditur ad futura. Obligatio omnīū bonorū indefinitē facta cōcernit et bona futu.

CAP.

XXII.

Quia circa. ¶ Episcopus remittēs alicui eccle. decimas epāles indistinctē remisisse videtur nō solū præteritas sed & futuras. h. d. & est casus no. Cōmunis diuisio. Secūda ibi: Super quo. ¶ Casus literalis. Archieps lōdone. cōcessit monachis omnium sanctorum priuilegium super decimis episcopalibus retinēdis: sic fortē dicēdo. remittimus monasterio omnium sanctorū decimas possessio num ipsius monasterij pertinentes ad archiepātū. Quē fuit archiepiscopus londonē. successor concedentis priuilegiū à Papa vtrū monachi prædicti priuilegium illud extendere valeant ad possessiones acquisitas tempore priuilegij, & postmodū acquirendas: Respondet papa q̄ si remissio decimarū illarū facta fuit secūdū canones, hoc est de cōsensu capituli, prædecessor illius indefinitē remittēdo decimas episcopales monasterio: cū nihil exceperit & potuerit excepisse: intellexisse videtur nō solum de decimis possessionum illius tēporis, sed etiam futuri: quia in beneficijs plenissima debet interpretatio adhiberi: & vna & eadē res nō debet diuerso iure cēferi. Ber. ¶ T No. primo ex tex. episcopū posse ecclesiæ inferiori decimas epāles sibi debitas remittere. & si cōcessio est canonicē facta, puta ex causa, & interueniēte cōsensu capituli, extenditur etiā ad successorē. vt hīc. ¶ No. secūdō quod dispositio indefinita æquipollet vniuersali. de quo plenē in. c. vt circa. de ele. li. vj. ¶ T No. tertiō & tene mēti quōd priuilegiū cōcessum etiam contra iurisdictionem, debet contra

A

SEBASAPI.

- a ¶ Quod ecclesia. Vide Car. in cōfi. xlvij. inci. Reuerende pater. Ant. de bu. in cōfiliio. xix. inci. quia hīc. & do. Abb. in disputatiōe inci. Di. clerici. in. xxxij. col. vbi ponit qd importet habere ecclesiam pleno iure subiectam.
- b ¶ Pleno iure. Ad de q̄ voluit. Ant. de bu. cōfi. xix.
- c ¶ Præsūmi. Adde vt p̄ fed. cō. cxxx.
- d ¶ Non præsūmif. Vide quē dixi. §. de causa po. & pro prie. in. c. cū eccle. Andrē. barba.

SEBASAPI.

- c ¶ Quod priuilegium. Vide latissimē p̄ Fel. in. c. cām quā col. x. ver. ter tia declaratio. §. de rescrip.

Panormi. super Quinto.

a ¶ Concedenti.
Adde Alex. cōsili.
cxv. Lud. ro. cōsili.
lxxxix.

b ¶ Facit ad hoc q
no. idē Abb. in ca. a
in præsētia. s. de
proba. & d. Ant.
in. c. cū dilectus. de
succ. abintesta. vbi
ponit offerentem
bona sua. vtrum vi
deatur offerre bo-
na futura. facit etiā
qd not. in. l. fi. C. q
res pigno. ob. pos.
& qd no. Vgu. i. c.
vt lex cōtinētiē. x-
xvij. q. Ad illud an
publicatis bonis
veniāt legata post
maleficiū. & an ve-
niāt legata cōditio-
nalia. vide latē vñū
verbum per Bart.
in. l. nam ad ea. quā
legit cū. l. q. traditū
ff. de condi. & de.
& ibi latissimē i ad
ditio. vide. d. Fran-
de curte in cōsili. lx.
in. ix. col. & prece-
denti. & in. princi.
illius cōsili. Aene.
de falco.

ZACHARI.

c ¶ Ante se crucem
deferri. Ad qd quid
de electo nōdū cō-
firmato. nō conse-
crato. sed q nec pal-
lium recepit. vide
quod no. in apost.
ad istum. in. c. j. nu.
.8. in apost. in vers.
aduerse. s. de. trāsi.
Episco.

ZACHARI.

¶ Vt post papam.
Adde istū in. c. duo
de offic. ordi. & in
c. j. & ibi notauit i
apost. meis post
alios in apostol. j.
vbi Deci. & remis-
siuē tractauit hanc
questio. s. de trāsi.
Epis. Feli. plenissi-
mē in rub. de ma. et
obe. circa pñc. vbi
quid i alijs inferio-
ribus & quo ordine
sedebunt.

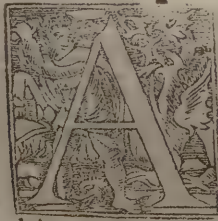
concedantem largissimē interpretari. concordat. capi-
tulo. cū dilectus de consuetudini. quod ergo dicitur
qd priuilegiū cōcessum cōtra ius est strictē interpretā-
dū: quia omnis recessus a iure cōmuni est odiosus vt in
c. j. & ij. de fi. pñsby. lib. vj. debet intelligi & restringi.
nisi priuilegium tantum praeiudicet concedenti^a quia
tūc cēsetur bñficiū principis quod debet largissimē in-
interpretari. c. olim. de verb. sig. & in. l. fi. ff. de cōsti. prin.
¶ In gl. fi. ibi. ideo contra dantē fit interpretatio &c. pon-
dera hoc dictū gl. quia videt specialitatē ponere in tex.
vt fiat ita largissima interpretatio qñ pñdicat cōceden-
ti tātū. Itē & clarius volūt Host. Ab. & Io. an. dicētes q
ideo hīc fit largissima interpretatio: qā praeiudicabat tā-
tū concedēti: quo casu debet largissimē interpretari vt
hīc in tex. secus si hoc priuilegiū esset cōcessum a Papa:
quia cū praeiudicaret iuri ordinarij esset strictissimē in-
terpretādum. vt no. in. c. cū dilecti. de dona. & ita intel-
lige gl. in. c. cū apella. s. eo. & ibi dixi. ¶ Cōclude cū gl.
q vbi dispositio indefinita concernit rē. aut est multū
praeiudicialis: & nō extēditur ad futurū. vt in. l. fi. ita. ff.
de auro & argen. lega. vbi si lego argentū meū. tātū ve-
nit argētū quod erat meū tpe testamēti. Ad idem. c. feli-
cis. de poen. lib. vj. ad idē. l. fi. māda uero. s. is cuius. ff. mā-
da. vbi publicatis bonis bñficiū cēsetur publicata bo-
na præsētia. nō futura. Ad idē. c. fi. de rescrip. vbi rescri-
ptū nō extēditur ad futuras lites. ad idem. c. literas. eod.
ti. in cle. vbi literę bñficiales nō extēdūtur ad bñficia fu-
tura. vbi verō tractatur de modico praeiudicio: & tunc
extēduntur ad futuras. l. fi. C. quā res pig. ob. pos. vbi si
obligo bona mea. videor obligare nedū præsētia. sed
etiā futura: quia tractatur de modico praeiudicio. A pri-
mo mēbro videtur excipiēdū. qñ dispositio indefinita
est in priuilegio. & praeiudicat cōcedenti tantū. vt licet
grauē praeiudiciū: nihilomin⁹ extēdatur ad futura: quia
in bñficijs debet fieri largissima interpretatio. vt hīc: qd
no. Et de hac materia vide per Bar. in. d. l. fi. ita. & in. l. ta-
lis scriptura. de leg. j. & in reg. qui sentit onus. de regu.
iur. lib. vj. & per Ioan. and. in mercuria. Abbas.

SVMMARIVM.

- 1 Patriarcha facit crucem ante se deferri in omni loco: prater-
quā in loco vbi sit summus pontifex: vel eius legatus.
- 2 Ille censetur maior in dignitate. qui est in honorabiliore loco.
- 3 Patriarcha est ordinarius omnium Archiepiscoporum qui sunt
in sua dioc. nō tamē habet iurisdictionē in subditos ipsorū. s.
Archiepiscopus est ordinarius epōrū qui sunt in sua diocesi.
- 4 Legatus sedis apostolicæ an possit vti vestibus & insignijs pa-
pæ & vbi?
- 5 Ab Archiepiscopo appellatur ad Patriarcham: quando Ar-
chiepiscopus est subditus Patriarche. 8.
Patriarcha habet plures provincias sub se.
- 6 Patriarcha precedit oēs Card. & vadit immediatē post Pa-
pā.
- 7 An appellatur ab episcopis ad patriarcham omisso medio?
- 9 Episcopus vel alius prelatus. an possit vti insignijs dignitatis
sue extra locum sibi subiectum?
- 10 Peccata venialia dimittūt per simplicē bñdictionē pralatorū.

¶ CAP.

XXIII.

Antiqua. Ponit cōcilium ordinē
quatuor Patriarchaliū
sedium vbi ibi: seruata. vbi ponit tria pri-
uilegia ipsarum. Primū quia dāt palliū
Secundū ibi: Dominica. quia ante se fa-
ciūt crucē deferri^c praterquā in casib⁹
hic exceptis. Tertium ibi: In omnibus. quia ad ipsos appel-
latur: & in hoc protestatur ibi: salus. ¶ Casus literalis.
Conciliū generale renouat priuilegia quatuor patriar-
chaliū sedium. statuēdo vt post romanam ecclesiā quæ
in talibus obtinet principatū Cōstantinopolitana pri-

mū locū obtineat. Alexandrina secundum. Anthiochena
tertiū. Hierosolymitana quartū seruata cuilibet pro-
pria dignitate: ita quod postquā prelati ecclesiarū a ro-
mano pontifice palliū acceperit prestito sibi fidelitatis
& obedientiæ iuramēto: & ipsi postmodū licēter palliū
suis suffraganeis largiātur. recipiētes pro se obediētiā
canonicam: & pro romana ecclesia spōsionem obedian-
tiæ ab eisde. ¶ Secūdō dicit quod ante se faciant cru-
cem vbiq; deferre. nisi in vrbe romana. & vbiq; q
summus pñfex præsens fuerit: aut eius legat⁹ vtens in
signibus apostolicæ dignitatis. Vltimō dicit q in om-
nibus provincijs eorū iurisdictioni subiectis ad eos cū
neceffe fuerit appelletur. saluis appellationib⁹ ad se-
dem apostolicā interpositis. quibus est ab omnibus de-
ferendum. Ber. ¶ Not. primō ex tex. q maioritas seu
prioritas loci denotat maioritātē & prioritatē dignita-
tis cōcor. c. j. & c. statuim⁹ de maio. & obe. & xvij. d. c. cō-
silia. s. hinc etiam & c. vlti. ¶ Secūdō no. quod Patriar-
chē possunt appellari antistes. & est nomē hīc multum
cōmune episcopis & superioribus. Nam dicitur anti-
stes. quasi ante stans. ¶ Tertiō no. quod Patriarchē vtū-
tur pallio. Et est pallium quoddam ornamentū habens
multas cruces. quod ponitur super humeros prelati dū
celebrat. de quo dic vt. s. de aut. & vsu pal. per totum.
¶ Quarto no. quod Archiepiscopi possunt dici Suffra-
ganei Patriarcharū: sicut Episcopi Archiepiscoporū vt
in. c. pastoralis. de offi. ordi. ¶ Et no. quod Patriarche
sunt ordinarij Archiepōrū sicut Archiepiscopi Epō-
rū. Vnde scias quod sicut certē Dioeceses sunt deputatę
Archiepō in provincia & super omnes Episcopos illa-
rum Diocesum habet Archiepiscopus iurisdictionem ordi-
nariam: vt in. c. pastoralis. ita certē provincię deputatę
sunt cuilibet Patriarchē in quibus habent ius patriar-
chale. & habent iurisdictionem ordinariam super Ar-
chiepiscopos. & sicut Archiepiscopus regulariter non
habet iurisdictionē in subditos Suffraganeorū suorum
vt in. c. pastoralis. prealle. ita nec patriarcha in subditos
Archiepiscoporū subditorū sibi. ¶ Item no. quod le-
gatus apostolicæ sedis qñq; vtitur insignijs papę. Et di-
cit Hosti. quod eis vtitur qñ proficiscit⁹ ultra mare. Et
sunt insignia hæc vestis rubea: palafredus albus: frenum
& calcaria deaurata. ¶ Vltius collige quod de archi-
episcopis appellatur ad Patriarchas. nō tamē intelligas
quod a quolibet Archiepō: sed ab Archiepiscopis exi-
stantibus in provincijs deputatis ipsi Patri. Nam quili-
bet patriarcha habet plures provincias sub se: vt voluit
tex. ibi: in omnibus autem provincijs eorum iurisdictioni sub-
ditis. ¶ In glo. in verb. alexandrina. in fi. Not. glof. & vide
similē glo. xxij. dist. in. c. renouātes. ¶ Sed quaro quia
dicitur in tex. quod debet Cōstantinopolitana habere
primā sedē quomodo hoc intelligitur. Sol. secūdū doc.
Dic quod inter ipsos Patriarchas cū incedūt. vel sedēt
in aliquo loco. debent incedere. vel sedere iuxta ordinē
hīc deputatū. Secundo potest intelligi qñ sunt in conci-
lio corā Papa. vel cōsistorio puplico: vt post papam dē-
deat Patriarcha Cōstantinopolitanus. & sic de alijs et
sic isti Patriarchæ precedunt Cardinales. & loquitur de
quatuor principalioribus. de quibus loquitur iste text.
nō de alijs. Dicit tñ Hosti. defendēdo dignitatē suam q
Cardinalis Hosti. precedit omnes. & sequitur papam in
mediatē. & hoc habuit ex priuilegio ecclesię Host. quia
coronat papā & vngit Imperatorem. ¶ In glo. in verbo
fidelitatis. No. gl. idem vult Hosti. qui facit duas regulas:
vna q oēs immediatē papę subiecti prestās ei iura. obe-
diētiæ & fidelitatis. Secūda regula. quod subiecti pa. im-
mediatē qui subsunt alijs praelatis inferioribus prestāt
illis iuramētum obediētiæ & nō papæ. Ab hac em vlti-
ma excipit prelatos recipientes cōfirmationē & cōse-
crationem a papa. nā ratione cōfirmationis vel cōse-
crationis

erationis iurant ei obedientiam & fidelitatem. A prima regula excipit Cardinales nō episcopos, qui licet immediate ſubſint papæ: nō tñ præſtant iuramentū papæ de obediendo. & ratio ſecundū eū eſt, quia in ſpirituali ſubſunt papæ. nam faciūt vnum corpus cū papā. vñ videtur exigere iuramentū obedientiæ à ſeipſo: tenetur tñ ſibi obedire. Sed epī Cardinales iurant papæ. & hoc rō ne Episcopatus. ¶ In glo. ſi. ibi. *priuilegium apoſtolice ſedis* &c. hīc videtur glo. velle q̄ ad patriarchas^a de quib⁹ hīc, nō poſſit appellari in prouincijs ſibi ſubiectis omiſſo medio, & ideo de episcopo nō poſſit nec poterit appellari ad patriarchā, ſed primò ad archiepiſcopū. ſed Inn. & Hoſti. & multi alij doctores tenēt contrarium. Et idem Spec. in ti. de appel. §. nūc tractemus. ver. ſed nū quid. do. Anto. hīc dicit cōmunē opi. eſſe in oppoſitū, ſcilicet cū glo. vt non poſſit appellari: ſed nō video vñ eliciatur iſta cōmunis opi. verū eſt quod Io. an. hoc tenet. pro hoc allegat tex. in ſi. dum reſeruat ius papæ. Sed cōputatis doctoribus tenētibus contrariā opi. illa eſſet magis cōis. & tenet gl. xxij. diſtin. c. renouātes. & multū facit iſte tex. iudicio meo aliter inducendo. nam hīc datur eis hoc in priuilegiū. ſed ſi nō poſſet appellari omiſſis medijs nullū eſſet priuilegiū. ¶ Quia de iure cōmuni appellatur ab archiepiſcopis ad patriarchas. vj. q. iij. c. ſi inter episcopos. vt ergo priuilegiū aliquid afferat, intelligamus q̄ poſſit appellari omiſſis medijs. Alia tñ opi. eſt equior, & min⁹ præiudicat iurisdictioni prælatorū. Et inquātum. glo. hīc dicit. q̄ Imperator habet cōſimile priuileg. cū papā: dicit q̄ Imperator non vult vt hoc priuilegio: vt in l. imperatores. ff. de appel. & meli⁹ forte eſſet. puiſum eccleſiæ ſi papā ita faceret. ¶ Vltimo. opp. cōtra text. & in hoc quod dicit q̄ ex priuilegio conceditur patriarchis vt poſſint ante ſe facere deferri cruceſ vbicunq̄, niſi in præſentia papæ &c. & videtur q̄ eis hoc cōpetat abſq̄ priuilegio. nā quilibet habens dignitatē pōt vt inſignijs illius dignitatis etiam extra territorium ſuum, ſicut & exercere pōt ea quæ ſunt iurisdictionis voluntariæ vt in l. j. & ij. de offic. procu. Ad idē quod not. gl. in cle. Archiepo. eo. ti. quæ dicit archiep̄m ſeu ep̄m poſſe celebrare in pontificalibus extra ſuam dioceſim. Sol. dicendū q̄ quædam ſunt inſignia dignitatis denotātia ſuperioritatē, ſeu poteſtatē in loco. & iſtis inſignijs non pōt quis vti extra territorium ſuū. & in hoc caſu pōt intelligi hoc. c. vt patet in. c. j. §. vt lit. pen. vbi archiep̄s non pōt vti illis inſignijs extra ſuā prouinciā: quia hoc videtur tēdere in præiudiciū aliorū prælatorū ne in eodē loco videātur plures prælati. facit. c. quoniā. §. de offi. ordi. ¶ Ex quo inferitur q̄ patriarcha, archiep̄ſcopus, ſeu ep̄s non pōt ſolēniter benedicere populū extra ſuā dioceſim vel prouinciā. quia per talē bñdictionē dimittūtur peccata venialia: vt no. gl. i. pro cōmuni ſex ti. de confe. diſt. iij. c. aqua. quæ dimitti nō pōt niſi per ſuperiorē. de poeni. & remiſ. c. quod aut. ergo &c. Quædā verò ſunt inſignia denotātia dignitatē in perſona inſignita: vel perfectionē: & iſtis poteſt quis vti extra prouinciā ſuā & iurisdictionē ſuā: vt portare annullū, vel celebrare in pōtificalibus, & ſimilia. Et idē forte poſſet dici de cauda quā portari faciunt hodie ſibi ep̄ſcopi: cū nō denotent ſuperioritatē in loco: ſed forte quandā grauitatē: licet iure nō reperiā q̄ prælati faciāt ſibi portare caudā. hoc tñ fuit viſitatū, vt grauitatē itineris denotēt & cōpoſitionē mētis. xlj. di. c. ſi. & vide ad prædicta qd no. Io. an. poſt Hoſti. i. c. tuarū. de autho. & vſu pal. Ab.

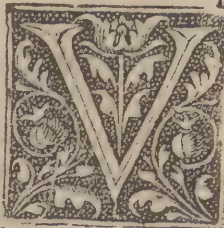
SVMMARIVM.

1 Priuilegiati vt tempore interdicti poſſint in eccleſia ſepeliri non vtentur tali priuilegio, ſi ſunt excommunicati, vel nominatim interdicti.

- 2 Pluralitas reſoluitur in ſingularitatem. §.
3 Fratres conuerſi, ſue oblato alicui monaſterio: an gaudeāt priuilegio immunitatis perſonæ: vel fori?
Matrimoniu de facto cōtractū p̄ aliquē religioſum an teneat.
4 Priuilegiū nūquā tollitur ſi caſus ſuper quo eſt cōceſſum non euenit. ſecus ſi euenit. quia tñ tollitur per tps de quo hic.

CAP.

XXIII.

Vt priuilegia. Priuilegiū

religioſis cōceſſum, vt poſſint ſepelire cōfratres ſuos tpe interdicti, intelligit de illis confratribus, qui licet maneāt in ſeculo, obtulerūt ſe tñ ordi. mutato habitu ſeculari, vel de illis qui bona ſua eis dederūt vſufru ctu retēto. hoc primò. Priuilegiū religioſis conceſſum q̄ eis veniētibus ad locū interdictū ſemel in anno aperiantur eccleſiæ vt celebrēt in eiſdiuina: intelligitur quod vna ſola eccleſia tantum aperiat in loco. h. d. & ſecūda ibi. Illud. ¶ Caſus literalis. Romana eccleſia quib⁹dā regularibus cōceſſit quēdā priuilegia. ſed quia ip ſi fines priuilegiorū excedebāt ea minus bene intelligētes: propterea in cōcilio generali declarat qualiter ſint intelligēda ne illa pertrahāt ad abuſum: quia priuilegiū mereſ amittere qui permiſſa ſibi abutiſ poteſtate. Cuius priuilegij formā ei⁹q̄ declarationem in tex. iſtius c. videre poteris. Ber. ¶ Not. j. in hoc. c. quod receptus in confratrē in aliqua religione, vel ibidem oblat⁹: licet mutauerit habitū, ex quo tñ manet in ſeculo, nō perdit poteſtatē ſibi eligēdi ſepulturā. & ſi decedit non electa ſepultura: debet ſepeliri apud eccleſiā in qua fuerunt ſepulti parentes: puta in ſepultura maiorū vel in eccleſia parochiali. & idē videtur de quib⁹cūq̄ oblatiſ aliquibus religionibus: dūmodo nō ſint plenē oblato: vt puta obtulerūt de præſenti ſe & ſua, et intrauerunt religionē vt cōuerſi & oblato. Iſtis em̄ non pūto licitū vt poſſint eligere ſibi ſepulturam: vt in. c. ſi. de ſepul. lib. vj. nā ſunt quaſi ſerui monaſterij: vt not. glo. in. c. vt lex continētię xxvij. q. j. quā glo. vide & no. perpetuō. ¶ No. quod priuilegiū cōceſſum aliquibus vt tēpore interdicti poſſint ſepeliri in eccleſia, non debet intelligi, nec habet locum ſi tales ſunt excommunicati, vel nominatim interdicti: ſed poteſt intelligi quando locus eſt interdictus: vel quando perſonæ, ſed non nominatim. Tertiò no. quod poteſt quis dici oblat⁹, ſeu confrater: licet manet in ſeculo ex quo aſſumit aliquē habitum religioſum. & recipit in cōfratrē vel oblatum: ſeu ſi dedit omnia bona vſu fructu retēto. Et facit iſte tex. in arg. ad. q. nūquid valeat donatio omniū bonorū præſentium & futurorū facta eccleſiæ. de qua. q. per Bar. in. l. ſi. c. de pac. dico i. c. ſi. de ſuc. abintest. ¶ Vltimo no. q̄ pluralitas reſoluitur in ſingularitatē b̄ propter pluralitatem ſubiectorū etiā in priuilegijs, ſi ex hac expoſitione nimis nō recedit à iure cōi. Ad hoc ſolet multū allegari iſte tex. hodie verò iſta ſecūda pars. c. eſt correctā p. c. ſi. in. ſi. & ibi no. in gl. de ſen. excō. li. vj. nā hodie poſito i terdicto generali i loco pōt celebrari in qualibet eccleſia priuatim. tñ excluſis ex cōicatis & i terdictis. & per hoc fuerūt ſublata oīa priuilegia quib⁹cūq̄ etiā religioſis cōceſſa: ſed poſſet habere locū iſta pars. ij. c. qñ fuiſſet cōceſſum hoc priuilegium poſtquā emanauit illa decre. videlicet. c. ſi. de ſen. excō. l. vj. ¶ In gl. i. ver. *mutato habitu*. i. ſi. no. ex hac gl. p̄iſti q̄ nō ſunt plenē oblato nō tenēt ex toto recipere habitū illius religioſis cui ſe dedicauerūt. ſed ſatis eſt deferre habitū honeſtū diſtinctū ab habitu laicorū. ¶ Secūdo ex ea. glo. no. quod iſti nō plenē oblato qui nō dedicauerūt ſe & ſua de p̄nti, vt quia ſtant in ſeculo: vel habent vſu fructū bonorū, nō poſſunt dici ſtrictō mō perſonæ eccleſiaſtica, ſed largo mō. et ideo ſcdm doc. & bñ tales nō gaudēt tali priuilegio c̄ immunitatis perſonæ. & ideo per

AAAA ij

SEBA. SAPI.

¶ Ad patriarchas. An poſſit appellari de ep̄ſcopo ad patriarcham. omiſſo medio, vide. d. Prepoſitū in. c. dilecti filij. §. de appellati. vbi reſert quādam opi. Archid. vt ibi per eum.

ZACHARI.

¶ In ſingularitatē. Adde Bart. i. l. fal. §. ſi. ſi. de condi. Bal. in. l. quauis. C. de impu. & alijs ſubſt. & in. l. pe. e. tit. melius in. l. j. in j. col. verſi. & facit ad qñē. C. d̄ ipu. & alijs ſubſt. & Alexā. cōſil. lxxxiij. volu. iij.

ZACHARI.

¶ Tali priuilegio. Adde iſtū in. c. cū & plantare. & qd notauit ibi in apoſt. ad iſtū. nu. 4. in apoſt. in verſic. tertij ordinis. §. eo. titul.

Panormi. super Quinto.

a ¶ Concedenti.
Adde Alex. cōsili.
cxc. Lud. ro. cōsili.
lxxxix.

b ¶ Facit ad hoc q
no. idē Abb. in ca. a
in præsencia s. de
proba. & d. Ant.
in. c. cū dilectus. de
succ. ab intesta. vbi
ponit offerentem
bona sua. vtrum vi
deatur offerre bo
na futura. facit etiā
qd not. in. l. fi. C. q
res pigno. ob. pos.
& qd no. Vgu. i. c.
vt lex cōtinētiē. x.
xv. q. Ad illud an
publicatis bonis
veniat legata post
maleficiū. & an ve
niat legata cōditio
nalia. vide latē vnū
verbum per Bart.
in. l. nam ad ea. quā
legit cū. l. q. traditū
. ff. de condi. & de.
& ibi latissimē i ad
ditio. vide. d. Fran.
de curte in cōsili. lx.
in. ix. col. & prece
denti. & in. princi.
illius cōsili. Aene.
de falco.

ZACHARI.

c ¶ Ante se crucem
deferri. Ad qd quid
de electo nōdū cō
firmato. nō conse
crato. sed q nec pal
lium recepit. vide
quod no. in apost.
ad istum. in. c. j. nu.
. 8. in apost. in vers.
aduerte. s. de. trāsl.
Episco.

ZACHARI.

d ¶ Vt post papam.
Adde istū in. c. duo
de offic. ordi. & in
c. j. & ibi notauī
apost. meis post
alios in apostol. j.
vbi Deci. & remis
siuē tractauī hanc
quæstio. s. de trāsl.
Episc. Feli. plenissi
mē in rub. de ma. et
obe. circa pñc. vbi
quid i alijs inferio
rib. & quo ordine
sedebunt.

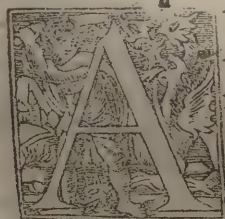
concedantem largissimē interpretari. concordat. capi
tulo. cū dilectus de consuetudini. quod ergo dicitur
qd priuilegiū cōcessum cōtra ius est strictē interpretā
dū: quia omnis recessus a iure cōmuni est odiosus vt in
c. j. & ij. de fi. pñsby. lib. vj. debet intelligi & restringi.
nisi priuilegium tantum præiudicet concedenti^a quia
tūc cēsetur bñficiū principis quod debet largissimē in
interpretari. c. olim. de verb. sig. & in. l. fi. ff. de cōsti. prin.
¶ In gl. fi. ibi. ideo contra dantē fit interpretatio & c. pon
dera hoc dictū gl. quia videt specialitatē ponere in tex.
vt fiat ita largissima interpretatio qñ pñdicat cōceden
ti tātū. Itē & clarius volūt Host. Ab. & Io. an. dicētes q
ideo hīc fit largissima interpretatio: qā præiudicabat tā
tū concedenti: quo casu debet largissimē interpretari vt
hīc in tex. secus si hoc priuilegiū esset cōcessum a Papa:
quia cū præiudicaret iuri ordinarij esset strictissimē in
interpretandum. vt no. in. c. cū dilecti. de dona. & ita intel
lige gl. in. c. cū apella. s. eo. & ibi dixi. ¶ Cōclude cū gl.
q vbi dispositio indefinita concernit rē. aut est multū
præiudicialis: & nō extēditur ad futurū. vt in. l. fi. ita. ff.
de auro & argen. lega. vbi si lego argentū meū. tātū ve
nit argētū quod erat meū tpe testamēti. Ad idem. c. feli
cis. de pñen. lib. vj. ad idē. l. fi. māda uero. s. is cuius. ff. mā
da. vbi publicatis bonis bñficiū cēsetur publicata bo
na præsencia. nō futura. Ad idē. c. fi. de rescrip. vbi rescri
ptū nō extēditur ad futuras lites. ad idem. c. literas. eod.
ti. in cle. vbi literę bñficiales nō extēdūtur ad bñficia fu
tura. vbi verō tractatur de modico præiudicio: & tunc
extēduntur ad futuras. l. fi. C. quæ res pig. ob. pos. vbi si
obligo bona mea. videor obligare nedū præsencia. sed
etiā futura: quia tractatur de modico præiudicio. A pri
mo mēbro videtur excipiēdū. qñ dispositio indefinita
est in priuilegio. & præiudicat cōcedenti tantū. vt licet
grauē præiudiciū: nihilomin⁹ extēdatur ad futura: quia
in bñficijs debet fieri largissima interpretatio. vt hīc: qd
no. Et de hac materia vide per Bar. in. d. l. fi. ita. & in. l. ta
lis scriptura. de leg. j. & in reg. qui sentit onus. de regu.
iur. lib. vj. & per Ioan. and. in mercuria. Abbas.

SVMMARIUM.

- 1 Patriarcha facit crucem ante se deferri in omni loco: præter
quā in loco vbi sit summus pontifex: vel eius legatus.
- 2 Ille censetur maior in dignitate. qui est in honorabiliore loco.
- 3 Patriarcha est ordinarius omnium Archiepiscoporum qui sunt
in sua dioc. nō tamē habet iurisdictionē in subditos ipsorū. s.
- 4 Archiepiscopus est ordinarius epōrū qui sunt in sua diocesi.
- 5 Legatus sedis apostolicæ an possit vti vestibus & insignijs pa
pæ & vbi?
- 6 Ab Archiepiscopo appellatur ad Patriarcham: quando Ar
chiepiscopus est subditus Patriarche. 8.
- 7 Patriarcha habet plures prouincias sub se.
- 8 Patriarcha præcedit oēs Card. & vadit immediatē post Pa.
An appellatur ab episcopis ad patriarcham omisso medio?
- 9 Episcopus vel alius prælatus. an possit vti insignijs dignitatis
sue extra locum sibi subiectum?
- 10 Peccata venialia dimittūt per simplicē bñdictionē prælatorū.

¶ CAP.

XXIII.

Antiqua.

Ponit cōcilium ordinē
quatuor Patriarchaliū
sedīū vbi ibi: seruata. vbi ponit tria pri
uilegia ipsarum. Primū quia dāt palliū
Secūdū ibi: Dominica. quia ante se fa
ciūt crucē deferri præterquā in casib⁹
hīc exceptis. Tertium ibi: In omnibus. quia ad ipos appel
latur: & in hoc protestatur ibi: saluis. ¶ Casus literalis.
Conciliū generale renouat priuilegia quatuor patriar
chaliū sedīū. statuēdo vt post romanam ecclesiā quæ
in talibus obtinet principatū Cōstantinopolitana pri

mū locū obtineat. Alexandrina secundum. Anthiochena
tertiū. Hierosolymitana quartū seruata cuilibet pro
pria dignitate: ita quod postquā prælatus ecclesiā a ro
mano pontifice palliū acceperit præstito sibi fidelitatis
& obedientiæ iuramēto: & ipsi postmodū licet palliū
suis suffraganeis largiatur. recipiētes pro se obediētiā
canonicam: & pro romana ecclesia spōsionem obedian
tiā ab eisde. ¶ Secūdō dicit quod ante se faciant cru
cem vbiq; deferre. nisi in vrbe romana. & vbiq; q
summus pñfex præsens fuerit: aut eius legat⁹ vtens in
signibus apostolicæ dignitatis. Vltimō dicit q in om
nibus prouincijs eorū iurisdictioni subiectis ad eos cū
necessē fuerit appelletur. saluis appellationibus ad se
dem apostolicā interpositis. quibus est ab omnibus de
ferendum. Ber. ¶ Not. primō ex tex. q maioritas seu
prioritas loci denotat maioritātē & prioritatē dignita
tis cōcor. c. j. & c. statuim⁹ de maio. & obe. & xvij. d. c. cō
silia. s. hinc etiam & c. vlti. ¶ Secūdō no. quod Patriar
che possunt appellari antistes. & est nomē hīc multum
cōmune episcopis & superioribus. Nam dicitur anti
stes. quasi ante stans. ¶ Tertiō no. quod Patriarche vtū
tur pallio. Et est palliū quoddam ornamentū habens
multas cruces. quod ponitur super humeros prælatus dū
celebrat. de quo dic vt. s. de aut. & vsu pal. per totum.
¶ Quarto no. quod Archiepiscopi possunt dici Suffra
ganei Patriarcharū: sicut Episcopi Archiepiscoporū vt
in. c. pastoralis. de offi. ord. ¶ Et no. quod Patriarche
sunt ordinarij Archiepōrū sicut Archiepiscopi Epō
rū. Vnde scias quod sicut certē Dioceses sunt deputatę
Archiepō in prouincia & super omnes Episcopos illa
rum Diocesum habet Archiepiscopus iurisdictionem ordi
nariam: vt in. c. pastoralis. ita certē prouincię deputatę
sunt cuilibet Patriarche in quibus habent ius patriar
chale. & habent iurisdictionem ordinariam super Ar
chiepiscopos. & sicut Archiepiscopus regulariter non
habet iurisdictionē in subditos Suffraganeorū suorum
vt in. c. pastoralis. præalle. ita nec patriarcha in subditos
Archiepiscoporū subditorū sibi. ¶ Item no. quod le
gatus apostolicæ sedis qñq; vtitur insignijs papæ. Et di
cit Hosti. quod eis vtitur qñ proficiscit⁹ ultra mare. Et
sunt insignia hæc vestis rubea: palafredus albus: frenum
& calcaria deaurata. ¶ Vltius collige quod de archi
episcopis appellatur ad Patriarchas. nō tamē intelligas
quod a quolibet Archiepō: sed ab Archiepiscopis exi
stantibus in prouincijs deputatis ipsi Patri. Nam quili
bet patriarcha habet plures prouincias sub se: vt voluit
tex. ibi: in omnibus autem prouincijs eorum iurisdictioni sub
ditis. ¶ In glo. in verb. alexandrina. in fi. Not. glof. & vide
similē glo. xxij. dist. in. c. renouātes. ¶ Sed quæro quia
dicitur in tex. quod debet Cōstantinopolitana habere
primā sedē quomodo hoc intelligitur. Sol. secūdū doc.
Dic quod inter ipsos Patriarchas cū incedūt. vel sedēt
in aliquo loco. debent incedere. vel sedere iuxta ordinē
hīc deputatū. Secundo potest intelligi qñ sunt in conci
lio corā Papa. vel cōsistorio puplico: vt post papam de
beat Patriarcha Cōstantinopolitanus. & sic de alijs et
sic isti Patriarche præcedunt Cardinales. & loquitur de
quatuor principalioribus. de quibus loquitur iste text.
nō de alijs. Dicit tñ Hosti. defendēdo dignitatē suam q
Cardinalis Hosti. præcedit omnes. & sequitur papam in
mediatē. & hoc habuit ex priuilegio ecclesię Host. quia
coronat papā & vngit Imperatorem. ¶ In glo. in verbo
fidelitatis. No. gl. idem vult Hosti. qui facit duas regulas:
vna q oēs immediatē papæ subiecti præstās ei iura. obe
diētiæ & fidelitatis. Secūda regula. quod subiecti pa. im
mediatē qui subsunt alijs prælatis inferioribus præstant
illis iuramētum obediētiæ & nō papæ. Ab hac em vlti
ma excipit prælatos recipientes cōfirmationē & conse
crationem a papa. nā ratione confirmationis vel cōse
crationis

erationis iurant ei obedientiam & fidelitatem. A prima regula excipit Cardinales nō episcopos, qui licet immediatē subsint papæ: nō tñ præstant iuramentū papæ de obediendo. & ratio secundū eū est, quia in spirituali subsunt papæ. nam faciūt vnum corpus cū papā. vñ videtur exigere iuramentū obedientiæ à seipso: tenetur tñ sibi obedire. Sed epī Cardinales iurant papæ. & hoc rō ne Episcopatus. ¶ In glo. fi. ibi. *priuilegium apostolicæ sedis* &c. hīc videtur glo. velle q̄ ad patriarchas^a de quib⁹ hīc, nō possit appellari in prouincijs sibi subiectis omisso medio, & ideo de episcopo nō possit nec poterit appellari ad patriarchā, sed primò ad archiepiscopū. sed Inn. & Hosti. & multi alij doctores tenēt contrarium. Et idem Spec. in ti. de appel. §. nūc tractemus. ver. sed nū quid. do. Anto. hīc dicit cōmunē opi. esse in oppositū, scilicet cū glo. vt non possit appellari: sed nō video vñ eliciatur ista cōmunis opi. verū est quod Io. an. hoc tenet. pro hoc allegat tex. in fi. dum reseruat ius papæ. Sed cōputatis doctoribus tenētibus contrariā opi. illa esset magis cōis. & tenet gl. xxij. distin. c. renouātes. & multū facit iste tex. iudicio meo aliter inducendo. nam hic datur eis hoc in priuilegiū. sed si nō posset appellari omisso medijs nullū esset priuilegiū. ¶ Quia de iure communi appellatur ab archiepiscopis ad patriarchas. vj. q. iij. c. fi. inter episcopos. vt ergo priuilegiū aliquid afferat, intelligamus q̄ possit appellari omisso medijs. Alia tñ opi. est equior, & min⁹ præiudicat iurisdictioni prælatorū. Et in quātum glo. hīc dicit. q̄ Imperator habet cōsimile priuile. cū papā: dicit q̄ Imperator non vult vt hoc priuilegio: vt in l. imperatores. ff. de appel. & meli⁹ forte esset priuilegiū ecclesiæ si papa ita faceret. ¶ Vltimo. opp. cōtra text. & in hoc quod dicit q̄ ex priuilegio conceditur patriarchis vt possint ante se facere deferri cruceb⁹ vbiq̄, nisi in præsentia papæ &c. & videtur q̄ eis hoc cōpetat absq̄ priuilegio. nā quilibet habens dignitatē pōt vt insignijs illius dignitatis etiam extra territorij suū, sicut & exercere pōt ea quæ sunt iurisdictionis voluntariæ vt in l. j. & ij. de offic. procu. Ad idē quod not. gl. in cle. Archiepo. eo. ti. quæ dicit archiep̄m seu ep̄m posse celebrare in pontificalibus extra suam diocesim. Sol. dicendū q̄ quedam sunt insignia dignitatis denotātia superioritatē, seu potestātē in loco. & istis insignijs non pōt quis vti extra territorij suū. & in hoc casu pōt intelligi hoc. c. vt patet in c. j. §. vt lit. pen. vbi archiep̄s non pōt vti illis insignijs extra suā prouinciā: quia hoc videtur tēdere in præiudiciū aliorū prælatorū ne in eodē loco videātur plures prælati. facit. c. quoniā. §. de offi. ordi. ¶ Ex quo infertur q̄ patriarcha, archiepiscopus, seu eps non pōt solēniter benedicere populū extra suā diocesim vel prouinciā. quia per talē bndictio nē dimittūtur peccata venialia: vt no. gl. i. pro cōmio sex ti. de conse. dist. iij. c. aqua. quæ dimitti nō pnt nisi per superiorē. de poeni. & remis. c. quod aut. ergo &c. Quædā verò sunt insignia denotātia dignitatē in persona insignita: vel perfectionē: & istis potest quis vti extra prouinciā suā & iurisdictionē suā: vt portare annullū, vel celebrare in pōtificalibus, & similia. Et idē fortē posset dici de cauda quā portari faciunt hodie sibi episcopi: cū nō denotent superioritatē in loco: sed fortē quandā grauitatē: licet iure nō reperiā q̄ prælati faciāt sibi portare caudā. hoc tñ fuit visitatū, vt grauitatē itineris denotēt & cōpositionē mētis. xli. di. c. fi. & vide ad prædicta qd no. Io. an. post Hosti. i. c. tuarū. de autho. & vsu pal. Ab.

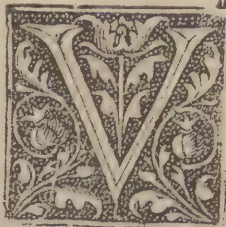
SUMMARIVM.

1 Priuilegiati vt tempore interdicti possint in ecclesia sepeliri non vtentur tali priuilegio, si sunt excommunicati, vel nominatim interdicti.

- 2 Pluralitas resoluitur in singularitatem. §.
- 3 Fratres conuersi, siue oblato alicui monasterio: an gaudeant priuilegio immunitatis personæ: vel fori?
- Matrimonij de facto contractū p̄ aliquē religiosum an teneat.
- 4 Priuilegiū nūquā tollitur si casus super quo est cōcessum non euenit. secus si euenit. quia tñ tollitur per tps de quo hic.

CAP.

XXIII.

Priuilegia.

Priuilegiū religiosi cōcessum, vt possint sepelire cōfratres suos tpe interdicti, intelligit de illis confratribus, qui licet maneat in seculo, obtulerūt se tñ ordi. mutato habitu seculari, vel de illis quibona sua eis dederūt vsu fructu retēto. hoc primò. Priuilegiū religiosi concessum q̄ eis venientibus ad locū interdictū semel in anno aperiantur ecclesiæ vt celebrēt in eis diuina: intelligitur quod vna sola ecclesia tantum aperiat in loco. h. d. & secūda ibi. Illud. ¶ Casus literalis. Romana ecclesia quibuscūq̄ regularibus cōcessit quedā priuilegia. sed quia ip si fines priuilegiorū excedebāt ea minus bene intelligētes: propterea in cōcilio generali declarat qualiter sint intelligēda ne illa pertrahāt ad abusum: quia priuilegiū meret amittere qui permissa sibi abuti potestate. Cuius priuilegij formā eiusq̄ declarationem in tex. istius c. videre poteris. Ber. ¶ Not. j. in hoc. c. quod receptus in confratre in aliqua religione, vel ibidem oblat⁹: licet mutauerit habitū, ex quo tñ manet in seculo, nō perdit potestātē sibi eligēdi sepulturā. & si decedit non electa sepultura: debet sepeliri apud ecclesiā in qua fuerunt sepulti parentes: puta in sepultura maiorū vel in ecclesia parochiali. & idē videtur de quibuscūq̄ oblati aliquibus religionibus: dūmodo nō sint plenē oblato: vt puta obtulerūt de presenti se & sua, et intrauerunt religionē vt cōuersi & oblato. Istis em̄ non pōt licitū vt possint eligere sibi sepulturā: vt in c. fi. de sepul. lib. vj. nā sunt quasi serui monasterij: vt not. glo. in c. vt lex continētię xxvij. qō. j. quā glo. vide & no. perpetuō. ¶ No. quod priuilegiū cōcessum aliquibus vt tēpore interdicti possint sepeliri in ecclesia, non debet intelligi, nec habet locum si tales sunt excommunicati, vel nominatim interdicti: sed potest intelligi quando locus est interdictus: vel quando personæ, sed non nominatim. Tertiò no. quod potest quis dici oblat⁹, seu confrater: licet manet in seculo ex quo assumit aliquē habitum religiosum. & recipit in cōfratre vel oblatum: seu si dedit omnia bona vsu fructu retēto. Et facit iste tex. in arg. ad. q. nūquid valeat donatio omniū bonorū præsentium & futurorū facta ecclesiæ. de qua. q. per Bar. in l. fi. C. de pac. dico i. c. fi. de suc. ab intest. ¶ Vltimo no. q̄ pluralitas resoluitur in singularitatē b propter pluralitatem subiectorū etiā in priuilegijs, si ex hac expositione nimis nō recedit à iure cōi. Ad hoc solet multū allegari iste tex. hodie verò ista secūda pars. c. est correctā p. c. fi. in. fin. & ibi no. in gl. de sen. excō. li. vj. nā hodie posito i terdicto generali i loco pōt celebrari in qualibet ecclesia priuatim. tñ exclusis excoicatis & interdictis. & per hoc fuerūt sublata oīa priuilegia quibuscūq̄ etiā religiosi cōcessa: sed posset habere locū ista pars. ij. c. qñ fuisset cōcessum hoc priuilegium postquā emanauit illa decre. videlicet. c. fi. de sen. excō. li. vj. ¶ In gl. i. ver. mutato habitu. i. fi. no. ex hac gl. q̄ isti q̄ nō sunt plenē oblato nō tenēt ex toto recipere habitū illius religionis cui se dedicauerūt. sed satis est deferre habitū honestū distinctū ab habitu laicorū. ¶ Secūdo ex ea. glo. no. quod isti nō plenē oblato qui nō dedicauerūt se & sua de pnti, vt quia stant in seculo: vel habent vsu fructū bonorū, nō possunt dici stricto mō personæ ecclesiasticæ, sed largo mō. et ideo scdm doc. & bñ tales nō gaudēt tali priuilegio c immunitatis personæ. & ideo per

A A A A ij

SEBA. SAPI.

¶ Ad patriarchas. An possit appellari de episc. ad patriarcham. cōmissio medio, vide. d. Prepositū in. c. dilecti filij. §. de appellati. vbi refert quādam opi. Archid. vt ibi per eum.

ZACHARI.

¶ In singularitatē. Adde Bart. i. l. fal. §. fin. ff. de condi. Bal. in l. quauis. C. de impu. & alijs sublt. & in l. pe. e. tit. melius in l. j. in j. col. vers. & facit ad qōnē. C. d. ipu. & alijs sublti. & Alexā. cōfil. lxx. xij. volu. iij.

ZACHARI.

¶ Tali priuilegio. Adde istū in. c. cū & plantare. & qd notauit ibi in apost. ad istū. nu. 4. in apost. in versic. tertij ordinis. §. eo. titul.

Panormi. super Quinto.

¶ Non incidunt.
Adde de hoc dicē
dū vt per doct. de
ro. deci. suis de re,
in antiquis & an
gaudeant priuile-
gio clericorū & p
Anto. de bu. cōfi.
xix. per Fede. cō-
fil. lvj. & per Cal.
confi. vj. de regu-
laribus.

¶ Priuilegiū. Ad-
de vt per Old. cō
fi. clxxij.

¶ SEBA. SAPI.
¶ Pluralitas. Quā
do pluralitas resol-
uatur ī singulari-
tates. declarat do.
Iaso. i. l. q̄uis in fi.
C. de i. pub. & alijs
subst. Alex. in. l. g
quartam. in prin.
fi. de leg. j. Ias. in. l.
gallus. §. quid si is.
fi. de li. & posthu.
Bar. in. l. scire debe-
mus. in. j. opi. ff. de
verbo. obl. Fel. i. c.
omnes. j. dist. Ias. in
l. singularia col. iij.
ff. si certū petā.

cutientes eos nō incidunt^a in excoicationē: secus in plenē
oblatis & cōuersis: vt in. c. parochianos. de sen. excom.
& adde quōd habetur in. c. religiosos. e. ti. l. vj. Itē si isti
qui nō sunt plenē oblatis cōtrahant matrimo. de facto
tenet matri. quia nullū votum dirimit matr. cōtractum
nisi sit solēnizatū per cōfessionē factā alicui de religioni
bus approbatis, vel per receptionem sacri ordinis: vt in
c. j. de voto. lib. vj. & etiā puto quōd isti nō plenē obla-
ti nō gaudeant priuilegio fori. sed q̄ debēt cōueniri co-
ram iudicē seculari. quia nihil hīc interuenit quōd ha-
beat eos de potestate eximere seculari: & pro hoc gloss.
ista quē dicit qd largo mō dicūtur personę ecclesiasticę
& vide qd dico in. c. ij. de foro cōpe. ¶ In glo. in ver. *pro*
duobus. in fi. hęc glo. videtur contradicere literę secūdū
Host. cūm litera videatur velle alterum sufficere: videli-
cet quod mutauerint habitū: licet remanserint in secu-
lo, vel quod dederint bona sua. nā cūm text. loquatur al-
ternatiuē sufficit altera pars: vt in. c. inter ceteras. de re-
scrip. & in reg. in alternatiuis. de regu. iur. li. vj. Ioā. an.
dicit glo. posse procedere in cōfratrib⁹, qui sunt mona-
chi. seu verē religiosi. secus in istis confratribus, qui nō
sunt verē religiosi: & ī istis procedat opi. Hosti. Ego ap-
probo glo. quia non pōt dici cōfrater eo quia bona sua
dat religioni: quia illa est quādam donatio & nō frater-
nitas. & pro hoc tex. hīc in prin. dū priuilegium erat in-
dultū his qui assumpserunt habitū illorū & sic loquitur
q̄n personę erant redditę seu oblata, licet nō plenē. Et
ad text. qui loquitur alternatiuē rñdeo. quōd secunda
pars debet intelligi, q̄n loco mutationis habitus dede-
rūt bona sua. Sed vtroq; casu personę debēt esse oblate
& receptę in confraternitatē. nā aliās quodāmodo non
possent dici cōfratres, si personę non essent oblate. licet
nō plenē: & hunc puto fuisse intellectū gloss. ¶ In glo. in
ver. *semel in anno.* ibi. *quod interdictum non relaxetur.* &c.
de hac materia no. in. c. ad hęc quoniā. de appella. & sa-
tis pōt teneri ista opi. quōd interdictū nō sit relaxatum
sed Papę licentia operatur: vt isti celebrantes nō dican-
tur interdicti. Et dicit hīc Inno. differentiā esse an inter-
dicatur locus, vel persona: quia si interdicatur loc⁹ pōt
interdictū suspēdi, & ibi celebrari de licētia superioris.
Sed interdictū latū in personam non pōt suspendi. Ra-
tio: quia aut persona pœnitet, & debet ex toto relaxari
& nō suspendi. Aut non pœnitet: & nō debet celebrare
ex quo est in peccato: sed secus est in loco. quia locus nō
delinquit. Et per hanc rōnem dicit hīc Inno. qd si inter-
dictū esset latum in personā propter delictum alterius
puta dñi terrę, tūc posset interdictū latū in personam
suspendi. quia cessat ratio præcedēs. ¶ In ea gloss. ibi.
sed contrarium credo incasu isto. Not. bene glo. ex qua ha-
bes casum in quo non currit præscriptio contra priuile-
giū^b sed glo. nō reddit rationē: sed Vin. qui sequitur gl.
dicit rationē esse: quia hoc priuilegiū est merę faculta-
tis & ideo non habet locum præscriptio. pro hoc facit
quod Innoc. in. c. Ioannes de cle. cōiū. & Cy. in lege pri-
ma & secunda. C. quā sit lon. consuetudo. Hostiē. dicit
gloss. veram, si saltem in aliquo isti sunt vfi priuilegio.
secus si in nullo vfi sunt. Ioānes andre. distinguit. quōd
aut isti non veniunt ad locum: nec vtuntur priuilegio.
& procedit gl. quā sic in veritate loquitur. Aut veniūt
ad locum: sed non vtuntur priuilegio. & procedit opi-
nio contraria. & hoc dictū mihi placet, nam non
est verum simpliciter q̄ non currat præscriptio contra
priuilegiū quādo cōcedit aliquid quod est merę faculta-
tis. per textum in lege prima digestis de nundi. & quod
ibi nota. nā priuilegium concessum loco vt possit face-
re nundinas & mercata, concedit id quōd est merę fa-
cultatis, & tamen currit præscriptio. & si priuilegiatus
non vtatur vt ibi. ita in proposito si datur in loco in-
terdicto priuilegium, & priuilegiatus non vtatur, per-

dit priuilegiū. Sed in terminis glo. mihi satis placet vt
non perdat priuilegium: quia hoc priuilegium erat
concessum respectu certi loci & temporis: videlicet eis
accedentibus ad illa loca interdicta. Si ergo nō accēdūt
non possunt dici in negligentia in nō vtēdo priuilegio
& ideo dicerem vt priuilegiatus tempore interdicti
possit celebrare: si non celebrat tempore interdicti p
x. annos. perdit priuilegium, q̄n cōceditur personę. sed
si conceditur ecclesię requiritur spatium. xl. an. vt in. c.
accedentib⁹. §. eo. ¶ In gl. fi. in fi. dic vt. §. dixi. in nota
bilibus. q̄ hīc pluralitas^c resoluitur in singularitatē pro-
pter pluralitatē subiectorum: & ne vilescat ecclesiasti-
cum interdictum vt patet in text. ibi: *nimum vilipendi*
contingeret &c. secus putarem vbi cessaret ista ratio, &
priuilegium contra cōcedētē tantum: vt tunc intelli-
gatur largissimē in eo sensu in quo affert maiorem vti-
litatem: vt in. c. quia circa. §. eo. ¶ Extra glo. op. contra
literam de contrarietate. nam ī prin. dicit q̄ si ecclesię
ad quas isti pertinent fuerint interdictę, q̄ non debet
eis denegari sepultura. & sic præsupponit q̄ poterunt
sepeliri in ecclesijs interdictis. sed in ver. *qui tamen.* di-
cit oppositum vt sepeliatur apud nō interdictas eccle-
sias. Duę principales lec. dantur ad tex. Prima est Inno.
vt prima pars intelligatur de ecclesijs sitis in loco inter-
dicto: licet ipse ecclesię nō sint interdictę. Secūda verō
pars loquitur quando ecclesia nullo modo est interdi-
cta. Sed contra hūc itellectū facit quia quilibet potest
sibi eligere sepulturam in ecclesia interdicta, ex quo ip-
se nō est interdictus. ergo priuilegium nullum. Solu. di-
cit Inno. quod potest intelligi quando ecclesia erat in-
terdicta in pœnan populī: quia tunc ille populus non
pōt eligere sepulturā etiam in loco non interdicto: &
in hoc operabatur priuilegium. Hoc vltimū dictū est
notabile: sed nō videtur applaudere literę. q̄ loquitur
quando ipsę ecclesię erāt interdictę a diuinis officijs.
Host. dat secundam lec. q̄ prima pars intelligatur quā-
do vigore priuilegij sepeliunt in ecclesia interdicta. se-
cus si vigore electionis factę per eos. quasi velit dicere
quod eligendo sepulturam in loco interdicto non pos-
sunt ibi sepeliri: sed certē isti intellectus non est literę
consentaneus, neq; verus quia tex. loquitur quando ele-
gerunt sepulturam in loco non interdicto. ¶ Item nō
est verum quōd per electionem factam de iure cōi q̄s
renuntiet priuilegio, si electio nō valuit: vt probatur
in. l. iij. ff. de re mili. Ideo do tertium & clarum intelle-
ctum, vt intelligatur litera in prin. quando confratres
moriuntur non electa sepultura in loco interdicto, vt
tūc possint sepeliri in ecclesijs ad quas pertinent. puta
in parochijs eorum: vel vbi sunt sepulchra maiorum:
sed si ipsi elegerunt sepulturam in ecclesia non interdi-
cta, tunc non debent sepeliri in interdicta vigore pri-
uilegij, ex quo elegerunt sepulturam in loco non inter-
dicto, quia isti fratres quandoque ad pompam non at-
tenta electione istorum volebāt eos facere sepeliri in
ecclesia interdicta, quod reprobat hīc. Abbas.

SVMMARIVM.

- 1 Cuius si est interdicta, omnino possunt in ea diuina celebra-
ri per illos qui non dederunt causam interdicto, dummodo
celebrent ianuis clausis: vt hīc.
- 2 Cuius si est interdicta respectu loci: homines ipsius poterunt
alibi audire diuina. secus si sit interdicta ratione persona-
rum.
Excommunicatus in loco, est excommunicatus in omni loco
vbi reperitur.

¶ CAP. XXV.

Quod

a ¶ Not. q. cōtra legē. Sed aduerte. quia habemus in iure tres terminos. facere contra legē: & facere in fraudē legis, & cōmittere in legē. vt declarat Bar. in. d. l. nō dubiū. C. de legi. in. j. col. & ibi ceteri post eū. nā facere cōtra. l. est qñ quis de directo facit cōtra verba & mētē. l. vt in hoc exēplo. l. prohibet minorē alienare res immobiles sine autoritate tutoris, & decreto iudicis si alie-

naret, tūc diceret facere cōtra legē. & hoc patet ad sensum. facere fraudē. l. est quando quis nō venit cōtra verba sed contra mentem, imō verba. l. obseruat. exēplū. l. ex. prohibet ne pecunia numerata mutuetur filiofa. aliquis non mutuatur pecuniā. sed frumētū, vel aliā rem: vt postea filiusfa. vēdat, & pecuniā habeat iste nō facit contra verba. sed contra mētē. & iō fraudē. l. facit. l. iulianus. §. mutui. ff. ad macedo. Eodem mō. l. prohibet officiales accipere munera, nisi esculēta & poculēta: certē posset officialis accipere tot ex his quod faceret fraudē. l. solent §. ff. de of. p. cō. l. plebiscito. ff. de offi. p. fi. & ita loq. hic vbi habes notabilius exēplum quā inuenire posses. cōmittere in. l. est terminus generalis ad duo supra dicta. & ita punit qui facit cōtra solā mētē: sicut qui facit contra mētē & verba vt hic & gloss. & doct. in. c. si postquā. in gl. in ver. mētē. d. ele. iij.

b ¶ Quot modis fiat fraus legi. de quibus vide latius per Pe. de anch. in re. pe. c. canonū, statuta. de cōsti. in. xx. xij. colū. seu in. x. cha. in ver. sed iuxta p̄dicta post Bal. i. l. nō dubiū. C. de legē. in. iij. oppo. & vide similē glo. in. l. contra. legē. ff. de legi. & ibi Bart. addit aliū casum: quia iterdū fraus de mēsurā. vt. l. arbitrio. ff. de dolo. sed vide oīno Bal. in. d. l. nō dubiū in vj. col. ver. iuxta q.

oportet videre. Itē cū ista gl. cōcordat alia in. l. humanū C. de legi. & tenebis ppetuō mētē q. nē. quā ponit Bar. in. d. l. cōtra. de illo qui cū esset magnus in cōi. & sciebat q. debebat in proximo fieri statutū sup fornicatione pretiū frumētū. vēdidit totū suū frumentū hoc nō patefacto. nā dicit q. tenebit. & alle. l. j. ff. de act. emp. & vendi. Itē quot modis fiat fraus legi vi

Quod nonnullis.

Tē re generalis interdicti Episcopi nō prohibiti qui nō fuerūt culpabiles interdicti clā celebrare possunt. Et hodie istud nō est priuilegiū episcoporū: sed ius cōe: vt in. c. fi. de sen. excō. lib. vj. & ibi plenē habetur an & quando & qualiter possit celebrari tempore interdicti. Diuiditur hoc ca. quia primō ponit priuilegiū. Secūdo ponit exceptionem ibi: nisi. Tertio denūtiatiōem ibi: verū. & hoc. c. nihil hodie habet. ¶ Casus literalis. Quibusdā regularibus concessum est vt cū ecclesiā terrā fuerint interdictē diuina possit celebrare officia iāuis clausis, & voce sup̄p̄ssa & nō pulsatis campanis exclusis excōmunicatis & interdictis in fauorē p̄tōficalis officij. Concilium extendit hoc ad Episcopos, nisi hoc eis exp̄sē fuerit inhibitu. Veruntamē hoc illis conceditur qui cām aliquam nō prāstiterint interdicto: nec aliquā fraudē ingesserint tale cōpēdiū ad iniquum dispendium trahētes. Ber. ¶ No. j. ex tex. qd priuilegium concessum religiosi nō extenditur ad ep̄os: quia priuilegiū nō debet extēdi: vt in. c. fanē. §. eo. ¶ Not. ij. quod priuilegiū cōcessum aliquibus vt possint celebrare tēpore interdicti: intelligi debet de illis qui non prāstiterunt aliquā causam interdicto: vt quia nō propter delictum eorū fuit latum interdictū. nec prāstiterunt fauorē illis propter quos fuit latū interdictū. Et hodie circa tex. & alia quā hīc tanguntur dic vt legi. & no. in. d. c. fi. ¶ In gl. in ver. qñque. in fi. hodie nō est vis. quia quolibet die clerici possunt celebrare tempore interdicti, dūmodō iāuis clausis & c. vt in. d. c. fi. & sic etiā intelligitur quāstio glo. an canonici possint interesse cum ep̄o. Sed pōt formari alia qō nūquid nobilis priuilegiatus vt possit audire diuina tēpore interdicti possit secūducere familiares? & dicēdū quod sic: quia aliās priuilegiū esset ei inutile. de quo dicēdum vt hodie habetur in. c. licet eod. tit. lib. vj. ¶ In glo. ij. in. fi. hodie dicēdū vt habetur in ca. si sententia. de sen. excō. lib. vj. q. aut locus est interdictus: & tunc possunt illi de loco interdicto audire diuina alibi. Aut pp̄s est interdictus: & tunc non possunt in aliqua ecclesia audire diuina. quia si est excōicatus in vna ecclesia, est etiā excōicatus in qualibet alia ita & interdictus: q. sequit personā quocūq. ierit & c. j. q. j. c. cito turpē. qd est mētē tenendū.

¶ S V M M A R I V M.

1 Priuilegia non sunt violanda etiā indirecto modo.

2 Contra legē facit ille qui cōmittit non solū contra verba legis sed etiā contra eius mentem.

3 4 Minor an restituat ex eo quod processus factus cōtra ipm minorē licet snia sit lata cōtra ipm maiorē.

¶ C A P. XXVI.

de lat. sūmē p Host. in sum. de ep̄. & vēd. §. fi. i. prin. vl. co. Itē videtext. & qd ibi nō. post. d. Ant. in. c. n̄rēdū. de pec. cle. inter alia vide q. dicūt do. in. d. l. nō dubiū. C. de legi. q. si statutū prohibeat extrahi frumētū sub certa pōena, q. caderet in tāta pōenā si qs exportaret farinā alias fieret fraus statuto de re ad rē. & adde Bar. vbi format istā qōnē in. l. q̄stū. §. illud for-

Vantō.

Priuilegiati qd excōicari non possint ab ordinarijs. non debent excōmunicari etiā indirectē. h. d. Vel generalius & sic.

1 ¶ Priuilegia nō pnt violari etiā indirectē. h. d. In prima q̄stio. In secūda p̄uio. ibi: Nolētes. ¶ Casus literalis. Abbas & cōuent⁹ ordinis cluniacē. sunt exēpti. vñ cū ep̄i & archiep̄i in quorū diocesi cōmorant eos excōicare vel interdicere nō possint: in eos qui molunt in molēdinis eorū, vel coquūt panē in furnis eorū, qui cūquid vēdendo vel emēdo: aut aliāseis cōicant, excōicationis & interdicti snias proferūt: & sic nō vim & potestātē priuilegiōrū apo. se. sed sola verba seruātes monachos dicti ordinis quodāmodo excōicāt: dū eis alios cōmunicare nō sinunt. & sic quātū ad hoc iudēorū iudicio iudicant. & q. cōicāt illis maiorē excōicationē incurrūt q. etiā excōicatus cōicādo fuerint incurfuri: propter qd cluniacē. de p̄dictis p̄latis dno pa. grauitur sunt cōquesti. Vnde mādāt vniuersis p̄dictis quaten⁹ hmōi snias in fraudē priuilegiōrū apo. se. de cetero non ferāt: quia si sup hoc ad ipm q̄rela peruenierit: promulgatores talium sententiarum seueritate debita castigabit. Ber.

2 ¶ No. q. cōtra legem^a seu cōtra priuilegiū facit qui seruat sola verba & venit cōtra mentē. ad idē. l. nō dubiū. C. de legi. & in reg. fi. de reg. iur. li. vj. ¶ Scdō no. q. vbi cōstat de mētē priuilegiij, seruāda est ipsa mens. & sic qd dicit in. c. porrō. & seq. §. eo. q. seruāda est tenor priuilegiij. debet intelligi, nisi constet de mētē. ¶ Tertiō no. q. nō valē excōicari ex priuilegio, nō pōt etiā indirectē excōicari. Sed op. & videt q. isti religi. nō debeāt audiri, ex quo subditi p̄latorū excōicabātur & nō ipsi: & sic eorū nō itererat vt. ij. q. vj. c. nō solēt. Sol. dicit doc. & bñ. q. hoc fiebat in eorū iniuriā, & dolosē vt indirectē violaretur eorū priuilegia & ideo poterant agere actiōe de dolo. vt. l. j. ff. de dolo. vel ad pōenā poterūt agere crimine stellationatus. vt. ff. de cri. stel. l. penul. ¶ In glo. j. in fi. lo. an. tenet cōtra scilicet q. iste sentētiā tenebant nisi fuisset error expressus in sententia. vel nisi p̄cessisset appellatio. vt in c. per tuas. de sen. excō. nā papa hīc mādāt tantū istas sentētiās proferri & hoc dictū placet quia hīc apertē nō cōstat q. faciant in fraudē priuilegiatorū. itē q. snia ista non afficit subditos nō priuilegiatos. licet p. cōsequētiā & indirectē afficeret priuilegiatos. ¶ In gl. fi. in fi. dic vt. §. dixi. q. imō iste sentētiā tenebant. quia latē cōtra subditos & error nō erat exp̄sus in sentē. nec ob. dictū gl. ij. lo. an. q. a fortē null⁹ incidit hāc sniam. vel absolutio nō fuit petita. vel fortē fuit decisa & non posita hīc.

b ¶ Et quātū gl. ponit. iij. modos fraudādi b

niā pro anima testatoris: dic quod nō ne fiat fraus statuto. & ita determinat lo. an. in addi. Spe. in tit. de instru. edi. §. nūc vērō aliqua. post mediū in addi. q. incipit. ad istū. Albe. de ro. in. n. parte statuti. q. xij. inci. statuto. caue qd nullus & c. iuncta. q. se. d. Ale. mo. in cōsi. cxcix. incipiente. Inspectis, in. iij. col. & seq. quicquid teneat. l. an. de castro. in. l. cogi. §. hi

AAAA iij

tasse. ff. de leg. ij. Ba. i. l. j. i. n. co. C. d. fruc. & lit. expē. q. c. qd tenuerat idem Bal. i. l. qd nō rōne ff. de leg. & ad hoc vide q. in simili de cidir Bar. in. l. triti cū. ff. de ver. ob. qd veniat appellatiōe bladi. eodē mō si statutū phibet sub pōena extrahi vinū de ciuitate. vel de comitatu, eadē pōena teneat extrahēs vvas. secūdū Bal. in. d. l. q. nō rōne. tū nō cōp hēderet extrahēs acetū. secūdū Bal. i. l. n. de peri. & com. mo. rei venditē. & Bar. i. l. j. p. illū tex. G. de eroga. mili. anone. li. xij. vbi dicit Bar. qd appellatiōe vini nō venit acetū, & appellatiōe carniū nō veniūt carnes salatae & appellatiōe panis nō veniūt crescitē: sed istud vltimū nō dicit Bar. in meo. imō pl⁹ dixit Bal. in. l. j. p. illū te. C. q. res expor. nō pos. q. si statutū puniret sub pōena extrahētē vinū extra cōitatē, si qs portaret vnā solā amphorā vini cā gustus incideret in pōenā statuti. Item vnū ppetuō nota & teneas bene mētē. Si statutū phibet ne marit⁹ possit relinquere vxori vltra certā quātitatē. vt est hic Papia vbi est statutū q. nō possit relinq. re vltra. l. lib. secū. dū lo. fer. in practica sua i. for. li. quō vxor agit ad dotē sup gl. i. ver. dedit & legauit. in fin. j. col. vel q. statutū dicat q. non possit relinquere vxori quo ad p̄prietatē sed q. uo ad vsū fructū, nūq. per maritū possit dari facultas soli vxori distribuendi pecu-

qui solidū. vbi etiā vide dō. Alexā. ff. a ad treb. & no. quia quotidianū est. & ita. dō. Ias. de may. dū legeret. d. nodu bium.

¶ Adde de sciēte q̄ frumētum debe bat iuilescere. Bar. cōfi. xxviij. vbi po nit de eo q̄ condu xit locū pro inue niēdo auro cū tñ sciebat q̄ ibidem erat vena. & an ap pel. carniū veniāt carnes salate. per Ioan. de ana. cōfil. xxvj. & an statutu prohibens legari alicni videatur p hiberē cōfessionē debiti. vide Alex. cōfi. xxvj. ij. lib.

legēdicit etiā Ioan. an. q̄ quādoq̄ fit fraus de nomine ad nomē. vt puta non valens^a electio nem administrare (vt praelat⁹) facit se in frau dē institui, & cōstitui æconomū. vt in. c. aua ritie. de elec. li. vj. & q̄ ibi no. & in aut. vt nul li iudi. in prin. Quādoq̄ fit fraus de tēpore ad tēpus: vt quia sententia fertur cōtra maio rē. sed processus factus est contra minorē. l. deniq̄. ff. de mino. Quādoq̄ fit loco ad locū vt. l. fi. C. si mā. ita fue. alie. Et scias qd̄ hīc po nūtur opi. nūquid veniens contra verba, vel etiā contra mentē videatur venire contra le gem. Ioā. and. dicit & bene, q̄ aut constat de mente legis, & tūc seruās verba, & veniēs cō tra mentem, cōmittit in legē. Si aut nō cōstat de mente, quia sumus in dubio: tunc veniens contra verba, dicitur venire cōtra legem: vt probatur in. l. nō aliter. ff. de leg. iij. & in regu la fi. de reg. iur. lib. vj. & ibi per Dy.

- ❖ S V M M A R I V M. ❖
- 1 Clericus qui deposito habitu & tonsura immiscuit se enormitatibus, si reperiatur delinquēs, non po test se defendere ex eo quod sit clericus.
 - 2 Clericus incedēs in habitu & tonsura, & sit in lo co forensi, probabit se clericum ex suo iuramēto. Clericus non præsuntur ex eo quod quis vadit in habitu & tonsura. 4.
 - 3 Clericus non incedēs cū habitu, & tonsura, si deli querit potest capi per iudicem secularem: nec te netur dimittere ex sola reassumptione tonsuræ.

CAP. XXVII.

X parte. ¶ Qui in habi

tu & tonsura, & ceteris vt laici cōuersant̄ deprehensi in maleficijs, se p clericijs nō defendūt. Ita com muniter summat. Sed quia habet varios in tellectus potest etiā alijs modis summati: & sic sola assumptio vel reassumptio tonsuræ, post delictū cōmissum non facit delinquētē haberi pro clerico. vel tertiō. & sic si post cle ricatū assumptū immiscuit se clericus enor mitatibus, & diu in illis perseuerauit dimissis habitu & tonsura, & in delicto dēprehēditur, nō poterit se defendere pro clerico quōdmin⁹ puniat per singulare iudicē. Et iste intellectus est aliquātulū periculosus, sed pōt procedere secundū vnā opi. de qua in. c. perpendimus. de senten. excō. & ibi plenē dicā an sit vera attin gēdo opi. & materiā. Diuidit. In Prima enim parte ponit querela. in scda prouisio. Secūda ibi *Ne igitur.* ¶ Casus literalis. In districtu regi nē Anglorū erāt quidā literati, quos nec ha bitus nec tonsura clericos ostēdit: sed cū ipsi deprehēdūtur in aliquibus maleficijs, vt iuris dictionē reginē deludāt, & pcenā debitā pro dilectis euadāt: reassumunt tonsurā abiectā, & habitū clericalē, qui antea pro laicis ab oī bus habebant. Regina significauit hoc dō. pa. quod si suā iurisdictionē in huiusmodi delin quētes exercuerit: q̄ sine tonsura & habitu ī di lectis fuerit dephēsi, equanimiter sustinebit cū maleficijs hoīnū nō sit indugēdū, sed poti⁹ obuiādū, nec tonsura vel habitu reassumptio ipso rō maleficia foueri debeat. Ber. ¶ Not. j. ex. tex. q̄ sola assumptio tōs. vī reassum. nō p bat clericatū. maximē qn̄ assumit vī reassumit post dephēsiōnē ī dilecto: saluo tñ casu: c. si lu dex laic⁹. de sen. exc. li. vj. Et vide quo ad vnū

modū probādi clericatū. gl. no. in cle. pñti. de censi. quē dicit q̄ si quis incedēs in habitu & tonsura defendit se pro clerico vt nō sol uat gabellā, nec habet probationē in prōptu. cū sit forēsis: tūc sta tur iuramēto suo: quod no. ¶ Secūdo no. iudicē secularē licitē capere posse clericū delinquētē repertū sine habitu et tonsura, nec tenet eū dimittere ex sola reassumptiōe tonsuræ: & quod tñ limi ta vt legi. & no. in. d. c. si iudex laicus. ¶ In gl. ij. in fi. Ex hac gl. colli gūtur duę lec. ad tex. & prima videt̄ hēc licet gl. loquat̄ nimis gñā liter. vt tex. intelligat̄ de his q̄ in veritate nō erant clerici: sed assu mebat̄ vel reassumebant̄ tonsuram in fraudē: vt sic possent effuge re iurisdictionē laicorū. Sed diceres tu quē erat rō dubitandi ex quo nō p̄babāt se clericos. So. videbat̄ quod sola delatio tonsuræ probaret clericatū, quod nō est verū: vt. s. dixi. ¶ Secūda lec. est vt intelligatur de his de quibus nō cōstabat aliquo mō quod fuif sent clerici: puta q̄a assumpserūt clericatū in pueritia, & nūq̄ por tarūt tonsurā, vel delatā de facili abiecerūt. nā si isti deprehendū tur in delictis nō pnt se pro clericis defendere. & ista lec. est nimis gñalis: & videtur obuiare. c. si iudex laicus. præall. Io. an. remittit se ad illud. c. & sic videtur velle hoc. c. reducēdū esse ad terminos illi⁹. Ego plenissimē dicam in. d. c. perpendimus. Goffre. intelligit tex. de clericis in minoribus constitutis qui transuerunt ad mili tiam, vel ad coniugium: & pro hoc facit. quia hoc. c. est pars. c. ex parte. de cle. cōiug. & illud. c. loquitur de cle. cōiug. Et secundum hoc hęc decre. non esset hodie dubia per. c. vnicum. de cle. coniuga. li. vj. & dic vt ibi. de clerico transeunte ad militiam: dic vt dixi post Inno. in. c. j. de aposta. Alij intelligunt hoc. c. simpliciter ī cle ricis in minoribus qui diu habiti sunt pro laicis, vt deprehensi in maleficijs non possint se pro clericis defendere. Alia iura contra a^a loquuntur in clericis cōstitutis in sacris. Sed secūdū hoc hēc decretalis nimis restringeret illa iura: vnde mihi non placet: pos set etiam intelligi in clerico, qui dimisso habitu & tonsura diu im miscuit se enormitatibus. Sed an talis perdat omne priuilegium clericale, dicam in. d. c. perpendimus. Vltimō potest intelligi ī his qui allegabāt se clericos sed non probabāt. vnde si text. ponderet in nulla sui parte præsūponit istos clericos: vel voluisse probare clericatum, sed solūm volebant se defendere prætēxtu tonsuræ: & hęc lec. videtur multum applaudere literā.

❖ S V M M A R I V M. ❖

- 1 Statutum episcopi contra canones non valet.
- 2 Statutu quod destruat̄ domus delinquētis, quid operabitur si delinquēs habet partem inferiorem: & alius partem superiorem?
- 3 Rex franciæ & rex hispaniæ an subiiciantur imperatori?
- 4 Mulier si corrumpatur in uita, non dicitur corrupta quo ad deum.
- 5 Loca vicina quæ dicantur.

CAP. XXVIII.

Super specula. Parisius & in locis vici

nis ius ciuile legi non de bet. Primō ponit prohibitionis rationem. Secun dō prohibitionem. Tertiō pcenam contra facienti imponit. Secunda ibi: *Firmiter.* Tertia ibi: *Et qui.* ¶ Cas⁹ literalis. Quamuis ecclesia secularium legum non respuat famulatum quæ imitantur vestigia æquitatis & iustitię: tamē in franciā & in multis alijs prouincijs laici legibus non vtuntur, & rarō ecclesiastica causā occurrant quæ non possint per canones expediri: vt plenius sacra paginā insistantur: firmiter prohibet pa pa ne parisius, vel in ciuitatibus, vel in alijs locis vicinis aliquis do cere vel audire ius ciuile præsumat: & qui contra fecerit, non so lūm à causarum patrocinijs interim excludatur. verum etiam per episcopum loci excommunicetur. Ber. ¶ No. primo ex tex. quod b leges famulantur canonibus. Ex quo infertur quod scientia^a ca nonica præsferenda est legali: & sic in hominibus literatis. nam re spectu subiecti ista est nobilior. & ideō leges dicuntur famulari canonibus: quia in multis videlicet in concernentibus animam subiiciuntur canonibus, vel it nolit imperator in aut. de ecclesi. ti. in principio. Item quia recipiuntur leges in subsidium in foro ca nonico vt in. c. j. de noui oper. nun. Et ideō Host. inducit literam contra decedentes dubia per iura legalia vbi canones sunt expref si. secundō

SEBA. SAPI.

a ¶ Nō valēs. Aliud exēplū ponit Bal. post Barto. in. l. ne mini. C. deaduoca. diuer. iudicum. & glo. & Bart. in. l. j. C. de priuile. scho. lib. x. Felin. in. c. in tantum. in secūdo no. s. de sumo. & vi de And. siu. in con si. lvj. incip. Sapiē ter. col. fi. in. ij. vol.

a ¶ Istam lect. tene

re videtur dō. An to. i. c. fi. de vid. & hone. cleri. in. j. co.

SEBA. SAPI.

b ¶ Quod scia. Vi de. Dec. post Ab. & alios in. c. cleric. s. de iudi. & ibi q̄s debeat præcedere an doct̄or legista an canonista.

¶ Secundo not. quod in quo Papa habet iurisdictionē in laicos videlicet vt prohibeat eos audire iura: & hoc in fauorē sacrę scientię. Compellit ergo ecclesia qñq; laicos ad bonū quod occasionaliter prouenit ex statuto suo. Itē no. quod ius ciuile non potest recipi in multis locis: & enumerat hīc Hosti. loca in quibus ius ciuile non recipitur, & longe plura sunt loca inter christiana quę nō recipiūt leges ciuiles quāq; recipiunt.

¶ Sed canones obseruātur per totū mundū inter christianos. vt in. c. j. de consti. ideo nō valet statutum Episcopi. contra canones. vt in. c. quod super his. de maiori. & obedi. sed contra leges valent statuta laicorū. vt in. l. ex hoc iure. & in. l. omnes populi. & ff. de iusti. & iur. Et an laici possint in totū recedere à dispositione legali. dic vt plenē not. in. d. l. omnes populi. ¶ Vltimō no. quem puniri quandoq; rōne vicinitatis sine culpa. concordat. c. clerici. de excel. prela. Et facit iste text. ad. q. illā de duobus fratribus habentibus domum vel turrīm cōm: quorū alter habet partem superiorem, alter inferiorem: & ratione statuti venit destruenda domus habentis partem inferiorem: nunquid debeat destrui tota domus. de qua. q. per Bar. brix. in. q. venerabili. xiiij. no. glo. de pœni. di. ij. c. sed & continuō: & ponit Ioan. and. hīc tres opi. Prima. vt permutetur pars inferior cū superiori. Secunda. vt pars quę venit destruenda redimatur à fisco. Tertia. vt destruatut tota domus: seu postea agatur cōtra sociū, seu fratrem qui dedit cām damno. arg. in. l. si merces. §. culpæ. ff. loca. vide per Archid. in. c. foelicis. de pœnis. lib. vj. & per Io. an. in. addi. super rub. de pœnis. & per Bar. in. l. attheius. ff. de aqua plu. ar. vbi ponit alias opi. Et inter ceteras est vna satis equa opin. quę mihi placet vt cōmutetur illa pœna in aliā ar. eorū quę no. in. l. quid ergo. §. pœna grauior. ff. de his qui no. infra. ¶ In gl. ij. ibi: *Et licet de facto ab omnibus non seruetur* &c. Not. glo. sentit em̄ qd de iure nullus est exemptus à iurisdictionē ip̄atoris: & quod frācigenę de iure subijciuntur imperio: de quo tñ dic vt leg. & not. in. c. per venerabilē. qui si. sint le. et de hispanis. nūqd subijciuntur imperio. vide bon. glo. in. adrianus. lxij. di. & in quibus casib⁹ valeāt statuta laicorū contra leges: no. in. d. l. oēs. popu. ff. de pact. l. ius publicū. ¶ In gl. fi. in. fi. Dic quod cōtrariū intelligit quo ad Deū: nā & si mulier corrūpatur inuita quo ad carnē: ex quo mens remanet incorrupta quo ad Deū, non infamatur: & vide qd not. glo. in. c. tolerabilius. hīc alle. ¶ Extra glo. quāro quę loca b̄ dicā vicina. Sol. illa quę sunt itra duas dietas ar. in. l. nōnulli. de rescri. vel standū est cōsuetudini, seu cōmuni interpretationi: sed vbi non cōstat, recurrēdū est ad arbitriū iudicis secundum doctores. argu. in. c. de causis. de offi. delega. & ibi vide.

SUMMARIUM.

1. Priuilegium innouatum, an & quando inducat nouum ius. 2. Priuilegium cum quibus solennitatibus innouatur?

CAP.

XXIX.

¶ Via. ¶ Innouatio priuilegij ius nouū non inducit, sed vetus cōseruat. ¶ Casus literalis. Dominus Pa. innouauerat priuilegiū cuiusdam monasterij constituti in Dioece. Baiocen. Episcopus Baiocen. dubitauit vtrū per talem innouationē iuri Episcopali sit derogatum: quęsiuit à do. Pa. an ei pręiudicaret. Respondet ei Papa quod innouatio ius nouū non cōfert, nec tollit vetus: vnde vult eū esse in eo statu in quo erat tēpore innouationis impetratę: sed per hoc non intendit Papa iuri aliās competentī eidē monasterio pręiudiciū generari. Bern. ¶ Not. primō ex tex. quod per innouationem priuilegij ius de nouo nō

acquiritur. quod procedit qñ primū priuilegiū extat: a secus aut vbi fuisset sublatum & renouatum: quia tunc si Papa innouaret illud priuilegiū bene ius conferretur de nouo sed intellige hoc. c. quando priuilegiū extas in sinuatur, id est ascribitur propter nimiam vetustatem, vel propter aliā causam, vt sic faciant fidē tanquam originale: & de solennitate adhibenda in hac innouatione dicendū vt no. in. c. fi. de fide instru. & in. c. albericus. & in. c. significauit. de testi. ¶ In glo. fi. Dic quod ibi interuenit authoritas superioris hoc intendētis. Sed hīc nos loquimur in dubio qñ superior simpliciter facit innouari instrumentū vel priuilegiū: tunc em̄ non intendit ius de nouo cōferre, sed antiquum conseruare, ne pereat ob defectū probationum. de quo in. c. cū delicta de confir. vti. vel inutil. & in. c. ex parte abatiſſa. §. eod.

SUMMARIUM.

1. Altare viaticum non est causa quod quis possit celebrare in loco non consecrato, nisi habeat ex priuilegio.
2. Priuilegia & statuta sunt intelligēda, vt aliquid addant iuri communi.
3. Altari viatico non est licitum vti nisi cum licentia Papę vel Diocesani.

CAP.

XXX.

¶ In his. ¶ Priuilegiati vt vbiq; possint cum altari viatico celebrare hoc possunt sine licentia pręlatorū. ¶ Primō ponit exordiū, & facit narrationē. Secundo prouidet, & rationē reddit ibi: *Cum autem*. ¶ Casus literalis. Fratres prędicatores & minores impetrauerūt indulgentiam à do. Papa. vt vbiq; fuerint cum altari viatico valeant celebrare sine pręiudicio iuris parochialis: quidā pręlati nimis stricte illam indulgentiam interpretantes, dicebant qd per illam indulgentiā prędicti fratres pręter assensum pręlatorum hoc facere nō possunt. vnde nō permittunt eos celebrare secundū illā indulgentiam: cū aut sine illa indulgentia fratres prędicti possint de pręlatorū licentia celebrare, nihil eis conferret. Mandat Pa. cuidā, quatenus interpretatiōe huiusmodi reprobata dūmodō abstineant ab iniurijs aliorum datā licentiam prędictis fratribus debeat publicare: ita quod dicti fratres ex indulgentia ipsa aliquā videantur gratiā consequuti. Ber. ¶ No. j. ex tex. qd sine priuilegio nō est licitū celebrare in loco consecrato etiam cum altari viatico id est portatili: quo frequenter vtuntur clerici qñ celebrāt in altari nō consecrato: vt in istis oratorijs & capellis dominorū. ad idē. c. vnicuiq; & c. clericos de consec. dist. j. ¶ No. ij. qd indulgentia & priuilegiū principis debent ita interpretari vt aliquid de nouo cōferant & ad hoc quotidie allegatur iste text. Idem dicendum in statutis, vt si loquatur in terminis iuris cōmunis, fiat interpretatio vt aliqd operetur & ita no. Bar. in. l. iij. §. p̄tor ait. ff. de dam. infec. & Inno. in. c. cām. de rescrip. ¶ Sed quęro nunquid Episcopus possit hoc priuilegiū concedere: sunt opi. Cōiter tenetur vt in sua Dioecesi possit. vt hīc ibi: *sine qua id pręlatis annuentibus*. & facit. c. cleric⁹. & c. vnicuiq; pręalleg. Sed in toto orbe solus Pa. concedere pōt: & ita intelligitur iste tex. & sic intellige. c. fi. eo. titu. lib. vj. vbi Episcopi habent priuilegiū à iure vt possint in transitu celebrare cū altari viatico: alij ergo non possunt vti altari viatico: nisi habeant priuilegium à Papa aut licentiā à Diocesano: & ita intellige. c. concedimus. de conse. dist. j. ¶ Sed quęro. nunquid hodie isti fratres habeant priuilegiū. Doc. tacitē innuunt quod non. nam olim fuit eis hoc concessum: quia non habebant ita ecclesias consecratas sicut hodie habent: sed habebant quādam oratoria nō consecrata

A A A A iij.

¶ Qñ duo habent domū cōmunē, & vn⁹ habet partem inferiorem, & alter superiorem & ille qui habet partē inferiorem fuit cōdemnat⁹. de delicto p quo debet cōburi eius domus, quid fieri debeat cū ille qui habet superiorem contradicat & de qñe ista rāgiſ eleganter per Bar. i. l. & si seueri or. in fine. C. de in fa. & Vide Bal. i. l. ij. C. in quib⁹ cau. ser. pro premi. li. acci. vbi dicit qd res pu. destruens domū. ppter delictū alicuius tenetur reſtituere pretium. partis illius q non deliquit.

SEBA. SAPI.

¶ Ratione vicinitatis. Vide Bart. in l. cū alicui⁹. in fine ff. p neg. ge. Albe. de rosa. in. l. j. §. & post operis. in fine ff. de ope. noui nū. vbi refert fuisse iudicatum per me qd tota domus esset, destruenda. refert d. Ias. i. l. stipulatio in princ. Circa fi. eo. ti. de noui ope. nuntia.

¶ Quis dicatur vicinus. Et vide glo. in. c. de elec. de pœnis. lib. vj. & quod not. ibi.

¶ Adde quis dicatur vicinus Alex. consi. xxij. lib.

SEBA. SAPI.

¶ Aliquid operetur. vide Fel. in. c. rodolphus. col. iij. vers. ij. secunda regula. §. de rescri. vbi generaliter vult qd statutū nō intelligatur stricte quando redderetur eluſoriū itelligēt vt declarat Alexan. in cōf. xxxij. inci. Vifo. co. ij. in. j. vo. vbi dicit qd qñ statutū expresse determinat illud qd erat tacitē determinatū à iure cōmuni nihil aliud operatur.

Panormi. super Quinto.

sed puto quòd vbi hodie etià de facto accideret q̄ haberent aliqua loca non cōsecrata quòd fratres ad illa accedētes possint vti hoc priuilegio: quia subesset rō priuilegij. Sed cōtra hoc. c. oppo. de. c. pastoralis. s. eo. vbi religiosi priuilegiati vt possit capellas suas in vī proprios conuertere, nequeunt propria autoritate possessionē apprehēdere, sed debēt requirere licentiā ordinarij. pro solutiōe multa hīc & ibi: dicūt doctō. Sed breuiter capiēdo duas solutiones. dic quòd istud priuilegiū fuisse hīc inutile si habuissent requirere licentiā ordinarij. quia sola licentia Papē sufficeret sed ibi priuilegiū non erat inutile, quia iā erat translatū ius vigore priuilegij: sed restabat possessio quē nō debebat apprehēdi sine licētia ordinarij. Vel scō hīc nō agebat de graui praiudicio. sed ibi sic: quia ibi per illā concessiōē priuabat proprio prelato ecclesia, & dimiuebat hospitalitas, & priuilegiū illud potuit esse subreptitiū & iō debuit requirere ordinarij licentiā.

SVMMARIVM.

1. Priuilegium non faciens mentionē quòd res super qua vult aliquis priuilegium sit possessa ab altero, non praiudicat possessori. 2.

3. Priuilegium debet intelligi vt non praiudicet enormiter iuri alterius. 4.

Verba enuntiativa etiā per papam prolata non disponunt. vel probāt, nisi sint dicta vel enarrata motu proprio.

CAP.

XXXI.

Vdum Priuilegium de decimis noualiū nō soluēdis non cōprehēdit decimas tpe priuilegij impetrati possessas ab alijs, nisi de possessione alterius in priuilegio fiat mētio.

In prima ponitur facti narratio. In secūda decisio. Secūda. ibi: de consilio. ¶ Casus literalis. Inter priorē & cōuentū de buten. ex parte vna: & priorissam & moniales de cāpesse ex alia: corā iudicibus quēstio super decimis noualiū vertebatur. lit. pendē. corā iudicib⁹ moniales impetrauerūt indulgentiā super decimis noualiū nō soluēdis, nullā de lite mota in indulgentia mentionē facientes, per quā indulgentiā volebat repellere priorē & cōuentū pradiēctos à lite: dubitabāt iudices quid iuris esset. Papa de cōsilio fratrum suorum, iuri pradiēctorū fratrum decreuit nullū praiudiciū generari per illā indulgentiā nullā de lite mota facientē mētionē super decimis noualiū nō soluēdis quas possidebant

1. tpe indulgentiā à parte altera impetratē. Ber. ¶ No. j. ex tex. quòd priuilegiū nō facies mētionē de possessione alteri⁹ nō praiudicat possessori q̄telligit q̄n ipe petrat super decimis noualiū: Sec⁹ dicit Boati. vbi priuilegiū esset impetratū simplr super decimis: quia tunc valer et non facta mentione de possessione alterius. Et pōt esse rō diuersitatis: nā decimē ab aliquo possidentur: vnde cōcedendo pa. priuilegiū voluit de rogare possessoribus, quare tacitē facit mentionē de possessione: secus est in decimis noualiū. quia priuilegium pōt intelligi de terris quē adhuc nō sunt redactē ad culturā. & sic poterat esse q̄ null⁹ habebat possessionē illarū, & sine priuilegio moniales nō reduxissent ad culturā. & sic Papa de facili cōcedit tale priuilegiū: quia nō tendit in graue praiudiciū aliorū: sed ex quo terrē erant redactē ad culturā: & decimæ erāt solutē ex eis ante impetrationē priuilegij, graue praiudiciū inferi possessori. de quo nō est prēsūmēdū. ar. in. c. super eo. de offi. deleg. & l. ij. § si quis à principe. ff. ne quid in loco pub. & hoc teneas. licet Inn. videatur idē sentire in alijs decimis: & pro primo dicto facit. c. cū olim. s. eo. vbi valet priuilegiū cōcessum monasterio

2. nō facta mētionē de epō: & sic de possessore. ¶ Sed

a pro declaratione tex. quāritur quid si pa. eximit monasteriū cū capellis suis, & aliqua istarū capellarū possidetur à tertio: nunquid priuilegiū praiudicet possessori. Inn. j. videtur facere differentiā vtrū capellē sint expresse vel ne. Sed postea videtur indistinctē tenere quòd nō praiudicat possessori: quia fortē si papa sciuit possessionē alteri⁹, nō dedisset priuilegiū. & priuilegiū debet intelligi, vt non praiudicet enormiter iuri alterius. Et intellige pradiēcta & tex. vt ad impediendū vires priuilegij sufficiat sola possessio, iusta tñ licet proprietas nō cōcurrat cū possessione. vt cōiter hīc

3. do. volunt, & bñ. & gl. c. ij. de decimis. li. vj. ¶ T Quia aut si pa. cōcedit priuilegiū hoc mō: eximim⁹ tale monasteriū & capellas suas quas proprijs vocabulis duximus exprimendas & c. nūquid per hoc qd capellē nominatim asserūtur esse monasterij. principaliter probetur esse monasterij. b Inn. dicit hīc q̄ nō: q̄a Papa per hoc nō intēdit donare monaste. sed capellas suas eximere: & ideo oportet q̄ probetur q̄ sint sue: & idē Io. an.

b pro quo alleg. c. si gratiose. in fin. de rescrip. lib. vj. qd bñ facit. & not. perpetuò hoc dictū, & sepe dubitauī & vidi multa concilia hincinde pro & cōtra. nec allegabatur dictū hoc Inno. & Ioan. an. & puto hoc dictū limitandū, nisi priuilegiū esset cōcessum hoc mō motu proprio. quia tūc ex quo pa. intentionē suā fundat super illa asseritione qd capellæ sunt monasterij, probantur monasterij esse, nisi probetur contrariū: vt in simili voluit Lopus in cle. lris. de proba. nā q̄n ad instātiā alicuius cōceditur tale priuilegiū, videtur illa verba narratiua. & de facto alterius, quē non probant. vt c. si pa. de priu. li. vj. sed q̄n proprio motu, videtur pa. ex certa scia asserere illas capellas esse monasterij: q̄

4. not. ¶ Vltimò quāritur. quid si tpe impetrati priuilegij ista loca fuissent redacta ad culturā, si decima adhuc nō esset soluta: & sic nemo adhuc esset in possessione, an valeret priuilegiū simpliciter cōcessum? Inn. tandem inclinat in sniam qd valeat. quia sola possessio alteri⁹ ipedit vires priuilegij & non decimas deberi: cū pa. sciat decimas semper esse debitas: & idem sequitur Io. an. & cōiter doc. disputatiuē tenēt oppositum quia priuilegiū iuri alterius praiudiciale debet strictē intelligi: & in eo casu vbi minus asseratur praiudiciū vt in. c. cū capella. & in. c. quia intentiōis. s. eo. & per Inn. in. c. cū dilectus. de dona. patet in. c. super. eod. de offi. deleg. & in. l. ij. § si quis à principe. ff. ne quid in loco pub. sed istud priuilegiū de decimis noualiū nō soluēdis pōt intelligi de terris quē nondū sunt redactæ ad culturā. in quibus nullū vel modicū praiudiciū infertur alteri: nō ergo debet intelligi de terris redactis ad culturā tpe priuilegij. quia inferretur graue praiudiciū tertio: cū ius esset sibi quēsitū de prēsenti: nam possessio considerat propter praiudiciū quòd inferit tertio. Sed certē idē est praiudiciū ex quo terrē sunt redactæ ad culturā, & omnino debet acquiri possessio. nec ob. ista litera, quē facit mētionē de possessione: quia sic accidit de facto.

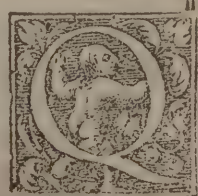
SVMMARIVM.

1. Conuersi sue oblati ad aliquā religionem, nō eximuntur à iurisdictione ordinaria, nisi hoc habeant ex priuilegio, vel sint plenē oblati.

2. Scholaris nō gaudet priuilegio scholariū, nisi sit matriculatus.

CAP.

XXXII.

Vidam. Fratres priuilegiatorū nisi se ad eos in totū trāstulerint ad Episcopalia iura tenentur. h. d. Cōmunis diuisiō. Secūda ibi: Verum. ¶ Casus literalis. Quidā priuilegia ti templarij quosdam receperunt in fraternitatē ipso rū. ppter qd nollūt Dice. Epō de iurib⁹ Epālīb⁹ respōdere. di-

¶ Vide do. in. c. j. in. iij. col. ver. sed pro declaratione tex. quēro qd operetur. de priu. lib. vj. & vid q̄ no. ba. de bellē. in. tex. in. c. si papa. c. ti. & li. b. ¶ Monasterij. Ad de videndū Old. cōfi. cclviij. latius per Ro. cōfi. clxxx. vbi in terminis cōsult.

dere. dicit papa quādiu fratres isti moram faciant in domibus suis, dicecesanus eos compellat ad iura sua sibi integraliter p̄ soluēda. Ber. ¶ No. j. ex tex. q̄ isti pleno iure non oblati. i. qui se & sua non dedicauerūt, gaudent priuilegio illorū in quorū fraternitate sunt recepti, nisi in casibus iure expressis. & ita solue cōtrariū qd̄ posset formari de. c. vt priuilegia. s. e. ¶ Et ex hoc & ex tex. inferf̄ q̄ ista mātēle quā plurimē sunt in hac ciuitate, nisi expressē in specie habeant priuilegiū, non eximuntur à iurisdictione ordinaria: vnde tenentur soluere omnia iura parochialia & ep̄alia: & si decedant sine electione sepulture, debēt sepeliri in ecclesijs parochialiū & sepulchro maiorū: vt dixi in. c. vt priuilegia. s. eo. ¶ In glo. j. in fi. ibi: *¶ miles*. Soluitur dupliciter: & potest tertio modo solui secūdū Io. an. q̄ lex ex eo. alleg. in gl. loquit̄ de non milite, qui erat ascribēdus in numero militum. qui antē quā ascribatur nō gaudet priuilegio militū. sicut dicim⁹ de scholaribus, a qui non gaudent priuilegio scholarium quousq̄ describātur in matricula: sed lex cōtraria loquit̄ de milite qui transfertur ad alium numerum, qui gaudet priuilegio licet non sit descriptus in illo numero.

S V M M A R I V M.

1 Nouum non dicitur esse aliquod post annum.

CAP.

XXXIII.

Consultationi. Quod ad priuilegium retētio nis decimę semel nouale semper est nouale. h. d. Primò ponit dictum. Secundò rationē. secunda ibi: *Cum alās*. ¶ Casus literalis. Aliqua terra de nouo redacta est ad culturā per aliquos religiosos, qui de noualibus decimas nō soluūt, de qua non extat memoria q̄ culta fuisset. Dubitabatur an perpetuò deberet dici terra illa noualis quo ad decimas nō soluendas. Respondet papa q̄ terra illa perpetuò debet cēseri noualis quo ad immunitatē de decimis non soluendis. aliās cōtingere posset aliquando indulgētiā de noualib⁹ plus dispendij q̄ vtilitatis afferre. Ber. ¶ No. j. ex tex. ibi: *quo ad immunitatem &c.* q̄ terra semel redacta ad culturā nō debet semper dici noualis, sed quo ad immunitatē decimarū bene. vt patet ibi. *quo ad immunitatem &c.* quemadmodū solet appellari sponsa intra annum & postea non appellatur sponsa: vt no. xxxv. q. viij. c. j. & in vino, & similibus. ita dicendum est in istis terris faciat ad statutū quo cauetur q̄ de terris monialibus nō soluatur gabella, q̄ non debet in perpetuū intelligi terra noualis. ¶ In glo. fi. in fi. Intelligit ergo glo. de expensis factis in reducendo terrā ad culturam: vt puta expendi cētum, & intra decem annos percepi quinquaginta: vnde si adhuc terra esset nouabilis soluerem de proprio. Sed hæc ratio non placet Ioā. an. q̄a ex nouem partibus quas essent recepturi in futurū possent recuperare expensas: & ita intelligit ipse de expensis factis pro obtinendo priuilegio. Sed certē etiā ratio sua posset impugnari: q̄a ex illis nouem partibus percipiendis in futurum posset recuperare expensas factas in priuilegio. Et ideo dicēdum est q̄ tex. habuit respectum ad id qd̄ contingere potest. Item ista videtur ratio impulsua & non finalis: & ideo veram rationem puto: quia priuilegia debent esse perpetua: & ideo semper debent cēseri iuris noualis.

De purgatione canonica Rubrica.

¶ Supra visum est de varijs delictis tam prælatorum q̄ subditorum: verum quia infamati ex delicto qui conuincti non possunt debent compelli ad purgationem: ideo subiicitur hæc rubrica.

- 1 Nobilitas quid sit: & an tollatur per ingressum religionis. s.
2 Testis enormiter peccans, non præsuntur verum dicere etiam cum iuramento.
3 Bonus quilibet præsuntur.
4 Infamis an & quando admittatur ad iurandum, siue ad eius commodum vel alterius.

CAP.

I.

Nobilis. Infamatus fide dignus per iuramentū se purgat. aliās

secus: & censetur non idoneus enormiter peccans. h. d. & secunda ibi. *Si autē.*

¶ Casus literalis. In concilio Tiburiē.

orta fuit dubitatio quā scilicet poena esset imponenda infamato fide digno. Et respondetur q̄ si nobilis homo, vel etiam ingenuus accusatus fuerit in Synodo, & crimen negauerit, deficiente accusatore cum xij. hominibus ingenuis se expurget, si de hoc fuerit infamatus. Secundò dicit quod si antē fuerit deprehensus, aut in furto, aut periurio, aut in falso testimonio, vltērius ad iurandum non admittatur. sed ei sicut qui non

- 1 est ingenuus purgatio indicatur. Bernar. ¶ Not. j. ex
b tex. iuncta. j. glo. quod non quisq̄ ingenuus b id est liber
natus est nobilis etiam si virtuosē vixerit: & intellige de nobilitate quo ad homines mūdi secūdū quā dicimus
c quod nobilitas est quedam qualitas illata per habētem principatum, per quā cognoscitur & discernitur inter plebeios: de qua plenē per Bar. in. l. ij. C. de digni. lib. xij. sed apud deū summa nobilitas est clarū esse virtutibus. xl. dist. c. non loca. & c. ante omnia. & c. pe. s. de preben. & l. vj. dist. c. nunq̄. & c. nasci. ¶ Secundò not. quod olim cause criminales tractabantur in Synodo tam episcopali
2 quā Archiepiscopali. vj. q. iij. c. scitote. & c. se. ¶ Nota
tertiò q̄ enormiter peccans perdit cōmodum ingenuitatis. nā nō præsuntur verū de eo sicut de quolibet ingenuo: imò tractatur vt seruus: & sic not. quod grauiter
d peccans & perseveras in peccato, non præsuntur verū
3 dicere etiam per iuramentū. ¶ Sed quēro. quia litera dicit q̄ si Synodus sciuerit istum esse fidelem & c. quid si nesciat? Solu. debet reputare eum fidelem: id est iustū & bonę fame: q̄a quilibet præsuntur bonus: vt in. c. fn. de presum. ¶ In glo. prima in fine. Iste intellectus gl. non placet Host. vnde exponit ipse vel pro id est vt sit sensus nobilis homo: id est ingenuus. vt sic quilibet ingenuus appelletur nobilis largo modo, vel exponatur vel, pro &: sicut & quandoq̄ fit: vt. l. sepe. ff. de verbo. signifi. & hoc ideo. quia secundum lectū. glo. ita purgaret se nobilis sicut ignobilis: cum tamen deberet esse differētia. sed hoc totum arbitrium est. vnde numerus hīc taxatus nō est de necessitate seruandus: vnde hodie numerus compurgatorum est arbitrius: & taxatur secūdū qualitatem persone, & quātitatem delicti vel infamie. ij. q. v. c. omnibus. & c. ad liberandum. de iudicis. facit. c. quoties. j. eo.
4 ¶ In glo. in ver. furto. in fi. Not. bene glo. iuncto text. quod quilibet infamatus repellitur à prætatione iuramenti quatenus tendit ad commodum proprium. c quia
e presumptio est q̄ deieraret, ex quo al̄s est vilis persona. Et idem potest dici de infamia facti. nam talis vilis est: ad hoc quod legi. & nota in. c. licet. de proba Nec ob̄st. iste tex. iuncta glo. prætendenti: quia istud iuramentum non est omnino ad commodum proprium, sed est iuramentum oneris. Conclude ergo quod aut quis est infamatus infamia facti, aut infamia iuris. primo casu admittitur ad se purgandum cum iuramento: vt hīc. & in. c. quoties. j. eodem sed non debet admitti ad iurandum in prætudicium alterius: vt in dicto. c. licet. facit. l. in bonæ fidei. & quod ibi not. C. de iureiurando. Si vero est in-

a ¶ Scholaris non gaudet priuilegio scholarium, nisi sit descript⁹ in matricula. Et adde qd̄ de ista materia scribit. d. Abb. in. c. cū venerabilis. de exce. & latē. d. Ant. Abb. in. c. j. de fi. instru.

¶ Adde vt latius per Bar. cōfi. lxx. vbi de scholari q̄ stetit absens p̄ quinquēniū, an debeat iterū m̄riculari.

SEBASTIANI.

a ¶ De scholarib⁹. Vide Mod. in. l. scriniarios. C. de test. mili.

b ¶ Alibi tñ clericus dicit⁹ dignitate eo q̄ est ingenuus. tex. est in. c. j. de ser. non ordi.

SEBASTIANI.

c ¶ Qd̄ nobilitas. plura de nobilitate remissiue videas p̄ Fel. in. c. cū adeo. circa fi. s. de rescrip.

d ¶ Facit ad id qd̄ ponit p̄ scribētes videlicet. d. Anto. & eundē. d. Abb. Panor. & alios in c. testimoniū. s. de testi. an existens in peccato mortali repellat⁹ testimonio. & cōclusio fit q̄ si est consuetus & perseverans in peccato repellat⁹. ibi. & p̄ Iac. de bel. in aut. de testi. i. s. si verò dica. & ibi Bar. in fi. qui se remittit de hoc ad ibi dicta p̄ ipsum Iac. de bel.

¶ Adde Oldra. cōfi. xcij.

SEBASTIANI.

e ¶ Cōmodū propriū. Vide Iaso. in rep. l. admonēdi. colū. cvj. versicu. xxxvj. cum seq. ver. ff. de iureiurā.

Panormi super Quinto.

infamatus infamia iuris: & tunc non purgat se cū iuramē-
to, nec etiā admittitur in praeiudiciū alterius: vt in c. te-
stimoniū. de testi. & de infamia facti & de infamia iuris
vide text. cum glo. iij. q. vij. §. porro. ¶ In glo. fi. ibi: sicut
propter monachatum &c. Not. glo. & idem not. in c. fi. de
sta. reg. & potest esse ratio: quia (vt. §. dixi) nobilitas est
quedā qualitas illata per habentē principatum, per quā
debet distingui inter alios plebeios. ¶ Sed ex quo quis
intrat religionē, debet vnā cum alijs equaliter viuere. &
sine delectu personarum sunt omnes equaliter tractandi
per superiorē: & no. glo. q. a facit ad statutū, quo in suc-
cessionibus & alijs fit mentio de nobilibus, vt non extē-
datur ad alios nobiles qui intrauerūt religionem. ¶ Et
in fi. glo. vult ergo glo. q. seruus libertus vel aliter crimi-
nosus infamatus de crimine debet se purgare ad arbitriū
superiorum aliter quā per iuramentum. & satis placet
hac opi. Quidā intelligunt vt Vinc. q. debet se purgare
tormēto, id est quod debet se subijcere torturā. Ex hoc
not. quod de iure canonico infamatus aliās fide dignus
propter solam infamiam non subijcitur torturā sed
debet se purgare cum iuramento & alijs compurgatori-
bus: secus in alio criminoso, vel seruo, vel liberto: & hoc
videtur velle totus tractatus huius tituli. quid autē de iure
ciuili. vide Bar. in l. de minore §. tormenta. ff. de quēstio.

SVMMARIVM.

1. Inquisitio potest fieri contra suspectum: quā primò debet fieri
super infamia quā super veritate criminis.
2. Publicè dicitur aliquid fieri, quando fit corā duobus vel tribus.
3. Clericus infamatus poterit suspendi donec se legitime purga-
uerit, & quomodo purgetur infamia. 4.

CAP.

II.

Siquis. Suspectus qui tertio monitus
se non corrigit cum possit, ab
officio suspenditur. h. d. vel sic. Infamatus
tertio monitus se non corrigens vsq; ad
purgationem, ab officio suspenditur. h. d.

- ¶ Casus literalis. Statuit concil. Agathen. vt si presbyter
fuerit infamatus, & negligens famam suam purgare: ep̄s
populum iuramento seu banno xp̄ianitatis astringat, vt
eius infamiā patefaciat: quā patefacta si accusator, defue-
rit, ep̄s illum seorsum admoneat: & si se non correxerit,
adhibeat duos vel tres, & si se non emēdauerit, ep̄s eum
publicè admoneat: & si sic se nō curauerit corrigere, ab
officio suspendatur vsq; ad debitam satisfactiōem, ne
populus in eo scandalū patiat. Ber. ¶ Not. j. ex text,
quod contra suspectum potest ep̄scopus inquirere &
debet prius inquirere de infamia quā de veritate crimi-
nis: vt in c. qualiter & quando. ij. & c. cum oporteat, de
accu. & c. j. eo. titu. lib. vj. ¶ Secundò not. quod apparen-
te accusatore non debet indici purgatio infamato. quia
ista purgatio est subsidiaria. s. quando crimen aliter pro-
bari non potest. cessat ergo ratio adueniente accusato-
re. ¶ Tertiò no. quod illud dicitur fieri seorsum, quod
fit exclusis omnibus testibus. quod facit ad statutum.
2. ¶ Item no. q. id quod fit coram duobus vel tribus, nō
dicitur fieri in publico. ¶ Vltimò no. q. infamatus po-
terit suspendi donec se purgauerit: de quo tamen dicen-
dum: vt no. in c. inter j. eo. & vide quod no. Ioā. and. in c.
j. de accusa. li. vj. & vide gl. opti. ij. q. iij. in c. presbyter fi.
 - ¶ In glo. in ver. christianitatis. vel secūdū doct. expone
bannum christianitatis. id est sub poena excommunica-
tionis. quia excommunicatio est poena à communione
christianorū. vt in c. à nobis. de excep. & est vulgare cu-
iusdam loci. ¶ In glo. in verfi. si non emendauerit. in fi.
No. glo. iuncto text. qualiter quis debeat infamiam facti
purgare: quia debet desistere ab illis operibus ex quibus
oritur infamia, & inherere virtutibus. nā contraria con-

trarijs curantur. de pœ. distin. ij. c. j. & per hoc intellige
istum tex. in delicto successiuo. vt etiam intelligit Ioan.
and. vt puta tenebat mulierem suspectam in domo, vel
conuersabatur in loco minus honesto: talis ergo potest
emendare & corrigere hanc infamiam, s. abstinendo. Et
ideo hīc requiruntur admonitiones ante suspensionem:
secus si delictum fuisset momētaneum. vt puta est infa-
matus quod occidit Sempronium: vel commisit simo-
niam conferendo talem ecclesiam. nam hac infamia nō
potest de facili purgari per infamatum. vnde hoc casu
non sunt necessarię admonitiones. de quibus in tex. quia
frustra fierent, cum non possit hoc emendare: tūc enim
sine istis admonitionibus potest procedi ad purgationē
vel ad suspensionē. prout dicitur in c. inter. & in c. quo-
ties j. eo. Et aduerte. quia suspensio ab officio non debet
semper fieri ante præstitam purgationem, sed debet in-
telligi text. quando delictum est enorme, & scandalum
imminet. vt in c. inter j. eo. Tu dic vt ibi. vel quādo pur-
gandus esset negligens in præstanda purgatione. ¶ In
gl. fi. in fi. Et vide quod not. Inno. in c. cum p. j. eo. & bo.
glo. in c. presbyter fi. ij. q. iij. & conclude q. existente in-
famia contra aliquem potest iudex similiter statuere ter-
minum accusare volentibus. & nullo comparente pōt
inquirere ex officio: sed dic q. non esset necessarium nec
utile: vt no. glo. in c. qualiter & quando. ij. §. de accusa. &
ibi plenè dixi. licet aliud sentiat glo. in c. inter j. eodem.
& in c. presbyter fi. præalleg. Si verò non vult statuere
hunc terminum, tunc aut infamatus est super actu suc-
cessiuo, & tunc debent fieri admonitiones. de quibus in
tex. Si autem est super momentaneo, tunc non sunt ne-
cessarię istę admonitiones: vt. §. dixi: sed superior potest
indicare purgationem, & deficientem in ea punire vt cō-
uictum: de quo dic vt plenè dixi in c. accedens. de accu.
hoc verum, nisi delictum sit enorme, vel scandalum sit
in populo: tunc enim à principio potest suspendi do nec
se purgauerit: & si præstiterit purgationem, tolletur su-
spensio, & absoluetur: vt in c. ex tuarum j. eodem. si autē
defecerit, punietur secundum modum agendi, iuxta ea
quæ dixi in d. c. accedens.

CAP.

III.

Moniales. Breue est: & pōt sic sum-
mari secundum intelle-
ctum glo. Purgatio indicenda est irregu-
laribus secundum tenorem regulæ. h. d.
Vel aliter secūdū aliū intellectum etiam
regulares purgant se de delicto secūdum regulam cano-
nicam. hoc dicit. Et quilibet intellectus est bonus in se.
nam regulares iudicantur non solum secundum regulā,
sed etiam secundū canones: vt in c. fi. de statu regu. ¶ Ca-
sus literalis. Orta quæstione in consilio Meldensi de pur-
gatione indicenda monialibus libidinibus inferuētib⁹.
Et respondetur quod si monialis accusetur libidinibus
inferuire: vel etiam denuntietur, cessante accusatore se-
cundum regulam suam se expurget. Ber. ¶ Not. primò
extex. ibi: detegi non valuerit &c. q. cessat purgatio vbi
delictum probari potest. vt in c. cum dilectus j. eo. & c.
ad nostram. §. de proba. ¶ In gl. fi. Et intellige dupliciter
prout dixi in sumuario, vt intelligatur primò de teno-
re proprię regulæ. id est secundum regulam religionis
ipforum, vel secundum regulam. s. canonum. de quo in
c. j. §. eo. & j. eo. per totum.

SVMMARIVM.

1. Infamis non potest petere purgationem quando delictum est
probabile. vide in c. nos inter. in. ij. no. j. eo.
2. Clericus cuiusque ordinis potest degradari, & irregularis
pronuntiari.

Confessio

3 Confessio extraiudicialis est indicium ad torturam, an autem plenè probet crimen? vide remissive.

¶ C A P.

III.

1 **S**i quis de gradu. ¶ Si delibabile, nō inducitur purgatio: aliās secus. h. d. quo ad titulum. ¶ Casus literalis. Si aliquis clericus cōuictus fuerit in iudicio, vel confessus se consensisse raptoribus alienarum spon-sarū: vel interuēto rem manifestè prodiderit à proprio gradu repellatur: & si de hoc verisimiliter infamatus fue-rit, canonicè se expurget. Ber. ¶ Not. j. ex text. in prin. q. clericus cuiuscunq. ordinis pōt degradari. ad idem. c. cū non ab homine. & quod ibi not. s. de iudi. potest etiā incidere in irregularitatē: vt not. in. c. ij. s. de cle. ex com. ¶ In glo. ij. ibi: in iudicio. Si verò extra iudiciū^a con-fitetur, tunc potest subijci torturā: vt no. glo. & Barto. in. l. capite quinto. ff. de adulte. & quandoq. cōfessio ex-tra iudiciū plenè probat crimen: vt plenè dixi in. c. at si clerici. de iudi. Item dixi in. c. q. sit graue. s. de exce. pla. ¶ In fi. glo. No. tres species p̄sumptionis: & dic vt not. plenius in. c. quia verisimile. & c. literas. & c. afferte. de p̄sump.

¶ S V M M A R I V M.

1 Iuramentum p̄standum per religiosos, debet p̄stari tactis scripturis.

2 Iuramentum de veritate vel credulitate: quando admittitur in facto alieno?

¶ C A P.

V.

1 **V**oties. Infamatus, contra quem crimē probari nō potest, debet se purgare iurando de veritate: cō-purgatores verò de credulitate. h. d. diui-ditur. nam primò narrat factum. Secūdo purgationem indicit ibi: Communi. Tertiò ponit purga-tionis formam ibi: porro. ¶ Casus literalis. Episcopus Tridentinus accusatus fuit q. per simoniam ecclesiam beati Petri dederat p̄sbytero. S. pro quatuor modijs frumenti: sed accusatores hoc secūdu formam canonicā probare non potuerūt: quēsiuit patriarcha aquilae: quid esset agendum? Respon. papa vt tertia manu sui ordinis: & quarta abbatum & religiosorum sacerdotum de illa simonia se expurget, si de hoc est infamatus. Tenor pur-gationis talis debet esse: iurabit episcopus per sancta dei euangelia q. pro ecclesia sancti Petri danda p̄sbytero P. nec per se nec per aliam submissam personam, nec ali quis pro se eo sciēte pretium recepit. Compurgatores iurabunt q. credunt eum verū iurasse. Benar. ¶ No. j. ex tex. ar. q. numerus compurgatorum est arbitrarius. hīc enim non requiruntur. xij. compurgatores: de quibus fa- cit tex. mentionem in. c. j. s. eo. ¶ Nota secūdo casum in quo episcopus iurando debet tangere euāgelia, & re-gulariter an & quando debeat tangere^b plene dico in. c. si de iura. calū. ¶ Tertiò no. q. ille qui se purgat ab in-famia, debet iurare super euangelio de veritate. Illi verò qui purgant eum, non debent iurare de veritate: q. non possent, cū sit factum alienum: sed iurant q. credūt eū verū dicere. Et sic no. casum in quo recipitur iuramen-tum de credulitate: quandoq. tamē possunt testes iura-re de veritate: vt quādo negatoria est restricta ad certū locum, vel personam, vel tēpus: vt puta accusatur titius de homicidio cōmissio in calēdis Iunij hora. xix. nā testes tunc bene possent deponere de veritate, iurando q. illa die & hora fuerunt secum, & nō potuisset committere delictum quā vidissent: sed hoc casu non requiritur iu-ramentum de purgādo: quia plenè probaretur innocen-tia. de quo in. c. clerici. lxxxj. dist.

¶ S V M M A R I V M.

1 Episcopus concurret cum omnibus curatis in administrandis sa-cramentis hominibus diocesis.

2 Matrimonium non dirimitur ex eo quod coniuges aſserāt ali-quod impedimentum sanguinis.

3 Appellari potest ab his quae consistunt in arbitrio iudicis.

¶ C A P.

VI.

Nos inter. Episcopus parochianū suū infamatū cōpellit ad se purgādū, nisi ab eo legitimè appella-uerit. Communis diuifio. Secunda ibi: Consultationi. ¶ Casus literalis. Aliq. parochianus ep̄i infamatus est de aliquo crimine eccle-siastico: queritur vtrū episcopus deficientibus testibus possit illum compellere ad purgationem p̄stādā. Re-spondet Papa q. si de aliquo crimine publica laborat in-famia, deficientib. p̄dictis personis episcopus pōt eum cōpellere ad purgationē, nisi fortē ad superiorē duxerit appellandū & si appellauerit, eius parebit iudicio ad quē appellauit. Ber. ¶ No. primò ex tex. ibi: parochianū. q. quilibet de diocesi pōt dici parochianus ep̄i. nā ep̄s con-curret cū quolibet curato in administrandis sacramentis hominibus diocesis: vt in. c. ij. de p̄eni. & remis. lib. vj. Ad idem. c. apostolicę de dona. cū fi. ¶ No. secūdo q. ap-parētib. accusatore & testibus, infamato non est indi-cenda purgatio. pro hoc. c. cū dilectus j. eo. & c. ad no-stram. de p̄b. ¶ Sed querō. quid si causa est matrimonia-lis, nunquid sit indicenda purgatio? Solu. dicit Inno. q. aut agitur ad dissolutionē mutuae feruitutis, & tunc si vxor est infamata de adulterio, potest sibi indici purga-tio: in qua si defecerit, punitur vt conuicta: q. separabit matrimonium quo ad torū. ¶ Si verò agitur de dissolu-tione cōiugij, tunc nō est indicenda purgatio: q. etiam expresse confitendo non possunt coniuges p̄iudicare matrimonio: vt in. c. super eo. de eo qui cog. cōsan. vxor. sue. ¶ In glo. j. in fi. no. glo. iuncto tex. solet enim quoti-die allegari: & hanc conclusionem glo. sequitur Inn. hac ratione: purgatio nō indicit nisi in defectū probationū: vt in tex. sed probationes nō possunt indici super quoli-bet crimine corā iudice ecclesiastico cōtra laicum: ergo nec purgatio indici potest laico per ep̄m super quolibet crimine. Archi. in. c. iij. de cōsue. lib. vj. tenet cōtrarium: quia episcopus debet inquirere cōtra quēlibet de diocesi sua, & punire: vt in. c. de offi. ordi. Item iste tex. loquitur indistinctē. intelligendus est ergo indistinctē. xxxj. q. j. c. qd si dormierit. Concor. Hosti. & bene q. aut episcopus vult indicare purgationē laico infamato ad p̄enā iudi-cialiter imponēdā: & non pōt, nisi in criminibus spectā-tibus ad ecclesiā. de quib. in. c. cū sit ḡnale. de foro cōpe. aut vult indicare purgationē ad p̄enitētiā imponēdā. & procedat opi. Archi. Nam potest iudex ecclesiasticus quēlibet notū criminofum compellere ad p̄enitētiā: vt in. c. j. de spon. facit. c. nouit. de iudi. eodē modo pōt infa-mato indicare purgationē: q. nō debet pati vt laicus stet in peccato: ne sanguis eius ex manib. eius requiraf. xliij. di. c. ephesijs. & i. c. irrefragabili. s. de offi. ordi. ¶ In gl. fi. ibi: quia excedit modum. puta recepit testes indignos, vel inimicos, vel nō vult recipere testes bonę famę. ¶ Idē credo vbi episcopus nimis grauaret eū in numero pur-gatorū. nā licet numerus sit arbitrarius tñ debet arbitra-ri vt bonus vir: & si aliter arbitrat, pōt ab eo appellari sicut dicimus in dilationibus. q. licet sint arbitrarie, tñ potest appellari, si iudex nimis decurtat dilationem. vt in. c. j. de dila. Idem vbi iudex arbitrat p̄enam. nā pōt appellari si malē arbitretur: vide bonam glof. in. c. super his. de accu. & text. cum glo. & Barto. in. l. si qua p̄ena. ff. de ver. sig.

¶ Extraiudicialis confessio in crimi-nibus facit indi-cium sufficiens ad torturā: & illud di-cit. d. Albe. in. c. in hoc. de si-monia. & in. c. fin. de confes.

ZACHARI.

¶ Adde q. not. in apo. ad istū in. c. de hoc. nu. vij. in apo. in ver. ad sup-ponēdū torturā. s. de simo. & in. c. q. sit graue. nu. ij. in apo. in ver. tor-turę. s. de exce. p̄la.

¶ Adde de extra-iudiciali confes-sione in criminali videndū Lud. ro. consi. vñ. & consi. xcij. j. lib.

SEBASAPI.

¶ Extra iudiciū. Idē tenet Abb. in c. fi. s. de cōfess. cū alle. p. Feli. in. c. de hoc. s. de simo. & Ange. are. in trac. malefi. in ver. nec- nō ad denūtiatio-nē. ver. q. ro an pos-sessio. & p. Fran. bru. i. trac. de iud. & tortura. colū. xliij. Pe. de anch. in cōfi. cel. xxxvj. inci. ex p̄dicta.

ZACHARI.

¶ An & qñ de-beat tangere. Tu dic de hac q. vt plenè no. Lāfran. de ori. in. c. qm cō-tra falsam. s. Sta-tuimus. ver. testiū depositiones. nu. j. ver. circa p̄edi-ctū. & ibi plenè in apost. Cel. i. ver. ta-ctis scriptis. s. de proba.

SEBASAPI.

¶ De credulitate. Casus in quibus admittit testimo-niū de credulitate ponit Ias. in rub. ff. de iure iur. colū. iñ. cū seq.

Panormi. super Quinto.

SVMMARIUM.

- 1 Infamatus deficiens in purgatione, punitur vt conuictus.
- 2 Testes deponentes super vita & moribus alicuius, debent illi cognoscere, alias non admittitur eorum dictum: an autem sufficiat cognovisse de futuro? vide j. nu. 5.
- 3 Infamatus, quomodo dicatur in purgatione deficere.
- 4 Absens infamatus, quomodo potest de infamia conuinci.

¶ CAP.

VII.

SEBA. SAPI.

a ¶ Infamatus. Qñ quis dicatur conuictus de crimine, & quomodo differat à cōfesso, declarat Deci⁹ post alios in. c. at si clerici. col. ij. i. ij. not. s. de iudi.

Vm. p. ¶ Compurgatores debent esse honesti, & notum habere eum quem purgat, nec debent à iudice vel alio impediri: & deficiens in purgatione punitur vt conuictus. h. d. Secunda pars ibi: vt autem. Tertia ibi: deficientem. Quarta ibi: precauens. & est pars. c. cum. p. s. de accu. ¶ Casus literalis. Petrus māconella infamatus erat de simonia, pro qua fuit sibi indicta purgatio: querebat quales testes debeat habere ad ipsum compurgandum? Rn. pa. q. purgatores illi debent talis honestatis & opinionis esse, quod non sit verisimile eos odio, vel amore, aut obtentu pecuniæ deierare. & necesse est vt vitam & conuersationem illius cognoscant quem purgare debet. ¶ In fi. dicit q. qui deficit in purgatione, ab officio & beneficio ecclesiæ est priuandus. Dicit etiā q. ille qui in purgatione sua noluerit assistere, nullam malivolentiā vel indignationem incurere ostendat, nec impediat eos, nec ab alijs in quantum in se est impediri permittat. Ber. ¶ Not. j. ex tex. q. compurgatores debent agnoscere vitam eius quē purgare volunt: & in hoc differunt isti ab alijs testibus. nam deponentes super contractibus vel alijs, non est necesse q. cognoscant vitam eorū contra quos vel pro quibus deponunt, nisi deponat de qualitate inherēte personis, de quo in. c. cū causam. s. de testi. sed isti compurgatores cū habeant deponere de credulitate super vita & moribus purgandi, non possunt deponere, nisi habeant notā vitæ & mores eius. ¶ Secundò not. q. deficiens in purgatione priuandus est omnino officio & beneficio. Sed contra hoc oppo. de. c. ij. s. eo. vbi tantū suspenditur. & melius facit. c. significasti. de adul. vbi text. propriè loquitur in deficiente, & non mandat eum nisi suspendi: ad idem. c. accedēs. s. de accu. vbi non fit depositio. Sol. intellige hoc c. secundū casum. c. cū. p. s. de accu. cuius est pars. nā ibi accusatio præcesserat de simonia: de qua conuictus deponendus est ab officio & beneficio: vt in. c. de hoc. & in. c. insinuatum. s. de simo. & in. c. inquisitionis. s. de accu. ideo deficiens in purgatione in hoc delicto, perinde debet puniri ac si fuisset verè cōuictus: vt. d. c. de hoc. & c. insinuatū. secus aut vbi quis deficeret in purgatione super alijs criminibus non exigētibus depositionē. de qua materia dic vt plenè dixi in. d. c. accedens. Et concludendo dicta doctorū distingue hic quo ad propositum. q. aut negligit se purgare, seu venire ad se purgandum: & tūc non habet pro cōuicto: sed pōt suspendi vel excommunicari donec se purgauerit: & sic pōt intelligi. c. excoicamus. el. j. s. qui aut. s. de hereti. & c. ij. s. eo. Item vbi offert iuramentū suum de presenti: sed non pōt habere compurgatores, sperat tñ de breui habere. & tūc ratione infamiæ pōt suspendi donec se purgauerit. & hoc modo secundū Inn. pōt intelligi. c. ij. s. eo. aut purgatione recepta purgandus deficit in ea: vt q. compurgatores non deposuerunt pro eo: & tūc iste debet puniri vt conuictus: vnde si delictum super quo erat infamatus & modus procedēdi ante purgationem indictā exigebat depositionem, iste deponet: si verò aliam pœnam, illa imponetur dūtaxat: & ita intellige hoc. c. & c. accedēs. præalleg. Idem dicendum vbi terminus peremptorius præfixus fuit ad se purgandum: tūc enim si intra illum terminum non comparet & se purgat, habetur pro conuicto secundū Inn. hic: sed pro hoc

allego tex. no. secundū vnā lectū. iij. q. ix. c. decernimus.

- 4 ¶ Et ex hoc potest intelligi vnus singularissimus modus cōuincendi absentem de crimine lite nō cōtestata. vt si est infamatus, vel vehementer suspectus de crimine, citetur peremptorio præfixo ad se purgandum intra illum terminum, non autem ad comparandum tantum. & tūc si non præstiterit purgationem intra terminum præfixum, habebitur pro cōuicto: quod tene perpetuò menti: nam limitat not. in. c. veritatis. de dolo & contu. & esset modus non exquisitus de iure ciuili. Habemus etiam secundum modum conuincendi absentem lit. non conte. vt contumax super crimine excommunicetur, & si steterit in excommunicatione per annum, tūc habet pro cōuicto super illo crimine, & potest puniri ac si verè fuisset conuictus. vt in. c. rursus. & in. c. quicunq. xj. q. iij. quod sic debet intelligi vt plenissimè tango in. c. j. de iudi. & de illis modis procedendi contra absentem not. in. d. c. veritatis. & hæc dicta sufficiant quo ad tex. ¶ In glo. j. in fi. Not. glo. nam videtur intelligere. c. inter. j. eo. vt procedat generaliter in quocunq. purgando, vt compurgatores habeant notam vitam purgandi nedum de presenti, sed etiam de præterito: sed Hostiā. in. d. c. inter. dicit sufficere vt habeant notitiam de presenti: & q. ibi ponitur casus specialis. Nam (vt ibi videbitur) multa specialia concurrunt. Reducere hæc dicta sic ad concordiam. q. aut crimē de quo iste est infamatus fuit iādudū perpetratum: & tūc non sufficit habere notitiam de presenti. nam ille potuit se corrigere, & viuere honestè. arg. in. c. inter. j. e. in fi. & maximè in iuvene qui de facili se corrigit: & hoc casu procedit ista glo. aut delictum fuit perpetratum de presenti: & tūc procedit opinio Hosti.

SVMMARIUM.

- 1 Infamatus de graui delicto potest incontinenti suspendi ab administratione diuinorum: si delictum est enorme: alias secus. 3. vide j. c. inter.
- 2 Infamia semel purgata non debet amplius purgari: nisi de nouo oriatur.
- 3 Lite pendente non debet quis impediri in possessione sua. Appellatione pendente non debet appellans spoliari re super qua fuit sententiatum.
- 4 Infamia facti in crimine successiuo tollitur per cōtrariū factū.
- 5 Infamatus si se purgauerit: an postea poterit de illo met crimine accusari.

¶ CAP.

VIII.

Xtuarum. Absolutio facta secundū purgationem vulgarem non tenet: & ea nō obstat potest indici de nouo purgatio, & admittitur accusatio. h. d. Cōmunis diuisio. Secūda ibi: quia verò. ¶ Casus literalis. Quidā presbyter. H. nomine infamabat de homicidio: propter quod episcopus suus ab officio sacerdotali suspendit eundem: ipse quādam literas exhibuit antecessoris ipsius episcopi, in quibus continebatur q. iudicio aque frigide suam innocentiam purgauisset, & episcopus ipsum absoluit: & quæsitum fuit à Papa vtrum talis purgatio sufficit. Quia verò peregrina iudicia sunt inhibita: dicit papa quod prædicta purgatio insufficiens fuit. vnde mandat episcopo. quatenus si accusatores idonei non apparuerunt cum. vij. manu, aut quinta sui ordinis, debeat se purgare: qua præstita suspensionē sine difficultate relaxet, & eū boni testimonij denuntiās ab infamia homicidij absoluat. Ber. ¶ No. j. ex tex. q. infamatus de crimine graui potest incontinenti suspendi ab officio donec se purgauerit. nā infamatus de graui delicto nō debet interim administrare diuina, ne scandalum oriatur in populo. ¶ Secundò not. q. semel absolutus

absolutus per purgationem canonicā non tenetur amplius se purgare, vt colligit hīc à cōtrario sensu. Quod intellige quando Iudex vellet iterum indicare purgationem vigore infamiae, vel iudiciorum precedentium: secus si infamia oriatur de nouo: q̄a oportet q̄ ista purgare. Ad hoc. c. fi. de collu. dete. & quod no. in. l. j. & l. repeti. ff. de quæstio. ¶ Tertiò no. modum procedendi purgatione præstata: nam debet absolui & denuntiari boni testimonij: & sic tollitur infamia seu effectus infamiae facti. ¶ In glo. j. ibi: *propter enormitatem delicti &c.* Ideo glo. hoc dicit: q̄a infamatus de delicto non debet à principio suspendi. q̄a pendente lite non debet quis impedi in possessione sua. imò si fuisset cōdemnatus & appellasset, debet integer remanere status suus pendente appellatione: vt in. l. vna. §. integer. ff. nil no. ap. interpo. q̄ procedit etiam in clerico deposito: vt est glo. no. c. sape. §. de appel. ad hoc. c. significasti. §. de adulte. & ibi suspensio fit postq̄ purgatus deficit in purgatione. Sed quādo tanta est infamia quæ generat scandalum, vel delictum est valde enorme, tunc potest à principio suspēdi ab officio. vt hīc, & etiam à beneficio: vt j. eo. c. inter. Et vide quod no. Io. and. in. c. j. de accusa. lib. vj in nouella. ¶ In gl. in ver. *absoluas.* ibi: *solius dei est.* D. ic hoc verum intelligendo infamiam precisē sine alio facto, sed per contraria bona opera de facili tollitur infamia facti: quod intelligitur in crimine successiuo: vt patet in .c. inter. j. e. in fine. Et in fine glo. hæc cauda gl. non facit ad propositum quæstionis. est enim quæstio separata nunquid perius puniatur ab homine. de quo plenē dicam in .c. fi. de iureiurā. & no. in. l. ij. C. de re. credi. ¶ Sed quo ad principalem quæstionem glo. nunquid post purgationem admittat accusator: variē loquuntur doc. & vide glo. in c. habet. ij. q. iij. Et capiēdo veriores opiniones concludendum est q̄ aut purgatio non fuit canonicē præstata, & admittitur accusatio, vt hīc non obstante purgatione, aut fuit canonicē præstata, & tunc aut interuenit accusator vt quia testibus deficientibus ratione infamiae fuit indicta purgatio & tunc regulariter nō admittitur accusatio. vt hīc in glo. in prin. & c. de his. & q̄ ibi dixi. de accu. Aut non interuenit accusator: & tunc si terminus prius præfixus fuit omnibus accusare volentibus cū clausula decreti. f. q̄ post terminum non audietur accusator, tūc nō debet admitti. arg. in. c. fi. qui ma. accu. pos. Aut non interuenit illa clausula decreti: & tunc si purgatio est præstata sed absolutio adhuc nō interuenit, debet admitti accusatio: q̄a nihil obstat. arg. in. l. admonendi. ff. de iureiur. Aut absolutio est præstata: & tunc si accusator vult eum onerare onere se purgandi: & non pōt arg. hīc. Aut suscipere in se vult onus probandi: & debet admitti non obstante absoluteione prius præstata. & est ratio: quia illa absolutio fuit facta per probationes non integras: nam testes iurauerunt de credulitate tantum. & vbi absolutio fuit facta ex probatione non integra, vt in. d. l. admonendi. & not. in. c. fi. §. de iureiuran. facit quod dixi in. c. proposuisti. de proba. de materia an & q̄n obstat absolutio: dic vt dixi in. c. de his. de accu.

CAP.

IX.

Constitutus.

Sufficit quod cōpurgator fit toleratus ab ecclesia bonæ famæ nec de crimine suspectus cōdemnatus. In prima facti narratio & reprehensio. In secunda promissio ibi: *Sanē.* ¶ Casus literalis. Quidam diaconus. P. nomine infamatus erat de aliquo crimine, episcopus indixit ei purgationem: obtulit purgatores episcopo: ipse cepit eos ita diligēter examinare ac si esset ordinationē factururus nolens eos recipere: vnde diaconus accessit ad do. papam sibi exponens prædicta: vnde scribit papa ep̄o

dicens q̄ multum miratur q̄ purgationem oblatam recipere noluit nisi prius probasset hoc & examinasset nomina singulorum, tanq̄ esset ordinationes factururus, vt nam sic discuteret ordinandos: satis enim sufficit in huiusmodi purgationibus si purgatores sint bonæ famæ in suis ordinibus ministrantes, & ab ecclesia tolerati, nec sint in iudicio de crimine condemnati. vnde sunt admittendi. Bernar. ¶ No. j. ex tex. quatuor requisita in purgatoribus. Primum est vt debeant iurare secundum conscientiam & opinionem eorum q̄ credunt illum verum iurasse. Secundum vt debeant esse tolerati ab ecclesia. Tertium vt sint bonæ famæ. Quartum q̄ non fuerint de criminibus condemnati. Et ex hoc nota q̄ pretextu criminis de nouo obiecti nō potest compurgator repelli: secus si opponat infamia. vt patet ibi. *sint bonæ famæ &c.* Requiritur & quintum vt habeant notam conuersationem illius quem purgare volūt. de quo dic vt in .c. cum p. s. eodē. ¶ Tertiò nota casum in quo testis iurat. secundum opinionem suam & non secundum veritatem. ¶ In glo. fi. in fi. quidam tenent contrarium. videlicet q̄ non sunt repellendi: quia tex. requirit condemnationem: sed repulsus pretextu criminis obiecti non dicitur cōdemnatus: vt in. c. ij. de ordi. cog. sed teneo opi. glo. nā glo. nō dicit oppositū: sed vult istos repelli si ex illa repulsione sequuta est infamia, vel grauatio opinionis. nam tūc nō repellentur isti pretextu condēnationis seu repulsionis, sed pretextu infamiae quia debent esse bonæ famæ: vt hīc in tex. & hæc infamia surrexit ex probabilibus coniecturis. nam probationes inductæ super exceptionibus vel inter aliquos inducunt cōtra absentem aliquam præsumptionem: vt no. in. l. luci. in. fi. ff. de his qui not. infa. & facit quod not. glo. in. c. at si clerici. de iudi. & ij. q. j. c. multi.

SUMMARIUM.

- 1 Infamatus de aliquo enormi crimine, licet se purgauerit: tamen temporaliter ab administratione officij suspenditur.
- 2 Clericus suspensus ab officio, an censeatur suspensus à beneficio
- 3 Infamatus ex eo quia ipse dedit causam infamiae licet se purgauerit, non tamen est sopita infamia contra eum, secus si ipse non dedisset causam.
- 4 Contra infamatum quomodo procedatur. Terminus an & quando debeat dari per iudicem parti vel accusatori intra quem habeat accusare, aliàs termino elapso non auditur ulterius?
- 5 Appellari pōt de illis rebus quæ remittuntur arbitrio iudicis si iudex transgrediatur: secus si committatur eius conscientia.
- 6 Statutum puniens conuictum tali pœna: non comprehendit illū qui reputatur conuictus ex hoc quod non se purgauit.
- 7 Testes si ex aliqua causa non possunt esse scēminas, tamen illa admittuntur quando in illo casu alij non reperiuntur.

CAP.

X.

Inter.

¶ Propter magnitudinem criminis infamatus suspendi potest nedum ab officio sed etiam à beneficio, donec se purgauerit. hoc primò. & augetur propter hoc numerus compurgatorum. hoc secundò. Ex causa interdum post purgationem præstitam suspenditur quis ad tempus. hoc tertio. & deficiens in purgatione punitur vt conuictus. hoc quarto. Secunda pars ibi. *attendentes.* Tertia ibi: *ita tamē.* Quarta ibi: *purgatione.* Quinta ibi: *quod si.* ¶ Casus literalis. Decanus. Senon. erat grauiter infamatus de hæresi ex eo q̄ cum hæreticis nimiam familiaritatem habebat in quadā villa: ppter q̄ Archieps Senon.

SEBA. SAPI.

¶ Tollitur infamia. Quō tollatur infamia facti, & infamia iuris, & per quas psonas. vide latissime p Fel. in .c. testimonij. col. vj. §. de testi.

¶ Post purgationem. Vtrum absolutus de crimine quia se purgauit, possit modo de eodem crimine accusari. Et de hoc vide per glo. in. c. mēnā. §. q. iij. & per do. Anto. in. c. ad nostrā. circa prin. de pba. ver. p hoc dicit Spe. de quo vide oīno p archi. in. c. habet hoc p. prium. circa fi. §. q. iij. vbi concludit q̄ non pōt accusari, nisi in certis casibus, de quibus ibi p eum. de isto articulo vide etiā in .d. c. mēnā. circa med. & etiā in eo .c. circa finē. vbi dicit q̄ est ini quū q̄ accusetur. & dicit q̄ de hoc not. Ro. in libello iuris. i rub. de effe. pur. sed de hoc vide oīno per Inn. j. eo. in. c. peruenit in glo. in ver. incestus.

Panormi. super Quinto.

suspendit ipsum ab officio & beneficio, quāvis contra ipsum nullus apparuit accusator: tamē ex officio suo fama publica deferente voluit de hoc inquirere veritatē, testes super hoc cōtra ipsum decanum recepit. postmodum decanum ipsum cū attestatōibus misit ad domi. Pa. Ipse verō intellecto negotio & visis attestatōibus, scribit Archiepō dicēs quīs cōstitutio ecclesiastica doceat tales ab officio tantū vsq; ad purgationē canonicā suspendendos, qā tamē ipsum à beneficio propter enormitatē criminis suspendit, non vult improbāre nec etiā illud improbat q testes ex officio suo cōtra ipsum decanum recepit, licet null⁹ apparuerit accusator. Papa verō considerās vulgatā infamiā & graue scandalum & vehementē suspitionē ex dictis testiū cōtra ipsum decanum obortam, cū propter eorum quodlibet esset ei purgatio indicenda, & seruans iustitiam & moliens rigore purgationem. xiiij. manus sui ordinis indixit eidem remittendo ipsum ad ep̄m vt ibi purgaretur vbi noscitur infamatus mādans Archiepō Senon. adiunctis sibi duobus episcopis vt purgationem ei indictā recipiat, & qui ad ipsum purgādū accesserint sint catholici & vita probati, qui vitā & conuersationē eius cognouerint prateritā & presentem. qua recepta beneficium sibi restituat: ab officio tamen maneat suspensus propter familiaritatem quā habuit cum hereticis, donec scandalū sopiatur hereticorum familiaritate publicē abiurata. Et iniungat eidem q in prædicta villa & alijs circūpositis villis profiteatur & prædicet fidē catholicā: & detestetur hereticam prauitatem, & taliter deinceps vitam suā bonis informet operibus vt infamia conuertat in bonam famā, & cōmune scandalū & suspitio de catholicorū mentib⁹ tollat: q si in purgatione defecerit, ab officio & bñficio depositus ad agendū poenitentiā in arcū monasteriū detrudatur. Ber. ¶ No. j. ex tex. q prælatus etiā Papa debet esse valde sollicitus ad inueniendum hereticos, & procedendum contra eos. de quo. s. de hereti. per totū. ¶ Secundo no. q infamatus non debet regulariter suspendi à beneficio antē quā deficiat in purgatione: sed ratione enormitatis criminis, vel scandali imminentis potest suspendi etiam à beneficio, donec se purgauerit: & est in hoc iste tex. valde not. & quotidie solet allegari. & vide glo. ij. q. iij. c. presbyter si. & per Ioā. and. in. c. j. de accu. lib. vj. ¶ Tertiò no. ibi: *ab officio tantū &c.* q qñq; quis est suspensus ab officio & nō beneficio, & sic accessoriū non sequitur principale. de hoc an suspensus ab officio censeatur per cōsequentiā suspensus à beneficio. vide gl. no. in. cle. cupientes. de poenis in gl. non nouam. Vlti⁹ no. quod si per modum inquisitionis crimen nō potuit probari plenē, nō est reus simpliciter absoluendus: sed si remaneret infamia, vel scandalum, vel vehemens suspitio, pōt compelli ad se purgandum. Et not. ex hoc & ex tex. singulariter tria quorum quodlibet sufficit ad purgationē indicendam: vt est vulgata infamia, graue scandalum, quod intelligitur etiā sine infamia, vt differat à precedenti, & vehemens suspitio. & sic sufficit sola vehemens suspitio: sed tex. adduco in oppositum in. c. tua. de coha. cle. & mu. in fi. vbi tex. sing. dicit q oportet suspitionem esse tantam vt generet scandalum. de quo plenē dixi in. c. qualiter & quando. de accu. Et quantum ad propositum concludē q aut iste est vehementer suspectus apud ep̄m, seu iudicem: & tunc nō requirit scandalum: & ita intelligo istū tex. nā ista suspitio hīc erat orta ex dictis testiū. vt in litera ista: aliās nō differret à secūdo modo, cū supra præmiserit de scandalo. Aut est quis suspectus alij q superiori. & tunc non sufficit suspitio ad indicendam purgationem: nisi sit tanta q generaret scandalum & ita intelligo. c. tua. præalle. Et ex supradictis no. q vehemens suspitio solius iudicis sufficit ad indicendam purgationem. quod tenet hīc Inno. & satis mihi pla-

cet & videtur iudicio meo text. hīc: quia ex testiū dictis erat ista suspitio orta: de quo tamen vide bonum tex. cū glo. ij. q. v. c. omnib⁹. & quod dixi in. d. c. qualiter. ¶ No. purgationem esse præstandam in loco infamię: nam alibi facili⁹ reperiret compurgatores, nec eius præstatione deleteretur infamia vel scandalum. ¶ Not. ibi: *quā tranfactio &c.* quod compurgatores debent habere notam conuersationem purgadi nedum de presenti sed etiam de præterito. sed limita istum text. prout dixi in. c. cū p. s. eo. ¶ No. effectum purgationis præstite. nam debet absolui purgatus, & restitui sibi beneficium si ab eo fuerat suspensus: si verō deficit in purgatione, debet puniri vt conuictus: vt in fi. ¶ Sed oppo. contra text. in versi. *in poenam.* vbi præstita purgatione remanet suspensus quo ad officium donec scandalum sopiatur. quod est contra. c. ex tuarum. s. eo. vbi si denuntiatur boni testimoni, absoluitur ab infamia, & relaxatur suspensio. vt ibi. Sol. dicunt hīc cōmuniter doct. q speciale est in crimine heresis, vel in alio graui crimine. contrarium procedit regulariter. Ego hoc dictum non admitterem, sed dico tex. procedere, quando iste purgatus, seu purgatus præstitit causam scandalo: vt qā cōtraxit familiaritatem cum hereticis: vt hīc dicitur: vnde si ponderetur hæc litera, non remanet iste suspensus propter enormitatem delicti. vt dicunt doct. sed propter familiaritatem cum hereticis. & ideo assumo nō exceptionem sed regulam ex tex. q vbiq; infamatus malē viuendo per actus illicitos & à iure reprobatos dedit causam infamię & scandalo, licet præstet purgationem, debet tamen remanere suspensus ab officio donec sopiatur scandalum: vt sic illi cita eius opera præcedentia puniantur. & ita propriē loquitur iste tex. ¶ In glo. j. in fi. multa hæc glo. inuoluit & ponit ordinem nō omnino necessarium: & licet doc. hīc in multis transeant cum glo. tamen alibi iste ordo in parte reprobat, & in parte limitatur: & ideo concludendo veritatē distingue sic: cū quæritur de modo procedendi contra infamatum. quod aut episcopus seu superior habet probationes promptas: & tunc non est necesse nec vtile statuere terminum accusare volentibus: quia posset supponi amicus, & fieri colludium. Item qā non apparente accusatore via inquisitionis est ordinaria contra infamatum de iure canonico: vt probatur in c. qualiter. ij. de accu. & ibi etiam glo. dixit quod non est vtile præfigere talem terminum. Item & vide latius per Io. and. & Spe. in tit. de inq. s. nunc tractemus. ver. porro. si verō non habet probationes promptas, potest si vult statuere terminum accusare volentibus: sed non est necesse: satis enim est q accusator se non offerat: vnde satis est quod potest procedere ad purgationem indicendam: vt patet in. c. ex tuarum. s. eo. Et de modo indicendi: licet gl. hīc dicat admonitionem debere præcedere: dic melius vt dixi in. c. ij. s. eo. quod aut est infamatus de delicto successiuo. & tunc sunt necessariae illæ admonitiones: quia potest se corrigere desistendo ab actibus suspectis. Aut delictum est momentaneum, vt puta homicidium, vel furtum, vel simonia. & tunc frustra fieret admonitio vt se corrigeret: & ideo hoc casu nō requiruntur illæ admonitiones: sed potest Iudex procedere ad purgationem indicendam: & vbi enormitas delicti vel scandali non subest, non debet ante purgationem præstitam aliquam suspensionem facere: vt in. c. significasti. de adul. sed expectare exitum. vt ibi: sed vbi subest scandalum, vel graue delictum: potest à principio suspendere ab officio donec se purgauerit: vt in. c. ex tuarum. s. eod. & etiam à beneficio. vt hīc. Et si præstat purgationem, fit absolutio. prout superius dixi. vel condemnatur prout dixi in. c. cū p. s. eod. & plenius in. c. accedens. de accu. Et in quantum glo. hīc in fi. dicit istum esse modū pcedēdi cū pcessus incipit à cōtumacia: nō rectē loquitur:

SEBASA PI.

a ¶ Suspicio. Quod possit indici purgatio etiā vbi est suspitio siue infamia, tenet. d. Ant. in. c. tua. de coha. cle. & mul. & alij relati per Felin. in cliteras. colū. pe. ver. in gl. i verbo vehemētē. s. de præsum.

^a ¶ Remaneat infamatus. Circa hoc vide glo. in ver. nō deiecit. & ibi. do. Abb. qui eam appellat singularem. in. c. super his. de accu.

^b ¶ SEBASTIANI. ¶ Bonus vir. quomodo hoc procedat vide Fel. lat. in. c. exceptionē. col. iij. cū seq. s. de exce. & in. d. c. super his. col. iij. ver. in glo. in ver. ultimo. s. de accu.

^c ¶ Probatio præsumptiva. Circa hoc vide qd not. Inno. in. c. q. a veris simile. de præs. c. afferte. eo. ti. per do. Anto. & vide etiam oīno quod late scribit Do. Ab. in. c. accedēs. ij. s. de accu.

^d ¶ Statutū disponens q. conuictus de crimine puniatur tali poena nō habet locum in illo q. habet p. conuictio. q. deficit in purgatione. Et de hac qōne vide per. d. Ant. j. c. at si clerici. in prin. de iudi. in. vj. col. v. vbi idē dicit: sed cōtra hanc opi. videlicet q. imō habeat locū statutū in eo q. de facit i. purgatiōe al. le. tex. i. c. ad audiētiā. & in. c. cū dilectus. de cleri. non res. vbi est tex. q. statutū intelligit secundū ius cōe. nō mirū si sibi recipit interpretationē à iure cōi. etiā quo ad casum: sed pro isto. d. c. do. Abb. optimē facit qd no. Bar. i. l. j. s. hoc interdictū. ff. de sentē. vbi dicit q. statutū imponens poenā mulieribus perlas seu gemas portantibus, non habet locū in mulieribus perlas seu gemas portantibus. Itē ad hoc facit qd no. do. Abb. post Io. an. in. c. sicut dignū. s. de homi. in qōne statutū loquēs in faciēte an habeat locū i. mā. dāte. & vide qd plenē notauit. Et adde hic Ange. in cōsil. clxxxij. & i. cōl. cxxxxxij. vbi dicit q. statutū loquēs de cōtumace habet locū i. vero cōtumacenō in fīto: & facit qd no. Bal. in. l. trāfigere. in. v. co. C. de trāf. vbi dicit q. statutū loquēs de homicidio nō habet locū in eo q. fuit cō. denatus de homi.

loquit: q. iste processus fit rōne infamiae, nō rōne contumaciē: sed tñ de modo procedēdi tam in ciuili q. in criminali alibi plenius est prouisum vt in. c. tuē. & in. c. qm. vt lit. nō cōtest. & in. c. j. de iud. & xj. q. iij. in. c. rursus. & c. quicūq. ¶ In glo. ij. ibi: si inde remaneat infamatus. ¶ Inno. dicit hoc procedere qñ di rectē crimē pbatū est cōtra aliquē per viam exceptiōis, vt puta cōtra accusatorē qui fuit i iudicio, cui etiā data est copia se defendēdi: sec⁹ si se cōtra testē q. nunq. fuit i iudicio. q. magis excipit cōtra partē pducētē q. cōtra testē. Mihi plus placet dictū gl. indistinctē. nā ex quo orta est infamia ex satis probabilib⁹ coniecturis, indici pōt purgatio vt illa aboleat: nā (vt dixi in. c. pce.) licet probatiōes inducte cōtra testē nō faciant plenā fidē cōtra eum in alio iudicio, inducūt tñ prēsumptionē quādam. & pro hoc facit. c. cū tu. s. de testi. vbi dicta testiū reducunt ad concordiam, ne reatu periurij notent de facto: & idem q. ista glo. expreſsius tenuit gl. in. c. cū dilectus. de ordi. cog. ¶ In glo. iij. in fi. Not. ex hac glo. q. licet numerus cōpurgatorū sit arbitrariū regula riter, tñ est maior numerus adhibendus in maiori, & minor in minori. Et pōt esse ratio diuersitatis: q. maiores habēt notitiā pluriū, & facilius propter potentiā inueniūt cōpurgatores. minores ergo nō habent tot notos, nec de facili pnt alios inducere ad se purgandū. nā isti cōpurgatores sunt volūtarij. & nō pnt compelli sicut alij testes. vt not. in. c. seq. facit. c. cū p. & c. ex tuarū. s. e. Ex p̄dictis habes modū cognoscendi an superior in indicenda purgatione excedat modū & arbitriū boni viri: vt consideret qualitas personę criminis, & infamiae, & alia circumferentia. nā si numerus nimis excederet, posset appellari. ¶ Quia in cōmissis arbitrio appellat si nō facit vt bon⁹ vir. vt in. c. j. de dila. & leg. & not. in. l. si qua poena. ff. de verb. fig. & in. c. super his. de accu. secus si cōmitteret cōscientiē: nō debet tñ intelligi de cōscientiā vulpina vt dicit Bal. in. l. ij. C. de fideicō. licet in lecturis cōmuniter nō habeat. vt in. c. statutū. in. s. affessorē. de rescri. li. vj. & ibi gl. qd tñ limita: vt no. glo. sing. in cle. j. de iurepat. ¶ In glo. fi. Ex hac glo. possunt colligi duę solutiones ad cōtrariū formatū in principio glo. Prima est vt deficiens in purgatione in crimine heresis nunq. tradat curiē seculari: q. hec est p̄batio prēsumptiva, & nō vera & directā. Scda sol. q. ideo non tradit hīc curiē seculari: q. volēs redire ad fidē debet recipi, & parci sibi quo ad mortē. Hanc sol. vltimam tenet Hosti. & cōiter doc. & est in se verissima. nā si verē cōuictus vel confessus pōt. redire ad fidem, & non tradi curiē seculari: fortius idem dicēdū in conuictio interpretatiuē. Sed prima sol. gl. cōiter non recipitur. vnde concludunt doct. & maxime Hostien. q. ad quācūq. poenam agatur deficiens in purgatione debet puniri vt conuictus. ¶ Et ex hoc dicto infertur q. si

cidio ex ficta cōfessione: q. statutū debet intelligi de homicidio. verō cū ius cōtrariū videtur dicere Bal. in. l. qm. C. de infra. vbi dicit q. ficta cōfessio inducta per statutū equiparat verā factā in iudicio. videt̄ Bart. Ang. & Imo. in. l. ex cōsensu. ff. de appel. Et adde hic oīno qd late notauit post do. Abb. in. c. ex parte. de sponſa. qd no. post do. Ant. in. c. ad audiētiā. de cle. nō res. Et adde q. licet de iure agēs & cōfentiēs pari poena puniant: vt in. c. j. de offic. deleg. tñ statutū loquēs de agente cū debeat stricte intelligi, non habet locū in cōfentiēte. vt dicit do. Abb. i. c. cū volūtate. j. de sen. excō. Itē ad prēdicta facit qd not. Bar. in. l. trāfigere in. v. co. C. de trāf. vbi dicit q. si statutum dicit q. de oībus delictis possit fieri pax & cōcordia praterq. de homicidio, intelligit statutū illud de homicidio vero. & ideo dicit ibi Bal. q. sup. homicidio ficto poterit fieri cōcordia & gñaliter an statutū loquēs de casu vero extēdat ad fictū. vide p. Bart. in. l. oēs populi. ff. de iur. & iur. vñ. q. prin. & p. Io. an. in regula p. possessore. i. mercu. p. Bal. habet in. l. si q. seruo. C. de fur. p. Bal. & Imo. i. l. j. s. lex fal. ff. ad leg. fal.

iste aliās incidisset in hāresim, & nunc ex deficiētia in purgatione habere p. conuictio & p. relapso, deberet tradi curiē seculari: vt in. c. accusatus. de hāreti. lib. vj. qd est notandū nam ex dicta glo. concluderetur oppositum. ¶ No. tamē rationem glo. nā potest adduci ad statutū quo cauetur q. conuictus de tali crimine puniatur tali poena q. deficiens in purgatione non debet puniri illa poena statuta: quia illa non est vera conuictio, sed p̄sumptiua & interpretatiua. & statuta habēt locū dūtaxat in casu vero. ff. de neg. gest. l. iij. & in. c. in nostra. de iniur. facit qd no. Bar. in. l. j. ff. de fidei. q. cū statuta hodie puniant cōiter maleficia, non incidit quis in poenā statutariam nisi perfecerit delictum. ¶ Et ideo nō sufficit acceptasse seu fecisse actū propinquū, sicut de iure videbatur sufficere. l. si quis cū telo. C. de fidei. cū si. canonizata. de pe. di. j. ¶ Extra gl. quēro quid si nō reperiant tot cōpurgatores: nunquid iste debeat haberi pro conuictio? Hosti. dicit q. si non pōt habere. q. de eo testes nō confidunt, seu nō est fides in alijs de eo qd tunc habetur pro cōuictio & deficiēte in purgatione: aut nō reperit, quia pauper est seu extrane⁹, ita q. nō habet notos in ciuitate & hoc casu est sibi subueniendū arbitrio iudicis considerata qualitate personę, criminis & infamiae, & ita cōiter trāseūt doc. ¶ Sed tu dic q. vbi ex istis causis nō possunt haberi cōpurgatores clerici, debet adhiberi laicus, etiā foemina si non possunt haberi viri: & si etiam laici ex hac causa deficerent, credendū est soli iuramento ipsius: vt est glo. not. in. c. cū p. de accu. & in. c. in decima. xvij. q. ij. & c. cum in iuuentute. j. eo. in glo. fi. & vide etiā bonam glo. in. c. clerici. lxxxj. dist.

SUMMARY

^a Artifices experti in aliqua arte quibus index iniungit vt debeāt aliquid estimare an cogantur siue possint cōpelli deponere secundū cōscientiā. ¶ C. A. P. XI.

Cum dilectus.

Breue est, nec pōt aliter summari. ¶ Not. j. ex text. vnam bonam qualitatem requisitā in cōpurgatoribus, vt sint vicini illius quem purgare volūt: & quoad hoc pōt saluari hoc. c. de superfluitate. nā vicini p̄sumunt melius scire cōditionē & qualitātē vicinorum: vt in. c. quosdā. & c. quantō. de præs. puto tñ q. vbi ex causa non reperirentur vicini: vt quia ex aliqua causa sunt sibi exosi. q. sufficiat habere alios. ad hoc j. proximi. ¶ Sed quāro nunquid cōpurgatores possint cōpelli ad purgandū aliquem: doctores dicūt q. non. vnde isti sunt voluntarij & non coacti: vt dixi in. c. pracedenti. & facit. c. cum p. s. eo. secus tamen est in alijs testibus. vt. s. de testi. cog. per totum. Et potest esse ratio diuersitatis. quia isti deponunt secundum cōscientiā &

Et adde q. licet de iure agēs & cōfentiēs pari poena puniant: vt in. c. j. de offic. deleg. tñ statutū loquēs de agente cū debeat stricte intelligi, non habet locū in cōfentiēte. vt dicit do. Abb. i. c. cū volūtate. j. de sen. excō. Itē ad prēdicta facit qd not. Bar. in. l. trāfigere in. v. co. C. de trāf. vbi dicit q. si statutum dicit q. de oībus delictis possit fieri pax & cōcordia praterq. de homicidio, intelligit statutū illud de homicidio vero. & ideo dicit ibi Bal. q. sup. homicidio ficto poterit fieri cōcordia & gñaliter an statutū loquēs de casu vero extēdat ad fictū. vide p. Bart. in. l. oēs populi. ff. de iur. & iur. vñ. q. prin. & p. Io. an. in regula p. possessore. i. mercu. p. Bal. habet in. l. si q. seruo. C. de fur. p. Bal. & Imo. i. l. j. s. lex fal. ff. ad leg. fal.

^c De hac ratione. vide lat⁹ per do. Abb. in. c. insinuatū. s. de fimo. & facit quod no. idē d. Abb. in. c. vno. circa fi. de pl⁹ pet. vbi dicit q. statutū loquēs de conuictio nō habet locū in illo q. confessus fuit.

¶ Perfecerit delictum. Hoc dictū refert et. d. Abb. i. c. mulieres. de sen. excō. & idē tenet Bal. in. s. itē. l. cor. nel. insti. de publ. iudi. & vide Pet. de anc. in repe. c. canonū statuta. de cōsil. i. vj. principali q̄sito. in. xxxj. co.

Panormi super Quinto.

illius q̄siti. ver. & si statutū. vbi dicit q̄ si statutū exigit factū cōsummatū, nō sufficit si sit inchoatū. & q̄ in statutis requiratur factū cōsummatū tenet Bal. in. l. si quis nō dicā rapere. in. iij. col. C. de epi. & cle. & Ange. in. l. j. §. hęc verba. ff. qd̄ q̄s̄ iu. & p̄ Bar. in. l. j. §. diuus. ff. de sic. Et adde q̄ t̄m in statutis requirit q̄ actus sit perfectus, q̄ etiā si statutū diceret. si q̄s voluerit facere tale qd̄

punia, requirit ad p̄nā imponē dā q̄ actus sit perfectus, nec sufficit sola volūtas. & ex ponitur illud ver. bū voluerit. i. voluntariē fecerit: ita elegāter determinat Barto. post gl. in. l. fin. ff. de rum diui. Itē adde quod illud dictū Bartol. in. l. j. ff. de fidei. qd̄ refert hic d. Abb. refert etiā & sequit̄ do. Ant. in. c. j. in pe. col. de eo q̄ mit. i. pos. de quo vide oīno qd̄ not. Bar. in. c. fina. in. iij. colū. de consuetu.

¶ Adde quod voluit Bald. cōf. ccc. vij. j. libr. vbi ponit an stāte statuto q̄ capite punia, qui adulterium nixus fuerit, si q̄s attētauit, sed timore p̄territus aufugit, an debeat puniri.

¶ Illi qui habent deponere secūdū conscientia nō p̄nt cōpelli. qd̄ est notādū p̄ estimatoribus, & ad hoc facit qd̄ no. Bald. in. l. rē nō nouā. C. de iudi. vbi dicit q̄ ille cui cōfciā stari debet, nō cōpelli exprimerē cām mouētē cōfciām.

SEBA. SAPI.

¶ Cōpelli. Vide Feli. in. c. p̄posui. ff. col. iij. ver. prima cōclusio. §. de proba. vbi ponit de p̄tis in arte, an possint cogi ad dicendum illud qd̄ sentiunt.

¶ Purgatio. Adde de hoc latē videndū Ro. consil. ccclj.

SEBA. SAPI.

¶ Purgatio. Ad hęc faciunt not. p̄ Bar. in. l. de minore. §. tormenta. ff. de q̄stio. vbi ponit quod fama debet oriri à fide dignis p̄sonis: aliās non p̄bat de quo ibi per Alexā. & per Sal. in. l. ea qui dem. C. de accu. in materia famæ.

ZACHARI.

opinionem eorum. Alij verò deponunt de his quę acta sunt corā eis. vnde isti de quibus in tex. possunt timere periurium. ¶ Et p̄t induci hoc dictum q̄ habentes^a deponere secundū conscientia non possunt compelli. b & esset notabile dictum si esset verū. & facit pro istis artificibus expertis in aliqua arte, quibus Iudex iniungit vt debeāt aliquid estimare.

¶ SVMMARIIVM. ¶ Infamia facti orta ex non probabilibus coniecturis, & ab emulis est nullius effectus.

¶ Testes qui requiruntur in aliquo actu: cum certis qualitatibus, si in loco vbi actus celebratur nō reperiuntur testes cum dictis qualitatibus, sunt adhibendi, quomodo reperiuntur.

CAP.

XII.

Vmin iuuetute.

Nota semper quod propter infamia est indicenda purgatio: potest tamen quādoq̄ indici etiā vbi nō est indicenda ad instantiam purgandi. Vel aliter & melius sic. Si infamia ortum non habet ex probabilibus coniecturis, non est de necessitate indicenda purgatio: potest tamen indici ad instantiam purgādi. Hoc dicit: & est casus nota. secundū istum intellectum. Prima pars narrat factum & petitiones procuratoris. Secunda petitionem improbat. Tertia petitionem cum quadam protestatione admittit. Secunda ibi: vnde. Tertia ibi: Ceterum. ¶ Casus literalis. Episcopus quincien. ecclesiæ dicebatur habere immoderatā familiaritatem cum quadā nepte sua. propter quod rex Vngariæ sape scripserat domino Papæ vt illum de vngaria remoueret. vnde papa scribit cuidā episcopo vt super hoc cautē inquireret. Coepiscopi Vngariæ & ipsi postmodum rescripserunt do. papæ q̄ eū bonū virū & honestē conuersationis esse credebant: personā ipsius multipliciter cōmendantes. Sed q̄a pater filiū quē diligit corripit, ad maiore cautelā dñs papa mādauit eidē vt ab illius familiaritate totaliter cessaret. q̄ sinistra suspitio de ip̄o haberi non posset: sed quidā malus homo rescriptū illarū literarum furripuit. & apud regem & alios magnates ipsum nequiter publicauit: vt magis infamaretur: sed papa licet repulsus fuerit multoties cōtra ipsum, tamen aduersus eū noluit commoueri, sciens q̄ facile dictum sequitur multitudo: postea verò cū dictus ep̄s ad Strigo. Metropol. extiterit postulatus, quidam qui aduersabatur eidem vt promotionem impedirent ipsius. coeperunt ipsum iterū infamare: vnde ipse de quorundam amicorum suorum consilio quēdam procuratorem ad curiā destinauit, postulans à do. Pa. q̄ purgationem canonicam faceret ei indici ad suam innocentiam ostendam.

¶ Ad certas personas & locum. Vult iste innuere q̄ ne-

dendam. Papa postulationem illam reputans minus providam ab ea ipsum procuratorem sape voluit reuocare. Sed quia procurator instabat, papa mandauit purgationem eidem indici cū duobus Abbatibus: quāuis protestatus fuerit q̄ ex alia causa petitio talis improvidē tunc fiebat: q̄a Suffraganei Strigonen. ecclesiæ vix eo tempore purgaret eundē q̄ in facto postulationis contradicebāt eidem, & Suffraganei Colocen. ecclesiæ ipsum minimē tunc purgarent: quia inter eū & Colocen. Archiep̄m de Strigo. metropol. quæstio verteretur. vnde cū nō sint alij pontifices in Vngaria, meritō videbatur q̄ per ep̄scopos regni sui super illo articulo se purgare non posset. Ber. ¶ Not. j. ex tex. singulariter q̄ quando constat infamiam processisse ab emulis, non est ex ea indicenda purgatio etiam ad instantiam aliorum, nec debet Iudex commoueri ex tali infamia cōtra infamatū. Et ex hoc infertur quod dixi in summario. quod vbi constat infamiam ex probabilibus coniecturis non processisse, q̄ de ea non est curādum, vnde nullum de iure habebit effectum: sed habet bene locū illud. Vanæ voces populi non sunt audiendę in. c. ofius. de elect. & in. l. decurionum. C. de p̄enis. Et idem voluit Barto. in. l. de minore. §. tormenta. ff. de quæstio. & hoc dictum optimē probatur hic. ¶ Secundō not. tex. ibi. dictum facile sequitur multitudo &c. hinc dicitur. Fama volat, transitq̄ modum quocūq̄ feratur. Eximie crescit: sed non cito fama quiescit. ¶ Not. ibi: super hoc bonum zelum &c. quod non debet aliquid fieri ex solo zelo, nisi subsit iudicium rationis: quod facit secundū Hosti. contra religiosos p̄latos habentes tantum zelum in puniendis delictis, vt præmittat ordinem iudicarium inquirentes quandoque de criminibus omnino occultis: & ideo dicit periculum ignorātes iura promoueri in ep̄scopos. de quo in. c. j. de consang. & affi. ¶ Not. quod infamia facti habēs ortum ab emulis non impedit quem promouendum ad dignitatē. ¶ Vltimō colligitur argu. quod numerus compurgatorum est arbitrariorum. nam hic fuerunt deputati duo Abbates. & in. c. inter. §. e. fuerunt. xiiij. & in. c. j. §. eodē dicitur de duodecim. & in. c. ex tuarum. §. eodem. dicitur de. vij. est ergo arbitraturus. Iudex numerum secundū qualitatem personę, criminis, & infamię. ¶ In gl. in verbo. postulare. in fi. Innocen. tenet q̄ procurator potuit hoc postulare licet sit generalis: sed fortē Inn. motus est ex ratione glo. quia hoc videbatur vicinum mandato. nam cū esset super postulatione iam facta de isto ep̄scopo ne aliquo modo impediretur: propter infamiam potuit petere purgationē infamię. arg. in. l. ad rem mobilem. ff. de procur. tamen secundū Hostiē. ista purgatio non erat de necessitate indicenda: tū q̄a petitio iniusta. vt in tex. tū quia papa non astringitur dispositioni iuris: vt in. c. proposuit de concess. p̄ben. tum quia purgatio non dependet ex voluntate partis, sed ex dispositione iuris. ¶ In gl. fi. Not. bene glo. & vide quod dixi in. c. inter. §. eo. in fin. Et facit hęc glo. iuncto tex. in arg. quod vbi testes de iure necessarij non reperiuntur in loco, tunc quales reperiuntur idonei iudicantur. Et hoc fuit consultum in quæstione facti. dicit statutum q̄ ad confectionem inuentarij requiruntur testes cum certis qualitatibus, opponebatur postmodum q̄ nō habebant qualitates requisitas, replicabatur q̄ in loco illo non reperiuntur testes cum illis qualitatibus. & certē ex hoc debet actus tolerari. ad idem tex. cum glo. in. c. cū dilectus. de ele.

SVMMARIIVM

1 Negatiua coarctata loco & tempore potest per testes probari. CAP. XIII.

DE testibus. Compurgator iurat de credulitate. h. d. De materia huius. c. dic vt habetur in. c. quoties. §. eodem. ¶ In glo. Et habet locum ratio gloss. quando negatiua esset restricta ad certas personas & locū. dñā tunc bene possunt testes deponere de veritate: tunc enim potius deponunt de facto proprio quā alieno. vt si dicunt quod tali hora titius nō commisit homicidium, quia fuit nobiscū, & non potuisset committere quin nos vidiissemus: nā si testes tali modo deponerēt, nō esset locus purgationi: vt not. in. c. proxi. & c. cū dilectus. facit glo. in. c. clerici. lxxxj. dist.

Summarium.

SVMMARIUM.

- 1 Infamatus nō solum super causa criminali: sed & super defectu & inhabilitate debet priuari.
- 2 Spurius nō pōt sine dispensatione ad sacros ordines promoueri.
- 3 Negatiua nō astricta loco tēpore licet non probetur per testes, tamen aliquando probatur per iuramentum partis negantis quando non apparet aliud in contrarium.
- 4 Infamatus non admittitur ad purgandum: quando eius infamia potest per testes probari.
- 5 Filius non potest iurare de veritate se esse filium talis, sed de credulitate sic.
- 6 Iuramentum de veritate nunquā quis tenetur nec debet subire, quando non potest haberi vera scientia.
- 6 Filiatio quibus modis præsatur?

CAP.

XIIII.

Accedens. Infamatus sup defectu nataliū nō debet pmo

ueri, nisi pri⁹ se purget. h. d. Prim⁹ ponitur questio. Secūdo puiſio ibi: quo circa.

Casus literalis. Quidam diaconus. T.

- 1 nomine dū vellet in presbyterū pmo ueri, quidā emuli sui dixerūt illū esse filium sacerdotis. propter quod dioceſan⁹ ipsum noluit promouere: nec permisit illum ab alio promoueri. vnde ille diaconus ad do. Pa. accedens prædicta eidem exposuit. Mandat papa ep̄s quatenus si de hoc est publicē infamatus: & de ipsa infamia constare non poterit, purgationē ab ipso recipiat, & ipm promoveat ad ipsum officium sacerdotis: quia & si nō sit nota delicti tamen est nota defectus impediens ad sacros ordines promouēdū. Ber. ¶ No. j. ex tex. q purgatio locū habet nedum super criminali. sed etiam super aliquo defectu & inhabilitate. facit. c. iij. s. de apofa. ¶ No. ij. q nedū spurius de quo cōstat ad ordines promoueri nō debet sine dispensatione: sed etiam ille de quo non cōstat, ex quo tamē de defectu natalium infamatus est. Et causas propter quas filius non legitim⁹ promoueri non potest vide per gl. in. c. j. & fil. presbyte. lib. vj. ¶ Sed op. contra tex. de. c. cū in inuentute. s. eodem. nā infamia ab emulis orta nō habet effectū indicendi purgationē. Sol. vt ibi: & hoc no. ibi enim cōstabat infamiā habuisse ortum ab emulis. hīc verō non cōstabat: sed iste dumtaxat hoc asserbat. vnde Papa mandat purgationem indici si publicē iste esset infamatus. quasi dicat q si ab emulis tātūm hoc diceretur (prout ipse asserbat) nō esset de hoc curandum. & sic potius cōcordat cum illo. c. cū in iuuentute. ¶ In gloss. ij. ibi: quia negatiua probari non potest.
- 2 hoc verū, si hęc negatiua esset pbāda per testes: sed hīc est probanda per iuramentum asserentis, & per testes de credulitate. vnde dicit Io. and. & bene. q vt plurimum in purgatione venit factum negatiuum. simile in. c. j. de cōfess. lib. vj. vbi negatiua quē aliās probari non potest, admittit in positioib⁹ vt sic possit probari per iuramētū.
- 4 ¶ Et in fi. gl. aduerte: quia si probaretur filiatio, prout dicitur in gl. nō esset locus purgationi: quia hęc est vera probatio quē potest fieri super filiatione. Ex existēte vera probatione cessat purgatio: vt in. c. seq. vnde cōsidera varios modos pbādi. Aut em̄ vult iste pbare se fuisse habitum reputatū, & nominatū pro filio sempronij & c. & tunc non est necesse q aliter se purget. & de hac purgatione non loquitur. iste tex. ¶ Aut vult iurare quōd sit filius sempronij. & non debet admitti: quia subiret periuriū cū filius non posset iuramento asserere se filium sempronij. Aut vult iurare se fuisse habitum, reputatum, & nominatū pro filio sempronij: & ita se credit esse filium sempronij: & tunc talis purgatio recipitur, & cōpurgatores iurabūt de credulitate quōd credūt eum verum iurasse. nam vt dicunt hīc Hostien. Inn. & Io. an. de necessitate peruertenda est forma iuramenti in hoc casu. vnde licet aliās purgandus debeat iurare de verita-

te: vt in. c. quoties. s. eo. in fi. in hoc tamē casu iurabit de credulitate: quia non potest haberi vera scientia. ¶ Et no. ex prædictis & ex tex. q ex quo semel quis habitus & reputatus fuit pro filio sempronij, fama sequens in contrarium non nocet. Et in quantum gl. dicit sufficere probare quē fuisse genitum ex vxore titij vt inferat ipsum esse filiū titij. dic hoc pcedere etiā si titi⁹ negaret ipsum esse filium suū. quia ex quo quis est natus ex vxore alicuius, præsūmitur natus ex marito, nec potest maritus eū nō cognoscere in filium suum, nisi probaret tempore conceptionis eum fuisse absente, vel impotentē ad generandum. vt est text. not. in. l. filium. ff. de his qui sunt sui vel alieni iur. & ibi Bar. & idē dic si mater postea assereret ipsum esse filium alterius q mariti: vt non credatur ei in præiudicium filij: vt no. d. in. l. filium. & no. gl. in. c. officij. de poeni. & remis. quod videtur procedere etiam si probetur q tempore conceptionis mater habebat cōcubitum cum alio, & ad hoc tex. not. in. l. miles. s. defuncto. ff. de adult.

gatiua coarctata loco & tpe possit probare de quo vi de Bar. in. l. j. C. de cano largiti. lib. x. eūdē in. l. heredes palā. in prin. ij. de testa. & in. l. actor. & ibi Bal. C. de proba. Ang. in. auf. de here. & fa. s. hinc nobis. coll. j. & Ale xā. in. l. j. col. vj. ff. si cert. pet. & cōfi. xlij. vol. iij.

SVMMARIUM.

- 1 Infamatus de crimine notorio non potest se purgare: sed debet condemnari.
- 2 Causa si pendet coram delegatis, ordinarius debet filere. 10.
- 3 Cognoscens carnaliter monalem committit tria delicta: adulterium, sacrilegium, & incestum.
- 4 Litis contestatio an & quando requiratur in inquisitionibus?
- 4 Notoriū quando dicatur esse crimen adulterij, vel incestus?
- 5 Laicus potest testificari cōtra clericū: quādo crimē est notoriū.
- 6 Notrium probatur ex eo quōd omnes de vicinia sciunt.
- 7 Delegatio adimit iurisdictionem ordinarij.
- 8 Infamatus quomodo purgatur quando nulla præcedit inquisitio contra ipsum nec accusatio.
- 9 Citatio vel sententia an requiratur in facto notorio.
- 10 Rescriptum si est impetratum ad iudices delegatos super aliqua causa: non potest pars cōtra quam est impetratum illi renuntiare: sed pars quæ impetrauit sic re integra.

CAP.

XV.

Cum dilectus. ¶ Sup notorio crimine non est

indicenda purgatio, & pendēte causa sup criminibus coram papē delegato, purgatio ab ordinario super eis recepta non tenet. h. d. In prima parte ponitur auditoris datio. In secunda actoris petitio. In tertia rei responsio. In quarta diffinitio. Secūda ibi: cūque idem. Tertia ibi. Dictus. Quarta ibi. His igitur. ¶ Casus literalis. Inter. H. presbyterū ex vna parte. & O. clericum ex altera super quibusdam ecclesijs quæstio vertebatur: pro qua dictus. H. presbyter & G. procurator. O. clerici ad sedem apostolicam acceſſerunt: procurator ipsius. O. proposuit q cū. D. presbyter esset publicē infamatus super crimine incestus, episcopus Constātiensis ordinatus eius ei purgationem indixit: qui cū se purgare nō posset, ecclesijs suis fuit ab ipso per sententiam destitutus: sed ipse nihilominus eis per violentiam detinebat occupata. Postmodum cū idē presbyter vxorem cuiusdam consanguinei sui publicē detineret, quidā clerici cōtra ipsum super hoc ad quosdam iudices literas impetrarunt, continentes vt si dictus presbyter super crimine adulterij & incestus se nō posset purgare, ipsum pcena debita castigarent: & cum eis constitisset q idē presbyter pro eo qd in purgatione defecerat ab episcopo fuerat condemnatus, ipsum tanq contumacē prædictis ecclesijs priuauerunt. maximē cū de crimine adulterij & incestus tanq de notorio constitisset eisdē: mandans Abbati sancti Galli, ad quem bene

BBB

SEBASAPI.

- a ¶ Negatiua. qm negatiua possit probari vide remissio uē p Fel. i. c. tertio loco. colū. pe. s. de prob. Lāfr. de ori. in rep. c. qm cōtra falsam. colū. ij. s. de proba.

ZACHARI.

- b ¶ ¶ Habit⁹ & reputatus fuit pro filio. Adde Lāfr. de oria. c. qm contra falsam. s. statum⁹. ver. testiū depositiones. nu. 104. & ibi in apo. Cel. in ver. filiatio. s. de prob. Fel. jn. c. per tuas. col. ij. no. j. eo. ti. istū i. c. michael. nu. 1. & ibi not. in apo. ad eū. in. ver. filius. s. de fil. presby. & in. c. intelleximus. nu. 7. & ibi iterū in apo. meis in ver. filium mariti. s. de accu.

Panormi. super Quinto.

ZACHARI.

¶ Tria delicta, Adde gl. xxvñ. q. j. in. c. virginibus, quā tñ cum dicto istius limitabis vt p Bal. i. c. j. q. b. mo. feu. amit. in feu. & Alex. i. l. itē apud labeonē. §. si quis virgines. ff. de in. iur. vt nō procedat in cognoscēte ignorāter. & q sit poena clerici cognoscētis scienter monialē dic q deponit, & in monasteriū detruditur, p̄alle. cā & q. c. si quæ & c. si quis episcopus. laicus verò secūdu leges poena capitis ple. tit. l. si qs nō dicā rapere. & ibi doc. C. de epi. & cle.

b ¶ Admittuntur laici ad probādū notorium crimen clerici. & vide oī. no. d. Ant. & do. Abb. i. c. cū nō ab hoīe. de iud. an aut admittat ad probādū famā. vide. q. Ant. in. c. in lite ris. in vlti. col. s. de testi.

SEBASAPI.

c ¶ Notoriū. Nūqd aut in hoc casu suf ficeret reddere rō. nē scio. quia vici nus. vide Bal. in. l. j. C. de collu. dete. vbi sentit q nō qā secūdu eū in his q oculos vicinorum solēt laterenō est cōcludēs illa rō. qd etiā voluit Feli. in ca. literis. s. de pr̄ sump. Mod. post Alexan. in. l. j. ff. si cer. pe.

ficiorum collatio pertinebat: vt beneficia illa cōferret. qui contulit illa. O. clerico supradicto. vnde petebat sup illis p̄dicto presbytero imponi silētiū. & ipsi tradi posses sionē illorum beneficiōrū. Ex aduerso. D. presbyter re spōdebat q processus iudiciū p̄dictorū debebat me ritō retractari. cū lit. non cōtest. processerint contra ip sum, adiiciēs etiam q purgationē indictā sibi ab electo Constantiensī curauerit exhibere: sed ei respondebatur q talis purgatio non valebat cū iudicio pendēte corā delegatis ordinarius nō debebat indicere purgationem infamato: & ita tanq coram nō suo iudice facta dicitur. His & alijs diligenter auditis & intellectus: licet literæ delegatorum iudicum, vel ipsarum transcriptum domi. Pa. ostense non fuerint: quia tamen ex tenore relationis ipsorum iudicum quam procurator p̄dictus exhibuit do. Pa. constitit euidenter q Iudices illi processerunt iu ris ordine pr̄termisso. vnde Pa. tā processum illorū q concessionem ecclesiarum à p̄dicto Abbate de man dato iporū factam autoritate apostolica retractauit p̄cipuē cū relatio iudiciū cōtinebat repugnantia & ad uersa. dicebatur enim q crimen eiusdē presbyteri adeo notoriū erat, q nullus locus inficiationi penitus existe bat: vt pote cui? vniuersus populus testis erat. & tñ ibi dem pr̄mittitur q eidem presbytero terminū peremp. assignauerūt in quo se purgaret si posset, cū nimirum si crimē erat notoriū non erat illi purgatio indicenda: sed in eū cōdemnationis sentētia proferenda. Si verò nullus apparuerit accusator, & super p̄dictis criminibus vel ipsorū altero apud bonos & graues fuerit infamatus, purgatio canonica indicetur eidē, non obstante q corā p̄dicto electo dicitur se purgasse: qā pendēte iudicio coram delegatis nō debuit ordinarius purgationem in dicere infamato. Bern. ¶ No. j. ex text. iudicē ordinariū posse procedere contra infamatū eidē purgationē cano nicā indicēdo, abiq eo q terminus accusare volentibus statuatur, vel q pr̄mittatur inq̄sitio super veritate. Et certē nō cauillādo, nec dānando literā hīc videtur casus pro eis quæ dixi in. c. inter. s. eo. licet Inno. super hoc in fter: vt j. subijciam. Secūdo no. retento eodē modo intel ligendi. q deficiēs in purgatiōe super graui crimine pōt priuari beneficijs suis, licet nullus ali? agēdi modus p̄ cefferit: qā (vt s. dixi) hīc non apparet de accusatione vel inquisitione p̄cedenti qd est cōtra opi. Io. and. in. c. si gnificasti. s. de adul. vbi dixi talem tantū suspēdi debere. & de hoc j. ¶ Tertiō no. q ex eodē facto qnq oriuntur duæ species criminū separatē. vnde ex retētiōe & abu sione vxoris cōsanguinei oriebantur crimen incestus & adulteriū. nam incestus oriebatur, qā affinis: adulterium verò, quia cōiugata. facit tex. in. l. si adulteriū cū incestu. ff. de adul. ¶ Ad idē vide glo. no. in. c. virginib? xxxvij. q. j. quē dicit accedentem ad monialem committere tria delicta. Primū. qā sponfa dei cōmittit adulteriū. Secū dū, qā cōsecrata cōmittit sacrilegiū. Tertiū. quia affinis spiritalis cōmittit incestū. vnde de quolibet istorū cri minū acūsari potest. An autem punitus de vno: puta sa crilegio possit accusari postea de adulterio vel incestu. tangit ibi glo. sed melius Bart. in. l. senatus. ff. de accu. & dicendum: vt in glo. ¶ Quartō not. arg. opti. ex text. q etiam in processu inquisitionis debet fieri litis contest. aliās si proceditur ea omīssa, etiam contra absentem nō valet processus: hoc singulariter colligitur ex text. sub tiliter intelligendo verba sententiæ secundum inquisi tionem. Hoc dictum tamen intellige quando inquisitio fit ad petitionem alterius principaliter eam promouen tis. quia tunc ille habetur loco accusatoris. secus si fieret ex puro & mero iudicis officio. quia tunc non est cum quo fiat contestatio. Et hoc modo intellige. c. quo niam frequenter. §. sunt & alij. vt lit. non contesta. vbi vi detur probari contrarium: & hac est vera & commu-

nis conclusio. maximē Host. hīc & in. c. clamor. s. de test. dico plenē in. d. §. sunt & alij. & ad hoc solet quotidie alle gari ista litera. cui videtur cōcordare. c. cum. l. & A. s. de reg. iur. ¶ Not. vltius & tene menti quod crimen fornicatiōis, seu incestus, vel adulterij pōt adeo esse no toriū vt inficiationi locus non sit: vnde absq alia indagi ne potest Iudex procedere ad impositionē p̄enē. Et lo quitur iste tex. qñ notorietas surgit ex sola retētiōe mu lieris i domo: vt qā fortē in lecto vel in mēsa simul iacēt seu natus est inde filius qui est euident ar. incōtinentiē pa ternē. vt dicit tex. in. c. priusq. xvij. dist. & facit hoc. c. ad no. in. c. vestra. & ca. fi. de coha. cle. & mu. ¶ Itē not. tex. opti. probātē q in delicto b notorio laici possunt testifi cari cōtra clericos. vnde hīc dicitur quod populus vici niæ erat testis notorietatis. & hunc tex. singulariter alle. gl. in. c. decetero. s. de testi. in materia huius. c. ¶ Itē col lige q notoriū causatur ex eo quod notū est viciniæ: & no. modum probandi notorium. nā satis testis videtur reddere sufficientem causam si dicit q omnes de viciniā dicunt. ¶ Vlti. collige q papa committendo causam contra aliquem clericum videtur tacitē adimere iurisdic tionem inferiorum quo ad illam causam, adeo vt non valeat processus coram inferiore iudice agitatus. de quo no. in. c. cū. M. de consti. & per Inn. in. c. vt nostrū. s. de ap pel. ¶ In glo. j. ibi: sed suspendi ab officio. Aduerte. quia glo. videtur inuoluere istum passum. nam. c. inter. s. e. in prin. quod disponit de suspensione tantū, nō loquitur de deficiente in purgatiōe, sed in infamato contra quem incipit processus. Vnde aduertendū. q aut quærimus de modo procedēdi cōtra infamatū à principio, & hoc ca su debet seruari quod dixi in. d. c. inter. Aut quærimus de modo puniendi deficientem in purgatione: & hoc ca su loquitur iste tex. & plenē tetigi materiam in. c. acce dens. s. de accu. Et communis cōclusio in. d. c. accedēs est: vt in poena imponenda attendatur modus agendi: vt si p̄cessit accusatio, puniat vt conuictus in accusatione si p̄cessit inquisitio, puniatur vt conuictus in inquisi tione. ¶ Sed dubium est. quando nullus modus agendi p̄cessit, vt quia Iudex nulla p̄missa inquisitiōe super veritate indixit purgationem infamato, & hoc casu vo luit Io. and. in. c. significasti. de adult. vt tantū suspenda tur. & optimē facit iste tex. Inn. hīc in prima opi. hoc te tigit: sed postea conclusit oppositū dicens: q ex quo infa mia est contra aliquem, & Iudex nō habet probationes promptas, potest absq alio sibi indicare purgationē, & deficientem priuare beneficijs suis, & etiam deponere si crimen est graue, & pro hoc facit. c. cum. P. s. eo. & opti mē facit ista litera: vt s. tetigi. Sed ob. dictum Io. an. in di cto. c. significasti. vbi solent ista allegari pro contrarijs. Sed pro concordia posset dici q aut Iudex indicit purga tionem ad effectum indicēdi p̄nitentiā, vel vt fileat in famiā: & tunc procedat illud. c. significasti. nam vbi infa mia silere non potest, debet fieri suspensio ab officio. ij. q. v. presbytero. & ita si est deficiēs in ea purganda, suspē ditur ab officio. Aut Iudex procedit contra infamatum vt priuet eum beneficijs suis si se nō purgauerit. Et hoc casu potest procedere iste tex. ex opinio. Inn. vel aliter. Aut crimen est graue: ita q Iudex ex officio suo, aliās ar bitrio suo imponeret p̄enam priuationis, & tunc illa imponetur: aut non est ita graue, & tunc fiet suspensio. Nam sciendum q vbi proceditur per inquisitionē, mi tior poena imponitur q per accusationem: vt in. c. quali ter. el. ij. de accusatio. & poena est arbitraria. ita & mitior debet imponi quando proceditur contra deficientē in purgatione, cū sit p̄sumptiuē conuictus, & nulla p̄ ceffit inquisitio. cū ergo poena sit arbitraria, & deli ctum hīc commissum fuerit separatim, & longē graui? à delicto commissio, vt in. c. significasti. potuit Iudex ibi arbitrari p̄enam suspensionis, & hīc arbitrari p̄enam priuatio

priuationis. & hoc plus placet. & secundū hoc possumus limitare ea quæ dixi in d. c. accedēs. Ex p̄dictis potest in ferri ad solutionem alterius positionis quæ potest formari cōtra textū. videtur enim quod ex quo iste purgauerat se vel fuerat cōdēnat⁹ corā Costātiē. episcopo. q̄ nō debeat amplius onerari super purgatione pręstanda. Solu. dicunt quidā q̄ papa voluit isti facere gratiam, vt no. obstante prima cōdēnatione posset iterum se purgare si vellet. Sed posset aliqua solutio & melior dari q̄ aut quis fuit absolutus: quia pręstitit purgationē: & tūc non debet iterum onerari: ita loquitur. c. ex tuarum. s. e. à contrario. Aut fuit cōdēnatus, sed cōdemnatio propter rebellionem suam non habuit effectum: & tunc potest iterum impeti: quia non debet cōdemnatio sibi immunitatem pręstare. Tertiō potest solui quod presbyter non exceptit de priori processu: q̄a faciebat contra eū. Quartō potest solui q̄ episcopus Constantiensis iniuste processit, quia nō habet priuare sed suspēdere. sed ab hac solutione recedit Inn. vt sup̄ra dixi. & ideo tene alteram ex p̄dictis. & facit quod no. Bar. in l. sepulchra. in fi. ff. de sepul. vio. ¶ In gl. in vers. non erat indicenda. ibi: ci tatio tamen facienda est. De hoc an citatio^a & sentētia solennis interuenire debeant in facto notorio. dic vt nota. in. c. ad nostram. el. iij. de iureiurā. in. c. ex parte. de verb. signi. in. c. vestra de coha. cle. & mulie. Et aliquid tango in. c. cū olim. de re iudicata. vbi tex. ¶ In gloss. in verbo. apud bonos. in fine. Tenet ergo glo. q̄ sufficiat talis infamia ad indicendam purgationem. Et ad. c. qualiter. respō de quod nō contradicit: sed non dicit quare Ioan. and. dicit quod illud. c. loquitur in inquisitione, istud in purgatione: & sic videtur sentire opinio gl. quo ad purgationem indicendam. de hoc per Inno. & Hostiē. in dicto. c. qualiter. & ibi plenē dixi. Et quo ad propositū distingue rem. q̄ aut subest scādalum nisi se purget apud bonos & graues: & est indicenda purgatio: quia solū scandalum per se sufficit ad purgationem indicendā: vt in. c. inter. s. eodem. aut non subest scādalum: & tunc non est indicenda purgatio. textus videtur iudicio meo in. c. cū in iuuentute. s. eodem. nam ibi infamia peruenit ad regē & regni maiores: sed quia habuit ortum ab emulis, Papa noluit moueri contra illum etiam ad purgationem, nisi de victus instantia illius pro hoc. quia quando infamia non habuit ortum ex probabilibus coniecturis non dicitur infamia quo ad iuris effectum: sed vanę voces populi de quibus non est curandum. vt in. c. ofius. de elect. & l. de curionum. C. de p̄enis. per Bar. in l. de minore. s. tormēta. ff. de quæsti. ¶ In gl. fina. ibi: nullam habuit iurisdictionem & c. ¶ Nota benē glo. iuncto tex. quod is contra quem causa commissā est per papam nō potest adire ordinarium loci, & renuntiare rescritto: quia iudiciū red datur in inuitum, nec valet processus coram eo inuitus. secus dicit Host. quando pars quæ impetrauit rescrittū re integra ad ordinariū accedit parte aduersa consentiente: quia videtur tunc renuntiare rescritto. & delegatus nō debet eos ampli⁹ audire. arg. in l. sed si. cū. l. seq. ff. de arb. de quo vide qd no. in Spe. in ti. de leg. s. restat. ver. itē finis. & dic etiā vt no. in. c. ex cōquestiōe. de resti. spo.

S V M M A R I V M.

- 1 Actio criminalis de iure canonico nō terminatur tempore quo ad hoc vt possit Iudex ex officio inquirere: vel purgationē indicere: sed quo ad accusationem tollitur.
- 2 Delictum si fuit punitum in foro contensioso: pot tamen puniri iterum in foro p̄nitentiali: & econtra.
- 3 Prelatus an debeat se purgare de delicto commissō ante pręlaturam, & an possit iudici sibi purgatio per illum qui eum promouit?
- 4 Adulterium an & in quibus dicatur esse de atrocioribus

criminibus?

- 5 Dispensatio in matrimonio circa cognitionem spirituales nun quā reperitur quod ab ecclesia romana fuerit obtenta: secus in cognatione carnali.
- 6 Promouens scienter aliquē homicidam, vel aliter irregularem punitur & promotus deicitur.
- 7 Inquisiti o semper debet continere qualitatem criminis, & circumferentias quando fit ad p̄nam imponendam: alias fortē secus.
- 8 Tutor potest remoueri in generali suspitione: etiam non habita qualitate nec forma suspitionis.

CAP.

XVI.

Accepimus. ^b Nō sufficit pręlato de criminibus infamato iurare cū se purgat, q̄ sit immunis ab illis criminibus, sed iurare debet q̄ post suam promotionem illa crimina non commisit. h. d. Et quatuor sunt partes. In prima iudicum consultatio super forma purgationis quā purgāndus offerebat. In secunda ibi: ipse. purgandi supplicatio. In prima ibi: Porro. ipsius formę reprobatio. In quarta ibi: Ideoque. causę commissio cum expresse debite formę. ¶ Casus literalis Archiep̄s Bisuntinus infamatus erat de simonia & de incontinentia, & quod iustitiam vendebat, Papa mandat quibusdam vt super p̄dictis purgationem eidem indicere: qui recepto mandato ipsum citauerunt ad pręsentiam suam: ipse ad diem pręfixum comparuit, & iuramentum purgationis obtulit, sub hac forma videlicet q̄ erat immunis ab illis criminibus super quibus se purgare debebat: sed Iudices talem purgationem admittere noluerunt. significātes hoc domino papę. Ipse verō ad apostolicam sedem accedens, asseruit q̄ ipsi nolebant vt assereret, q̄ nunquā à natiuitate sua passus fuerat lapsum carnis. vnde petebat quatenus saltem super purgatione incōtinentiæ mitigaret rigore: sed papa non credit q̄ sub illa forma exactum fuisset iuramentum ab ipso, sed potius pręsumit q̄ alia de causa sub illa forma se purgare volebat: videlicet q̄ immunis erat ab illi criminibus de quibus erat infamatus, tanquā dimissis per p̄nitentiam iam esset immunis ab illis. sed hoc iurare temerarium erat cū beat⁹ Iob dicat. Etiam si simplex fuero hoc ipsum ignorat anima mea. vnde papa pręscriptam formam secundum quā iurare volebat reprobat, vt indiscretā, temerariam, & ineptam: mādās p̄dictis iudicibus vt si voluerit & potuerit se purgare secundum hanc formam se purget: videlicet q̄ illa crimina grauiora scilicet simoniam, venditiōem iustitię, & incontinentiam: de quibus extitit infamatus iuret se non commississe postq̄ fuit in archiepiscopum assumptus. & compurgatores sic iurent q̄ credunt illum verum iurasse: quo facto illum dimittant in pace. alioquin ipsum ab ecclesia Bisuntinē. debeant remouere. Ber. No. j. ex tex. quod infamatus de delicto non compellitur se purgare à tempore natiuitatis suę quinimō si est pręlatus, iurat tantū à tempore promotionis. ¶ Ex hoc collige vnum dictum satis pulchrum. quod de iure canonico tempora non sunt pręfixa ad impetrandum contra aliquem de crimine: & sic licet de iure civili post quinquennium nō possit qs impeti de adulterio. & etiā post viginti annos in alijs criminibus. l. querela. C. de fal. l. adulter. C. de adul. & quod ibi no. tñ de iure canonico ad ista tēpora nō habet hīc respectus. nam poterat ibi esse p̄motus elapsis triginta annis. Et facit text. iste p̄ opi. gl. in. c. admonere. xxx. ij. q. ij. qd puto verū indistinctē quo ad indicendam purgationem: vel quo ad procedendum per inquisitionem contra infamatum, ne infamatus tolleretur in administratione diuinorum: secus fortē esset

BBBB ij

SEBA. SAPI. ¶ An citatio. Vide Bald. in. l. ea quæ. col. ix. ver. tertiō q̄ rif. in princ. C. de accu. Franc. cur. in cōf. xx. col. in. cū se. & i cōf. xxj. co. ij. & Abb. & alios in. c. cū sit romana. s. de app. vbi late qñ in notorijs requiratur citatio.

SEBA. SAPI. ¶ Accepimus. Vi de Bart. allegantē hunc tex. in pulchro casu. in. l. j. s. accusationem. in fi. ff. ad turpil.

¶ Vtrum de iure cōi possit qs perpetuō impeti de crimine. & vide quod no. do. Abb. post Io. an. in. c. cū haberet. de eo qui du. in matri. quam pol. per adulte.

Panormi super Quinto.

dicendum in accusatione directa quæ instituitur ad poenam infligendam: ut illa tanq̃ odiosa restringatur ad terminos iuris ciuilibus: cū expresse cautum non reperiatur contrarium de iure canonico: argu. c. j. de no. ope. nun. & optimè facit. c. cū venerabilis. de excep. vbi crimen falsi tollit spatio inducto à iure ciuili: & vide quod ibi nota.

- 2 ¶ **Secundo not.** q̃ p poenitentia nō tollit poena naturalis delicti: & sic agens poenitentia de delicto, in foro poenitentiali potest de eo accusari in foro contentioso, ^a ut ibi luat poenam: pro hoc. d. c. admonere. & quod dixi in. c. de his. s. de accu. & hoc ideo: quia diuersi sunt effectus istarum poenarū: nam in foro animæ imponitur poenitentia ut satisfaciatur Deo quē læsit: sed in foro cōtētiōso ut satisfaciatur reipubl. quam scādalizauit: ideo punitur in loco vbi deliquit. iij. q. vj. in. c. j. & in. c. j. de rap. & in aut. qua in prouincia. C. vbi de cri. agi. opor. ¶ **No. iij.** q̃ etiā post poenitentiam actam de delicto non pōt quis veraciter asserere se immunem ab illo delicto: quia fortē nō rectē egit poenitētiā. facit de poeni. di. ij. c. j. ¶ **Nota ibi.** etiā si simplex fuero &c. q̃ homo rect⁹ pōt dici simplex: & capitur tunc simplicitas in bonam partem: quasi sine plica, & sine inuolutione criminis. Vnde duplex est simplicitas: quēdam est contraria dolo ^b & de ista loquitur hīc. quēdā est contraria discretioni, & illa detestanda: & tūc dicitur simplex, quasi sine discretiōe, & sine mixtura sapientiæ. ¶ **Vltimò no.** formā quā prælatus debet præstare in se purgādo. debet enim fieri purgatio per verba certa & clara: ut q̃ nō commiserit &c. ¶ **In glo. ij. in fi.** No. gl. vult enim q̃ hodie non compellatur quis se purgare nisi à tempore promotionis. Ex quo infertur q̃ de delicto cōmissio ante promotionem nō possit prælatus accusari, nec cōtra eum inquiri, vel purgatio indicii. qd̃ clarius tenet glo. pe. Hoc vltimū placet Philo. nisi crimē sit enorme. Hostiē. verò dixit q̃ prælatus superior nō pōt ampli⁹ inquirere de crimine prius commissio: q̃a aut nō inquisiuit tēpore promotionis, & fuit in culpa: aut inquisiuit, & nō debet denuò impeti. Circa hūc articulum aliud sentirem. videlicet q̃ aut tempore promotionis non emanauit edictū ut quicunq̃ vult aliquid obijcere compareat intra terminū &c. iuxta formam. c. fi. de elec. lib. vj. & tunc accusari potest: & nedū ipse, imò promotor suus. arg. l. dist. c. si quis viduā. & in. c. fi. xxxij. dist. & optimè facit. c. fin. qui ma. accu. possunt. Inquisitio verò fieri non debet per eundem superiorem qui promouit, ex quo mores suos approbavit. xxxij. q. v. c. horrendus. nisi crimina adeo fuissent occulta quod p̃babiliter potuisset superior ignorare. tūc enim non obstante oppo. Hosti. puto eum procedere posse. pro hoc tex. in. c. nulli. de elec. li. vj. vbi electores possunt opponere crimina contra electum si probabiliter tempore electionis illa ignorabant: & idem dico eadem ratione in purgatione indicenda. Aut terminus præfixus fuit, & tunc si iste qui vult accusare erat in diocesi, nō debet audiri: sec⁹ si erat extra diocesim: ut in. c. fi. qui ma. accusa. pos. vbi tex. optimus. & tenet Federic. in consilijs suis: vnde pari ratione nec inquisitio fieri poterit: nā præsūmitur q̃ malitiosē fiat. Dubitarem tamen in crimine inducente irregularitatem: ut in homicidio, quādo erat occultum tempore promotionis: sed non ex probabilibus coniecturis orta est infamia, nunquid ipse prælatus posset inquirere ex quo ipse non reperitur in aliqua culpa. & fortē potius esset dicendum quod sic. nam contraria opinio sapit ab furditatem. Et ad istum text. posset responderi. quod de istis criminibus erat infamatus post promotionem suā. nam simonia & venditio iustitię ut plurimūm committuntur per prælatum post promotionem, & communiter infamia de incontinentia oritur ex vitio commissio post promotionem. & ideo vsq̃ ad istud tempus iste dūtaxat debet se purgare. ¶ **In glo. in ver. ignorat. in fi.**

SEBA. SAPI.

a ¶ **Contentioso.** Vide Ioā. de ana. declarantē in. c. ij. col. xiiij. s. de maledi. & Pe. de ancha. i. regula peccati venia, in prima op. de reg. iur. lib. vj.

SEBA. SAPI.

b ¶ **Contraria dolo.** Quotuplex sit simplicitas. vide Geor. natā in repet. cle. s. pe. in prin. in verbo simplicitate de verb. signi.

c ¶ **Vtrum possit fieri gñalis inquisitio absq̃ circūspēctione circūstātiarū delicti.** & vide oīno qd̃ not. d. Bar. de bellē. sup Innoc.

Vel responde aliter ad illud ca. q̃ loquitur in cōpurgatoribus. istud verò loquitur in purgando. Et ratio diuersitatis pōt esse: quia purgandus potest sub ista forma velle iurare animo decipiendi Iudicem per equiuocationem: sed cōpurgatores cū ignorent an ille egerit poenitentia nō possunt intelligere illud verbū immunis de peractis poenitentia: sed credunt eum non cōmisisse illa delicta.

- 4 ¶ **In gl. in ver. simonia. in fi.** Aduerte: quia cū tex. hīc faciat mentionē de tribus criminibus. & dicat ea computare inter grauiora. gl. hīc nō pbat nisi de simonia. de qua tamen certissimum est q̃ computetur inter grauiora: ut est glo. in. c. tanta. de simo. ¶ **Sed contra tex. opponi potest in eo q̃ incontinentiam computat inter grauiora:** cū alibi tex. nedū fornicationē simplicem sed ipsum adulterium computet inter minora: ut patet in. c. at si clerici. in. s. de adulterijs. & ibi no. de iudi. & quod no. gl. xxxij. q. vij. in. c. quid in omnibus. & tex. in. c. quia tua. l. dist. qui dicit paucos reperiri sine vitio incontinentia. ad idem quod no. Io. de lig. in. c. ad nostrā. de here. vbi dicit peccatum mendacij grauius esse q̃ sit simplex fornicatio: quia primum magis est contra naturam q̃ secundū. Et ideo quidā dicunt q̃ computatur incontinentia inter grauiora, propter frequentiam delicti: vel quia facilius anima separatur à Deo: vel tertio potest dici q̃ in episcopo sit graue peccatū: cū episcopus nō dicatur cōmittere simplicem fornicationem: imò semper cōmittit adulteriū spirituale, cū habeat ecclesiam suam in spōsam & habeat ordinē sacerdotalem & episcopalem. ad hoc quod not. Pau. de lea. in cle. j. de offi. ord. & maximè quando habet concubitum cum illa de diocesi sua, quē dicitur filia sua spiritualis: vnde grauis poenitentia & poena imponenda est episcopo vel sacerdoti pro delicto incontinentie cōmissio cum filia spirituali. xxx. q. j. c. nosse. & in. c. penul. & vlti. magis em̃ abstinendum est à cognatione spirituali q̃ carnali: quia cū agnatio spiritualis procedat ex venerabiliiori parte, est magis veneratione digna. vide text. opti. xxx. q. iij. c. j. & c. pietatum. ¶ **Vnde ecclesia romana nunq̃ legitur dispensasse circa cognatiōem spiritualemente: & tamen quotidie dispensatur in cognatione carnali circa matrimonium contrahendū.** ¶ **In glo. in ver. postquā ibi: approbati sunt mores ipsius.** Aduerte: quia hāc ratio glo. non est vniuersalis. nā procedit in delicto occulto: quia ex quo superior promouens illud ignorat, probabilius non videtur approbare. tex. est in. c. nulli. de ele. lib. vj. præalleg. Item no. procedit ratio gl. in eo qui approbare nō poterat, ut puta in episcopo promouente homicidā, vel aliās irregularem. quinimò & episcop⁹ promouens punitur, & promot⁹ deijcitur. ut in. c. si quis viduā. l. dist. & in. c. fi. xxxij. di. vnde hāc ratio gl. nō concludit in successore qui non fuit in culpa. & ideo de hac materia dic melius: ut dixi super glo. ij. ¶ **Extra gl. oppo. cōtra tex. & videtur q̃ ista inquisitio generalis non debet admitti.** quoniam cū alicui impinguntur aliqua crimina, debent exprimi omnes circūstantiæ delicti: ut quomēse, quo anno, cū qua persona delictum commissum est &c. ut habetur in. l. libellorum. ff. de accusa. canonizata. ij. q. viij. in. c. per scripta. s. libellorum. nō em̃ debet quis vagari cū iactura alterius. l. prætor edixit. ff. de iniur. in. c. ut quis duas. de electio. lib. vj. ad idem. c. ut circa. & c. j. e. tit. & li. nam remotis circūstantijs delicti, quodāmodo tollitur ipsi reo defensio. Solu. Inn. circa hoc instat ponēdo opi. nā quidam sunt contrarij dicētes q̃ vbi infamia est generalis: ut puta infamatur quis de delicto incontinentia, & non dicitur cū qua muliere: vel de simonia, & non dicitur cū quo illam cōmisit: q̃ talis infamia tāquā nimis incerta & generalis est respuenda. Alij verò dicūt (quibus assentit Inn.) q̃ contraria loquuntur in accusatione, sed in inquisitione, seu in indictione purgationis, ex quo ignorantur circūstantiæ, seu sunt occultæ: non sunt necessariò

sunt necessario exprimenda: sed ad terminos infamie fide est inquisitio, vel indicenda purgatio. unde si infamia est generalis, fiet inquisitio generalis, & indicetur purgatio generalis: ut hic. & in c. licet de simo. vbi papa generaliter inquisiuit de simonia insufficientia, & de rebus captis in naufragio, unde tantum valet species quo ad speciem quam genus quo ad genus & contra arg. in fi. duo. ff. de adm. tu. & idem dicit Inn. quando obijcitur crimen contra petentem confirmationem ut repellatur: & non sit necesse exprimere circumstantias: maxime si obijciens iurat se ignorare arg. in l. in actione. ff. de fur. na. secundum eum cum inquisitio fiat ut eniteat bona fama, si exprimerent circumstantie, operatur contrarium effectum: quia multa occulta publicarentur: & cum his dictis ut plurimum transseunt doctores non sibi. ex quibus habetur maxima limitatio ad iura in contrarium allegata. Sed tu aduerte. quia Bar. sequendo Iac. bu. in in. l. ij. §. si publico. ff. de adul. tenet contrarium. quod sicut in accusatione ita & in inquisitione debet exprimi circumstantie delicti: quia inquisitio succedit loco accusationis, preterquam in inscriptione ad poenam talionis. & ad istum tex. respondet ibi Bar. quod procedit quando inquisitio fit non ad poenam imponendam: sed ut prelatus tantum indignus remoueat ab administratione. ¶ Nā hoc casu tutor tantum suspectus potest remoueri ex generali suspitione: ut in l. hec enim. ff. de susp. tuto. & ita prelatus ex generali infamia. Sed aduerte dum priuatio beneficii est poena non modica in clerico, cum ex eo sustentetur, & multis etiam sumptibus forte illud acquisiuit. ut dicit tex. in c. super hoc de renun. facit. c. super his. de accu. & quod no. in c. querelam. de pc. & esse prelatum est honor & comodum: sed non sic esse tutorem. Ex quo satis posset dubitari de dicto Bart. sed defendendo eum posset dici quod aut inquisitio fit ut prelatus duntaxat remoueat ab administratione: non autem ut poena inferatur & tunc cum non dicatur causa criminalis. ut in c. qualiter & quando. ij. de accus. procedit opinio. Bar. nam infames non debent administrare in ecclesia Dei: maxime cum se purgare non possunt. unde respectu iudicis non est poena. secus videtur quando Iudex procedit inquirendo. non ut remoueat ab administratione: sed ut puniat de delicto. tunc enim procedit dictum Inn. ex quo infero. quod vbi prelatus procedit contra subditum beneficiatum, & non exprimit ad quem finem agat, quod tunc cum poena fit arbitraria, & possit punire aliter quam priuando beneficiis ut no. in c. inquisitionis. de accu. quod tunc non admittet inquisitio sine circumstantiis. sicut dicimus quando agitur de iniuria criminaliter, ut non possit interuenire poena. quia poena est arbitraria, & posset iudex imponere poenam corporalem: & sic habetur respectus ad id quod contingere potest ut in l. fi. C. de iniur. & ij. q. ix. c. absens. §. nisi. Et hec non quia sunt quotidiana, & considera quod tacite Inn. sentit illam opinionem. Iac. & Bar. in eo quod reddit rationem specialitatis: quia inquisitio fit ut bona fama eniteat & c. quod quidem ratio non procedit quando fit inquisitio principaliter ad poenam imponendam. Et ideo in foro civili cum semper inquisitio fit ad poenam imponendam debet exprimi circumstantie, nec Inn. videtur sentire contrarium per illam rationem.

De purgatione vulgari.

Rubrica.

¶ Quia duplex est purgatio, quedam canonica: quia canon inuenit eam. de qua. §. dictum est. quedam vero vulgaris: quia vulgus introduxit eam. Idcirco sequitur nunc videre de vulgari.

CAP.

I.

Vra suscepti.

b Duella, & alie purgationes vulgares prohibita: sunt: quia per eas multoties condemnatur absolvendus, & deus tentari videtur. h. d. totus titulus. Et secunda pars huius. c. ibi:

Tue. ¶ Casus literalis. Quarebatur utrum super possessionibus ecclesiarum possint fieri duella. rñ. Papa. quod nec super his nec alijs debent fieri. Ber. ¶ No. j. ex tex. prelatum non debere sustinere iniuri duella. i. bellum duorum: neque super possessionibus ecclesiarum: nec alibi. & sic est vnus casus in quo ecclesia vendicat sibi iurisdictionem in laicos impediendo ista duella. Et est ratio: quia per ea videtur tentari Deus: ut in c. si. eo. ergo legatus suus ut est prelatus quilibet potest se intromittere & impedire. Item propter periculum animarum. ut in c. j. & ij. de torneam. Secundo aduerte: quia dupliciter potest tex. intelligi ibi: super ecclesiarum possessionibus & c. Primo ut intelligat super possessionibus. id est super plateis & predijs ecclesiarum: quia ecclesie consueuerunt habere plateas amplas & aptas ad hoc. Secundo potest intelligi quando est contentio super possessionibus ecclesiarum, ut propter hoc non fiant duella. & vterque intellectus est bonus in se.

SUMMARIVM.

- 1 Libellus vnus potest formari super eodem crimine contra plures: secus super diuersis criminibus.
 - 2 In istis duellis quae incurrunt ob aliquas differentias, si vnus moriatur non per hoc creditur illi quod fuerit in culpa super dictis differentijs. 4.
 - 3 Merum & mixtum imperium an possint praescribi?
 - 4 Sententia retractatur multis modis.
 - 5 Sententia retractatur, & non transit in rem iudicatam si pars pro qua fuit lata confiteatur ipsam iniustam: vel de eius iniustitia constat notorie.
 - 6 Restitutio in integrum aduersus sententiam non conceditur, nisi a solo principe.
- Iudex qui tulit sententiam non potest ipsam amplius reuocare, nec eius successor: & quae sit ratio. vide hic.

CAP.

II.

Significantibus.

Summatum est. §. c. proxi. In prima ponitur conquestio. In secunda prouisio. ibi: Vnde. ¶ Casus literalis. Quidam accusauit. V. laicum & fratres eius super quodam furto, cum quo coacti sunt iniure duellum, in quo peccatis alijs praecedentibus ceciderunt propter quod fuerunt per Consules Spoletane civitatis bonis proprijs spoliati: sed postmodum furtum est apud alios inuentum, & domino faciente reuelatum quod fuerunt innocentes. Isti fratres significauerunt hoc. d. papa petentes sibi super hoc prouideri: unde mandat Consulibus illis ut ablata restituant vniuersa. Ber. ¶ No. j. ex tex. quod de eodem crimine possunt plures in eodem libello ab eodem accusari: secus vbi crimina essent diuersa. de quo. ij. quaestio. j. prohibentur. & l. j. C. si reus vel accu. mor. c. fue. & l. hos. accusare. ff. de accu. ¶ Secundo no. quod in istis duellis quod inueniunt ad probandum innocentiam alicuius, non semper detegitur veritas: quia ut plurimum cessante diuina dispositione preualet fortior & ingeniosior. & est contra nobiles maxime de hispania de facili ineuntes ista duella cum inter eos est contentio. ¶ Tertiò no. argumentum quod Consules Spoletani habent iurisdictionem: sed contra hac facit, quia spoletana ciuitas est de patrimonio ecclesie: ergo tota iurisdictione est apud ecclesiam Romanam. Sol. dicit Host. quod ab olim etiam ciues spoletani ut conseruarent sibi ius vniuersitatis elegerunt sibi consules, qui habebant iudicare de vilioribus causis: sed postmodum paulatim vsurparunt sibi totam iurisdictionem. unde eligunt sibi potestatem & capitaneum: & quandoque cotemnant sententiam summi pon-

a ¶ Possit Iudex. In arbitrarijs Iudex potest imponere poenam corporalem. ad hoc vide gl. i. §. in summa. in l. de iniur.

b ¶ Vide Bart. in l. i.perator adrianus ver. ite inducitur ad quoniam. ff. de stat. homi.

c SEBA. SAPI. Duella. Quod duellum sit reprobatum vide Iac. i. l. ex hoc iure. col. iij. ff. de iust. & iur. & And. sicut in cō. ante pe. inci. illud i mediū referat. co. xvi. ver. capio nūc alia dubitatione in j. vol. Bal. latet i ti. de pat. in §. si rusticus. Albe. in qua actio ne. §. si q. in colludatōe. ff. ad. l. aq. Ang. i disputatio ne inci. Renouata guerra. Card. i cle. postoralis. de re iudi. Io. de lig. in tra. de duello. & latiorē tra. de duello fecit Paris de puteo vbi latet de questionibus occurrentibus in materia duelli.

d ¶ Vide Bal. in l. j. C. de iur. & fac. igno.

BBBB ij

Panormi super Quinto.

tificis: vnde concludit qd cū ipsi vsurpauerunt sibi iurisdictionem, non possunt allegare prescriptionem: quia in rebus inuasis & occupatis non currit pscriptio. insti. de vsuca. §. quod aut. xxiij. di. c. fi. de pscripti. Et hoc dictū nota contra omnes cōmunitates Italię quę per vsurpationem exercent merum & mixtum imperium. ^a vnde non possunt allegare iuridicē prescriptionē: licet aliud sentiat Bart. & minus bene in. l. oēs populi. ff. de iusti. & iure. Sed potest ibi intelligi Bar. de legitima pscriptio ne, secus de illegitima. vt ipsemet tangit in. l. j. ff. de aqua plu. ar. ¶ In glo. ibi: *propter probabilem errorem bene retractatur sententia* &c. Aduerte. qd glo. loquitur hīc nimis generaliter, & nō reddit sufficientem rationem diuersitatis: quare in iuribus alleg. in prin. glo. nō retractatur sententia propter errorem. sed hīc & in casibus sequentibus in glo. retractatur propter errorem. Doctores etiam vario modo loquuntur: sed clarē expediendo intellectum. c. colligendo sparsim dicta per doct. & aliqua addendo. dic qd multiplex potest esse intellectus. c. Et primus intellectus est qd ideo fuit retractada hęc sententia: qd fuit lata prætēxtu probationum reprobatarum, & fallacium. Sicut enim sentētia lata per falsas probationes retractatur: vt in. c. cū venerabilis. §. de exce. & c. si ex fal. instru. per totum. ita & fortius hęc sententia retractari debet, cum hęc sententia retractari debet cū hęc probatio duelli sit fallax & à iure reprobata. & hunc intellectum sentit glo. in fi. licet obscurē. & tenet Hosti. dicens qd ipsemet qui eam tulit potuisset retractare si erat ordinarius: vt no. in. c. qualiter. §. de accusa. facit. l. absente. C. de accu. & quod not. in. c. cū cessante. de appel. Secundus intellectus est. qd istud duellum fuit indictum per iudicem secundū statutum seu consuetudinem loci: vt patet in text. ibi: *coacti* &c. & sic sententia ista fuit lata ex probatione nō integra: sicut ergo quādo sententia est lata ad iuramentum partis delatum per iudicem potest retractari cōperta veritate. vt in. l. admonendi. ff. de iure iur. & no. in. c. fi. §. eo. ti. ita & ista sententia cōperta veritate debuit retractari. & iste intellectus est optimus, & procedit etiam præsупponendo qd tempore huius. c. duellum istud non esset reprobatum. Et hunc intellectum sentit Vincen. Tertius intellectus quod sententia fuit hīc nulla ex defectu ordinis iudicialij: vt in. l. prolatam. C. de senten. ij. qō. vj. in. c. ei qui. §. diffinitiva. & quod no. ij. q. j. in summa. Quartus intellectus. vbi cūq; causa sententię redit ad nō causam: nec infringitur effectus sententię, debet retractari cōperta veritate. sicut in. l. si fullo. ff. de condic. sine cau. vbi dicitur qd si dedi fulloni pānos lauādos & ipse eos perdidit & sic fuit cōdemnatus ad estimationem, quod repertis rebus per dominum retractatur sententia: quia causa redit ad nō causam: nec infringitur effectus sententię: cum iste habeat bona sua. Ita in proposito isti fuerunt cōdemnati, qd præsūmebātur subtraxisse illas res. rebus ergo repertis cessat causa, & accusator nihil perdit. facit quod not. Barto. in. l. si sine. ff. rem ra. ha. & puto hoc voluisse dicere Inno. hīc. dum dixit qd propter æquitatē casus superuenientis receditur hīc à sententia. vt. d. l. si fullo. & ff. commodat. l. in commodato. §. vlt. vbi dicitur qd si commodatarius perdidit rem cōmodatā: & sic fuit cōdemnatus ad estimationem repetere, tenetur dñs restituere estimationem. Quintus & vltim⁹ intellectus potest esse propter notoriam iniustitiam sententię: nā notoriē tunc constabat de eius iniustitia: & notorietas iniustitię reddit sententiam nullam: ^b vt in. c. inter ceteras. de re iud. no. Inn. in. c. fraternitatis. de frigi. & male. nam sententia iniusta tenet propter præsumptionem: quæ præsumptio cessat vbi notorietas iniustitię est in contrarium. arg. viij. dist. c. veritate manifesta. ¶ Pro hoc facit quod no. singulariter Inn. in. c. quia pletiq; de

immu. eccle. vbi dicit qd si pars pro qua sententia lata est cōfiteatur eam iniustam, qd debet retractari: fortius ergo retractanda est vbi notoriē constat de eius iniustitia: & maxime de iure canonico. nō enim debet sustinere quē retinere rem cū peccato. Et per hoc multū limitaretur. l. cū putarē. ff. fa. her. dicitur qd si ego erā hāres in totū, & accepi tecum iudiciū quasi esses cohāres meus: & sic diuisa fuit hāreditas inter nos: qd licet postea constet de contrario non possum à te repetere indebitē solutū. Et ex p̄dictis clarē patet intellect⁹. c. & ratio diuersitatis inter hoc. c. & iura contraria. ¶ Et aduerte ad vnum notabile dictum Hosti. si est verū. dicit eū qd si sententia lata est contra ius litigatoris, & trāsiuit in rem iudicatā, licet non debeat iure ordinario retractari. possum tamen petere restitutionem in integrum ex clausula generali arg. in. c. ex literis. de in integ. resti. & in. l. j. ff. ex q. cau. ma. & idem sentit glo. in. l. fideiusor. §. in omnibus. ff. man. & in. d. l. si sine. & licet doc. nostri transeant cum dicto Hosti. tamen doct. iuris ciuiliis cōter hoc non admittūt: vt no. in. l. j. C. de cōdi. inde. & per Bar. in. d. l. si sine. & mihi placet hoc vltimum, nisi à principe petatur hęc restitutio in integ. nā solius principis est hoc concedere. pro hoc tex. in. l. diui. ff. de poenis: & ibi Bar. nā cū sententia faciat ius inter partes: vt in. c. cū inter. de re iud. & l. res iudicata. ff. de reg. iur. nō pōt inferior à principe ius parti quesitum tollere. an idem. l. j. & ij. de sen. rescin. nō pos. vbi iura generaliter dicunt. qd nec proferens nec successor potest sententiam retractare.

SEBA. SAPI. ^a ¶ Imperium. An possit p̄scribi merum & mixtū imperium, multa ad hoc tradit Ias. in. l. imperiū. ff. de iur. iur. om. iud. & Fel. in. c. auditis. colū. ix. §. de p̄script.

SEBA. SAPI. ^b ¶ Sniam nullam. Vide de hoc remissiuē per Felin. in. c. si qñ. i. prin. §. de of. dele. & adde qd si cōtra sniam qd trāsiuit in re iudicatam pars fuerit admissa ad disputandum de iustitia ipsius, si appareat de iniustitia, debet illa snia retractari vt per Fel. i. c. qm cōtra falsam. colū. xxix. vers. fallit quartō. §. de pba.

¶ Notabile dictū Hosti. Adde qd cū hoc dicto Hosti. cōcor. do. Anto. in. c. cū bertoldus. in. xvj. co. ver. duodecim⁹, & vtrūqñ snia trāsit in re iudicatam possit ille cōtra quē est sententia lata petere restitutionē in integ. ex clausula gñali. tex. est nota. & ibi Bart. in. l. cū fidei. cōmissum. ff. de cōfess. facit qd in simili. q. no. Io. de imo. in repet. in. c. fi. in antepe. char. vers. sed hīc est aduertēdū. de p̄scrip. & ibi latē notauit. ¶ Adde Ange. cō si. clxxviii.

¶ CAP.

III.

Dilecti filii. Summatum est. §. c. j. In prima parte ponitur querela. In secunda dat iudices ibi: *Cum igitur*. ¶ Casus literalis. Liouinenses ad fidē de nouo cōuersi grauem querimoniam ad sedem apostolicam transmiserant qd fratres tēpli & filij qui super eos habent temporalem potestatem si aliquando de aliquo crimine infamantur, compellunt eos subire iudiciū ferri candentis. & si qua exinde sequatur adustio, poenā legalem infligunt. Cum ergo iudicium istud sit interdictum: quia Deus tentari videtur. mandat papa cuidam iudici. quaten⁹ dictos fratres & alios per censuram ecclesiasticam compellat: vt ab huiusmodi conuersorum grauiamine omninō deficiant. Ber. ¶ No. j. ex tex. papā habere potestatem & iurisdictionē supra principes seculares in quantum abutūtur iure temporali in grauiamen subiectorum. ¶ Secundo no. vnam causam quare reprobat purgatio vulgaris. nam per eam Deus tentari videtur. vt in litera: cum ferrum ignitum naturaliter debeat lādere tangentem: vnde id in hac purgatione vulgari agitur, vt miraculosē hoc non contingat.

De iniurijs & damno dato. Rubrica.

¶ Continuatur ista rubrica ad p̄cedentes hoc ordine. Su pra visum est de varijs excessibus tam p̄latorum quā subditorum: verū quia ex eis frequenter inferuntur iniurię, & damna irrogantur, meritō post p̄cedentes titulos subiungitur istę.

¶ S V M M A R I V M. ¶

- 1 Delicta quę concernunt vindictam publicam non tolluntur mutua compensatione: secus si concernunt interesse partis.
- 2 Prouocatus ad iniuriā, an poterit per prouocatē accusari: & an ligetur statuto faciente mentionem de percutiente. vide j. nume. 4.

Animal

- 3 *Animal irrationale si prouocatur ab alio: & illum occiderit: non tenetur dominus. vide. j. in. c. si bos in fi.*
- 5 *Percussus, vel vulneratus, siue aliter debilitatus potest agere ad suum interesse, vel ad expensas contra illum qui dedit causam debilitationis, etiam si non iacuerat in lecto. 6.*
- 6 *Homicida, siue aliter debilitans aliquem adeo quod toto tempore vite sue remanebit debilitatus: tenetur ad omnia, & ad quicquid ille potuisset lucrari.*
- 7 *Iniuriatus si remisit iniuriam, non censetur remisisse suum interesse, sed tantummodo rancorem.*
Iniuriatus non tenetur remittere iniuriam, nisi ab eo petatur.
- 8 *Homicida non tenetur de homicidio quod dolo non commisit.*
- 9 *Iniuriatus potest agere contra iniuriantem criminaliter & civiliter: non tamen simul.*

CAP.

I.

Sirixati. Breue est, & ppter ei⁹ breuitate non summat:

nec recipit diuisionem. ¶ Casus litera lis. Ista quinque capitula hic sequentia sunt veteris legis. In primo dicit q si homines rixati sunt adinuicē, & alter

- alterum lapide vel pugno percusserit: nec mortuus fuerit sed iacuerit in lecto, percussor soluat illi operas deperditas: & expensas in medio restituat. Bern. ¶ No. primò ex tex. q rixa præcedens non excusat percussorem sequentem. Vnde percussor nihil hominis tenetur ex percussione sua: licet rixa calor præcesserit concordat. l. finali. ff. de fca. Et pot adduci hæc litera in ar. Titio & Sempronius percusserunt se adinuicē: vel dixerunt sibi conuictia alternatim, nunquid istæ percussiones vel iniuriæ tollantur mutua compensatione inter se: & sic conuentus super iniuria vel percussione possit dicere non teneor tibi respondere, quia tu me percussisti, vel iniuriam intulisti: & dicendum quod non debet audiri sic excipies. cum enim istæ iniuriæ & percussiones sint separatae ad diuersa facta, & versentur circa diuersa, non tolluntur mutua compensatione. secus quando versantur circa idem factum. vt mutuum adulterium mariti & vxoris. circa matrimonium enim cum agitur civiliter ad separandum matrimonium quo ad torum & lucrandum dotem bene tolluntur hæc delicta mutua compensatio ne vt in ca. intelleximus. de adul. & ibi per Inno. ¶ Et prædictam conclusionem tenet Specu. in titu. de accus. primo. in versic. quid si vocaui te: & ibi recitat nota. d. cum quorundam asserentium q si tu prouocasti me dicto vel facto ad iram: & ego sic prouocatus te dicto vel facto offendi, non potes agere contra me: quia dedisti causam: & calor iracundiæ calumniæ vitio caret. ij. q. iij. c. si quæ pœnituerit. §. notandū. quod dictum mihi ex toto non placet, vt omnino vitetur pœna: quia (vt. s. dixi) ista versantur circa diuersa. vnde quilibet potest agere pro iniuria sua. & regulariter non licet vlcisci. C. quando li. sine iudi. per totum. ar. per locum à speciali: facit. l. si explagis. §. tabernarius. ff. ad leg. aquil. vbi bonus text. q percussor non licet insequi percussorem fugientem. pro hoc potest adduci hæc litera: nā hic nō ponderatur quis fuerit auctor huius rixæ & nihil hominis indistincte percussor tenetur: ad idem. d. l. si. ff. de fca. puto tamen q miti⁹ punietur iste qui prouocatus offendit: quia difficilimum est iustum dolorem compescere. vt in simili vult tex. sing. in. l. si adulterium. in. §. imperatores. ff. de adult. ¶ Et hæc procedunt inter homines habentes rationem. secus videtur dicendum inter ipsa animalia irrationabilia: quia si animal prouocatum aliud occidit, nō videtur teneri dominus. de quo in. l. j. §. cum arietes. ff. si qua. pau. fe. di. & quod no. gloss. in. c. si bos alienus. j. eod. tit. ¶ Et faciunt hæc ad statuta imponentia certā pœ-

- nam pro qualibet percussione: nunquid prouocat⁹ percutiens incidat in illam pœnam statuariam: & dicendum est q sic: quia statutum loquitur indistincte: sed iudex ex officio suo debet illam pœnam ex causa moderare. secundum no. in. l. quid ergo. §. pœna grauior. ff. de his qui not. in fa. & l. aut facta. in fi. ff. de pœnis. & hoc vltimum no. voluit Bar. in simili in. l. ij. ff. de except. ¶ Sed quæro. quia tex. dicit. si percussus iacuerit in lecto &c. quid si non iacuerit in lecto: tñ propter percussorem non potest exercere artem suam: & expensas facit in medico. dic idem dicendum eadem ratione. pro hoc tex. in. l. ex hac. ff. si qua. pau. fe. di. & in. l. si. ff. de his q deie. vel effu. vñ ad literā supple maxime secundū doc. ideo litera de hoc non facit mentionem, quia communiter non iacēs in lecto non perdit artificium suum. ¶ Vltius quæro nunquid tenetur percussor ad operas quas amissurus est percussus toto tempore vitæ suæ. vt quia fortē debilitatus in manu effectus est impotens toto tempore vitæ suæ & dicendum est q sic: vt in. d. l. ex hac. l. & d. l. si. quinimò dicit Spe. ti. de iniur. §. ij. post prin. q mortuo percusso potest agere pater, siue hæres eius pro operib⁹ quas iste potuisset exercere toto tempore vitæ suæ. & habebitur respectus verisimiliter quanto tempore potuisset viuere: & hoc multum potest accidere in facto: & maxime in parentibus senibus viuentibus ex operis filij. ¶ Vltimò super text. quæro quid si vulneratus remisit iniuriam: nunquid potest agere pro interesse? Spe. in ti. de accus. §. j. ver. quid si vulneratus. tenet q sic: vt illa remissio etiam si recepit pecuniam non extēdatur ad interesse: quod etiam sensit hic Io. an. Idem si percussus confessus fuit peccata sua: & in manibus sacerdotis remisit omnes iniurias omnibus: q nihil hominis potest agere de iniuria: quia videtur remisisse rancorem non autē satisfactionem iniuriæ quam nemo tenetur remittere, siue prælatus, siue priuatus. xlv. dist. c. & qui emēdat. xc. dist. in. c. si quis contristatus no. Host. in. c. cū olim. j. e. & bar. in. l. non solum. §. iniuriarum. ff. eo. & in. l. si tibi decem. ff. de pac. vbi etiam tenet: licet relinquat theologis quod etiam rācorem nō tenetur remittere, nisi petatur. ¶ In gl. quia. ibi: liberum corpus. Secus dic in corpore non libero, vt in seruo. nam tūc plenē habetur ratio deformitatis si seruus factus est deterior, & minoris pretij propter percussorem. l. si seruus seruū. §. rupisse. ff. ad leg. aquil. Et in fine glo. Aduerte. quia ista condemnatio. l. solidorum. faureorum habet locum quādo agitur remedio illius tit. ff. de his qui deie. vel effu. & puniuntur tantum negligentia: vt quia deiecit lapidē vel lignū ex fenestra, non putans aliquem esse inferius, & eum oppressit ad mortem: tunc fit ista condemnatio: de qua hic in gloss. secus vbi habuisset animum occidendi: quia tūc punietur pœna legis cor. de fca. secundum ius civile. quæ erit capitalis: vt. ff. & C. de fca. quasi per totū. ¶ Il la enim pœna capitalis requirit dolum. vnde interficiēs sine dolo: quia non habuit animum occidendi non tenetur illa pœna: vt in. l. j. C. de fca. & in. l. j. §. diuus adrian⁹. ff. eo. & probatur animus ex coniecturis: vt no. dicit gl. in. d. l. j. C. de fca. facit. c. ij. de renun. libr. vj. & l. dolum. C. de dolo. Item puto quod ista pœna de qua in gl. quinquaginta solidorum &c. hodie habeat locum dumtaxat quando agitur remedio illius titu. ff. de his qui deie. secus si titius percussit sempronium: non tamen animo occidendi: quia tunc poterit imponi alia pœna corporalis remissa capitali: vt in. d. l. j. §. diuus. ff. de fca. ¶ Vltimò extra gloss. pro intellectu materiæ quæro an percussus vel iniuriatus possit agere alio modo quā hūc dicatur? Solu. dic quod sic. nam hic agitur vtili actione aquiliæ pro damno dato. Sed pro iniuria potest agere criminaliter & civiliter non dico simul: sed habet eligere: vt. l. prætor. ff. de iniur. & si agit crimi-

ZACHARI.

¶ Mutua cōpensatione. Vult iste li. cet obscure innuere. q delicta q non cōcernūt vindictā publicā, puta q solū cōcernūt interesse partis mutua cōpensatione tollant. & ista est veritas, vt no. iste in c. intelleximus. per eū hic alle. nu. §. & ibi posui in aposti. ad eū i ver. si agit ad priuatā vtilitatē. §. de accu.

¶ Percussio. vide tñ Are. i cōsi. xxxiij. & cōsi. lxxx. vbi vult q percussus ab aggressore si postea insequatur ipsum aggressorē & occidat, nō teneatur de homicidio. vide Feli. in. c. dilecti. co. ix. §. de exce. vbi multa ad hanc materiam.

¶ Dicēdū est q sic. pro hoc optime qd scribit do. An. in. c. olim. el. j. i fi. & qd ibi no. de resti. spo.

¶ Percussor. Nūquid teneat percussor prestare operas quas toto tpe vitæ suæ lucratur fuisse percussus si nō fuisset debilitatus adde hic text. & qd de hoc no. do. Azo. insti. de obli. q ex quasi deli. na. §. de eo verò.

¶ Adde Lu. ro. cōsi. cccvij.

¶ Vulneratus. Vtrū ille q cōfessus fuit peccata sua: & remisit oibus iniuriā, possit postea agere iniuriarum. & adde qd not. d. Abb. c. j. §. de cle. male. & de illo qui remisit i extremis an possit ista remissio si recoualescit. dicit Bald. q sic in l. diuus. ff. ad fille.

SEBA. SAPI.

¶ Pœna capitalis. Vide Bar. i. l. j. ff. si qs test. li. esse ius. fue. & in. l. quod Nerua. col. vj. ff. de pos. cū alleg. per las. in. l. j. col. iij. ff. de legi.

Panormi. super Quinto.

SEBASAPI.

Animo nocendi. Sic etiam nō licet edificare in suo qñ quis facit ad emulationē vicini vel alteri. vt per Bar. i. l. cū allegas. C. ne ff. v. respu. cum alleg. per laso. in. l. ex hoc iure. col. ij. ff. de iust. & iur. & ibi ponit q in dubio nō psumitur quis facere i suo, animo nocendi.

In ista decreta. si quis. est casus q si quis interfecerit bonem, vel aliud aial de estimatione, non debet deducere fieri pellis & carnum: sed tota estimatio debet solui, & aial mortuū erit interficiētis. ad qd facit tex. in. l. & tñ. §. estimatio. de seruq corru. Sed de ista qōne vide p Alb. in. ij. parte statuto. q. lxxxij. & cū isto tex. videt concordare tex. i. c. si culpa. j. e. & adde hic tex. i. l. quid ergo. §. si hares hoīem. ff. de lega. j. & in. l. caro & coriū. ff. q. mo. v. suffrag. amit. & in. l. si seruus. ff. de cōd. fur. & vide gl. in. l. deducta. §. pen. & in. §. māci. piorū. ff. ad treb. vi de Sal. i. l. data ope. ra. C. q. acc. nō pos.

Adde hic Alb. in. ij. parte statuto. q. xiiij. vbi ponit. Quid si ex statuto coitas teneat reñcere cōbustas domos & orto incēdio in vna domo euagant in alias p violētia vtorū. & qd si vna dom⁹ fuit deuastata cū euitādī incendiū ortū: an ille q fuit cā incēdij teneat ad domū illius cuius domus fuit deuastata. vide Ang. in cō. cxxv. & vide tex. i. iij. §. qd ait ptor. ff. de incē. rui. nau. vbi dicit q cā euitādī incendiū licet

naliter poena est arbitraria, & applicat fisco. & si agit civiliter: tunc estimatur iniuria per iuramentum iniuriati taxatione prēmiffa, & poena applicatur iniuriato: vt in c. olim. j. e. & in sti. de iniur. §. in summa. & §. poena. & vide glo. in. c. si canonici. de offi. ordi. lib. vj. tene menti.

S V M M A R I V M.

Dammum si sensero culpa alicuius tam in re quā in persona, tenetur mihi ille satisfacere.

Venenans aliquam rem in loco proprio ad venenandum animalia: si ob hoc insurgat aliquod damnum ipse est obligatus.

C A P.

II.

Iquis Breue est, & ideo non summatur nec diuiditur. ¶ Casus literalis. Si aliquis effoderit cisternam, & nō cooperuit eā: & bos alterius vel aliud aial in eam ceciderit: dominus cisternae det pretium animalis, & illud qd mortuum est illi⁹ erit. Ber. ¶ Not. q dans causam dānificādi animalia alteri⁹, tenetur ad estimationē etiā si non fecit ex proposito. punitur enim ex culpa sua. Et facit contra eos qui ponunt venenum in loco vt animalia venientia inficiantur. nam certē siue ex dolo siue ex culpa illud fecerit, tenent. quia non debebant talia proijcere in loco publico quae possunt alijs esse nociua. Et licet tex. hic dicat quādo bos vel aliud animal incidit in foueam. idem tamē puto si homo vel seruus incidat vt teneatur qui aperuit vel effodit ad interesse. arg. in. c. si. j. eo. qd qui causam damni dat dānū intulisse videt: vt ibi. ¶ In glo. j. in fi. hoc dictum puto verum quando fraudulenter non facit in loco priuato. secus si fraudulenter. vt qd sciebat animalia vicini illuc venientia secūdū consuetudinē, & fecit foueam, & proiecit escam venenosam. tunc puto eū teneri. nā nō debet etiam in suo quisq aliquid facere animo nocendi alteri. arg. ff. de dam. infe. l. qui vias. & ff. de reg. iur. l. qui domū. & glo. in. c. cū ecclesia vulturana. in ver. iniuria. de elec. & non sunt duo menses q de facto fuit in ista ciuitate b.

S V M M A R I V M.

Animal irrationale si fecerit aliquod damnum vel in re vel in persona: dominus tenetur in solidum si sciebat ipsum damnosum & non custodiuisset: si ignorabat: quia liberatur dādo animal pro noxa. vide j. c. proxi. & c. fi.

C A P.

III.

Ibos Breue est: ideo non summatur nec diuiditur. ¶ Casus literalis. Si bos alicui⁹ ab heri & nudius tertius cornupeta est, & dñs illum non custodierit: si alium bouem occiderit, reddet bouē pro boue, & mortuum bouem recipiet. B. ¶ Not. j. ex text. dominū teneri ex dāno dato per animal suum. & intelligitur q tenetur in solidum vbi ipse fuit in culpa: vt quia sciebat animal suum vitiosum, & non custodiuisset. Si autē animal illud non solebat esse vitiosum, & dānū dedit sine culpa domini: dominus non tenetur in solidum sed potest se liberare dando illud animal quod laesit: vt in iur. alleg. in glo. & ideo propter hanc diuersitatē ponderatur in tex. q erat cornupeta ab heri & nudius tertius: quia ex quo pri⁹ erat vitiosum dñs præsuntur sciuisset. & si non custodiuisset, tenetur in solidum. vnde non liberatur dādo animal. secus autem si ignorasset probabiliter: quia tunc satis est dare animal: vt in. c. si. j. e. ¶ In gl. fi. ibi: cum dubium est. Not. glo. quod etiam stante dubio quis primò fuerit aggressor, non tenetur dominus animalis occidentis. & idem not. in. §. cū arietes. hic alleg. & sequitur hic Ioan. and. nam tex. in. d. §. cū arietes. requirit aggressuram.

S V M M A R I V M.

Animalia aliena non possunt pascere in loco alieno si ex hoc damnicatur dominus: alias secus. 2.

Iterans per pradium alienum potest ibi pascere iumentum suum, si hoc facit sine damno domini.

Colligens vvas alienas, vel fructus tenetur ad estimationem, nisi excusaretur ob nimiam paupertatem.

Animal vicini mei si inueniam dare damnum in agro meo non possum ipsum retinere donec dominus satisfecerit: quia est sibi aliter consultum.

C A P.

IIII.

Ilaeserit. Breue est & c. ¶ Casus literalis. Si iumentum alicui⁹ laeserit agrum, vel vineam alterius restituet estimationem damni. Ber. ¶ Not. j. ex tex. q non licet in alieno depascere animalia sua quod intellige quando dat damnum: sec⁹ si nō daret dānū. puta quia iterans transiens per pradium alienum depascit ibi iumentum suum sine damno. vt de pace te. cap. quoniam. §. fina. in libr. feu. pro hoc textus hic qui requirit damnum. quod nō. contra laedentem agrum, vel vineam: puta capiēdo vvas & c. vt teneatur ad estimationem: nisi necessitas maxima excusaret. de conse. dist. v. c. discipulos. & quod not. in. c. si quis propter necessitatem. §. de furtis. In gloss. ibi: nisi dando animal velis liberare te. Hoc procedit quādo dominus nō fuit in culpa: & ideo nō procedit quo ad terminos huius. c. quia ipsemet dominus iumentum suum deduxit in alienum campum vt ibi pasceret: vnde tunc tenetur in solidum ad estimationem: quia ipsemet videtur dedisse damnum, & sic tenetur in solidum. l. j. ff. si qua. pau. fe. dica. & l. ij. ff. ad leg. aquiliam. & j. cod. c. fi. ¶ In gloss. in fine. vult gloss. & bene. quod si reperio animal tuum dans damnum agro meo non possum ipsum retinere donec satisfeceris: quia consultum est mihi per aliam rationem quā per retentionem. dictum verum est vt probatur in. l. quintus alleg. in glo. no. Barto. in. l. ratio. ff. de incen. rui. nau. sed ratio non est generalis. nam sequeretur ex ea quod si res tua peruenit ad me sine vitio non possum eam retinere pro debito: quia mihi consultū est per actiōem personalem: quod est falsum. vt in l. si non fortem §. si certum. & quod ibi not. ff. de condi. inde. & in. l. j. C. etiam ob chirog. pecu. sed tenetur animal dimittere: quia sine consensu domini res peruenit ad eum. & dominus non præsuntur consentire. arg. in l. qui vas. §. vetare. ff. de fur.

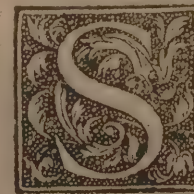
S V M M A R I V M.

Ignis quem posui in agro meo: si ex vi ventorum vel alio casu dederit damnum in re vicini, an ego tenear ad dicti damni emendationem.

Dammum datum vel poena an debeat solui de iure canonico.

C A P.

V.

Iegressus. Breue est & c. ¶ Casus literalis. Si aliquis apposuerit ignem in agro suo, & dānū dederit in segetes vicini sui, dānū restituet. Ber. ¶ Not. j. ex tex. q dans dānū alteri vicino sine dolo. teneat ex culpa sua ad emēdā etiā secūdū ius canonicū. ad idē tex. in. c. seq. ibi tñ loquit in voluntario. Sed vide no. per Inn. in. c. sicut dignū. de homi. prope fi. vbi in foro anime dicit aduertendum vtrū iste fuerit

tū est dirueredomū vicini: & pro illo tex.in.d. §. qd̄ ait prator. vide aliū tex.in.l. si quis fumo. §. j. ff. ad l. aquil. de quo vide Spec.in.ti. de actore. §. j.in.xxvij.col.ver.xiij. sit incendiū. & vide tex.in.l. si alij. §. est aut̄ & alia ff. qd̄ vi aut clam. vbi tex. quod si dom⁹ alicui fuerit deuastata ppter eui tadū incendiū, nō debet refarciri dānū illius cuius erat domus hignis per uenit vsq; ad locū illū. sed contrariū in

hoc tenuit Gui. de cu. & Bar.in.lec. antiqua l. ij. in prin. per illū tex. vbi refert Paul. de cassi. ad le. rho. de ia. sed primā ptē firmat. Bart.in.d. §. est aut̄ & alia per illū tex. apertū. sed posset respōderi ad. d. l. ij. ff. ad leg. rho. de ia. quod ibi loquitur in periculo naufragij qd̄ est magis connexū: quia vna merces nauis propter naufragiū nō posset perire quin periret alia. Sed periculū incendiū nō est ita cōnexum: quia bene pōt cōburi vna dom⁹ sine alia contigua. iō nō mirum si destrues beneficium vel aedificium propter incendiū non tenetur reficere: vide etiā su per hoc Ang. indi cto consi. ccxv. & super hoc passu cōsul. etiā d. Bart. de sal. sed posset sustineri dictum Guil. de cugn. quā do ignis esset ita magn⁹ quod in dicto casu nō potuisset euitari aliquo modo incendium aediū vicinariū nisi destructa fuisset illa dom⁹ intermedia: quia tunc militat ratio. d. l. ij. & isto casu in refectioe damni quod facit vicinia debet detrahi portio quā cōtingeret illum cuius domus deuastata est in cōputatioe cōmunis & ad hoc optime allego quod not. gl. in l. j. ff. ad le. rho. de iac. & optime qāno. Ray. de for. & doc. in l. ab omnibus. §. si aetio. per illū tex. ff. de leg. j. An aut̄ tota vicinia teneatur reficere isto casu: vel qui sint illi qui teneantur illi qui sunt contigui tñ, an oēs alij. nūc nō decido nec recolo me alicubi legisse. ad prādicta tñ adde quā latē habetur maximē per Bal. in l. data opera. C. qui accus. nō pos. Itē an & quā do incendiū dicatur casus fortuitus. vide per Bal. in l. j. C. depositi. Item

iste fuerit in lata culpa leui, vel leuissima. a Primo casu tenetur: sed in leui, & leuissima non tenetur ad estimationem: sed imponitur poenitentia. arg. xv. q. j. c. inebriauerunt. secus est in foro contentioso: quia in aquilian aetione venit etiam leuissima culpa. l. j. ff. ad le. aquil. & hoc dictū Inno. est valde singulare. de quo multū dubito. Quare forus animē de beat discrepare à foro contentioso cum hīc lex sit valde rationalis: nisi dicatur quod licet ista estimatio sit interesse respectu dānū passi. respectu tñ inferentis est poena quā in foro animae non debet habere locum: ex quo est extra dolum & latam culpā: quinimō ibi subest dolus: licet in foro animae teneatur ad estimationē non tamē tenetur ad poenā. glo. est singularis in c. fraternitas. xij. q. ij. ¶ In gl. in fine. Et pone exemplum postquā ignē apposuit i suo agro vt stipulas cōbureret: & vētus valid⁹ repente superuenit, & deiecit ignē in agrū alienum: ita quod iste non valens cōpescere & defendere contra vim ventorum, iste in nulla culpa reperitur. Idem in muscipula trāseunte cum igne ad domū vel agrum alterius: ex quo igne sequutum est graue damnum vicino.

¶ CAP. VI.

I quis domum.

Breue est & quasi idem cum praecedenti. ¶ Casus literalis. Si aliquis volūtariē incendit domum vel arcē alicuius, totū dānum refituit: & tres annos poeniteat. Ber. ¶ Not. j. ibi: voluntariē. facit em̄ pro his quā dixi in c. praecedenti. post Innoc. vt in foro animae, nō teneatur qui non fuit voluntarius. Secundo no. quod licet quis satisfaciāt proximo de dāno, nihilominus tenetur ad poenitentiam peragendā concor. s. de homi. c. sicut dignū. ¶ In glo. fi. in fi. Et appellatione aedium venit omne aedificiū. vt. l. qui aedes. alleg. in gl. & habet locum hoc de iure ciuili, sed de iure canonico imponetur alia poena, puta depositiois. & maior & minor secundū quantitātē & qualitatē delicti. vt in c. tua. j. de poenis.

¶ SYMMARIVM.

- 1 Officialis secularis, si cōdemnat clericum, & ex hoc ipse clericus passus fuerit damna, tenetur ipse officialis refarcire omnia damna, & ei de iniuria satisfacere.
- 2 Iniuria si irrogatur Episcopo, censetur irrogata omnibus ecclesijs sibi subiectis: adeo quod possunt pro tali iniuria agere.
- 3 Iniuria illata clerico potest per ipsum aestimari: & poena applicatur sibi.
- 4 Iniuriarum aestimatio & condemnatio quomodo fiat.

nō decido nec recolo me alicubi legisse. ad prādicta tñ adde quā latē habetur maximē per Bal. in l. data opera. C. qui accus. nō pos. Itē an & quā do incendiū dicatur casus fortuitus. vide per Bal. in l. j. C. depositi. Item

adde ad istam materiam text. in l. si seruus seruum. §. si quis insulam. & §. si fornacarius. ff. ad le. aquil. & habeo illud consilium Bart. de Salis. allegatum. quod incipit. In christi saluatoris nostri nomine. quod est consilium valde notabile in materia ista. quod attingit quasi omnes quēstiones prādictas & tunc etiam consuluit dom. Franc. de rampo. cuius consilium habeo. quod incipit. In christi nomine amen. in the mate pmissio & c. de poena autē incendiū vide tex. & gloss. in c. tua nos. j. de senten. ex com. & vide quod ibi plenē notauimus post dom. Abba. & circa illud qd̄ dixi de incendio an dicatur casus fortuit⁹ distingue quod aut sit à domestico, & nō dicitur fortuitus: aut sit ab extraneo: & tūc dicitur fortuitus ad hoc est textus. optimus in l. qui insulam. §. fin. ff. loca. cuius contrarium not gloss. in l. cum duobus. §. damna. ff. pro cio. text. tamen in l. iij. §. j. de offi. p̄fec. vigi. dicit quod incendia plerumque fiunt culpa habitatum. ad quos autem spectat habere custodiā ignis i ciuitate vide tex. in l. j. & sequenti. & in l. fina. ff. de officio p̄fecti vigi.

5 In notorijs licet non seruetur ordo iuris, tamē quā do factū pōt esse notoriū & nō pōt tunc secus, idem si aliqua facta sint notoria, aliqua non.

6 Iniuriatus an censeatur remisisse iniuriam ex eo quod salutauit iniuriantem.

Inimicus praesumitur quis ex eo quod non salutet illum quem solitus erat salutare.

¶ CAP. VII.

Lim.

¶ Secularis potestas qui clericū bānuuit cōdemnari debet per iudicem ecclesiasticū secundū estimationē iniuriē in expēsis & dānis & hodie adde poenā in cle. j. de poen. h. d. Diuiditur. nā primō recitat p̄cessum delegati. quem secūdō reuocat. & causam difinit ibi: quare. ¶ Casus literalis. Florētini olim posuerunt in bānum ep̄m Sefulanū dāna & iniurias plurimas alias ei irrogātes. Super his cōmisit pa. cām ep̄o mutinēsi: vt eos cōpelleret ad satisfaciendū super p̄dictis episcopo p̄dicto. Episcopus vocatis partib⁹ cēpit in cā procedere, & recepit testes lit. nō cōtesta. demum causa delata est ad do. Pa. ipse cōmunicato p̄cessu: quia lis cōtest. nō fuit, p̄cessum illū reuocauit. & quia cōmune florētij bānuierat episcopū sefulanū cōtra deū & ecclesiasticā libertatē propter iniuriā banni. & propter expēsas & alia damna propter hoc subsequuta cōdemnauit cōmune florētiae in mille libris vsualis monetē p̄missa taxatione & p̄stito iuramēto episcopo sefulano. Ber. ¶ No. j. ex tex. iudicē ecclesiasticū habere iurisdictionē cōtra principes & contra certas cōmunitates seculares vsurpātes sibi iurisdictionem indebitē in clericos, & irrogātes eisdem iniurias: nā tales cōmittūt sacrilegium, & violāt libertatem ecclesiasticam. vnde etiam infamiam incurrunt. de quo in aut. cassa. C. de sacrosan. eccle. facit. c. cum sit generale. de foro cōpe. ¶ Tercūdō no. quod iniuria irrogata ep̄o videtur iniuria irrogata omnib⁹ ecclesijs subiectis: quia sponsus est illarum ecclesiarum: vnde & ecclesie inferiores possunt agere pro iniuria sibi illata: vt hīc. ¶ Tercūdō no. clericum posse agere ad estimationē iniuriā sibi illata & poena pecuniaria applicatur sibi ex quo agit ciuilit̄. ¶ Et no. ex fine modum estimationē iniuriā & cōdenādi. & vide clari⁹ p gl. in c. si canonici. de offi. ordi. li. vj. ¶ In gl. j. in fi. Sed cōtra hoc & cōtra tex. facit. c. qm̄ frequēter. §. sunt & alij. vt lit. non cōtest. vbi sup̄ processu inquisitionis nō fit cōtest. Solu. potest tex. iste dupliciter intelligi secundū Host. primo. qd̄ hec causa nō fuit cōmissa p̄ modū inquisitionis sed ep̄o volente agere cōtra cōe sed iste ep̄s errauit credēdo inq̄sitionem cōmissam: sicut in simili habet i. c. exhibita. s. de iudi. Itē p̄supposito qd̄ cā fuerit hīc commiss-

2 pe. ¶ Tercūdō no. quod iniuria irrogata ep̄o videtur iniuria irrogata omnib⁹ ecclesijs subiectis: quia sponsus est illarum ecclesiarum: vnde & ecclesie inferiores possunt agere pro iniuria sibi illata: vt hīc. ¶ Tercūdō no. clericum posse agere ad estimationē iniuriā sibi illata & poena pecuniaria applicatur sibi ex quo agit ciuilit̄. ¶ Et no. ex fine modum estimationē iniuriā & cōdenādi. & vide clari⁹ p gl. in c. si canonici. de offi. ordi. li. vj. ¶ In gl. j. in fi. Sed cōtra hoc & cōtra tex. facit. c. qm̄ frequēter. §. sunt & alij. vt lit. non cōtest. vbi sup̄ processu inquisitionis nō fit cōtest. Solu. potest tex. iste dupliciter intelligi secundū Host. primo. qd̄ hec causa nō fuit cōmissa p̄ modū inquisitionis sed ep̄o volente agere cōtra cōe sed iste ep̄s errauit credēdo inq̄sitionem cōmissam: sicut in simili habet i. c. exhibita. s. de iudi. Itē p̄supposito qd̄ cā fuerit hīc commiss-

b ¶ AEstimationē iniuriā. vide. c. grauis. de resti. spo. vbi clericus agit pro iniuria sibi illata. sed Hostien. ibi dicit pro curia non dat literas: vide ibi quā dixi in c. cum te de re iudi. And. Barba.

¶ SEBASTIANI.

¶ Vel leuissima. De veritate vide Corse. in singula. suis in verbo. forū conscientiae. & De ci. in cap. ij. in. ij. le etu. col. v. ver. qui to. adde. s. de constitutu. & latē in cap. quoniam contra. in glossa. in verbo negligentia. s. de proba. Feli. in d. c. sicut dignum. de homi. & Andream siculum reprobantem Innocē. in repetitione. capituli Raynaldus. col. cxij. versic. itē in quantum. domin. Abb. s. de testa.

Panorm. super Quinto.

¶ Remissio. Adde videndum Ioan. de ana. cōf. xliij. vbi latius de hac materia.

SEBASTIANI.

¶ Remissio. Vide de hoc articulo Fel. in c. cū super. col. ij. ver. secūda cā. s. de offic. deleg. vbi etiā de salutatione in versi. quarta cā. de quo etiā tradit idē Fel. in proce. gregori. in verbo salutio.

¶ Statutū. Adde hic glo. in verb. dānis. in c. si canonici. de offi. or. li. vj. & add. hic qd aliud est dānū, aliud est furtū, & sic appellatio dāni nō venit furtū. tex. est ibi Bal. in l. nauta. in fin. ff. nau. cau. sta. & in l. si seruus de acq. pos. & tex. & d. Ia. d. are. post Ludo. ro. i. liij. ff. de dā. infe. & vide glo. in sti. ad le. aql. in princ. quod est notādū: quia facit ad statuta loquentia qd stet iuramentū dānū passi: vt nō intelligatur de furto. in contrariū facit text. in l. hoc iudicium. ff. de fer. cor. item vide hic. Archi. in c. in primis. in ij. co. ij. q. j. super ver. dānum vbi dicit noīe proprio dānorū continetur expēse quia & dānum & expēse sunt diminutio patrimonij. & rñ. ad istū tex. qd strictē accipitur: quia per poenā & iuramentū dāna remiserūt: quia nō tenet peccato periurij. ff. de quo cogitātū nō videtur. De isto tñ arti. an appellatio dāni veniat nudā expēse vide Bald. in l. terminatio. in pet. co. C. de fur. & lit. exp. pē. per Bald. post glo. tenentē qd nō in l. i. §. si. ff. si quis ius di. nō. obtemperauerit.

¶ Adde an app. damni veniant expēse Lud. rom. fin. suis. fol. xliij. ZACHARI. ¶ Adde qd voluit Allegare Ro. sing. suo. cccxliij. incip.

sa per modū inquisitionis, tñ inquisitio fuerat cōmissa ad petitionē partis: ideō debebat lis contestari. vt in c. cū dilectus. & qd ibi dixi de purg. ca. ¶ Sed cōtra hoc iterū op. nā factū nō poterat hic esse notū bāniendo Episcopū: ergo non requirebat ordo iuris vt in c. ad nostrā. el. ij. de iureiuran. pro hoc. quia Papa in fine tulit sententiā sine alio ordine. Sol. sentiunt doc. qd quēdā iniurię erant notorię. quādā nō notorię & sup. notorijs pronuntiauit hic pa. sed ep̄s processit super omnib⁹. Iste tñ intellect⁹ nō cōgruit literę: qd pa. diffiniuit totam causam vt innuit text. & iō pōt intelligi qd corā papa seruatus fuit ordo iudiciari⁹. & qd factū fortē allegabatur notoriū: sed non constabat in curia: vnde cū factū est notoriū in vna prouincia & nō in alia nō debet Iudex procedere etiā super notorio: nisi prius vellet recipere probationes an factū sit notoriū. vñ vide quod no. Inn. in c. tua. in fi. de coh. cle. & mulie. & bona gl. in d. c. ad nostrā. Et vide ad intellectū huius. c. q. disputatā quā ponit Ioā. an. in c. si. de fo. cōpe. lib. vj. ¶ In glo. fi. in fine quāro extra glo. pone quod episcopus iniuriatus recepit ad osculū iniuriante, seu eū salutauit nunquid videtur remissio iniuriā. Hosti. arguit pro & cōtra. nā videtur primō qd sic: quia ex dissimulatione aboletur actio iniuriarū. insti. de iniurijs. in fi. & no. xxij. q. iij. c. si illic. Itē salutio est signū recōciliationis. sicut & subtractio salutis solite est signum inimicitie: vt no. in glo. in c. cū adrianus lxij. dist. & in c. cū super abbacia. de off. dele. In cōtrarium facit. nam episcopus ex officio tenetur cōicare alijs: nec debet rācorem in animo retinere. tandem concludit Host. quod si ā principio ep̄s reuocauit sibi iniuriā ad animū vt quia puocatus est & facit aduersarium citari, tūc per salutationē vel admissionem ad osculū nō videtur remittere iniuriā. nā ā principio bene tollitur ex dissimulatione nō reuocādo ad animum. secus si ex post facto. Vnde concludit quod siue sit prelatus siue priuatus nō tenetur remittere satisfactioē iniurię. xc. dist. c. si quis cōtristat⁹: neque p̄sumitur remittere ex tali participatioē: quinimo nō potest etiā exp̄sse remittere iniuriā sibi cōmissam quaten⁹ t̄git ecclīā. & sic pōt itelligi. lxij. dist. c. saloni tanē & c. si is qui. xxij. q. iij. sed aduerte, quia Hostiē. loquitur qñ recepit ad osculū, seu salutauit post vocationē ad iudiciū quid si ante: tunc fortē esset dicendū: vt pro dānis & expensis possit nihilomin⁹ agere ar. no. in c. j. §. eo. sed actione iniuriarum non ar. c. ex ore. de hisquē fi. amaio. par. cap.

SVMMARIVM.

- 1 Damna si sunt remissa, non censentur remissa expense. 3. 7.
- 2 Civitas potest facere statutum sine superioris auctoritate.
- 3 Statutū alteri p̄iudicatum est strictissime intelligendū etiam si sit appositum iuramentum. 4.
- 4 Iuramentū quatenus venit in degradatioē iuris cōis vel iuris alterius. est strictē interpretandum.
- 5 Statutū an possit fieri p̄iudicatum iuriū quā respiciunt omnes de vniuersitate vt singulos? Princeps non potest tollere ius tertij sine causa.
- 6 Statutū si trāsiit in vim cōtractus an sit amplius

reuocabile: etiam circa subditos?

7 Expense & damna, an idem sint?

CAP. VIII.

N nostra. ¶ Qui iura

uit statutū super nō repetendis damnis: hoc nō obstante expēse retere poterit. h. d. vel sic. Statu

tū super dānis nō repetendis ad expēse nō extenditur. hoc dicit. In prima decisā cōsultatio. In secūda respōsio. ibi. Cū igitur. ¶ Casus literalis. Brix. olim multas discordias inter se habuerunt: quorū occasione multa damna illata adinuicē sustinuerunt. propter quod cōmuniter statutū fecerunt de nō petēdo vel recipiendo in posterum restaurationes damnorū ā cōmuni: & statutū huiusmodi approbarunt, firmarunt etiam iuramento: sed p̄ter damna occasione huius discordiā multas fecerunt expensas, quas petebant sibi refici ā cōmuni, dubitatum fuit an obsta ret eis iuramentum super dānis nō repetēdis: propter quod ep̄s Brixien. hoc proposuit in p̄sentia papæ. Cū ergo aliud sit dānorū restitutio, & aliud satisfactio expensarum: & ideō iuramento p̄stito super articulo dānorū nō debet intelligi qd factū expensarū fuerit cōprehensum: vnde mandat papa quatenus iuramento p̄dicto non obstante ep̄s provideat auctoritate papæ qd dictum cōmune pro bono pacis & cōcordiā tribuat ad expensarū satisfactioē ad arbitrium suum, sicut viderit expedire. Ber. ¶ No. j. ex text. qd ciuitas pōt facere statutū sine alia superioris auctoritate. facit quod leg. & no. in c. qd clericis: de foro cōpe. de quo tamē plenē per Bar. in l. omnes populi. ff. de iusti. & iur. vbi no. per Bart. an quilibet prelatus possit facere statuta: & in quib⁹ possit derogari iuri cōmuni. ¶ Se

cūdō nota. qd statutū alteri p̄iudicatum est strictissime intelligendū. vnde appellatio ne dānorū non veniunt expensæ: cū tamē largo modo expensæ inutiliter factæ sint dānū: sed quia stricto modo damnum est diminutio patrimonij per alium facta: vt. l. iij. ff. de dā. infec. ideō appellatione dāni nō venit expensa quā propria voluntate fecit licet fortē coacta Et ad hoc solet quotidie allegari. hoc. c. qd in statutis debet fieri stricta interpretatio. ita qd verba capiātur in p̄pria & stricta significatione: vnde alibi habetur. quod statutum nō debet extēdi ad casum fictum: vt in l. iij. §. hęc autem. ff. de neg. gest. & ad materiā vide plura bona dicta quę refert Io. and. in regula pro possessore. de reg. iur. li. vj. in mercu. per Bar. in d. l. oēs populi. ¶ Vltimō collige qd statutū interpretationē recipit restrictā et qñ iurātū est vnde etiā iuramentū strictē intelligit quaten⁹ venit ī derogationē iuris cōis, seu iuris alterius. facit. c. ad nostrā. el. ij. & c. qui tauallis. de iureiurā. ¶ Sed cōtra tex. oppo.

vide enim qd hoc statutū editū ā cōmuni nō valuerit quaten⁹ ligabat singulares de populo, vt nō possent petere dāna eis illata: qm licet popul⁹ possit statuere sup iurib⁹ vniuersitatibus: nō tamē sup iurib⁹ singulorū. vt not. gl. fin. in l. i. §. C. qd sit lōga cōsuetudo. & i. c. oēs. de cōsti. facit lex id qd nostrū est. ff. de reg. iur. nā solius principis est tollere ius alteri: nec etiā ipse

nunquid appellatio ne dānorū. fo. xi.

¶ Statutū debet strictē interpretari. tu tñ hoc limita vt per Bald. in l. siue possidetis. in prin. in. col. C. de p̄ba. Itē an statuta verificari possint in casu ficto. vide p do. Abb. & qd ibi notauit in c. inter solitudines. s. de purga. c. & quō intelligat illud qd dicit statuta debere intelligi in proprio significato. vide plenē p Pe. de anc. in repe. c. canonū. statuta de cōsti. in vj. pri. q̄sito. xxix. col. illi⁹ quēsi. ver. circa verba duplicia. & vide eūdem Anch. eo. q̄sito. in xxxj. co. illius q̄siti. ver. vj. no. vbi refert Bald. in l. oēs populi circa ff. de iusti. & iur. dicit qd ā forma statuti nō est recedendū & verba si fieri p̄t ad vnguē seruāda sunt. Item statuta sunt adeō stricti iuris qd in eis nō sufficit qd impleri per eq̄pollens, vt plenē notauit sup do. Abb. in c. i. his. de ver. sig. itē limita qd hic dicit nisi statutū poenale puniret maleficia improbata de iure na. vel gē. qd tunc tāq̄ cōcernēs publicā vtilitatē est latē interpretādū. ita sing. dicit Pau. de ca. in l. bona fides. ff. de pos. pro quo optimē facit qd de odio naturaliscribit do. Ab. i. c. nō dubiū. & ibi latē scribit post eū j. de sen. excom. ¶ Adde hic quod scribit do. Ant. in c. quātō. de iureiur. in. ij. col. ver. p hac decre. & Bar. in l. i. C. de iniur. voc.

ipse potest sine cā. vt no. in. c. quæ in ecclesiarij. de cōsti. & in. l. si. C. si cōtra ius vel vti. pub. & in cle. pastoralis. de re iudic. Sol. propter hæc & similia cōtraria variatur intellectus huius. c. principaliter & intelligitur duobus modis. primò q̄ cū esset discordia inter popu- lū & milites Brixii. multa dāna hinc inde illata fuerūt & vtraq; pars multas expēsas hac occasione fecit: tñ cū sedata illa tēpestate multi peterēt dāna à reliqua parte: cōe pro bono cōcordiæ fecit statutū vt hmōi dāna nō repeterēt. & hoc statutū fuit approbatū & iura tū à ciuibus: & tūc verbū à cōi referē ad participiū editū: & sit sen- sus quia hoc statutū de nō repetēdis dānis fuit à cōi editū. hoc tñ nō obstatē dicif q̄ expēse repeti possunt: q̄a nō veniūt appellatiōe dānorū & secūdū istū intellectū cōiter rñdetur ad cōtraria q̄ huic statuto singuli cōsenserūt: aliās nō valuiſſet statutū in prēiudiciū sin- gulorū. Sed ego dubito an hoc cōe dictū sit verū. qm̄ in hac ciuita- te brixienſi erāt multi infantes & mulieres quē nō vocātur ad vniter ſitatē. vñ nō cōſetiētib⁹ nō debebat hoc statutū obesse ar. c. cū oēs. de cōsti. & l. j. ff. de magistra. cōue. vñ vt valeat indistinctē hoc sta- tutū, & tolerādo hanc lect. posset dici q̄ illud statutū emanauit po- tius de facto, nec valebāt istivenire cōtra: sed præsupsita validita- te statuti querebatur: nūq̄d possint repetere expēsas: nā cōiter istē ciuitates cū subtrahūt se de fctō ab obediētia superioris viſurpant ſibi iura principis: & faciūt statuta alijs prēiudiciā ac si haberent iura principis nec patiūtur aliquē disputare de validitate ipſorū ſta- tutorū ſicut p̄ſes vidi de facto: princeps seu etiā habēs iura princi- pis bñ posset cōsimile statutū facere propter bonū publicū & scan- dalū tolledū ar. no. in. d. l. si. C. si cōtra ius vel vti. publ. & c. quæ in ec- clesiarij. de cōsti. ¶ Secūdò principaliter legitur hoc. c. q̄ post mul- ta dāna & expēſas factas cōe obligauit se per statutū ad reſectiōe oīm et dānorū: ſ; cū poſtea videret maximū prēiudiciū imminere fecit statutū cōtrū ſup nō repetēdo hmōi dāna à cōi: & tūc verbū à cōi referē ad gerūdiū petēdo vel recipiēdo vt sit ſensus qd̄ statutū fuit editū de non recuperādo vel repetēdo dāna à cōi: licet prius se obli- gasset. ¶ Sed tūc fortiter op. vbi cūq; statutū trāſit in cōtractū est irreuocabile iuxta no. in. c. nouit de iud. & p̄ Bar. in. d. l. oēs populi & lege. pe. ff. de decre. ab ordi. fa. vbi dicit quod si ciuitas facit ſta- tutū q̄ quicūq; venerit ad habitandū in hac ciuitate vt non teneat ſoluere amplius vllā gabellā: nō potest āplius illud statutū reuocari in prēiudiciū illorū qui venerunt: quia iam tranſiuit in cōtractum seu quasi. Sol. quidā dicūt quod illud habet locū qñ statutum fit in fauorē nō ſubiectorum: sed istud non fit in fauorē ſubditorum. & ſic ſolet intelligi dictū Inno. hīc qui dicit q̄ cū cōmune nō eſſet hīc naturaliter obligatum cū nō teneatur pro damnis ſingulorū: vt in l. ſicut. ff. quod cuiusq; vniuer. not. ſed tñ tenebatur ex ſtatuto ſuo potuit cōtrarij voluntate illud ſtatutum tollere: quia omnis res per quascūq; cauſas naſcitur per eaſdē diſſoluitur: vt in regula oīs res. j. de re. iur. & in. l. nihil tā naturale. ff. eo. hęc ſolutio videtur mihi ni- mis generalis: vnde dicerem quod vbi statutū tranſiuit in contra- ctum seu quasi etiam cum ſubiecto nō poſſit amplius reuocari: nā & ipſe princeps tēnetur ex contractu ſuo cū ſit de iure gentium: vt in. c. j. de proba. fortius iſti ciues obligabātur qui nō habebāt iu- ra principis: vnde intelligo hoc. c. & reſtringo illam ſo. quando ad- huc ſtatutum non tranſiuerat in contractum vel quasi: vt quia ſta- tutum fuerat ſimpliciter editum in vniuerſitate de obligando ipſum cōmune & nihil actum fuit ex parte ſingulorum: ita quod poſſunt prætendere intereſſe & dicere ſe deceptos. & per hoc poſ- ſunt redire ad priſtinas actiones & per hoc habetur clarē intellect⁹ c. & ad materiam vide quod dico in. d. c. nouit de iud. ¶ In gloſſa prima. in. fi. not. ex. gloſſ. quæ propriæ dicantur damna & quæ ex- penſe. & facit in argu. quod habetur in. l. quibus diebus. in. princ. ff. de condi. & demonſtra. vbi dicitur quod ſi teſtator legauit prædiū titio ſi expenſas in eo factas ſoluit hæredi non intelligitur de expē- ſis factis pro prædio habendo. & ſic non venit prætium rei. vnde expenſe etiam ibi capiuntur ſtrictē.

SUMMARIUM.

- 1 Damnum datum proueniens etiam ex leuiſſima culpa debet reſci in foro animæ: ſecus pœna quæ in foro animæ non debetur. Culpa leuiſſima quæ dicatur.

- 2 Auxiliator, ſiue præſtans opē tenet ad dānū, vel ad intereſſe ſicut p̄cipalis niſi agat criminaliter. Statutum faciens mentionem de cōmittente delictū, non comprehendit præſtātam opem.
- 3 Imperitia æquiparatur culpæ.
- 4 Damnum dare cenſetur ille qui potuit obuiare dam- no & non obuiauit.
- 5 Iniurijs aliquem verbaliter, an teneatur ſi dixe- rit veritatem? Teſtis qui repellitur ob aliquod crimen ſibi exceptū an poſſit agere actione iniuriarum?

CAP. IX.

Si culpa. Habet plura di- cta, & ſe ſum- mat.

¶ Cal⁹ literalis. aliquis cul- pa ſua damnum dedit alicui, aut iniuriam irrogauit: ſeu alijs irrogantibus iniuriam opē tulit: aut hęc ipe- ritia vel negligentia euenerunt. Dubitabatur quid iuris ſuper hoc eſſet. Conſultus papa re- ſpondet quod de iure ſuper his ſatiſſacere te- netur: nec ignorantia ipſum excuſat: quia ſci- re debuit ex facto ſuo iniuriam poſſe contin- gere, vel iacturā. ¶ Quod ſi. Ecce quod ſi ani- malia tua damnum alicui dederunt: nihilomi- nus ſatiſſacere te oportet, niſi ita velis libe- rare teipſum dando animalia tua dānum paſ- ſo: ſed ſi animalia tua fera fuerunt: & quæ cō- ſueuerunt nocere, non ſufficit ad liberationē ea dando. quia diligētiam quā debueras adhi- bere non curasti. In fine dicitur quod licet il- le qui occaſionē dāni dedit dānum dediſſe vi- deatur: tamē ſecus eſt in illo dicendū qui dili- gētia quā debuit adhibuit, ne dānū cōtinge- ret. Ber. ¶ No. primò ex tex. q̄ ex ſola culpa ſeu negligentia tenetur quis ad ſatiſſactionē dāni etiā de iure canonico, quātūcūq; nō ha- buit voluntatē dānificadi: & cū hæc litera loquatur indistinctē de culpa ſeu negligentia: debet intelligi de qualibet culpa: quia indefi- nita æquipollet vniuerſali. vt no. in. c. vt circa de elec. lib. vj. Inferſ ergo qd̄ i hac actiōe le- giſ aquilię venit leuiſſima culpa de iure cano- ni. ſicut de iure ciuili. vt i lege aquila. ff. ad. l. aq. li. & dicitur leuiſſima culpa qñ diligētiffim⁹ homo ſciuiſſet præcauere: vt no. in. c. j. de cō- mo. & in. l. quod nerua. ff. depo. Et facit iſte tex. ſic intellectus contra opi. Inn. in. c. ſicut dignū. de homi. & dixi in. c. ſi egreſſus. ſ. eo. vt etiā i foro animæ teneat ad emēdā: licet ex leuiſſima culpa dānū illatū ſit: q̄a cū hęc ſit lex principis & valde rōnabilis, & nō ſit mera pœna ex parte dānum paſſi, deberet obſerua- ri etiā in foro animæ. iuxta no. per Ioā. an. in. c. q̄quā. de vſu. lib. vj. & per Cal. ſ. in proce. huius cōpilationis. nec ob. c. inebriauerunt. xv. q. j. ſuper quo fundat ſe Inno. quia ibi eſt mera pœna: ſed hīc eſt intereſſe ex parte patiē- tis dānū. ¶ Secūdò no. ibi: opē tulisti. quod etiam de iure canonico præſtans opem tene- tur ſicut p̄cipalis tam ad eſtimationē dam- ni, q̄ ad pœnā: niſi agereſ criminaliter: vt in. l. vnica. C. de rap. virg. & in. c. j. de offi. deleg. et in. l. is qui opē. & l. in furti. ſ. ope. & qd̄ in eis no. Bar. ff. de fur. Statutū tñ faciēs mētiōe de cōmittētē delictū nō cōprehendit opem.

SEBA. SAPI
¶ Eſt irreuocabile
Vide. d. Iaſ. in. l. ſi
pecuniā in prin.
co. vj. ver. adde q̄
nō ſolū. ff. de cōd.
ob cauſam.

b ¶ Cum ſubiecto.
Contra hoc tenet
Ant. de bu. hic. q̄ li
mittat doctrinam
Bart. i. l. oēs popu-
li. in. iij. q. iij. q.
prin. procedere in
nō ſubdito. & con-
trariū ſentiunt idē
Ant. de bu. d. Car-
di. & Imo. in. c. no-
uit. ſ. de iudi. & ſe-
cūdū eos cōſoluit
do. Alex. i. cōſi. cc
xvj. inci. Nec argu-
endi. in. iij. co. ver.
iij. in. ij. vol. & do.
And. baron. addi.
Bal. in. j. qui ſe pa-
tris. l. ante pen. col.
C. vnde li. Aene.
de falco.

SEBA. SAPI
¶ Dānificandi. Vi-
de Deci. tenet cō-
trariū in. c. ij. co. v.
in prima lectu. ſ. de
cōſtitut.

d ¶ Statutū puniēs
facientem delictū
nō habet locū in p̄-
ſtante opem. & vi-
de in. fi. qd̄ no. in. c.
inter ſollicitudines
ſ. de pur. ca. no. per
eundem Ab. & ad
de q̄ idem i. temi-
nis dicit. d. Anton.
in. c. ſi. circa ſi. j. co.
de pa. ſed diſtin-
gue vt per Paul. de
ca. i. l. ſi neceſſarias
ſ. de vēdendo. ff.
de pigno. ac. vbi di-
ſtinguit an ſtatutū
loquatur in rē vel
perſonam.

SEBA. SAPI.
¶ Statutū. vide la-
te per Ang. de ate.
& Augu. arimi. in
tra. t. maleſi. in ver-
bo andrēā auxilia-
torem. & in verbo
dictus andrēas ar-
matus. & in verbo
dicto maleſicio ſe-
per aſtitit. & p̄ Fe-
li. in. c. ſicut dignū.
ſ. de homi. & per
do. Bar. vero. in cō-
ſi. pe. ſcip. ſcio ma-
gna. & in conſi. ij.
incipi. Supcaſu.

Panorm. super Quinto.

In doctore. Vide do. Ant. in d. c. tua nos. de homi. & ibi dixi. Andre. barba.

Cōuitiū. De ista q. vide elegātissimē & meli⁹ quā alibi per Io. an. in ad di. Spec. in tit. de iniur. in quadā addi. magna. vbi recitat omniū opiniones. & per. d. Abba. in c. cū te. de re iudi. & an teneat iuriarū q. dicit alicui cōuitiū postea probat. & adde q. no. Bal. in l. de iniur. §. j. & vi de etiā Ang. & Paul. in l. iij. in prin. de li. & posthu. & de hoc vide per. Old. in cōf. liij. & p. Albe. in. ij. parte ista. q. xlv. & vide oīno p. Bal. in apost. in l. si verō. §. q. pro rei qualitate. ff. q. fati. co. & bar. in l. eū q. nocet in pri. ff. de iniur. & p. Cy. in l. si nō cōuitiū. in vñ. qō. C. de iur. Itē de qō. hic posita vide de oīno p. Sali. in l. iij. q. incipit si nō est. C. de iniur. istā dīam iter cōuitiū & cōtumeliā & impperiū. vide per bñm Tho. in. ij. qō. lxxij. artic. j. circa fi. vbi dicit q. si qs dicat ei q. ē fur. hoc nō solū est cōuitiū. sed est cōtumelia: q. dāt sit impropriū declarat iurisc. i. litē apud labeonē. §. cōuitiū & §. seq. ff. de iur. impropriū cū est si qs reducat ad memoriā alicui auxiliū q. ei cōtulit in necessitate patiēti. als ēt. q. de cōtumelia ponit Beatus. tho. in palle. ij. in. & iij. arti. illius. q. & vide q. notau post do. Abb. in c. j. circa prin. de maledi. Itē ad qōnem quā ponit hic. do. Ab. vide quod no. Bar. & Ang. in l. q. oīa. in prin. ff. de procu. Item adde q. sitestib⁹ contra me productis op-
pono quōd sunt in fames. vñ criminosi ex hoc ab eis non possint conueniri actione iniuriarum. ita dicunt Guil. de

prestantē: nā aliud est ferre opē ad delictum: aliud cōmittere delictū: pro hoc tex. hic vbi ista ponit vt diuersa. & optimē facit tex. in d. l. is qui opē. & ibi Bar. & hoc no. q. quotidie accidit. Tertiō no. tex. ibi: imperitia tua &c. cōtra medicos & alios artifices: vt si per eorū iperitiā alicui dānū illatū est, quōd tenent ad estimationē dāni: facit. l. illicitas. ppe. fi. ff. de offi. p̄f. & c. ad aures. de æta. & quali. & no. in c. tua. §. de homi. Idē dicerem in Doctore^a cuius imperitiā dānū alicui illatū est: vt quia perdidit cām: & tūc teneat doctōr ad emēdā dāni: q. etiā vult Hosti. in c. calūniā. tit. proxi. No. iij. in ver. quod si. q. pro dāno dato ab animali alicuius nō tenet dñs insolidū ad emēdā: sed liberaf dādo animal, nisi dñs fuisset in culpa: tūc em tenetur insolidū, nec liberaf dādo aīalia: vt puta si aīalia naturalit erat. fera: vt vrsus: leo: & similia, & dñs teneat ea in publico, vel nō bene custodiuit: vel si non erat naturaliter feratū ex cōsuetudie solebāt esse nociua. vt bos erat solit⁹ cornupetere: vñ equ⁹ calcitrosus: his & similib⁹ casibus tenetur dominus insolidū si custodiuit. Vltimō no. q. nō quilibet dās occasionē dāni tenet dedāno: sed ille solus q. potuit obuiare dāno: & nō obuiavit. In gl. in vers. ignorātia ibi: quoties conuitium dicitur. Circa hoc conclu- de post Host. q. aut dicit qs cōuitiū alteri in accusatione, vel in denuntiatione, & probat: & tūc nō tenetur. Vnde si i libello dico te latrone vel adulterū, & probo, nō teneor. Idē si repellā te a testimonio: quia hoc facio anthoritate iuris, & nō animo iniuriādi: vt in c. testi- moniū. §. de testi. & c. licet. §. de accu. de quo in l. item apud labeonē. ff. de iniur. Si verō ex tra iudiciū: & tūc aut impingo falsō tibi con- uitiā: & teneor. vt. ff. de iniur. per totū. & hoc in princip. & in c. cū te. de re iudi. Aut dicove- rū: vt quia vocote spuriū vbi es, vel claudū: et ita in veritate es. vel cucurbitum & c. si expe- dit reipublice ista esse nota: non teneor: secus aut vbi non expedit scire cū non operatur ni si infamationē: vt est tex. no. in l. eū qui nocē- tem. ff. de iniur. Exēplū. Expedit reipublice scire te esse latrone, vel adulterū & tūc si di- xi tibi hoc cōuitiū: & volo probare ita esse nō debeo puniri: secus vbi nō expedit repu- blica: vt quia appello te bastardū, vbi nihil petis: secus si dicerē vt repellerē te ordine: vel dico te cucurbitū: quia non expedit hoc scire respectu demeriti: quia magis dolet ipse quā alius: & sic in simili.

De poenis.

Rubrica.

Continuatur ad præcedentes hæc rub. hoc or- dine: quia supra visum est de varijs excessib⁹ pro- pter quos poenæ debentur: merito subiicitur nūc rubri. de poenis.

SVMMARIVM.

- 1 Delictum toties punitur quoties iteratur. nu. 2. 3.
- 2 Actor condēnatur in expensis toties quoties defi- cit in probando.
- 3 Contumacia vnius non potest mulctari supra tres vicē. quando. §. est commissā circa eandem rē: secus si circa plures.

- 3 Delictū vnum pluries perpetratum eodem instanti vel tempore: an pro pluribus puniatur stante sta- tuto quod delinquens puniatur.
- 4 Furta commissā in alijs territorijs aggrauant fur- tum postea alibi commissum: non tamen potest ex illis specialiter puniri.

CAP.

I.

Aqua. Breue^a vel pōt sic fū mari. Toties puniendus est criminosus quoties delictū iterat. & pone exemplū in. c. pia. de excep. li. vj. vbi ex-

cōicationis exceptio pōt cōtra actionem plu- ries opponi: & ibi dicitur quōd quoties defi- cit in probādo: toties debet puniri in expēsis vt. etiam subiiciam. Casus literalis. Quæ- rebatur vtrum vna satisfactio plura peccata comprehenderet. Consultus Papa respōdet q. quoties qs peccat, toties puniri debet. Ber. Nota. j. ex tex. q. frequentia & repetitio delicti non præstat aliquam immunitatē res- pectu poenæ, imō toties est puniendus quo- ties illud delictū cōmittit. Sed contra hoc fa- cit. l. fi. C. de mō mulctan. vbi iudex pro cōtu- macia sæpe sapius iterata nō potest mulctare nisi vsq. ad tertiā vicē. variæ dantur ibi so- lutiones. & in l. nunq. ff. de priua. deli. vera & communis solu. est vt si contumacia reperi- tur in eodē facto, locū habet lex cōtraria: exē- plum. Iudex citat Titium sub certa poena vt compareat tali die ad recipiēdum libellū: nō cōparet. iterū citat eū sub alia poena, vt ve- niat ad respōdēdum libello, si non comparet habet locū poena: sed vltra pro eodē facto nō punit: quia satis videtur punitus: secus qn cō- tumacia cōmitteretur i diuersis articulis, seu in diuersis factis: quia toties pōt puniri quo- ties contumaciam cōmittit: vt hic. & in l. nū quā. palle. Et pro declaratiōe hui⁹ tex. sciēdū q. qnq. cōmittitur plura delicta ex par- te cōmittētis: & ex parte recipientis: vt quia hodie percussi te vnico ictu: cras alio ictu: & in dubio habet locum iste tex. & l. nunq. Qn q. delictū est iteratū eodem impetu: vt quia eodē impetu pluribus percussionebus te per- cussi: vnde potest dubitari si eras clericus: nū quid inciderim in tot excōicationes quot fue- rūt percussiones. Eodem mō si dicit statutū. quicūq. dederit alteri alapā puniatur in cen- tū: quidā in eodē impetu dedit tres alapas: eo- dē modo pōt quæri in adulterio reiterato ea- dem nocte: vel eadē hora: nunquid puniatur pro plurib⁹ adulterijs. Qnq. delictū videtur vnicū ex parte committētis. sed plura ex par- te recipientis: vt percussi te cū calcarib⁹: seu cū fornice: vnū fuit delictū ex parte mea: ex parte tua plura: quia plura vulnera illata fue- runt: & statutū punit pro quolibet vulnere in centū: nunquid puniatur toties in centum quoties fuerunt vulnera: de his & similibus potest dubitari nunquid habeat locū iste tex. vt reiteretur cōdemnatio ex iteratione deli- cti. & quia materia est longa & subtilis: vide eam plenē per Barto. in d. l. nunq. vbi etiam remissiōes multas facit. & per Io. an. i regula delictum. de reg. iur. lib. vj. in mercu. & aliqd no. in c. contingit. j. de sen. excom. Vnum tamen

cu. Bal. & Ang. i. l. fi. ff. q. d. quisq. iur. p illū tex. & alleg. i arg. l. q. cū maior. §. si liber. ff. de bo. lib. & l. libertus a patrono. ff. de in ius vncan. dicit tñ q. tutius est prote- stari q. nō oppo- nit aīo iuriādi. et dictū eorū intelli- ge qn illud qd op- ponit est verū: nā si esset falsū, op- ponēs bñ cōueni- ret. ad hoc. l. i. iuria rñ. la grāde. §. si qs ff. de iur. qd aut de obijciēte alicui crimē p viā exce- ptionis in iudicio qd non pbat: an possis conueniri actiōe iniuriarū. plenissime discut- rit Spe. in. ti. de ac- cus. §. j. circa fi. ver- si. sed pone q. ob- iiciēs. vbi ēt p Io. an. i add. vbi oīno pro decisione qō- nis quā hic scripsi in fine apost. ma- gne. & postq. hic scripserā me au- diēte. d. Frā. de are. legēdo dicebat se p prædictā doctri- nā Io. an. in adi in ardua facti. q. in ci- uitate ferri. de fen- sasse quendam fa- cerdotē, quē alias opportuisset fuge- rede ciuitate. et iō ipse multū excla- mabat. Adde Pe. de an- cha. cōf. lxxij. vbi ēt de facto cōsului & dicta Old. sunt illa q. refert Io. an. in loco. §. allegato. SEBASTIANI. Delicti. Vide Alex. in l. inficiā do. §. infans. i apo. ff. de fur. la. i. l. eū qui. §. in populari- bus. co. vlt. ff. de iu- reni. cū multis alle- gatis p dñm meū. Cnrtiū in repe. c. fi. co. iij. §. de cōsu- edine.

¶ Delicta. Istā distinctionē pulchrē ponit Pe. de anc. in. c. j. de re iudi. li. vj. & vide gl. & quod ibi no. p. Ab. in. cle. j. de sepul. & vide bo. tex. i. lallud. in fi. ff. ad. l. aquli. vbi tex. dicit qd vulnus cōfunditur cū morte eodē mōto illata: & idē de aggressura dicit gl. in. l. qui de crimine. C. de accusa. & idem dicit Bal. in. l. aduersus. in fi. C. de fur. vbi etiā subiicit qd si sta

turū punit delato
re armorū: & aliud
statutum punit p-
cussorem: qd per-
cutiēs cū armis nō
punit nisi poena
statuti disponētis
de percussione. cu
ius cōtrariū vide
sensisse Ia. de bel.
in aut. de armis. s.
pñte. p. illum tex.
Itē adde hic qd ge-
minatio poenarū
nō habet locū i poe-
nis corporalib⁹ vñ
si statutū dicit qd
ei qd dederit alapa
ptati debeat absci-

di vna man⁹, si qd
dederit duas, non
abscinduntur duę
man⁹ sed scđa poe-
na mutabitur i pe-
cuniaria: & idē eēt
in similib⁹ statutis
duplicatib⁹ poenā
puta si fuerit fa-
ctum in platea. &
est rō: quia in cor-
poralibus non est
dare duplicationē
sed esset magis qd
duplicatio: ita di-
cit no. Bar. in. l. lu-
cius. s. impuberē.
de leg. ij. & Bal. in. l.
j. in fi. C. de sen. q
pro eo qd interest.
pse. & adde Bart.
in. l. vulgaris qd. ff.
de fur. & de illo q
vulnerauit aliqū
cum forfice siue bi-
burce: alias bifur-
ca. & idē Albe. i. ij.
parte stat. q. xli. &
vide eūdē i ea par-
te sta. q. xxxj. et. q.
xxxij. quid si quis
vno ipetu dixit ali-
cui plura verba in
iuriosa: an puniri
debeat pro qualib⁹
iniuria, an p vna
tm: vide Albe. i. ij.
par. sta. q. xli. & si
statutū iponit cer-
tā poenā blasphemā-
ti deū, & aliam
blasphemāti san-
ctos: an habeat lo-
cū i eo qd vno ipetu
blasphemauit
deū & sctos, an am-
bab⁹ poenis deat
puniri. Alb. i. ij. par-
te sta. q. xliij. & vi-
de ē in hac mate-
ria aliā. q. quā po-
nit Alb. in. iij. par-
te sta. qd. lxxxv.
& vide Alb. i. iij.
parte. sta. q. lx. ij. &
si vnus fuerit accu-

atū no. quod si qs cōmisit plura delicta i vno
loco, & in hoc territorio cōmisit aliud deli-
ctū, vel reiterat illud, non pōt puniri hīc pro
delictis alibi cōmissis: nisi alia rōne hīc sortia-
tur forum: sed poena aggrauari potest ex de-
lictis alibi cōmissis. exemplū nota in fure qui
cōmisit varia & diuersa furtā in vno territo-
rio, nunc in altero territorio cōmittit vnum
furtū: tunc habito respectu ad alia potest di-
ci famosus latro: & poterit hīc vbi cōmisit
tm vñ furtū suspendi tanq latro famosus. l.
capitaliū. s. famofos. ff. de poenis. licet directē
non possit puniri pro delictis alibi commis-
sis: & hoc singulariter ponit Bar. i. l. si cui. in
fi. ff. de accusa.

¶ SUMMARIUM.
Sacerdos si fuerit iniuriatus censetur facta iniuria
episcopo: adeo quod ipse poterit agere actiōe in
iuriarum.

Sacerdos si decedat ab intestato nullis consanguineis
relictis eius bona debent diuidi inter pau-
peres Christi.

Pœna quæ soluitur pro iniuria facta alicui presby-
tero an applicet epō vel hæredi ipsius iniuriati.

¶ CAP. II.

Presbyteri. Dicit qd
sit de poena quā soluit interfe-
ctor pbyteri. h. d. Vel sic. In-
terficiēs presbyterū puniendus
est & poenę pars ecclesiæ cui pfuit: alia pars
pro eius aia distribuitur. Primò ponitur di-
ctum. Secundò ratio. ibi. quia. ¶ Casus litera-
lis. Si aliqs interfecerit pbyterū, & cōpositio
inde fiat. accepta pecunia soluat illi epō: ita
q mediētātē tribuat in vtilitatē illius ecclesię
cui pfuit: & alterā pro anima defuncti pau-
peribus eroget. Ber. ¶ No. j. ex tex. qd pro
iniuria illata sacerdoti potest agere ep⁹ loci.
nā infertur iniuria nedum personæ ipsius
sacerdotis: sed etiam ecclesiæ vniuersali: vt in
c. cū desideres. j. de sen. excom. & c. parochia-
nos. eo. titu. facit. ij. q. vii. c. accusatio. ¶ Secū-
dò no. quod licet sacerdos habeat propriā ec-
clesiam, non tm poena in totū applicatur ipsi
ecclesię: b sed medietas sibi, & medietas epō.
vt pro eius eleemosyna iustē distribuat. Et ex
hoc videtur insurgere duo specialia i ista poe-
na ad alia bona quæ dimittit presbyter cum
decedit. nam illa bona in totū applicatur ec-
clesiæ, cui pfuit si nō habuit cōsanguineos
vt no. in. c. j. de succes. ab intesta. xij. q. vlti. c.
fi. & in. c. relatum. ij. de testa. sed ista poena in
totum non applicatur ecclesiæ. vt hīc. Secun-
da specialitas potest esse quod episcopus hīc
aliquid capit: sed ex illis bonis nihil capit si
habuit ecclesiā. Et aduerte. quia litera habet
duplicē intellectū. Primus est, vt episcopus
distribuat medietatē in eius eleemosynā. i.
pro necessitatibus suis. Alia lect. vt distribu-
at pro eleemosyna sacerdotis interfecti: & sic
det magis egēt. ar. in. c. non satis. lxxxvj. dist.
Et possum⁹ reducere ad concordiam distin-
guendo. quod aut episcop⁹ est indigēs: & po-

fat⁹ qd fecerit insultū maximē feriat. an liceat maximē varijs modis sum-
tur iniure, tamē fieri debet interpretatio hoc casu vt intelligatur. i. statū
in eodē ipetu secūdū Imo. post Bal. in. l. diuortio. in prin. ff. sol. ma. q. et i
ter cætera alle. p. fin. gl. in pal. l. qd crimine. C. de accusa. & de illo qd facit
vno ipetu semel plura furtā: an deat suspēdi, vigore statuti de tribus fur-

test tunc retinere sibi istam partem: aut non
indiget, & debet distribuere inter egentes.

¶ Ex quo infero qd bona presbyteri dece-
dētis sine ecclesia & sine cōsanguinitate, de-
bēt puenire ad episcopū loci, nō vt sibi reti-
neat, sed vt distribuat secūdum distinctionē
præcedentem. quod no. ¶ Vltimò aduerte
quia iste tex. non aperit, quid si iste sacerdos
habuisset hæredem de sua cōsanguinitate: nū
quid tunc poena applicatur hæredi an epō.
vt hīc dicitur: & doc. hoc nō tågūt. Sed ego
satis putarē vt hæres admittatur pro iniuria
quatenus tangit personā presbyteri: pro ho-
est tex. in fi. qui dicit quod nullus est heres p
ximior q ecclesia. Sed certum est quod succe-
dēs iure sanguinis excludit ecclesiam in alijs
bonis: vt no. in. d. c. j. de suc. ab intesta. ergo in-
telligatur hæc litera vbi decedat sine hærede
sanguinis: facit quod dixi in. c. j. s. titu. proxi.
¶ In gl. ij. in fi. de hoc cui applicetur ista poe-
na pecuniaria quā episcop⁹ exigit a subditis.
dicam. j. c. sequenti.

¶ SUMMARIUM.

1 Archidiaconus non habet iurisdictionē aliquam
de iure cōmuni: sed de cōsuetudine secus.

2 Pecuniaria poena nō debet de facili imponi p præ-
latos: quia censetur ex cupiditate quadam illā
imponere. nu. 4.

3 Archidiaconus qui de iure speciali habet aliquam
iurisdictionē pōt exercere sententiā cēsura.

5 Statutū vel cōsuetudo quod pro omni delicto impo-
natur poena pecuniaria, non valet.

6 Poena potest mitigari per quencunque iudicem de
crimine cognoscentem dum pronuntiat: postea
verò non.

7 Poena si nō reperitur determinata a iure vel cōsue-
tudine, erit arbitrio iudicis ipōnēda. nume. 4.

8 Poena pecuniaria pōt imponi per episcopum laico
et sibi temporaliter nō subiecto, si per aliquod
crimē est factus de sua iurisdictione.

9 Poena quam soluunt criminosi: cui acquiritur?
¶ CAP. III.

Licet. Archidiaconi, & alij
plati qui in crimini-
b⁹ dispensare nō possunt, poe-
nā pecuniariā ipōnere nō pos-
sunt vbi a iure alia statuitur.
Ita cōmuniter summatur: Vel summa aliter
& melius. Non debent prælati pro crimino-
sis sustinendis pecuniam exigere: nec etiam
correctionis causa ex cupiditate poenam pe-
cuniariā imponere. h. d. Primò ponit archi-
diaconorū actus reprehensibiles. Secūdò mā-
dat illos inhiberi & cōpesci: ibi: mādā. ¶ Ca-
sus literalis. Archidiaconi cōuentrēn. episco-
patus pro corrigendis excessibus vel crimi-
nibus a clericis pecuniam exigebāt. Item pro
annua exactione quandoq rectores ecclesia-
rum suspendebant: ecclesias interdicebant: a
vicarijs denarios exigebāt, vt eos in ecclesijs
celebrare pmitterēt: hæc et alia cōmittebāt cō-
tra canonum instituta. Mandat pa. Cantua-

tis: vide p Bal. in
aut. sed nouo iure
col. ver. vlti. qro
C. de ser. fugi. &
de illo qd vno ipetu
dixi vni pfa ver-
ba iniuriosa an to-
ties possit cōueni-
ri actione iniuriarū
vide oīno p Bar. i.
l. Itē apud labeo-
nē. s. adijc. ff. de in-
iu. Itē qñ statutū
diuersimodē pu-
nit insultatē vulne-
rantē & de oībus
puniri vult. vide
oīno latēp Io. an.
in addi. Spe. in ru.
de homi. & de ista
multiplicatione poe-
narū vide oīno in
ru. extra de ind. in
vlt. co. & circa id
qd dixi an cōfur-
dā insultus cū vul-
nere. vide oīno. d.
Maria. in rep. ca.
qualiter & qñ. i.
xlix. q. x. q. prin. de
accusa.

¶ Adde de pcutiē
te cū forfice Ang.
cōfi. xxvij. & de di-
cēte plura verba i
iuriosa Alex. cōfi.
cxij. lib. ij.
ADDE hic qd
no. Io. de lig. i. cle.
dignū. in. vj. q. pñ-
ci. de cele. mil. vbi
ponit an ille q tene-
tur dicere officiū, si
omittit totū vñ
dier dicatur toties
peccasse mortali ē.

SEBASAPI.
¶ Ecclesię. Ad hoc
istum tex. dicit sin-
gularem Roma. in
tingu. ccccxlj. in
cip. Sed posito. &
in. l. stipulatio ista
s. alteri. i. fine. ff. de
verb. oblig. refert
Feli. in. c. irrefraga-
bili. s. cæterū. col.
ij. versi. limita se-
cūdò. s. de offi. ord.

Panorm. super Quinto.

SEBA. SAPI.

a ¶ Poenam pecuniaria. Qñ Iudex ecclesiasticus possit imponere poenam pecuniaria late explicat. Feli. in. c. irrefragabili. §. ceterum. col. j. ver. prima conclusio. cum se. §. de offic. ordi.

b ¶ Vbi poena. Si Iudex in imponendo poenam arbitriam excedit consuetudinem dicitur excedere modum: sed vide gl. fi. in ver. alioquin in. c. inquisitionis. de accusa. que alleg. & dicit non esse alibi do. Ant. i. c. de causis circa prin. de offi. deleg.

c ¶ Ista poena. Quando episcopus imponit poenam pecuniaria subdito cui applicet hęc poena. Et adde qd no. do. Anto. in. c. vt clericorum. de vi. & ho. clericorum. ¶ Adde videndum Lud. de rom. sing. suis. fo. xiiij.

ZACHARI.

¶ Adde qd voluit allega. fo. xv. Lud. ro. in suo sing. ecclesiasticus. Sed posito casu de quo vide eundem fin. suo de. cxx. incip. Regula. est &. Gemi. in. c. si canonicus. §. si autem. & ibi Phi. fran. & Cel. in apostolo. ad vtrūq. qui hoc fin. alleg. de offic. ordi. lib. vj.

SEBA. SAPI.

c ¶ Ista poena. vide Pe. de anch. in con. fl. xij. inci. Spirituale Iud. vbi vult qd vbi punitio criminis spectat ad iudicem ecclesiasticum poena applicatur iudici seculari: sed reprobatur Car. i. cle. ij. §. j. in. ij. q. de heret. & Feli. in. d. c. irrefragabili. §. ceterum. col. j. §. de offi. ordina.

rienfi Archiepiscopo. quatenus hęc prędictis archidiaconi districti interdicit: si autem contrauenire pręsumperint, eos ecclesiastica censura compellat. Ber. ¶ Not. primò ex tex. qd in eodem episcopatu possunt esse plures Archidiaconi: & sic eadē dignitas est multiplicabilis in eadē diocesi: de quo in. c. quoniā Abbas. de offic. delega. ¶ Tercio no. Archidiaconus posse sibi querere iurisdictionē cognoscendi de criminibus, & puniendi: & hoc intelligo de iure speciali: nā de iure cōi nō fundat intentionē suā: nisi super his quę habētur in. c. ad hoc. in. §. in quadam. de offic. archi. & ibi per. Ioan. an. ¶ Tercio no. cōtra istos pręlatos inferiores de facili imponētes poenam pecuniaria. ¶ Quarto no. qd p annua exactione nō debet fieri suspensio, vel interdictum: & intellige qñ ista annua exactione erat indebita: nā si erat debita, bene pōt suspensio fieri: & interdictum poni: vt in. c. quęsiuit. de his quę fi. a maio. par. ca. ¶ Vltimo no. qd Archidiaconus & alij pręlati inferiores habētes iurisdictionem etiam de iure spali pnt exercere sniam censurę & sic pnt excōicare, suspendere, & interdicere. Et facio hęc cōclusionē circa potestātē exercendi censurā ecclesiasticā: quod quicūq. Iudex ecclesiasticus qui habet iurisdictionē fori cōtētos, siue de iure cōi, siue de iure speciali tatis sniam censurę proferre potest. ar. hęc. & in. c. j. de sen. excō. li. vj. & in. c. sicut. de simo. & in. c. cum in ecclesijs. de ma. & obe. & in. c. cū ab ecclesijs. de offi. ordi. An autem curatus possit excōicare not. in. c. cū ab ecclesijs. & in. c. si sacerdos. eo. ti. dico plenē in repetiōe. c. si quis cōtra clericū. de foro cōpe. ¶ In glo. in ver. poenam. in fi. No. gl. ad quā quotidie fit remissio cū quæritur an Iudex ecclesiasticus possit imponere poenam pecuniaria. & facit glo. hęc tria membra: nā qñq. ius pro delicto imponit poenam pecuniariam: qñq. imponit aliam poenam certā: puta deponitur vel priuat bñficio: quādoq. nullam poenam certam. Primò casu quādo imponitur poena pecuniaria: quilibet Iudex de crimine cognoscens pōt illam imponere. Secundò casu quādo imponit illā poenam certam: distingue. an Iudex possit dispensare an non. Tercio casu quādo nulla certa poena imponitur: tunc concludit glo. qd est in arbitrio iudicis quam poenam imponat quod not. sed secundum membrum non videtur procedere indistincte: tamen quia nimis restringit hęc literam: tum quia quilibet Iudex cognoscens de crimine potest ex causa dum pronuntiat poenam temperare. vt. ij. q. iij. in. c. si quam poenituerit. §. notandum. & in. l. quid ergo. §. poena grauior. ff. de his. qui no. infa. & in. l. hodie. ff. de pēnis vnde in hac materia sic distinguere: qd aut queritur, nunquid Iudex ecclesiasticus possit imponere poenam pecuniariam multādo: aut poenam diffinitiuē imponēdo. Primo casu dicendum est qd sic. si illa magis timetur. argumentum. in. c. de causis. de offic. deleg. & in. l. vnica. ff. si quis ius di. non obtem. & nota. Ioannes andreas. post Hostiensem. in capitulo primò de homicid. libro sexto. & satis sentit ista glossa. quia poena certa non est statutapro contumacia arcenda: vnde potest imponere: prout sibi videtur: vt in dicto capitulo. de causis. ¶ Tercio

do casu principali quando vult imponere diffiniēdo. aut subest statutu vel cōsuetudo: vt pro quolibet delicto imponat poena pecuniaria & nō valet. quia insurgit dissolutio: nullā em delinquēs per timescit culpā. cū sperat eā nūmis redimere: vt dicit tex. i. c. paup. xj. q. iij. & hoc tenuerunt Io. an. & Host. in. c. fi. de cōsti. & in. c. ij. de delic. pue. Aut subest statutu seu cōsuetudo vt vltra poenā iuris imponatur poena pecuniaria. & valet, dūmodo nō procedat ex radice cupiditatis: pōt em episcopus adiuuando canonē imponere nouam poenā: vt in. c. ij. de elec. & ioā. an. in. c. fi. de offi. archi. Aut nō subest statutu vel cōsuetudo: & tūc extra iudicium pręlatus vult exigere pecuniā pro delicto. & nō pōt. quia certi modi sunt in iure statuti procedendi cōtra delinquētem. & puto quod ita faciebant isti archidiaconi: quia extra iudicium sine causę cognitione exigebāt pecuniā pro delicto commissio: & sustinebant criminosos in delictis recepta pecunia. Aut vult Iudex procedere iudicialiter: & tunc si certa poena non est imposita, pōt imponere poenam pecuniaria: si illa magis timetur: vt hęc in glo. Sverò est certa poena statuta: & tunc si cum causę cognitione volunt illā temperare pronuntiando, possunt per iura superius alle. ¶ Nā hoc videtur concessum cuiusq. iudici cognoscenti de crimine. vt ex cā possit temperare poenā dum pronuntiat: sed postq. pronūtiavit hoc nō pōt: vt in. d. §. notandū, & l. j. ff. ad turpil. nisi possit dispētare super illo crimine: vt in. d. c. atsi clerici. i. §. de adulteris. de iudi. nisi esset multa imposita quę potest propter inopiam rei etiā ex postfacto tēperari: vt est tex. no. in. l. illicitas. in fi. ff. de off. pręsi. ¶ Vltimo aduerte quod vbi poena non est in iure expressa, debet imponi consuetudinaria: & si Iudex excedit consuetudinem, dicitur excedere modum: ad hoc tex. iuncta glossa in. l. hodie. ff. de pēnis. & in præl. l. quid ergo. §. poena grauior: sed consuetudine cessante venit arbitrium. ¶ Sed quæro nūquid episcopus possit imponere poenā pecuniaria laico tēporaliter sibi non subiecto? Ioan. and. post Hosti. sentit in. c. j. de homi. lib. vj. q. nō. sed debet eam facere infligi per iudicem secularē. alle. c. ij. de maledic. & c. postulasti. §. de iudais, & c. cū secundū leges. de hær. li. vj. hoc dictum mihi nō placet: ex quo em est casus in quo etiam Iudex ecclesiasticus vendicat sibi iurisdictionem in laicos, nō apparet ratio quare in casibus prędictis non possit sibi imponere poenam pecuniariam. & quod possit. induco tex. xvj. q. j. c. statuim⁹. & xvij. q. iij. c. quicūq. Et ad iura in contrarium alleg. respondeo illud fieri pro faciliore executione. ¶ Sed quæro. quid fiet de ista poena pecuniaria quā Iudex ecclesiasticus exigit in casu permissio. Host. in summa. in tit. de offi. or. §. quid pertinet. ver. nō tamen debet. dicit, qd aut ex statuto imponitur pecuniaria poena in casibus permissis. & tūc potest Iudex illam retinere sibi: & sic pōt intelligi cā. dilectus de offi. or. & c. ij. de delic. pue. Aut non subest statutu, sed Iudex ex officio suo in casibus in quibus potest imponi pecuniariam poenam: & tunc posset sibi retinere: tamen si vult euitare suspensionem cupiditatis, debet deputare in piam causam. & idem no. Io. an. hęc & in. c. j. de homi. prælle. Sed de iure ciuili cui applicetur multa seu poena pecuniaria: dic vt no. i. l. iij. C. de modo multæ. & l. agraria ff. de termi. no. & ibi vide.

SVMMARIUM.

- 1 Litigans temerē vel calumniose, si succubuerit, cōdemnatur in expēsis.
 - 2 Litigās eo ipso qd succubuit in cā: psumitur calumniose vel temerē litigasse.
 - 3 Cōdemnatio expensarum quomodo fit quando fertur sententia in fauorem absentis & contumacis?
 - 4 Iuramentum calumnie non excusat à cōdemnatione expensarum.
 - 5 Litigans cū cōsilio aduocati si succubuerit: an & quando cōdēnetur in expē.
 - 6 Litigans pro vna opinione alicuius qñis multum dubitabilis si succubuerit non cōdemnatur in expensis.
- Litigans cum consilio alicuius acutissimi doctoris si succubuerit, non cōdemnatur in expensis.

CAP.

IIII.

Caluniam. Videtur cōdēnari victori pñenti in expēsis, et in causis pecuniarijs. et vnū casum excipit. h. d. primò legē recitat quā scdō approbat ibi: quoniā. ¶ Cal. lra. Qui caluniose litigāt, puniēdi sunt & de calūnia puniūt secūdū qd le. picipiunt: qd istud sacris cōsonat institutis: picipit papa vt de cetero in pecuniarijs cāis victus victor in expen

in expensis legitimis condemnetur, nisi feratur sententia pro absente. ¶ **T** No. primò ex tex. quod victus cōdemnandus est in expensis non solum cum calumniosè litigat, sed etiam cum temerè: & ad hoc solet allegari quotidie hæc litera. concor. l. eum quem temerè. ff. de iudi. Et differentia est inter calumniam & temeritatem: nam calumnia consistit in animo & non potest probari ex actis: sed tantum probatur ex coniecturis cum sit quidam dolus. l. dolum. C. de dolo. & c. ij. de renuntia. libro. vj. Temeritas verò potest esse sine dolo, & probari ex actis: ut quia habes iniustam causam non habito consilium peritorum credens proprio capite se habere bonam causam litigavit. talem dicitur temere litigare. ¶ **S**cdò ne. q. i. cōdēnatione expensarum itādū est legibus imperialibus: ex quo non contradicunt canonibus. Et expediēdo totū intellectū huius. c. vna cum gl. subijcio quatuor q̄sita. Primū est: nūquid quilibet deficiēs in iudicio præsumat calūniosus seu temerarius? & sic habeat locū cōdēnatio expensarum. Scdm̄ quō sit pcedēdum in cōdēnatione expensarum: qñ snia fertur i fauore absentis cōtumacis. Tertū. nūquid succubens qui iurauit de calūnia, debeat cōdēnari in expensis. Quartū. quid si iste succubens etiā litigauit cum consilio aduocati sui. ¶ **E**t quo ad primū cōiter tenetur hic. & in. c. fi. litib⁹. de dolo & cōtu. q. eo ipso q. succubuit, præsumit calūniosus, vel temerarius: & venit cōdēnandus in expensis, nisi ex aliquibus indicijis appareat eum probabiliter litigasse: nā iura simpliciter dicunt victū victori in expensis cōdēnādum. & sic præsumitur à iure calūnia vel temeritas eo ipso q. succubuit. ¶ **Q**uo ad scdm̄ q̄nē sunt principaliter duæ opi. vna est vt qñ sententia fertur pro actore absente & cōtumace: tūc reus debet detrachere de sua cōdēnatione principali expensas quas fecit in lite: licet succubuerit. & hoc statutū fuit i odiū absentis cōtumacis, qui habebat bonam causam & voluit esse cōtumax. & istā opi. sentit hic gl. & fuit Pla. antiqui doc. iuris ciuili. Alia opi. & cōior est, vt pns victus cōdēnetur absenti victori etiā in expensis: sed de ista cōdēnatione expensarum debet reus suas expensas detrachere. & hæc op. placet gl. in. l. pperādū. in. §. finaut re⁹. C. de iudi. & sequit̄ hic Io. an. & cōiter doc. nostri. nā ex prima opi. sequeret̄ inequalitas secundum Io. an. iter actore & reū: q. si snia ferret̄ p reo absente, actor pns victus non posset expensas suas deducere ex cōdēnatione quia nulla est cōdēnatio cum reus tñ absoluit. Item quia absens puniret̄ dupliciter. Primò. quia non reficeret̄ si bi expenset̄. Scdò quia de cōdēnatione principali detrachentur expensæ rei. Et aduerte, quia iste tex. in. fi. loquitur nimis generaliter: & videtur inuere q. qñ snia fertur pro absente tūc sit illa cōdēnatio expensarum. Sed ius ciuile loquitur magis clarè in. d. l. properādū. §. finaut. vbi dicitur q. qñ sententia fertur pro actore absente: tūc in poenam ipsius reus debet de cōdēnatione sua detrachere expensas quas fecit in lite: vnde variatur intellectus illius l. an. debeat intelligi de cōdēnatione. s. principali: vt q. tenebat solvere cētum & expedit. xx. vnde detrachēdo illa. xx. tñ remanēt octuaginta soluenda absenti: an verò intelligatur de cōdēnatione sua. s. expensarum. & sic cōdēnatur reus absenti victori in principali & in expensis & de expensis actoris absentis pōt detrachere expensas quas fecit. & certè licet intellect⁹ cōis sit equior: tñ ali⁹ intellectus videt̄ mihi verior. primò, per istum tex. in. fi. nō ipropriādo literā: vnde cum tñ tex. hoc faciat mentionē de cōdēnatione expensarum, dicēs victū victori cōdēnādū in expensis, nisi snia pro absente feratur: ergo vt sit vera exceptio debet intelligi vt victus tūc nō cōdēnetur victori in expensis: ergo cum lex properādū dicat q. de cōdēnatione sua reus detrachat expensas quas fecit in lite: nō possumus intelligere nisi de cōdēnatione principali. Ad idē iudicio meo videtur tex. in. d. l. pro-

perādum. in. §. finaut. vbi dicitur siue vna parte presente siue absente decidat lis, semper victus debet victori cōdēnari in expensis: & omisit calum quādo lis decidit vno presente: & alio absente: quia tūc nō fiet cōdēnatio expensarum si snia ferat̄ p absente, vt superi⁹ dixerā allegādo. §. finaut. nec obstat inequalitas quā adducit Io. an. quia ideo obseruatur, quia cum actor absens obtinet in causa, cōsequitur lucrum expensarum rei: meritò ex cōdēnatione principali deducuntur expensæ rei. Sed qñ reus absens absoluitur: tūc nihil cōsequitur: vnde durum esset quod de propria bursa solueret, maximè cum ipse actor fuit i culpa eū vocādo ad iudiciū, & satis punit ex quo vict⁹ nō cōdēnat sibi in expensis. Et p hoc intellectu etiā facit: q. absens cōtumaciter nullas vlt̄ modicas expensas facit. Nā expensæ pntis q. semper fuit in iudicio excedūt cōiter expensas absentis: vnde verisimiliter nō possunt deduci istæ expensæ pntis ex expensis absentis quæ fuerāt modicæ. deducat ergo ex cōdēnatione sua in odiū illius: vel saltē si volum⁹ tenere cōem opi. dicamus vt ex tota cōdēnatione tā sup principali quā sup expensis possit reus deducere suas expensas: & si nō sufficiūt expensæ absentis ad cōpensationē. fiat deductio de cōdēnatione principali: cum tex. in. d. §. finaut. dicat indefinitè de cōdēnatione sua & c. ¶ **Q**uo ad tertiū nūquid iuramētū calūniæ excuset à cōdēnatione expensarum: cōiter tenetur q. non: vt hic & in. l. ij. C. de iur. calū. nā (vt pōderat Io. an. & bene) vict⁹ cōdēnat i expensæ. nō solū qñ calūniosè litigauit: s. et qñ temerè litigauit: vt hic i prin. iuramētū ergo calūniæ q̄ excausare videatur à calūnia: nō tñ à temeritate excusat. Itē de calūnia iurabat̄ omni tpe sicut & hodie: & tamē iura generaliter præcipiūt cōdēnationē expensarum: ergo iuramētum calūniæ nō excusat à cōdēnatione expensarum. Tertiò facit equitas cum videamus litigantes facile iurare de calūnia: vñ iniquum esset ex falsitate temerè litigantis victorē debere dānificari i expensis. Quartò ego adduco. c. fi. §. tit. proximi. vbi si culpa, imperitia, vel negligentia tua dānū datū est mihi. licet cesset dol⁹ & calūnia, teneris mihi ad emendā. ergo si per temeritatem tuā & falsitatem in litigādo seu imperitiā tuā sensi dānum expensarum, tu debes mihi reficere illud dānum. ¶ **Q**uo ad quartū quid si succubens litigauit de consilio aduocati. Host. hic distinguit. q. aut non detexit sibi totā veritatē: & tunc imputādum est sibi: de se em̄ cōquerat̄: nā apparet temeritas, seu imperitia, & facilitas ipsius. Aut detexit veritatē quā sciebat: sed veritas probabiliter eū latebat: vt quia inuenerat i ius alteri⁹ & non potuit melius instrui, & tunc parciatur sibi: nam qui in ius successit alterius, iustam ignorantia causam cēsetur habere. in regula is qui. de reg. iur. li. vj. Aut dixit totam veritatē: sed aduocatus vt lucraretur dedit sibi cōsiliū litigandi. & tunc tenetur aduocatus de suo arg. in. l. re non nouam. C. de iudic. Aut per imperitiā seu negligentiam aduocati perdit causam: & tunc tenetur etiam aduocatus de suo. argu. in. c. ad aures. de eta. & qua. & facit tex. optimus in. c. fi. & quod ibi dixi. §. tit. proximi. ¶ **S**ed Hostien. videtur omittere aliud membrum notabilius, quando scilicet habuit consilium sine dolo vel imperitia aduocati, vel alterius doctoris: vt puta erat lex multipliciter intelligibilis & difficilis ex qua pendebat decisio quæstionis. tunc enim si habuit consilium secundum vnam partem satis puto hūc debere euadere condemnationem expensarum: quia hic cessat calumnia temeritatis. & hoc casu excusat iuris error: vt in. l. regula. ff. de iur. & fac. ignorā. & quod not. inst. de obl. quæ ex quasi delictis nascitur in prin. Idem putarem vbi haberet consilium secundum vnam opinionē. accuratissimi doctoris, vt licet succumbat propter communem in contrarium, nihilominus euitet condemnationem expensarum per notabile dictum Ioan.

SEBASTIANI.
¶ De suo. Quod aduocatus teneat firmat Felin. in. c. tuas nos. §. de homi. Geor. na. in cle. sepe. §. q. oia. colū. vj. §. de pba. Felin. in. c. paltoralis. co. iij. ver. dubito de dicto. §. de iudi.

Panorm. super Quinto.

an. in. c. j. de consti. lib. vj. in versi. sed neq. ex multitudine. & tex. not. in. l. ij. § sed neq. §. de vet. iu. enu. & quod not. zenze. in cle. ne romani. de elect. & dico in. c. finem. de dolo & contu. Inno. hic posuit vnam glos. satis not. super materia. cōdemnationū expēsarum quæ communiter hic omittitur: quia tractatur in. d. c. finem. & in. c. consuluit. de offic. deleg.

SVMMARIUM.

- 1 Clericus deponitur si dederit causam bello, vel ipse personaliter pugnaverit: intellige ut j. nu. 3.
- 2 Clericus incitans aliquē ad bellum iustum, non deponitur: tamen ipse non debet personaliter pugnare etiam contra sarracenos, nisi ad suam necessariam defensionem: quo casu etiam si commiserit homicidium, non incurrit irregularitatem.

CAP. V.

Vod in dubiis.

† Clericus, operā prebens in bello, deponendus est. h. d. Casus literalis. Querebatur de pœna clerici causam seu operam dantis bello. Consultus Papa respondet quod sacerdotes qui gubernant nauem ad pugnam, & qui personaliter conflictum exercent, & alios incitant ad pugnandum, omnes sunt deponendi. Bern. ¶ Nota. primò ex text. tria delicta depositione digna: siue ergo clericus exerceat gubernationem nauis, seu exercitus ad pugnam, seu corporaliter pugnet, siue alium incitat ad pugnam deponi potest. ¶ Secundò no. ex ratione literę ibi: enormiter peccant & c. quod pro quolibet enormi crimine clericus deponi potest: facit. l. di. in. c. si Episcopus & xvj. q. vij. c. inuentum. & de iudic. c. cum non ab homine. & in. c. at si clerici. eo. tit. & plenè dixi quæ sunt crimina depositione digna. & aliquid tangam j. c. proxi. Non habetis alia notanda. ¶ In gloss. ibi. interesse bellis. & c. No. bene gloss. aperte enim vult maximè iuncto tex. quod ubi bellum est iniustum licet sacerdotibus nedum alios incitare ad pugnam, aut ad conflictum: sed etiam interesse in ipso conflictu: quod tamen intellige dummodo non ipsi pugnent: quia clericatus reddit eos inhabiles ad pugnandum etiam contra sarracenos: & alios infideles ut in. c. ex multa. §. de voto. & in. c. conuenio. xxij. q. vlti. quod intellige nisi opprimerentur, & non possent aliter euadere mortem. nam tunc licitè pugnat. adeo quod irregularitatem non incurrunt etiam interficiendo: ut in cle. si furiosus. de homi. ¶ Inno. hic variavit in materia. ca. nam primò dicit quod licet prelatus habens iurisdictionē temporalem possit ex iuxta causā indicere bellum, & alios incitare ad pugnam, aut conflictum: tamen si interest ipse in conflictu, & incitat alios dicendo pugnat fortiter, seu emittit voces exhortando eos ad pugnam: quod fortè talis incurrit irregularitatem. Hostien. dicit quod sine fortè, si hinc inde sequitur mors, vel membri mutilatio: sed quia predictis obuiare videntur. capitulo. penul. de homi. & de cle. percus. c. penul. & vlti. dicit postea quod causa defensionis possunt clerici interesse: satis potest dici quod aut clericus ex iuxta causā infert bellum: puta quia habet iurisdictionē temporalem & tunc non debet interesse. Aut est ibi causa defensionis: non tamen erat necessitas inuitabilis: & tunc si sequitur mors vel membri mutilatio ex percussione sua, efficitur irregularis: ut in. dic. c. penult. de homi. secus si non ex percussione sua: sed aliorum. & dic plenius ut dixi in dicto capitulo pe. & vlti. de cle. percus. & vide bonam glossam. quæ concordat cum ista septima questione prima. capitulo sciscitatus.

¶ Bel. An & quando licitū sit prælati vel clericis pugnare in bello licito, vel eis præesse, vel alijs indicere bellum: vide quod de hoc dixi latissimè post do. Abb. c. in penul. de homi.

ZACHARI. ¶ Adde videndum late Cal. consti. j. de tru. & pace..

¶ Adde ultra eos quod notauimus in apo. ad istū in. c. olim. in. §. de resti. spol. Alex. in. l. ex hoc iure, ff. de iusti. & iure. & in. l. hostes ff. de capt. & post. l. reuer. & Old. con. fil. lxx.

SEBASAPI.

¶ Bellis. Vide. Archi. late in. c. si quis vult. xxxvj. di. vbi Car. Alex. copiose & d. Ant. i. c. expofuit. i. vj. col. §. de di. la. Car. in cōsi. xix. inci. quidā presbi.

¶ H. d. & allegatur iste text. p. do. Ab. i. c. ex literis. de cōsti. cōtra Albe. de. ro. vide ibi An. barba.

¶ Magna scelera. Sed quā dicit delictū maius & min⁹ dei iure ciuili & de iure diuino. vide consti. Bar. quod in ci. ad declarationē huius qōnis. & est i. ordie. vñ. vide omnino. q. a. loq. secūdū theologos. And. barba.

SVMMARIUM.

- 1 Clericus degradatus propter enormia crimina: ut est latrocinium: detruditur in arctū monasterium: furtum vero est tantū depositione dignum.
- 2 Clericus degradatus actualiter, nō est ulterius sub protectione ecclesiastica: secus si degradetur verbaliter, puta deponatur.
- 3 Delicta, siue crimina quæ dicantur leuia grauiora et grauiissima.
- 4 Clericus ob quæ crimina suspendatur, deponatur, degradetur & in strictum locum detrudatur?
- 5 Pœna perpetui carceris æquiparatur morti: & debet variissime infligi.
- 6 Clericus depositus, & ad perpetuū carcerē damnatus, an possit testari?
- 7 Detrusio in monasteriū, an debeat fieri ad tēpus, an i. perpetuū? Clericus semel intrusus, an possit amplius ordinari? vide in fi. j. ca. ad aures. nume. 3.

CAP. VI.

Væ discretionis.

Abbas et cleri. in magnis criminibus deprehensi, post depositionē detrudi debent in monasteriū ad agendū pœnitentiā. Vel sic. clericus pro magno scelere ab eo commissio deponi debet: & in monasteriū detrudi ad agendum pœnitentiā. h. dicit b. & secunda pars ibi: Respondemus. ¶ Calus literalis. Clerici aliquando deprehenduntur in latrocinij & alijs magnis sceleribus: quæ it qualiter sint puniendi. Respondet pa. quod a suis sunt ordinibus degradandi. & in arcta monasteria detrudendi ad agendum pœnitentiā. Bern. ¶ Not. primò ex tex. regulā vnā generalem, quod pro magno scelere clericus nedū deponitur: sed etiā detrudi debet in arctū monasteriū ad agendū pœnitentiā. Et aduerte. q. a. si nō posset in monasterio tutè esse: quia timeatur de fuga: ne opportunitate captata inde fugiat, pōt sub arcta custodia detineri: ut in. c. vt famē j. de senten. excō. ¶ Secundò no. quod latrocinij cōputatur inter magna scelera. & pro eo fit depositio & detrusio: & pōdera tex. quia loquitur de latrocinij: nō ergo habet locum in simplicibus furibus: nā in plus se habet latro q. fur: quia latro est de die: & q. cū violētia, sicut isti deprehēdētes in stratis publicis. Sed fur est de nocte. & si ne violētia: vt dixi i. c. si. §. de homi. tamē pro furto clericus deponi pōt: ut in. c. cum nō ab homine. §. de iudi. sed fortè nō fiet etiā detrusio post depositionem, sicut in latrone: nā & ipsum ius ciuile lōgè acius punit istos latrones famosos q. fures occultos: ut in. l. capitaliū. §. famosos. ff. eo. & in. aut. sed nouo iure. C. de seruis fugi. ¶ Vlti. no. quod clericus degradatus adhuc remanet sub iurisdictione ecclesię: contra quod facit. ca. degradatio. de pœnis. in fin. lib. vj. nam degradatio exiit & priuat degradatum ab omni beneficio & priuilegio clericali. & in cōtinenti degradatus relinquitur potestati seculari per eum puniendus: ut ibi. Sol. hic loquitur de degradatione verbali, quæ non priuat ab omni priuilegio: vnde non tollitur priuilegiū fori, nisi postea sequatur incorrigibilitas: ut in. c. cum non ab homine. de iudi. & in. ca. dictum lxxx. di. Contrarium loquitur in degradatione actualiter. & sic nota ex litera quod degradatio quādoq. sumitur pro depositione verbali. ¶ Sed quia in tex. fit mentio de magnis sceleribus: quæ dicantur magna scelera? nam si rectè ponderetur text. non est de mēte ipsius vt pro quolibet peccato mortali clericus possit deponi nisi sit magnum: imo nec beneficio suo clericus priuari debet: nisi crimen sit graue ita dicit tex. no. in. c. inuētum. xvj. q. vij. Sol. doc. multū lentè transcunt super tex. seu intellectu & materia huius. c.

S E B A . S A P I . ¶ Carcerem. Deputatio ad carcerem equiparatur morti, quā carceratus patitur famē & frigus. secundū Bal. in. c. j. §. deniq; quā fuit prima causa beneficii ami. faciūt no. per Bar. in. l. j. §. diuus seuerus. ff. de quæstio. vide Io. de ana. in rub. s. de his qui filios occi. in fi. Pari. de puteo in tracta. syndic. char. c. col. ult.

b ¶ Carcerē. vtrum dānatus ad perpetuos carceres possit cōdere testamētū. adde quod no. d. Ant. in. c. ad hęc de testa. ad idem no. etiam ipse do. Abb. Panor. in ru. de testa. in. ij. colū. ver. vij.

c ¶ Casus literalis. Ille tex. facit ad. q. de frangētibus pacem, qui promiserūt se sub certa pœna non offendere: de qua plenē per Io. an. in regu. iur. frustra. in mer. lib. vj. vbi etiā ponit nunq̃ adulterās, vel occidens, vel vulnerans fratrem illius cū quo fecit pacē dicatur frangere pacem, vel si occidit eū post factam pacē bānitū.

Et circa prædictā quæstionē: videlicet quis debeat de frangētibus pacem puniri. vide pulchrē per Bald. qui alle. hūc tex. in. l. semel mora. ff. solu. ma. & circa q̃stionē de bānito post pacē. vide Pet. de anch. in. c. nulli. de ele. li. vj. Circa quæstionē quā dixi de adulterante vxorem. vide omnino in terminis Bar. i. l. verū. ff. de fur. vbi etiam ponit qd de faciete furū post pacē. & circa primam. q. de se offenditibus, & nō apparet quis sit primus. vide Bar. in. l. b. cū pater. §. libertis de leg. ij. circa quæstionē de occidēte vel vulnerāte con sanguineum illius cum quo fecit pacē. vide quod plenē notauit in. c. grauem. de excē. præla. super hoc & circa quæstionē de occidēte bānitū post factā pacē. vide Pet. de anc. in. c. canonū. de consti. in. vj. pri. quæsto. in. xx. col. illi. quæsti. ver. sed quæro sicut per ius cōmunē. & per Oldr. in consil. xxj. & per

ius. c. ¶ Sed tu aduerte q̃ varijs iuris partib⁹ disputatio fit q̃ dicant graua delicta: de quo in. l. j. C. de requi. reis. & in. l. ad ea. ff. de re. iur. Bar. plenius in. l. non solū. ff. de iniurijs. vnde aduertendum q̃ quædā delicta dicūtur leuia: quædam graua, quædam grauissima. Leuia dicuntur vbi dolus nō requiritur: vnde quādo aliquid cōtingit per imperitiā vel culpā sine dolo: vel quādo dolus interuenit, sed circa rē modicam: vt fortē modicā rei inter domesti cos. l. respiciendū. ff. de pen. l. leuia. ff. de accusat. & c. cū dilecti. s. de accu. Delicta verò graua sunt in quibus exigitur dolus, & tendunt in graue præiudiciū alterius, seu reipublicæ, & magna pœna imponit: vt in furto, periurio, & similibus: vt in. c. cū non ab homine. s. de iudi. & hūc. Grauiora verò crimina sunt publica: & quādo nō imponitur pœna mortis. Grauissima vbi imponitur pœna mortis. Nam ex grauitate deprehēdimus quantitātē & qualitatem delicti. xxiiij. q. j. nō afferamus.

¶ Ad propositum ergo. aut clericus cōmittit leuia crimina, & non debet deponi: nec etiam priuari beneficio: sed poterit ad tēpus suspendi: vel aliter corripī ad arbitrium iudicis: vt in. d. c. cū dilecti. de accusa. Aut cōmittit graua: & poterit deponi. Si verò grauiora q̃q̃ non publica, poterit vltra depositionē detrudi in monasterium: vt hūc. Si verò grauissima, ita q̃ de iure ciuili puniretur pœna mortis: & tunc poterit deponi & damnari ad perpetuum carcerē. vt in. c. penul. de hære. & in. c. nouimus. de ver. signi. & in. c. j. de hære. lib. vj. ¶ Vnde no. dixit Inno. in. c. qualiter el. ij. de accusatio. q̃ ista deputatio ad perpetuum carcerē post depositionem equiparatur pœnæ mortis: & rarissimē debet infligi: nisi (vt dixi) pro istis grauissimis sceleribus & posset esse ita delictum perniciosum exēplo & qualificatum, vt traderetur ilico post depositionem iudici seculari: vt. d. c. nouimus. & plenē dico in. c. cū non ab homine. & c. at si clerici de iudi. ¶ Et ex prædictis infero ad vnam not. q̃ Clericus pro grauissimo delicto fuit depositus & damnatus ad perpetuū carcerem: nunquid talis perdit factionem testamenti vt bona sua veniant ad succedentes ab intesto: sicut dicimus in bonis dānatorū ad mortem: vt in autē. bona damnatorum. C. de bo. dam. audiui fuisse cōsultum pro & contra à valentissimis viris: nam quidam consulerunt q̃ sic: quia hæc pœna cōparatur pœnæ mortis: vt. s. dixi secundū Inno. Sed in contrarium facit: quia ecclesia deputat carcerē non ad pœnā, sed ad pœnitentiā peragendam: vt in. d. c. nouimus. & in. c. quāuis. de pœnis. lib. vj. non ergo succedit loco mortis: & hæc opinio plus mihi placet. quia pœnæ non debent extendi. Non obst. gl. in. c. quia diuersitatem. de concess. præben. quæ dicit q̃ bona clericorum & damnatorū applicātur fisco ecclesiæ: quia illa gl. iure non probatur. Itē facit ca. excommunicamus. el. j. in. §. dānatis. s. de hære. vbi specialiter & specificē in facto hæresis di

Bar. in. trac. de bānitis. & per Bart. in. l. elegāter. §. si. ff. de pig. act. & circa quæstionē de se vulnerātibus cū non appareat quis fuerit primus. adde q̃ ille præsumitur fuisse primus aggressor qui reputabatur fortior: ita dicit Flo. in. l. j. §. cū arietes. ff. si qua. pau. fe. di. vel ille præsumitur esse primus aggressor qui erat magis ferox. gl. est fin. in. c. si bos. de iniurijs. quā alleg. Flo. in. d. §. cū arietes. Sed mihi videtur q̃ illa gl. hoc nō dicat: quia vult dominū bonis in casu dubio nō teneri: sed q̃ imò robustior præsumatur prius fecisse insultum: facit optimē quod not. Bal. in. j. cōsti. §. sed cū nos. in. ij. col. vbi dicit q̃ stante statuto q̃ primus genitus succedat: quid si duo fratres fuerūt nati vno tēpore: ita q̃ non apparet quis primus exiuerit vē trem matris. & de supradicta q̃stione de offendēte illum qui fuit bānitus post factā pacem: vtrū dicat fregisse pacē. vide p. Bal. in. l. j. in pe. co. C. si a non compe. iudi. qui ponit an & quando pax sit seruanda bānito, sed dū. s. allegauit. §. cū arietes. adde quod gl. dicit q̃ nō apparet quis fuerit prior in percutiēdo neuter tenetur: quā gl. in terminis ibi inducit Flo. ad. q̃ istā de frangētibus pacē: tamen nō apparet quis fuerit primus: nec Flo. ibi alle. gl. in. d. c. si bos. sed ibi habeo allegatū in margine. Itē ad de hoc quod no. Paul. de cast. post Bal. in. l. semel mora. ff. fol. ma. vbi dicit q̃ si duo fecerunt pacē, & promiserūt se nō offendere sub certa pœna: si vnus eorum offendit primum offendētē, secundus nō dicitur fregisse pacē. & tēpore quo offendit pax vni erat facta. & alle. Io. an. in addi. Spe. in rescri. de treu. & pa. & in d. regu. iur. frustra. Et aliqua alia & de supradicta. q̃ an adulterās vxorem dicatur frangere pacem vide per Bal. in. c. j. in prin. & in c. si. de pa. te. & per Bart. & ibi latissi

sponitur de bonis clericorū damnatorum: secus ergo in dānatis de alio crimine. & maxime: quia de hoc nulla fit mētio in aliqua parte iuris canonici. ¶ Sed quæro, nunquid ista detrusio in monasteriū debeat fieri in perpetuum: nō tēgitur hūc: sed gl. in. c. dictū. lxxxj. dist. dicit hoc esse in arbitrio iudicis. Sed tex. in. c. si quis episcopus. l. distin. dicit q̃ in perpetuum: & illud verius, nisi habito respectu ad qualitatem delicti iudex deputet ad tempus. argu. ij. quæstio. iij. in. c. si quē. §. notandū. & in. l. quid ergo. §. pœna grauior. ff. de his qui no. in fa. Vnde & hodie etiam in crimine hæresis pœna detrusio potest commutari in aliam pœnā, si visum fuerit superiori: vt in. c. vt officium. de hære. lib. vj. An autem ille qui semel fuit detrusus possit amplius ordinari, vel redire ad suum ordinem: vide text. cū gl. in. c. si ille. l. distin. ¶ In gl. j. in fi. de hac materia vide gl. in. c. si quis diaconus. l. di. & in. c. ex literarum. de eo qui duxit in ma. quā pol. per adul. plenē dico in. c. cū non ab homine. de iudi. & dic vt ibi.

SVMMARIVM.

- 1 Pœna promissa in contractu à partibus, potest per vtranque partem exigi: si vtraque pars cōtrauenit etiam de iure canonico. nu. 2.
- 3 Procuratio quæ debetur episcopo ratione visitationis, an possit aliquo casu componi?
- 4 Mora vltima nocet quādo prima est purgata: alias secus.
- 5 Pœna si fuerit petita vigore contrauentionis contractus: an per hoc tollatur quod est promissum in contractu. vide j. c. tuam. nu. 4.
- 6 Pœna an toties incurratur quoties contractui contrauenitur?
- 6 Pœna apposta in contractu non incurratur ex eo quod vna pars venit contra contractum extra iudicialiter, non autem in iudicio.

¶ C A P .

V I I .

Constitutus. ¶ Si vterq̃

contrahentium venit contra contractum, vterq̃ potest exigere pœnam adinuicem promissam ex conuentione. hoc dicit. Primò ponit diffinitionem. Secundò causam interferit ibi. cū & pars. ¶ Casus literalis. c. Episcopus lauitanus cōcessit monasterio criptæ ferratę omnes ecclesias in dicecesi sitas pertinētes ad monasterium illud. & quicquid iuris in illis habebat in emphyteusim sub annua pensione reddenda. ita q̃ sola contētus esset sub certa pœna apposta in instrumēto inde confecto: postmodum orta fuit super his cōtentio inter eos. Per confessionē vtriusq̃ partis constitit quod pars monasterij subtraxit episcopo pensionem, & episcopus exegit à monasterio procurationem. & sic vtraq̃ pars commisit in pœnā: vnde dominus Papa vtranq̃ partem à pœna illa reddit absolutam. Bern. ¶ Not. j. ex tex. q̃ etiā de iure canonico licet in contractu apponitur & exigitur pœna.

CCCC

Panormi. super Quinto.

¶ Adde de adulte
rante vxorem eius
cum quo fecerat
pacem Alex. cōfi.
cxñ.ñ. lib. & cix.
quarto li.

¶ Adde Old.cōfi,
cxlv.à quo Io.an.
habuit.

ber his.tenent idē
p.gl.in.d.§.porrò.
k vide Arch.in.c.
quia iuxta.cir.me.
q.vj.vbi dicit q
fustigat ex cau-
famofa infamis
fficitur: vt.li.ētus
ff. de his qui
no.infa.

c ¶ In delicto noto-
rio. Iudex potest
mandare imponi
poenā sine alia con-
demnatione. & vi- a
de quod plenissi-
mē no. post. d. Ab-
ba. in. c. ad nostrā
iñ. de iureiur.

e ¶ Vacillans. Qualiter debeat puniri testis vacillās: sed tu super hoc videtex. & glo. in l. qui falso. ff. de testi. & gl. in ver. vacillant. in. c. si testes. §. item in testibus. iij. q. iij. & dicit Bald. in l. scripturæ. C. de fi. instru. q. etiam non parçitur rustico qui sibimet est cōtrarius. vide per do. Anto.

¶ Vltimò hîc pōt. quæri: quid si episcopus
petijt procuratiōē, & Abbas exhibuit: nun
quid episcopus incidat in pœnā. Doc. q̄ non:
quia exigitur alterū vt pœna cōmittatur, vel
quòd trahatur ad iudiciū: vel quòd violen
ter eripiaſ procuratio ar. in. l. j. ff. si quis cau,
quod est menti tenendum.

VIII.

Casus literalis. Quidā clericus corā iudice
delegato in testimonio vacillauit, & variauit

✻ S V M M A R I F M. ✻

Su am ad

CAP.

IX.

Vam ad nos. [†] Obligatus ^a ad certam

quantitatē certo die sub
pœna soluendā: si partē intra terminum soluit, ad
pœnā integrā nō tenetur. h. d. In prima cōquestio.

In secunda prouisio. ibi. *Quia igitur.* ¶ Casus lite
ralis. Clerici sancti fortunati fuerūt condēnati episcopo spoleta-
no in. xl. libris per quoddā arbitriū sub pœna. xxx. librarū: nisi eas
in termino persoluerent cōstituto. tandem soluerūt in termino
xxij. libras: episcopus impetrauit quasdam literas contra eos tacita
varietate, per quas fecit eos sibi condēnari in. xxx. libras nomine
pœnæ: quia soluerāt totā summā in termino cōstituto: vnde di-
cti clerici do. Pa. querimoniā transmiserunt: mādāt Pa. episcopo
spoletano quatenus. vij. librarū solutione cōtentus existat. & su-
per pœna. xxx. librarū decetero clericos illos nō molestet, cū non
deceat ipsum inhonestis quēstibus anhelādo cū aliena iactura di-

tari. Ber. ¶ [†] Not. primò ex text. q̄ etiā inter clericos licitē fertur
laudum cū appositione pœnæ super quantitate. Appositio ergo
pœnæ super quātitate soluēda si nō fuit soluta, nō inducit vsurā,
seu præsumptionē vsuræ: quod dicit Inn. verū nisi apponēs pœ-

nam ^b sit solutus scenerari: quia tūc præsūmī in fraudē vsurarum
apposita. de quo vide quod nō. in. c. dilecti. de arbi. ¶ [†] Secundò
no. arg. opt. q̄ solutio pœnæ nō habet locū in foro pœnitētiā ^c:
nam tūc propriē quis lucrat cū iactura alterius. de quo vide bo-
num tex. cū gl. xij. q. ij. c. fraternitas. Et est argu. ex tex. q̄ licitē pœ-
na peti non pōt si excedit interesse. Contrariū tamē tenet Inn. Et
ad tex. pōt respōderi q̄ hīc fuerat quasi totū debitū persolutum.

¶ [†] In gl. j. ibi. *nisi aliter cōuenierint inter eos &c.* hęc gl. sentit q̄ si
creditor post terminū recepit sortē, videt renuntiasse pœnē nisi
fuerit protestatus q̄ etiā intendebat petere pœnā: sed hoc dictū
videtur cōtra tex. istum vbi Papa fundat se super alia ratione: dic
ergo q̄ iste text. procedit q̄ pars debiti dātātaxat fuit soluta: vnde
ratione partis nō solutæ quis nō videt renūtiare pœnæ: vt hīc: &
regulariter nūquid possit quis petere pœnā, & excipere de trans-
actione, siue cōtractu, vt sic valeat cōpositio seu cōtractus: & etiā
possit peti pœna: dicendū est plenē: vt no. maximē per Bart. in. l.
qui fidē. ff. de trāfact. & in. l. si sic stipulatus. ff. de verb. obli. ¶ [†] In

eadem gl. ibi: *sit indiuiduū &c.* Et quē dicat obligatio diuidua &
quæ indiuidua: plenē no. in. l. stipulationes nō diuidunt. ff. de ver.
obli. Et propriē illa obligatio dicit quasi diuidua, q̄ solutio par-
tis affert tantā cōmoditatē respectu partis, sicut solutio totius re-
spectu totius obligationis. Exemplū primi: promisi tibi scribere
duos libros sub pœna: & scripsi tibi vnū: hęc pœna tantū cōmitti
tur pro medietate: q̄ ista obligatio est diuidua, cū respectu partis
tu habeas omnē cōmoditatē. Indiuidua verò dicit obligatio quā
do solutio partis non affert tantā cōmoditatē. Exemplū promisi
tibi scribere vnū librū sub pœna: scripsi tibi medietatē: hęc pœ-
na cōmittitur in totū. quia scriptura medietatis nō affert tantam
cōmoditatē respectu partis sicut tota scriptura respectu totius.
& ita in cōsimilibus. Et hęc dicta gl. procedūt q̄ quis obligat ad
dandū vel faciendū sub certa pœna. Sed q̄ quis debet aliqd reci-
pere: puta hāreditatē, vel legatū, si aliqd soluerit vel fecerit: tunc
non pōt petere nisi totū soluat vel faciat: vt in. l. mæuius. & in. l.
cui fundus. ff. de condi. & demon. Et de materia huius glos. plenē
habetur per legistas: & maximē per Bar. in. l. stipulationes nō diui-
duntur. & in. l. iij. §. cato. ff. de ver. obli. & dicendū vt ibi. propriē
nō est materia nostra, & est gl. magis plena q̄ sit ista in. l. si seruus.

¶ [†] Sed dubiū est: nunqd de iure canonico possit pe-
ti pœna respectu partis nō solutæ, cōiter Doc. nostri q̄ sic: quod
mihi placet: nā eadē debet esse ratio de parte quo ad partē quē est
de toto quo ad totū vt in. l. quæ de tota. ff. de rei ven. & in. c. pa-
storalis. in ver. itē cū totū. de offi. dele. Sicut ergo de iure canonico
pōt peti pœnā in totū si non adimplet cōtractus, vel mandatū
poenale aliquo modo: vt in. c. cū dilecti. §. de arb. eodē modo ra-
tione partis nō adimplētis pōt exigī pœna pro rata. Et hoc intelli-
ge q̄ obligatio cōsistit in dādo, seu soluēdo: ita q̄ solutio partis
affert cōmoditatē secundū qd̄ prēdixi: aliās si obligatio esset indi-
uidua: tūc pœna cōmitteretur in totū: etiā de iure canonico: q̄
tunc cessaret ratio huius literę per p̄dicta. pōt solui cōtrarium. c.

in. c. j. in vlti. colū. de testi. cog. & vide Archi. iij. q. iij. c. si testes. ver. item
qui falsū. vbi dicit q̄ testis varius si accusetur, punitur pœna. l. com. de
fal. aliās si sine accusatore, punitur pro motu iudicis. arg. l. nullum. C. de
testi. & alleg. Inno. in. c. j. de testi. cog.

¶ Obligatus. Pro intellectu huius decre. vide vnū pulchrū dictū quod

cū dilecti. pręalle. ad qd̄ Doc. respōdet dupli-
citer: primò q̄ ibi pars potuit soluere: sed no
luit, hīc verò non potuit: vel illud de rigore:
hīc de æquitate. Prima sol. mihi non placet:
quia est diuiniatio ad istū tex. Secūda etiā nō
est vera: quia debuisset ibi Papa seruare istā
æquitatem sicut hīc: ideò solue vt prēdixi, q̄
ibi in nullo fuerat satisfactū: ideò pœna ha-
bet locū in totū etiā de iure canonico: sed hīc
fuerat satisfactū pro maiori parte. ibi de æqui-
tate non cōmittitur pœna in totū, saltē cum
effectū: nō enim negat iste text. quin ratione
partis nō solutæ possit exigī pœna pro rata.

¶ Sed cōtra text. & cōtra p̄dicta opp. hīc lata
fuit sententia à qua nō fuit appellatū: ergo cū
transierit in rē iudicatā nō debebat amplius
pars audiri: vt in. c. cū inter. de re iudi. multi-
plex datur solu. primò q̄ ista decreta. nō ne-
cessitat, sed tantū hortatur: pro hoc text. ibi:
non decet &c. Vel secūdò Papa hīc prouidet
ex officio suo. tertio fortē fuit appellatū: dan-
tur etiā alię solutiones in qbus nō oportet in-
stare: q̄ de hoc principaliter nō disputat hīc:
sed tātū de cōmissione pœnæ respectu toti⁹.

SVMMARIVM.

- 1 Sacilegiū est crimē ecclesiasticū, adeò quod Index
ecclesiasticus pōt de eo imponere pœnā tēporalē.
- 2 Beneficij appellatione venit feudum, pręcarium &
similia.
- 3 Priuatus beneficio vel officio ad suum delictum,
poteſt illud ex noua concessione reacquirere.

CAP.

X.

Daures. Occidentes
prælātū, pri-
uant beneficijs & feudis quæ
habent ab ecclesia cui pręerat
prælatus ille: nec eis nec hēre-
dibus restituent: nec alia de nouo concedi de-
bent, & hodie in occidēte, capiēte, vel bānien-
te episcopū sunt auctæ pœnæ: de qbus dicen-
dum: vt in clemē. si q̄ suadēte. eo. tit. Diuidit
hęc decre. Nā primò recitat poenale senten-
tiam. Secūdò grauat ibi: *quia igitur.* ¶ Casus
literalis. Quidā ciues vicentini iū episcopū
interfecerunt propter qd̄ feudis & beneficijs
quæ à vicentina ecclesia detinebant spoliati
sunt per sententiā. quæsiuit episcopus vicēti-
nus utrū ipsis vel eorū hēredibus illa benefi-
cia sint restituenda. respondet Pa. q̄ nec ipsis
nec eorū hēredibus sunt illa beneficia resti-
tuenda, seu de nouo alia cōferenda: cū maiori
etiā sint animaduersione plectēdi. B. ¶ [†] No.

- 1 j. ex tex. q̄ propter sacrilegiū poteſt Index ec-
clesiasticus imponere laico pœnā tēporalē:
Vnde hīc priuat eū dominio vtili quæſito ex
cōtractu. Eodē modo posset imponere aliā
poenam tēporalē. pro hoc. xvij. q̄stio. iij. c.
quisquis. & sic optimē facit iste tex. q̄ licet lu-
dex ecclesiasticus non habeat iurisdictionem
temporalē in laicū, tamen si delictū de quo
cognoscit est ecclesiasticum, pōt punire eum
delinquentem etiā temporaliter: & facit pro
his quæ dixi in. c. licet. in gl. §. eo. ¶ [†] Secundò
not. q̄ verbum beneficia latē sumitur: Vnde

scripsi post dictū
do. Ant. in. c. odo-
ardus. in. ij. col. de
solut. & an & quā
do pœna adiecta
pacto valeat: vide
per do. Anto. in. c.
pleriq; circa si. de
pac. Et adde q̄ his
casibus quibus po-
test peti pœna, nō
tamen poterūt pe-
ti vsurę pœnarū.
tex. est in. l. si. ff. de
ma. conue.

¶ Pœnam. Adde
omnino quod no.
Bar. & Bal. in. l. cū
pponas. C. de do-
lo. vbi dant pro re-
gula. q̄ appositio
pœnæ in cōtractu
q̄ cōuenit vel agi-
tur de dāno nō tū
est tanq̄ facta in
fraudē vsurarum:
secus si nō cōsistit
in fraudē, ex quo
inferunt ad pœnā
appositam in com-
promisso. & idē te-
net Bald. in. §. alte-
ri. instit. de inuti.
stipu. vbi omnino
videas. & de illo
articulo quando
pœna videt adie-
cta in fraudē vsu-
rarū. omnino vi-
deas do. Ant. in. c.
dilecti. de arbit.

¶ Adde de hac

materia videndum

latē Ro. cōsilio. cc-

ccix.

SEBA. SAPI.

¶ Pœnitētiā. Quo

modo hoc proce-

dat latissimē ex-

plicit Feli. in. c. j.

col. xij. ver. tertius

casus. §. de cōstit. &

inter alia vult q̄ li-

cet pœna non de-

beat in foro cō-

scientię secundū

glo. in. d. c. fraterni-

tas. tamē illud pro-

cedit quando illa

pœna processit ex

l. dispositione: se-

cus si debeat ex

conuentione par-

tium. & hoc sentit

Inno. hic.

SEBA. SAPI.

¶ Beneficia. quid

veniat appellatio

ne beneficij latē

tradit Feli. in. ca.

postulasti. colū. vj.

ver. circa gl. §. de

rescrip.

Panormi. super Quinto.

- a ¶ Litera. de hoc vi
de. c. cū inter. p. de
renun.
- b ¶ Excedēs. An Iu
dex possit punire
subditum cōtra eū
delinquentem. vi
de gl. & d. Abb. in
clemen. j. de cleri.
male.
- c ¶ Limito. Istam li
mitationem refert
& sequit. d. Abb.
in. c. j. de cleri. ex
commu. mi.

comprehendit feuda, & omnia alia afferētia
aliquam vtilitatē, vt locatio, præcarium, vel
quicquid aliud ab ecclesia cōcessum: nā dici-
tur beneficiū beniuola actio gaudiū tribuēs
cipienti: vt in lib. feu. in titu. quib. mod. feud.
amitta. in. c. j. ¶ Tertiō ista litera^a facit sing. in
argu. q. priuatus ex delicto beneficio suo, vel
alia re certa, potest ex noua cōcessione illam
rem priuatā acquirere: nā hīc Papa pro maio-
ri animaduersione specificē interdixit ne istis
occisoribus vel eorū hæredibus illa benefi-
cia restituantur: ergo potuissent restitui cel-
sante prohibitione: de quo vide quod no. in
c. commissa. de elec. lib. vj.

SYMMARIUM.

- 1 Litigator qui temerē contradicit iudici corā quo
litigat punitur arbitrio superioris. nu. 4.
- 2 Iudex debet vitare nimiam familiaritatem cū sub-
ditis: ne eius authoritas contemnatur.
- 3 Iudex non potest illum qui ipsum iniuriat punire:
nisi iniuria sit notoria.

CAP.

XI.

Dilectus. Qui iudici iniu-
riatur, per supe-
rioris arbitrium puniri debet
hoc dicit. Vel sic. Prorumpēs
contra iudicē, arbitrio supe-
rioris puni. hoc dicit. ¶ Casus literalis. Qui
dam iniuriabantur iudici, de quorū iniuria-
tione consultus Papa de eorū pœna infligen-
da respondet q. si aliquis temerē prorumpit
contra iudicis assertionē, secundū arbitrium
superioris debet puniri: cū de ipsius litigato-
ris improbitate constiterit, ne vilescat iudi-
cialis authoritas. ¶ ¶ No. q. litigator qui te-
merē cōtradicit iudici coram quo litigat ar-
bitrio superioris puniri debet: quia non est
vilipendenda iudicialis authoritas. Bernar.

2 ¶ ¶ No. j. ex text. q. debitus honor deferēdus
est iudici: aliās autē euaneſcit eius authoritas:
vnde debet curare quātum potest ne cōten-
natur à subditis. & ideō consiliū est vt euitet
nimiam familiaritatē subditorū: quia ex con-
uersatione equali nascitur contēptio dignita-
tis: vt dixit tex. in. l. obseruandum. ff. de offic.
præf. & ingenio debet augere dignitatem: vt
ibidē dicitur in fi. & alibi dicit: canon dū ni-
mum seruatur humilitas: regēdi frāgitur au-
thoritas: vt in. c. quādo. lxxxvj. di. ¶ ¶ Secūdo
no. ibi: superioris arbitrium &c. q. excedens^b
contra iudicē nō punitur per ipsum iudicē:
ne sit iudex in causa propria: sed debet puni-
ri per superiorem. Contra hoc facit. c. si quis
erga. & quod ibi no. ij. quēstio. vij. & in. c. j. s.
de offi. dele. & eo. tit. c. romana. li. j. Sol. Inno.
hīc instat: Dic plenius reformando dicta sua.
q. aut loquimur in ordinario, aut in delega-
to. Primo casu, aut notoria est iniuria: & po-
test ipsemet punire iniuriante: quia in noto-
rijs non est suspitio: & non est ferenda sentē-
tia cum solēnitatē: & hoc tenet Innoc. in. c. ex
parte. j. de ver. fig. quod semper limitaui & li-
mito^c vbi pœna est à iure expressa: secus au-
tem vbi veniret imponēda arbitrio suo: quia
tunc arbitrando esset Iudex: & posset excede-
re modum: ad hoc. c. cū venissent. s. de iud. &
ibi plenē dico. vij. q. j. c. quā periculosum. Aut
iniuria non est notoria: & tunc aut tūgit prin-

cipaliter personā ipsius iudicis, & nō potest ipse punire, ne sit Iu-
dex in facto proprio. xxij. q. iij. c. inter multiplices. Aut tangit
principaliter dignitatē suā, & tūc potest punire: sed quia conse-
quenter tūgit personā, poterit tanq. suspectus remoueri seu recu-
sari: pro hoc quod no. Cy. in. l. vnica. C. ne quis in sua causa. Item
potest ordinarius secundū Inn. & benē, punire aduocatos, procu-
ratores, notarios, & cōsimiles personas, excedētes in officio: vt in
l. nec quicq. s. j. ff. de offi. procon. & adde hodie quod habetur in
c. j. eo. tit. li. vj. Secundo casu cū quæritur de delegato. aut impedi-
tur iurisdictio sua, & potest procedere cōtra impediētes: vt in. d.
c. j. Aut nō impeditur iurisdictio per iniuriā illatam: & tūc debet
facere punire per superiorem: vt hīc & arg. in authē. de testi. s. si ve-
rō ignoti, & de materia vide quod plenē dico in. d. c. cū venissent.

4 ¶ ¶ In gl. ibi. cū temerē contradicit &c. dicendo iniuriā sibi: puta
tu mentiris, vel quod ipse nihil scit: vel similia verba. & hoc deno-
tat tex. ibi. temerē prorumpentis.

SYMMARIUM.

- 1 Patroni, vel similes personæ habentes aliquid iuris in ecclesia, si interfe-
cerint per se vel per alios rectorem vel clericum ipsius ecclesiæ: pri-
uantur omnibus iuribus quæ habent in ea: & eorum descendentes
vsque ad quartam generationem prohibentur clericari.
 - 2 Prohibitus clericari: non prohibetur ingredi religionem. nu. 4.
 - 3 Pœna imposita posteritati alicuius comprehendit etiam descendentes ex
linea fœminina.
 - 4 Heredum appellatione veniunt extranei nisi aliud voluerit testator: vel
quando sumus in materia non transmissibili ad extraneos.
 - 5 Dispensatio si specificē non reseruatur Papæ: censetur permissa episcopo.
 - 6 Canonicus si occidat prælatum suum, vel alium canonicū, priuatur omni-
bus beneficijs.
- Verba futuri tēporis inducunt actum fieri per sententiā: & non ipso iure.
Dictio prorsus quid importet?

CAP.

XII.

In quibusdam. Patroni, aduocati, vel
vicedomini vendican-
tes sibi in ecclesijs plusq. iura permittant: per cen-
suram ecclesiasticam cōpescuntur. & si occidunt
prælatum, vel clericū ecclesiæ per se vel per alios,
perdunt quod habēt ab ecclesia, & eorū posteri vsq. ad quartam
generationem nō admittuntur ad clerū: nec in religionibus præ-
ficiuntur. hoc dicit. Diuiditur. Nā primō recitat triplex patrono-
rum delictū. Secundo ibi: cū igitur. prouidet. & primō cōtra pri-
mum, & post contra secundū, vtrunq. prohibendo. Secunda ibi:
Sacri. contra secundū illud primō puniēdo in factoribus. secūdo
aggrauando pœnā in posteris ibi: Et ne minus. ¶ Casus literalis.
Patroni ecclesiā, aduocati, seu vicedomini in tāta præsumptio-
ne se extollunt: q. cū vacantibus ecclesijs de personis idoneis pro-
uidere debent: non solū difficultates ingerunt, & malitias, verum
etiam de possessionibus & alijs bonis ecclesiā pro suā volūtate
disponere volunt: & (quod deterius est) in necem prælatorū præ-
sumunt erumpere. Prohibet generale conciliū expressē ne de cæ-
tero patroni, vel aduocati, seu vicedomini, super prædictis plus
vsurpent q. reperiatur in iure permissum: & si cōtra fecerint, per
serueritatē canonicā cōpescantur, ne quod ad defensionē est in-
uentum, ad depresionis dispendiū valeat retorqueri. Statuit in-
super cōcilium quatenus si patroni, aduocati, feudatarij, seu vice-
domini: aut alij beneficiati alicuius ecclesiæ clericū vel rectorem,
per se vel per alios occidere vel mutilare præsumperint: admit-
tant quicquid iuris in ecclesia habēt, vel ab ipsa tenent, & vsq. ad
quartam generationē posteritas taliū in clericorum collegiū nul-
latenus admittatur, neq. in domibus regularibus prælationē ali-
quam assequantur: nisi cū eis fuerit misericorditer dispensatum.
Ber. ¶ No. j. ex text. q. patroni & aduocati ecclesiā nō possunt
plus iuris vendicare in ecclesijs q. reperiatur iure expressum. Si
ergo patronus, vel aduocatus ecclesiæ aliquod ius sibi postulat in
ecclesia, debet probare illud sibi debitū de iure. Secundo no. q. ea-
dem pœna imponitur pro homicidio & pro mutilatione. & hoc
verum quod ad incurrēdam irregularitatē vel vbi hoc exprimitur
in iure.

in iure. aliās secus videtur dicendū: ad hoc quod no. in c. cum non ab homine. de iudi. & j. q. j. c. sicut vrgeri.

¶ No. tertio q. pro delicto commissio in personā ecclesie potest laicus committens etiā tēporaliter puniri per ecclesiam. concor. c. ad aures. s. eo. & quod ibi dixi. & xvij. q. iij. c. si quis deinceps. ¶ ¶ Ultimo no. q. propter delictum patris seu parentis potest filius excludi, vt nō promoueat ad clericatū. Itē potest colligi ex sententia literā, q. prohibitus clericari propter delictum, non intelligitur prohibitus intrare religionem. ¶ In glo. j. ibi: ecclesiam defendere debent &c. Intellige hoc secundum Doc. q. defendēt ecclesiam, expensis tamē ecclesie: sicut tutor defendit pupillū expensis pupilli. l. in tutoribus. ff. de admini. tut. & procurator defendit dominū expensis domini. l. qui proprio. §. litis impendia. ff. de procu. &

2 c. cū pro causa. s. de procura. ¶ ¶ In glo. in ver. ad heredes. ibi. per reclamationē vsque ad quartā generationē &c. non ergo veniunt collatores. Itē non veniunt descendentes per lineā fœmininā vbi pœna imponitur posteritati alicuius: de quo dic vt in c. vbi cūq. eodē tit. lib. vj.

3 ¶ ¶ Et aduerte: quia gl. videtur hīc velle q. appellatione hāredum veniūt descendētes per lineā directā vsq. ad quartā generationē: quod non est simpliciter verum: quia in re transmissibili in hāredes extraneos, appellatione hēredū^a veniunt omnes successores etiā extranei: vt in l. hāredis appellatione. ff. de verbo. signi. & in l. in annalibus. C. de legatis. Sed quo ad istū tex. gl. potest dicere verū, propter id quod sequitur de posteritate, quare Papa hīc voluerit punire hāredes: id est descendētes ab istis malefactoribus. nam quēdoq. appellatione hēredum veniunt etiā hāredes extranei, nisi quādo apparet de tacita voluntate disponētis: vt hīc: vel profertur hoc verbum in materia quā de sui natura non est transmissibilis ad hāredes extraneos. de quo in l. gallus. in §. etiā. ff. de libe. & post. ¶ Et in fi. gloss. de hoc enim qualiter vnus possit puniri pro delicto alterius. vide bonā gl. j. q. iij. in summa. & xxiiij. q. iij. in summa. ¶ ¶ In gloss. in ver. praelationis. in fin. Sed certē ibi nō soluitur hoc cōtrarium: nec potest solui ex theoria ibi tradita. Hosti. dicit q. iste tex. facit pro hoc quod Papa hīc specificē in hībuit, ne in relegationibus isti assequerentur praelaturam: secus ergo si nō dixisset: Vel dic & melius, q. per ingressum religionis nō tollitur defectus causatus ex delicto alterius quo ad praelaturā consequendā: vt est text. in c. j. in fi. de fil. præsby. ¶ ¶ In gl. fin. ibi: episcopus potest dispensare. No. bene gl. q. vbi cūq. in iure permittitur dispensatio, & non reseruatur specificē Papæ, videt potestas dispensandi indulta episcopo. & idem no. gl. in c. postulasti. in ver. dispensatū. de cle. excom. mi. & Inn. in c. dilectus. de tempo. ordi. Et hanc opi. gl. tenet hīc Vin. & Goffre. & Philip. & est opi. satis æqua cū isti laborent alieno morbo. Hosti. dicit tutum & ecclesie expediens vt solus Papa dispense. argu. in c. aduersus. de immu. eccle. sed prima op. mihi placet, tum propter theoricā prædictā: tum quia fienda est benigna interpretatio contra laborantes maximē alieno vitio. argu. in c. odia. de reg. iur. li. vj. ¶ ¶ Extra glo. quæro. quid si canonicus occidit prælātū vel canonicum: nunquid debeat perdere beneficiū, & sic habeat locum in eo pœna hīc posita? Et videtur primò q. non, nō obstāte litera quā dicit q. beneficiati beneficiū amittant &c. quia nō debet intelligi de beneficijs ecclesiasticis, sed de feudis, & consimilibus: quia beneficium capitur largo modo. vt dixi in c. ad aures. s. eo. Pro hoc quia tex. hīc subiicit q. ista nō debent peruenire ad hāredes, & sic nō potest intelligi de beneficijs ecclesiasticis: quia illa non perueniunt ad hāredem: vt in c. transmissa. de fi. præsby. Itē istud ca. emanauit ad prouisionē & fauorem canonicorū & clericorum. ergo non debet eos ligare: in regula quod ob gra-

tiam. de reg. iur. li. vj. Tertio. quia cōsocij non debēt puniri pœna statuta contra alios. ar. in c. ex tenore. de sen. excommu. & c. quoniam. s. de vi. & hone. cleri. His non obstantibus Io. an. hīc. & cōmuniter Doc. tenēt oppositum: quia litera loquitur indistinctē. Nō ob. quod dixi de beneficijs. quia illud verbū quo ad hāredē non perueniāt, sic debet verificari vbi potest. Nō ob. etiā quod dicitur q. emanauit in fauorem clericorū & c. quia certum est cōsociū delinquere: & idē puniendus est. Nec ob. tertium. quoniam cōsocius incidit in excōmunicationem verberādo cōsociū clericū: sicut si verberaret extraneum: licet facilius absoluat. vt in dictis iuribus. s. alleg. in contrariū. Hāc opi. licet sit cōmunis: est tamen multum rigorosa. & videtur cōtra mentē literę: cū tex. hīc non faciat mentionē nisi de patronis, aduocatis, seu a datarijs & vicedominis, ergo non est extendendus ad clericos beneficiatos: nam isti vt plurimū excedebant in talibus: ideo nō debet pœna ad alios extēdi. ar. in c. pœne. de pœ. di. j. Vnde verbum beneficium capitur hīc largē: quia in quibuscūq. locis aduocati habent beneficia certa pro officio aduocationis: vnde nec ex ipso principio, nec ex fine huius literę potest colligi ista communis opi. ¶ ¶ Secundò quæritur. nunquid ista pœne de quibus in tex. intelligantur infligē ipso iure, an verò requiratur sentētia. quidā dicunt q. requiratur sententia per verbum amittant: quod est verbū futuri tēporis^b. pro hac theoria gl. in regula in poenis. de re. iur. li. vj. Doc. hīc cōmuniter tenent oppositū per hāc dictionē prorsus positā in tex. q. d. id est ipso iure, vel ipso facto. Et no. semper hoc dictū. q. hāc dictio prorsus cū iuncta cū verbo futuri tēporis inducit dispositionem pœnæ ipso facto. Idem dic de hac dictione penitus. pro hoc text. j. c. proximi. in fi. ¶ ¶ Ultimo scias q. Hosti. hīc tractat illā questionem. nunquid appellatione filiorū veniāt nepotes. & si pœna esset imposita alicui ex filijs suis: intelligatur etiam nepotes. & ponit hīc aliqua dicta: sed materia est multum larga. & magis tacta per Bar. in l. liberorum. ff. de verbo. signifi. vbi plenē vide per eum. & vide gloss. in cle. j. de bap.

SUMMARIUM.

- 1 Subditi non debent fidelitatem domino excommunicato, quia absoluuntur ab eius debito, si monitus nō paruerit ecclesie: & ipso iure tales subditi sunt liberati. nu. 6. 8.
- 2 Verberans clericū est ipso facto excommunicatus: secus si non iniecerit manus sed alter: quia tunc requiritur sententia.
- 3 Excommunicatus si steterit in excommunicatione per biennium, est suspectus de hæresi. distingue vt j. nu. 7.
- 4 Contra nobiles mitius proceditur quā contra alios: etiam de iure canonico.
- 5 Excommunicati qui perseuerant in excommunicatione possunt priuari per iudicē ecclesiasticum bonis suis: & possunt prohiberi eorum debitores ne eis soluant, imò ibi possunt à tali debito liberari. nu. 8.

CAP.

XIII.

Grauē. ¶ Domino excōmunicato manente subditi fidelitatem non debent: & si longo tēpore in ea perstiterit: & monitus nō paruerit ecclesie, ab eius debito absoluūt. hoc dicit. Primò ponitur querela. Secundò prouisio ibi. licet igitur. ¶ Casus literalis. Comes regifren. multas iniurias & grauamina irrogauit capitulo Laudunēsi: propter quod per iudices delegatos apo. sedis fuit excōmunicatus: & per duos annos & amplius in excōmunicatione persistens noluit parere iuri, clauēs ecclesie continendo: vnde capitulū Laudunēse, iterū significauit hoc domino Papæ. Quamuis igitur huiusmodi pertinacia non careat scrupulo hæreticæ prauitatis. Mandat Papa

CCCC iij

SEBA. SAPI.

¶ Hēredum. Vide latē Fel. in c. in pręsentia. col. xij. ver. in ea. glo. s. de proba. post Abb. ibi: col. vij. ver. in. in. parte gl. & Iaso. in d. l. in annalibus. C. de legatis.

ZACHARI.

¶ Verbum futuri temporis. Adde Ludo. ro. sing. j. & ij. & quod ibi no. in apo. Francisc. de cre. fin. vñ. inci. Tu scis q. verbū. Mar. math. sing. cxij. inci. no. q. vbi cūq. & quod notau in apost. ad istū. in c. vnico. nume. in. in apost. in ver. colligitur. s. de sagitta. & in c. j. nume. 3. in apo. in ver. requiritur sentētia. s. ne praela. vices suas.

ZACHARI.

¶ Dictio prorsus. Adde Ro. in loco praelle. An corse. in suis sing. in ver. omnino. Ang. plenē post gl. in auth. vt defuncti seu fune. col. v. Bart. in l. j. §. si pecunia. ff. de po. Alex. in l. imperator. ff. de iure fise. & Phil. Frac. plenē in c. j. de po. stu. praela. lib. vj.

Panormi. super Quinto.

quibusdam, quatenus si Comes ille cōmonitus iuri parere noluerit, absoluant ecclesias in quibus ius habet ab eius debito, & fideles ipsius ab ipsius fidelitatis iuramento quandiu in excōmunicatione perstiterit denuntient absolutos. Ber. ¶ No. j. ex tex. laicū posse conueniri coram iudice ecclesiastico pro iniurijs clerico irrogatis. concor. c. cū olim. s. de iniur. & c. cū sit generale. de fo. compe. ¶ Tercio no. q. pro iniurijs irrogatis clerico potest laicus excōmunicari: nō ergo est excōicatus ipso facto si iniuria est illata citra manuū iniectionē: de quo in. c. si quis suadēte. xvij. q. iij. & intellige q. pōt excomunicari pro iniurijs. i. q. nō satisfacit: vel nō vult parere iuri cōuētus super iniurijs: nā directē nō pōt quis excommunicari pro crimine, vt in. c. sacro. de sen. excom. & no. xj. quæstio. iij. c. episcopi. ¶ Tercio not. q. perstens in excōicatione per biēniū, est suspectus de heresi. nam præsumit malē sentire de sacramētis ecclesiæ: cū non faciat nec facere possit id ad quod fidelis quilibet tenetur: vt in. c. omnis. j. tit. proxi. Itē præsumit malē sentire de potestate ecclesiæ: ex quo nō curat de eius excōmunicatione: & licet hīc dicatur de biēnio: tamē idē est secundū Hosti. & alios de anno. ar. in. c. rursus. & c. quicunq. xj. q. iij. & in. d. c. omnis. & hāc tene mēti: quia ad hoc quotidie solet allegari hoc. c. Et quid operetur hęc suspicio hæresis. j. subijciā. ¶ Quarto no. q. nō solū contemnit excōmunicationem celebrās absolutione nō petita, vel ingerēs se cōmunioni hominū: vt in. c. illud. & in. c. ij. s. de cleri. excō. mini. sed etiā dicitur cōtēnere excōmunicationē, qui longo tēpore ab ea absolutionē non petijt. ¶ Itē no. q. in pœnis inferendis per romanū pontificē deferendum est nobilitati: nā hīc Papa potuisset acius procedere contra istum, indicēdo sibi purgationē de hæresi, vel eū excōmunicando si eū non priuaret: iuxta formā. c. excōicamus. el. j. in. s. qui autē. s. de hæreti. sed voluit deferre nobilitati: non enim debet Iudex maximē ecclesiasticus indifferenter exercere seu ritatē cōtra omnes: quia (vt dicūt Doc. & benē) ex hoc sæpe prodeunt scandala & schismata. quibus obuiandū est. ar. in. c. nihil cū scandalo. s. de præscrip. ¶ Item no. q. ex contēptu excōmunicationis pōt excōicatus puniri per ecclesiā, priuādo eū iure sibi quæsito in ecclesijs. Idē notabiliter dicit Hosti. si laici essent sibi obligati in debito pecuniario, vt ratione huius contēptus possit ecclesia eos absolvere ab illo debito. arg. in. c. pro humani. de homi. li. vj. & in. c. cū secundū leges. de here. eo. li. vj. Ex quo etiā infero. q. Iudex ecclesiasticus pōt multare, & tēporaliter punire laicū pertinaciter perseveratē in excōmunicatione. & hoc bene no. quāq. enim non fit in vſu pōt exerceri. ¶ Vltimō collige ibi: *penitus absolutos*: quōd vassalli & subditi excōmunicatorū ipso facto absq. alia sententia sunt absoluti ab omni obediētia domini excōmunicati: q. diu dominus perstiterit in excōmunicatione: de quo in. c. inter. j. de sen. excō. & in. c. quoniam multos. xj. q. iij. ¶ In gl. in ver. *hæreticæ prauitatis*. in fi. dic tamē q. aut fuit quis excōicatus pro contumacia cōmissa in causa hæresis: & tunc per lapsum anni habetur pro hæretico, & pōt puniri vt hæreticus: vt in. c. cū cōtumacia: de hære. li. vj. Aut fuit excōicatus pro contumacia in alia causa: & tunc licet steterit per annū, vel plus in excōicatione: nō tamen habet pro conuicto de hæresi: vt no. in. d. c. cū cōtumacia. sed tantū insurgit suspicio contra eū de hæresi: vt est tex. no. hic. & est hęc suspicio probabilis, & nō violēta secundū Inn. qui dicit hāc suspiciōē nō sufficientē ad condēnandū eū de hæresi: sed poterit sibi indici purgatio. in qua si defecerit, habetur pro cōuicto: vt in. c. inter. in fi. s. de pur. can. & in. d. c. excōicamus. ¶ In gl. in ver. *nobilitati*. in fi. Et dic vt no. in. c. ea quæ. & c. qui cōtra pacē. alle. in glo. ¶ In gl. in ver. *ecclesias*. ibi. vt interim ecclesiæ ei respondere te

neantur &c. Vult ergo gl. q. hīc ecclesiæ nō absoluantur purē ab omni debito in quo tenerentur isti excōicatos: sed ad tempus q. diu perstiterit in excōicatione. Contrarium sentiunt hīc Doc. & melius: nā in absolutione ecclesiarum tex. loquit simpliciter: vnde dicit litera: *absoluentes &c.* sed respectu vassallorū apponitur tēpus: nā quia cōtēnendo excōicationē videt cōtēnere clauēs ecclesiæ: idē æquum fuit: vt omnes ecclesiæ purē absoluerentur ab eius debito. Sed respectu vassallorū ista est quādā denuntiatio: nō enim tenent vassalli obedire excōmunicato, vel secū cōicare, etiā expectato biennio, vel anno: vt. xv. q. iij. c. nos sanctorū. & c. iuratos. & plus dico q. ecclesia potuisset etiā purē & in perpetuū in pœnā absolvere omnes fideles seu vassallos a fidelitate huius. sicut propter delictū quādoq. cōfiscat omnia bona laici: vt in. c. ita quorūdam. de iude. & c. cū secundū leges. & c. pro humani. palle. sed hīc papa noluit ita seuere procedere cōtra istū. p hoc tex. ibi. *nobilitati parcere.*

De poenitentis & remissionibus

Rubrica.

¶ Suprà visum est de pœnis quæ imponuntur in foro iudiciali: nunc competenti ordine subnectitur de his quæ imponuntur in foro poenitentiali, verum quia huiusmodi pœnæ seu poenitentia quādoq. relaxantur per indulgentias seu remissiones: idē hīc subiicit de remissionibus.

¶ CAP.

I.

Manifesta.

Breue est: & per alia verba potest sic summati. Pro manifesto poenitentia publica imponi debet. h. d. ¶ No. j. ex tex. q. ecclesia potest cōpellere peccatorem ad agendū poenitentiam. & si peccatum est publicū, publica debet esse satisfactio, vt ceteri metū habeāt & arceantur a similibus. tex. est in. c. plurimos. lxxxij. di. cōtra defendētes errorē proprium: vnde alibi dicit canon: publice peccantē publice argue. xlv. dist. c. sed illud. Ex quo inferitur q. cū qua qualitate peccatum est productū ad esse: cū eadē per poenitentia abolendū est: vnde hoc. c. cōuertit, vt dicamus q. peccata manifesta debēt manifestē corrigi: occulta verō occultē. Et hoc vltimo casu intellige illud euangelicum. Si peccauerit in te frater tuus vade & corripe eum inter te & ipsum solū. iij. c. si peccauerit. & no. in. c. nouit. s. de iudi. ¶ Sed oppo. cōtra tex. hic tex. nō videtur facere ad tit. quia hīc loquit de purgatione: vt patet in fin. Sol. non loquitur hīc de purgatione innocētiæ: prout tit. de purga. cano. sed intelligit de purgatione culpæ quæ fit per satisfactiōē condignā. ¶ In gl. in fi. No. ergo ex gl. & ex iuribus alleg. in ea q. quēdā poenitētia est publica, non tamē solēnis: quādā verō dicis solēnis. & sciēdum q. omnis solennis est publica: sed non omnis publica est solennis. Solēnis dicitur illa de qua habetur. l. dist. in. c. in capite. & illa non imponitur nisi pro delicto enormi & scandalizanti totā vrbem. xvj. q. vj. c. fi. & no. in. d. c. in capite. Publica verō est illa quæ imponitur in publico sine solēnitate: de qua habetur in. d. c. in capite. & hęc imponitur siue delictū sit graue, siue leue: vt hīc in glo. Nunquid autē publica vel solennis sit indicēda clerico: dic melius: vt no. in. c. presbyter. xxvij. dist. & bon. text. cum glo. in. c. quæsitum. j. eo. & dic vt ibi dicitur.

¶ CAP

II.

Vi presbyterum.

Ponit poenitentiam occidētis presbyterū. ¶ Not. j. ex tex. tres pœnas separatas imponendas interfectoribus sacerdotum. Prima est. quia cōpelluntur agere poenitentia. xij. annorū. Et ita q. agetur ista

SEBA. SAPI.

¶ Prorsus. De hoc meminit Feli. in. c. rodolphus. colū. xvij. in ver. omni no. s. de rescri. vbi multa ponit quæ verba sint latæ sententia.

SEBA. SAPI.

¶ Procedere. Vide Feli. in. c. pastoralis. in princ. s. de offi. delega. vbi tamē dicit: q. in hæretico nō confideratur nobilitas aut dignitas: quia in tali crimine equè punitur nobilis ac rusticus.

¶ Aut fuit excōmunicatus. Vide quæ dixi in. c. post. flulasti. de homi. Andr. Barb.

ZACHARI.

¶ Adde quod no. in simili Ludo. ro. fin. suo. cccij. inci. De hoc heri fui interrogatus. vbi faciēdo istam distinctionē tenet q. qui stetit in excōmunicatione pro causa criminali in eū lata per vnum annum, potest priuari omnibus suis beneficijs ecclesiasticis. de quo vide istum in ca. post. flulasti. nu. 4. in apo. in ver. fuerunt per annum. s. de homi. volū. vel casua.

agetur ista poenitentia per .xij. annos secundū discretio-
nem sacerdotis: vt puta ieiunando aliquibus diebus in
septimana, vel peregrinando, vel aliud opus licitum &
poenitentiam exercendo: ad hoc quod no. in. c. accusasti.
s. de accu. & in. c. proposuisti. & c. presbyter. lxxxij. dist.
Secunda poena: quia debet priuari cingulo militiæ. Et
potest iste tex. intelligi dupliciter inquātum dicit. *con-*
uictus & c. vt intelligatur cōuictus. s. in foro contentio
so: & tunc ecclesia priuabit eū militiæ. Ex quo no. q. ra-
tione delicti ecclesiastici potest ecclesia priuare laicum
militia temporali. Ex quo infero q. idē est de doctora-
tu, vt quis possit priuari doctoratu vt nō habeat illam
dignitatem. arg. in. l. ij. in. §. miles. ff. de his qui no. in. fa. &
in. l. grammaticos. C. de profess. & medi. lib. xij. & nimi-
rum: nam ratione delicti ecclesia priuat quē imperio &
dignitate regali. xv. q. vj. c. alius. & in. c. ad apostolicę. de
re iudi. li. vj. & in. c. venerabilē. s. de elec. ¶ Secundō po-
test intelligi. s. in foro poenitentiali, vt intelligit Inno. &
secundum eū presbyter iniunget sibi poenitentia vt de
beat abstinere à militia & intendere poenitentia. argu.
xxxij. q. ij. c. admonere. & posset intelligi secundū eum
istud verbū largē pro quolibet negotio seculari, vt ab-
stineat à mercimonijs & similibus. arg. de pœ. distin. j. c.
qualitas. Tertia poena: quia priuatur facultate cōtrahen-
di matrimoniū vt in poenam sui vitā ducat solitariam:
& sic decedat sine sobole. Et aduerte: quia licet impona-
tur hæc poenitentia: non tamē tollitur potestas iudicis
secularis quominus possit procedere cōtra eū. arg. in. c.
felicis. de poenis. lib. vj. & xxij. quæstio. v. c. sunt quādā:
nec etiā tollitur potestas iudicis ecclesiastici: quominus
possit procedere iudicialiter in foro cōtentioso: & alijs
grauioribus poenis afficere. argu. in. c. cū sit generale. de
foro cōpe. & in. c. scilicet. de poenis. li. vj. & c. ad aposto-
licę. de re iudi. eo. lib. ¶ In gl. j. ibi: *septennis poenitentia*.
Et dic hoc esse ordinariū cū sacerdos ex causa possit mi-
tigare hanc poenam: vt in. c. Deus qui j. eo. & in. c. mensu-
ram. de pœ. di. j. Imò posset esse tanta contritio peccato-
ris, vt fieret absolutio sine iniunctione alicuius poeni-
tentia exterioris: vt no. de conse. dist. iij. c. baptismi vi-
cem. & d. c. mensurā. nam & ipsa maxima contritio est
maxima poena, de pœ. di. j. c. quē poenitet qā tene mēti.

✠ S V M M A R I V M. ✠

- 1 Peccatum non exiit ille qui facit malum ad bonum finem: sed ei debet allenari poenitentia.
- 2 Poenitentia non est iniungenda illis qui nō possunt illam agere.
- 3 Imperatori omnes tenentur obedire: dummodo huiusmodi obediencia non veniat contra libertatem ecclesiasticā: vel contra iustitiam, & suam propriam libertatem.
- 4 Clausula vt tibi visum fuerit, importat arbitrium boni viri.
- 5 Defendens se, si excessit modum in defendēdo, venit puniendus.

¶ CAP.

III.

Significauit. Cōsideratis circun-
stantijs arbitraria
poenitentia indicenda est ei qui se defen-
dendo modum excessit. hoc dicit. Primō
ponitur petitio. Secundō prouisio ibi:
quoniam. ¶ Casus literalis. Quidā nobilis. P. nomine cū
Federicus imperator rediret ab vrbe Romana tempore
quo habuit guerram cum Alexandro, denegauit ei
quoddam castrū, vnde cōtigat q. quatuor castra destru-
cta fuerunt, & multi homines interfecti: & alia multa
mala cōmissa: dictus. P. significauit hoc domino Papæ
petens super hoc prouideri anime suę: vnde mādāt Ar-
chiepiscopo Mediolan. quatenus secundū q. sibi visum
fuerit poenitentiam eidem imponat. considerans q. pro
libertate sua & ecclesię deuotione hoc fecit, vnde talē
discretionem adhibeat vt tam ipse q. alij timore poeni-
tentia à seruitio ecclesię nō retardentur, nec aliquod fa-

- 1 lutis periculū debeant formidare. Ber. ¶ No. j. ex tex. q. licet quis faciat malum propter bonū finem, non ta-
men peccatum excusatur: tamē alleuari debet poeniten-
tia: ex quo finis erat bonus: licet modū excesserit. ¶ Se-
cundō no. q. licitum est pugnare pro libertate propria
etiam contra principē. ¶ Tertiō no. q. sacerdos nō de-
bet esse austerus in imponenda poenitentia: debet enim
talem imponere poenitentiam qualem præsumat posse
peccatorem peragere: nec debet peccatorē adducere ad
periculum desperationis. & dicit Hosti. notabile verbū
in summa huius tit. q. si peccator non valet agere poeni-
tentiam quam imponit sacerdos: tamen cōtritus est de
peccato suo, q. tūc debet sacerdos eum absoluerē cū le-
ui poenitentia: & etiā sine aliqua poenitentia, si ille dice-
ret se non posse agere poenitentia. Ratio: quia si nō agit
hīc poenitentia luet illa peccata in purgatorio: nā poeni-
tentia quæ peragitur hīc, tollit peragendā in purgato-
rio: & si hīc non perficitur. perficietur ibi. xxv. distin. c.
qualis. & quod not. in. c. ij. s. de rap. & xxij. quæstio. v. c.
quid ergo. ¶ Oppo. contra tex. & videtur q. ex parte
istius nobilis bellū fuit omnino iniustum: quia resiste-
bat imperatori. cui quilibet obedire tenetur. viij. dist. c.
quo iure. & in. c. solitæ. de maio. & obe. est enim domi-
nus mundi. l. de precatio. ff. ad. l. rho. de iac. & in. l. benē à
zenone. C. de quadri. præscri. Sol. dicūt Hosti. & Ioā. an.
q. iste licitē resistebat imperatori pro deuotione eccle-
siæ. Nam non tenetur quis obedire imperatori contra
ecclesiam & cōtra iustitiā. xj. q. iij. c. Iulianus. & c. si do-
minus. nā quilibet princeps debet esse aduocatus & pro-
tectōr ecclesiæ. xxij. q. v. c. princeps. & c. regū. Itē pugna-
bat pro libertate sua: quia fortē imperator iniuste vole-
bat eum captiuare: pro hoc clem. pastoralis. de re iudi.
¶ ¶ Secundō quæro, quia hīc Papa dicit istū archiepi-
scopum debere imponere poenitentiam secundū quod
sibi visum fuerit & c. nunquid possit ad voluntatē suam
poenitentia imponere: dic q. non: sed debet facere sicut
discretus vir. nā per hoc verbum: si ibi visum fuerit & c.
non datur libera potestas: sed denotatur boni viri arbi-
trium: vt no. gl. in. c. ij. de corpo. vitia. & Inno. in. c. cū in-
ferior. de maio. & obe. Bar. in. l. si sic legatum. ff. de lega.
j. & videtur tex. no. in. l. fidei cōmissaria. ff. de fidei cō. lib.
& hoc no. quia facit ad statuta & ad multas alias disposi-
tiones. ¶ In gl. in ver. ecclesię deuotione. in fine. Fortē
enim secundū Hostien. interfecit quos conseruare tene-
tur vel poterat: vel destruxit domos innocentium, vel
condemnavit non damnificantes: nā in ipso cōflictu ra-
rō seruatur modus: licet ergo ageret rem licitā: tamen
quia excessit modum, debet poenitentia agere: sic & in
foro iudiciali punitur qui se defendendo excessit mo-
dum: vt in. c. olim. el. j. de resti. spo. l. scientiam. §. qui cū
aliter. ff. ad. l. aqui. & plenē no. in. l. j. C. vnde vi. & in. d. c.
olim. Item si iste nō excessisset modum, adhuc propter
remorsum conscientie quē habebat, debebat sibi iniun-
gi poenitentia. arg. in. c. per tuas. el. ij. §. de simo. & quia bo-
narum mentium est timere culpam vbi culpa minimē
reperitur vide. c. ad eius verō.

✠ S V M M A R I V M. ✠

- 1 Indulgentia concessa per non suum prelatū: non prosunt non subditis.
- 2 Pontes reficere est actus pius, quod est notandum pro testamen-
tis ad pias causas.
- 3 Confiteri nemo potest alij quam proprio sacerdoti: quia non est
suus iudex, & si confiteatur, non potest ab eo nec absolui
nec ligari.
- 4 Indulgentia concessa per episcopum vnius Diocesis, an pro-
sunt alijs alterius Diocesis?
- 5 Confiteri quis non potest peccata sua alieno sacerdoti, licet in

CCCC iiii

✠ SEBA. SAPI.

¶ Hæc poeniten-
tia. Vide multa cō-
gesta per Feli. in. c.
de his. col. ij. versi.
quintō limita. s. de
accusationi.

¶ Hic est vna glo.
quæ dicit q. appel-
latione vrbis intel-
ligitur de Roma.
& appellatiōe apo-
stoli intelligit de
Paulo. & idē text.
& gl. in. §. sed quo-
ties. insti. de iu. na.
gen. & ci. quæ glo.
etiā dicit q. appel-
latione sapiētis in-
telligitur de Cato-
ne. text. est in. c. cū
omnes. de cōstitu.

✠ SEBA. SAPI.

¶ Papa. Vide Bar.
in extraua. ad re-
primendū in ver-
bo. videbitur. cum
allegatis per Fli. iu.
c. j. col. xx. versi. &
si dicitur. s. de con-
stitutioni.

Panormi. super Quinto.

eius parochia peccauerit.

6 *Iurisdictio in poenitentialibus non potest prorogari, sed in iudicialibus sic.*

7 *Peregrinis tutum est quod habeant licentiam à proprio episcopo ad hoc ut gaudeant indulgentiis quæ reperiuntur in locis ad quæ habent peregrinari.*

8 *Indulgentiæ ad quid & quando profunt?*

¶ CAP.

IIII.

Quod autem.

¶ Indulgentiæ a

quæ conceduntur per prelatos non subditis non profunt, nisi proprii iudices hoc concedant. hoc dicit. In prima ponitur consultatio. In se-

cunda responsio ibi: *hoc volumus.* ¶ Casus literalis. Quæ-

situm fuit à Papa vtrum remissiones quæ sunt in dedica-

tionibus ecclesiæ aut conferentiis ad ædificationem pon-

tium profint alijs q̄ his qui subsunt illis qui has remis-

siones faciunt. Respondet Papa q̄ cum à non suo iudice

nullus ligari valeat vel absolui, huiusmodi remissiones

illis solummodo profunt quibus proprii iudices cōces-

serunt. Ber. ¶ No. j. ex tex. duos casus in quibus licitè cō-

ceduntur remissiones, seu indulgentiæ: videlicet ad dedi-

cationes ecclesiarum: nam quādo ecclesia quælibet conse-

cratur solet episcopus cōsecrās concedere certa tēpora

indulgentiarum intratibus illā ecclesiam, seu porrigent-

tibus aliquod auxiliū vel subsidiū, vel qd simile. ¶ Se-

cundus casus pro ædificatione pontiū. Ex quo collige q̄

constructio ac ædificatio pontiū est actus pius: quod in

tellige quādo pons fit seu efficitur in aliquo loco peri-

culoso, vbi peregrini & pauperes sæpe patiebantur mor-

tis periculū in transitu: pro hoc facit. l. ad instructiones.

C. de sacrosanc. eccle. & l. ad portus. C. de ope. publi. &

idem dicendū in alijs actibus pijs: de quo in. c. cū ex eo.

& c. nostro j. eo. titu. ¶ Secūdo no. q̄ forus poenitentia-

lis in multis regulatur ad limites fori contentiosi, sicut

enim in foro cōtentioso nō potest quis absolui vel liga-

ri à non suo iudice, ita in foro poenitentiali. ¶ Et ex hoc

& ex tex. no. q̄ in foro poenitentiali nō potest etiā laicus

prorogare iurisdictionē nō sui iudicis. ¶ Et ex hoc in

fero & ex generalitate tex. q̄ licet quis cōfiteatur pro-

prio sacerdoti semel in anno: nō tamen in alijs vicibus

in eodē anno cōfiteri debet alieno sacerdoti sine licētia

proprii sacerdotis: quia ab alieno iudice nō pōt quis ab-

solui vel ligari: & sic intellige. c. omnis j. e. licet enim qui

libet sacerdos dū ordinatur recipiat potestatem ligandi vel

absoluedi: habet tamē illā in habitu: & nō in actu: quia

nisi habeat subditos illā exercere nō potest: vt dicit tex.

xvj. q. j. vbi cū q̄. s. ecce. facit in arg. l. observare. in fi. ff. de

offi. procon. & c. presenti. de offi. ordi. lib. vj. & hoc te-

ne. quia est de mēte Doc. licet aliqui theologi teneāt cō-

trarium. ¶ Itē no. q̄ in foro poenitentiali nō fortis quis

forum ex actu cōmisso intra limites alienæ parochiæ: li-

cet enim intra parochiā alieni episcopi cōcedētis indul-

gentiam exerceat actū propter quē cōceditur indulgen-

tia: non tamē propter hoc gaudeo indulgentiā. ¶ Idem

si delinquo intra limites alienæ parochiæ: nō enim per

hoc teneor cōfiteri presbytero alienæ parochiæ: vt est

gl. no. xvj. q. j. c. placuit. el. j. dixi in. c. j. de rap. optimè fa-

cit iste text. nā sicut ex actu permisso & meritorio non

subijciōr iurisdictioni alterius in foro poenitentia: for-

tius nec in actu dāto. ¶ Et ex hoc & ex text. etiā no.

q̄ non pōt etiā laicus se subijcere iurisdictioni alterius:

licet aliud sit in foro iudiciali: de quo i. l. j. ff. de offi. pro-

con. & in. c. romana. de foro cōpe. li. vj. & in. c. per vene-

rabile. qui filij sint legiti. ¶ Vltimò not. q̄ indulgentiæ

concessæ ab alienis episcopis possunt prodesse nō sub-

ditis, si proprii iudices hoc concesserint. & idē tutissi-

imum est & valde expediēs vt volens peregrinari & visi-

tare loca pia, habeat licentiā à proprio iudice, & gratiā

pereipiendi de alienis indulgentiis: hoc tamē intelligo de indulgentiis cōcessis ab alio quā à Papa: nā respectu Pa-

pæ quilibet est subditus. c. cuncta per mundū. & c. per

principale. ix. q. iij. Vnde in gaudēdis indulgentiis cōces-

sis per Pa. nō fit differētia inter subditos & nō subditos,

nisi indulgentia esset restricta ad arbitratores certi lo-

ci: quod tamen cōiter sic nō cōceditur sed generaliter.

¶ In glo. in ver. *profint.* Ex hac gl. colliguntur quinque

opi. circa effectū indulgentiarū. Prima q̄ profunt quo

ad Deum: sed nō quo ad ecclesiā: quia nihilominus tene-

tur hic peccator agere poenitentiā de peccato. Hęc opi.

damaatur: quia minuit priuilegium cōcessum Petro &

ecclesiæ, cui data fuit potestas ligandi respectu cæli &

terræ. xxiiij. q. j. quodcunq̄. Itē videtur tex. contra hanc

opi. in. c. cū ex eo j. eo. vbi dicitur q̄ per indulgentiā sa-

tisfactio poenitentialis eneruatur. Secūda opi. vt profint

indulgentiæ quo ad poenitentiā hīc iniunctā ex super-

abundanti & ad cautelā. Hęc opi. nimis vilificat clauēs

ecclesiæ secundū Ioā. an. & parum prodesse indulgen-

tia. Tertia opi. vt profint quo ad Deum & quo ad ec-

clesiam: sed concedēs onerat se ad satisfaciendū pro illo

ieiunijs & orationibus. Contra hanc opi. facit. quia con-

cedens hoc nō intendit: imò quandoq̄ ita sunt modica

merita concedentis vt sibi soli nō sufficiant. vnde com-

municare alijs non intēdit. Quarta opi. est q̄ valent in

purgatorio respectu poenitentiæ hīc neglectæ. Sed hęc

opi. remunerat negligentia. Vltima opi. vt profint etiā

quo ad poenitentiā hīc iniunctā, dummodo proprius

sacerdos qui indulget poenitentiā hoc concedat, vt pos-

sit compensare poenitentiā cū indulgentia: aliās secus.

Hęc opi. nimis restringit potestatem & effectū indulgen-

tiarum. Nam cū hęc indulgentia proficiscatur ex the-

sauro ecclesiæ: cuius potestatem dispēdandi habet Papa,

debet prodesse quibus ipse Papa concedit, vel alius pre-

latus ad hoc habens potestatem: vnde non est necessaria

licentia sacerdotis: licet sit consiliū vt habeatur licētia.

¶ Ultra glo. datur & alia opi. quæ videtur cōmunis. quā

sequuntur Goffre. Hosti. & Idan. and. & cōmuniter alij

Docto. quod istę indulgentię profunt: prout verba so-

nant: & quo ad Deū & quo ad poenitentiam hīc iniun-

ctam: pro hoc tex. in. d. c. cū ex eo j. eo. ¶ Nā scire debes

quod ex effusione sanguinis christi, & multis meritis

martyrum, & aliorum sanctorū constituitur thesaurus

ecclesiæ. cuius potestatem habet vicarius christi. & claudit

& aperit cui vult & quando vult: nā minima gutta san-

guinis christi fuisset sufficiens ad redimendum totum

mundum. Itē martyres fuerunt hīc puniti ultra quā-

eorum delicta meruerunt: vnde eorū merita remanse-

runt in ecclesia vniuersali: quia sicut nullū malum im-

punitum: ita nullū bonum irremuneratū. Ille ergo qui

concedit indulgentiam intendit cōmunicare illa bona

irremunerata cōpensatione quadā. ¶ In hac ergo com-

municatione & cōpensatione non est necessaria pre-

sbyteri licentia. Consiliū tamen datur vt quisque agat

hīc poenitentiā iniunctā: & has indulgentias sibi refer-

uet pro peccatis de quibus non egit perfectā poeniten-

tiam. Si tamen vult hanc poenitentiā hīc iniunctā ener-

uare per has indulgentias, bene potest. Dicebat tamen

quidam (vt refert Inn.) quod sex requiruntur vt indul-

gentię profint. Primò requiritur potestas in cōcedēte.

Secundò requiritur necessitas loci seu personę, vt per-

sona non possit poenitentiam agere. Tertiò requiritur

deuotio. Quarto status ipsius poenitentis, vt sit contri-

tus de peccato. Quintò requiritur discretio. vt tantū

donet pro quanto nollet agere illam poenitentiam in-

iunctam. Sexto requiritur iusta ipsius æstimatio, vt

iuste æstimet quantitatem boni quod facturus est

secundum poenitentiam sibi iniunctam: hęc omnia

episcopus

¶ Indulgentiæ. ad de hic quæ in secūda oppo. præscribit. d. Ant. vbi ponit vtrum episcopi possint concedere subditis suis indulgentiā extra propriam diocesim & vtrum possint exercere ea quæ sunt fori poenitentialis. & vide glo. magnā in. c. nuper. de senten. excō. & vide

Pet. de anch. in repeti. c. postulasti. in. iij. oppo. de fo. compe. vbi ponit vtrum episcopi possint subditis cōcedere indulgentias pro opere in alterius Diocesi construendo. & si episcopus cōcedit indulgentias pro opere construendo in alterius Dioce. sine

licentia illius episcopi: an hęc indulgentia profit saltē subditis concedentis. vide Oldra. in cōsil. lxxxij. & an ille qui deceptus iusto errore credens indulgentiam veram quæ nō erat vera, tradidit elemosynam, consequatur indulgentiā ac si fuisset vera. vide Oldra. in cōsil. lxxvj. Itē an interdicti gaudeant beneficio indulgentiarum. vide Io. Cald. in tractatu de eccl. interdic. in. vj. membro. in. l. quæ

stione.

¶ SEBA. SAPI.

¶ Profunt. De indulgentia plenaria quantū profit christianis. vide Feli. in. c. ad liberandum. col. fi. veritē circa indulgentiā plenariam. s. de iudicis.

¶ Indulgentiæ. ad de hic quæ in secūda oppo. præscribit. d. Ant. vbi ponit vtrum episcopi possint concedere subditis suis indulgentiā extra propriam diocesim & vtrum possint exercere ea quæ sunt fori poenitentialis. & vide glo. magnā in. c. nuper. de senten. excō. & vide

episcopus ex sola interessentia in diuinis cōcedit. xl. dies indulgentiarū: nam certē ibi nō adest necessitas in persona, nec iusta estimatio. quia modicū temp⁹ ibi occupat respectu. xl. dierum. Item si teneat tantū donare pro quāto nollet pñiam agere: esset potius quādā cōtumacia pēne quā aliqua gratiosa cōcessio. Itē cū (vt. s. dixi) hīc cōicant bona irremunerata: ergo hoc peccatū respectu ipsius peccatoris nō est sufficienter punitū, sed intelligit punitū virtute illius compensatiōis.

SVMMARIUM.

1. Confidenti & non habenti propositum se emendādi, an debeat & ad quid iniungi poenitentia?
2. Bonae operationes factae in peccato mortali ad quid profunt?
3. Clericus existens in peccato mortali, an mereatur dum dicit horas canonicas?

CAP.

V.

- Q**uod quidam. ^a Non est verē poenitens qui peccādi animū nō deponit: tñ recipit eius cōfessio. h. d. v. sic. Nō est respuēda cōfessio nō valentis abstinere à peccato: sed debet recipi & sibi exhiberi puidū cōfiliū. h. d. Priō ponit cōsultatio. Scdō rñsio. ibi. Cōsultationi. ¶ Casus lite. Aliq qñq veniūt ad cōfessionē, & de cribus suis petūt iponi pñiam: tñ nollūt cōfiteri de oibus, & dicunt se cōtinere nō posse. Querit quid de his sit agendū? Rñ. pa. q. eorū cōfessio audienda est, & eis de criminibus alijs cōfiliū impēdēdū: quia licet huiusmodi pñia nō sit vera. i. fructuosa quo ad vitā aeternā, admitti tñ debet eorum cōfessio, & pñia est eis indicēda. Bern. ¶ Not. j. ex tex. q. regulariter pseuerās in peccato nō repellit à cōfessioe qñq tñ cōtrā vt in vsurario manifesto: vt in. c. quāq. de vsur. lib. vj. tñ in veritate licet doct. excipiat illū casum nō videt mihi recta exceptio: qā ibi cōfessio & absolutio denegant. & hīc tñ absolutio: nā admittere ad cōfessionē debet sacerdos quēlibet: qā fortē dicet se velle de cetero abstinere, sed absolutionē nō cōtrito non faciet. ¶ Secūdō not. q. vera pñia requirit in homine propositū vlti⁹ nō peccādi hñte: alspñia nō est fructifera quo ad vitā aeternā. qā quā diu quis est in peccato, est hostis & inimicus Deo. ideō pōt mere ri vitam eternā, nec agere perfectā pñiam. de poe. di. iij. c. sunt plures. ¶ Tertiō no. pñiam iniūgendā etiā nō habenti propositum abstinēdi à peccato: qā licet nō profit quo ad vitā aeternā ex quo nō est in charitate: prodest tñ quo ad multa alia de quib⁹ in glo. j. & super ea dicā. ¶ Et no. q. tali consulendū est vt sepe cōfiteat: vt in fine literē: quia ex frequēti cōfessione facilius respicit peccator. ¶ Sed quāro nūquid absolutio sit isti iniūgendā. Doc. & bene, dicūt q. nō. nā iste tex. dicit q. cōfiliū est tali exhibendū: ergo nō absolutio. Itē deficiēs in vno factus est oim reus: vt in. c. defleat. j. de re iud. vñ non pōt absolui ab vllo cū non sit in charitate. ¶ In gl. j. ibi. cū de alio crimine poenitētiā egerit. Et sic cōcludit q. valet pñia acta in statu gratiae: hīc gl. videt velle q. peracta pñia de vno pctō per existentē & perseueratē in alio pctō pdest: cū de alio crimine pñiam egerit: & sic cōcludit q. valet pñia acta in statu non grā. Et pderit adueniēte statu grē. Et licet hīc simplr doct. trāseāt cū gl. tñ Arc. de poe. di. iij. i. fi. dicit cōiter teneri, qñec satisfactio nec cōfessio valeat in statu nō grē: qā cū qs sit extra charitatē, & inimicus Dei, nō pōt dignē satisfacere: iō cōcludit q. adueniēte grā debet iterū cōfiteri & iterū satisfacere. Puto tñ q. si nō valeat in totū illa pñia, minor tñ imponet: qā (vt sequit in gl.) bona acta in peccato mortali qualiter pfunt. ¶ Et in fi. gl. Not. gl. singl^r: ex qua habes tres effectus bonorū q. qs agit in peccato mortali. Extra gl. addunt ēt duo alij effectus: quia demon nō habet tantā potestātē in peccatore aliquādo bona operatē, sicut in corpore omnino subdito peccatis, & omni bono vacuo: vñ legit in dialogo. & est tex. cū gl. de cōse. di. iij. c. postea signat. demonē dixisse de iudeo inueni vas vacuū sed signatū: ita q. propter illud bonū destitit à proposito nocendi. Itē valent hāc bona quo ad assuefactionem: quia cū homo assuefacit se ad bonum, de facili mutat animi priuatas, & facilius perseuerat in bono: sicut econtra de facili assuefactus ad malum non potest peragere bonum: hinc scriptura dicit: facies meretricis facta est tibi &c. ¶ Et praedicta inducunt

^a ¶ Pro intellectu huius decre. vide oīno Pet. de anc. in repe. reg. peccati venia. in. iij. iij. & v. opp. sed maximē in. iij. & oīno qd multū elegantissimē scribit sanctus Tho. in. iij. sen. dist. xx. q. j. ar. iij. vbi cōcludit q. de vno peccato nō pōt qs satisfacere sine alio. Itē vide sanctū Tho. dist. xv. q. iij. ar. j. vbi cōcludit q. licet nō possit remitti dānatio vnius peccati

tur ad quēstionē quotidianā: nūquid cleric⁹ existens in peccato mortali mereat dicēdo officiū? Et conclusio Abbatis & Io. an. est q. prodest dicere officiū ad poenā euitandā. Nā vt patet ex praedictis bona quae qs agit i hoc seculo quādoq. profunt ad vitā eter. quādo que quo ad poenā euitandā. Nā si quis est in statu gratiae: tunc bona profunt quo ad vitā eternā: si extra gratiā: tunc quo ad poenā euitandā. Aut ergo clericus dicit horas suas in statu gratiae: tunc prodest sibi quo ad vitā eternā. Aut est extra gratiā: & tunc prodest sibi quo ad poenā euitandā: quia si nō diceret officiū, tunc puniret: & idē dicit in omnib⁹ alijs pceptis affirmatiuis: vt honora patrē &c. dilige proximū &c. Si enim quis adimplet hęc praepcepta in statu gratiae, profunt ad vitam eternam promerendam. Si extra gratiā, profunt ad poenam euitandam.

mortalis alijs remanentib⁹, tñ pñia nō est ei deneganda. & vide gl. i. ver. denegat. in. c. sup. eo. de rap. & gl. magnā & plenā i. s. his authoritatibus. de poe. di. iij.

^b ¶ Vide oīno quē hic latē notauit in tex. d. Bar. de bell. Et adde q. istos effectus in glo. connumeratos dicit eē i peccato mortali san. Th. in. iij. senten. dist. xv. q. j. artic. iij. vltra me. sed hoc intelligit in satisfactionib⁹ actuum interiorū, & nō relinquentibus effectū suum in satisfactione, vt est ieiuniū. qd relinquit cōflictionem corporis, & elemosyna, q. relinquit diminutionē patrimonij: qā tales satisfactiōes in peccatis factae nō oportet q. omnino iterant qā qñ cūq. ad illud qd de eis manet p poenitentia Deo acceptae sunt q. ppetuo tene mēti qā valde singularis limitatio vel determinatio ad illā. q. frequētissimā. An pñia iniūcta per sacerdotē in pñio mortali facta pro sit poenitenti: an verō sit necessaria iteratio. in quo vidi quāplurimos confessores errare: ideo nunquam exeat mentē tuam ista peregrina decisio. Item an suffragia quae fiūt pro alio per illū q. est in peccato mortali profint illi pro quo fiūt. vide glo. in cap. graubus & ibi no. iij. q. vñ. Itē adde. hic Do. in. c. deinde. in. ij. col. ver. & sic not. arg. quod ea quae

SVMMARIUM.

1. Ieiunium si est impositum alicui in pane & aqua, potest adimpleri in alijs cibarijs deficiente pane. nu. 2.
3. Ieiunium siue votum, an possit cōmutari sine superioris auctoritate?

CAP.

VI.

- L**icet. ¶ Qui ex poenitentia debet certa die i pane & aqua ieiunare: pōt deficiēte pane alijs cibarijs vti. hoc dicit. Primō ponit dictum. Secūdō eius determinationem ibi. discretioni. ¶ No. primō ex text. sacerdotem posse iniungere poenitentiam ieiunandi certis diebus in pane & aqua: hāc ergo poenitentia à iure est approbata. ¶ Secūdō not. q. nō volens adimplere pñiam sibi iniūctā pōt illā cōmutare & agere prout pōt. ¶ Tertiō no. q. obligatus ad ieiunandū in pane & aqua, nō potest vti alio cibo nisi ex causa: sed quēro qā tex. loquit hīc in pñia iniūcta: qd de ieiunio ad qd quis se obligauit ex voto. Idē est dicendū secundū doct. & benē, vt propter carentiā panis possit vti alijs cibarijs etiam carnibus, si alia cibaria defunt. Idem si propter infirmitatem impediāt: vt in. c. cōfiliū. s. de obser. iei. ¶ Sed quāro nunquid hanc commutationem possit quis propria auctoritate sibi facere? Innocē. quod non nisi defit superior. Dicit tamen Hostien. quod hoc casū quo superior haberi non potest: debet postea quā citius potest adire superiorem. argumen. in. c. venerabilem. s. de elect. & in. c. eos. de sen. excom. lib. vj.

- gerunt. xxvj. dist. & vide quae de hoc no. Do. xlix. dist. in sum. cir. prin. ¶ SEBASTIANI. ¶ Tres. Quid profint bona opera existēti in peccato mortali. vide Feli. in fi. s. de hāreti. post Abb. ibi.
- ^b Adde q. non potest talis qui est obligatus ieiunare in pane & aqua vti aqua zucharata. secundū Bal. in. c. & si Christus. de iure iei. Item nunquid vti possit aqua salis. vnde in simili per do. Anto. in. c. non vt appone res. de bap. & videt q. nō. p. tex. i. c. admonere. xxxiij. q. ij. vbi dicit text. pane & aqua & sale, quia si nō expisset de sale, de eo non intelligeret.

de hac q. v. oīo. vñ not. ma. de satisfactiōe. siluest. pñ. satisfactiō mortali facta pro sit poenitenti: an verō sit necessaria iteratio. in quo vidi quāplurimos confessores errare: ideo nunquam exeat mentē tuam ista peregrina decisio. Item an suffragia quae fiūt pro alio per illū q. est in peccato mortali profint illi pro quo fiūt. vide glo. in cap. graubus & ibi no. iij. q. vñ. Itē adde. hic Do. in. c. deinde. in. ij. col. ver. & sic not. arg. quod ea quae

Panormi. super Quinto.

SEBA. SAPI.

a ¶ Lata culpa. Idē tenet Fel. in. c. p. byterū. in. j. no. s. de homici.

b ¶ Pro intellectu huius decre. vide oīno qd elegantif sime scribit Spe. i suo aureo repto. in ti. de pœ. & remif. s. fi. q incipit Sciendū est q mēsu rā. & vide Do. i. c. oēs. cir. fi. verfi. & no. gl. xliij. dif. Et de illo quicx certa sciētia accedit ad eum qui sibi leuio rem imponat pœnitētiā. vt mihi de facto cōtingit: an cōsequatur fructū cōfessionis velpœnitētiā vide omni no per Do. in. c. si qs post ea. in. j. op. l. di. & adde q il lud q dicitur pœnitētiā esse arbitriarias: vt hic & c. mēsuram. de pœ. di. j. & in. c. tēpora pœnitudinis. v. j. q. vñ. est verum ā prin. quādo impo nitur: sed postea q sunt imposte ēt p eundē sacerdotem sine causa legitima mutari nō posunt ad hoc est gl. not. in. c. q sup his. ver. impotēs. de voto. quā ibi ad hoc no. d. Ant. in. fi. pro quo benefacit tex. in. l. acta. s. de am plia. d. ff. de re iud.

c ¶ Posset esse tāta cōtritiō pœnitētis vel cōfessionis, q sacerdos poterit illū absoluerē absq inuēctione aliqua satisfactiōis. & hoc id tenet gl. in ver. doloris. in. c. mēsu ram. de pœni. di. j. & ver. sine pnia. ibi partē vel totū i c. si is qui. xxxij. q. iij. Sed cōtrarium apertē videt dice re tex. in. c. nullus debite. de pœ. dif. j. qui dicit q oīno regit aliqua qstū eunq sit modica satisfactiō, & hoc bñ signa. Sed vide oīno gl. magistra. lem in. d. c. nullus debite. q videt cō cordare cū his q hic dicūt. & rñdet ad tex. illū. & adde hic qd no. gl. & ibi do. Abb. i. c. super eo. de rap. & quod

SVMMARIUM. Propter oppressionem filiorum an imponatur pœnitentia publica vel solennis?

2 Irregularitatem incurrit clericus, siue alter ex delicto cōmisso etiam ex lata culpa.

Lata culpa non equiparatur dolo in pœnalibus. Negligentia affectata equiparatur dolo.

3 Irregularitas nō incurritur ex delicto cōmisso ex sola culpa leuissima.

Occultū dicitur aliquid esse ēt q aliquib⁹ sit notū. CAP. VII.

Vasitum. Sacerdo-

tes grēci procurātes, vel studiosē negligentē oppressionē filiorū suorum deponūt, & si est publicū publicē puniunt. h. d. Vel sic & melius vt faciat ad titu. Sacerdoti grēco procu ranti, vel studiosē negligentē oppressionem filiorū non imponit pnia publica: sed debet abstinere ab altaris officio: & alter in secre to agere pœnitentiā: sed si delictū est publicū debet publicē agere pnia. h. d. Primū qstio. Secūdo rñsio. ibi. huius. ¶ Casus litera. Conti git qnq q sacerdotes grēci quibus licitum est vti legitimo matrimonio opprimunt fi lios suos in lecto. Querit vtrū publica pnia sit eis imponenda pro filiis oppressis si eam sibi petent iniungi? Respondet Papa q si ip sis procurantibus vel studiosē negligentibus filij oppressi reperiunt, ab officio altaris de bent perpetuō abstinere, & grauior pnia est eis q laicis imponēda: nō tñ publica, nisi in publicū id veniat: sed si ex incuria ipsorum mortui sunt in cunis, & illud est occultū, pœ nitētiā illis imponat p arbitrio sacerdotis, & ad terrorē aliorū ad tēpus abstineāt ab of ficio missę. Ber. ¶ No. j. arg. ex tex. q pnia publica non debet imponi p delicto oppres sionis filiorū: nā isti sacerdotes postulabāt si bi imponi, quasi de iure nō esset imponenda in tali casu. Conclude tñ q aut delictū est gra uē, & scādalizās totā vrbē & tūc laico impo nit pnia publica & solēnis: vt in. c. in capite. l. dist. xxvj. q. vj. c. fi. Aut est graue: sed nō gene rat scādalum: & tūc aut est occultū, & nō im pone pnia neq solēnis neq publica, l3 sit cle ricus vel laicus: vt d. c. in capite. & dixi in. c. j. s. eod. Aut est publicū: sed nō scādalosum: & tūc imponit pnia publica: sed nō solennis. vt d. c. fi. iūcto. c. j. s. eo. tit. ¶ Scdō no. sacerdo tē incurrit irregularitatē ex lata culpa ad ho micidiū commissā vñ quātuncūq delictū sit occultū debet perpetuō abstinere ab altaris ministerio: secus si est imponēda pœna in fo ro cōtentioso: quia lata culpa non sufficit ad puniendū pœna. l. corne. de fica. sed requirit dolo: vnde in hoc casu lata culpa nō equipa ratur dolo: vt in. l. j. C. de fica. & l. j. & l. lege. ff. eo. tit. Quantū ergo ad irregularitatē lata culpa equiparat dolo. vt hic quod tene mē ti: nam studiosa negligentia dolo equiparat, & inducit irregularitatem: & dicitur studio sa negligentia lata culpa: quia videtur quodā modo affectare delictum ex tanta negligē tia. Pone exemplū in parentibus collocan tibus infantem trium mensium in medio eo rum qui postea reperitur oppressus. ¶ Ter tiō not. quod leuissima culpa in homicidio

non inducit irregularitatem quod tene men ti: & procedit tex. si sine actu & sine alia pro curatione homicidium interuenit. ¶ Vltimō no. q dicitur occultum id quod est ali quibus notum: pro hoc litera ibi. ad terrorem aliorum &c. Debet ergo intelligi q aliqui sciebant, & tunc capitur occultū pro specie: distincta à notorio &c. ¶ In gloss. in verbo. id in publicum &c. in fi. glo. quia videt magi stra in hac materia, & ad hanc remif in. c. j. j. eo. cū queritur an solennem seu publicā pœ nitentiā debeat clericus agere: & distingue vt in glo. & habet locū hac distinctio nedū in clericis grēcis: sed etiā in latinis: vnde tex. facit mentionē de grēcis: quia ipsi & non la tini cōmuniter habēt filios: vt in. c. cū olim. s. de cleri. coniuga.

SVMMARIUM.

1 Pœnitentia est iniungenda à sacerdote secundū qualitatem peccatorū & cōtritiōne cōfessionis. n. 3.

2 Contritio peccatoris pōt esse tanta quod absolue retur absque pœnitentia exteriori.

Confessores sunt eligendi illi qui sint sanctiores, ad hoc vt à Deo facilius exaudiantur.

Sacerdotes etiam criminosi conficiunt verum cor pus Christi.

Moderare verbum quid significet?

4 Sacerdos si imponit cōfessio pœnitentias minores so litō, an ipse cōfessus sit tutus quo ad Deum?

Sacerdos potest pœnitentiam peccatori imponen dam moderari secundū arbitrium suum.

Pœna quā pōt imponi pro aliquo delicto pōt per ip sum iudicē moderari.

5 Sacerdos etiā simplex pōt absolvere ab homicidio & adulterio, & alijs magnis criminibus: exce ptis quibusdam paucis episcopo reseruatis.

Sacerdotes quibus est diminuta potestas absoluen di per q scopū possūt recurrere ad superiorem.

6 Sacerdos non debet imponere pœnitentiam non valenti ipsam agere ne inducat ipsum in despe rationem.

CAP. VIII.

b ¶ Sacerdos

1 Eus qui arbitrari debet secundū qti tatem excessus pœnitētis, & contritionem, & alias circun

c stantias. h. d. quo ad titu. ¶ Casus lralis. Li uonienses de nouo erant conuersi ad fidem nihilominus committebant aliquando exces sus. quæsiuit episcopus Liuoniensis & quidā fratres qui cū ipso erant qualiter esset eis pœ nitētiā iponēda. Rñ. pa. q cū pnia nō tā scdm qtitatē excessus q scdm pœnitētis cōtritiōne per discreti sacerdotis arbitriū sit moderāda pensata qualitate personarū sup fornicatiōe adulterio, homicidio, & alijs criminib⁹ cōsi deratis circūstantijs oibus & præcipuē noui tate Liuoniē. ecclesię, cōpetēs pnia delinquē tib⁹ est imponēda: prout saluti eorū viderint expedire sequētes apostoli vestigia dicētis: lac dedi vobis nō escā, eos paulatim instrua tis in fide: cōfessionis formā. & orōne domi nicā & symbolū illos sollicitē edocētes. inte rim tñ sacramentū corporis & sanguinis in cōsuetis festiuitatibus & in mortis articulo tribuāt eis dē. Ber. ¶ No. j. ex tex. q in pnia imponēda multū cōsiderat cōtritiō cōfessionis nā ipa cōtritiō est maxia ps pnię. Est enī que dam

ipse met Abb. scri bit i. c. j. de eo qui mit. in pos. sup gl. in ver. licet volū tatē. & ibi videas in ver. & hęc pro cedūt. & vide do. Abb. in. c. ij. in fi. s. e. & vide. d. Ant. in. c. j. de eo q mit. in pos. in. xvj. col. & ad illud quod dicit hic do. Abb. post Host. & vide Archi. in. c. de mo nac. s. si ergo. xvj. q. j. in. iij. colū. vbi dicit se audiuissē à multis theologis q hoc melius sciūt quā iuristę. q po test esse tanta con tritio peccatoris qabsque alia satisf actione exteriori i hoc seculo, & ab sque aliqua libera litate plati sine vl la pœna pūgato riū habebit vitam æternā, ppter ma ximam misericor diā creatoris. & cū hoc qd dicit hic do. Abb. concor dat i terminis Do. in. c. testamentum cir. fi. pe. col. vj. di. & alle. d. c. mensu ram. & idē dicit. d. Abbas. in. c. inter operā. circ. me. de spon. & idē dicit i terminis san. Th. in. iij. sen. dist. xx. q. j. cir. fi. sed in cō trariū est glo. in. c. pter. s. ad hęc ve rō. in ver. in baptis mo. xxxij. distin. Sed pro cōcordia prædictorū, vide oīno doctrinā val de singularē in. c. præter ad hoc ve rō. in fi. xxxij. dif. de hoc etiam vide per gl. i. c. oīs. xlv. dif. & oīno p Cal. in repe. c. nostio. i xv. col. de pœ. & remis.

dam poenitentia interior in eo q̄ deflet peccatū cōmisse: & ideo dicit Host. & benē. q̄ tanta posset esse cōfiteōis cōtritiō q̄ absolueret absq̄ satisfactione exterioris pñiā. Idem not. glo. ^a de cōse. dist. iij. c. baptisimi vicē. nam hoc casu & si non sit poenitentia exterior, est tamen interior: quā si admittitur, longē magis afficit hominem quā exterior. Ex quo infero q̄ nō est de necessitate vt pro quolibet peccato mortali agat q̄ septē pñiā: q̄ illud est ordinariū: sed pōt esse tāta cōtritiō & alię qualitates alicuiātes de licitū vt nō sit necesse ita lōgeuā pñiā agere pro quo vide gloss. not. de poeni. distinc. iij. in. c. sunt plures. Item ipse sacerdos pōt ex officio suo dispēfare, & multū de pñiā remittere: vt est text. not. Ang. de poe. dist. j. c. quē poenitet. & maximē in ipsi⁹ orationibus & bonis operibus: vñ sacerdotes dicunt comedere peccata populi. ij. q. j. c. ipsi sacerdotes. & quātō sunt sanctiores tātō facilius à Deo exaudiunt: ideo semp debēt eligi sanctiores ad intercedēdū pro peccatore: licet enī oēs sacerdotes sine criminis differentia pariter conficiant verū corpus christi. j. q. j. c. si fuerit. & c. multi. & de coha. cle. & mu. c. vestra. tamē inquantū pces mittunt ad Deū pro peccatoribus, nō ita exaudiunt mali sicut boni. vñ alibi canō dicit. Si is q̄ displicet mittit ad intercedēdū, irati animus ad deteriora puocat. iij. q. vij. c. iudicet. & in. c. i. graui⁹. & vide tex. xlix. dist. in prin. & qd̄ ibi no. ¶ Secūdo no. q̄ poenitentia moderāda est per sacerdotē secundū arbitriū discreti viri. & pondera verbū moderanda: quia sonat in diminutionē: vt in. c. f. j. de ver. fig. Diminuit ergo poenitentia ordinariā secundū arbitriū suū: sed (vt dixi) requirit arbitriū discreti sacerdotis: non ergo hoc dimittitur suę voluntati libera. ¶ Et facit hoc ad quēstionē quotidianā. Sacerdos imponit poenitentias minores debito. nūquid iste cōfessus sit tutus quo ad Deū. Et cōclūde q̄ si nulla culpa reperit in confitente, vt quia probabiliter credebatur eū peritū, & paratus erat recipere pñiā etiā maiore: sic satis tutus est: sed sacerdos indignē arbitras se obligat quo ad Deū. Si verō cōfessus fuit in culpa: q̄ sciebat eū nō peritū: & tūc nō est tutus, peccatū tñ est dimissum, & pñiā condignā pñiet in purgatorio. vide gl. no. de poe. dist. j. in. c. mēsurā. Et ex hoc tex. & no. in. d. c. mēsurā. collige q̄ pñiā arbitrari pōt sacerdos nō solū qñ specifica pñiā in iure nō reperit expressā: imō etiā vbi canō expresse imponit pñiā. Nam reperitur ferē. xlvj. canones poenitentialia imponētes specificas poenitentias pro certis peccatis. quos oēs colligit Host. in sum. eo. titu. Pōt enī sacerdos ad illis canonibus pñialibus ex causa discedere & minore poenitentia imponere: vt hīc & in. d. c. mēsurā. sicut dicimus in foro iudiciali iudicē posse poenā minuire iure expressā hodie. & qd̄ ibi no. ff. de poenis. & l. qd̄ ergo. §. poena grauior. ff. de his q̄ no. infa. & dixi in. c. licet. §. de poenis. ¶ Not. iij. ibi. adulterio, homicidio & c. iuncta superscriptione: ibi enī scribitur ep̄o & fratribus & sacerdotibus q̄ sacerdos potest absolvere etiā de magnis criminibus etiā de homicidio^b vt singulariter probat hīc. & sequunt^r p hāc literā cōiter doc. nō ergo est necesse adire papā, vt vulgares dicunt: nec ēt episcopū, sed etiā simplex sacerdos potest de his absolvere. & regula est q̄ exceptis quibusdā reseruat^r ep̄o & paucis: de quib⁹ per gl. in. c. ij. de poeni. & remis. lib. vj. ab oibus alijs possunt sacerdotes absolvere. Sed ep̄i solēt hodie per statuta sibi reseruare multa, vt homicidiū, & similia. & in hoc attēdenda essent illa statuta, & de iure hoc facere possūt & arctādo potestatem sacerdotū sibi subiectorū: arctāt p cōsequentiā potestātē fratrum medicantiū: quia fratres medicantes nō possunt absolvere nisi si put possunt presbyteri parochiales. vñ & si nō directē: indirectē tñ pōt minui eorū ptās: vt dicit gl. no. i. cle. dudū. de sepul. Ego tñ credere q̄ vbi ep̄s multū opprimeret ptātem sacerdotū maxie causa graui nō vrgēte q̄ pnt sacerdotes recurrere ad superiorem cū videat eorū officiū valde diminutū. facit de excessi. prela. c. ad hoc. ¶ Not. ij. ibi. prout saluti & c. q̄ sacerdos in imponenda pñiā debet id decernere qd̄ tendit in salutē poenitentis. Vñ scdm Host. & benē debet eū absolvere etiā imponēdo sibi pñiā tñ vnus pater noster. ¶ Sit ergo valde cautus sacerdos: vt si videat peccatōrē nō valentē agere pñiā condignā: vel q̄ de facili nō explebit illā pñiā, debet sibi ip̄onere valde leuē, ne adducat eū in desperationem. xxvi. q. vij. in. c. aligant. nō tamen per hoc existimes quod sine poenitentia dimittatur peccatū: quia si hīc dignē non

agitur, perficitur in purgatorio. xxv. di. in. c. qualis. & xxij. q. v. in. c. quid ergo. ¶ Itē not. tria quē debet scire quilibet christian⁹. vt est oratio dominica. f. pater noster. Item symbolum: id est credo: & cōfessionem. pro hoc de conse. distinc. iij. c. nos ante omnia. ¶ Vltimō no. ibi. in mortis articulo & c. pro consuetudine generali: vt in mortis articulo exhibeatur corpus christi.

✠ S V M M A R I V M. ✠

- 1 Possessio sumitur aliquando pro tota substantia rei: puta pro proprietate.
- 2 Alius alia aliudquid significet?
- 3 Filius natus ex vxore alicuius, in tantū præsuntur filius mariti, vt nō credatur matri asserenti contrarium: etiam si probetur adulteriū, vel fuerit natus in loco suspecto.
- 4 Filius cui mater dixerit ipsum nō esse filiū sui mariti: an debeat ei credere: adeo quod restituat bona alijs qui erant successuri ab intestato.
- 5 Vxor quæ supposuit sibi partū alienū: an & quo casu teneatur illum reuelare marito?
- 6 Iudex vel testis debet dicere veritatē, etiā quod per hoc esset venturum aliquod scandalum.
- 7 Vxor quæ supposuit sibi partū alienum qui successit suo marito: an teneatur in foro conscientie restituere illis qui aliās successuri erant ab intestato.

¶ CAP. IX.

Officii. ¶ Auditur mulieris confessio quæ sibi partum alienum supposuit, vel proprium ex adulterio suscepit nec illud marito vult detegere. hoc dicit. Primō consultatio. Secundō responsio. ibi. quoniam. ¶ Casus literalis. Mulier quædam cum prolem nō haberet, nec speraret habere, timens ne viri possessio deuoluere ad alios succū quarūdam herbarum potauit: & sic venter eius intumuit, & grauidam se ostendens partum sibi supposuit alienū. Illa timēs maritū qui prolem suam omnino credit non audet ei facinus reuelare. Mulier animæ desiderās prouidere confessa fuit hoc cardinali sancti Laurentij psbytero in iudicio pñiā. Cardinalis significauit hoc do. pa. petens ab eo vtrū fraude ista durante sit ei pñiā iniungēda. Respondet pa. q̄ sicut mulieri quæ ignorāte marito de adulterio prolem suscepit: quis illud viro nō audeat cōfiteri nō est poenitentia deneganda: ita nec isti mulieri pñiā est deneganda: & præcipuē si per alios intelligat alienos ad quos timeat possessionē viri deuolui: sed cōpetēs sibi satisfactio est iniungenda. Bern. ¶ No. j. ex tex. q̄ verbū possessio quādoq̄ sumitur pro totali substantia alicuius. sic & possessio quādoq̄ sumit^r pro proprietate rei vt in. c. qm̄ frequenter. §. quid si super. vt lit. non contesta. ¶ Secundō not. ibi. ad alios. quod hāc dictio alius^c quandoque denotat diuersitatem in substantia tantū: sed facit positionem eiusdem qualitatis cum præcedentibus: quandoque denotat diuersitatem in substantia & qualitātē: vt in fi. literā ibi. intelligas alienos & c. ¶ Tertiō not. q̄ non valen

^a Illa loquitur de latrone, qui in cruce positus nullam potuit facere satisfactionē exteriorē nec potuit recipere baptismū: ideo fuit exauditus. ar. ab infantibus: ad hoc vide omnino in terminis q̄ pulchrē scribit sanct⁹ tho. in. iij. sen. dist. xx. qd̄. j. artic. ij. vltra me. versi. ad tertium dicēdū q̄ sacerdos minorē & c.

¶ SEBA. SAPI.

^b De homicidio. Ad uertē istud pcedit in homicidio simplici: secus est in homicidio qualificato: vt declarat Feli. in. c. perpēdimus. in prin. j. de sent. exc. vide etiā Felin. j. c. sicut dignum. col. penult. ver. & scias q̄ his casib⁹. §. de homi.

¶ SEBA. SAPI.

^c Alius. de hac dictioe ali⁹ vide latē Feli. in. c. sedes. colūna vltima versi. dictio alius. §. de rescrip. Alexā. in cōsil. xxxij. inci. vño themate. in. j. vol. And. sicu. in cōsil. vij. inci. sapiēter ni fallor in. ij. vol. Alexā. in. l. si fugitiui. in. l. apost. C. de seru. fugiti. And. sicu. in cōsil. xxxij. incipi. sapiētissimus i. ij. vol. & in cōsil. xxj. incipi. præclare. & in cōsil. xxvj. incipi. Sapiēter. eod. volū. ij. & in cōsil. xxvij. incip. Scripsit bellifimē in primo vol.

Panormi. super Quinto.

- a** De hac. q. Vide latissime per Pet. de ancha. in repe. regu. peccatum. in. iij. oppo. prin. ver. sed quid dices. & pereundem in regu. iur. frustra. in. ij. q. prin. ver. iuxta prædicta queritur.
- b** ¶ Per istū tex. decidit quod no. Archi. in. c. si peccauerit. in. xj. col. ver. si. no. q. nō in correctiōe n. q. j. vbi dicit quod inter alia q. requirunt vt qs corrigat aliū, requirit vt corrigēs sit masculus: q. a foemina ppter ei⁹ incōstātia & varietatem etiā ad hoc nō ad mittit. & alle. c. for. rus. j. de ver. signi. Item q. castigatio publica nō cōpetat mulieribus sed solū priuata: tenet beat⁹ Tho. in. ij. q. clxxvij. argu. ij. Itē q. sacerdos dicit missam, an mulier possit ei rñdere, & adiuuare ad missam celebrandā. vide doc. post arch. i. c. schedulo. in vlt. col. xxxvij. distin. vbi tenet q. nō ita dicēs tenere Arch. i. c. hoc quo q. de cōsecra. di. j. Itē ad p̄dicta adde gl. i. ver. bñdici. i. cle. j. de statu. mo.
- c** ¶ Si mulier defacto ordinat, si recipit characterē. & idē aptē disputando cōcludit sanct⁹ tho. in. iij. sen. dif. xxv. q. ij. ar. ij. vbi ēt addit q. mulier q̄tū ad aīam p̄t eē melior multis viris. & dicit q. donū pphetiē in eis cadit. Itē q. mulier nō suscipiat characterē ordinis exp̄sse firmat arc. & Do. i. c. p̄sby. xxxij. dif. & ita dicūt tenere gos. i. sū de eta. & q. v. qd de muliere.
- d** ¶ Vide qd not. f. Th. in. iij. sen. dif. vj. ar. j. cir. fi. vbi dicit q. i brā virgine fuit amplior sctificatio q. i Ioāne baptista. & alijs q. a i ea fomes adeo de bilitat⁹ ē vel extra ne⁹, vt ad p̄tū naturale nūq. inclinet. i. alijs aut sctificatioib⁹ inclinat ad p̄tū vēiale nō at ad mortale. Et dicit q. tā i Ioā. bap. fuit exp̄ssa sanctificatio q. in hieremia. cui⁹ interior sctificatio ex ultatiōe quadā i notitiā hoīm prodijt.
- e** ¶ De clauib⁹ de q. b⁹ hic fit mēt. vide qd no. post. d. Ab. i. c. tātō. de exc. pl.
- ti sine periculo satisfacere de delicto nō est poenitentia deneganda. ¶ Vltimō no. ex fine literæ: quod sacerdos curatus est iudex cōpens in istis casibus hic expressis. ¶ In glo. secunda ibi. quia ei non crederetur &c. Not. benē glo. quod ex quo quis est natus ex vxore alicuius, intantū præsumitur filius mariti fauore matrimonij, vt nō credatur matri asseranti contrarium. Et idem communiter tenent legistæ in. l. filium. alleg. gloss. & in. l. si vicinis scientibus. C. de nupt. Imō plus est q. quandiu potuit generari ex marito, nunquā præsumitur ab alio generatus etiam si probaretur adulterium eo tempore per mulierem commissum, vel quod mulier peperit extra domum mariti: etiam in loco suspecto vt in. l. miles. §. defuncto. ff. de adul. & not. in dictis iuribus: dicit tamen Hostiē. quod non credens matri habet fortem animum: quia ipsa melius scit quā alius: & non est verisimile eam in hoc dicere mendacium. arg. c. affer te de p̄sumptio. ¶ Vnde si mater detexit veritatem filio: & filius habet conscientiam læsam ex dicto matris, debet credere & omnia bona restituere: aliās si faceret cōtra conscientiam ædificaret ad gehennē: vt in. c. literas. de recti. spol. & in. c. per tuas. de simo. Sed si non habet conscientiam læsam: puta quia nullo modo vult credere matri: tunc non tenetur ad restitutionem: & ita limita dictū legistarum in iuribus præalleg. qui dicunt istum fuisse fatuum qui ad assertionem reginæ asserentis eum non esse filium regis cessit regno. ¶ In fine glo. hæc glo. videtur sentire quod propter periculum excusetur hæc mulier. Sed gloss. sequens sensit aliam solutionem multum durā. vt hæc poenitentia nō sit mulieri fructuosa durate fraude. Sed dic melius colligēdo dicta doct. maximē Inn. q. aut nullū periculū est in reuelādo veritatē: & verisimiliter credere mulieri: & tunc mulier peccat nō reuelādo, & durante fraude hæc pnia nō est fructuosa: ita intelligat gl. se. Aut nō credet mulieri, nec habet probatiōes p̄ptas: & tūc satis est q. poeniteat. absq. eo q. de tegat: quia ex quo videt q. pbare nō posset, debet tacere. ne potius inducat scādālū quā aliā vtilitatē. ar. ij. q. vj. c. pleriq. Aut mulier habet p̄bationes p̄ptas, vel verisimiliter si bi credet: sed subest periculū mortis in reuelando. & debet tūc potius tacere: quia in nō reuelādo est periculū rerū, sed in reuelando est periculū animarum & corporū: idē mulier constituta inter hæc duo mala debet eligere minus malū: & sic tacere. xij. di. in. c. nerui. ¶ Sed cōtra hoc opp. q. a facilius scādālū nasci permittit: q. veritas relinquat: vt in. c. q. scādalizauerit. de reg. iur. Sol. dicit Innoc. q. illud procedit in iudice, vel in teste, q. habet iudicare & dicere veritatē, quā propter scandalū nō debet relinquere: sed ipsa mulier nō est iudex, neq. testis: imō nec ēt denūtiatrix: vnde nō perit iustitia in nō reuelando: poeniteat ergo & satisfaciat de suo. & sic erit tuta

7 quo ad Deum. ¶ Qualiter autem satisfaciat^a dicunt doctores quod debet de suo dare tantum venientibus abintestato, vel illis quos maritus verisimiliter instituisset si non credidisset istum filiū suū: & si dubitet, dispēset in pauperes. ar. in. c. cū tu. de vsu. Si verō mulier non est potens ad satisfaciendum: tunc saltem poeniteat.

SVMMARIVM.

- 1 Abbatisa potest habere & habet iurisdictionem fori cōtentiosi: non tamen potest confessiones audire vel prædicare: nec benedicere. Foemina ex speciali priuilegio potest habere iurisdictionem cōtentiosam. Foemina si de facto ordinaretur: non recipit characterem.
- 2 Argumentum ab absurdo validum est in iure.
- 3 Differentia plures maris, & foeminae, remissiuē.

CAP.

X.

- Oua.** Abbatisa moniales benedicere: confessiones audire: & publicē prædicare non potest^b. hoc dicit. Primō ponit excessus quos secundō prohibet ibi. cū ergo &c. Tertiō causam reddit ibi. quia licet &c. ¶ Casus literalis. In quibusdam partibus abbatissæ moniales proprias benedicebant, & ipsarum confessiones audiebant, & euangelia legere, ac prædicare p̄sumebant. Ista noua & inaudita peruenerunt ad notitiam domi. papæ. vnde scribit hoc episcopis in quorū diocesibus hæc fiebant: mandans eisdem, quatenus cū hoc sit absonum & absurdum ne de cetero hæc fiāt firmiter inhibere procurent: quia licet beatissima virgo Maria dignior fuerit apostolis vniuersis: nō tamen illi sed istis dominus clauēs regni cælorum cōmisit. Bern.
- 1 ¶ Not. j. ex text. q. licet abbatissa possit habere iurisdictionem fori contentiosi. vt in. c. dilecta. de excess. prælato. & idem in alia muliere de iure speciali: vt in. c. dilecti. de arbitr. & quod ibi not. & xij. qō. ij. c. cū deuotissimam. iurisdictionem tamen fori poenitentialis habere non potest. Et est ratio diuersitatis: quia iurisdictionis fori poenitentialis procedit ex potestate clauium, & ordinum quorum mulier totaliter est incapax: adeo quod si de facto mulier ordinatur: non recipit characterem secundum communem opinio. quod etiam tenet gloss. in. c. diaconissa. xxvij. qō. ij. ¶ Not. secundo ibi. publicē prædicare &c. quod abbatissæ tantū inhibetur publica prædicatio. Potest ergo in secreto monere moniales suas dando bona exempla, & explanando sacram scripturam. ¶ Tertiō not. ibi. absonum & absurdum. quod ad impugnationem alicuius sententiæ siue actus sufficit probare absurditatem quæ inde sequitur. valet ergo argumentum ab absurdo. concor. c. in Genesi. §. de elect. ¶ Quartō not. quod^d beata virgo Maria fuit dignior & excellentior omnibus apostolis.
 - e ¶ Item not. quod potestas ligandi^e & absoluendi non fuit tributa soli Petro, sed apostolis omnibus: ad idem. xxj. distinctio. c. in nouo. & in euangelio. Accipite spiritum sanctum, quorum remiseritis peccata &c. Solus ergo Petrus habuit principatum: sed in potestate omnes fuerunt æquales. ¶ In gloss. ij. in fin. Et multas differentias inter mares & foeminas. no. Specu. in titu. de procur. in prin. & in tit. de accu. in. §. j.

SVMMARIVM.

- 1 Ciuitas si sit supposita interdicto, an aliquo casu clerici ipsius vel alij possint in loco sacro sepeliri, vel eucharistiam accipere: vel alia similia facere. n. 2. 3. 9. & 10.
- 4 Campanarum pulsatio est prohibita in loco interdicto.
- 5 Ciuitas si sit interdicta an & quomodo possint ibi celebrari diuina?
- 6 Legere & cantare ponuntur vt diuersa: & facit pro statutis.
- 7 Voluntas bona alicuius de accipiendo corpus Christi: tantū operatur ac si accepisset.
- 8 Mulier tempore appropinquantis partus an possit petere & accipere corpus Christi si est in ciuitate interdicta, & sic an assimilatur morientibus?

Quod in te

CAP.

XL.

Vod in te.

Tempore generalis interdi-

cum morientibus. Hoc primò. Clerici qui seruau-
runt interdictum possunt cum silentio in coemiterio se-
peliri: hoc scdò. In conuentualibus ecclesijs clerici bi-

ni vel trini possunt horas submissa voce dicere. hoc tertio. Cruce
signatis & peregrinis tempore interdicti poenitentia concedi potest. hoc
quarto. Et quatuor sunt partes: prout quatuor sunt dicta. secunda
ibi: licet. Tertia ibi: *in conuentualibus*. quarta ibi: *recipientibus*.

¶ Casus literalis. Contingit aliquando quod terra supponitur interdicto
& prohibentur diuina officia celebrari, baptisma paruulorum, & poe-
nitentia morientium: quod situm fuit a papa. vtrum tunc viaticum. i. cor-
pus domini dandum sit decedentibus. Rñ. Pa. q. in verbo illo per quod
poenitentia morientibus non negatur, viaticum etiam quod verè poe-
nitentibus exhiberi intelligi debet, vt nec ipsum decedentibus denegetur.

¶ Licet. scdò dicit quod licet tempore generalis interdicti tam vn-
ctio quam ecclesiastica sepultura denegetur: tñ papa ex gratia concedit vt
clerici decedentes qui tñ interdictum seruauerint in coemiterio ecclesie
sepeliantur sine campanarum pulsatione, cessantibus omnibus solennitatibus.

¶ Tertio dicit quod tempore interdicti clerici in conuentualibus ecclesijs bini
& bini: vel simul tres possunt dicere horas canonicas. ianuis clausis, excõica-
tis & interdictis exclusis: vt potius videatur legere quam cantare: ita
quod exterius audiri non possint: quia & quibusdam regularibus simile priui-
legium a sede apostolica est concessum. In fi. dicit quod recipientibus si-
gnum crucis penitus si ea postulauerint non est deneganda quod etiam alijs

2 peregrinis de gratia potest concedi. Ber. ¶ No. j. ex tex. quod tempore inter-
dicti penitus conceditur morientibus duxat: hodie verò conceditur omnibus:
dum tñ non fuerint cum interdicti, vel auxilium prebuerint: de quo dic-
tur vt in c. fin. de sen. excõ. lib. vj. Sed quod hic dicitur de viatico hodie im-
mutatione non recipit: bñ tñ potest exhiberi decedentibus: quia de
viatico nulla mentio fit in d. c. fi. Stabimus ergo huic iuri antiquo
ar. in l. precipimus. in fi. C. de app. nã viaticum non intelligitur pro-
prie appellatione penitus: imò sunt duo sacramenta separata: ideo pa-
pae hinc vtriusque verbo volumus: quia de iure non intelligebatur & ius corrigens
debet strictè intelligi: ad hoc quod non in c. cupientes. de electio. li.

3 vj. ¶ Secundo no. in ver. Licet. quod tempore interdicti non potest aliquis se-
peliri in coemiterio: intellige quoniam quis vult sepeliri in loco interdi-
cto, vel quoniam persona esset interdicta: sed si persona non est interdi-
cta. sed locus: tunc potest sepeliri in alio loco sacro non interdicto: de
quo dic vt in c. fi. sententia. de sent. excõ. li. vj. ¶ No. iij. ibi: *sine*

4 *campanarum pulsatione*. &c. p. generali consuetudine scdm quam in ex-
equijs hominum pulsantur campanae & videtur pulsatio de solennitate ex-
equiarum: unde prohibetur hoc tempore talis pulsatio. ¶ Quarto no.

5 in ver. *in conuentualibus*: quod tempore interdicti non possunt indistinctè
in ecclesia celebrari diuina: sed hodie hoc recipit interpretationem
per d. c. fi. vbi statuit quod in omnibus ecclesijs specificè interdictis pos-
sunt clandestinè ianuis clausis celebrari diuina: & in quatuor festi-
uitatibus anni. de quibus ibi. publice possunt celebrari: de quo dic-
tur vt ibi legi. & no. ¶ Quinto no. ibi: *legere potius quam cantare*. quod dif-

6 ferentia est inter hec. & facit ad statuta: qui ergo tenent cantare offi-
cium, non satisfaciunt dispositioni legendo. & cui permittitur legere, non
permittitur cantare. ¶ Vltimo in ver. *recipientibus*. no. priuilegium cru-
ce signatorum & peregrinatum: sed hodie est ius cõe. quia omnibus conce-
ditur poenitentia: vt dixi in primo no. & habetur in d. c. fi. ¶ In glo. j. ibi
sue tria. Adde quartum. de quo in c. respon. de sen. excõ. quod est con-

7 firmatio in fronte, siue chrismatio. Et de materia interdicti vide
quod no. in c. non est. de spon. vbi plenè tractatur quod prohibent &
quod permittunt tempore interdicti. Et in fi. gl. dic scdm Host. quod dicitur via-
ticum quoniam rectè recipientes ducuntur via salutis: facit. j. q. j. c. interro-
go. & quod ibi no. & xxxij. di. in c. pter. s. verum. ¶ In gl. fi. ibi: *sed hæc est*
necessitas. Sentit ergo gl. quod istis cruce signatis vel peregrinis non conce-
ditur poenitentia: nisi periculo imminente. quod tñ in veritate est contra li-
teram. ibi. *cum postulauerit*. &c. sed hodie circa hoc non est instandum: quia
indifferentè omnibus conceditur poenitentia: vt in d. c. fi. Et in fi. gl. hæc

opi. gl. est vera. vt satis probatur in c. fi. de sen. excõ. li. vj. ¶ Extra gl.
p. declaratione. c. quod circa primam partem. quid si sacerdos non habet
hostiam consecratam, & necessitas infirmi postulat: dicit Inn. quod sacer-
dos non quod coicet de panis sed credat, & est sibi p. mäducatio: iuxta

2 ¶ An quis possit confiteri p. scripturam: videtur in c. quod poenitet. de poe-
ni. di. j. tex. & gl. & quod ibi no. i. c. qualis. xxx. q. v. quod no. Abb. i. c. a nobis. &
ibi scripti. q. ma. ac. pos. Itē penam potest quis suscipere p. pcur. vt dicit Do.
i. c. i. capite. i. ij. no. p. illū tex. l. di. & idē dicit gl. i. reg. p. q. s. p. aliū. cir. pri.
li. vj. & p. tex. i. c. quod poenitet. i. prin. de poe. di. j. Et adde hic vnū quod pro

illud. crede & mäducasti. de cõse. dist. ij. c. nū-
quid. Quidā vt domini de rota intelligunt hoc di-
ctum, quod debet dicere infirmo eē hostiam consecra-
tam: licet non sit: quia satis est ipsum hoc credere:
quod dictum mihi non placet, nec fuit de mēte Inn.
nā induceret hominem in idololatriam. contra. c. de
hoīe. & quod ibi no. de cele. mis. vbi ē tex. quodā
modò exp̄ssus contra hanc interpretationē. Vñ de-
bet Inn. intelligi quod dum infirmus decederet sine
cõione: ex quo non deficit p. eo: tñ meret ac

8 si verū corpus christi assumpsisset. ¶ Scdò quod de
mulieribus appropinquatibus partui. nūquid
iste dicatur decedere velle, vt tpe interdicti vt
eis possit viaticum concedi. Io. an. refert ass in fa-
cto sepe dubitatum: sed sibi placet quod non dicant
decedere: & sic non sit locus dispensationi huiusmodi. Mi-
hi placet vt consideretur qualitas mulieris, & ei⁹
cõsuetudo. vt sic vbi verisimiliter dubitaret
de morte: tunc sit locus indulgentie huiusmodi. ca. aliās
sec⁹. ¶ Tertio quod in ver. licet. nūquid cleri-

9 cis tpe interdicti sit exhibenda extrema vnctio.
Doc. cõiter quod non: licet de facto quodā non aduer-
tat: nā hic ex duobus denegatis conceditur vnū
duxat: videlicet sepultura: ergo aliud videtur
esse denegatum. ar. in c. none. de p̄sump. Quare
aut potius conceditur viaticum quam sacra vnctio:
cū vtrūque sit sacramentum: Sol. p. ipsam vnctio-
nem tunc deuenitur ad sacramentum. & sic in
ipsa participatione cū infirmo tunc efficitur sa-
cramentum: sed corpus Christi est anteq̄ sa-
cramentum exhibeatur seu portetur ad infirmum.
Itē maior familiaritas contrahitur in extre-
ma vnctione vbi dicuntur multae orationes

10 quā in exhibitione corporis christi. ¶ Vltimo
quero nūquid istud priuilegium con-
cessum clericis circa sepulturam habeat locum
in ecclesia specialiter interdicta: Quidam quod
non vt refert Inn. in c. fi. de exc̄s. p̄la. Host.
ibi contra: quia tñ valet generalis quo ad omnia
quantum speciale quo ad quendam. l. si duo. ff.
de admi. tu. Sicut ergo permittitur sepultura
in interdicto generali: ita permitti debet in
speciali. Io. an. tenet contrarium: quia iste
text. loquitur de generali interdicto. & certè mi-
hi videtur quæstio satis dubia. nā pro hac opi.
Io. an. facit iste tex. qui in duplici loco semp̄
facit mentionem de generali interdicto. Itē
subest tunc ratio: quia nisi posset sepeliri in
coemiterio alicuius ecclesie: tunc oporteret
eum sepeliri extra coemiterium in capis. Sed p.
cõtraria opi. facit. c. vt priuilegia. de priuile.
in princip. Item quia posito generali interdi-
cto quilibet ecclesia cõfessè interdicta: valde equū
esset dicere quod in speciali interdicto possint cle-
rici illius ecclesie ibidē sepeliri: sed alij non cū
habeant in loco ecclesias non interdictas. argu.
in d. c. vt priuilegia. Item scias quod licet tem-
pore interdicti laicis denegetur sepultura eccle-

poe. di. v. in sum. in fi. vbi dicit quod papa non potest dispensare vt quis differat
confessionem ultra annum: sed hoc fuit dictum beati Th. ad literam in. iij.
senten. di. xvj. q. iij. arti. j. circa finem.

b ¶ SEBASTIANUS P. I. ¶ Legere. Legere prius quō capiat. vide latē Fel. i. gl.
j. poe. greg. co. v. ver. i. c. gl. ibi. & ibi de tel. q. deposuit se legisse an. p. bet.

pri⁹ me⁹ sacerdos
existēs i alieno ter-
ritorio p̄t me sub-
ditū absolueret de
p̄tīs ēt in alieno
territorio cõmis-
sis. Istud singulari-
ter dicit Imo. i. cle-
dudū. de sepu. xij.
xij. co. sup. gl. i. ver.
audif. perpetuò te-
nemēti. & idē ad
literam dicit Arc. in
c. placuit. cir. pri.
de poe. dist. vj. An
aut curatus possit
p̄scribe. vt audiat
subditos alterius
curati sine lñia. vi
de do. Ant. in c. cõ-
querēte. in. x. col.
de of. or. ad quod op-
timè facit quod nor.
Inn. i. c. sup. eo. de
paroch. Sed nūquid
sicut subditus non
potest confiteri alij sa-
cerdoti sine lñia p̄-
sbyteri p̄prii pa-
rochi. ita et vn⁹ Iu-
dex habitas in pa-
rochia. alicuius pre-
sbyteri velit bapti-
zari, an possit re-
cipere a quo cūq̄ p̄-
sbytero sine lñia
sui parochialis. &
similiter de alijs
baptizandis videtur
tex. & ibi gl. apta
quod sic in c. nec nu-
mer⁹. x. q. iij. sed cõ-
trariū ibi aptè te-
net Arc. dicens quod
iste ex quo vult
baptizari rōne il-
lius p̄positi iā in-
telligatur esse de fo-
ro illius p̄sbyteri.
reprobata glo. &
rñderi potest ad il-
lū tex. dū dicit ab
alio p̄ sua volūta-
te. &c. vt intelligen-
tur quicūq̄ elect⁹
alteri⁹ p̄sbyte. mu-
tat in totū illā pa-
rochia. vel illud do-
miciliū, vel fortè
intelligitur quoniam adest
necessitas vt ibi di-
cit Arch. Itē adde
hic oīno sex casus
i quibus vn⁹ curat⁹
audiat parochianos
alteri⁹ sine lñia p̄-
prii curati. quos
enumerat Arch.
de poe. di. vj. Item
adde hic Arch. de

Panormi. super Quinto.

SEBA. SAPI.
a ¶ Omnia. Nunquid aut quis teneatur confiteri peccata venialia. vide Feli. referentē Gemi. in. c. j. s. de constitutio.

b ¶ Pondera istud quod requirit text. videlicet quod prius sit data licentia. videtur ergo non sufficere rati habitio: sed contra hoc est gl. in. c. cum vos. de his que fiunt a prel. In gl. nostra. circa fi. dū dicit sacramentis & c. Sed quod i sacramentis habeat locum ratificatio: est text. in. c. j. x. q. ii. nec obstat text. qui dicit prius obrenata licentia: quia ratificatio operatur ut ex tunc tempore confessionis censetur mandatum iterum esse. ut est bonus text. in. l. licet. in. fi. ff. de iud. sed super hoc oīno vide Imol. in. clem. j. §. volumus. super glo. in. ver. an oīa. de for. compe. vbi tenet post Paul. quod in casu illius clem. non valet processus non petita licentia, et si superueniat ratificatio. & vide do. Ant. i. ca. cū cōfuetudinis. i. q. co. vbi dicit quod quā requirit in actu cōfessus per viā licentiā non sufficit licentiā intervenire post actū. cū quo cōcor. Bal. in. l. j. i. pe. col. C. q. admit. ad bo. pos. Sed vide oīno quod de isto passu i terminis huius decre. scriptis in suis recolle. d. Barto. de bel. in. c. cū vos. circa fi. de his que fiunt a pla. vtrū cōfessio sit actus fidei ponit beatus Th. i. q. ii. q. iii. art. j. & i. ea. q. ar. ii. ponit an cōfessio sit de necessitate salutis. Ite adde hic. f. Th. in. iij. sent. dist. xij. q. iij. art. v. circ. med. vbi dicit quod institutio ecclesie quod saltē semel in anno recipere corpus xpi fuit necessaria: quia cū in quotidiana pugna sumus. vita spiritualis i nobis evanescet, nisi aliquādo vitē cibū

fiastica: tñ relaxato iterdicto illi qui non fuerunt culpabiles, vel in quibus apparuerunt in morte signa cōtritiōis si fuerunt sepulti extra cōminteriū, poterunt exhumari, & de nouo sepeliri in cōminterio. arg. c. a nobis. de sentē. excō. & hoc tenet Inn. in. d. c. fi. & Io. an. hic.

SVMMARIVM.

- 1 Cōfessio pœnitētiā debet esse integra: nec sufficit quod uni sacerdoti quis cōfiteatur certa peccata: & quadam alteri.
- 2 Confiteus non debet detegere aliena peccata, nisi non possit dicere sine detēctione aliorum.
- 3 Parochianus debet se abstinere ab assumptione eucharistie ex consilio proprii sacerdotis: secus alieni.
- 4 Arceus: hoc verbum denotat violentiam: & facit pro statutis.
- 5 Parochianus non potest cōfiteri peccata sua alteri sacerdoti: nisi petita & obtenta licentia a proprio, non solum in confessione semel in anno, sed in omni alia confessione. nume. 6.
- 7 Secreta possunt reuelari pluribus modis: & quomodocunque sit reuelatum, reuelas tenetur ac si verbaliter & expresse reuelauerit.
- 8 Sacerdos debet deponi, vel in strictū carcerē detruēdi, non solum si reuelauerit peccatorem: sed etiam si peccatum.
- 9 Puer doli capax dicitur proximus septennio: vel post septennium.
- 10 Peccata venialia non indigent cōfessione speciali nisi si sint continuata, & redacta in consuetudinem. quia tunc conuertuntur in mortalia.
- 11 Sacerdos parochialis quādo est inimicus parochiani, quid habet facere parochianus? si vult cōfiteri?
- 12 Sacerdos proprius quod dicat ad hoc ut quis possit ei petita cōfiteri non petita venia a p̄bytero pochiali.
- 13 Corpus christi an debeat sumi in die paschatis resurrectionis: an in die iouis sancti?
- 14 Confiteri nemo potest alieno sacerdoti: quia non potest iurisdicctio conscientialis prorogari, nisi in casu necessitatis. nu. 16.
- 15 Sacerdos parochialis qui dedit licentiā parochiano suo ut cōfiteatur cuiusque velit: an extendatur ut etiam in paschate possit confesorem eligere?
- 16 Confiteri potest quis laico: itē non suo sacerdoti: vel illi quem habet ex iusta causa suspectū: vel aliās inhabili in casu necessitatis, vel quando habet sacerdotem proprium imperitum. 17.
- 18 Cōfessio pœnitētiā quo iure sit introducta?
- 19 Papa tenetur singulis annis cōfiteri peccata sua, & plura infra.
- 20 Confiteri an quis teneatur pluries in anno?
- 21 Indulgentia cōcessa vere pœnitentibus & cōfessis, an prosit illis qui sunt cōfessi semel in anno, & habent propositum confitendi.
- 22 Confessus semel in anno: si postea reincidat in peccata, & habeat propositū cōfiteendi & non confiteatur: an aliquo modo illaqueatur?
- 23 Scholares, & similes personæ quæ non habent locum firmum, illū habent proprium sacerdotem in cuius parochia commorantur.
- 24 Sacerdos an teneatur reuelare peccatum quod intendit committere ille qui sibi est cōfessus: quādo ex tali peccato resultat scandalum?
- 25 Testis medio iuramento tenet dicere illud quod fuit sibi dictū ab amico suo i secreto, et si fuerit sacerdos.
- 26 Sacerdos qui reuelauit delictum alicuius: sed negat illud habuisse in confessione: delinquens verō dicat sibi dixisse in confessione. ipse sacerdos habet probare contrarium.

¶ CAP.

XII.

Mnis vtriusque se

xus. Famosum ē & multū allegabile: & quia habet multa dicta cōter non sumat: sed possumus per aliqualem intellectum sic summare. Quilibet doli capax teneat saltē semel in anno cōfiteri proprio sacerdoti: vel de eius licentiā alteri, & eucharistie sacramentū ad minus in pascha recipere & sacerdos reuelas cōfessionē deponendus est, & in monasteriū ad agendū perpetuā pniām detrudendus. Et tria sunt dicta principaliora. Scdm ibi. Si quis. Tertiū ibi. Sacerdos. ¶ Casus literal. Querebat in cōcilio gñali quoties vnusquisque fidelis in anno peccata sua cōfiteri debeat. & cui & quo tpe anni eucharistie sacramentū accipere & rñdes vt in tex. Ber. ¶ No. j. ibi. omnia & c. q. cōfessio non debet fieri per partes: nā si quā cōfiteat certa peccata vni p̄bytero, & reliqua alteri p̄bytero, certe ista non est pura cōfessio: quia deus non nouit opus imperfectū, & nūq̄ sanauit aliquē quin ex toto eū liberaret: de p̄ce. dist. iij. in. c. sunt plures. Nūquid aut teneat iterū cōfiteri quā cōfessus est quāda peccata alijs suppressis: sunt opi. de quib⁹ vide per gl. de p̄ce. di. j. c. non tibi dico. as in. s. se. sed Archi. de p̄ce. dist. iij. c. fi. in fine dicit cōter teneat quod si sit alteri sacerdoti, debet priora p̄ctā iterū cōfiteri: quia priā cōfessio non valuit tāq̄ non facta in statu gratiæ & in charitate. & hoc tuti⁹ est tenere: & pro hoc (vt dixi) facit iste tex. dū dicit. omnia & c. non ergo satisfecit huic cōfessio, nec deo quod partē sibi retinuit. ¶ Sexto no. ibi: sua & c. q. cōfites non debet reuelare p̄ctā aliena, sed tñ sua: & facit cōtra mulieres impudicas reuelantes etiā participes: & hoc verū, nisi p̄priū p̄ctū non possit bñ detegi absq̄ participib⁹: vt puta si rē illicitā egit cū matre, filia, vel sorore: nam ista circumstatiē aggrauat peccatū. nec potest cōfiteri p̄priū peccatum, nisi & cōfiteat participes. pro hoc. de p̄ce. dist. v. in prin. ¶ No. iij. ibi: ad minus in pascha & c. q. hodie de necessitate non est recipiendū pluries corpus xpi in anno: nā ante hāc cōfessionē tenebat quisq̄ ter i āno recipere corpus christi: videlicet in festo paschali: in natiuitate dñi: & in festo pētecostes: vt in. c. & si non frequēti⁹. de cōse. di. ij. Relaxatū ē ergo istud p̄ceptū, & remansit solū i festo paschatis: iō dicit. ad minus & c. q. d. bonū est pluries recipere: sed ad min⁹ i festo paschatis. De religiosis verō respectu cōfessionis & assūptiōis eucharistie: dic vt i clem. i. agro. in. s. sanē. de sta. regu. ¶ Quarto no. ibi. de proprii sacerdotis consilio. q. non debet quod abstinere ab assūptiōe eucharistie ex cōsilio alieni sacerdotis: sed p̄prii dūtaxat: quod mlti & malē, non aduertūt: vt dicit Io. an. & bñ. ¶ Quinto no. casum i quo non excōicatur arceus ab ingressu ecclesie. & no. q. dicit arceus. q. verbū denotat violentiā. Potest ergo arceus violēter: & si op⁹ ē, potest ad hoc iuocare brachiū scilicet: vt i. c. i. de off. or. & xxij. q. v. c. administratores. ¶ Sexto no. i. ver. si quis. duo requisita vt quis possit cōfiteri alieno sacerdoti. Primū vt subsit cā: nā sine cā peccat pochia: n⁹: quia vtrū cōtenere p̄priū sacerdotē sine cā & debet cā eē iusta. vt i lra. Scdm requisitū ē, vt licē. postu. & obtineat b: non ergo sufficit petere nisi obti-

sumeremus. Item multas qōnes de pniā a canonistis non tactas. vide omnino p. f. Tho. in. iij. sen. in oib⁹ articulis illarū. q. Itē an i casu necessitatis liceat cōfiteri peccata laico ab ecclesia p̄ciso. vide glo. in. c. pasto. §. j. & quod ibi multum latē p. d. Ant. de off. or. Infinitas. q. de pniā. & de affectibus eius vide oīno p. f. Th. in. iij. sen. di. xij. q. j. in oib⁹ articulis illarū qōnū. & dist. xv. q. j. art. c. j. iij. iij. & v. Item vide multas qōnes de istosacramento cōfessionis quas scribit latē. f. Tho. in. iij. sen. di. xvij. q. j. & iij. in omnibus articulis illarū qōnū. vbi videbis noua ad materiā huius. c. oīs vtriusq̄. q. canonistæ nūquam excogitarūt. Item multas qōnes de pniā & alijs ad materiā huius decretalis. vide oīno p. f. Tho. in. iij. sen. dist. xij. in. l. ij. & iij. & in oib⁹ articulis illarū qōnū que sint cōsideranda i actu cōfessionis, et q̄ sint de substantia eius. vide omnino sanctū Th. i. iij. sen. dist. xvij. q. ij. art. ij. cir. me. & art. iij. circa fi. & lōgemelius & lati⁹ per Spec. in aureo reperto. in titu. de p̄ce. & remi. Item adde hic. f. Th. in. iij. sen. dist. xvij. q. iij. cir. fi. vbi dicit quod quātū ad cōfessiones & pœnitentias subditorū pœnitentiarius papa est principalior q̄ sacerdos parochialis. & sacerdos est principalior quā suus adiutor.

nisi obtineat. ¶ Septimò not. quòd ab alieno^a sacerdote quis nò pòt absolui vel ligari: & pondera quòd litera loquit generatim. vt non solum si semel in anno vult confiteri alieno: sed etiam si pluries, semp debet obtineri licetia à ppro sacerdote. ¶ Octauò no. in ver. *sacerdos*. quòd sacerdos curatus dicit medic⁹ aiarū, & more periti medici debet adhibere diuersa experimēta aduersus peccatorem: & quātò aīa est pretiosior corpore, sic medicus animarum prastantior est medico corporis. xij. q. j. c. precipim⁹. ¶ Nonò no. in verbi. *caueat*. q. varijs modis quis secretū prodit: nò ergo refert an verbo an signo: aut alio quouimodo prodat quis secretū: semper em dicit quis prodere, & tenet poena imposita pro expressione. ¶ Not. vltimò & tene semper menti tex. ibi: *qui peccatū*. &c. q. sacerdos incurrit istā poenā: de qua hīc non solū reuelando peccatōrē: sed etiā peccatū in cōfessione sibi detectū. q. est cōtra simplices asserētes peccatū impunē posse reuelari, sed nò peccatorem: sed min⁹ bñ loquunt: nā cōtrariū probat hīc in duobus locis. Primò ibi: *qui peccatū* &c. vbi exp̄sē prohibet de peccato. Secūdo probat p locū à speciali in verbis pcedentib⁹: nā tex. p. mittit in vno casu dūtaxat: scilicet qñ indiget prudētiori cōsilio: & tunc etiam debet cautē reuelare. Item hoc probat rōne: nam sacerdos ita scit peccatū sicut peccatōrē, tanq̄ dei minister. ergo nò debet tanquā homo reuelare peccatū: qā nescit vt homo: sed vt deus. vt praxixi. & contra faciens grauissimē peccat^b: vnde punitur tanquā hāreticus reuersus ad fidem: quia deponitur, & perpetuò detrudī in monasteriū: & si timere de fuga, posset detru-di in strictū carcerē: vt in. c. vt famā. j. de sen. excō. ¶ In glo. j. ibi *cū est doli capax*. &c. Not. glo. iuncto text. qd doli capax dicit esse constitutus in discretionis annis. & dicitur doli capax proximus septemnio, vel post septemniū saltē. tunc enim excedit infantiā, & intrat pueritiā. in qua aetate peccata multa cōmittunt. vt in. c. j. & ij. s. de delict. pue. & dic vt ibi. facit. c. literas. & quod ibi not. de despon. impub. Dicit tñ Hosti. hīc. quòd tres sunt gradus annorum discretionis. Primus cū quis est doli capax: & hoc quò ad confessionem: vt hīc dicitur. Secundus. cū quis est pubes: & illa etas requiritur ad matrimonium: & quò ad ingressum religionis. s. de despon. impu. c. ij. de regu. c. j. lib. vj. Tertius quò ad administranda bona. & tunc dicitur in discretionis annis post. xxv. ff. de mino. per totum. Diuerso ergo respectu cōsiderat ista discretio. Et aduerte quia respectu confessionis bene obseruat hāc op. sed non respectu eucharistiae. & fortē obseruantia non est mala propter reuerentiam tanti sacramenti, vt si. c. tantum puberibus exhibetur. Et in si. glo. dic q hāc contraria loquunt in infante nò doli capace. ¶ In gl. in ver. *Omnia*. ibi: *per orationem dominicam*. Item dimittuntur multis alijs modis de quibus per glo. in proemio. 10 vj. in ver. benedictionem. ¶ Et in si. gloss. vide text. cum glo. in c. vnū orrium s. criminis. xxv. dist. quē dicit quòd ista venialia etiā laico possumus confiteri, nec pro eis imponenda est poenitentia: nam ideò dicunt venialia: quia venia digna sunt: vide etiam gloss. de poeni. dist. j. c. perfecta. quā dicit q peccata mortalia indigent cōfessione speciali: venialia verò abolētur per generalem confessionem. quam facit sacerdos dicendo confiteor deo &c. Consilium tamen huius gl. bonum est vt quis ea confiteatur si recolit secundum docto. Præsertim si deducta sunt in cōsuetudinem, seu inueterata: quia (vt dicit Augusti.) nullum est peccatum adeò veniale quòd non fiat mortale dum placet. i. dum assumit in cōsuetudinem. vt. xxv. dist. in. c. vnū. s. criminis. ¶ In gl. in ver. *proprio sacerdoti*. ibi. *nisi ille fuerit imperitus*. Item si subest alia legitima causa: vt quia est odiū inter istum contententem & propriū presbyterū: vel inter eum & inter parentes presbyteri: vel qā proprius presbyter fuit particeps delicti: hoc tamen casu dicit Ioan. an. post Vin. hīc. & in. c. j. de ordi. ab epi. quòd potest cōfiteri si vult sacerdoti^c participi: sed non necessitatur: vnde est iusta causa petendi licentiam: hoc dictum mihi placet in vero poenitēte: secus si eligit propriū: quia particeps fuit, vt facilius absoluat quò ad eum: ad hoc tex. 12 cum gloss. xlix. dist. in princip. ¶ Sed quæro. quis dicatur proprius sacerdos? Sol. proprius appellari potest presbyter parochialis. Item episcopus & legatus in prouincia. & ipsius poenitentiaris. Item vicarius generalis episcopi. argu. in. l. cum prator. ff. de iudi. & Archipresbyter ecclesiæ cathedralis. qui in hoc censetur

vicarius episcopi. ff. de offi. Arch. c. officium. vnde ad quēlibet istorum nò petita alterius licentia pòt quis recurrere. vide gloss. in. c. ij. eo. titu. lib. vj. & de offic. delega. c. ij. eod. lib. 13 ¶ In glo. in ver. *ad minus in pascha*. Sed circa hoc dubitat nūquid sufficiat recipere corp⁹ christi in die iouis sancta, an de necessitate te neatur quis recipere in die resurrectionis dñice: vidi magnā cōtentionem de hoc inter valentes theologos prædicantes. Nam quidam asserēbat q de necessitate debet recipi in die resurrectionis: quia illo die est pascha. & non in die iouis sancta: quia illud erat pascha iudeorum. Alij verò dicebant quòd sufficit recipere in die iouis sancta: quia tūc christus fecit pascha cum discipulis suis, & in illa cōtentione fui consultus. ¶ Circa hoc dubiū aduertendum quòd tex. hic potest intelligi duobus modis. Primò capiēdo pascha pro solennitate paschali: & tūc satis est recipere in die iouis sancta maximē habito respectu quòd illo die fuit institutum hoc sacramentum corporis christi: sed quia ecclesia occupatur tūc in alijs officijs, nò potest facere solennitatem de corpore christi: sed differt festū post octauam pentecostes: vt in cle. si dominum. de reli. & vene. sanc. Secundò potest intelligi in pascha. id est in die resurrectionis: & tunc oportet de necessitate sumere illo die: & pro hoc. quia appellatiōe paschæ intelligimus de proprio pascha. & non de die iouis sancta. ar. in. s. quoties. institu. de iure natura. Et sic concluderem quòd in die resurrectionis recipi debeat corpus christi ad satisfaciēdum huic c. & satis cautum est tunc recipere vt euitentur opi. & pro hoc induco text. in. c. & si iudeos. s. de iude. vbi tex. loquit propriē de die resurrectionis: tamen puto satisfactum constitutioni si recipiatur in die iouis sancta: quia (vt dixi) in hoc habetur respectus ad solennitatem paschalem. & recipiens die iouis sancta habet hunc respectum, & preparat se ad festū. Itē quia tūc institutū fuit hoc sacramentū: vt. s. dixi. ¶ In gl. in ver. *alieno^d sacerdoti*. ibi. *executionē habenti*. No. glo. sing. & idē voluit gl. in cle. j. de priui. Et ratio gl. pòt esse qā eligēdo alienū sacerdotē^e vult progare suā iurisdictionē in eū: sed ex quo ille non habet executionē ergo non pòt suā iurisdictionem exercere in istū. prorogare em idē est q extēdere: vnde iudex prorogat⁹ cognoscit iure proprio nò iure alieno sed ex quo non habet iurisdictionē i actu, nò pòt prorogari. q no. qā facit ad prorogationē fidā in foro cōtentioso. & ideò gl. dicit de habente executionē quia quilibet sacerdos habet ordinē sacerdotalē. & potestati ligandi & absoluendi, sed in habitu tantū: sed cū habeat ecclesiā curatā, recipit in actu. xvj. qō. in. c. vbi cū q. s. ecce. & intellige hoc dictū glo. qñ simpliciter datur parochiano licetia eligēdi sibi cōfessorē sec⁹ aut si ipse proprius sacerdos cōmitteret vni vt audiat cōfessionē sui parochiani. tunc em non requiritur quòd ille habeat executionē: quia tunc cognoscit vt delegatus nò vt ordinarius: ita volunt hīc docto. & bene. & Pau. in. d. cle. j. quòd no. pro cōsuetudine generali vt sacerdos habens parochiam amplam possit in sui auxilium aduocare alium sacerdo-

SEBA. SAPI.

a ¶ Ab alieno. Nūqd i fo. cōtentio- so valeat prorogatio facta in alienū sacerdotē per clericū vel laicū sine consensu sui epi tradūt latē do. in c. pe. & gl. s. de of. deleg.

SEBA. SAPI.

b ¶ Peccat. Aduerte q has poenas euitat sacerdos si dicit se habuisse licentiā reuelādi cōfessio. & in hoc creditur ipsi sacerdoti. ita no. Lap⁹ alleg. not. xciiij. & Felin. in ca. j. s. de excep. colū. ij. & an sacerdos de licetia cōfiteris possit reuelare cōfessionē. vide Felin. in c. matheus. in pri. s. de simo.

c ¶ Adde hic quod no. gloss. in. c. oēs. xxx. q. j.

d ¶ Adde hic consiliū Old. ccxxx.

e ¶ Parochiano cui data est licentia eligendi sibi cōfessorē non pòt cōfiteri non curato. Et adde q idē. d. A bas reprobat cōmunē opin. in. d. cle. j. sup gl. in ver. specialis. vbi oīno vide & ibi etiā Io. de imo.

Panormi. super Quinto.

a ¶ Ego credo hoc non probari ex illa glo. q. a. relata ad tex. prout debet fieri intelligitur: quando fuit licentia petita. de autho. & vfu pal. c. ex tuarum.

b ¶ Circa hoc vide gl. in c. inferior. xxj. di. & gl. in c. placuit. de poeni. di. vj. & in c. dudum. n. de ele. & gl. not. in c. j. xvj. q. j. quæ glo. dicunt q. confitens alieno sacerdoti sine licentia non est absolutus nec quo ad deum nec quoad ecclesiam: sicut papa non potest dispensare secundum quod obligatur ex precepto ecclesie. videlicet ut quis possit diutius confessionem differre q. ab eccl. illi tutum si ita determinat. s. Th. in. iij. sen. dist. xvj. q. iij. ar. j. cir. fi. Itē adde hic plicet sacerdos cui ego confiteor sciat peccatum meum tunc ego teneor illud confiteri: q. licet sciat ut homo, nescit ut vicarius xpi. Ita determinat sanctus Th. in. iij. sen. di. xvij. q. iij. art. iij. an me. Itē adde q. q. subditur extrinsecus & legitima causa petit licentiam confitendi a proprio sacerdote uti q. a. forte peregrinatur: vel ex aliqua simili causa potest illi propria auctoritate alij sacerdoti & et laico in necessitate confiteri. nec dicitur transgressor legis, secundum sanctum Th. in. iij. sen. dist. xvij. q. iij. art. iij. vltra med. & dicit q. peccaret sacerdos si non esset facilis ad prebendam licentiam confitendi alteri: q. a. multi sunt adeo infirmi q. potius sine confessione morerentur q. sacerdoti confiterentur vñ illi q. sunt nimis solliciti inuestigare conscientias subditorum p. confessione multis damnationis laqueos incidunt & p. consequens sibi ipsis. Itē adde hic sanctus Th. in. pa. dist. xvij. q. iij. art. iij. vltra mediu. vbi dicit q. q. aliquis recordatur peccatorum de quibus oblitus fuit quando confitetur non est necessarium q. in secunda confessione istorum exprimantur specialiter omnia peccata: de quibus prius confessus fuit etiam si non confiteatur alij sacerdoti: sed sufficit quod dicat quod tamen multa alia peccata confiteretur quorum oblitus est: & ibi etiam dicit not. q. ita etiam si sacerdos non posset ab omnibus absolueret prout est de casibus episcopali bus, vel papalibus, tunc teneret sibi confitens omnia confiteri, ut quantitate totius culpe cognoscat, & de illis de quibus non potest absolvere ad superiorem remittat. Itē vide sanctus Th. in. iij. sen. di. xvij. q. iij. art. iij. vbi dicit q. in foro confessionis nullus potest seipsum absolvere, aut superiorem, aut equalem. Itē adde q. etiam alias quam in paschate si quis vult confiteri, non potest confiteri sine licentia proprii sacerdotis. Itaq. determinat Abb. in. c. quod autem. circa prin. i. eo. qd. intellige, nisi immineret articulus necessitatis: quia tunc ab-

tem etiam non habet curam in actu. ¶ Et in fi. glo. No. hac vlti. q. quia quotidiana est & saepe de hoc interrogatus fui. & Hof. sequebatur dictum gl. dicens q. ex generali licentia data a sacerdote peccatori ut possit sibi eligere confessorē, non censetur derogatum dispositioni huius. c. quominus semel in anno teneatur confiteri proprio sacerdoti: quia interest proprii sacerdotis audire confessionem sui parochiani semel in anno, cum habeat sibi exhibere eucharistiam. Item alias non potest exequi poena huius. c. ut arcere ab ingressu ecclesie non confitentem: sed Io. an. dicit contrarium determinatum per extrauag. Io. vas electionis & c. & q. decimo gl. pcedit in alijs religiosi. non autem in fratribus predicatoribus minoribus, carmelitis, & eremitanis: quia isti sunt specificè privilegiati: ut in cle. dudum de sepul. & dic hoc satis probari ibi per illum tex. vbi dicitur q. illi fratres possunt liberè audire confessiones volentium eis confiteri & c. non enim possent liberè audire volentes si requireretur necessarium licentiam proprii sacerdotis. non enim est libertas in actu vbi actus dispositio dependet ab alieno arbitrio, ut no. i. c. licet episcopus de preb. lib. vj. & in. c. de multa. s. de preb. & hoc tenet ibi gl. i. d. cle. dudum. in ver. liberè. & gl. seq. q. concludit q. confessus istis fratribus: non tenetur confiteri proprio sacerdoti, ut ibi dicitur: & hac opi. teneas, & sic cōiter practica. ¶ In gl. in ver. obtineat. in fi. vel distingue secundum Host. & bene, q. aut necessitas est magna, adeo q. non subest tempus adeundi superiorem & tunc pcedat priora opi. Aut non subest tanta necessitas, & tunc pcedit secunda opi. Dicit tamen Inn. q. si tempore necessitatis adit alienum sacerdotem non potest ab eo absolui q. a. non est suus iudex, tunc propter contritionem dimittit sibi peccatum, sicut dicimus de eo q. confitetur laico tpe necessitatis ut no. i. c. pasto. de of. or. & patet in. c. que poenitet. de poe. dist. j. Sed melius potest dici secundum eundem q. imò obtinebit absolutionem ex quo habet claves ecclesie: & hoc puto verius. arg. in. c. si sacerdos. de poe. di. vj. qd. si necessitas urget. & iste non reperit alium confessorē nisi illum quem habet ex iusta causa suspectum: Dicit Inn. q. potius eligat mori sine confessione. & soli deo confiteatur nec est sibi imputandum: ex quo non defuit pro eo: & intellige dictum Inn. quando non reperit aliquem etiam laicum. nam in statu necessitatis et laico confitendum est: non q. ille habeat claves ecclesie: sed propter contritionem iste est venia dignus: ut in. d. c. quā poenitet. Subijcit tamen Inno. q. propter

solui potest per quemcunque sacerdotem non solum a peccatis: sed etiam ab excommunicatione, a quocunque sit lata. ita determinat sanctus Th. in. iij. sen. dist. xx. q. j. art. j. post me. Itē adde hic q. per generale confessionem remittuntur peccata mortalia oblita. sed si quis postea recorderetur, debet iterum confiteri. Itē q. homo aliqua dispensatione vel visione humana non potest absol-

ui a precepto confessionis firmat expressè sanctus Th. in. iij. sen. dist. xxj. q. iij. art. j. vltra medium.

c ¶ SEBASTIANI. ¶ In. c. pastoralis. Vide ibi Felin. in penul. col. ver. secunda declaratio vbi ponit an confessio que fit laico sit de consilio an de precepto.

d ¶ Quo iure fuerit instituta confessio peccatorum. Et q. confessio sit introducta de iure diuino tenet beatus Th. in. iij. sen. di. xvij. q. iij. arg. j. circa me. & i. fi. ar. ij. cir. me. & di. xxj. q. iij. art. j. cir. med. & similiter dicendum de penia. q. a. est instituta de iure diuino: q. a. xps dixit poenitentiam agite. ita determinat. s. Th. in. iij. sen. dist. iij. q. iij. art. iij. circa finem.

e ¶ An papa liget hoc canone omnes vtriusque sexus. et adde quod not. d. Ant. in. c. j. de consuet. q. si pascit subijciat simplici sacerdoti ab eo cui confitetur legari poterit glo. est not. in. c. sane. el. ij. de off. deleg. & glo. in. c. nemo. ix. q. iij. pro qua facit. c. nos si incompetenter. ij. q. vij. adde hic quod not. Spe. in aureo reperto: in tit. de poe. & re. in fi. vide etiam Hof. i. sum. de poen. & remis. s. cui confiteri. & adde hic Domi. in. c. iustum. in fine. distin. ix. vbi dicit quod licet papa non ligetur canone huius. c. omnis

solam imperitiam sacerdotis non debet dimittere quia confiteatur ei: qd. dicit Hostiē. verū si non ad hoc potest suam conscientiam reformare. Adverte quia intelligo Inn. q. non repit alium sacerdotem ut tunc propter solam imperitiam non dimittat proprium. alias aut Inn. non bene diceret per tex. aperit i. d. c. si sacerdos. vbi expressè fit mentio de imperitia proprii sacerdotis. ¶ Et pl. probat iste tex. a contrario sensu q. etiam sine consensu proprii sacerdotis imperiti potest adire alienum sacerdotem: de quo ibi satis per Archi. sed satis credere illam literam reducendam ad terminos huius. c. ut sic una litera suppleat per aliam, ut sit sensus q. debet obtinere licentiam si potest ut hic. vel adeat alienum: ut in. d. c. si sacerdos. ¶ In gl. fi. gl. ergo sentit q. hodie saltē imponit ista poena. & hac opi. videtur placere Io. an. & mihi satis placet: q. a. poena antiqua confunditur in ista: nam cum iste incontinenti debeat detrudi in monasterium, non potest agere aliam poenitentiam peregrinando sicut dicebat tex. in illo. c. si sacerdos. licet quidam velint vtrancq. poenitentiam imponi. ¶ Extra gl. pro declaratione totius materie. primo quæro quo iure fuit instituta confessio, & an sit de iure diuino an humano. Et de hoc multæ opi. ponunt de poeni. di. v. in summa, & super ea vbi gl. no. Nam quidam dicunt q. fuit instituta in paradiso figuratiue: dum deus indirecte compulit Adā ad confitendum peccatum. Alij q. sub lege. Alij q. in nouo testamento figuratiue dum xps dixit leprosis quos sanauerat ite & ostendite vos sacerdotibus. Alij quod auctoritate apostoli Iacobi dicentis. Confitemini alterutrum peccata vestra & c. Sed gl. ibi tenet quod potius sit instituta ex quadam generali traditione ecclesie: unde greci non peccant non vtendo confessione: confitentur enim soli deo in secreto: quia apud eos non emanauit hæc institutio: sicut in simili diximus in incontinentia. nam non peccat eorum sacerdotes vtendo matrimonio: quia continentia est de iure positio & ipsi non admiserunt illam institutionem: ut in. c. nicena. xxxj. di. & i. c. cum olim. de cle. coiu. & multum mihi placet illa opi. quia non est aliqua auctoritas aperta quæ inuat deum seu christum aperte instituisse confessionem faciendam sacerdoti: hodie tamen cum sit generalis apud nos illa traditio, peccaret mortaliter latinus non vtendo confessione. xj. dist. c. in his.

e ¶ Et in hoc ca. ¶ Et ex his solui alia questio. nunquid papa teneatur confiteri: ita quod eum liget constitutio huius. c. Ioan. and. hac. & latius in. c. significasti. de fo. compet. dicit quod

vtriusque. tamen est obligatus ex eius naturali equitate. & ob hoc si non seruat eam peccat mortaliter. & adde quod non credo papam teneri recipere corpus Christi in pascha per ea quæ scripsit sanctus Thomas in. iij. sen. dist. ix. q. j. art. j. circa finem. vbi dicit quod susceptio corporis Christi de se non est de necessitate salutis, sed de ordinatione ecclesie homines obligant secundum et statutum corpus christi semel in anno assumere. Itē q. papa liget constitutione huius. c. omnes in fi. quo ad hoc q. potest sibi eligere confessorē: firmat idē Abb. Panor. in. c. sane. el. ij. in fi. de of. delega. de quo vide etiam per do. Anto. in. d. c. significasti. de foro cope.

c ¶ SEBASTIANI. ¶ Nunquid papa. Vide Felin. in. c. j. iij. fallen. in fi. s. de consuet. & ibi ponit an papa possit dispensare q. quis sine confessione possit saluari, vel q. quis differat tempus in hac decretali præfixum. mens huius

mens huius cōstitutionis eū ligat, cū ipse peccet, debeat cōfiteri de peccato & subiectus sit iuri diuino. Sed dic meli⁹ vt prædixi q̄ ex decisione præcedentis quæstiois elicitur decisio huius. Aut enī cōfessio est de iure diuino. & tūc in dubio Papa tenetur cōfiteri. ar. xxv. q. j. in. c. sunt quædā. sed nō ligatur verbis huius cōstitutionis vt teneat cōfiteri tēpore hīc deputato, vel petere ab alio licetiā: cū ipse nō sit alicui subiectus: & par in parē nō habet imperiū in. c. in notuit. de elec. & fortē hoc voluit Io. an. dū dicit quod mēs huius cōstitutionis eū legat, quasi nō ista cōstitutio. Aut cōfessio est de iure positiuo, etiā si ex dicto Iacobi: & tūc Papa nō arctaret: quia maiore potestate habet Papa quā habuerit Iacobus, cū ille nō fuerit papa: & esto qd̄ fuisset, tñ par in parē nō habet imperium &c. Sed ex alio puto papā indubiē cōfiteri teneri: quia hęc cōfessio saltē est inducta ex generali ecclesiæ traditione & cōcernit vniuersum statum ecclesię, cōtra quē Papa nō pōt venire, cū ab omnibus summis pōtificibus sicut ab alijs christianis latinis hęc cōstitutio fuerit cōiter recepta: ad hoc. j. q. vij. c. & si illa. & quod no. in. c. literas. de resti. spo. & xxv. q. j. in. c. quæ ad perpetuā, & ideo dicit glo. in. c. sanē. ff. de offi. delega. qd̄ papa pōt ligari à sacerdote cui se subijcit ī cōfessione. & hoc ideo quia ille in hoc actu est maior Papa cū ille sit specialis vicarius dei in illo actu, papa verō gñalis. Itē in illo actu nō tenet locū papę, sed censetur priuata persona: quia licet papa sit nō tñ habet potestatem peccādi. xl. dist. in. c. j. facit. l. iij. ff. de offi. præsi. vñ in. c. dilecti. de exces. præla. & bñ dicunt doct. Papā nō posse cōpellere sacerdotē ad reuelandū qd̄ sibi fuerit in poenitētia detectū quia illo actu est maior papa. ¶ Et ex his infertur ad aliā. q. nūq̄ sufficiat cōfiteri semel iāno. Et circa hoc sūt varię opi. quidā (vt refert Inn. hīc) dicūt q̄ aut post confessionē non reiterat quis peccatū, & habet locū qd̄ hīc dicitur semel in anno: quia non debet nimis in seipso cōfidere. & bonarū mentiū &c. aliās aut quōties reiterat peccatū toties debet confiteri. arg. de poeni. dist. j. c. in quacunq̄ hora. Hęc opi. mihi nō placet: quia tex. præsupponit peccata & multa. dū dicit. oīa sua peccata &c. & dum mandat inquiri de omnibus circumstantijs. & dum punit sacerdotē reuelantē peccatū ergo tex. intelligi debet de reiterante peccatum. Alij dicunt qd̄ non tenetur cōfiteri nisi semel in anno. sed cautius est secundū Inno. pluries confiteri. & cum his cōiter transeunt Doct. Archid. de poeni. dist. v. in summa. refert duas opi. Nā frater beatus Bonauen. qui fuit valentissimus theologus, dicebat istā literā intelligēdam, q̄ imponat necessitatē non differendi cōfessionem vltra annum, non autem dat licentiam differendi. Alij verō dicunt quod istud sit præceptum affirmatiuum: de cuius natura est vt obliget semper sed non ad semper sed loco & tempore debito: tunc satis est confiteri semel in anno. Et hanc opinionem dicit Archidiaconus tenere beat. Tho. & hęc opinio multum mihi placet. nam (vt prædixi) cōfessio apertē non videtur instituta de iure diuino: & esto quod fuerit de iure diuino est tamen præceptum affirmatiuum sicut est illud: honora patrem tuum &c. Vnde satis est illud adimplere tempore certo & determinato per ecclesiam: sed debet homo cōfiteri de peccato incontinenti post perpetrationem: & per talem contritionem cum proposito confitendi tempore debito dimittitur peccatū per. c. magna. de poe. di. j. & vide gl. no. ibi in sum. & super. §. primo. ¶ Et ex his potest inferri ad vnum notabile. b̄ dictum q̄ indulgentia concessa verē poenitentibus & confessis, profit illis qui fuerunt confessi semel in anno: & habent propositum confitendi, & contritionem de peccato præterito. Nam isti dicuntur verē poenitentes: ex quo habent contritionem, & verē sunt confessi ex quo fuerunt confessi tempore determinato, & habent propositum confitendi. nam contritio est illa quæ multum operatur apud deū. qualiter autem instituta fuit illa cōfessio: vide glossam nota. de poenitentia. distinctio. prima. capitulo perfecta. nam in ea reperiuntur tria contraria & opposita peccato. nam in peccato adest imprudentia: operis perpetratio: & delectatio. cōfessio opponitur imprudentiæ: contritio delectationi. poenitentia seu satisfactio operis perpetratiōi sicut in arte medicina contraria contrarijs curantur de poeni. dist. secunda capitulo primo. Item adde & aliam rationem quæ forte videtur obtinere primarium locum. & elici potest ex capitulo per venerabilem. qui filij sint legitimi. nam peccator maxime simplex

nescit discernere & cognoscere qualitatem peccati. nec distinguere inter lepram & lepram. vnde videmus multos peccare per ignorantiam: & minus æstimare peccata quam sint: ideo vtile & quodam modo necessarium est adire iudicem animarum qui sciat discernere, & poenitentiam condignam iniungere. ¶ Ex prædictis infero ad aliam quæstionem notabilem: pone quod aliquis confessus semel in anno: commisit aliud peccatū de quo cōtritus est, & habet propositum cōfiteri in reuolutiōe anni: sed postea nō cōfitetur: nūquid peccatū dimissum per cōtritionē redeat an solū peccet: quia nō satisfecit p̄cepto ecclesię. Inn. videt hīc velle qd̄ nihil prodest præcedēs contritio, vbi post ea nō sequit̄ oris cōfessio: quasi sentiat peccatū fuisse dimissum cōditionaliter. Sed gl. plenissima aliud sentit. de poeni. dist. j. in prin. Satis putarē in hoc distinguendū, quod aut cōfessio est de iure diuino: & tūc peccatū intel ligat dimissum per cōtritionē cōditionaliter aut de iure humano: & tunc cum peccatum iam à deo fuerit dimissum per solam contritionem. vt in dicto capitulo magna. vbi textus nota. & habeat iste propositum confitendi: si postea non confitetur, peccat mortaliter nō parēdo p̄cepto ecclesię: sed peccatū iam dimissum nō redit. ¶ Sed q̄ro qd̄ dicat sacerdos scholariū, mercatoriū, stipendiariū, & similiū: cū isti nō habeāt ī loco propriū domiciliū. Quidā dicūt (vt refert Inn.) q̄ ille dicat propri⁹ sacerdos in cui⁹ parochia habitauerunt per annū. ar. xij. q. j. in. c. quæsti. Alij verō dicūt q̄ idē si nō per annū. alij q̄ debet habere licentiam à proprio sacerdote. Illa opi. plus mihi placet: & videt̄ magis cōis, q̄ ille dicatur proprius sacerdos in cui⁹ parochia habitat de presenti, nec possunt cōmodē adire proprium sacerdotem argumentum. in capitulo finali de parochijs. vide glossam. quæ hoc tenet in clemen. prima de priui. in ver. parochialis. ¶ Sed circa vltimā partē. c. quæro. quidā fuit cōfessus sacerdoti qd̄ intendebat interficere sempronium, vel aliud maleficiū committere, & q̄ non poterat abstinere: nūquid sacerdos peccet reuelando? Innoc. instat. & tandem concludit quod hoc peccatum nō dicitur detectum in poenitentia: tum quia peccatum est committendum, & non commissum: tum quia non habet contritionem. Vnde sacerdos debet tūc cautius potest reuelare vt peccatū impediatur. & tene hoc semper menti quod peccatū commissum & non committendum dicitur detegi in poenitētia: quod intelligo quādo iste dicit se omnino commissurum. secus si poeniteret de voluntate prædicta. nā tunc est peccatum commissum respectu voluntatis. ¶ Ex his etiam infertur ad aliam. q. pone (vt quotidie contingit) quod vnus reuelat peccatum amico, & dicit hoc sibi dicere in poenitentia. nūquid ille amicus adductus in testem teneatur illud confiteri, vel si reuelat dicatur reuelare confessionem? Innocen. quod non: tum quia ille non est sacerdos: tum quia non dixit sibi tanquā ministro dei. cū petatur absolutio à peccato: sed sibi reuelauit tanq̄ amico. Si tamē ille amicus est sa

DDDD

¶ Istā. q. latē examina do tenet fan. Tho. i. iij. sen. di. xvj. q. iij. art. j. in vl. co. ex qua opi. optie iserit qd̄ si ille q̄ fuit cōfessus illo āno ī paschate, moriat̄ postea cōtritus sine cōfessione: erit in statu saluatiōis, licet in tpe mortis habuerit copiā sacerdotis p̄ cōfessione: dū mō hoc nō omiserit ex cōtēptu: & hoc vñ ē de apta mēte beati th. ī lo co pal. q̄ tene mēti. qd̄ ē aurea decisio. cui⁹ contrariū credidissē.

¶ Sed vide oīno Cal. i. re. c. nro. in xvj. co. j. e. Et ad de qd̄ ille q̄ fuit cōfess⁹ ī paschate & itēdit cōfiteri ī futuro, gaudet bñficio indulgentiā cōcessarū verē poenitentib⁹ & cōfessis dū tñ hēat cōtritionē ē absq̄ cōfessione. s̄ tu vide th. i. iij. sen. di. xx. q. ar. v. circa me. vbi dicit q̄ indulgentia cōcessa ī forma cōi verē cōtritis & cōfessis nō pdest existētib⁹ ī peccato mortali. Si aut fieret cōcatio. & p̄ hūc modū facio te p̄cipē ministrorū toti⁹ eccle. vel vni⁹ cōgregatiōis, vel vni⁹ spā

adde huic n. 24. Repa. de peste. inf. cit qd̄ posset vale re aliqd̄ ad merē dū illi q̄ ī peccato mor. & ita re fert. hic. d. Bar. de bellē. i. addi. que pro eo q̄ inter. ¶ Istud dictū In. idē. c. Ab. reputa bat si. in. c. qualr. j. de accu. i. f. vbi ē format. q. de il lo q̄ iurauit nō re uelare secretū. an possit reuelare si i testē pducatur. Et qd̄ ē possit t̄pē idē. i. c. de resti. co. & i. c. dilectus de exce. pla. & vi de q̄ ibi notauī post eū. vbi circa istam materiā re uelatiōis pōit pul chra s̄ cōtra hoc dictum videt̄ face re gl. i. c. testimo nium. de testi. vbi oīo videas. Ab. et gl. i. c. j. de exces. p

Panormi. super Quinto.

la. & gl. fi. i. in. c. nup. de testi. videtur gl. in. c. ipsi ap. q. vii. & ibi doct. & do. ant. in. c. lecte de renu. & q. no. Io. an. in. c. j. de vfu. li. vj. sup. gl. ii. Sacerdos bñ pōt reuelare de consensu confitēti. tex. est in. c. significasti. de adul. Et de ista reuelatiōe cōfessiōis vide oīno qd scribit Arch. in. c. sacerdos de poeni. di. vj. Et de hoc an reuelatio possit fieri de cōsensu confitēti. Et an p̄sumatur de ei⁹ cōsensu

a si sacerdos dicat. vide per Host. in sum. de testi. §. si possit. ver. sed q. ro. Et idē videtur cōcludere do. an. & do. Abb. in. c. testimoniu. de testi. dū tractant illū articulū. an per sacerdotē qui audiuit cōfessionē probetur p̄iade delicti. & p. hac pte disputādo apptis simē cōcludit san. Tho. iii. sen. dist. xxj. q. iij. ar. ij. Itē ad de q. quēadmodū sacerdos teneatur celare cōfessionē sibi factā, eodē mō qñ aliquis qui nō est sacerdos in necessitate audit cōfessionē alicui⁹ teneat celare. ita de terminat san. Tho. in. iij. sen. dist. xxj. q. iij. ar. j. in fi. & idē est de interpretē, q. ppter diuersitatē linguarū adhibet in cōfessione. q. a eodē mō debet celare, nisi peccator velit qd ipse sciat absolute & liberē scdm̄rho. i. prealle. di. xxij. q. iij. artic. ij. in fi. Itē addq. si sacerdos cui aliqd fuit dictū in cōfessione sciat hoc licet aliē p̄terquā i cōfessione, siue añ cōfessionē hoc nō pōt licitē reuelare in quātū scit vt deus tñ potest hoc inquantū scit vt homo. ita determinat disputādo Tho. in. ij. sent. di. xxj. q. iij. arti. iij.

SEBASAPI.

- a ¶ Sacerdos. An sacerdos cui aliqd dictū fuit in p̄iade nō tñ in forma cōfessiōis si produci tur in testē an possit testificari. vide Feli. i. c. intima uit col. iij. ver. & istud dictū Inno. s. de testi.
- b ¶ Ipso facto quo modo procedat hoc doct. vide Ia.

cerdos, a debet oīno abstinere à reuelatione, ne sit causā mali exēpli. qd intelligo, nisi producat in testē. Et qd dixi de laico, intelligo q. laico nō dicit aliquid in poenitentia, nisi assumatur loco sacerdotis in necessitate, & fiat ei vera cōfessio sicut sacerdoti: tūc enī nō debet reuelare etiā tāquā testis. aliās puniretur. ¶ Vltimō hīc quero pone qd cōfessus dicat sacerdotē reuelasse suā cōfessionē: sacerdos verō cōfiteatur se dixisse delictū illius: sed negat se illud habuisse i cōfessione. Circa hoc quid dicūt sacerdotē illū absoluedū: quia nō est magis credendū illi quā sacerdoti. Host. dicit (& multum mihi placet) qd nisi sacerdos doceat aliūde illud habuisse, p̄sumendū est illud habuisse in confessione ar. vj. qd. ij. i. c. placuit. nō tñ punietur sacerdos poena ordinaria huius. c. sed poena arbitraria: quia apertē nō cōuincitur de delicto.

SVMMARIUM.

- 1 Medici vocati ad infirmos, debent ante omnia inducere ipsos ad cōfessionē sub p̄cepto peccati: nec valet consuetudo in contrarium. 7.
- 2 Verba imperatiua intelliguntur cum effectu.
- 3 Ieiunium improbat, si ex eo timeatur infirmitas vel mors.
- 4 Cōcesso vno, consentur cōcessa omnia per quā deuenitur ad illud.
- 5 Verba futuri temporis non important actum fieri ipso iure: sed per sententiam.
- 6 Vendēs animal morbosum, asserēs tamē illud sanū, & dicit quod non vult teneri, an excusetur?

CAP. XIII.

Vm infirmitas. ¶ Me dicati ad infirmos, debēt ate oīa inducere infirmū ad cōfessionē: nec q. quā persuadere pro salute corporis tendēs in animarū periculū. h. d. Diuiditur. Nā primō ponit vnā cōstitutionis causā. Secūdo cōstitutionē. Tertiō aliā cām. Quartō poenā transgressionis. Quintō quandā prohibitionē. Secūda ibi: p̄sentia. Tertia ibi: hoc quidem. Quarta ibi: si quis autem. Quinta ibi: ceterū. ¶ No. j. ex tex. vnā cām ex qua qñq. puenit infirmitas corporis. s. ipm peccatū & infir. aīa. Ex infirmi. ergo aīa qñq. sequitur infirmitas corporis. & iō vt p̄cedatur radix infirmitatis corporis, debet quis incontinētī cōfiteri. vt sic cessante causā facili⁹ cesset effect⁹. Et dic q. ex quinque causis pōt propenire corporis infirmitas vt dicit gl. super euangelio Matth. Prima est vt iustus per patiētiam in meritum crescat: vt legitur de btō Iob. qui multas passiones corporis passus est. vt magis hoc sibi tēderet ad meritum. Secunda causa ad custodiam virtutis: ne virtus nimis superbiat sicut in paulo apostolo. qui dixit dum infirmior fortior sum, vt. c. nisi cū pridē. de renū. Tertia causa ad correctionem peccati vt hīc. Quarta causa vt manifestetur. quando q. gloria Dei. vt in ceco quem christus liberauit. Quinta causa ad initium poenae. vt sit initium poenae sicut in Herode. Nā qñq. Deus in hoc seculo inci-

pit punire peccatorē affligēdo eū corporaliter. vt sit in hoc seculo initium poenarū suarum. Ad p̄dicta vide tex. vij. q. j. in. c. cū percussio. Potest addi sexta cā q. non facit ad propositū nostrū: vide licet mala dispositio corporis. quā prouenit ex aliquo accidenti.

- 2 ¶ Scdō no. q. hēc verba moneas & inducas: debēt intelligi cum effectu. nā (vt colligitur per sequentia) non sufficit medicis modicum monere, nisi effectualiter inducāt ad vocādum sacerdotem.
- ¶ Tertiō no. q. sicut homo cōponitur ex aīa & corpore: ita pro salute vtriusq. duo medici instituti sunt: vnus pro animab⁹, vt est sacerdos: alius pro corporib⁹, vt est medicus corporalis. Ex quo infertur q. in quantum anima est pretiosior corpore, in tantūm sacerdos debet p̄honorari respectu medici corporalis. ¶ Item no. q. qñq. ad cōstitutionē cōdendā cōcurrūt plurimę causae, quarum vna est impulsua, alia finalis. nā salus animarum hīc fuit cā finalis: impulsua verō fuit cā corporum: vnde cessante impulsua non debet cessare cōstitutio: de quo in. c. post translationē. de renun. ¶ Vltimō no. ex fi. literē cōtra nolentes ieiunare asserentes ieiunium corpori nociuū. nam cū anima sit pretiosior corpore magis est insistēdum pro salute aīe q. corporis. nā ad hoc principaliter ieiuniū est institutū, vt castigetur corpus. iuxta illud aposto. Castigo corpus meū & in seruitutē redigo: ne cū alijs p̄dicauerim ipse reprobos efficiar. quod intellige verū, nisi verisimiliter propter cōplexionē hominis timeatur ex ieiunio vel alia abstinētia infirmitas corporalis seu mors. nā tunc potius peccaret q. mereretur. pro hoc tex. no. in. c. nō mediocriter. de conse. dist. v. facit c. cōiuiua. xliij. di. habenda est enim cura corporis vt sit p̄optū ad exercitium virtutis. vt in dictis iuribus. Et potest iste tex. optimē allegari ad vnā causā generalē: ex qua papa habet potestātē in laicos: videlicet qñ disponit ad finē salutis animarū: licet principaliter nō disponat circa animas illorum quos intendit cōstringere sicut hīc: nam pro salute animarum egrotantium papa hīc disponit in medicos laicos. ¶ Concesso ergo fine videntur concessa omnia per quē deuenitur ad finē. l. ij. ff. de iur. om. iu. l. ad remobilē. & l. ad legatū. ff. de procu. & in. c. prudētia. & in. c. p̄terea. de offi. dele. quod bene no. quia facit ad multa: & maximē ad materiā tractatam per Bar. in. l. ābitiosa. ff. de decret. ab or. fa. vt qñ cōcedit aliquibus officialibus p̄tās prouidēdi super abundātia, seu super pace, seu super statu ciuitatis: vt omnia extrinseca videantur concessa per q. peruenitur ad expressē cōmissum: sicut ecōtrā vno prohibito oīa etiā remota intelliguntur prohibita: p. quē peruenitur ad illud: vt in. c. ad cōcupiscentiā. de consi. & l. oratio. ff. de spon. ¶ In gl. in ver. arceatur. ibi: per sniam. No. ex glo. q. per hoc verbum non fertur snia ipso facto: sed est ferenda per iudicem. nam est verbum futuri t̄pis. ergo requirit snia iuxta theoricam gl. in regula in poenis. de reg. iur. li. vj. & in. c. q. quis. de elect. & in l. in criminali. C. de iur. om. iudi. ¶ Et in gl. fin. Sed quāro nūqd per disuetudinē sit sublatus effect⁹ vt sic medici nō peccēt hodie cōtraueniēdo. Host. dicit eos peccare. & q. cōsuetudo cōtraria nō valet. & bene loquit. nā cōsuetudo nō p̄iudicat iuri, nisi sit rationabilis. Sed ista cōsuetudo nō habet in se aliquam rationē: imō ex ea proueniūt mala de quibus in tex. ¶ In gl. fi. in. fi. Sed quāro quid intēdat litera ibi: ante omnia moneāt &c. So. dicit Host. q. anteq. incipiāt curā corporis, vel cōueniāt de salario, debēt seruare quod hīc dicitur. aliās aut possent repellī per exceptionē, vel salariū solutū posset repeti. quod est cōtra. c. vides. x. di. & cōtra. l. nō dubiū C. de legi. postea dicit & bene, qd cū ista poena non sit iure exp̄f. non est imponenda: sed vtile fuisset eā imponere. nā tex. iste solum punit eos arcendo ab ingressu ecclesiā. ¶ Vltimō quāro circa fi. literē qd si medicus dicat nō cōsulo: sed tñ si haberetur talis mulier incātrix: de facili liberaret. dicunt doct. medicum nō excusari quia malitiosus & in fraudē legis videtur hoc asserere: sicut dicimus in simili de vendente aliquod animal quod sit morbosum: sed asserit illud sanū. & dicit q. non vult teneri. de quo in l. creditor. & in. l. j. venditor. ff. de act. empti.

SVMMARIUM.

- 1 Quæstores elemosinarū non admittuntur sine literis papalibus aut episcopi loci: quando petunt elemosinas tanquā missi ab Abbate sancti

- Sancti Antonij vel simili: secus si nomine proprio. 7.
 2. Questores eleemosynarum sancti Antonij si attentauerint
 aliqd cōtra eorū authoritatē, possunt pūiri p epōpū loci. 3.
 4. Indulgētia profunt nō solū quo ad pœnas purgatorij: sed etiā
 quo ad pœnitētiā hīc iniunctā adeo quod nō tenetur
 perficere pœnitentiam: quia habuit indulgētiā. 6.
 5. Indulgētia vsque ad quātā quantitātē possunt cōcedi.
 Indulgētia nō possunt cōcedi a prælato inferiore episcopo.
 6. Indulgētia siue ieiunij si cōcedatur vsque ad annū, an ille annus
 sit utilis, an continuus?
 7. Indulgētia cōcessa vltra quātitatē dierū permissā, corrumpit
 quatenus exceditur numerus dierum. vide j. c. proxi.

¶ C. AP.

XIII.

V m ex eo.

Eleemosynarū que

- stores sine apostoli
 cis vel diocesanoꝝ literis admitti non
 debēt, nec cū proponūt vltra id qd in ip
 sis literis cōtinet. hoc priō. Et debēt esse
 modesti, & a locis & expensis incōgruis abstinere. hoc
 secūdo. In dedicatione basilicæ vltra annum etiā in an
 niuersario dedicatiōis & in literis indulgentiarū cōces
 sis ab alio q̄ a papa vltra xl. dies remissio excedere non
 debet. h. d. vsq; ad fi. Et quatuor sunt partes. Secūda ibi:
 1. formā. Tertia ibi: qui autē. Quarta ibi: Ad hęc. ¶ T No.
 ex tex. q̄ isti questores eleemosynarū, vt sunt illi q̄ mit
 tuntur ab istis p̄ceptorib; sancti Antonij: siue sancti
 sepulchri, siue aliorū hospitaliū pro votis colligendis
 & eleemosynis petendis, nō debēt admitti ad petendū
 eleemosynas noīe illorū hospitalium: nisi habeant lite
 ras veras apostolicas, siue episcopi diocesani. & proce
 dit hoc q̄tumcūq; sint exēpti. vt in. cle. ij. eo. ti. Et fuit
 hoc statutū propter eorū intemperatiā nimiam. nam
 multi mētiebantur se esse alios. quia falsæ portabāt re
 ligionis vel illius hospitalis habitū, asserētes se esse fra
 tres illorū sociorum, vbi in veritate nō erāt: ideō de
 bent prius examinari a papa, vel ab episcopo loci. secū
 dic de alijs volētibus petere eleemosynas pro seipsis.
 Isti em̄ nō indigēt literis. xlij. dist. c. quiescam. lxxxvj.
 di. c. nō satis. Sed isti q̄stores de qb; in tex. petebāt (vt
 dixi) noīe hospitalium. & ideō oportet vt approbenī
 prius esse tales. & maximē examinentur ne religionis
 falsum habitū gestēt. ¶ T Scdō no. q̄ isti questores nō
 possunt p̄dicare, nec aliquid proponere petēdo elee
 mosynas: nisi q̄ in literis cōtinetur. & hoc fuit statutū
 quia ipsi solebant proponere multas abusiones, & di
 cere multa mēdacia: & maximē cōmutādo vota, & ab
 soluendo a pœna & culpa. Et hodie prouisum est q̄
 nō obstāte quocūq; priuilegio possunt excedentes in
 talibus per ep̄m loci puniri: vt in. d. cle. ij. eo. tit. facit. c.
 vt officiū. §. cōpescendi. de hære. lib. vj. ¶ Tertiō no. q̄
 eleemosynæ multū valent ad acquirendū vitā eternā.
 de quo. xij. q. ij. c. animę defunctorū. & de pœni. di. j.
 in. c. medicinā. ¶ Et no. ex hac forma literarū & mo
 dū & ordinē scribēdi. nā primō ponitur exordiū cau
 sa alliciendi & prouocādi animos auditorū. scdō poni
 3. tur narratio. tertiō ponitur cōclusio. ¶ T Quartō no.
 in. §. qui autē. quales debent esse isti quæstores eleemo
 synarū: debēt em̄ esse modesti. & discreti: nec debent
 hospitari in locis incōgruis nec portare falsæ religiōis
 habitū. Si autē tales sunt, non tenet ep̄s eos admittere.
 imo pōt eos punire tāq; excedētes in eius territorio: vt
 in. c. ex literis. §. de excē. pla. & in. d. cle. ij. ¶ No. v. in. §.
 Ad hęc. qd indulgētia cōcedēda p̄ plātū non debet esse
 indiscreta, seu superflua, sed moderata. Et dicīf idiscre
 ta. qn̄ nō pōderata q̄titate seu qualitate cāx idistinctē
 cōcedīf. debet em̄ cōcedi indulgētia secūdū q̄titem &
 4. qualitātē causæ. ¶ T No. vj. ibi: pœnitentialis satisfactio
 enervatur, tex. optimū optimē pbātē qd indulgētię pro
 sunt nedū in purgatorio: sed et quo ad pœnitētiā hīc

iniunctā. Si ergo tenetur quis ieiunare. xl. dieb; habita
 indulgētia. xl. dierū nō tenetur ieiunare. & clari⁹ adhuc
 hoc pbat hęc litera. j. ibi. de iniunctis pœnitētijs & c. Cau
 tius tñ est has indulgētijs reseruare pro pœnitētijs il
 lorū peccatorū: quas homo hīc perficere nō pōt. vt di
 xi in. c. qd aut. §. eo. de & de materia dīc vt ibi plenē di
 ctū fuit. ¶ T Septimō no. & tene mēti istū tex. q̄a quo
 tidie practicatur, quātā indulgētiā possunt plati eccle
 siarū citra papā cōcedere. nā in dedicatione eccle
 siarū citra papā cōcedere. nā in dedicatione eccle
 taxat pnt cōcedere annū: sed pro alijs q̄ buscūq; causis
 nō possunt cōcedere vltra. xl. dies. & hoc appertē vo
 luit litera in ver. hūc quoque dierū numerū & c. vnde di
 ctū In. & Host. hīc. dū dicūt q̄ qn̄ celebrat solet cōce
 dere annū, aliqn̄ annū & xl. dies. intellige in papa: non
 aut in alijs platis inferioribus. licet aliter & minus be
 ne dictū Host. & Inn. retulerit do. Ant. Nā gl. In. & Io.
 an. est super fine literæ ibi. in talibus moderamē & c. q̄ lo
 quitur de papa, & nō de alijs prælatis. nā de alijs præla
 tis supra dixerat; & eis p̄fixerat terminū. & pro hoc
 facit tex. ibi. dū in singulari dicit. hūc quoque dierū nume
 rū & c. ex quibus verbis satis patet q̄ non loquitur de
 anno: sed tñ de numero. xl. dierū. & maximē. quia rela
 tio debet fieri ad proxima: vt. l. si ita stipulat⁹. ff. de ver
 bo. ob. & in. c. inquisitioni. de app. Itē nō est verisimile
 q̄ in cōsecratiōe ecclesiæ nō posset cōcedere vltra annū
 & qn̄ ipse ep̄s celebrat pōt pariter cōcedere annū. Cō
 clude ergo q̄ oēs prælatis cuiuscūq; dignitatis sint, nō
 possunt cōcedere indulgētijs nisi prout hīc dicīf & s.
 declarauī. Et aduerte. quia licet hęc litera loquat i ge
 nere de prælatis: nō tñ intelligas de inferiorib; sed de
 ep̄is. & superiorib; quia inferiores prælatis nō possunt
 cōcedere indulgētijs: quia hęc est dignitas ep̄alis: vt no.
 6. dicit tex. in. c. accedētibus. §. de excē. præla. ¶ T Sed q̄
 ro an isti. xl. dies seu pauciores prout in literis indulgē
 tiarū cōtinet sint vtilēs. an verò cōtinui? & idē queren
 dū de anno. Host. circa hoc instat & tādē cōcludit q̄
 dies debēt esse vtilēs. annus verò est secūdū q̄ iniungi
 tur in pœnitētia. & vult hīc dicere q̄ si debet ieiunare
 in anno per. xl. dies licet interpolatim: vt q̄a fortē qua
 libet septimana debet ieiunare semel. valet illa indul
 gentia. xl. dierū ad tollendum omnes istos. xl. dies. vnde
 nō currunt quotidie: sed vtilēs sunt. de anno verò sic
 intellige: debet agere pœnitētiā per vnū annū qua
 liscūq; sit illa pœnitētia, puta ieiunādo per annum se
 mel in septimana, tollitur iste annus per hāc indulgen
 tiam annalem. ita qd indulgentia anni non diuidat per
 dies: sed valet respectu anni integri: prout pœnitentia
 est annalis. ¶ T Vltimō hīc quēro pro declaratione hu
 ius. c. nunquid sacerdos curatus teneatur in parochia
 sua recipere istos quæstores eleemosynarū. Conclude
 post doc. q̄ aut nō habent literas apostolicas, vel dice
 cesani, & non tenet nec debet eos recipere. & pro hoc
 tex. ibi: admitti prohibemus & c. Aut habēt literas: & tūc
 si sunt verē nō suspectæ, tenetur eos admittere, secus si
 sunt falsæ vel suspectæ, quia tūc pōt consulere ep̄m. &
 idem dic in ep̄o qn̄ isti deferunt literas apostolicas. vn
 de ep̄i tunc possunt literas illas examinare ne sint falsæ
 & ideō solent episcopi facere statutum vt nulla litera
 apostolica admittatur sine ipsius conscientia & exami
 natione. Caueat tamen episcopus ne hoc faciat in frau
 dē. aliās puniret. vt in. c. quātō. & in. c. dilecti. §. de priu.
 ¶ T In gl. fi. in fi. & huic cōtrario hodie standū est per
 c. fi. eo. ti. li. vj. vbi disponitur q̄ indulgentia cōcessa a
 prælato vltra numerū hīc taxatū est ipso iure nulla. &
 vide gl. quē disputat nunquid excedendo hunc nume
 rū corruat indulgentia in totū. an verò teneat vsq; ad
 facultatē concessam. Et intellige qd vsq; ad concessum
 numerū cōclusiue tenet arg. in regula vtile. de reg. iu.
 li. vj. & in. l. sancimus. C. de donatio.

DDDD ij

in. l. ij. in quito no.
 col. iij. C. de iur.
 ēphy. & Felin. in
 c. rodolphus. col.
 xxij. §. de rescrip.

Panorm. super Quinto.

SVMMARIVM.

- 1 Archiepiscopus quam & quando habet iurisdictionem in subditos suffraganeorum?
- 2 Liberè: ista dictio quid importat?
- 4 Legatus habet maiorem iurisdictionem in provincia quam Archiepiscopus.

Legatus potest adiri sine appellatōe per quēlibet de provincia.

CAP.

XV.

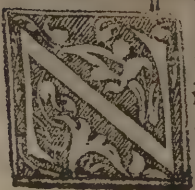
Nostro Archiepiscopus intra provinciam suam potest concedere indulgentias secundum formam concilii generalis, h. d. & loquitur de. c. precedenti in fi. & secunda pars ibi. Nos igitur. ¶ Casus literalis. Quæsitur quidam prælatus vtrum per suam provinciam possit concedere remissionis literas generales. rñ. Pa. qd hoc liberè potest, ita tñ qd statutum generalis concilii non excedat. qd est. s. eo. c. proxi. Ber. ¶ Not. j. ex tex. vñ casum in quo Archiepiscopus exercet iurisdictionem voluntariam in subditos suffraganeorum suorum, videlicet concedendo literas indulgentiarum. Alius casus est, qñ visitat provinciam. nā potest tunc audire confessiones illorum, & absolutionem impartiri. de quo in. c. fin. de cens. lib. vj. Adde etiā casum in cle. Archiepiscopo. de priui. & gn. liter. quā potestatem habeat Archiepiscopus in subditos suffraganeorum. dic. vt leg. & not. in. c. pastoralis de offi. ordi. ¶ Secundo not. ibi. libere. & c. qd in concedendis istis literis per totā provinciam non est necesse qd Archiepiscopus habeat concursum Suffraganeorum suorum quia tunc liberè non posset. Idē de hoc ver. liberè. not. in. c. de multa. s. de preben. & in. c. licet Episcopus. eo. tit. lib. vj. aliquid in. c. directe. de appel. & in. cle. dudū de sepul. in glo. in ver. liberè. ¶ Vltimo. qd etiā Archiepiscopus non potest in concedendis indulgentiis excedere numerum contentum in institutione generalis. scilicet in. c. s. proxi. in fi. ¶ In glo. j. ibi. sed voluntaria & c. vult ergo gl. qd licet Archiepiscopus non possit exercere iurisdictionem contentiosam in subditos Suffraganeorum suorum: voluntariam tñ potest: qd ego itelligo in casu huius. c. & in alijs casibus à iure concessis: sed regulariter non potest. nā videamus specile esse tempore visitationis vt possit audire confessiones subditorum Suffraganeorum. alio ergo tpe non potest. facit qd legitur. in. c. ad reprimendam. s. de offi. ordi. ¶ In ea. gl. ibi: Legatus potest & c. Not. glo. & pro hoc facit iste tex. qui loquitur generaliter. & potest adaptari ad legatum sicut ad Archiepiscopum. imo fortius ad legatum: quia legatus habet maiorem iurisdictionem in provincia quam Archiepiscopus. nā potest adiri sine appellatōe per quēlibet de provincia: quod non sic est in Archiepiscopo: vt in. c. j. de offi. leg. Itē concedere indulgentias est iurisdictionis, & legatus habet amplā iurisdictionem in provincia sua: vt in. c. j. & ij. de offi. leg. li. vj. & vide quod dixi in. c. accedentibus. s. de exc. prela.

SVMMARIVM.

- 1 Confessio spiritualis potest eligi ad libitum sine licentia presbyteri parochialis, vel alterius superioris: quando imminet necessitas maxima, ita quod non possit haberi recursus ad superiorem.
- 2 Confessor potest eligi ad libitum per prelatos.
- 3 Prelati qui dicantur stricte vel large.
- 4 Confessor an possit eligi ille qui non sit suus presbyter parochialis pretertextu consuetudinis?
- 5 Sacerdos vel alius prelatus an possit in subditos alterius prescribere curam animarum.

CAP.

XVI.

Epro dilatione. Episcopus & alij de quibus in lra possunt sine licentia superiorum sibi eligere prouidum confessorum hoc dicit. ¶ Casus literalis. Cum nul-

lus possit ligari vel absolui nisi à suo proprio prælato & periculosum sit episcopis, & alijs superioribus, & minoribus exemptis suos propter hoc prælatos adire, vel licentiam petere ab eis. ne ergo pro dilatione penitentis periculum imminet animarum, permittit papa prædictis omnibus vt etiam præter sui superioris licentiam prouidū & discretū sibi eligāt confessorē. Ber. ¶ No. j. ex tex. qd distantia locorum non est causa sufficiens vt subditus possit sibi eligere confessorē propria auctoritate. nā hīc opus fuit privilegio papæ. quod intellige nisi immineret necessitas maxima: ita qd non possit haberi recursus ad superiorem: quia tunc potest quisq. sibi eligere confessorē: vt in. c. quē penitet. de peni. dist. j. & no. in. c. pastoralis. de offi. ordi. ¶ No. ij. quod de iure communi nullus prælatus quācumq. maximus potest sibi eligere confessorē. Ratio: quia nemo potest ligari vel absolui nisi à iudice suo. vt in. c. omnis vtriusque. & in. c. quod autem. s. eod. ergo oportet quod prælatus vadat ad superiorem suum. de iure ergo episcopus debet confiteri archiepiscopo, archiepiscopus patriarche, patriarcha papæ. de quo plenissimè vide per Host. in sum. huius ti. in. s. cui confitendū. vbi generaliter profequitur cui sit confitendum: sed quia isti prælati cōter habent superiores nimis distantes fuit eis concessum privilegiū. vt hīc dicitur. ¶ No. quod prælatus exemptus de iure communi tenebatur confiteri soli papæ vel eius penitentia ratio ratione prædicta: sed ex privilegio potest sibi eligere confessorē. Et aduerte qd Host. ponit no. limitationem & restrictionem ad istū tex. in sum. in. d. s. cui confitendū vel cui abbas. vbi dicit hoc habere locū in exempto qui immediate subest papæ. Secus ergo de istis exemptis habentibus supra se aliquem superiorem vt priorem, abbatem generalem. nā isti debent confiteri superiori eorum, vel habere ab eis licentiam confitendi alij: quod satis mihi placet. nā ratio confessionis fuit quia isti nimis distabant à curia Romana. Item verbum exemptis debet intelligi in lata significatione non qñ subsunt papæ. ¶ Vltimo no. qd exemptus non prælatus gaudet hoc privilegio. duo ergo requirunt in istis inferioribus citra episcopos, vt prælati sint, & vt sint exempti. & credere qd verbum prælatus capiatur hīc largè, vt etiam comprehendat rectores ecclesiarum parochialium qui largo modo dicuntur prælati. vt. s. de cle. egro. c. tua. & ibi tex. no. nam prælati stricto modo dicuntur qd habent iurisdictionem fori contentiosam. pro quo vide bo. glo. cum tex. in. c. ij. de iudi. & in. cle. dudū. de sepul. in ver. prælati. nā cum hoc casu tractemus de fauore, & sit beneficiū principis nulli nocēs: debet fieri largissima interpretatio. vt in. c. olim. de verb. signi. & in. l. fi. ff. de costi. prin. ¶ Sed quæro. nunquid episcopus non exemptus valeat sibi eligere confessorē prout hīc dicūt. doct. & benè, qd sic. quod probat litera ibi. præter sui superioris licentiam & c. Item melius facit litera ibi: minoribus prælati exemptis: vt sic verbum exemptis solum referatur ad prælatos minores. & pro hoc facit, quia istud est principis beneficiū. debet ergo latissimè interpretari vt. s. dixi. vt sic illa qualitas exemptionis non referatur ad omnia præcedentia: sed solum qualificet prælatos minores citra episcopum. ¶ Vltimo quærit nūquid vigore consuetudinis possit quis sibi eligere confessorē sicut vigore privilegij: & dicendū qd no. per tex. expressum in. c. ij. eo. ti. li. vj. non potest ergo tñ consuetudo sicut privilegiū. facit qd in simili no. per Io. an. in. c. ij. de preben. lib. vj. & hoc in dubio procedit in subdito volente sibi eligere confessorē pretertextu consuetudinis. ¶ Sed dubiū est ex parte sacerdotis, nunquid possit sacerdos seu alius prælatus prescribere in subditos alterius curā animarum. de quo per Host. & Io. and. in. c. omnis vtriusq. s. eod. & in. c. conquerente. de offi. or. Et conclusio est ista. qd aut est priuata

¶ Archiepiscopus non potest sine licentia audire confessiones subditorum suffraganeorum suorum quā non visitat. & idē dicit Ioan. and. in. c. per petuō. circa fin. in nouel. de cens. lib. vj. pro quo est gl. in vers. agant in. c. ro. de offi. ordi. li. vj. sed super hoc vide oīno Archi. in. c. per singulas. ix. q. iij.

¶ Legatus potest dare indulgentias in provincia sua & adde qd non potest excedere numerum xl. dierum secundū. Spe. in tit. de elec. s. nūc superest. ver. si. sed nunquid iure legationis. & do. Ant. in. c. si. de offi. leg.

SEBASTIANI.

¶ In exempto. nū quid electus ab istis prælati exemptis possit absolui a casibus episcopo reseruat. vide Abb. in. c. significasti. in. vj. fol. s. de fo. cōpe.

privata persona: ita quod vult prescribere nomine proprio, & non potest. Aut nomine ecclesie sue: ut quia alias habet curam, & valet prescriptio. ar. in. c. auditis. & c. olim. s. de prescrip. Et intellige quod valet prescriptio dummodo habeat sua cōcomitantia. nam cum sit contra ius, oportet quod habeat titulum & bonam fidem: vel si non habet titulum, quod sit tanti temporis: cuius memoria de contrario non existat: ut in. c. j. de prescrip. li. vj. ¶ In. gl. fi. No. ex glo. a quando dicatur sacerdos providus cōfessor. debet enim scire, in uestigare, & inquirere circumstantias peccati. Item dic extra glos. quod debet scire canones pœnitentiales. i. canones imponentes certas pœnitentias quos Hosti. colligit in sum. huius ti. nam alias non posset moderari pœnitentiam, cum à canonibus non sit sine causa recedendum. Adde etiam quod talis eligendus debet alias habere curam animarum. Item quod habeat alias potestatem ligandi & solvendi in habitu & in actu. prout dixi in. c. omnis. s. eodem. quod est no.

De sententia excommunicationis Rubrica.

S V M M A R I V M.

- 1 Excōmunicatio lata ab homine non provenit nisi ratione contumacie: à iure verò provenit ratione delicti.
- 2 Excōmunicatio non dicitur proprie nec sententia diffinitiva, nec interlocutoria.
- 3 Excōmunicationis diffinitio.
- 4 Excōmunicatio unde dicatur?

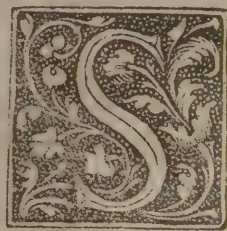
¶ Continuat hanc rub. ad præcedentes hoc ordine videlicet Suprà visum est de pœnis quæ imponuntur tam in foro contentioso quæ pœnitentiali. verumtamen quia excōicatio est pœna delicti cum fertur à iure. cum verò ab homine, est pœna contumacie. Merito post rubricas præcedentes subiicitur ista. ¶ Ex hac communi continuatione doc. primò no. quod ab homine non fertur excommunicatio, nisi ratione contumacie. à iure vero solum ratione delicti. & hoc voluit glo. xj. q. iij. in. c. episcopi. Et intellige de contumacia quæ consistit siue in non veniendo, siue in non parendo: ut no. in. cle. j. de do. & contu. ¶ No. ij. ex rub. quod excōmunicatio potest dici sententia. de quo in Spe. de sen. prola. in prin. sed b proprie & strictè non potest dici sententia diffinitiva vel interlocutoria: diffinitiva non: quia non diffinit causam imò petenti absolutionem non quæ denegatur audientia. in. c. ex parte. primo. j. de verb. sig. nec etiam interlocutoria: quia interlocutoria dicitur illa quæ profertur inter principium & finem causæ à iudice: ut no. in. cle. j. de seq. pos. & fruc. Sed excommunicatio quandoque fertur extra iudicium, ut in. c. dilecto. eo. titul. lib. vj. unde proprie excommunicatio est quædam censura ecclesiastica. arg. in. c. quærenti. j. de verborum signifi. ubi text. An autem trahatur magis ad naturam interlocutoriam quam diffinitivam tam in appellatione interponenda quam in alijs. nota. in. capitu. per tuas. j. eodem. & c. venerabilibus. eodem. titul. libro. vj. & ad primum dictum. vide no. Ioan. an. dra. in cap. ut animarum. de consti. libro. vj. ¶ Quæro. quid sit excōmunicatio? Summi. s. ut Goffred. & Hostiensis communiter sic diffiniunt. quod est à qualibet licita cōie vel licito actu separatio & secundum hanc diffinitionem tot sunt spēs excōicationis quot sunt spēs cōionis. Sed hæc diffinitio potest impugnari: quia non est convertibilis cum diffinitio suo: sicut debet esse omnis bona diffinitio. ut no. s. de sum. trinita. in rubri. & per gloss. in sti. de ob. in. princ. & l. omnis. ff. de re. iur. Item non evacuat naturam diffinitio. scilicet per genus & substantiales differentias, sicut debet facere quælibet bona diffinitio, nam diffinitio est substantiæ rei demonstratio. facit. l. j. ff. de dolo. Et ideo dicimus quod omnis diffinitio in iure est periculosa. quia propter circumstantias negotij multum variatur factum. unde difficilimum est diffinire secundum ius. ut l. omnis diffinitio. ff. de re. iuris. nam secundum diffinitionem præcedentem Iudex secularis posset excommunicare. quia posset privare quem à communione hominum, & tamen hoc præceptum non est proprie excommunicatio. sicut nos capimus. & ideo ut ponamus aliquas substantiales differentias possumus sic diffinire. quod excommunicatio est censura à canone, vel iudice ecclesiastico prolata privans legitimam communionem sacramentorum, & quandoque hominum. Et scias quod duæ sunt species excommunicationis secundum materiam nostram. Quædam est excōmunicatio maior. & illa privat à participatione sacramentorum & communione hominum: ut in. c. à nobis. j. eod. Quædam est minor, & illa solum privat à participatione sacramentorum: non autem à communione fidelium: ut in. capitu. fina. de cle. excommuni. mini. & ca. à nobis. de

excep. Ista minor excommunicatio fertur à iure, & ab homine. A iure ut plurimum fertur per participium cum excommunicato. ut in. d. c. fin. Ab homine potest ferri pro quolibet peccato, siue per contumacia: sed non est in usu. quia communiter Iudices ferunt excommunicationem maiorem. & de hoc etiam habetis. iij. quæstio. iij. c. engeltrudam. Appellatione tamen excommunicationis cum Iudex dicit excommunico illum & c. intelligim⁹ de maiori excommunicatione: ut in. c. pe. j. eod. ¶ Vltius quæro quid operatur excommunicatio & quare sic dicitur? Sol. excommunicatio dicitur quasi extra communionem positio: ut in. c. cæterum. xxij. q. iij. & aliquando appellatur anathema, quod est idem quod superna maledictio: ut in. c. cum non ab homine. & quod ibi no. de iudi. Ad aliud quæsitum. scilicet quid operatur. dic quod aut excommunicatio est iusta, aut iniusta: si est iusta quo ad deum, parum vel nihil operatur: quia qui libet peccans incontinenti separat se à gratia dei. xj. quæstio. iij. c. illud. unde dicit gloss. xxij. quæstio. j. c. quodcūque quod, quod ad deum ecclesia excommunicando nullam vim potestatis exercet: sed solum denuntiat: videlicet quia declarat illum esse extra gratiam dei: potest tamen dici quod quo ad deum operatur hoc. quia ex contemptu superuenienti magis est proiectus à gratia dei. Itē quia diabolus habet maiorem potestatem in eo post excommunicationem quā ante. unde excommunicato utitur diabolus velut quodam pecore: sicut rusticus utitur iumento. de quo vide tex. cum glo. in. c. audi denique. xj. q. iij. & per Hosti. & Io. and. in. c. ita quorundam. s. de iude. Item Angelus deputatus ad custodiam suam minus operatur in excommunicato. Alij sunt effectus excommunicationis quo ad homines. Nam privat à communione hominum & actibus legitimis: ut in. c. pia. de excep. lib. vj. Item non valet amplius per se resurgere sicut potest quilibet peccator, sed oportet quod habeat absolutionem: ut in. c. à nobis. & c. cum desideres. j. eod. Si verò excommunicatio est iniusta, & excommunicatus patienter tolerat: tunc quo ad deum nihil operatur. quoniam augetur meritum huius excommunicati: ut in. c. j. de re iud. li. vj. & in. d. c. illud sed operatur quo ad homines: quia antequam relaxetur excommunicatio debet vitari: ut in. c. cum contingat. de offi. deleg. & c. per tuas. j. eo.

S V M M A R I V M.

- 1 Percuties clericum ioco, vel causa correctiois: non est excōicatus. si verò percutiens sit impubes, & habeat animū iniuriadi. absoluit ab episcopo: si est maior, requiritur absolutio papæ.
- 2 Minor atas non excusat in delictis, sed alleviat pœnam. si est doli capax: alias secus.
- 3 Clerici adinuicem se percutientes incidunt in excommunicatorem.
- 4 Percuties clericum ad hoc ut incidat in excōicacionem requiruntur ea de quibus hic.

CAP. I.

Super eo. Impubes quod clericum percussit, ab episcopo absolui potest. Qui ioco vel causa discipline percutit clericum etiam si sit maior, excommunicatus non est: qui verò ex odio, sic. & per papam absoluitur. h. d. & tres sunt partes. Secunda ibi: ne clerici. Tertia ibi: Cæterum. ¶ Casus literalis. Quæsitum fuit à papa si clerici intra minores annos constituti se adinuicem

DDDD iij

¶ Pro intellectu huius decre. vide omnino latiss. & elegantiss. quod scribit. Spe. titu. de pœ. & re. s. ut aut scias cui cōfitemdum. & vide. f. Th. in. iij. sen. dis. xvij. q. iij. ar. iij. in respon. ad tertiam. ubi dicit quod quæ platio incūbit sacramento dispensare quod nisi à mūdis tractari debent. ideo cōcessum est eis à iure quod possint proprios sibi eligere cōfessores & inquit ad hoc eis sint superiores sicut et vnus medicus ab alio curat, non inquit est medicus, sed inquit quātū est infirm⁹ & adde hoc gl. in. c. sanè. el. ij. & quod ibi no. de of. dele. ¶ Potest dici finis. an excomitatio dicatur finis. vide Do. i. c. ij. de cōsti. li. vj. post alios an dicatur interlocutoria vide tex. & ibi do. Ab. in. c. sacro. j. e. Andre. Barba.

S E B A S A P I.

¶ Dicitur finis. vide per Fe. i rub. s. de sen. & re iud. co. x. ver. excōicatio est iter locutoria.

¶ Interlocutoria.

& vide quod de hoc latiss. scripsit do. Bar. debel. in ru. de re iud. & quatuor differentias inter finem excōicationis & alias sententias enumerat Archi. i. c. nemo cōtēnat circa prin. xj. q. iij.

S E B A S A P I.

¶ De maiori. Quid aut si quis capitulat quod talis est excōicatus. ita quod nullus potest ipsum alloqui, an dicatur sufficenter articulasse & probasse de maiori excōicatione. vide Fe. concludētē quod sic in. c. fi. co. vl. i. ver. adde et. s. de exce.

¶ De hoc vide per

Cal. in repe. e. cum excōicato. xj. q. iij. in. q. q. inci. i. quæro. Et per do. Car. in repe. e. perpendim⁹. circa materiam. de sent. excō. & per Do. in. c. cum medicinali pri. & in fi. de sent. ex com. li. vj. i. ver. & scias quod duæ sunt

Panorm. super Quinto.

spēs. & quot sint
spēs excōicationis
etiā de hoc vide p
Cal. in repe. d. c. p.
pēdim. vltra me.
ver. itē in summa.
defen. excōi.

a ¶ Delictū. Vide q
not. i. l. excipiunt
ad fille. An. Barb.
ZACHARI.

b ¶ Deturpante ve
stē clerici. Addede
hoc latē per Gui
donē Pa. in deci. 2
grationopoli. de.
ci. clj. & ibi in apo.
tā anti. quā nouis.
vbi tāgitur ista. q.
in terminis.

c ¶ Itē dicit gl. in. c.
cōtingit. el. j. i ver.
iniuriosa. circa fi.
e. tit. & gl. h. in. c. si
quis suadēte. xvij.
q. iij. q. etiā ponit
allos casus in qui
bus percutiēs cleri
cū nō est excōica.
quos vide per In.
l. c. veniēs. j. c. ti. &
q. ibi not. post eū.

SEBA. SAPI.

d ¶ Minor ætas. hoc
tenet Bar. & alij. in
l. j. C. si aduer. deli
ctū. Ang. areti. in
trac. malef. in ver.
sciēterco. vij. Bar.
vero. in. cōfi. xxx.
inci. Regatij scho
lariū. cir. fi. Raph.
cōmē. in cōfil. xlv.
e ¶ Pro itellectū hu
ius decre. vide q. la
tissimē scribit Ra.
in sum. de sen. præ
cep. dif. & exce. s.
sequitur. de sent.
excō. verfic. sed qs
pōt absoluere irre
gulares.

SEBA. SAPI.

¶ Correctio. Nun
quid requirā cō
sensu sui capli. vi
de Ab. in. c. ad no
strā. i. tertio no. &
in. c. reprehensive
lis. in vlti. not. s. de
appel.

SEBA. SAPI.

g ¶ Iste casus. qd Ab
bas non possit ex
isto casu absoluere
vide Fel. idem fir
mantē in. c. postu
lasti. col. x. s. dere.

cē se percusserit vtrū sint ad sedē apo. pro ab
solutione remittendi. Rn. Pa. qd si intra dictā
etate clerici se adinuicem percusserint, siue
vn⁹ alterū, nō sunt ad apo. sedē mittēdi: quia
ætas eos excusat. Item nec clerici si sint plene
ætatis, & ad inuicē se percusserint, nō ex odio
vel inuidia, sed ex leuitate iocosa, sint excōica
ti. Itē nec magister clericum causa discipline
vel correctionis percusserit: quia nō pōt in ip
sis violenta manuū iniectione notari: secus verō
si ex odio dicti clerici sese percusserint. Tunc
em ad sedē apost. ire debent absoluēdi. Bern.

¶ Not. j. ex text. q. minor ætas nō excusat:
sed alleuiat delictū & intellige tex. de mino
ribus doli capacibus. Nā isti incurrūt excōi
cationē percutiendo clericū, sed non tenētur
ire ad sedē apostolicam pro absolutione, sed
Episcopus potest eos absoluere vt in. c. fin. j. e.
Et ex hoc tex. habito respectu ad. c. si quis sua
dente. xvij. q. iij. qd est fundamētum huius
tituli. potest intelligi qd dispositio seu statu
tum puniēs generaliter cōmittētes certū deli
ctum non habet in totum locum in mino
ribus: vel in eo qui ex aliqua causa excusatur
à totali delicto. Nam præleg. c. si quis sua
dēte loquitur gñaliter. dicēs q. percutiēs cle
ricū debet pro absolutionē ire ad sedē apo. &
tū minor percutiēs clericū licet incidat in ex
cōicationē, non tenetur ire ad sedem apo. sed
hoc puto procedere ex benigna interpretatio
ne ipsius iuris: sed de rigore iuris vbipœna est
ipso iure imposita minor incidet in illā pœ
nā. ad hoc quod no. Bar. in. l. ij. de recepta. sed
per iudicē in sententia poterit pœna alleuia
ri: vt dixi in. c. ij. s. de deli. pue. ¶ T Scdō not.
quod non solum incurrit quis excōicationē
qn clericū percutit: ita quod vnus est percus
sor alius percussus: sed etiā qn adinuicem se
percutiūt: ita quod non potest apparere quis
fuit aggressor, & quis aggressus: quia constat
vtrunq. inieciſſe manū violentam in clericū.
¶ Tertiō no. ibi: *leuitate iocosa &c.* quod ad
incurrēdū excōicationē canonis si quis sua
dente. nō sufficit solum factū, sed requiritur
animus iniuriandi. Itē requiritur violentia: vt
in fi. literē. Tria ergo regulariter requirūtur
ad incurrēdā illā excōicationē. Primō requi
ritur factū. quod denotāt verba illius cano
nis ibi: manus iniecerit &c. Vnde si mādatur
inijci: sed non habuit effectū nō est excōicat⁹.
Idem si eleuauit manū vt percuteret, non ta
men percussit. Quid autē de spuente vel de
turpante vestem clericī: b dic vt not. in. d. c. si
quis suadente. Secundō requiritur animus in
iuriandi: quia si percutit iocose nō est excōi
catus. vt hīc, & hoc etiam indicant verba il
lius canonis ibi suadente diabolo &c. ¶ Ter
tiō requiritur violentia: vt hīc. in fi. & in. d.
c. ibi: manus violentas. &c. Quandoq. tamen
non requiruntur omnia ista tria. nam sufficit
factum. Quandoq. sine iniuria: vt in capitu
lo contingit. & in capitulo vniuersitatis in
fra eodem. Quandoq. sufficit iniuria sine vio
lentia. vt in capitulo nuper infra eodem. &
rationem fallentiæ videbis ibi. Quartō not.
quod ratione discipline excusatur magister
ab iniectione manuū. ratio est quia capitu
lo si quis suadente requirit dolum vt patet
ibi: si quis suadente diabolo. Sed in magi

stro percutiente intuitu discipline non potest notari dolus. ideo
&c. ¶ In glossa secunda. in fine. dic solvendo quod minor ætas
non excusat delictū seu delinquētē quin teneat si est doli capax
sed excusat quo ad minorem pœnam: vt in. c. ij. de deli. pue. Nam
pro iniectione manuū in clericum due pœnæ inferūtur: vna quia
incidit quis in excommunicationem: alia. quia pro absolutionē te
netur ire ad Papam. minor ergo ætas excusat à secunda: sed non à
prima. non ergo ex toto excusatur delictum: sed alleuiatur pœna.
Et intellige tex. in impuberib⁹, doli tamē capacibus. nā infans nō
est doli capax: & non incideret in hanc excommunicationem. qd
ad incurrēdam hanc excommunicationem non sufficit solū fa
ctum: sed requiritur animus iniuriadi vt. s. dixi: sed infans nō do
li capax nō potest iniuriam inferre: quia non habet animū discer
nendi. xv. q. j. c. illud. ff. de iniur. l. illud. facit cle. si furiosus. de ho.
¶ Oppo. primō. de. c. si verō. j. eod. vbi patet qd percutiens cle
ricum repellendo violentiam non incidit in excommunicatio
nem. ergo. malē dicit hic tex. qd percutiens se adinuicē incidunt
in excōicationem. nam debet distingui inter inferentem iniuriā,
vel violentiā repellētē. Solu. multiplex. Primō quod intelligit tex.
quando non apparet quis fuit aggressor. ex quo enim cōstat vtrū
q. manus violentas inieciſſe temerarias, vterq. ligatur. Contra
riū loquitur de eo quē constat percussisse violentiam repellēdo.
Secundō potest intelligi iste tex. quādo vnus percussit: sed nō ha
bebat animum iterū percutiēdi quo casu si percussus repercutit
percussorem, incidit in excōicationem. quia vocatur vindi
cta, nō autem violentiæ repulsio vt in. l. si ex plagis. in. s. taberna
rius. ff. ad. l. aq. in. c. significasti. s. de homi. & qd ibi dixi. qd est no.

SVMMARIUM.

- 1 Monachi adinuicem se percutientes, absoluuntur per eorū. Abbates: qui
bus per episcopum loci, & idem in alijs religionibus. 4. 5.
- 2 Monachorum correctio pertinet ad abbatem: vel ad ep̄m eo negligente
aut deficiente.
- 3 Abbas an & quando possit quē absoluere ab excōmunicatione?
Absolutio excōmunicationis regulariter spectat ad episcopum.

¶ CAP.

II.

Monachi. ¶ Monachos se adinuicem percu
tientes absoluit Abbas: Idem in ca
nonicis regularibus: & Abbatis discretiōe deficiē
te recurritur ad ep̄m. h. d. ¶ Casus literalis. Quæ
rebatur à quo sint absoluendi monachi & canoni
ci regulares si se adinuicem percusserint. Consultus papa respon
det quod monachi & regulares canonici si se adinuicē percusse
rint, non sunt ad apostolicā sedē mittendi. Sed per Abbate suū
sunt absoluendi. & si Abbas non sufficit, diœcesis. episcopus est ad
hibendus. Ber. ¶ No. j. ex tex. quod correctio monachorū pri
mo loco spectat ad abbatem sed abbate deficiente recurritur ad
episcopū. de quo tamen dic vt plenē no. in. c. quātō. de offi. or. Di
co plenissimē in repe. c. si quis cōtra clericum. de fo. cōp. ¶ Se
cundō no. casum in quo abbas absoluit à sententia excōmunica
tionis lata à canone. Sed circa hoc quæro de notabili. q. nunquid
abbas possit generaliter absoluere monachos suos ab excommu
nicatione à canone inflicta? Multi religiosi & malē, seruant q. sic.
sed cōtrarium est verū. vnde facit regula. q. ab excommunicationē
lata à canone nullus prælatus inferior citra episcopū absoluit nisi
in casibus iure permissis. hoc videtur probari in cle. j. de priui. fa
cit. c. religioso. eo. ti. li. vj. vbi religiosus percutiens clericū secula
rem non absoluitur ab abbate: quia sumus extra casum cōcessum
hīc. Item absolutio à sententia excommunicationis lata à canone
conceditur dumtaxat episcopis: vt in. c. nuper. j. eo. secundum com
munem intellectum. Nam ista ardua sibi soli reseruant. argu. in. c.
fi. de offi. archipresby. & in. c. sicut vnire. de exce. præla. & iste ca
sus fuit hīc concessus: quia propter communionem quæ parit cō
temptū de facili incidunt monachi in illum canonem. si quis sua
dente. ideo ne habeant materiam euagandi, concessum fuit hoc
vt ab eorum abbate possint absolui. Vnde iste casus non est tra
hendus in consequentiam cū simus in materia exorbitanti. arg.
in regula in argumentū de regu. iu. livj. & in. l. qd. verō contra. ff.
de legi. hoc verū, nisi esset talis abbas vel superior habēs iura ep̄o
palia.

palia. arg. optimū ex no. gl. in. cle. j. de reb. eccle. nō alie. & per Inn. in. c. statuimus. de maio. & obe. & hoc cōsuluit Fede. consil. xiiij. qd tene menti. quia facit ad multa. ¶ T Secūdo ex his pōt annecti quēstio. quid si monachi essent exēpti, vel est casus ubi Abbas ab soluere non potest nūquid possit absolui ab Epō cūm exerceatur hoc casu iurisdīctio volūtaria? Fede. in consilijs suis tenuit qd sic. contrariū potest elici ex dictis Io. an. in regula sciēti. de re. in mer cu. & cōtrariū tenuit in quadā disputatione quē incipit. Duo cle ricali ordine & c. ubi plenissimē iuenies. ¶ In gl. j. dum tamē enor miter. No. glos. q casu, enormitatis semper intelligitur exceptus^a in hac materia, quātūcūq verba permissiua sint generalia. & hoc dic vt plenē leg. & no. in. cū illorum j. eo. & secundū istū casum ex ceptū pōt intelligi iste tex. in fi. dū dicit. quōd si Abbatis discretio non sufficit & c. Et idē dic quādo deficit Abbas: quia tunc recurrē dū est ad Episcopum vt in. c. quantō de offi. ord. ¶ Extra gl. quā ro pro declaratione literē. quia tex loquitur quādo monachi per cūserūt se in claustrō. quid si extra claustrum? dic qd idē & for tius, quia maius est delictū cū committitur in claustrō ubi debet seruari silentiū. Nam violatur immunitas claustrī pro hoc qd no. per Ioā. and. post Abb. in. c. cūm illorū j. eod. & facit tex. in. c. cūm pro causā j. eo. Vbi aggrauatur factum illius qui traxit alium ver berando per claustrum.

¶ S V M M A R I V M. ¶

- 1 Officialis iniiciens manus in clericum, incidit in excommunicationem. 3. 6. Percutiens clericum ad defensam. 4. vel inuentum cū propinqua, non est excommunicatus. 5.
- 2 Delictum commissum ratione officij alleviatur: si delinquens excessit mo dum.
- 6 Clericus deprehensus in adulterio, vel alio crimine, an & quādo ab ex traneo possit capi? Officialis capiens clericum de nocte: & illum ducens ad curiam Episco pi non incurrit excommunicationem: vel si fecerit mandato episcopi. 7.
- 3 Clericus asserens se verberatum: si verberans dicat se non putasse illum clericū, vel casu fortuito fecisse, cui istorum incumbat onus probandi? Casus fortuitus non præsuntitur, nisi probetur. Vxoris appellatione, an veniat sponsa in materia odiosa? Patris appellatione non veniunt alij ascendentes in odiosis. Filiorum appellatione non veniunt nepotes in materia stricta. Adulteram vel adulterum non est licitum occidere de iure canonico. Clericum licitum est etiam interficere sine metu excommunicationis pro defensione personæ, vel rei propriæ: vel proximorum.

¶ CAP.

III.

Si uerò Hostiarius qui clericū percussit non grauitur, ab episcopo absolui potest. hoc primò. ¶ Officialis deliberatē iniiciens ma num in clericum, per Papam absoluitur. Hoc se cūdo. Qui repellēdo vim vi clericū percutit, ex communicatus nō est. Hoc tertio. Qui percutit clericū turpiter inuentum cū propinqua, excoīcatus non est: secus si cum remota & dicitur propinqua vt in litera. & partes patent per. s. ¶ Casus li teralis. Quæstio orta fuit apud dominū Papam de hostiario ali cuius potestatis clericum ratione officij percutiente à quo sit ab soluendus similiter & de officiali: vt si clericus seu laicus vim vi repellēdo clericū aliquē percussit: vel si aliquis in clericū cum vxore, matre, sorore, vel filia propria inuentū manus violētas in iecerit, seu deprehensum in stupro vel adulterio: vtrum ex hoc hmōi sint excoīcati vel ne? Et respōdet Pa. vt in tex. Ber. ¶ T No. j. ex tex. q delictū commissum pretextu officij alleviatur qn delin quens modū excessit. facit qd no. in. c. olim. el. j. de resti. spo. Nam videtur motus bono zelo, & non suadente diabolo: sed quia exes sit modū tenetur: sed alleviatur delictum rōne principij liciti. ad hoc. c. significauit. s. de pœ. & remis. & qd ibi dixi. ¶ Scdō no. ibi grauitur & c. quōd p mediocri iniuria pōt ep̄s absoluerē istū ho stiariū. Nā tantū excipit iniuriā grauē. sec⁹ ergo in leui vel medio cri. Nā exceptio firmat regulā in alijs. xxxij. qō. vij. c. dñs. ¶ T Ter tionot. in. s. officiales. q officialis laicus iniiciens manū in clericū de liberatē, nullo casu pōt ab Epō absolui: quia videtur delictū nō le ue: cū nō solū inferat iniuriā: imō vsurpat sibi iurisdīctio. in cleri

4 cū. ¶ T Quarto not. in ver. si uerò: quōd solū a factū nō sufficit ad incurrendū excoīcationē sed requiritur animus iniuriandi: ideo percu tiēs clericū se defendēdo excoīcatus nō est: & intellige qn clericus volebat iterū percutere secus aut si clericus percutiens destitit. qatūc ipsum percutiēs esset excoīcat⁹, quia nō esset repellere violentiā, sed exercere vindiā. ad hoc. c. olim. ij. s. de resti. spo. ¶ T Quinto no. in s. nec ille. casum in quo percutiens clericū nō est excoīcatus. b Et facit iste tex. q cōmit tens delictū iusto dolore motus, aliquatenus excusandus est à peccato & à pœna peccati. c facit. l. si adulterium. in. s. imperatores. ff. de adul. & vide qd dixi in. c. j. s. de iniur. ¶ T Vlti mō no. q nō est licitū extraneo vel etiā pro pinquo hoc nō expresso capere clericū in fa cinore, siue sit graue delictū, siue leue. quod intellige qn clericus destitit à delicto: sec⁹ vi detur si delictū cōtinuat, nec aliter arceri po test à delicto. vñ tenet hīc Inn. q si cleric⁹ nō pōt aliter cōpesci ab iniuria nisi capiat & li ge. pōt etiā ludex secularis impunē eū cape re & ligare. debet tñ eū restituere iudici suo quācit⁹ pōt q vide q no. In. in. c. vt fame j. e. d Et ex hoc videtur inferendū q familia pote statis repiēs clericū de nocte: quia verifimili ter pōt timere delictū cōmittē. cū nō incur rat excoīcationem si clericū capiat & presen tet epō: quia nō pōt hīc notari diabolica per suasio. cū hoc fiat ad obuiandū delicto, & pre sumptio mala sit cōtra incedētes de nocte. iu xta illud. Qui male agit odit lucē. in. c. cōsu luit. de offi. dele. de quo plenius dico in. c. cū nō ab homine. s. de iudi. ¶ T In glo. in ver. lai co: in fi. c Et dic clarius q clericus de mādato prēlati sui licitē pōt capi per laicū: & per eū ad iudicē suū duci, vt in. c. fame j. eo. li. vj. sed verberari f per laicū nō debet, etiā de mādato prēlati sui: vt in. c. vniuersitatis j. eo. aliās vterq incidere in excoīcationē. de quod dic vt ibi no. ¶ T In glo. in ver. fortuito. in fi. Sed quēro quis probabit an fortuito an delibera tē clericū percussit. Doct. dicunt q clericus probabit: tū quia clericus hoc asserendo est actor, & actor probare debet intentionē suā vj. q. vlt. c. accusator. l. actor. C. de proba. tum quia quilibet præsuntitur bon⁹: de prēsump. c. fin. nisi ex coniecturis ludex prēsumeret cō tra laicum: & onus probandi in eum transfer ret. Ego puto quōd indistinctē onus proban di incubat laico: saltē per iuramētū: quia præsumptio est cōtra eum, ex quo cōstat de per cussione: nec casus fortuit⁹ prēsuntit: sed qui eū allegat probare debet vt in. c. vno. & quod ibi not. de cōmo. pro hoc text. in. c. sequē. vbi iniiciens manū in clericū nutrientē comam tenetur probare saltem per iuramentū igno rasse illū esse clericum: fortius ergo in casu huius. c. ¶ T In gl. in ver. matre. in fi. Idē dicit Inno. de collateralibus, vt in eis non habeat locum ista permissio. Hostien. dicit quod id quod dicitur hīc de filia lex videtur extēdere ad neptem: & quod dicitur de vxore videtur extendere ad sponsam. in aut. vt lice. mat. & auie. s. quia uero dicit tñ tutius esse tenere gl. Ioan. an. dicit posse distingui inter neptē ex fi lio: & neptem ex filia: vt primo casu proce dat lex arg. in. l. liberos. ff. de sena. do. Ant. in.

DDDD iij

¶ Pondera tñ quia tex. dicit. quocūq modo siue leuiter sine enormiter. Andr. bar.

b ¶ Adde hīc Imo. in. l. quid ergo. s. si hāres. de legi. j. vbi dixit illū tex. esse ar. q occidens cle ricū i facinore rep tū nō incurrit ex coīcationē, seu ca nonē latae senten tiæ. de quo dicit Hēri. in hoc. c. iij. ¶ Ibi est opi. & val de elegans tex. ad propositū. & op timē facit qd scri bit. do. Anto. in. c. olim. el. j. in fin. & qd ibi no. de resti. spol.

d ¶ Familia ptatis pōt capere clericū repertū de nocte, & ducere eum ad Ep̄m absq alia ex coīcatōe. & adde qd scribit per. do. Ant. in repe regu lā ea q. in. xx. q. & vide que latissimē scripsi post. d. Ab ba. in. c. cū non ab hoīe. de iudi. & op ti. text. in. l. j. C. de exhiben. re. & ibi Bar.

¶ SEBASAPI

e ¶ In fi. Ponderat text. iste iūctā hac gl. q qnq ille qui est inhabilis est in habilis cum man dato superioris. vi de. Fel. vbi enume rat plures casus in cōtrarium in. c. fi. s. de offi. ordi.

Panormi. super Quinto.

SEBA. SAPI. ¶ Sed verberari. An autē cleric⁹ possit torqueri p lai
cos, vidē Ab. i. c. vniuersitatis. j. c. & Pe. de an. d. An. & Ab. i. c. vt factū. j. c.
¶ Illū occidere Adde hic q no. gl. in ver. poterat. in. c. nec aliqua. xxvij.
qō. j. & qd ibi no. d. An. & Ab. post alios in. c. venies. el. j. de spō. & vide
eunde Abb. in. c. interfecisti. s. de homi. & dicit Bal. in apo. post Guil. i. l.
īperator adrian⁹.
ff. de statu. ho. qd si
ex statuto licitum
est occidere adulte
rātem vxorē lice
bit eā sic deprehē
sam occidere, licet
pregnās sit. ibi ē
dicit Bar. circa pri.
q pater p̄t occide
re filiā p̄gnātem ī
adulterio dephē
sam. Itē adde hic
gl. in. l. nec timorē.
in ver. occidere. ff.
qd met. cā. q dicit
q nō licet sed mari
to interficere adul
terum, nisi adulter
sit vil. psona, sed
patri licet qncūq;
interficere, & alle.
l. nec in ea. ff. de a
dulte. & vide ī hac
materia bo. tex. i. l.
si q ī graui. s. si ma
rit⁹. & ibi gl. a. ver.
ignoscit. ff. ad fille.
& ad hoc Pau. de
ca. in. l. si cū dotē.
s. trāsgrediamur.
sup gl. j. ff. sol. ma.
vbi dicit q l3 pa
ter aliquando pos
set interficere filiā
in adulterio dephē
sam. tñ non pōt
hoc alteri demāda
re. arg. in. l. cū fun
dū. s. quēsitū. ff. de
vi & vi ar. Itē adde
hic Imo. in. l. qd er
go. s. si hares. ff. de
leg. j. vbi dicit qd
secūdm canones
peccat pater & ē
maritus occides d
prehēsam in adul
terio. & allegat
ad hoc. d. c. admo
nere. & c. inter hēc
xxxij. q. ij. Itē ad
de hic q his casib⁹
quibus licitū ē ma
rito interficere. hoc
p̄t de mādare lici
tē filiis suis. ita di
cit Bar. sub dubio
fortē in. l. nō solū. s.
si mādaro. hoc. c.
allegādo. ff. de i. iu.
Sed pro eo alle.
tex. in. l. graccus.
C. de adul. Item an
filio liceat interfi
cere adulterātē ma
trem suā. vide Sal.
in. d. l. graccus. in
iij. co. & ibi. in. iij.
colum. ponit an li
ceat adulterum re
pertum in domo
fugatum extra do
mū interficere. Itē
vide omniā san

distinctē sequitur glossam quā mihi plus pla
cet. Cū enim hēc materia sit odiosa ip̄s
clericis & exorbitans ā dispositione iuris, nō
debet extēdi: sed ī proprijs terminis intelligi
debet. ar. optimū in. l. pater. & qd ibi no. ff. de
adul. vbi patri datur potestas interficiendi
filiā adulteram deprehensam in adulterio
nec appellatione patris veniūt ibi alij ascen
dentes. Item appellatione filiorum nō veni
unt nepotes in materia stricta: maximē vbi
non tractatur de fauore filiorum. vt hic de
quo no. in. l. liberorū. ff. de ver. sig. & in. c. i. q
busdā. s. de p̄enis. & vide gl. i. cle. j. de baptis.
& no. gl. quia facit ad multa. ¶ In gl. in ver.
turpiter. ibi. illū occidere sit inuētū & c. Hoc itel
ligo pcedere de iure ciuili. nō aut de iure ca
nonico. peccat em̄ maritus seu pater interfi
ciēdo vxorē, vel filiā etiā dephensam in adul
terio: & p̄nitētia grauis ip̄onēda est: vt in. c.
inter hēc. & c. admonere. xxxij. q. ij. & vide
bonā. gl. in. d. c. inter. ¶ Extra gl. q̄ro. Cleri
cus venit armatus ad bellū & fecit insultū cō
tra aliquē, & ibi fuit captus & p̄cuss⁹. nunq
percutiēs siue capiēs sit excōicat⁹? In. dicit q
sic. sed nō debet mitti ad sedē apostolicā p̄ab
solutiōe. Hosti. dicit q si fecit cā defensionis
nō tenet. hīc essent duo vidēda. Prim⁹ nūqd
cleric⁹ imiscēs se bello, seu enormitatib⁹ per
dat priuilegiū canonis si quis suadēte. de quo
plenē dixi in. c. perpēdimus. j. c. & ibi de mate
ria. Scd⁹ nūquid causa defensionis impunē li
ceat clericū percutere. & dic vt. s. dixi in. c. j.
nā si fecit ad defensionē propriā, & stetit in
meris terminis defensionis, clarissimū est p̄cu
tiētē nō incurrere excōmunicationē: vt hīc:
& d. c. olim. de resti. spo. Sed dubiū est quid si
pro defensione aliorū quis percussit clericū:
quo casu dicit In. hīc. qd aut pro defensionē p
pinquorū, vt filie, vxoris & c. & tūc nō incur
rit excōmunicationem. si ver⁹ pro defensionē
extraneorū: tūc sunt opi. sed cōior. & verior
vī. opi. vt ē hoc casu nō sit excōicat⁹. Et hoc
mihi placet. qā nō pōt hīc notari diabolica p
suasio. cū debeam⁹ repellere iuriā īferēdam
proximo: vt i. c. dilecto. e. ti. li. vj. & xxij. qō.
iij. c. fortitudo. & c. non inferēda. an aut p de
fensione rerū liceat pcutere clericū. Cōclude
quod aut p defensionē rerū suarū & nō incur
rit excōicationē. vt p̄bat optimē. i. c. oli. p̄all.
nō tñ p hoc debet īfligere mortē. de quo dic
vt dixi. i. c. ij. de ho. & c. suscepim⁹. e. ti. Aut
pro defensionē rerū aliorū. & In. pōit hīc opi.
cōtrarias: mihi placet opi. vt etiā euitef hoc
casu excōicatio: qā debemus subuenire pxi
mo, & diligere eū sicut nosmetipsos. ideo nō
pōt notari diabolica p̄suasio si adiūuo patiē
tē violētiā in rebus suis. vt optimē videt̄ p̄o
bari in. d. c. olim. Nā ibi ep̄s. iuit ad repellēdū
violētiā illatā reb⁹, nec iuit solus. & nihilo
min⁹ euitat̄ ibi excōicatio. & plus sentit ibi
Inn. q si interficio clericū ad defensionē meā,
vel meorū, nō sum excōicatus: licet sim irre
gularis. Intelligo qd sum irregularis: qñ nō ad
defensionē meorū: secus si ad defensionē meā

tū Tho. in. iij. sen. di. xxxvj. q. ij. ar. j. circa me. vbi concludit q neq; se
cundum leges ciuiles: neque secundum leges conscientiarū licet marito
propria auctoritate interficere vxorem adulterantem: licet possit eā
ex causa iusta accusare ad mortem in iudicio seculari. & idē sentit San.
tho. in. fi. de adultera filia. & dicit qd nullus paterfa. pōt in aliquē de sua
familia infligere
poenā in corrupē
tem personam.

de quo vide tex. cū gl. in cle. si furiosus. de ho
mi. & xxij. c. q. j. in. c. quod militare. s. j.

SVMMARIVM.

SEBA. SAPI.

- 1 Percutiēs clericum ignoranter: quia fortē ille cle
ricus nō ibat in habitu: nō est excōmunicatus
nisi recuset iurare se ignorāse illum clericum.
Ignorantia probatur per iuramentū.
- 2 Clericus nutries comam, nō perdit priuilegium ca
nonis si quis suadente.
- 3 Habit⁹ facit p̄sumere quē esse qualis est habit⁹. 6.
- 4 Conscientia probatur per iuramentū.
- 5 Percutiē clericū debet ire pro absolutiōe ad sedē
apostolicā, nisi sit de personis de quibus j. eod. c.
mulieres. & c. de catero. & c. ea noscīt. & c.
p̄uenit. & c. q de his. vide j. c. cū illorum. vbi
plenē.
- 7 Percutiēs laicum credens clericum, non incidit in
excommunicationem.

CAP.

IIII.

Sivero. ¶ Qui percu
tit clericū igno
rans probabiliter eum clericū
excommunicatus nō est. igno
rantiam tamē p̄bare debet per
iuramentū: & si hoc prāstare recusat, pro ex
communicato haberi debet. hoc dicit, Tres
sunt partes. Secūda ibi: vel si. Tertia ibi: ab illo.
¶ Casus literalis. ¶ Si aliquis manus violētas
iniecerit in clericū nutrientem comam, igno
rans quōd clericus fuerit, nō erit excommu
nicatus: vel si de hoc dubiū fuerit: & propria
manu iurauerit quōd eū clericū ignorauit. si
autem iurare noluerit: sicut ab excōmunica
to conuenit abstinere, donec de mādato sum
mi pōtificis absoluator: quia constat eum ma
nus violētas in clericū inieciſſe. Ber. ¶ No.
prim⁹ ex tex. quōd ex depositiōe toniurę cle
ricus nō perdit priuilegiū canonis si quis sua
dente. ¶ Secūdo nota quōd quis prāsumit
talis qualis est habitus quē gestat. ¶ Terti⁹
not. quod vbi est dubium in dependentibus
ā cōscientia alicuius, statur iuramento illius.
nam ignorantia aliter probari non posset. ad
hoc no. solet allegari iste text. facit. c. nulli. de
elec. lib. vj. ¶ Nota. iij. quōd vbi factū est in
se illicitum prāsumitur scientia in facto alie
no. vnde prāsumitur quis scire illū esse cleri
cum quē percussit. ¶ Item vltim⁹ no. q p
iniectionē manū violētā in clericum tene
tur laicus ire ad sedē apost. pro absolutiōe.
de quo i. c. peruenit. j. c. ¶ In gl. j. ibi. dū tamē
ille clericus sit hoc verum secundum In. & be
ne. nisi probabiliter credidisset eū nō clericū
vt puta quia incedebat in habitu nō cōgruē
ti clerico: & prāsumebatur deferre tonsurā
more quorundam laicorū eam deferentium
tempore aestiuo. ¶ In ead. glossa. ibi: nisi
postea certus efficiar. Vult ergo glossa, &
bene quōd comperta veritate non est ex
communicatus qui percussit laicum credēs
clericum

¶ Canonico. vide
Io. de ana. in. c. iter
fecisti. s. de homi.
vbi infert. quod in
terris ecclēsiarū po
terit decapitari, q
dicit esse mirabile
d. Fe. ibi. vide An.
de are. in trac. male
fi. i. ver. cheme hai
adulterato la mia
dona.

SEBA. SAPI.
¶ Si ver⁹. Vide qd
quod per istum
tex. dicit dominus
Abbas. in. c. ij. s. de
consti.

¶ Hoc est verum ī
foro animarū: secus
in foro iudiciali. vt
dicit glo. fin. secun
dum do. Abb. ibi
in cle. j. in ver. habi
ta. de priui. sed vi
de ad hoc quod
no. Bal. in. l. j. vltra
me. C. ad mace. &
vide Imolā. in. cle.
j. in iij. col. vers. iux
ta p̄dicta. de cō
san. & affi. gl. & ar
chidia. i. c. propo
suiſſi. lxxxij. dist.
& adde hic quod
not. do. Ant. in. c.
cognoscētes. in fi.
de consti. & quod
ibi not. & ad id q
dicit. dom. Ant. in
j. not. vide text. in
c. significasti. el. j.
de homi. glossa in
vers. ignoranter
in. c. innotuit de
elect. glo. in. c. acce
dens. de crimi. fal.
gloss. in. c. ij. de ca
lum. & in. ca. acce
pimus. de arate. &
qualitate. quem al
leg. do. Ant. in. d.
capit. innotuit &
tex. in. c. statutum.
s. cum ver⁹. de re
scrip. libro. vj. &
in. c. vt circa. de ele
cti. e. libr. tex. in. c.
pastoralis. de exc.
& in cap. prāsen
tium de testib⁹. &
glossa. in. c. eos. in
vers. scilicet. scilicet
& in vers. effectū
de tem. or. di. vj. v.
de gl. in. l. j. in pri.
in vers. hoc anno.
fi. de itine. actūque
priuato. & vide

quod no. d. Ant. in. c. fi. in. iij. col. in ver. fallit etia in casibus. j. e. vbi dicit qdā pulchra in hac materia. & inter cetera allegat no. dictum Gui. de cu. in. l. q. r. ff. de sta. homi. Item vide omnino qd eleganter scribit Bart. in extrauaganti ad reprimen. in ver. per denūtiationē. in pe. col. Itē de ipsa probatione per propriū iuramentū videtex. cum glo. in verbo expēse. in c. primō. ij. q. j. tex.

in. l. fi. C. de fi. in. stru. tex. in. l. si qñ C. vnde vi. in. c. ij. qd met. causa. & gl. in. c. fi. in. q. ij. & gl. in. c. dilecti. circa fi. de foro cō pe. glo. in. l. fi. §. in computatione. C. de iure delibe. an autem quādo lex vel dispositio dicit debere stare iuramento alicuius possit probari cō trarium. vide per do. Ant. in. c. quia propter. i. xvj. co. & qd ibi latē no. de elec. & per do. Abb. in. c. propo. fuit. circa pri. & quod ibi latē no. tui post ipsum. de probati. Itē ad de hīc tex. sing. in l. fin. C. de bon. au tho. iudic. pos. De cuius intellectu vi de qd plenē not. in. d. c. proposui fti. Item alium ca sum in quo statur proprio iuramen to partis pōit tex. in. c. cōtinebatur. de despō. impub.

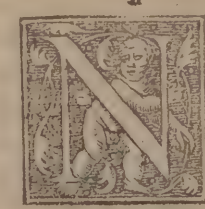
Item adde hic Ar chid. in. d. c. in pri mis. in antepe. col. ij. q. j. vbi dicit q ignorantia proba tur per iuramentū. nisi ex aduerso p betur scientia. Itē aliū casum in quo quis probat solo ppro iuramento. vide p tex. in. l. p perandū. ver. & i quidē. circa fin. C. de iudi. tex. cū gl. in ver. docuerit in c. j. de elec. in. vj. & in. c. constitutus. de procu. Item in qd hic posita i ter minis distigue oī no vt p Do. post Pau. de leaza i. d. c. eos. i. ij. co. de tēp. ordi. li. vj. & adde qd nāgit de informatiōe cōsciētiae alicui. dicto vni⁹ vel famā credēdū est. secūdū do. Anto. in repe. c. puenit. i. xvij. colū. de censi. qui ad hāc alle. no. per Compo. in. c. j. de elec. li. vj. Itē qd conscientia seu animus alicuius probetur per propriū iuramentū est tex. in. l. fi. C. de bo. auto. iudi. pos. & in. l. fi. cū multis alijs cōcor. ibi in gloss. alleg. C. de iure do. impe. & vide glo. in. c. cū ab vno in ver. electione. vltra medium. de re iudi. lib. vj. & om nino Do. in. c. eum qui. circa medium. l. distin.

¶ Quid si percussus. Circa hoc vide tex. & gl. i. c. illud. xvj. q. vj. Ioā. an. & do. i. c. ppetuaz. de ele. li. vj. & d. Abb. in. c. nōnulli. de iudā. & lo. an. in re gu. cū qs in ius. i mercu. do. Abb. in. c. plerūq. de dona. i. ij. col. & glo. xx. xij. q. ij. in fi. sum. vbi habet de cognoscēte cōiugatam quā credebatur for lutā. Et de. q. hic posita i terminis an pcuties clericū quē credebatur laicū. vel cōtra sit excōicat⁹. vide gl. in. l. si qua p calūniā i fi. C. de epi. & cle. & ibi dixi. & in. l. fi. C. de cri. expi. hā. & vide tex. & ibi Flo. in. l. i. c. etiā. §. si teruū. ff. ad. l. aql. gl. cū tex. in. l. si ignorās. la. j. Bar. i. l. Itē apud labeonem. §. si virgines. ff. de iniu. Bal. i. l. si. ij. co. C. si a nō cōpe. iu. & vide gl. magnā

clericū percutere. & vide Fede. cōfi. xij. vbi ampliat terminos quæstionis. Querit quid si percussus titium laicū cōiter pro clerico ha bitū. & ante absolutionē seu certificationē celebrauit: nunquid incidā in irregularitatē? & concludit q non: nec excōicatus sum. Re quirif enim veritas clericat⁹ ad incurrēdam excōicationē. vt in. c. si quis suadente. xvij. q. iij. Sicut enim simplex dimissio habitus cle ricalis non facit quem videri priuilegiū cle ricale: vt hīc. ita nec simpliciter assumptio habitus non congruentis personæ. facit. c. ex parte. §. de priui. el. iij. Et in fin. glo. hanc opi. Tancre. tenet Ioā. and. licet Hosti. contrā. nā si error in sola qualitate sufficit ad vitādum excōicationē vt hīc: fortius quādo concurrat error in qualitate cū error est in persona: vt in terminis quæstionis glos. qñ credebam percutere Martinū laicū. & percussus Marti num clericū. Nec ob. lex. eum qui. alleg. in gl. qd iniuria bñ est illata isti. sed ad incurrēdā excōicationē requirif anim⁹ percutiendi cle ricum: quod indicant verba illius canonis. si quis suadente. dū dicit Si quis suadēte diabo lo & c. ex quo enim ignorabat eū clericū. ces sat dispositio illius. c. facit ca. vt animarum. de consti. lib. vj. ¶ In glo. fi. in fin. De hac ma teria vide vt plenē dicam in. c. perpendimus. j. eodem. Abbas.

SVMMARIVM.
1 Percutens conuersum religiosum excommunica tus est.
2 Excōmunicatus ob manus iniectionem in clericos. a solo papa absoluitur: nisi in articulo mortis.
3 Clericorum appellatione an veniant canonici?
4 Monachorū appellatione in materia merē pœnali & odiosa non veniunt conuersi: secus in mate ria simul & fauorabili & odiosa.
5 Conuersi alicuius religionis qui propriē dicantur & an gaudeant beneficio. c. si quis suadente?

¶ CAP. V.

Nondubium.
¶ Percutens conuersum reli giosum, excommunicatus est nec ab alio quam a papa absol

i fi. oīno Io. de imo. i. ij. col. i. ver. vltimō qñ in cle. j. de cōsan & affi. vbi dicit q si eligētes eligūt idignū quē credūt ex cōicatū. & tñ reuera nō est ex cōicat⁹. tenet electio. nec peccāt eligētes. & dicit de hoc haberi satis p Inn. i. c. dilect⁹. de appel. p quo facit q no. bar. i. l. si arbiter. circa princ. ver. qro qd ecōtra. C. de sen. & interl. om. iu. & de. q. hic posita p gl. vide in terminis p Inn.

i. l. q. pupillū. ff. de acq. hare. vbi etiā post Bal. ponit aliā q. Et facit ad hoc gl. i. ver. approba tis. i. c. vnico. devo to. li. vj. & qd no. do. Ant. post Ioā. an. i. c. Ioan. de cle. cōi. adde Bal. i. c. j. qui. mo. seu. ami. vbi dicit q cogno scēs ignorater mo malē nō punit de stupromonialis. & idē dicit de vasallo iustitiae dñm igno rater: qd nō perdit feudū. Itē facit ad hoc qd dicit Ioan. cald. i. trac. de eccl. iter. in. x. mēbro. j. qd. Itē adde hic fā. Th. a. iij. sen. di. ix. q. j. ar. iij. vltra me diū. vbi dicit q si qs accedit ad suā q credebatur nō esse suā: & similiter iste q est iustus credēs se peccatōrē acce pit eucharistiā. ele ctio sua est praua. & peccat: sed ele ctio nō est praua i eo q peccatum ha bet: & nescit. Itē p pleno intellectu o oīū supradictorū vide oīno elegātē & materiale doctri nā & meliorē de iure. quā sup hoc tradit Bar. i. l. diu⁹ j. ff. ad. l. cor. de sic & vide oīno Io. an. in addi. Spe. super. rub. de adul. ¶ SEBA. SAPI. ¶ Alicuius religio nis. Vide circa hoc aliqua subtiliaque scribit Aret. i. l. cū haredes. §. itē quā ro. ff. de acqui. pos. ¶ Vide quod ha

bet in. c. cū titu. j. Andr. Barba.

¶ Fauor. Qñ cōstō cōtinet fauorē pte vni⁹. & odiū ex parte alterius: sed odiū est ronabile: tūc materia dicitur ee fauorabilis. & lata. sed sup hoc vi de late Bal. i. d. l. ij. C. de ius voc. & adde Bal. in. l. illud. in pri. ij. col. C. de sacro. etc. vbi dicit q vbi cūq. i ponit pœna. licet als de sui natura materia sit fauorabilis: tūc dicit materia odiosa: qd itelligē verū ēt q tūc q pœna q i ponit sit minima. vt dicit Bal. i. apol. i. l. nō distinguem⁹. i. pri. ff. de arb. p illū tex. Et de. q. hic posita p do. Ab. vide i terminis p dñi. i. c. sciāt cū et. l. fi. de elec. li. vj. post ibi gl. in ver. alios. Itē vide dñi. in. c. p humani. §. fi. i. j. co. de homi. li. vj. vbi dicit q si ē cōstō edita in fauorē aīarū: licet sit pœnalis est late itēptāda. & all. et. de hoc gl. i. c. gñali. de ele. li. vi. & idē pūstualitē dicit do. Ad. ab. post Io. an. i. c. ex tenore. q si. sint leg. itē de. q. hic posita p. d. Abb. vide tex. & ibi Ia. de bel. i. l. ij. §. exercitiū. ff. de i. fa. cit. l. q. exceptionē. i. pri. & qd ibi no. p. Bar. ff. de cōdi. ide. & vide in ter minis p Bar. & Pau. de ca. in. l. si qs nec cām. circa prin. ff. si cer. pet. vbi p illū tex. dicit attēdē debere id pp qd pīcipalē factū est statutū. & ad idē vidē Pau. de ca. i. l. bona fides. circa fi. ff. d. po. & dñi. i. c. si pp tua dbita. v. d

Panormi. super Quinto.

rescri. li. vi. Itē per doctrinā Bar. i. d. l. si q̄s nec cām. vi. de quatuor gl. vi. del. gl. i. l. n. C. de iusvocat. & i. l. sed si hac. §. si ff. de ius vo. & i. c. si pp tua debita. de rescri. li. vi. & c. sciāt cun cti. de elec. eod. li.

a ¶ Poenali. Hoc intelligevorū, q̄ nō apparet an p̄cipaliter cōstitutio sit facta propter fauorē: an verō p̄podiū: sed si apparet an p̄cipaliter cōstitutio sit facta p̄p alterū, illud est attēdendū in tota dispositione, siue sit fauor, siue odiū ad hoc alleg. Bar. in. l. si q̄s nec cām. circa prin. ff. si cer. pet.

b ¶ Privilegio. vide ad hoc dñm Ant. i. c. dilecta. de ma. & obe. sup gl. pe. qui tenet q̄ conuersus ecclesie secularis nō gaudet hoc privilegio.

c ¶ SEBA. SAPI.

c ¶ Qualitatis. vide Alex. in apof. ad Bar. in. l. si fugiui. C. de seru. fugit. And. sicu. i. cōf. vñ fci. Sapiēter. ni tal lor. i. n. vol. & i. cōfil. xxvñ. inci. scri p̄bit bellissimē. in j. vo. Alex. i. cōf. xxxñ. inci. viso themate. l. j. vo. qd̄ est repetitū i. cōf. lxxxvñ. i. v. volu. **d** ¶ Vide. Et gl. in. c. qd̄ deo. xxxñ. q. v. & gl. i. ver. si parentis. instit. ad senatusconsultu. in prin. & gl. Bar. & alij in. l. quia parētis. ff. solu. matri.

c ¶ SEBA. SAPI.

c ¶ Delicto. Circa intellectum illius l. tam ex cōtracti. vide Deci. in. c. q̄ v. s. de iud. i. iij. co.

a re poenali & odiosa appellatione monachorum nō veniunt cōuersi per. d. c. statutū: nec ecōtra. ¶ In gl. j. in fi. Tancrej. eo. in. c. porrō. dicit q̄ retinens p̄p̄iū nō pōt dici conuersus: licet in instrumēto dicat eū esse conuersum talis ecclesie. Host. distinguit & bene, q̄ aut iste cōuersus retinuit sibi aliquā proprietatē, & tūc non gaudet hoc privilegio, aut dedicauit se & sua, & incedit tonsuratus, vel mutauit habitū interessendo diuinis. & talis gaudet hoc privilegio. arg. i. c. q̄ quis. xvij. q. iij. & optimē facit. c. privilegia. s. de priu. vbi oblato nō plenē gaudet privilegio illorū: q̄b se obtulerunt. & facit cle. j. de deci. Abb.

SVMMARIVM.

- 1 Mandans clericum percuti, est excommunicatus sicut percutiens.
- 2 Mulieres cuiuscunque gradus & generis sint, si percutiāt clericos, possūt absolui ab episcopo loci.
- 3 Vxor est in p̄tā patris: nisi quo ad debitū carnis.
- 4 Mandans dicitur verē committere delictum etiā in materia poenali & odiosa. §. 9. 11.
- 6 Filius familias obligatur ex delicto, sicut illi qui sunt sui iuris.
- 7 Excōicari pōt hō mortuus: & operabitur quod nō sepeliatur in sacro: vel sepultus dehumabitur.
- 8 Ratihabitio in delictis quæ possunt per alium explicari: æquipatur mandato: vt est homicidiū: secus si delicta non possunt per aliū explicari. vt vitia carnis.
- 9 Madās an debeat puniri tanquā principalis: tā de iure cōmuni q̄ statuto? vide hīc plenissimē. Delictum lapide vel sagitta, dicunt propriē factum cum manibus.
- 10 Procurator mādato domini opponēs exceptiones prohibitas, obligat dominum ad poenam.
- 12 Nullam poenā habet ecclesia maiorē excōicationē.
- 13 Statuta recipiūt interpretationē à iure cōmuni.
- 14 Statutum puniens delictum, intelligitur de delicto consummato.
- 15 Masculinum an concipiat fœmininum ex interpretatione, an ex propria significatione?

¶ CAP.

VI.

Mulieres. Mulieres quæ inciderunt in canonē si q̄s suadente: absolui tur ab episcopo. Idē in personis quæ non sunt sui iuris, vel delicatæ. de quibus dubitat q̄ nō possunt cōmodē accedere ad curiā: & hoc vsq̄ ad §. illi. Et ille §. h. d. ¶ Mandās clericū percuti, excōicat⁹ est sicut percutiēs. Et tria sunt dicta. Secundū ibi: de his: Tertiū ibi: illi. ¶ Casus literalis. Dicis hīc in primo rñso, q̄ si mulieres & serui q̄ sui iuris nō sunt man⁹ in clericos violētās iniecerint, ab episcopo Diocessano pōt absolui. Secūdō dicit q̄ si aliq̄ ita delicti & magnæ potētie fuerint q̄ man⁹ iniecerint violētās in clericos, q̄ laborē veniendi ad se. apo. sustinere nō possunt. Queris quid iuris sit: rñdet pa. q̄ stat⁹ personæ & veritas negotij prius est intimāda romano pon. q̄ secundū eius cōsiliū erit pcedendū. Tertiō dicit. aliq̄ nō iniiciūt violētās man⁹ in clericū: sed aliq̄ de ipsorū mandato hoc faciūt, q̄rī an isti q̄ hoc mādāt sint excōicati: rñdet papa q̄ sunt excōicati, & sunt ad apo. sedē mittēdi. cū ille verē deliquit cui⁹ mādato delictū cōmittitur. Ber. ¶ Not. j. ar. ex ista dictione alia.

c q̄ solet facere positionē eiusdē qualitatis cū pcedētib⁹. q̄ iste tex. debet intelligi de mulieribus q̄ nō sunt sui iuris. Sed Host. & Ioā. an. & cōiter doc. dicūt indistinctē tenēdū idē de oibus cuiuscūq̄ status sint. q̄ possint absolui ab episcopo loci: q̄a periculosum est itinerare, & immiscere coetibus virorū: & hoc habet laudabilis cōsuetudo quā papa scit & tolerat, vnde saltē ratioe consuetudinis, quæ dat iurisdictionem. vt. ix. q. iij. c. cōquestus. & de fo. compe. c. cū cōtinget. siue sint viduæ, siue maritatæ, siue virgines, ab episcopo absolui possunt. quod no. Et ex hoc & ex tex. no. q̄ absolutio ab excōicatione canonis regulariter reseruatur episcopo. & non prælatis inferioribus. quod dixi in. c. ij. s. eo. ¶ An autē vxor dicatur sub potestate viri vel patris. dic qd̄ patris: nisi quo ad debitū reddendum. vel vt operetur marito. de quo vide d̄ tex. cū gl. in. l. si vxor. C. de cōdi. infer. & l. sicut. ff. de ope. lib. xxxij. q. fin. hac imago. ¶ Secundō no. tex. p̄ personis delicatis & nō valentibus cōmodo de ire ad curiam pro absolutione vt possint ab episcopo absolui. **d** ¶ Vlti. no. q̄ in iure poenali & odioso faciens per alium habet p̄faciente: licet verba iuris sint cōcepta in personam propriam: nā c. si quis suadente. concipit verba in personā propriam, vt si quis suadētē & c. & ibi iniecerit manus & c. & tamē interpretatiue mādans incidit in illam poenam. Sed an hoc casu mandans includatur ex interpretatione: an autē ex proprio intellectu verborū. no. Bar. i. l. hac verba. ff. de adulte. & in. l. aut qui aliter. ff. quod vi aut clā. & l. non solū. ff. de iniur. & l. sed si vnus. eo. tit. & j. aliquid dicā. **e** ¶ Vlti. no. tex. sing. ibi: vere committat & c. q̄ mandans delictum dicitur vere cōmittere delictum. Ex quo sequeret q̄ etiam in statuto mandans delictum cōmitti cōprehenderetur. hoc tamē videtur indistinctē verū vt j. subiiciā. ¶ In glo. j. in fi. Idem Inno. Host. cōtra Io. and. cōcordando distinguit. q̄ aut filius existens in potestate tenet familiam de per se: puta vxorē & liberos: & tūc habet locū ista glo. aut est in familia paterna. & tunc procedit opi. Hostien. nā non debet iniqua cōditio afferri per factum filij do. Anto. videtur velle q̄ aut filius fami. nō habet quid expendere in itinere: & tunc non tenetur ire. nā regula est quicquid acquirit filius acquirit patri quo ad vsumfructum: sed si habet quid expendere, tunc secus. Sed hac opi. mihi nō placet: quia nullam differentiam poneret inter istum constitutum in potestate & alium. nam idem est in alio sui iuris nō habente quid expendat. vt in. c. quauis j. eo. & tamen iste tex. voluit denotare quandā specialitatē in hominibus suppositis aliene potestati. nec placet indistinctē opi. Ioā. and. nam licet sit extra familiam. tamē ex quo non est sui iuris, tenetur assistere & obedire patri, & eidem cōmoda patriæ potestatis exhibere. Vnde idem putarem in filio quod in seruo ex benigna interpretatione. ¶ Et per hoc soluitur quod opponi posset de. l. tā ex cōtractibus. ff. de iudi. vbi patet q̄ de delicto filius familias obligatur sicut alius qui est sui iuris. & quod dixi procedit ex benigna interpretatione & concessione papæ: nā de iuris rigore oēs istæ personæ tenentur. Item non ob. alia iura: quia excusant pueros tantū & non maiores: quia possunt intelligi de illis qui sunt sui iuris. ¶ In gl. ij. in fi. Hac decisio gl. mihi non placet. quoniam tex. indistinctē dicit. q̄ vbi personæ sunt delicatæ vt nequeant subire laborem eūdi ad curiā. q̄ status personæ prius debet intimari Romano pontifici. vnde pondero verbum prius: non debet ergo antea absolui q̄ hoc intimetur papæ. Fateor tamē q̄ si interim imminet periculum mortis: tunc non vigore dispositionis huius. c. sed vigore aliorum iurium potest absolui recepta cautione: prout dicitur in glo. ¶ In gloss. fi. ibi: quia mandatum morte extinguitur. Tancre. sentit oppositum, quoniam præsuntur decessisse in eadem. vt in. c. maiores. de baptis. d. Ant. hīc distinguit. quod aut mandatarius erat certificatus de morte mandatoris. & tunc sit vera opi. gloss. aliās procedit opinio cōtraria. Putarem tamē quod vbi iste mandator in extremis recepiſſet poenitentia: quod tunc licet fuerit in culpa in nō reuocando expresse. non tamen incidit in excōicationem, cū in veritate mandatum fuerit morte reuocatum. Aut iste non egit poenitentiam, & tūc etiā de rigore non esset excōicatus: quia mandatū reuocat morte. Sed quando decessit in eo peccato, tenetur de delicto alterius sicut teneſ principalis in nō reuocando mādātū. vt. in. l. si mādassē. ff. mādā. ¶ Et si diceret qd̄ operabit excōicatio hoc casu cū iste iam sit

a SEBA. SAPI. ¶ An mandans. Vide multa per Ang. & August. arimi. in trac. malef. in ver. sempronium mandatorem.

b ¶ Et statutū. An statutū qđ loquit de cōmittēte maleficiū habeat locum in mādante. Et adde oīno. d. Abb. post Io. and. & qđ no. ibi in. c. sicut dignū. de homi. & vide qđ scribit. d. Abb. post Anto. in. c. significauit. s. de udi. & vide Bal. i.

l. perēptorias. C. sen. re. non posse. in. vj. colū. ver. qđo quid si statutū loquēs de bannito ppter homicidiū an habeat locū in bānito q mādauit committi homicidiū. & vide q no. de hoc i. c. inter di

lectos. s. de fi. istr. in. j. addi. circa me dium. Item adde hic qđ not. Paul. de ca. i. l. si cū do- tem. s. transgredia mur. ff. sol. mat. su per gl. ij. vbi dicit q si ex statuto vul nerat? pōt assume re moderatā vin- dictā de vulneran te. put Florentiā nō licebit hāc vin dictā demādare al

teri. ar. l. cū fundū. s. quē sitū. ff. de vi & vi ar. scias tñ q in materia odiosa

& pœnali interdū appellatiōe delin quētis cōprehēdū tur mādātes. text. est i. l. si qđ id qđ. ff. de iurif. om. iud. sed ad qōnem hic positā p. d. Abb. vide tex. & ibi no. dictū Abb. circa prin. i. c. ij. de cle. pug. in duel. & de q. hic posita vide per Io. de imo. i. l. gallus. in. s. & qđ sitū. ff. de libe. & posth. vbi alle. qđ dā bōa. & dicit q de hoc habet per Bart. in. l. si qđ pro emptore. i. penul. char. ver. & ista sūt notabilia ad mul- ta. ff. de vfu. & vi de de hoc p. Imol. i. cle. si qđ suadēte. i. v. col. de pœnis. & cum illo dicto Pau. de cast. i. d. s. trāsgrediamur. de statuto permittēte vindictā & c. vt s. cōcordat Bal. i. l. accusatiōis. C. qđ me. cau. & i. c. j. s. si qđ verō. el. j. ver. & hoc facit ad qđ

10 nē. de pa. iura. fir. per glo. in. d. i. cū fundū. & per tex. ad hoc elegantem in. l. seruus ii hāre di. ff. de statuliber. licet aliter dixerit

iam sit mortuus? So. pōt operari quo ad cor- pus: qā nō sepelietur in cœmeterio. vel si fuit sepultus, per prius inde exhumabit. arg. in. c. facris. de sepul. nā per excōicationē nō solū inficitur anima: sed etiā corp⁹. hinc est quod etiā post mortē absoluit quis ab excōicatiōe. vt in. c. ā nobis. ij. j. eo. Et alibi dicit glo. sing. q cōmunicando quis mortuo excōicato incurrit excōicationem: sicut si communicaret viuo excōicato. ita dicit glo. sing. in. c. ad hęc. de priuile. ¶ Et in fi. gl. hodie de hac vltima q. dic vt habes text. apertum in. c. cū quis. eo. tit. lib. vj. Et aduerte: quia nō oīa gesta no- mine meo possum rata habere. nam quēdam sunt quē possunt per aliū explicari vt vulne- ra: homicidia: & similia. & in istis rati habitio trahitur retro. vt in. d. c. cū quis. & in. l. j. s. de iecisse. ff. de vi & vi arma. Quēdam sunt quē nō possunt explicari per aliū. vt adulterium & c. carnis delicta. & in istis non habet locum rati habitio. vt dicit glo. & bene in. d. l. j. s. quo ties. & in. c. sciant cuncti. de elec. lib. vj. & per Cy. in. l. non eo minus. C. de accu. ¶ Extra gl. gro de notabili & quotidiana qōne q veni ad declarationem huius. c. & materiē. An mandans a delictū cōmitti debeat puniri tā- quā principalis: ita vt includat sub dispositio ne iuris? Et colligēdo multa sparsa in diuersis locis distiguo sic. q aut verba sunt scripta in rē: puta dicit ius siue statutū pro homicidio imponatur talis pœna, & tunc mādans inclu ditur: quia de homicidio tenet. vt in. c. ij. de cleri. pug. in duel. & l. hęc verba. ff. de adul. & l. aut qui aliter. ff. quod vi aut clā. & vtrobiq per Bar. & Cy. in. l. non eo minus. p. galle. Et hoc casu includitur mandans ex propria si- gnificatiōe verborū. ideo hoc casu nō distin guo inter dispositionem iuris communis & iuris municipalis. Aut verba sunt scripta in personam: vt quia dicitur si quis commiserit homicidium puniatur tali pœna. Et tunc aut quis cōmittit delictū per instrumētum quod necessariō operatur necessitatē facti: & tunc mandans includitur, siue sit dispositio iuris cōmunis, siue municipalis: qā ipse verē facit, quoniam actus attribuitur principio. Exem- plū in mittēte sagitam, lanceam, vel lapidē. nā ipse verē facit, licet non tetigerit proprijs manibus. pro hoc. l. itē mela. s. j. ff. ad le. aquil. Idem dic per omnia vbi instrumētū per qđ cōmittitur delictū operat necessitatē iuris. vt puta mandauit filio meo aliquid quod te- nebatur explicare, vel seruo, vel procuratori & tunc in veritate cū ego faciam includar sub dispositione. actus enim tribuit mihi: ex quo instrumēto per quod facio tenebatur parere. pro hoc tex. in. l. ij. s. si procurator. ff. qđ quisq iur. ¶ Et facit hoc ad quēstionē quotidianā. Statutū punit proponentem ex- ceptionē contra instrumētū guarentigiatū, mādauit procuratori vt exceptionem propo neret: nunquid ego mādans includar sub sta- tuto? & dicendum est quod sic. quia procura tor in hoc tenebatur obedire domino. Aut

Bal. i. l. gracchus. C. de adul. & adde omnino hic Bal. in. c. si quis decesse rit. si de feu. fue. cōtrouer. vbi de hoc arg. dat singularē & nouū intellētū ad istud. c. mulieres. per Canonistas non cogitatum: Et inter cetera dicit q quando dicitur q faciat per se, non verificatur vnq in illo qui facit p alium. & al. l. si ita fuerat. ff. de manu. test. & idē dicit si diceretur perso- naliter. in cle. j. de vi. & hone. cleri. & de qōne hic posita p do. Abb. vide p Bar. in. l. nō solū. s. si mādato. ff. de iniur. Bar. i. l. si vt p ponitur. ff. de fide- ius. & i. l. si qđ mihi bona. s. sed qđ mā dauerit. ff. de acq. here. & i. d. l. sed si vni⁹. s. si seruus. ff. de iniur. de ista qō. etiā in terminis vi de p Ang. post gl. in. l. quē p. ff. quā in frau. cre. vbi di cit q aut verba sta tuti sunt scripta i psonā: & tūc nō cō prahēdi. mādās, ant nō: & secus. cū quo ad literā con- cor. Bal. in. s. inter dū. el. ij. in ver. qđ facit ad statutū. in stit. de obli. quē ex quasi deli. naf. & de illa. q. vide per Cy. & Bal. & alios in. l. nō ideo min⁹. C. de accu. & ibi oīno p Sali. & Bal. i. l. si per aliū. ff. ne quis eū qui in ius vo. est vi exi. p Bal. & Ang. in. l. ij. s. si procurator. ff. qđ quisq iur. & per Bar. in. l. quemad- modū. C. de agri. & cens. lib. x. Bar. in. l. j. in. ij. co. C. de ser. fug. & l. gal lus. s. si is. ff. de l. b. & posthum. & in. l. j. s. ne autem. C. de cad. tol. & in. c. j. s. iniuria. in fin. vers. quāro statu- to cauetur. de pa. iur. firm. & in ex- traug. de pa. con- stan. l. oā. de imol. post Ange. in leg. si seruus quis. s. p. rētor ait. ff. de ac- quiren. hāredi. & vide oīno quod not. in hac lēc. in. c. sicut dignum de homi. Itē adde q illam glo. in. d. l. cū fundum. alle. pro singul. Baldus. in. c. fin. in. ij. co. de ca lum. & quod in di spositione pœna- li appellatiōe fa- cientis continea- tur mandans, seu per alium faciens. est textus in. d. fur-

instrumentum per quod explicatur delictū operatur propria voluntate, non necessitate facti vel iuris: vt puta mādauit delictum com mitti, mandarius non tenebatur mihi obe dire: sed nihilominus propria voluntate vo- luit mandatum exequi. Et tunc aut sumus in dispositione iuris communis, & mandator comprehenditur non ex propria significatio ne verborum: sed ex interpretatiōe iuris, qā ius interpretatur eū facere, licet verō nō fa- ciat: parum enim refert an quis proprijs ma nibus interimat, vel per aliū. vt dicit text. in l. j. s. de iecisse. ff. de vi & vi arma. facit. c. cū ad sedem. & c. sape. de resti. spo. ad idem tex. in. l. si quis id quod. ff. de iurisdic. om. iudi. & in. l. si per annum. ff. ne quis eū qui in ius vo- ca. est vi exi. & c. sciant cuncti. & qđ ibi not. palle. & in reg. qui per alium. de reg. iur. li. vj. & c. j. s. de offic. dele. & dixi ex interpretatio ne includi. & non ex propria significatiōe: quia mādator verē non facit: sed perinde est quo ad pœnam ac si fecisset. ¶ Sed contra hoc facit multū iste tex. in fine. dicens q is ve rē cōmittit cuius mandato & c. vnde pōdera verbum verē ergo non per interpretationē. Bart. in. l. sed si vnus. ff. de iniur. respōdet ad istū tex. q procedit in peccato: in quo magis pōderatur animus q ipsum factum, quasi ve lit dicere q quo ad peccatum is verē facit cu

11 ius mandato & c. ¶ Sed contra hoc dictum Bar. facit. quia iste tex. non loquitur de pec- cato: sed de pœna peccati. & excōicationis pœna est maxima. adeō q dicit canō nullam pœnā maiore ea ecclesiā habere. xxij. q. iij. c. corripiat. facit. c. sacro. j. eo. Itē q verē nō fa- ciat etiā de iure canonico. al. tex. apertū i. c. vt famā. j. eo. vbi ponit verbū fictū. dicendo q is videt facere cuius mādato & c. Ad idem adduco tex. magis apertū i. c. ij. de cle. pug. in duel. vbi tex. loquit de eo qui dedit p se pugi lē qui aliū interfecit: & dicit q nō iste qui de dit pugilē: sed alius homicidiū cōmisit: tamē tenet de homicidio. qā ex pcepto suo & c. Itē alibi tex. ponit ista vt diuersa facere, vel mā- dare. vt in. c. si quis viduā. l. dist. & in. c. sicut dignū. de homici. Sed pōt dici ad istū text. q facere verē dicit quo ad peccatū & pœnā pec cati, dū sumus in dispositione iuris cōis. & tñ re ipsa verē nō facit. Aut sumus in dispo- sitione iuris municipalis: vt quia statutū pu nit cōmittentē delictū & c. & tūc quēstio est dubia valde & quotidiana: nam primō videt q includatur mādator, quia verē non facit: sed fictē, & interpretatiuē. vt dixi. & statu- tū b non vendicat sibi locū in casu ficto & in- terpretato. l. ij. s. hęc autē verba. & quod ibi no. ff. de neg. gest. & bonus tex. cum ibi no. in c. nostra. s. de iniur. & quod no. lo. an. in reg. psumitur. de reg. iur. lib. vj. in mercu. ¶ In cōtrariū facit. quia statuta debent interpre- tari secundum ius cōme. vt in. c. cū dilectus. de cōsue. no. Inno. in. c. causam q. s. de rescri. & Bar. in. l. oēs populi. ff. de iust. in in. Sed de iure communi mandans includit sub dispo-

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

Panormi. super Quinto.

ti. §. q. autē. ff. arb. fur. vide omnino Bal. in. c. decet. in vlti. col. in ver. sed pone citra gla. dñ. &c. de iud. c. vbi alle. pro sing. Bal. in. d. c. fi. & d. l. cum fundū. §. q. si tum. Item q. vindi. Et de morte homi. nis alicui permissa nō possit aliq. dele. gari: firmat Bal. in. d. c. ad nostrā. cir. ca me. de pba. & alibi. gl. in. d. i. cū. fūdū. quā dicit nō esse alibi. sed i. tra. riū facit gl. i. l. j. C. vbi qs. dec. q. vult q. quēadmodū cre. ditor accipere pōt p se debitorē fugi. entē. vt. l. ait ptor. §. si debitorē. ff. q. i. frau. cre. eodē mō. capere pōt p sub. ditū. pro quo bñ. facit text. & quod ibi no. Bar. & Ange. i. l. v. usufructua. ri. ff. de noui. ope. nun.

a Delictū fuerit: Hoc dictū refert etiā do. Abb. in. c. iter solitudines. de purga. cano. & vide omnino q. ibi no. quē omnia ad. ducas ad hoc pro. positū. de quodā processu. habito cōtra quēdā q. mā. dauit cuidā alium occidere. quifacit nō consummauit. vide per Ange. in cōsil. xiiij. & adde hīc quod latē scri. bit Do. in. c. sciant. cūcti. de elec. li. vj. Itē materiam istā de mādante com. mitti delictū vide latif. per Sal. in. l. nō ideo minus. C. de accu. vbi ponit quā plurimas. q. in materia. Itē Inno. in. c. ad audientia. de homi. & quod ibi post eū lateno. & dicit text. in. d. l. nō ideo minus. de accu. & in. l. nō so. lūm. §. si mādato. ff. de iniur. q. si man. dat alicui aliquid delictū. nō solū te. netur mādās sed etiā mādatori: q. ad hoc nō obliga. tur: licet suscepit mādātū. vt in. l. si remunerandi. §. rei turpis. ff. mā. & §. is quoque. insti. mā. sed cōtra hoc

fitione afficiente faciētem: vt. s. dixi. ergo idē in dispositiōe statuti: maximē cū statuta sint pars iuris ciuili. quando sunt a populo. vt. l. omnes populi. praeall. & j. dist. c. ius ciuile. Et per hanc rationē vltimam tenuit Cy. in. d. l. non ideo minus. q. includatur mādator. sed Bart. licet non aperte. tacitē tamē sentit op. positū in. d. l. sed si vnus. & l. non solūm. eo. tit. pro hoc optimē facit quod ipse no. in. l. j. ff. de fca. vbi dicit q. statutum puniens de. lictum. non habet locum nisi delictū fuerit cōsummatum. licet in dispositione iuris de. lictum principiātū habeat pro cōsummato vt in. l. si quis non dicam rapere. C. de sacro. fan. eccle. Cano. de pēni. dist. j. c. si quis. & in c. j. de eo qui mit. in pos. & qd ibi plenē no. sed Bal. latius attingit hāc materiā in repeti. d. l. omnes populi. Et breuiter conclude post eum: q. aut statutum indulget. vt quia dicit homicidē remittatur certa pars pēne. & tūc cōprehendatur mādator: quia cessat odium. & fauor est ampliād. vt in reg. odia. de reg. iur. lib. vj. Aut statutū punit: Et tunc aut p. uidet de pēna irregulari: vt quia multū ex. orbitat a dispositione iuris: & tunc nō inclu. ditur mādator. habebit ergo locum tantūm in casu suo. pro hoc optimē facit tex. in simi. li in. c. statutū. de elect. lib. vj. & in. c. cūm in. cunctis. de elec. iuncto. c. si cōpromissarius. eo. ti. lib. vj. facit qd no. Ioā. and. in reg. odia. in mercu. Aut statutum prouidet de pēna regulari: vt quia nō multū exorbitat a dispo. sitione iuris. vel pone aliud exemplū quoti. dianū vbi pēna in iure expressa non est. sta. tutum ponit pēnā. & loquitur deficiente. & tūc includetur mādator. quia hoc statutum nō est exorbitans: ideo recipit interpretatio. nem sicut ius commune. ¶ Et hoc in simili. fenserūt doc. antiqui in. l. quicunq. C. de ser. fugi. in illa. q. nūquid in statuto masculinum comprehendat femininum. b sicut in dispo. sitione iuris communis. Et cōmuniter dicitur ibi per legistas q. vbi statutum continet odium rationabile. fēmininum comprehenditur sub masculino. ex interpretatiōe. & nō ex ppria significatione verborū: de quo ple. nē p Bar. in. l. j. ff. de ver. signi. p Archi. in. c. si quis suadete. xvij. q. iij. Ad omnia prae. dicta adde glo. singula. in cle. j. de vita & hone. cleri. quae dicit qd vbi dispositio iuris punit aliquem faciētem personaliter. tunc faciēs p. aliū non tenetur illa pēna. licet peccet: secus vbi non adderet illud verbū psonaliter &c.

SVMMARIUM.

- 1 Percutiens clericum quantūcunque occultē. re. quirat absolutionem a papa.
- 2 Delictum etiam occultum afficit delinquentem.
- 3 Absolutio ab excommunicatione etiam in foro animae non datur. nisi laeso satisfacto.
- 4 Absolutio ab excommunicatione nō petitur per pro. curatorem non habentem speciale mandatum.

CAP. VII.

Orro. ¶ Excōicatus pro. iniectione manu. um in clericum licet occultē. absoluitur per solum papam. h. d. ¶ Casus literalis. Si aliqui violentas manus iniiciunt in fratres suos. & pēnitentia ducti non conuicti. sed priuatim

postulat veniā. quia fortē occulta fuit offen. sa. monendi sunt vt satisfaciant laes. & pro. absolute apōstolicoc ōspectui se presen. tent. sine quo absolui nō possunt. Ber. ¶ No. j. ex tex. q. percutiens clericum quantūcunq. occultē incidit in excommunicationem: & te. netur pro absolute ire ad sedem apōstoli. cam. ¶ Et ex hoc not. infero primō q. dis. positio iuris afficit delinquentē quantūcun. que occultē. pro hoc vide bonū text. in cle. j. de hāreti. & optimē probatur hīc. iuncto. c. si quis suadente. xvij. q. iij. ¶ Secūdō infero ex prae. dictis & ex text. q. absolutio a senten. tia excommunicationis semper referuari de. bet superiori. sicut iura disponunt. etiā si pe. tetur in foro animae. sic ergo absolutio ab ex. communicatione fori pēnitentialis vel con. tentiosi regulariter non licet simplici sacer. doti. pro quo vide bonā gloss. in. c. ij. de pē. ni. & remis. lib. vj. ad quod pauci sacerdotes aduertunt. ¶ Tercūdō no. q. absolutio etiā in foro animae non debet indulgeri nisi cum onere vt satisfaciat laeso: & si non satisfacit. incidit in eandem excommunicationem. de quo vide bonū text. in. c. eos. §. j. eo. tit. lib. vj. ¶ Tertiō no. ibi: sine speciali mandato &c. q. ad absoluendum excommunicatū pro inie. ctione manū in clericum requiritur specia. le mandatum: quod intellige. nisi veniat ac. cessoriē ad mandatum: de quo in. c. pruden. tiam: de off. dele. ¶ In glo. j. Vel intellige tex. de confraternitate generali. qua adinuicem astringuntur omnes catholici: maximē cleri. ci inter se. pro hoc facit. c. Ioannes. in prin. s. de reg. nam omnes christiani possunt appel. lari fratres: quia effecti sunt filij Dei per re. generationem factam in baptisate. vt. in. c. ad mensam. xj. q. iij. quod tene menti.

SVMMARIUM.

- 1 Excommunicati non sunt vitandi a domesticis do. mus: secus ab alijs priuilegiatis etiam priuilegio papae facto sine causa.
- 2 Papa est supra ius: & potest sine causa contra ius dispensare: & etiā in totū tollere: nisi ex hoc decoloraretur vniuersus stat. ecclesia. & nu. 4.
- 3 Papa an possit tollere dispositionē canonis si quis suadente?
- 4 Excōicatus tenetur vitare alium excommunicatum.
- 5 Papa participans cum excommunicato. non incur. rit excommunicationem.

CAP. VIII.

Vili. Etiam priuilegiati tenentur vitare ex. communicatum: & pro inie. ctione manuum in clericum excommunicati sunt. h. d. ¶ Ca. sulistralis. Aliqui sunt priuilegiati: quāris an per priuilegium suū excusent quominus excōicatos vitare debeāt: & si clericos lae. srent. sicut excōicati debent vitari: rñdet papa q. ptextu priuilegij nō excusant quominus ex. cōicatos vitare teneāt. Ber. ¶ No. j. ex tex. q. quilibet teneat vitare excōicatū q. tuncq. fit priuilegiatus. Sed contra hoc & cōtra tex. oppo. de. c. responso. & c. cum voluntate. & de. c. q. in dubijs & c. inter. eo. tit. & xj. quēst. j. c. quoniam multos. vbi patet quod multi li. citē communicant excommunicatis vigore pri. uilegij apōstolici: vt filij: vxores: seruientes in domo:

est tex. vrgentissi. mus. in. l. iij. §. pro. curator. ff. qd quis q. iur. vbi dicit q. mādans solūm mō. tenet. nō autē pro. curator. Sed solue. q. aut mādatur ali. quid quod pprie est delictū: sed nō habet effectum de. iure. & tūc loquit. l. nō ideo min. cū cōcor. aut cōmitti. tur aliquid quod nō est pprie deli. ctū. sed fortit effe. ctum de iure. licet ex ea sequatur pē. na. & tunc p solo. quitur text. in. d. l. iij. §. si procurator & ad hoc vide Bal. in. l. j. in vlti. col. C. de sent. & i. d. l. nō ideo min. in. viij. q. & Bar. in. d. l. sed si vnus. §. si seruus ff. de iniur. & ibi vi. de Ange. qui tenet cōtra Bart. & dicit Ang. in. d. §. si pro. curator. q. per illū tex. mō quo. s. di. xi loquitur. d. l. nō ideo minus. cum concordantjs.

SEBA. SAPI.

¶ Fōemininū. Vi. de de isto arti. per. lafo. i. l. si idem cū eodem. col. ij. ver. quarto. p. dicta reg. ff. d. iurisdic. om. iudi. vbi latē attin. git quando mascu. linū cōcipiat fē. mininum.

SEBA. SAPI.

¶ Dispositio iuris. Ad hēc istum tex. cū multis alijs alle. glo. in. cle. j. in ver. eo ipso. de hāreti.

in domo: scilicet laboratores: & similes de quibus ibi. Sol. dicunt doc. q. tex. iste intelligit de priuilegio nō in corpore iuris clauso, generali vel speciali, etiā sine causa cōcesso: cōtraria loquuntur in priuilegio in corpore iuris clauso. & nō mirabiliter hoc dictū. q. sine causa non valet priuilegiū cōcessum per papā vt quis non teneat vitare excoīcatos: nam cū papa sit supra ius, pōt sine causa cōtra ius dispēlare: & etiam in totū tollere. vt in .c. proposuit. de cōces. prēbē. not. Inn. in .c. cū ad monasteriū. de sta. regu. Sol. Credo posse dici saluando illud dictū cōmūne, qd mihi placet. quod ideo sine causa papa non pōt hoc: qa esset annihilare, seu tollere

^a vniuersalem statum ecclesiæ, ^a & generare scādālū in mētibus aliorū: hoc enim papa facere nō pōt: vel si facit, nō est tolerandū. pro hoc. j. q. vij. c. & si illa. vide Inno. in .c. quāto. de consue. & in .c. inquisitioni j. eo. ¶ Et ex hoc inferit ad aliā qōnem. nunquid papa possit tollere canonē si quis suadēte ^b. vt quis percutiens clericū nō sit amplius excoīcat⁹. Ab. tenuit hīc q. sine concilio gñali hoc non pōt. Sed Host. sentit oppositū mihi placet dictū Abb. q. papa non debet tollere sine causa: qa decolorare vniuersalis status ecclesię. quod papa facere nō potest, vel nō est sustinēdus. vt. s. dixi. Secus vbi subest causa. arg. opti. in .c. nō debet. de consan. & affi. & ita concord. gl. in .c. q. ad perpetuā. & in .c. sunt quidā. xxv. q. j. quę multū variat, & disputat. nunqd papa possit tollere cōstitutionem cōcernentē vniuersalē statū ecclesię. dico plenius in .c. cū ad monasteriū. palle. ¶ Infertur etiā ad aliā. q. nunquid excoīcat⁹ teneatur vitare excoīcatum: & cōmuniter cōcluditur q. sic: nam si priuilegiū non defendit quominus teneatur vitare multo fortius excoīcatio. qa delictū nō debet prēstare immunitatem. & excommunicatus nō solū debet ab alijs vitari: sed tenetur ipse alios vitare. vt in .c. illud. s. de cle. excō. mi. vbi de hoc. ¶ In glo. j. in fi. No. gl. & tene eam menti. q. papa cōicando cum excoīcato: licet per prius nō tollat excoīcationē, non est excoīcat⁹. hoc etiam tenet Ioā. de lig. in cle. si summus. de sen. excō. pro hoc: qa excoīatio quę cōtrahitur ex participatiōe est de iure positiuo. quo papa nō ligatur. vt in .c. proposuit. de concess. prēbē. nam tanta est potestas papę circa ius positiuū, vt si tollat cōstitutionē promulgantem excoīcationē & vult eam haberi pro infecta: excoīcati vigore illi⁹ constitutionis non indigent absolutione: vt dicit gl. sing. in cle. j. de immuni. eccle.

SVMMARIUM.

- 1 Diœcesis dicitur parochia episcoporum.
- 2 Appellatio à sententia excommunicationis non admittitur quando notorium est incidisse in excommunicationem aliās secus.
- 3 Monachus stans in studio: vel cuius prælatus abest: potest agere ex præsumpta voluntate, & licentia superioris.
- 4 Iniuria illata à clerico: parit actionem iniuriarum & sibi & ecclesiæ siue etiam quod habeat plures: nec vnus in præiudicium alterius remittit.
- 5 Iniuriants clericum, conuenitur coram iudice ecclesiastico.

CAP.

IX.

Parochianos. Percutiens monachum vel conuersum religiosum debet denunciari excommunicatus, & vitari donec fuerit per papam absolutus. h. d. ¶ Not. j. ex text. ¶ quod omnes de diœcesi possunt dici parochiani prælatorum seu episcoporum. concor. c. j. s. de rapto. & c. apostolicæ. s. de dona. ¶ Secundò not. q. incidens in sententiam canonis debet denunciari publice excommunicatus: & hoc spectat ad officium prælatorum etiam nemine requirente: & debet talem facere vitari donec satisfecerit læso, & fuerit absolutus: nō ergo debent prælati esse contenti simplici excommunicatione canonis: sed debent procedere ad publicationem & facere talem euitari: excommunicando alios qui communicauerint secum, vel alio modo. ¶ Vltimo not. quod etiam religiosi læsi & iniuriati ante omnia satisfaciendum est: possunt ergo etiam religiosi agere ad satisfactionem iniurię. de quo plenius. & qualis erit ista satisfactio dicam in .c. tua nos. j. eod. Sed qa hīc dicitur in fi. literę quod incidens in hanc excoīcommunicationem debet cum literis or-

^a SEBA. SAPI. ¶ Statum ecclesię. Quando papa possit disponere in concernentibus vniuersalē statū ecclesię: tradit Feli. in .c. si quando. col. v. vers. dicta per istū tex. s. de rescriptis.

^b ¶ Suadente. De hoc vide do. Car. in repe. c. perpēdimus. l. prin. j. eo. vbi sequit⁹ opi. per. d. Abb. hīc relatā. mouetur per dictū Io. mona. in .c. su-

per eo. de hareti. li. vj. quod decre. si quis suadēte. est cōstitutio iurispositiui. sup. quod est papa: & q. possit papa tollere canonē si qs suadente. tenet etiā Ioan. in .c. degradatio. sup. gl. fi. de poenis. lib. vj. Et de ista qōne vide per do. Anto. in .c. cū ad monasteriū. i. fi. de sta. mona. vbi dicit q. licet cōiter teneat q. non. tñ ipse credit q. papa hoc possit. sed non est cōsulendus: vt hoc faciat. & ita dicit tenere Inn. in rub. de consuetu. sed tu de hoc etiā vide p. do. Abb. in dispu. sua q. incipit: episcopus & quidam rector. in. xx. col. & p. do. Ant. in .c. quāto. in. x. col. de cōsue. & q. possit tollere. tenet Dñi. in .c. in istis. vltra medium. iij. dist.

¶ Excoīcat⁹. Et de hoc vide p. gl. sing. in .c. deuotam. xxvj. q. j. & vtrū excoīcat⁹ possit testificari cōtra alium excoīcatū: vide Spec. i. tit. de teste. s. j. in. xi. col. vers. qd sit omnes de vniuersitate. & q. hoc cōcludit tenet etiā do. Ant. col. de testi.

¶ Papa. Idem tenet gl. in .c. si inimicus. xcij. dist. & in .c. quāto. xj. q. iij. de quo etiā p. do. Abb. j. c. i. c. cū desideres. circa prin. & vide Cal. in repeti. c. cū excoīcato. xj. q. iij. cū simi. in. q. quę inci. q. ro quāto. & vide tex. & gl. in ver. participet. & ibi Inno. i. cle. si summus. & eo. tit. tex. cū gl. mag. in fin. c. si aliquando. j. eo. & qd non icurrit: tenet Ioā. and. in .c. statuim⁹ de senten. excommuni. lib. vj.

dinarij se conferre ad curiam pro absolutione. Quid si iret sine talibus literis? Solu. dicunt doc. q. nihilominus absolueretur. argu. in .c. sacro. j. eo. & in .c. cū pro causa. Sed tunc solet talis remitti absolueudus ad ordinariū loci, vt appareat an expresse falsam causam in absolutione. argu. in .c. ex parte. de offi. ord. deferuntur ergo istę literę ordinarij, vt appareat de veritate & serie facti. propter quod incidit in excommunicationem.

² ¶ Sed opp. cōtra literam ¶ & videt⁹ q. possit appellari ne fiat ista denuntiatio, cū possit percutiens clericū prætendere excusationem: nā fortē eum percussit se defendendo. vel eum non cognoscendo: & sic in excoīcommunicationē non incidisset. & pro hoc. c. peruenit. s. de ap. vbi dicitur deferēdum tali appellationi. Solu. Concoro sic: aut notoriē constat talem incidisse in excoīcommunicationē, & tunc habet locum ista litera, vt appellatio nō habeat impedire vires denuntiantis: cū per talem denuntiationem amplius nō ligetur, p. hoc. c. passoralis. de appell. Quādoq. verò sic notoriē nō cōstat. imò refricat in dubiū vtrū percussit vel nō: vel an ex causa eū excusante: & tūc deferendū est appellationi: & ita loquitur cōtrarium. Item aduerte. q. vbi notoriē nō constat de tali excoīcatione debet ordinari⁹ ante denuntiationē facere citari illū quem denuntiare excoīcatum intendit, quatenus defendat se ne denuntiet⁹ excoīcat⁹. pro hoc vide gl. no. in cle. præsenti: de censi. & in cle. ij. de poenis. & debet Iudex receptis pbatōibus denuntiare talē incidisse in canonē: & ab hac denuntiatione poterit appellari, nisi notoriē constat de cōtrario: quia à sentētia legis non appellatur: tamē à sententia iudicis declarātis quę incidisse in poenā legis appellari potest pro hoc vide bonā gl. in .c. cupientes. de elec. lib. vj. & facit. c. cū secundū leges. de hare. eo. lib. & quod ibi no. ¶ In gl. j. ibi: sed monach⁹ non pōt. & c. Hoc limita verū, nisi monachus esset absens: puta in studio: vel præsens, & prælatus suus esset longē absens procuratore nō dimisso. nā tunc posset agere monachus ex præsumpta volūtate & licentia superioris. sicut dicimus in filiis familias. pro hoc. l. si longius. ff. de iudic. & in. l. sed si vnus. in. s. fin. ff. de iniur. facit quod no. in .c. ex parte. s. de accu. & in .c. vt periculosa. ne cle. vel monachi. lib. vj. & vide gloss. in .c. non dicatis. xij. q. j. ¶ In eo. gl. ibi: secus in ecclesiā seculari. Hoc intellige verum secundum Hosti. de actione competenti ipsi clerico. nam cōpetentē ecclesię potest ecclesiā remittere, ex iniuria enim illata clerico seculari actio nascit⁹ & clerico, & ecclesię. Vnde actionē cōpetentē clerico nō potest ecclesiā remittere: sed cōpetentem sibi sic. Ita econtra actionem cōpetentē ecclesię non potest clericus iniuriatus remittere: sed quatenus tangit personam suam sic. ad hoc. c. cū desideres. & c. contingit. j. eod. & quod no. in .c. si is qui. xxij. quęst. iij. & in .c.

Panormi. super Quinto.

Salonitanę. lxiij. dif. Quid autem si clericus iniuriatus habeat plures ecclesias, cui illarum competit actio iniuriarum? dicit Host. considerandum est an altera sit in commendam, & altera in titulum. vel an iniuria fuerit irrogata propter alteram tantum. argu. in l. item apud labeonem. §. ait prator. ff. de iniur. & c. relatum. ij. §. de testa. Et conclude qd ecclesia vbi est intitulatus habet actionem. Si verò vtraque est in titulum, & si propter alteram tantum iniuria est irrogata, illi soli competit actio. Si verò propter vtranque, vel simpliciter iniuria est irrogata, tunc competit actio vtrique. nam ex eadem iniuria potest actio competere pluribus personis: vt puta si iniuria infertur vxori alicuius, actio cōpetit sibi: itē marito: itē patri: de quo in. l. j. & ij. ff. de iniur. cū simili. ¶ In gl. fi. ibi: clerico autē seculari debet dari &c. Hoc intellige secundū doc. & bene in emenda quæ sit ratione iniuriæ tangentis personam clerici. Sed quatenus iniuria tangit ecclesiam, emenda dabitur ipsi ecclesie iniuriatæ: & sic plures habet ecclesias: dic vt. §. dixi. ¶ Et in fi. glo. dic glo. procedere vbi nō^a percuteretur clericus: nā ex percussione clerici cōmittitur sacrilegiū, quo casu potest adiri Iudex ecclesiasticus supra laicum. vt in. c. cū sit generale. §. de fo. compe. & c. quisquis. xvij. q. iij. Idem etiam putarem vbi iniuria fieret clerico sine percussione: quia talis iniuriatus potest dici malefactor clericus & ecclesie. pro hoc bonis tex. in. c. olim. §. de iniur. & pro hoc facit. d. c. cū sit generale.

SVMMARIIVM.

- 1 Forma absolutionis ab excommunicatione canonis si quis suadente.
- 2 Conuersi alicuius ecclesie gaudent priuilegio canonis si quis suadente.
- 3 Delictum commissum inter homines communiter viuentes est minus punibile.
- 4 Percutiens clericū cā correctionis nō est excōicatus.

CAP. X.

EX tenore. Ponitur forma pcepti. quod sub virtute iuramenti fieri debet illi qui pro violenta manuū iniectione in clericum excommunicatus absoluitur. h. d. Et secunda pars. ibi: Mandamus. ¶ Casus literalis. Quidam canonicus. B. nomine violentas manus iniecit in quendam Subdiaconū: quia fortē pro absolutione ad sedem apostolicam ire non poterat. Archiepiscopus Ianuensis significauit hoc domino papæ: vnde mandat eidem quatenus iuramēto prius recepto ab ipso. B. quod suo debeat stare mandato, auctoritate papæ ipsum absoluat: & sibi in virtute iuramenti præcipiat: ne de cætero in clericum monachum, vel alicuius religionis conuersum manus iniiciat violentas: nisi se defendendo: aut de mandato suorum prælatorum hoc fecerit: vel nisi super eum habeat prælationis officium, aut magisterium: aut cum ipso in eadem ecclesia socius esse noscatur. Bar. ¶ No. j. ex tex. formam & practica adhibendam in absolutione ab excommunicatione canonis si quis suadente. sufficit enim præstare iuratorium cautionem de pa-

rendo mandatis ecclesie: & post absolutionem debet fieri præceptum: vt hīc dicitur. Intellige tantum qd prius debet satisfieri læsis si iniuria est notoria. vt in. c. ea noscitur. j. eo. & no. Ioan. an. in. c. ad hæc. j. eo. ¶ No. ij. modū præcipiendi ei qui iurauit parere mandatis alicuius, vt præcipiatur sub virtute præstiti iuramēti. pro hoc c. breui. de iureiur. & c. venies. & c. quinquauallis. eo. tit. ¶ Tertiò no. ibi. alicuius religionis conuersum &c. quod cōuersi alicuius religionis gaudent priuilegio canonis si quis suadente. & ferè omnia iura loquentia de conuersis qd gaudeant hoc priuilegio, loquuntur de religiosis cōuersis. Quid autē in conuersis ecclesie secularis: dic vt dictum fuit in. c. non dubiū. §. eo. ¶ Vlti. no. qd delictum percussione commissum inter homines simul viuentes alleviatur ratione societatis & cōmunionis: quia cōmunio est mater discordiæ. l. cum pater. §. dulcissimis. ff. de lega. ij. Et ideo qui semel incidit in excommunicationem, non iurat quod de cætero nō percutiet sociū. quia de facili fieret cōtrauentio. excommunicatus tamē est percutiendo clericū socium: sed non iurat ratione prædicta. Et de absolutione fienda in hoc casu: dic vt no. in. c. quoniā. §. de vita & hone. cleri. ¶ Vlti. quero t quid si moderatē quis percutiat clericū sibi seruientē causa correctionis: doc. dicunt talē non esse excommunicatū: quia nō potest in hoc notari violētia. argu. hīc in eo quod excusatur prælatus vel magister. & facit. xxij. q. c. j. paratus.

SVMMARIIVM.

- 1 Inimicitia dicuntur iustum impedimentum ad eundem ad aliquam locū. Absolutus à Diocesano si data opportunitate non vadit ad Papam, re-incidit in excommunicationem. Vide similem casum in. c. ea noscitur. vii. 2. & in. c. quod de his. in vlti. no. j. eo.

CAP.

XI.

Ex cætero. Excommunicatum pro percussione clericus absoluit episcopus, si fine periculo papam adire nequit. debet tamen sibi mandare qd adeat papam impedimento cessante. h. d. Et secunda pars ibi: Sed est. ¶ Casus literalis. Quidā p violenta manuū iniectione in clericum fuit excōicatus: & propter capitales inimicitias, vel alias iustas excusatiōes. venire ad sedē apostolicā nō poterat. querebatur à domino papa quid cū eo agendū esset? Respondet papa, qd licet diocesano episcopo recepto iuramento secundū morē ecclesie sibi absolutionis gratiā impartiri: sed est illi sub iuramenti debito iniungendū vt qd citius oportunitatē habuerit Romanū pontificem adeat, mandatū apostolicū suscepturus. Ber. ¶ No. j. ex tex. qd inimicitia & alia impedimenta tēporalia excusant ab onere adeundi papam pro absolutione ab excōicatione. sed poterit absolui à diocesano. & impedimento cessante debet cōparere coram papa: vt hīc in fi. text. Intellige qd in ppria persona cōpareat. vt in. c. quod in dubijs. eod. nec ponderatur q fuerit causa inimicitia. Satis enim est hūc habere iustam causam nō accedendi. ar. in. l. nec timore. ff. qd me. causa & in. c. veniens. de spon. ¶ Secundò no. ibi: diocesano episcopo. quod absolutio ab hac excommunicatione etiam subsistente causa impedimenti non competit inferioribus prælatis circa episcopum: de quo dixi in. c. monachi. §. eo. ¶ Vlti. no. qd absolutus propter impedimentū ab eo cui non competeat aliās potestas absolueudi debet impedimento cessante ire ad illum cui competeat absolutio. Et circa hoc dubitatur de duobus. Primò nunquid iste habeat locum in excommunicatione lata ob aliam causam, vt non valens ire ad papam possit absolui ab episcopo: & Innoc. tenet qd sic. & clarē hodie probatur in. c. eos. eod. tit. lib. vj. vbi bonus tex. Secundò dubitatur quid si captata opportunitate nō vadit ad illum cui competeat absolutio: dic quod statim re-incidit in eandē excommunicationē. vt in. d. c. eos. ¶ In glo. fi. Dic melius quod aut opportunitate captata vadit ad papam, & tunc non petet denuò absolutionem: sed recipiet mandatū apostolicū duntaxat: pro hoc iste text. in fi. Si verò opportunitate captata nō adit papam: tunc est periurus: quia non seruauit iuramentum, & re-incidit in eandem sententiam excommunicationis, non quod prima reuiuiscat, sed est noua excommunicatio à iure lata propter cōtemptū istius. vt in. d. c. eos. & per hoc respondetur ad argu. gloss.

Absolutio

¶ Vbi non. Vide omnino glo. & ibi Arch. post Lau. in c. fi. xj. q. iij.

ZACHARI.

¶ Religionis. Ad de q posui ad apo. si. ad istum in. c. cū & plātare. nu. 4. in apo. in ver. tertij ordinis. §. de priuileg.

SEBA. SAPI.

¶ Si quis suadete. Vide. d. Abb. in. c. dilecta. §. de maio. & obe. & in. c. j. §. de reg. Gemi. in. c. p exemptionem. de priui. in. vj.

¶ Nō iurat. Vide quod habetur in c. clericos. de co. ha. cle. & mulie. And. Barba.

❖ S V M M A R I V M. ❖

- 1 Absolutio ab excommunicatione non solet dari: nisi absolvens præstet cautionem de parendo mandatis ecclesie.
- 2 Stylus curie si omittatur in literis: literæ redduntur suspectæ.
- 3 Excommunicatus à delegato an possit absolui ab eo?
- 4 Excommunicatus pro iniuria manifesta non absoluitur, nisi primò satisfaciatur.

CAP.

XII.

A noscitur. Cum papa absolutionem excōicati delegat, mādāt recipi cautionē de parendo mādatis ecclesie. h. d. ¶ Casus literalis. Iudex delegatus ex causa rationabili excōicauit aliquē: excōicatus literas impetrauit ad aliū delegatū. iste secūsus delegat⁹ mādauit ordinario vt illū habeat absolutū quē pri⁹ denūtiauerat excōicatū ad mandatū prioris delegati: dubitabat ordinari⁹ quid facere debeat: cōsultus papa respōdet qd si in secūdis literis cōtinetur expresse de recipienda sufficienti cautione, ipsum excōicatum absoluat ordinarius: qā Romana ecclesia absolutionē sentētię iudicis delegatorū nequāq̄ cōsueuit alij delegare, nisi in literis cōmīssionis sit expresse de sufficienti cautione præstanda ab his qui debēt absolui qd mandato ecclesie debeat obedire. B. ¶ Not. j. ex tex. in literis attendēdum stilū curiæ, & si p̄mittit, literę reddunt suspectæ. vt in. c. quā graui. de crimi. fal. & in. c. causam. s. de testi. ¶ Sed oppo. cōtra text. nam videt qd delegatus qui excōicauit possit absoluerē absq̄ alio mādato. vt in. c. quērenti. de offi. delega. Sol. debet text. intelligi qn delegati qui excōicauerunt erant mortui, vel reuocati, vel excōicauerāt post sniam diffinitiuā, & terminus erat elapsus: quib⁹ casib⁹ oportet recurrere ad aliū pro absolutione. vt in. d. c. quērenti. ¶ In glo. fi. ibi: sola iuratoria sufficit. No. glo. Sed intellige secūdu Ioan. and. qn non cōstat de iniectione manū notoriē: nā si cōstaret, deberet fieri absolutio: nisi prius fieret satisfactio: qd puto verū. pro hoc c. proxi. nam excōicatus pro iniuria manifesta non absoluitur, nisi primò satisfaciatur. vt in. c. ex parte. el. j. j. de ver. signi. & in. c. venerabilis. de sentē. excō. lib. vj. & intellige quōd sequitur in glo. secundū iura superius alleg.

❖ S V M M A R I V M. ❖

- 1 Percutiens clericum potest absolui à legato papæ.
- 2 Excōicatus per canonē si quis suadente: potest in articulo mortis à quocunque absolui: dummodo si reconualuerit vadat ad sedem apostolicam pro absolutione.
- 3 Iniuriā tenetur iniuriato satisfacere de iniuria secundū qualitatem personæ iniuriatæ.
- 4 Actio iniuriarum expirat per lapsum anni.
- 5 Absolui quis non potest ab excōicatione, nisi satisfaciatur iniuriato: licet annus sit elapsus.
- 6 Pauper excōicatus, an teneatur ire pro absolutione ad papā?

CAP.

XIII.

A noscitur. Excōicatus per canonem si quis suadente. si diues vel pauper sit per papam vel eius legatū absoluentus est. Fallit in muliere, sene, infirmo, vel mutilato. qui per ep̄m absolui possunt. h. d. Primò exceptionē ponit. Secundò regulā. ibi: alios. Tertiò quādā determinationem. ibi: si verò. ¶ Casus literalis. In principio huius decre. dicitur qd ep̄s potest absoluerē mulieres, senes, & ualitudinarios, seu mutilatos ab excōicatione propter violentā manū iniectionem in ecclesiasticam personā satisfactione p̄stita iuxta facultates ipsarū. Alij verò oēs pauperes, siue diuites ad apostolicā sedē vel eius legatū pro absolutione sua se p̄sentēt: si verò tēpore infirmitatis

timore mortis à suo prælato fuerint absoluti, iuramēto præstito iniungatur eisde vt sanitate recepta ad Romanā eccle. vel eius legatū accedāt mādātū ap̄licū recepturi. Ber. ¶ No. j. ex tex. quatuor casus seu quatuor species personarū quę nō tenentur pro absolutione ire ad papā.

- 1 Et no. quia tex. de mulieribus loquitur indistinctē: & sic si mulier, iuuenis, vel sui iuris diues, vel pauper sit, nō tenetur pro hac absolutione ire ad papam: quia itineratio earum periculosa est. ¶ Secūdo no. legatum Papę posse absoluerē ab hac excōicatione etiam in casu ep̄scopo nō permisso: & de istis legatis dic vt plenē legitur & no. in. c. penul. de offi. lega. ¶ Tertiò no. quōd tēpore mortis potest excōicatus per canonē si quis suadente, absolui ab alio q̄ à papa recuperata tamē sanitate tenetur ire ad papā, vel eius legatū. aliās reincident ipso facto in eādē excōicationē, vt in. c. eos. eo. ti. lib. vj. Sed quæro qui dicantur distituti mēbris. Sol. procedit tex. in istis claudis: cæcis: & alijs multifariē impeditis in mēbris: omnes em̄ tales dicuntur miserabiles personæ & gaudent hoc priuilegio. ¶ Vltimò quæritur hīc dicit text. qd absoluti tempore necessitatis debent necessitate cessante adire Papam vel legatum suscepturi mandatū apostolicū & c. nunquid sufficiat dū legatus est in transitu? Inn. hīc ponit duas opi. Quidā dicunt qd sic. sicut em̄ possunt absoluerē: ita & hoc mandatū iniungere. Alij contra. qd in trāsitu possunt absoluerē propter periculum mortis: & tūc accessorium iniungere mādātū: sed mandare principaliter non possunt. sed debet recurri ad legatum proprium non ad trāsuentem. Host. placet primum dictū. sed certē licet primum sit æqui⁹: secūdu tñ est verius: secūdu Io. an. de quo. p. Spe. in ti. de lega. in. s. nūc dicam⁹

- 2 ¶ In glo. in ver. iuxta facultates. in fin. Sed quæro qualis erit ista satisfactio. duę opi. ponūt per doc. vna qd versatur circa expensas, damna, & interesse: quia cleric⁹ nō debet petere estimationē iniuriæ. Sed propter dignitatem clericatus debet ignoscere: vt in. l. si quis in hoc genus. C. de sacrosan. eccle. Alij verò dicūt quos sequitur Host. qd nō sufficit isti iniuriati flectere genua. & petere veniā, imò tenetur satisfacere de iniuria illata, & estimabitur iniuria secundū qualitatem & quātitatem personæ iniuriæ & iniuriatę: & emēdabitur ipsi clerico. & pro hoc bonus text. in. c. olim. s. de iniur. Et hæc opi. est verior: sed alia est equior. ¶ Item aduerte qd licet actio iniuriarum expirat per lapsum anni. l. si non conuictij. C. de iniur. tñ per viam exceptionis compellitur iniuriāns excommunicatus satisfacere etiam post annū: quia non debet absolui nisi primò satisfaciatur: vt hīc. quanquā ergo directē per viā actionis non possit post annum consequi iniuriatus estimationem iniuriæ: consequeretur tamen eam indirectē: quia aliās non audiretur petens absolutionem: secundū Hostien. & bene. & hoc nota.

- 3 ¶ In glo. in ver. pauperes. Ioan. and. dicit qd pauper mēdicans aliās potens ad eundem, tenetur ire ad curiam, si aliās mendicando potest sibi prospicere, sicut in loco in quo manet. & hoc casu loquitur iste tex. Si verò est pauper non mendicans, nihil habens vnde viuat, nisi ex artificio suo quod exercere non potest in itinere. habet locū contrarium. ex quo enim non est solitus mendicare, sed ex artificio suo viuere, non tenetur pro absolutione obtinēda mēdicare. & ita loquitur contrarium. quod no. Imò plus dicit qd si solitus mendicare ex mendicitate prospiciebat sibi & vxori, & itinerando non possit prospicere vxori, tūc nō teneretur ire. qd satis mihi placet.

❖ S V M M A R I V M. ❖

- 1 Percutiens vel interficiens clericū, qui contempto clericali habitu enormitatibus se immiscet: excōicatus non est: non tamen impunē interficit. C. nu. 8.

ZACHARI.

¶ Stylus curiæ. Adde qd nota. in apof. ad istū in. c. quā graui. in apo. stil. in ver. p̄sumūtur falsæ. num. 2. s. de crimi. fal.

SEBASTIANI.

¶ Stylus curiæ. Videmulta q̄ cumulat Feli. in. c. ij. co. vj. vers. stylus curiæ. s. de rescri.

SEBASTIANI.

¶ Indirectē. De veritate huius vide per Feli. in. c. si autem. in vlti. col. s. de rescrip.

Panormi super Quinto.

Excommunicatus est vitandus ante denuntiationem. & nu. 3. & 4. quando certum est ipsum esse excommunicatum: secus si sciam solus. & nu. 7.

1 Iniurius clericum conuenitur coram iudice ecclesiastico: quia commisit sacrilegium.

5 Crimen etiam occultum afficit criminofum.

6 Clericus immiscens se enormitatibus, ipso iure perdit priuilegium canonis si quis suadente.

¶ C A P.

XIIII.

Vm non ab homine.

Ante denuntiationem vitandus est excōmunicatus pro violenta manuum iniectione in clericos, nisi sit occultus. h. d. Pri-

1 mō. ¶ Interficiens clericum qui cōtempo clericali^a ha-

2 bitū se enormitatibus immiscuit, excommunicatus non est. hoc secūdo. Et duo sunt dicta. Secundū ibi: in articulo. ¶ Casus literalis. Aliquis est excommunicatus pro vio-

3 lenta manuum iniectione: sed nondum est denuntiatus. quæritur vtrum ab alijs sit vitandus: rñdet papa q̄ licet nondū sit denuntiatus: debes tamē illum euitare: nisi for-

4 tē id tibi soli constet in quo casu ipsum priuatim q̄diu ab ecclesia toleratur tantummodo debes euitare, vt sal-

5 tem rubore confusus pro latēti excessu satisfacere compellatur. Secundō quæritur. Aliqui occidūt clericos qui cōtempo habitu clericali enormitatib⁹ se immiscebāt:

6 quæritur an occisores taliū clericorum sint excōicati: re spondet papa q̄ in odiū clericalis excessus, & in terrorē similitum excommunicationis sniam non incurrunt: ta-

7 men pœnitentia aliquātulum asperior est illis imponenda, q̄ si in laicos talia cōmiserint. Ber. ¶ Not. j. ex text. ibi: pro sacrilegio &c. q̄ iniiciens manū violentā in cle-

8 ricum committit sacrilegiū: & tanq̄ sacrilegus coherceri potest: & coram iudice ecclesiastico cōueniri. xvij. q. iij. si quis deinceps. & c. quisquis. & s. de fo. cōpe. e. cū sit ge-

9 nerale. ¶ Tercio no. q̄ vitare tenemur excōmunicatos nedum nominatim ab homine: sed etiam excōmunicatos à iure, licet adhuc per hominem denuntiati nō sint excommunicati. & hoc quādo certum est illos esse excōi-

10 catos. ¶ Tertiō no. q̄ in publico non debemus vitare excommunicatum à iure quando excommunicatio pro bari non potest: vt quia alicui tantum hoc notum est. Et hanc puto rationem huius literæ: ex quo enim non pos-

11 sumus eum conuincere de excommunicatione, non debemus eum vitare in publico cum dedecore vel infamia sua. ar. vj. q. ij. in. c. si tantum. & c. placuit. facit. l. diffamari. C. de ingen. manumif. ¶ Quartō no. ibi: pro latenti

12 excessu &c. q̄ canon pœnam ipso iure pro delicto inferens, afficit delinquentem quantūcūq̄ occulte: constitutio ergo fori cōtētiōsi ligat criminofos quantūcūq̄ occultos. pro quo vide bonā gl. in cle. j. de hēre. ¶ No.

13 in. s. in articulo. secundū veram lectū. casum in quo clericus sine alia admonitione perdit ipso facto priuilegiū canonis si quis suadente. videlicet quando contempto clericali habitu immiscet se enormitatibus. Ethoc est no-

14 tandum contra istos clericos qui indebitē relicto habitu efficiuntur stipendiarij, seu armigeri, quantūcūq̄ isti cognoscant, & notum sit alijs eos esse clericos, nō ha-

15 beant priuilegiū immunitatis personæ. Nam si non cognoscerentur: tunc non esset dubium per. c. si verō. s. eo. Nec hoc esset in odium istorum clericorū: sed propter probabilem ignorantiam percutientium. Verus ergo in-

16 tellectus huius. s. est. q̄ licet sciatur ipsos esse clericos: ta men propter hunc excessum exuti illo priuilegio cano-

17 nis si quis suadente. sicut dicimus in clericis coniugatis. quia relicto habitu pariter perdunt priuilegium immu-

18 nitatis personæ. Et aduerte. quod iste text. nihil dicit de priuilegio fori. Nunquid ergo tales clerici capti in hu-

19 iusmodi enormitatibus possunt puniri per iudicem lai-

7 cum. de quo dicam plenē in. c. perpendimus. j. eo. ¶ In gloss. j. ibi: nisi solus hoc sciam. Not. bene glo. nam Inno. in. c. inquisitioni. j. eo. in quadam addit. visus est voluisse

8 b excommunicatum à iure debere vitari^b citra denuntiationem, quando notorium est illum in excommunicationem incidisse. Secus vbi non est notorium: licet mul-

9 tis pateat. arg. ij. q. j. c. multi. Sed certē illud dictum Inno. videtur contra istum text. cū in principio generaliter dicat excommunicatum à iure vitādum absq̄ alia denū-

10 tiatione. & excipit tantum vnum casum. quando scilicet vni soli hoc pateret. secus ergo si pluribus, licet non in-

11 ducatur notorium. nam exceptio firmat regulam. xxxij. q. vij. c. dominus. & vt. s. dixi. Ratio huius exceptiōis esse potest. quia ex quo solus scio: & sic probare non possem

12 c debeo filere: aliās de facili daretur materia infamādi ali- quem. Sed quando pluribus hoc notum est, audacter de beo eum euitare etiam in publico, cū possum eū con-

13 uincere. arg. in. l. diffamari. C. de inge. man. & melius in. l. eum qui nocentem. ff. de iniur. Non ob. c. multi. ij. q. ij. quia loquitur de criminofis. quos nisi sint excommuni-

14 cati vitare non debeo. nō autem loquitur de excommuni- catis à iure. dicit tamen Inno. in præalleg. c. inquisitio-

15 ni. quod si quis in vna prouincia esset excommunicatus notoriē, & in alia prouincia mihi soli pateret, quod de beo eum vitare ibi etiam in publico: quod satis placet: quia nō potest iste dici ab ecclesia toleratus: pro quo fa-

16 cit quod no. glo. in. c. ad nostram. iij. de iureiur. & Inno. in. c. tua. in fi. de coha. cle. & mulier. ¶ In glo. in versi. mini- mē cohercentur. ibi: perpendimus. & ibi plenissimē dicā.

17 8 ¶ In gloss. fi. Sed quæro nunquid ista pœnitentia im- ponatur istis occisoribus clericorū de necessitate? Doc. videntur velle hīc quo ad cautelam tantū. vt sic potius

18 necessitate q̄ voluntate ad talia profiliant. Puto aduertē dum q̄ aut ex parte occidentium bellum est iustum: & tunc procedat dictum doctorum: vt ad cautelam impo-

19 natur hęc pœnitentia: aut bellum est iniustū. & tunc im- ponenda est de necessitate. & hunc puto intellectum. c. nam licet propter hoc delictum clerici perdant priuile-

20 gium immunitatis personæ, nō tamen per hoc sequitur q̄ impunē licet tales clericos occidere. & hunc puto esse verum intellectum huius. c. cū tex. præsupponat pœ-

21 nitentiam imponendam etiam pro occisione laicorum quod est menti tenendum in perpetuum.

¶ S V M M A R I V M.

1 Infamatus de excommunicatione, est vitandus donec se purga- uerit.

2 Participans cum excommunicato, incurrit excommunicationē etiam quod sit participans episcopus, vel in alia dignitate cō- stitutus.

3 Papa participans cum excommunicato, non incurrit aliquam excommunicationem, licet aliter peccet.

4 Iuramentum quod præstant absoluendi ab excommunicationē, an sit de substantia absolutionis. & nu. 8.

5 Excommunicatus licet satisfecerit damnum passorū: adhuc tamē indiget absolutione.

6 Habitus pro excommunicato per solam famam, est vitandus.

7 Absolutio ab excommunicatione, an possit peti per procura- torem.

¶ C A P.

XV.

Vm desideres.

Ante absolu- tionem cōicā dum non est excōicato, licet iurauerit pa- rere mandatis ecclesiæ, vel composuerit

1 cum offenso. Vel sic. ¶ Infamato de excō- municatione communicandum non est, nisi se purget, vel ad cautelam absoluator. hoc dicit. & tria sunt dicta. quæ patent per. s. ¶ Casus literalis. Primō talis qd̄ hīc

ponitur.

ZACHARI.

¶ Clericali habitu. Adde Gemi. i. rub. de vi. & honest. cle. nu. 6. & ibi Cels. in apo. in ver. vestiū istū. i. c. j. post Inn. nu. 5. & qd̄ ibi po- fui in apo. ad eū in ver. ipso facto. s. de apost. & præal- le. Gemi. in. c. j. nu. 2. & ibi iterū Cel. in apost. ad ipm. in ver. ipso iure p- alle. tit. de vi. & ho- nest. cler. lib. vj.

SEB A S A P I.

b ¶ Vitari. An ex- cōicat⁹ debeat eui- tari aū denūtiatio- nē: vide q̄ cumu- lat Feli. in. c. rodul- phus. col. xxvj. s. de rescrip.

c ¶ Infamandi. Ad- de de hac materia vidēdū Lud. ro. cō- si. ccc. xxxvj.

^a ¶ Nemo. vide quod no. Ioā. calder. in tract. de eccle. interdic. in. vj. membro princip. in. iij. quæstio.

^b ¶ Si publica fama. Hæc tenet Dñi. in. c. pro humani. §. fi. pe. col. de homi. ci. li. vj. & vide qđ no. gl. in. c. cū dilectus. §. fi. in. ver. faciēdi circa medium de or. cog. Adde hic Bal. in. c. j. in princ. circa princ. ver. nota qđ excōicatio in tit. hic finit lex

deinde cōsuetu. re inci. vbi dicit qđ p famā pbat excōicatio donec pbeatur cōtrarium, per aliā famā, vel indi ciū: quia Ep̄s ei cō mittat. & ita dicit no. i. nouel. i. c. pru dentiā. de off. dele. & oīno adde hic qđ latē scripsit domi. Bar. de bellē. post gl. in. ver. sciūisti. i. c. cū contingat. de rescript. vbi sing. ista declarat.

SEBA. SAP.

^b ¶ Si publica fama De hac gl. facit mē tionē Bal. in. c. j. in prin. in. tit. hic fin. lex. in. vfi. feud. & Gemi. in. c. pro hu mani. §. fin. in. vlti. col. de homi. li. vj.

^c ¶ Purgationem. Cōcor. c. ad hęc. ij. de app. sed inter dū iuratur de parē do mādatis absol uētis. vt in. c. cū in ecclesijs. de maio. & obe. Idem dixit gl. i. c. ex tenore. & videt. i. c. nuper in. fi. de sen. exc. & i. c. prudētiā. §. fi. de off. deleg. & ibi do. Ant. in. iij. col. dicit qđ inter hæc nō est differentia.

^d ¶ De parēdo. vtrū absolutio ab excō municatione pos sit impetrari per procuratōrē. & ad de gl. in. ver. absens in. c. de manifesta. ij. q. j. vide Specu. in. tit. de procur. §. ratione igitur sui. in. vj. co. ver. i. xvj. in. petēda absolu tione. vide bonam glo. mag. in. c. qđ ad agendum. de pro cura. lib. vj. quæ di cit qđ absolutio ab excōicatione sicut legitimitio perso nē non absurdē di ci posset qđ nō pos sit impetrari nisi

^e ¶ De parēdo. vtrū absolutio ab excō municatione pos sit impetrari per procuratōrē. & ad de gl. in. ver. absens in. c. de manifesta. ij. q. j. vide Specu. in. tit. de procur. §. ratione igitur sui. in. vj. co. ver. i. xvj. in. petēda absolu tione. vide bonam glo. mag. in. c. qđ ad agendum. de pro cura. lib. vj. quæ di cit qđ absolutio ab excōicatione sicut legitimitio perso nē non absurdē di ci posset qđ nō pos sit impetrari nisi

^f ¶ De parēdo. vtrū absolutio ab excō municatione pos sit impetrari per procuratōrē. & ad de gl. in. ver. absens in. c. de manifesta. ij. q. j. vide Specu. in. tit. de procur. §. ratione igitur sui. in. vj. co. ver. i. xvj. in. petēda absolu tione. vide bonam glo. mag. in. c. qđ ad agendum. de pro cura. lib. vj. quæ di cit qđ absolutio ab excōicatione sicut legitimitio perso nē non absurdē di ci posset qđ nō pos sit impetrari nisi

^g ¶ De parēdo. vtrū absolutio ab excō municatione pos sit impetrari per procuratōrē. & ad de gl. in. ver. absens in. c. de manifesta. ij. q. j. vide Specu. in. tit. de procur. §. ratione igitur sui. in. vj. co. ver. i. xvj. in. petēda absolu tione. vide bonam glo. mag. in. c. qđ ad agendum. de pro cura. lib. vj. quæ di cit qđ absolutio ab excōicatione sicut legitimitio perso nē non absurdē di ci posset qđ nō pos sit impetrari nisi

^h ¶ De parēdo. vtrū absolutio ab excō municatione pos sit impetrari per procuratōrē. & ad de gl. in. ver. absens in. c. de manifesta. ij. q. j. vide Specu. in. tit. de procur. §. ratione igitur sui. in. vj. co. ver. i. xvj. in. petēda absolu tione. vide bonam glo. mag. in. c. qđ ad agendum. de pro cura. lib. vj. quæ di cit qđ absolutio ab excōicatione sicut legitimitio perso nē non absurdē di ci posset qđ nō pos sit impetrari nisi

ⁱ ¶ De parēdo. vtrū absolutio ab excō municatione pos sit impetrari per procuratōrē. & ad de gl. in. ver. absens in. c. de manifesta. ij. q. j. vide Specu. in. tit. de procur. §. ratione igitur sui. in. vj. co. ver. i. xvj. in. petēda absolu tione. vide bonam glo. mag. in. c. qđ ad agendum. de pro cura. lib. vj. quæ di cit qđ absolutio ab excōicatione sicut legitimitio perso nē non absurdē di ci posset qđ nō pos sit impetrari nisi

^j ¶ De parēdo. vtrū absolutio ab excō municatione pos sit impetrari per procuratōrē. & ad de gl. in. ver. absens in. c. de manifesta. ij. q. j. vide Specu. in. tit. de procur. §. ratione igitur sui. in. vj. co. ver. i. xvj. in. petēda absolu tione. vide bonam glo. mag. in. c. qđ ad agendum. de pro cura. lib. vj. quæ di cit qđ absolutio ab excōicatione sicut legitimitio perso nē non absurdē di ci posset qđ nō pos sit impetrari nisi

^k ¶ De parēdo. vtrū absolutio ab excō municatione pos sit impetrari per procuratōrē. & ad de gl. in. ver. absens in. c. de manifesta. ij. q. j. vide Specu. in. tit. de procur. §. ratione igitur sui. in. vj. co. ver. i. xvj. in. petēda absolu tione. vide bonam glo. mag. in. c. qđ ad agendum. de pro cura. lib. vj. quæ di cit qđ absolutio ab excōicatione sicut legitimitio perso nē non absurdē di ci posset qđ nō pos sit impetrari nisi

^l ¶ De parēdo. vtrū absolutio ab excō municatione pos sit impetrari per procuratōrē. & ad de gl. in. ver. absens in. c. de manifesta. ij. q. j. vide Specu. in. tit. de procur. §. ratione igitur sui. in. vj. co. ver. i. xvj. in. petēda absolu tione. vide bonam glo. mag. in. c. qđ ad agendum. de pro cura. lib. vj. quæ di cit qđ absolutio ab excōicatione sicut legitimitio perso nē non absurdē di ci posset qđ nō pos sit impetrari nisi

^m ¶ De parēdo. vtrū absolutio ab excō municatione pos sit impetrari per procuratōrē. & ad de gl. in. ver. absens in. c. de manifesta. ij. q. j. vide Specu. in. tit. de procur. §. ratione igitur sui. in. vj. co. ver. i. xvj. in. petēda absolu tione. vide bonam glo. mag. in. c. qđ ad agendum. de pro cura. lib. vj. quæ di cit qđ absolutio ab excōicatione sicut legitimitio perso nē non absurdē di ci posset qđ nō pos sit impetrari nisi

ponit. Aliqs erat excōicatus, & iuravit stare mādatis ecclesiæ: Ep̄s ante absolutionē red didit ei cōionem: quærit vtrū sibi ab alijs sit cōicandum: & an Ep̄s ei cōicare debuerit? Rñ det Papa qđ iuratoria cautio quā præstāt ex cōicati poti⁹ ad cautelā ex cōsuetudine eccle się introducta est qđ ex rigore canonū: nec ppter iuramētū debet qđ dici absolut⁹, nisi ab solutio fuerit subsequuta: nec debet cōioni res titui aliorū, cū cōstet ipsum excōicatū fuisse & verū sit eū absolutum nō esse: nec ep̄s nec alij debent ei cōicare, nisi secundū formā ec clesię post iuramētū fuerit absolutus: qā qui excōicato cōicat, est excōicatus. Secūda qđ talis est: publica fama est aliquē esse excōica tū ppter violentā manuū iniectionē in cleri cū: quærit an propter famam illā debeat eui tati? Rñ det Papa qđ nec Ep̄s nec aliæ debēt ei cōicare, nisi de hoc ad arbitriū Ep̄i se purga uerit, vel saltē ad cautelā antē fuerit absolu tus. Tercio qđ est. aliqs verberauit clericū, & ipso mediāte verberator cū clerico est recō ciliatus. quæritur an sit ei cōicādū ab alijs: rñ det Papa qđ licet ille talis clerico satisfecerit, tñ ecclesię quā ostēdit nō satisfecit. & nisi se cūdū formā ecclesię fuerit absolutus, non est ei ab alijs cōmunicādū. B. ¶ Nota. j. ex tex. qđ nemo debet cōicare excōicato ante abso lutionē quātaecūq; dignitatis existat. Vnde etiā Ep̄s cōicando cū excōicato an absolutio nē incidit in excōicationē: nam ius indifferen ter excōicat participantes excōicato cui oēs subiiciunt: vt in. c. j. de cōst. ¶ An autē Papa cōicādo excōicato incidat in excōicationē. gl. in. c. nulli. §. e. cōcludit qđ nō. & rō est manife sta: quia hoc vinculū excōicationis contrahi tur à iure positiuo. quo Papa non ligat. vt in c. proposuisti. de cōces. præbē. dic tamen no. ad illā glo. qđ aliās papa peccat. qđ intellige qñ nō subest cā sibi cōicādi. nam tūc Papa nō so lū facit cōtra ius positiuū. sed etiam cōtra ius diuinū: qā (vt habetur in euangelio) qđ nō vult se corrigere, & excōicat, propter hoc debet haberi velut Ethnic⁹ & Publicanus. Vnde Pa pa cū sit subiectus legi diuinæ. xxv. q. j. c. sunt quidā. peccat nō habēdo eū tāq; Publicanū & infidelē. qualis autē sit excōicatio qđ cōtrahit ppter participiū. dic vt i. c. nup. & i. c. si cōcubi nē j. e. vbi de hoc dicef. ¶ Secūdo not. qđ Ep̄s nō pōt ex sua volūtate aliquē absoluere ab ex cōicationē. & iō licet velit p cōionē suā illi red ditā eū haberi p absoluto, nō pōt. secus est in papa: quia ipse nō subiacet certæ formæ. sed Ep̄s subiicit dispositioni iuris. de quo in cle. si sumus. e. ti. ¶ Tercio no. qđ iuramētū qđ p stāt hodie absoluēdi ab excōicatione. de quo

finē. in. xxvj. col. & qđ ibi not. latē de rescrip. super gl. in. ver. difficultate. & ibi no. aliqua ad materiā. Itē adde qđ sicut qđ absolutur ab excōicatione debet præstare iuramētū: sic & ille qui absoluit à suspēsiōne. tex. est in. c. venerabilis. j. eo. Et pbat etiā in. c. sup. eo. j. inducēdo à speciali & alibi nō probat hoc secūdū Io. an. & do. Abb. ibi: & vide dñm Abbatē in. c. qñi. de appell. in. j. no. tabil. & adde qđ il lud qđ dixi de sus pēsiōne habet lo cū in suspēsiōe ho minis: sec⁹ in sus pēsiōne iuris. ita sing. dicit Arch. in. c. fa cerdos. l. dif. Itē de hoc an iuramētū sit de substantia in absolutione à snā excōicationis: vi de elegāter & for tē melius qđ alibi p do. Ant. in alio lo co in. d. c. ab excōi cato. de rescript. in xvij. co. ver. venio ad secūdū qđ incipit partes. Itē adde qđ cautio quā præstat absoluēdus ab ex cōicatione præstat in relaxatione in terdicti. vt dicunt do. de Rota in an tigs. deci. ccij. Item qđ in absolutōe ab excōicatione req uat cautio iuramē ti tenet sanct⁹. T. in. iij. sen. di. xvij. q. ij. arti. v. circa me diū de quo vide p do. An. i. c. odoar dus. i. ij. col. de sol. adde hic Bal. in. l. si qđ mihi bona. §. iussum. ff. de acq. here. vbi dicit per illū tex. esse arg. qđ nō sufficit pcura tori dari speciale mēdatū ad petēdū absolutionē ab ex cōicatione nisi spe cialiter exprimat excōicatio. & de postea hæc relin quit Canonistis. ¶ Adde hic Bald. in authen. interdi cimus. C. de episc. & clericis. vbi di cit qđ petitio abso lutiōis à sententia excommunicationis potest peti per procuratorem: sed non ipsa absolutio quia per procura torem non ostendit sepœnitentem nec in procurato re potest seruari forma absolutiōis

in. c. ex tenore. §. eo. fuit introductū ex quadā consuetudine ecclesiæ. Ex quo inferf. qđ iura mentū non est de substantia absolutionis. de quo tamen dic vt j. subiiciam cum gl. ¶ Quar tō no. in. §. ij. q. ar. op. pro his quę dixi in. c. p. c. qđ vbi excōicatio pluribus nota est. debēt sciē tes vitare excōicatum citra omnē denuntia tionē. nam si sola fama sufficit, fortius vbi ha betur certitudo. ¶ No. in. §. iij. q. non suffi cit excōicato satisfacere de eo pro quo fuit ex cōicatus nisi absolutionem consequatur. Imō excommunicatus donec satisfecerit eget ab solutione. de quo per gloss. not. i. clemen. j. de deci. Itē not. quod ex iniuria illata clerico na scunt duæ actiones iniuriarū. vna competit ipsi clerico, quatenus iniuria tātgit psonā suā: alia cōpetit ecclesię, cui iniuria inferf. ex per sona clerici. & remissio seu cōpositio facta cū clerico nō tollit actionē cōpetētē ecclesię. & hoc tex. ibi: ecclesię tamē quā offendit, &c. Nā loquit de ecclesiā particulari. cui satisfaciēdū est ppter iniuriā illatam clerico: vt dixi in. c. parochianos. §. e. Et puto qđ etiā patri ipsi⁹ cle rici cōpetat actio iniuriarū. pro hoc qđ no. in c. per venerabilē. qđ filij sint legi. cū clericatus non eximat à patria ptate. licet aliud senserit gl. in. c. indecorū. de eta. & quali. Sed primum verius. vt probatur in. d. c. per venerabilē. per locum à speciali. ¶ In gl. in. ver. si publica fa ma. b. Sed quæro quando iste est vitandus? In no. ponit duas opi. Quidam dicunt cū defece rit in se purgando. Alij verò quod cūm dif fert præstare purgationem: c. & hoc videtur placere Innocen. sed puto incontinenti hunc vitandum cū infamia inualuit contra eum arg. in. c. illud. de cle. excom. mi. Nam tractat hoc casu de modico p iudico & de fauore aīę. Ideo fama hoc casu facit plenam probationē & hoc videtur velle iste tex. nam indistinctē dicit eū vitandum: nisi se purgauerit, & pur gationem præstiterit. Non ergo reddenda est sibi communio ante purgationē præstitā, vel absolutiōem obtentā ad cautelam. ¶ In gl. fi. ibi: vt. i. iuramēto præstito, &c. Dic qđ imō tex. loquitur de forma absolutionis tradita in. c. à nobis. ij. in. fi. j. eo. vt scilicet præstito iuramen to de parendo d mandatis ecclesię introduca tur: postea in ecclesiā cum psalmo pœniten tiali oratione dominica, &c. vt ibi dicit. nec opus est quod alia sententia feratur super ab solutione. ¶ Et ex his inferitur ad quæstio nem e nunquid absolutio ab excōicatione pos sit peti per procuratorem? Inn. dicit qđ nō: qā hæc forma requirit præsentiam personę. fa tetur tamen qđ vbi subest iusta causa poterit procurator interuenire. p hoc. c. quāto. ij. q.

quæ sit per manus impositionē. & allegat Host. in. c. p. venerabilē. i. xxij. ver. requirit et an aliquis. qui filij sint legi. an autē præstatio formę iuramē ti possit fieri p procuratōrē: vide Bal. in. c. j. in. ij. col. de iureiu. & de qñē hic posita videlicet an absolutio ab excōicationē possit peti p pcuratōrē: vide p Dñi. in. c. eos. in. prin. in. fi. j. col. post Arch. ibi: de sen. excōi. li. vj. & per Bal. in. c. imperatorū. in. ij. col. ver. extra qro. de iura. calū. & facit qđ no. Bar. i. l. gallus. §. forsitā. de lib. & post h. vbi cōcludit qđ legitimitio pōt peti p procuratōrē. de quo etiam per Bart. in. l. post mortem. ff. de adop.

EEEE

Panormi. super Quinto.

a ¶ Ad aliam. Idem dicit Archid. v. q. iij. C. i. loco. & all. hic. ca. veniens. & optime facit quod no. Barto. in. l. j. §. hoc interdicto. in princ. ij. colū. ff. de itinere actusq; priuato.

b ¶ SEBA: SAPI.

c ¶ Excoicatio. Ad de tex. quē ad hoc ibi ponderat do. Anto. de butrio in c. olim. s. de resc. 8

c ¶ Peruenit. adde a hic Lap. alle. lxx. vij. vbi dicit q; episcopus potest absoluerē excoicatu quia dedit maxil latam vni canonico ecclesie cathedrales, quia hec nō dicitur enormis in iuria. Item adde q; istam absolutionē pro leui iniuria illata in personam clerici non potest facere inferior ab Episcopo non instantē necessitate, nisi hoc sibi ab episcopo mandetur ita dicit Archi. in c. si quis suadente. in fi. xvij. q. iij. qui ita dicit tenere Innocen. in c. de cetero. de sen. excoi. ¶ Adde Cal. conf. iij. hoc ti. Lu. roma. singu. suis. vbi dicit hoc singulare.

c ¶ SEBA. SAPIA.

c ¶ Peruenit. Hunc tex. contulit inter singularia Roma. in ling. decij. incip. incidens in excoicationem. & vide Card. in conf. xlij. incip. reuerendissimi pater super casu supra scripto.

d ¶ Iniuria. Statur arbitrio iudicis q; sit leuis vel grauis iniuria. Sed tu de hoc terminis istis vide omnino Spe. in titu. de leuo. §. nunc dicamus. in ij. colum. ver. quē autem dicat atrox vel grauis. ¶ Adde Alexan. confil. ex q. ij. libr. Ioann. de Anania. confil. xliij.

c ¶ Et quod ibi. In gloss. in ver. membrum. & in ver. effusionem.

v. sed Host. tenet q; indistincte non potest interuenire procurator quo ad ecclesiam militantem: quia absolutio requirit confessionē contritionem, & introductionem in ecclesiam cum solennitate prædicta. & dictū glo. communiter tenetur. nam si valet excommunicatio etiam nō seruata debita forma fortius absolutio. Satis tamen mihi placet opi. Inno. vt vbi non subest causa compareat absoluendus & pro hoc vide bonam gl. in d. c. quāto & dicit Spec. in ti. de procu. §. j. vers. item opponitur q; in curia Romana hoc seruatur. de quo etiam per Archi. in c. vt officium. de heret. li. vj. ¶ Infertur etiam ex prædictis ad aliā qō nem quē sequitur in gl. nunquid valeat absolutio iuramento nō præstito? Quidam quod non quos sequitur Hosti. nam cum sit de forma non valet absolutio forma nō seruata. ar. in c. quia propter. de elect. Non ob. iste text. dicens fuisse indutum hoc iuramentū ex consuetudine: quia hodie hæc consuetudo redacta est ad ius commune. Glo. hic concludit contrarium. & communiter tenetur opi. gl. Nam vt dixi in præce. q. sicut tenet excommunicatio non seruata forma ita absolutio. arg. de poeni. distin. j. in c. verbum. facit. c. venerabilibus. in §. vbi autem. eo. tit. lib. vj. vbi patet q; absolutio iusta tenet. quod not.

¶ SVMMARIVM.

1 Iniciens manus violentas in clericum turbantem diuina officia nō incurrit excommunicationem.

2 Monialis gaudet privilegio cano. si quis suadente.

¶ CAP. XVI.

VEnies. Sacerdos eiiciens regularem de ecclesia officia diuina turbantē excoicatus non est. h. d. In prima cōquestio. In secunda pro uisio. ibi: ideoque. ¶ Casus literalis. Quedam monialis dum sacerdos matutinum officium celebraret intrauit ecclesiam & cepit ludere cum alio clerico præstando impedimentum diuino officio propter quod sacerdos aliquātulum commotus vt diuinum officium liberius celebraret manū in eam apposuit vt ipsa extra ecclesiam poneret. Sed cum nollet exire in trahendo ipsam coegit eandem extra ecclesiam residere propter quod Episcopus sacerdotem illum tanquam excommunicatum vi tiabat & faciebat ab alijs euitari: vnde ipse ad papam accedens factum sibi exposuit: mandauit papa episcopo quatenus si res ita se habet ipsum non euitet cū non sit excoicatus. Ber.

¶ No. j. ex tex. ibi: commotus, &c. q; iniiciens manum in clericum seu religiosum turbantē diuina officia excommunicatus nō est etiam si commotus hoc fecerit. commotio ergo ex iusta causa non operatur vinculum excommunicationis vbi subest iusta causa manus iniiciendi. ¶ Secundò no. q; monialis gaudet privilegio si quis suadente. vbi sine iusta causa manus in eam iniicitur. vt in c. de monialibus. j. eo. ti. ¶ Opponi. contra tex. nam videtur sibi contrarius. nam primo dicit istum sacerdotē iniectisse manum in monialē vt eā extra ecclesiam poneret: & postea dicit quod compulit eam residere intra ecclesiam. Sol. duplex. nam vna litera habet extra ecclesiam: & tūc cessat contrariū. Alia verò litera habet intra: & tūc

intellige q; isti in hac ecclesia erant canonici regulares & moniales habentes diuersos choros: vnde sacerdos istam monialē ingressa chororum virorum extraxit & duxit ad chorum proprium & intra ecclesiam coegit eam residere. ¶ In gl. j. in fi. Alij verò intelligunt quod iste sacerdos erat ibi prior etiam monialium sicut referuat in ordine sancti Marci vnde ratione prælationis fuit excusatus. Alij verò intelligunt indistincte quod quantūcūq; non habebat iste prælationem excusatur ab iniectione manū ex quo turbatur. Et ex hoc & ex tex. not. q; turbantes diuinū officiū in ecclesia pnt de ea expelli sicut facientes tumultū i iudicio. de quo vide bonum tex. in c. in loco. v. questio. iij.

¶ SVMMARIVM.

1 Intellectus plures si possunt dari ad aliquem textum ille est dandus qui cōtinet dubitationem.

2 Absolutio ab excommunicatione canonis si quis suadente, an aliquo casu possit fieri per Episcopum.

3 Iniuria leuis: mediocris: vel enormis quæ sit statuer arbitrio iudicis.

¶ CAP.

XVII.

Peruenit. Legitur multis modis: sed secundum communem lec. h. d. Excoicatio pro leui iniectione manū in clericū possunt per Episcopū absolui. & est iste text. singu. secundū hanc lect. ¶ Casus literalis. Aliqui leuem & modicam iniuriam inferunt clericis propter quā sunt excoicati: vtrū accedere debeāt ad sedē apostolicam: dominus papa committit arbitrio episcopi vt videat an leuis sit iniuria: vel non: & si iniuria leuis fuerit eos absoluat: aliās ad papam remittat eosdem. B. ¶ In gl. in fi. Primam opi. tenuit Inn. hic & pro hoc adducebant literam in fi. ibi: duxim⁹ committendam. quasi velit dicere hanc fuisse specialem cōmissionem. Sed alij cōiter sequuntur dictū glof. vt quia facit ius cōe quo ad omnes nam si contineret specialem indulgentiam cum non appareat cui loquatur & cuius sit privilegium erit hec decr. omnino superflua. pro hoc facit quod habetur in antiqua vbi scribebatur: quod iste deberet absoluerē mulieres, senes, &c. & postea subijciebatur de his absoluendis, &c. vt in litera. vnde sicut episcopus pōt iure suo mulieres senes & alios huiusmodi absoluerē vt in c. ea no scitur. s. eo. ita & istos pro leui iniuria excommunicatos. & iste intellectus tanquam benignior amplectendus est. ¶ Et pro hoc facit quod vbi duo possunt elici intellectus debemus sequi illum q; continet in se aliquem dubitationem & de aliquo prouidet. l. q; la. ff. ad carbo. & in l. j. ff. ad munici. facit. c. cū in iure. de off. leg. Item consuetudo quæ hoc habet in dubio multū est attendenda: & minime sunt mutanda, & c. l. minime. & l. si interpretatione. ff. de lega. & in c. cū dilectus. de consue. Sed contra hunc intellectum facit c. si verò. s. eo. vbi in casu speciali episcopus absoluit quando iniuria non est enormis. ad idē. ca. quoniam. s. de vi. & hone. cle. vbi hoc est privilegium clericorum communiter viuentiū. ¶ Sol. dicit Io. An. & bene distinguendum fore iniuriam leuem: mediocrem: & enormē vt pro leui iniuria quilibet episcopus possit absoluerē iure suo autoritate huius decr. nō aut hoc licet regulariter inferiori prælato. nā hec decr. dirigitur episcopo: vt patet ibi: fraternitati tue, &c. Inferior em ab episcopo nō appellat frater sed filius. vt in c. quā graui. de cri. fal. pro iniuria vero mediocri nō potest Episcopus absoluerē nisi privilegiatos. & hoc casu locum habeant contraria superius alle. & similia iura. pro iniuria vero enormi episcopus regulariter non absoluit nisi in necessitate & vbi specificē sibi committitur. ¶ Sed quero nunquid Episcopus poterit absoluerē laicos leuiter iniuriantes clericos? Cōiter tenetur qd sic: quia iste tex. loquit indistincte: q; no. ¶ Et q; dicat iniuria leuis, mediocris, & q; enormis recurrendū est ad arbitriū iudicis. ar. insti. de iniu. in §. atrox. facit. c. cum illorum. & quod ibi c. not. j. eodem.

¶ SVMMARIVM.

1 Participans scienter cum excommunicato in diuinis officijs excommunicatus est & per solum papam absoluitur.

2 Excommunicatio maior & minor priuat a sacramentis.

3 Excommunicatio per participationem hodie non incurritur nisi canonica monitione præmissa.

¶ CAP.

XVIII.

Significauit. Communicans in diuinis excoicatus p Papam: q; diuina celebrat excoicatus

excoicatus est excoicatione maiori & per solū papā absoluendus. h. d. scdm vnū intellectū. Vel sic scdm alium. Clericus qui scienter & spontē participat excoicato in diuinis officijs excoicatus est maior: & tñ absoluendus per papam. ¶ Casus literalis. Aliqui erant excoicati à papa propter suos excessus: quidam clerici sciēter & spontē participauerūt illis excoicatis: & ipsos ī officijs receperūt. quāritur à quo isti clerici sint absoluendi: rñdet papa q̄ per ipsum tā tū cū sint inuoluti eadem excoicationis snia qua & illi. Ber. ¶ In gl. j. in fi. Ex hac gl. colliguntur tres lect. ad tex. Prima lec. vt loquatur de excoicatione minori quā regulariter incurrunt participantes excoicato. vt in. c. nuper. j. eo. & c. si celebrat. de cle. excoica. mini. & in. c. à nobis. de except. ¶ & tunc ad tex. dum dicit eadem sententia. respondetur q̄ est eadem in genere & quō ad quid. puta respectu priuationis sacramentorū: quia sicut excoicatio maior priuat sacramētis ita & minor. vt in. d. c. si celebrat. sed contra hanc lec. facit quia tex. reseruatur hic absolutionem papæ: quod nō faceret si loqueret de excommunicatione minori. vt in. c. nuper. j. eod. Et ideo fortē gl. transit ad aliam lect. vt intelligat text. de excommunicato cum omnibus sibi participantibus. nam tunc participantes inuoluuntur eadem excoicatione. & ista lec. est vera in se: sed diuinat ad tex. ¶ & hodie non potest ferri talis excoicatio in participantes canonica monitione non prēmisa. vt in. c. statuimus. e. ti. li. vj. Tertia lect. gl. vt loquatur de participantibus excommunicato in crimine pro quo fuit excommunicatus: & tunc oportet intelligere q̄ fuit aliquis excoicatus à papa qui celebrauerat diuina post suspētionem quo casu participantes sibi in diuinis officijs cōmunicant excommunicato in crimine & inuoluuntur eadem snia. vt in. c. si cōcubinæ. j. eo. & ista lect. bona est secundum eam primò summarui. sed aliquātulū diuinat ad istū tex. q̄ hic participauerūt in crimine. Quartò lect. datur extra gl. quā videtur cōis vt intelligat. c. de participantibus excommunicato: & non in crimine. Sed ad hoc vt incurrant excommunicationē maiorem requirunt^a quinq̄ quā narratur in tex. Primò q̄ participantes sint clerici: vt patet ibi: clericos. item q̄ scienter participauerit: vt patet ibi: scienter. Item qd̄ spontē. vt in tex. ibi: & sponte. Quartò q̄ excommunicato à papa: vt patet ibi. à nobis. Item & quintò q̄ in diuinis officijs participauerint: vt patet ibi: in officijs. Nam cum hęc decre. inducat seu contineat nouam excommunicationis speciem debet intelligi ppriē prout iacet interuenientibus omnibus de quibus in tex. nam aliās regulariter vt dixi ex participio cū excoicato tantū incurrat excoicatio minor. Sed contra hanc lectū. facit quia iste text. non videt inducere nouam speciē excoicationis cū papa non videat hic nouum ius velle edere cum respondeat ad consultationem. & postea dicit: & nos volumus &c. & sic loquitur in casu aliās decisio à iure antiquo: sed illo iure non reperitur hęc species excommunicationis inducta. Item tex. iste loquit de präterito: vt patet ibi: participauerunt. &c. Sed si contineret nouum non extenderetur ad factum de präterito. vt in. c. cognoscentes. & in. c. si. de const. sed potest dici sustinēdo cōmunem lectū. quod fortē hoc erat decisū aliqua constitutione antiqua: & ideo papa respondet hic per illa verba supradicta: & quia aliq̄ lect. de nihilo nobis seruirent. ideo hęc amplectanda & hactenus sic est intellecta hęc decreta. & minime sunt mutanda, &c.

SVMMARIVM.

- 1 Percutiens clericum etiam volentem incurrat excommunicationem.
- 2 Incendiarius an sit ipso facto excoicatus: & an possit absolui ab episcopo.
- 3 Absolutio ab excommunicatione quantūcūque reseruetur papæ, tamē in articulo mortis solet & potest fieri ab episcopo per totum.
- 4 Absolutio ab excommunicatione reseruata papæ: an possit fieri per eius legatum. vide j. c. proxi.

CAP.

XIX.

TVa. Excommunicatus pro iniectione manuum in clericum vel incendiarius^b post publicationem à solo Papa absoluitur. primò decisa cōsultatio. Secundò responsio. ibi: fraternitati. ¶ Casus literalis. Quæsitum fuit à papa vtrū illi tantū ab ipso sint absoluendi: qui manus violentas in clericos iniecerunt. rñdet papa q̄ non solū qui violentas manus mittunt in clericos: sed etiā incendiarij si pro incendio sint excoicati: post q̄ sunt per sniam ec

clesiæ publicati à sede apostolica sunt absolui di. Ber. ¶ In gl. j. in fi. quasi velit dicere glo. qd̄ quandoq̄ sine violentia manus temeraria extendit ad clericū: exemplū in percutiente clericū volentem: nā violentia sibi nō infertur. vt in reg. sciēti. li. vj. & tamen percutiēs incurrat excoicationē: quia temerē facit. vt in. c. cōtingit. j. eo. sed contra hoc facit quia. c. si quis suadente. requirit violentiam: ergo non debet extendi cū sit pœnalis. sed potest dici q̄ licet non sit violentia respectu personæ illius clerici volentis est tamen violentia respectu totius ordinis clericalis. Nā collegium clericale ī cuius fauorē principaliter illud priuilegiū emanauit non p̄sumitur consentire: vnde non potuit iste clericus renuntiare illi priuilegio. vt in. c. si diligenti. de foro comp. & in. c. cū desideres. j. fi. s. eo. ¶ In gl. fi. in fi. Conclude ergo mētem gl. q̄ aut q̄s incendit ecclesiā seu locum religiosum. & tunc excommunicatus est ipso facto & ante publicationem ipsius excommunicationis poterit absolui ab episcopo loci: sed post publicationem non: quia papa reseruatur sibi hanc absolutionē: vt hic. aut incendit alium locum: & tunc nō est excoicatus ipso facto sed excoicatus post publicationem & absolutio reseruatur papæ. de hac materia vide bonā gl. in. c. cū deuotissimam. xij. q. ij. in ver. incendiarios. & gl. in. c. comes. xvij. q. iij. & tex. in. c. canonica. xj. q. iij. & Hosti. in sum. de rap. & incen. s. & qua pœna. ver. sed secundū canones. cū seq. ¶ Et ex prædictis & ex tex. no. duos casus in quib⁹ absolutio ab excommunicatione reseruatur papæ: fallit in articulo mortis vbi etiam incendiarius absolui potest à sacerdote: vt in. c. in literis. de raptō. ¶ Sed extra gl. quæro nunqd̄ legatus possit absoluerē istos incendiarios post publicationē: Et videt q̄ sic: quia legatus absoluit excoicatū pro iniectione manuum in clericum vt in. c. seq. ergo potest absoluerē incendiariū cū ista duo procedant hic à pari. Guil. contrariū: & communiter tenetur. nā licet ista parificentur quo ad difficultatem obtinēdi absolutionem: non tamen sequitur quod permissio facta in vno casu extendatur ad alium: maximē quia in istis exorbitantibus non procedit seu non fit extensio etiam per maioritatem rationis: vt in reg. in argumentū. de re. iu. li. vj. & in l. quod vero. ff. de leg. solus ergo papa absoluerē potest post publicationem quod est no.

SVMMARIVM.

- 1 Legati de latere dicuntur ex eo: quia mittuntur de latere papæ ex eo qd̄ semper assistat lateri papæ.
- 2 Legati de latere nō coguntur ostendere mandatū in his quæ veniūt iure legationis, ī alijs verò secus.
- 3 Legatus de latere pōt absoluerē excoicatos vigore cano. si quis suadente: et de enormissima iniuria.

CAP.

XX.

Ad eminentiam.

Legati de latere absoluerē pnt excommunicatos p̄ iniectione manuum in clericos. h. d. Secūda pars ibi: super quo. ¶ Casus literalis. Quidam dubitauit vtrū illi sint p̄ absolutis habendi qui à cardinalibus de latere papa missis absoluiuntur ab excoicatione quā incurrerūt p̄ iniectione violenta manuum in clericos vel

EEEE ij

^a ¶ Requiritur. Istā lect. ad istū text. ad literam ponit & sequitur Archi. in. c. si quis Episcopus. consi. xj. qd̄. iij.

^b ¶ Incendiarius. De pœna incendiario rñ, vide text. gl. & oīno Sali. in. l. data opera. C. qui ac. & not. in. c. pessimam. xxxiij. q. viij. & qñ teneatur de icēdio: vide Imo in. c. sicut dignum. de homic. & do. Abba. in. c. si egressus. de iniur. & de pœna incendiarij vide elegantissimē per Bar. in l. j. de offi. præf. vigi.

Panormi. super Quinto.

alias religiosas personas: cum ipsi cardinales nullum super hoc mandatum expressum ostēdant. quāsiuit à papa quid iuris sit? & ipse respondet qđ illos debet habere pro absolutis quos constiterit à talibus beneficium absolutionis adeptos. Ber. ¶ No. j. ex text. qđ legat⁹ cardinalis dicat legatus de latere: quia mittit ex latere Papæ. assunt enim cardinales lateri papæ: quia ferè omnia cōsilia eorum explicat. hīc dicuntur legati de latere. de quo i. c. j. de of. leg. li. vj. ¶ T^o Secūdo no. ibi: mādātū super hoc nō extēdet. &c. qđ sup hisq̄ veniūt iure legationis ex dispōitiōe legis vel cōsuetudinis nō est op⁹ qđ legatus ostendat mādātū expressum. Trāseunt enim ista ex generali demandatione legationis. secus dic in his quæ non competūt iure legationis: quia tunc oportet qđ probetur mandatum expressum. ar. hīc per locum à speciali. & vide quod no. Io. an. in. c. j. de offi. leg. li. vj. dixi plenè in. c. quod super his. de fide in strum. ¶ Sed quēro pro declaratione literæ nunquid isti legati possint absolvere excōicatos pro enormi iniuria: & maximè pro interfectione clericorum seu mutilatiōe? Host. hic & communiter doct. quod sic: quia litera hic loquitur indistinctè: a vt patet ibi: eos habeas. &c. indefinita enim æquipollet vniuersali. vt no. in. c. vt circa. de elect. lib. vj. Et maximè hoc probatur secundum aliam literam qđ habet dictiōem vniuersalem: vt omnis, &c. Sed idem Host. aliud sentit in. c. pe. s. de offi. lega. vbi dixit quod pro enormi iniuria solus papa absoluit: tamē quo ad legatū appellabat enormem iniuriam homicidium, & membri mutilationem. secus autem dicebat in effusione sanguinis etiam cum effractione ossis. & illā opi. Hostien. sequuntur est Specu. in tit. de legato. s. nūc dicamus. ver. quod etiam dixi. Sed opi. Hosti. communiter hīc approbatur. pro qua facit secūdo Io. an. quia legatis dat hęc potestas absq; aliqua exceptione. iura enim excipientia enormem iniuriā non loquūt in legatis sed in inferioribus. Et hanc opi. tenet Archi. in. c. j. de offi. lega. lib. vj. allegat. c. eos. de sen. excom. eo. lib. dum ibi: dicitur à quibus sententijs, &c. Et sic videtur pręsupponere qđ pro qualibet iniuria potest legatus absolvere quidam tamen legati solent abstinere quando commissum fuit homicidium. aliqui verò in distinctè absoluunt. tamen prima opi. vt indistinctè possint absolvere est benignior. pro qua facit. c. qđ translationem. s. de offic. deleg. & vide quod no. in. d. c. pen. ¶ In gl. fi. in fi. Et de triplici specie legatorum & eorum potestate. dic vt in. d. c. pe. & in. c. j. de offi. leg. li. vj. plenè per Specu. in tit. de lega. in. s. nunc dicamus. Abbas.

SVMMARIUM.

- 1 Excōicans non ligat sibi non subditos.
- 2 Canonem non potest tollere inferior à papa condendo statum contrarium, sed bene pot. adiuuare per appositionem nouæ pœnæ.
- 3 Excōicatio fertur ipso iure per ista verba, excō. sit.
- 4 Statutum quātūcūque generale restringitur ad habiles & subditos rōne potestatis statuentis. Statutū laicorū imponens pœnā proroganti iurisdictionē ptātis, nō extenditur ad clericos. Verba quātūcūque generalia siue statuentis, siue iudicis, vel cuiuscunque, restringuntur ad habiles.

- 5 Statutū quod nō possint vendi immobilia in non subditos: non extenditur ad clericos non subditos.
- 6 Statutum certi loci apponens certam pœnam: an afficiat non subditos, delinquentes in loco data scientia statuti?
- 7 Legatus antequam ingrediatur prouinciā nō pōt causas delegare, & idē in quolibet alio officiali.
- 8 Excōicatio nō solet ferri pro futuris culpis: tamen lata tenet.
- 9 Statutū an liget nō subditos delinquentes i loco statuti: & ignorātes statutū.
- 10 Ignorantia, vel scientia pręsumitur ex coniecturis: & probatur ipsa ignorantia per iuramentum.
- 11 Subditus delinquens extra territorium statuentis, an ligetur pœna statuti sui?
- 22 Statutum, vel sententia, an habeat vires ultra tempus disponentis, scilicet statuentis, vel iudicantis? Statutum factum à capitulo sede vacante: durat etiam citato episcopo nisi ex pressè reuocet.

CAP. XXI.

Nobis. ¶ Generalis excōicatio nō ligat nisi subditos proferentis. h. d. Primò ponitur quæstio. Secundò solutio. ibi. Ad quod. ¶ Casus literalis. Quidam episcopus protulit sententiā excōicationis sub hac forma. quisquis furtum fecerit, sit excommunicatus. quæritur utrū hęc generalis sententiā extendatur solū ad subditos excōicantis, an ad omnes qui nō sūt de iurisdictione illius? Ad hoc respon. Papa quod hac sententiā nō ligatur nisi subditi excōicantis, nisi fortè plus cōtulerit maior, & largior autoritas delegantis. B. ¶ No. j. ex tex. inferiorē à Papa posse per statutum suum factum iā à iure dāatum phibere sub certa & noua pœna: licet ergo inferior nō possit tollere canonē cōdendo contrarium statutum: potest tamen canonē adiuuare p appositionem nouæ pœnæ. concor. c. vt aniarum. de const. li. vj. & vi de quod no. Io. an. in. c. fi. de offi. archipresby. & gl in cle. ne romani. de ele. ¶ T^o Secūdo not. qđ per hęc verba. excommunicatus sit, &c. profertur excommunicatio ipso iure. pro hoc vide gl. in. c. quicunq; de here. li. vj. quod no. licet aliud senserit gl. in. c. ij. de foro comp. & vide quod ibi dixi. ¶ T^o Tertiò. no. quod generalia verba statuentis seu sententiam proferentis restringuntur ad limites potestatis sue: vt qđ ex propria verborum significatione apta sint etiam non subditos comprehendere, tamen propter potestatis defectum verba quantūcūq; generalia restringuntur vt non comprehendant nisi subiectos. Facit pro intellectu statutorū seculariū & maximè illius statuti quo cauetur. qđ declinans iurisdictionē potestatis incidat in certas pœnas, vt non extendatur in clericos iurisdictionem declinantes: quia clerici non sunt subditi. & statutū mēsuratur secundū potestatem statuentis. ¶ Idem dicendum est si statuto caueatur vt venditio bonorum immobilium non fiat non subdito, vt non comprehendat clericos propter generale priuilegium quod habent in acquirendo. de quo in. c. fi. de immu. eccle. li. vj. secundū Ioan. Andr. & per Doct. in. c. relatum. el. j. s. de testa. ¶ In gl. j. in fin. De hoc quis dicatur nominatim excommunicatus seu interdictus: vide plenè per Inn. & alios Doc. in. c. in Lateranen. de præben. & an tales committentes furtum debeant vitari an publicationem: dic vt no. i. c. cum non ab homine. s. e. ¶ In gl. ij. not. gl. solet enim multum allegari. & comprehendēdo glo. & materiam pertinentem ad eam videnda sunt quatuor. Primò nunquid statutum certi loci apponens certam pœnam afficiat nō subditos delinquentes in loco data scientia statuti. Secundò datò quod scientes ligentur, quid de ignorantibus statutum. Tertiò nunquid subditus statuentis delinquens extra territorium afficiatur pœna statuti. Quartò & vltimò nunquid statutum seu sententia duret, ultra statuentis tempus, seu sententiam proferentis. ¶ Quo ad primum glo. concludit quod non subditi ligentur ex quo delinquit in loco statuentis. Idem communiter legistæ in. l. cunctos populos C. de sum trini. & fide catho. & optimè facit. c. quæ ad perpetuam viij. di. Inn. hīc variè loq̄. ¶ Et vt appareat dubiū qōnis pro contraria parte. qđ non subditus non ligetur, adducitur talis ratio. nā tempore quo fit statutum statuens non habet iurisdictionem in actu in non subditos: ergo cum statutum assumat vires tempore promulgationis, non est potens ad comprehendendum non subditos, cū anteq̄ veniat casus iurisdictionem tribuens non possit iste suam

SEBA: SAPI. ¶ Indistinctè. hāc opi. sequitur dom. Abb. & ponderat ibi tex. in. c. quis. j. hoc tit. quam limitata septē modis: vt hic per Felinum.

A nobis. Vide do. de Rot. decisio. cccxxvj. in ordine nouissimo.

SEBA. SAPI. ¶ Excōicatus sit. Vide Bal. in. l. j. C. de secun. nup. cum allegatis per Fel. in c. rodolphus. colū. xxj. vers. si excōicatus. s. de rescrip.

Subditi. Vtrum statuta loci ligent non subditos. & vide Bal. in sua marg. Inn. in vers. statutum. in. j. qđ.

suam iurisdictionem actualiter exercere. arg. opti. in. c. j. de off. or. lib. vj. vbi patet quod Archiepiscopus non potest officiales deputare in Diocesi sui suffraganei pro appellationibus interponendis ad eum: quia ex quo appellationes non sunt interpositae, non habet iurisdictionem actu. ad idem. l. obseruandum. in fi. ff. de off. procō. vbi procōsul anteq̃ ingrediatur prouinciam nō pōt cām delegare: q̃a adhuc non habet actualiter iurisdictionem: licet habeat in habitu: facit etiam. l. v. usufructus. ff. de stipu. ser. Conclude capiendō mentem eorum quae tangit hīc Inn. & quae mihi plus placet. quod aut quārimus de statuto, aut de sententia. primo casu, aut statutu est aptū comprehendere subditos & non subditos. vt in exēplis huius literae. & tunc etiam non subditi delinquentes in territorio ligantur. nam lex semper loquitur. vt. l. arriani. C. de here. Ideo incontinenti cū non subditus delinquit efficitur de iurisdictione statuentis, & ligatur statuto suo. Aut statutum non potest comprehendere nisi non subditos: vt quia dicit statutum Archiepisc. quicūq̃ Archiepiscoporum fecerit autē se crucem deferri in prouincia mea, sit excoīcatus. & tunc secundum Inn. non valet statutu quia Archiepiscopus non habet Archiepiscopum aliquem in subditum: & sic hoc statutum non potest comprehendere nisi subditos. Hosti. hoc impugnat ar. c. ex tuarum. de autho. & vfu pa. Item quia sequeretur secundū opi. Inno. quod non possit fieri statutum contra peregrinos in loco delinquentes. Articulus iste satis est dubius. & potest teneri hoc opi. Hosti. nam cū statutu habeat tractum ad futurum. & sic lex territorij referatur ad tempus habile, videtur statutum valere cū dicat iurisdictionē in territorio suo: aut fertur sententia generalis, & tunc potest habere locum q̃. s. dixi. vt tantū extendatur ad subditos iententiātis respectu delicti committēdi: & potest esse differentia inter statutum & sententiā. quia sententia assumit vires incontinenti in eum contra quem fertur. vnde habet comprehendere tantū subditos. ar. in. l. usufructus. Sed secus in statuto. cū habeat actum successuum, & vinculum sumat tempore delicti. & in sententia generali potest intelligi iste tex. vt non subditi delinquentes in loco sententiātis non afficiantur illa sententia: & ita propriē videtur loqui iste tex. Nam intellect⁹ gl. est indubitabilis in eo quod intelligit tex. de non subditis delinquentibus extra territorium: nam hoc nulli debet esse dubium: intelligitur ergo in snia generali. pro quo tex. ibi: *pronuntiauerit, &c.* & hoc habetur illud nobilissimum dictū. vt nō subditi postmodum delinquentes in territorio non incidant in poenā sententiē. & hoc sentit hic Inn. in fi. ¶ Sed contra praedicta facit. c. romana. §. caueant. eo. ti. li. vj. vbi dicitur q̃ sententia excoīcationis non potest ferri pro futuris culpis, nisi subsit aliqua causa de praesenti. Sol. licet non deceat talis sententia sic ferri, lata tamen tenet: & dic hodie vt no. in. d. §. caueant. ¶ Quo ad secundū dudiū, pre supposito quod non subditi hīc delinquentes ligentur statuto data scientia statuti: quid de ignorantibus. Glo. no. hīc dicit quod si statutum punit factum aliās damnatum, punit & ligat etiam ignorātes. Contrarium tenet Io. and. hīc & in. c. vt animarum. de constit. li. vj. & videtur ibi tex. pro eo. nam statutum ibi excoīcabat committentes furtum, & tamen non ligat ignorantes. q̃q̃ enim factum sit damnatum: poena tamen noua est. Bar. in. d. l. cunctos populos. sentit idem quod glo. hīc. quam sequitur. d. Ant. & ad. c. vt animarum. Respondet quod loquitur in sententia excommunicationis: quia non ligat nisi ratione contemptus, & vbi datur ignorātia cessat contemptus. Et pro hac opin. optimē facit. l. vulgaris. in. §. si quis. ff. de furt. vbi patet quod si credens furari modicum, & furatus est multum quod tenetur non habito respectu ad intentionem & ignorantiam suam. & hac opin. videtur verior de rigore iuris. licet opi. Ioan. And. sit equior. non enim licet potest allegari ignorātia, cū sciret seu scire debebat factum esse damnatum: vbi autem statutum puniret factum aliās non damnatum: tunc probabilius ignorātes nō ligant: vt. lxxij. di. c. pposuisti: & no. in. d. l. cūctos populos. ¶ Et ex coniecturis presumitur ignorantia vel scientia. & in dubio recurreretur ad iuramentum istius delinquentis argumen. in. c. si verō supra eodem. titu. ¶ Quo ad tertium dubium. nunquid subditus delinquens extra territorium statuentis incidat in poenam statuti. Innocen. sentit hīc quod sic. In contrariū est tex. in. d. cap. vt animarum. Bart. in. d. l. cunctos populos. distin

Adde an statutum liget statuentes Ludo. ro. confi. cccclv.

ZACHARIAS. ¶ Adde Matt. marthe. fin. suo. cxlv. i. ci. no. mirabile dictū. & Fel. in. c. ecclesia sanctae Mariae. in pria cōclusiōe. vj. q. pri. s. de cōsti. a S E B A. S A P I. ¶ Non subditi. Vide Alex. in confi. xliij. incipie. Alphonfus. in. v. vol. & Moder. in. l. j. co. vj. C. de sum. trini. & fid. catho. &

guit quod aut statuens expresse agebat ligare subditos delinquentes etiam extra territorium & tunc ligantur subditi. Exemplum. dicit statutu quicūq̃ commiserit furtum vbiq̃, sit excommunicatus. Aut statutum est generale. & tunc restringitur ad territorium statuentis: sed multi moderniores legistē in. l. fi. ff. de iurisd. omni. iudi. tenent oppositum: q̃ credo verius. vt nunquam delinquentes extra territorium afficiantur statuto. per rationem illius. l. fi. & d. c. vt animarum. nam ratio illorum iurium est: quia extra iurisdictionem iudicanti non paretur impune. Item quia statutum p̃prie est lex territorij, nec potest vires suas exercere extra territorium. quia videtur ibi legem dicere. & de hoc plenius dico in. c. ij. de foro comp. ¶ Quo ad vltimū dubium. nunquid statutum seu sententia durat vltra tempus disponentis. conclude q̃ statutum cū sit lex quaedam perpetuō durat, nisi reuocetur expresse. vt est tex. in. c. h. de off. fi. leg. vnde dicit Fede. in consilijs suis. quod si capitulum sede vacante fecit statutum durat etiam creato Episcopo, nisi expresse reuocetur per Episcopum quod not. In sententia dic concludendo notabiliter secundum no. in. l. fin. ff. de poenis. & in. l. j. C. de postu. & in. c. vnico. de maio. & obe. li. vj. quod aut sententia iniecit vinculum tempore proferētis, aut non primo casu aut vinculum est momentaneum: & tunc durat vltra tempus proferētis. exemplum i excommunicatione vel publicatione bonorum: vt in. d. c. vnico. vnde excoīcatus per Episcopum remanet excommunicatus post mortem Episcopi. c. pastoralis. §. j. de off. ordi. Aut habet causam successoriam. & tunc aut cum causae cognitione sententia fuit lata, & durat vltra temp⁹ proferētis. & sic loquitur. d. l. fi. & praedictis adde gl. in. c. pe. de cle. non resi. quē notabiliter sentit sententiam expirare post tempus concedentis: & praedicta procedunt quo ad effectū ex sententia productum: sed respectu processus vel effectus producendi in futurum sententia tollitur per remotionem sententiantis: quia p̃debat ex iurisdictione sua: & hoc casu procedat ista glo. ¶ In gloss. vltima ibi. *sententia quae nulla est, &c.* hoc argu. non colligitur ex tex. nam mens literē est quod non subditi nō ligantur, nisi ex speciali autoritate superiorū fuerit isti concessum, quod etiam non subditi astringantur eius sententia secundum Inn. & bene. quod tene menti. Abbas.

SVMMARIUM.

1. *Damnificans ecclesiam non solum tenetur ipsi ecclesiae damnum resarcire: sed etiam eidem de iniuria satisfacere.*

2. *Rapiens bona ecclesiae, an sit ipso iure excoīcatus.*

CAP. XXII.

Conquesti. Qui cum effractione spoliāt ecclesias, excoīcati sunt, & p papam tantū post denuntiationem absoluuntur

EEE iij

in. l. fin. vbi Paul. de ca. ff. de iurisd. om. iudi. & nunquid de linquēs in ista ciuitate qui ex tali delicto sit excoīcat⁹ vigore statuti Episcopi possit absolui a suo p̃prio Ep̃o. vide Abba. in. c. graue. ad fi. s. de p̃bē. & quē no. Ro. i. singu. cccclxj. incip. rō ne delicti. & Abb. in. c. j. s. de raptō.

¶ Nō subditi. vide p. d. Ant. i. c. cognocentes. in antepen. colum. de const.

S E B A. S A P I.

¶ Ad tertium. vide Alex. in confi. cxj. inci. pōderatis verbis. in. j. vol. & quē no. Fel. in. e. fi. col. ij. s. de foro compe.

¶ Nūqd subditus. Adde hic q̃ scribit do. Ab. in. c. j. de raptō. ver. s. circa hoc dubitatur. & vide Cal. in repe. c. cū excoīcato. in vlti. col. xj. q. iij. vide. d. car. in repe. c. perpendimus. vltra medium ver. itē not. q̃ statu. j. e. titu. & an possit fieri statutu q̃ comprehendat subditos extra territorium delinquentis. vide Bar. in. l. prator ait in fi. ff. de incen. ru. nau. & in. l. j. C. de commer. & me. & vide Bar. i. l. fi. ff. de decr. ab ord. fa. & de. qō. hic posita. p. d. Ab. post. d. Anto. vide in terminis p Bald. in. fi. ff. de iurisd. om. iudi. per Bar. i. l. j. in viij. q. C. de sū. trin. per Bal. in. l. mercatores. C. de cōmer. & per Bal. in sua repe. l. si vacantia. C. de bo. va. lib. x. vide omnino quē scripsi post do. Abba. in. d. c. j.

Adde videndum late Federi. consilio. xvj.

Panormi. super Quinto.

hoc dicit. Primò ponitur regula. Secundo iudicium datio: ibi: *quoniam igitur*. ¶ Casus literalis. Canonici Regineñ. conquestifunt do. Pa. q. I. de malafrena & quidam alij sequaces illius quasdam ecclesias Reginen. Episcopatus violenter fregerunt spoliantes easdē. Mā dat Pa. quibusdam. quatenus si ita est, präditos sacrilegos excommunicatos denuntiēt, & faciant sicut excōicatos arctius euitari, do nec passis iniuriam congruē satisfaciant, & cum literis eorum veritatem continentibus ad apo. se. accedant. Ber. ¶ No. j. ex tex. q. delicta grauia non sunt sine multa relinquenda.

a ¶ Enormitatibus. 1 Vtrū clericus immiscens se enormitatibus & persequens, possit puniri iudicem secularē non precedente monitione. & vide hoc dictum per eundem Abb. in. c. ex parte te. el. iij. de priuile. & adde qd no. do. Anto. in. c. fi. de vi. & hone. cle. in vlt. col. & si vis clarē & plenissimē videre veritatē huius difficultis & merē canonicis passus. vide Pet. de anch. in re. pe. regu. ea quā in xj. q. prin. & p. car. in re. pe. huius. c. circa fi. ver. vnde querō. & vide de hoc per Ab. in. iij. parte statuti. in. x. cā. ante fi. istius partis q. xliij. ¶ Adde latē videntū Cepo. conf. xj. Alex. conf. vj. primo lib. b ¶ Nō perdit. Posset hūc meritō dubitari quare facilius perdat priuilegiū canonis si quis suadente. dic qd est inducitur a iure positio sub Inn. sed priuilegiū fori est de iure diuino. vt est tex. in. c. q. de censu. lib. vj. & in glo. c. si imperator. xcvj. di. & not. Inn. i. c. ij. de maio. & obed. ideo difficilius perditur & aliam rōnē subtilem reddit. d. car. in repet. huius. c. in princip.

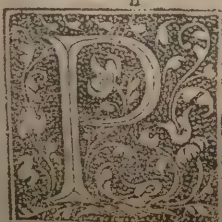
¶ Item not. q. inferēs damnum ecclesijs tenet nedum ad emendam dāni: sed etiam ad satisfactionem de iniuria. quod no. ¶ Tertiò collige vnum casum in quo sacrilegus est excōicatus ipso facto, & absolutio reservatur soli Papae. ¶ In glo. j. in fi. Conclude ergo clarē q. aut quis rapit bona ecclesiæ: siue incēdio seu effractione: & tunc non est ipso iure excommunicatus, sed excommunicandus. etiam si essent res sacræ vt calices. hoc probatur in. c. fi. s. de fur. vt ibi dixi. & facit. c. conquestus. de foro compe. aut ista rapina cōcurrit cū effractione. vt quia fregit ostia seu parietē ecclesiæ: & inde bona subtrahit, & tunc est excōmunicatus ipso facto. & ita loquitur hūc. Abbas.

SVMMARIVM.

- 1 Percuties clericum, qui dimisso clericali habitu immiscet se enormitatibus, non incurrit excommunicationem.
- 2 Clericus pro sua necessaria defensione potest assumere arma: & non perdit priuilegium canonis si quis suadente.
- 3 Clericus dicitur se immiscere enormitatibus, quando facit seditionem in populo.
- 4 Homicidium quo ad peccatum remittitur per simplicem sacerdotem.
- 5 Clericus immiscens se enormitatibus, an perdat priuilegiū fori & priuilegium canonis, si quis suadente. 6.
- 7 Clerici buffones, vel aliam artem ignominiosam exercentes, si illam exercent per annum: perdunt priuilegium clericale.
- 8 Pœnalia non extenduntur etiam ex maiori parte rationis: puta quod pœna magna imponatur pro paruo delicto ad quod homines sunt promptiores.
- 9 Bononia scilicet ministri iustitiæ non peccant exercendo officium suum: ita colligitur ex dictis Abba. hic. & s. nume. 5. ad finem. 11. vide quæ habentur infra. c. proxi.
- 10 Clericus delinquendo potest prorogare iurisdictionem sui iudicis: quam aliās non posset sine eius licentia.

¶ CAP.

XXIII.

Perpendimus.

Legitur varijs modis, sed generaliter sic summari potest. ¶ Percuties, vel etiam interficiens clericum, se dimisso clericali habitu sequis & enormitatibus immiscens, non tenetur ire pro absolutiōe ad sedē apostolicam. hoc dicit. In prima parte ponitur consultatio. In secunda responsio ibi: fraternitati, &c. ¶ Casus literalis. Quidā sacerdos nominabat se filium regis, & acceptis armis seditionem fecit & guerram. pro-

pter quod comes quidam fecit illum fustigari, q. postea de mandato eiusdem comitis fuit suspensus. Quæsitum fuit vtrum occisores illius sint excommunicati Respondet Pa. quod si sacerdos talis non excessit, & non propulsando sed inferendo iniuriam fuit occisus, non videtur quod interfectores illius sint excommunicati. tamen Iudex pœnitentiam iniungat eis competentem, secundū merita personarum. Ber. ¶ No. j. quod pro iniuria propulsanda potest clericus assumere arma ad sui defensionem: nec ex hoc perdit priuilegium canonis si quis suadente. facit cle. si furiosus. de homi. ¶ No. ij. ex hoc tex. iuncto. c. cum non ab homine. s. eo. q. faciens seditionem in populo & guerrā, dicitur se immiscere sauis enormitatibus. & clericus talia exercens perdit priuilegium canonis. si quis suadente diabolo. & in. d. c. cum non ab homine. & hoc secundum vnam lect. ¶ Tertiò no. quod pro homicidio non tenetur quis ire ad Papam pro absolutione à peccato: imò simplex sacerdos absolvere potest, cum non reperiatur iste casus reservatus episcopo. facit. c. Deus qui. & quod ibi dixi. s. de pœnitē. & remissio. ¶ Sed oppo. contra literam: nam videtur sibi contraria. nec videtur Pap. rectē respondere ad consultationem. nam in consultatione narratur quod iste sacerdos mandato comitis fuit patibulo suspensus: & Pa. respondet quod interfectores eius non tenentur ire ad sedem apostolicam pro absolutione. & sic nihil respondet de comite. Item Pap. in respondendo asserit illum fuisse occisum: & tamen in consultatione dicit q. expirauit patibulo traditus. Sol. vario modo potest intelligi ista litera. nam vt dicit Inn. in decisa hoc continebatur, q. quidam dicebant hunc sacerdotem in bello fuisse interfectum. & huic narrationi Papa respondet præsupponēdo eū occisum, & quod interfectores non tenentur, &c. & secundum hoc cessat contrarium. & hoc modo intelligendo non probatur ex litera q. iste sacerdos perdidit priuilegium fori, sed tantum priuilegium canonis si quis suadente. Sed secundum hūc intellectum hæc decre. fuisset malē decisa. Secundo modo potest intelligi q. Pa. respondeat ad consultationem contentam in litera. Nam comes potest dici interfectus saltē interpretatiuē: quia is videtur facere cuius mandato fit. vt in. c. mulieres. & quod ibi plenē dixi. s. eo. & dixi interfectores in plurali habendo respectum ad obsequentes mandato comitis: & tūc hæc litera multum facit quod iste sacerdos perdidisset priuilegium fori. Sed volens tenere contrarium posset respondere. quod hūc non quærebatur vtrum comes poterat iudicare clericum vel ne: sed tantum dubitabatur de excommunicatione nunquid pro absolutiōe teneretur ire ad curiam. & Pa. respondet quod non. nam ex quo iste immiscuit se sequis enormitatibus habitu dimisso, perdidit illud priuilegium canonis. Et sic enim Iudex mandando nō incidit in excommunicationē. sed aliās peccauit. q. non pertinebat ad eum iudicare clericum. & pro hoc tex. iste in fi. dum mandat istis pœnitentiam iniungi. Nam si ille fuisset effectus de foro seculari, pœnitentia non imposeretur istis, cum obtēperasset mandato iudicis iuste iudicatis. xxij. q. v. in. c. minister. & c. miles. & hæc consideratio multum facit contra præcedentem intellectum: vt ista litera nihil probet de priuilegio fori: imò quod potius probet contrarium. & de hoc statim latius subiiciam. ¶ In gloss. ij. ibi gloss. soluit quod aut clericus solum dimittit habitum & tonsuram, & non immiscendo se enormitatibus & tunc non perdit priuilegium: vt in. c. si verò. el. ij. s. eodem aut dimisso habitu & tonsura immiscet se enormitatibus. & perdit priuilegium. Idē videntur sentire Vin. & Tan. & Phil. dicentes quod contraria loquantur in eo qui apostatatur: nulli tamen iniuriatur. Istud verò. c. de eo qui apostatando alteri iniuriat. Host. intelligit hoc. c. i. clerico q. ex prauitate seu iniquitate dimisit habitū & tōsurā, & immiscuit se enormitatibus, vt prælijs & agressuris, & ibi deprehenditur. talis enim perdit priuilegia clericalia: vt videtur velle Hostien. quod iste talis perdat omnia priuilegia clericalia. vt sic possit per iudicē secularem puniri: vel potest intelligi secundum eum de corrigibili. Ioan. Andr. dicit quod quandiu clericus portat habitum & tonsuram licet immisceat se enormitatibus, non perdit priuilegium fori, nec canonis. si quis suadente. Sed si assumptis armis immisceat se enormitatibus a dimisso habitu, perdit priuilegium canonis. si quis suadente. & in. c. cum non ab homine. s. eodem. sed non perdit b priuilegium fori: vnde statim debet restitui iudici ecclesiastico nisi fuisset

- nisi fuisset inueteratus in huiusmodi aggressuris seu enormitati-
 7 bus. quo casu posset procedere opi. Host. secundum eum. ¶ Ad
 ducit in argu. c. vnicum. de vita & honesta. cleric. libro sexto. vbi
 clerici goliardi, & buffones exercentes illam artem ignominio-
 sam per annum, perdunt omne priuilegium clericale: quasi innu-
 at Ioann. Andr. quod fortius debet clericus perdere hoc priuile-
 8 gium, quando diu se exercuit in huiusmodi enormitatibus. vel
 secundum eum potest intelligi quod ex post facto scitum fuit
 hunc fuisse clericum, nec prius fuit exceptum. & ponendo has
 varias solutiones videbatur dubitasse de primo intellectu. qui abs-
 que dubio non probatur hic. nā tex. hic nō loquitur de inuetera-
 9 to. ¶ Nec. c. vnicum. præalleg. debet extendi ad istum casum: quia
 cum sit pœnale, non debet excedere casum proprium. de pœnitē.
 distinct. j. in c. pœnæ. Nam quandoque imponitur maior pœna
 pro minori delicto: quia homines sunt promptiores ad commit-
 tendum illud delictum: ideo talis pœna non debet trahi ad conse-
 quentiam: vt pienē no. Ioann. Andr. in regula odia. libro sexto. in
 mercu. & maximē vbi pœna imponitur ipso facto. sicut in casu
 illius. c. vnic. ar. l. aut facta. in fi. ff. de pœnis. & xxxij. q. ij. c. admo-
 nere. & c. lator. quinimō illud. c. vnicum. adduco in cōtrarium p
 locum à speciali: nam cum certi sint casus in quibus clericus ipso
 facto perdit priuilegium clericale: nec iste reperitur inter illos, er-
 go debemus stare regulę generali. vt clericus coram suo iudice ec-
 clesiastico conueniatur quantuncumq; deliquerit. arg. in. c. noui-
 mus. j. de ver. signi. & c. cum non ab homine. de iud. Item lec. Ho-
 ffien. non probatur hic. nam non respondetur hic de facto comi-
 tis vtrum iuste potuerit iudicare illum clericum: sed tantū respō-
 detur de interfecto: & etiam de eo. secundum aliam le-
 ctu. sed non ad finem vtrum bene fecerit: sed vtrum incurrit ex-
 communicationem: & respondetur secundum vnum modum in-
 telligēdi q. nō: quia hoc casu perdidit iste priuilegiū cononis. si quis
 suadente. vt in. c. cum non ab homine. s. eo. sed non priuilegium
 9 fori. ¶ Neq; (vt. s. dixi) si iste potuisset iudicari iuste seu licitē
 à comite, non mandaretur eis imponi pœnitētia cum iste potuif-
 set iuste suspendi, cum fecisset seditionem & guerram, & commi-
 fissset crimen læsæ maiestatis: & pro hoc optimē facit. c. si iudex
 laicus. j. eod. titu. libro sexto vbi tex. vult q. clericus captus i male-
 ficio dimisso habitu & tonsura, debet remitti ad iudicem eccle-
 siasticum si probat se clericum: & pondera verbum maleficiū seu
 malefactorem ibi positum: est enim verbum generale aptū com-
 prehendere delictum quantuncumq; graue: facit. c. cum non ab
 homine. de iud. vbi depositus pro suo delicto non perdit priuile-
 gium fori: licet deprehendatur in alio maleficio, nisi sequuta in-
 corrigibilitate: vt ibi dicitur. ad. c. ex parte. de priuileg. dic vt ibi di-
 xi. & ad. c. j. de aposta. etiam responde vt ibi no. nullum ergo ius
 expresse probat opi. Hosti. vel Ioan. Andr. ac etiam sumus in pœ-
 nalibus & odiosis vbi est fieda benigna interpretatio, & maximē
 in fauorem ordinis clericalis: & hanc opinio. tenuit do. Card. hic.
 sed do. Petr. & Anto. disputando tenuerunt secundum præcedē-
 tem opi. Ioan. an. Sed contraria opin. (vt prius dixi) plus mihi pla-
 cet. & posset corroborari multis alijs rationibus. sed prædicta suf-
 ficiāt in cursu lectionum. ¶ In gl. iij. in fi. Dic clarius & melius. q.
 hic non perditur priuilegium ex renuntiatione clerici: sed ex di-
 10 spositione iuris propter delictum clerici. ¶ Simile in clerico. q.
 expresse non potest prorogare iurisdictionem nō sui iudicis sine
 licentia proprii iudicis: vt in. c. significasti. de foro compe. & ta-
 men contrahendo vel delinquendo subijcitur ex dispositione iu-
 ris iurisdictioni Episcopi territorij absq; alia licentia proprii iu-
 11 dicis: vt in. c. postulasti. & in. c. dilecti. de for. comp. ¶ In gl. fi. in
 fi. Sed considera q. aut cautelam hic nō potuisset imponi: quia ac-
 tus exercetur ad cautelam in facto dubio vbi quis potest ex actu
 demereri. Sed si iste sacerdos ex hoc facto perdidisset omne priui-
 legium clericale: nulli dubium est q. licitē potuisset iudicari per
 comitē: nec comes seu sibi obtemperantes etiam ab cautelam pu-
 niri deberent. quinimō deberent præmiari. quia exercens iustitiā
 meretur. iuxta illud psalmistæ. Beatus qui facit iusticiam omni tē-
 pore, & c. xxxij. q. v. c. cum minister. & c. miles. oportet ergo intelli-
 gere quod isti in veritate peccarunt: tum quia clericus non perdi-
 derat priuilegium fori: vt. s. dixi: tum quia non licet percutere cle-

ricum. licet ipse propter delictum suum per-
 diderit priuilegium canonis: vt in. c. cum nō
 ab homine. in fi. s. e. queadmodum non licet
 percutere laicum. & peccat percutiens, licet
 non sit excommunicatus. quod nota bene.
 Nico. Abbas.

SVMMARIVM.

- 1 Abbas faciens verberari monachum. ipse & ver-
 berans sunt excōicati: nec absolūtur nisi per ro-
 manū pōtificē. intelligas qñ facit percuti per lai-
 cū. s. ipse tñ abbas posset sine metu verberare. 8.
- 2 Percuties clericū de mādato iudicis ecclesiastici ēt
 cā disciplina: & mādās & mādātarius sūt excōi-
 cati: nec absolūtur nisi per pa. itellige. vt. s. px.
- 3 Famulus non tenetur obedire domino in rebus illi-
 citis: nec excusabitur de mandato.
 Papē non est obediendum in illicitis.
- 4 Clericus etiā in sacris constitutus licitē potest ver-
 berari causa discipline.
- 6 Clerici nō pnt ēt de mādato iudicis ecclesiastici p lai-
 cos torqueri: licet cōter cōtrariū seruetur. 9. 11.
 Clericus nō pōt capi & detrudi i carcerē per laicū
 sine metu excōicationis, nisi cū lñā sui iudicis. 11.
- 7 Executor ad iudicia tenetur exequi sententiam si
 ue iustam siue iniustam, secus in executore extra
 iudiciali: rationem differentie vide hic.
 Sententia etiam iniusta est executioni mandanda:
 & imputetur non appellanti.
 Mandatum iniustum non est executioni mandādū.
- 9 Prelatus excedens modum in corrigendo vel tor-
 quendo clericū incidit in excommunicationem.
- 10 Sñā ēt iusta nō valet nō seruato ordine iudiciario.
 Ordo si non seruetur in aliquo actui: an reddat actū
 nullum?
- 12 Abbas an veniat appellatione monachorum?
- 19 Ep̄s nō ligatur constitutione quā fecit.
- 14 Pro eodē facto excōicari potest vnus, & alter nō.

CAP. XXIII.

Niuerſitatis.

- ¶ Abbas q. facit per alium monachū ver-
 berari, ipse & verberans sunt
 excōicati, & nō absolūtur ni-
 si à Papa. h. d. Vel summa generalius. & sic.
- 2 ¶ Iudex ecclesiasticus faciens percuti cleri-
 cum per laicum: etiam causa discipline, excōi-
 catus est ipse, & verberans. & pro absolūtōe
 tenetur ire ad Papam. h. d. In priā ponitur cō-
 sultatio. In secunda respōsio. ibi: Nobis. ¶ Ca-
 sus literalis. Quidam laicus existēs in seruitio
 Abbatis, de mandato ipsius in clericum, mo-
 nachum, vel conuersum, manus iniecit teme-
 rarias: maximē vbi causa nō suberat. propter
 quam deberet verberari: quæritur vtrum lai-
 cus ille incidat in excommunicationem. Re-
 spondet Papa quod nisi Abbas in ppria per-
 sona hoc faciat causa regularis discipline, vel
 si necessitas immineat per clericum vel mo-
 nachum hoc faciat, tam ille qui tales verberari
 facit quā qui verberat est excommunica-
 tus, etiam si causa subesset quare debeat ver-
 3 berari. Ber. ¶ Not. primō ex tex. q. obliga-
 tus ad seruitium alicuius non tenetur illi ob-
 temperare in illicitis & à iure prohibitis: b &
 si obtemperando committit re illicitam, pu-
 nitur mandato non obstante: idē est in ser-
 uo quod plus est. nam in istis grauibz nō ex-
 cusatur etiam seruus obtemperans domino. l.
 c. ad ea. ff. de reg. iur. Ratio est: quia ex quo De⁹

SEBA. SAPI.

¶ Perdere hoc pri-
 uilegiū. Adde qd
 nō perdit priuile-
 giū etiā si ter sit mo-
 nitus. vt in simili
 not. d. Abb. in. c. fi.
 super glo. in verbo
 cū facto. s. de vi. &
 hon. cle. vide tamē
 Abba. contrarium
 sentientem. in. c. in
 audientia. j. hoc. ti.

SEBA. SAPI.

¶ Prohibitis Vide
 tamen Bar. sentien-
 tem contrarium in
 l. ij. ff. de noxa. act.
 vbi vult q. seruus
 interficiens vxorē
 domini iussu dñi:
 & metu mortis, ex-
 cusetur ab homici-
 dio, sed contrariū
 tenet Bald. in. l. ser-
 uos. C. ad le. iuli. de
 vi pub. Abb. in. c.
 sacris. s. quod met⁹
 causa.

¶ L. ad ea. Est opti-
 mus tex. in. l. si mu-
 lier. g. si seruus. ff.
 rerum amo.

Panormi. super Quinto.

vel princeps prohibet, non debet iste magis obedire domino suo quam deo, vel principi. hinc est qd etiam ad mandatum principis non excusatur quis faciens contra Deum: vt in. c. si dominus. & c. qui resistit. xj. q. iij. quinimò etiam Papę obtemperandum non est, quādo ex eius mandato aliquod malum seu scandalum est futurum. vt no. dicit Inno. in. c. inquisitionij. eod. nam Papa non habet auctoritatem peccandi, & per consequens eius auctoritas non excusat in peccatis. xl. distinctio. c. j.

4 ¶ Tercio no. qd clericus seu religiosus cā disciplinæ licitè verberatur, etiam si sit in sacris ordinibus cōstitutus. pro hoc. c. j. s. de calū. & v. qd. v. c. illi. & xlv. dist. c. cū beatus. & vide ibi gl. bo. i. summa. ¶ Tercio no. ibi:

5 *necessitas vrget, & c. vnam regulam.* qd prælatus inferior citra Episcopum non potest sibi subiectum etiā causa disciplinę per aliū verberare: nisi necessitas vrgeat: & tunc non per laicum: sed per clericum vñ monachū. ¶ Et hanc literam adduco ad a questionem quotidianam. nūquid clericus licitè possit torqueri per laicos ad mandatum sui iudicis. Non reperio hanc questionem expressè tactam: licet gloss. videatur tangere in. c. presbyteri. el. j. v. q. vj. dicens clericum debere torqueri coram Episcopo suo & non coram laico: sed posset intelligi illa gl. quod non à laico. s. disponente & autorizante: secus in laico ministrante & obtemperante mandato ecclesiastici iudicis: sicut videmus in simili: nam non potest laicus propria auctoritate capere & detrudere clericum sine pœna excommunicationis: vt in. c. nuper. j. eo. & tamen ad mandatum iudicis ecclesiastici licitè capit et detrudit sine pœna: vt in. c. vt famæ. j. eo. & melius in. c. si clericus. j. eo. tit. lib. vj. Sed his non obstantibus puto contrarium. nam in tortura inferunt verbera & cruciatus: nā pœna infertur: vt vi pœne dicat veritatem: b vt in præalleg. c. illi qui. & l. j. ff. de questio. Sed per laicum nullo modo clericus verberari debet etiam ad mandatum iudicis ecclesiastici: vt hic. ergo, & c. & hoc procedit tenendo maximè opi. quæ not. no. in. c. cū in cōtemplatione. j. de reg. iu. & in. d. c. illi q. qd clericus nō debet ita seuerè verberari sicut laicus. sed debet subijci verberibus. vt sic cogatur dicere veritatem: nam nō licet verberare clericum vbi constat de delicto præcedenti: ita quod verbera inferantur in pœnam delicti commissi: fortius hoc licere non debet vbi dubitatur de delicto. sed solum ex quibusdam indicijis infertur tortura, quæ sepe innocentibus inferri nō ob. c. vt famę quia aliud est in deprehensioe & detrusione, aliud in verberatioe: nā deprehensio & detrusio i carcerem nō pōt explicari sine maximo dedecore ordinis clericalis. sed quādo verbera inferuntur per laicum, est magis ignominiosum. & aliquando exardescunt laici magis quā debent in odium clericorum. ij. q. vij. c. laicos in fi. & p hoc facit quod no. in d. c. si clericos. in. v. gl. Communiter tamē obseruatur contrarium, & malè. & hoc ideo. quia hodie clerici torquentur vt laici. & talis modus torquendi non posset fieri per clericos. quia ferè nemo in huiusmodi obtemperaret nec sunt edocti in hac arte torquendi sicut &

7 laici. Sed de iure non puto hoc fieri posse. ¶ In glo. j. in fi. quasi innuat hęc gl. quod executor ad iudicia tenetur sententiam exequi siue sciat eam iustam siue iniustam. ¶ Secus in exectore extraiudiciali. quia non debet quis obedire superiori cū mandatum est iniustum. & differentia est inter actum iudiciale & extraiudiciale. & ratio posset esse. quia sententia tenet: licet sit iniusta: & imputandum est non appellanti. Ideo executor debet exequi: sed mandatum extraiudiciale iniustum nullum habet vinculum: & intellige quando mandatū notoriè est iniustum. Si autem dubitaretur de iustitia, debet subditus potius obedire. xxij. q. j. c. quid culpatur. ¶ In gl. ij. ibi: *sed abbas hoc facere potest.* Dic qd etiā debet. quia vt dicitur in litera, nō debet etiam ex causa per aliū percutere clericum vel monachum, nisi necessitas vrgeret: & idē dic in prælatis inferioribus citra Episcopum eadem ratioe: & Episcopus potest etiam per se quando nō reperit alium: vt not. in. c. non liceat. alleg. in glo. & vide gl. xlv. dist. in summa. ¶ In gloss. in ver. fieri iubeat. ibi: *incideret in canonem.* ¶ Not. gl. quia ex hoc multi prælati incidunt in sententiam illius canonis excedendo debitam correctionē in verberado. Et idem puto in prælato faciēte torqueri clericum si modum torture excedat, incidat in excommunicationem. arg. hīc. & in. c. olim. de resti. spo. vbi patet quod iniiciens manum in clericum causa defensionis, tenetur si modum excedat. ¶ In gl. pe. in fi. gl. non solui contrarium. Sed tu dic qd quāque aliquid probetur attento solo effectu, ita qd modus perueniēdi ad effectum non est de substantia: & tunc procedit cōtrarium gl. non enim curamus de modo, dummodò habeamus effectū. qn̄que modus est de substantia, ita qd non solum habetur respectus ad effectum. & tunc non sufficit habere effectum: exemplum in ordine iudiciario instituto ad effectum habēdi iustam sententiā. non enim tenet sententia quantuncūq; iusta ex causa nisi sit iusta: etiam ex ordine iudiciario: vt in. c. ecclesia. s. de consti. & quod ibi no. & s. vt li. non contest. ferè per totum: & ita ad propositū correctio permittitur prælato in subditum, seruatō tamē debito modo: quia propter prerogatiuam ordinis clericalis non debet fieri percussio per laicum: nam nulla dignitas secularis similis est sacerdotio. xcvj. distinctio. c. duo sunt. & alibi appellantur Dij. vt in. c. cū ex iniuncto. s. de hære. ¶ In glo. fi. ibi: *qui aliās capi & corrigi non potest.* Hoc dictum gl. non procedit. vt est text. apertus in contrarium. in. c. si clericos. eo. tit. lib. vj. vbi dicitur quod licet clericus incorrigibilis non sit, impunè tamen capi potest, & detrudi p laicum de mādato prælati. & ideo solue aliter contrariū. quod aliud est in captione siue detrusione: vt ibi: quia non infertur tāta ignominia ordini clericali. aliud in verberatione. vt hīc. de quo vide bo. gloss. in. d. c. si clericus. ¶ Extra gl. oppo. contra tex. & videtur quod Abbas possit absolui hoc casu per Episcopum. per. c. monachi. s. eo. vbi dicitur qd monachi percutientes se adinuicem non tenentur ire pro absolutione ad sedem apostolicam: sed appellatione monachorum venit abbas in materia fauorabili: vt in. c. si. de simo. ergo, & c. Sol. Spe. in tit. de sent. prola. s. vt autem. ver. sed cum claustralis. & Vincen. j. eo. stāte contrario. Sed dicit Ioan. And. eos non pōderasse bene istum tex. vbi absolutio reseruatur Papæ. Ad contrarium respondet. qd vbi monachis prouidetur p annum Abbatis, tunc appellatione monachorum non venit Abbas: & ita loquitur iste tex. iuncto. c. monachi. s. e. secus vbi prouidetur per manum tertij. vt in casu. c. si. de simo. Ex quo infert. qd in casu. c. religioso. eo. ti. li. vj. Abbas poterit absolui per Episcopum. ¶ No. bene hanc theoricam Ioan. Andr. & idem voluerunt Paul. & Ioā. de lig. in cle. attendes. de statu. re. Sed mihi non placet hęc theorica in terminis huius. c. nam. c. monachi. dicit qd vbi discretio abbatis non sufficit recurrendum est ad episcopum. & sic prouidetur per manum Episcopi cessante discretione Abbatis. Sed in isto casu cessat discretio Abbatis cū ipse fuit percutiens ergo recurrendum est ad Episcopum. & sic appellatione monachorum ibi venit Abbas: & ipsemet Io. an. fatetur opi. cōtrariam esse honestam. & ad istum tex. potest responderi. vt loquatur cū percussio est enormis. & satis videtur enormis, cū sit facta per laicum de multis verberibus. vel est speciale secundū eum ppter mixturam laici. vt sicut laicus tenetur ire ad curiam ita & Abbas. hoc dictum etiam non placet. quia Abbas est privilegiatus. vt i. c. monachi.

a ¶ Iudex ecclesiasticus non potest facere torqueri clericos per laicos: & vide omnino quod a de hoc scribit Do. post gl. & Archid. xlv. dist. in summa in. j. col. & vide qd notauit post. d. Ab. in. c. vt famæ. j. eod. ti. & do. in. c. j. ver. opp. qd imò clericus ea. di. & qd non possit verberari plaium vel cōuersum vide omnino Do. post Archid. in. d. sum. xlv. di. in. j. co. b SEBASTIANI. ¶ Veritatē. Vide qūo hoc pcedat. Io. de ana. in. c. j. co. v. s. de cleri. percussio. And. sic. in. c. si cōfiterit. col. ij. s. de accu. Fel. in. c. veniens. in. ij. col. s. de test. & in. c. de hoc in. j. co. s. de simo. & in. c. cū oporteat. in. pe. co. s. de accu. & Marfi. bono. in. fing. lv. inci. Aduertas ad vnum. ZACHARIAS. c ¶ Siue sciat eā iustā siue iniustā. Ad de Spe. in. ti. de exectu. sent. s. ij. ver. itē no. & se. & ibi bal. in. apo. vbi etiā dicit qd nō peccat exequēdo talē sententiam. & idē Spec. in. ti. de adul. s. vij. in. fi. & Gerni. in. c. si homicidiū. & sequen. & c. qui malos. & c. iudex. & ibi Arc. xxij. q. v.

monachi. sed laicus non: nam & pro eodem facto vnus
 13 potest esse excommunicatus, & alius non. ¶ Exemplū
 in Episcopo ludente ad azardum cū subdito contra cō-
 stitutionem suam fulminantem excommunicationem.
 nam hoc casu Episcopus non est excommunicatus. quia
 non ligat propria constitutione, sed subditus sic. de quo
 per Ioan. an. in regu. cui licet. de regu. iur. lib. vj. in mer.
 simile etiam. xxxiiij. q. ij. c. in lectum. Abbas.

SVMMARIUM.

- 1 Percutiens clericū qui dimisso habitu clericali portat arma, est
 excommunicatus: nisi ille clericus tertio monitus non desi-
 terit. 2. 4. 5.
- 3 Apostata an perdat ipso facto priuilegia clericalia?
- 4 Clericus tertio monitus non desistens ab enormitatibus, habe-
 tur pro degradato: intellige vi. j. nu. 8.
- 6 Lex civilis potest in argumentum allegari in decisionibus cau-
 sarum spiritualium.
- 7 Talis præsimitur, qualis est habitus quem portat.

CAP.

XXV.

- N**audientia. ¶ Clericus q
 a tertio monitus arma militaria non depo-
 nit, perdit omne priuilegium clerica-
 le. Vel generalius: & sic. Clericus vt lai-
 cus incedens, & tertio monitus non
 resipiscens, perdit priuilegium clericale. hoc dicit. Pri-
 mo consultatio. Secundo responsio ibi. Ad hac. ¶ Ca-
 sus literalis. Clerici aliquando relicto habitu clericali
 assumunt arma militaria. quæritur vtrum illi qui iniu-
 riam corporalem talibus clericis inferunt sint excom-
 municati: an illi clerici adhuc priuilegio gaudeant cleri-
 cali. Respond. Pap. quod huiusmodi clerici si à prelatis
 suis tertio commoniti noluerint arma militaria depo-
 nere, de priuilegio clericorum subsidium aliquod habe-
 re non debent: cum frustra legis impleret auxilium qui
 in legem committit: & lex secularium principum huic
 responso præstat opti. argumen. qua dicitur quod ma-
 trona cuius pudicitia tentatur non poterit iniuriarum
 agere, si in veste meretricali fuerit deprehensa. Bernar.
 2 ¶ Nota primò quod clericus ex sola dimissione habi-
 tus clericalis & delatiõe armorum militarium non per-
 dit ipso facto priuilegium clericale. & sic percutiens ta-
 lem clericum ante admonitionem, excommunicatus
 3 est. ¶ Secundò nota quod clericus in apostasia de-
 prehensus non perdit ipso facto priuilegium clericale.
 quod clarius probatur in capit. contingit. ij. infra eodē.
 & ob hoc oportet restringere cap. primū supra de apo-
 sta. & ibi dixi. ¶ Tertio not. casum notabilem. in quo
 clericus perdit omne priuilegium clericale quando sci-
 licet viuit vt laicus, & tertio monitus per prelatus suū
 5 non vult resipiscere. ¶ Et quanquam tex. hic loquatur
 in clerico deferente arma militaria: Idem dic aliter in in-
 honeste viuentē. vt probatur in dicto capit. contingit.
 Relinquitur ergo iste iudici seculari. & pondera: quia
 per prius nulla fit degradatio nisi iuris autoritate. post
 ergo trinam monitionem habetur pro degradato. Si er-
 go trina monitio sufficit, vt clerici relinquuntur iudici
 seculari puniendi: fortius debet fieri traditio quando
 clericus committeret delictum enormissimum, de quo
 dic vt dixi in capit. ad abolendam. de hæreti. plenius in
 6 capit. at si clerici de iudi. ¶ Quarto nota quod in cau-
 sa speciali potest lex civilis deduci in argument. & con-
 cord. capitu. autoritate Martini. de concessio. præben.
 libro sexto. Et not. quòd licitum est deducere iura in
 7 argumen. ¶ Vltimò not. quod quis præsimitur talis
 qualis est habilis quem portat ad hoc capitu. si iudex lai-
 cus. eodem titulo libro sexto. & c. vt apostolica. de pri-
 uileg. eodem libro & capitu. si verò supra eodem. ¶ In
 gloss. in ver. iniuriarum. in fin. hanc solutionem gloss.

tenet & idem Federi. consilio. xij. & vide quod plenius
 dixi in capitu. si verò. ij. supra eodem. ¶ In gloss. fina.
 ibi: sed ibi soluitur, &c. & dic vt plenè dixi in capitu.
 perpendimus. supra eodem. loquitur enim iste text. in
 clerico qui dimisso habitu & tonsura assumpsit arma
 militaria, vel aliter seculariter vixit: non tamen immi-
 scuit se enormitatibus. Talis enim non perdit priuile-
 gium clericale ante trinam admonitionem: secus vbi im-
 miscuisset se enormitatibus. quia tunc etiam sine admo-
 nitione perdit priuilegium clericale. quod tamen intel-
 lige: vt dixi in dicto capi. perpendimus. Abbas.

SVMMARIUM.

- 2 Legatus papæ potest absolvere ab excommunicatione lata vi-
 gore canonis si quis suadente.

CAP.

XXVI.

Quòd de his. Enumerat quæ-
 dam impedimen-
 ta propter quæ excommunicati ppter
 iniunctionem manuum in clericos absol-
 uuntur ab Episcopo. ita tamen vt cessan-
 te impedimēto visitent Pap. Vel summa aliter & sic. Ex-
 communicatus propter iniunctionem manuum i clericū
 impeditur ire ad curiam, potest ab inferiore absolui: sed
 impedimento cessante tenetur curiam visitare susceptu
 rus mandatum apostolicum. h. d. Et primò ponit regu-
 lam. Secundo casus exceptos. Tertio quandam determi-
 nationem submittit. Secunda ibi. nisi. Tertia ibi: Cete-
 rum. ¶ Casus literalis. Quærebatur à Pa. vtrum incidēs
 in canonem latæ sniæ aliterq̃ per sedē apost. vel eius le-
 gatum absolutionem possit obtinere. Et respondetur
 q. non potest, demptis casibus qui ponuntur i litera. B.
 1 ¶ No. j. ex tex. q. in absoluendo excommunicatos p-
 pter iniunctionem manuum in clericum legat⁹ fungitur
 vice Pa. & cū iste tex. non distinguat inter iniuriā enor-
 mem & leuem seu mediocrē: satis nobis inuit qd à qua-
 libet iniuria legatus potest absolvere. & sic etiam p ho-
 micidio poterit absolui per legatum. nam dictum gene-
 rale generaliter debet intelligi. xix. distin. c. si romanorū
 & dixi in c. ad eminentiam. s. eod. ¶ Secundò not. vnam
 generalem limitationem ad c. si quis suadente. vt excōi-
 catus vigore illius canonis teneatur ire ad curiam pro
 absolutione, nisi sit legitimo impedimento detentus. &
 videtur legitimum impedimentum, si non potest sub-
 ire laborem eundo ad curiam. Et ex hoc & ex text. ibi.
 aut infirmitate, &c. no. q. detentus infirmitate licet nō sit
 in periculo mortis, potest absolui ab inferiore: satis em̃
 est hunc teneri impedimento, vt non possit ire. ¶ Vlti-
 mò nō. q. absolutus ab inferiore ex causā temporali te-
 netur causā cessante visitare ecclesiam romanam. Et in-
 tellige quòd debet visitare. s. susceptur⁹ mādatur⁹ apo-
 stolicum: non autem petet iterū absolutiōem: sed nar-
 rabit Papæ qualiter propter impedimentum obtinuit
 absolutionem ab inferiore. & q. pro satisfactione para-
 tus est subire mandatum apostolicum: vt probatur in c.
 ea noscitur. s. eo. in fi. Sed si cessante impedimento non
 vadit ad curiam, incontinenti reincidat in eandem excō-
 municationem: vt in c. eos. e. li. vj. Sed q̃ro. quia tex. dicit
 tales debere visitare ro. eccle. quid intelligat per ro. eccl.
 Dicunt docto. & bene q. Pap. nam (vt prædixi) Papa ha-
 bet isti iniungere mandatum pro satisfactione: & ideo
 non sufficit visitare eccle. Romanā. capiēdo ecclesiam
 materialiter: sed debet presentare se Papæ. nam vbi Pa-
 pa. ibi eccle. Roma. vij. quæstio. j. c. scire. & in c. ego em̃
 & quod ibi not. in fin. supra de iureiuran. vel ideo dicit
 eccle. Roma. ad denotandum quòd etiam vacante eccle-
 sia non cessat officium poenitentiarij: nam debet ire ad
 poenitentiarium: vt in cle. ne Romani. de elect. Secūdo
 quero, quare excipit casum mortis & casum infirmitatis
 cū cōstitut⁹ i mortis piculo dicat infirm⁹. Sol. iō hoc di-

¶ In text. ibi. iniu-
 riarum agere, &c.
 an aliquo casu co-
 gnoscens meretri-
 cē consanguineam
 suam puniri possit
 de adultetio vel in
 cestu. vide p Sali. in
 l. qui adulteriū. C.
 de adul. & adde hic
 tex. in l. verū. C. de
 fur. & an rapiēs me-
 retricē puniatur de
 raptu. vide latē p
 Sali. in l. j. in. ij. col.
 C. de rapt. virg. Itē
 adde hic q. per istū
 tex. dicit gl. in c. in
 nonnullis. de iude-
 is. q. meretrices de-
 bet portare signū.
 ¶ Adde an cogno-
 scens meretricem p-
 vim puniatur [Mat-
 the. mathe. in not.
 suis fol. xxvj].

Panormi. super Quinto.

SEBA. SAPI.

a ¶ Privilegiatus. qñ
privilegiatus pos-
sit uti privilegio
contra pariter pri-
vilegiatum vide Fe-
li. in. c. in pñtia. col.
xiiij. versic. sed ad-
uerte diligenter. s.

de probationibus.

SEBA. SAPI.

b ¶ Violare. Vide
Ias. in. l. plerisq. co.
ñ. in fi. versic. duode-
cimò extende. ff. de
in ius vocan.

c ¶ Nō incurrit. No.
an extrahēs aliqñ
de ecclesia sit ipso
facto excōicatus. d.
Ant. in. c. cōquesti.
de fo. cōp. tenet q
sic Abb. ibi cōtra

per istū text. vide
ibi & do. Ant. hñc.
Andre. Barba.

SEBA. SAPI.

d ¶ Nota bene. vide
Card. in cle. grauis.
q. xviij. de san. exc.
Bal. in. l. cū duobus
§. si plures. ff. pro
socio.

e ¶ Excōicatus. vtrū
excōicato aliquo
pluribus excōica-
tiōib⁹ sufficiat vna
absolutio. de quo
per Bal. i. l. fi. C. de
nup. & de hoc vide
omnino per. S. T.
in. iij. sen. di. xviij.
q. ij. artic. v. circa fi.
vbi dicit q si quis
erat excōicat⁹ plu-
ribus excōicationi-
bus ab eodē iudice
& emanavit ab eo-
dē simplex absolu-
tio, intelligitur ab-
soluere ab oib⁹. Si
verò à diuersis erat
excōicatus. tūc ab-
solutus ab vno ex-
cōicatore non itel-
ligitur absolut⁹ ab
alijs, nisi ratificaue-
rint vel absoluerit
aut absolutionem
denuntiauerint. &
dicit q quis ita po-
test absolui ab vna
excōicatione q nō
sit absolut⁹ ab alia.
Item de hoc vide
gloss. in. c. sunt plu-
res. in ver. de omni-
bus. de poenitē. di.
iij. & qd⁹ sufficiat
vna generalis pro
omnib⁹. tenet Bal.
i. l. cum duobus. §.
si plures. in lect. an-
tiqua p illum text.
ff. pro soc.

cit. quia potest quis esse in periculo mortis absq; tamen infirmitate: vt quia est obsessus in aliqua arce: & tunc verisimiliter potest timere mortem: vel est in alio loco periculoso vbi exercet pestifera ars sagitariorum, vñ forte vult nauigare. Item posset esse infirmus, & nō in articulo mortis, & sic ppter infirmitatē nō posset visitare curiā. casus ergo isti diuersi. iō lra nō supfluit. Abbas.

SVMMARIIVM.

1 Excōicatus pluribus excōicationib⁹: si in absolutione omnes nō exprimat: habetur pro nō absoluto.

2 Clericus percutiens alium clericum est excommunicatus.

Privilegiatus an vtatur privilegio cōtra privilegiatum?

3 Poena ratione iniuriā debita potest per clericū iniuriatū peti.

4 Immunitas concessa ecclesiā, censetur etiam concessa claustris dicta ecclesiā.

5 Violans immunitatem ecclesiā, an incurrat excōicationem?

6 Excōicatus pluribus excōicationibus vel causis: an requirat plures absolutiones?

CAP.

XXVII.

Um pro causa.

¶ Excōicatus ex plurib⁹ cau-
sis si in absolutione omnes non expresse-
rit, nō habetur pro absoluto. Vel sic. Ligatus
pluribus excōicationibus licet eodem facto obtinens ab-
solutionē expressa vna cā seu vna excōicatiōe, nō habet
pro absoluto quo ad aliā. h. d. Diuidit. Nā priā pars nar-
rat casum. Secunda dat iudicē ibi: discretioni. ¶ Casus li-
teralis. Inter. G. & F. archidiaconos. Cabilonensis eccle-
siā qd vertebat occasione cuiusdā excōicationis. ppter
q pcuratores eorū ad sedē apos. accesserūt. procurator
G. allegavit q. F. arch. in succētorē manus iniecit teme-
rē violētā. & ipsum traxisset verberādo per claustrum
ppter q Archieps ob violētā iniectionē manuum, &
violationem immunitatis ecclesiā fecit eū excōicatum
publicē denūtiari: sed cū ipse in absolutione sua quā ob-
tinuerat à se. apo. alterā de prēdictis causis non expresse-
rit. nō debet haberi absolutus sed tāq excōicatus pro al-
tera euitari. Vñ consultus pa. mandat iudicibus. quaten⁹
si eis cōstitit dictum. F. Archidiaconū ppter duplicē
cām excōicatū fuisse: & alterā tñ expresse i literis quas
super absolutione sua impetrauit, ipsum tanq excōica-
tū cōpellāt satisfacere ecclesiā suę pro altera. B. ¶ Not.
j. ex tex. quē posse denūtiare excōicationē superiori: nā
peccat remanēdo in excōicatiōe. vel etiā pōt implorare
offm superioris. & sic vtroq; mō pōt intelligi iste text.
secūdū. Inn. & i hac cā pōt interuenire pcurator: qā nō
agit criminaliter. vt patet i lra. p hoc. c. super his. s. de ac-
cu. & c. tua. s. de procu. ¶ Tercidō no. q clericus p-
cutiēs clericū est excōicatus: & sic privilegiatus a nō vtitur
privilegio suo cōtra privilegiatū. Sed dic q inquātū cle-
ricus verberat aliū clericū: ipse nō est pariter privilegia-
tus. sed vbi in eadē cā & respectu eiusdē duo essent pari-
ter privilegiati: tūc privilegia cessāt, & vtunt dispositio-
ne iuris cōi. ar. op. in. c. fi. or. co. & Bar. i aut. quas actiōes
C. de sa. san. eccl. ¶ Tertiō no. q rōne sacrilegij cōmissi
in ecclesia pōt agi p ecclesiā cui facta est iniuria ad sa-
tisfactionē. pro hoc. xvij. q. iij. in. c. q quis. Et cū qritur
cui accedat satisfactio rōne sacrilegij cōmissi. dic q aut
iniuria fuit illata ipsi clerico tñ. & tūc cedit lucro cleri-
ci: vt in. c. cū desideres. s. eo. & dixi in. c. parochianos. s. e.
Aut sacrilegiū est cōmissum in loco. & tūc cedit lucro
ipsius loci: & ita loquit iste tex. & videbis gl. in. c. sacrile-
giū. xvij. q. iij. vbi habet quot modis cōmittat sacri-
legiū. & per ibi no. decido aliqua hñc tacta per Innocen.
¶ Vltimò no. q violās claustrū alicuius ecclesiā dicit
violare b immunitatē ipsius ecclesiā. & est rō. qā immu-
nitas ecclesiā nō restringit ad parietes ecclesiā sed pro-
gredit per xxx. vel. xl. passus. vt in. c. sicut. xvij. q. iij. & iō
ipsum claustrū iherēs ecclesiā gaudet immunitate ipsius

ecclesiā. ex quo infero q sicut non pōt qd capi in eccle-
sia. ita nec in claustris ipsius ecclesiā. ¶ Item not. & pōt
ex lra colligi ar. pro & contra. q violās immunitatē ec-
clesiā est excōicatus. pro hoc facit q iste Archieps fecit
istū denūtiari excōicatū: ergo erat per prius excōicatus:
quia denūtiatio non addit vinculū: vt in. c. pastoralis. de
appel. In contrarium facit. qā Papa mādāt inquiri vtrū
fuerit excōicatus ob duplicē cām: non enim mādāt sim-
pliciter inquiri vtrū percussit simpliciter in claustris. nā
(vt dicit Inn. hñc) iste Archieps excōicauit istū pro vio-
latione claustris. Circa hoc tñ sunt opi. nā gl. j. hñc tenet
q propter hoc nō est qd excōicatus, sed excōicadus. Ho-
sti. sentit op. dicens q si vis inferi ecclesiā siue reb⁹ ipsi⁹
q est excōicatus: fortius si vis inferi personā ecclesia-
stica, cū corpora sint pretiosiora omnib⁹ rebus. xij. q. j.
c. p cipimus. facit. l. in seruorū. ff. de poenis. Io. an. & Inn.
sequunt gl. nec placet Ioan. dictū Host. vt ex sola spolia-
tiōe ecclesiā rerū qd incurrat excōicationē ipso facto,
qñ sine effractione vel incēdio ipsius ecclesiā hoc cōtin-
geret. Cōclude ergo q ex sola violatiōe immunitatis ec-
clesiā quis non incurrit c excōicationem ipso facto: pro
hoc facit ista litera. quia (vt dixi) Pap. hñc se non retulit
simpliciter ad violationem ecclesiā, sed mandauit inquiri
vtrū ob duplicē cām fuerit excōicatus. Item nec spo-
lians ecclesiā ipso facto est excōmunicatus. p hoc tex.
fin. in. c. fi. s. de fur. vbi rapiēs etiā sacra vasa non est ipso
facto excōicatus. Sed si fit spoliatio cū effractione ostio
rū ipsius ecclesiā vel incēdio: tunc bene ipso facto incur-
rit excōicationē: & ita loquit. c. conquesti. & c. tua. s. eo.
In gl. j. ibi: dic qd incidit in minore. Tene menti gl. pro his
quā s. dixi licet aliud ibi videatur notare gl. xvij. q. iij.
c. q quis. Sed dictū huius glo. sequit collectarius in. c. cō-
questus. de foro compe. per. c. nullus. & c. sequen. xvij. q.
iij. & dic vt. s. dixi. ¶ In gloss. fi. ibi. vna snia absolutio-
nis sufficit, &c. No. bene d gl. & tene eam menti in pra-
ctica. quod excommunicatus pluribus excōicationibus
non indiget necessariò pluribus absolutionibus: sed vni-
ca absolutio pro oibus sufficit, dūmodò exprimat seriē
facti: & est rō. nam secunda excōicatiō non operat nisi
effectū retinendi: nā per primā excōicationē erat extra
ecclesiā. Vnde ex quo satisfacit de oibus, satis est ipsū
absolui & recōciliari ecclesiā p omnibus. & facit p hoc
tex. in ar. in. c. officij. j. eo. Et quo ad principalē quæstio-
nem glo. Inn. hñc distinguit. q aut plures fuerūt excōica-
tiones, & nō tenet absolutio praesensa ob vnā causam
tantū. Aut vnica fuit excōicatiō, sed plures fuerunt ex-
cōicadi cause, & tūc aut si expresseisset omnes causas nō
obtinuisset absolutionē nisi aliter satisfecisset: & tūc nō
est verē absolutus: aut obtinuisset absolutionem, & erit
absolutus. Sed conclude latius. quod aut plures fuerunt
excōmunicationes, aut plures cause: aut vnica fuit excō-
municatio ex pluralitate causarum. Primo membro si
indeterminate & generaliter fuit petita absolutio, & ita
generaliter fuit impēsa: tunc prodest quo ad omnes ex-
communicationes. argu. in. l. sub pretextu. C. de transa.
Item licet talis absolutio fieri non debeat, facta tamē te-
net. sicut dicimus in excommunicatione. nam & iniusta
excommunicatio tenet, ex quo lata est per habētem po-
testatem: vt est tex. nota. in. c. venerabilibus. in. §. vbi aut
eod. titu. libr. vj. Aut petitio absolutionis fuit restricta
ad certam causam sed absolutio generaliter dispensata:
& tunc generalis absolutio restringitur ad cām expres-
sam tantū: quia species precedens restringit genus se-
quens: vt in. c. sedes. de rescr. & in cle. nō potest. de procu-
ra. l. si §. cui dulcia. ff. de vi. tri. & ole. le. sicut dicimus etiā
in transactione, vt generalis transactio sequens restrin-
gat ad specialē petitionē pcedētē. vt. l. age cū gemi. & l. si
de certa. C. de tras. & no. i. c. j. e. ti. Idē dic ecōuerso qñ pe-
titio fuisset gnalis, sed supior in absolutionē restringit se
ad certam

ad certam excoicationem: tunc enim non operatur nisi respectu illius excoicationis: quia semper attenditur species & non genus. & maxime in casu nostro. nam attendenda est mens absoluentis. per iura superius alle. & quod in eis no. Secundo membro principali. quando vnica fuit excoicatio ob plures causas: aut qualibet causa de per se sufficiebat. & quolibet videtur considerata principaliter & tunc non tenet absolutio non expressis omnibus causis. quia superior non intendit absolvere nisi ex ea expressa. ar. op. in. c. officij. eo. & in. c. ex parte. de off. ord. Aut quolibet causa de per se non sufficit: & tunc si expressit causam sufficientem, tenet absolutio. ar. in. c. super literis. de rescrip. Aut omnes de per se non sufficiunt, sed simul iunctae tunc videtur omnes causas pariter consideratas. & tunc non teneret absolutio omnibus non expressis. possent considerari & alia membra, sed non expedit proseguere, quia ex predictis satis aperitur intellectus ad solutionem aliorum. Abbas.

SYMMETRIVM.

- 1 Excoicatus potest absolui post mortem, si in eo apparerent signa contritionis: & eius heres tenetur ad satisfaciendum: ante tamen quam absoluat non est cum eo coicandus: et quomodo fiat talis absolutio vide hic quasi per totum, & in fi. ubi ponitur an exhibebit.
- 2 Ecclesiavniuersalis nunquam fallitur, particularis vero aliquando sic.
- 3 Papa omnia potest clauis non errante.
- 4 Argumentum a contrario sensu non sumitur quando contrarium est in iure decisum.
- 5 Heres non tenetur exonerare conscientiam defuncti non poenitentis: aliis secus. nu. 13.
- Laicus subiaceat iurisdictioni ecclesiasticae ratione peccati.
- 6 An sit aliquo casu pro excommunicato orandum?
- 7 Nobilitas siue cingulum militie potest dari per principem etiam alicui mortuo.
- 8 Doctorari non potest quis post mortem.
- Dignitas que tribuitur personae potest conferri in mortuum, sed non illa que consignatur vel tribuitur scientiae.
- Excommunicari an possit mortuus? nu. 11. & 12.
- Baptizari an quis possit post mortem?
- 9 Peccator in extremis constitutus vocans sacerdotem, si moriatur antequam sacerdos veniat, non oportet quod amplius absoluat, si apparebat eius contritio.
- 10 Confessio penialis facta laico in casu necessitatis valet propter signum contritionis: non quod laicus habeat auctoritatem absoluedi.
- Absolutio ab excoicatione, an possit fieri per laicum in casu necessitatis?
- 12 Illud dictum quodcumque ligaueris super terram, &c. quomodo intelligitur?

CAP.

XXVIII.

Nobis.

† Excoicatus in quo apparuerunt euidentia signa contritionis, absoluitur post mortem ab eo a quo viuens fuerat absoluedus. & ad satisfaciendum pro eo compelluntur heredes. Vel summa aliter, & sic. Excoicato decedenti in excoicatione quantumcumque contritus decesserit, non est coicandus ante absolutionem, nec pro eo orandum: licet sit quo ad deum absolutus. Sed si constat ecclesie de contritione precedenti, absoluet etiam post mortem ab eo a quo viuens fuerat absoluedus, & heredes eius compelluntur per ecclesiam ad satisfaciendum pro eo. h. d. Due sunt partes principales. In prima ponitur bimebris questio. In secunda solutio ibi: Nos igitur. Secunda subdividitur in vij. partes. Nam primo distinguit duplex vinculum peccatoris. Secundo ex distinctione solutionis quoniam infert ibi: Vnde quantumcumque. Tercio prouisionem annectit ibi: Potest tamen. Quarto soluit duo obstantia ibi. Nec obstat. Quinto subnectit quadam determinationem ibi: Ut autem. Sexto tractat de forma absolutionis ibi: Absolutionis. Septimo de satisfactione & compulsionem heredis ibi: Hare-

des. ¶ Casus literalis. Aliquis erat excoicatus pro violenta manu iniectione in clericum. Ipse iuravit stare mandatis ecclesie. & quantum in eo ferat volebat absolui. nec per eum stetit quominus absolueret: sed morte preuentus absolui non potuit: quare utrum iste vel alius in quibus manifesta penitentia signa apparuerint debeat haberi ab ecclesia absolutus? & utrum pro talibus elemosyna sit recipienda, & a fidelibus sit orandum. Rn. Papa per iudicium Dei veritati que nec fallit, nec fallit semper innititur. iudicium autem ecclesie aliquando sequitur opinionem que saepe fallit & fallit. Vnde contingit aliquando ut qui ligatus est apud Deum, apud ecclesiam sit solutus: & qui liber est apud Deum, apud ecclesiam sit ligatus: unde quantumcumque quis se iuramento astrinxerit mandato ecclesie parere, quantumcumque penitentia signa precesserint, si morte preuentus absolutus non extitit, quis apud deum absolutus credat, tamen apud ecclesiam non est habendus absolutus: tamen potest & debet ei beneficio ecclesie subueniri. ut beneficium absolutionis impendat defuncto, ex quo de ipsius viuentis poenitentia per euidentia signa constiterit. non ob. quod dicit ecclesia habet potestatem ligandi atque solvendi homines super terram, tanquam non possit solvere & ligare sub terra sepultos. nec illud ob. cui non coicamus viuo nec mortuo coicare debemus: cum in certis casibus legatur ecclesiam ligasse mortuos & soluisse. Vnde statuit Papa ut illius mortui absolutio a sede apostolica requiratur. ¶ dum vivebat ab eadem fuerat absoluedus. absolutionem vero aliorum ex causa premissa illis Pap. indulget, a quibus dum viveret fuerat absoluedus. absolutionis forma fiat cum psalmo poenitentiali, & oratione dominica, & alijs consuetis: & heredes defuncti ad satisfaciendum pro ipso si monitione premissa noluerint, per di. ec. compellantur. B. ¶ Not. j. ex tex. differentiis inter veritatem & opinionem, Nam veritas nec falli potest nec fallere: nunquam enim potest se habere ad falsum. Opinio vero pariter potest se habere ad falsum & ad verum. ¶ Tercio not. q. quod ecclesia errat ligando non ligando, vel ab soluendo non absoluedo. hoc enim ideo procedit, quia ecclesia non potest iudicare de occultis sicut ipse Deus: ut in c. vt nostrum. vt eccle. bene. sine dimi. confe. Sed quicquid sequitur opinionem. quod quidem opinio. quandoque est falsa, ideo oportet ecclesiam nonnunquam errare. Et intellige de ecclesia particulari, non autem vniuersali, que repraesentat per collectionem fidelium, nam ecclesia vniuersalis errare non potest. secundum Host. pro hoc. xxiiij. q. j. c. a recta. Sed ego intelligerem istum tex. indistincte: quia eadem ratio est in ecclesia vniuersali. nam & concilium generale per quod repraesentat ecclesiam vniuersalem, bene posset errare: excoicando forte prelatum, qui non erat excoicandus ex causa latet. ¶ & ipsa ecclesia vniuersalis tamen quicquid sequitur opinionem. quod potest errare. & ad id quod dicitur ecclesiam vniuersalem errare non potest, ideo quod non potest errare in fide, seu in articulis fidei: nam pro hoc tamen orauit Christus ad patrem in euangelio. Ego pro te rogaui petre, ut non deficiat fides tua: ut in c. maiores. & quod ibi not. s. de baptis. & ex predictis potest solui contrarium quod formari potest. Nam iudicium ecclesie debet se conformare iudicio Dei: ut in d. c. vt nostrum. Sicut ergo Deus non iudicat quem iniuste: ita nec ecclesia. Sol. conformare debet in quantum potest: sed aliquando non potest. ut in occultis: quia deus sequitur veritatem: & veritas quandoque latet ecclesiam. ¶ Tercio not. q. ligatio vel solutio prelati etiam Papae tenet quo ad deum clauis non errante. Vnde si errat, nihil valet quo ad Deum: ut in c. j. de re iudi. li. vj. & de hoc vide bo. text. cum gloss. xxiiij. questione prima. in. c. n. met. & gl. op. in. c. quodcumque. ea. causa. & questio. Illa ergo auctoritas quodcumque ligaueris super terram, &c. intelligitur dummodo iuste liget. ¶ Quarto not. q. per solam contritionem ex toto soluit ecclesia excommunicatum quo ad Deum: ex quo non contemptus sed necessitas excludit absolutionem ecclesie. ¶ Quinto not. & tene menti tex.

¶ A nobis. adde quod ad probanda signa de quibus in hoc tex. sufficit vnus testis. ita Raymū. in sum. de sepul. ppe pri. & ita dicit tenere oēs doct. in fin. &c. Adde oīno hic quod non. post. d. An. i. d. c. pastoralis. §. j. Et adde quod licet ab excoicatione non possit absolui per laicum. tamen in statu necessitate potest absolui per quicumque sacerdotem sine lina proprii sacerdotis ab excoicatione cuiuscumque generis, & a quocumque sit lata. ita determinat S. T. in. iij. senten. dist. xx. q. j. ar. j. vltima me. q. no. quia ampliat iurā voluntaria excoicatum per violentam manu iniectionem in articulo mortis posse absolui per inferiorem. an possit quis post mortem excoicari. Cal. i. repe. c. cum excoicato. xj. q. iij. in vna questione que incipit. quomodo quartum. & adde quod mortuus non potest ordinari nec et est capax ordinis: ut dicitur in c. si quis absiderit. vltima mediu. lv. di. p. quo facit quod not. gl. in. c. licet. xxxij. q. v. an coicans excoicatus mortuo securatur excoicationem latens. scripsi post. d. Abb. in. c. ad hoc. s. de priui. vbi glo. & do. an poenitens clerici cum mortuo sit excoimunicatus. si apparet quod in terminis sed videtur quod non. quia priuilegium quod habet nomine characteris est principaliter impressum aie. c. ex literarum. de apost. sed aia tunc reperit separata a corpore ergo, &c. Cogita quod non est verum quod sit principaliter ratione characteris secundum d. Abb. in. c. de monialibus. per illud tex. s. eo. s. tamen pro hoc. quia priuilegium datum clerico durat post mortem. c. quod in te de poeniten. & remissio. debet indistinctum durare post mortem vbi alicui interdicitur ingressus ecclesie.

Panormi. super Quinto.

¶ ar. à cōtrario sensu nō valet. vbi i iure reperit cōtrariū
expressum. colligitur hoc ar. ex litera. in eo q allegabaf
ecclesiam non posse absoluere mortuum. arg. à contra-
rio sumpto illius authoritatis. qd cūq ligaueris sup ter-
ram, &c. & pa. rñdit illud contrarium nō procedere, qā
in certis casibus legit ligasse & soluisse mortuos. ¶ Se-
xtò no. q licet in articulo mortis possit excōicat⁹ absol-
ui à simplici sacerdote: tamē post mortē non absoluitur
nisi ab eo qui viuens fuerat absoluendus: & est rō. quia
post mortem cessat necessitas. ¶ Septimò no. in. §. *absol-*
utionis. formam absoluendi excōicatos. debet enim fie-
ri cū psalmo pœnitentiali. Miserere mei deus secundū.
est enim vnus de. vij. psalmis pœnitentialibus. Item cum
oratione dñica. i. Pater noster. & dicitur oratio dñica:
quia Christus eam instituit. & docuit sic esse orandum.

¶ ¶ Vltimò no. ex fi. litera vnū casum generalem. i. quo
ecclesia exercet iurisdictionem in laicos. videlicet com-
pellendo heredes ad satisfaciendum pro defuncto, quā
tuncq defunctus expressē nō mandauerit satisfactio-
nē. sufficit tñ eū fuisse cōtritū: nam tacitē videtur man-
dasse heredibus vt satisfaciant: vnde rōne peccati quod
cōmittūt heredes in nō satisfaciēdo: & qāctus est pius
vt satisfiat animæ defuncti, ecclesia compellit hære-
des et laicos. Host. tamen hīc. dicit idem si defunctus nō
fuit cōtritus: qā res transit ad heredē cū onere suo: vt in
c. ex literis. de pigno. Et licet do. cōiter transeant cū hoc
dicto Hostiē. tñ nō puto verū dicere indistinctē. primò
enim ecclesia nō debet se intromittere: ex quo desperat
de defuncto. vnde non versat amplius pia causa: nam ex
quo decessit in peccato mortali: ecclesia non ipedit am-
plius se de illo. xiiij. q. ij. c. pro obeūtib. xxij. q. v. c. pla-
cuit. nec etiam de iure civili hoc est verū indistinctē: &
ideo conclude sic. Aut enim decessit ille contritus: &
tunc ecclesia se impedit: vt hic. qāctus est pius, & de-
functus potest dici miserabilis persona. ideo vt satisfiat
aīe eius, ecclesia exercet hanc compulsionem: & hoc ca-
su cōiter loquunt iura canonica loquentia de cōpulsio-
ne heredū: vt in. c. in literis. de rap. & in. c. fi. de sepul. aut
non fuit cōtritus sed decessit in peccato: & tunc de deli-
cto defuncti non tenetur heres de iure civili, nisi quate-
nus ex delicto ad heredem peruenit: vel nisi lis fuerit cō-
testata cū defuncto: vt in. l. vnica. C. ex deli. defū. & vide
quod plenē dico in. d. c. fi. de sepul. ¶ In gl. j. i. fi. Idem qd
gl. tenent Inn. Hostien. & Vin. in. c. sacris. j. eo. vbi dicunt
q licet pro tali nō fit recipienda oblatio vt ibi: poterit
tamen oratio fieri. ratio diuersitatis secundū eū: quia ob-
latio fit ecclesiæ quæ habet eum pro ligato ante absolu-
tionem: hīc sed oratio fit Deo. qui habet eum pro abso-
luto ex quo decessit contritus. Sed hęc oratio non vide-
tur necessariò concludere: quia licet oratio fiat Deo, tñ
fit per ecclesiam. quæ cū habeat eū pro ligato, non debet
p eo orare, sicut nō orat pro decedētib⁹ in peccato mor-
tali: vt in. c. pro obeuntibus. xiiij. q. ij. Sed satis puto in
hoc dicendū. vt in simili no. per Inn. in. c. j. de reliqui. &
vene. san. & in. c. vnico. e. ti. li. vj. per gl. q in secreto pro
illis quos viderūt habere signa contritionis poterit ora-
tio fieri. sed in publico nō: qā ad superiōrē spectat iudi-
care an signa sint sufficientia: & hoc etiā voluit Vinc. vt
in publico non fit orandū. & generaliter nunquid ele-
mosyna fit recipienda ab excōicato viuo: dicam in. c. cū
volūtate. j. eo. ¶ ¶ In gl. i. ver. *relaxatum.* No. bene rationē
gl. quā infero ad solutionē multarū quæstionū: & priò.
Nunquid post mortē possit quis per principem nobili-
tari, seu recipere gradum militiæ. & dic q sic. quia nobi-
litas est corporis principaliter. & hoc etiā voluit Bart.
in. l. j. C. de digni. li. xij. ¶ ¶ Item infero ad aliam quæstio-
nem: nunquid possit quis doctorari post mortem. & als
in facto fui de hoc interrogatus: & respondi q non: qā
dignitas doctoratus potius tribuit virtute anime q cor-

poris. cū approbat tanquā idone⁹ ad docēdū alios: vt. l.
magistros. C. de profes. & medi. lib. xij. Generaliter ergo
pōt ex rōtione gl. concludi. q ea quæ applicantur corpo-
ri possunt etiam exerceri post mortem: a secus in his
quæ applicantur animæ. Sed quo ad principalem. q. gl. Ho-
sti. dicit q per excōicationē ligat tantum anima. alleg. c.
si quis presbyterorū. de reb. eccle. non alie. Et rationem
diuersitatis dicit esse. quia nullum subest scandalum, vel
periculum si post mortem nō baptizatur, imò esset scā-
dalū, vel periculū si post mortē baptizaret. Sed in excōi-
catione subesset scandalum si non absolueret post mor-
tem. Hęc rō videtur mihi multum superficialis. & repe-
tit ipsum quare. Vnde dicerē aliter q ideo non baptiza-
tur post mortem, quia baptismus flaminis, & sola cōtri-
tio sufficit ad tollendum vinculum quo peccator liga-
tus est apud Deū. vt hīc in tex. ideo nō est opus q bap-
tizetur per ecclesiam, sed per absolutiōem ab excōicatio-
ne tollitur vinculum. & illud vinculum, quo ligatus est
apud ecclesiam, non tollitur ex sola contritione. Ratio.
quia ecclesia militans non iudicat de occultis. Item hoc
inductum est ad terrorem aliorum, vt magis timeatur
hęc censura ecclesiastica. Item sicut culpa pcedens per
solennem sententiam fuit damnata, ita etiam reconcilia-
tio debet fieri per solennem sententiā: vt sic vnūquodq
vinculum tollatur eo modo quo ligatum fuit: vt in. c. j.
j. de re iud. & in. l. nihil tam naturale. ff. eo. tit. & pro hoc
habes rationem diuersitatis quare apud deum sufficit so-
la contritio, & non apud ecclesiam. ¶ ¶ Et ex prædictis
credo satis posse inferri ad solutionē quæstionis quoti-
dianæ. Quidam in certo peccato mortali constitutus, in
extremis vitæ petijt sacerdotem. sed propter necessitatē
decessit absq pœnitentia. nunq iste debeat absolui ab
isto peccato post mortem? & credo q non: qā hīc nullū
vinculum contractum fuit per ecclesiam: sed tantū tene-
tur vinculo peccati, à quo absolutus fuit per contritio-
nem. vt hīc in tex. & de pœ. di. j. in. c. quem pœnitet. Cel-
sant enim hoc casu rationes superius allega. pro quo fa-
cit. c. ex parte. de sepul. ¶ ¶ In gl. in vers. *non potuerit.* i. fi.
No. fi. gl. ex qua habes quod etiam excommunicatio po-
test à laico remitti in articulo mortis. Sed intellige hanc
gl. prout est gl. no. & plenior in. c. pastoralis. in. §. præter-
ea. de offi. or. in ver. si præterquam in mortis. Et conclu-
de q etiam i necessitate laicus absoluere nō potest: quia
non habet clauēs ecclesiæ. Sed talis confitens efficitur di-
gnus venia propter contritionem & deuotionē. ex quo
fecit quātum potuit. vt est tex. in. c. quē pœnitet. de pœ.
dist. j. Ille tamen tex. non loquitur de excōmunicatione.
sed in alijs peccatis. & ideo nō. bene istas duas gl. quæ ex-
tendunt illum tex. ad casum excōicationis. & erit magni
effectus. quia hares non compelletur amplius pro abso-
lutione ire ad papam, vel ad eum à quo defunctus viues
fuerat absoluendus. Sed dices tu quare post mortem nō
potest fieri absolutio à simplici sacerdote, sicut fieri pōt
in articulo mortis? Sol. necessitas post mortem non im-
minet sicut imminebat in articulo mortis. ideo abso-
lutio referuatur ei qui viuentem absoluere potest. ¶ ¶ In
gl. in ver. *mortuos.* ibi. *puta in heresi.* Et ex hoc habes literā
exemplificatam. dum dicit quod ecclesia quandoq ligat
mortuos. nā post mortē excōicat hīcicū. vt i. c. sanē. alle.
in glo. & vide plenē. xxiiij. q. ij. in sum. ¶ ¶ Sed cōtra hoc
& text. oppon. nam ex exemplis non est iudicandum, qā
non quod factum, sed quod fieri debeat inspiciendū est
vt in. c. cū causam. de elect. & in. l. nemo. C. de senten.
Et quod per ecclesiam non possit quis ligari vel absolui
post mortem vltra authoritatem allegatam hīc in text.
probat per. c. qualis. xxv. distin. vbi dicitur quod qua-
lis hīc. i. ex hoc seculo qs egreditur, talis apud Deū re-
presents. vñ si est dānat⁹, āpl⁹ nō est redēptio. Si est sal-
uus, nō pōt āplius per sniam papæ dānari, cū sit relictus
dei iudicio

SEBA. SAPI.

¶ Post mortē. Ad
de q no. Bart. in. l.
arethusa. ff. de statu
hom. vbi dicit qd
si princeps dicat re-
stitu oēs ad quos
præsentes literæ ve-
nerint. qd mortui
non intelliguntur
restitui. & multa ad
hoc accumulāt mar-
si. in. l. qui sine. col.
vj. ff. de quæstio.

dei iudicio. ad idem. c. tēpus. xiiij. q. ij. Sol. cōcludendo breuiter dī-
cta Doct. dic q ecclesia ligat vel absoluit post mortē. s. quo ad nos
vt nos habeamus illum pro absoluto vel ligato. non enim ligat vel
absoluit quo ad ecclesiam triumphantē: sed est quedam denuntia-
tio: vt quia denuntiat illum ligatum vel absolutum: & ita proprie
facit hic. Nam primò ecclesia se informat de poenitentia & contri-
tione, ex qua cōcluditur illum absolutum quo ad deum, absoluit
ergo postea quo ad nos. & denuntiat quo ad deum. & ideo alibi di-
cit glo. no. quòd praelatus excōicando vel absoluendo, nullam vim
potestatis exercet quo ad deum. xxiiij. q. j. c. quodcunq; vel illa au-
thoritas. quodcunq; ligaueris, &c. refertur ad ligantem. vt sit sen-
sus. quodcunq; ligaueris super terram. i. te existente super terram:
quia post mortem transiit potestas ad successorem. & vtrunq; di-
ctum est verum: sed prima solutio notabilior videtur. ¶ In glo. in
ver. *ceteris indulgemus*. in fin. Hostien. intellexit tex. proprie: vt sit
indulgentia: quia casus iste ligandi vel soluendi post mortem tanq;
difficilis erat reseruandus soli pape: quia est quodammodo iustifi-
care aliquē post mortem. quod spectat ad solum Papam. vt in. c. j.
de reli. & vene. san. ¶ In gl. in ver. *forma*. ibi: *non est de substantia ab-*
solutionis. & hoc tenetur vt dixi in. c. cum desideres. s. eo. Sed Ho-
sti. qui tenet contrariam opi. respondet multipliciter ad istum tex.
primò quia hoc cōtingit propter impossibilitatem facti. quia nō
potest amplius iurare. vel secundò hoc. c. loquitur non de vera ab-
solutione: sed de quadam denuntiatione quē fit post mortem. vel
secūdum eum & tertio heredes compelluntur iurare: sed tene gl.
Et in fi. gl. quidam dicunt quòd aut absolutor est præsens, & non
exhumabitur de cimiterio. Aut est absens, & exhumabitur donec
fuerit absolutus. quia interim sibi communicaretur. quod non li-
cet. quod satis mihi placet. nam ex. quo ecclesia habet eum pro liga-
to ante absolutionem, non debet pati corpus iacere in cimiterio
antēq; sequatur absolutio. ar. in. c. sacris. de sepult. ¶ In gloss. fi. ibi:
pœnituerit & contritus fuerit. &c. No. bene gl. & tene eam menti. qā
satis apertē sentit hāredem non teneri ex delicto defuncti si nihil
ad eum peruenit. nisi quando defunctus cōtritus decessit. quia tūc
tacitē videt mādasse resti. fieri. nā qdūq; vult cōsequi, vult & oīa
per q̄ peruenit ad illud. vt in. c. ex parte. & q̄ ibi not. de spon. in. c.
præterea. de offi. delega. & in. l. ad rē mobilē. & in. l. ad legatū. ff. de
procu. sed circa hoc plenē scribo in. c. fi. de sepul. cōcludendo q̄ in
hoc nulla sit diuersitas inter ius canonicum & ciuile. licet p gloss.
& do. cōiter dicatur cōtrariū. & vide qd̄ s. dixi sup tex. Abbas.

SVMMARIUM.

- 1 Detinēs clericū in vinculis, est excōicatus: siue sit publicus: siue priuat⁹. 2.
- Excommunicatus per participationē scienter, nō solet absolui nisi à primo
excōicatore. si verò ignorāter, absoluit ēt per aliū. intelligi. vt. j. n. 8. 9.
- 3 Carceratus non dicitur corporaliter ladi.
- 4 Participare cū excōicato dicitur ille qui dat auxiliū, cōsiliū vel fauorē. 3. 9.
- 5 Excōicatus à lege pōt à quocūque absolui, nisi conditor legis reseruauerit
sibi absolutionem.
- 6 Ab excōicatione maiori nullus citra episcopum absoluit regulariter.
- 7 An & quando quis teneatur ex consilio.
- 10 Excōicator participās in crimine cū excōicato: icidit i eādē excōicationē.
Excōicari potest subditus extra territorium excommunicantis.
- 11 Forum quis sortitur ratione delicti vel contractus: nō tamen efficitur sub-
ditus illius loci, nec venit appellatione subditorum.
- 12 Delinquens debet satisfacere illi rei publicæ vbi delinquit.

CAP.

XXIX.

Nuper. ¶ Detinens clericum in custodia,
vel vinculis sine lēfione, excommu-
nicatus est. hoc primo. Cōicans excōicato scien-
ter in crimine excommunicatus est: & nisi diffi-
cultas impediāt, absolui debet ab excōicatore cū
iuramento. Cōicans verò extra crimen reconci-
liari potest per simplicem sacerdotem sine iuramēto. hoc. d. vsq;
ad fi. In prima parte ponit consultatio. In secunda respōsio ibi: *nos*
igitur. & vtraq; potest subdiuidi: vt patet in tex. ¶ Casus literalis.
Duæ proponuntur quēstiones. Prima talis est. Laici aliquando de-
tinent clericos in custodia publica vel priuata: vel etiam detrudūt
illos in vincula sine corporis lēfione. quāris an isti laici sint excōi-
cati. Secūda qō est. aliqui scienter cōicant excōicatis noiatim: gr̄is

a ¶ Nuper. Per istum tex. dicunt no. Archi. & Ioan. in. c. fi. de cens. li. vj. &
Archi. in. c. per singulas. el. ij. ix. q. iij. q̄ Archiepiscopus non potest absol-
uere subditos suffraganeorum suorum ligatos minori excōicationē. quia cū
in hoc tex. in cōsultatione dictum etiam de Archiepiscopo, &c. Item ad
intellectū huius. c. vide omnino quā hic notauit in tex. d. Bar. de be. & ad

vtum isti participantes possint ab excōicatione absolui à simplici sacerdote, vel ab ep̄o, vel
Archiepiscopo. Ad primā qōnem rñdet Pa-
pa: q̄ nō credit laicos illos pēnā excōicationis
euadere, quā nulla corporalis lēfio fuerit sub-
sequuta citra quē violentia sepius circa cleri-
cos perpetratur. In secūda qōne distinguitur
vtum ille qui nominatim excōicatis sciēter
cōicat, in crimine cōicet criminoso ei consi-
lium impendēdo, auxiliū vel fauorē. aut alis
in oratione, vel osculo, aut orando, aut come-
dēdo. In primo casu cū talis cōicet crimini &
participet criminoso: & ideo rōne criminis
damnati in eum videtur delinquere qui dam-
nauit, ab excōicatore vel eius superiore meri-
tò debet absolui. In secundo verò casu à suo
episcopo, vel à proprio sacerdote poterit ab-
solutionis beneficium obtinere. quā em̄ tūc
fit ligatus sn̄ia canonis & nō iudicis: tñ qā cō-
ditor canonis eius absolutionē sibi non reti-
nuit, alijs indulgisse videt. Ille verò qui partici-
pat criminoso cū iuramento debet absolui: q̄
verò iuxta secundum modum participat sine
iuramēto pōt absolui. In fine dicit q̄ si diffici-
le sit ex aliqua iusta cā qd̄ ipse absoluendus ad
excōicatore nō possit accedere: cōcedit Pa-
vt præsita cautione secūdū formā ecclesię q̄
suo excōicatori parebit, à suo absoluatur ep̄o
vel proprio sacerdote. B. ¶ Not. j. ex tex. qd̄
detinens clericum in custodia publica vel pri-
uata. & dic publica. i. in carcere publico: priua-
ta. i. in carcere priuato vt in domo propria. q̄
tuncq; manus non iniecerit in personā suā
est excōicatus. qā ex quo nō pōt liberē abire q̄
vult, violentia inferit psonā. vñ in effectu ma-
nus iniecta est in eum. vnde. c. si qs suadente.
xvij. q. iij. ponderat potius effectum violētīę
q̄ ipsū modū inferēdi violētiam. & hāc puto
fuisse rōnē dicēdi hic. ¶ Scdò no. q̄ deten-
tus in custodia seu vinculus, ex hoc solo nō
diciť pati corporale lēfionē. & est rō. qā vin-
culatio vel districtio nō fit ad pēnā, sed ad cu-
stodiā. l. aut dānū. s. solēt. ff. de pēnis. vñ cōsi-
deratur quod principaliter sic: vt in capi. cum
voluntate. j. eodem. & in. l. verum. ff. de furt. &
hoc est notandum pro statutis b facientibus
mentionem de lēfione corporali. ¶ Tertiò
not. quod violentia potest esse sine violentia
corporali. nam optimē detento in custodia c
pōt puideri de necessarijs. vñ ibi est violentia
fine lēfione corporali. ¶ Quartò no. q̄ diciť
qs cōicare excōicato i crimine, siue ipēdat au-
xiliū, vel fauorē, siue cōsiliū. Et not. hoc ex-
pressum maximē iuncto tex. ibi: *cum facientem*
& consentientem. &c. q̄ pstant auxiliū, con-
siliū, vel fauorē tenetur eadē pēna cū prin-
cipali. de quo i. l. is q̄ opē ff. de fur. & i. l. nō so-
lū. s. si mādato. ff. de iniurijs. & in. c. j. de off. de
leg. & i regula nullus ex cōsilio. de re. iu. li. vj.
¶ Quintò no. ibi: cōditor canonis, &c. q̄ ab ex-
cōicatione lata à canone pōt inferior absolue-
re, si conditor canonis absolutionem sibi non
reseruauit. & ad hoc quotidie allegat. iste tex.
& habet locum nedū in canone pape, sed et in

de q̄ ille qui dicit
excōicato volo lo-
qui tecū. si vltēri⁹
non progredit, nō
dicitur loquit⁹ cū
excōicato. ita notā
ter determinat do.
per illū tex. i. c. qd̄
est hoc. in secundo
no. l. distin.

SEBA. SAPIA.

a ¶ Nuper. limita vt
per Ab. in. c. inq̄si-
tioni. in. j. q. j. co. &
nunq; cōicans ex-
communicatio ma-
iori excōicatione,
peccet mortaliter
an venialiter. vide
Feli. in. c. à nobis. s.
de excep. nunquid
autem cōmunicans
post mortem ita in-
currat excōmuni-
cationem ac si cōi-
casset in vita. vi-
de Abb. in. c. sacris
s. de sepul.

b ¶ Pro statutis. Sta-
tutum puniens in-
ferentem lēfionem
corporalem, nō ha-
bet locum in deti-
nente in custodia.
& p hoc facit tex.
in. s. ceterum. insti.
ad le. aqui. vbi tex.
dicit quod ille qui
iclusit seruū alie-
num, ita vt fame ne-
cetur, tenetur vti
li actione. l. aquilīę
sed nō directa, si-
cut teneret si pro-
prio corpore occi-
disset. Sed in con-
trarium ego pon-
dero text. in. l. j. in
princi. iuncta. l. sed
eximendi. vers. sed
& si eo loco. ff. ne
quis cum qui i ius
vocand. est vi. exi.
vbi parificat quod
quisvi exemerit eū
tem ad iudiciū, vel
eum clausum in lo-
co tenuerit quomi-
nus ire posset.

c ¶ In custodia. Vi-
de in leg. de peco-
ribus. C. ad legem
aquiliam & ad hoc
facit quod notatur

Panormi. super Quinto.

Albe. in. in. parte sta. q. xxxj. vbi ponit an dicat tortus ille q fuit inclusus in camera non dato sibi cibo neq potu. adeo vt confessus per dicta poenam dicere possit se fuisse confessum metu tormentorū. ad quod vide gl. in cle. j. in ver. tormentis. de hæreti. & ad p dicta faciunt quæ scripsi post do. Abb. in. c. prudentia. §. sexta. de offi. deleg. & vide Spe. in. ti. de leg. §. nunc ostendendum.

ver. xxvj. vbi dicit q nullus potest absolueri excōicatus à Papa, nisi sibi plene committatur.

¶ Adde vt per ces. 6 po. conf. xli.

a ¶ Seu statuto. Adde tñ q idē dicit. d. Abb. i. c. graue. circa finē. vlti. col. vbi gl. videt limitare hoc. nisi qñ excōicatio lata fuisset p viā sniē. qā tūc nullus pterq ille q tulit sniam, vñ superior ipsi poterit absolueri. Sed qñ esset p statutu. puinciale vel alteri. Epi: tūc ppi. eps bñ poterit absolueri subditū vigore dicti statuti. Ita dicit ipse q possit absolueri subditū suū excōicatu vigore statuti alicuius Epi: tenet ipse do. Ab. i. c. iij. d. circa fin. de insti.

SEBA. SAPI.

b ¶ Per statutu. Vide Ab. i. c. j. s. de raptō. & i. c. cū cōtingat. co. xiiij. s. de fo. cōp. Ro. i. fin. ccccl. x. i. c. p. Rōne delicti. & Abb. i. c. graue. i. fi. s. de pbē. latē Feli. i. c. pastoralis. §. præterea. s. de offi. ordina.

c ¶ Excōicatio. Inferior ab Epō non pōt absolueri excōicatos maiori excōicatione alij reseruata, etiā qñ absolutio nō reseruatur Papæ. Sed dicit Fe. de. in. confil. xxix. quod poenitentia. rius electus per capitulu vacante sede poterit absolueri in casibus Epō reseruatis. Et adde q doctrinā hīc datam credo verā de iure cōi: sed credo q inferiores praelati qui scripserūt potestatem excōicandi subditos. prout no. in. c. cū ab ecclesiariū. de offi. ordi. & per gl. in. c. nemo. ij. q. j. possent absolueri subditos suos. q incurrissent excōicationē iuris i casibus papæ nō reseruatis. & hoc per regulā traditā in. c. cū inferior. de ma. & obe. & in. c. inferior. xx. dist. & in. c. verbū. de poe. dist. j. qā qui pōt ligare pōt absolueri, & ecōtra. Cogitāme qā obstat q scripsi post do. Ab. latē i. c. cū ex iniūcto. circa fi. de hære. & de hoc vide p do. Ant. in. c. at si clerici. §. de adulterijs. ppe finem de iudi. Item adde hic gl. in. c. cupientes. §. ceterū. in ver. suspēsus. de elec. lib. vj. & gl. in cle. j. circa fi. de hære. Inno. in. c. quorūdā. de sol. & adde oīa no quæ latē scribit Imo. in cle. j. in. viij. co. de re. eccle. nō alie. & vide oīno qd de hoc scribit latissimē Imo. in cle. ne in agro. in. xx. col. versū. quærit. Ioā. de lig. de sta. mo. & do. in. c. iij. in vlt. co. de poe. & re. li. vj. & d. Anto. in. c. qd in vlti. col. de cōsue. vide Inn. in. c. de cetero. s. c. cuius dictum refert & sequitur Arch. in. c. si q suadente. in fi. xvij. q. iij. & do. Abb. in. c. j. ver. iij. no. s. de priui. vbi voluit q absolutio ab excōicatione maiori non posset fieri per inferiore ab Epō. pro quo vide oīno. d. Abb. in. c. de monialibus. j. eo. ti. Quod limita. nisi esse absolutio q fieret ad tps: qā posset etiā fieri per inferiore. vt scribit. d. Ant. post do. i. c. veniēs. el. ij. in vlti. co.

a canone seu statuto^a cuiuslibet Epi seu praelati ecclesiastici, vt excōicatus per statutu^b suū possit absolui à ppro sacerdote, ex quo cōditor canonis, nō reseruauit sibi absolutionē: & hoc not. quia quotidie est in practica. ¶ Et aduerte. qā qñ excōicatio^c est maior, nullus ci tra epm regulariter absoluit: pro hoc vide gl. in. c. ij. de poenitē. & remis. li. vj. vñ dictio alijs hic posita. cōiter dicitur q verificat in episcopis, & superiorib⁹ respectu excōicationis maioris. hic tñ lra apertē hoc nō probat: qā suprà facta erat mētio de simplici sacerdote. Sed p cōi intellectu facit cle. j. de priui. vbi videtur hoc pbari. ¶ Sexto not. qd excōicatio minor nō relaxatur sine recōciliatione solenni, licet nō exigatur iuramentum. ¶ Vltimo no. q in articulo necessitatis, seu etiam dato impedimento temporali simplex sacerdos absoluit à superioris excōicatione recepto iuramēto, vt in litera. ¶ In gl. ij. ibi: *vel de malo deteriorē fecerit.* hęc allegatio (vt dicit Io. and. & bene) est contra conclusionē gl. nā si psuadeo delictū aliās facturo. tunc de malo facio deteriorē. Si autē aliās nō erat facturus, tūc de bono facio malū. Si ergo nō refert an fiat malus an deterior ex consilio meo^d, ergo dictū gloss. nō procedit: dū dicit quē tenere ex cōsilio qñ ille aliās non erat facturus. Itē nō procedit finis gl. indistinctē, dū dicit quē non teneri ex cōsilio, nisi fuerit fraudulētū: hoc em locū habet qñ consilium versat circa ea quē nō cadūt in delictū. & de hac materia dic vt no. i. regula nullus ex cōsilio. de reg. iur. li. vj. vbi p Dy. & Io. an. & per Bar. i. l. nō solū. §. si mādato. ff. de iniurijs. & vide dicere Io. an. in dicta regula nullus: vt i maleficijs indistinctē quis teneatur ex consilio. Sed quo ad poenæ quantitātē fienda est illa differētia an ille esset aliās facturus vel non. vt primo casu minus puniat q secundo. pro quo optimē facit tex. in. c. sicut dignū. in. §. qui verō. de homicidio. Si verō versatur consilium circa ea quē nō cadunt in delictum, & tūc cōiter dicitur q aut est fraudulētū, & teneat cōsulens: vt in dicta regula nullus aut nō est fraudulētū: & tūc aut aliās ille erat facturus & nō teneat cōsulens: aut non erat fa

de testi. itē an vicarius Epi posset absolueri excōicatos. vide per. d. An. in. c. sua. de offi. vica. Formā absolutionis quā facit sacerdos à minori excōicatione, ponit Arch. in. c. q merito. xj. q. iij. vbi dicit secūdū Ray. q sacerdos debet dicere hæc verba, vel æquipollētia. Authoritate qua fugor absoluo te ab omni vinculo excōicationis, vel specialiter à vinculo excōicationis qua ligat⁹ es p tali facto. ponit et aliā practicā vt dicitur. Absoluim⁹ te ab oī vinculo excōicationis hui⁹ quā cōfess⁹, & c. & ab alia si teneris, inquantū possumus, & debemus te restituimus ecclesiasticis sacramētis. Sed dicit ibi Arch. q melius est q vtatur verbis finalis nūeri nō pluralis. vt si dicat absoluo te, & c. S. T. in. iij. sen. dif. xviij. q. ar. v. ante me. dicit q à minori excōicatione qlibet p absolueri à peccato participationis: si autē excōicatio est maior, vel lata à iudice: & tūc ille q tulit vel eius superior, pōt absolueri. aut ē lata à iure: & tūc Episcopus vel et sacerdos potest absolueri exceptis casibus quos Pa. iuris conditor reseruauit. Primus quando aliquis iniecit manus violentas in clericū, vel religiosum. Secundus est de illo q incendit ecclesiā, & denūtiatus est. Tertius est de illo q in diuinis scienter cōicat excōicatis à Papa. Quartus est, de illo qui excōmunicatis in crimine cōica. nō em debet absolui nisi ab eo qui excōicauit, et si nō sit eius subditus, nisi propter difficultatem accedēdi ad Episcopum absol

etur⁹, & tenetur. per. l. si remunerādi. in. §. si tibi. ff. manda. & multū inualuit hęc opinio: sed iueritate nō pcedit primò per illū tex. nullus ex cōsilio. vbi regula ponit negatiua. & excipitur tñ qñ fuit fraudulētū. Itē cōsiliū nō obligat seu necessitat. & idō apud semetipsum debebat experiri vtrū cōsiliū esset sibi vtile. Nō ob. §. si tibi. qui cōiter ad hoc allegat: quia ille §. loquit in mandato, non autē in consilio. vt etiam patet in rubrica. ¶ In gl. in ver. *cōmuniter.* in fi. docto. hic dicunt q quis dicit cōicare criminoso in crimine quando cōmunicat in hoc crimine propter q incurrit excōicationem: vt puta qā consuluit circa verberationem clerici. secus si consuluit siue consilium impendit in alio crimine. propter quod non incurrit excommunicationem. quia tunc illud crimen non est damnatum per sententiam. iō cessat tunc ratio literę. Et ex hoc sentiunt do. q consulendo crimen ante factum incidit in excommunicationem vnā cū faciente. Sed aduerte: quia hoc exemplum non videt conuenire huic literę quę loquit de cōmunicate excōicato: & ideo intelligit text. propriē prout loquitur quando post excōicationē cōico sibi in crimine damnato: vt puta titius fuit excōicatus: quia tenebat vxorem alteri⁹. & ego impendo sibi consilium seu auxilium, vel fauorem contra detentionem illi⁹ mulieris. tunc propriē cōico excōicato in crimine dānato. nec sufficeret cōicatio in illo actu per quē incurritur excommunicatio: sed oportet q ille prius incidat in excommunicationem: vt no. in. c. contingit. j. eo. & vide glo. in cle. vnica de consan. & affi. i. ver. & moniales. & in cle. j. de reli. do. posset tamen dici q ex alio capite qs incurrat excōicationē iuris: vt si cōsulo vel auxilium impendo circa verberationem clerici. nā facientem & consentientē par poena constringere debet. vt in text. & facit. c. mulieres. ¶ & quod ibi dixi. §. eo. ¶ In gl. in ver. *tūc erit absolutio.* ibi. & nō sentētia canonis. vult ergo hæc glo. q communicans excommunicato in crimine incidat in sententiam hominis, & nō in sniam canonis: & solum mouet^c gl. qā absolutio ab hac excommunicatione non po

uetur ab episcopo vel sacerdote proprio, prætita cautione iuratoria q pareret mādatis illius iudicis qui sententiam tulit. hic sunt formalia verba san. Tho. in loco superius allegato. quæ fortē nostri canonista ex toto non admitterent, subdit tamen sanct. Thom. in loco prælleg. quod sacerdos non potest prius excommunicatum à culpa absolueri quā sit absolutus ab excommunicatione: in cuius excommunicationis absolutione requiritur iurisdicctio, quam non habet sacerdos.

¶ Sumitur tñ hic vera cōclusio ex ista gl. q excōicatum legitimē sententia hoīs ab vno epō proprius episcopus non potest absolueri. & ad hoc bo gl. in verā canone in. c. penul. de offi. deleg. dū dicit. vel idē si hui⁹, & c. Et vide Imo. post Guil. in dicta cle. j. de priui. super gl. in versū. à sententijs & vide gl. magnam propē finem in. c. si inimicus. xj. q. iij.

d SEBA. SAPI. ¶ Ex cōsilio meo. Quando qs teneat ex cōsilio. vide latē p Feli. in. c. sicut dignum. col. iij. cum seq. §. de homicidi.

e ¶ De hoc vide p gl. & Io. an. in. c. statutu⁹. de sen. excō. li. vj. & idē q do. Ab. dicit Arch. in. c. si is q pteff. xj. q. iij. & ita dicit tenere Ray. in sum. de sen. excō. in. §. quæ sit poena. sub. §. pe. licet vt ipse refert contrarium tenuerit Goff. in sum. de sen. excom. §. item quid si tempus.

¶ Quod participas excōicato cū participibus suis sit excōicatus excōicatione maiori. tenet sanct. Tho. in. iij. sen. di. xviij. q. ij. ar. iij. vlt. mediū. test fieri

test fieri p excoicatore, aut supiore: vt in tex. sed si esset
 snia canonis, qlibet supior posset absolueret: vt i tex. sed
 doct. communiter hic tenet oppositum. & meli. & qd
 ista sit sentetia canonis & no hominis. pbat tex. in vers.
quauis: in eo q dicit q ex sola participatio extra crimen
 contrahitur minor excoicatio. & ponit dictione iplicati
 ua. per qua innuit q etia in precedenti casu cotrahit ex-
 coicatio iuris & no hominis: na si excoicatio minor co-
 trahit a iure forti excoicatio maior: & pro hoc faciunt
 oia argumeta quae formatur in gl. in vltima parte. na cu
 sentetia excoicationis esset lata cotra certam personam, no
 ligaret aliam personam de qua cogitatu no fuit, nisi ex iu-
 ris dispositione. Et ad motiu gl. respodeo. q ideo alius
 non potest absolueret: quia papa reseruauit hic absolutio-
 ne excoicatori: q videtur iste coicans in crimine dire-
 ctu deliquisse in personam excoicatoris, fauendo & consu-
 lendo delictis a se danatis. & tenedo hac sententiam que
 vera est insurgunt quastionum multarum decisiones.

- 10 ¶ Nunquid excommunicator coicando ipsi excoica-
 to^a in delicto liget sententia excoicationis? & dicendu
 q sic. quia ista sentetia est iuris. Secus dicere si esset sen-
 tentia hominis, quia seipsum ligare non posset. Item se-
 quitur q coicans excommunicato in crimine etiam ex-
 tra territorium excoicatoris incidat in excoicatione. q
 11 ista est sentetia iuris: cui tot^o orbis est territoriu. ¶ In
 ea. gl. ibi. *large appellatur subditus*, &c. tene menti gl. qd
 forensis ratione delicti non efficit proprie subditus: sed
 b fortitur forum^b. & idem dicit gl. no. in cle. vnica de fo.
 cope. qd est valde notadu pro statutis & alijs dispositio-
 nib^o. odiosis facietib^o mentione d subditis. vt appellatioe
 subditorum in materia stricta non comprehendantur
 forenses delinquentes in territorio: & idem dic de con-
 trahentibus eadem ratione. ¶ In eadem glo. ibi: *sed in*
 12 *snia excoicationis secus est*. hac gl. non reddit bona ratio-
 nem diuersitatis. Nam posset quari quare ratione deli-
 cti ampliatur iurisdicatio. cu hoc sit odiosum. & non ro-
 ne indulgentiarum quae sunt fauorabiliores. Host. circa
 hoc instat, nec videt sua ratio sufficiens: sed puto hanc
 esse veram rone: nam ratione delicti ampliatur iurisdic-
 tio iudicis territorij autoritate iuris. vt delinquens cogat
 ibi satisfacere reipublicae qua laesit delinquendo: ad hoc
 c. j. de rap. & qd ibi dixi: sed rone indulgentiarum nulla
 subest ratio ampliandi iurisdictionem sui iudicis: imo
 confunderentur iurisdictiones & eneruaretur poenite-
 tialis satisfactio. q esse non debet. vt i. c. cu ex eo. de poe.
 & remis. ¶ In gl. in ver. *no retinuit*. ibi: *no est in habitu*. De
 hoc dic vt no. in. c. dilectus. de tempo. or. per Inn. & ple-
 ne dixi in. c. at si clerici. in. s. de adulterijs. s. de iud. Abb.

SVMMARIUM.

- 1 Iuramentu de paredo mandatis ecclesiae no h^o vim absolutiois. 2.
- 2 Cu excommunicatis non est participandum, nisi sint actualiter absoluti: nec sufficit quod sint contriti.
- 3 Participas cu excoicato, an incurrat maiore vel minore exco. 4.
- 4 Excoicare aliquem cum suis participantibus quis possit.

CAP.

XXX.

- 1 **Q**uod in dubiis. ¶ Iuramentu
 excoicati de
 stando mandatis ecclesiae non habet vim
 absolutionis. hoc primo. Excoicato nul-
 lus comunicare tenetur praeter personas
 exceptas: alias coicans excoicato incurrit minore, & est
 excoicandus maiori, nisi ille esset excoicatus cum parti-
 cipibus: quia tunc esset excoicatus maiori. & tria sunt di-
 cta quae patent in text. ¶ Casus literalis. Aliquis erat ex-
 coicatus: iurauit stare mandato ecclesiae. quaretur an sit
 ei coicandu antequam sit absolutus? Respondet Papa q
 non est ei coicandum donec per ecclesiam fuerit absolu-
 tus: alioquin post iuramentu non esset absolutio neces-
 saria. Secundo quaretur vtrum aliquis scienter tenet co-

municare noiatim excoicatis. Rnd. Papa. q nullus tenet
 participare noiatim excoicatis, nisi queda persona que
 per illud. c. quoniam multos. xj. q. iij. specialiter excusan-
 tur. Tertiò dicitur q poena imponi debeat illis qui par-
 ticipant nominatim excoicatis. Rnd. q illi q scienter, vel
 praesumptuose excoicatis participant praeter personas
 in dicto canone annotatas, sunt excoicationis vinculo
 innodandi, nisi comoniti ab earum participatione desti-
 sterint: secus autem est de illis q scienter coicant ei q cu
 participibus suis est excoicatus. tunc enim ipsi sniam ex-
 coicationis incurrunt. Ber. ¶ No. j. ex tex. regulam. qd
 non est comunicandum excoicato ante absolutione, q-
 tuncuq sit cotritus & paratus satisfacere, & iurauit pa-
 rere mandatis ecclesiae. ¶ Secundo no. q coicans excoi-
 catio, & monitus non desistens, est excoicandus. Sed co-
 tra hoc oppo. de. c. preceden. vbi dicitur q coicans exco-
 municato incontinenti incurrit excommunicationem.
 Sol. contrariu loquit de excoicatione maiori. hic loquit
 de minori. nam appellatione excoicationis intelligimus
 de maiori. vt in. c. pe. j. eo. ¶ Secundo oppo. videtur q
 3 tex. sit sibi contrarius: nam primo dicit q coicans excoi-
 catio est excoicandus: & in ver. *secus*. dicit q est excoica-
 tus. Sol. quandoq quis coicat excommunicato simplici-
 ter. & tunc incurrit minorem: sed est excoicandus ma-
 iori si monitus no desistit. & ita intellige. s. nullus. Quan-
 doq quis communicat excoicatio cu participibus suis:
 c & tunc inuoluitur eadem sententia. vt loquitur in ver.
secus. Et hodie hac sententia non potest ferri ab excoi-
 catore. vnde nullus citra papam potest hodie ferre hanc
 excoicationem. excoico te cum omnibus participantib^o
 tibi. vt in. c. statuimus. eo. ti. li. vj. sed opus est q parti-
 cipes pri^o admoneant qua excoicent vt ibi. tamé Ab. &
 Io. An. post eum restringut multu illum tex. intelligedo
 qn qs excoicat participes excoicato a se: secus si excoi-
 cat participantes excoicato ab alio: vt puta fert Eps hac
 sententiam. Excoico omnes participantes excoicato ab
 Archiepiscopo vel a Papa: tunc enim hec sentetia tenet
 licet sit forte iniusta. ¶ In gl. j. in fi. gl. non soluit: sed cois
 solu. hac est. q non licet excoicato tangere sacramenta
 in fauorem sui, sed in odium sic. nam iuramentu hic re-
 cipitur ante absolutionem vt obligetur ad hoc. vt. c. cu
 ibi i ecclesijs. de maio. & obedié. & quod legitur & no.
 4 in. c. intelleximus. de iudi. ¶ In gloss. fin. ibi. *vbi partici-
 pat in crimine*. Volebat ergo Ioan. quod si excommu-
 nicatio esset lata sub illa forma Excommunico te cu oi-
 bus participibus tuis quod tunc participantes in crimi-
 ne duntaxat essent excommunicati maiori excommu-
 nicatione: & ita intellexit capi. praecedens. & minus be-
 ne: vt ibi notatum fuit. Vnde conclude secundu docto.
 q aut quis est excommunicatus cum participibus & fau-
 toribus suis: & tunc siue participet quis in crimine, siue
 extra crimé, incidit in eadem excommunicationem: vt
 hic. Aut est excommunicatus cum participibus tantum
 & non cum fautoribus. & tunc aut quis communicat
 in crimine, & incidit in maiorem: aut comunicat i ora-
 tione, & excommunicatur minori, sic communiter di-
 cunt hic docto. Sed hoc vltimum membrum non pu-
 to verum. & pro hoc adduco text. in argumen. in. c. sta-
 tuimus. eodem titulo libro sexto vbi communicans
 in oseulo, seu comedendo dicitur particeps, seu partici-
 pare excommunicato: vt includatur sub illa sententia ex-
 communico te cum participibus tuis. & pro hoc iste
 tex. in vers. *secus*. vbi loquitur indistincte.

SVMMARIUM.

- 1 Cu excoicatis licite participat familiares & domestici. 3. 5. 6.
- 2 Interpretari ius dubiu pertinet ad principem: & illa interpreta-
 tio faciet fide quo ad oes: iudex vero pot est interpretari. sed
 sua interpretatio facit fide tm quo ad cam coram se vertentem.
- 4 Necessitas aliquando necessitat, si subiecta materia no patitur.

SEBA. SAPI.

a ¶ Excoicato. Vi-
 de Io. And. & Ge-
 mini i. c. statuim^o.
 de sen. excō. in. vj.

b ¶ Foru. Vide Ab.
 in. c. proposuisti. i.
 j. nota. s. de fo. cop.
 & Bar. in. l. ij. s. ad
 paragariam. C. de
 epil. & cleri.

ZACHARIAS.

c ¶ Incurrit minore.
 Adde gl. in. c. itel-
 leximus. s. de iud.
 no. c. ij. de except.
 quod tamen limio
 tabis vt per gl. i. c.
 cu desideres. s. e. q
 ponit casus in qui-
 bus sit licitum im-
 puné participare
 cum excommuni-
 cato. de quo p car.
 in clem. fi. in pri.
 eo. titu. & Lud. ro.
 in. l. j. colu. iij. ff. de
 in ius vocan.

Panormi. super Quinto.

a ¶ Inn. hic quærit
nūquid pater, vel
dñs teneat cōicare
filio, vel seruo: vel
liber excōicato. &
cōcludit qd nō. imō
cōicando grauius
peccat ceteris. idē
tenuit glo. in. c. qm
multos. xj. qō. ij.
vbi ponit pulc. li-
mitationē ad id q
quærit, an filius te-
neatur cōicare pa-
tra, & vir vxori ex-
cōicata: & dic qd
non gl. est in. c. de
filia. xxvj. qō. j. &
vide beat. Tho. in
ij. sent. di. xvj. q.
ij. art. ij. circa me-
di. vbi omnino vi-
de p intellectu to-
tius huius decr.
SEBA. SAPI.
b ¶ Nō patit. Vide
Feli. in. c. nā cōcu-
piscētiā. co. ij. ver.
secūda cōclusio. s.
de cōstitutioni.
SEBA. SAPI.
c ¶ Differre solutio-
nem. Vide Ioā. de
Ana. in. c. fin. s. de
hæreti. Bal. in. c. in-
telleximus. col. j. s.
de iudi. & Abba.
in. c. veritatis. s. de
do. & cōtuma.
d ¶ An interdictus.
possit ordinari si
ingreditur mona-
steriū. vide Cal. in
tract. de ecclē. inter-
dicto. in. ij. mem-
bro. qō. xxv. & p
intellectu huius de-
cret. vide que latē
scribit Ray. i sum.
de sentē. præcepti
diffinitionis & ex-
cōicationis. s. seq-
tur etiam. de sent.
excommu. ver. qd
si tales existentes
i excōmunicatiōe
fuerūt ordinati. &
ver. immediate se-
qui. qui incipit. Idē
quid si aliquis ve-
niens ad monaste-
rium: vbi dicit q
si intrans monaste-
riū asserit se excō-
municatū, mona-
chi non debent eū
recipere. quod di-
ctum refert & seq
Arch. in. c. mo-
nasterijs. xix. qō.
ij. licet quidā ali
contra. qui mouē-
tur eo: quia talis
cōio est fauorabilis
animę excommu-
nicati. per. c. rñso.
& c. cum volunta-
te. de sent. excom.
¶ Adde vt per Fe-
de. consil. cxviij.

Marito repetēti vxorē, an possit opponi exceptio excōicatiōis?
Debitor non tenetur soluere excommunicato creditori adue-
niente die solutionis.

¶ CAP.

XXXI.

Inter alia.

¶ Excōicato cōicare te-
nentur, qui prius erāt
ei obligati ad obsequiū familiare, alij ve-
rō non tenent de necessitate, licet inter-
dum possint necessitate vrgente. h. d. Pri-
mō ponit dubium: & vnde fuit ortum. Secundō solu-
tionem ibi: vt igitur. ¶ Casus literalis. archiep̃s Strigoñ.
in decretali prædicta quæ fuit vtrū aliqui teneantur par-
ticipare excōicatis. Papa rñdet q nullus tenet partici-
pare excōicatis nisi quēdā personę quæ per illud Greg.
Papę. c. qm multos specialiter excusantur. Et hac rñsiōe
orta fuit occasio disputandi. quidam dicebāt q excōica-
to cōicare tenent personę in prædicto. c. noiata præfer-
tim quæ prius. s. ante excōicationē ex debito eis cōicare
tenebātur. Alij dicebant q prædictę personæ licitē pos-
sunt excōicatis cōicare si velint: non tamen ad hoc tene-
ri de necessitate. quæ fuit Archiepiscopus qualiter de-
cre. illa sit intelligenda: vt igitur vnde ius prodijt inter-
pretatio quoq; procedat, Pa. sic respondet q quēdā per-
sonæ in prædicto. c. notatæ tenebant ad obsequium il-
lis in quos lata est excōicatio, ante prolationē ipsius ex-
cōicatiōis, & post excōicationē nō tenent beneficio ca-
nonis id agente. vnde non sunt à priori obligatione so-
lutæ. & ita per consequens tenentur illis ad cōionē: fine
qua obsequium exhibere non possunt. sed hoc non per-
tinet ad omnes personas in illo. c. annotatas. cū merca-
tores, peregrini, & viatores, à cōicatione talium debeāt
abstinere, nisi articulus necessitatis immineat, secundū
q ex fine. c. colligit manifestē: sed ad illas solūmodo quę
ipsis excōicatis sunt affectæ: sed non debet eis partici-
pare in criminibus pro quibus ipsi sunt excōicati. quod si
facerent, eadem sententia tenerentur. Ber. ¶ ¶ Not. j. ex
ex tex. q ad eum spectat interpretatio qui ius edidit. &
intellige in interpretatiōe generali vt faciat fidem quo
ad omnes: nam quilibet Iudex seu doctor potest ius in-
terpretari: sed interpretatio iudicis non facit fidem nisi
quō ad causam vertentem coram se. de quo per Inno. in
c. cū speciali. de app. facit. l. vnica. C. de profes. q i vrbe
constan. li. xij. Vel inteilige q solus princeps potest inter-
pretari quando ius est valde dubium, ad hoc. l. fi. C. de le-
gi. & c. cū venissent. de iudi. & de multiplici interpreta-
tione vide bo. gl. in. c. j. de postu. prælato. in ver. interpre-
tatus. ¶ ¶ Secūdo nō. q vxor filij, & mercenarij, seu fa-
muli qui erant obligati ad obsequium familiare ante ex-
cōicationem, tenentur cōicare etiam post excōicatio-
nem. ¶ ¶ Item not. q verbū de sui natura necessitatiū
quandoq; non necessitat si subiecta materia hoc nō pa-
titur. ad hoc. xj. q. iij. c. rogo. & quod ibi nō. xxj. dist. in
princ. Vnde verbum tenetur de quo in. c. præcedenti re-
latum ad. c. quoniam multos. xj. q. iij. importat neces-
sitate respectu certarum personarum, & respectu alia-
rum non. quia materia de se non necessitat quo ad oēs.
nam peregrini transeūtes per terram excōicatorum nō
tenent cōicare excōicatis nisi velint, nec debēt velle, nisi
necessitentur. ¶ ¶ Sed quæro: nunquid maritus petēs re-
stitutionem coniugis possit excludi per exceptionē ex-
cōicationis. & videtur q non. quia ex quo vxor tenet si
bi cōicare. vt hic iūcto. c. quoniam multos. ergo nō pōt
repelli maritus prætextu excōicationis. & hanc opi. te-
nuit Host. in sum. de rest. spo. in. s. quando facienda. ver.
quid si vir. Sed conclude melius vt sentit gl. in. c. qm. &
Io. cal. in. c. fi. de or. cog. q licet vxor peccet non cōican-
do marito, tamen maritus excōicatus nō potest eam pe-
tere in iudicio per. c. intelleximus. de iudi. Sed Iudex ex
officio suo debet vxorem, marito restituere, propter pe-

riculum fornicationis. & hoc tene. & vide simile. nā nō
licet mihi spoliare excōicatum: & si eum spolio, peccō
si non restituo. tamen excōicatus non auditur petens re-
stitutionem. vt nō. per gl. & doct. in. c. ex insinuatione.
de procu. ¶ ¶ Quæro de quotidiana quæstione. nunqd
debitor adueniente die teneatur soluere excōicato: an
verō licitē possit differre solutionem. c. & circa hoc sūt
opi. vt not. hic. & plenius in ca. veritatis. de dolo & cō-
tu. & vide bo. gl. i. c. iuratos. xv. q. vj. nā quidā dicunt in
d. c. veritatis, q non. Inn. dicit q tenet & idē Abbas, hic
ex quo enim remanet obligatio, ergo debet soluere, vt
hic in simili dicit in familiaribus obligatis ad obsequium
ante excōicationem: vt non obstat excōicatione teneā-
tur implendere obsequium debitum. in contrarium fa-
cit tex. per locum à speciali. nam si speciale est in filijs, &
mercenarijs, & similibus de quibus in hoc. c. & in præal-
leg. c. quoniam. ergo in alijs contrarium est quantuncū
que duret obligatio: quia non teneor communicare ex-
cōmunicato. nec debeo incurrere periculum animæ ex
facto suo. & idem concludit glo. in. d. c. iuratos. q debet
fieri depositio in eadem sacram. & hæc opinio plus mihi
placet. Abbas.

¶ SVMMARIVM.

- 1 Excōicatus si recipiat ordines sacros, quomodo puniatur. 2.
- 3 Monachus excōicatus quo casu possit per abbatē absolui. 14.
Subditus qui certo casu potest dispensari per dominum, non in-
telligitur de casu qui obuenit antequā esset subditus: nisi
de hoc expresse caueatur. 4.
- 4 Ingressus religionis non vitatur, si fiat per excommunicatum
idem de matrimonio.
- 5 Delictum commissum in Episcopum, vel Abbatem, semper di-
citur enorme.
- 6 Clericus percutiens clericum, à quo absoluitur?
- 7 Ignorantia nō cadit in factum proprium, nisi sit multum anti-
quum: & tunc non admittetur si illud factum antiquum es-
set notabile.
- 8 Membrum propriè quod dicatur?
Membri mutilatio, & truncatio differunt.
- 9 Enormis iniuria quæ dicatur? 10.
- 10 Iniuria facta cum pugno in naso, vnde multum sanguinis exi-
uit, non dicitur atrox.
- 11 Iniuria facta clerico, an sit lenis vel enormis: relinquitur arbi-
trio Episcopi: vt si sit lenis, ipse absoluet: si verò enormis,
remittet ad Papam.
- 12 Sanguinis effusio non dicitur, nisi ex vulnere processerit multū
sanguinis.
- 13 Prior si est in aliquo monasterio vel præpositus: quod non ha-
beat Abbatem: in omnibus fungitur loco Abbatis, adeo
quod in constitutione loquente de abbate, veniat talis prior,
vel præpositus.
- 15 Confitemi creditur in foro penitentiali.
Ignorantia præsumitur ex cōiecturis.
- 16 Abbas an possit absolvere monachū deliquētē extra claustrū?

¶ CAP.

XXXII.

Vmillorum.

Si excōicat⁹ p
manuū iectio-
ne sciēter recipit ordines, si est cleric⁹ se-
cularis, deponēdus est: si regularis, ab exe-
cutione ordinis est suspens⁹: q ignorans
ius vel factū sic excōicatus recipit ordines: si est clericus
secularis, dispēsat cū eo sol⁹ papa: si regularis, dispēsat ab-
bas, si ignorātia est pbabilis, & factū nō est graue. h. d. d
In priā pte ponit qō. In secūda rñsiō ibi: circa quos. Et ibi
pōit diffictio bimēbris. Et primū pseq̃ ibi. primos. Secū-
dū ibi: qui si claustrales. & ibi priō tractat de t. aliū absolu-
tiōe vsq; ibi: si autem. & ibi qōnē principalē soluit. ¶ Ca-
sus lralis. Absolutio illorū q violētas man⁹ imittūt i cle-
ros: sede apost. reseruāt exceptis quibūdā casib⁹, qdā tali
excōicatiōe legati sniam ecclesiasticā negligētes, ordies
suscipiunt

suscipiunt, quærit qd de his fieri debeat. In hac qōne di-
 stinguunt papa: quā distinctionē vniuscuiusq; mēbri de-
 claratione in tex. videre poteris. Ber. No. j. ex text. regu-
 lam q; incidentes in excōicationē pro violēta manuum
 iniectiōe in clericū à solo papa absolutionē cōseq pnt
 & hæc regula originaliter habetur. in. c. si quis suadēte.
 xvij. q. iij. Fallit in multis casibus. q; his versibus cōpre-
 hendunt. Regula: mors: sexus: hostis: puer: officialis: de-
 liciosus: inops: eger: senesq; sodalis. Ianitor affricus: du-
 bius causæ: levis ictus. Debilis absolui sine summa sede
 merent. Atroces verò soli papæ retinent. Et declara hos
 versus: Regula: vt. s. eo. c. monachi. & hīc in isto. c. cū il-
 lorū. Mors: vt. s. eo. c. nō dubiū. Sexus: vt. s. eo. c. mulie-
 res. Hostis: vt. s. eo. c. de cetero. Puer vt. s. eo. c. j. & j. e. c.
 quis. & c. fi. Officialis. s. eo. c. iij. Deliciosus: In isto prius
 consultitur papa. vt in. c. mulieres. s. fi. s. eod. Inops. s. eo.
 c. qd de his. Eger senesq; vt in. d. c. qd de his. Sodalis: vt i.
 c. qm. s. de vit. & ho. cler. Ianitor vt in. c. iij. s. eo. Affri-
 ctus potestati alterius: vt in. c. mulieres. s. eo. & in. c. rela-
 tum. j. eo. Dubius. vt. s. eo. c. cū desideres. Causæ iustæ ad
 nō eundū: vt in. c. qd de his. s. eo. Levis ictus: vt in. c. pue-
 nit. j. e. Debilis. vt i. c. ea noscitur. s. e. Atroces. vt in isto &
 c. relatū. & n. c. canonica. j. eo. ¶ No. ij. pœnā clerici se-
 cularis recipiētis ordinem dū existit in excōicatione. de-
 bet enim deponi ab illo ordine, nec pōt cū eo alius cir-
 tra papā dispensare. & cōcludit Iolan. & benē. q; non so-
 lūm inferioribus est interdicta hæc potestas dispēdandi
 qñ excōicatio erat talis q; eius absolutio referuabat pa-
 pæ, prout loquit iste tex. sed etiā si talis erat excōicatio,
 q; ab ea poterat absoluerē ep̄s. nā p hoc nō poterit dis-
 pēdare cū sic ordinato: qā effectus est irregularis cū quo
 nullus citra papā dispensat: vt. c. ij. & iij. de cle. excō. mi-
 ni. & videt probari in. c. j. & iij. de eo qui fur. or. re. vbi
 patet q; cū recipiente ordinē post excōicationē sol⁹ pa-
 dispensat. ¶ Tertiō no. q; potestas dispēdandi videt ma-
 ior quā ptas absoluedi ab excōicatione. & vbi quis non
 pōt absoluerē: multominus nō pōt dispensare: sed nō cō-
 uertit: nam licet quis possit absoluerē, non tñ pōt dispē-
 sare: quia cōcesso minori, non videt concessum id qd est
 maius, & pone exēplū in his quæ dixi in primo notabili.
 ¶ Quartō not. in. s. quod si claustrales. q; Abbas potest
 absoluerē monachos suos ab excōicatione inflicta pro-
 violenta manū iniectiōe in clericos^a, siue inciderint
 in excōicationē post ingressum religionis: siue ante. dū-
 modo excessus non sit enormis: & in hoc extenditur
 ca. monachi. s. eod. vbi dabatur potestas qñ in monaste-
 rio inciderāt in excōicationē. Et ex hoc & ex text. not. q;
 habenti certo casu potestātē dispēdandi cū subdito delin-
 quente, non intelligit tributa potestas dispēdandi cū eo
 qui deliquit anteq; esset subditus, nisi specificē hoc cōce-
 datur. vt hīc. Et intellige q; Abbas pōt absoluerē mona-
 chos ab ista excōicatione. de qua in tex. nō aut à qualibet
 excōicatione canonis: qā non debemus extēdere istum
 tex. prout dixi in. c. monachi. s. e. Sed iste casus cōcessus
 fuit: quia de facili ppter cōionē incidūt in hāc excōica-
 tionē. ¶ Quintō not. & tene mēti super tex. q; excōica-
 tio nō impedit ingressum religionis. vñ tenet ingressus
 & professio excōicatione nō obstāt. Si tñ sciret excōica-
 tio. i. nota esset, nō deberet abbas illum recipere ante ab-
 solutionē. sed si recipitur, tenet ingressus, sicut & matri-
 monium nō impedit per excōicationē: vt. c. significasti.
 de eo qui duxit in ma. quā pol. p. adul. ¶ Sextō not. q;
 excessus cōmissus in ep̄m vel abbatē semper dicit enor-
 mis, & in extendentem manū violētā in ep̄m est pœna
 pditionis oīm bono. xvij. q. iij. c. q; deinceps. & vide qd
 habet in. l. si quis in hoc genus. cū aut. sua. C. de sacr. san.
 ec. ¶ Septimō no. casum in quo abbas dispensat cū irre-
 gulari. ¶ Octauō no. q; religiosus percutiēs clericū se-
 cularē, à solo papa absolui pōt: sed hodie hoc recipit li-

mitationē: qā in eo casu in quo secularis clericus percu-
 tiens clericū secularē absolui pōt ab ep̄o in eo casu reli-
 giosus percutiens secularē potest etiā ab ep̄o absolui: vt
 in. c. religioso. eo. ti. lib. vj. ¶ Nonō no. q; facilius dispen-
 satur cū regulari excedēte ex iuris ignorātia: quā cū cle-
 rico seculari, nā cum eo solus papa dispēsat in casu hui⁹
 c. sed cum religioso dispēsat abbas. ¶ Vltimō no. & te-
 ne menti ex fi. literē, q; in facto antiquo etiā ppro pri-
 sumis ignorantia, nisi factum fuerit arduū^b & notabile
 vel nisi faciens fuerit adult⁹ & discretus: tūc em̄ nō pre-
 sumitur ignorātia facti vel iuris: facit qd no. Bar. in. l. nō
 fatef. ff. de confes. ¶ In glin versi. religionis fauore. ibi. imō
 videtur quod de iure cōi. & c. glo. in hoc nō bene dicit: qā
 casus iste absoluedi. s. à tali excōicatione soli papæ est re-
 seruatus: vt. s. dixi. & ideō abbas absoluerē nō posset, ni-
 si ex speciali indulgētia. nec obft. ar. glo. nā licet satisfac-
 tio & pnia non sit iniūgenda, tñ absolutio fieri nō pōt
 nisi per habentē potestātē. pro hoc facit. c. à nobis. s. eo.
 vbi non sufficit pnia sine absolutione solēni. ¶ In glo.
 in ver. membri. ibi. nec distinguendū inter mēbrum. quasi ve-
 lit dicere gl. q; siue sit mēbrū principali⁹, siue aliud, sem-
 per habet locū dispositio hui⁹. c. vt solus papa dispēset.
 Sed Host. hīc ḡrit qd si vngula modicū lædat: nunquid
 pro absolutione^c debent adire papā. Rndet q; non. ar. in
 c. fi. de cor. viti. Sed postea recedit ab hac solu. dicendo
 q; illud. c. potest pcedere in dispēdatione: istud in abso-
 lutione: sed finaliter concludit vnā cū Inno. q; ista relin-
 quant iudicis arbitrio. Sed multum miror de hoc dicto
 Host. qā videt sentire q; vngula sit mēbrū: & q; læsio q;
 tuncq; modica in mēbro appellet mutilatio mēbri. Et
 magis miror de doct. sequētib; eū qui cōiter referunt
 eū & trāseunt cū eo. Sed tu dic melius q; mēbrū ppro-
 priē est pars corporis habēs officiū separatū & distinctū ab
 alijs partib⁹ corporis: vt man⁹ ad palpadū, pedes ad am-
 bulandū: oculus ad videndū & c. iō digit⁹ stricto modo
 non est mēbrū: qā nō habet officiū separatū & distin-
 ctū: sed est officiū membri: vt in. l. idē offilius. ff. de edi-
 edic. & in. l. nō sunt liberi. ff. de sta. ho. sicut dicimus i do-
 mo, q; stricto modo camera coquina, & similia loca di-
 cunt partes domus: sed largo mō qlibet lapis est, vel pōt
 dici pars domus. Et hæc vera sunt, nisi aliud appareat de
 mēte statuentis: vt not. Bar. & benē. in. l. ij. ff. de publ. iu.
 ¶ Ad propositū ergo vngula^d non est mēbrū: quinimō
 nec digitus. sed in casu huius. c. quia papa intēdit notare
 enormē excessum: satis puto q; incisio digiti esset casus
 enormis. patet ex alijs exemplis hīc positis in text. sed in
 vngula debet cōsiderari modus & qualitas læsionis se-
 cundū q; dicit enormis vel ne. Itē dic q; propriē mutila-
 tio mēbri est qñ impedit offm mēbri. puta in tibia per-
 cussus nō valet ambulare, & liberē mouere pedē: iste di-
 citur mēbro mutilatus. vt probat in. d. l. idē offilius. &
 not. Bar. in. d. l. ij. in fi. Itē scias q; differētia est inter trun-
 cationē mēbri: & mutilationē. & vt diuersa ponunt in
 cle. si furiosus. de homi. & quolibet istorū inducit irre-
 gularitatē sicut homicidiū^e vt in. d. cle. si furiosus. & trū-
 catio propriē dicit totalis mēbri abscisio seu diminutio
 mutilatio verò qñ membrū ex toto nō abscinditur: sed
 ex percussione impedit eius officiū. & hoc no. ¶ Et in
 fi. glo. Tene menti hūc fi. glo. q; excessus. notorius dicit
 enormis ratione notorietatis: nam percussus in platea,
 vel teatro, vel in ecclesia dicitur atrociter iniuriatus. in-
 stit. de iniur. s. atrox. Et ideō tene mēti q; ep̄s ex talibus
 iniurijs notorijs absoluerē non pōt: quia non pōt dici le-
 uis ex quo est notoria. vt in. d. s. atrox & hīc. ¶ In glo.
 in verb. sanguinis. Not. j. ex glo. q; nō semper effusio san-
 guinis est enormis percussio. nam qñq; multū sanguinis
 procedit ex leui percussione. puta percussio est facta in
 naso. nam de facili exit multū sanguinis. Consideramus
 ergo mentē tex. & non corticem. j. q. j. c. marchion. sicut

SEBASTIANI.

¶ In clericos.

Quid aut in alijs
 excōicationibus.
 vide Fede. de sen.
 in cōfi. xiiij. quem
 refert Feli. in. c. po-
 stulasti. in. x. colū.
 in fi. s. de rescrip.

¶ Et istū tex. Ad
 hoc alle. d. Ant. in
 c. ab excōicato. de
 rescrip. in pe. col.

¶ Miror qd. Ab.
 hic non ponderat
 istā gl. in versi. mē-
 bri. q; singulariter
 vult q; stetur arbi-
 trio iudicis q; di-
 cat enormis ex-
 cessus, & est sum-
 mē notanda ad ea
 q; Bart. i. l. leuia. ff.
 de accu. & in. l. nō
 solū. s. si mādato.
 ver. circa secundū
 ff. de iniur.

SEBASTIANI.

¶ Vngula. Vide
 Bar. in. l. nō sunt li-
 beri. ff. de statu.
 ho. Ange. de are.
 vbi late Augusti.
 cri. in tra. malefi-
 ciorū. in verbo mē-
 bri. Feli. in. c. ego
 in prin. s. de iure-
 iurand.

ZACHARIAS.

¶ Inducit irregu-
 laritatem sicut ho-
 micidium. Adde
 qd no. in apostil.
 ad istū in. c. de dia-
 cono. n. 7. in apo.
 in ver. vel membrū
 detruccatio. s. qui
 cle. vel vo.

Panormi. super Quinto

posset esse enormis læsio sine effusione sanguinis. vt not.
 11 in. c. vnico. de cōsecra. ecc. vel alta. lib. vj. ¶ **¶** Secūdo no.
 ex gl. ibi. puta episcopi & abbatis. q̄ in arbitrāda qualita
 12 te & quātitate iniurię lēfionis nō est necesse recurrere
 ad papā. sed ep̄s vel Abbas arbitrari pōt. quia ex quo eis
 cōcedit certis casib⁹ absolutio. ep̄i pōssunt cognoscere
 an eorū sit iurisdictio. argu. in. c. sup. literis de rescript.
 & in. l. si qs ex aliena. ff. de iudi. sed caueāt sibi ne dicāt le
 13 uē vbi est enormis. ¶ **¶** Vltimō no. ex gl. significationē
 hui⁹ verbi effusio. denotat enī abūdantiā. & iō vbi req̄
 rit effusio sanguinis oportet q̄ inde p̄cesserit multū san
 guinis. b̄ & hoc not. quia facit ad multa. ¶ **¶** In gl. in ver.
 per abbatem. ibi: *¶ regulares canonicos extenditur &c.*
 Cōclude q̄ si prior est in monasterio loco abbatis: vt qa
 monasteriū nō habet abbatē sed priorē. vt in multis lo
 cis. tunc habet locū iste tex. Idē si appellet alio nomine.
 vt p̄posit⁹. Nā isti priores & p̄lati habent loco ab
 batū. ar. in. c. fi. s. de sta. reg. & pro hoc facit iste text. ibi:
eorum p̄latus &c. vbi vtitur verbo generali. secus dicit
 in prioribus claustralib⁹ habētib⁹ abbatē supra se in eo
 dē monasterio: quia illi nō pōssunt absolvere. sed recur
 rēdū est ad abbatē. vt hīc. & in. c. monachi. s. eo. Et in fin.
 gl. Host. tenet cōtrariū in tēplarijs: qa ex quo in eis non
 exp̄sum est, nō debet hoc priuilegiū extēdi: de quo dic:
 vt dicitur in. c. canonica. j. eod. ¶ **¶** In gl. in ver. p̄passus. in
 fi. Host. dicit q̄ hēc non est sufficiēs r̄sio. nā p̄sumē
 dū est papā fuisse motū ex aliqua ratione. Ipse verō di
 cit q̄ ideo abbas monachi percussi vocatur in absolutio
 ne: quia pro iniuria illata deberet fieri satisfactio mona
 sterio monachi percussi, etiam in pecunia. vt in. c. paro
 chianos & quod ibi no. s. eo. sed cū monach⁹ percutiens
 nō habeat propriū vnde satisfaciāt, nec debet teneri mo
 nasteriū ex delicto suo. statutū fuit in cōpēsationē iniu
 rię q̄ Abbas monachi percussi voce & intellige Host.
 q̄ absolutio fiet per p̄priū abbatē solū sed alius abbas
 verberabit percussorē in satisfactione dom̄. Anto. dicit
 q̄ quicquid dicat Host. vterq̄ abbas vocat hīc ad absol
 uendū: & benē dicit: & ideo oportet q̄ absolutio fiat p
 vtrūq̄, vel vnus vices suas cōmittat alteri. Ratio tamē
 Host. mihi placet, quia nō video aliā rōtionē quare alie
 nus abbas voce in absolutionem nō subiecti. ¶ **¶** In glo.
 in verb. p̄mereri. in fi. Et hęc ratio gl. procedebat olim
 quando monachi non erant clerici, vt habetur. xvj. q. j.
 c. generaliter. Sed hodie communiter sunt clerici. Ideo
 statutum est id quod habet in. c. religioso. eo. titu. lib. vj.
 & dic vt ibi. ¶ **¶** In glo. in verb. dispensare. in fi. Et intel
 ligit Inno. q̄ dispēsare pōt qn̄ irregularitas fuit cōtracta
 ante ingressum religionis. Host. & cōiter. do. intelligū
 gūt indistinctē: qa iste tex. sic loquitur. Sed dicit Hosti. q̄
 iste casus nō est extēdēdus ad alios casus. quasi velit dice
 re q̄ licet abbas hoc casu dispēset cū monacho irregu
 lari, nō tamē poterit dispensare in alijs casibus, nisi hoc
 sit iure expressum: quod mihi placet. arg. eorū quæ dixi
 in. c. monachi. s. eo. & facit regula in argumentū. & reg.
 14 quē à iure cōmuni exorbitāt. de reg. iur. lib. vj. ¶ **¶** In gl.
 fi. in fi. Hosti. soluit & bene. q̄ in foro p̄nitētiā bene
 creditur cōfidenti. & ita loquitur cōtrariū: sed hīc nos lo
 quimur in foro contentioso, vbi ignorantia vel sciētia
 p̄sumitur ex cōiecturis: pro hoc. quia hīc loquimur in
 dispensatione quæ fit cā cognita, & in foro iudiciali. vt
 15 nota. in. c. ij. de schismaticis. ¶ **¶** Extra glo. quæro quid
 si religiosus percussit religiosum extra claustrum: nun
 quid possit per abbatem absolui. Host. tenet quod non
 sed debet absolui ab ep̄o: & si sunt sub diuersis ep̄is. de
 bent cōueniri episcopi illorū episcopatuū, vel vnus cō
 mittere alteri prout de abbatibus dicitur in. s. si v̄ro. &
 per tex. in. c. monachi. s. eo. & s. qui si claustrales. huius
 c. vbi dicit q̄ in claustro: secus si extra claustrum. nā tūc
 violat iurisdictio, & ordo ecclesiasticus cōfundit, si sua

iurisdictio vnicuiq̄ ep̄o nō seruet. xj. q. j. c. peruenit. Ab
 bas & communiter doct. tenent cōtrariū. nā in. s. si verō.
 nihil dicitur de claustro. Item ex quo monasteriū nō est
 exemptū, de territorio ep̄i dicit, & tamē pro percussioe
 ibi facta absoluit abbas. Itē & fortius, abbas absoluit ex
 cōicatum ante ingressum religionis, ergo fortius post
 ingressum. Itē & vltimō cū text. indulgeat absolutionē
 abbati quādo religiosus vnus claustrī iniecit manū &
 impossibile sit vt eadē pcussio fiat in diuersis claustris,
 ergo apertē patet q̄ pro percussioe facta etiā extra clau
 strum abbas absolvere potest & ideo ad iura facientia
 mētionē de claustro supplēdū est maximē. in hoc tñ du
 bio dicit Io. an. fecisse qnq̄ seruari q̄ episcopus commi
 sit abbatī. Abbas.

SVMMARIUM.

- 1 Moniales excōicata absoluitur per episcopū loci. s. etiā quod
excessus sit enormis. 4.
- 2 Moniales gaudent priuilegio canonis si quis suadente.
Clericorum appellatione, venit omnis persona in totū trāsata
in obsequium diuinum.
Monachorum appellatione veniunt moniales.
- 3 Conuersi gaudent priuilegio religiosorum.
- 4 Monasteriū exemptū dicitur esse in diocesi episcopi.
- 6 Fratres vel sorores sancti Frācis: an si sint excōicati, absol
uantur ab episcopo, vel eorum generali?

CAP.

XXXIII.

De monialibus.

† Moniales

excōmunica
 tas pro iniectione manuum absoluit ep̄s.
 h. d. Vel aliter & sic. Monialis percutiens
 moniale, seu conuersam vel clericū secu
 larē, incidit in excōicationē, & ab ep̄o loci absolui pōt.
 h. d. Primō ponitur cōsultatio. Secūdo r̄sio ibi: *super
 quo.* ¶ Casus literalis. Quēsitū fuit à dño papa de monia
 libus per quē sit eis beneficiū absolutionis impēdendū,
 si vel in se inuicem, vel conuersos vel cōuersas suas, aut
 clericos etiā manus iniecerint temerē violentas. & r̄n
 det papa vt huiusmodi per ep̄m ī cui⁹ dioecesi monaste
 2 ria fuerint absoluant. Ber. ¶ **¶** No. j. ex tex. moniale vel
 cōuersam gaudere priuilegio canonis si quis suadente.
 xvij. q. iij. Ex quo infero q̄ illud priuilegiū non compe
 tit solū eharactere clericali insignitis, cū moniales nō ha
 beāt ordines vel cōuersas: & tamen gaudent hoc priuile
 gio. Infertur ergo q̄ illud est priuilegiū ecclesiasticarū
 personarū quē in totū trāsata sunt in deū. ad hoc. xvij.
 q. iij. c. quisquis. & no. in. c. non dubium. s. eo. Et ex hoc
 3 etiam infero. q̄ verbū clericus quandoq̄ sumitur largif
 simē vt cōprehendatur ecclesiastica persona in totū trā
 slata in obsequiū diuinū. nā ca. si quis suadente non facit
 mentionem nisi de clerico, vel monacho: vel potest col
 ligi & aliud. q̄ appellatione monachorū veniunt monia
 4 les. d̄ vt sic masculinum concipiat fēmininū. vt dicto. c.
 si quis suadente. iuncto. c. mulieres. s. eodem. & in. l. si ita
 3 fuerit. ff. de lega. ij. & in. l. j. ff. de verbo. signifi. ¶ **¶** Secū
 do no. q̄ conuersa monasterij. nō dicitur propriē mo
 4 niales: gaudent tñ in hoc priuilegio monialiū. ¶ **¶** Ter
 tiō no. episcopum posse absolvere indistinctē moniales
 nec papa reseruat sibi casum enormitatis. ex quo posset
 inferri q̄ quantūcūq̄ excessus sit enormis episcopus
 absolvere potest, ne habeant moniales materiam immi
 scendi se inuerecundē cōtibus virorum. nam nō debēt
 exire claustrum monasterij, vt in. c. vnico. de sta. reg. lib.
 vj. vnde in monialibus non excipit sicut in monachis in
 c. p̄cedenti. & in. c. monachi. s. eodem. ¶ **¶** In gloss. ibi:
 tam exemptas. No. gloss. & hanc gloss. sequitur Vincen.
 eo. in. c. canonica. & communiter docto. hīc. & facit cle
 mēt. attendentes de sta. reg. & c. vnico. eo. tit. lib. vj. pro
 hoc. q̄ uia tex. hīc loquitur indistinctē vt absolutio pos
 sit fieri per episcopum in cuius dioecesi monasterium
 situm est

SEBA. SAPI.

a ¶ Qualitate. Vide
ad hęc q̄ scribit
elegāter Lopus, al
leg. lxxvj.

ZACHARI.

b ¶ Multū sangui
nis. Adde Angel.
are. in suo trac. ma
lesi. in ver. sangui
nis. gl. xvj. q. j. c. re
timini. & xlij. dif.
c. sape. & ibi Arc.
& Lā. de fano. in. l.
in quorum. ff. de
pigno.

SEBA. SAPI.

c ¶ Clericus. Vide
latē quē veniāt ap
pellatione clerico
rum per Feli. in. c.
tua nos. in. j. no. s.
de iureiur. aliquid
in. c. nō dubiū. in
fi. no. s. hoc tit.

ZACHARI.

d ¶ Veniūt monia
les. Adde q̄ licet
moniales veniant
appellatione mo
nachorū vt hic. nō
tñ veniūt sorores
sanctę clarę appel
latione fratrū scti
Francisci. ita not.
Bal. in. l. quicūq̄.
col. v. C. de ser. fu.
Pau. de lea. in cle.
j. de elec. & Alex.
cōsil. cxxvj. vol. j.

ZACHARI.

e ¶ Priuilegio. mo
nialiū. Adde quod
no. in apostil. ad
istū. in. c. ex teno
re. in apostil. i ver.
alicuius religionis
nu. 2. s. eo. tit.

fitum est. nam & monasteriū exemptum dicitur in dice-
cesi episcopi. vt in c. graue. s. de offi. ordi. Tene ergo se-
quentē solu. gl. vt autoritate huius. c. ep̄s possit absol-
uere omnes. ¶ Sed dubiū imminet quid in istis sorori-
bus sancti francisci & aliorū medicantiū. cū habeāt ge-
neralem supra se habentē quasi episcopalem super eas:
nunquid possint ab illo absolui. & videtur q̄ sic per ea-
que no. in cle. j. de reb. ecclē. nō alienā. in glo. per Inn. in
c. ij. de transac. Sed fortē contrariū esset dicendū. quia
hoc tantū indultū fuit ep̄is ob reuerentiam ordinis ep̄a-
lis: ergo non licet inferioribus hoc attentare. quod ta-
men est satis dubitabile. Abbas.

SUMMARIUM.

- 1 *Excommunicatio superueniens nō impedit quin cū tali excōica-
to participemus in contractu cum eo inito, qui non pōt sine
communicatione explicari. 3.*
- 2 *A debitore excōmunicato licitē exigitur. 4.*
- 3 *Cum haretico non licitē cōtrahimus: & quare?*
- 6 *Subditi dicuntur largo modo familiares.*
- 7 *Excōmunicatum an teneamur vitare cū damno nostro? 10.
Peccatum nō debemus cōmittere, vt vitemus damnum.*
- 8 *Contractus initur cum excōmunicato.
Contractus prohibitus sub certa pœna: si fiat, valet: sed pœna
committitur.*
- 9 *Excommunicatus an possit sibi acquirere spiritualia: vel alte-
ri conferre.*
- 10 *Cum excommunicatis debemus vitare communionem dñi nō
voluntariam.
Excōicatum debemus vitare quo ad sua cōmōda.
Societas cum excōicato an teneat?*

CAP.

XXXIII.

Si verè. ¶ Si locanti operam perso-
nalem soluiſti pretium, vel
partem & postea fuit excōicat⁹, vel erat
prius: sed ignorabas, si ad satisfaciendū
non pōt induci in opera sic locata, sibi
poteris cōmunicare. h. d. Vel breuius: & sic. Contractus
etiā qui sine cōmunionē explicari nō potest, nō dissol-
uitur, seu impeditur per excommunicationem superue-
nientē in eū qui tenet aliqd prestare nō excommunica-
to. h. d. & primò ponit permissionem, quā secundo pro-
bat tribus rationibus. prima ibi: cū enim. secunda ibi: est
autem. Tertia ibi: preterea. ¶ Casus literalis. Quidam
cruce signati cōuenerunt cum venetis vt ipsi veneti du-
cerent eos nauigio suo vsq̄ in terram sarracenorum p
certa mercede: maiore parte naui recepta veneti fuerūt
excommunicati: isti cruce signati dubitabant vtrū debe-
rent transire in nauibus illorum cū illi essent excōmu-
nicati. Quæsitum fuit à papa quid facere deberent cū
ipsi veneti nollēt eis restituere mercedē receptam. Rñ-
det papa cruce signatis, q̄ si veneti nolūt absolui nec sa-
tisfacere sibi de mercede: permittat illis vt cū ipsis trāf-
eant vsq̄ in terrā sarracenorum. secundum q̄ cū ipsis
conuenerunt. communicantes tamē illis cū dolore cor-
dis, & sub spe veniæ, quia cū maiorem partem merce-
dis receperint, nec etiam velint restituere: nec possint
ad hoc compelli, lucrum de sua malitia reportarent: &
isti ex eorum pœnitentia damnum, & ab excommuni-
catis possit peti & exigi quod debetur. & in iure cauet
q̄ si quis trāsit per terram hareticorum aut excōicato-
rum, necessaria emere poterit ab eisdem. Præterea si pa-
terfamilias domus excōmunicatus sit, eius familia excu-
satur à participatione ipsius & dux venetorum tanquā
dominus nauis, nisi sit excōmunicatus, ipsius excōi-
catio istos non continget, tanquā familiam ipsius do-
mini, dum in nauibus eius fuerint, excusabiles erunt
apud Deum, si in illis communicauerint ipsis in qui-
bus eorum communionem non poterant euitare. Ber.

¶ Not. j. ex tex. q̄ ab excōito pōt licitē sine pœna excō-
municationis debitū exigi, & recipi: quia excōicatio nō
debet excōmunicato commodum afferre. ¶ Tercio
no. q̄ excōicatio superueniens in familiarem cōducti-
uum non impedit quo minus liberē possimus vti eius
obsequio. ¶ Tercio no. q̄ licet exercitium obligatio-
nis impediatur ex parte excōmunicati in eius commo-
dum, vt in c. intelleximus. s. de iudi. secus in exercitio
obligatiōis ex parte nō excōicati. ¶ Quarto no. q̄ nō
est licitū cōmunicare haretico: tamē propter haresim:
tum quia quilibet hareticus est excōmunicatus. vt in c.
excōicatus. s. de here. ¶ Quinto no. q̄ existens in loco
alicui subiecto, largo modo potest dici de eius familia.
¶ Vltimo no. q̄ habens necessitatem cōicadi cū excōica-
to, debet inquantū pōt vitare ei⁹ cōionē. ¶ Et not. q̄
nō tenetur quis vitare excōicatum cū damno etiā tēpora-
liū rerū qd̄ intellige respectu obligationis pcedētis. nā
cōmittere malū nō debet vt euitet dānū. vt in c. sacris. a
s. qd̄ met. cau. ¶ In j. gl. ibi. cū papa hoc permittat. Et ad-
uerte quia text. pōt intelligi dupliciter. priò vt sit hac
permissio iuris & hoc voluit hic Inn. in versi. *permitti-
mus*. Idem Hosti. intelligendo q̄ cōtractus fuit initus
ante excōicationem vel post: sed isti ignorabāt. aſs tenet
ipse q̄ est permissio specialis, & cōtinet indulgentiam,
& q̄ de iure hoc. c. procedat, patet in exemplis positis
in eo. ¶ Et generaliter hic queri pōt nunqd̄ teneat cō-
tractus initus cū excōmunicato. Hosti. hic multū instat
& cōclusio sua est q̄ aut cōtractus fuit initus tempo-
re excommunicationis. & scienter, & tunc cōtractus est
nullus: quia ex quo prohibetur cōio: ergo & cōtractus
initus, quia non potest iniri sine cōmunionē. Si ergo p-
hibente iure vel lege humana cōtractus initus est null⁹
fortius prohibente. l. diuina & apostolica. C. de legibus.
l. non dubium. x. dist. c. vides. Si verò cōtrahens cū ex-
cōicato ignorabat eum excōicatum, tunc cōcludit q̄ cō-
tractus tenet ad cōmōdū nō excōicati, sed in fauorē ex-
cōicati est nullus. Inno. hic & cōiter moderniores tenēt
oppositum dicentes contractū validum: & pro hoc iste
tex. qui loquitur indistinctē. Item cōtractus est de iure
gentium: excōicatio verò de iure positiuo. Item cōmu-
nio non prohibetur in odium contractus. quo casu pro-
cedit opin. Hosti. sed in odium ipsius excōicati: & ideò
virtus contractus non debet impediri. pro hoc, quia cō-
munio cū excōicato non prohibet. simpliciter sed sub
certa pœna: & ideò satis est q̄ pœna cōmittatur: & hoc
arg. sufficeret tenendo opi. Cy. in l. non dubium. C. de
legi. de quo tamen per Bar. in l. prætor. ff. de noui oper.
nun. sed (vt dixi) cōmunio non prohibetur propter con-
tractum. & de hac materia vide quod no. in c. veritatis.
de dolo & contuma. ¶ Sed circa hoc queritur, quid
de spiritualibus. Hosti. tenet hic q̄ non potest excom-
municatus acquirere sibi spūalia, nec alteri. validē cōfer-
re. ad hoc. c. proposuisti. & c. postulasti. s. de cleri. excom-
mu. mini. Ioan. cald. disputauit q̄ collatio beneficij fa-
cta ab excommunicato tolerato valet ratione publici
officij. argu. in c. ad probandum. de re iudic. & in l. bar-
barius. ff. de offi. prætor. Conclude sic quòd aut excom-
municatus erat notorius: & tunc non valet collatio. nec
potest alium excommunicare, nec alia gesta sustinetur
ratione publici officij: vt in d. c. ad probandum aut erat
toleratus: & tunc collatio alteri facta, vel gesta ratione
publici officij valent præter q̄ in excōmunicatione: quia
cū sit extra ecclesiam, non potest alium ejcere: sed ex-
communicatio sustinetur donec hoc fuerit patefactū.
xxiii. q. j. in princip. vbi glo. Si verò aliqua gerit ratio-
ne priuati officij circa illa spiritualia, nō valet. vnde ele-
ctio facta per excommunicatum occultum non tenet
vt in c. cū dilectus & quod no. ibi Innoc. de consuet.
vnde in his quæ non geruntur ratioe publici officij nō

¶ Pōt dici de eius
familia. Adde Spe-
cu. in ti. de teste. s.
j. ver. itē excipit
q̄ est domesticus
cū. q. seq. doc. in c.
in literis. s. de test.
& Geml. i. c. sicut
de verb. sig. lib. vj.

Panormi. super Quinto.

est differentia inter occultum & publicū. vt no. Inno. in dicto. c. cū dilectus. & Io. and. in. c. j. de rescriptis. libr. vj. quod no. An aut collatio ordinū ab excōicato occulto facta valeat quo ad executiōem. dic vt no. in. c. per tuas. ij. de simo. & in. c. fi. de eo qui rece. ord. ab epō q renū.

10 epi. ¶ In gl. in ver. excōicatoriū. ibi: *diuidere societatem.* Et idem Inno. & Host. in. c. nuper. s. eod. vbi plus dicūt q etiā in eadē domo vel camera possum esse cum excōicato. ex quo ibi sum pro factis meis. non em̄ dicor sibi cōmunicare, sed potius vti iure meo, a quo si ne damno resilire non possum. debeo tamē vitare cōmunionē omnino volūtariā, vt iacere secū in lecto, vel prandere in eadē mensa. non obstant iura allega. in contrarium quē infra in fi. gl. subiiciuntur: quia illa procedunt ex superabūdanti iustitia: vel delicias debeo omittere propter superuenientiā excōicati: sed ius meū dimittere nō teneor: pro hoc tex. dum dicit q ab excōicato pōt exigi & recipi quod debetur: forti⁹ ergo possum vti iure meo præsētia excōicati non obstante & circa societatem distinguit hīc Hostiē. q aut societas fuit contracta ante excommunicationem, aut post. Primo casu licitē possum vti argumē. hīc secūdo casu. Aut ego contraxi societatem, aut successi in ius alteri⁹. Primo casu non debeo vti illa societate. quia deliqui contrahendo secum. Secundo casu sic: quia ego non sum in culpa. & societas habuit originem ante excommunicationem: licet ego successerim in ius alterius tēpore excōmunicationis: & intelligo omnia prēdicta q non debeo abstinere a societate quando dānum mihi contingeret. secus si damnum contingeret excōicato: quia nō teneor sibi cōmunicare in fauorem suū. arg. eorum quē not. in. c. nos sanctorum. xv. q. vj. & in. c. veritatis. de dolo & contuma. Tene menti. Abbas.

¶ S V M M A R I V M.

1 Clericus incorrigibilis potest licitē per prælatus incarcerari. 2.

Laici capere possunt clericos ex voluntate episcopi sine metu excommunicationis. 4. intellige vt in. nu. 5. 7.

2 Fuga quando timetur. potest huiusmodi suspectus in carcere mancipari.

3 Carcer est inuentus etiam ad pœnam de iure canonico.

5 Clericus non potest capi de commissione illius qui non habet iurisdictionem in eum in criminalibus: licet in civilibus sic, & capiens non excusatur.

6 Qui prælatus habeant iurisdictionem in clericos?

Clericus suspectus de fuga. potest capi per quēcūque sine metu excommunicationis: tam in causa civili quam criminali. 9.

8 Clericus non potest torqueri per laicum, etiam ex consensu prælatus sui.

9 Clericus etiam incorrigibilis nisi sit depositus vel traditus curia seculari, non potest per laicum distringi.

¶ C A P.

XXXV.

Vt fama. ¶ Potest prælatus, & debet clericū subiectū incorrigibilem incarcerare. h. d. Primo Laici circa metū excōicationis de prælatus licentia capere possunt clericos, & ad iudiciū ducere. Secunda pars ibi: *Laici.* ¶ Casus lite lis. Aliquādo clerici grauiter excedunt, nec possunt ad agendā pœnitentiam in monasterijs tutē deputari: sed oportunitate captata inde aufugiunt, & peioribus sceleribus se immiscent. Quæsiuit Lugduñ. ep̄s vtrū possint ab epō vel alijs prælatis arctē custodiæ mancipari. Rñ. papa q cū plati excessus teneant corrigere clericorū, & publice vtilitatis intersit ne crimina remaneāt impunita: & illi clerici fiunt deteriores, debēt illos sub arcta custodia detinere, postq̄ de crimine fuerint canonicē cōdēnati. Secūdo quæsitū fuit vtrū laici incidāt in excōicatio nē si clericos in magnis sceleribus cōprehēdāt, cū eos ad

iudices trahere non possunt nisi in eos man⁹ iniecerint violentas. Respond. papa q circa excommunicationem pnt capere clericos, & ad iudiciū trahere si oporteat et violēter: dū tñ illud faciāt de mādato suorū plat. cū hoc non ipsi, sed illi quorum autoritate hoc faciūt facere videātur: & non amplius laicorū violentia se extēdat q̄ exigit defensio clericorū. Ber. ¶ No. j. ex tex. ibi: *grauiter excedentes.* q p grauibus delictis cleric⁹ potest deponi, & in arcta custodia mācipari qñ verisimiliter timetur de fuga: si detrudere in monasterium. Et ex hoc tex. no. q vbi cessat talis timor, nō debet clericus p grauibus delictis in carcere deputari: sed tantū in monasteriū ad agēdū pœnitentiā mitti. vt in. c. tue. de pœnis. Carcer em̄ non debet deputari nisi p grauisimis delictis. vt in. c. penul. de hære. & c. nouim⁹ j. de ver. sig. vide Inno. in. c. qualiter. ij. de accus. ¶ Secundō no. ibi: *canonicē cēdemnatū sub arcta custodia detinere &c.* q clericus pōt carcerari in pœnam delicti: seu vt agat ibi pœnitentiam de delicto: vnde de iure canonico carcer deputari pōt etiā ad pœnā. vt i. c. quis. de pœnis. li. vj. ¶ Tertiō no. in. s. laici. q familia potestatis impune capit clericū auctoritate prælatus. nā nō videt familia hoc facere: sed ipse prælatus mādans. vt in tex. ¶ Quartō no. q duo requiruntur ad hoc vt clericus licitē possit capi auctoritate prælatus. Primō q cleric⁹ sit illi prælato subiect⁹. Secūdo q ad illum prælatus spectet corrigere clericū criminofum. quasi velit dicere tex. q non sufficit prælatus habere iurisdictionem in civilibus. Ex quo infertur q rector vniuersitatis cū ad eū non spectet corrigere criminofum clericum, non potest impune mandare clericū scholarem capi, nec familia capies tūc esset excusata. ¶ Quintō no. ibi: *facere videantur &c.* q mandans nō dicitur verē facere, sed fide & interpretatiue. & hūc tex. allegauit in. c. mulieres. s. eo. & dic vt ibi no. ¶ Vltimō no. contra capientes clericos etiam in casu licito. vt si inferunt violentiam vltra q̄ expediat, incidant in excommunicationem. ¶ Sed pro declaratione tex. & prēdictorum. quæro qui sunt isti prælatus ad quos spectat correctio clericorū: Dicit Inno. q sunt episcopi, qui habent ordinariā iurisdictionem in clericos. xj. q. j. c. de persona. & in. c. at si clerici. de iudi. cū simi. Idem in alijs prælatis habentibus iurisdictionem hanc in clericos. vt sunt abbates in monachos suos. xvij. q. one. ij. c. abbates. Idem puto in alijs prælatis inferioribus habentibus iurisdictionem etiam de iure: vt in. c. irrefragabili. in. s. excessus. de offi. ordi. & in. c. dilecti. de appella. & refert Innocen. hīc quosdā tenere, q quilibet iudex etiam laicus, vel socius cleric⁹ non iudex possit capere clericum criminofum ne fugiat, non vt retineat, sed vt præsētet eū iudici suo sicut dicit in defensore ciuitatis, qui capit criminofum quem corrigere nō potest, vt iudici præsētet. vt in authen. de defenso. ciuita s. nos igitur. Host. tenet contrarium. dicens q vbi ius nō est expressum, non licet iniicere manus in clericum. Hanc materiam plenē explico in. c. cū non ab homine. de iudi. Et ibi teneo quod vbi ista captura fit ad bonum finem: quod euitatur excōicatio. c. si quis suadente diabolo. Sed si capio clericū criminofum ne fugiat, non videor facere suadēte diabolo sed suadente Deo & bono publico. cū publica vtilitatis intersit vt crimina puniant: vt in tex. Idem vt dixi in familia potestatis capiente inuentū de nocte, cū sit præsumptio fraudis: quia qui malē agit odit lucem. vt in. c. consuluit. de offi. dele. familia em̄ videtur capere vt impediat delictū committendū: et omittens obuiare facinori, peccat. vt in. c. delicto. eo. titu. lib. vj. Idem puto in capiente clericū debitorem suum fugientē, quia hīc cessat dolus & suasio diabolica. Ad hoc. laic⁹ prator la grā de. s. si debitorem. ff. de his quæ in fra. cre. & vide Bart. in. l. si quis in seruitute. ff. de fur. ibi tamen loquitur de clerico

a ¶ Pro intellectu huius decre. vide gl. & Archi. xlv. di. in sum. & Bal. i. l. si qua p calūniā. C. de epi. & cle. & an aliquo casu laic⁹ licitē possit torquere clericū. vide Do. in. c. ante oīa. in fine. xxxv. di. & vide qd scripsi post do. Abb. s. eo. in. c. vniuersitatis. & vide oīno Do. post Archi. in c. de his. el. ij. in. ij. glo. ver. in fi. gl. l. distin.

b ¶ Vtrū laicus vel inferior clericus possit capere clericū delinquentē ne fugiat vt eū ducat ad suū iudicē. & de hoc vide p Bar. i. s. furtorū. ist. de obl. q̄ ex deli. naf. & p Per. de anch. in re pet. regulē ea q̄ in xx. q. prin. & latif. fime p Do. in. fi. qs diaconus. in vlti. col. l. di. & plenissimē scripsit do. Bar de bellē. post ipsum. d. Abb. pa nor. in. c. cū ab homine. s. de iudi. ¶ Adde Lapum. alleg. cxx.

¶ S E B A. S A P I. ¶ Clerici. Vide Ang. de arc. i tra. maleficorū. i ver. caput a spatulis amputet. ver. quid aut si est clericus. cū alle. per Marfi. in. l. vnicus. s. cogniturum. pe. col. ff. de quæstio.

clerico capiente clericū: sed idē putarem in laico. rationibus prædictis. Et vide per Bar. in l. si qua per calumniā. C. de episco. & cle.

- 7 ¶ In glo. in versi. *violenter*. ibi. *intelligendum de incorrigibili*. Dic melius q̄ quantūcūq̄ clericus sit incorrigibilis. tamē impunē capi potest de mandato prælati. vt est tex. in c. clericos. eo. ti. lib. vj. Et ad cōtrarium dic q̄ loquitur in verberatione. hīc verò in captionē & detrusione. vt no. in d. c. si clericos. & dixi in c. vniuersi tatis. alleg. in glo. ¶ Et attende: quia reperio hīc do. Ant. & Pet. de anch. tenere illā opi. quā dixi in d. c. vniuersitatis. q̄ clericus nō potest torqueri per laicū etiā de mandato prælati. sicut nec verberari. & ita refert do. Anto. se cōsuluissē. licet contrariū fuerit de facto seruati. & ita habet cōis obseruantia. & malē. ¶ In gl. in versi. *mandato*. ibi. *incorrigibiles & traditos curiæ &c.* No. ex gl. q̄ quāquā clericus sit incorrigibilis. nisi sit traditus curiæ seculari non pōt per secularem distringi. quod intellige. nisi præcesserit depositio. vt in ca. cum non ab homine. de iudi. vel nisi capiatur incorrigibilis. vt restituatur prolato proprio. vt dictum est. Tene menti. Abbas.

SVMMARIVM.

- 1 Percutiens clericum etiā volentem incidit in excommunicationem. intellige vt j. nu. 5.
- 2 Iniuria an fiat volenti?
- 3 Excommunicatio canonis incurritur per solam manū iniectionem absque violentia.
- 4 Renuntiare nemo pōt priuilegio inducto principaliter in fauorem publicum: licet sit consequentia in fauorem priuatum.
- 6 Clericus se ipsum vulnerans vel percutiens: incidit in excommunicationem.
- 7 Clericus patiens se percuti. est etiam excommunicandus.
- 8 Percutiens clericum. an incurrat tot excommunicationes quot percussiones dat?
- 9 Pro iniuria illata clerico an possit agere ecclesia?
- 10 Actio iniuriarū est duplex. alia civilis: alia criminalis.
- 11 Episcopus non potest remittere iniuriam competentem ecclesiæ.
- 12 Clericus cōiugatus: vel bigamus: vel incorrigibilis: vel tertio monitus: vel excommunicatus: vel hereticus. vel depositus. an gaudeat priuilegio canonis si quis suadente diabolo?

¶ CAP.

XXXVI.

Contingit.

¶ Excōicatus est qui in clericum etiā volentem manus iniecerit violentas. etiam si hoc faciat in satisfactionē præcedētis iniuriæ. & est casus notabilis. Cōis diuifio. Secūda ibi. Nos autem. ¶ Casus literalis. Cōsuetudo est in Archiepiscopatu Bracharenfi. q̄ si quis in illo loco alium quem offendat corpus suū supponit spontē. xxx. vel pluribus aut paucioribus percussionebus fustium: clerici eandē cōsuetudinem obseruabant si clericus aliū clericū offēdebat. aut etiā laicum in satisfactionē iniuriæ: quēsiuit ep̄s Bracharen. Vtrū hmōi percussores clericorū incidāt in excommunicationem. Rñ. papa q̄ hmōi manus iniectione & si non violenta: iniuriosa tamen videtur. cum ille canon non tam in fauorem clerici ordinati q̄ in fauorem ordinis clericalis fuerit promulgatus: & ideo mandat papa. vt illud de cætero prohibeat attentari: vnde sequitur q̄ tales sunt excommunicati: & si quis clericus post huiusmodi prohibitionē spontē se subiecerit. excommunicetur. ita tamen q̄ clerici satisfaciunt iniuriam passo sine iniuria ordinis clericalis. Ber. ¶ No. primò ex tex. q̄ offēdēs pōt se subijcere iudicio offēsi pro satisfactione. pro hoc. c. quin taualis. & c. veniens. de iureiuran. quod est restringendum quando subijcit se arbitrio & iudicio alterius tanq̄ arbitrio boni viri: non aut pōt facere illum arbitrum seu iudicē in facto suo. vt in l. pe. ff. de arbi. & l. vnica. C. ne quis in sua causa. & not. in d. c. quintaualis. ¶ Et restringo etiā prædicta ad tex. quando per satisfactionē nō ingerit vulneratio. nam nemo est dñs mēbrorum suorum. vt l. liber homo. ff. ad l. acquil. & hoc patet in clerico. sed potest intelligi quādo pro satisfactione leuiter posset castigari: aliās aut non valeret cōsuetudo. quod etiā tenet Bart. in l. j. §. vsq̄ adeo. ff. iniur. & all. hoc. c. ¶ Scdò no. q̄ ad incurrēdū excommunicationē canonis si quis suadēte. iussit iniuriosa manus absq̄ violentia. pro hoc. c. nuper. §. eodem. ¶ Tertiò not. q̄ vbi priuilegiū est indultum principaliter in fauorē collegij seu i fauorē

a ¶ SEBA. SAPI. ¶ Nec verberari. Quādo clericus possit torqueri vide And. sicu. in c. si cōstiterit. col. iij. §. de accu. cū alleg. per Mar. in l. maritus. col. vlti. ff. de quæstio.

b ¶ Adde hic oīno qd no. Bal. in sti. de iniur. in fi. & Bar. in l. j. §. vsq̄ adeo ff. de in ius vocā. vbi ponit an quis possit percutere me volentem.

publicum. licet cōiter concernat fauorē priuatarū. psonarum. non pōt priuata persona illi priuilegio renuntiare. concor. c. si diligenti. de foro cōpe. secus dic vbi priuilegiū principaliter concernit fauorem priuatarū personarum. sed in cōsequentiā fauorē publicū vt in c. dilecti. & de foro. compe. vbi bonus text. in c. cū contingat. & quod ibi no. de iureiur. ¶ Quintò not. q̄ percutiens clericū etiam volentem ex quo non facit iocose: sed animo vlciscendi & seuiendi. nō euitat excommunicationē: quia clericus cōsentire nō pōt cū iniuria fiat toti collegio clericali. ¶ Ex quo infertur quod clericus percutiēs etiā seipsum incidit in excommunicationē. ex quo hoc facit irato animo. sicut sepe faciunt illi q̄ tedio vitæ. vel alia concupiscentia ducti seipsum interficiunt. seu vulnerant. quod cōmuniter tenetur hīc per doc. & facit in c. si non licet. xxxij. q. v. & ita etiā de iure ciuili punit ille qui seipsum vulnerat. vt not. in d. §. vsq̄ adeo. ¶ Item no. ibi. excōicetur. q̄ clericus sponte patiens verbera non est excommunicatus ipso facto. sed excommunicandus. Sed contra hoc oppo. nam communicās criminoso in crimine propter qd incurrit excommunicationem est excommunicatus ipso facto. vt in c. nuper. §. eo. Sed iste clericus cōicat isti percutienti eū in hoc crimine damnato ergo incurrit eandem excommunicationem cū ipso. Multipliciter soluitur per Io. and. Et primò q̄ iste potest accusari rōne consuetudinis. & quod fiebat ratione satisfactionis & non vt communicaret in crimine. Secundò ad incurrandā illā excommunicationem ratione participij requirit q̄ quis cōmunicet excommunicato in crimine. sed ante percussione non est adhuc percutiēs excōicatus. ergo nō cōicat excōicato: quāq̄ ergo mandās vel cooperans ante factū incurrat excommunicationem ipso facto. vt in c. mulieres. §. eo. hoc nō contingit rationē participij. sed ligatur tanq̄ principalis. Et facit hęc ratio pro his q̄ dixi in c. nuper. §. eo. & pro hoc gl. in cle. vnica. de consang. & affi. in ver. moniales. Ista tamē sol. pōt impugnari scdm eū & bene pōt post primā percussione. si inferatur secūda. nam post primam incidit in excommunicationē: ergo in secunda cōmunicauit excōicato in crimine.

5 ¶ Et an tot excommunicationes incurrat percutiens quot fuerunt verbera: vide per Io. and. in regula delictū. de regu. iur. lib. vj. in mer. vbi cōcludit q̄ non: quia habent pro vno facto. ex quo vno impetu iuferuntur: & probat. c. si quis suadente. xvij. q. iij. quod tamen limita prout ipse ibi no. & elegatissimē no. Bar. in l. nunquā. ff. de priua. delict. & si nos teneremus q̄ incurrat excommunicationes habito respectu ad omnes percussiones eodem impetu inflictas: tunc non dieret iste communicare excommunicato nisi post fa-

6 bannito seipsum occidere.

c ¶ SEBA. SAPI. ¶ Inferunt. Vide ad hęc qd no. Ias. in l. eū q. §. in popularibus. col. pe. ver. nūquid aut delicta. ff. de iureiuran.

7 ¶ Et ideo dicit fan. Tho. in. ij. q. xlvj. ar. j. q̄ priuata persona etiā mihi volēti non pōt abscindere membrum sanum.

d ¶ Vtrū clericus percutiēs seipsum sit excōicatus. & de hoc vide p doc. in c. j. de vi. & ho. cle. li. vj. & q̄ sit excōicatus tenet Imo. in l. si verò. §. de viro. in prin. in. x. col. ff. sol. mat. & facit qd no. Bart. in l. j. §. vsq̄ adeo. ff. de iniur. & in l. q̄ rei. §. si quis aut. ff. de bo. eo. q̄ an sen. si bi mor. cōsci. Sed q̄ nō scit excōicatus facit tex. in l. sed si dñū. ff. de pec. vbi tex. dicit q̄ licet ēt seruis naturaliter in corp⁹ suū seuire. & q̄ clericus percutiēs seipsum sit excōicatus in terminis: tenet Do. in c. si qs abledit. in. ij. nota. lv. dist. & in c. q̄ partē in. iij. no. ea. dist. & dicit q̄ de hoc ponit Archi. in c. si non licet. xxij. q. v. & Io. an. in c. j. de vi. & ho. cler. lib. vj. Sed adde tex. i. d. l. sed si dñū. respōde vt per do. Ant. i. c. ex parte. el. ij. de cor. vti. Itē ad p̄dictā op. facit qd no. Io. an. additio. Spe. in ti. de p̄c. §. in prin. ver. sed quēro. vbi ponit de statuto imponente poenā percutiēti vt habeat locū in percutiente seipsum. & ibi Io. an. refert Rich. malum. dicere se vidisse istā. q. de facto paduz in quodā doc. qui seipsum interfecit. & fuit punitus poenā statuti. qd ipse credit malefactū & propterea dicit Bal. in l. j. ad fin. C. de ser. fugi. q̄ licet statutu pmittat bānitū impune occidi: tamen non licebit

8 ¶ Et an tot excommunicationes incurrat percutiens quot fuerunt verbera: vide per Io. and. in regula delictū. de regu. iur. lib. vj. in mer. vbi cōcludit q̄ non: quia habent pro vno facto. ex quo vno impetu iuferuntur: & probat. c. si quis suadente. xvij. q. iij. quod tamen limita prout ipse ibi no. & elegatissimē no. Bar. in l. nunquā. ff. de priua. delict. & si nos teneremus q̄ incurrat excommunicationes habito respectu ad omnes percussiones eodem impetu inflictas: tunc non dieret iste communicare excommunicato nisi post fa-

9 bannito seipsum occidere.

c ¶ SEBA. SAPI. ¶ Inferunt. Vide ad hęc qd no. Ias. in l. eū q. §. in popularibus. col. pe. ver. nūquid aut delicta. ff. de iureiuran.

7 ¶ Et ideo dicit fan. Tho. in. ij. q. xlvj. ar. j. q̄ priuata persona etiā mihi volēti non pōt abscindere membrum sanum.

d ¶ Vtrū clericus percutiēs seipsum sit excōicatus. & de hoc vide p doc. in c. j. de vi. & ho. cler. lib. vj. Sed adde tex. i. d. l. sed si dñū. respōde vt per do. Ant. i. c. ex parte. el. ij. de cor. vti. Itē ad p̄dictā op. facit qd no. Io. an. additio. Spe. in ti. de p̄c. §. in prin. ver. sed quēro. vbi ponit de statuto imponente poenā percutiēti vt habeat locū in percutiente seipsum. & ibi Io. an. refert Rich. malum. dicere se vidisse istā. q. de facto paduz in quodā doc. qui seipsum interfecit. & fuit punitus poenā statuti. qd ipse credit malefactū & propterea dicit Bal. in l. j. ad fin. C. de ser. fugi. q̄ licet statutu pmittat bānitū impune occidi: tamen non licebit

8 ¶ Et an tot excommunicationes incurrat percutiens quot fuerunt verbera: vide per Io. and. in regula delictū. de regu. iur. lib. vj. in mer. vbi cōcludit q̄ non: quia habent pro vno facto. ex quo vno impetu iuferuntur: & probat. c. si quis suadente. xvij. q. iij. quod tamen limita prout ipse ibi no. & elegatissimē no. Bar. in l. nunquā. ff. de priua. delict. & si nos teneremus q̄ incurrat excommunicationes habito respectu ad omnes percussiones eodem impetu inflictas: tunc non dieret iste communicare excommunicato nisi post fa-

9 bannito seipsum occidere.

c ¶ SEBA. SAPI. ¶ Inferunt. Vide ad hęc qd no. Ias. in l. eū q. §. in popularibus. col. pe. ver. nūquid aut delicta. ff. de iureiuran.

7 ¶ Et ideo dicit fan. Tho. in. ij. q. xlvj. ar. j. q̄ priuata persona etiā mihi volēti non pōt abscindere membrum sanum.

d ¶ Vtrū clericus percutiēs seipsum sit excōicatus. & de hoc vide p doc. in c. j. de vi. & ho. cler. lib. vj. Sed adde tex. i. d. l. sed si dñū. respōde vt per do. Ant. i. c. ex parte. el. ij. de cor. vti. Itē ad p̄dictā op. facit qd no. Io. an. additio. Spe. in ti. de p̄c. §. in prin. ver. sed quēro. vbi ponit de statuto imponente poenā percutiēti vt habeat locū in percutiente seipsum. & ibi Io. an. refert Rich. malum. dicere se vidisse istā. q. de facto paduz in quodā doc. qui seipsum interfecit. & fuit punitus poenā statuti. qd ipse credit malefactū & propterea dicit Bal. in l. j. ad fin. C. de ser. fugi. q̄ licet statutu pmittat bānitū impune occidi: tamen non licebit

Panormi. super Quinto.

- a** **¶** Verum ecclesia agere possit actione iniuriarum p iniuria facta clerico, vel ea remittere. vide qd scripsi eodē in c. parochianos.
- b** **¶** Licet solus ep̄s possit repudiare legatū vel hereditatē delatā ecclesie nō pōt tñ sine capitu. remittere iniuriā factā ecclesie. Et de hoc vltimo vide per Bal. in c. j. in princ. in iij. col. in ti. q. seu. da. pos. q. est in rubric. vbi dicit q. solus prelatus pōt remittere p̄pria iniuriā, sed cōem non pōt sine capitulo.
- ¶** Adde an legatū factū ecclesie prelatus repudiare possit Ludou. Roma. cōf. lxxxij. Pet. de ancha. cōf. clxvij.
- c** **¶** SEBA. SAPI. **¶** Solum ep̄m. Vi de Ias. in l. si cōstā te. in prin. colū. iij. ff. solu. mat. & in l. iij. C. de Pac.
- a** **¶** hoc enim sentit ecclesiam posse agere actione iniuriarum pro iniuria illata clerico. qd etiā expressius tenet gl. in c. parochianos. s. e. quod etiā sequitur quidā hic. vt refert Inn. sed refert ipse alios tenere cōtrariū. & videt plus sibi placere, vt nisi fiat iniuria clerico in odiū ecclesie q. nō possit agere ecclesia actione iniuriarū, sicut qñ iniuria fit libere personæ nobis seruienti. non em̄ possumus agere actione iniuriarū nisi fiat ad iniuriā nostram vt in l. itē apud labeonē. s. pen. ff. de iniur. & hanc opi. tenet Bar. in l. j. s. v. q. adeo. ff. eod. Fatetur tñ Inn. ecclesiam posse agere ad satisfactionē actionib⁹ publicis, seu auctoritate canonis. vt. ij. q. j. c. in primis. xvij. q. iij. in c. si q. cōtumax. & in c. quisquis. sed Hosti. dicit nō curādum de istis subtilitatibus Inn. satis em̄ est ecclesiam posse agere, nec curādū de nomine actionis. s. de iudi. c. dilecti. **¶** Sed dic & melius. q. in veritate etiā est differētia inter vnū modū agēdi: & aliū. nā si pōt ecclesia agere actione iniuriarū, tūc pōt agere ciuilit̄, & lucrari pecuniā in satisfactionē iniurię. secus aut vbi ageret actione publica puta criminalit̄: quia tūc p̄cna applicaretur fisco. insti. de iniur. in s. in summa. Sed mihi placet opinio. vt ecclesia possit agere actione iniuriarum. sicut agit maritus pro iniuria illata vxori, & p iniuria illata filio agit pater. nam propter nimiam cōiunctionē quæ est inter clericū & ecclesiam iniuria non pōt fieri clerico quominus tangat ecclesiam. sicut dicit in iniuria illata vxori vel filio. l. j. in fi. & l. eum q. nocentē. in fi. ff. de iniur. pro hoc tex. hic in duplici loco. Primò ibi: tamē iniuria videtur & c. ibi. sine iniuria clericali & c. quæ verba clarē innuunt q. iniuria infert ecclesie licet iniuriā non faciat in odiū ecclesie. nā hic iste faciebat pro satisfactione iniuriæ, & non in odium ecclesie. Ad idem bonus tex. in c. ij. s. de p̄cenis. vbi episcopus egit ciuilit̄ pro presbytero infecto. & medietas p̄cne applicatur ecclesie cui p̄fuit defunct⁹. alia medietas applicatur ep̄o: secundū vnam lect. ad idem facit tex. in c. cū desideres. in fi. & quod ibi dixi. s. eod. **¶** In eadem glo. ibi non est in bonis nostris. Intellige quo ad trāsmiffionem in heredem: quia actio iniuriarū nō trāsmittitur in heredem ante lit. contest. vt in l. iniuriarum. alle. in glo. quasi ex hoc velit arguere gl. q. episcopus remittēdo iniuriā non videtur alienare bona ecclesie. sed glo. j. tenet contrarium concludendo q. solus ep̄s non possit remittere actionē iniuriarū competentē ecclesie quod not. idem doct. hic. & glo. xxij. q. iij. in c. si is qui. & eadē causa. q. v. in c. excommunicatorum. In contrarium tamen facit q. no. Fede. cōf. ix. vbi dicit solū episcopum posse repudiare legatū, vel hereditatem delatam ecclesie sine alia solennitate: quia non dicitur ex hoc alienare sed non acquirere. pro hoc. l. magis. in s. si fundus. ff. de rebus eorum. & gl. xvj. q. vj. in c. illud. s. fi.

Sed volens concordare hæc dicta posset dicere q. aliud sit in repudiatione legati seu hereditatis: quia illa posset obesse propter grauamina annexa: & ideò hoc posset ep̄s solus propter administrationem quæ habet. ar. insti. de autho. tu. in s. tutor. Aliud in remissione actionis iniuriæ: quia remittēdo incōtinenti facit cōditionem ecclesie deteriorē. arg. in c. si is qui. xxij. q. iij. **¶** In glo. in ver. ordinati. ibi. si sit clericus coniugatus. Conclude sic totam gloss. q. clericus nō coniugatus in quocūq. ordine constitutus gaudet hoc priuilegio canonis si quis suadente, dummodo nō immisceat se enormitatibus, vel sit priuatus priuilegio clericali propter triam monitionē. vt in c. cū non ab homine. & in c. in audientia. s. eo. pro hoc. c. si quis suadente. præalle. & c. j. s. eo. Si verò est cōiugatus, aut tūc incedit in habitum & tonsuram, & gaudet hoc priuilegio: aliās secus vt est expressum hodie in c. vnico. de cleri. coniuga. lib. vj. hoc verū nisi sit bigamus: quia in nullo gaudet priuilegio ecclesiastico. vt in c. vnico. de biga. lib. vj. Si verò clericus est depositus: & tunc aut est degradatus actualiter, & perdit hoc priuilegium, & omne aliud ecclesiasticum. vt in c. degradatio. de p̄cenis. lib. vj. in fi. & qd ibi no. Aut est depositus verbaliter. & si est incorrigibilis, perdit omne priuilegium. vt in c. cū nō ab homine de iudi. Si verò est corrigibilis, gaudet hoc priuilegio. arg. in c. degradatio. in fi. quia per degradationem actualē exiit omni priuilegio. ergo prius nō perdidit. Aut clericus est hæreticus, & perdit omne priuilegium. hoc tenet Inn. in c. si verē. s. eo. pro hoc: quia hæreticus perdit omne priuilegiū. vt in c. excoicamus. s. de hæreti. Aut est excoicatus. & communiter tenet q. gaudet hoc priuilegio: quod etiā voluit Inn. in d. c. si verē. & glo. xvij. q. iij. in c. si q. deinceps. & xxij. q. v. c. excoicatorū. & per Io. an. in regula delictum lib. vj. in mercu. nam hoc priuilegium cōpetit non fauore proprio, sed ordinis clericali: hoc probatur apertē in c. j. & c. de monialibus. s. eo. vbi si duo clerici vel moniales percutiunt se adinuicē, incidunt in excoicationē: & tamē percutiēs secūdo percussit excoicatum: quia ille primò verberauerat, & nihilominus incidit in excommunicationem. Abbas.

SVMMARIUM.

- Infideles sunt incapaces excommunicationis.
- Infidelis percutiens clericum nō est excommunicatus, sed aliter punitur.
- Seruus non debet obedire domino contra præcepta ecclesie.

CAP.

XXXVII.

Relatum. Seruus excommunicatus pro iniuriatione manuum in clericū tenet pro absoluteione ire ad sedem apostolicā. Sed si ex hoc dñs qui non fuit in culpa graue damni patiatur vel seruus hoc fecit in eius fraudem, absolui pōt ab ep̄o si læsio non fuit enormis. h. d. Cōmunis diuifio. Secūda ibi. Quo circa. **¶** Casus literalis. Serui propter iniuriationē manū in clericos in excoicationē incidunt. Domini sui allegant q. nolunt carere seruis suis: & ita non curant venire ad sedem apostolicā absoluendi eludentes canonicā disciplinā: significatum est hoc dño papæ. Vnde mandat Archiep̄o Lugdunen. quatenus compellat eos venire ad sedē aposto. absoluendos: cū potius Deo q. homini sit deferendū: nisi serui illi hoc faciant in fraudem vt se subtrahēt ab obsequio dñorū, aut ipsi dñi propter hoc sine culpa sua grauius læderentur: & tunc in vtroq. casu ab ipso Archiep̄o piscopo ex indulgentia papæ poterunt absolui & in recōpensationem laboris. aliās eis satisfactio iniungatur. dummodo nō sit tam enormis excessus vt propter vitandum scandalū & tollendū exemplum huiusmodi serui ad seruū seruorū Dei venire debeant absolui. Ber. **¶** No. j. ex tex. q. etiā serui sunt capaces excoicationis, & q. quantūcūq. eorū velle dependeat a voluntate domini, nihilominus ratione peccati possunt distringi per ecclesiam. & intellige hoc in seruis Christianis. nam si essent infideles, non essent capaces excommunicationis. vt in c. gaudemus. de diuor. sed tūc aliter cōpellunt clericis satisfacere. vt in c. postulasti. de iude. Et ex hoc & ex tex. not. q. sicut liberi laici sortiuntur forū ratioe delicti ecclesiastici, ita & serui. **¶** Item no. q. ibi iniuria illata per seruū est enormis, nullo casu potest absolui ab inferiori a papa. pro mediocri ergo iniuria potest seruus absolui ab episcopo in casibus

SEBASAPI. 2

Semel malus. Aduerte tñ q̄ illa regula. semel mal⁹ nō pcedit quādo q̄s per triennium vixit laudabiliter vt pbat tex. i. auz. de mona. in prin. & nō. Io. de Imo. in. c. cū deputati. s. de iudicijs.

SEBASAPI. **P**raeudiciū alteri⁹. Videmulta alle. p. Ias. in repe. l. admonēdi. colū. lxxxiij. ver. Adde etiā q̄ dicto cardina. ff. de iureiu.

Non statuer di. cto solius cardina. lis in praediciū alterius. & p hoc facit tex. in. c. licet ex quadā. de test. q̄ dicit q̄ vni testi nō creditur si sit p̄sul. & tex. i. c. cū anobis. de testit. qualiscūq̄ fuerit authoritatis. & papa non posset ita tuere q̄ vni crede retur in p̄iudiciū alterius. per text. singu. i. c. iudicas. iij. q. ix. quia hoc esset cōtra ius diu. In ore duorū vel triū & c. ad de tñ q̄ stat dicto cardinalis de a. c. t̄s processus cāe corā eo ventilatē si super hoc nulla appareat scriptura. Istud singu. dicit Spec. in tit. de leg. s. sequit. circa fi. quod refert & sequit. do. Ant. i. c. qm cōtra. de proba. in. xxviij. colū. idē tenet etiā ipse Spe. in tit. de teste s. j. in. xxx. colū. verū. sed q̄ dixi & adde q̄ licet regulariter non stet dicto solius cardinalis, tamē statuer dicto papae de eo q̄ gessit dū erat cardinalis. tex. est opti. in. c. querelā circa prin. de elec. ad idē est text. in cle. j. de rel. & ve. san. in antepe. col. ver. intelleximus aut olim. & adde Bal. in. l. iurifurā. di. C. de test. vbi dicit q̄ doc. dñt stari debere dicto cardinalis: q̄d intellige verū in sibi commissis p papam. Et adde q̄ credit

casibus hīc expressis. ¶ **N**ot. ibi: cum plus sit deo quā homini deferendum & c. arg. q̄ seruus non tenetur obedire dño cōtra p̄cepta ecclesiae seu dei: & q̄ magis debet obedire canonibus in concernentibus peccatum q̄ ipsi dño. pro hoc. xj. q. iij. c. iulianus. & c. si dñs. ¶ **V**ltimò pōt colligi q̄ qñ propter aliquam causam excusatur quis ab itineratione ad Papam: tunc inferior absoluens debet in recōpensationē laboris quem subiisset in itinere aliam satisfactionem iniungere. ¶ **I**n gloss. in ver. in vtrolibet. ibi: sed nō credo. & hoc cōmuniter tenetur: quia ex cōtraria opi. nimis detraharetur canonis si quis suadēte. nam & si hoc casu priuaretur mulier viro suo sine culpa sua, non tamen sine causa. vt lit. non contest. c. quoniam. in. s. sin autem. Abbas.

SUMMARIVM. **E**xcommunicare an quis hodie indistinctē aliquē cum omnibus fautoribus & participibus suis possit?

SACRIS. **E**xcommunicatus ppter participationē cū excōicato licet eum postea impugnet: ex hoc solo pro absoluto nō est habendus. h. d. ¶ **C**asus literalis. Aliqui sunt excōicati cū omnibus fautoribus & participibus suis: aliquis spontē cōmunicauit talibus: tande ad cor rediens de mandato ecclesiae illos excōmunicatos quos prius fouerat expugnat: an iste debeat haberi absolutus? Respondet papa q̄ non est habendus absolutus, nisi gratiam absolutionis perceperit. & si succubat in huiusmodi bello, non sunt oblatiōes hmōi recipiendē pro illo, nec oblatiōes deo porrigendē nisi cū de ipsius viuentis p̄nitentia per euidētia signa cōstituerit: & nisi fuerit absolutus secūdū tenorē cōstitutionis ipsius Inn. Ber. ¶ **N**o. j. ex text. q̄ qñq̄ quis excōicatur cum oibus fautoribus & participibus suis. Sed an hāc forma indistinctē possit hodie seruari: dic vt in. c. statuimus. eo. titu. lib. vj. & vide quod dixi in. c. quod in dubijs. s. e. ¶ **S**ecundò no. q̄ excōmunicatus licitē pugnat in bello iusto. ¶ **T**ertiò no. ibi: de mandato ecclesiae & c. q̄ ecclesia potest indicare bellū & pugnā cōtra excōicatos & inobedientes. facit. xxij. q. viij. in. c. igitur. & c. omni timore. ¶ **Q**uartò no. q̄ pro decedēte in excōicationē nō sunt recipiendē oblatiōes. nec orādū est. de quo vide q̄ dixi in. c. a nobis. s. eo. Sed op. cōtra literā. ex quo enī iste expugnat illos excōicatos satis apparebat de cōtritione istius: maximē cū hoc fecerit de mada to ecclesiae. ergo nō oportet q̄ constet de cōtritione per alia signa. cuius cōtrariū innuit tex. in fi. Sol. possibile est q̄ ex aliqua causa intrinseca & non propter contritionem illos expugnabat: idē oportet quod aliter cōstet de contritione ipsius. Abbas.

SUMMARIVM. **E**xcommunicatus non praesumitur absolutus nisi probetur. 2. **L**iterae alicuius faciunt fidem in pertinentibus ad officium mittentis illas. **C**onfidenti creditur in foro p̄nitentiali, sed non in foro iudiciali.

Cardinali asserenti aliquid in praediciū tertij non creditur.

Cardinali asserenti rem sibi commissam viue vocis oraculo an credatur?

CAP. XXXIX.

Sicut nobis. ¶ **E**xcoicatus si dicit se absolutū, nō creditur, nisi si probet. h. d. Vel sic. Semel ex cōmunicat⁹ debet vitari semper vt excōicatus, nisi legitime probet se fuisse absolutū. In prima ponitur decisio cōsultatio. In secūda rñsio ibi: **F**raternitati. ¶ **C**asus literalis. Aliqui excōicantur a suo iudice. illi accedūt ad curiā dñi papae. redeuntēs dicunt se absolutos. nec ostendunt literas suae absolutionis. Quēfuit ep̄s Asuntin. vtrū debeat illos habere p absolutis. Rñ. pa. q̄ nisi super absolutione sua literas apostolicas vel illius cui vices suas in hac parte committit reportauerint: aut alio modo legitime cōstituerit de absolutione ipsorū. tanq̄ excōicatos sicut pri⁹ faciat euitari. Ber. ¶ **N**ot. j. ex text. q̄ semel excōicat⁹ semper praesumitur excōicat⁹, nisi de absolutione doceat: ad hoc regula semel malus. a de reg. iu. lib. vj. & quod no. ibi. bon⁹ tex. in. c. proposuit de cler. excō. mi. ¶ **S**ecundò. not. q̄ absolutio ab excōicatione est probanda per testes, vel alio modo legitimo: & ideo obtinens absolutionē sit caut⁹ vt in futurū possit p̄bare absolutionē: & vide quod dixi in. d. c. pposuit. ¶ **V**ltimò no. q̄ ad officiū ep̄i pertinet excōicatū facere vitari. Sed quēro quis est iste cui papa committit vices suas? Doc. dicūt posse tex. intelligi in p̄nitentiario papae. ¶ **E**t ex hoc tex. no. Abb. q̄ literae p̄nitentiarij faciunt fidē in p̄nitentib⁹ ad officiū suū quod tene menti. ¶ **I**n glo. j. in fi. gl. apertē nō rñdet ad cōtrariū: sed dic q̄ loquitur in foro animē. vbi credi⁹ confitēti: quia ibi nō tractatur nisi de p̄iudicio suo. vt in. c. significasti. & quod ibi no. s. de homi. sed secus in foro iudiciali, vbi tractat de p̄iudicio aliorum. ¶ **I**n gl. fi. ibi: **nobilissimus**. vbi credi⁹ cardinali & alij honestissimē personae asserenti se legatū: sed gl. hīc rñdet q̄ ibi nulli fiebat p̄iudiciū. Et ex hac sol. not. singulariter q̄ nō creditur cardinali asserenti aliquid in p̄iudiciū alterius. b Et idē si cardinalis dicat papam sibi commississe aliqd oraculo viue vocis tēdēs in p̄iudiciū alterius non crederetur sibi nisi aliter probaret. de quo vide quod no. in. c. quod super his. de fi. instr. tene menti istam gl. quē notabiliter limitat illud. c. nobilissimus. & facit. l. vnica. C. de man. prin. Tene menti. Abbas.

SUMMARIVM. **E**xcoicatus ab episcopo appellas ad archiepiscopū an & quando debeat ad excōicantem remitti pro absolutione. s. 8. 10. **A**ppellatio ab excōicatione operatur effectū sententiae suspensiuū: & aliū iurisdictionis deuolutiuū. 9. **E**xcoicatus dicens excōicationem nullā, auditur etiā ante absolutionē: si verò dicat iniustam, non auditur, nisi primò absoluat: & tunc poterit agere de iniustitia. 4. 7. **E**xcommunicatus iniuste si est negligens petendo absolutionē, ligatur ex cōceptu quo ad deum.

FFFF iij

dicto sol⁹ ep̄i deponentis in qōne q̄ versat in foro seculari corā iudice laico. illud singulariter & mirabiliter dicit Inno. i. c. nup. de testi. dicēs de hoc fore casum xj. q. j. in. c. oēs. q̄d dictū dicit Do. in d. c. nup. se alibi legisse & vidisse oī no no. per. d. Ant. & q̄d ibi latē addi di. i. c. sup. his. de fi. instr. vbi plenē habet qñ credat dicto vel literis cardinalis. & q̄ nō debeat dicto eius solius credi. facit tex. in. l. iurifurā. di. C. de testib. & tex. in. c. si testes. s. vni⁹. iij. q. iij. & ad hoc facit gl. fi. ver. quorūdā fratru. in. c. cū olim. el. j. de priuilegiis. quae dicit q̄ dictū cardinalis testis nō iurati nō plenē probat. & illā glo. ibi appellat sing. do. Abb. an autē itetur dicto vni⁹ cardinalis asserentis rē sibi commissam viue vocis oraculo. vide Ale. cōsi. cvj. ver. & de omisso ne. in. ij. vol. & do. Pet. Phi. cor. i. cōf. cclix. inci. vide in. iij. lib. Et an & quādo credat dicto vni⁹ cardinalis. vide latissimē do. Fran. de curte in sua aurea repe. l. admonēdi. i. xxj. char. in vers. sc dñs casus. per duas colūnas. ff. de iureiu. Aene. de falc.

Panormi. super Quinto.

6 Iudex appellationis nō habet iurisdictionē in cau-
sa principali nisi post iustificatā appellatio. 10.
Appellatio notoriē iniusta non deuoluit causam
ad iudicem ad quem. 10.

7 Excommunicatus an & quando possit appellare ab
excommunicatione?

11 Excommunicatio an & quando sit ipso iure nul-
la? vide hīc plenē.

12 Sentētia etiā iniusta trāsīt in rē iudicatā: ex eo
quia habet præsumptionem iustitiæ pro se.
Sententia notoriē iniusta nunquā trāsīt in rem iu-
dicatam.

Præsumptio cedit notorietati.

13 Excommunicato asserenti se excōicatū post ap-
pellationem an credatur?

Absolutio ab excommunicatione non debet fieri ni-
si citato illo ad cuius instantiam est facta excō-
municatio, nisi periculum sit in mora.

¶ C. AP. XL.

Pertuas. ¶ Si excōmuni-
catus ab epō ad
metropolitanū appellat, ab
eo absolui pōt. metropolita-
nus tamē volēs suo suffraga-
neo deferre potest illum sibi remittere absol-
uendū. & tenetur etiam remittere qñ ppter
manifestū excessum fuit excōicatus, & ante
absolutionē nō audīt volēs probare se in-
iustē excōicatum: secus si probare vult sentē-
tiā esse nullā. h. d. v. f. q. ad fin. Diuidit. nam in
prima parte ponit falsa opi. In secūda allega-
tio pro Archiepō. In tertia allegat cōtra ip-
sum. In quarta soluit distinguendo. Secunda
ibi. Verū. Tertia ibi. In sardicensi. Quarta ibi.
Nos igitur. ¶ Casus literalis. Episcopus Alti-
fiodorē. excōicauit Archipresbyterū suum.
Archipresbyter ad Senonensem archiep̄m
accedens obtulit cautionē stādī iuri petēs ab-
solui. Archiep̄s volēs episcopo deferre, ip̄m
monuit vt eū absolueret, & quia eū absolue-
re noluit, Archiepiscopus ip̄m absoluit: quē
ep̄s non habebat absolutū. dicens q̄ eius ab-
solutio ad Archiep̄m nō p̄tinebat. vñ Archi-
ep̄s q̄siuit à pa. qd in similib⁹ sit tenendū. Sup
hoc rñdet pa. vt clarē & distictē in lra vide-
re poteris. Ber. ¶ No. ex tex. q̄ licet appella-
tio ab excōicatione ipsum excōicantē nō sus-
pendat: vt hīc. & in. c. pastoralis. s. de appella-
causam tñ defert ad superiōrē. appellatio ergo
principaliter operat̄ duos effectus: vnum
inīe suspēsiuum: alium iurisdictionis deuolu-
tiuum. nā suspendit regulariter effectum sen-
tentie: vt in. c. veniens. de iure iur. & iurisdic-
tionē defert superiōri: sed cū appellatur ab
excōicatione non operat̄ nisi secūdum effe-
ctum: q̄ iurisdicōio deferret̄ superiōri. sed pri-
mum nō operat̄: per ea quē plenē no. in. d. c.
pastoralis. de appella. Ex quo inferit quod ab
excōicatione appellari pōt. licet opi. falsa po-
sita in prin. c. haberet cōtrariū. ¶ Secūdo
no. duas regulas ad quas quotidie allegat iste
tex. Prima regula q̄ dicens excōicationē esse
nullam audīt licet nō petat absolutionē pu-
rē vel ad cautellā. Scda regula, q̄ dicens excōi-
cationē iniustā nō audīt volēs p̄bare eius in-
iustitiā, nisi ante oīa petat absolutionē. Et
hoc: quia cū excōicatio iniusta liget saltē quo
ad eccliam militantē: & sic omni casu est im-
pedēda absolutio, frustra expectaret̄ euētus

cāe cuius null⁹ esset effectus: vt in. c. cū contingat. de off. dele. sed
qñ proponit nulla, tūc effectus est maximus: q̄ si probat nulla,
nō est necessaria absolutio. Et ex p̄dictis inferit. q̄ nō solū in duo-
bus casibus hīc expressis audīt volēs probare snīam nullā nō peti-
ta aliqua absolutione, sed etiā in oībus casibus vbi allegat nullitas
vñ isti duo casus ponunt hīc gratia exempli. nō ergo restringunt
regulā & eius rationē. ad hoc. c. j. & quod ibi no. s. ne cle. vel mo.
& qd no. per gl. in. l. j. C. de cōdi. ind. nā eadē est rō in alijs casibus
vbi allegat nullitas. & hoc senserūt doct. hīc & clarius in. c. solet. e.
tit. lib. vj. in nouel. ¶ Tertiō no. q̄ excōicatus videt̄ cōtēnere ex
cōmunicationē nō petēdo absolutionē q̄tuncq̄ proponat eā in
iustā. ad idē. c. fi. de p̄enis. & qd ibi dixi. & not. benē tex. quia quo-
tidie allegat q̄ cōtēnens b excōicationē iniustā ligat̄ tūc ex suo cō-
tēptu. & intellige q̄ ligat̄ quo ad Deū: q̄ cōtēnit clauēs ecclesiæ:
nam p̄ prius erat ligatus quo ad hoīes. xj. q. iij. c. j. & iō excōicatus
q̄tuncq̄ iniustē debet petere q̄ citō pōt absolutionē, & litigare
postmodum super iniustitia. Et si diceret ex quo per pri⁹ obtinet
absolutionē, ad quid amplius disputat̄ de eius iustitia vel iniusti-
tia: dic vt dicit glo. fi. in. c. cū contingat. de offi. deleg. ¶ Quarto
no. q̄ archiep̄s pōt absolvere excōicatū à suffraganeo suo. nec te-
net̄ illū remittere ad suffraganeū excōmunicatōrē, nisi velit sibi
deferre: & hoc nisi excōicatio sit euidenter iusta: q̄ tūc tenet̄ ne-
cessariō illū remittere. ¶ Sed cōtra p̄dicta & cōtra tex. opp. nā
iudex appellationis nō habet iurisdictionē in principali nisi post
iustificationē appellationis: vt in. c. vt debitus. s. de app. ergo Ar-
chiep̄s nō pōt per pri⁹ absolvere, cū eius iurisdicōio nō sit adhuc
fundata super principali. Sol. quidam intelligunt q̄ anteq̄ Archi-
episcopus absoluat debet prius p̄mittere causē cognitionem su-
per iustitia & veritate appellationis. sed certē iste tex. videt̄ innue-
re cōtrariū, cū dicat. ante lit. ingre sum &c. Alij aliter dicebāt. Ioā.
an. remittit ad no. in. c. venerabilibus. eo. ti. lib. vj. super glo. pe. &
ibi videt̄ velle hāc cōuentionē hodie esse sopitā per illud. c. sed cla-
rē nō soluit. & ideō dic melius ponēdo tria mēbra. q̄ aut cōstat ex
cōmunicationē esse notoriē iniustā & tūc fundata est iurisdicōio
archiepi. Vnde ante oīa debet absolvere, nec debet remittere etiā
ex vrbāitate: quia tūc faceret iniuriā excōicato. ar. in. c. accepta.
de app. Aut constat excōicationē esse iustā: & tūc nō debet absol-
uere sed debet omnino remittere: quia appellatio notoriē iniu-
sta nō deuoluit cām. Aut est dubiū de iustitiā vel iniustitia: & tūc
siue absolutio petat̄ purē siue ad cautellā, debet prius archiep̄s ad
quē appellauit, examinare saltē summarie: quia appellatum fuit
ex legitima cā, & anteq̄ constet sibi de veritate cāe poterit hunc
absolvere recepta cautione. nā in hoc dubio fundata est eius iu-
risdicōio super appellationē, absolutio aut̄ venit accessorie: q̄ nō
debet remanere ligatus ex quo oīno absoluendus est. & hoc casu
procedit iste tex. hīc. hāc videt̄ probari. in. d. c. venerabilibus. in.
s. sanē. & duobus s. seq. & in fine illius. c. vide ibi glo. pe. & de hoc
aliquid j. super glo. ¶ Sed contra hanc literam videntur multa
iura militare quē dicunt excōmunicatum posse appellare, & ap-
pellationem prosequi quantūcūq̄ iaceat in excommunicatione:
quia ille qui appellat se defendit aduersus stimulū snīe. quā trans-
iret in rē iudicatā nisi appellaret̄: sed reus quantūcūq̄ excommu-
nicatus audiendus est in defensione sua: ergo &c. hāc probantur
in. c. intelleximus. de iud. & c. dilecti. & c. dilecti. & c. significau-
rūt & c. fi. de except. cum multis fi. Solu. Breuiter cōclude q̄ aut
quis appellat ab excōicatione quā dicit iniustā, & sic legitimū
est super iustitia vel iniustitia excommunicationis: & habet locū
iste tex. quia ex quo fatetur se ligatum licet iniustē: debet an oīa
petere absolutionē p̄stita cautione, cū nullus sit effectus huius
dilationis. Qñ quis excōicatus appellat sup alio articulo: & tūc
cū non fateat̄ se excōicatum nō est necesse q̄ petat absolutionem:
imō si opponeretur sibi de excōicatione, pōt ip̄se replicare q̄ de
hoc nō est disputandū: quia tenet locū rei. nā alio tēpore poterit
disputari super nullitate vel iniustitia: tunc enim non impugnāt
excommunicatio. ¶ In glo. j. in fi. Dic melius q̄ aut excōicatio
fuit lata per episcopū ad instantiam alterius subditi, & nō potest
Archiepiscopus se impedire nisi causa deferat̄ ad eū per appella-
tionē, q̄ nō est iudex subditorū ep̄i nisi per appellationē: vt in. c.
pastoralis. de of. or. Aut ep̄s excōicauit ex officio suo: & tunc pōt
Archiep̄s

SEBA. SAPIA.

a ¶ Eius iniustitiā.
Quid aut si noto-
riē sit iniusta. vi-
de Abba. in. c. ab
excōicato. colū. ij.
de rescri. Feli. in. c.
inter ceteras. col.
vj. ver. octaua de
claratio. s. de re iu-
dica. & in. c. qm̄
cōtra col. ver. fal-
lit tertiō. s. de pb.
SEBA. SAPI.

b ¶ Cōtēnens. Vi-
de Abb. in. c. po-
stulasti. s. de homi.
glo. in. c. nemo. xj.
q. iij.

c ¶ Vtrū excōicat⁹
admittatur ad pro-
sequēdā appella-
tionē: si prius non
petit se absolui
ab excōicatione.
& vide oīno do.
Ant. in. c. signifi-
cauerūt. in. v. col. i.
verū. nec doct. de
sen. excō. s. de ex-
cepti. & hoc no.
quod limitat ele-
gans dictū Cal. in
c. ab excōicato. de
rescrip. qd refert
& sequit̄ do. An-
to. in. c. j. in. iij. col.
de rescrip. lib. vj.

Archeus se impedire: ita distinguit tex. in c. venerabilibus. e. ti. li. vj. in prin. dic vt ibi. plenius habet. ¶ In gl. ij. in. fi. dic ergo q̄ qualitercūq; allegatio posita in principio intelligatur falsitate continere. nā si intelligitur illa opi. q̄ excommunicatus nō potest appellare: quia ab ecclesia separat⁹, hoc falsum est: quia appellando tenet locū rei: vt. s. dixi. & reo quātūcūq; criminoso excoicato nō denegatur copia defensionis: vt in. c. cum inter. de excep. Aut intelligat illa opi. q̄ nō poterit appellare: quia appellatio nō suspēdit excoicationē. & etiā est falsa: quia licet nō operetur hoc casu effectū suspensiuum: potest tamē operari effectū deuolutiuū vt hīc. i. d. c. venerabilibus. In glo. ij. in ver. *sardicensi. ibi: nisi in duobus casibus.* Dic melius vt. s. dixi. q̄ isti duo casus ponūt gratia exempli. Vñ idē est vbiq; excoicatio. dicit nulla, vt audiat etiā nō petēs pri⁹ absolutionē quia absolutio nō est necessaria vbi excoicatio est nulla ad hoc. c. ad dissoluen- dum de despon. impu. & l. decem. ff. de ver. obli. priuatio enim presupponit habitum vt ibi. & sic absolutio presupponit vinculū: vt in. c. vñrabilē. de elec. ¶ Et in fi. glo. vide similem gl. in. c. si episcopus fortē. xj. q. iij. & distingue latius q̄ hic vt ibi nō. q̄ aut ab epō fuit appellatum ad archiep̄m aut non. Primo casu aut euidenter constat appellationē esse nullā. & debet necessariō fieri remissio: vt hic. in fi. tex. & in. d. c. venerabilib⁹. Aut cōstat appellationē esse iustam: & tunc non debet fieri remissio etiam ex vrb̄anitate: quia fieret iniuria excoimunicato: vt. i. d. c. venerabilib⁹. in. s. sanē. & seq. aut dubitatur de iustitia: vel iniustitia & tūc ante absolutionē siue petat ad cautelā siue nō debet cōstare de legitimitate appellationis apparenter & summarie: & tūc est in optione sua an velit remittere an absoluere. & ita intelligitur iste tex. & satis probat in. d. c. venerabilibus. ¶ Secundo membro qñ nō fuit appellatū. Aut excoicatio fuit lata ad instātiā alterius subditi. & tūc nō pōt Archiepiscopus se intromittere: ex quo nō fuit appellatū: vt in dicto c. venerabilibus. in prin. Aut fuit lata excoicatio ex officio ep̄i: & tunc habet locū di. gl. ¶ In gl. in ver. *intolerabilem.* in fin. Cōclude dicta gl. & Doc. hīc aliqua addendo. q̄ aut sentētia excoicationis cōtinet in se peccatum manifestū: vt puta q̄ excoicat. quia nō facit furtū: vel quia facit eleemosynā, vel quid simile: & excoicatio est nulla text. est hodie clarus in ca. venerabilibus. in. s. vlti. eo. tit. li. vj. Aut excoicatio cōtinet in se aliū errorē: & tunc aut contra ius & cōtra id de quo agitur: & nō tenet. ij. qō. vj. c. ei qui appellat. s. lte si sentētia. aut contra ius, sed nō cōtra id de quo agitur: & tenet quidā q̄ hoc casu valet sentētia. Sed fortē posset dici hīc oppositum ex quo fundauit se super causa falsa. ad hoc ca. per tuas. qui filij sint legitimi. Aut continet errorē iuris & facti: & tunc aut iniustitia est notoria: quia causa est impossibilis. vt puta excoicatur infans: quia stuprauit virginē: & tunc sentētia est nulla: vt no. in. c. romana. in. s. in vniuersitatē. eo. ti. li. vj. Aut causa nō est impossibilis sed notoriē iniusta: & tūc aut error est expressus in sententia, & putarē sentētiā nullā. pro hoc. l. j. ff. quā sen. sine appel. re. & qd no. Inn. in. c. cū Bertoldus. de re iud. Aut nō est expressus error in sentētia, sed aliunde extrinsecus constat de iniustitia: vt puta excoicatur Titius: quia spoliavit Semproniu, & notoriē cōstat q̄ iste nō spoliavit sed alius: & tūc gl. videtur hīc dubitare. & etiā Io. an. Sed cōcluderē q̄ sentētia^b excoicationis teneat: & hoc vt magis timeatur pro hoc tex. hic requirēs errorē patēter expressum & tex. in. d. c. venerabilibus. in fi. & idem tenuit ibi Archi. Sed aliās sentētia iudicabit nulla. pro hoc tex. iuncta gl. in clemē. pastoralis. de re iud. in ver. nō habeat. tenet Inn. in. c. fraternitatis. de frigi. & malef. videb⁹ bonus text. in. c. inter ceteras. s. de re iud. pro hoc adduco rationē. ¶ Sententia iniusta trāsit in re iudicatā pro-

pter presumptionē. q̄a p̄sumptio est q̄ diligēter Iudex exercuit officium suum: vt expressē vult tex. s. de re iudi. in. c. causam. & in. c. in p̄sentia. de renū. Sed vbi constat notoriē de iniustitia, cessat p̄sumptio iustitię: quia p̄sumptio cedit notorietati. viij. dist. c. veritate manifestata. nec est p̄sumptio q̄ ius in se valde æquū velit approbare notoriā iniustitiā: & ea quæ sunt notoria habentur pro expressis. facit. c. euidentia. s. de accusa. nā & confessio partis cōfidentis iniustitiā sentētiæ inducit retractionem. vt notat. Inn. in. c. quia pleriq; de immu. ecclē. & fortius vbi est notorietas. ¶ In gl. in ver. *ad cautelam.* in fi. Sed circa hoc dubitatur: nūquid indistinctē sit credendū petēti literas absolutorias si dicat excoicationem latā post appellationē. Cōclude post doc. hīc. & in. d. c. solet de sentē. excō. li. vj. p̄mittēdo q̄ vbi absolutio fienda est citari debet prius aduersarius ad cuius instātiā lata fuit excoicatio, vel ipse Iudex si eā tulit ex officio. vt no. in. c. qua frōte. de appel. & xj. q. iij. in. c. cū excoicato. & satis innuit tex. in. c. solet. p̄al. & hoc verum, nisi periculū sit in mora. tūc enim non vocato aduersario poterit fieri absolutio p̄stita sufficiēti cautione de parendo mandatis ecclesiæ. ar. in. c. ex parte. ij. de ver. sig. Si aduersarius cōparet, tunc aduerte ad modum opponēdi. Aut enim dicit excoicationem latā pro manifesta offensa, & debet sibi dari terminus ad hoc probandū. vt. d. c. solet. Aut dicit appellationē fuisse frustratoriam, & cū cōstet excoicationē p̄cessisse ex legitima causa licet nō appareat de veritate causæ. fiet absolutio p̄stita cautione saltē iuratoria. & postmodū inquiratur de veritate causę. pro hoc. d. c. venerabilibus. in fi. & ibi gl. pe. Aut aduersarius proponit nullā appellationem interuenisse saltē intra tēpus legitimū. & tūc ante oīa debet cōstare q̄ appellatū fuit ante excoicationem. & post absolutionē inquiret de veritate. vt in. d. c. venerabilibus. in fi. & q̄q; tex. hic dicat q̄ sedes apostolica cōsuevit absoluere ad cautelā. Idē dicēdū est de iudicibus inferioribus. vt in. d. c. solet. & c. venerabilib⁹. Et de hac absolutionē ad cautelā vide plenē p̄ Io. an. i. d. c. solet.

SUMMARIUM.

- 2 Excōmunicatus saluatus per literas Papæ, nō per hoc est absolutus, nisi ex cōiecturis appareat papā aliud voluisse. 3. 4.
- 2 Cum excommunicato nō debemus etiam cū literis participare.
- 5 Papa communicando cum excommunicatis non incurrit excoimunicationem, licet malē faciat cum eis participando.

CAP.

XLI.

Si aliquando. ¶ Si Papa suis literis excōicatum saluet, nō per hoc eū absoluit. h. d. Primō ponit dictū. Secundō causam reddit ibi: Cum per ignorantia. ¶ Casus literalis. Cōtingit aliquādo q̄ Papa excōicat aliquos, postmodū literas suas mittit cū salutationis eloquio. Queritur an per hoc sint absoluti: Rñ. Pa. q̄ nō credit propter hoc excoimunicationis sententiā relaxatā, cū per ignorantia, vel negligentia, aut etiā per occupationē nimia, vel subreptionem huiusmodi literę impetrent. Ber. ¶ No. j. ex tex. q̄ excōicati nō sunt salutandi etiā per literas. nā Papa hīc videt se excusare q̄ per ignorantia hāc literę quādoq; destinatur ad excōicatū. ¶ Not. ij. q̄ Papa potest non seruata forma ecclesiæ absoluere excōicatum: nam tex. hic dicit q̄ per ignoratiā quādoq; emanāt hę literę. ergo & si ex certa scientia Papa per hoc intenderet absoluere, valeret absolutio. vt hodie clarē probat in cle. si summus. eo. ti. ¶ In gl. j. ibi: *hoc constat.* Et dic q̄ non dicitur cōstare nisi hoc exprimat. vnde oportet q̄ dicat q̄ per hoc vult eum absoluere & hodie probatur in. d. cle. si summus. eo. tit. & per hoc vide glo. in cle. j. de immu. ecclē. q̄ dicit q̄ si papa reuocat aliquā cōstitutionē

a ¶ Vide omnino quod de hoc latissimē scribit. d. Ant. in. c. ab excoimunicato. in. iij. colum. versu. quarto casu. de rescrip.

b SEBASTIANI.

¶ Quod sententia. Vide Fel. latē. in. c. inter ceteras. s. de re iudi. & in. d. ca. quoniā cōtra. col. xij. s. de proba.

c ¶ Cōstitutionem. Vide quā dixi i. c. ad petitionem. de accu. And. Bar.

Panormi. super Quinto.

& vult ea haberi pro infecta, excōicati vigore illius cō-
stitutionis nō indigent absolutione. maxima enim est
Papæ potestas circa ius positivū. vt ibi nō. & probatur
in. c. proposuit. de cōcel. præb. ¶ Et in si. glo. nō. glo. q.
Pa. nō incidit in excōicationē cōicādo cū excōicato. &
idē nō. glo. in. c. si inimicus. xciij. di. & in. c. nulli. s. eo. ma
lè tamē facit sic cōicādo. vt nō. in. d. c. nulli. & ibi dixi. &
ideò Papa seruat quòd cūm excōicati ambasiatores pe-
tunt audiētiā facit eos prius absolui. & explicata am-
basiata reducit eos in pristinā excōicationem. ¶ Sed
extra gl. quæro nūquid possimus optare excōicato salu-
tem animæ & corporis. doc. q. sic, & orare pro eo. sicut
ecclesia ī die parafceues orat pro hæreticis q. tñ sunt ex-
cōicati. vt in. c. excōiamus. s. de hære. hoc intellige dum
excōicati viuūt. Sed pro decedentibus in excōicatione
non est orandum: vt in. c. à nobis. & in. c. à sacris. s. eod.

SVMMARIUM.

- 1 Excommunicatus pluribus excōicationibus, siue ab vno siue à pluribus prælatis, oportet quod ab omnibus absoluitur.
- 2 Excōicatio lata ab homine, non fertur nisi per cōtumaciam.
- 3 Forum quis pōt habere in pluribus locis.
- 4 Absolutio excōicationis subreptitia nō prodest excōicato.
- 5 Excommunicatus pluribus excōicationibus quomodo potest vna vice ab omnibus absolui: siue sit ab vno, siue à plu-
ribus prælatis excommunicatus?

Excommunicatus ab vno prælato non potest ab alio absolui: nisi commiserit vices suas alteri. j. eo. c. sacro. in. v. nota.

CAP.

XLII.

Qfficij. ¶ Excōicatus à plurib⁹ præ-
latis nō est cōioni restituendus
si ab vno tm̄ absoluit. Vel aliter & sic.
Excōicat⁹ à plurib⁹ prælatis ob plures cau-
sas non est cōioni restituendus, licet de
vna cā velit satisfaccere: & si impetratur absolutio taci-
tis alijs nō valet absolutio. h. d. & secūda pars ibi. *Super
hoc.* ¶ Casus literalis. Aliq. habēs plures prælatos ius in
ipm habētes excōicat⁹ ab illis propter plures excessus. tā-
dē de vno excessu satisfaccere vult vni prælatorū. quærit
vtrū debeat absolui de excessu de quo satisfaccere vult ei-
dem: & cū de alio nō satisfecerit alij: vtrū absolut⁹ va-
leat nuntiari. Rñdet Papa q. supprimenti veritatē abso-
lutio surrepta nō prodest: & cū platus veritatē intelle-
xerit, absolutionē exhibere nō debet. nō videt respōde-
re ad quæstionē: sed pōt dici responsum esse dū dicit ab-
solutio surrepta non prodest q. absolui debeat: sed non
prodest quo ad effectū. nisi ab alio fuerit absolutus. Ber-
nar. ¶ No. j. ex tex. q. multiplicatis excessibus pōt multi-
plicari vinculū excōicationis. pro hoc. c. ita quorūdam. s.
de iudeis. & in. c. cū pro causa. s. eo. Ex quo infer⁹ q. pro-
pter excessum seu delictū q. s. pōt excōicari ab homine.

- 2 ¶ Quod videtur cōtra glos. in. c. episcopi. xj. q. iij. quæ-
dicit excōicationē nō esse ferendā ab homine nisi ratio-
ne cōtumaciæ. & probat in. c. sacro. j. eo. Sed tu intellige
tex. q. debet excōicari propter excessum. i. propter con-
tumaciā insurgentē ex excessu seu delicto. vt q. citatus
vt satisfacciat pro delicto negligit satisfaccere: vt not. in. c.
parte. j. de ver. fig. ¶ No. ij. q. d. plures prælati possunt ha-
bere iurisdictionē in psonā vnus clerici, & eū excōica-
re: finge em̄ q. clericus habeat bñficia in diuersis dicece-
sibus: vel in vna dicecesi habet beneficiū, & in alia patri-
moniū seu domiciliū: vt i. c. postulasti. de foro compe.
vel in vna habet domiciliū: i. alia delict: vt in. c. j. de rap.
¶ Tertiò. no. q. absolutio ab excōicatione p. subreptio-
ne obtēta nō pdest excōica. de quo dic vt plenē dixi in
c. cū p. cā. s. e. ¶ In gl. j. ibi: vna absolutione &c. No. gl.
vsq. ad finē ex qua habes tres practicas absoluēdi illū, q.
pluribus excommunicationibus ligatus est. Prima pra-
ctica est, vt per vnicā absolutionem tollantur omnes
& intellige istā gl. dupliciter. Primò si idē prælat⁹ excōica-

uit subiectū pluries propter multiplices causas: tūc ipse
solus pōt vnica absolutione oēs excōicationes tollere.
Secundò pōt intelligi qñ diuersi prælati excōicauerūt.
vt in litera. & tūc pōt fieri vnica absolutio. s. si oēs con-
ueniant simul. nā vnus prælatus nō pōt absoluerē ab ex-
cōicatione lata per aliū prælatū: vt in. c. pastoralis.
de offi. ordi. in. s. præterea. Secunda practica est. vt vnus
cōmittat alteri vices suas. & hæc est bona & multū fre-
quētata. Tertia practica est. vt quilibet separatim absol-
uat ab excōicatione sua. & licet vtaf verbo absoluo nō
per hoc censet restitut⁹ cōioni: q. restringit ad causam
subiectā. ar. in. l. age. & i. l. si de certa. C. de trasac. Abbas.

SVMMARIUM.

- 1 Chrisma potest concedi tēpore quo ciuitas est interdicta: quem
admodum potest & baptisma cōcedi. s.
- 2 Excommunicati vel interdicti, licet possunt intrare ecclesias
ad audiendas prædicationes.
- 3 Cum excommunicato licet participamus ad eius correctionem.
- 4 Excommunicari possunt simul & semel omnes ciues vnus ci-
uitatis, dummodo sint capaces excommunicationis.

CAP.

XLIII.

Responso. Excōicatis & interdi-
ctis prædicari potest
licet verbum Dei hoc primò. ¶ Tē-
pore generalis interdicti cōcedi potest
baptismus, chrismatio in fronte, & pœ-
nitentia morientium. h. d. Secundò. Et sunt duæ partes
principales. Secūda ibi: *præterea.* ¶ Casus literalis. Quæ
fuit episcopus Ferrariensis à domino Pa. an cūm ciues
Ferrariēs excōicationis & interdicti sententijs sint li-
gati: liceat ei viros & mulieres semel in hebdomada vel
in mense apud aliquā ecclesiā conuocare quibus verbū
dei p̄dicet: & eosdē ad correctionē inducat. Super quo
respōdet Papa q. sine scrupulo cōsciētiae hoc facere po-
terit cū viderit expedire: dummodò cōtra formā inter-
dicti nullū eis officiū diuinum celebretur. Secundò quæ
fuit idē episcopus vtrū tēpore interdicti cūm diuina
officia sint tunc interdicta præter baptisma paruulorū
& pœnitētijs morientū: liceat pueros baptizatos cōfir-
mare in frōte. Respōdet Pa. q. sicut possunt baptizari,
ita possunt etiā ab Epō in frōtib⁹ sacro chrismate deli-
niri. B. ¶ No. j. ex tex. vnū casum in quo excōicat⁹ lici-
tē intrat ecclesiā, videlicet vt audiat verbū Dei. & hoc
p̄mittit vt inducatur facilius ad correctionē. ¶ Nunqd
autē extra hūc casum possit excōicatus ingredi ecclesiā.
Bar. brix. in. c. q. studet. j. q. j. tenet q. sic dummodo non
intret causa audiendi diuina. b. Alij contra qd mihi plus
placet. & pro hoc tex. xxv. di. c. perleclis. & xxj. di. c. cle-
ros. & nō. s. eo. c. nuper. & ideò intelligo hūc casum esse
speciale. ¶ Tertiò no. q. licet participat cū excōica-
to, quādo participiū tēdit ad eius correctionē qd clari⁹
habet in. c. cūm voluntate infra. eod. ¶ Tertiò not. ibi:
cum videris expedire &c. q. non solū semel in hebdoma-
da sed etiā cū prælato visum fuerit, p̄t excōicati voca-
ri ad ecclesiā, vt audiat verbū dei. ¶ Quartò nota qd
omnes ciues vnus ciuitatis pariter & simul excōmuni-
cari possunt & intelligo q. excommunicatio feratur in
personas capaces. nā in vniuersitatē nō debet ferri ex-
cōicatio, nec etiā in incapaces vt sunt. infantes de quo
in. c. Romana in. s. vniuersitatē. eo. ti. lib. vj. ¶ Quintò
no. in. s. præterea. tria sacramēta cōcessa tēpore interdicti
generalis. primū est baptismus & licet hūc dicat de par-
uulis, idē est de adultis. vt in. c. qm̄. eo. tit. lib. vj. Secūdū
est pœnitētia morientū, hodie etiā omnibus dat pœni-
tentia tēpore interdicti. vt in. c. si. eo. tit. li. vj. sed corpus
christi nō concedit nisi moriētibus. vt ibi nō. Tertiū sa-
cramentū est chrismatio in fronte. & licet hoc dicat de
pueris. idē in adultis vt dixi in. d. c. quoniā Quid autē in
mrimonio & in ordinib⁹ dic vt nō. in. c. nō. est. s. de spō.
Maritus &

- a ¶ An autē ad hāc
prædicationē pos-
sit pulsari campa-
na. vide per Ioan.
cal. in trac. de ecc.
interdi. in. vj. mē-
bro prin. in. iij. q.
SEBA. SAPI.
- b ¶ Diuina. Hanc
opi. sequūtur do.
Anto. & Ioan. de
imo. in. c. j. s. de vi-
ta & hone. cleri.

- 1 *Maritus & vxor non tenentur adinuicem ad debitū reddendum, si sciunt aliquod impedimentum matrimonij.*
- 2 *Testis deponens per verbum credo: non facit plenam fidem.*
- 3 *Papa non est obediendum contra legem conscientia, vel contra legem posituam.*
- 4 *Conscientia temeraria an sit aliquo casu.*

CAP.

XLIII.

- 1 **I**nquisitioni. ¶ Si coniunx scit pro certo impedimentū matrimonij, non debet reddere debitum, sed potius excommunicationē pati. Si autē hoc credit ex causa probabili & discreta, tunc potest reddere debitum, non autē exigere. Sed si ex leui & temeraria causa, deposita conscientia potest reddere & exigere. hoc dicit. Diuiditur. nā primò casu de quo quæritur, distinguit. Et primū membrū prosequitur ibi: *In primo.* Circa secundū distinguit ibi: *In secundo.* Et tertium membrū prosequitur ibi: *Verum.* ¶ Casus literalis. Duo sunt coniuges vir & vxor. alter dicit q̄ impedimentū est inter eos ita q̄ non possunt carnaliter cōmisceri sine peccato. quærit quid iuris sit. Papa dicit esse distinguendū, vtrū alter coniugū sciat impedimentum coniugij pro certo. propter quod nō potest carnale cōmercium sine mortali peccato exercere, quāuis illud probare non possit: aut non sciat pro certo, sed credit. In primo casu debet potius excommunicationem sustinere q̄ per carnale commercium mortale peccatū operari. In secundo casu distinguitur vtrū habeat conscientia huius ex credulitate leui & temeraria, an probabili & discreta. Si ex leui & temeraria credulitate huiusmodi conscientiam habeat, ad consiliū sui pastoris potest non solū reddere sed etiā exigere debitum coniugale. Verū cum ex probabili & discreta quis non euidenti & manifesta: debitū quidem reddere potest, sed postulare nō debet: ne in alterutro vel contra legem coniugij, vel contra iudiciū conscientia cōmittat offensam. Ber. ¶ No. j. ex tex. q̄ aliud est scire aliud est credere. nā scientia habet se ad certum, & credulitas ad incertū: & quandoq̄ continet in se falsum. ¶ Secundo no. q̄ multi sunt gradus credulitatis. nā quandoq̄ quis credit ex probabili cōiectura, quandoq̄ ex temeraria præsumptione. ¶ Et ex prædictis infero q̄ si testis dicat se credere, per hoc non facit plenā fidem: quia credulitas differt à certa scientia. de quo per Bar. in l. à diuo. ff. de re iudi. dico in c. fi. e. tit. ¶ Tertiò no. q̄ contra legem cōscientia non est obediendū superiori etiam Papæ. Duplex est enim lex. quædā est priuata sue conscientia. quædā est publica, vt. xix. q. ij. c. duæ. Priuata est potentior publica. hinc dicimus q̄ qui spiritu dei aguntur non sunt sub lege. scilicet publica. vt in c. licet. s. de regula. ¶ Quartò no. quod contra conscientia temeraria non debet aliquid quis operari, sed debet eam primò deponere ad cōsiliū prelati: ad hoc. c. per tuas. ij. de simo. ¶ Sed circa prædicta quæro de notabili questione. b. nunquid sit obediendū prelato vel Papæ iniuste aliquid mandanti? Solu. notabiliter dicit hīc Inno. in addi. q̄ si prelatus inferior mandat mihi aliquid iniustū, etiā si non sit peccatum: puta vt dem sibi libros meos, non debeo sibi obedire. & si me excommunicat, debeo accedere ad superiorem ad relaxationē huius iniusti præcepti, nec cōsulens tali excommunicato in hoc facto incidit in excommunicationem: quia nō participiat in crimine, cum illud non sit crimen. quod singulariter no. pro limitatione ca. nuper. s. eo. Aut Papa qui nō habet superiorē præcipit iniustum: & tunc si sapit hæresim, non est sibi obediendū: vt in c. si Papa. xl. di. Si vero non sapit hæresim: & tunc in spiritualibus & ecclesiasticis est sibi obediendum: ex quo præceptū non continet in se peccatū, licet in se videatur durū. xix. diff. c. in memoriā. Idem in ecclesiasticis personis. nisi ex præcepto Papæ vehementer præsumatur statum ecclesie perturbari, vel aliqua mala futura. quia tunc nō est sibi obediendū. Et no. singulariter hoc dictum. nam multū allegabatur in fauorē cardinalium, qui recesserant à Gregorio & Benedicto. & reuocabantur ab eis sub pena excommunicationis. nam dicebatur quod nō tenebātur obedire: quia fuisset impeditū consiliū & vnitas ecclesie. & sic ex tali præcepto mala præsumeban-

- 2 ¶ Et quid sit conscientia. vide Bal. in c. c. cū causam. s. de testi. vbi dicit q̄ conscientia idē est q̄ honor vir. Alibi dicit idē Bal. in rub. s. de iudi. in. vj. col. quod conscientia est mens sibi ipsi conscientia. & est flos intellectus: vel conscientia est mentis qualitas seipsam diiudicans. vide etiam Bal. aliter diffinientē in. c. nisi cū pridē. in pe. col. s. de renun. & aliter in. l. & si inutiliter. i. ij. not. C. de fideicō. & aliter in. l. fin. s. sed & si quis in vl. col. C. cōmunia de lega. & in authen. ad hæc. C. de visu. circa. ij. col. vers. sed hoc dubitatur primò & c. quōtuplex sit conscientia ponit idē Bal. in. l. fin. C. de poenā iu. qui mai. & de cōscientia vide text. quem ibi no. Bald. in. l. militis. C. de relig. sum. fu. & i hac materia conscientia vide vnā regulam quam tradit idē Bald. secundum beatū Tho. de aquino. in auth. ingressi. in. vj. col. C. de sacrosanc. ec. & in. l. pen. §. illo. C. de ne. ser. hære. insti. & in hac materia cōscientie vide omnino Ange. de are. in. §. sed iste insti. de act. in. ix. col. in fin. vbi not. dicit. q̄ si aliquid committitur conscientia alicuius, quod eius determinationi stari debet & ab ea appellari non poterit. alleg. glo. quam reputat no. in. c. statutū. §. assessorē de rescri. poterit tamen secundum eundem Angel. supplicari. alleg. glo. quam reputat sing. in cle. j. de iure pa. cū alijs de quibus ibi per eum. & vide omnino in hac materia conscientia multa egregia & quotidiana quæ tradit in. d. §. sed iste. do. Iaso. de mayno. in vlt. charta. & vide quod no. idem Panor. in. c. vidua. in ij. not. s. de reg. ¶ Adde an appellari possit de commissis conscientia alicuius. Ludo. ro. consil. vj. & cclxj. cccxliij. & quid sit conscientia per Ioā. de ana. consil. xxxij.

tur futura, vel status ecclesie perturbari. Si verò mandat alicui seculari sibi nō subiecto ratione ecclesie, causæ, vel personæ. & mandat sibi circa temporalia, nō est sibi obediendum: vt puta mandat Papa sine aliqua causa alicui laico: vt det sibi bona sua. non enim tenetur sibi obedire, quia nō est sibi subiectus, nec ratione causæ, nec ratione personæ in temporalibus: secus si mandaret aliquod spirituale vel ecclesiasticum. & ex his dictis habes de claratam materiam totius. c. & glo.

SUMMARIUM.

- 1 *Clericus qui dimisit habitum & tonsuram: non perdit priuilegium clericale nisi post trinā monitionem. 3. 4. quæ debet fieri per ipsum Diocesānum.*
- 2 *Clerici quomodo debeant cognosci à laicis?*
- 3 *Apostata an perdat priuilegium clericale?*
- 4 *Citatio sue monitio vnica non sufficit pro tribus, quando ius requirit tertiam monitionem ad poenam incurrendam.*

CAP.

XLV.

- 1 **C**ontingit. ¶ Clericus qui nec in tonsura, nec in vestimentis, nec in negotiorū qualitate de clericatu quicq̄ ostēdit, & tertio monitus se nō emendat, perdit priuilegiū clericale. Vel sic. Per dimissionem habitus & tonsuræ nō perdit clericus ante trinā monitionem priuilegiū clericale. In prima ponitur comitis querela. In secunda prouisio ibi: *Verum.* ¶ Casus literalis. Comes Flandren. significauit do. Papæ q̄ in diocesi episcopi sui erant quidā qui nec in tonsura nec in forma vestimentorū, nec in qualitate negotiorū aliquid de clerico ostendebāt: sed vt poenam possent aliquādo euitare, se pro clericis exhibebant cū super excessibus cōueniebātur circuncisis criminibus allegantes fore priuilegium: qui ipso facto antea negauerāt clericatum. Super hoc scribit diocesano episcopo. dicens q̄ priuilegium meretur amittere qui permessa sibi abutitur potestate, & frustra implorat legis auxiliū qui committit in legem. Vnde mandat eidē vt si tales tertio à te comitati seipsos cōtēperint emendare, nō habebunt priuilegiū clericale. Ber. ¶ No. primò tria ex quibus debet cognosci & discerni clericus à laico. Primò in modo tonsuræ. Secundò in forma vestimentorū. Tertiò in qualitate negotiorū. De tonsura, & qualis debeat esse, & quare clerici portent. vide text. xij. q. j. c. duo sunt genera. & bo. gl. in cle. j. de vi. & ho. cle. de forma verò vestimentorum vide text. in c. clerici. de vi. & ho. cle. & bonā glo. in cle. ij. de vi. & ho. cleri. Et ex hoc & ex tex. no. q̄ etiam clerici seculares habent certā formam vestimentorū. quod tamen in veritate iure nō cauetur expresse: sed tantū quidā

de Card. Alex. in c. testamētū. vj. di. Abb. in c. sacris. s. qd̄ met. cau. & in c. non in agro. s. ne cleri. vel mona. & quādo nō sit Papæ obediendū vide

SEBA. SAPI.

b. ¶ Quæstione. Vi

Panormi. super Quinto.

Feli. in. c. seq. col. v. s. de rescrip. Abba. in. c. cum teneamur. s. de praben.
 ¶ Hoc est verum. nisi fieret & monitio in synodo. quia tunc sufficit vni
 casicut peremptoria: vt dicit do. Ant. in. c. ij. ne cler. vel monach.
 ZACHARI. ¶ Adde quod no. in apo. ad Lanfran. de oria. in. c. quo
 niam cōtra falsam. s. statuimus. ver. citationes. nu. vij. & ibi in apo. Bene.
 vadi. ver. vltierius

quæro. s. de proba.

SEBA. SAPI.

¶ Monitio. Vide
 ad hęc quæ copio
 fescritur do. Feli.
 in. c. consulu. col.
 v. ver. in ea. gl. s. de
 offic. delega.

¶ Vide quod no-
 tat Io. cal. in tract.
 de ecc. interdic. in
 vj. membro princ.
 in. iij. q.

SEBA. SAPI.

¶ Pari poena. Vi-
 de Bartholo. vero.
 in consij. inci. Ma
 gnifice. & in consi.
 ij. inci. Super casu.
 & Feli. latē in. c. si-
 cut digaum. s. de
 homi.

¶ Adde hic Bart.
 in. l. j. s. quid ergo.
 ff. ad filie. vbi dicit
 q. si quis occidit
 alium me presente
 & non adiuuante,
 non teneor. ar. gl.
 in. l. culpa caret. de
 re iud. Sol. d. Paul.
 de cast. in. l. si. C. de
 his qui. vt indi. hoc
 limitat nisi essem
 subditus illius qui
 interficitur. q. tūc
 tenebor sicut etiā
 tenere si essem fi-
 lius aut vasallus.
 Item adde hic Bar.
 in. d. l. j. s. occiso-
 rum. ff. ad filie. Itē
 adde hic omnino
 quod scribit pul-
 chre Bar. in. d. l. cul-
 pa caret. & Flo. in
 l. ait lex. ff. ad. l. aq.
 & adde qd no. do.
 Abb. in. c. j. sup. his
 in gl. j. de poen. Itē
 vide omnino qd
 no. Spec. in titu. de
 leg. s. iuxta propo-
 sitionis. in. xvij. col.
 ver. q. si potui ho-
 minem defendere.
 & videtext. in. c. si
 cut dignum. s. illi
 etiā qui de homi.
 Itē vide Archi. in
 c. negligere. ij. quæ
 stio. vñ. vbi dicit q.
 quicquid dicunt
 alij est preceptum
 quo ad omnes q.
 quilibet teneatur
 propulsare iniu-
 riam pro quo di-
 cit expresse facere. c. dilecto. s. ver. & quidem. de senten. excom. lib. vj.

prædicta omnia e legāter declar. vt per Barto. in. l. eorum. ff. de poenis
 & adde quod quādo aliquis tenetur prohibere aliquem facientem cer-
 tum actū non solū tenetur prohibere q. ille actus non fiat, sed etiā debet
 adhibere custodiā & diligentiā ne ille actus fiat. ad hoc est casus no. in. l.
 locationis. ff. locati. & sentit gl. in ver. inter. cir. prin. i. l. si q. ita promi-

colores sunt eis interdicti, & cauetur vt por-
 tent vestes vsq. ad talos. vt in. d. c. clerici aliā
 formā nō legimus de quo vide quod not. in
 iuribus præalle. De qualitate negotiorū dic
 vt habetur in. c. fin. de vi. & ho. clerico. & s.
 ne cleri. vel mona. c. j. & ij. vide tex. cum glo.
 lxxxvj. di. c. peruenit. ¶ Tercio nota q. ex
 solo delicto apostasia, clericus etiā in mino-
 ribus non perdit priuilegium clericale, etiā
 si deprehendatur in delicto. quod colligitur
 expresse hīc: & adhuc expresse in. c. si Iudex
 laicus. eo. tit. li. vj. & per hoc oportet restrin-
 gere cā. j. s. de aposta. prout ibi dixi. ¶ Terti-
 o nota q. ad hoc vt clericus perdat priuile-
 gium ratione apostasia debet tertiō moneri
 vt respiscat. ¶ Vnde no. ibi. tertiō. Nō ergo
 sufficit vnica monitio^a pro omnibus, ex quo
 ad poenam incurrēdā ius requirit tertiam
 monitionem. iuxta theoricā glo. in. d. cle. j. de
 vi. & hone. cle. & per Ioā. and. in ca. ex tua. de
 cle. nō resi. Et ex hoc. etiam no. & ex tex. vñ
 modum indirectē deponendi clericos in apo-
 stasia degentes. nā si tertiō moniti nō reassu-
 mant habitum ipso facto, perdunt omne pri-
 uilegium clericale. nec requiritur alia degra-
 datio, sed incontinenti efficiuntur de foro se-
 culari. ¶ Vltimō nota. ibi. à te commoniti: q.
 hæc admonitio nō potest fieri per iudicē se-
 cularem, neq. per quencunq. sed debet fieri
 per diocesānum: vt patet in prin. ibi: in dioce-
 si tua &c. & clarius in. c. in audientia. s. eod.
 vbi loquitur de prælatis. & per illā decreta-
 lem dic idē in admonitione cuiuscunq. præ-
 lati habentis episcopālē iurisdictionem in cle-
 ricum. pro hoc quod in simili dicit gl. no. in
 cle. j. de re. eccle. non alie. Inno. in. c. ij. de tran-
 fact. ¶ In glo. in ver. tertiō. ibi & c. perpendi-
 mus. Et dic plenē vt ibi dixi nā potest dici q.
 illa iura in cōtrarium allegata loquuntur de
 priuilegio personæ. & quando immiscent se
 enormitatibus. dic tamē plenius vt dixi in. d.
 c. perpendimus. ¶ In ea gl. ibi. nec debent gau-
 dere priuilegio &c. hoc est verū quādo cleri-
 ci coniugati non deferunt habitū & tonsu-
 ram. aliās gaudent priuilegio in duobus. &
 dic vt habetur hodie in. c. vnico. de cleri. con-
 iug. lib. vj.

CAP.

XLVI.

In presentia. Ab
 excō
 municati denuntiatione re-
 pellitur qui non præmonuit,
 & ei cōmunicauit. hoc dicit.

Ponit dictum rationē subdēs ibi. cum super.

¶ Casus literalis. Quidā canonici obijciebāt
 contra decanum suum in modū denuntiatio-
 nis excōmunicationē. Ipse excipiēdo propo-

nebat contra ipsos q. non erant audiendi, cū super hoc ipsum nō
 præmonuerint, nec ab eis fuerit impeditus, neq. ipsi propter hoc
 eum duxerint euitandū: sed episcopus in mensa & canonici com-
 municauerunt etiam in diuinis. quæritur an sint audiendi contra
 ipsum Decanum. & respōdet Papa q. nō propter prædicta. Ber.
 ¶ Not. j. ex text. q. etiā in denuntiatione excōicati requiritur ad-
 monitio præcedēs. sicut ergo in denuntiatione aliorū criminum
 seu defectuum requiritur admonitio præcedens: vt in. c. nouit de
 iudi. & in. c. cū dilecti. de accu. ita & in denuntiatione excōmuni-
 cati. ¶ In gl. j. ibi: sed secus est vbi denuntiatus. Et est vera lect. hu-
 ius. c. nam ille qui denuntiat quodāmodo agit. vnde nō improbat
 quod semel approbavit. xxxij. q. v. c. horredus. nā præsumitur ve-
 nire ad denuntiandū cum bono zelo. Sed si recipiens molestatur
 non potest se defendere quocunq. modo. vt in regula nullus. de
 reg. iur. lib. vj. & in. c. inter. de exceptio. Legitur hoc. c. & alijs mo-
 dis sed nō oportet instare: quia aliæ lecturæ præter istā diuinant.

SVMMARIUM.

- 1 Excommunicatus est permittēs dolo se clericum percuti: cum poterat pro-
hibere & non prohibuit. 6. 7.
- 2 Opinio euidenter falsa potest appellari temeritas & præsumptio quædam.
- 3 Consentiens cum faciente an pari poena puniatur. & quis dicatur con-
sentire. 5.
- 4 Opem dicitur præstare qui potest delicto obuiare & non obuiat.
- 8 Qui potest obuiare scandalo & non obuiat: an præsumatur in dolo?
Dolus non præsumitur nisi probetur, & probatur per coniecturas.
Obuiare an quis teneatur iniuriæ inferendæ proximæ? vide remissiū.

CAP.

XLVII.

Vanta. ¶ Legitur duobus modis in gl. &
 tertio modo extra gl. Et secundum
 primum modū. hoc dicit. Excōicatus est quilibet
 permittens clericū percuti si prohibere potest se-
 cundum aliū intellectū. hoc dicit. excōmunicatus
 est permittens clericū percuti, si ratione officij poterat prohibe-
 re & nō prohibuit. Secundū tertiā & veram lect. hoc dicit. Excō-
 municatus est dolo se permittens clericū percuti, ex quo poterat
 prohibere & nō prohibuit. Præmittit culpā quam secūdō aggra-
 uat ibi: ne autem. Tertiō aggrauationem declarat ibi. eos. ¶ Ca-
 sus literalis. Quidā dicebāt q. illi solū erāt excommunicati qui
 manus violentas mittebant in rectores ecclesiarum, siue clericos.
 Consultus Papa dicit q. magnæ præsumptionis existit manus in-
 iicere violentas in rectores ecclesiarū. & q. autoritas apostolica
 non solū punit auctores huius sceleris, sed etiā omnes facientes
 & consentiens pari poena condēnat: interpretās eos fauere delin-
 quentibus qui manifesto facinori desinunt obuiare. Ber. ¶ T No.
 primō ex text. ibi: præsumptio &c. q. opi. in iure falsa euidenter
 potest appellari præsumptio & temeritas. ¶ T Secundō no. q. etiā
 vbi poena imponitur ipso iure, faciētes & consentientes pari poe-
 na^c plectuntur. & hoc est potius ex interpretatione. & ideō hoc
 non haberet locum in statuto. vbi fictus & interpretatiuus intel-
 lectus locum nō habet: vt in. l. iij. ff. de nego. gest. & in. c. in nostra.
 s. de iniur. ¶ T Tertiō no. q. volēs obuiare delicto & nō obuiat,
 præsumit fauere delinquenti: sed hoc est ex iuris interpretatione:
 vt in tex. de quo tamē per Bar. in. l. is q. opē. ff. de fur. & in. l. nō so-
 lum. s. si mādato. ff. de iniur. aliquid tetigi in. c. mulieres. s. e. ¶ T In
 glo. j. ibi. inuenies ea. No. gl. sing. pro statutis punientibus cōsen-
 tientes certo facinori. vt dicantur illi cōsentientes qui cooperan-
 tur ad delictū saltem præstando autoritatē: secus videtur in eo
 qui tantū adhibuit presentiam non autorisabile, nec cooperati-
 uam, etiā si poterat obuiare & nō obuiavit: tamē tex. hīc in fi. vi-
 detur innuere contrariū quātum ad materiam nostram. nam iste
 text. non intendit punire autoritatem præstantes, sed non ob-
 uiantes cū possunt. Vnde dic vt dicitur in glo. sequen. ¶ T In glo.
 ij. in fine. ex hac glof. colliguntur illæ duæ lecturæ secundū quas
 primo loco summaui. Primō^a q. quilibet qui potest obuiare ne
 clericus percutiatur & non obuiat, incurrit excommunicatio-
 nem. & fuit glo. Io. antiqui glossa. Alia lec. ponitur per alios quos
 sequitur glo.

sequitur gl. nostra ut intelligatur in habere iurisdictionem seu potestatem in verberate. quia iste proprie potest & debet obuiare. 7 secus in alio, puta socio non habere hanc potestatem. ¶ Extra gl. ponitur alia lec. per Inn. & alios Doc. sequentes ut litera intelligatur generaliter in non habente potestatem seu iurisdictionem. dum modo dolose patitur: secus si non dolose, sed ex negligentia. vel quia non vult se immiscere rumoribus aliorum: tunc non incidit in excommunicationem. nam ad incurrendam excommunicationem canonis si quis suadete: requiritur dolus. ut patet ex illis verbis suadente diabolo &c. ubi ergo cessat dolus non habet locum illa dispositio. facit in simili. l. pen. C. de adulte. & l. j. C. de fica. & hac lec. mihi placet: & pro hoc adduco tex. ibi. *fauere interpretans &c.* ergo istud ius intendit laqueare non simpliciter negligentem vel pro suo commodo, sed se retrahentem scilicet pro tacito suo favore. quod not. ¶ Sed dubito nunquid presumetur dolus eo ipso quod sui pre- 8 sens, & potui obuiare & non obuiaui. & primo videtur quod non. 2 per. l. quoties. in §. qui dolo. ff. de proba. ubi patet quod qui dolum allegat probare debet. & concor. c. ij. de renun. li. vj. In contrarium videtur ista litera. quae videtur interpretari dolum & fauorem eo ipso quod non obuiat & potest obuiare, & hanc partem tene. Ratio, quia praesumptio est contra non obuiantem. & dolus probatur per coniecturas. oportet ergo ut iste purget has coniecturas. Ex praedictis no. quod c. si quis suadente. est largissime interpretandum favore religionis. & regulariter nunquid quis teneatur obuiare iniuriae in ferenda proximo. dic ut no. in. c. dilecto. eo. tit. lib. vj.

✱ SUMMARY ✱

- 1 Excommunicari nemo potest nisi competentis monitione praemissa: & ex causa rationabili & manifesta. 2. 4.
- 3 Excommunicatio non fertur hodie sine scriptura.
- 4 Excommunicare non potest praelatus aliquem ex causa ipsi soli praelato nota.
- 5 Sententia excommunicationis potius equiparatur interlocutoria quam diffinitiva.
- 6 Excommunicatus non solum potest conqueri per viam appellationis sed etiam per viam querelae.
- 7 Excommunicatio est poena grauiissima.
- 8 Iudex a quo potest omnia facere quae tendunt in faciliorem exitum appellationis.
- 9 Excommunicatio an teneat non praemissa monitione?
- 10 Episcopus, vel alius praelatus cui interdicitur ingressus ecclesiae, non per hoc perdit iurisdictionalia.
- 11 Excommunicatus an sit remittendus pro absolutione ad excommunicatorem?
- 12 Excommunicatio si est iniusta non requiritur aliqua absolutio, sed reuocatio tantum.
- 13 Constat, illud verbum prolatum ab aliquo praesupponit habere notitiam illorum quae necessario antecedunt.
- 14 Excommunicator potest cognoscere de iustitia vel iniustitia excommunicationis, etiam parte absente.
- 15 Iudex ad quem, an & quo casu debeat citare iudicem a quo ad defendendum sententiam quam tulit?
- 16 Expensae siue damna quo casu remittantur iuramento damnum passi?
- 17 Sententia lata contra praelatum, an possit mandari executioni contra ecclesiam?
- 18 Appellatio ab excommunicatione ad quid proficit.

¶ CAP.

XLVIII.

1 **S**acro. ¶ Praelatus excommunicare non debet subditum nisi competentis monitione praemissa ex causa manifesta & rationabili: & contrafacienti imponitur poena hic expressa. Item punitur subditus qui falso conqueritur se excommunicatum iniuste. & subiicit. quid iuris si praelatus dicens se errasse vult excommunicatum absolvere, & aduersarius appellat ne absolatur. hoc dicit. Et tria sunt dicta. Secundum ibi: *Verum.* Tertium ibi: *Si vero.* ¶ Casus literalis. Quia praelati ecclesiarum erant faciles ad excommunicandum: volens concilium generale contra ipsos adhibere medelam, statuit ne quis in aliquem excommunicationis sententiam promulgare praesumat nisi competenti monitione praemissa, & praesentibus personis idoneis, per quas possit probari monitio si necesse fuerit. & si contra praesumptum fuerit, etiam si iusta fuerit excommunicationis sententia ingressum ecclesiae per men-

serit. §. ea. l. ff. de ver. obli. Item ad praedicta vide quod no. Bar. in. l. metum. ff. §. sed licet. ff. quod met. causa. ubi dicit ibi esse casum de hac quaestio. & vide Bal. in. l. nullus. ver. item est arg. contra potestatem. C. de sum. trini.

2 ¶ Quod non. & pondera. quia si ego iui cum aggressore, praesumor in dolo. ut no. in. c. cum continetia de cle. percul. & Bal. in. l. si quis non dicam rapere.

C. de epis. & cle. Si vero reperio me quando clericus offenditur procedit dubium doctorum. And. Bar.

3 ¶ An & quando sententia excommunicationis lata contra prohibitionem iuris vel hominis sit nulla, vel teneat, vel sit retractanda vide multum eleganter per Do. post Ioan. an. in. c. romana. §. pe. in vlti. colu. de offi. ord. lib. vj.

4 SEBA. SAPI.

5 ¶ Sacro. Vide circa materiam huius decretalis. xiiij. conclusiones quas ponit Fel. in. c. cum sit romana. §. de appellatio.

6 ¶ An ista monitio requiratur ad reinducendum in excommunicationem, vide late per do. de Ro. deci. ccc. lxxxij. in or. nouis. post Io. mo. & Do. in. c. eos. de sen. excom. li. vj. & adde omnino hoc Lap. alleg. lxxij. ubi notat & valde eleganter examinat intellectionem huius dec. in princ. & ea multipliciter limitat. & adde quod non sufficit quod ista monitio fiat ad domum, sed debet fieri personaliter. ita no. determinat. d. An. in. c. si aduersus. ix. col. de eo quod mittitur in pos. post Imo. ibi de quo etiam an sufficiat quod ista monitio fiat per edictum eleganter per Do. de ro. deci. ccc. lxxij. cir. si. in or. nouis. Aduerte tamen quod quando quis reinducitur in excommunicationem, non est necessaria monitio personalis, sed sufficit quod aliter moneatur. ita eleganter voluit Do. de ro. deci. ccc. lxxxij. in or. nouis. & alle. Inno. in. d. c. si aduersus.

sem vnum sibi nouerit interdictum, alia nihilominus poena mulctandus si visum fuerit expedire. Secundum dicit quod si etiam admonitio legitima praecesserit, praelatus caueat diligenter ne aliquem excommunicet absque manifesta & rationabili causa: quod si fecerit & humiliter requisitus non curauerit reuocare processum absque grauiamine grauatius deponat apud superiorem de iniusta excommunicatione querelam: & superior si absque periculo more potest ad excommunicatorem illum absoluendum remittat intra terminum competentem. alioquin superior ipsum absoluat cautione sufficienti recepta. quo absoluto de iniusta excommunicatione cognoscat. quae si iniusta fuisse constiterit, excommunicator condennetur ad interesse: alias nihilominus puniendus arbitrio superioris si culpa qualitas postulauerit: cum non levis sit culpa tanta poenam infligere iniuste, nisi forsitan ex causa probabili errauerit, maxime si laudabilis opinionis existat. Sed si contra excommunicationis sententiam nihil rationabile probatum fuerit a conquerente, & ipse simili modo ad interesse condennetur, vel alias secundum superioris arbitrium. nisi forsitan & ipsum probabilis error excuset, & super eo pro quo fuit excoicatus cautione recepta satisfacere compellatur, vel in pristina reducat sententiam usque ad satisfactionem condignam. Tertio dicit quod si iudex suum cognoscens errorem paratus sit talem reuocare sententiam: & ille pro quo lata fuit appellet ne absque satisfactione reuocet illam appellationi non deferat in hac parte. nisi talis sit error de quo merito valeat dubitari, & tunc sufficenti cautione recepta quod coram eo ad quem extiterit appellatum, vel delegato ab ipso iuri parebit, excoicatum absoluat: & sic poenam euitabit. praedicta. caueat tamen omnino ne malitiose in alterius praedictum mentiat error, si poenam canonicam voluerit euitare. Ber. ¶ Not. j. ex text. ibi: nisi competentis admonitione &c. quod sicut in alijs sententijs requiritur citatio praecedens: ut in. c. consuluit. de offi. dele. l. de vnoquoque. ff. de re. iud. ita & in sententia excoicatio nis requiritur admonitio praecedens. sed differentia est: quia in alijs sententijs fit citatio ut veniat ad sententiam audiendam, sed in sententia excoicatio nis fit admonitio ut se corrigat. & quae dicatur competens admonitio. dic ut habetur in. c. constitutione. & c. statuimus. eo. tit. li. vj. ¶ Secundum no. quod admonitio potest fieri sine scriptura. ideo requiritur haec praesentia personarum. sed ipsa excoicatio non debet hodie ferri sine scriptura. alias iudex ferens incidit in poenam ut hodie habetur in. c. j. eo. tit. lib. vj. ¶ Tertio not. tria requisita ut iuste feratur excoicatio. Primum ut praecedat competens monitio. Secundum ut causa sit rationabilis. Tertio quod sit manifesta. Ex causa ergo soli praelato nota non debet ferri excoicatio. ut in. c. si tantum. & in. c. placuit. vj. q. ij. ¶ Quarto no. quod sicut iudex potest reuocare suam interlocutoriam male latam, ita & excoicator potest

Panormi. super Quinto.

a ¶ De hoc vide latius per eundem Abba. super rubr. huius tit.

SEBA. SAPI.

a ¶ Ad naturā. Idē tenet Car. in. c. per pēdimus. col. xiiij. ver. quāro dixi q̄ excommunicatio. s. hoc tit. cū allegatis per Feli. in rub. s. de re iudi. col. x. vers. excommunicatio est interlocutoria.

b ¶ Limita dupliciter. vt per Do. i. c. j. in fin. iij. colū. de offic. de. libr. vj. & vtrum sentētia excommunicationis lata nulla p̄missa monitione valeat. de hoc vide p̄ do. Ant. in. c. ab excommunicato. in. j. & iij. co. de sen. excō. mi. & ista limita vt per Inn. sing. in. c. j. de excē. p̄la. & ibi notauit & per do. Abba. in. c. reprehensibilis. de appella. & limita sing. vt per Inn. in. c. venerabili. i. prin. ci. pe. col. de cens. & per do. in. c. dilecti. in fin. iij. col. de sen. excō. mi. vj. & quod ibi notauit. & de hoc vide do. de ro. in anti. deci. ccclij. & in ordi. nouis. decis. lxxxvj. Item vide omni no Lap. alleg. xiiij. c. ¶ Credo q̄ gl. in. c. ab excommunicato. de rescr. malē loquit per id quod no. post glo. & do. Ant. in. c. ij. de ordi. ab episcopo q̄ re. episcopatu.

SEBA. SAPI. d ¶ Iuramento. Vide de hoc Doc. in. c. ab excommunicato. super gl. iij. s. de rescrip.

SEBA. SAPI.

e ¶ Dolo tuo. Vide Rotam deci. cccxv. inc. vtrū dāna appellatis. Ioā. de ana. in. c. excommunicamus. el. j. s. mo neantur. colū. vj. s. de hāre.

reuocare suā excommunicationē iniuste latā, non obstatē cōtradictione partis aduersę. Ex quo infero q̄ excommunicationis sententia potius attrahit ad naturā^a interlocutoria q̄ diffinitiuę. nā diffinitiuā iudex reuocare nō pōt, sed interlocutoria sic. vt plenē no. in. c. cū cessante. de appel. & in. l. quod iussit. ff. de re iudi. & in. l. iij. C. sent. rescind. non pos. Ex quo infero etiā ad aliud. q̄ appellans ab excommunicatione tenetur exprimere causam sicut appellans ab interlocutoria seu grauamine qd̄ sentit Inno. in. c. per tuas. s. e. & Io. an. in. c. venerabilibus. eo. ti. li. vj. quod tene mēti. ¶ Quinto no. ibi per se vel per alium. q̄ absolutio ab excommunicatione pōt fieri per aliū. & facit pro cōi practica secundū quā p̄lati cōmittunt inferioribus hanc absolutionē. ¶ Sexto no. q̄ nō solūm per viā appellationis sed etiā per viā querele pōt quis cōqueri de iniusta excommunicatione, & causam iniustitię ad superiorē deducere. qd̄ tamen intellige prout distinguit tex. in prin. in. c. venerabilibus. p̄alle. ¶ Septimō no. q̄ maxima p̄ena est excommunicatio. nā inter homines esse, & hominū carere cōmercio, non est sine grauissima p̄ena. sed in contrariū facit. c. j. e. tit. li. vj. vbi excommunicatio est medicina. Sed dic concordādo q̄ parenti est medicina. sed respectu iniustitię excommunicationis est p̄ena: p̄ena enim est vbi nō meretur excommunicari, vel vbi nō vellet parere. de quo in. d. c. j. ¶ Vltimō no. iudicē a quo posse absolvere excommunicationem non obstatē appellatione etiā legitima. Et ratio pōt esse duplex. Prima propter periculum morę ne decedat in excommunicatione. vt hīc dicit gl. Alia & notabilior. quia Iudex ad quē hoc debet facere recepta cautione. ergo Iudex a quo hoc pōt: quia omnia tendētia in faciliore exitū causę appellationis sibi permittuntur: vt no. in. c. ij. de matri. cōtra. cōtra interd. ec. & in. c. qua fronte. s. de appel. & in. c. cū teneamur. e. tit. ¶ In gl. ij. in fi. Nō intelligas gl. q̄ indistinctē non teneat^b excommunicatio sine monitione. aliās esset contraria sibi ipsi. sed restringe ad casum. c. statuimus. allega. in gl. qn̄ fertur excommunicatio cōtra participātes excommunicato ab excommunicatore. & ita loquit. c. statuimus. tūc enim requirit monitio ne multi illaqueantur. & adhuc ille casus restringit. vt no. ibi Io. an. qn̄ fertur contra participātes excommunicato ab alio. tūc tenet sententia sine admonitione licet sit iniusta. & q̄ teneat excommunicatio sine monitione tenet gl. in. c. j. de excē. p̄al. & ij. q. j. in sum. & in. c. romana. eo. titu. lib. vj. ver. iniustus. ¶ In gl. iij. ibi: quod magis placet. Et hāc opi. hodie probat in. c. venerabilibus. in. s. vlti. eo. tit. li. vj. Et in fi. gl. hęc gl. benē rñdet ad vnū cōtrariū. sed ad primū nō. Sed solue post Gof. q̄ licet ambo incipiāt priuari simul: tamē naturaliter. i. ex ordine intellectus p̄cedit excommunicatio. nā interdicitur in gressus ecclesię propter excommunicationē p̄cedentem. ¶ In glo. iij. in fi. No. bene gl. quia est multū allegabilis in practica. & plurimos effectus habet. vt patet in ea. q̄a in oibus bene dicit. ¶ In gl. in ver. interdictum. in fi. No. bene fi. gl. q̄ is cui interdicitur ingressus^c ecclesię nō perdit potestātē exercēdi iurisdictionalia. pro hoc facit. c. fi. de cle. excō. mi. vbi patet q̄ excommunicatus minori licet sit participatio

ne sacramētorū priuatus: nō tñ perdit iurisdictionalia. ad idē. c. is cui. eo. ti. li. vj. & hāc opi. gl. sequit. Inno. dicit tñ q̄ iste excommunicator excommunicatū per se absoluet. sed per aliū introducet illum in ecclesiā. pro hoc. c. Suffraganei. s. de elec. ¶ Ex p̄dictis cōcludē q̄ omni casu debet excommunicatus remitti ad excommunicatorem suū ab soluendus quod intellige quādo dubitat de iustitia vel iniustitia sententię. Si autē constaret eam iniustā, nō debet eum remittere sed absolvere. vt in. d. c. venerabilibus. & dixi in. c. per tuas. s. eo. ¶ In gl. in ver. absque grauamine. ibi. nec iurare. No. glo. q̄ vbi est iniusta excommunicatio, fit reuocatio absq̄ iuramento. d̄ Secus in casu dubij. & ita intellige verbū alioquin. & hāc opi. sequitur Host. dicens q̄ quādo est iniusta, nō fit propriē absolutio, sed quādam reuocatio. & pro hoc facit iste tex. qui semper vtitur verbo reuocationis quādo p̄supponit iniustitiā sententię. quod not. ¶ In gl. in ver. constiterit: ibi: excommunicatore p̄sente. No. de significato huius verbi constiterit. nā tacitē p̄supponit citationē partis aduersę: quia nō potest aliter cōstare. & idē no. gl. in cle. p̄senti. de cens. & in cle. ij. de p̄enis. ¶ In eadē gl. ibi. de appella. c. interposita. No. hanc gl. quia extēdit casum. c. interposita. ad sententiā excommunicationis. vt absente aduersario seu excommunicatore per contumaciam possit superior altera parte p̄sente cognoscere de iustitia vel iniustitia excommunicationis. ¶ Et in fine gl. No. ex fine gl. q̄ vbi agitur de retractatione sententię & non ad infligendā p̄enam ipsi iudici, non est necesse ipsum iudicē vocari. Sed intelligo glo. quando excommunicatio, vel alia sentētia est lata ad instantiā alterius: quia tunc defendere sententiā principaliter ad eū spectat, & non ad iudicē: licet iudex possit assistere si velit. Sed vbi iudex ex officio suo tulisset sententiā, tunc cū teneat locum partis, semper citari debet: vt videtur probari in. c. venerabilibus. in. s. secus. & seq. e. tit. lib. vj. & facit. c. cū ab ecclesiarum. & c. ad reprimēdam. de offic. ordi. ¶ In gl. in ver. ad interesse. ibi: declarabit suo iuramento. No. gl. singulariter. ex qua habes casum vbi expensę factę extra iudicium & dāna inde sequuta probātur iuramento dānum passi. cuius contrariū tenet gl. in. c. dilecti. de fo. cōpe. sed intellige istam glo. quādo excommunicatus cōuenitur ex dolo suo. nam vbi ex dolo tuo^e sum passus damnum, tūc statur iuramento meo: & ita loquuntur iura alleg. in gl. quiniū plus volunt quidā, vt hīc refert Inno. q̄ hoc casu habet locum iuramentū in litē: vt non solū veniat dānum secundū verū valorem rerū, sed etiā secundū affectionem istius ar. l. ij. & l. videamus. ff. de in lit. iu. alij contra & satis potest teneri opi. gl. tanq̄ tenentis mediū inter rigore & equitatem. ¶ Et in fi. gl. Not. j. ex fi. gl. q̄ sententia lata contra p̄latum non debet mandari executioni in bonis ecclesię quando p̄latus cōuenitur ex delicto, vel ex cōtractu suo. pro hoc quod no. in. c. de multa. s. de p̄ben. & plenē dico in. c. peruenit. de fidei. & quantū ad ar. gl. Conclude post Doc. hāc. quod aut propter excommunicationē iniustam electio sua non fuit cōfirmata, vel nō fuit adeptus beneficiū, & tunc excommunicator tenetur ei ad cōsimile beneficiū conferendū, si habet potestātē. arg. opti. in. c. pastoralis. de iurepa. aut non habet hanc potestātē, & tūc potest puniri arbitrio iudicis. Si verō excommunicatio fuit lata post appellationem, tūc tenetur confirmator si est soluēdo. quia propter hoc non debuit cassare electionē, & in supplementū agitur contra excommunicatorem. arg. in. l. iij. ff. de eo per quē fac. erit. Et vide quomodo ista spiritualia estimātur per gl. in. c. coram. s. de offi. dele. ¶ In gl. in ver. satisfaccere. ibi: nec prodest nec est necessaria appellatio. hāc glo. non bene dicit: quia imō appellatio potest prodesse in multis. Primō vt deuoluat causam ad superiorē, quādo superior est talis qui nō pōt cognoscere citra appellationē. Exēplum in Archiepiscopo respectu subditorum sui Suffraganei. vt aperte probatur etiā in casu excommunicationis in. d. c. venerabilibus. in prin. Vnde si excommunicatus nō appellat intra decendiū, nō potest amplius deducere causam ad illū superiorē, sed habet necesse petere absolutionē ab excommunicatore. Sed si excommunicator noluerit absolvere, oblata satisfaccione poterit ex nouo grauamine appellare ad superiorem. vt no. in. d. c. ad reprimēdā. Secundō prodest appellatio ab excommunicatione. & est magni effectus. quia si nō appellat, transit in rē iudicatā respectu illius actus pro quo lata fuit excommunicatio. Vnde si fuit excommunicatus propter contumaciā & nō appellauit intra

uit intra decendium, nō potest amplius negare contumaciā, sed si vult absolui, oportet q̄ primò satisfaciāt. ad hoc quod no. in. d. c. venerabilibus. & d. c. ad reprimēdā. sed respectu vinculi nō trāsit in rem iudicatam. & hoc casu tantū procedat gl. quia in quantum excommunicatus petet absolui, est audiendus. vt in. c. fi. de pēnis. quia ex quo recōciliatur Deo, ergo & ecclesiā. vt. s. eo. c. ā nobis.

SVMMARIUM.

1 Hæretici omnes & cum eis quomodocunque participantes sunt excommunicati.

2 Statuta contra libertatem ecclesiasticam quando dicantur?

3 Constitutio Papæ ligat incontinenti quando est publicata in curia romana: nec requiritur quod publicetur alibi.

CAP.

XLIX.

Nouerit. ^a ¶ Excommunicat hæreticos & quosdam violatores ecclesiasticæ libertatis. hoc dicit. & secunda pars principalis ibi: Nec non. ¶ Casus literalis. In. c. isto excommunicat omnes hæreticos vtriusq̄ sexus quocunq̄ nomine cenſeantur, & fautores & defensores eorū, & receptatores, & illos qui de cætero seruari fecerint statuta edita, vel consuetudines introductas cōtra ecclesiasticam libertatē, nisi ea deleri fecerint intra duos menses de libris suis post publicationē huius sententiæ. Item excommunicat statuarios & scriptores statutorum ipsorum, nec nō potestates, consules, rectores, & cōsiliarios locorum, vbi de cætero huiusmodi statuta & consuetudines editæ fuerint, vel seruata, & illos qui secundū ea præsumpserint iudicare, & scribere iudicata. Ber. ¶ No. j. ex tex. species personarū quæ ipso iure incurrunt excommunicationem. Primò omnes hæretici: fautores: receptatores & defensores eorū. Secundò quicūq̄ fecerint seruari statuta vel consuetudines contra ecclesiasticā libertatem. Tertio statuarij, & scriptores statutorū cōtra ecclesiasticā libertatem. Quarto potestates: consules: rectores & cōsiliarij locorum, vbi statuta edita fuerint. Quintò quicunq̄ iudicat secundum hæc statuta. Sextò qui iudicata redigunt in publicā formā. Secundò pondera text. ibi. *fecerint amoueri* &c. Ex quo inferi q̄ isti non euitāt excoicationem, licet in fine statutorū ponāt statutum q̄ si qua essent statuta edita cōtra ecclesiasticam libertatē habeantur pro nō scriptis: vt cōmuniter solet fieri. per hoc enim non esset satisfactū huic. c. nec authē. c. cassa & irrita. C. de sac. san. eccle. Exigitur enim q̄ hæc statuta deleantur de libris. & ita not.

2 Bar. in. d. authē. ¶ Sed quæro quæ statuta dicantur cōtra ecclesiasticam libertatē? Inno. cōcludit hāc q̄ sunt illa quæ veniūt cōtra priuilegia cōcessa ecclesiæ vniuersali, vel à Deo: vel à Papa: vel ab Imperatore: secus si priuilegiū concessum esset ecclesiæ particulari: & cū hac cōclūsiōne trāseunt Doc. nostri. sed Bart. in. d. authē. cassa. latius tangit hāc materiā. ponendo hāc cōclūsiōnē. q̄ vbi cunq̄ per statutū clerici efficiuntur timidiōres, & laici audatiores ad nocendū: q̄ tūc dicuntur cōtra ecclesiasticā libertatē. Exemplum. est statutū laicorū q̄ quicunq̄ interfecerit laicū puniatur grauiter. interficiēs verò clericū puniāt puta in. x. florenis, vel in alia mitiori pœna. pro hoc. l. j. §. quæ onerāda. ff. quare ac. nō datur. & hoc dictū mihi placet. & pro hoc adduco. c. graue. j. eo. inducendo vt ibi dicā. Sunt ergo simul iungēda ista: duæ theoricę.

3 ¶ In gl. in ver. *intra duos menses*. ibi. à tēpore publicationis. Ex hoc dicto gl. inferitur q̄ hodie nō expectatur lapsus istorū duorū mensium, nisi ab olim hæc cōstitutio fuerit probata. licet quidā dicant q̄ isti duo menses currūt à tēpore publicationis specialiter fiendæ in qualibet prouincia: quia ignorās nō est cōtumax. & per consequēs nō incidit in excoicationē. xj. q. iij. c. cæterū. Sed dictū gl. plus placet. Ioā. an. & hoc credo verius. nā cōstitutio Papæ nō est necessariò publicanda in qualibet prouincia. quia satis est q̄ publicetur in curia ro. vt no. in data li. vj. & ibi in nouella per Io. and. & maximè hoc procedit cūm hæc cōstitutio sit redacta in corpus iuris. quia nemo præsumitur hoc ignorare. Cōclude ergo q̄ statuarij, & alij de quibus in tex. sunt excommunicati ipso facto. Sed successores eorū excoicati nō sunt q̄ primū sciuerint fecerint hæc statuta deleri de libris, debet tamē dari aliquod tēpus: quia non incontinenti post sententiā tenentur currere. argu. in. l. ratum. & in. l. quod dicimus. ff. de solu.

SVMMARIUM.

1 Priuilegia non extēduntur ex identitate rationis.

2 Rector alme sapientiæ nouæ alumne meæ: vel consules mercatorum ciuitatis.

Perusij qui ibi præ sunt: an habeant iurisdictionem in scholares extra sapientiæ domū delinquentes?

Laicus ex permissu Papæ potest excommunicare: sed non ex permissu episcopi.

CAP.

L.

f

Anonica.

Statutū de regula-

ribus excommunicatis pro iniectione manū absoluēdis per suos prælatos ad hospitalarios extenditur, vt ipsorū prior eos absoluat: vel aliter & sic. Fratres hospitalis hierosolymitani excommunicati pro iniectione manuum in clericum, seu confratrē, absolui possunt per eorū priorē, nisi excessus fuerit difficilis & enormis. h. d. Et diuiditur. Nā primò ponit canonem antiquū. Secundò illū prorogat ibi: *Nos ergo*. ¶ Casus literalis. Statuit Alexāder q̄ monachi & canonici regulares quocunq̄ modo se percusserint per Abbatē suum absoluantur, cuius statutū ponitur. s. eo. c. ij. & c. cū illorū. Constitutionē illā extendit Papa Bonon. ad hospitalarios hierosolymitanos: vt per priorē suū qui sacerdos debet esse in eodem casu fratribus eiusdē ordinis absolutionis beneficiū impēdat: nisi forsan maioris esset prouidētia requirēda. B. ¶ No. j. ex tex. q̄ vbi percussio est enormis, regularis tenetur ire ad sedē apostolicam pro absolutione: non ergo absoluit Abbas vel ep̄s. ¶ No. secundò q̄ per similitudinē rationis nō debet extendi ius priuilegiatiū nisi extēsiō fiat per habentē potestātē. Et per hoc cōcludit Host. q̄ templarij nō gaudent hoc priuilegio: quia licet ius cōmune debeat extēdi per identitatem rationis: secus est in iure priuilegiatiuo. facit regula in argumētū de reg. iu. li. vj. & l. quod cōtra. ff. de legi. licet gl. tenuerit contrarium in. c. cū illorū. s. eo. ¶ Sed quæro: quid si isti percutiāt se extra claustrū: dicit Host. q̄ nō possunt absolui per Abbatē seu Priorem: vnde ad text. supplet. qñ in claustro. Sed tene cōtrariū per ea quæ dixi in. d. c. cū illorum. & facit iste text. vbi nō reperit aliqd de claustro. ¶ In gl. in ver. presbyter. in fi. dicta men. quod Pa. posset dare potestātē laico excommunicandi: sed ep̄s nō: vt no. gl. in. c. præter. §. verū. xxxij. di. & in. c. bene quidē. xcvj. di. nā hoc est iurisdictionis, & non ordinis. & vide quod no. gl. in. c. peruenit. xxv. di. & c. Abbas.

3 ¶ In gl. in ver. presbyter. in fi. dicta men. quod Pa. posset dare potestātē laico excommunicandi: sed ep̄s nō: vt no. gl. in. c. præter. §. verū. xxxij. di. & in. c. bene quidē. xcvj. di. nā hoc est iurisdictionis, & non ordinis. & vide quod no. gl. in. c. peruenit. xxv. di. & c. Abbas.

SVMMARIUM.

1 Suspensi & excommunicati non sunt absoluendi: nisi primò præstito iuramento de parendo mādatis ecclesiæ. vide j. c. proxi. in. ij. no. & per totū.

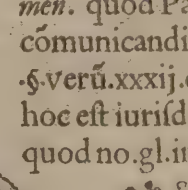
2 Pro scandalo vitando receditur aliquando a iure riguroso.

Posse dicimur quod de iure possumus, de iure scilicet communi non extraordinario.

CAP.

LI.

f

Super eo.

Excōicatus, vel suspēsus

absolui non debet, nisi prius iuramento præstito. si tñ sine scandalo iuramentū haberi nō pōt, poterit fieri absolutio p̄ manūalē

Excōicatus, vel suspēsus absolui non debet, nisi prius iuramento præstito. si tñ sine scandalo iuramentū haberi nō pōt, poterit fieri absolutio p̄ manūalē

Excōicatus, vel suspēsus absolui non debet, nisi prius iuramento præstito. si tñ sine scandalo iuramentū haberi nō pōt, poterit fieri absolutio p̄ manūalē

Excōicatus, vel suspēsus absolui non debet, nisi prius iuramento præstito. si tñ sine scandalo iuramentū haberi nō pōt, poterit fieri absolutio p̄ manūalē

Excōicatus, vel suspēsus absolui non debet, nisi prius iuramento præstito. si tñ sine scandalo iuramentū haberi nō pōt, poterit fieri absolutio p̄ manūalē

Excōicatus, vel suspēsus absolui non debet, nisi prius iuramento præstito. si tñ sine scandalo iuramentū haberi nō pōt, poterit fieri absolutio p̄ manūalē

Excōicatus, vel suspēsus absolui non debet, nisi prius iuramento præstito. si tñ sine scandalo iuramentū haberi nō pōt, poterit fieri absolutio p̄ manūalē

Excōicatus, vel suspēsus absolui non debet, nisi prius iuramento præstito. si tñ sine scandalo iuramentū haberi nō pōt, poterit fieri absolutio p̄ manūalē

Excōicatus, vel suspēsus absolui non debet, nisi prius iuramento præstito. si tñ sine scandalo iuramentū haberi nō pōt, poterit fieri absolutio p̄ manūalē

SEBA. SAPI.

¶ Nouerit. Nunquid dispositio huius decretalis habeat locum in his quæ susceperunt statuere contra libertatem ecclesiæ.

non tamē perfecērūt, nec intra duos menses amoueri fecerūt vide. d. Bart. bellen. in suis apostillis. in. c. in his. j. de ver. signi.

¶ Vbi cūq̄ ad euitandū pœnam requiritur statutum vel scripturam deleri, non sufficit q̄ cessetur verbo, nisi etiam deleatur factio. & ex hoc etiā declarabitur text. in cle. j. in ver. deleuerint. de vfu. sed tu in contrariū vide Bart. in. l. nihil. ff. de adi. leg. & in l. emptor. §. lucius. in fi. ff. de pact. sup quo vide quod scripsi post. d. Ab. j. titu. j. in. c. in his. vbi notatur saluo hanc cōtrarietātē.

¶ Nec authen. Facit text. in authen. cassa. & ibi Sali. C. de sacrosanct. eccle. And. Barb.

¶ Quæ propriē dicantur statuta contra libertatē ecclesiæ. de quo vide tex. in. c. ij. cir. fi. de ver. signi. lib. vj.

¶ Timidiōres. quādo dicitur statutū contra libertatem ecclesiæ. vide gl. no. in. §. vniuersali enim. in ver. degenerem. in authē. de nō eli. secūdō nub. tex. in. c. j. de priui. lib. vj. vbi dicitur cōtra libertatem ecclesiæ, quando tollitur exceptio clericorum. Andr. Barba.

¶ Vide quod no. Ray. i. sum. de sen. præce. diffi. & excommuni. §. sequitur de sentē. ex cōmuni. ver. itē. nunquid templarij & hospitalarij.

¶ Vide quod no. Ray. i. sum. de sen. præce. diffi. & excommuni. §. sequitur de sentē. ex cōmuni. ver. itē. nunquid templarij & hospitalarij.

¶ Vide quod no. Ray. i. sum. de sen. præce. diffi. & excommuni. §. sequitur de sentē. ex cōmuni. ver. itē. nunquid templarij & hospitalarij.

¶ Vide quod no. Ray. i. sum. de sen. præce. diffi. & excommuni. §. sequitur de sentē. ex cōmuni. ver. itē. nunquid templarij & hospitalarij.

¶ Vide quod no. Ray. i. sum. de sen. præce. diffi. & excommuni. §. sequitur de sentē. ex cōmuni. ver. itē. nunquid templarij & hospitalarij.

¶ Vide quod no. Ray. i. sum. de sen. præce. diffi. & excommuni. §. sequitur de sentē. ex cōmuni. ver. itē. nunquid templarij & hospitalarij.

¶ Vide quod no. Ray. i. sum. de sen. præce. diffi. & excommuni. §. sequitur de sentē. ex cōmuni. ver. itē. nunquid templarij & hospitalarij.

¶ Vide quod no. Ray. i. sum. de sen. præce. diffi. & excommuni. §. sequitur de sentē. ex cōmuni. ver. itē. nunquid templarij & hospitalarij.

¶ Vide quod no. Ray. i. sum. de sen. præce. diffi. & excommuni. §. sequitur de sentē. ex cōmuni. ver. itē. nunquid templarij & hospitalarij.

¶ Vide quod no. Ray. i. sum. de sen. præce. diffi. & excommuni. §. sequitur de sentē. ex cōmuni. ver. itē. nunquid templarij & hospitalarij.

¶ Vide quod no. Ray. i. sum. de sen. præce. diffi. & excommuni. §. sequitur de sentē. ex cōmuni. ver. itē. nunquid templarij & hospitalarij.

¶ Vide quod no. Ray. i. sum. de sen. præce. diffi. & excommuni. §. sequitur de sentē. ex cōmuni. ver. itē. nunquid templarij & hospitalarij.

¶ Vide quod no. Ray. i. sum. de sen. præce. diffi. & excommuni. §. sequitur de sentē. ex cōmuni. ver. itē. nunquid templarij & hospitalarij.

¶ Vide quod no. Ray. i. sum. de sen. præce. diffi. & excommuni. §. sequitur de sentē. ex cōmuni. ver. itē. nunquid templarij & hospitalarij.

¶ Vide quod no. Ray. i. sum. de sen. præce. diffi. & excommuni. §. sequitur de sentē. ex cōmuni. ver. itē. nunquid templarij & hospitalarij.

¶ Vide quod no. Ray. i. sum. de sen. præce. diffi. & excommuni. §. sequitur de sentē. ex cōmuni. ver. itē. nunquid templarij & hospitalarij.

¶ Vide quod no. Ray. i. sum. de sen. præce. diffi. & excommuni. §. sequitur de sentē. ex cōmuni. ver. itē. nunquid templarij & hospitalarij.

¶ Vide quod no. Ray. i. sum. de sen. præce. diffi. & excommuni. §. sequitur de sentē. ex cōmuni. ver. itē. nunquid templarij & hospitalarij.

¶ Vide quod no. Ray. i. sum. de sen. præce. diffi. & excommuni. §. sequitur de sentē. ex cōmuni. ver. itē. nunquid templarij & hospitalarij.

¶ Vide quod no. Ray. i. sum. de sen. præce. diffi. & excommuni. §. sequitur de sentē. ex cōmuni. ver. itē. nunquid templarij & hospitalarij.

¶ Vide quod no. Ray. i. sum. de sen. præce. diffi. & excommuni. §. sequitur de sentē. ex cōmuni. ver. itē. nunquid templarij & hospitalarij.

¶ Vide quod no. Ray. i. sum. de sen. præce. diffi. & excommuni. §. sequitur de sentē. ex cōmuni. ver. itē. nunquid templarij & hospitalarij.

¶ Vide quod no. Ray. i. sum. de sen. præce. diffi. & excommuni. §. sequitur de sentē. ex cōmuni. ver. itē. nunquid templarij & hospitalarij.

¶ Vide quod no. Ray. i. sum. de sen. præce. diffi. & excommuni. §. sequitur de sentē. ex cōmuni. ver. itē. nunquid templarij & hospitalarij.

¶ Vide quod no. Ray. i. sum. de sen. præce. diffi. & excommuni. §. sequitur de sentē. ex cōmuni. ver. itē. nunquid templarij & hospitalarij.

Panormi. super Quinto.

promissione. hoc dicit. Cōmunis diuifio. Secunda ibi. *hoc tibi.* ¶ Casus literalis. Monachi greci & eremite propter inobedientiā su spendebatur & excōicabantur, tamē ad mādā tum ecclesiā redire nolebant nisi per manua lem promissione. Cōsultus Pa. an essent. reci piendi sine iuramēto. respōdet q si non pos sunt induci ad prāstandū iuramentū secūdū formā ecclesiā recipiantur hac vice cū ma nuali promissione. cū interdū seueritati (con sideratis locorū & tēporū qualitibus) sit ali quid detrahendū. Ber. ¶ No. j. ex tex. q nec excōicati nec suspensi absoluendi sunt absq iuramento de parendo mandatis ecclesiā. & no. in q̄tum dixi de suspensione. quia nō pro batur nisi hīc & in. c. seq. ¶ Secundō no. q propter scandalū euitandū quādoq̄ recedit ā iure rigorofo. ¶ Sed quāro. nunqd hoc. c. ponat ius cōmune? Hosti. dicit q ponit ius cō mune sumēdo contrariū sensum: quia de iure cōmuni nō debet fieri absolutio sine iuramē to. pro hoc text. ibi. *hac vice.* Sed certē dici potest q ponit ius cōmune. s. quādo scandalū subest. vt tunc eo casu possit fieri absolutio sine tali iuramēto: nā Papa hīc rīdet ad con sultationem. ergo est ius cōmune: vt no. in. c. pe. de tempo. ord. Itē induco text. ibi. *poteris &c.* Nā id dicimur posse quod de iure possu mus. xxij. q. ij. c. faciat homo. & quod fit per remedium extraordinariū dicitur fieri non posse: vt no. Inn. in. c. pastoralis. de causa pos. & proprie. ¶ In gl. ij. in fi. Hosti. inducit istū text. pro contraria opi. Nā si speciale est hoc casu vbi imminet scandalū: ergo regulariter non valet absolutio sine iuramēto. Sed tu te ne quod dixi in. c. cū desideres. s. eo. & cōmu niter approbatur dictum glo.

¶ CAP.

LII.

Enerabili. Cū de virib⁹ sen tentiā dubitatur pōt quis ab solui ad cautelā iuramēto prē stito. hoc dicit. ¶ Casus litera lis. Archiepiscopus Turoñ. tulit sententiam suspensionis in episcopū Cenomān. propter quam suspensionē episcopus & procurator. Archiepiscopi acceperunt ad presentiā. do. Pa. Ipse verō auditis allegationibus partium, sententiā ipsam relaxauit ad cautelā prāstito iura. ab ipso episcopo presente procuratore archi. q parebit mandato Archiepiscopi si constiterit ipsum culpabilē extitisse super eo pro quo fuit suspensus. ¶ No. j. ex tex. Archi episcopum sibi suffraganeū episcopum posse suspendere. pōt etiā ipsum excōicare & alia pēna arbitraria punire. dummodo nō sit ta le delictū quod exposcat depositionē. & pro hoc. x. q. iij. c. quia cognouimus. & in. c. sacro. s. eo. & quod ibi no. & in. c. vt litigantes. de offi. ordi. li. vj. & c. j. eo. ti. & li. ¶ Secundō no. q sententia suspensionis nō est relaxanda sine iuramento. cōcor. tex. in. c. prācedēti. ¶ Vlti mō no. q absolutio ad cautelā non est impo nenda sine iuramento: & vide quod dixi in. c. per tuas. s. eo. & quod plenē no. in. c. solet. eo. tit. li. vj. Sed quāro ad quid fit ista absolutio ad cautelā, ex quo non erat excōicatus sed su spensus? Sol. vt possit cōicare & interesse sa cramentis & negotijs ecclesiā, non autē fit vt

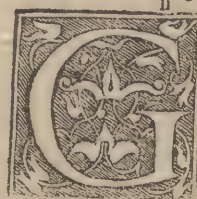
possit agere: quia suspēio nō tollit facultatē agendi sicut excom municatio. secundū Inn. quod not. ¶ In gl. j. ibi: *hoc fit propter du bium.* Et declara hoc vt plenē dixi in. c. per tuas. s. eo. & in fin. glo. Et dicit hīc Ioā. and. q hoc alibi non reperitur. scilicet q in abso lutione ā suspensione prāstetur iuramentum: sed certē imō re peritur: nam probatur. s. c. proximo.

¶ SVMMARIVM.

- 1 Statuta condere est quid quod potest delegari.
- 2 Contumacia pēna potest esse, vt interdicatur colonis ne respondeant do minis de fructibus: vel ne colant agros contumacis.
- 3 Cautio de non offendendo: potest peti ab illo qui semel offendit. Delinqueus potest cogi vt caueat ne in futurum consimile delictum com mittat.
- 4 Statuentes contra libertatem ecclesiasticam: sunt ipso iure priuati feudis ecclesiasticis.
- 5 Mandatum generale non extenditur ad actus iniquos. Excommunicatus ā iure potest iterum excommunicari ab homine.
- 6 Vassallus si litigat cum domino, & factum est notorium, potest ipse domi nus esse Iudex: Secus si factum non est notorium.

¶ CAP.

LIII.

Rauem. Excommunicatur officiales loco rum in quibus sunt statuta cōtra ecclesiasticam libertatē: nisi ea deleri fecerint: & statuarij feudis ecclesiā sunt priuati. h. d. Prima pars ponit q̄relā. Secūda dat iudices ibi: *Ideoque.*

- ¶ Casus literalis. Quidā ciues Pisani deputati ā potestate ac po pulo ad statuta ciuitatis edenda fecerūt duo statuta cōtra ecclesia sticam libertatē, & in derogationē apo. sedis. Primū videlicet, q si quis clericus vel laicus cōtra quēcūq̄ laicū Pisani districtus ad iudicem ecclesiasticū literas apostolicas impetraret, in mille soli dis condēnaretur, nisi renūtiauerit literis, neq̄ redditus possessio num suarū redderentur eidē: nec agri ipsorū excolerētur: sed ban no potius subiaceāt potestatis. Itē statuerūt vt clerici suis sumpti bus quoddā castrū pisanorum facerēt custodiri. quod si nō fece rint, potestas cōtra eos procedere teneatur. Super his cōquestus fuit Archiepiscopus Pisanus dño Papae. Vnde mādāt ep̄o Senen. quatenus in cōsiliarios & officiales ciuitatis Pisanā excōicationis sententiā proferat: nisi statuta ipsa de capitularibus suis fecerint amoueri, & caueri idonee (sicut exigit res) q de cetero similia nō attentent. Sed cū idē statuarij multa de bonis ecclesiasticis dican tur habere in feudū, denuntiet illos huiusmodi feudis fore priua tos. Ber. ¶ No. j. ex tex. ibi. *quod quidam ciues deputati &c.* q po testas legis cōdendae est delegabilis. & facit iste tex. pro cōsuetu dine Tusciē & Lombardiā: vbi cōiter deputantur aliqui ciues ad statuta edēda. de quo per Bar. in. l. omnes populi. ff. de iust. & iur.
- 1 ¶ Secundō no. vnā nouā pēnā cōtumacia, vt possit interdici inquilinis & colonis. quatenus nō respondeāt dominis possessio num de redditibus. Itē q nemo audeat colere agros seu possessio nes illius cōtumacis. ¶ Itē no. q cōtra delinquentē pōt procedi vt caueat ne in futurū consimile delictū cōmittat: & erit ista cau tio fideiussoria, vel pignoratitia pēna apposita. ar. in. c. literas. de p̄sum. & facit iste tex. in ar. q inimicus meus qui me semel offen dit possit cogi & desfringi ad prāstandū cautionē idoneā ne me offendat in futurū. ¶ Vltimō no. q faciētes statuta cōtra liberta tem ecclesiasticā sunt ipso iure absq̄ alia priuatione feudis eccle siasticis priuati. Vnde solū hīc mandatur denūtiatio. ¶ In gl. pe. ibi: *hic loquitur de istis consiliarijs &c.* Et hēc solu. videtur placere Inn. & pro hoc. quia ciues isti nō fecerūt ista statuta: sed dederunt potestatē alijs vt facerēt statuta: & sub mādato generali nō venit iniquum statutū pro hoc. c. j. de iureiu. li. vj. hāc tamē sol. intelli go quādo successores ignorabāt illa statuta ibidē cōtineri: nō da ta sententia & tēpore cōpetenti ad faciēda illa deleri nisi deleue rint ipso facto sunt excōicati: vt in. c. nouerit. & qd ibi dixi. s. eo. & satis pōt teneri vlt. sol. gl. nā excōicatus ā iure pōt excōicari ab homine ad maiore terrorē, & vt multiplicato vinculo excōica tionis obtineatur absolutio cū maiori difficultate: vt in. c. ita quo rundam. de iude. & in. c. cū pro causa. s. eo. & qd ibi dixi. ¶ In gl. fi. Sed cōtra gl. & tex. facit. qā vbi est cōtētio inter dominū & va sallum Iudices sunt partis curiā: vt in. s. prāterea. alle. in gl. & no. in. c. ceterum.

¶ SEBA. SAPI.

- a ¶ Scandalū. Mul ta quā fiunt ratio ne scandali euitan di quā aliās non fierēt cumulat Fe li. hic. & latius in c. nihil cū scanda lo. col. j. cum seq. s. de prāscri.
- b ¶ In absoluteōne ā suspensione prā statur iuramentū, sicut in absoluteō ne ab excōmunica tione. quod est ve rum in suspēioe hominis: secus in suspensione iuris. vt no. dicit Archi. in ca. sacerdotes. l. di. item q in abso lutione ā suspēio ne debet prāstari iuramentum sicut in absoluteōne ab excōmunicatione. tenet Archid. in. c. nomen. cir. fi. q. j. & circa id quod di xi de differentiā in ter suspensionē iu ris vel hominis. vi de Inn. hic. & in. c. sicut. de coha. cle. & mu. & etiam ibi in. d. c. sicut. d. Ab. in. ij. col. Do. in. d. c. sacerdotes. l. dist. Archi. in. c. prāter. s. ad hoc. xxxij. di. & ibi Do. in pe. col. & vide Archi. i. c. qui meritō. xj. q. iij.
- c ¶ Delegabilis. Vi de. s. quibus in. j. cōstitutio. C. And. Barba.

in.c.cæterum.de iudi.sol.secūdu Host. q vbi factum est notoriū, potest ipse dñs procedere. quia tunc cessat suspitio. pro hoc facit quod not. Inno. in.c. ex parte. j. de verb. fig. Soluit & aliter. Sed possumus sic dicere. q in quātū istud delictū tangit ecclesiā: papa pōt exercere iurisdictionem nedum in bonis feudalibus, sed etiam in bonis proprijs ipsorum delinquentium. vt in.c. foelicis. de pœnis lib. vj. & in.c. ita quorundam. de iudæis.

SVMMARIIVM.

- 1 Participans cum excommunicatis intendentibus ad salutem animæ non est excommunicatus, licet interponat alia verba. 4.
- 2 Percutiens clericum zelo charitatis, vel consanguinitatis, & multis alijs casibus hic positis non est excommunicatus.
- 3 Propositum & mens multum attenduntur in delictis.
- 4 Participare cum bannito non dicitur ille qui procurat vt inducat ipsum ad satisfactionem.
- 5 Eleemosyna in casu necessitatis potest recipi ab excommunicato. Intellige vt. j. nu. 7.
- 6 Præsertim ista dictio quomodo sumatur?
- 7 Decima debentur à iudæis excommunicatis.
- 8 Patria potestas non soluitur per sacros ordines, nisi per episcopatum. Patria potestas non curatur in spiritualibus.

CAP.

LIII.

Vm voluntate.

- C** ¶ Alloquens excōmunicatū in tēdenti- bus ad salutem animæ, etiā si alia verba interponat excōicatus non est. hoc primò. Prædicatores præfer tim q aliās sustētari non pnt, ab excōicatis & deti- nentibus bona aliena eleemosynam recipere possunt. hoc secūdo. Tertiò ponit quosdā casus in quibus percutiens clericum excōi- catus non est. & tres sunt partes. vt patet per. §. Secūda ibi: prædica- tores. Tertia ibi: Si verò. ¶ Casus literalis. In primo responso di- citur q si aliquis participat excōicatis in his quæ ad salutē vel cor- rectionē eorū pertinent, in locutione licet alia verba incidenter interponat vt apud eos magis proficiat, non est excōicatus. Secū- dō dicit q prædicatores dum prædicāt excōicatis & alijs detento- ribus alienarum rerū, & audiūt confessiones eorū, licitè pnt reci- pere ab eis eleemosynas, cū ipsi quasi gerant causam vel curā eorū ad quos res ipsæ pertinere noscuntur. præcipuè si aliās in loco illo non possunt sustentationē habere. ¶ Tertiò dicitur q clericus ratione officij qd in ecclesia obtinet: & alij clerici seniores zelo de- uotionis possunt percutere pueros, vel adolescentes constitutos in minoribus ordinibus turbantes diuinum officiū, nec incurrūt excōicationē. Item magistri & prælati subditos & scholares suos causa correctionis leuiter possunt percutere sine pœna excōica- tionis: & idem dicendū de his q aliquos de familia sua vel propin- quos inferiorum graduū simili modo corrigunt, vt eos cohibeāt à vitijs, & bonis moribus informēt. in oībus pmissis casibus ex- cōicationis sniam nō incurrūt: cū hmōi participatio & correctio bono aīo, & non diabolo instigante fiat. B. ¶ No. j. ex text. q in distinguendo maleficio attēdi debet ppositum & mens delinquē- tis. Vñ si quis accipit rem alterius non intendens furari, non com- mittit furtū propter intentionē quā habet. vt not. in.c. cū dilecti. §. de accu. in. l. inter oēs. §. rectè. ff. de fur. ad idē. qd habet in. l. verū. & l. q in iuriæ. ff. eo. ¶ Secūdo not. casum spālem. in quo cōicans excōicato in loquutione nō incurrit excōicationē qñ hoc facit vt eum inducat ad satisfactionem, b vel ad salutem animæ. & sic facit ista litera q si statuto cauef q participās cū bānito incurrat certā pœnā q ille qui participat vt eū possit inducere ad satisfactionē, non incurrit hanc pœnam. ¶ Tertiò not. in. §. prædicatores &c. q cessante necessitate non est licitū recipere eleemosynas ab ex- cōicato, vel à detentoribus rerū alienarū. ¶ Quartò no. q audiēs confessionē alicuius licitè recipit aliquid à poenitēte etiā si illud subiaceat restitutioni. ¶ Vlti. not. plures casus in quibus iniiciens manū in clericū non incurrit excōicationē. & maximè not. casum in ppinquo, seu patrefamilias, vt eis permittat levis correctio cir- ca clericos inferiores. ¶ In gl. in ver. præsertim. ibi: pōt exponi pro maximè. Inno. dicit q ponit pro tū. qā nō debet recipere eleemo- synā à talib⁹, nisi qñ aliter sustentari non pōt. Sed certè Inn. & gl. hnt eūdē sensum: sed dictio præsertim secūdu intellectu gl. referit

ad verbum prædicatores. vt sit sensus q tem- pore necessitatis oēs pnt recipere eleemosy- nam ab excōicatis. maximè prædicatores: sed secūdu intellectu Inno. dictio præsertim refertur ad illud verbum sustentationem: & tunc est sensus: q tunc tantū licitum est reci- pere eleemosynam ab istis, qñ aliter non pos- sunt isti sustentari. ¶ Sed hīc generaliter quæro. nunquid licitum sit recipere oblatio- nes ab excōicato vel vsurario sicut eleemosy- nam? Inno. q non. pro hoc. c. à nobis. §. eo. & c. qā in omnibus. §. e. de vsu. Ratio diuersita- tis est: quia eleemosyna recipitur in secreto: oblatio autem in publico. Vnde ne ecclesia videatur fauere excōicatis & detentoribus rerū alienarum, nō debet recipere ab eis obla- tionē. sed decimas prædiales licitè ab eis reci- pit. nam & à iudæis tales decimæ recipiūtur: vt in.c. de terris. §. de decimis. ¶ In gl. fi. ibi. liberati sunt à patria potestate. Vult ergo glo. q quilibet sacer ordo liberet à patria ptate. & idem tenet glo. in.c. indecorum. de ata. & quali. Sed cōtrariū tenent ibi Inn. & Hosti. & illud verius: nā dictū glo. non probatur iure, sed potius probat contrarium per locum à speciali: nam si speciale est in epātu: vt libe- retur à patria potestate: & istud propter su- blimē dignitatē epātus: vt in.c. per venerabi- lem. qui fi. sint legi. & in aūf. sed dignitas epi- scopalis. C. de epi. & cleri. ergo in cōtrarium est ius cōmune. nō ob. arg. glo. qā sacer ordo liberat à dñica seruitute. quia indecens esset vt quis esset seruus, & in sacro ordine consti- tutus: sed nō sic est indecens vt quis sit cleri- cus & in patria potestate. Fatendū tamen est q in spūalibus filijs clericus nō est sub pote- state patris. Vnde si debet beneficiū pōt age- re & conueniri sine consensu patris. vt in .c. si annum. de iudic. lib. vj. Item quo ad percus- sionē sacer ordo liberat à patria potestate. vt probatur hīc. à cōtrario sensu. & hoc vt de- feratur ordini sacro: licet quidam antiqui di- xerint patrem nō incurrere excōicationem, si correctionis causa percutit clericum in sa- cris constitutum. quia non potest in eo nota- ri violentia. Sed credo gl. melius dicere. quia saltem huiusmodi manus est temeraria. ra- tione sacri ordinis. pro hoc. c. vniuersitatis. §. eo. vbi prælatæ incidit in excommunicatio- nem si correctionis causa facit percuti cleri- cum per laicum. quia reperitur ibi temeritas & sic violentia.

SVMMARIIVM.

- 1 Concubina clerici potest excommunicari. 3.
- 2 Participans cum excommunicato in crimine, post latam sententiam incurrit maiorem excommu-
- 3 Concubens secum nomine excommunicata, an in- cidat in excommunicationem.

CAP.

LV.

I concubina.

- S** ¶ Communicans excommu- nicato in crimine damnato, in- cidit in excōicationē ma- iorem. h. d. ¶ Casus literalis. Publicæ concu- binæ clericorum qā nolebant ab eis recedere

GGGG

¶ Iste text. facit cōtra id quod no. Barto. in. l. quisq. per illū tex. C. ad l. iulianā mai. vbi di- cit q ille qui pro- curauit cum cōip bannit⁹ rediret ad ciuitatē dicitur ei præstare auxiliū. & incurrit pœnā statuti punientis præstantē auxiliū bannitis.

¶ Idem dicit San- Tho. in. iij. sentē. dis. xvij. qō. ij. art. iij. circa medium. ZACHARI.

¶ Speciale est in epātu. Adde qd notauit in apo. ad istum. in.c. cōstitu- tus. in apo. in ver. dignitas epālis. nu. iij. §. de rest. in inte.

¶ Vide. f. tho. in iij. sen. di. xliij. q. ij. ar. iij. vltra me- dium. vbi dicit q cōicās in crimine excōmunicato est excommunicatus excōicatione ma- iori.

excōicate fuerunt. clerici cōcubinarij post la-
tam sententiā carnaliter ad eas habuerūt acces-
sum. Queritur vtrū isti eadem sententia sint
ligati? Rn. pa. q. eadem sententiā inuoluuntur
quia communicant in eodem crimine crimi-

1. nos. B. ¶ Not. j. ex tex. cōcubinam clerici
propter delictum cōcubinatus posse excom-
municari per ecclesiam quātūcūq; laica sit.
- a. Sortitur enim forū ecclesiæ ratione delicti.
peccat enim in ecclesiam adherēdo turpiter
clerico: & ideo pōt puniri per ecclesiam. pro
hoc vide text. cū gl. xxxij. di. c. eos. & xv. q. vi.
cum multē. ¶ Secūdo no. ibi: post latam sen-
tentiam. q. cōicans alicui in crimine propter
quod incurrit excōicationem nō est excōica-
tus si cōmunio adhibet ante sententiā latam.
Duo ergo requirūtur vt quis incidat in ex-
cōmunicationē maiore. Primò q. cōmunicet
post latam sniam. Secūdo q. in crimine dā-
nato. ¶ Et ex hoc deciditur questio, pone
mulierem excōmunicatā propter concubi-
nam clerici, nunquid laicus cognoscens hanc
mulierem excōmunicatam carnaliter in-
cidat in excommunicationē? & dicēdum q.
non: quia nō cōicat in crimine dānato: secus
si fuisset mulier excōicata generaliter pro-
pter delictum fornicationis: q. tūc quilibet
incurreret excōicationem maiore: quia cōi-
caret in crimine damnato. quod voluit Ioan.
and. hic. & benē. & satis probatur per istum
tex. & per. c. nuper. & quod ibi not. s. e. quod
tene menti.

SEBA. SAPI.

¶ Ratione delicti.
Vide Ro. in sing.
celviij. inci. Licet
vxo. & las. i. c. cū
quāda puella. in
prin. ff. de iu. om.
iud. & Pet. de anc.
in cōsi. cxxij. inci.
Magnifice & illu-
stris.

b. ¶ Iste tex. facit in
arg. ad. q. q. si sta-
tutū dicit q. bāni-
tu possit impune
occidi a quolibet
de ciuitate. q. si cō-
tigit alium de ciui-
tate banniri, licet
ipe sit bānit⁹, po-
terit impune aliū
bannitū ab illa ci-
uitate occidere de
quo scripsit latē i
trac. suo de banni-
tis. d. Bart. debet.
Ite iste tex. facit i
arg. ad. q. quā po-
nit Bar. in l. roma-
nus apul⁹ q. est. l.
pe. ff. de tut. & cu-
da. ab his. vbi di-
cit q. si duo fuerit
capti de nocte &
ducti ad ptātem
vn⁹ ex captis pos-
terit promittere
de representādo
alterum & alter
alterum.

c. ¶ Vide Ioā. cal. in
trac. de ecclē. iter-
dic. in. ij. mē. in. vij.
& vij. col. & vide
q. no. d. Abb. post
glo. in. c. non est. de
spon. Item circa
istā pulsationem
campanarū: vide
Io. cal. i. tracta. pre-
dicato. in. vij. mē-
bro in. iij. q. cum
ver. se j.

SVMMARIIVM.

Episcopus, vel praelatus excommunicatus minori:
non perdit ea quæ sunt iuris.

CAP.

LVI.

DVobus. b. Excōicat⁹ mi-
nori excōica-
tione potest absolvere excō-
municatum minori: vel sic cō-
prehendendo potius mentem
quā verba. Excommunicatus minori potest
ab excōicatione aliquē absolvere. h. d. ¶ Ca-
sus literalis. Duobus fuit collata potestas vt
ab excommunicatione minori si eam incur-
rant vicissim se absoluāt. vterq; incidit in hu-
iusmodi sententiam. queritur vtrū ista pote-
stas eis collata expiret? Respondet papa pro-
pterea non expirare quominus alter aliū ab-
soluat. tamē cōtradiciunt quidā. q. alter alium
absolvere non potest, nisi ab alio non suspen-
so fuerit absolutus. B. ¶ In glos. j. ibi: vel dic
quod alter alterum potest absolvere &c. Et hanc
lect. quæ sequitur tene menti. nā dicit Hosti.
& bene, tenendo primā lect. glo. q. non esset
aliquod speciale in excommunicatione mi-
nori. nā per maiorem excommunicationem
non tollitur potestas in habitu, sed tantū in
actu: vt in. c. ad probādum. de re iudi. ¶ Cū
ergo iste text. voluerit notare specialitatem
in minori excommunicatione: dicendum est
q. excommunicatus minori habet potestātē
absoluendi habitu & actu: quia per hoc non
immiscet se sacramentis passiuē, sed exercet
iurisdictionem, qua priuatus non est per ex-
communicationem minorem: vt in. c. si cele-
brat. de cleri. excommuni. mi. Et ista est vera
lectura.

Eucharistia potest confici tempore interdicti ciuitatis pro infirmis.

CAP.

LVII.

Permittimus. c. Permittit ministrum ec-
clesiarum semel in heb-
domada celebrare tempore interdicti concurren-
tibus his quæ exprimuntur in text. Sed hodie hoc
c. seruit de nihilo. quia hodie permittitur singulis
clericis ianuis clausis, excommunicatis & interdictis exclusis: vt
habetur in. c. si. s. adiicimus. & s. seq. eo. tit. lib. vj. h. d. ¶ Casus lite-
ralis. Permittit papa rectoribus ecclesiarum q. tempore interdi-
cti semel in septimana causa conficiendi corpus domini ad opus
infirmorum quod decedentibus in poenitentia tempore interdi-
cti non negatur q. possint missarū solennia celebrare sub missa
voce exclusis excommunicatis & interdictis non pulsatis campa-
nis & ianuis clausis. Ber. ¶ Not. j. ex text. ibi. quod solennia missa-
rum &c. q. pulsatio campanarū & cantus missę non sunt de solē-
nitate missę. peragunt ergo solennia missarū: licet alta voce non
fiat celebratio. quod not. pro dispositionibus facientibus mentio-
nem de solennitatibus missarum. ¶ Secūdo no. q. licet cōficatur
corpus xpī, vt custodiā pro infirmis. pro hoc. c. j. de custo. eucha.
Et dicit Hosti. sacerdotem non debere custodire eucharistiam vl-
tra vnam septimanam, ne putrescat. sed si infirmi illa septimana
non indigent, debet sacerdos consumere antiquam cū noua quā
conficit, & alteram innouatam referuare. & pro hoc facit tex. iste
qui permittebat semel in hebdomada celebrare, quasi vltra vnam
hebdomadam non debet referuari. sed singulis septimanis debet
illud recenserī. ¶ Vltimò not. q. tempore interdicti corpus xpī
conceditur morietibus. quod etiam probatur in. c. quod in te. de
poe. & remis. & c. si. eo. tit. li. vj.

SVMMARIIVM.

1. Legatus papæ potest absolvere a sententia canonis si quis suadente.
2. Senectus potest dici infirmitas.
3. Excommunicatus an possit absolui ab inferiore ab episcopo.

CAP.

LVIII.

Quamuis. Satisfaciens clerico quem verbe-
rauit, non potest propter hoc ab
episcopo absolui nisi in certis casibus hic expressis
h. d. Et secunda pars ibi: Nisi. ¶ Casus literalis. Si
aliquis incidens in excommunicationem propter
violētā manuum iniectiōem in clericum satisfecerit iniuriam
passo, non tamē potest aliter quā per sedē apo. vel eius legatum
beneficiū absolutionis obtinere. nisi in quibusdam casibus: qui in
ipsa litera continentur. Sed quibusdam de prædictis qui videlicet
temporali laborant impedimento (exceptis pueris) præcipiendum
est sub debito iuramenti vt impedimento cessante ad apo. se. acce-
dant mandatum apostolicum suscepturi. Ber. ¶ Not. primò ex
tex. ibi: vel eius legatum &c. quod legatus papæ absoluit a sentē-
tia canonis si quis suadēte. & cū hoc nō distinguat inter iniuriam
mediocrem & enormem, tenendum est legatum posse absolvere
indifferenter. de quo tamen dic vt dixi in. c. ad eminentiam. s. eo.
¶ Secūdo not. quod senex indistinctē excusatur ab accessu ad
sedem apo. q. licet sit potens ad eundem, tamen in itinere potest
sibi periculum imminere. ¶ Sed quæro. nunquid excommunica-
tus ex alia causa q. propter iniectiōē manuum possit absolui ab
inferiori in casibus hic expressis: doc. cōmuniter hic dicunt q. nō:
sed speciale est in excommunicatione propter iniectiōem ma-
nuum. & hoc verum nisi in articulo mortis. quod est valde notā-
dum & quotidianū in practica. nam permissio ista tantū repe-
ritur in excommunicatione illius canonis si quis suadente.

SVMMARIIVM.

1. Excommunicatio in dubio intelligitur de maiori.
2. Excommunicatio maior & minor quomodo differunt?
3. Excommunicatio dicitur potius medicina quā poena.
4. Verba intelliguntur prolata secundum consuetudinem loci.

Si que m.

¶ Pro intellectu huius decre. vide Inn. in. c. j. de loca. & qd not. Ioan. de ana. in. c. j. de fagi. & oino vide Cal. in repe. c. cu excōicato. xj. q. iij. in. q. quē incip. effectus verō. & in alia. q. q. inci. quāro quot sunt. Et adde hic arch. in. c. p̄senti. v. q. ij. vbi dicit q̄ triplex est genus excōicationis. f. vna q̄ repellit à cōione sacrorū: vt est lata à canone vel ab hoīe p̄ sniam. & hāc est excōicatio mi-

nor. alia est maior

q̄ repellit à cōio-

ne fidelīū nō cun

ctorū sed aliquo

rū vt est tex. & gl.

in. d. c. p̄senti. & in

c. placuit. xviij. di.

& dic q̄ iudāi ex

cōicant hoc gñe ex

cōicationis vt in. c.

post miserabilē. de

vfu. cū si. tertium

genus q̄ repellit à

cōione. cūctorū &

dicat has tres spēs

ponere Gof. in. c.

ā nobis. de excep.

Et adde hic text.

cū gl. in ver. speciē.

i. c. pia: de excep.

li. vj. & vide gl. i. c.

debent. xj. q. iij. &

de duplici excōica

tione. f. maiori &

minori: vide glōf.

in. c. engeltrudam.

ij. q. iij. & f. Tho.

in. iij. sen. di. xviij.

qō. ij. arti. iij. circa

med. & de duplici

gñe excōicationis

vide oīno. f. Tho.

in p̄alleg. dist. q. ij.

articu. j. ante med.

Itē dubitā hic qd

si Iudex dicat su

spēdo te. de qua su

spēfione sit intelli

gendum, cū multa

sint genera suspen

sionū. quāz enume

rat gl. ord. i. ver. nō

nouā. i. cle. cupien

tes. de poenis. i. cle.

j. s. carerū. i. ver. su

spēfiois. de priuil.

vbi dicit q̄ erit su

spēfiois ab officio.

2 Vin. in. c. quanto.

de magist. quē refert Ioā. de lig. in. c. latores. de cle. excom. mi. dicit q̄ erit

suspensio ab officio & beneficio. Sed de hoc vide latius per doc. in. c. cū

dilectus. super glo. mag. de cōsue. & casum in quo pa. simp̄r vti hoc ver

bo suspēdo te. habes in. c. cū bone. de ata. & qua. & ibi est tex. restē intuē

ti q̄ suspēsus intelligit ab offō & beneficio. Itē ad de oīno qd no. Dñicus

in. c. j. s. j. in fi. qd me. cau. lib. vj. & q̄ suspēsus simp̄r intelligatur suspē

sus ab officio est casus apertus in. c. vt clericorū. ver. si. q̄ igitur. de vi. &

ho. cle. Item aduerte. q̄ cōtra istū text. apertē videt casus in. c. pia. in ver.

speciem. de excep. lib. vj. q̄ frustra ibi exigere specficatio si appellatiōe

excōicationis intelligeretur de maiori. pro solutione dicas q̄ quando ex

cōicatio simp̄līter p̄fert à iudice vel supiore. intelligit de maiori ex cōi

catiōe. q̄ est melior medicina corrigēda p̄cto q̄ minor excōicatio. ita lo

quitur iste tex. sed qñ op. per reū cōtra actorē p̄ viā exceptiōis. q̄ ibi ces

set rō medicina: q̄ illa op. solū ad finē repellēdi. meritō non intelligit de

maiōri. sed est necessaria specficatio. & ita intelligit tex. i. d. c. pia. & hāc

so. postea reperi i lec. Do. i. d. c. pia. sup gl. i. v. speciē. quā pri⁹ nō viderā.

¶ SEBA. SAPI. ¶ Si quē. Quā sit rō huius decisionis. vide Feli. in

c. dilectā. in. ij. col. s. de excep. nūquid aut excipiēs de excommunicatiōe

habeat specficare de qua intelligat. vide Feli. in. c. fi. s. de excep.

¶ Medicina. facit quod habetur in. c. querenti. j. tit. j. Andre. barba.

¶ SEBA. SAPI. ¶ Medicina. Hanc rationē reprobatur Ioan. de imo.

in. c. j. s. de loca. vide per eum.

¶ Delicti. Not. q̄ poena imponitur secūdu tps delicti & sic facit q̄ si q̄s

post delictū efficit furiosus q̄ punit p̄ istū tex. & d. l. j. cōtrariū tenet Bal.

in. l. furiosū. C. q̄ te. fa. pos. vide ibi Lu. ro. q̄ tenet cū Bal. p. d. l. j. And. bar.

¶ CAP.

LIX.

I quem. ¶ Excōicatio

simpliciter lata

intelligitur de maiori. h. d. &

est tex. no. & quotidie allegat.

h. d. ¶ Casus literalis. Si aliq̄s

sub hac forma verborū dixerit. excōico illū,

vel similia verba protulerit: dicendū est non

solum minori excōicatione, quā à perceptio

ne sacramētorū separat, ligatū esse, verū etiā

maiōri quē à fidelium excludit cōione. Bar.

¶ Not. j. ex tex. effectū maiōris & minoris

excōicationis. nā minor tātū priuat à partici

patione sacramētorū: qd̄ intellige vt plenē

dixi in. c. fi. de cle. excom. mi. Excōicatio verō

maiōr priuat nedū à participatione sacramē

torū, sed cōmunionē fidelīū. ¶ Sed op. con

tra literā. & videt q̄ appellatione. excōicatio

nis debet intelligi de minori: q̄a in poenis mi

tior est interpretatio faciēda: vt in regula in

poenis. & in regula odia. de reg. iur. li. vj. & l.

interpretatiōe. ff. de poenis. So. cōtrariū pro

cedit in poenis corporalibus & pecuniarijs:

sed excōicatio nō est p̄priē poena. sed animā

medicina. b vt in. c. medicinalis. eo. ti. li. vj. vñ

eo ipso q̄ excōicatus vult satisfacere, obtinet

absolutionem. vt in. d. c. j. & ij. qō. j. multi. Itē

in cōcernētib⁹ periculū aīa tutior interpre

tatio faciēda est. vt i. c. iuuenis. s. de spon. sed

cū excōicat⁹ potuerit intelligere ita de maio

ri, sicut de minori, tuti⁹ est interpretari q̄ in

tellexit de maiori: q̄a hoc casu nullū subest

periculū. ¶ Itē & terciō verba debēt intelli

gi secūdu consuetudinē. vt in. c. literis. s. de

spō. l. labeo. ff. de sepul. leg. Sed cōiter appella

tiōe excōicationis intelligimus de maiori. &

ideo debet generaliter intelligi de maiori &

non de minori. vt hic probatur.

¶ SUMMARIVM.

Beneficium indultū ratione minoris aetatis, non ex

tinguit, licet minor peruenit ad maiore aetate. 3.

Pœna delicti ponitur habito respectu ad tēpus de

d ¶ Vtrum impubes factus pubes testificari possit de his quæ vidit in pu

pillari ætate. de quo etiam per glo. in. s. testes. in. l. de testa. & per glo. in

c. testes. iij. q. ix. & ibi omnino Io. de san. in vlti. col. & plenissime p̄dpe.

in ti. de teste. s. opponit. ver. nūquid pubes factus. & licet gl. in hoc videt

tur cōtrariā, illa mihi videt veritas quā sentit gl. in. l. testiu. s. cōditionē.

ff. de testi. q̄ aut te

stificatur sup actu

qui requirit testes

ad solennitatē. &

non poterit testi

ficari. prout esset

in testō. Si verō est

actus qui requirit

testes ad probatio

nem veritatis, &

tūc admittitur de

hoc per glōf. in. c.

itaq. de cōse. dist.

ij. & ad hoc facit

optimē. q̄ licet nō

fletur dictō soli⁹

cardinalis in præ

iudiciū alicuius

vt dicit glō. no. in

c. sicut. s. e. tñ sta

tur dictō papē de

eo qd̄ asserit fām

antē q̄ esset papa.

Ad hoc opti. tex.

in. c. q̄relā. i. prin.

de ele. & i. c. tū ex

literis. de in inte.

rest. & i. c. j. de re

nun. lib. vj. & in. c.

ad apostolicā. in

pri. de re iud. li. vj.

& de qō. hic tacta

per. d. Abb. vide

per gl. i. ver. p̄ ata

tē. in. c. placuit. de

cōse. di. iij. ad hoc

facit qd̄ no. Io. an.

in addi. Spe. in ti.

de teste. s. j. de in.

xxij. colū. ver. sed

nunqd̄ cœcus ma

ximē pōt testifica

ri de his q̄ vidit añ

quā fieret cœcus,

qd̄ dictū etiam in

telligo in his quæ

sunt percepta so

lo sensu visus. Et

de qōne hic posi

ta per do. Abb. vi

de oīno latē per Io. imo. in. d. l. testiu. s. cōditionē. circa fi. & per glo. &

Bart. in. l. notionē. s. instrumētorū. ff. de verb. sig. quē ponit an liber pos

sit testificari de eo quod vidit in seruitute. Itē ad hoc faciūt quæ latē no

taui post do. At. in. c. licet cām. in. ij. col. de proba. & plenissime notau

post do. Abb. in cle. j. de offi. dele. i. q. an in teste inspiciatur tempus iura

menti, an tps depositionis. Et q̄ in considerando habilitatem testis inspi

ciatur tps depositionis tenere videtur Spec. in tit. de teste. s. nuuc viden

dum. in pe. col. ver. iij. & iij. & in ver. reus quoq. & vide Arch. in. c. cōfli

tuimus. in. ij. q. v. vbi sequitur dictū Spec. in ti. de teste. s. opponitur. in. ix.

col. ver. quid si testium erat. & cū illa glō. in. d. l. testiu. s. cōditionē videt

cōcordare Bal. in. c. in noīe dñi. in pri. in. ij. col. ver. sed qd̄ si ille qui heri.

de testi. Itē ad de Bart. in. l. j. s. si seruus. ff. de qō. Itē de hoc q̄ tēpus inspi

ciatur in teste vel notario. vide oīno per Paul. de cast. in. l. j. circa med. C.

de testi. & q̄ pupillus possit testificari de his quæ vidit in pupillari æta

te. tenet Hostien. in sum. de testi. s. qui possit esse testis. in. j. col. ver. sed

vide q̄ pupillus factus pubes. Et vide omnino ad prædicta quod latē

scribit donellus de florentia in tractatu suo in prima parte vltimi tem

poris in. xvij. qō. Item de isto articulo q̄ tempus inspi ci debet circa ha

bilitatem testis. vide omnino eleganter per Bal. in. c. j. in titu. quōt testes

sint neces. ad probā. no. ingra. & Bal. in. c. super eo. el. j. circa me. de testa.

& de quēstiōe hic posita per Abb. in terminis: vide melius quā alibi per

Da. in. c. regula. in vlti. colum. iij. distin. & omnino Barto. in. l. j. ad finem

de testa.

¶ Vide glō. in. c. relatum. xxxvij. di. & quæ ibi notau. facit in simili qd̄

dicat glō. in. l. minoribus. C. de his qui. vt indig. And. Barba.

Panormi super Quinto.

SEBA. SAPI.

a ¶ Vsum loquēdi. Vide q̄ cumulat Fel. in glo. j. proce mñ huius libri. co. iij. cū pluribus se quētib⁹. & Mod. in rubr. ff. de ope. no. nun. col. ij.

b ¶ Significationi. Vide do. Anto. s. in proce. Barto. in l. labeo. de sup. le. ga. Andr. Barba.

c ¶ Adde hic Arch. in. c. epus q̄ filios. xij. q. ij. vbi dicit q̄ app. nepotū intel ligūtū oēs descē dentes vsq; ad se ptimū gradum. & vide text. in l. qui eorum. s. affinita tes. ff. de postu.

SEBA. SAPI.

c ¶ In lata. Vide Alex. in l. q̄ se pa tris. colū. pe. C. vñ libe. & i. cōsi. xxj. i. j. vo. & Pau. de ca. in cōsil. xcvij. in. ij. parte secundū no uissimā impressio nem.

d ¶ Vide tñ Bato. in l. liberos. ff. de senato. vbi dicit q̄ priuilegiū con cessum alicui & eius liberis nō ex tēditur vltra pro nepotem.

e ¶ Vide Barto. in l. sic eueniret. ff. de adult. & adde om nino quod plenē scribit pe. de anc. in repe. c. canonū.

in. v. q. prin. circa me. illius. q. de cō sti. & vide gl. i. ver. matre. in. c. si verē. el. j. de sen. excō. Aduerte tamē q̄ vbi tractamus de odio, appellatiōe matris nō cōtinet amita vel auia. ad hoc est text. not. quē ponderat ibi Bart. in lege iul. in pri. ff. de ritu nup. sed in contrarium est text. in l. iij. ff. de in ius voc. hīc alle. sed ibi ponit q̄ est odiū rōnabi le. Itē scias q̄ licet a sit differētia inter verbū filij & ver bum liberi. vt no. gl. in cle. presenti. de bap. & est text. in. s. si q̄s filiabus. in l. i. qui testa. dari tu po. tñ si ista ver ba pferuntur à te statore hoīe gros so. ppter cōmunē vñm loquēdi nō

testi. & sequit Io. and. in. c. ex parte. de cor. vi tia. & ad hāc di. debet reduci gl. in. c. cū nobis ij. de p̄scrip. q̄ sentit oppositū huius qd dixi.

De uerborum significatione Rubri.

¶ Suprà visum est de diuersis cōstōnibus circa iu dices, iudicia, clericos, matrimonia, & crīa, verūtū qa in eis & alijs dispōnibus dubitari pōt de signifi cato uerborū. Ideo i fi. opis annectit hāc rubricā.

SVMMARIUM.

1 Nunc, ista dictio non semper denotat tēpus instās. Noua non dicitur res nisi sit tota noua: nec suffi cit quod aliqua pars sit noua.

CAP.

I.

Nouate. Expo nit hīc Hieronim⁹ verbū nouale qd scribit ose. x. c. & pōt sic sumari. Nouale est ter ra nouiter ad culturā reda ta. h. d. ¶ Nota. j. ex text. q̄ dictio nūc non

semper denotat tps instās. nā hic referē ad id q̄ nouiter factū est, licet nō tēpore instanti. ¶ Et circa hoc q̄ro. Pone q̄ ager p maiori parte fuit redact⁹ nouiter ad culturā: sed ali qua pars remāsīt inculta, nūqd dices illa ter ra noualis: doc. q̄ nō. ar. hui⁹ tex. nā ager dicit noualis nō habito respectu ad quālibet par tē, sed habito respectu ad totū, vel ad maiore partē arg. i. c. q̄ in dubijs. de cōse. ec. vel alta. & de significationibus uerbi noua. dic vt ple nē dicitur in. c. quid per nouale. j. eo.

SVMMARIUM.

1 Patris appellatione veniunt omnes ascendentes in lata significatione, non autem de propria si gnificatione. 3. 4.

2 Communis vsus loquendi p̄ferretur propria signi ficationi uerborum.

3 Filij appellatione in lata significatione veniunt omnes descendentes: in stricta autem secus. 4.

CAP.

II.

Am & rex. ¶ Appel latiōe pa tris veniūt in lata signifi catiōe oēs ascendentes. h. d. In prima ponunt verba Danie. In secū da verba Hiero. exponentis illa. Secunda ibi: proauus. & vide historiā de cōse. di. j. in. c. ve stimenta. als incipit vasa. ¶ Casus literalis. In Dani. Nabuchodonozor appellat pater cu iusdā q̄ tñ pater fuit: expōit hīc Hiero. quare dicat pater hīc pater appellat proauus more scripturæ qua & auos & oēs superiores pa tres appellat. B. ¶ No. j. ex text. q̄ dictio id est est expositiua p̄cedētiū. ¶ Not. secūdō ibi: more scripturæ. q̄ de interpretatione verbo rū debem⁹ recurrere ad cōem vsum loquen di: siue tractet de interpretatione legis cōis siue alterius dispōnis. nā vsus loquendi p̄ferē proprie signifi catiōi uerborū. vnde debem⁹ intelligere verba nō secundū p̄prietatē ipso rū, sed secundū cōem itellectū & modū loquē di. vt. l. nō aliter. ff. de leg. iij. & i. l. labeo. ff. de sup. le. & hoc habet locū etiā i statutis: vt no. Bar. in l. oēs populi. ff. de iust. & iur. & dixi. s. in pce. hui⁹ li. ¶ No. tertiō ex eodē verbo. q̄ de p̄pria significatione hui⁹ uerbipater, nō est q̄ cōprehēdat auū. & pauū sed ipsum ge

nitorē tñ. nā tex. hic dicit q̄ more seu cōsue tudine scripturæ veniūt alij ascēdētes. ergo nō ex p̄pria significatione uerborū. & sic ēt dicim⁹ de filio. nā appellatione filij in lata si gnificatiōe veniūt nepotes & alij descēdētes: vt i. l. liberorū. i. fi. ff. de ver. sig. sed strictē ille dicit filius q̄ nat⁹ est ex marito & vxore: vt in l. filiū. ff. de his q̄ sunt sui vel alie. iur. plenē per Barto. in. d. l. liberorū. d. aliquid dixi in. c. fi. de p̄cenis. vbi per Host. & vide gl. de hoc i. cle. j. de bap. ¶ In gl. secūda. ibi. vltra verō maio res appellantur. Sed cōtra hoc facit tex. i. l. iij. ff. de in ius. vo. vbi dicit q̄ appellatione parē tis veniūt oēs ascēdētes & descēdētes in infi nitū. facit. l. i. iusta interpretatiōe. ff. de ver. sig. vñ & in diuersis locis scripturæ adā appellat parēs noster. & tñ nō est tritau⁹, sed vltior. sic etiā xps dicit filius David, & nō fuit trine pos: sed inferior. vñ exēplū gl. videt cōtra ei⁹ dictū. So. dīc q̄ dictū gl. p̄cedit secūdū signifi cationē uerborū vt in. s. parēs. alle. in gl. sed ex benigna interpretatione & consuetudine scripturæ oēs ascēdētes & descēdētes in infi nitum dicuntur parēs: vt hīc in tex. & vide glo. in. d. iij. ff. de in ius vo.

SVMMARIUM.

1 Vnigenitus quis dicatur?

CAP.

III.

Am & ego. Non di cit nat⁹ qui statim decessit. h. d. Diui di. Nā i prima parte ponūt verba Salomōis. in secūda ver ba Hie. exponētis illa ibi. quare. ¶ Casus li teralis Salomō ptulit hēc verba. nam & ego vnigenit⁹ fui corā matre mea: & tñ aliū ha buit fratrē q̄ p̄cessit ipsum. exponit hīc Hie ro. quare vocat se vnigenitū. f. q̄ ille primus mox natus sine noīe quasi nō fuisset, vita de cesserit. & ita dicit nō fuisse. & ideo primo genitū se vocauit. Ber. ¶ No. j. ex text. pro priā significationē hui⁹ uerbi vnigenit⁹. f. Nā propriē dicit vnigenit⁹ ille qui nō habet aliū fratrē, vel si habuit incōtinēti natus decessit, sed hoc vltimo casu impropriē dicit vnigeni tus. ¶ No. q̄ quo ad effectū nō dicit fuisse id qd nō perseverauit: & ex hoc habes modū ex cusandi repugnantia aliquarū scripturarum.

¶ In gl. in ver. vterinū. ibi: qui ex eodē vterō ex. Expōe ex eadē matre tm. Si verō sint na ti ex eodē patre, dicunt fratres consanguinei: quia ex eodē p̄cesserūt sanguine. Et differē tia est quo ad multa inter fratres vterinos & cōsanguineos. Vnde frater vterinus non pōt rūpere testm fratris etiā instituta vili p̄sona herede. sec⁹ in fratre cōsanguineo. vt in l. fra tres. C. de inof. test. tñ hodie sunt opi. nūquid sit sublata ista dīa p̄ aut. de her. q̄ ab ite. veni.

SVMMARIUM.

1 Antequā, ista dictio non semper implicat.

2 Dictiones negantes actum certo tempore: non po nunt actum alio tempore.

Testis dictum antē quā aliquid feret, si illud non apparet factum: non redditur falsum.

CAP.

III.

Quid dicitur. ¶ Dictio ante q̄ nō semper implicat. hoc dicit. Et pri mō ponunt verba euāgelij. Secūdo verba

est differentia an dicat: do tutorem filijs, vel liberis meis. ita dicit Bar. in. l. si quis filiab⁹. ff. de test. tut. Item de ista interpreta tione per cōmunē vsum loquēdi cō tra propriā signi ficationē vocabu li. vide Inno. in. c. olim. cir. me. gl. ma gistra. i. eod. & de isto articulo quid operetur cōisvsum loquēdi, & quāto tēpore inducatur & an attendere de beat in statutis. vi de plenissimē per Bar. in. l. labeo. de sup. le. ga. & de isto cōi vsu loquendi vide in statutis oī no qd ample & ele ganter scripsit do. Ant. i proce. Gre. in. viij. col. & in. l. annicul⁹. ff. de ver. signi.

f ¶ Quis dicat vni genit⁹ vel primo genitus: quis autē dicat suprem⁹ po nit iuriscō. in. l. ex duobus. in pri. ff. de vulg. & pupil.

a ¶ Si testes dicunt qd titius percussit sempronium ante qd iret domum ad prandendum: non vitatur dictum eorum licet probetur titium alia die non iuisse domum, & per istum text. dicebam qd si probatur quod aliquis dixit nolo prandere ante qd interficiat sempronium, licet postea sempronius appareat interfectus non presumitur ille eum interfecisse, nisi aliud doceatur: & hoc per istum text.

Idem tenet Ias. i. l. j. in. xij. col. ver. vltra. ff. de offici. ei. cui est ma. iu. nisi in. c. vno casu: de quo ibi per eum, vide Abb. i. c. scribam. ad fi. de presump. & in. c. literas. nu. iij. eo. tit. Aeneas de falconi.

b ¶ Pro hoc bene facit. l. ex duobus in princi. de vulg. & pu. & vide text. in. l. quod duos. in a pri. ff. de reg. iur.

SEBA. SAPI.

c ¶ In expositionibus. Hoc etiam procedit in expositione diuinae scripturae ut per Abb. in. c. maiores. i. prin. in octauo no. s. de bapti. refert dñs meo do. Roch. curti. in repe. c. fi. colu. xxi. ver. secunda conclusio. s. de consuetu.

d ¶ Not. ad qd. de brauius qñ venit nisi vnus de curreti b. si vero puer non venit: sed equus tñ an debeat habere. vide Bart. in. l. j. s. ite acquirimus. ff. de acq. pos. & ibi Lud. ro. qui concludit qd debeat habere brauium, licet venerit sine rogatio. Si vero duo simul currunt, & applicatur brauius. eodem tpe. nulli debet, secundum Inno. in. d. c. indicat. de testa. sed Bal. i. l. ex duobus. in prin. ff. de vul. & pup. p. illi. 3. tex. dicit qd debet diuidi per medium. & dicit de hoc plenè Tac. de are. & Cy. i. j. c. si. ff. & si currēs ad brauium labatur de equo, & iterum reascendit, &

viriliter insistat, prior sibi non obest. ut dicit gl. i. c. ille rex. de pœ. di. iij. & qñ simul applicuerunt ad brauium. concludit qd iterum recurrere. de quo late per Alb. in. j. parte sta. qd. cxxij. q. incip. p. dicta etiam faciunt ad. q. & de ista. q. vide oino pul. & late per Bal. in. d. j. c. si. ff. in. ij. col. ver. ite pone qd consuetudo est qd qd primò puenerit. vbi ponit vtrū dato qd illi duo qd primò applicuerunt debeant currere, vtrū equi debeant iterum currere. & de illa. q. qñ equus venit sine puero an debeant habere brauium. vide Bart. in. l. j. s. quæ sit. ff. de aqua quo. & æsti. Bal. i. l. si duobus. s. j. ff. quæ ad. test. ape. & adde qñ duo simul applicuerunt ad brauium Bal. in. l. hoc articulo. ff. de hæ. i. sti. in addi. i. l. qui filiabus. s. j. de leg. j. & per Dom. in. c. duobus. de rescri. lib. vj. Et ista faciunt ad. q. Si statutum dat certum premium primo intranti castrum: puta centum ducatos. an si duo simul & eodem tempore intrant castrum, vterq; eorum habere debeat centum. de quo late per Barto. in. l.

verba Hieroni. exponentis ibi: non sequitur.

¶ Casus literalis. In euangelio mat. sunt verba ante qd coueniret. ex hoc verbo volebant arguere a contrario qd postea coueniret Maria & Ioseph. dicit Hiero. nō tñ sequit qd postea coueniret. sed scriptura ostendit qd nūq coueniret. B. ¶ ¶ No. j. ex tex. qd dictiones negantes actū certo tēpore nō ponūt implicatiue actū alio tēpore: & sic factio negatiuo nō ponit aliquid in esse: & hoc valet multū in saluandis dictis testiu: ut puta: dicit testis ante qd Titius veniret ad prædium filius suus percussit Sempronium. probatur qd Titius nō venit ad domū illa die: nūquid testimoniū sit falsum & dicendū qd nō: quia satis est qd nō venerit tēpore percussione. vnde ex facto negatiuo sequitur necessario aliqua affirmatio.

SVMMARIUM.

- 1 Primogenitus quis dicitur?
- 2 Donec: Ista dictio non semper implicat: quando se queretur aliquid absolum.
- 3 Communis vsus loquendi habet etiam locum in interpretatione scripturae sacrae.
- 4 Brauium si dandum est primo venienti ad talem locum: dabitur si nemo venerit nisi vnus.

CAP. V.

Ioseph. ¶ Primogenitus dicitur qd primò nascit, etiam si nullus sequatur eum h. d. Et primò ponunt verba euangelij. Secundo verba Hier. exponētis illa ibi: ex hoc loco. ¶ Casus literalis. In eodē Mattheo dicit. Ioseph nō cognouit donec peperit filiū suū primogenitū. ex hac autoritate quidam pessimè suspicabant Mariā alios filios habuisse: dicit Hiero. mos est diuinarū scripturarū vt primogenitus vocet nō solū primò nat⁹, sed quē mille fratres sequunt. Bar. ¶ ¶ Not. j. ex text. ibi: donec. qd ista dictio nō implicat. nā si implicaret, sequeretur qd Ioseph cognouit Mariā post natiuitatē xpi. qd est falsum. qd bñ Maria virgo semper māsfit. No. ergo qd vbi resuleret aliq abson⁹ intellect⁹, dictio donec nunq implicat. ¶ ¶ Secundo no. ibi: cū mos. qd i expositionib⁹ scripturarū debem⁹ recurrere ad cōm consuetudinē intelligēdi. ¶ ¶ Tertiò pōt intelligi. & reduci ista litera ad. q. dat brauiū d primò venienti ad talē locū: nemo venit nisi vn⁹, nūquid ille debeat habere? & dicendū qd sic. sicut dicit primogenitus nō solū ille quē filij

hoc articulo. ff. de hæ. in. l. i. & per Io. de imo. post do. Anto. in cle. & si principalis. in. ij. col. & ibi plenissimè notauit. de rescrip. & ad illam. q. de duobus simul applicantibus ad brauium, vel simul intrantibus castrum qd nulli debeatur. alleg. op. tex. in. l. si fuerit. in prin. ff. de reb. dub.

c SEBA. SAPI. ¶ Pro testibus. Vide Alex. in. l. j. s. si. ff. de verbo.

ob. in. fi. Alex. in. cōsi. xlvij. colu. ij. inci. Abunde per celeberrimos. i. ij. vo. & in cōsi. cliij. inci. visis in. v. vo. & penulti. & in cōsi. cl. e. vol. Feli. in. c. licet ex quadam. col. iij. ver. fi. ex istis. s. de testi.

SVMMARIUM.

- 1 Verba non considerantur quando habetur intentio proferentis.
- Verba intelligenda sunt secundum mentem proferentis. vide tex. j. eo. c. præterea.

CAP. VI.

Intelligentia. ¶ Breue est, & potest sic summari. Verba sunt intelligenda nō secundū qd sonāt, sed secundū mētē proferētis. ¶ Casus literalis. Cū aliquis audit aliqua verba, cōsiderare debet causam dicēdi, & nō ipsam significationē verborū tñ. qd verba deseruiūt intētionī, & nō intētio verbis: verba em sunt inuenta vt per ea intētionē suā qs exprimat. ¶ Not. j. ex text. qd verba deseruiūt intētionī, & nō ecōtra. nam verba data sunt vt quis proferat cogitationes suas in notitiā alterius. xxij. q. ij. c. ex his autē. ex quo ergo habemus intentionē non debemus curare de verbis. & hoc voluit dicere iste tex. pro hoc. c. ij. requiris. s. de appel.

SVMMARIUM.

- 1 Testes non dicuntur singulares si in facto concordant, licet in serie facti aliquantisper discrepēt.
- 2 Testes inducti ad probanda formalia verba, non sufficit quod dicant equipollentia.
- 3 Testes deponētes per vnū præmeditatūque sermonem, an faciant fidē: vel si fuerit scriptū talis testis dixit in omnibus prout talis?

CAP. VII.

Nihil obstat. Diuersitas verborum nō vitiat, si idē in substantia concludat. h. d. Vel sic. nō vitiat factū vario modo narratum, vbi idē in substantia concludit. h. d. ¶ Casus literalis. Euangelistę diuerso modo narrauerunt passionē dñi. dicit Aug. qd nihil nocet narrandi diuersitas, vbi eadē dicunt. qd quilibet euāgelistarū narrauit eo ordine quo de⁹ voluit. B. ¶ ¶ No. j. ex tex. p. testib⁹ deponētib⁹ sup eodē facto qd licet vario modo factū recitet ex quo in substantiā coueniūt nō debent dici cōtrarij. ¶ ¶ Et hoc intellige qñ testes adducunt ad pbādū substantiā facti: sec⁹ aut vbi haberēt pbare verba materialia & formalia ab aliquo plata. vñ facit hęc qstio i facto. Quidā

Ange. tamen ibi tenet contrarium. Et qd ad illud quod dixi de dicto testis potius debere attendi communem vsus loquendi qd propriā significationem vocabuli. Adde qd dicit do. An. in repe. c. vestra. in pe. char. de coha. cle. & mu. Idē etiam tenet Bal. in. l. lucius. ff. de his qui no. infa. & Spe. in tit. de teste. s. nūc tractandum. ver. hoc quoq; notandū est. vbi dicit qd si testis deponit per verbum possidere. intelligitur id est detinere: quia communis vsus loquendi hominum capit verbum possidere. quod est verbum iuris pro verbo detinere quod est facti. & idem dicit Bart. in. l. stipulatio ista. s. hæc quoq; de verb. obli. & do. Anto. in. c. cū ad sedem. in xx. col. de testi. spo. in. c. licet causam. in. xxix. col. de proba. & in. c. cum causam. el. j. de testi. vbi omnino vide quæ no.

g ¶ Hoc idē dicit glo. h. c. in ver. veritas. in. c. dudum. de cōuer. coniuga. & idem dicit Bal. in apo. in. l. iij. in. iij. col. ii. de testi.

¶ Mens est attendenda. qd est verū qñ apparet de mēte. vt dicit gl. j. e. aliās attendit p. propria significatio vocabuli a qua tamē significatio recedit etiam in statutis ppter cōm vsus loquēdi. vt dicit. d. Abb. in. c. nā & rex. s. e. s. i. inter pretatiōe dicti testis recedit a propria significatione vocabuli ppter cōm vsus loquēdi. vt dicit no. Inn. in. c. cū clamor. in fin. de testi. ad qd vide not. in. c. ex literis. el. j. de spōsa. recedit etiam a propria significatione vocabuli per interpretationē extensiuā, ppter honestatē text. est not. cū gl. i. ver. parētes in. l. quisq; s. p. tor ait. ff. de i. ius voc. recedit a proprio significato verborū ppter cōm vsus loquēdi. & ideo dixit Ang. in aut. de nō eli. secū. nu. s. cum igit. qd licet castitas sit cū propria vxore. vt i. c. nicena. xxxj. dist. tamē si maritus legat vxori si castē & honestē vixerit si nubit secundo, nō habebit legata: qd cōis vsus loquēdi nō intelligit castitatem illo modo.

GGGG iij

Panormi. super Quinto.

a ¶ Si dico me heredē ex eo q̄ testator ī termino extremo vitæ dixit te heredē facio: ad hoc p̄bādū induco duos testes. quorū alter dicit testatorē dixisse te heredē facio: ali⁹ dicit dixisse te heredē instituo: ibi testes nō probāt: licet cōcordēt in substantia. Sed vide de hoc glo. in ver. vacillasse. in. c. cū ecclesia. de causa poss. & p̄p̄ri. quā sequit̄ do. An. in. c. quoniā in plerisq̄. de of. or.

in. iij. no. q̄ dicit q̄ si testes dicūt idē in substantia, sed di scordāt ī causa di- cti, p̄bat eorū te stimoniu. qd̄ videt̄ facere contra hoc dictū sed vide in terminis de hac q̄ per do. An. in. c. cū ecclesia. in. xx. co. de cā pos. & p̄p̄rie. & gl. i. ver. ve ritas. in. c. dudum.

q ¶ Pro hac opin. b̄ vidē in fi. penitus q̄. Bald. in. c. bonæ memoriæ. el. j. de elect. in. viij. colū. vbi oīno videas.

c ¶ An probet di- ctum testis scriptū a notario q̄ depo nit put titius de posuit. vide. d. An to. in. c. ij. de regu. & an valeat snia si Iudex dicat put talis iudicauit. vi de per do. Anto. i. c. cōstitutus. & i. c. cū venerabilis. & ibi no. de reli. do. & circa id qd̄ di- cit hic de deposi- tione testis dicit Bal. i. extrauag. de pa. constā. in ver. hic sunt noīa. q̄ si notarius scribit q̄ Tit⁹ deposuit idē q̄ cai⁹ primò deposuerat, q̄ va leat ei⁹ dictū. Sed contrarium tenet Spe. in ti. de teste. §. nunc. tractādū. in ver. cautionē qd̄ oportet. vbi dicit q̄ curia nō admit tit tale dictū. arg. l. j. §. fi. C. de vete. iur. enucle. & dicit q̄ clemēs papa. iij. d̄ nō admittebat ta le testimoniu. & vide Bal. in. l. fi. §. in refutatorijs. C. de appel. vbi dicit q̄ notarius meli⁹ facit si scribit di- ctum extensē. ad idem vide Bal. in. l. neratius. in fi. C. de fideiuf. & de teste qui dicit depono prout talis deposuit: etiā vide Bal. in. l. testum. in fi. prin. ff. de test. vbi di- cit quod debent notarij qui scribunt ponere primum dictum testis. post ea de alijs qui dixerunt: alij dixerunt idē q̄ prim⁹ dixit. vt not. j. eo. c. ni- hil. per Ioā. and. hęc sunt formalia verba ibi: de quo etiam vide per Bar. in. l. iij. in fi. prin. ff. de testi. & per Bal. in. c. literas. in. ij. col. de p̄sump.

c ¶ Sit necesse. No. pro isto dicto. d. Ant. vide Bal. in. c. bonæ. de ele. cōsu- lui apud montē pollitiani. vide Bal. in. l. cū antiquitas. C. de testi. & Ioā. de imo. incōfi. xix. vbi aliter loquitur. Andræ. Barba.

d ¶ S E B A. S A P I. ¶ Ad sensum. Quomodo hoc p̄cedat vide Alex. & Moder. in. l. quidā cū filiū. ff. de ver. ob. & in. l. ij. de libe. p̄ate. & do. Greg. not. in rep. de. sa. pe. in prin. in. j. no. de verbo. signi.

dixit se heredē Sempronij: & articulauit sem proniū dixisse in extremo vitæ, facio te ha- redē meū. & ad hoc p̄bandū induxit testes. vnus testis dicit Semproniu dixisse. facio te heredē meū. & ali⁹ testis dixit illū dixisse. In- stituo te heredē meū. pronūtiatū fuit testes esse cōtrarios. nā licet in substantia idē dicerēt tñ ex quo erāt p̄bāda verba materialia, a tūc diuerſitas narrādi habuit obſtare. Restringe ergo istū tex. q̄ tūc nō obſtat diuerſitas nar- randi qñ substantia facti subiicit p̄bationi dū taxat, & nō verba materialia. ¶ Itē adducit̄ tex. ad alia. q̄. Notari⁹ b̄ seu Iudex recipit pri- mū testē, & seriatim seu extensē scripsit dictū suū. postmodū audito secūdo scripsit sic. ta- lis testis per oīa deposuit vt prim⁹. & idē fa- cit de tertio & quarto & c. nūquid talia testi- monia p̄bēt: primò facit iste tex. q̄ sic. ex quo in substantia idē dicūt. In cōtrariū facit. q̄a te- stes reddunt suspecti qñ p̄ferūt vnū & eundē meditatū sermonē: vt in. l. iij. post prin. ff. de testi. Host. dicit q̄ quidā Iudices seu notarij. ex pigritia seu desidia sic scribūt dicta testiū & malē. & hoc esset corrigendū: q̄a ex modo loquēdi multū pōt cōprehēdi falsitas. sed vbi est talis cōsuetudo, dicit se nō audere illa testi monia reprobare. sed debemus intelligere q̄ idē dixit p̄ oīa in substantia: licet sec⁹ in modo narrādi. dicit tñ tutius vt extensē dicta testiū scribant. & sentit. d. Ant. q̄ hoc sit necesse. c̄ & q̄ hęc testimonia nō p̄bēt, quasi protule- rint vnum & eundem sermonem. & hoc di- ctum videtur verius: sed primum æquius.

¶ C A P. VIII.
P Raterea. Sensum non verba cōſide- rare debem⁹. h. d. ¶ Casus lite- ralis. Gregori⁹ scribebat cuidā amico suo aliqñ, q̄ fortē malē interpretabāt dicta sua. scribit ei Gre. dicens. Si epistolā meā p̄lixā ad interpretādū te reci pere cōtigerit: rogo nō verbū ex verbo trāſ- ferre sed sensum ex sensu. nā aliqñ dū p̄p̄rie- tas verborū attēdit̄ sensus veritatis admittit̄. Bar. ¶ No. j. ex tex. q̄ nō semper iudicādū est secūdū p̄p̄rietatē verborū. imò debem⁹ attē- dere ad sensum d̄ & mētē loquētis. nā ex quo habem⁹ intētiōnē per cōiecturas non debet inspicere p̄p̄rietas verborū. pro hoc faciunt quæ dixi in. c. intelligentia. §. eo.

¶ S V M M A R I V M.
1 *Præpositus quis propriè dicatur?*
2 *Argumentū ab etymologia vocabuli quādo valeat.*

c ¶ Qñ attēdi debeat sensus seu mens, & non verba legis, vide oīno Pe. de anch. in repe. c. canonū. i. xxix. col. & sen. ver. cir. ter. & ver. circa istā mē- tē. & ver. seq. de consti. Et pro isto tex. in. c. cōmissa. de ele. lib. vj. & bo. tex. in. l. iij. cum concor. alleg. in glo. C. de li. p̄ate. inquit tamē elegāter iuriscōsul. in. l. j. §. si is q̄ nauē. ff. de exer. act. q̄ in re dubia melius est ver- bis edicti seruire.

3 *Cōs vsus loquēdi præfertur propriæ significatiōi.* **g** ¶ Vide tñ Ang. in l. iij. §. parētes. & p̄ glo. ibi. ff. de in ius vo. q̄ causa hone- statis seruādæ ver- ba possunt intelli- gi contra propriū significatum voca- buli.

¶ C A P. IX.
V amuis. ¶ Dicit q̄s propriè sit p̄positus §. h. d. ¶ Casus lite- ralis. Hoc nomē p̄posit⁹ gnale nomē est ad oēs q̄ p̄sunt. vsus tñ obtinuit eos p̄positos vocari q̄ quādā cu- rā priorat⁹ sup alios gerūt. Bar. ¶ Not. j. ex text. ibi: rite vocentur. q̄ arg. ab etymologia vocabuli est in iure validū. & ritē sit exposi- tio secūdū etymologiā. pro hoc. c. cū secūdū apostolū. de p̄bē. §. & xxj. di. c. clericos qd̄ intel- lige, nisi diffinitio cōtradicat: nā semper stan- dum est diffinitioni: quia diffinitio euacuat substantiam diffiniti per genus & substantia les differentias. quod non facit etymolo- gia. p̄ hoc. l. j. ff. de testa. & qd̄ ibi not. & dico etiā plenē in. c. j. de iudi. ¶ Not. secūdū ibi: vsus tamē & c. q̄ vsus loquēdi p̄fert̄ p̄p̄riæ si- gnificatiōi verborū & etymologie vocabuli.

¶ S V M M A R I V M.
1 *Forus quādo est masculini generis: vel neutri quid significet?*
2 *Argumentum ex legibus quomodo sit sumēdum?*
3 *Testimoniu femina nō est ita validū, sicut virorū.*
4 *Fœmina potest esse testis in codicillis.*

¶ C A P. X.
F orus est. Non recipit cōgruā sum- mationē. Casus l̄ralis. Primò Isidor⁹ ostēdit qd̄ sit for⁹, vñ dicat̄. Secūdū ostēdit ex q̄bus cōstat. cōstat em̄ ex lege & iudicio. ostēdēdo quare dicat̄ causa. a q̄ dū p̄ponit̄ cā est: dū di- cutit̄ iudiciū: dū finit̄, dicit̄ iustitia: & vñ di- cat̄ iudiciū & iustitia. Tertiū dicit qd̄ sit ne- gotiū ex eo q̄. §. dixit materia & origo nego- tij ostēdit qd̄ sit negotiū. & vñ dicat̄ lis. dicit̄ insup causa aut argumēto, aut probationib⁹ cōstat. & ostēdit qualiter. ¶ Postq̄ ostēdit qd̄ sit negotiū: dicit Isidorus q̄ in omni negotio quatuor persone sunt requirēde. Iudex, accu- sator, reus, & testes tres. ostēdēdo vñ dicat̄ lu- dex. & vñ dicat̄ accusator reus, & testis. ¶ Vl timò dicit q̄ in teste tria sunt requirēda. cōdi- tio, natura, & vita. cōditio. vtrū sit seru⁹, vel liber. natura, si sit mulier, vel vir. vita, si iuno- cēs sit integes, & actu ostēdendo cām quare ista tria cōsiderant̄ in teste. Bar. ¶ Not. j. ex tex. q̄ forus cū est masculini generis denotat locū vbi iudiciū exercet̄. habet & alias signi- ficationes. vt no. §. de foro cōpe. in rub. sed in

versum vergil. in. vij. aen. Limites erat positus. & idem alle. ver. vergilij in iij. aene. Variū & mutabile & c. Adde q̄ licet allegare scripturas autho- rū. & qñ tales scripturæ probent. vide materialiter p̄ Bart. in. l. legata. ff. de sup. le. & in. l. fi. ff. si cer. pe. & in. l. gall⁹. §. fi. de lib. & posth. vide Pau. de cast. in. d. l. fi. ff. si cer. pet. & vide tex. insti. de emp. & ven. §. itē pretiū. & in. l. j. ff. de contrah. emp. & est tex. cū glo. in. l. in tantū. in fi. ff. de re. di. & do. j. c. turbat. xxxvij. di. Itē quia in hoc tex. sit mētiō qd̄ sit iudiciū vide Arch. in. c. sicut. ij. q. j. vbi dicit q̄ iudiciū appellatur interdū q̄ cū d̄ sniam p̄cedit. alias damnationem significat. de conse. disti. ij. c. infamis. timorē. alibi discretionem. ij. q. vij. c. §. tria. & de hoc vide optimā gloss. in §. j. insti. qui non est permiss. fa. te. & in regu. iur. in iudicijs. lib. vj. & plenē per ipsum Panor. in rub. §. de iudi.

¶ Quando

a ¶ Foemina. his casibus i q⁹ mulieres admittuntur ad testificandū i pari numero testiū, creditur potius testimonio virorū q̄ mulierū. & idē pūctualit̄ dicit Bal. in l. fi. p illū tex. de fi. instr. qd̄ credo verū, nisi masculi deponerēt p̄ auctore, & mulieres p̄ reo. ar. gl. i. c. clerici. lxxxj. di. quā alle. p̄ singula rido. Abb. in. c. ex literis. de p̄ba. & p̄ dicto. d. Abb. facit optinē. l. j. ff. de sena. & idē dicit

Specu. in ti. de test. §. postq̄. vers. porro.

SEBA. SAPI.

a ¶ Foemina. limitat hoc Belenz. hic qn̄ testimonium foeminarū tēderet in fauorē rei, & testimonium i fauorē rei, & testimonium i fauorē auctoris per glo. sing. in. c. clerici. lxxxj. dist. Sequit̄. Marfi. i. l. vnus. in. §. in ea causa. col. vlt. ff. de questio. & i quib⁹ causis mulier admittatur ad testificandum vide latē Feli. in. c. quoniā. §. de testi.

b ¶ Et concludit q̄ sic. Et idē tenet gl. in l. fi. C. de codicil. & cū ea tenent ibi oēs excepto Ful. p̄ duo leuia. & ipsemet dicit q̄ ita cōiter tenet post gl. Adde tñ q̄ mulier pōt esse testis in testō inter liberos. glo. no. in aut. §. q̄ sine. C. de testa. & idē tenet Bart. i. l. hac cōsultissima. a

§. ex impfcto. C. de testa. & adde q̄ licet mulier possit esse testis in publico instrō, tñ ei⁹ testimonium nō admittatur fidei scripturę priuatę tex. est in l. scripturas. in fin. dū dicit triū virorū. quē ibi pōderat Bal. C. q̄ po. in pi. ha. Aduerte tñ q̄ cōtra illā pōderationē Bal. vī facere doctrinā gl. in ver. p̄sidetēs. in clej. ad fi. de rescr. quā ibi multū nō. do. An. & Imol. q̄ qn̄ lex vel statutū vti aliq̄ termino

ratione frequētoris vsus, vel aliqua p̄sona, q̄ frequēti⁹ in ea accidat, nō p̄ hoc intelligit̄ excludere a⁹ p̄sonas: & ita dicūt limitari regulā q̄ vni⁹ iclu

fio alteri⁹ est exclusio. c. nōne. §. de p̄sum. ita ergo dicim⁹ qd̄ illa. l. scripturas. primō fecit mētionē de viris ratione frequētoris vsus. & nunq̄ mulier possit esse testis p̄ marito. vide plenē p̄ Spec. i. ti. de teste. §. j. ver. sed

quid de vxore. & qd̄ nō. post do. Ant. in. c. super eo. el. ij. in vers. q̄ro an mulier. de testi. & adde qd̄ licet regulariter non possit esse testis in testō. ut dicit hic gl. p̄ iura in ea alle. tñ poter t̄ esse testis ad pias cās. Ita concludit Ang. cōfi. xxiij. Itē de hoc an & qn̄ mulier possit esse testis in testō: ut dicit hic gl. & iura i ea alleg. vide per do. Ant. in. d. c. qm̄ aliqua. de testi.

Itē adde q̄ mulier nō admittit̄ ad testificandum in causa feodali: tex. in. c.

iure cū est generis masculini. cōiter capif vt §. Quando autē est generis neutri: tunc forū denotat territorium iudicis in quo habet potestatem terrendi & animaduertendi in sceleratos homines. l. pupillus. §. territorium. ff. eo. & q̄ ibi nō. Vnde quotidie dicimus. iste non est de foro tuo. i. de territorio tuo. Quādoq̄ verō denotat locū vbi fiunt nundinę. Vnde dicitur forū rerum venaliū. Secundō not. q̄ vocabulum quandoq̄ assumit sibi nomen a materia: quandoq̄ a causa efficiēti. sicut dicimus hic de foro. & nō. q̄ valet arg. ab etymologia vocabuli. de quo aliquid dixi in. c. p̄cedēti. & plenē in. c. j. de iudi. ¶ Tñ No. iij. q̄ argu. consistit in sola inuestigatione intellectus: & facit contra inducentes text. apertū per viā argumēti. nam vbi text. est expressus in materia ad quam allegatur, non debet dici argumentum in tali tex. imō debet dicere vt est tex. in tali loco: sed tunc debet dici arg. qn̄ subtiliter & astutē adducitur tex. ad probandum id ad quod inducitur, vel per locū a speciali, vel per locum a simili: vel a sufficienti partium enumeratiōe: vel alio modo. Vnde Ioā. and. videtur reprehendere gl. in. c. j. §. de pac. vbi glo. dicit ibi esse ar. q̄ ex nudo pacto datur actio: dicit enim ibi imō est expressum & nō arg. ¶ Item nō. q̄ probatio propriē dicitur quā consistit in facto. puta in testibus, vel instrumentis. ¶ Tñ Not. q̄ foemina non est tanta fidei sicut masculus. Vnde potest optime adduci iste text. in arg. q̄ in casib⁹ in quibus foemina^a admittitur non facit tantam fidem sicut masculus: & ideo si duo sunt viri ex vna parte, & duę mulieres pro contraria parte pręferēdum est testimonium virorū. nam dicitur mulier non a sexu sed a mollitie mētis: ita & vir non a sexu sed a cōstātia & virtute animi: ita inquit tex. in. c. qd̄ proposuisti. §. sed illud ambrosij. xxxij. q. vij. ¶ Vltimō nō. arg. ex fi. literę. q̄ homo vnus nationis ex quo notus est pōt ferre testimonium contra hominem alterius nationis. nam hic consideratur vita & non natio. satis ergo est quod sit bonę vitę, & habeat alias qualitates a iure requisitas. nec est curandum vnde originem duxit. pro hoc. c. cū deputati. §. de iud. nam & inter omnes homines mundi est cognatio quādam. quia omnes descenderūt ex vno parente: & viro probo. totus mūdus est patria. ad hoc quod leg. & not. in. l. vt vim. ff. de iusti. & iur. ¶ Tñ In glo. in vers. nō foemina. in fin. & in. l. qui testamento. in. §. mulier. ff. de testa. & ibi quærit Accur. nunquid admittatur mulier in codicillo. & concludit q̄ sic, b quod nō. quia non reperit̄ prohibita. de quo vide per Spec. in tit. de teste. §. j. vers. item q̄ e st mulier & seq. tene ment

j. in fi. in ver. p̄ter foeminas. & ibi Bal. in ti. q̄ testes sint nece. ad probandum. inuest. Item adde hoc qd̄ de hac qō. nō. Spe. in ti. de teste. §. j. xj. colū. ver. itē q̄ est talis. cū quo. Item de p̄dicta qōne an mulier possit esse testis in dispositis ad pias cās. vide Bal. i. l. in vl. col. de sacros. ecc. vbi tenet q̄ sic. & de hoc vide p̄ Ro. in repe. aut. list. vers. xvj. C. ad. l. fal. vbi oīno vide. Itē de isto arti. videlicet an mulier possit esse testis in cā ciuili vel criminali. vide oī nō p̄ Hof. in sum. de test. §. si q̄s possit esse testis in codicillis. qd̄ aut̄ in hermaphrodito. an admittat̄ i qua libet cā ad testificandū sicut masculus. dic inspicien dū esse sexū i quo magis i calefcit. & secūdū cū iudican dū. tex. est in. l. repetundarū. §. j. ff. de testi. & iij. c. si testes. §. hermaphrodit⁹. & facit tex. in. l. queritur. ff. de sta. hom. Sed tu dic q̄ debet stari dicto hermaphroditⁱ i quo sex magis incalcfcit. secūdū Guil. de cu. in. d. l. quærit. quē refert. d. Ant. in. d. c. fi. in. v. col. de cōfess. Quid aut̄ si in vtroq̄ sexu æqualiter potest dici. vt singulariter dicit Hosti. in d. §. si quis possit esse testis. vers. qd̄ de hermaphrodito. quid si vtitur vtriusq̄ mēbri officio quod hic cōtingit in villa sua. §. secus iā: & dicit q̄ debet facere vt fecit eps thaurinē. diocesanus. suus. videlicet q̄ hermaphroditus eligat cui hoc dicat, & iuret de cetero alio sexu non vti. Sed quantum ad ordines dicas q̄ ita data paritate debet potius reputari foemina. & sic non p̄moueri: vt dicit Archi. post glo. i. d. §. hermaphrodit⁹. iij. o. iij. Itē an sit verū idi stitē q̄ mulier admittatur ad testifi-

cadū de iure ciuili: vltra alios plenē tradit. d. Fran. de are. in. d. c. qm̄ ali qua de testi.

c ¶ Vide do. Anto. in. c. qualiter. §. de pac.

d ¶ Vtrū ius sit subiectū iustitię. vide bea. Tho. i. scda scda. q. lvij. art. j. & ibi i alij art. eius dē. q̄ pōit de differētijs inter alia iura. & dicit gl. mag. i. fi. in. c. vt cōstitueret. l. di. q̄ ius media strata i cedit inter rigore & dispēsationē. & vide tex. & gl. i. c. ius gñale. j. di. & ibi Arch. dicit q̄ aq̄tas est iustitia cōmisericordia tēperata. Itē multas elegātes qōnes vide p̄ bea. Tho. i. secūda scda. q. lix. p̄ totā. Itē de iustitia vide qd̄ scribit do. in. c. p̄ humana ni. §. j. in. j. col. de homi. lib. vj. & Bea. Tho. in. ij. q. lxvj. per totam. q. & c.

GGGG iij

¶ C A P. XI.

Actum. Dicit quid sit pactum & vnde dicatur, & tex. iuris ciuili aliter diffinit. i. l. j. ff. de pac. cuius diffinitionem vide hic. in gl. fi. ¶ Casus literalis. Pactum dicitur inter partes scriptura conueniens legibus, moribus probata. & dicitur pactum, quasi pace factum. Benardi. ¶ Not. j. ex text. q̄ pactum est plurium. non ergo cōsistit ex parte vnus tantum. vnde pollicitatio est ex parte vnus, quādo quis aliquid promittit absq̄ facto aduersarij. Pactū verō est pluriū. vt quando ad inuicē conueniunt super aliquo negotio. & dicit̄ pactū ex pace: q̄ cōiter hoies post contentionē veniūt ad pactū. quo mediante inif pax. ¶ Secūdō nō. q̄ nō valet pactū cōtra leges, vel cōtra bonos mores: vt in. c. fi. de pac. & in. l. pacta quę cōtra. C. de pact. ¶ Tñ In gl. j. ibi: etiam sine scriptura. Vult ergo & bene. q̄ valet pactū etiā si nō interuenerit scriptura. & pro hoc est tex. in. l. pactū. C. de pac. & in. l. cōtrahit. ff. de pig. & hoc intellige verum nisi partes cōuenerint vt inde fiat scriptura: quia tunc nō valet, nisi inde fiat scriptura vt in. l. contractus. C. de fide instr.

¶ C A P. XII.

Vs dictum. Hic Isidorus ponit etymologiā iuris, put habetur in text. vnde scias q̄ hic non diffinitur ius d̄ prout est generale nomē, sed prout applicat̄ ad certam rē. vt qn̄ dicit̄ habeo ius in tali re: tunc enim dicit̄ ius a iure possidendi. & ita intellige istum tex. Sed capiēdo ius generaliter. ius dicitur a iustitia. & est ars boni & æqui: vt. l. j. ff. de iust. & iur. vide gl. fi. sup rub. de re. iur. lib. vj. & istud gñale nomē habet multas spēs sub se. nā quoddā est ius ciuile, quoddā est ius gentiū & c. & hoc p̄sequere vt habet in decretis. j. dist. ius. c. aut cū. c. seq. ¶ Casus literalis. Ostēdit hic Isidor⁹ vnde dicat̄ ius. s. a iure possidendi. hoc enim iure possidetur qd̄ iustē. & hoc iustē qd̄ bene. qd̄ autē malē possidet alie-

cadū de iure ciuili: vltra alios plenē tradit. d. Fran. de are. in. d. c. qm̄ ali qua de testi.

c ¶ Vide do. Anto. in. c. qualiter. §. de pac.

d ¶ Vtrū ius sit subiectū iustitię. vide bea. Tho. i. scda scda. q. lvij. art. j. & ibi i alij art. eius dē. q̄ pōit de differētijs inter alia iura. & dicit gl. mag. i. fi. in. c. vt cōstitueret. l. di. q̄ ius media strata i cedit inter rigore & dispēsationē. & vide tex. & gl. i. c. ius gñale. j. di. & ibi Arch. dicit q̄ aq̄tas est iustitia cōmisericordia tēperata. Itē multas elegātes qōnes vide p̄ bea. Tho. i. secūda scda. q. lix. p̄ totā. Itē de iustitia vide qd̄ scribit do. in. c. p̄ humana ni. §. j. in. j. col. de homi. lib. vj. & Bea. Tho. in. ij. q. lxvj. per totam. q. & c.

GGGG iij

Panormi. super Quinto.

lxij. arti. j. & iij. iij. sen. dist. xvj. qd. j. arti. j. ij. & iij.

- a** **SEBASTIANI.** ¶ Quod oblatio. Quid veniat appellatione oblationis latius attingit. d. Abb. in. c. cum inter vos. col. j. in vl. no. j. hoc tit.
- b** ¶ Per istū text. dū dicit. infirmū vngere. deciditur qd. an ei q. sit dānatus ad mortē sit dāda extrema vñtio. & cōcludit q. nō q. hoc sacramētū nō dāt nisi infirmis. & apertē tenet do. in. c. super eo. de hāre. lib. vj. & Io. de imo. in. cle. j. in. iij. col. de priui. & vide qd. ibi no. Bar. de belenzi.
- c** ¶ Dīctio quasi. Not. de dīctione quasi. vide glo. in. c. prout. de do. & cōtu. & q. dixi de causa pos. ca. cum ecclesia.
- d** ¶ An in vñtioē extrema sufficiat vnus sacerdos. & adde qd. circa istā vñtionem extre mā plenē scribit Ioā. de imo. in. cle. j. de priui. in. iij. & iij. col. & gl. in. c. presbiteros. §. pro habitio verō. vers. oleo vero sanctificato. xēv. di. & vi de tex. in. ea. dist. in. c. illud. vbi referuntur illa verba Ioan. apostoli per quē vñr necessarij p̄s presbyteri.
- e** ¶ Vide circa hoc qd. scribit. d. Abb. in. c. q̄rēti. de offi. dele. circa fi. Item vide qd. no. Do. i. c. tenere. circa fi. i. vers. no. q. annis. xxxj. di. & vide gl. magistrā in. lā. §. minorē. in. ver. si bissexto. ff. de mino. quē optime de clarat istū b. bissexto quō fiat. & vide Bar. i. d. §. minorem. vbi dicit q. in dilatione anni dies bissexiles cōputātur pro vno die sec⁹ in dilatio ne dierum.
- ¶ Vide de hoc glo. in. c. nullus. & ibi latē & eleganter do. circa fi. lv. dist. vbi oīno vide & in oībus terminis seu declarationibus isti dies bissexiles q. aliās appellatur irregulares cōputantur pro vno die. vide optimū text. in. l. duo. ff. de diuer. & temp. pr. & i. d. l. iij. in. §. minorē. hic in alleg. glo.

nū est. malē aut possidet q. vel suis malē vtif, vel vsurpat aliena. Ber. ¶ No. j. ex tex. q. duo bus modis malē possidemus. Primō habito respectu ad iniustā causam possidendi: & tūc dicimur malē possidere: q. detinem⁹ alienū. Secūdō habito respectu ad ipsam rē quā tractamus. nā si nō tractamus rē vt debemus, dicimur malē possidere & quodāmodo alienū. nā si auarus non expēdit qn debet dicit malē possidere, & quodāmodo detinet alienū. i. alijs debitū. pro hoc. xlvij. di. c. ficut hi.

SVMMARIUM.

- 1 Obligationes quæ sint, quæ propriè dicātur, de quibus rebus, & a quibus debeant fieri, & quādo debent fieri?

CAP.

XIII.

Causa. Quicqd. fidelis of fert ecclesie, oblatiois noie cōtinet: & a seculari bus possideri non debet. h. d. Primō decisē narrat factum.

Secūdō diffinit ibi: *Ceterū.* ¶ Casus literalis. Querebat de decimis, primitijs, & oblationi bus: i. quorū bonis dicerent esse: & qd. appel lent oblatioes: Rndet papa q. decimę, primitię, & oblatioes cōnumerant in solis bonis ec clesiarū. oblationes verō dicunt quēcunq. de proprijs & licitis reb⁹ offerunt ecclesie a fide libus. Et quicūq. p. secularē eas obtinet pote statē, pculdubio cōtra Deū & factorū patrū nitif sanctiones: & q. tradit, raptor & sacrile gus iudicat. Ber. ¶ No. j. ex tex. tria requiri vt propriè dicat oblatio. Primō ex parte of ferētis requirit q. sit xpianus: q. ab infidelib⁹ ecclesia ppriè non recipit oblationē sed est i mationē oblationū p. interesse: vt in. c. quātō s. de vsu. & qd. ibi dixi. Secūdō requir. a parte eius cui offert q. sit ecclesia. si enim dat priua tā personæ nō dicit oblatio, sed ppriè dona tio. Tertiō requirit ex parte rei oblata q. sit iuste acquisita: nā ex illicite acquisitis nō de bet ecclesia recipere oblationē: vt in. c. q. in oībus. s. de vsu. & in. c. ex trāsmiffa. de deci. & vide ibi bo. gl. & qd. ibi no. & xliij. q. v. i. sum.

¶ Itē no. q. oblatio dicit quicqd. offert ec clesia. nec fit differētia in morte an in vita. fa cit. c. de his. s. de sepul. vel an cōsistat in rebus mobilibus vel immobilib⁹. xij. q. j. c. vidētes. & hoc largo modo sumptovocabulo secūdū Host. & bene. sed strictē habito respectu pre fertim ad cōem vsū loquēdi dicit oblatio id qd. offert sacerdoti in missa: & hęc oblatio est debita secūdū Host. in p̄cipuis festiuitati bus. alleg. c. vt dñicis. s. de paro. qd. c. hoc non probat: sed tene bene mēti hoc dictū Hostiē. Vult enim parochianos teneri ex debito ad faciēdū oblationes in p̄cipuis festiuitatib⁹. vt in dñicis diebus, & alijs p̄cipuis festis. & pro hoc facit tex. de cōse. dist. c. oīs xpianus. & in dubio hoc dictū Host. admitterem vbi sacerdos indigeret aliās autē hoc relinquere cōsuetudini: nā non reperio expresse cautū q. ex necessitate talibus dieb⁹ fiat oblationes. Et ex oībus p̄dictis inferri pōt q. in mate

ria stricta & odiosa noie oblationū tm̄ veniūt ea quę offerūtur sa cerdoti in missa, & nō extra: secus est i materia fauorabili. & lar ga, quia tunc capiēm⁹ generaliter. vt. s. dixi. ¶ In glo. ij. i. fine no. j. ex glo. de vario significato huius verbi ecclesia: nā quādoque ca pitur p. muris ipsi⁹ ecclesie, quādoq. pro vniuersitate ecclesie vt plato & capitulo: & varia significata hui⁹ verbi vide per glo. ple niorē in. c. fi. ne p. vices suas. ¶ Secūdō no. ex vlti. opini. glo. q. etiā placet Innocē. in. c. cum super. de causa pos. & proprie. vbi per eū quod bona dedicata ecclesie sunt dei. pro hoc facit bo. tex. in. c. cū ex eo. de ele. libro. vj. dū tex. ibi dicit de patrimonio Iesu chri sti & facit. c. nulli. xij. qd. ij. ¶ Tertiō not. ex hac glo. ibi: *vsū qua rum &c.* quod ex bonis ecclesie clerici debent habere solū vsū de quo vide glo. i. c. p̄senti. de offi. or. lib. vj. plene dico in rep. c. cū elles. de test. vbi videas.

SVMMARIUM.

- 1 Quasi ista dictio de natura sui diminit, licet aliqn sit veritat, expressiua
2 Bissexus quando venit duo dies cōputantur in vno. 4.
3 Vñtio sacra a quibus est danda: & quot sufficiant?
4 Annus de quot diebus intelligitur?

CAP.

XIII.

Veniuit. Solus sacerdos potest sacr. extre mē vñtionis infirmo conferre. hoc primō. In āno bissextili seruari debet loci cō suetudo circa diē sancti mathie festandū, dū tamē vigilia continetur festo. & secunda pars ibi: *festū.*

- ¶ Casus litera. Quēsitū fuit a papa vtrū sacerdos vno tm̄ cleri co p̄sente infirmū debet vngere. secūdō fuit quēsitū qn festum beati Mathie i anno bissextili venerit vtrū debet obseruari vt in ter vigiliam & festū alia dies interponatur. rñ. pa. quod sacerdos vno clerico p̄nte etiā solus si necesse fuerit pōt vngere infirmum de festo beati ma. apo. dicit grego. papa quod vigilia secūdū eccl. cōsuetu. p̄cedat ipsū festū ita videlicet quod nō p. bissexto nec alio modo iter vigiliā & solēnitatem ali⁹ dies iterueniat i qua vi gilia ieiuniū celebret nisi venerit die dñica. & ipsum festū siue fi at in die p̄cedenti. s. bissextili, siue in sequēti q. duo dies p. vno. reputatur null⁹ error est, sed cōsuetudo eccle. seruetur. B. ¶ No. j. ex tex. quod vigilia bti Mathie est i p̄cepto quo ad ieiuniū. lia cet em̄ nō fuerit de nūero duo denario in vita xpī fuit tñ postea electus per sortē inspiratiōe diuina p̄cedēte & assūptus in locū iudæ traditoris qui laqueo se suspēderat, p. hoc. c. cōsiliū. de oib fer. ieiū. & quod no. glo. in. c. vnico. de reli. & vene. lib. vj. ex qua fertur q. subrogatū debet sapere naturā eius cui⁹ loco subrog tur. facit. c. ecclesia. vt lit. pen. ¶ Itē no. quod dictio quasi diminuit: qnque tamē: sed improprie est veritatis exp̄ssiua iuxta illud euāg. quasi vnigeniti a patre &c. de quo in. c. prout de dolo & cōtu. ¶ No. iij. q. i. anno bissextili duo dies cōputātur p. vno & hoc per rōnē quę redditur i glo. pe. ¶ Vltimo potest colligi q. dies aliqua nō est interponēda inter festū & vigiliā. & si quis bene inspexerit semp ita pōt seruari festū scti mathie, vt nū quā vigilia cōtingat in dñica i anno bissextili: nā si festū est in die dñica, tunc vigilia potest celebrari die sabbati, si vero festū venit i die lune tunc vigilia potest celebrari illa die & sequēti festū: sed dictū tex. potest procedere in anno bissextili ¶ In glo. j. i. fi. videt intelligere tex. indistinctē vt etiā cessante necessitate vnus solus d. sufficiat. & secūdū eum plale resoluitur in singulare: sic & in simili in. le. de monstratio. §. fi. ff. de condi. & demon. & quod no. in. c. vt priuile gia. s. de priui. v. l. secūdū Io. an. intelligitur distributivē. & dicit Io. an. in quibusdā locis seruari vt Padue q. p̄s clerici conueniūt sed vngit vn⁹, & alij responderet. Gredo satis posse dici quod dictū apostoli sit cōsiliū. nā melius est habere plures iuxta illud euā gelij: vbi duo vel tres congregati fuerint in nomine meo ibi sum &c. & facilius exaudiuntur p̄s quā vnus. de peni. dist. iij. c. oret sed non ē necessarium. vt hic. ¶ In glo. penul. in. fi. no. gl. quia quo tidie allegatur & maxime no. theoricā quā sentit in fi. vt in odio sis intalligatur annus de ccclxv. diebus. licet illo anno cōtingat bis sextus. ¶ secus in fauorabilibus: quia tunc duo dies cōputabūtur pro vno vt tex. & ita vult respondere. gl. ad. l. iij. ff. de sta. li. de qua s. opposuerat & nō soluerat. & habes cōsimilem gl. & magis cla rā in. c. si ppter. de rescrip. lib. vj. sed gl. iuris ciui. i. l. ij. ff. de diuer. & tempo.

¶ Quæro hæc lex punit statuentes cōtra libertatē eccle. vt not. in. c. nouit & l. graue. de sen. exc. habebit ne locū poena in his qui coeperūt statuere sed nō perfecerunt nec tñ reuocauerūt intra duos menses prout exigit cōstō. videtur qd si per tex. in. l. si qd id qd. §. dū pponitur. ff. de iuris. om. iudi cōtrariū dico per istū tex. in iure cano. sing. q. dicit qd verbū statuo: rē perfectā signat & est opi. text. q. qñ aliqd. debet fieri certo mō sufficit p eqpollens. ad idem est tex. in. l. mater. C. de instit. & sub. in. l. si. C. de do. q. sub mō. & in. l. no. deli. & posthu. & in. §. j. insti. de ex. here. libe. & bo. gl. in. c. cōstitutionē. de senten. ex com. lib. vj. & quod no. Bal. i. l. eos. §. si aut C. de appel. vbi dicit qd sufficit appellanti ab interlo. cutoria prosequi alia causam quam expressam dūmō sit eiusdem effectus & Adde qd hoc in tantū est verū qd illud qd est equi. pollēs nō intelli. gīt exclusum etiā per dictionē taxa. tiuam: vt pulchre cōsuluist Pau. de. c. in. cōfil. exccvj. si tu prædicta limita nisi ille mod⁹ esset de forma quia nō sufficit tūc fieri p æquipollens. Ita sing. dicit Bal. in. l. j. ff. d. li. & posthu. quæ refert & sequitur Pe. de anc. i. re. pte. c. canoniu in vj. prin. quæsito. in. xxviii. col. illius quæsiit versic. qro si statuto cauet qd in instrumēto debeat apponinome patris vt gall⁹ præf. sus non valebit in. stru. nisi appona. tur nomē patris ad qd vide qd appo. stillauit in text. in. cle. appellanti. de ap. p. dñm Bart. de bellenzi. Item pro illo dicto Bal. in. d. l. j. facit qd licet exē. platū auctoritate iudicis eqpollent originali instrumē. to edito a notario publico: vt in. c. fi. de fide instru. tamē si statutum diceret qd instrumētū scriptum manu pu. blici notarij de contractu rogati habeat executionem paratā non habet locū in instrumento exēplato auctoritate iudicis: quia non est scriptum manu notarij de contractu rogati. glo. est no. quā ad hoc ibi pōderat Bart. in. l. probatorias. C. de diuer. offi. li. xj. Itē quod statutis sufficiat quid fieri per æquipollens. allego quod elaganter no. Barto. in. l. nihil. ff. de adimē. le. per illum tex. dicit si statutum disponit quod campsores teneantur cā. cellare debita de quibus eis plenariē fuerit satisfactū dicuntur pare. re statuto si sibi scribūt sibi fuisse satisfactū. licet nō cēcellēt postā libr. & idem dicas si cancellatio esset facta verbo tñ vt dicit Bart. in. l. emptor. §. lucius. in. si. §. de pact. Sed in cōtrarium optime vide Bart. in. aut. cassa

& tēpo. præf. posuit i hoc multas opi. & iter cē. teras posuit opi. Vgo quæ placet ibi Barto. & in. l. bissex. ff. de ver. sig. qui distiguit an ter. min⁹ statuatur per numerū annorū vel mē. siū: & tūc duo dies cōputātur p vno si bissex. t⁹ tūc accidat. sed si termin⁹ statuatur p nume. rū dierū nō cōputāt p vno: quia i veritate plu. res sūt. & satis placet cōiūgēdo istas op. posse m⁹ dicere qd aut termin⁹ statuatur p numerū dierū. puta qd seruiat vel stet suspēl⁹ p xl. di. es & tūc tā i fauorabilib⁹ quā in odiois cōpu. tabūtur pro vno die quia aut terminis statui. tur p nūerū annorū vel mēsiū: & tūc opi. gl. nostrarū videtur benignior vt distigam⁹ iter fauorabilia & odiosa maxime p illā. l. iij. de stat. lib. quæ loquitur idistictē. licet Bar. di. cat qd nō loquitur de āno bissexili. sed hæc re. spōsio diuinat cū ille tex. loquatur generalit.

SVMMARIVM.

- 1 Sententia potest ferri per verba quæ æquipol. lent verbo absoluo vel condemo. 2.
- 2 Interpretatio sententiæ debet declarari diffiniti. uē & partibus præsentibus quando fit iudicia. liter: secus extraiudicialiter.

CAP.

XV.

In his. ^a Per verbū statuo & p. cipio diffinita sētētia fer. ri potest. h. d. & secūda pars ibi: attē. detes. [¶] Casus literalis. Inter magi. strum & cōuersos sacti simpliciani corā Ar. chiepiscopo Mediolanēsi sup eodē hospitali quēstio vertebat. Archiepiscop⁹ tulit sniam sub hac forma verborū statuo & præcipio qd ita fiat. quia nō fuit vñ his verbis talē partē cōdēno. vel absoluo. dicebatur qd talis snia nō tenebat. Quēstio sup hoc delata est ad papā: Vnde ipse cōsiderās qd hoc verbū statuo rem perfectā significat. Itē secūdū Gre. qd præcipi. tur imperatur. & qd imperatur necesse est fie. ri. aliquādo si nō fiat. poenā habet. & nō debet quis cōsiderare verba sed volūtātē pcurato. ris vtriusq. paribus præfētib⁹: interpretatur & deffinit qd sētētia prædicta perpetuā obtinet firmitatē. Ber. [¶] No. j. ex tex. sniam diffiniti. uā valere. licet Iudex nō exprimat verbū cō. dēno^b vel absoluo. satis em est qd cōdēnet vel absoluat per verba æquipollētia: & ex hoc ape. ritur itellect⁹ iuriū dicētū sētētiā debere cō. tinere cōdēnationē vel absolutionē. vt intel. ligatur de cōdēnatione vel absolutione i esse. ctu. nō autē quo ad verba tantū. [¶] Secundo nota quod verba statuo vel præcipio impor. tāt necessitatē: p hoc. xij. q. j. c. qd præcipit. Itē

circa. fi. C. de sacrofan. eccle. & d. Abb. in. c. nouerit circa pñ. de sen. excō. Sed soluo hoc subtiliter qd Barto. in. aut. cassa. loquitur in statuto contra libertatē ecclesiæ in quo ex mente legis est qd concelleretur de facto nec suf. ficiat cōtraria postea ad hoc vt nūquā appareat illud statutū cōtra liber. tatē fuisse editū. Sed in casu Bar. in. d. l. nihil sufficit cōtraria postea. quia sta.

not. qd verbū statuo non solū potest applica. ri ad statutū vel ad legē municipale: sed etiam ad diffinitiuā sententiā & hoc intelligo qñ materia subiecta hoc patitur: vt quia post cō. tētione in iudicio factam & alijs ritē agitatīs

- 2 Iudex dicit statuo i hūc modū & c. [¶] Itē no. qd etiam in sententijs nō debemus attendere nudā proprietatē & corticem verborum. sed potius mentē & voluntatē iudicis proferentis. [¶] Vltimò not. ibi. diffinimus. qd etiā cū quēstio est de interpretatiōe sniæ debet ferri diffinitiuā sentētia partib⁹ præsentib⁹ & hoc tene mēti. quod intellige de interpretatione quæ fit iudicialiter: sec⁹ si extraiudicialiter vt in. c. se. vbi plenē per Innoc.

SVMMARIVM.

- 1 Præiudicia siue beneficia principis latissimē inter. pretantur. 3. 7.
- 2 Interpretatio rescriptorū vel privilegiorū vel sen. tētiæ qñ fit an debeat citari pars cuius interest.
- 3 Præiudicium principis an & quando sit latissimē in. terpretandum. 7.
- 4 Clericus qui est in seruitio Episcopi vel Papæ repu. tatur pro residente. vide. §. in. j. not. Præiudiciū cōtra ius cōe est latissimē interpretā. dum quando verba privilegij hoc patiuntur.
- 5 Præiudicium indultum contra statutum vel cōtra consuetudinem: quod tamen sit iuri communi con. forme: est latissimē interpretādum. vide. j. c. cūm tibi. in. opp.
- 6 Distributiones quotidianæ non dantur residenti. bus sed interestibus diuinis.
- 7 Præiudicium rescriptorū: & beneficiū quid sint: & quomodo interpretantur?

CAP.

XVI.

Olim. [¶] Verba privilegio rum sunt interpre. tādā latissimē. h. d. vel sic. Bñfi. ciū principis latissimē interpre. tari debet. Et primò ponit mā. datū. Secūdò ipsius interpretationē. & ei⁹ cām. Secunda ibi: quia verò. [¶] Casus literalis. Dñs pa. mādauit capitulo paduano quaten⁹ magi. G. canonico paduano præbēdā quæ tñ residē. tib⁹ de cōi confertur: sicut vni ex alijs residen. tibus & beneficia manualia cōferrēt: qd si ca. nonici nō facerēt. patriarcha grādē. sup hoc b. executor eos ad hoc ap. cel. cōpelleret. Cano. nici mādātū apost. malitiosē aliter quā debe. bant interpretātes. dicebāt qd non tenebātur ad hoc. cām ipse non residēret ex eo quod di. citur sicut vni residētibus. sed ipse residebat: vnde ipsi non tenebantur. vnde patriarcha petijt benignē à domino papa qualiter man.

ibi per eū. itē adde hic qd in snia quā pferit iudex app. debet esse verbū cōdēno vel absoluo. vide gl. & oīno Bar. latē in. l. eos. in. pri. in. ver. istū. C. de ap. Itē adde hic qd si snia cōtineat cōdēnationē vel absolutionē pōt fer. ri duob⁹ verbis secūdū Bal. in. l. si. C. cō. vel epi. qd ad hoc alle. tex. i. l. de sen. dēre. ff. de auto. tu. sed & hic vide tex. in. l. si. in. si. ff. de pba. adde hic gl. in. c. illa. de accu. qd snia pōt ferri duob⁹ verbis tantū est tex. in. l. pater filio. ff. de procu. an aut iudex possit pronūtiare diffinitiuē per verbū sic vide. tur nobis nō exprimēdo aliter cōdēno vel absoluo. vide tex. qd sic. in. l. qd tñ. §. si arhiter. ff. de arb. & do. Ang. in. c. pte. rea. reqsisti. de ap. in. j. co. & qd valeat est casus in. l. diui fratres. ff. de lib. cā. §. pe. in. fin. ibi: qd itelligi. tur interpretatiuē & c. vide omnino latē Do. in. c. j. §. si. in. si. de ver. si. li. vj.

ta tñ vult ibi cācel. lare debitū vt ap. pareat fuisse solu. tum vel liberatio. nē esse factā qd eq. apparebit contra. pollā & istā subti. lem sol. seu diuer. sitatis rōne i dixit mihi dñs meus. d. Fran. de are. cum de hoc sibi oppo. fuisset. quō autā fiat cancellatio de. clarat glō. in. l. si. qd volūtātē. circa prin. in. ver. indu. ctā. C. d. so. In iura. mēti tñ pstatione nō sufficit qd fieri per eqpollēs text. est in. l. qui per sa. lutē. ff. de iure iu. sed cōtra dictum Bal. i. d. l. j. ff. de li. & posthu. s. all. op. facit qd not. do. in. c. ne captandē. cir. prin. ver. no. qd il. lud est de conces. præbē. li. vj. vbi oī. no. d. Mari. in. re. c. qualiter et qñ. i. xxj. q. j. pri. de ac. cu. Itē §. illud di. ctum Bal. in. d. l. j. adduco in cōtrariū fortē text. in. l. iu. bemus. G. de test. vbi. lilla expresse requirit pro forma & validitate testa. mēti qd testator p. prio noīe debeat nūcupare nomīa heredum & tñ ibi glō. approbata p. oēs tenet qd suffice. ret si notari⁹ corā testatore nūcupa. ret: ecce qd ibi lex requirit formā & tñ sufficit imple. ri per eqpollēs. [¶] Vide Bald. in. l. p. reses. C. de sentē. & iter. om. iu. ver. & not. qd ista lex. vbi dicit qd sentē. debeat continere cōdēnationē vel absolutio & c. nō habet locū in. iij. casibus quos vbi

Panormi. super Quinto.

SEBA. SAPI.

a ¶ Privilegiū Circa interpretationē privilegiū vide q̄ cumulat Felin. in. i. c. causam quē co. viij. ver. interpretatio privilegiū. s. de rescrip. l. an. l. si. ff. de constit. p̄cipium.

ZACHARI.

b ¶ Sit largissimē interpretandū Ad p̄ tu quivis facere privilegiū q̄ vis à principe ipetrare recipiat largissimā interpretationē p̄ Tho. fer. in suo tra. cta. caute. cau. xx. ix. incip. dū veneris vnā vice pranderē.

c ¶ De istis terrenis qd sit beneficiū vel rescriptum: vide Bar. in. l. ij. ff. de cōsti. p̄ri. & vide an. i. cōf. cxxxix. vbi dicit q̄ immunitas cōcessa forensib⁹ anteq̄ veniat dicē beneficiū. sed post q̄ venerūt dicitur privilegium. vide Bal. in. l. si. ff. de cōsti. p̄ri. i. si. co. vbi dicit q̄ oīs concessio principis dicitur esse privilegiū eo ipso qd̄ discrepat à iure cōmuni per illum tex. vide Bal. i. c. j. §. inuestitu. ppe. si. in ti. de no. for. si. vbi dicit. q̄ lib⁹ gratia p̄cipis pōt appellari privilegiū. ita dicit notari in nouel. in hoc. c. olim.

SEBA. SAPI.

c ¶ Beniūola. Vide Fel. in rub. s. de rescrip. co. pe. ver. circa diffinitionē. & quā interpretatio nē recipiant rescripta latē tradit Fel. i. d. c. eam quē col. v. ver. interpretatio rescripti. s. de rescrip. s. de rescrip.

d ¶ Privilegiū Quid est beneficiū vide Pe. de anc. i. regula bñficiū circa principium. lib. sexto vbi

datum suū esset intelligendū. Respondet Pa. q̄ cū beneficia principis latissimē sint interpretanda. iniunxit capitulo paduano p̄bendam quā tū residentibus in victu & vestitu cōfertur de cōi di. magistro. G. plenē confendā sicut vni ex alijs residentibus. malitiosa interpretatione reiecta. Ber. ¶ No. j. tex. q̄ p̄cipis beneficiū appellari potest privilegiū alicui concessum etiā p̄ executione iuris cōmunis. & hoc procedit intelligēdo quod iste canonicus erat in seruitio papē. vel episcopi vt dicitur in in. glof. ¶ T̄ Secūdo collige papā posse interpretari suū privilegiū extra iudiciū & in absentia partiū. & circa hoc vide hīc no. Inn. qui distinguit inter modificatiōem & interpretationem. nam modificatio est cū aliquid detrahatur privilegio & hoc debet fieri p̄sentibus parti⁹: vt in. c. nuper. de deci. posset tamen papa in absentia partium hanc modificationem facere. Interpretatio vero si fit iudicialiter. debent partes vocari. vt. s. c. proximo. si vero sit extraiudicialiter: tunc in principe non est necessaria vocatio partiū. vt hic sed iudex inferior debet seruare ordinem iudicarium. alius non tenet. quod ipse facit. argumentū in. l. de vno. ff. de re iud. & iij. q. ix. c. caueant. ¶ T̄ In gl. j. ibi: quia papa sic voluit. Sed cōtra hāc lec. vltimā facit: quia si privilegiū^a erat cōtra ius cōe debet strictissimē interpretari. quia oīs recessus à iure cōi est odiosus vt in. c. j. & ij. de si. p̄sby. lib. vj. & in. c. q̄ dilectio. de cōsan. & affi. & iō vt clari⁹ habeas materiā hui⁹. c. cōclude qd̄ tres intellect⁹ possunt dari ad istud. c. ¶ T̄ Prim⁹ q̄ istd̄ priui. erat cōforme iuri cōi. vt q̄a erat i seruitio ep̄i. v̄ pa. & sic debebat reputari residēs. & iō logissima interpretatio fieda erat. Secūdo intellect⁹ qd̄ Pa. voluit p̄uidere cōtra ius cōe: & tūc ad cōriū dic q̄ privilegiū cōtra ius cōe debet strictissimē interpretari qn̄ verba hoc patiūt sec⁹ vbi cōstat de intentiōe principis. vt hīc cōstabat. nā ex quo mādabat isti p̄uideri sicut vni ex alijs residētibus. ergo voluit istū haberi p̄ residēte quo ad oīa. Et ex hoc & ex tex. singulariter no. q̄ priui. cōtra ius cōe d̄ latissimē interpretari vbi verba hoc patiūt. Terti⁹ intellectus extragl. quē sentit hīc Ioan. an. qd̄ iste cano. erat p̄sens. pro quo facit text. ibi: sicut vni ex alijs &c. propter aliquod statutū particulare vel cōsuetudinē nō poterat recipere p̄bēdā q̄ cōsistebat in victu & vestitu & ad hoc ipetrauit privilegiū qd̄ erat cōforme iuricōi: licet cōtra statutū vel cōsuetudinē

5 ¶ Et ex hoc tertio intellectu not. q̄ priui. indultū cōtra statutū vel cōsuetudinē cōforme tñ iuri cōi. est latissimē interpretādum. & idē no. in. c. cū tibi. e. & p̄ intellectu literē vide qd̄ not. glo. plenē de cle. non res. c. i. lib. vj. ¶ T̄ In glo. ij. ibi: qui intersunt diuinis. Intelligit ergo glo. qd̄ manualia bñficia hīc appellatur distributiōes quotidianē. sed nō bñ dicit quo ad text. nostrū quia distributiōes quotidianē nō dātur residētib⁹ tātū: sed interessentib⁹ diuinis. vt in. c. vnico. de clericis nō resi. lib. vj. & Pa. mādauit p̄videri isti sicut vni ex residētibus. & ideo potes intelligere hūc textū qd̄ olim in ecclesia paduana nō erant p̄bēdæ distincte sicut hodie. sed ex oib⁹ redditibus certa portio dabat cuilibet canonicorū

pro vestimentis & victu: & illa appellabatur p̄bēda. Idem quolibet die dabat cuilibet canonicorum tot lib⁹ panis. & tot mensurę vini. & certi denarij pro victu: & ista appellatur manualia beneficia. seu p̄bēdæ pro victu: & fortē vltra ista erāt distributiōes quotidianē pro interessentibus diuinis.

7 b ¶ T̄ In glo. si. hāc. glo. intrat. q. an. beneficium principis sit largissimē interpretandum^b sed non dat aliquam bonam theoricā. nota tamē eam in quantum dicit q̄ rescripta ad lites debent strictē interpretari no. etiā eā in quātum in si. dicit q̄ beneficiū principis tendens in alterius lationē nō debet largissimē interpretari. & cōcor. Inn. in. c. cū dilecti. de dona. & p̄ hoc alle. bo. text. in. c. super eo. de offi. dele. & in. l. ij. §. si quis à principe. ff. ne quid in loco pub. Et cōcludendo clarē dicta doct. & materiā. scias q̄ vbi in iure specificē sit mentio de beneficio principis. Item de privilegio & de rescripto tam ad lites q̄ ad beneficia. beneficiū pōt latē sumi. & tūc est beniūola^c actio gaudium tribuens capienti. in lib. feudo. i. ti. in quibus cau. bene. amit. in. t. j. & not. in. d. c. ad aures. s. de p̄enis. & tunc sic generaliter sumptū cōphēdit in se privilegiū. Itē & rescriptū: quia semper princeps facit gratiā vt i. c. sedes. de rescrip. nō em̄ tenet dare rescriptū. cū subiecti habeāt iudices ordinarios. Qn̄q̄ verō hoc verbū beneficiū sumitur strictē & transit in spēm. & tunc propriē dicitur beneficiū liberalitas quādā. seu gratia concessa fine alterius p̄iudicio p̄ter ius cōe. vt quādo princeps concedit aliqua iura ad se spectātia. illud propriē dicitur beneficiū & nō privilegium. & illud debet largissimē interpretari. quia tantū p̄iudicatur concedenti. & in hac specie intellige iura quæ dicunt q̄ beneficia principis debēt largissimē interpretari. d Privilegiū^d verō est quoddā beneficium contra ius. & dicit privilegiū. quasi priuata lex. quia est contra legem cōmunē. & appellatur beneficium: quia tribuit gaudium ei cui conceditur: & tale privilegium debet largissimē interpretari: sed iquātū p̄iudicat tertio vel iuri cōmuni debet strictē interpretari. vt in. c. q̄ dilectio p̄alle. & in. c. j. & ij. de fili. p̄sby. lib. vj. & vide bo. gl. in. c. ordinarij de offi. or. li. vj. & qd̄ no. gl. in. c. si. de trāsla. ep̄i. & in hoc privilegio nō habent locū illa iura quæ dicūt beneficia principis largissimē interpretanda. nisi modo p̄dicto. Rescriptū^e verō est beneficiū secundū ius. quia dat ad iuris obseruatiā. nec tenebitur princeps concedere: vt. s. dixi. Ideo pōt appellari beneficiū largo modo: sed si datur ad lites. debet strictē interpretari quia p̄iudicat ordinarię potestati. Item est odiosum. quia dat materiā litigandi & vexandi aliū. Idē dic in rescripto ad beneficia. nam est ambitiosum. & p̄iudicat ordinarię potestati: iō sit strictissima interpretatio. vt in. c. quis. de p̄bē. li. vj. Et hēc no. quia in hac cōpilatione nō ita clarē examinatur hāc materia sicut hīc. Adde q̄ dixi. s. i. gl. j. & tene mēti.

SVMMARIUM.

1 Generale interdictū dicitur. etiā si sit emanatū in vna villa.

2 Sententia excoicationis est latē interpretanda.

¶ CAP.

XVII.

Cum in

fi. etiā pōt hāc diffinitionē. & Ioan. de imol. in. clem. si plures. in. si. col. de p̄bē. & vide eū de Abb. i. c. ad aures. s. de p̄oc. & de hacmet diffinitionē ponit Bal. in. l. si. ut prin. ff. de constit. p̄ncipi.

d ¶ Quid est privilegiū. Et adde hic Bal. in. l. si. C. de re iudi. i. ij. colū. ver. dicas. vbi dicit q̄ oē privilegiū est rescriptū. sed non cōuertitur. & alle. l. p̄batorias. C. de diuer. of. l. lib. xij. Itē adde q̄ habemus alia duo vocabula. seu duos alios terminos. s. dispensatio: & mandatū dispensatio est qn̄ aliquid iurisex cā relaxatur. ita loquitur. l. j. circa princ. ff. de va. mu. & tex. no. i. l. ex facto. in prin. ff. de vulg. & pup. q̄ eū habeat vim privilegiū. etiā strictē interpretatur. d. l. ex facto. vbi no. doct. cano. oēs. i. c. j. de si. p̄sby. in. vj. & i. c. qd̄ dilectio. de cōsan. & affi. Innoc. in. c. dudū. de ele. Pan. in. c. at si clerici. §. de adulteris. i. iij. col. s. de iudi. mandatū verō est propriē qn̄ dat ad exequendā gratiam papē vel p̄cipis. & sic qn̄ aliquis deputatur executor gratiē vel beneficii. c. eā te deregū.

e ¶ Et vide gloss. in ver. noscat. circa si. in. c. j. de constit. in vj. ex quo colligit domi. differentiā inter rescriptum & privilegiū. q̄a rescriptum est ius cōmune. privilegiū vero contra ius.

V m in patribus

Generale dicitur interdictionem quod fer-

tur nedū in prouinciā: sed etiam in villā vel castrū h. d. Cōmunis diuifio. Secūda ibi: Cū autem. ¶ Casus literalis. In regno portugalie diuersa loca supponebatur aliqn̄ interdicto. quidam habentes priuilegiū vt liceret eis celebrare diuina ianuis clausis, exclusis excōicatis & interdictis cū generale interdictū terre fuerit. asserēbāt se non teneri particulari interdicto. dicentes interdictum generale solūmodo esse cū regnum vel prouincia tota subiicitur interdicto. Episcopus Columbreñ. consuluit Pa. qñ generale vel particulare dici debeat interdictum. Rñ. pa. cū in priuilegijs eorū de regno vel prouinciā nihil dicatur. per hoc verbū terre nō solū regnū vel prouincia intelligitur: sed etiam villa vel castrum. vt etiam in illis locis cum habeat quod de generali dicitur interdicto. Bern. ¶ Not. j. ex text. quod particulare interdictum dicitur quando vna ecclesia vel plures ecclesie specificē & nō sub nomine vniuersitatis interdicuntur. generale verō est quando vniuersitas vnius loci interdicatur. siue locus sit parvus, siue magnus, vt est villa, vel castrū. & est rō: quia si in villa non esset nisi vna ecclesia, tñ apta est habere plures ecclesias. vñ continet in se vniuersitatem. & not. quia facit ad multa & maximē ad cōstitutionem Bonifacij. vbi cauētur quod pro pecuniario debito nō debet ferri interdictum generale per ordinariū, vel delegatū sine speciali licentia pape. Item not. quod nomine terre cōprehenditur regnū. Item ciuitas. Item castrū, vel villa. ¶ Opponitur. contra tex. de c. fi. de sentētia excommunicationis lib. vj. vbi absque priuilegio clerici possunt submissa voce celebrare tempore generalis interdicti: ergo nō est opus priuilegio de quo hic. Sol. illud procedit hodie de iure nouo sed hoc olim non licebat. Ideo impetratur priuilegiū. de quo hic glo. fi. in fi. vel dic secūdum Hostien. q̄ interdictū est odiosū cū ad correctionem animarum infligitur: vt in c. pen. s. de sentētia excō. quod no. ¶ Ex quo habes quod sentētia interdicti nō debet stricte interpretari sed largē. quia venit ad correctionem animę: & securior interpretatio fienda est in concernētibus periculum animę vide bo. glof. in c. vnico. de feruti. in ord. faci.

SVMMARIUM.

- 1 Clericorum appellatione veniunt canonici. 3. 4. 5.
- 2 Consuetudo quod clerici possint disponere de bonis acquisitis intuitu ecclesie valet.

CAP.

XVIII.

V m tibi

¶ Verbum clericorum etiam canonicos comprehendit. hoc dicit. vel aliter secundum intellectum Abbatis Priuilegium contra consuetudinem iuri communi obuiante. largē est interpretandum. & secundum hunc intellectum est casus nota. &

pone sic casum secundum hunc intellectum. In quibusdam partibus Francie erat consuetudo q̄ propinqui succederent clericis intestatis etiam in bonis acquisitis intuitu ecclesie. Contra hanc consuetudinem Papa concessit priuilegium cuidam Episcopo q̄ ordinatio rerum clericorum ab intestato decedētium esset in sua dispositione: dubitabatur an appellatione clericorum veniret canonici. & respondetur q̄ sic. vt in litera. ¶ Nota. j. ex text. secundum precedentem intellectum q̄ valet cōsuetudo vt clerici possint disponere de bonis acquisitis intuitu ecclesie. & q̄ propinqui succedant eis ab intestato in hmoi reb⁹. & tene hoc mēti & faciūt not. in c. presenti. de off. ord. lib. vj. ¶ Secundō no. q̄ verbū clericorum in priuilegio prolatū comprehendit canonici. ¶ Sed contra hoc opp. de c. sedes. & q̄ ibi not. s. de rescrip. vbi nō veniūt maiores expressis minoribus etiā sequuta clausula generali sed ca. ecclēsi. cathedraliū sunt honorabiliores alijs cū faciūt vnū corpus cū epō: vt in c. nouit. & c. quātō. de his que fiūt à prę. ergo ver. clericorū, debet cōprehēdere simplices clericos. & cano. Sol. dicunt Hostie. Ioan. an. q̄ contrariū procedit in rescrip. ad lites. que sunt restringenda: sed hīc nos loquimur in priuileg. fauorabiliori. & vt dixi secūdū illā lect. Ab. istud priu. erat cōforme iur. cōi licet cō-

tra statutū vel cōsuetudinē. ¶ No. singl̄ & tene semper mēti. nā sentiūt doc. ex predictis quod in materia stricta appellatione clericorū nō veniunt canonici: sed simplices clerici tātum quod mihi placet & idem teneo de vita & hone. cleri. super rubrica vbi latius tracto: sed in materia larga veniunt omnes etiā episcopi vt patet in rubro de vi. & honest. cleric. nā ibi in rubro dicitur de clericis generaliter & in nigro tractatur etiam de episcopis. ¶ In glo. j. ibi: prior expositio melior est. nā secūdū vltimā lect. glof. nō erat opus impetrare priuilegiū, nisi dicatur q̄ ep̄s ex illis bonis volebat soluere debita sua. ¶ In glo. ibi: largissime sumitur. no. hoc dictū gl. fi. & tene mēti, vult enī q̄ verbū clericorū nō cōprehēdat cano. nisi ex largissima interpretatiōe. ergo vbi cessat hęc interpretatio largissima non comprehendit canonicos. vt. s. dixi in fi. gl. vt ibi no. in gl. vl.

SVMMARIUM.

- 1 Clerici an & quando teneantur prestare iuramentum obedientie prelati?
- 2 Episcopus & capitulum faciunt magnam coniunctionem inter eos.
- 3 Clerici cui magis astringatur episcopo, an capitulo.
- 4 Iuramentum generaliter prestitum debet restringi quantum potest vt minus obliget iurantem.

CAP.

XIX.

V m clerici

obedi-

re plato ecclesie nō dicecesano, sed episcopo ecclesie cathedra lis obedire tenetur. h. d. Cōis diuifio. secūda ibi: nos igitur. ¶ Casus literalis. Clerici placentini iuramentum prestant ep̄o placentino sub hac forma verborū. ego talis ab hac hora in antea fidelis ero & obediēs placētine ecclesie & domino meo episcopo placētino. Capitulum placentinū consuluit dominum papā vtrū per vocabulū istud ecclesie placentine intelligi debeat clericus totius dicecesis: an capitulū tantū ecclesie cathedra lis. Respondet q̄ per vocabulum illud nō debet intelligi toti⁹ dicecesis cler⁹: sed capitulū intelligat ecclesie cathedra lis: ille tñ qui prestat huiusmodi iuramentū ep̄o, tāq̄ capiti principaliter obligatur. Bar. ¶ Not. j. ex text. clericos teneri ad prestandū iuramentū obedientie ep̄o & capitulo qd̄ intellige in clericis habentibus curā: vt in c. nullus. de iureiu. & xxij. dis. c. q̄q̄. Idē in nō habētib⁹ curam si hoc habet consuetudo secūdū Inn. quod no. Ex cōsuetudine ergo induci potest vt qlibet clericus dicecesis teneatur prestare iuramentū obedientie prelato & capiti. ¶ Secundō no. & tene menti. q̄ tanta est cōiunctio inter ep̄m & capitulū. q̄ etiā in obedientia prestāda faciūt vnum corpus. & ex iuramento obligari debet clericus ad obediendum ep̄o tanq̄ capiti: & canonicis tanq̄ membris: non tamen intelligas q̄ cuilibet canonicorum iste sit obligat⁹ sed obligatur eis vt vniuersitati: ita q̄ singulis nō tenetur astrictus. vide tex. cum glof. in

¶ Vide Ioan. cal. in trac. de ec. inter. in. ij. mēbro. in. q̄ ij. v. vj. & Ioā. cald. in dicto trac. in. ij. mēbro. q. xxxij. ¶ Clerici. Vide q̄ no. i. c. clericos. xxj. dis. vbi latē & do. Car. in. c. bonæ. de post. prela. tex. in c. cū p̄ exceptionē de priu. li. vj. Fed. de se. cōsi. lxx. Lu. ro. in. l. ij. ff. de ver. fig. Andræ. Barba.

¶ Clerici. Vide Fel. in. c. non dubiū. in. ij. no. s. de sentē. excommu.

¶ Vide qd̄ sing. dicit. d. Card. in. c. cū ab ecclesiā. de off. fi. ord. & adde hīc Acchi. in. c. danic⁹ suffredus. circa medium. vj. q. ij. vbi dicit qd̄ aliud est cēfura ecclesiastica que consistit circa spiritualem pœnā vt in hoc. c. & aliud est seueritas canonica, que consistit circa pœnā tpālē: vt in. c. i. q̄busdā. de pœnis. Itē adde q̄ cautio q̄ requiritur in absolutione à sn̄ia excōicationis: requirit etiā in relaxatione interdicti. secūdū do. de ro. in antiq̄s deci. cñ. Itē qd̄ cōtinea tur appellatione ecclesiasticæ censuræ vide omnino per docto. in cap. j. s. j. in. ij. co. de homi. lib. vj. vbi etiā ponit quid contine tur appellatione ecc. ecclasticæ animaduersionis.

Panormi. super Quinto.

c. irrefragabili. §. excessus. de offi. ord. & xij. qō. ij. c. Eps qui manu mittit: & quod ibi notatur. ¶ Ultimo no. quod in obligatione iuramentali non attenditur ordo scripture seu prolationis ipsorum verborum: sed qualitas personarum. Vnde licet hic preferatur ecclesia placentina in forma iuramenti: tñ Episcopo obligatur per prius iurans tanquā capiti. Sed si queratur ad quid pōderetur istud q̄ episcopo tenetur tanquā capiti. Sol. dicūt Doct. & bene. q̄ si eps & capitulū mandant contraria, tunc iste prius tenetur obedire episcopo. ¶ ex quo sibi vt capiti obligat pro hoc quod no. Inn. in. c. cū iadudum. de preben. vbi generaliter ponit quēstionē in subiecto duobus praelatis. postmodū contraria mādātibus. Et ista sunt notabilia quæ ex text. colligi possunt. Et prædicta vera in hoc iuramento circa spiritualia, quia habet ea ab episcopo & capitulo: sed si haberet feudum à capitulo tunc iuret capitulo. si ab episcopo, tunc iurat Episcopo. ¶ In glo. ij. in fi. Not. j. glo. de varijs significationibus huius verbi ecclesia: & vide aliam in. c. causa. §. eod. & aliā magis plenam. in. c. fi. ne praela. vi. suas. ¶ Secundo no. ex ea. gloss. iuncto tex. q̄ iuramentum generaliter præstitum debet restringi quantum potest vt minus obliget iurantem: nā vbi tractetur de obligatione, est fienda interpretatio stricta. facit. c. ad nostram. el. j. de iureiur. & c. i. eod. tit. libr. vj. & l. quicquid astringendē. ff. de verbor. obliga.

a ¶ Obedire episcopo. vbi quod habet in. c. si duobus. de ap. & c. si episcopo. alias. c. qm. xvij. di. An. barb.

SEBAS AP.

b ¶ Censuræ Quid autē veniat appellatiōe distictiōis ecclesiasticæ. vid. abb. i. c. p. illorū. in. iñ. not. §. de p̄bē. & in. c. nūtiōis. §. de decimis. doct. in. c. j. de of. dele. & quid veniat appell. canonice. feritatis no. Abbatē in. c. cū clerici. §. de pac. And. si. culus i. c. p̄terea. §. de offi. delegati. Quid autē veniat appellatiōe disciplinæ ecclesiasticæ vide Abb. i. c. j. §. de pac. & quid veniat appellatiōe penæ canonice. vi. de doc. in. c. ij. §. ne praela. vices suas.

¶ SUMMARIUM. ¶ Censura ecclesiastica est excommunicatio. suspensio, & interdictum: non autem depositio. ¶ Interdictum non autem depositionem continet, vel degradationem. ¶ Excommunicatio, suspensio, & interdictum in multis procedunt à pari. ¶ Pœna quando est posita in electione iudicis, debet Index eligere illam quæ magis timetur. ¶ Clausula composcendo contradictores per censuram ecclesiasticam, à quibus poni possit, & quid operetur. 6.

¶ CAP.

XX.

b ¶ Varenti. ¶ Appellatiōe ecclesiasticæ censuræ b̄ cōprehēdit excommunicatio, suspensio, & interdictū. ¶ d. Cōmunis diuisio. Secūda ibi: respondemus ¶ Casus literalis. In literis apostolicis frequenter ponitur ista clausula per cen. eccle. querit quid per clausulā illā debet intelligi. Respondet q̄ per eā nō solū interdicti sed etiā suspensiois & excoicatiois snia valet intelligi. nisi Index discretus rerū & psonarū circūstantijs indagatis ferat quam magis viderit expedire. Ber. ¶ Not. j. ex tex. q̄ excoicatio, suspensio, & interdictū in multis procedūt à pari facit. c. is cui. de sen. exc. li. vj. vñ oīa cōphendūt sub vocabulo ecclesiastici. censuræ. ¶ Scdō not. q̄ cū optio dat̄ iponēdi diuersas pce. illā iponere decet q̄ magis timeat cōcor. c. qm. in. §. fi. in. fi. §. vt lit. nō contest. & licet à p̄cipio debeat eligere vnā vt hic. poterit tñ postmodū pcedere ad alias si hoc meruerit proteruitas cōtumaciæ: vt i. d. c. qm. i. fi. ¶ Sed q̄ro, quotidie in literis delegatorijs in fine ponitur ista clausula cōpescēdo cōtradictores per censurā ecclesiasticā: nūqd Index de

legatus possit apponere aliā pœnam in iure expressam: dic q̄ sic & si nō est expressa, potest apponere pœnam arbitrariam. ar. in. c. de causis. de offi. dele. & l. vna. ff. si quis ius di. nō obtē. & hoc nō virtute clausulæ sed virtute delegationis: nā cū hæc clausula apponatur ad ampliandum potestatem delegati non debet operari restrictionē. arg. in. fi. eo. & hoc dictum no. Ex quo colligi potest iudicē datū cum hac clausula posse cōpellere & punire contumacem per impositionē multæ, vel alterius pœnæ: vnde non astringitur ad exercendum istam censuram nisi inquātū velit: dico etiā q̄ hæc clausula apponitur in literis ex super abundātī, seu vt magis delegatus timeatur. quia si nō exprimeretur, potest tamē delegatus virtute simplicis delegationis excoicare, suspendere, & interdicare. hoc patet expressē in. c. j. & c. ex literis. de officio deleg. facit. l. ij. ff. de iurisd. om. iudi. ¶ In gl. j. ibi: argu. contra. Aduerte. quia contrarium non respicit præcedētia in gl. sed respicit tex. Sed soluendo dic post Host. q̄ verbū censura non comprehendit in se dispositionem vel degradationē: quia ille pœnæ sunt multū odiosæ. & istę de quibus in tex. sunt fauorabiles, & in animarum medicinā inducunt. vnde facimus strictam interpretationē. maxime, quia secundū cōmunē consuetudinē ecclesiæ ferē semper cōtumaces compescuntur remedijs de quibus hic. ¶ In ea glo. ibi: & cū quid incertū. Ista particula gl. nō cōtinuatur ad præcedēs cōtrarium, sed ad principium glo. & ponit casum in eo qui fideiussulat pro obligato ad dandum Titium, vel ad soluēdū mille, & dicit q̄ si iste fideiussor redemit Titium, & soluit creditori, pōt agere actione mandati. licet expressē hoc nō inesset mandato: quasi forte velit dicere glo. q̄ sub ista clausula generali per censuram ecclesiasticam & c. comprehenduntur omnes istæ pœnæ. vt possit lūdex illam attentare quam magis viderit expedire: & certē illa lex si quis pro eo alleg. in glo. facit multum à remotis.

¶ SUMMARIUM. ¶

1 Noualia quæ dicantur? 2 Priuilegium quod ex postfacto incipit esse nocuum: an sit reuocandum? ¶ CAP. XXI.

Vid per nouale. ¶ In priuilegijs de decimis noualium non soluendis illud appellatur nouale, de cuius cultura non est memoria & quod prius modicū vel nullum fructū afferbat. Hoc dicit. Primò ponitur quæstio. Secūdo respōsio. ibi: licet. In qua primò ponit duas opinio. Secūdo soluit ibi: Nos. Tertiò moderatur ibi: sed nec de quolibet. ¶ Casus literalis. Religiosi quidam habebant indulgentiam vt de noualib⁹ suis decimas non soluant. Quæsitū fuit à pa. quid intelligi debet per vocabulum nouale. quidā dixerunt quod nouale est terra quæ anno cessat. alij dixerunt quod nouale sit ex filua, quæ arboribus extirpatis ad culturā redigit. & vtraq; interpretatio ex legibus ciuilibus habetur. Papa tamen dicit q̄ illa fuit intentio antecessorum suorum cū indulgentiā pijs locis de noualibus concesserunt. quod nouale sit terra de nouo ad cultum redacta de qua non extat memoria quod culta fuisset. verumtamen non credit papa de quolibet tali nouali indulgentiam fuisse concessam, nisi de illo solummodo de quo religiosus locus decimam potest sine graui detrimento parochialis ecclesiæ detinere cū sæpe de tali loco inculto parochialis ecclesiæ magnos percipit ratione decimarum prouentus. Ber. ¶ No. j. ex ordine literæ bonæ practicæ & styli decidendi quæstiones dubias. vt ponantur opiniones quæ videntur aduersari. postmodum verò ponatur vera opin. & conclusio decidentis: & sic seruatur hodie in consilijs, & in decisionibus quæstionum quæ disputantur. ¶ Secūdo nō. non semper dubium decidendum secundum ius ciuile. licet ius canonicum non reperiatur in contrarium. ex quo decisio iuris ciuilis menti principis seu papæ coadaptari non potest. nam antequam emanaret hoc. c. non habebamus contrariam decisionem de iure canonico. sed lex ciuilis non poterat cōmodè adaptari ad intentionem concedentis priuilegium super decimis noualium. nā si caperemus nouale secundum ius ciuile, ferē omnes agri essent nouales. cū cōmuniter cessent p̄ annū & sic multū præiudicaretur

iudicaretur ecclesiæ parochiali. & hoc dictum nota pro limitatione regulæ vulgari. vt ius ciuile semper obseruetur vbi non est ius canonicum in contrarium: vt in. c. j. de nou. ope. nun. & quod ibi dixi. ¶ Not. tertio tria requisita ad hoc q̄ priuilegium de decimis noualium non soluendis habeat locum. Primo requiritur q̄ terra nouiter sit redacta ad culturam. Secundo quod non extet, memoria q̄ aliquando fuerit culta. Tercio quod ecclesiæ parochialis nullum vel modicum percipiebat fructum prius ex tali terra. nam quandoq̄ ex filua inculta ecclesiæ parochialis nomine decimarū percipit magnam vtilitatem: vt quia fortè arbores inciduntur, & venduntur, vel quid simile. In tentio ergo concedentis priuilegiū est afferre modicum præiudicium ecclesiæ parochiali. In glos. in ver. de nouo. ibi. sed hoc non est verum. Sed glo. non reddit hīc rationē quare recedamus à supradictis generalibus interpretationibus. & capiamus hoc nouale ita extraneo modo. sed dic vt. s. dixi. quod fit propter intentionem concedentis priuilegium. vt dicitur in litera. nam si verbum nouale cōprehenderetur ita largo modo sicut in præcedentibus casibus de facili omnes ecclesiæ parochiales perderent omnes decimas: nam in multis locis oēs terræ cessant per annū. vt postmodū producāt vberiores fructus. ¶ Itē priuilegiū tendēs ad p̄iudiciū alterius debet stricte intelligi. plenē dixi in. c. olim. s. eod. ideō non debet hīc fieri larga interpretatio. ¶ In glo. fi. in fi. Not. bene dictum glo. nam facit ad multas quæstiones: sepe em̄ à principio priuilegiū modicē lædit, sed ex post facto incipit esse valde nociuum. In terminis nostris pone exēplum secundum Hostiensem de campo inculto vbi ecclesiæ parochialis nullum percipiebat fructum, quia homines in de recesserant: sed priuilegiati totum territorium redegerunt ad culturam. venerunt postea homines ad ibi habitandum, & ecclesiā antiqua reparatur quæ nullam decimam percipit certē licet à principio hoc priuilegium modicē læderet tunc nūc multum lædit: vnde subueniendum esset ecclesiæ per principem. dicit tamē Ioanes. an. q̄ principis erit estimatio quando dicatur enormiter lædi, & an debeat reuocari priuilegium per no. in. c. suggestum. s. de deci. vbi plenē not. an priuilegium reuocetur ipso iure, si incipiat valde esse nociuū. Illud tamem verum est: vt saltem per principem reuocetur: quia non debet vni consulere cum graui præiudicio alterius: vt hīc in fine literæ: & facit. l. ij. s. si quis à principe. ff. ne quid in loco pub. ¶ Ex prædictis potest etiam inferri ad priuilegium mendicantium, vt possint audire confessiones quorumcūque quod valde nociuū est hodie ecclesijs parochialibus. nam hodie omnes ferē concurrunt ad fratres relictis presbyteris proprijs. vnde prouidendum esset per principem ecclesijs parochialibus reuocando istud priuilegium tam graue & præiudiciale eis. ¶ Sed ad quem pertinet onus probandi dic ad priuilegiatos qui dicunt esse per noualia, quia ecclesiæ parochialis vel Episcopus habet fundatā intentionē suā de iure cōmuni in sua diocē. vel paro.

SVMMARIUM.

1 Matrix ecclesiæ aliquando intelligitur de romana, aliquando de cathedra li. Vide per totum.

CAP.

XXII.

Venerabili. ¶ Per matricem ecclesiā cathedralis ecclesiā intelligitur, non romana. h. d. b. Vel aliter, & sic. Si ecclesiā subiecta Episcopo. vnitur alteri, vel gubernanda cōmittitur saluo iure matrici ecclesiæ per matricem ecclesiā intelligitur cathedralis non romana. h. d. In prima ponitur Episcopi querela. In secunda dat iudices ibi: Ideōque. ¶ Casus literalis. Fratres sanctę crucis monasterij de argarijs nuper receperunt sub protectione sua quod consueuerat Colubriensis Episcopo. iura episcopalia exhibere: tandem quidam de canonicis suis sine suo consensu ibi facto priore occasione cuiusdam priuilegij à. T. Papa veritate tacita impetrati: saluo iure matricis ecclesiæ: occasione huius verbi saluo iure matricis ecclesiæ dictus prior nolebat Colubriensi Episcopo de iuribus Episcopalibus respondere, nec obediētia exhibere dicens quod per matricē ecclesiā intelligit romanā ecclesiā & non cathedralem: Vnde Episcopus conquestus fuit dño Papę: Mādat Papa quibusdā quaten⁹ si aliud non occur-

rerit propter quod dictus prior non debeat diocesano Episcopo respondere compellant dictū priorem ad præstandam obedientiam dicto Episcopo. & de alijs respondere sicut prædecessores ipsius: prædecessoribus ipsius Episcopi responderunt non ob. priuilegio in præiudicium Colubriensis ecclesiæ per subreptionem obtento, quia per vocabulum matricem ecclesiā cathedralis intelligitur, nō romana. Ber. ¶ Not. j. ex textu quod cathedralis ecclesiā dicitur matrix & non romana tantū. Sed cōtra hoc opp. de. c. vnico de scrutinio in ordi. fa. vbi ecclesiā vniuersalis dicit matrix. ad idem cle. j. de senten. excō. iuncta a gloss. & capitulo. ex transmissa. de renuntia. vbi quēlibet ecclesiā baptismalis est maior in loco. & licet nō sit cathedralis, appellatur matrix. So. dico quod hoc nō est indistinctē verum, vt per matricem ecclesiā intelligam⁹ semper cathedralem: habet enim varias significationes: & ideō debet intelligi secundum subiectam materiam: sed in casu huius ca. & regulariter in priuilegijs vbi conceditur aliquid ecclesiæ inferiori saluo iure matricis ecclesiæ tunc intelligitur de cathedra: quia ecclesiæ inferiores tenentur ecclesiæ cathedrali & nō alijs: vt not. in. c. dilectus. de. cape. mo. & ita intelligi debet iste tex. Sed vide bo. glo. in. d. cle. j. de sen. excom.

SVMMARIUM.

- 1 Confessio coram vno iudice: potest repeti ab alio iudice super eodem crimine.
- 2 Excōicatus an & quando possit absolui absque eo quod satisfecerit parti: adeo quod possit absolui præstita tantum cautione. 6.
- 3 Excommunicatio fertur propter contumaciam & peccatum inobedientiæ. Inobediētia est peccatum mortale.
- 4 Catio iuratoria recipitur qñ alia haberi nō pōt. 6.
- 5 Excōicari non debet quis nisi præmissis legitimis citationibus.
- 7 Confessio pretextu erroris non potest reuocari post diffinitiuā sed bene post præceptū iudicis factum de soluēdo: nisi præceptum esset factū cum causæ cognitione. Præceptum iudicis non habet vim diffinitiuā. Præceptū quādo dicatur fieri cū causæ cognitione?
- 8 Confessio non facit notorium, siue rem manifestā, quando cōtra ipsam aliquid opponitur. Præceptū iudicis cum clausula iustificatoria neminem grauat. & resoluitur in simplicē citationē parte comparente & petente reuocari.

CAP.

XXIII.

Ex parte. d. Excōiat⁹ vel interdictus p cōtumaciā vel offensa dubia absoluit cautione præstita de stādo iuri. si verò fuerit exōicatus vel interdictus pro manifesta offensa, tūc pri⁹ debet satisfacere anteq̄ absoluat: & dicit manifesta de qua cōstat per cōfessionē, vel p bationē legitimā, vel rei euidētiā. h. d. cū seq. c. In prima ponit q̄rela comitis. In secunda iudices instruit. Secūda ibi: Ad intelligendā. ¶ Casus litera. Officialis comitis Blesensis coepit quēdā latronē, & iustitia fuit ide facta: post factā iustitiā latro ille fuit p capitūlū Carnotēse requisitus: quia dicebat eū in terra ipsi⁹ captū fuisse: officialis comitis dicebat

¶ Confessiōes. Vi de. c. cū ad hoc. als c. pe. de cle. nō re. Andr. Barba.

¶ Hoc dicit. Et pōdera verbū positū in isto text. in verbo p̄tectione. vide Bat. in prima consti. florum. & quæ ibi notauit. Andr. Barba.

¶ Ecclesiā dicitur matrix. vide do. Ant. in. c. ex parte. de rescriptis. Andræ. Barba.

¶ Ex parte. Vide domi de Ro. deci. l. xix. secundū ordi nē nouissimū: & vide gl. fi. & ibi Archi. in. c. presbyte. xvij. q. iij.

Panorm. super Quinto.

- a** **SEBA. SAPI.** ¶ Tertiū. Et ita ad hoc istū tex. pōdera Barto. in. l. si cui. §. si. ff. de accu. & sequitur. d. Abb. in. c. inter alia. §. de immu. ec.
- b** ¶ Satisfactio. Facit quod habetur in. l. sancimus. C. de iudicijs. Andre Barba.
- c** ¶ Absolui. Hoc mihi videtur directo esse contra dictū. §. secus. vbi tex. dicit nisi. primò su per satisfactioe ex pēsarū de stādo iu dicio eccle. cautio ne pēstata. per illum text. videt destrui doctrina huius li. tere: ad quā quoti die recurrimus. co gita. Sed dic q̄ ibi fuit excōicat⁹ pro manifesta cōtuma cia. nō aut pro ma nifesta offensa.
- SEBA. SAPI.**
- d** ¶ Hanc regulā li. mita alijs duobus modis: vt per Ab. ba. in. c. fin. in. iij. not. §. de sepul.
- e** ¶ Iuratoria. pro pter impotentiam pēstadi cautionē pignoratitiā vel fi deiussoriā statur iuratoriā cautioni & illa sufficit. adde glos. si. & Doct. in l. j. ff. qui satis. cog. ista cōclusio fallit singulariter in per iuro. qui perdit be neficiū iuratoriā cautionis. vt per ip sum dō. Panor. in cap. qua fronte. in fi. §. de app. & Bal. in aut. ei qui in pri mis verbis. per illū text. C. de bo. aut. iud. poss. scdā pro cedit qñ impoten tia satisfādā proce dit propter pau pertatē. tunc bñ stare eius iurato riā cautioni: secus si impotētia pces serit propter ma los mores. ita not. cano. i. d. c. qua frō te. Bal. in aut. cui re lictū. in. iij. col. no. G. de indi. vj. tol. Flor. in. l. iij. C. de usufruc. Tertiō li. mita. & hanc bene not. vt nō proce dat qñ satisfactio est prestanda de necessitate & sub stantia actus. vteff in usufructuario ad hoc ut faciat fru ctus suos. tamē iu ratoria cautio non sufficeret. ita limi. Ludo. roman⁹ in l. ij. in princ. ff. so. ma. & idem in con sil. cccx. xix. inc. Circa primū pro pōte cōsultatio nis arti. & c. in vlti mo dubio. Quar-

ipso captū fuisse: officialis comitis dicebat eū captum fuisse in terra comitis. & super hoc cautionē obtulit de parendo iuris: sed ca pitulū nihilominus terram comitis suppo ni interdicto facit eō quod relaxare noluit ni si prius ei solueretur emēda occasione priui legij sui. in quo cōtinetur quod nemini liceat excōicatis vel nominatim interdictis pro ec clesia Carnotensi absq; congrua satisfactioe absolutionē indulgere. ¶ Sed quia comitissa absolutionē obtinere nequiuit. appellauit ad metropolitanū. qui postea dubitauit super clausula priuilegij. Vnde quæsiuit à Papa in terpretationē illius clausulæ priuilegij carno tensis. Dominus Papa corā quo pēdicta & alia proposita fuerūt: dicit distinguendū esse ad intelligendū clausulā illā vtrum in aliquo sententia lata sit pro cōtumacia tm: quia cita tus noluit stare iuri: vel etiā pro offensa: quia iussus noluit maleficiū emēdare. In primo ca su sufficit vt sententia relaxetur. si prius suffi ciens cautio standi iuri pēbeatur. In secūdo verò casu si offensa est manifesta. non credit papa satisfieri cōgruē vt relaxetur sententia. nisi prius sufficiens pēstetur emenda. Bern. ¶ No. j. ex tex. iudicē territorij^a posse repe tere malefactorē captū in territorio suo per alienū iudicē: nam violatur eius territorium ex tali captura. & idē dic i Episcopo. qñ cleri cus suus capitur per iudicē laicū. vt possit ex officio illū repetere. pro hoc. c. si iudex laicus de senten. exc. lib. vj. facit text. cū ibi not. per Inn. in. c. cū dilectus. §. de appella. Et no. quod si malefactor capitur restitui nō pōt: agi pōt ad satisfactioē violati territorij: prout hīc agebatur secūdū vnū intellectū. Secūdo no. iudicē posse fulminare excōmu. siue interdi ctū pro defensione iuriū suorū: fertur em ex com. quandoq; tanquā à parte extraiudiciali ter. Sicut enim pōt quis se defendere gladio materiali: ita & spūali: vt in. c. dilecto. & quod ibi not. de senten. excō. lib. vj. & per Inno. in c. venerabili. de censi. & probatur hīc secūdū vnū modū intelligendi. ¶ Tertiō not. quod cap. potest de iure speciali habere iurisdictio nem etiā temporale in certo loco. ¶ Vlti mō no. tres regulas ad quas quodie allegatur iste tex. Prima est qñ excom. pro contumacia debet absolui pēstata cautione. nec tenetur satisfacere antequā absoluaatur. sed per iura noua ista regula debet limitari siue restringi qñ contumacia fuit dubia. Si verò contuma cia est manife. non debet absolui nisi pēstata satisfactioe^b vt puta restitutis expensis. tex. est in. c. venerabilibus. §. secus. de senten. exc. lib. vj. & sic possunt esse duæ regulæ. Alia est quod excom. pro offensa dubia absolui pōt pēstata cautioe cōpetenti. nec tenetur litiga re nec satisfacere. nisi prius absoluaatur. Vlti ma regula est. quod excom. pro offensa mani festa non debet absolui^c nisi prius satisfaciatur: nec sufficit pēstare cautionem de satisfaciendo. hanc regulā^d limita. vbi satisfactio con sistit in exercitio actus temporalis. secus si cō

tō limita quo ad impediendum vel releuādū sequestrū: qā licet dato fide iussore sequestrū releuetur. l. fideiussor. §. si. ff. qui sat. cog. tñ cum ille cōtra quē est impetratum sequestrū nō possit dare fideiussorē. tñ nō suffice ret eius iuratoria. cautio ad releuādū sequestrū. secundum. d. An. pa. & Imo. in. l. ij. de seque. post. & fru. Spe. in eo. ti. de seq. pos. & fru. §. i. ver. sed pone. tenet. d. Alex. in. d. §. si. & facit. & hēc erit qñ ta fallētia: quia vbiq; potest ef se consultum alio remedio. quā per iuratoriā cautio nem tñ iuratoria cautio nō sufficit: ita no. sing. Inn. & Moder. in. l. filius. fa. §. diuina. per il lū tex. ff. de legat. j Bal. in. l. si. per illū tex. in. ij. & iij. no. C. de ord. cog. Pa. de cast. in. l. si cōstā te. §. quoties. ff. so. ma. Sexto fallit in eo. qui spōte obli gavit ad satisfādū in casu in quo nō tenebātur fideius sores dare: qā tñ si sit impotens non stat eius iuratoriā cautioni: quia est si bi imputandū. l. si fideiussor. §. si ne cessaria. in ver. sin autē ibi. quia ipse sibi & c. & ibi ad hoc no. Pa. de ca. ff. q. satis. cog. Sep timo fallit in offi cīs ministradishīc q si tutor nō pos sit dare fideiussor es non stat eius iu ratoriā cautioni. sed repellitur. tex. est no. in. l. ij. C. de tut. vel cura. q. nō satis. & ita limitat Bal. i. l. ij. C. de vfu. & fru. le. qd limit. vt p Bal. in. l. legi timos lege. ij. & iij. nota. ff. de le. tu. Octano procedit dicta conclusio in cāis ciuilibus. sec⁹ i criminalibus. i q bus si ingerit pœ na sanguinis. nulla admittit fideiussio sin autē pœna pe cuniaria. si nō pōt satisfacere. mittitur ad carceres. l. j. & l. si quis rerū. ff. de cust. reo. secūdum Bal. Pau. de cast & d. Alex. imo. i. d. l. j. duas alias fallēti. vltra pēdictas pōit gl. ordin. i. d. c. qua fronte. i. si ibi ca no. & p illū hic. in in gl. seq. in verfi. sufficiēs.

fistit i exercitio act⁹ spiritu. qā tñ d; absolui aq̄ satisfaciatur: ne excōmunicatur. attentet actū spiritualē. exemplum. excōicantur canonici: quia de mādato papæ nolūt recipere quē in canonicum receptione iuris: certē isti prius debēt absolui cū cautione quā satisfacere: quia si prius satisfacerent reperiretur satis factio ab excōm. facta quod esse non debet q voluit Inn. in. c. pro illorū. de pēbē. & Ho ffien. hīc. Et qualis debet esse ista cautio dicā cū glo. in ver. sufficiēs. & iste tex. semper alle gatur in iudicijs in istis regulis captis in iure nouo. ¶ In glo. in verfi. pro contumacia ibi: bene habet locum hęc distinctio & c. licet gl. ha beat bonū intellectū. non tamen formaliter enervat contrarium qd fiebat in princ. gl. vi delict nullū excommunicari debere nisi pro mortali. & qñ aliter corrigi non potest. Sed responde formaliter saluādo distinctionem tex. q cū quis excōmunicatur pro cōtuma cia. vt quia citatus noluit comparere. satis di citur excommunicari pro mortali: & satis di citur incorrigibilis ex quo non vult parere nec purgare cōtumaciā suam. nam inobediēs superiori suo peccat mortaliter: vt in. c. ij. de maio. & obediē. & grauissimum est peccatū inobediētiæ. viij. q. j. c. sciendum. & c. illud de maiori & obediē. & alibi dicit glos. sing. quod quælibet contumacia est excommuni catione digna. & quod tantō est maior quan tō ex minori refurgit. xcvj. dist. c. duo sunt. Si verò quis excommunicatur pro offensa: tñ etiam dicitur excommunicari pro mortali. nec vult se corrigere. nam text. debet intelligi quod excommunicatur pro offensa. id est pro contumacia quæ resultat ex offensa. nā primò citatur vt satisfaciatur. & si nō vult satis facere excommunicatur: & pro hoc text. ibi. iussus noluit emendare maleficiū & c. nam ab homine nunquam fertur excommunica tio pro delicto tantum: vt notat gl. in. c. epif copi. xij. q. iij. & satis patet in. c. sacro. §. de sen ten. excommunica. sed delictum quādoq; est causa mediata excommunicatiōis ferendæ. ¶ In ea glo. ibi. solet plus timeri & c. vult er go glo. quod istud priuilegium fuit conces sum ad cautelā: sed aduertēdū qd istud priui legiū habebat pncipaliter duo capitula. Pri mū qd ca. posset excōicare vel iterdicere pro offesa ppria: & in hoc cōtinebat gratiā. Scdū ca. erat qd nemo auderet absolvere excōica tū iterdictū: nisi cōgrua satisfactioe pmissa: & in hoc cōtinebat id qd ius cōe: & in hoc vlti mo bene dicit gl. ¶ In ea gl. ibi puenit ad pin guiorē fortunā. hoc itellige. nisi iste fuerit excōi cat⁹ p pœna applicāda fisco: qā si nō pōt cu riē soluere: debet fieri cōmutatio i pœnā cor poralē vt. in. c. si. de dolo & cōtu. & xij. q. vj. c. j. & l. si. ff. de in ius vocā. ¶ Et in fi. gloss. tene mēti si gl. & placet mihi qd si nō pōt aliā cautionē pēstare recipiat iurato. Et no. gl. in alio qā extēdi. aut. gñaliter. & c. pen. pa. i gl. ad alios casus vt vbi q̄s teneat pēstare cautio nē pignoratitiā vel fideiussoriā releuat pē stando iura-

¶ Quā cautioe i vel a
satisfactioe teneat
tur p̄stare qui ab-
soluitur ab excōi-
catione. adde glo.
pe. in. c. accusatio.
ñ. q. vii. i. gl. in ver.
per satisfactioem
in. c. solet. de sentē.
exc. li. vj. & q. no.
d. Anto. in. c. pro
illorū de p̄bē. &
vide do. Ab. sic. in
c. j. de iudi. sup. gl.
in ver. donec. & eū
depulchrē. i. c. qua
frōte. de appell. &
adde vnā singu. li
mitationē ad hanc
decre. quā ponit
Gof. in. c. literis. de
rpto. vt refert. d.
Abb. circa fin. Itē
adde hic gl. in ver.
satisfactū. in. c. ex li
teris. de offi. deleg.

¶ SEBA. SAPI.

Ad iſtā. Vide de
hac materia latissi
mē per. c. cū cōtin
gat. col. j. cū pluri-
b. seq. s. de offi. de
lega.

¶ In iij. col. & aliqd
in. l. j. in eod. tit. de
confes. & idē Bar.
& Rapha. Ful. in
pe. col. in. d. l. error
hic alleg. per iſtū.
aliñ nō t̄gūtibi ex
cepto. Bal. i. iij. co.
& iij. q. qui in ali-
quo tenet contra
Bar. ibi. vt ibi per
eund. Et idem te-
net Ant. de bu. all.
hunc tex. in. c. fi. in
xi. col. s. de confes.
Et ibi dē sequitur
in spē limitationē
Bar. in. d. l. nō fate-
tur. in. iij. co. quod
refert hic. d. Papā
quā limitationem
not. quia est valde
sing. tñ fundamē-
tū quo mouetur
Bart. & Do. videt
urgere ad opposi-
tum quia semper
centur executio
& non snia. Secun-
do limitat idē. do.
Ant. in. d. c. fin. in
xij. colū. nisi post
terminū. x. dierū
facta esset execu-
tio actū. tunc non
posset amplius er-
ror allegari. & vi-
de etiam omnino
eundem do. Ant.
in pe. col. in. d. c. fi.
vbi tenet q. prae-
dicta regulat p̄e-
textu erroris pos-
sit confessio vsq. ad
sententiam reuoca

stādo iuratoriā si nō potest fideiussores vel
pignus p̄stare. ¶ In gl. in ver. citatus. in fi.
Dic quōd vna citatio cōstituit quē cōtuma-
cē vt possit condēnari parti in expēsis: & ita
loquūtur iura in cōtrariū allega. Sed ad hoc
vt iudex possit procedere ad excōicationem
requiruntur aliā duae citationes: vel vna pe-
remptoria pro omnibus. vt in principi. gloss. &
hodie vide bo. tex. cū glo. in. c. constitutionē.
de senten. excom. lib. vj. ¶ In gl. in ver. suf-
ficiens. ibi. pignora vel fideiussores. Not. gl. quōd
excōicatus pro interesse alterius seu ad iſtā
tiam b alterius non debet absolui, quātūcūq;
dubia sit cōtumacia vel offensa, nisi p̄stet
cautionē pignoratitiā vel fideiussoriā. & de
hoc vide gloss. not. & magis clarā in ca. qua
frōte. s. de appellatio. & ibi plenē dico. & hāc
opin. teneo indistinctē. licet Hostiē. dicat ad
uertendos tres casus. Primus. qñ excōicatur
pro nuda contumacia: & tunc secundū eum
sufficit cautio iuratoria: quod mihi placet p̄
istum text. requirentem cautionem sufficien-
tem. per ca. qua frōte. s. allega. & ibi glo. Secū-
dus casus quādo fuit excōmunicatus pro pur-
gatione contumaciē. id est quia noluit satis-
facere. & tunc p̄standa est fideiussoria vel
pignoratitia cautio, si offensa est dubia. & in
hoc benē dicit. pro hoc tex. in fi. ibi: competē.
Tertius casus. quando fuit excōicatus pro of-
fensa solius Deita quōd non vertitur inter-
esse hominis. vt quia perseuerabat in alio pec-
cato, vel quia blasphemabat: & tunc satis est
q. cōteratur. nisi aliās ecclesia per ipsum fuis-
set illusa, vel quia saepe promissit abstinere &
non abstinuit: & tunc compellatur prius sa-
tisfacere. argu. in. c. significauit de offic. ord.
mihi placet hoc vltimo casu quod absolu-
tur p̄stato iuramento de stādo mandatis
ecclesiā. iuxta formam. c. ex tenore. & c. cū
desideres. de sent. excō. ¶ In glo. fi. ibi: allega-
re errorem suum. Nota ex hac prima solutione
vnum dictū valde notabile. quod licet con-
fessio p̄textu erroris non possit reuocari
post sententiam diffinitiuā: vt in. c. fin. de con-
fes. & l. error. C. de iuris & facti ignoram.
tamen reuocari potest post. p̄ceptum fa-
ctum per iudicē de satisfaciendo post cōfes-
sionē p̄ceptū ergo factū per iudicē post cō-
fessionē ante litem contestatā nō habet vim
diffinitiuē. & hoc etiā voluit notabiliter. B.
in. l. nō fatetur. ff. de cōfes. quōd tamen limi-
ta nisi p̄ceptū fuisset factum cū causā co-
gnitione: vt puta quia fuisset datus terminus
ad allegandū quare confessio nō deberet mā-
dari executioni. arg. in. l. pen. ff. e. ¶ Itē not.
ex hac prima solutione. quod confessio non
facit rē manifestā si allegatur aliquid ad offu-
scandū dictam confessionē: pro hoc tex. op-
timus in. c. cū dilecti. de accu. Tertio not. se-
quentē solutionē gloss. & tene eā mēti perpe-
tuō: quia probat practicā recitandi hodiernā
maximē in curia romana, vt ante citationem
rei, & antequā constet iudici de delicto vel
debito possit per suas literas p̄cipere absen-
ti vt satisfaciatur. vel compareat. aliās excōmu-
nicat eum. Ex hoc enim p̄cepto ante causē
cognitionē facta nō potest dicere re se gra-
uatum, ex quo iudex iustificauit p̄ceptum
nā propter illam iustificationē vt compareat

resoluitur p̄ceptū in simplicē citationē si
vult comparere Et fuit adinuēta hęc practica
faciliori exitu iudiciorū. & pro hoc facit tex.
iūcta gl. in. l. de pupillo. §. meminisse. ff. de no.
ope. nuntiat. & dico latius in. c. j. de cā poss.
& propri. ¶ Extra gl. op. cōtra tex. nā ex quo
iste latro fuerat interemptus, per iudicē non
poterat amplius peti. l. si homo. ff. de ver. obl.
ergo frustratoria erat petitio capi. Sol. multi-
plex. scdm doc. primō q. hic petebat latro. i.
emēda latronis. fortē em erat seruus & pete-
batur emēda territorij violati: vel fortē ad-
huc nō erat mortuus: sed sententialiter cōdē-
natus. possunt & alię solutiones dari: sed iſtę
sufficiant. Sed quomodo hīc capitulū fuit Iu-
dex in cā sua. vide hīc Inn. & gl. in. c. cū venis-
sent de iudi. & ibi dico.

SYMARIUM.

- 1 Manifestū dicitur illud quod cōstat per cōfessionē: vel legitimā probationē, vel facti euidētiā. Manifestum & notorium quomodo differat. 4.
- 2 Manifestum in dubio quomodo sumatur. Verba & vocabula recipiunt interpretationem se-
cundum subiectam materiam.
- 3 Notorium dicitur illud quod fit in iudicio. Notorium inducitur per probationes in iudicio fa-
ctas, post tamē conclusionem in causa. Post conclusionem in causa nō possunt amplius pro-
bationes reprobari.
- 4 Pro snia iudicis p̄sumitur: si nō fuerit appellatū. Notorium aliquo casu potest offuscari. Notoriū iuris pōt reprobari per cōtrariū notoriū.

¶ CAP.

XXIII.

Cūm olim. ¶ Sumatū
est. s. c. pro
ximo. vel summa sic. Manifestū
dicitur quod per confessionē,
vel probationē lgtimā, seu cui
dentiā rei constat. h. d. Cōmunis diuisiō. Secū-
da ibi: quia verō. ¶ Casus literalis. In p̄dicta
decre. dicitur. si offēsa est manifesta nō debet
quis absolui, nisi p̄stetur prius emēda. Sup-
verbo illo manifesta, nō debet qs absolui. or-
ta est cōtētio. dicūt canonici quōd illa offē-
sa dicūt manifesta quā sibi & nō alijs manife-
sta videt. Ex parte comitissæ dicebatur q. eo-
rū arbitrio nō esset stādum. quia semper dice-
rēt offensam manifestā. sup. hoc scribit pa. co-
mitissē, dicens dum ansam soluimus nodum
dicimur ligauisse. propter qd dicebant cano-
nici Carno. offensam illā manifestā non quā
iudici nec quā alijs, sed quā sibi tantū manife-
sta videtur. sed Papa dicit illā offensam mani-
festā q. vel per cōfessionē, vel probationē le-
gitimē nota fuerit. aut euidētiā facti q. nulla
possit tergiversatione celari. Berna. ¶ Et du-
biū huius decre. emanauit ex respōsiōe pa. s.
c. proxi. ¶ No. j. ex tex. q. manifestus qñq;
capit pro notorio. ita qd nō est species distin-
cta à notorio. d. & ita capit hic. sed p̄priē ma-
nifestū put est species distincta à notorio. ma-
nifestū em dicūt illud qd probari pōt. licet nō
cōstet per cōfessionē, vel p̄bationē, aut eui-
dētiā rei: vt no. i. c. vestra. de coh. cleri. & mu.
& iij. qd. v. c. quia suspecti. vbi aut in disposi-
tione fit simpliciter mentio de manifesto. an
debeat intelligi de manifesto p̄priē prout ē
species distincta à notorio: an p̄ notorio. puto

ri. habeat etiam lo-
cum in confessioe
facta. puta si sta-
tutū disponit. qd
contumax habea-
tur p̄ cōfessioe &
& conuicto. Et al.
de hoc gl. no. in. l.
qm. ff. de his q. no.
infa. & idem tenet
Ioā. and. ibi. & aliq.
can. sequūt. & Io.
an. in add. Spe. in
tit. de posi. super
§. ix. Idē cōclu dit
Bal. in. d. l. error.
cir. si. dicit tñ qd
nō p̄cederet si sta-
tutū vltra loquere-
tur, & disponderet
qd cōtumax hēat
pro confesso & cō-
uicto, nihil possit
opponere vltra.
& ideo oporteret
bñ videre verba
statuti. Et idē tenet
Bald. in. l. iubem⁹.
§. sanē. C. de fa. san.
ec. in. ij. co. & in. l.
ita demū. C. proc.
& Ang. in. l. ij. vbi
pondera tex. i. op.
in. l. ij. C. q. test. fa.
pos. & in. l. fi. §. ius-
sus. ff. de ap.

¶ SEBA. SAPI.

¶ A notorio. vide
Bal. in. conf. cccxli
vñ. inci. A deuidan-
tiam. co. j. in. v. par-
te & tradit quod
manifestum capit
dupliciter. vt ibi p̄-
eū. & idē Bal. in. cō-
fi. cccclix. inci. vñ
dicta petitiōe col.
j. & i. iij. parte. vbi
dicit q. manifestū
potest dici & dep̄-
hendi plurib⁹ mo-
dis. vt ibi per eū
idem dicit Bar. ve-
ron. in. cōfi. l. ix. i. ci.
pau. faber. co. v. &
vj. & suñcit q. pro-
priē dicūt manife-
stū. qd probatiōe
non indiget.

Panormi. super Quinto.

¶ Acta iudicij faciunt notoriū post quā est cōclusum in causa secūdū .d. Ab. in. c. inter mo. in fi. de re iudi. & Lud. ro. in suis sin. in litera. c. notabili qđ inci. Exceptio 3 dilatoria. & hęc fuit ratio dicti sin. Ioan. an. in. c. cū dilectus. de ord. cog. vbi dicit qđ dilatoria exceptio super ueniens nō pōt opponi post conclusionē in cā. Adde pro dicto domino rū de rota hīc alle. bo. gl. in ver. lique re. in. c. significauerūt. de testi. qđ dicit qđ tūc dicit plenē liquere qñ est cōclusum in causa. & eā ibi sequit. d. aut. quē oīno vide pro illo etiā dicto vide do. Anto. in. c. laudabilē. in fi. vt lit. pen. sed ibi melius habet per do. Ab. qđ propriē al. e. Do. de ro. s. relatos. & & ad de Ang. in. l. n. in sin. C. d. tēpo. ap. vbi dicit qđ acta iudicij faciunt notoriū. & alle. Inn. in. d. c. ex insinuatione. de ap. Itē vide Bar. in. l. fi. de pub. iu. vbi dicit qđ illud dicitur euidēs qđ cōstat ex actis. de qđ. hic posita vide p do. Ant. in. c. ab ex cōicato. i. iij. & vj. col. de rescript. & meli⁹ quā alibi p d. Ant. in. repe. c. vestra. ver. venio ad exēpla. in. xli. colū. de coha. cle. & mu. & vide qđ not. d. Ant. in. c. fi. circa prin. de tēp. ord. & in. c. pastoralis. in xvj. col. de cā pos. & propri. 3 & qđ acta faciāt notoriū. est casus in c. cum olim. de cā pos. & propri. dū tex. dicit qñ per attestatiōes nobis cōstitit euidēter. & vide de hoc per domj. Ant. in. c. significauerunt in vlti. col.

a ¶ In iudicio. Quo modo hoc procedat. qđ acta iudicij faciāt rē noto. vid. Feli. limitatē in. c. cū olim. s. dere iu.

cōsiderandā materiā subiectā. nā omniavocabula recipiūt interpretationē secūdū materiā subiectā. vt no. in. c. rogo. ix. q. iij. & in cle. exiui. de verb. signi. & qđ dixi. in. c. venerabili. s. co. & debet attendi multū vsus loquēdi in loco. arg. in. c. quāuis. s. eo. in dubio aut capere propriē. ad hoc. l. nō aliter. ff. de lega. iij. & c. hī. eo. ¶ Secūdō not. qđ probatio in iure facta reddit rē notoriā. ad hoc quotidie allegat iste tex. nō solū ergo sentētia facit rē notoriā vt in. c. fi. de coh. cle. & mu. sed etiā probatio Sol. d. de rota hoc limitat deci. cccxxx. qñ est in causa cōclusum. ita qđ amplius nō pōt aliqd obijci cōtra probationē: aliās aut cū probatio possit reprobari nō pōt dici notoria. sed puto saluādo istū tex. posse dici. qđ probatio in iure facta reddit rē notoriā: quia quicqđ sit iudicio dicitur notoriū: vt no. in. c. pe. de excep. & per Inn. in. c. ex insinuatione. de ap. & c. per tuas. de testi. sed nō facit rē illā sup qua est inducta probatio notoriā, nisi postquā in cā cōclusum est. ita qđ nihil pōt obijci ad offuscādū notorietatē. nā & notoriū qñqđ pōt offuscari ex accusatiōe aliqua. vt no. per. gl. in c. j. de offi. deleg. li. vj. & pro hoc tex. hic in fi. ibi nulla tergiversatione celari & c. pōt etiā saluādo tex. dici qđ loquit̃ indistinctē, & aliter res pōderi ad dictū dominorū Rota. qđ eo ipso qđ probatio est facta reddit rem notoriā psumptione iuris quia nō presumit̃ reuocatio seu probatio. quia nō facta nō presumit̃. Sed ista notorietas est cōmutabilis vsqđ ad cōclusionē in cā. hoc apertē probat hīc in eo qđ tex. dicit qđ per confessionē res efficit̃ notoria. quē tñ pōt reuocari & excusari vsqđ ad sentētiā vt in c. cū dilecti. s. de accu. & c. fi. de confes. & l. error. C. eo. tit. ad idē tex. cū gl. in. d. c. j. de of. dele. lib. vj. ¶ In gl. in ver. non quā iudici: ibi: secus est in manifesto. No. gl. qđ notoriū seu manifestū cōsistit in facto, nō aut in opiniōe iudicis. Hostiē. dicit arbitrio iudicis stādū corā quo agit donec fuerit appellatū. & si iniquē arbitratus est reuocabitur factū suū. Sed saluādo glo. dic qđ licet presumatur pro iudice qđ rectē iudicauerit & dixerit manifestū nō fuerit appellatum: tñ veritate inspecta nō pōt dici manifestū nisi prout dicitur in tex. & hīc in gl. fi. dum arguit quod per sententiā factū est manifestū, Teneas menti.

SYMMARIUM.

- 1 Priuilegiorum verba habent latam significationē quod intellige vt in nu. 2.
- 2 Electus in Abb. debet per Epum loci cōfirmari.
- 3 Electio de necessitate restricta ad certā personam est nulla: secus si ad incertā de certis.
- 4 Religiosus professus in vno monasterio: si postea in grediatur aliud oportet quod iterū ibi profiteat̃.
- 5 Priuilegium quātuncūque cōtra ius commune, non debet ita strictē interpretari vt nihil addat iuri communi.
- 6 Priuilegiū dicitur, quasi priuans legem cōmunem.
- 7 Electio quādo est faciēda de certo gremio, intelligit̃ si in quātū ibi reperiatur persona idonea.
- 8 Prescriptio, vel consuetudo inducitur ex solo cursu temporis cū tacito consensu illius contra quē prauidetur.
- 9 Consuetudo nō inducitur p actus merā facultatis. Nō cogit̃ qđ ire ad molēdinū alterius ex eo qđ multo tpe iueri, secus si iuit de necessitate. etiā qđ

- extra iudicialiter fuerit dñio molēdini optēperatum. 11.
- 12 Prescriptio largo modo potest appellari consuetudo. vide j. & proxi. nu. 6.
- 13 Consuetudo nō requiritur quod sit obtenta in contradictorio iudicio.
- 14 Instrumentum notarij mortui exemplatum, an & quando faciat fidem? Instrumentum quando exēplatur debet citari pars cuius interest.
- 15 Volo volueris: ista verba important liberam voluntatem, freno tamē rationis submissam.
- 16 Priuilegium datum alicui loco: si ille locus sit destruetus, & postea reuiscat vel reficiatur. an remaneat validū huiusmodi priuilegiū?
- 17 Priuilegiū an tollatur cessante causa priuilegiij?
- 18 Priuilegiū non tollitur per nō vsu necessariū, secus per voluntarium.
- 19 Delictū sine negligētia prelati an noceat ecclesie?
- 20 Dictio iuxta: & secūdum equipollent. Argumentum arguentiū sufficit quod replicetur quo ad substantiam, nec requiritur replicatio de verbo ad verbum.

¶ CAP. XXV.

Bbate. ¶ Verba priuilegiorū largam habent significationē. Vnde verbum secundum & iuxta, in eis positum causatiuē tenetur, nō conditionaliter. Ita communiter summatur. sed hęc summatio videtur nimis generalis. & non est vera idistinctē iudicio meo. quia priuilegium inquātū prauidet alteri seu iuri communi, nō debet largē sed strictē intelligi vt dixi in. c. olim. s. eo. & ideo pōt sic summari. ¶ Verba priuilegiorū debēt sic intelligi vt aliquid afferat & non remaneat ambiguitas. & ideo verbū secundum & iuxta videntur apposita causatiuē, & nō cōditionaliter. h. d. Prima pars narrat factū. secūda diffinit ibi: his igitur. Prima subdiuiditur. Nā in primapositionitur petitio pro parte electi. In secunda ibi: Caterum. petitio & rñsio cōtra electū. In tertia ibi: Ad hoc. rñsio pro electo. In quarta ibi: contra qđ. rñsio cōtra electū. ¶ Casus literalis. Vacante monasterio sancti Siluani monachi elegerūt quēdam de gremio suo in abbatem cōfirmationem electionis suē petierūt à morinēsi epō. Sed monachis sancti Bertini se opponētib⁹ ex aduerso. ep̃s illā electionē noluit cōfirmare: ppter qđ partes ad dñm papā habuerūt recursū. corā quo pcurator sancti Siluani electionē pstitā canonicē factā petijt cōfirmari. sed pcurator sancti Bertini pposuit ex aduerso qđ tā de cōsuetudine approbata quā de spālī priuilegio romani pōtificis electio monasterij sancti Siluani debet fieri de monasterio sancti Bertini. vnde huiusmodi electio erat nō imeritō reprobāda cōtra cōsuetudinē & priuilegia se. apost. attērata. & mōachi alciatē. debebāt de iure cōpelli: vt de monasterio sancti Bertini psonā idoneā sibi eligerent in abbatē. lite cōte. & testibus receptis papa depositionibus testium diligēter inspectis determinat put i litera. Ber. ¶ No. j. ex tex. qđ electus in abbatē debet recipere cōsecrationē ab epō loci si eā obtinere pōt. p hoc vide tex. cū gl. xvij. q. ij. c. fi. facit. c. sicut. de simo. ¶ Scdō no. qđ. electio attērata cōtra consuetudinem

post Ab. ibi. & Ia. in. l. eius qui i pro uicia. in. j. colum. ij. ver. tertio picipa liter pondera. ff. si cer. pet.

¶ Ille tex. in qđtū loquitur de dictio ne secūdū ea: quā nō facit hic conditionē sicut facit dictio si. inducitur p Pau. de ca. in. l. si te stamētū. in princ. C. de istū. & sub. re. sub cōdi. fac. ad qđ nem quid operent̃ illa verba quā cōfuerūt apponi in priuilegijs, vel iue stuturis de feudo & emphyteosi. videlicet cōcedim⁹ hanc rem secūdū qđ antecessores tui habuerunt, vel secundum qđ consueuit cōcedi. de qđ dicit ibi p eū. vbi ad hoc etiā alle. Cy. in l. secūdū. quā est. l. iij. C. de cōtrahē. & cō. sti. Bart. post Cy. in. l. eū qui. s. iulianus. ff. de cōst. pe. & in. l. admonēdi. post prin. ff. de iurei. & bene facit qđ no. Oldr. i cōfil. cccxxvj. & vide Bal. i. l. fi. C. de ep̃i & cle. & licet ip̃e Pau. nō dicat. tñ idē expresse determinat an eū Ang. ibi i. d. l. fi. testm qđ est l. pe. in lec. Flo. & alij nō tangūt. Si militer facit iste text. ad. q. i. quā idē Pau. de ca. refert qđ habuit de facto consulere in. d. l. ad monendi. in. v. co. de epō qđ concessit in feudū vel i cōphyteusim ius ecclesie decimādi & percipiendi quoscūqđ redditus. praesertim feni prout antecessores sui soliti erant percipere. datō qđ antecessores nihil vnqđ de feeno pceperint. istud tamē licet. picipere poteri non curando de illa qualitate adiecta per dictiōnem secundum. facit etiā ad pul. decisionē. si iudex in sententia cōdēpnauerit put rusticum ad solvēdū omni anno, x. saccos frum eni ti secundum quod antecessores sui faciebant. datō qđ nō

suetudinē vel priuilegia ecclesie est reprobanda: & sic videtur qd non sit nulla ipso iure. de quo tamē dic vt no. in. c. cōsiderauimus. de elec. ¶ Tertiō no. cōsuetudinē posse induci vt vna vniuersitas eligat sibi rectorē de alia vniuersitate. ¶ Ex quo ifero qd ex hoc nō tollitur libertas eligendi^a. nā non valet cōsuetudo per quā tollitur libertas eligendi. vt in. c. cū terra. de elec. facit. c. vbi periculum. & ceterum. de ele. li. vj. Tunc ergo tollitur libertas cū prae-cise compelluntur eligere vnum & tunc dicerem electionem esse nullā secus si cōpelluntur eligere vnum de certo genere personarum. nā tunc non tollitur libertas: quia si tolleretur: nō valeret cōsuetudo: vt dixi. s. & p hoc facit qd dico in. c. licet. de elec. ¶ No. qd professus in vno monasterio, intrādo aliud monasteriū ad hoc vt dicatur monachus illius monasterij oportet qd iterū ibi profiteatur sicut facit iste de quo hīc in tex. ¶ Item no. qd priuilegiū^b etiam iuri cōmuni derogatiuum vel alteri praeiudicatiuum non debet ita strictē intelligi vt pactū vel nihil operatur: sed debet intelligi vt aliquid inducat, & vt potius valeat q̄ pereat. cōcor. c. in his. s. de priuile. & hoc etiā valde no. pro his quae dixi in. c. olim. s. eo. ¶ No. qd priuilegium propriē dicitur illud quod praeiudicat iuri cōmuni. Vnde dicitur priuilegiū quasi priuans legem cōmunē iij. distin. priuilegia. & dicitur lex priuata quia non facit ius quo ad omnes. sed tamen quo ad illū cui concessum est priuilegium. ¶ Item no. qd obligatus ad eligēdū de certo gremio. in dubio intelligitur obligatus si & in quantum ibi reperitur persona idonea. ¶ Itē no. qd super deducto in libello per modū causē pōt ferri diffinitiuā, si partes super illo disputant principaliter & probationes inducunt. nam in principio literae non petebatur vt pronuntiaretur super iure eligendi: sed tantū erat cōtentio super electione iam facta. sed quia partes super iure eligendi inceperunt principaliter disputare. ideo papa diffinit super illo deducto in modum causae. & similis decisio est in. c. cū ecclesia sutrina. de causa pos. & proprie. vbi plenē per Inn. ¶ In gl. j. in fi. glo. nō soluit formaliter contrarium: licet dicat veritatem. Sed respondendo formaliter dic qd ex solo cursu tēporis nō tollitur nec inducitur ius, sed consuetudo, vel praescriptio inducitur ex solo cursu temporis cū tacito consensu illius cui praeiudicatur, & autoritate iuris. Vnde in consuetudine seu praescriptione inducta non est solus cursus temporis: sed etiam tacitus consensus illius contra quem inducitur consuetudo, vel praescribitur & autoritas iuris. Et an & quando valeat consuetudo circa ius eligendi, & an sit consuetudo vel praescriptio. & an requiratur titulus. dic vt not. in ca. cū ecclesia sutrina. de cau. pos. & proprie. & qd not. Ioan. and. in. c. iij. de consue. lib. vj. ¶ In glo. in ver. *alcia ten. monachi*. in fi. ¶ No. bene glo. ex qua collige qd per actus merae facultatis etiam multo tēpore continuatos non introducitur consuetudo seu aliqua seruitus^c. quia nō apparet per hunc actum qd voluerim praeiudicare iuri meo. cū vtar iure mihi concessio. de quo plenē per Cy. in. l. ij. C. quae sit lon. cōsue. per Inn. in. c. bonae. s. de postula. praelato. & ideo si accessisti ad molendinum^d Titij multo tempore: non propter hoc est inducta consuetudo vt tenearis in futurum ire, nisi te prohibente ille iusserit vt ires: tunc si obtemperas, inducitur consuetudo. quia tunc apparet quod ille intelligitur vti iure suo: & tunc facis actum non gratuitum, sed merae seruitutis. & ita inducebatur hīc illa prohibitio, qd illa electio non admitteretur. ¶ Et no. ij. iuncto text. satis esse illā prohibitionem fieri extraiudicialiter, & obtemperatum fuisse. licet pro bono pacis sic diffiniant nihilominus inducitur consuetudo. tex. est hīc. & nescio alibi. ¶ In gl. in verb. *iuxta ibi: de praescrip. auditis*. Dicit glo. qd diffinitiuē posunt allegari praescriptio & priuilegiū, sed purē non propter contradictionem. & vide de hoc glo. in regula nullus pluribus. de regu. iu. li. vj. ¶ Et in quantum gl. dicit qd non allegabatur hīc praescriptio sed consuetudo: nō bene dicit. quia ista erat potius praescriptio q̄ cōsuetudo ex quo derogabat iuri alterius. licet largo sumpto vocabulo praescriptio possit appellari cōsuetudo. & ita capitur hīc. de quo per Ioan. an. in. c. iij. de cōsue. li. vj. & quo ad contrariū gl. dic qd quo ad creandum ius non possunt cōcurrere praescriptio & cōsuetudo. quia qd meum est ex vna causa & c. sed bene potest concurrere consuetudo cum priuilegio ad confirmationē ipsius. qd pbat vsum priuilegij. & debet intelligi priuilegiū secūdū cōsue-

rit puta rusticum ab soluendū oī anno. x. saccos frumētī secūdū qd aūcel fores sui faciebant dato qd non appareat qd antecessores sui aliquid vnq̄ soluerint de frumento. tamen non vitiabitur sn̄a: imo rusticus tenebitur soluere. quia illa dictio secundum nullā confessionem facit per istū text. & per tex. in. d. l. si testm. vbi Franciscus tigrini Pau. de cast. & do. Alex.

tudinē vt. in. cū. dilectus. s. de consue. Itē si aliquo mō posset infringi priuilegiū remanet consuetudo tex. est in. d. c. cū dilectus. & ideo cautū est articulare de cōsuetudine & priuilegio. ¶ In gl. in ver. contradictorio iudicio in fin. Concludit ergo gl. qd de necessitate requiritur ad validitatem consuetudinis quod obtenta fuerit in contradictorio iudicio. sed hoc cōmuniter reprobaf^e. & maximē p istū text. nam ista consuetudo de qua in text. non fuit obtenta in contradictorio iudicio, sed parte reclamante extra iudiciū tantum. Item si concluditur gl. esse veram, sequeretur qd rō aut nunq̄ induceretur consuetudo. qd nō posset habere initium. quia Iudex nunq̄ iudicaret secūdū consuetudinē ex quo non fuit obtenta in iudicio. Item contrarium probaf^e ratione. Ad inducendā consuetudinē sufficit consensus populi saltem tacitē. l. de quibus. ff. de legi. & j. di. c. consuetudo. sed consensus populi potest haberi nedum in actu iudiciali, sed etiam in extraiudiciali. ergo & c. Conclude ergo quod licet fuerit obtenta in contradictorio iudicio, & sit vnus modus probandi consuetudinē, non tamē requiritur semper necessariō ad introducendā consuetudinē quod sit obtenta in contradictorio iudicio. ¶ In gl. in ver. *fiat fides*. in fi. Not. gl. & maxie in tertia opi. & distingue reducēdo opi. ad cōcordiā. qd aut instrumētū est priuatum: & tūc in dubio non facit fidē de alio instrumēto. ad hoc. c. j. & ij. de fide. instru. Aut est publicū. & tunc aut nō est insertus totus tenor per solū tabellionē. & nō facit fidē, etiā si fuissent plures alij tabelliones: vt est tex. i. aut. si quis in aliquo documēto. C. de edē. & s. de fid. instr. in. c. fi. Et est ratio. quia notarius nō pōt cōficere instrumētū nisi de eo quod percepit sensu corporeo: sed cū ipse nō fuerit cōtentus in primo instrumento, nec fuerit de illo rogat⁹ ergo nō potest cōficere instrumētū: & si diceres ipm vidisse illud instrumētū. respōdeo qd licet viderit tñ per hoc nō inferatur qd esset sine falsitate. nam poterat esse vitiosum & falsum: & hęc vitia comprehenduntur iudicio intellectus nō sensu corporeo. & hoc iudicare nō spectat ad notariū, sed ad iudicem: vt in. d. c. fi. Si verō esset exemplatū auctoritate iudicis, tunc facit fidē. dū tñ sit vocata pars cui⁹ interest: vel si non interest alicuius, specialiter fiat generale edictū: vt qui cūq̄ putauerit sua interesse cōpareat ad cōtradiciendū. secūdū Hostiē. hīc & bñ. & idē Inno. in. c. significauit. & c. albericus. de testi. nā si testes nō recipiuntur nisi tacita parte. vt in. c. ij. de testi. fortius nec instrumenta exemplari debent. facta aut exemplatione ita solē niter non est āplius necesse producere originale, nisi aduersari⁹ vellet illud reprobare de falso. tunc enim procedit illud qd dicitur hīc in fin. gloss. & idem Innoc. quod not. quia extendunt. l. fin. C. de fin. instru. ¶ In gloss. in ver. *personam*. ibi. *cuicunque voluerit*. Not. glo. iuncto fine de significato hui⁹ verbi per hoc

ita tenent. & Guil. de cu. & Bar. in. d. s. iulia. p illū text. & idem tenēt Io. and. in addi. Spec. in tit. de feu. iuxta prin. d. Alexā. de imo. i. cōsi. cdx. xvj. incip. quoniam abūde. & do. Iaso. de may. in. s. preiudiciales. in fi. insti. de acc. & vide hic qd nō feudale per dictionē sicut per Oldr. cōsi. cxxj. incip. ad primā qd nō secūdo dubio & de hac dictione secūdū dic plen⁹ vt p Bar. in extrau. ad repri. i. ver. prout. Bal. in. d. l. si testm. in. fi. no. cū concor. s. alleg.

¶ Eligendi. etiam ita dicas si dicat cōsuetudo qd nō eligatur de ista vel illa vniuersitate vt in simili habetur in. l. cum ita. ff. de cōdi. & demon. Andrē. Barba.

SEBASAPI.

¶ Priuilegiū. Idē not. Abb. per illū tex. in. c. preterea. s. de preben.

¶ Et Adde Inno. in. c. cū in ecclesia de cā poss. & pro pri & not. qd idem Abb. in. c. qd. translationem. de offi. lega.

ZACHARI.

¶ Molendinū. Idē cōcludit dom. Ias. multa adducēs in repe. l. quominus. col. viij. ver. tertio principali. ff. d. flumi. & do. Bar. verō in tractatu seruit. vrb. pced. c. ij. sub. tit. de furno, & latē do. Iaco. de sūo Geor. in sua inuestitura feudali. in verbo & cū molendinis. col. ij.

¶ Idēz ipē. d. Ab. Pano. i. c. fi. i. vj. co. in. ver. vj. requir. s. de cōsue.

SEBASAPI.

¶ Reprobaf. vid il lustrē dñm & affi nē meū. d. Rochū. curtium i rep. c. fi. col. cxvj. in. vj. q. principali. s. de cōsue. vbi latē quomō p betur cons.

HHHH

Panormi. super Quinto.

- ^a ¶ Verbum volo denotat liberam voluntatem iure non coactam. vide plene per do. Ant. in. c. j. de consti.
- ^b ¶ Et idem tenet do. Ant. hic: & ita probat tex. valde no. in. l. attilicinus. ff. de ser. ru. pred. quem alle. gl. ista no. & facit ad priuilegium genuensiu. qui iamdiu impetrauerunt priuilegium doctorandi. vt quauis steterint per decenniu q ne-
minem doctoraue-
rint: no tamen perdi-
derunt eorum pri-
uilegium. quia no
fuerunt i aliqua cul-
pa: quia no potue-
runt vt ex quo no
apparuit aliq do-
ctorad. cōtra eos
tñ facit: qā imò vi-
denē fuisse in cul-
pa: & negligentia.
quia potuerunt im-
petratopriuilegio
statuere qciues sui
non possunt alibi
doctorari sub cer-
ta poena. prout
nunc fecerunt. &
similiter per istam
glo. videtur quod
Bartol. in. l. j. ff. de
nundinis. no dicat
verum. de priuile-
gio doctoradi qd
habent Aretini qd
ipsum pdiderit qā
steterunt per decē-
nium q neminem
doctorauerunt. qā
ex quo no stetit p
ipsum non fuerunt
in aliqua culpa vel
mora. Confirmo p
illud quod scribit
idem Abb. Panor.
in. c. ad audientia.
in pen. col. in vers.
sed iuxta predicta
quæro de no. qōe
& c. s. de refer. vbi
tenet q vasallus
no p̄scribit liberta-
te aduersus dñm
q eius seruitio vsus
no est. eo qā no oc-
currit casus i quo
esset op⁹ ei⁹ serui-
tio etiā si staret p
mille annos: & ita
no. Ioā. an. i addi.
Spe. in ti. de feud.
super rub. & aliqd
per Io. de imol. in
d. c. ad audientia. &
ad hoc facit q vo-
lūt Bald. Ange. &
Flo. in. l. hęc autē
iura. in princ. ff. de
ser. vr. præ. vbi no-
tant q si dñs stetit
per centū an. q va-
sallo no imposuit
onus vel seruitiū.
vel ciuitas castro
sibi subiecto. per
hoc no p̄scribit
& c. p. l. in filiis. C.
de decu. lib. x. &
quod not. Innoc.
in. c. cū dilect⁹. de
cap. imo. & Cy. in
l. j. i. v. q. C. de ser.
& aqua. Corro-
- enim certissimè videtur dari potestas cōtra
ius commune. dic tamen quod verbum vo-
lo non significat arbitrium boni viri sed li-
beram voluntatem. vt in. l. fideicommissa. s.
quanquam. ff. de leg. iij. sed non denotat tan-
tam libertatem, vt aliquid fiat contra ius cō-
mune. quod notandum est pro libertate quę
quotidie datur arbitris & arbitratoribus per
hoc verbum vt volueris. ¶ In gloss. fi. ibi,
perditur priuilegium. Hoc verum secundum
Innoc. nisi postea reedificetur: quia tunc mo-
nasterium reedificatum recuperat priuile-
gium. ar. c. quia diligentia. de elec. Hoc dictū
intellige verum nisi fuisset destructum au-
thoritate superioris: quia tunc extoto per-
ditur priuilegium. vt in. c. ij. & quod ibi not.
de ope. no. nunt. tunc enim quanquam reedi-
ficetur non recuperatur priuilegium: quia
actio semel extincta non reuiuiscit. de conse.
distin. iij. c. quæris. Item dicit Inn. q si priui-
legium est datum ordini, destructo ordine
tollitur priuilegium. Si verò datur monaste-
rio seu possessionibus monasterij, destructo
ordine non tollitur priuilegium. ¶ In ea
gl. ibi: nec adhuc credo. No. gl. ex qua pōt col-
ligi q aut extoto cessat cā priuilegij, & ces-
sat ipsum priuilegium. aut cessat causa de p-
senti, sed non spes in futurum. & tunc rema-
net priuilegium: ita in proposito licet de p-
senti nullus ibi reperiat idoneus tamē spes
est q in futurum erit aliquis idoneus. & ideo
ex toto non perditur priuilegium. & hoc be-
ne no. ¶ In ea glo. ibi: quia non possunt vti.
No. ex hac particula q no vsus priuilegij vo-
lūtari⁹ tollit priuilegiū: sed no vsus necessa-
ri⁹: no qā ex quo no potuerunt vti priuilegio
no sunt i mora vel i culpa. ¶ Et i fi. gl. Ioā.
an. remittit hoc ad no. i. c. ij. de ord. cog. & in
regula delictū. de reg. iur. lib. vj. vbi dat theo-
rica q delictū soli⁹ p̄lati no nocet ecclie. Sec⁹
si toti⁹ ecclie. quasi p hoc sentiat q si oēs de
ecclia fuerint i culpa tūc p̄iudicat ecclia:
& apert⁹ tenet do. Ant. secus si p̄latus dūta-
xat fuerit in culpa. Et ex hoc no. q negligētia
soli⁹ p̄lati in adimplendo cōditionē no p̄i-
dicat ecclia. sec⁹ si ex negligētia p̄lati & ca-
pituli p hoc qd no. in. c. verū. de cōdi. apposi.
& hoc vltimū no. qā quotidie accidit. nā quo-
tidie donant, siue relinquunt possessiones ec-
clesie sub certo modo siue cōditione: qā ne-
gligētia soli⁹ p̄lati no nocet ecclie. ¶ Ex-
tra gl. op. cōtra tex. Nā i priuilegio paschalis
erat verbū iuxta. & papa postmodū seu pars
allegas inducebat verbū secūdū. Sol. vt dicit
Io. an. & bene. q verbū secūdū equipollet ver-
bo iuxta. & hoc factū est ad respōsum illorū
qui no sunt cōtenti mēte. sed requirūt verbo
rū corticē: & facit cōtra illos qui volūt eorū
argumēta replicari de verbo ad verbū. nā sa-
tis est replicare mentem: vt hic. & in. l. scire
leges. ff. de legi. & c. intelligentia. & c. præte-
rea. s. codem.

SVMMARIVM.

Vectigal non possunt imponi nisi per papam, impe-

boro etiam dictam glo. Pan. & do. Ant. hic per illud quod dicit Inno. in
d. c. cum dilectus. de cap. mo. in glo. sua quę incipit ex eo: vbi dicit quod
si aliqua persona vel ecclesia ita se habuit p plures annos quod nunq po-
tuit iurisdictionem exercere propter hoc non amittit episcopus ius iu-
risdictionale quod in ea habebat. facit bene gl. in cle. pe. de fo. compe. &
gl. in. c. plerūq. s.
de refer. Corrobo-
ro etiā p aliud qd
vult Io. an. in. c. Io-
annes. in. iij. colū.
vbi alij cano. de
cleri. coniu. vbi di-
cit q no. vsus non
tollit legē qñ ho-
mines no sunt vsi
illa. l. qā casus nūq
accidit vñ si a mil-
le annis citra non
est natus aliq her-
maphr oditus per
hoc no tollit lex
loquens de eis cor-
roboro etiā p vnū
q de repressalijs
dixit Ang. in cōf.
cxij. qd si represa-
lie fuerūt inducēte
a genuētib⁹ cōtra
florentinos & cla-
psi fuerunt centū
anni. in quibus no
fuerunt executi q
propter hoc non
esset p̄scriptum
ipsis. Vltimò fa-
cit id quod dicit
pulchrē. Bar. in. l.
i filiis. C. de decu.
lib. x. in ver. tertiā
partē & c. & idem
not. Bart. in. l. cū
scim⁹. circa me. C.
de agri. & cēsi. lib.
xj. & l. u. ro. in. rū.
ff. de arbitr. in. xx.
col. & Bal. in. l. im-
periū. in. vñ. col. ff.
de iur. omni. iudiciū
alijs infinitis con-
coralle. per do.
Alex. imo. in. d. l.
in filiis. in addi. ad
Bar.

ratores: regem. & per consuetudinem de cu-
ius initio non sit memoria. 6.

2 Reseruata principi in signum supremę potestatis
possunt p̄scribi statio de cuius initio non sit
memoria in contrarium.

Ius legitimādi potest p̄scribi per inferiorem a prin-
cipe.

3 Concilium generale habet illam potestatem quam
habet a papa.

4 Miserales personę. vt vidua & pupilli sunt sub
protectiōe ecclesiastica: & cōueniūt laicos corā
iudice ecclesiastico: licet cā in se sit prophana.

5 Iuramentū obedientie p̄stitū alicui intelligitur
quod obediēt in his quę spectant ad officium il-
lius qui recipit tale iuramentum.

7 Rusticus qui recipit pretium ab aliquo viatore vt
tutē illum ducat. an peccet?

8 Emere vel vendere alicui soli: adeo quod alteri no
liceat non est licitum.

9 Consuetudo non requirit titulum.

10 Pro pace rupta potest conueniri laicus coram iu-
dice ecclesiastico.

¶ CAP.

XXVI.

Vper quibusdā.

Primò dicit qui dicantur hæ-
retici manifesti. Secūdò quæ-
sint pedagia, guidagia, & salina-
ria interdicta. Tertiò dicit quō intelligit p̄ce-
ptū factū laico qd de se cōquerētib⁹ in eccle-
siastico foro respōdeat. h. d. Et tria sunt dicta.
Secūdū ibi: præterea. Tertium ibi. Cū autem.
¶ Casus literalis. Quidā legatus apost. se. exer-
cēs legationis officiū in partib⁹ tholosanis fe-
cit quēdā mandata comiti tholosano. videli-
cet vt manifestos hæreticos expugnaret, & q
pedagia, salinaria, & guidagia no exigeret &
de cōquerentib⁹ ad arbitriū ipsius vel alteri⁹
legati, seu iudicis ordinarij, vel delegati iusti-
tiā exhiberet. Comes tholosanus petijt a Pa-
pa qui dicerent hæretici manifesti. & q dicāt
pedagia, guidagia, & salinaria interdicta: &
qualiter tertiū capitulū sit intelligēdum. Ad
primū respōdet Papa qd illi dicūtur hæretici
manifesti qui cōtra fidē catholicam publicē
p̄dicāt, aut p̄sentent, seu defendūt errorē, vel
qui corā p̄latis suis cōiuncti sunt de heresi, vel
cōfessi, vel ab eis per sententiā cōdēnati de hæ-
retica prauitate. quorū bona propria cōfiscā-
tur. & ipsi secūdū leges puniūt. Ad scdm mā-
datū rndet, q illa pedagia & salinaria dicūtur
ei interdicta quæ no apparēt imperatorū vel
regum, vel Lateranē. cōcilij autoritate cōces-
sa, vel quę no apparēt introducta ex antiqua
cōsue. a tpe cuius no extat memoria. Tertiū
mādatū scilicet vt de se cōquerētibus scdm ar-
bitriū ipsius legati: vel alterius, vel ordinarij,
vel delegati iusticiā exhiberet. hoc sic intelli-
gendū est vt videlicet in oī cā quæ rōne per-
sonarū, vel rerū ad ecclesia. forū pertinet, &
super oībus capi. quæ pro pace seruāda statu-
ta sunt per ipm legatū, vel autoritate apost.
statuenda. Item viduis, pupillis. orphanis, &
personis miserabilibus in oībus his tenetur
in iudicio

gl. in. c. plerūq. s.
de refer. Corrobo-
ro etiā p aliud qd
vult Io. an. in. c. Io-
annes. in. iij. colū.
vbi alij cano. de
cleri. coniu. vbi di-
cit q no. vsus non
tollit legē qñ ho-
mines no sunt vsi
illa. l. qā casus nūq
accidit vñ si a mil-
le annis citra non
est natus aliq her-
maphr oditus per
hoc no tollit lex
loquens de eis cor-
roboro etiā p vnū
q de repressalijs
dixit Ang. in cōf.
cxij. qd si represa-
lie fuerūt inducēte
a genuētib⁹ cōtra
florentinos & cla-
psi fuerunt centū
anni. in quibus no
fuerunt executi q
propter hoc non
esset p̄scriptum
ipsis. Vltimò fa-
cit id quod dicit
pulchrē. Bar. in. l.
i filiis. C. de decu.
lib. x. in ver. tertiā
partē & c. & idem
not. Bart. in. l. cū
scim⁹. circa me. C.
de agri. & cēsi. lib.
xj. & l. u. ro. in. rū.
ff. de arbitr. in. xx.
col. & Bal. in. l. im-
periū. in. vñ. col. ff.
de iur. omni. iudiciū
alijs infinitis con-
coralle. per do.
Alex. imo. in. d. l.
in filiis. in addi. ad
Bar.

SEBA. SAPI.

¶ Voluntari: Qua-
liter hoc procedat
vide latē per Ia. in
l. fi. col. ix. vers. iij.
principaliter quæ-
runt. ff. de consti.
princi.

¶ No p̄iudicat.
vide. d. Abb. in. c.
j. de. d. & cōtu. vbi
plenē. Lap. alleg.
xcij. And. barba-

SEBA. S. A. P.

¶ P̄iudicat. Vidē
Fel. in. c. verū. col.
pen. ver. prima est
dummodō. s. de fo-
ro compe.

in iudicio ecclesiastico respondere. Ber. ¶ No. j. ex text. q manifestū quandoq capitur pro notorio. vt hic. & c. cum olim. s. eo. Et no. multos modos inducendi notorū. & pōt sumi arg. ex tex. q manifestē dicitur ignarus q publicē proponit & defendit errorem. facit ad materiā. c. si fortē. de elec. li. vj. ¶ Item no. q per probationē ante sentētiā factā dicitur notorium. qd intellige: vt dixi in. c. cum olim prælleg. ¶ ¶ Not. in. s. *præterea*. q pedagia & ista alia vectigalia non debent imponi nisi quatuor modis de quibus in tex. Primò per concessionem imperatorum. Secundò regis. Tertiò Lateranen. concilij. Quartò vigore consuetudinis de cuius initio non est memoria & sic not. vnum casum in quo ad inducendā consuetudinem non sufficit. xxx. vel xl. annorū tempus: sed tēpus de cuius initij memoria in cōtrarium nō extat. Ratio: quia ista sunt reseruata soli principi in signū specialis priuilegij. ¶ ¶ Et ex hoc no. vnum semper tenendū menti. nec legi alibi ita clarē. q reseruata^a principi in signū specialis priuilegij possunt acquiri consuetudine tanti tēporis de cuius initij memoria in contrariū non extat. Ex quo infero q dñi inferiores & ciuitates possunt p̄scribere potestatem legitimādi spurios. Item restituendē famā, creandi tabelliones, & similia quę sunt reseruata principi si subest tantum tempus: de quo in tex. Glo. tamen in. c. vni co. de cle. egro. lib. vj. prope principium sentit oppositū. Sed certē istud dictū mihi placet intelligendo de cōsuetudine p̄scripta. Et limita hoc secundū vnū notabile dictum Bart. in. l. publicanus. in. s. vlti. ff. de publi. vbi dicit tantū tempus requiri quādo p̄scribitur cōtra principem. secus si cōtra priuatū qui acquisiuerit ista priuilegio vel consuetudine: quia tūc nō requiritur tantum tēpus. sed sufficit tempus. x. anno. cū titulo vel. xxx. sine titulo. sicut dicimus in vsufructu p̄scribēdo. l. fi. C. de p̄scri. lon. temp. & pro hoc adduco in simili glo. no. in. c. ad audientiam. s. de p̄scri. & in. c. dilectus. de capel. mona.

3 ¶ ¶ No. tex. singulariter ibi: *vel Lateranē cōci. & c.* q concilium generale habet iura principis. pro hoc facit. quia in concilio generali p̄est papa. Vnde dicit Ioan. an. hic & bene. q iste tex. non excludit concessionem solius papæ. nam & conciliū habet hanc potestātē: ergo & papa: quia cōcilia recipiunt potestātē & robur à papa: de quo dic vt in. c. significasti. de elec. & vide glo. in. c. anastasi. xix. dist. ¶ ¶ No. in. s. *cum autē*, q miserales personæ vt ista de quibus in tex. & consimiles possunt cōuenire laicum coram iudice ecclesiastico, etiā si causa de se non sit ecclesiastica: & est casus specialis in quo actor nō sequitur forum rei. Ratio est: quia omnes ista personæ miserales sunt sub protectione ecclesiæ. lxxxvij. distin. per totum. & in. c. significatibus. s. de offi. deleg. ¶ ¶ Item no. q mandatum generale restringitur secundum potestātē mandātis. & ex hoc arguo q si iurauī stare mādatis suis, seu tibi obedire, sicut iuratur rectori: q intelligi debet de his quæ spectant ad officium rectoris. facit. c. j. de iureiuram. lib. vj. & ca. veniens. & c. quinquauallis. eod. titu.

6 ¶ ¶ Vltimò hic quæro. nunquid Reges^b citra Imperatorem possunt ista pedagia seu guidadia imponere? Hosti. q non sed solus Imperator potest. Et text. ibi: *vel regum*. intelligunt quidam de rege Romanorum. qui est electus in imperatorem & adhuc non coronatus. Et per hoc dicebant quidam quòd ex sola electione acquiritur electo potestas administrandi. de quo vide glo. in cleri. Romam de iureiuran. & pro dicto Hostien. facit text. in. l. vectigalia. ff. de publi. hodie tamen saltem de facto omnes reges & ciuitates Italiæ. & (quod peius est) omnes castellani imponūt ista pedagia. quod fieri nō debet. ¶ ¶ Sed dubitari posset de guidagio. nā guidagiū est qñ aliquid datur vt tutē ducat per terrā alterius: nunquid peccat rusticus aliquid recipiendo vt tutē transfuentem ducat? Ioan. an. hic & bene. quòd non quia iste lo

cat operas suas. intelligatur ergo tex. de eo qui tenet ad hoc. nam domini ciuitatum & territorij tenentur territorium suum custodire securē. Vnde ipsi non debent recipere pretium: secus in alijs locantibus operas suas. arg. opti. in. l. metum in. s. licet. ff. quod me. causa. ¶ ¶ In glo. in ver. *pedagia* ibi: *quæ dantur pro sale*. Sed gl. hoc non declarat. Innocen. intelligit quando aliquid datur principi vt permittat emere vel vendere sal. Hosti. dicit quòd salinaria sunt domus in quibus domini terrarum faciūt poni sal. & vendi, & emi à p̄positis illius officij. ita quòd alijs non liceat. ista em sunt prohibita: quia videntur monopolia. i. conuenticula illicita & prohibita: quia non debet alicui licere vt ipse solus emat vel vendat. vt. l. vnica. C. de mono. ¶ ¶ In gloss. in ver. *Imperatorum*. ibi: *sed non ciuitas*. Sed hodie dicit Ioan. andr. & videmus de facto post factam pacem constantiæ ex qua ciuitates Italiæ receperunt merum & mixtum imperiū. vsurpauerunt sibi de facto ius imponēdi ista vectigalia. ¶ ¶ In glo. in ver. *non extat*. ibi: *priuilegium inducit*. Hoc verū q consuetudo tanti tēporis habet vim tituli quando datur capacitas possidendi. aliās secus. & vide singulariter per Ioan. andr. in. c. ij. de p̄bend. lib. vj. in nouel.

9 ¶ ¶ In ca glo. ibi: *titulum allegare*. Cōclude quòd in propria consuetudine non requiritur titulus: sed quādoq cōsuetudo capitur pro p̄scriptione. & tunc secus vide text. cum bona gloss. in. c. iij. de consue. lib. vj. & omnino ibi per Ioan. andr. in nouel & in. c. fin. s. de consue. ¶ ¶ In gloss. in ver. *personarum*. ibi: *pro pace seruanda*. No. glo. iuncto text. singulariter quòd laicus ratione pacis fractæ potest conueniri coram iudice ecclesiastico & quòd quilibet laicus teneat seruare statuta edita veledē da per legatum, seu papam super pace seruanda. nam ex fractione pacis lēditur charitas. & ipse Christ⁹. qui inter cetera in extremo vitę omnibus pacem reliquit. dicendo. Pacem meā do vobis. pacem meā relinquo vobis. Ad idem. c. j. de pact. ibi. pax seruetur. & c.

S V M M A R I V M.

- 1 Opinio à pluribus approbata: in dubio est sequenda.
- 2 Clericus degradatus incontinenti perdit priuilegium clericale & statim efficitur de curia seculari
- 3 Degradatio pro quibus delictis possit fieri. s. 6.
- 4 Carcer vbi detruditur aliqui non debet esse ita durus, quod verisimile sit quod vi carceris aliquis ibi moriatnr. Pœna irrogans mortem non reperitur de iure canonico. Irregularitatem incurrit prælatus qui facit clericos carcera- tos mori in carceribus propter extenuationē victus. Clericus quando traditur curiæ seculari: puta quia degradatus: debet ecclesia expresse prohibere ne puniat ipsum pœna sanguinis. 3. 8. 6.

CAP.

XXVII.

Nouimus. Cleric⁹ traditur curiæ seculari: quia degradatur seculari potestate p̄sente, cui denūtiatur vt in suū forū illū recipiat. hoc dicit vsq ad. s. de illo. Ille verò. s. non facit ad titu. & ponit gratiā secundū quosdam. Diuiditur. Nā primò p̄mittit quēstionē iuris. quam soluit ibi. *Cum enim*. Secundò ad casum facti respondet ibi. *pro illo*. ¶ Casus literalis. Episcopus parisiensis de mandato Papæ fecit capi quandam falsarium literarum apo. se. consulens Pa. qd de ipso falsario sit agendum. antequā Papa ad quāstionem respondeat vult exponere verbum illud q in antiquis canonib. & in decretali sua cōtra falsarios continetur. videlicet vt clericus per ecclesiasticum iudicem degradatus: seculari tradatur curiæ puniendus: quā

HHHH ij

¶ Idē dicit ipse. d. Abb. panon. per istū text. in. c. fin. v. col. cir. fi. in ver. ij. requiritur. in fi. s. de cōsu. & ibidē. d. An. & Imo. q sunt ista q sunt reseruata principi. enūerat Bal. in. l. i. scripta. C. si contra ius vel vti. pub. vbi et recitat q sūt reseruata pape. & Bal. in. l. j. C. d. i. auarū & in tit. q sunt regalia in vñ. feu. in. c. j. in ij. col. vbi per istū tex. dicit q p̄scriptio tati temporis cui⁹ initij memoria non sit in contrariū egparat priuilegio cōcesso à principe ex certa sciētia. facit. l. hoc iure. s. duct⁹ aq. in ver. cōstituti. ff. de aqua. quoti. & c. sti.

SEBA. SAPI.

¶ Reseruata. Vide latē de hac materiā p Io. Frā. Bal. in tractatu p̄scriptio nū i scda parte qñ tēpartis p̄cipalis. col. v. vers. ter tia est quāstio.

¶ Ad que spectet i ponere pedagia: d quo etiā vide Imo in cle. p̄senti. super ver. pedagia. de cē si. & vtrū liceat tū dare pedagia vel gabellas i toro cō sciētia pōit Pe. de anc. i r̄apossessor li. vj. & p Bal. i. l. ij. in fi. C. de iure au. ann. & q pedagia vel guidagia p̄scri bāt. vide latē Bal. i ti. q sint regu. & in l. cū pponas. C. de nau. fe. & in. l. ij. C. noua vec. in l. non pos. & Bar. elegā ter i. l. si publican⁹ s. in vectigalibus. ff. de publi.

¶ Fieri nō debet. Et pōdera. qā imò videt q reges ap ponere pnt peda gia. primò p text. i c. pe. de iud. cōiun cto dicto Bal. i. c. j. i tit. q sint regalia. & p. c. in nouamus de cēsi. & p Bal. i. l. cū pponas. C. de nau. fe. And. Barb. ¶ SEBA. SAPI. ¶ Securē. Vide Bald. in. l. fin. C. de cap. vbi dicit q si fiat robaria prop

Panormi. super Prima Secundi Decret.

castrum obtinens
castrum tenetur
succurrere. & dicit
Bal. in. c. j. §. cōuē-
ticulari. de pace
iur. fir. q. q. exigit
pedagia, tenet fa-
cere q. itinera sint
secura.

a ¶ Prælati exte-
nuans adeo vitam
clerici, vt ex defe-
ctu ciborū cogat
expirare, efficitur
irregularis. & ad-
de qd not. in. c. ad
de qd not. in. c. ad
audiētiā. de cri-
fali. per do. Abb.
& qd ibi latet not.
post eum. d. Bart.
de bellē. Adde hūc
q. si aliquis iniuste
condemnat ut
famæ moriā non
peccat si cibū sibi
occulte ministra-
tū sumat, imō nō
sumere est seip-
sum occidere, ita
determinat beat⁹
Tho. in. iij. sentē.
q. lxxix. ar. vlt. Si se-
dit sctus Tho.
in. iij. sen. di. xxx-
viij. q. j. ar. iij. cir-
me. q. non peccat
q. ppter aliquod
op. virtutis se
mortis piculo ex-
ponit. pro quo bñ
facit text. in. c. ex
pte. vlti. de sepul.
de iure ciuili vide
q. q. possit cōde-
nari ad perpetuos
carceres, seu ad p-
petua vincula per
tex. in. l. incredibi-
le. C. de pōn.

SEBASTIANI.

b ¶ Sequuta morte.
Adde tamē talis
carceratio mortis
eq̄parat. vt tradit
Bal. in. c. j. §. deni-
que. in titu. q. fue-
rit prima cā bene
si. amitten.

exposi. vide in tex. ibi: *Cū enim*. Vltimò respondet ad
quæstionem mandans vt falsarium illum quem episco-
pus de mandato suo capi fecit in perpetuum carcerem
ad agendam pœnitentiam includat pane doloris & aqua
angustie sustentandum, vt commissā fleat, & flenda ite-
rum non committat. ¶ Not. j. ex text. quòd in dubio
videtur sequēda opinio à pluribus approbata. posset tñ
colligi contrarium ex text. cū papa non sequatur hūc
hanc opi. plurium: dictum tamen verum est. nisi illa cō-
munis opin. sit euidenter falsa secundum Ioā. an. in. c. j. §.
de consti. & opti. facit tex. in. l. j. C. de ve. iu. enu. ¶ Secū-
dò not. quòd per degradationem actūalem clericus in-
continenti perdit priuilegiū clericale, & efficitur de fo-
ro seculari. ad idem. c. degradatio. in fi. de pœnis. lib. vj. se-
cus est in dispositionem verballi: vt patet in ea. cū non
ab homine. §. de iudi. & c. dictum. lxxj. dist. ¶ Tertiò
no. ex tex. valde singularem, probantē quòd pro delicto
valde graui & pernicioso exēplo fieri deberet degrada-
tio actualis. Et videtur apertē ista litera reprobare com-
munem theoricam glo. dicentium speciale in tribus cri-
minibus vt clericus tradatur curiæ seculari: sed in alijs re-
quiritur incorrigibilitas: vt not. in. c. ad abolendam. de
hæreti. nam hæc litera videtur innuere & dare regulam
vt citra incorrigibilitatē possit fieri traditio p delicto
valde graui & damnofo. & vide quod plenē dixi in. c. at
si clerici. & c. cū non ab homine. de iudi. ¶ Not. ibi:
efficaciter. quòd ecclesia debet intercedere non fictē: sed
verē pro eo quē tradit curiæ seculari, vt nō imponat pœ-
nam mortis. ¶ Nota ibi. in perpetuum carcerem. q. eccle-
sia habet pœnā perpetui carceris. & q. ista detrusio fit ad
agēdū pœnitentiā. Itē q. nō debet imponi nisi pro grauif-
simo delicto. de quo vide Innoc. in. c. qualiter & qñ. el. ij.
de accusa. ¶ Vltimò not. ibi. sustentandum. & c. q. car-
cer nō debet esse adeo arctus & durus, vt verisimile sit
q. vi carceris clericus extinguat intra paucos dies, sicut
faciūt pleriq. plati & malē. vnde sic facientes nō euitant
irregularitatē sequuta morte. b vt dicit Io. de lig. & bene
in cle. j. de pœ. & remi. licet enim propter duritatē carce-
ris & tenuitatē ciborū vita sit attenuanda, non tñ taliter
quominus possit sustentari. vnde textus hic apertissimē
dicit q. debet sustentari pane doloris & c. Ex quo etiam
collige q. panis & aqua debēt administrari intruso in tā-
ta quantitate vt verisimiliter ex his natura possit susten-
tari. Ad idē vide tex. optimū in. c. ad audiētiā. §. de crimi-
fal. vbi textus notabiliter dicit nullā pœnam imponēdā
per ecclesiam per quā possit incurrere quis verisimiliter
periculū mortis. ¶ In glo. in versu. *seculari*. ibi. *penitus*
incorrigibilis. hæc glo. multū restringit hanc literā. & ma-
ximē inquātū litera loquitur de falsario. quia secundum
eam speciale est in eo vt non requiratur incorrigibilitas
per ca. ad falsariorū. de crimine falsi. Vnde tene qd dixi.
§. in not. Et ad. c. cū non ab homine. & similia. respōde
quòd loquuntur in crimine non ita grauissimo: vt puta
in periurio, vel in homicidio simplici: sed in alio delicto
grauissimo. puta in homicidio qualificato. vt quia cle-
ricus interfecit patrem & matrem, vel prodidit patriā,
& inde sequuta est maxima strages hominum, vel quid
simile. tunc debet tradi incontinenti curiæ seculari non
expectata incorrigibilitate. & ita videtur probare ista
litera. quod plenē dixi. in. d. c. at si clerici. & in. d. c. cū
non ab homine. ¶ In ea. glo. ibi: *si quis sacerdotum*. vbi
dicitur quòd clericus coniurans seu conspirans contra
Episcopum proprium debet tradi curiæ: vt not. quod
sequitur hūc in gloss. vt canon ille intelligatur de incor-
rigibili. Hostien. tamen dicit quòd primus intellectus
est verior: licet alius benignior. sed communiter tene-
tur iste intellectus vltimus. de quo in gloss. & plenē
no. in. d. c. cū non ab homine. ¶ In glo. in versu. *à pluri-*
bus. ibi. *expresse tradatur*. Dicunt tamen quidam q. nō de-

bet fieri traditio realis, ne videatur ecclesia consentire
effusioni sanguinis. quinimò dicit Abbas q. nec etiā ver-
baliter debet tradi. sed certē ista litera vult vt saltem p-
latus denuntiet iudici seculari: vt recipiat eum in suum
forum. & vide hodie formam in. d. c. degradatio. de pœ.

8 lib. vj. ¶ In glo. in versu. *intercedere*. ibi: *non per excom-*
municationem. Vnde dicit Abbas quod prælatus monebit
iudicem secularem ad pietatē. dicendo q. ille est imago
dei, & reducet sibi ad memoriā multos qui post delicta
atrocia egerunt pœnitentiā. vt in Petro apostolo. q. ne-
gavit Christum: & post ea meruit principatū inter apo-
stolos: & in Magdalena, & similibus. sed Hostien. dicit q.
quicqd dicatur, ad hoc fit ista traditio vt puniatur mor-
te. Et solet communiter dici q. ista intercessio est potius
vocalis & colorata q. effectualis. Sed certē isti non bene
dicunt. & videntur dicere contra istum textum dicentē
efficaciter intercedendum esse, & sic non fictē. Nec ob-
stat si dicatur ad quid ergo traditur cū ipsa ecclesia pos-
sit eum punire pœna minori: respondeo q. cū delictū
est ita atrocissimum, ecclesia non vult amplius retinere
in foro suo. & ipse punitur per degradationem vt cæte-
ri clerici metum habeant. Post degradationem verò nō
est amplius de foro ecclesiastico: & sic imponere pœnā
non spectat amplius ad ecclesiam: ideò intercedet apud
iudicem proprium: & ita intellige istam materiā. ¶ Et
ex hoc & ex tex. nota q. prælatus & quilibet alia perso-
na ecclesiastica licitē intercedunt pro homine quantun-
cunque facinoroso, vt non puniatur pœna mortis.

SVMMARIUM.

- 1 *Missus in possessionem causa rei seruanda non tenetur restitu-
ere reo etiā parato satisfacere possessionem: si talis missus est
absens ex causa uecessaria.*
*Missus in possessionem debet citari antē quā cogatur restitu-
ere possessionem.*
- 2 *Priuilegium tendens in præiudicium terti, debet stricte intelli-
gi vt minus lædat tertium.*
- 3 *Primum decretum reuocatur, si passus missionem offert cautio-
nem iudici: vel in eius defectum personis idoneis.*
- 4 *Præscriptio si interruptitur: an postea pro ea finienda reinte-
grantur tempora quibus iuste possedit?*

CAP.

XXVIIII.

Dilecto. Si papa indiget reo qui pro-
pter absentiam actoris pos-
sessionem recuperare non potest, q. ei la-
psus non noceat: intelligitur hæc indul-
gentia secundum ius commune. h. d. In
prima parte recitat tenorem indulgentiæ. In secunda de-
clarat illam ibi. *authoritate*. ¶ Casus literalis. Archiepisco-
pus Turonensis habebat controuersiam cum Venetis, &
procuratore ipsorum super ecclesia sancti Marci de ty-
ro tempore Inn. ad petitionē Archiepiscopi causa com-
missa fuit quibusdam iudicibus: Veneri citati legitime
nō venerunt. Vnde propter contumaciam ipsorum Ar-
chiepiscopus missus fuit in possessionem illius ecclesiæ
causa rei seruandæ. tandem Archiepiscopo ex causa ne-
cessaria absente, Iacobus procurator Venetorū voluit re-
cuperare possessionē & stare iuri: sed q. Archiepiscopus
absens erat ex causa necessaria, eā habere nō potuit. Vn-
de papa indulgit illi procuratori vt lapsus anni non ob-
staret quominus post annū recuperaret possessionē. Ar-
chiepiscopus postea hoc intelligens, dubitauit an per ta-
lem indulgentiam possit ille recuperare possessionē ec-
clesiæ: quādoq. etiam post annum. cū simpliciter
in ipsa indulgentia diceretur quòd decatero ei lapsus
nont, obstaret quominus possessionem recuperaret. Vn-
de ipse significauit do. papæ q. tempore indulgentiæ im-
petrata tantum tempus effluxerat q. sufficiebat ei ad ve-
ram possessionem secundum concilium generale. scilicet t
annus.

annus. Vnde timebat Archiepiscopus q̄ indulgentia p̄cluderet ei viam ad veram possessionē: & si fortē ipsum tempus ante perdictā concessionē non effluerat: quare quēsiuit à papa interpretationem illius indulgentiæ. Respondet papa q̄ nō fuit intentio sua ius auferre quod ei cōpetebat ex possessione quā habuit ante absentiam, vel etiā post reuersionem ipsius. & sibi imputet pars aduersa si negligens fuerit in sua iustitia prosequenda, siue ante siue post reditū Archiepiscopi: quia cessante impedimento absentie ipsius Archiepiscopi cōueniendi ipsum habuit facultatem. Ber. ¶ No. j. ex tex. ex principio literæ. q̄ possessio non debet restitui reo etiam parato satisfacere, si missus in possessionem est absens ex causa necessaria. quod tene mēti. Ex quo infertur & aliud notabile dictum. q̄ ad restituendum possessionē traditā causa contumaciæ debet missus citari. nā eius interest vt sit præsens. cū habeat recipere fideiussorē de iudicio fisci. & sic posset obiicere de dignitate fideiussoris. vel q̄ tempus lapsum est. vel quid simile: & hoc tenent cōter hīc Docto.

2 & satis innuit & probat ista litera. ¶ Itē no. q̄ indulgentia tendens in praiudicium tertij debet intelligi strictē, vt minus praiudicet tertio q̄ possit. quod plenē dixi in. c. olim. s. eo. Sed hīc quæro. nunquid sit aliud remediū citra impetrationē indulgentiæ vt lapsus anni non noceat propter absentiam aduersarij. Docto. & bene dicunt q̄ sic. ¶ Quia pōt offerri cautio cū effectu ipsi iudici: & in defectum iudicis pōt præstari personis idoneis. vt in c. pastoralis. §. præterea. de offi. or. facit. c. j. & ij. de eo qui mit. in pos. Quid ergo operabitur ista indulgentia. dicitur cum gl. ¶ In glo. in ver. *indulcimus*. ibi: *parum vel nihil.* &c. Vel dic melius secundū doc. q̄ indulgentia operabitur: q̄a sine oblatione cautionis impediatur cursus anni. nam si indulgentia hīc non intercessisset, debuisset iste præstare cautionem iudici, & satisfacere de expensis. vt in. d. c. pastoralis. in. §. præterea. sed propter in

4 dulgentiā iste seruatur indemnis. ¶ In gl. in ver. *ex futura*. in fi. vult ergo gl. q̄ tempus absentie tantum subducitur de medio, sed tēpus præcedens remanet firmum: & hanc opin. sequuntur Vincen. Hosti. Ioā. Gof. & Philip. contrariū sentiunt dicentes. q̄ sicut pro cautione interruptitur præscriptio & requiritur integer annus: ita & per indulgentiam. Ioā. andrē. reducit ad concordiam. q̄ aut interuenit cautionis oblatio, & interruptitur præscriptio. & habet locum secunda opin. Aut solum interuenit indulgentia, & habet locum opi. glo. & hæc distinctio mihi placet: quia hæc indulgentia cū sit contra legem & ius commune, & citra cautionem seruatur indemnis, debet strictē intelligi vt minus lædat aduersarium absentem quā possit.

SUMMARIUM.

- 1 Ius percipiendi oblationes in alterius ecclesia quomodo & quanto tempore præscribatur?
- 2 Limites siue confinia non possunt præscribi: sed bene quæ sunt intra confinia.
- 3 Oblationum appellatione quid veniat?
- 4 Præscribes iurisdictionem: si in loco exercuit aliquos actus, tacite extenditur ad alios actus in genere.
- 5 Oblationes alicuius ecclesiæ debite alicui ex præscriptione: nō faciunt quod ille teneatur ad onus fabricæ illius ecclesiæ.

CAP.

XXIX.

Cum inter vos. Oblatiois nomine continetur quicquid offertur ecclesiæ quocumq̄ modo in missa, vel extra & in ecclesia vel extra. h. d. Primò ponitur quæstio prima & eius decisio per Inno. Secundò ponitur secunda quæstio & decisio per eundem Inno. Tertiò ponitur tertia quæstio & decisio per Honorium. Secūda ibi: *Verum*. Tertia ibi: *capellani*. ¶ Casus literalis. Inter priorem & cleri-

cos sancti Ioānis & Pauli tudertini ex vna parte, & Abbatem sancti Petri de monte spoletanæ Dicecesis ex altera super tertia parte oblationum capellæ sancti Hilarij pertinentis ad dictum Abbatem quæstio vertebatur: receptis probationibus in quæstione illa probatum fuit ex parte prioris & clericorum sancti Ioannis & Pauli q̄ per. xl. annos & amplius tertiam partem oblationum p̄dictæ capellæ ipsi receperunt. & quod prior commiserit clericis institutis per Abbatem de monte conuentus sui eandem tertiam colligendam: propter quod Inno. papa adiudicauit ipsam tertiam ecclesiæ Ioannis & Pauli: statuens: vt priori liceret per eosdem clericos tertiam illā colligere sicut fuerat cōsuetum. Postmodum verò sacerdos prædictæ capellæ assererat oblationū nomine nō cōtineri ea quæ in festiuitate omnium sanctorum mittuntur & portantur ad illam capellā: & quædam alia de quibus omnibus tertiam illā priori denegat exhibere. de alijs nomine tertiæ persoluendæ pro rata partis cōtingentis priorem retinere volebat ad expensas necessarias faciendas ipsi capellæ reficiendæ. Item Inn. de omnibus supradictis integrè persolui voluit & mandauit tertiā portionem. Adhuc tertiò dicebant capellani dictæ capellæ q̄ decimæ, primitiæ, vel ea quæ offeruntur sacerdotibus, p̄missis mortuorū, & quædā alia quæ sequuntur nō continebantur nomine oblationū. Vnde de illis nolebāt priori tertiā partē soluere. Super his causa delata fuit ad Honorium. Ipse verò auditis & intellectis prædictis omnibus statuit vt per clericum prioris in eadem capella institutum de omnibus prædictis & aliis oblationibus quocumque titulo ad capellā illam peruenerint, sine aliqua diminutione integrè tertia portio priori & prædictis persoluatur. Bernar. ¶ No. j. ex tex. q̄ ius percipiendi tertiam quotā oblationū in ecclesia alterius est præscriptibile p̄ alium clericū. in hac tamen præscriptione requiritur titulus, cū sit contra ius cōmune. vel tantum tēpus de cuius initio memoria non existit. vt in. c. j. de præscrip. li. vj.

2 ¶ Ex hoc etiā no. q̄ licet limites præscribi non possint, tamē ea quæ cōpetunt intra limites præscriptibilia sunt. de quo in. c. fina. de paro. ¶ No. iij. q̄ habens ius percipiendi certam quotam oblationis in ecclesia alterius, debet eā recipere secundum consuetudinē antiquā, vel mittendo proprium nuntium, vel recipiendo à clericis ibidem institutis. ¶ Vltimò no. q̄ nomine oblationū^a non solum veniunt ea quæ offeruntur in missa: sed etiam extra

3 a missam. & nō solum si sunt bona mobilia: sed etiam immobilia: & pōdera q̄ etiam decimæ & primitiæ veniunt nomine oblationū. Sed cōtra prædicta & tex. in fi. fortiter oppo. de no. per Hostien. & Ioā. an. in. c. causam. s. eo. vbi dicunt q̄ strictē sumendo oblationē. veniūt nomine oblationis ea tantū quæ offeruntur in missa, & ita etiam habet cōmunis vsus loquēdi. ergo cū hīc simus in materia odiosa: scilicet in præscriptione, debemus strictē capere: vt est tex. optimus in simili in. c. cū cōtingat. de deci. & maximè nō debent venire decimæ & primitiæ nōse oblationū: quia ista sunt diuersa, & tanquā diuersa ponuntur in rubrica de deci. & oblatio. Itē hoc patet ex diuersitate vocabulorū. si enim essent idē non haberent diuersa vocabula: vt dicit text. in. l. si idē. C. de codi. Itē in præscriptioe tantū præscribitur quantū possidetur. nec præscriptio extenditur ultra possessum: vt est tex. no. in. d. c. cū contingat. facit regula sine possessione. de reg. iu. li. vj. sed iste possessor nunquā percipit partem primitiarum vel decimarū: ergo non debebat extendi ista præscriptio ad iura non possessa. Contrarium videtur difficilimum, nec tactum per docto. Sed pōt solui duobus modis. primò vt intelligatur de tertia parte quæ olim debebatur episcopo ex omnibus redditibus ecclesiæ inferioris. vt. x. q. iij. c. vnico. & plenē dico i. c. requisisti. de testa. erat ergo iste prior surrogatus in locum episcopi. sicut

ZACHA.

¶ Nomine oblationū. Adde Inno. in c. de quarta. s. de p̄scri. & in rubri. s. de paro. & ibi Hosti. & hīc Flo. latē i. l. statuz. ff. de vsufru. & Gem. in. c. sanē. xxiiij. q. ij. aliqd tāgiē per Alex. in. l. si quis posthumos. in prin. ff. de libe. & posthu.

Panormi. super Prima Secundi Decret.

¶ Adde hic quod no. do. Abb. in. c. cum ex iniuncto. de hære.

SEBA. SAPI.

b ¶ Quod lis. Vide Feli. in. c. sup. qon. col. pe. in gl. in verb. litis exordiu. s. de off. dele. & in c. super lris. col. x. ver. limita primò. s. de resc. & late geor. natta. in rep. cle. sepe. i pri. co. viij. de ver. signifi.

c ¶ Quo tpe dicat mota lis. qd facit ad statutu prohibens moueri litē. & qd dicatur mota lis vel discordia: etiā p actū extraiudicialē. & dicit mota cōtrouersia etiā aili. cōte. glo. est in. c. ij. de resti. in inte. in. gl. fi. cir. me. & est gl. in. l. j. in ver. post lit. C. de peti. hære. in. l. iudiciū soluit. ff. de iud. dicit aut fieri postulatō per actum ceteriorē a lit. contest. tex. est in. d. l. j. & ibi Bal. formans vnā quæstionem in terminis. de statuto prohibente postulari. & quando quis mittit non petere vel nō mouere qstionē, & de omnibus supradictis & alijs multis vide Bart. in. l. amplius ver. & ideo ut tibi liqueat ista materia. ff. rem. ra. ha. & dicitur inchoata lis quādo est lis contest. text. est iuncta glo. in. ver. inchoata. i d. l. j. C. de pl. pe. sed glo. in. i. ff. de testib. in ver. l. i. tibus dicit qd lis est antelit. contest. & post. Adde quod per litem contest. & post dicitur esse inchoata lis. text. est cum gl. in ver. non fit. in authen. qui semel. C. quomodo & quando iud. Et adde qd ille qui promittit non mouere litem non dicitur mouere litem quādo mouet qonem de possessione: sed solū quādo mouet de proprietate. ita dicit glo. no. in ver. litigiosæ. in cap. j. de

ergo episcopus debebat de omnibus habere tertiā partē: ita & iste surrogatus. Ista solu. aliquantulum diuinat: ideo pone secundam quæ videtur melior. ut intelligatur qd prior per tēpus. xl. annorum perceperat indifferēter tertiā partem omnium oblationū: & sic præscribebat tertiā partem oblationum nō capiēdo oblationē strictē: sed largo modo. Vnde licet alia de quibus postea fuit orta controuersia non peruenirent intra illud tempus, tamen ex quo præscripsit tertiā partē oblationū, generaliter debet tradi tertia pars etiā eorū quæ nouiter obueniunt. Cape optimū simile in. c. cū in tua dioecesi. ¶ Et aliud exemplū in eo qui intendens præscribere generaliter iurisdictionē in loco exercuit certos actus iurisdictionales. nam certē ex istis actibus cū intentione præscribit vniuersam iurisdictionē: ut no. Innocē. in. c. dilectus. de capel. mona. aliās autem in materia odiosa & restringibili capiam oblationē strictē. dic ut dixi in dicto c. causam. ¶ In glo. in ver. necessarias. in fi. No. gl. iuncto tex. qd præscribens in ecclesia certā quotam reddituū debet eam integraliter habere: nec tenetur pro rata ad on. fabricæ illius ecclesiæ. Innocē. videtur sentire oppositū dicens istū text. intelligendū de expensis factis in curia, vel extra pro pascēdis clericis: secus in onere fabricæ. sed do. Ant. sequitur glo. quæ etiā mihi plus placet. quia iste tex. loquitur indistinctē. & alia pars potest deputari pro fabrica. ¶ Sed extra glo. opp. contra tex. nā pro his quæ relinquuntur pro anniuersario vel ad cultum diuinum nō debetur quarta. ut in. c. fi. de testa. Solu. multiplex. Sed vera est, qd contrariū loquitur de portione quæ debetur ecclesiæ parochiali de relictis factis p parochianū suū alteri ecclesiæ. sed hoc. c. loquitur in certa quota præscripta quæ debet integraliter exhiberi secundū præscriptionē. nam hoc casu illa oblata non sunt priuilegiata: nec priuilegiū debet extendi per similitudinem rationis. ut dixi in. c. canonica. s. de sen. excommu.

SVMMARIUM.

1 Lis dicitur mota cum fuerit contestata. vide j. nu. 3.

2 Capitulum an possit agere pro rebus suis absque auctoritate epi?

CAP.

XXX.

PX parte. ¶ Lis dicitur mota cum fuerit contestata. Hoc intēdit. In prima parte querela quā secundō diffinit. ibi. Nos igitur. ¶ Casus literalis. Inter episcopum Aretinū: & F. & B. Bertradi qui fortē patroni erāt monasterij pro quo litigabant ex vna parte: & canonicos aretinos ex altera super quodā molēdino de caliano & quibusdam alijs articulis quæstio vertebatur: dum monasteriū vellet reedificare molendinū prædictū, canonici per iactū lapilli denuntiauerunt ei nouum opus. postea remissio denuntiationis facta fuit per canonicos: Vel intellige qd tempus intra qd canonici debebāt agere lapsus fuit, & sic monachi edificauerunt. Tandē canonici coeperunt agere cōtra monasterium lit. conte. inter partes destructum fuit a canonicis latenter quicquid edificatū fuerat post iactū lapilli: super his quæstio delata est ad Inn. Ipse auditis causæ meritis diffinitiuam sententiam protulit. in qua continebatur ne canonici impediānt quo minus monasterium ipsum præfatum molēdinum de caliano reedificare valeat in eo statu in quo erat tempore motē litis. Canonici aretini sententiam ipsam reuocare volebāt dicentes capitulū illud referendū esse ad tempus quo lapillus in denuntiatione noui operis iactus fuit. Episcopus & F. & B. dicebāt illud esse intelligēdū de tēpore quo inter partes litis cōtestatio facta fuit: & sic petiuerūt isti qualiter capitulū illud esset intelligēdū. d. pa. cōsiderata sentētia illa interpretat illud qd in præfato capitulo dicit tpe litis motē referēdum esse ad tps quo litis cōtestatio facta fuit. Ber. ¶ No. j. ex tex. canonicos posse agere i iudicio nomine

canoniæ ipsorū. nā canonia habet qdā iura separata à singulis pbedis: & pōdera qd nō interuenit hic cōsensu epi. Ex quo etiā infero capitulū posse agere pro rebus suis absq. auctoritate epi: qd tñ limita: ut no. in. c. edoceri. de resc. & s. de iudic. c. causam. q. ¶ No. qd qn litigiū est cū vniuersitate, verba snia referri pnt ad ipsam vniuersitatē: ut patet ibi. ne canonica ipsa &c. ¶ ¶ Ultimò no. id ad qd quotidie allegat iste tex. qd lis b dicit mota cū sit cōtestata. & licet cōiter alleget simpliciter hoc dictū: tñ ego putō qd pōt hoc verbū lis verificari tā in cōtētionē iudiciali q extraiudiciali p hoc alle. tex. bo. in. c. forus. s. e. vbi ponit etymologia hui. verbi lis. nā dicit à cōtētionē q erat inter disceptātes de limitib. agrorū: q quidē cōtētio pōt esse iudicialis & extraiudicialis. vñ intelligā de iudiciali secundū subiectā materiā. nā & si tex. iste in fi. pōderet, simpliciter nō dicit qd semp lis dicit mota cū est cōtestata, imò dicit qd cōsiderata eadem snia &c. & sic habito respectu ad subiectā materiā. nam de modico vel nihilo prouidisset ista snia si illud verbū lis fuisset relatū ad tps iactus lapilli: qd tñ parū vel nihil erat edificatū. ¶ In gl. ij. i fi. Sed cōtra hūc intellectū gl. fortiter facit: qm̄ denūtiatio fuerat remissa p denūtiatē, vel denūtiās nō pba. uerat de iure suo intra tres mēses, licitū est denuntiatio edificare vsq. ad sniam: qd pēdēte lite nō debet phiberi possessor uti postessioe sua: ut lit. pē. p totū. So. dicit do. Ant. qd fortē iste cui fuit facta denūtiatio nō erat i possessionē illi. loci. Sed certē ista sol. mihi nō placet. qd ex quo edificauit post denūtiationē, nec aduersari. fuit prosequut. ius suū intra tres mēses, satis acquisit possessionē. ar. i. l. j. s. i. operis. ff. de no. ope. nū. Et ideo solue & aliter. qd hic nō gēbat, nec apparet quare papa sic pnuntiavit: fortē em̄ fuit mot. ex aliquib. iurib. partiū. sed tñ gēbat quā debet intelligi capitulū snia faciēs mētionē de motione litis. Scdō pōt solui qd tēpore cōtestatē litis iste eps seu monachi edificauerāt qd poterāt de iure cōsuetudinario sed fuit postea op. destructū latēter. Ideo papa in snia restrinxit se ad tps litis cōtestatē. ut possint isti edificare ad eū statū in quo erat tēpore cōtest. li. qd ultra nō licebat secundū cōsuetudinē loci: & ideo de materia de nūtiationis dicendū est ut habet in locis suis de no. ope. nū. ¶ In glo. fi. ibi: de app. significauit. & de hoc dic ut ibi plene not. ¶ In ea. glo. ibi: sufficit citatio. dic ut not. in. c. gratum & c. licet. de offi. dele.

CAP.

XXXI.

X parte. Constitutio legati de soluendo tertiā mortuario- rū epo intelligi debet de his mortuarijs in quib. de iure cōi debet. h. d. Cōis diuifio. Secūda ibi: cū igitur. ¶ Casus literalis.

Episcopus Albine. apo. se. legatus in partibus romanæ fecit quādam cōstitutionē super legatis defunctorū: ut Patriarcha cōstantinopolitanus tertiam haberet portionem de his quæ legant à decedentibus. & quidā alius cardinalis dū ibidē legatione sedis apo. fungere cōstitutionem illam innouauit. Patriarcha occasione illius constitutionis à prælatis vniuersitatis frācigenarū: & ab ecclesijs suis de quibusdā quæ sibi à decedentibus legabantur tertiam exegit portionem, de quibusdā ut dicebant tertia illa deduci nō debebat. super his delata est quæstio ad papam. Ipse verò intellecta intentione ipsorū cardinaliū super ista constitutione rescribit prælatis prædictis. Cū ergo do. papa ex interpretatione cardinalium acceperit qd ipsi non intellexerunt: ut de his q in ornamentis ecclesiasticis, vel ad fabricam ecclesiæ, aut ad luminaria ecclesiæ: & quæ pro anniuersario, septimo, tricesimo, ac vigesimo faciendis: vel de his quæ specialiter legantur rectoribus ecclesiarum, nisi fortē ro. eccle. id fiat à quocunq. legantur, aliqua debet solui portio ecclesiæ cathedrali. ipse eorum interpretationem ratam habet & firmam, & secundum

confir. ut. vel inuti. & gl. in. c. quia nos. xj. q. j. sed glo. in ver. commisi mus. in. c. cam. el. ij. de testi. dicit q. res dicitur esse litigiosa quando est de legata. & quod. s. dixi rem deductam in iudiciu per lite contest. adde qd idem dicit tex. cum glo. in ver. deducere. in. l. nam & nocere. ff. de pac. & glo. in. l. si is qui rom. ff. de iud. & quod dixi de cotrouersia. Adde Ang. in authen. de litigi.

§. omnem. in fin. p illu text. vbi dicit q. dicitur mota qd etiam ante lit. con te. icipit enim per citationem no ex pectata lit. conte. Et adde omnino hic gl. & doc. in. l. causas. C. de trans ac. Adde hic Archi. i. c. placuit. el. j. xj. q. j. vbi dicit q. si quis promisit poenam. si ampli petat potest pete re an lit. cote. sed post lit. contest. non. Sed gloss. ibi videtur dicere q. per oblationem li belliquis dicat pe tere. dicit etia ibi Archi. q. si quis p misit poenam si q. sione faceret, co mittit poena quali tercūq. petatur vel molestetur. Item q. quis dicitur pe tere solum per lit. cote. tenet Bart. in l. quamuis. ff. de in ius vo. & qui pro mittit aliquē non trahere ad iudiciū dicitur traxisse so lum per lit. cote. non ante hic dicit gloss. in. c. inolita. xj. q. j. & gl. in ver. perdant. & in. c. si diligenti. de fo. co. p. relata ad tex. & quando quis pro mittit non moue re querelam no di citur mouere nisi lit. cote. h. d. Archi.

in. c. si episcopus forte. xj. q. ij. Item dicitur mota quando solum est lis contest. glo. est in. l. ij. ff. si. reg. & ad idem querimonia dicitur ante lit. co test. glo. in. l. ij. & in. l. C. si. regun. ad quod vide. tex. cum glo. in. l. j. C. de pasc. lon. tempo. & ibi vide omnino Ang. circa prin. & an dicatur res litigiosa ante lit. cote. vide plenē. Ang. in auth. de lit. in prin. vbi allega. tex. in cle. ij. vt lit. pen. & de illo q. promisit no petere vel non mouere qd nem. vide per gl. in. l. qui fidem. ff. de transac. & q. dicatur res litigiosa et ante lit. conte. tenet gl. in ver. litigatib. in. c. j. vt lit. pend. li. vj. & Ang. in d. au. de lit. & q. quis p. misit aliū no vexare. q. dicat vexare. vide gl. in ver. vexare. & Imo. post Pau. i. cle. j. de rescrip. & q. p. misit no vocare ius solū offerēdo libellū dicit illū vocare. tex. est in. l. libertus aduersus. ff. de ius voc. & q. dicat mota ea. vel cotrouersia. vel lis. vide p. gl. & Bar. in. l. cas vel lites. C. de tras. & an dicat mota cotrouersia q. solū molestā sup possessione vel sup dominio. vide gl. in. l. j. a diuo pio. §. si sup rebus. i. ver. cotrouersia fiat. ff. de re iudi. & ista omnia supradicta cordi comenda: q. istis verbis sape vti p. in. c. exposita. de arbi. & tñ ea doc. nostri no de clarat. Et adde q. q. rimonia no dicit nisi per actū q. fiat post oblatū libel lū. tex. est in. c. placuit. el. ij. §. pōt. i. ver. is aut. in ver. libellū porrigat ei. & hoc i. q. rimonia adducat. xvj. q. ij. & de illo q. p. misit sub poena no cōueni re. an p. monitionē extra iudicialē dicat cōuenire. vide p. d. Abb. i. c. ij. cir ca pri. de acc. Itē adde hic Archi. in. c. q. bona. §. si ergo. in. xj. col. xvij. q. j. vbi dicit q. no dicit vocare ius nisi demū lit. cote. q. vocare ē cū effectu. l. q. uis. ff. de in ius voc. Sed tu p. intellectu totius istius materiae. vide oī. no. d. Ant. plenissimē in. d. c. si diligēt. in. xvij. col. de foro cōpe. vbi reas sumit oīa dicta Bar. in. l. amplius non petitū. ff. rem ra. ha. & q. quis dicat

& secundum interpretationem eorum con stitutionē prafatā precipit obseruari prohi bendo expressē ne fraudulēter aliquid fiat in praiudiciū ecclesie cathedralis. Ber. ¶ No. j. ex tex. ibi: *innouauit*. q. successor in officio pōt idē statuere quod praedecessor. nec pro pter hoc tollitur prima constitutio. & quid habet tunc operari secūda: ex quo dicit illud quod prima dic. vt no. Bart. in. l. j. ff. ad. l. fal. quia saltem datur noua facultas agendi ex se cunda constitutione. nā secunda constitutio nunquā tollit primam. nisi specialiter cauea tur. vel nisi sit prorsus contraria: vt in. c. j. de consti. lib. vj. l. quoties. ff. de act. & obligatio. ¶ Secundo no. q. statutum generaliter lo quens in materia iuris recipit exceptiones & limitationes. vt sic minus lēdat ius commu ne q. possit. & in hoc iste text. est valde no. vt quantuncūq. statutū loquatur generaliter debeat stricte intelligi vt minus praiudicet tertio. & iuri cōmuni q. possit. ¶ Sed cōtra p. dicta & cōtra tex. oppo. de. c. si papa. de pri uile. lib. vj. vbi dicitur q. verba debent aliqd operari. Sed interpretādo istud statutū put papa hic facit. nihil operabitur. cū hoc sit de iure cōmuni. ad idem facit quod no. Bar. in. l. iij. in. §. prator ait. ff. de dāno infec. vbi dicit q. si statuto cauetur q. citatio possit fie ri ad personā vel ad domum. sufficit si fiat ad domum. licet persona possit reperiri: & hoc vt aliquid addat statutum ad ius cōmune. nā si intelligeretur q. citatio prius debet fieri ad personam si potest reperiri. tunc de nihilo feriret statutum. cū hoc sit de iure: & sic apertē vult Bar. q. statutum loquens in mate ria iuris debet intelligi vt aliquid addat ad ius commune. Sol. placet dictum Barto. nec est contra hunc text. Sed ad istum text. assi gno duas rationes decidendi. Prima ratio. q. statutum hic etiam secundū istam interpre tationem aliquid addebat ad ius commune.

agere demum. li. cōte. tex. cū gl. in. l. duobus reis stipulandi. ff. de duo. re. Itē per quā actū dicat q. occupare cām vel negotiū. vide tex. & gl. i. ver. p. lit. cōte. in. c. si duo. de pecu. li. vj. & tex. & ibi Bar. in. l. si plurib. de le. j. tex. & gl. & doc. in. l. si titius & seius. ff. de ver. ob. Itē adde q. ille q. promi sit no mouere qōne super re no dicit solū mouere cotrouer siā si molestā

quia de iure cōmuni quota quā debetur epi scopo est incerta & relicta consuetudini: vt in. c. certificari. de sepul. sed cōstitutio hic ta xabat illā quotā reducendo eam ad tertiam. ex quo ergo statutum operabatur istud. non debet ita latē intelligi in alia parte vt iniuste praiudicaret tertio. vel magis derogaret iu ri communi. Et secundū istum intellectu no. q. vbi cūq. statutū deuians à iure loquitur generaliter. debet restringi quantū potest: vt minus lēdat ius commune. & satis est q. ali quid operetur: sed in exemplo Bar. nisi face remus illam interpretationē. nihil de nouo induceret statutum. ¶ Secunda ratio deci dendi posset esse: quia statutū hoc generali ter intelligendo priuasset ecclesiā iure suo in debite. sed statutum nunquā debet ita intel ligi vt resultet talis absonus & iniquus intel lectus. pro hoc tex. optimus in. l. ij. C. de no xali. & no. Bart. in. l. omnes populi. ff. de iu sti. & iur. Et ex hoc no. q. statutum generali ter loquens recipit interpretationem restri ctuam ne tertius puniatur seu priuetur iure suo indebite. ¶ Si autem statutum per om nia loquitur secundum ius commune. ita q. non potest intelligi vt aliquid addat: tunc quid operetur tale statutum videtur quod nihil. sed sit ius commune. quod sentit gl. in c. j. de consti. libro sexto. sed dic quod opera tur: quia dat nouam actionem. nam poterit agi etiam vigore statuti: vt dicit Bartol. in dicta. l. j. ad le. fal. sicut quandoque prator de cernit id quod ius ciuile: & potest agi de iu re ciuili. vel iure pratorio. de quo no. in. c. j. §. de rescrip. ¶ In glo. in versu. *interpretatio ne. ibi: interpretatur suam constitutionem*. Sentit ergo glo. q. legatus potest suam constitutio nem interpretari: cū oritur dubietas. sed hoc non est verum indistinctē: sed procedit si adhuc durat eius potestas. nam si est fun ctus legatione. hoc facere no potest. ar. in. c.

l. ij. C. quomodo & quādo iu. & in. l. si in vlti. colum. C. de bonis aut. iud. & pos. & de p. dictis verbis vide omnino Bar. in. d. l. si q. maior. i. j. col. Itē adde q. q. dicit mouere cotrouersia no solum in iudicio sed extra: & etiā resistendo. vt dicit glo. no. in. l. lucius. §. tres hāredes. in ver. mouerit. ff. ad trebel. quam alle. & sequitur Bal. in. c. auditis. in. j. col. de res. spo. Itē adde hic do. Anto. in quodam suo cons. quod incipit Iesu Christi & ma tris eius. in prin. vlti. colum. vbi dicit q. ille qui iurat nullā facere contio uersia: & si sup facto dicit egisse: excluderet omne remediū. & ita dicit q. plures cōsultant Bar. vt no. in. l. sciendū. ff. de ver. obli. & in aut. sacra pu berū. C. si aduer. ven. Itē q. q. dicat petere domū lit. cote. tenet. glo. in. l. j. ff. si cer. pe. & q. dicat iudiciū tūc demū q. lis est conte. tex. est in. l. is q. se obtulit. ff. de rei vendi. tex. etiā in fi. cū gl. videtur p. bare q. lis dicatur peragi li. cote. & est gl. expressa in ver. agitur. in. l. hominē certum. ff. mā. & glo. in. l. si postea. in ver. egi. quā ad hoc ibi no. Bal. ff. de peculio.

ZACHA. ¶ Nec ppter hoc tollitur prima constitutio. Adde pro ve rificatione huius dicti Gemi. in. c. j. nu. 19. & ibi limitatiue & diffuse per Celsum in apost. in ver. alia. §. de consti. in. vj. & Card. in proce. cle. §. vni uersitatis. nu. 12. & ibi etiam in apost. eiusdem Celi in ver. constitutio.

Hoc sit de iure. De statuto disponente: idem q. ius commune an intel ligi debeat vt aliquid operetur. vide latē per do. Ant. in. c. j. de postu. & do. Abb. in. c. pastoralis. de appel.

SEBA. SAPI. ¶ Ius cōmune. Vide omnino Feli. in. c. solita. col. iij. ver. in quantum gl. & doc. §. de maio. obe. vbi multa ponit: quid opere tur statutum quod idem disponit quod ius commune: de quo etiam vide quod no. Gemi. in. c. si gratiosa. col. j. de rescrip. lib. vj.

HHHH iij

sup p. prietate rei. sed et si sup posses sione v. usufructus. vel alio iure ipsius text. est quē ibi ad hoc no. Ang. in. l. stipulatio ista. §. si quis fortē. de ver. obli. sed cōtra An ge. in quātū dicit q. molestādo super possessione dicitur mouere cotrouer siam super re. vide tur tex. cum gl. & ibi Bar. in. l. ratio. in prin. ff. de act. emp. & benefacit. l. si duo. §. j. ff. vti poss. vbi dicitur q. aliud est res. a liud possessio. ad idem vide Bal. in l. j. in fin. C. de pe ricul. & cōmo. rei vendi. Idem quan do. verbum pete re: importat lit. cō testa. vide Bart. in l. si decem. circa prin. ff. de verb. oblig. & in. d. l. am plus non petitū. Bartol. in. l. si liber t. ff. de iure patro. & in. l. titia hāre dis. per illū tex. de condi. & demon. & pulchrēp. Bal. in. l. j. C. de lit. con test. in authen. ha bita. in vlti. colū. C. ne fil. pro pa. & in. l. ij. §. illud. C. de temp. appel. & ibi etiam de verb. po stulauerit. & ple ne per Sali. in. l. si quis maior. C. de transac. per Bal. in

Panormi. super Prima Secundi Decret.

a ¶ Statutarij. Vtrū illi quibus data est potestas edendi statuta possint postea fecerunt ea interpretari. Et vtrū auctori q fecerunt statuta possint ea interpretari. & quid de eorū successorib⁹. vide latē per Io. de imo. i. l. ex facto. i. pri. ff. d. vul. & pu. & Bal. in l. j. invlt. col. ff. de cōsti. pri. vbi dicit q statuta rñ remoti ab officio nō possunt interpretari. & quid de eorū successorib⁹ q nō possunt interpretari nec cōdere statuta: & ad de q si data est potestas alicui interpretandi statuta, non posset facere interpretationē additiuā secundū do. Ant. in c. sup. qōnū. i. pri. in fi. iij. col. de off. dele. p quo est bo. tex. in c. cū dilecti. de acc. ad quod vide Abb. in prima pte statu. q. xxij. Itē vide Bal. in c. j. in. ij. col. in tit. qui suc. tē. vbi dicit q platus depositio officio nihil pōt declarare sup ptecedentib⁹ cōtractib⁹ & Abb. & Io. an. ita tenere in isto cap. ex parte.

b ¶ Interpretari. An & quando Iudex possit interpretari inīam suā, de hoc vide gl. i. c. sicut. s. ex his. xj. qō. j. ple ne p Bal. i. l. ea que C. con. vel episc. & Bar. in l. iter stipulantem. s. j. de ver. ob. concludit Bal. vbi. s. q pōt facere interpretationē nemi nē lā dētē. vide de hoc p gl. i. ver. corrigēdi. in l. ij. C. de sen. ex breui. reci. & Ang. limitat ibi illā gl. & vide Bal. in c. j. in fi. de re iudi. & late Bar. in l. ab exco. in prin. ff. de app.

c ¶ Tua nobis. Ad de hic Archi. in c. frater noster. xvj. q. j. circa finē. vbi dicit q hñs gratiā secundū formā hui⁹ decre. tua nobis. nō poterit vti sua gratia cōtra illū q expectabat bñfi-

in literis. de offi. deleg. & in l. Iudex. ff. de re iud. Vnde si bene pōderetur tex. hñc. papa ratificauit illā interpretationē legatorum. aliās non valisset illa interpretatio: vt dicit hñc. Io. an. & benē. ¶ Et facit ad quāstionē. nūqd statutarij deputati à populo possint interpretari statuta per se edita si oritur aliqua dubitatio. & Io. and. hñc & Bar. & communiter legistē in l. oēs populi. ff. de iusti. & iur. concludunt q non. ex quo functi sunt eorū officio. Nec obst. q eius est interpretari cuius est condere: quia in veritate nō videntur illi condidisse statuta: sed populus qui dedit authoritatē: quia is dicitur facere cuius authoritate fit: vt in c. si diligenti. de p̄scrip. & ideo recurrendum est ad populum seu cōciliū generale. & intelligo quōd debet recurrere ad populum seu ad concilium quādo interpretatio est valde dubia: secus si est clara & iuri consona: quia tunc Iudex corā quo vertitur quēstio poterit interpretari statutum. sicut dicimus in lege cōmuni. & in priuilegio principis. vt no. Inno. in c. cū spirituali. de ap. & Bar. in d. l. omnes populi. & glo. in c. cū venissent. de iud. facit l. benignius. ff. de legi. & l. fi. de consti. prin. & l. vnica. C. de profes. qui in vrbe constan. l. xij. vbi datur inferiori bus potestas interpretandi. ¶ An autē Iudex possit interpretari b sententiam suam. vide plenē per Bar. post glo. in l. ab exco. ff. de appel. nā si est delegatus, non potest. per c. in literis. p̄alle. Si est ordinarius & inferior, etiam non potest. sed si habet merū imperium: & tunc potest: vt in d. l. ab exco. re. vbi tex. no. & ita debet interpretari vt nō corrigat seu mutet, sed declarat tātum: quōd tene menti.

SVMMARIVM.

Fructus beneficiorum quæ sunt vacatura licite impetrantur ab episcopo ad tempus pro debitis ecclesie soluendis.
Ius percipiendi fruct⁹ ad tēpus de bñficijs vacaturis pro debitis ecclesie soluendis. à quo cōcedi pōt?
Beneficiorū appellatione veniunt etiā maiora beneficia, puta episcopatus & similia. 3.
Priuilegium si est fauorabile, est largē interpretandum: secus si tendit in p̄iudicium tertij.
Indefinita an æquipolleat vniuersali?

¶ C A P.

XXXII.

Tuanobis. In priuilegio de percipiendis fructibus beneficiorum, appellatio beneficiorum maiora beneficia comprehendit. Ita cōmuniter summatur. Sed ego addere ad summariū quādo priuilegium est cōcessum episcopo p honesta & fauorabili cā: quia ita loquitur tex. vt j. dicā. Cōmunis diuisio, secunda. ibi: Nos. ¶ Casus literalis. Ep̄s Tulen. grauatus erat onere debitorū: impetrauit à dño papa: vt fructus beneficiorū quē in dioecesi sua vacare contingeret propter debita releuāda, per biennij retineret. Quidā indulgentiā illā malitiosē restringere molientes afferuerūt p̄bendas & maiora beneficia bñfiorū nomine minimē cōtineri: ep̄s significauit hoc do. pape. & ipse respōdet q in hoc casu gñrali noīe bñfiorū p̄bendē ac alia bñficia cōtinent. Ber. ¶ No. j. ex tex. vnā iustā

& licitam causam concedendi fructus beneficiorū ad tempus. videlicet pro soluendis debitis ecclesie cathedralis, seu ep̄i obligati nomine ecclesie. An autē ep̄s cū capitulo possit hoc statutū facere dic vt not. in c. si propter tua debita. de rescrip. li. vj. vbi etiā no. nūqd legatus possit hoc indulgere. ¶ Secūdo no. q verbū beneficiū latē sumptū comprehendit etiā beneficia maiora. quod etiam probatur in regula. j. de reg. iur. lib. vj. cū ibi no. vnde ibi verificatur etiam in episcopatibus & Archiepiscopatibus. dum dicit beneficiū ecclesiasticum nō potest sine institutione canonica licite retineri. ¶ Sed opp. quōd nō debeat hñc latē sumi: sed stricte. quia hñc tractatur de p̄iudicio beneficiorū vacantium: & est cōtra ius cōmune. ergo debet fieri stricta interpretatio: vt in c. qd dilecto. de cōsan. gui. & affi. dixi in c. cū olim. s. de priuile. Sed quando verbū beneficium stricte sumit non comprehendit beneficia maiora. vt est tex. in c. cū in illis. de p̄ben. li. vj. facit. c. fi. eo. tit. in antiquis. Sol. contrariū videtur difficile. Io. and. hoc videtur intelligere duobus modis. Primō quōd ideo hñc fit larga interpretatio quia non tractatur de graui p̄iudicio priuati: sed certē ista solu. non videt indistinctē vera: quia multum p̄iudicatur beneficio si fructus absorbentur per duos annos. ¶ Secunda sol. q hñc tractatur de interpretatione priuilegij principis. hñc etiā sol. non est bona quia quando priuilegium principis est iuri derogatiuum, vel absorbet ius alteri⁹, debet stricte interpretari: vt dixi in c. olim. s. eo. & ideo (vt dixi in prin.) debet intelligi iste text. quando cōcessio fuit facta episcopo pro debitis soluendis. hñc est enim causa honestissima vt filij subueniant parenti. & ideo materia ista cū sit fauorabilis in se non debet restringi sed ampliari: & sic intelligo text. ibi. in hoc casu &c. scilicet vbi ex honesta & fauorabili causa indulgentia facta est episcopo. secus autē dicerem vbi indulgentia fieret tertio. arg. eorum quæ no. Io. mo. in d. c. si propter de rescri. in. vj. ¶ In glo. fi. ibi: ab omni munere. Vult ergo dicere quōd indefinita nō semper æquipollet vniuersali. q. d. quōd aliud est quando conceditur indulgentia super omnibus beneficijs, & aliud super beneficijs. Sed tu dic melius de hac materia an & quādo indefinita æquipolleat vniuersali: vt no. in d. c. vt circa. de elec. lib. vj. hñc enim fit interpretatio larga propter rationem p̄dictam.

SVMMARIVM.

- 1 Moderatio: hoc verbum continet & denotat diminutionem non augmentum.
- 2 Numerus canonicorum solet minui si facultates ecclesie sunt adeo diminuta vt canonici non possint commode viuere.
- 3 Habens potestatem minuendi in causa diminutionis reddituum: non videtur habere potestatem augendi in causa augmentationis reddituum.
- 4 Fructus ecclesie si superexcreverunt, debent conuertere in vtilitatem ecclesie, donec de eis aliter fuerit dispositum.
- 5 Delegatio nō extenditur vltra casum expressum. Numerus canonicorum an possit per ipsum episcopum minui, vel augeri?

Transmissa

cū vacaturum antē q sibi cōcedere tur priuilegiū secundū formā hui⁹ decre. & ita dicit tenere Vin. in hac decre. qd est sing. mēti tenēdū p limitationē hui⁹ tex. & ibi dicit Archi. q hñc nō ob. c. si tibi cōcesso. de p̄b. lib. vj. qā nihil facit ad p̄positū. & hñc dicit esse rōnē: qā scda gñra p̄iudicat primē nisi de ea faciat mentionē. Idē etiā p̄tualiter dicit Do. in c. si p̄pter tua debita. in. vñ. col. de rescrip. lib. vj. allegabat dictum Vinc. i hoc. c. tua nobis.

d ¶ Bñficia. Adde tex. magis clarum vbi p̄prie in casu huius. c. appellatione beneficij venit beneficiū curatum in c. si tibi cōcesso. de p̄bē. li. vj. & an appellatione beneficij cōtineat p̄benda. vide pulchrē per do. Ant. post alios in d. c. fi. de p̄ben. & i terminis hui⁹ decre. qd cōtineat appellationē beneficiorū. vide oīno latē p Do. in c. si p̄pter tua debita. in. ij. col. de rescri. li. vj. & qd no. Do. in c. fi. in fi. de off. vica. lib. vj.

SEBAS API.
d ¶ Beneficia. quid veniat appellatio ne beneficij. vide latē per Feli. in c. postulasti. col. vj. ver. vide ad glos. ibi. s. de rescriptis.

CAP.

XXXIII.

SUMMARIUM.

- 1 Rerum appellatione veniunt etiam incorporalia.
- 2 Contractus qui consensu contrahitur, contrario consensu dissolvitur, nisi illi contractus transierint in sacramenta spiritualia, ut in matrimonium & similia.
- 3 Contractus appellatione an veniat contractus matrimonii.
- 4 Ad perdendam possessionem an requiratur necessarius animus & corpus, sicut in aquirenda.

CAP.

I.

Mnis. Non potest breuius sumari

- & pone casum in c. ij. s. de sp. o. Casus literalis. Omnis res. i. omnis obligatio temporalis per quascumque causas contrahitur, per easdem dissolvitur. huiusmodi enim obligationes temporales siue contractus consensu contrahuntur, & dissensu dissolvuntur. secus in spiritualibus obligationibus quae consensu contrahuntur: sed dissensu non dissolvuntur. ut sacramenta ecclesiastica. Ber. ¶ T. No. primo ex tex. iuncta gl. q. appellatione rerum comprehenditur etiam praeter incorporalia. unde hic comprehenditur contractus & omnis obligatio. de quo vide quod non in c. ij. de reb. ec. non alii. li. vj. & i. l. mouetur. ff. de ver. sig. ¶ No. ij. q. contractus dicitur nasci tempore consensu: & dicitur dissolui cum contrarius dissensus interuenit. ¶ T. In gl. j. ibi: omnis obligatio siue contractus. exemplum in stipulatione quae consensu contrahitur. & contrario consensu dissolvitur: ut in l. si vnus. §. pactus. ff. de pac. Idem in contractu emptiois & venditionis. nam contrahitur ex solo consensu, & re existente integra dissolvitur contrario consensu: ut in l. j. C. q. n. li. ab ep. dis. Sed si interuenierit traditio rei post venditionem, oportet quod etiam interueniat retraditio. alias non dissolvitur. ut in dicta. l. j. ¶ T. In ead. glo. ibi. fallit haec regula in matrimonio: & ratione fallit quare matrimonium non dissolvitur contrario consensu. vide per glo. in c. quapropter. xxvij. q. ij. nam matrimonium est maximum sacramentum: ut in c. debitum. de biga. quia ex quo semel contractus est, eius dissolutio non est in potestate hominum. ¶ T. In ea. gl. ibi: et in baptismo. R. o. autem istorum casuum est: quia non potest proprie interuenire contrarius actus: sicut dicimus in virginitate quae semel amissa amplius recuperari non potest. xxxij. q. v. c. si paulus. & idem in omnibus in quibus character spiritualis imprimitur. ¶ T. Et in gl. de hoc an in perdenda possessione sufficiat solus animus. vide per gl. in l. ij. §. in admittenda. ff. de acqui. pos. & coiter tenetur quod sic. siue sit naturalis: siue civilis. unde ratio quare facilius possessio admittatur quam acquiratur est: quia ad acquirendum requiritur animus & corpus: sed in perdendo sufficit solus animus. Et ad l. quae admodum. alle. in gl. quae dicit quod requiritur utrumque in perdedo. R. ideo quod si incipit a corpore, tunc requiritur utrumque. quia solum corpus sine animo non sufficit: sed si incipitur ab animo: tunc sufficit solus animus. Item fallit haec regula in casibus non in c. cum inferior. de ma. & obe. nam in multis casibus potest quis ligari: non tamen absolui. Tene menti.

SUMMARIUM.

- 1 In dubijs semper fieri debet interpretatio quae tendat in maiorem partem. 2. 6. 7.

Ransmissa. ¶ Verbum moderationis diminutionem continet non augmentum. hoc dicit. Communis diuisio. Secunda ibi: quod circa. Casus literalis. Episcopus & capitulum xantonen. significauit domini. Pape, quod quadragenarius numerus in eorum ecclesia constitutus non potest obseruari. eo quia facultates ecclesie non sufficiebant. unde petebant, quatenus numerum canonico. secundum facultates ecclesie dominus Papa moderare vellet: mandauit pa. quibusdam ut cano. & prebendarum numerum. secundum facultates ecclesie moderatur statuentes eundem numerum obseruari. Ipsi vero inuenerunt facultates ecclesie a tempore statuti numeri adeo excreuisse. quod sine diminutione prebendarum maior ibidem numerus poterat ordinari. unde petebat a domino Papa. an per verbum moderationis quod in literis pa. positum erat eundem numerum augmentare deberet vel minuere. mandat pa. quatenus si antiquae prebendarum non sunt diminutae cum moderatio ibi locum non habeat: numeri prebendarum & cano. dimittant in eo statu in quo ipsum inuenerunt augmentum conuertentes in utilitatem ipsius ecclesie. donec pa. super hoc aliter duxerit disponendum. Bern. ¶ T. No. j. ex tex. vna causam legitimam minuendi numerum canonico. & prebendarum quoniam post statutum numerum facultates ecclesie adeo diminutae sunt quod cano. instituti non possunt comedere vivere. ¶ Secundum. not. quod super excrecencia reddituum non frangit numerum canonico. ipso facto & in hoc est iste tex. not. de quo plenius not. in c. cum M. de consti. & dicit ibi. not.

- 2 duxerit disponendum. Bern. ¶ T. No. j. ex tex. vna causam legitimam minuendi numerum canonico. & prebendarum quoniam post statutum numerum facultates ecclesie adeo diminutae sunt quod cano. instituti non possunt comedere vivere. ¶ Secundum. not. quod super excrecencia reddituum non frangit numerum canonico. ipso facto & in hoc est iste tex. not. de quo plenius not. in c. cum M. de consti. & dicit ibi. not.
- 3 ¶ T. Tercio not. quod cui datur potestas minuendi in causa diminutionis reddituum: non videtur data potestas augmentandi in causa augmentatiouis. Ex quo collige quod potestas delegata est stricte interpretanda & non extendenda ultra casum expressum. ¶ T. Ultimo not. quid sciendum est de redditibus super excrecenciis. debent enim conuerti in utilitatem ecclesie. donec aliud fuerit dispositum. Sed quare quid comprehendatur hic appellatione ecclesie. Ioan. and. ponit duplicem expositionem. primo ut intelligatur episcopus cum capitulo. ar. in c. cum clerici. s. eo. secundo intelligit ut debeat conuerti in pias causas. nam quicquid superest necessitatibus ecclesiarum debet conuerti in pias causas seu expendi. xij. q. j. in c. quia. Et haec expositio licet bonasit in se. tamen tex. videtur velle concernere in utilitatem istius ecclesie. unde poterit conuerti in fabricam vel poterunt emi possessiones ut postmodum possit habere ampliores redditus. argu. in c. videntes. xij. q. j. ¶ T. In gl. in ver. excreuisse. ibi. utrum possent augere numerum. Sed ratione decidendi glo. ponit: sed satis colligitur ex tex. quia verbum moderatio continet diminutionem, & potestas delegata non est extendenda ad casum non expressum in c. cum olim. de offi. dele. sed papa, vel Episcopus poterunt augere numerum. Et an Episcopus cum capitulo possit augere vel minuere numerum, vel creare vel suppressere dignitatem. dic. ut plenius not. in c. cum accessissent. s. de consti. ¶ In gloss. pe. in fi. sed solue quod ubi constat de mente recedimus a proprietate verborum. ita loquuntur contraria: alias autem inheremus significationi verborum. ita loquitur iste text. ad idem. l. non aliter. ff. de leg. iij. ¶ In gl. fi. in fi. Not. fi. gl. nam videtur recedere ab eo quod s. dixi. Conclude ergo quod qualitercumque redditus sint augmentati conuerti debent in utilitatem ecclesie. & potest intelligi de redditibus ultra prebendas. Red. vero prebendarum non debet de facili minui. Fateor tamen quod si prebende erunt multum augmentatae quod superior poterit augmentare numeri prebendarum de quo tamen dicendum: ut plenius not. in c. cum M. preallega. Nec obstat. contrarium supra formatum in glo. ff. quia ex quo super excrecencia provenit ex redditibus ecclesie, non est curandum qualitercumque proveniunt. arg. opti. xij. q. j. in c. fi.

De regulis iuris

Rubrica.

¶ Continuatio rubricae sumi potest ex glossa super rubricam huius tituli. in. vj. vel continua aliter & sic. Supra vidimus multa iura specialia: verum quia ex iuribus specialibus omnes casus occurrentes decidi non possunt: congruum fuit in fine operis subnectere aliquas regulas generales. Ideo sequitur rubrica de regulis iuris.

¶ Moderationis. De isto verbo vide gl. ibi Do. in c. cupientes. de elec. i. vj. & tex. & doc. in c. inquisitionis. de accu. And. Bar. ZACHARI. ¶ Adde gl. in c. fi. j. eo. tit. & Car. in cle. ij. de magistr. ubi alle. praalle. c. fi. j. eo. & ibi Abb. glo. & doct. ZACHARI. ¶ Expressum. Adde quod non in c. quere. ti. nu. 4. in apo. in ver. ut magis Iudex delegatus timeatur. s. e. p. q. limitabis hoc dictum, quia indistinctum non est verum.

SEBASAPI.

¶ Incorporalia. Vide remissive Felin. in c. puenit. col. ij. de test. cog. Alex. in l. na. qd. §. notionis. in. iij. no. ff. ad trebel. & in c. si. l. xij. col. ij. in. iij. volu. clxxx iij. col. ix. in. ij. dubio. in. ij. volumi. ZACHARI.

¶ Incorporalia. Adde Bar. in l. rei. ff. eo. ti. Bal. in l. ex legato. in. iij. opp. C. de leg. & i. rub. C. e. ti. de ver. sign. & plenius Bar. in l. quintus. §. argento. in. j. col. ver. q. realiquis donauit. de auro & argen. leg. istu. & doct. in c. fi. s. de prescrip. & Alex. col. clxxx v. volu. ij.

Panormi. super Quinto.

Misericordia. Et 2
maximè i picipi
bus: qd nihil tā pe
culiare seu ppiū
esse debet maieſta
ti impiali qd hūani
tas & misericordia
p quā sola dei ſer
uat imitatio. dixit
tex. in. l. fi. in fi. C.
de don. inter vi. &
vxo. nam ita credi
mus dei beneuolē
tiā & circa genū hu
manū nīmā clem.
q̄tū noſtrę natu
ræ poſſibile eſt imi
tari. q̄ quotidianis
hoīm pctis igno
ſcere dignat̄ poeni
tētiā ſuſcipere no
ſtrā, & ad meliorē
ſtatū deducere. ita
elegātē dicit īpe
rator Iuſtinian⁹ in
l. īperial. circa p̄i.
C. denup. & ibi gl.
iij. alle. cōcordātes
SEBA. SAPI.
b **A**bbreuiatē. Vi
de Fel. in. c. cū. P.
tabellio. co. iij. ver
fic. vii. queritur. ſ.
de fid. inſtru.
c **P**er Bar. Et p do.
Anto. in. c. ex mul
ta. de vot.
ZACHARI.
d **A**dde Lāfrā. de
ori. in. c. qm cōtra
falſam. in prin. nu.
12. & ibi in apoſt.
Be. va. & Celſi in
ver. dictio & c. ſ. de
pba. Gemi. i. c. j. ſ.
in ceteris. & ibi in
apo. Celſi. & ver.
de cle. coniug. &
Bal. cō. lxiij. no. v.
d **P**artē. An dubia
ſint interpretāda
in meliorē ptē. vi
de p fan. Tho. i. ij.
ñ. q. lix. artic. iij. in
fin. vbi dicit qd de
quolibet eſt p̄ſu
mēdū bonum, niſi
appareat cōtrariū
dūmō nō vergat in
periculū alterius;
qatūc eſt adhiben
da cautela vt non
de facili vniciuſq;
credat ſecundū il
lud lo. iij. Noli
credere oī ſpiritu.
Itē vide oīno qd
no. Do. i. c. j. in. vl.
co. ver. no. iſtā gl.
q̄ vbi qd aſtat de
iur. cal. li. vj. Itē vi
de oīno qd ſcri
bit fan. Tho. i. iij.
ſen. di. xvj. q. j. arti
cu. v. cir. fi. vbi di
cit qd ſic oportet p̄
ſumere de quoli
bet quod libet bo
num. ſed illud ad
quod tenetur quo

Euangelij verba poſſunt allegari ad diſiſionem
cauſarum.

Iudex debet habere p̄ oculis & misericordiam:
& ſeueritatem ſimul: & non vnum ſine alio.

Cetera. Iſta dictio abbreviatē ſcripta comprehendit
aliqua vltra p̄cedentia.

Peccatum quando aliquid poteſt in dubio eſſe &
nō eſſe, ſemper debemus interpretari quod non
ſit peccatum vt vitemus illud. 7.

Clericus ſi reperiatur amplecti mulierem, an p̄a
ſumatur facere cā dilectionis.

In maleficijs non p̄ſumatur bonus animus.

CAP.

II.

Stote. Dubia in melio
rē partē interpre
tari debēt. hoc dicit. Et primō
ponūtur verba euangelij. Secū
dō verba Bedæ exponentis. Se

cūda: ibi. hoc loco. Casus literalis. Eſtote mi
ſericordes, & nolite iudicare: & nō iudicabi
mini. Exponit hic Beda particulā iſtā huius
authoritatis: nolite iudicare & c. dicit Beda.

nihil aliud nobis p̄cipitur niſi vt ea quę du
bia ſunt quo animo ſiant in meliorē partē in
terpretemur: qd aut ſcriptū eſt vt fructibus
eorū cognoscetis eos: de manifestis dicitur:

quia illa non poſſunt bono animo fieri: vt ſtu
prum, blaſphemię, & ſimilia: de quibus cūm
certū ſit illa eſſe mala nobis permiſſum eſt iu
dicare: & ideō ad bonū reduci non poſſunt.

Ber. ¶ No. primō ex tex. qd verba euāgelij
adduci poſſunt ad diſiſionē cauſarum. quini
mō multi cano. extracti ſunt ex authoritati
bus noui & veteris teſtamenti, vt dicit tex. in

c. qualiter. ij. de accuſatio. ¶ Itē not. princi.
pro miſericordia exhibēda. & in dubijs me
lius eſt reprehendi de miſericordia: quā de
ſeueritate. xxvj. q. vlti. c. alligant. debet tñ mi
ſericordia immiſceri cum ſeueritate. quia ho

mo non debet eſſe nec multū miſericors nec
multum ſeuerus: ſed debet Iudex in iudican
do habere p̄ oculis miſericordiam & ſeue
ritatē. vide tex. cū gl. in. c. diſciplinā. xlv. diſt.

¶ Not. de hac dictioe & c. quā abbreviatē b
ſcripta cōpreh. aliqua vltra p̄cedētia: & cō
prehendit qd eſt ſolitū ſequi. & idem eſt dice
re & c. quod & j. de quo per Bart. c. in. l. gallus.

ff. de liberis & poſth. ſecus ſi nō eſſet abbre
uiatē ſcripta. quia tūc capitur prout verbum
ſonat. ¶ Itē not. qd facta dubia que poſſunt
referri ad pecca. & nō peccatum debem⁹ ſem

per interpretari in bonā partē d & vt euitetur
pecc. pro hoc vide gl. in. c. abſit. xi. q. iij. & tex.
in. c. in ſcripturis xcvj. di. vbi ponunt verba
imperatoris dicētis quōd ſi videret clericum

amplexantem mulierem p̄ſumeret quōd
cauſa benedicendi. Hoc tamen dictum intel
lige quando pro parte ſiniſtra c p̄ſumptio
non eſt vehemētior quā poteſt colligi pro
conſuetudine & qualitate perſonarum: quia

tunc faceremus interpretationem in deterio
rem partem: vt in. cap. j. de cleric. non reſi. &
xcj. di. in. c. clericus. & in. c. cūm in iuuentute
ſ. de purga. ca. & bon. tex. in. c. ij. xliij. diſtinct.

¶ Vltimō nota quod in maleficijs non p̄a
ſumitur bonus animus. concordat. capitu.
primō de p̄ſum. Iem quōd ſicut arbor bo
na vel mala cognof. ex fructibus: ita & homo

an ſit bonus vel malus cognofciſ ex operib⁹.
vnde in euang elio. Ex fructibus eorū cogno
ſcetis eos. Et no. qd in certis nō eſt locus cōie
cturis: & ad hoc ſolet allegari iſte. tex. ¶ In

gl. ij. i. fi. hac gl. exponit tex. tripliciter: ſed poſ
ſunt oēs iungi ſimul qd aut ſum⁹ in cōtracti
bus ſeu priuilegijs: & tunc in dubio debem⁹

interpretari rem vt potius valeat: & tūc illa
pars dicit̄ melior. Aut tractamus de re odio
ſa. puta in poenis iponēdis & tūc debet inter
pretari i meliorē partē. i. benigniorē. qd odia

debēt reſtringi: vt in regula odia & in regula
in poenis. li. vj. Aut ſumus in cōcernētib⁹ pe
riculū animarū: & tūc debēt interpretari in
meliorē. i. in ſecuriorē: quia illa eſt melior q̄
ſecurior: vide bo. glo. in. c. vnico. de ſcruti.

SVMMARIUM.

1 Mendacium non debet quis dicere ad hoc vt pro
ximus euitet iniuriam ſuam.

Peccatum etiam minimum non debet quis cōmit
tere: vt euitetur maius.

CAP.

III.

Viſcandalizaue
rit. Propter ſcādālū euitandū
veritas f non eſt omittenda.

hoc dicit. Diuiditur. Nā pri
mō ponuntur verba euangelica. Secundō
verba Bedæ. exponentis ibi: vtilius. ¶ Casus

literalis. Pone caſum p. c. xj. q. iij. inter verba
laudantiū: non quod in os intrat coinquinat
hominē, ſed qd ex ore procedit. Audito hoc

verbo ſchandalizati ſunt iudei: cum hoc
dictū fuiſſe domino reſpondet: ſinite eos: cē
ci ſunt & duces cecorum. & ideō dicit Beda

vtilius ſcādālū naſci permittitur q̄ veritas
relinquatur: nō em̄ propter ſcādālū debet ho
mo peccare mortaliter Ber. ¶ No. j. ex tex.

quod propter ſcādālū ſeuitandū non debet
quis cōmittere malū, & ideō nō debet quis
dicere mēdaciū etiā ad finē vt proxim⁹ eui
tet iniuriā ſuā. xxij. q. ij. in. c. ne quis. nec debet

quis cōmittere malū q̄tūcūq; parū vt proxi
mus euitet maius malū & ſcādālū: de quo vi
de gl. xliij. diſtin. in ſumma. vbi examinatur
iſte articulus. & declara iſtum tex. prout ha
betur in. c. ij. de noui ope. nun.

SVMMARIUM.

1 Neceſſitas non ſubiaceſt legi: & peccatum commis
ſum tempore neceſſitatis non eſt punibile.

Peccatum non dicitur ſi non eſt voluntarium.

2 Votum non dicitur rumpi ſi rumpitur propter ne
ceſſitatem.

CAP.

III.

Vod nō eſt. Propter
neceſſita

tē illicitū efficit licitū. Priō po
nit dictū. Secūdō exēpla ibi: nā.

¶ Casus literalis. Dicit Beda ſu
per Marcū qd nō eſt licitū in lege: facit neces
ſitas licitum: quia neceſſitas non ſubiaceſt le
gi: quod pbat authoritate veteris legis ſecū
dū quā p̄ceptū eſt ſabbatū cuſtodiri: & tñ

Machabei ſine culpa ſua pugnabant in ſab
bato propter

p̄termiſſo peccat
qa bonū credere
debem⁹, malū non
niſi conſtet nobis
de malitia ei⁹. Itē

qd hic dicit̄ p̄ſu
mi in bonā partē.
Limita niſi id qd
gerit̄ da natura ſui

ſit malū: licet ali
quo caſu poſſit eē
bonū. ad hoc alle.
gl. in. c. cū ab oī. de

vi. & hon. cle. ſecū
dō limita niſi ex
cōi cōtingētia ille
act⁹ cōſueuit exer
ceri in malū: vt i. c.

j. de cle. nō reſidē.
SEBA. SAPI.
¶ Siniftra. Idē ſen
tit Abb. in. c. j. ſ. de
cle. non reſid. vide

Alex. in cōſi. cxx.
vñ. i. ci. viſa in quiſi
tioe. co. ij. i. iij. vo.
SEBA. SAPI.

f ¶ Veritas. Multa
de inueſtigatōe
veritatis ponit Lu
cas de pēna in. l.

quoties. col. iij. C.
de nauſra. li. xñ. &
q̄ iſte text. debeat
intelligi in iudice

voluit Abb. in. c.
officij. ſ. de poenitē.
& remis.

g ¶ Scādālū. Et qd
ſit ſcādālū. ponit
Beatus Tho. in. ij.

ij. q. xliij. arti. j. &
in ea. q. artic. ij. iij.
& . iij. ponit an
ſcādālū ſit peccatū

veniale vel morta
le. & in ea. q. artic.
pe. & vlt. ponit q̄
omittēda ſunt: &
quę nō p̄pter ſcā
dālū. Itē vide plu
rimas qōnes in ma
teria ſcādali quas

ponit fan. Tho. in
ij. ſen. di. xxxvij.
q. ij. art. ij. iij. & . iij.

vbi pōit q̄ ſit cōue
niens diſſiniſio ſcā
dali. & vtrū ſit pec
catū. & vtrū ſit ſpā
le peccatū & vtrū

ſit ſemp peccatū
mortale. & vtrum
ſcādālū & paſſiuū

tātū puſillorū: &
vtrū p̄fectis cōpe
tat ſcādālū: & vtrū
ſoli p̄fecti poſ
ſint ſcādalizari. &

vtrum propter
ſcādālū ſint di
mittenda aliqua.
Item vide omni
no quę ſcribit do.

Bart. de bell. in. c. ij. de no. op. nū. Et limita istum tex. vt per do. in. c. j. an te me. ver. gl. & c. xlvij. d. l. in.

Necessitas. De triplici necessitate vide pulcherrimè per sanc. Tho. in iij. sen. dist. vij. q. j. argu. ti. j. vltra mediū. & vulgo solet allegari iste text. q. necessitas nō habet legē. Et adde vltra cōcor. alle. hic in gl. tex. in. c. ij. de despon. impu.

& in. c. j. de pigno. & in. c. licet. de fer. rīs. vbi est tex. nū. qd sit licitū die fe sto piscari p victu & regula qd quis i. vj. & pte rea dicit glo. no. q. reputat singularis in ver. mortis. in. c. pasto ralis. s. de offi. ordi. q. in casu neces sitatis licitū est lai cocōfiteri & absol uere sicut si esset sa

bato propter necessitatē: sic & hodie si quis egrotus ieiuniū fregerit: reus voti non habet. Ber. ¶ Not. j. ex tex. quod necessitas excu sat à pōtō. Rō est quia pōtū est volūtariū aliās nō est peccatum. xv. q. j. in prin. sed necessitas est cōtraria volūtati. ergo necessitas excludit peccatū: aliās aut puniretur quis sine culpa. quod esse non debet: vt in capitulo. ij. de con sti. ¶ Secūdo nō. q. in voto intelligit tacita cōditio si potero. ideo nō dicitur fractor vo ti qui propter necessitatem illud deserit.

SVMMARIUM.

Obligatio nō inducitur sex illicitē gestis.

Subditi habent præsumptionem pro eis quod quic quid faciant pro domino, faciant coacti.

¶ CAP. V.

Qodlatēter. ¶ Illici

tū obligationē nō inducit. h. d.

¶ Casus literalis. Illa quę sunt

latēter, siue clā. aut per vim. siue aliās illicitē firmitatē habere non debent: quia contra ius & equitatem fiunt. Ber. ¶ In glo. j. in fi. quid aut si prælatus allegat consue tudinem in seruitio recepto: de quo non erat memoria in contrarium. dicunt doct. q. aut probatur quod spontē seruitium fuit pręsti tum. & valet consuetudo: vt in. c. super quibusdam. s. tit. proxi. & xvij. q. ij. in. c. seruitiū & c. eleuterius. Aut probatur q. per vim: & tunc non valet hīc: & c. quia cognouimus. allega. in. gl. ¶ In dubio verō pręsumendū est pro subditis. argu. in. c. super hoc. de renū. & l. cū de indebito. ff. de proba.

SVMMARIUM.

Tortura non debet inferri non pręcedentibus indi cijs:

Tortura non debet dari cum veritas potest aliunde haberi: vel si non sint indicia sufficientia.

Copia indiciorum ad torturam est danda reo petenti.

Absentia iudicis de torquendo aliquem potest ap pellari.

Tortura debet esse moderata: adeo quod tortus re seruatur incolumis, vel ad innocentia: vel ad sup plicium.

Torqueri potest quis tam pro causa civilis: quam cri minali: Intellige in vtroque casu, vt infra nu me. 9.

Torqueri non possunt Doctores, nec alij positi in di gnitate: Vide j. nu. 9.

tit. l. palā. s. nō ē ignoscēdū. ff. de rei nup. qd facit an ppter necessitatē li citū sit furari. de quo in. c. ij. de fur. & tex. cū gl. i. c. discipulos. de cōse. di. v. & c. sicut. xlvij. di. per gl. & doc. in. l. ij. s. cū in ea. ff. ad legem rhod. de ia & vbi est glo. q. tempore necessitatis omnia sunt cōia. & ibi videno. An ge. ponētem an licitum sit armigeris qñ sunt in bello ēdeprdan pro vi

Clerici an possunt torqueri?

Tortura quędam genera.

7 Confessio facta in tortura non pręiudicat, nisi fue rit ratificata extra locum torture.

8 Tortura semel data non potest amplius repeti sine nouis indicijs.

10 Testis an & quo casu possit torqueri pro veritate habenda.

Personę quę non possunt torqueri.

11 Seruū an & quādo possit torqueri pro facto domini.

¶ CAP. VI.

Cum in contem

platione. ¶ Breue est, sed sum ma si. Tortura indicijs nō pręcedentibus inferenda non sunt. h. d. ¶ Casus literalis. Iudices à pricipio causę non debent à tormentis incipere: nisi primò aliquę pręsumptiōes pręcedant. Ber.

¶ No. j. ex tex. q. Iudex non potest à princi pio alia pręsumptione non habita torquere accusatum sine accusatore, vel teste. Item nō. q. tormentum dicitur quęstio. Et pro intelle ctu materię primò quęritur quid est quę stio. Sol. qd est veritatis indagatio per tormē tum. & potest appellari quęstio à quęredo: quia Iudex per tormentum inquit veritatē: & tormentū dicitur quasi torquēs mentem à

torqueo torques. ¶ Secūdo quęrit quādo procedendū sit ad tormētū. b. Sol. dicit Ioan. an. & cōmuniter doc. q. duo requirūtur. pri mō q. veritas aliter haberi non possit. nā tor mentum infertur cā inuestigandi veritatē, & in subsidiū: vt. l. diuus pius. ff. de qō. v. q. v. in. c. illi qui. vbi bonus tex. cū glo. ¶ Secūdo requiritur q. pręcedāt aliqua indicia siue p sumpiones, vel semiplenę probationes. nā si ne indicijs nō est inferenda qō. vt hīc: & in. l. ex libero. ff. de quęsti. Et q. indicia sufficiant nō pōt dari certa doctrina: sed relinquēdū est iudicis arbitrio, vnus tamē testis est sufficiēs secūdū oēs. de quo est glo. in. l. ij. C. ad. l. iul. maie. qd pcedit nisi alia ratio subeat in cō trariū. ¶ Nunquid aut reo petenti dilatio nē purgandi indicia sint dāda ante torturam: licet doc. hīc nō tangant. dic tamē q. sic. nā & si propria cōfessio excusari pōt: vt in. c. cū di lecti. de acc. ita & forti⁹ indicia aliunde pue nientia habent depositionem iuris. q. à iudi ce inrerloquente de tortura adhibenda appel rali potest: vt in. l. ij. ff. de ap. reci. & ij. q. vj. c. nō iolēt. i. ver. ante snām. & hoc q. Iudex gra uare possit, & post torturā grauaniē releuari nō possit. ¶ Tertiō q. qualis debet esse

secundū Io. an. in addi. Spe. in ti. de pba. ver. vidēdū & ver. xij. quę refert do. Ant. in. c. tertio loco. in pe. col. de pba. & in. c. veniens. el. j. in. v. col. & ibi latēno. de testi. & de hoc quale indicium requiratur vide per Bar. in apost. in. l. ij. in. iij. col. ff. de testi. plenē p Bar. in. l. ff. de qō. latē per Sal. in. l. fin. in vlti. char. C. de quęstio. vbi plura pulchra ponit de istis indicijs. Et adde quod vbiunque offensus exculpauit reum, nunquam potest reus torqueri etiam pręcedentibus legitimis indicijs. Bald. sin gu. in. l. j. in pe. colum. C. communia. de le. & de materiā hīc posita per. d. Abb. vide multa sin. scripta per. d. Barto. de bellē. in. c. de cetero. de t lib. Item an fama iuncta cum dicto syndici positi ad denuntianda

tu. p. cano. in. c. j. de emp. & ven. & prędicta faciūt ad id qd nō. Bal. i. an. defuncto. C. ad ter tu. q. paupes quo rū industria sit ne cessaria ad corū ali menta & victum nō debent cōcurrere ad onus imposi tæ collectæ. & idē etiam dicit Bald. in. l. etiā. in vlt. col. C. de execu. rei iu. qd tene mēti. dixit tñ alibi idē. Bal. in. l. iubemus nul lam nauem. in pri ci. C. de sac. tanēt. eccle. q. privilegiū exemptionis non prodest tempore magnę neces sitatis. Item quia glos. hic in fin. dicit q. propter neces sitatem pater potest vendere filiū & c. Adde q. tempore necessitatis non ta men potest dñs vendere rem sub diti sui, nec in ca su necessitatis pōt vasallus compelli pręstare collectas aut angarias. ita Bal. in. l. pen. C. de bo. quę libe. aduer te tamē, quia Bal. ibi nō loquitur in casu magnę neces sitatis: sed: neces si tatis simpliciter.

¶ Torturā. Ad de q. qñ est delega ta cā per hęc verba districte perqui ras: vel statutū di ceret illa verba: po terit pcedi ad tor turam his casibus quib⁹ aliās nō pos set. h. d. not. Bal. in l. ij. C. ad. l. iul. ma iesta. & refert & simpliciter sequi tur hoc domi. Bar. de bellē. in. c. in ad ditio.

¶ Indicia. Et adde quod fama sola nō facit indicium suffi ciens ad torturam

secundū Io. an. in addi. Spe. in ti. de pba. ver. vidēdū & ver. xij. quę refert do. Ant. in. c. tertio loco. in pe. col. de pba. & in. c. veniens. el. j. in. v. col. & ibi latēno. de testi. & de hoc quale indicium requiratur vide per Bar. in apost. in. l. ij. in. iij. col. ff. de testi. plenē p Bar. in. l. ff. de qō. latē per Sal. in. l. fin. in vlti. char. C. de quęstio. vbi plura pulchra ponit de istis indicijs. Et adde quod vbiunque offensus exculpauit reum, nunquam potest reus torqueri etiam pręcedentibus legitimis indicijs. Bald. sin gu. in. l. j. in pe. colum. C. communia. de le. & de materiā hīc posita per. d. Abb. vide multa sin. scripta per. d. Barto. de bellē. in. c. de cetero. de t lib. Item an fama iuncta cum dicto syndici positi ad denuntianda

media egregiē cōsuluit L. u. ro. in cōsi. ccccxxxij. inci. quo ad primū qd sufficiat publicatio. & q. ista faciūt an sit licitū doct. facere cōsilia dieb⁹ feriatis in casu necessitatis. puta pro forēsi q. hz necesse recedere: & cōis cōclusio est q. non. nisi in casu magnę necessitatis. & tunc debet doctor pecuniam quā habet pro consilio dare pauperibus: vt per Ioan. and & alios in. c. j. de fert. Et adde hic glo. not. in. pro hærede. in ver. maximē fu turā. ff. de acq. hære. quā ibide nō. Bart. q. vult quod ex cā maximē neces sitaris ope incertē trāsleāt ad extraneos q. alias nōē trāsfiit. Et gñafir q. pmittat ex cā necesi. vid gl. plenā. xxxij. q. iij. i. c. sicut. i. ver. fame. & gl. & doc. i. c. qrelā. de iurei. nō in ppter necessitatē delicti cōmittere pmit

Panormi. super Quinto.

maleficia. faciat in a
diciū ad torturā
dic q sic secundum
Bart. in cōf. suo qd
inci. Dñō pati de
burgo.

SEBA. SAPI.

a ¶ **Esse moderata.**
Adde q si Iudex
vtrūq inutatis tor-
mētis & immode-
ratis. ita q tortus
moriatur: ipse de-
bet decapitari: vt
no. Bal. in. l. j. C. de
emē. seruo. & An.
in. l. nemo carcere
C. de exact. tribu.
lib. xj. & Frā. bru-
nus in tract. de in-
dicijs & tortura. i
vij. charta in prin.

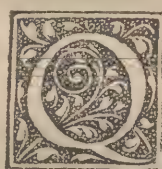
b ¶ **In dignitate. ad**
q quēadmodum
Doctor nō potest
torqri. vt est iste
tex. in. l. milites. C.
de quæstio. coniu-
ta. l. aduocati. C.
de aduo. diuers. iij.
illo mōne ille qui
desijt exercere ad
uocatiōis offm in
memo. pristinē di-
gnitatis. ista deter-
Bart. in. l. j. p illum
tex. C. de aduo. di-
iud. qd tene mēti.
& facit q not. in. c.
si qui episco. in gl
ma. xcij. di. & facit
tex. i. l. fi. de decu.
vbi plura de tortu-
ra. q ponit Bal. in.
c. at si clerici in. ij.
col. de iudi. Adde
hic qd illud dicit
q viles psonę de-
bēt torqueri antē
quā examinent in
relligij q debet eis
terror tormētōrū
incuti. qā fortē po-
terūt ligari ad cord
non autē poterūt
torqueri cum nō.
delinquerit. itano.
dicit Bal. in rep. l.
cūctos populos in
iij. char. ver. ij. op
C. de summa trini.
Item adde q sicut
añ li. cōte. nō pnt
recipi testes cōtra
aliquē vt. s. vt li. nō
cōte. per totum.
ita li. nō cōtes. non
debet aliquis torq-
ri in pēiudiciū ali

tortura. So. debet esse moderata. ^a Vñ debet
Iudex animaduerte ad indicia. Item ad quali-
tatē personę. an sit fortis in resistendo an ne.
Et finaliter debet ita torquere vt tortū ser-
uet incolumem innocentia. vel supplicio: vt
sic si deliquit possit pati supplicium debitū.
si verò est innocens. nō patiatur defectū cor-
poris. vt. l. quēadmodum. ff. de. q. ¶ **¶ Quartò**
quæro pro qua cā tortura possit inferri. Sol.
tam in ciui. quā in crimi. de crimina. patet. ff.
de qō. quasi per totū & in pēalle. c. illi in. c. j.
s. de deposito. ¶ **¶ Quintò** quæro qui homi-
nes sint torquēdi. Sol. tres sunt conditiones ho-
minū: quidā sunt liberi: quidā statuliberi: qui
dā serui. Liberorū quidā cōstituti sunt in di-
gnitate^b vel militia: & isti regulariter nō de-
bēt torqueri. nisi in certis criminib⁹: vt in cri-
mine læsę maiestatis & proditiōis & c. vt. l.
milites. C. de qō. Et ex hoc dicūt quidā q cle-
ricus regulariter nō est torquēdus. quia est
miles cælestis militia. vt in. c. j. de cler. egro.
Alij cōtra. per. c. si cōstitit. de accu. & per. d.
c. j. de deposito. deposito. & de materia vide
per glo. in. pēalle. c. illi. & xv. q. vj. in summa
Cōmunis conclusio Docto. & glo. est. q cle-
rici etiā pæbyteri si sunt suspecti possunt
ex cā torqueri. Abb. tñ dixit notabile verbū
in. d. c. j. q nō reperitur clericos esse torquen-
dos. nisi sint infames^c vt in. d. c. j. quod no. Cō-
muniter tñ tenetur quod tortura nō debet
esse ita seuera in clericis sicut in laicis. Vnde
non debent supponi aculeis vel fideculis^d seu
virgis seu corrigiatis: pro hoc bo. tex. xxij. q.
v. c. ij. in fi. ¶ **¶ Sextò** quæro de effectu tortu-
ræ: nūquid valeat confessio in tortura facta.
Cōmuniter distinguitur an iste perseueret in
confessione vel non: si non perseuerat. non
pæiudicat: quia videtur fecisse metu tormē-
torū: vt. l. j. de qō. & xv. q. vj. in. c. j. & xxxj. e. ij
c. lothari⁹. Si verò perseuerare: tūc sibi pæiui-
dicat. & dicitur perseuerat qñ confitetur ite-
rū ratificando priorē confessionē extra locū
tormentorū: ita qd non videat ista tormen-
ta: aliās videtur facere timore tormentorū:
ita voluit hīc Io. and. & Bart. in pēalleg. l. j. de
quæstio. quod not. nam est cōtra iudices qui
incōtinenti in loco vbi est tormētū faciūt ra-
tificari confessionem. ¶ **¶ Septimò** quæritur
nūquid quæstio semel habita possit reitera-
ri pro eodem facto? Communiter distingui-
tur quod aut oriuntur noua indicia: puta re-
peritur iste in mendacio. vel alia indicia aliū
de superueniūt: & tūc potest repeti quæstio
aut nulla indicia de nouo superueniūt. & nō
debet repeti. vt. l. repeti. & l. vnus. ff. de quæ-
stio. ¶ **¶ Et ex prædictis** possunt decidi mul-
tæ quæstiones. sed quia supra feci mentionem
de triplici conditione personarum: videlicet
de liberis de seruis. & de statuliberis: tantū
dixi de liberis constitutis in militia vel digni-
tate. Dic prosequendo quod si non sunt con-
stituti in militia vel dignitate aut torquētur
in seipsos. id est vt dicāt veritatē in facto pro-
prio: & in ciui. nō torquētur: in crimin. verò
torqueri pnt cōcurrētibus illis duob⁹ de qui-
bus supra scilicet quod veritas aliter haberi
non possit. & quod præcesserint iudicia.
¶ **¶ Si verò** torquerentur in alios. vt est tes-
tis qui torquetur in facto alterius: & tunc

si est vilis torquetur tam in ciuili q in crimi-
na li. ij. q. c. j. in primis. quod tamē procedit
in subsidium. quādo aliter veritas haberi nō
potest. arg. in aut. de testi. § iij. & d. l. diuus. Si
verò non est vilis: & tunc si testis non vacil-
lat. non debet torqueri aliās sec⁹: vt in. d. l. ex
libero. Hæc fallunt primò in minore. xiiij an-
nis. quia non debet torqueri licet veritas ab
eo ferula vel corrigia haberi nō possit & eli-
ci: vt in. l. j. § impuberes. ff. ad fille. & in dicta
l. ex libero. § j. Item senex decrepitę etatis nō
debet torqueri: vt. l. iij. ad fille. Itē mulier præ-
gnās: vt. l. prægnātis. ff. de pœnis. Si verò sunt
statuliberi. & tunc idem dicendū quod in li-
beris: vt est tex. in. l. statuliber. ff. de quæstio.
& statuliberi dicuntur illi quorū libertas est
redacta in certū tempus. vel sub certa condi-
tione. vt si relinquāt libertas seruo post decē-
dium. vel sub certa cōditione. interim anteq
impleatur cōditio vel veniat tempus dicitur
statuliber. de quo in. l. j. ff. de statulibe. ¶ **¶ In**
seruis verò cōcludo q aut torquētur contra
extraneum. aut contra dominum pæsentem
vel pæteritū. Primo casu torqueri possunt
in subsidium tantum. aut contra dominium. &
tunc aut super facto cōmuni domini & serui
torqueri possunt: vt in. l. quicunq. C. de ser-
fugi. Aut in facto extraneo. & tunc regulari-
ter secus non debet torqueri contra dominū
pæsentē vel pæteritū. Fallit in quibusdam
criminib⁹. vt in crimine læsę maiestatis. adul-
terij & c. de quo dicendum: vt in. l. j. § si seruus
ff. de quæstio.

¶ CAP.

VII.

Quæ. Sacrilegus est offendens
rem vel personam eccle-
siasticam. ¶ **Casus literalis.** Quic-
quid cōmittitur seu delinquitur
in rebus deo sacratis. & episco-
pis. iniuste & iniquē agitur: & pro sacrilegio
reputatur: quia sacra ab aliquo violari non
debēt. Ber. ¶ **Nota iuncta glo. ij. q. omnia bo**
na ecclesiarū largo modo possunt dici sacra-
ta: quia oblata sunt ecclesiæ pro sacris. Et pro-
priē quando committit sacrilegiū: & de pœ-
na sacrilegij vide do. tex. xvij. q. iij. c. sacrile-
gium. & c. quisquis. per Inn. in. c. cū pro cau-
sa. s. de sent. excommu.

¶ CAP.

VIII.

Qui ex timore.
Qui facit aliter q debet facere
nō dicitur. h. d. ¶ **Casus litera-**
lis. Dicit Augusti. qui ex timo-
re facit illud quod sibi præcipitur. aliter facit
q debeat. quia libetī animo ea facere deberet
& ideò iam nō dicitur facere: & sic ex tali obe-
dientia nō meretur. Ber. ¶ **No. primò** ex tex.
q non est cōsiderandū solū factū. sed animus
facientis. & maximē quo ad deū: quia respicit
non quod fit sed quo animo: vt est tex. cū gl.
in. c. j. de collu. deteg. & lxxxvj. di. c. non satis.
& xiiij. q. v. in. c. si quid inuesti. ¶ **In glo. j. ibi:**
bonus est. Vnde in sacra scriptura. Qui timet
Deum faciet bona. & alibi. Initium sapien-
tiæ timor domini. ¶ **In gloss. fina. ibi:** *non sit*
imputandum. Dicit Hostien. hoc verum in
totum

cuius accusati. ita
dicit Bart. in. l. si qs
adulteriū. in prin.
ff. de adul. sed cōtra
illud dictū Bal. i. d.
l. cūctos populos.
vide tenere Arc.
in. c. illi q. cir. fi. v.
q. v. vbi dicit q te-
stes suspecti verbe-
rib⁹ subijciunt &
tormētis: sed cauē
dū est ne adeo gra-
uiter torqueant q
periculū vitæ im-
mineat vel mēbro-
rū. vt in. c. snām. ne
clerici vel mo. &
ita dicit no. Inn. in
hoc. c. cū in contē-
platione & qñ tes-
tes sunt torquēdi
vide oīno Bart. i. l.
j. § in cā. ver. q qō-
ni. ff. de qō. & latif.
p do. mari. in repe-
c. qualiter & qñ. in
cxv. q. vj. q. p. de
accu. & p Bart. ele-
ganter in. l. libero.
ff. de quæstio.

SEBA. SAPI.

c ¶ **Infames.** Quod
clerici possint tor-
queri qñ sunt infā-
mes: tenet And. sic:
in. c. si constiterit.
colū. iij. s. de accu.
Fel. in. c. vniuersita-
tis. s. de sen. excō.
& in. c. veniēs. col.
ij. de cōsti. & in. c.
cū oporteat. colū.
pe. s. de accu. & in
c. de hoc. col. j. ver.
ij. limita. s. de fimo.
Marif. Bono. i. fin.
ly. incip. aduertas
ad vnum.

¶ **Infames.** Simili-
ter dicas q ad tor-
quēdū hominē q
est bonę famę non
sufficiunt indicia
aliās legitima ad
torturā. secundum
Ange. in. l. milites.
C. de quæstio.

d ¶ **Aculeis vel fidi-**
culis. Vide de isto
tormēto per fidi-
culas text. cū gl. in
c. fi. qd incipit nul-
lus. vj. qō. j. quare
aut tortura debet
esse moderata ma-
ximē in clericos: vi-
de do. And. in. c. ij.
s. de deposito.

totum, non tamen excusatur à totali culpa. argu. c. sacris. quod me. causa. Ioan. an. dicit cōcordando & bñ. quod aut ex praecepto iudicis, & excusatur in totū. & ita loquitur gloss. aut ex timore priuati, & procedat dictum Hostien.

CAP.

IX.

Defleat. Committēs vnū peccatū: reus est omnium quō ad vitā eternā. h. d. ¶ Casus literalis. Peccator cum peccat, meritō flere debet: quia offendens in vno, factus est omnium reus: quia propter illud vnum damnabitur. Bern.

SUMMARIUM.

- 1 Ignorātia in facto alieno non excusat illum qui ex officio sibi iniuncto tenebatur perquirere.
- 2 Pastor tenetur ad emendā ouium quas comedit lupus: quia tenetur ad custodiā. Negligentia vel ignorantia in praelato imputatur culpa.

CAP.

X.

Quamuis. Ignorantia pastoralis nō excusat eū si lup⁹ oues rapiat. h. d. quō ad literam. vel aliter quō ad mysticum & morale intellectum. Ignorantia non excusat praelatum in peccatis subditorum. h. d. ¶ Casus literalis. Pastor siue praelatus curā debet habere de ouibus suis: & ideō si lupus comedit, & pastor nesciat, nullā habebit apud Deū excusationē per negligentiam suā. Bern. ¶ Not. primō ex text. q. ignorātia in facto alieno nō excusat, qñ tenet quis idagare & diligēter custodire & precauere. pro hoc qd not. in. c. innotuit. s. de ele. ¶ Not. ij. pastore teneri pro ouibus comestis à lupō: quia tenetur ad custodiam. & ideō si non adhibuit diligentiam quā debuit, nō est sine culpa. Idē in praelato, q acceptādo praelaturā obligauit se ad custodiā subiectōrū. Vnde praelatus b dicitur pastor: quia debet pascere subiectos verbo doctine. & diabolus dicitur hīc lupus: quia semper nititur decipere homines, & habet multos modos nocendi. xvj. q. ij. c. visis.

SUMMARIUM.

- 1 Consuetudo romanæ ecclesiæ in quibus casibus sit ab omnibus seruanda?
- 2 Homagium quid sit, vnde dicatur & pro quibus rebus præstetur?

CAP.

XI.

Indignum. Pro spiritualib⁹ homagium non præstatur. h. d. ¶ Casus literalis. Dicit hīc quōd pro spiritualib⁹ obtine

dis null⁹ compelli debet homagiū siue fidelitatem facere. cū hoc indignū sit, & à cōsuetudine romanæ ecclesiæ alienū. & iō ab alijs ecclesijs est prohibēdum. Ber. ¶ No. ex text. ibi: à romanæ ecclesiæ & c. q. consuetudo romanæ ecclesiæ sequenda est: hoc intellige prout no. glo. in. c. j. de summa trini. lib. vj. & in. c. nolite. xj. distin. nā si decernit aliquod licitū, vel disponit circa articulos fidei, illud est sequēdum quod tenet romana ecclesia. In alijs vero non tenetur sequi consuetudinē romanæ ecclesiæ. sed quelibet ecclesia seruare debet cōsuetudinē suā: vt in. c. certificari. de sepul. & in. c. de trina. de conse. distin. iij. ¶ Vltimō no. quōd homagiū nō præstatur in spiritualibus, sed iuramentum obedientiæ sic: vt in. c. q. xxiij. dist. & c. nullus. de iureiur. Quæ autē sit rō diuersitatis inter hęc iuramēta. Cōcludit iuramētū fidelitatis quod dicitur homagium: propriē cōcernit tēporalia. & per hoc iuramentū iurans quasi efficitur homo illius cui iurat & eius vasallus. Et dicitur homagium, c quasi hominis ligiū: quia ligatur & obligatur illi cui iurat & efficitur homo illius. Ideō in spiritualibus hoc interuenire nō debet ne videantur hęc spiritualia vendita quā si praelatus acquirat hāc vtilitatē & nouū hominem pro spiritualibus ab eo collatis. de quo iuramēto dic vt no. gl. in cle. pastoralis. s. rursus. de re iudi. Et quid continet in se hoc iuramentū vide tex. xxiij. q. v. in. c. de forma. Iuramentum verō obediētiae cōcernit spiritualia & pertinetia ad officiū praelati. & licita dū taxat. & hoc habet in se datio spiritualium: quia subditus debet obedire praelato. ad quā obedientiam Christus nos inducat Amen.

COMMENTARIORVM

Panormitani I. V. D. eminentissimi in quartam & quintam secundi Decre.

partem: Honestissimorū virorum Iaco. ac Ioan. Senetorum fratrum impensis.

FINIS.

ZACHARI.

¶ Adde de hoc. s. vñ dicatur. homagiū & quoduplex sit Spe. in ti. preal. le. & i ver. secūdō qritur. & ver. primō aut. & ibi Bal. in apo. in ver. homagiū: & istum. in. c. si diligēti. nu. j. & ibi posui apo. in ver. sunt diuersa. s. de sumo.

SEBA. SAPI.

¶ Ligiū. Aduertē dum est quōd reperitur homagiū non ligium: vt no. Specu. in titu. de feu. s. quoniam su per homagis. ver. & no. & latē declarat domi. la. de sancto Georgio in tracta. de homagio. col. j. vbi quid sit homagium ligiū: & quid homagiū non ligium.

Index quaternionum.

AAA. BBB. CCC. DDD. EEE. FFF. GGG. HHH. III. KKK. LLL. MMM. NNN. OOO. PPP. QQQ. RRR. SSS. TTT. VVV. XXX. YYY. ZZZ. AAAA. BBBB. CCCC. DDDD. EEEE. FFFF. GGGG. HHHH. Omnes sunt quaterniones.

De christi nomine
aliqua q. cum

Consilium. ccccvi.

multiplier.

Ego Baldus de perisio.

Ego Baldus de perulio.

[illegible]

Confilium. recte.

• nō tollit generalē.

berall. ca. l. ficut data. **E**rgo Baldus. **E** Legati facti vxori legando ea dnam bonorum
fuerunt in fuitio bz de exco qd imponit: 2. pmo pntia

Ego Baldus.

2. ff. de pignorat. act. l. soluti. §. soluta. Si aut emptor se
selli venditor ē: q. erat acti vt solueretur frans pōt allegari
nō erat venditor: nūc venditor nō tenet: v. C. de pacti
et emptorē. l. cui ē: si de voluntate venditorē emptor soluit
creditorē venditorē ratificatus ē: p. et: i. i. p. p. p. p. p. p. p.
scriptura in d. e. p. p. p. p. p. p. p. p. p. p. p. p. p. p. p. p. p. p. p.
etibus p.
ne foris casibus copia in p. p. p. p. p. p. p. p. p. p. p. p. p. p. p. p.

[illegible]

Donn. unguo.

Ego Baldus de petruo.

[illegible]

Confiliunt. cccij.

zocnalibus ditione. a. 2 ab.

Item: 2 quibus contrarius debet stare iudiciorum p[re]dict[orum]

¶ In contractus possint celebrari cum pietatis ecclesia.

... ..

2 maxime qz prelatu8 quicqd potest v

2. totum tibi viua pareat nihil facere possis reliqua: qd saluū

predicteſſos potuiſſet conſumere, unde ſuccellor habet viuet

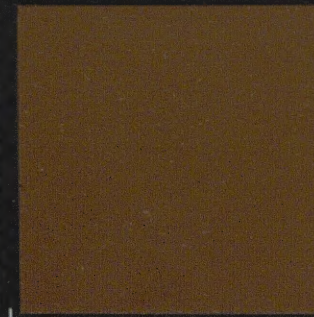
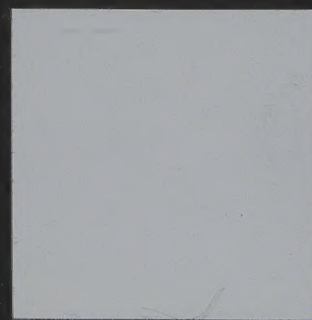
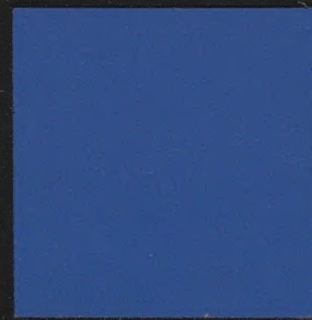
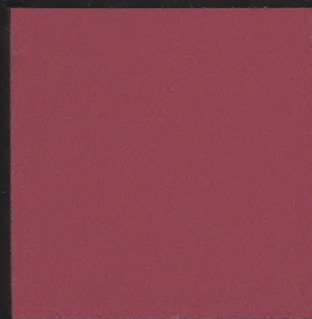
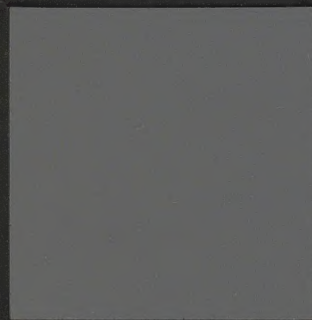
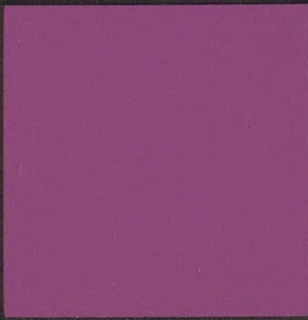
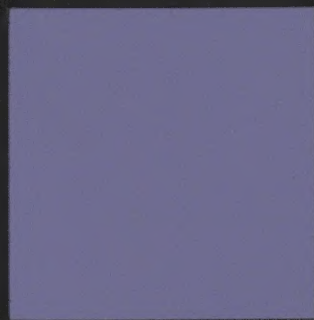
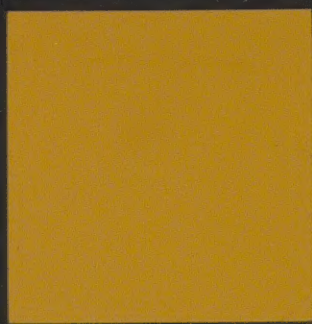
1870

16

30

colorchecker classic

calibrite